

PATROLOGIÆ

CURSUS COMPLETUS,

SEU BIBLIOTHECA UNIVERSALIS, INTEGRÆ, UNIFORMIS, COMMODA, OECONOMICA,
OMNIUM SS. PATRUM, DOCTORUM SCRIPTORUMQUE ECCLESIASTICORUM,

SIVE LATINORUM, SIVE GRÆCORUM,

QUI AB ÆVO APOSTOLICO AD TEMPORA CONCILII TRIDENTINI (ANNO 1545) PRO LATINIS,
ET CONCILII FLORENTINI (ANN. 1439) PRO GRÆCIS FLORUERUNT :

RECUSIO CHRONOLOGICA

OMNIUM QUÆ EXSTITERE MONUMENTORUM CATHOLICÆ TRADITIONIS PER QUINDECIM PRIMA
ECCLESIE SÆCULÆ ET AMPLIUS,

JUXTA EDITIONES ACCURATISSIMAS, INTER SE CUMQUE NONNULLIS CODICIBUS MANUSCRIPTIS COLLATAS, PERQUAM DILIGEN-
TER CASTIGATA; DISSERTATIONIBUS, COMMENTARIIS, VARIISQUE LECTIONIBUS CONTINENTER ILLUSTRATA; OMNIBUS
OPERIBUS POST AMPLISSIMAS EDITIONES QUÆ TRIBUS NOVISSIMIS SÆCULIS DEBENTUR ABSOLUTAS DETECTIS, AUCTA;
INDICIBUS PARTICULARIBUS ANALYTICIS, SINGULOS SIVE TOMOS SIVE AUCTORES ALICUIUS MOMENTI SUBSEQUENTI-
BUS, DONATA; CAPITULIS INTRA IPSUM TEXTUM RITE DISPOSITIS, NECNON ET TITULIS SINGULARUM PAGINARUM
MARGINEM SUPERIOREM DISTINGUENTIBUS SUBJECTAMQUE MATERIAM SIGNIFICANTIBUS, ADORNATA; OPERIBUS
CUM DUBIIS, TUM APOCRYPHIS, ALIQUA VERO AUCTORITATE IN ORDINE AD TRADITIONEM ECCLESIASTI-
CAM POLLENTIBUS, AMPLIFICATA;

DUCENTIS ET AMPLIUS LOCUPLETATA INDICIBUS AUCTORUM SICUT ET OPERUM, ALPHABETICIS, CHRONOLOGICIS, STATI-
STICIS, SYNTHETICIS, ANALYTICIS, ANALOGICIS, IN QUODQUE RELIGIONIS PUNCTUM, DOGMATICUM, MORALE, LITUR-
GICUM, CANONICUM, DISCIPLINARE, HISTORICUM, ET CUNCTA ALIA SINE ULLA EXCEPTIONE; SED PRÆSERTIM
DUOBUS INDICIBUS IMMENSIS ET GENERALIBUS. ALTERO SCILICET RERUM, QUO CONSULTO, QUIDQUID
NON SOLUM TALIS TALISVE PATER, VERUM ETIAM UNUSQUISQUE PATRUM, NE UNO QUIDEM OMISSO,
IN QUODLIBET THEMA SCRIPSERIT, UNO INTUITU CONSPICIATUR; ALTERO SCRIPTURÆ
SACRÆ, EX QUO LECTORI COMPERIRE SIT OBIVIUM QUINAM PATRES ET IN QUIBUS OPERUM
SUORUM LOCIS SINGULOS SINGULORUM LIBRORUM S. SCRIPTURÆ VERSUS, A PRIMO
GENESEOS USQUE AD NOVISSIMUM APOCALYPSIS, COMMENTATI SINT:

EMITIO ACCURATISSIMA, CÆTERISQUE OMNIBUS FACILE ANTEPONENDA, SI PERPENDANTUR CHARACTERUM NITIDITAS,
CURIOSÆ QUALITAS, INTEGRITAS TEXTUS, PERFECTIO CORRECTIONIS, OPERUM RECUSORUM TUM VARIETAS,
TUM NUMERUS, FORMA VOLUMINUM PERQUAM COMMODA SIBIQUE IN TOTO PATROLOGIÆ DECURSU CONSTAN-
TISIMIS, PRETII EXIGUITAS, PRÆSERTIMQUE ISTA COLLECTIO, UNA, METHODICA ET CHRONOLOGICA,
SEXCENTORUM FRAGMENTORUM OPUSCULORUMQUE HACTENUS HIC ILLIC SPARSORUM,
PRIMUM AUTEM IN NOSTRA BIBLIOTHECA, EX OPERIBUS ET MSS. AD OMNES ÆTATES,
LOCOS, LINGUAS FORMASQUE PERTINENTIBUS, CŒDUNATORUM.

SERIES LATINA PRIOR,

IN QUÆ PRODEUNT PATRES, DOCTORES SCRIPTORESQUE ECCLESIE LATINÆ
A TERTULLIANO AD INNOCENTIIUM III :

ACCURANTE J.-P. MIGNE,

Bibliothecæ Cleri universæ,

SIVE CURSUUM COMPLETORUM IN SINGULOS SCIENTIÆ ECCLESIASTICÆ RAMOS EDITORE.

PATROLOGIA, AD INSTAR IPSIUS ECCLESIE, IN DUAS PARTES DIVIDITUR, ALIA NEMPE LATINA. ALIA GRÆCO-LATINA.
LATINA, JAM PENITUS EXARATA, QUOD PRIMAM SERIEM, VIGINTI-QUINQUE ET DUCENTIS VOLUMINIBUS MOLE SUA
STAT, MOXVE POST PERACTOS INDICES STABIT, AC QUINQUE-VIGINTI-CENTUM ET MILLE FRANCIS VENIT. GRÆCA
DUPLICI EDITIONE TYPIS MANDATA EST. PRIOR GRÆCUM TEXTUM UNA CUM VERSIONE LATINA LATERALIS AMPLE-
CTITUR, ET AD NOVEN ET CENTUM VOLUMINA PERVENIT, SED SINE INDICIBUS; POSTERIOR AUTEM HANC VERSIONEM
TANTUM EXHIBET. IDEOQUE INTRA QUINQUE ET QUINQUAGINTA VOLUMINA RETINETUR; UTRAQUE VIGESIMA QUARTA
DIE DECEMBRIS 1860 OMNINO APPARUERAT. UNUMQUODQUE VOLUMEN GRÆCO-LATINUM OCTO, UNUMQUODQUE NERE
LATINUM QUINQUE FRANCIS SOLUMMODO EMITUR: UTROBIQUE VERO, UT PRETII HUIUS BENEFICIO FRUATUR EM-
PTOR, COLLECTIONEM INTEGRAM SIVE GRÆCAM SIVE LATINAM, 326 VOLUMINIBUS PRO AMPLIORI EDITIONE ET 272
PRO MINORI ABSQUE INDICIBUS CONSTANTEM, COMPARET NECESSE ERIT, SECUS ENIM CUJUSQUE VOLUMINIS AMPLI-
TUDINEM NECNON ET DIFFICULTATES VARIA PRETIA ÆQUABUNT. ATTAMEN, SI QUIS EMAT INTEGRE ET SEORSIM
COLLECTIONEM GRÆCO-LATINAM, VEL EAMDEM EX GRÆCO LATINE VERSAM, TUM QUODQUE VOLUMEN PRO NOVEN VEL
I-RE SEX FRANCIS OPTINEBIT. ISTÆ CONDITIONES SERIEBUS PATROLOGIÆ NONDUM EXCUSIS APPLICANTUR.

PATROLOGIÆ LATINÆ TOMUS LXXXVI.

LITURGIA MOZARABICA.

EXCUEBATUR ET VENIT APUD J.-P. MIGNE EDITOREM,
IN VIA DICTA D'AMBOISE, OLIM PROPE PORTAM LUTETIÆ PARISIORUM VULGO D'ENFER
NOMINATAM, SEU PETIT-MONTROUGE, NUNC VERO INTRA MŒNIA PARISIINA.

1862

AVIS IMPORTANT.

D'après une des lois providentielles qui régissent le monde, rarement les œuvres au-dessus de l'ordinaire se font sans contradictions plus ou moins fortes et nombreuses. Les *Ateliers Catholiques* ne pouvaient guère échapper à ce cachet divin de leur utilité. Tantôt on a nié leur existence ou leur importance; tantôt on a dit qu'ils étaient fermés ou qu'ils allaient l'être. Cependant ils poursuivent leur carrière depuis 21 ans, et les productions qui en sortent deviennent de plus en plus graves et soignées : aussi paraît-il certain qu'à moins d'événements qu'aucune prudence humaine ne saurait prévoir ni empêcher, ces Ateliers ne se fermeront que quand la *Bibliothèque du Clergé* sera terminée en ses 2,000 volumes in-4°. Le passé paraît un sûr gar ni de l'avenir, pour ce qu'il y a à espérer ou à craindre. Cependant, parmi les calamités auxquelles ils se sont trouvés en butte, il en est deux qui ont été continuellement répétées, parce qu'étant plus capitales, leur effet entraînaient plus de conséquences. De petits et ignares concurrents se sont donc acharnés, par leur correspondance ou leurs voyageurs, à répéter partout que nos Editions étaient mal corrigées et mal imprimées. Ne pouvant attaquer le fond des Ouvrages, qui, pour la plupart, ne sont que les chefs-d'œuvre du Catholicisme reconnus pour tels dans tous les temps et dans tous les pays, il fallait bien se rejeter sur la forme dans ce qu'elle a de plus sérieux, la correction et l'impression; en effet, les chefs-d'œuvre même n'auraient qu'une demi-valeur, si le texte en était inexact ou illisible.

Il est très-vrai que, dans le principe, un succès inouï dans les fastes de la Typographie ayant forcé l'Éditeur de recourir aux mécaniques, afin de marcher plus rapidement et de donner les ouvrages à moindre prix, quatre volumes du double *Cours d'Écriture sainte et de Théologie* furent tirés avec la correction insuffisante donnée dans les imprimeries à presque tout ce qui s'édite; il est vrai aussi qu'un certain nombre d'autres volumes, appartenant à diverses Publications, furent imprimés ou trop noir ou trop blanc. Mais, depuis ces temps éloignés, les mécaniques ont cédé le travail aux presses à bras, et l'impression qui en sort, sans être du luxe, attendu que le luxe jurerait dans des ouvrages d'une telle nature, est parfaitement convenable sous tous les rapports. Quant à la correction, il est de fait qu'elle n'a jamais été portée si loin dans aucune édition ancienne ou contemporaine. Et comment en serait-il autrement, après toutes les peines et toutes les dépenses que nous subissons pour arriver à purger nos épreuves de toutes fautes? L'habitude, en typographie, même dans les meilleures maisons, est de ne corriger que deux épreuves et d'en conférer une troisième avec la seconde, sans avoir préparé en rien le manuscrit de l'auteur.

Dans les *Ateliers Catholiques* la différence est presque incommensurable. Au moyen de correcteurs blanchis sous le harnais et dont le coup d'œil typographique est sans pitié pour les fautes, on commence par préparer la copie d'un bout à l'autre sans en excepter un seul mot. On lit ensuite en première épreuve avec la copie ainsi préparée. On lit en seconde de la même manière, mais en collationnant avec la première. On fait la même chose en tierce, en collationnant avec la seconde. On agit de même en quarte, en collationnant avec la tierce. On renouvelle la même opération en quinte, en collationnant avec la quarte. Ces collationnements ont pour but de voir si aucune des fautes signalées au bureau par MM. les correcteurs, sur la marge des épreuves, n'a échappé à MM. les correcteurs sur le marbre et le métal. Après ces cinq lectures entières contrôlées l'une par l'autre, et en dehors de la préparation ci-dessus mentionnée, vient une révision, et souvent il en vient deux ou trois; puis l'on clique. Le clicage opéré, par conséquent la pureté du texte se trouvant immobilisée, on fait, avec la copie, une nouvelle lecture d'un bout de l'épreuve à l'autre, on se livre à une nouvelle révision, et le tirage n'arrive qu'après ces innombrables précautions.

Aussi y a-t-il à Montrouge des correcteurs de toutes les nations et en plus grand nombre que dans vingt-cinq imprimeries de Paris réunies! Aussi encore, la correction y coûte-t-elle autant que la composition, tandis qu'ailleurs elle ne coûte que le dixième! Aussi enfin, bien que l'assertion puisse paraître téméraire, l'exactitude obtenue par tant de frais et de soins, fait-elle que la plupart des Editions des *Ateliers Catholiques* laissent bien loin derrière elles celles même des célèbres Bénédictins Mabillon et Montfaucon et des célèbres Jésuites Petau et Sirmond. Que l'on compare, en effet, n'importe quelles feuilles de leurs éditions avec celles des nôtres qui leur correspondent, en grec comme en latin, on se convaincra que l'in vraisemblable est une réalité.

D'ailleurs, ces savants éminents, plus préoccupés du sens des textes que de la partie typographique et n'étant point correcteurs de profession, liaient, non ce que portaient les épreuves, mais ce qui devait s'y trouver, leur haute intelligence suppléant aux fautes de l'édition. De plus les Bénédictins, comme les Jésuites, opéraient presque toujours sur des manuscrits, cause perpétuelle de la multiplicité des fautes, pendant que les *Ateliers Catholiques*, dont le principe est surtout de ressusciter la Tradition, n'opèrent le plus souvent que sur des imprimés.

Le R. P. De Buch, Jésuite Bollandiste de Bruxelles, nous écrivait, il y a quelque temps, n'avoir pu trouver en dix-huit mois d'étude, une seule faute dans notre *Patrologie latine*. M. Denzinger, professeur de Théologie à l'Université de Wurzburg, et M. Reissmann, Vicaire Général de la même ville, nous mandaient, à la date du 19 juillet, n'avoir pu également surprendre une seule faute, soit dans le latin soit dans le grec de notre double *Patrologie*. Enfin, le savant P. Pitra, Bénédictin de Solesme, et M. Bonetty, directeur des *Annales de philosophie chrétienne*, mis au défi de nous convaincre d'une seule erreur typographique, ont été forcés d'avouer que nous n'avions pas trop présumé de notre parfaite correction. Dans le Clergé se trouvent de bons latinistes et de bons hellénistes, et, ce qui est plus rare, des hommes très-positifs et très-pratiques, eh bien! nous leur promettons une prime de 25 centimes par chaque faute qu'ils découvriront dans n'importe lequel de nos volumes, surtout dans les grecs.

Malgré ce qui précède, l'Éditeur des *Cours complets*, sentant de plus en plus l'importance et même la nécessité d'une correction parfaite pour qu'un ouvrage soit véritablement utile et estimable, se livre depuis plus d'un an, et est résolu de se livrer jusqu'à la fin à une opération longue, pénible et coûteuse, savoir, la révision entière et universelle de ses innombrables clichés. Ainsi chacun de ses volumes, au fur et à mesure qu'il les remet sous presse, est corrigé mot pour mot d'un bout à l'autre. Quarante hommes y sont ou y seront occupés pendant 40 ans, et une somme qui ne saurait être moindre d'un demi million de francs est consacrée à cet important contrôle. De cette manière, les Publications des *Ateliers Catholiques*, qui déjà se distinguaient entre toutes par la supériorité de leur correction, n'auront de rivaux, sous ce rapport, dans aucun temps ni dans aucun pays; car quel est l'éditeur qui pourrait et voudrait se livrer APRÈS COUP à des travaux si gigantesques et d'un prix si exorbitant? Il faut certes être bien pénétré d'une vocation divine à cet effet, pour ne reculer ni devant la peine ni devant la dépense, surtout lorsque l'Europe savante proclame que jamais volumes n'ont été édités avec tant d'exactitude que ceux de la *Bibliothèque universelle du Clergé*. Le présent volume est du nombre de ceux révisés, et tous ceux qui le seront à l'avenir porteront cette note. En conséquence, pour juger les productions des *Ateliers Catholiques* sous le rapport de la correction, il ne faudra prendre que ceux qui porteront en tête l'avis ici tracé. Nous ne reconnaissons que cette édition et celles qui suivront sur nos planches de métal ainsi corrigées. On croyait autrefois que la stéréotypie immobilisait les fautes, attendu qu'un cliché de métal n'est point élastique; pas du tout, il introduit la perfection, car on a trouvé le moyen de le corriger jusqu'à extinction de fautes. L'Hébreu a été revu par M. Drach, le Grec par des Grecs, le Latin et le Français par les premiers correcteurs de la capitale en ces langues.

Nous avons la consolation de pouvoir finir cet avis par les réflexions suivantes : Enfin, notre exemple a fini par ébranler les grandes publications en Italie, en Allemagne, en Belgique et en France, par les *Canons grecs* de Rome, le *Gerdil* de Naples, le *Saint Thomas* de Parme, l'*Encyclopédie religieuse* de Munich, le recueil des *déclarations des rites* de Bruxelles, les *Bollandistes*, le *Suarez* et le *Spicilège* de Paris. Jusqu'ici, on n'avait su réimprimer que des ouvrages de courte haleine. Les in-4°, où s'englouissent les in-folio, faisaient peur, et on n'osait y toucher, par crainte de se noyer dans ces abîmes sans fond et sans rives; mais on a fini par se risquer à nous imiter. Bien plus, sous notre impulsion, d'autres Éditeurs se préparent au *Bullaire* universel, aux *Décisions* de toutes les Congrégations, à une *Biographie* et à une *Histoire générale*, etc., etc. Malheureusement, la plupart des éditions déjà faites ou qui se font, sont sans autorité, parce qu'elles sont sans exactitude; la correction semble en avoir été faite par des aveugles, soit qu'on n'en ait pas senti la gravité, soit qu'on ait reculé devant les frais; mais patience! une reproduction correcte surgira bientôt, ne fût-ce qu'à la lumière des écoles qui se sont faites ou qui se feront encore.

0
SÆCULUM VII.

LITURGIA MOZARABICA

SECUNDUM REGULAM BEATI ISIDORI,
IN DUOS TOMOS DIVISA,
QUORUM PRIOR CONTINET

MISSALE MIXTUM

PRÆFATIONE, NOTIS ET APPENDICIBUS

AB ALEXANDRO LESLEO, S. J. SACERDOTE, ORNATUM;

POSTERIOR :

BREVIARIUM GOTHICUM

OPERA

FR. ANT. LORENZANA,
TOLETANÆ ECCLESIAE ARCHIEPISCOPI,

RECOGNITUM.

NOVA NUNC ET ACCURATIORI EDITIONE UTRUMQUE MONUMENTUM REVIVISCIT

ACCURANTE J.-P. MIGNE,

BIBLIOTHECÆ CLERI UNIVERSE,

SIVE

CURSUM COMPLETORUM IN SINGULOS SCIENTIÆ ECCLESIASTICÆ RAMOS, EDITORUM.

TOMUS POSTERIOR.

VENIUNT DUO VOLUMINA 14 FRANCIS GALLICIS.

EXCUDERATUR ET VENIT APUD J.-P. MIGNE, EDITOREM,
IN VIA DICTA DAMBOISE, OLIM PROPE PORTAM LUTETIÆ PARISIORUM VULGO D'ENFER
NOMINATAM, SEU PETIT-MONTROUGE, NUNC VERO INTRA MOENIA PARISIENSIA.

1862

C 9653.12

SÆCULUM VII.

ELENCHUS

RERUM QUÆ IN HOC TOMO LXXXVI CONTINENTUR.

Fr. Antonij Lorenzanæ Præfatio.	col. 9
Breviarium ad debite persolvendum divinum Officium secundum B. Isidori regulam.	47
Descriptio divini Officii per totum circulum anni.	47
Psalterium.	739
Cantica.	845
Hymni Mozarabici.	885
Horæ canonicæ.	939
Commune.	971
Sanctorale.	1031
APPENDIX.	
Festa Breviario Gothico-Hispano addita in editione cardinalis Ximenii.	1315

HARVARD COLLEGE LIBRARY
TREAT FUND
CHARTRAND COLLECTION
JUNE 8, 1928

Parisii. — Ex Typis J.-P. MIGNÉ.

FRANCISCUS ANTONIUS LORENZANA,

ARCHIEPISCOPUS TOLETANUS, HISPANIARUM PRIMAS,

LECTORI SALUTEM.

Ab hujus nostri pastoralis muneris exordio nihil altius fuit animo insitum, quam majorum sequi vestigia, præcipue clarissimi cardinalis Francisci Ximenii de Cisneros, qui pene oblitteratum Gothicum, seu Mozarabicum ritum typis mandavit, ut posteris Gothorum Patrum memoria rediret, et quasi revivisceret honos debitus Osio, Leandro, Fulgentio, Isidoro, Braulioni, Eugenio, Helladio, Juliano, Ildephonso, et aliis Patribus de nostra Hesperia optime meritis, strenuis fidei athleticis, Ecclesiarum Hispaniæ columnis, Gothicæ gentis decori, et præsidibus conciliorum.

Huic operi obnixæ incumbentes, præ oculis habuimus propriisque manibus pervolvimus pervetustos Gothicos Codices veterem liturgiam redolentes, octingentis abhinc ferme annis manu exaratos, quingentis ad minus ante triste natale Lutheri, Calvini, sectariorum, et novatorum adversus sacramenta, queis sancta Mater Ecclesia mirabiliter fovetur, et nutritur, ut fidei hostes ad meliorem frugem convertantur, vel saltem sacra mysteria in tam perantiquis autographis perlegentes, obmutescant.

Ecclesia Romana, omnium mater et magistra, summpere insudavit ut sacra liturgia per universum orbem eodem ritu celebraretur, et sic una esset omnium fidelium oratio; verumtamen Missalia et Breviaria antiqua non abolevit; imo tanquam in Sacratio Psalterium secundum veterem versionem Italiam ab Augustino et aliis Patribus prælaudatam retinet; in Vaticana capella præcinit, ejusque Codices in bibliotheca tanquam in scrinio pectoris recondit.

Ipsummet sacrum concil. Trid., maximam inde utilitatem provenire agnoscens, statuit: religiosos ordines ducentis ante ipsum annis peculiari Ritu utentes, eum retinere posse tam in sacrificio missæ quam in divino officio persolvendo. Ob id longissima temporis præscriptione, et immemorabili consuetudine suffulti Cistercienses, Carthusiani, eremitæ Calceati montis Carmeli, et prædicatores ordinis sancti Dominici, proprios ritus et cæremonias observant, ut insimul hoc modo in Ecclesia Dei unitas sacrificii respiciatur; et veteri ritu Romano cum politici colato, Sponsa Christi mirabili circumdetur varietate.

Zelo fidei æstus eximius ille cardinalis Ximinius, Christianus et politicus heros, sparsis undique Gothicos, Isidorianos, seu Mozarabicos Codices in unum collegit; viros doctissimos undequaque accivit; peritiores in Mozarabico ritu sacerdotes selegit; hisque divitiis onustus, Breviarium secundum regulam sancti Isidori tandem anno 1502 prelo commisit.

Verum ne metas recti ordinis transgrediamur, pri-

mo de Etymologia hujus sancti officii, postea de rebus ad ejus antiquitatem spectantibus agemus.

Etymon igitur Mozarabici officii usurpatur secundum denominationes nationum inter quas Hispani victitabant. Revera namque ordine chronologico ritus, licet sit secundum temporum vicissitudines et prælatorum ordinationes variatus, primo denominari debet *Romanus* et *Hispanicus*, traditione descendens a sanctorum Petri et Pauli discipulis primis Ecclesiæ Hispaniæ fundatoribus et præsulibus, scilicet Torquato, Ctesiphonte, Indaletio, Hesychio, Euphrasio, Secundo, et Cæcilio, qui ad Hesperiam nostram pervenientes, eam fidei lumine illustrarunt; deinde *Gothicus*, post Reccaredi Gothorum regis ad catholicam fidem conversionem, publicamque in concil. 11 Tolet. Arianae hæreseos abjurationem.

Cum Leander et ejus frater Isidorus multa in sacra liturgia et officio depravata, corrupta, et Arianorum perfidia inversa, comperissent (incredibile namque est, a tempore Athaulfi usque ad Reccaredum, vigentibus Arianis erroribus, exsulibus episcopis catholicis, plurima in sacra autographa non irrepsisse vitia), ea a mendis expurgare, puriora reddere, et in meliorem ordinem redigere cogitarunt; cujus causa Leander et Isidorus de divinis officiis scripserunt, et totus fere scopus concil. 14 Tolet., præside sancto Isidoro, fuit, ordinem in sacrificio missæ et in divinis officiis stabilire, per universam Hispaniam et Galliam extendere, deturpatamque faciem ad pristinum statum restituere.

Ob tantos exantlatos labores et diuturnas elucubrationes sancti Isidori cœpit merito ritus nuncupari *Isidorianus*, *Breviarium et officium secundum regulam beatissimi Isidori*, hoc est, secundum canones concil. 14 Tolet. ab ipso præcipue elaboratos, ut pote præside concilii, et sedis apostolicæ vicario, ritus et disciplinæ ecclesiasticæ moderatione, et totius orbis fulgentissimo sidere.

Postquam misere a Mauris Hispania nostra fuit occupata, Christianique Arabibus victu, vestitu, et pluries connubio misti, inito pacis fœdere, a Mauro-rum regibus quasdam obtinuerunt ecclesias, suis catholicis ritibus retentis, Missale et officium *Mozarabica* fuere appellata.

Quis vel lippis oculis non videt per quadringentos ferme annos Arabici domini in Toletana civitate occulte sacra a Christianis multoties sine præsule et sine episcopo fieri? Quis non miratur hunc ritum hac tempestate penitus non deperitisse, regii sacerdotii deficiente virtute? et si aliquoties furtim, secretò,

aut magno pretio Saracenis a Christicolis persoluto, A episcopus hujus sedis Toletanæ eligebatur; nec scholis clausis, peritiozem, nec sanctiozem, amissa libertate invenire licebat, interdico prædicandi et docendi munere, et barbarie cunctos obnubilante.

Affusit tandem optata dies qua inclytus Alphonsus sextus Toletum expugnavit, suamque in potestatem redegit, a sacris exorsus: Mezquita olim, sacra basilica effecta est; e Gallia doctissimos et religiosissimos viros evocavit, ut ad episcopales cathedras eveheret; Cluniacenses monachos, tum maxime florentes, ad canonicatus et dignitates Ecclesiæ Toletanæ adduxit; Bernardum Toleti præsulem constituit; sanctum Petrum Oxomæ; alium Bernardum Segontinæ; et sanctum Geraldum Bracaræ. Hoc ex tempore Mozarabicum officium nominatum fuit *Toletanum*, quia Toleti commorari Castellæ et Legionis reges, magnificareque urbem et ecclesiam cœperunt, ob loci securitatem, munitiozem et faciliozem accessum ad cætera expugnanda oppida a Mauris occupata; et exinde urbs parva munita loco regia civitas nuncupabatur.

A tempore Alphonsi sexti usque ad catholicos reges Ferdinandum et Elisabetham, cum frui quiete ac paco Castellæ reges non potuerint, hinc inde discurrebant; bello assueti, de expellendis Mauris ab universa Hispania sedulo cogitabant. Tenebras ignorantia; fas non erat penitus discutere, quosque Granatensi civitate expugnata, catholici reges in melius res ordinare suis egregiis consiliariis magnis cardinalibus Petro Gonzalez de Mendoza (eoque vita functo), Francisco Ximeno de Cisneros, commendarunt. Ista clarissima Ecclesiæ lumina, universitates, collegia, xenodochia, orphanotrophia, cathedralia, et collegiata ecclesias erigi in Hispania et in Indiis curarunt, et quædam pia egregia monumenta suis sumptibus posteris imitanda reliquere.

Cardinalis Ximenius, quasi apis argumentosa, cito selegit Biblia sacra; Missale et officium Isidoriana, ut quantocius prelo, nuper in Hispania introducto, committerentur; nihil enim utilius, gratius et religioni commodius judicavit, quam sacros libros vegetiores et puriores omnibus fenerari.

In Editione Missalis et Breviarii Isidoriani nullatenus intendit præclarissimus hic vir aliquid detrudere auctoritati veteris Romani, quin potius extollere. Collata etenim hujus correctione cum antiquo Gothico, evidenter demonstratur Ecclesiam sponsam Christi semper et ubique unam fuisse, eodemque Spiritu coadunatam, inconsutilem, non ab hæreticis dilaceratam, divisam in partes, sortitam, et a summo usque deorsum ab illis scissam. Licet non idem modus, ordo, et Latini sermonis facundia in omnibus precibus appareat, in Gothicis tamen exemplaribus ingenuus sermo resplendet, non arte politus, sed vetustatem redolens, ob idque grammatices regulis non tam arcte astrictus, ut in uno vel altero loco hujus nostræ editionis videre licet; cæterum, propter Cod. venerabilem canitiam ea illæsa reli-

quimus; et ob levamen legentium, maxime recitantium, unamquamque dictionum suo proprio accentu insignivimus. In Missali autem et Breviario Romano cuncta recte satis disposita, perpoluta, a pluribus mendis purgata, et vigiliis clarissimorum cardinalium Baronii, Bellarmini, et aliorum, in melius redacta; hymni etenim sancti Ambrosii, et aliorum Patrum, ad meliozem concentum et mensuram versus fuerunt reducti, suis quique locis aptati; ita ut et sensum retinerent, et ab oratoribus et poetis Latinis non deviant. Hucusque de nomenclaturis hujus sancti officii.

Inter res ad antiquitatem liturgiæ Gothico-Hispanicæ spectantes, versio primum locum vindicat sibi. Tanti enim habita fuit apud veteres et neotericos versio vetus Itala, ut de ea sanctus Augustinus asserere non dubitaverit, in interpretationibus cæteris præferendam, *nam est verborum tenacior cum perspicuitate sententiæ*, hacque præcipue utuntur Mozarabici sacerdotes.

Hic scitu dignum est quod, ne antiquus ritus Gothico-Hispani deperiret memoria, Editionem Breviarii commisit prælaudatus Ximenius doctori Alphonso Ortizo, canonico Toletano, qui in dedicatione operis fatetur: *Officia nocturna pariterque diurna in lucem edita dignitate quidem egregia, cognitione et castigatione suisse difficilia, diu multumque operoso studio recognita: antea namque pene omnia in libris veteribus confusa, atque incognita penes eruditos jacuisse; impensis vero et cardinalis opera suis locis quæque reposita, characteribus atque periodis distincta, verbis et sententiis dilucidata; ac diu senio periclitata officia Isidoriana, annositate deleta, futuris sæculis sine difficultate jam perlegendæ.*

Hanc provinciam edendi sacros Codices postea aggressi sunt Flaminius Nobilius, Morinus, Joannes Martianæus, Thomas Hetaræus, Faber Stapulensis, Josephus Maria Caro, cardinalis Thomasius, et Petrus Sabatier alios recensens, et merito Blanchinum extollens: ex his duobus postremis clarissimis auctoribus quidquid reperuimus ad nostram Breviarii Gothici Editionem perutile, delibavimus, non vultu ritus immutato, sed tantum correcto, collatis lectionibus cum Vaticanis Cod. Veronensibus, Corbeiensibus, Parisiensibus, sancti Germani, et aliis.

In tantum deservit Editio versionis veteris Italæ a Petro Sabatier magno labore facta, ut ea duce non cæpitaremus, nec cæspitaremus; nam nec verbum fere in nostro Psalterio invenimus exaratum, quod in alio ex Mss. præcipue in Bibliis Gothicis Toletanis, et in divo Augustino non legatur: hoc modo tuta nobis patuit via ad nostri Breviarii correctionem quando vel mendum typographi apparebat apertum, vel si etiam hæsitare de sensu alicujus vocis contingebat, aliis veteribus lectionibus concordantibus firmabamur.

Mirabilis multiformis gratia Dei! Mirabilis Spiritus Paracletus septiformis munere, et multiformis dono linguarum, qui dignatus est ex visceribus sacri tex-

tus absque substantiali sententiæ mutatione tot versiones ab Ecclesia non rejectas, totque generibus linguarum depositum fidei in Mss. Gothicis Vaticani, Hispaniæ et Galliarum, nobis in hunc diem sartum lectum servare!

Ne vero vagandi licentia fidelibus Indiscriminatim tribueretur, et simul hæreticorum libertas coerceretur, sacrum concilium Tridentinum privatis arbitrium iudicii in sacris discernendis ademit; et ex omnibus versionibus et Editionibus sacrarum Bibliorum Vulgatam selegit, cæteris prætulit, et authenticam declaravit; ne in re tam gravi laici et femine iudices constituerentur. Non vero alias quasdam versiones parvipendit, Italicam præcipue; imo ut hujus Innotesceret antiquitas et veritas, in officio Romano ad matutinum psalmus, seu invitorium, *Venite, exultemus Domino*, juxta veterem versionem Italam ferme adamussim recitatur, retenta solum in die Epiphaniæ Domini Vulgata; et Gregorius Magnus utraque translatione nunc nova, nunc vetere, utebatur.

In introitu missarum videsis gradualia, et tractus ipsiusmet Missalis Romani. Passim inveniuntur versiculi secundum veterem Italam versionem, qua utitur Psalterium Gothico-Hispanum: exempli causa, in introitu Dominicæ Septuagesimæ recitantur illa verba: *Circumdederunt me genitus mortis*, et non *doloris*, juxta Vulgatam, in communi martyrum tempore paschali, psalm. cxxxiv: *In servis suis consolabitur*; juxta Vulgatam, *deprecabitur*.

Ne videamur Psalterii Isidoriani versionem nimium extollere, et pro nostro arbitrio asserere veteri Italicæ, quam summopere, ut dictum est, Augustinus commendat, eam esse simillimam, quædam loca proferemus. In psalmo XLVII, legitur in Vulgata *odientes*, et in Psalterio Isidoriano *odio habentes*, eodem modo quo sanctus Augustinus legit. Psalmo XVIII, 3, tam in Vulgata quam aliis versionibus *eructat*, in versione vero veteri Itala legitur *eructuat*, ut etiam in Augustino; insuper, vers. 14 ejusdem psalmi, Vulgata: *Si mei non fuerint dominati*; Psalterium Isidorianum, *dominata*, sicuti Augustinus. Psalmo XX, 3, *desiderium cordis* legitur in Vulgata, et aliis quibusdam versionibus, in Psalterio vero Mozarabico *animæ*, ut in Augustino; et Ecclesia Romana in communi unius martyris pluries repetit *D animæ*.

Juxta Vulgatam centum quinquaginta psalmi Davidis, seu ejus discipulorum enumerantur; tamen in nostro Psalterio Isidoriano, et in versione veteri Italica superadditur psalmus CLI, cujus initium: *Puillus eram inter fratres meos, et adolescentior in domo patris mei*, etc., cum hac epigraphæ: *Hic psalmus proprie scriptus in David extra numerum, cum pugnator esset adversus Goliath solus*; et si conferas non epigraphem, sed psalmi verba, abs dubio in versione veteri Italica (nusquam in Editione Vulgatæ, et aliis) eadem reperies.

Præterea sedulo scrutare psalmum CXVIII. *Beati im-*

maculati in via, et tot antiquitatis notas, tot annotationis numeros hebraicis, Romanis et antiquis Hispanicis litteris descriptos reperies, ut nulla remaneat dubitatio. Incipit a littera hebraica *Aleph*, sequitur numerus Romanus I, alius Hispanicus adjicitur, omnesque idem significant, scilicet numerum primum; postea indigitatur initium mysticæ significationis, et sic deinceps totus psalmus per octo versiculos successive in capita distribuitur. In versione Vulgata tantum litteræ Hebraicæ apponuntur, et illa alia in nostro Psalterio addita antiquitatem redolent. Psalmo xcv, 8, hæc verba in nostro Codice leguntur: *Dicite in nationibus: Dominus regnavit a ligno*, a Justino, Tertulliano, atque aliis Patribus tantopere commendata, et a Fortunato, in hymno *B Vezilla Regia prodeunt*, hoc modo intexta:

Impleta sunt, quæ concinit
David fideli carmine,
Dicens in nationibus:
Regnavit a ligno Deus;

et tamen in Vulgata non reperiuntur, ut in veteri Itala et Psalterio nostro.

Scire hic cupiet eruditus lector, a quo et quo sæculo hoc Psalterium ins. sit exaratum; et, ut ob elucidationem rei utriusque fines recti iudicii non prætergrediamur, asserimus Codicem tria continere, scilicet Psalterium, cantica, et hymnos; cæterum in prælocutione acrostica hymnorum leguntur initio cujusque hexametri litteræ, ex quibus prodeunt hæc verba: *Mauricus obtante Veraniano edidit*; ex quibus conspicuum apparet exscriptorem fuisse quemdam Mauricum, Veraniani votis, aut jussu; tamque jubentis quam exsequentis nos latet notitia; nec conjecturis locus est, cum nulla in conciliis Toletanis episcopi Veraniani mentio fiat; nam licet Mauritius, Oretanus episcopus, et Vera Tarraconen is Toletanis conciliis subscripserint, tamen nullum ex hoc fundamentum elici potest, et tantummodo ad scripturæ signa recurrere licet.

In canticis superscriptio prophetarum inversa tibi videbitur; nam Jeremias pro Nehemia, Zacharias pro Azaria, Jeremias pro Michæa, Isaias pro Jeremia, et Osea: hoc partim exscriptoris culpa, partim aliis de causis contingere potuit; et ne supercilium extollas, illico tibi exemplum simile in nostra Vulgata occurrit; nam cap. XXVII Matth., vers. 9, hæc verba: *Acceperunt triginta argenteos pretium appetiati*, etc., relata sunt tanquam dicta a Jeremia propheta, illis verbis: *Tunc impletum est, quod dictum est per Jeremiam*; quando certo constat non a Jeremia, sed a Zacharia esse prolata. Uterius, cap. i Marci, vers. 2, apponuntur illa verba: *Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam; juxta Isaiam prophetam*, et revera sunt Malachiæ. Ad has et alias difficultates enodandas in varias expositores abeunt sententias; sed ad nostrum institutum magis arripet sanctus Hieronymus, lib. II in Amos cap. V, hisce verbis: *In omnibus Scripturis sanctis observandum est apostolos, et avostolicos viros in vovendis testi-*

monis de Veteri Testamento non verba considerare, A
sed sensum.

Ex his colligitur Hispanicam Ecclesiam in sacrorum Bibliorum versione in plurimis adhærere veteri Italicæ, cujus mentionem sanctus Augustinus facit; et in Missali et Breviario Romano juxta eandem, et non alias tunc temporis vigentes, plures appositos fuisse versiculos Clemens VIII, in bulla Romano Missali præfixa, sequentibus verbis, testatur: Qui (Pius V) etsi multis propositis pœnis severissime caverit, ne illi vel adderetur, vel ulla ratione demeretur, tamen progressu temporis, sive typographorum, sive aliorum, temeritas et audacia effecit ut multi in ea quæ his proximis annis excusa sunt Missalia errores irrepperint, quibus vetustissima illa sacrorum Bibliorum versio, quæ etiam ante sancti Hieronymi tempora celebris habita est in Ecclesia, et ex qua omnes fere missarum introitus, et quæ dicuntur gradualia et offertoria accepta sunt, omnino sublata est..... cujus rei prætextus fuisse videtur ut omnia ad præscriptum sacrorum Bibliorum Vulgatæ Editionis revocarentur.

Licet enim Hieronymus in sacris Scripturis exponendis doctor maximus censi debeat, tamen in Ecclesia Latina magni ponderis semper habita est auctoritas Augustini. Nec eruditos latet Hispanicam Ecclesiam ejus opera præ oculis habuisse, cum ob propinquitatem regionum, tum ob epistolarum frequentiam, et episcoporum Africanorum cum Hispanicis communicationem.

Canticum xxiii in nostro Psalterio canticum *Tobi* inscribitur, non *Tobiæ*; et eodem modo sanctus Augustinus, qui semper seniore *Tobim*, juniorem *Tobiam* appellat.

Sanctus Leander apprime charus fuit, et amicitia conjunctissimus sancto Gregorio Magno, necnon sanctus Isidorus; ejus rei evidens argumentum est quod commentaria in Job papa Gregorius Leandro dicavit, eum alloquens verbis amore et reverentia plenis. Quis igitur sanæ mentis hos sanctos doctores ejusdem instituti mutuo inter se non contulisse consilia, versiones sacras, et libros, quibus fides catholica funderetur, et Gothorum gens nuper ad fidem conversa in ea stabiliretur, opinabitur? Adducat alius simile dedicationis exemplum summi pontificis, magnique Ecclesiæ doctoris; in medium afferat alia verba tantæ benevolentia plena sicut illa Gregorii ad Leandrum, ex Regist. lib. iv, epist. 46: *Quanto ardore videre te sitiam, quia valde me diligis, in tui tabulis cordis leges; sed quia longo terrarum spatio disjunctum te videre nequeo, unum, quod mihi de te dicitur charitas, feci, ut Regulæ pastoralis librum, quem in episcopatus mei exordio scripsi, et libros, quos in expositionem beati Job jam dudum me fecisse cognovisti, sanctitati tuæ, communi filio Probino presbytero veniente, transmitterem.* Et in fine epistolæ, de brevitate sese excusans, hæc verba auro cedroque digna eundem alloquens subjungit: *Ipsa charitati tuæ epistolæ meæ brevitatis innotescit, quando ei parum loquor quem magis omnibus diligo.* Inter quos, quæso, Ec-

clesiæ Patres strictius amicitia vinculum usquam perfectum est?

Isidorus, etsi non discipulus, eidem summo pontifici commendatissimus fuit, qui non solum auctoritate apostolica ejus electionem confirmavit, et electum sacro pallio decoravit, sed etiam ejus in universa Hispania vicarium constituit. Non minorem Leo IV de eo opinionem concepit, qui ad Britannia episcopos scribens, asserit: *Isidori dicta sicut Hieronymi et Augustini retinenda esse, ubi inusitatum contigerit negotium, quod per canones minime definiri possit.* Ejus fama eo tandem excrevit, ut vix ab ejus obitu decem et sex annis elapsis, Toletana synodo duorum supra quinquaginta episcoporum plaudente, ipsoque sancto Ildephonso suffragante, *Doctor egregius, catholice Ecclesiæ novissimum decus, in sæculorum fine doctissimus, et cum reverentia nominandus, appellari meruerit.*

Perfacili negotio ex hucusque dictis autumare quis poterit quot flores ex Ecclesia Romana, ejusque ritu hi sacri doctores decerpserint, cum via illis ad procuratores mittendos patebat, et iisdem in prosperis bene agendis summi pontifices maxime favebant.

Jam non demiror Psalterium juxta versionem veterem Italiam, qua Hispaniarum Patres utebantur, in summi pontificis sacello, nec non Venetiis in majori ecclesia sancti Marci in hodiernum diem recitari; eodem enim spiritu Patres Hispanici agebantur, eadem apostolica disciplina dirigebantur, et a sancti Petri sede quod illis deerat mutuabantur; eademque versio quam sanctus Gregorius veterem Vulgatam, seu translationem, appellat, a sancto Augustino Itala nuncupatur.

Haectenus de versione hujus sancti officii. Nunc vero antiquitatem liturgiæ Gothico-Hispanicæ patefaciam, primo ex vetustate Codicum, secundo ex institutoribus, seu compilatoribus ejus, demumque ex notis cantus appellati Eugeniani textui appositis.

Miseranda deflendaque Hispaniarum vastatio a Saracenis facta, Hispanorum Patrum memoriam non abolevit; quamvis plurima eorum scripta, partim abrasa, partim mendis et fabulis conferta, partim deperdita, spurcata partim, et denique igni tradita, penitus oblivioni dare intenderint pagani, postliminio tamen, Mauris expulsis, opera et studio cardinalium Ximenii, Loaisæ et Aguirrii, in Editione ritus et concilii Toletanorum honos tantis Patribus est restitutus.

Si aliquid in mss. Codices mendum irrepsit, exscriptorum, non auctorum vitio est vertendum; si enim hodie cum ars typographica viget, passim in libris errores inveniuntur et menda, quid mirum si inventionis initio Missale et Breviarium Isidorianum mendis scateret quam plurimis? Nec tantum de labore nostro confidimus, ut fatum simile aliqua in parte non nobis contingat; pag. enim 59 invenitur sancti Thomæ Cantuariensis nomen, prout exstat in

Editione D. Ortizii : appositum illic aut potius elapsum est præter mentem nostram.

Gothici Codices, quos evolvimus, senio confecti, disrupti, lacerati, characteribus fere obliteratis et absumptis, blattas non pascunt, sæpe enim præ manibus habentur; sed tinea et ærugo non solum membranas, papyra, ligna, etiam marmora corroduunt et demoluntur.

Plures regnicolæ et externi auctores absque ulla hæsitacione testantur Compluti autographa Gothica manuscripta, quæ ad excudendum Missale et Breviarium Isidorianum deservierunt, asservari. Hæc, dum essemus in præfata civitate, sedulo et avidissime quærivimus; sed incassum expectavimus: nec, juxta magistrum Florezium, adesse poterant; nam Toleti excusa fuerunt Missale et Breviarium, inibi propterea autographa asservari oportebat. Mœrentes, utpote tali desiderio frandati, Bibliothecam nostræ sanctæ Ecclesiæ Toletanæ repetimus, ubi vota nostra aliquatenus adimplevimus.

In ea octo Codices Gothici mss. reperiuntur, quorum in uno præter septem missas a sancto Ildephonso, ut creditur, cum cantus notis compositas, continentur officia Nativitatis, Circumcisionis et Apparitionis Domini, Assumptionis beatæ Mariæ, et officium Joannis apostoli et evangelistæ; in alio officium integrum Quadragesimæ usque ad Dominicam Palmarum exclusive; in altero, præter nonnullas missas, officium hebdomadæ majoris usque ad Pascha inclusive, et aliqua sanctorum officia; in alio officia sanctorum per annum; in alio Epistolæ et Evangelia per annum; in alio missæ sanctorum per annum; in alio denique integrum Psalterium cum canticis et hymnis. Præter nos Codices asservantur in præfata bibliotheca Gothica Biblia, quæ tempore Mahumeticæ captivitatis fuerunt propria Servandi, episcopi Astigitani; postea Joannis, episcopi Carthaginensis et Cordubensis, qui ea donavit Ecclesiæ Hispalensi, æra 1026, anno Christi 988.

Tamen non fuco depingere faciem hujus pervetusti Codicis in animo est, nec velare quod perspicacissimis eruditorum oculis patefiet. Aliquod, licet leve, in quorundam verborum transmutatione discrimen inter Breviarium Isidorianum prelo datum a cardinali Ximeno, et inter memoratos Codices Mss. agnoscimus; quapropter conjicere licebit, vel Alphonsum Ortizium, canonicum Toletanum, alia præ oculis habuisse autographa, nunc temporis deperdita; vel ipsummet Alphonsum, cardinalis Ximenii auctoritate munitum, in locis obscuris Psalmorum, ubi anxietate premebatur, ad Vulgatam, seu aliam, recurrisset versionem, et juxta eam quædam verba addidisset.

Verum tam in hoc ipso, quam in festivitativibus et sanctis officio Mozarabico adjunctis, insam impugnatoribus præstitit; quia cum luce meridiana clarius sit festum Corporis Christi post Berengarii errores compositum; sanctos Thomam Cantuariensem, Franciscum, et alios, quorum in Breviario Mozarabico per annum memoria sit, multis sæculis post sanctum

Isidorum Hispalensem floruisse; inde ad derogandum auctoritati Breviarii occasionem arripiunt; sed injustissime, ut pluribus rationibus comprobatur et evincit præfatus R. P. Henricus Florezius.

Missale et Breviarium Romanum a summis pontificibus Pio V, Clemente VIII et Urbano VIII correctum, non desiit esse Romanum, ex vetustissimis exemplaribus deductum, et apostolorum traditione descendens, ex additione quarumdam festivitativum, quæ primis sæculis non celebrabantur, vel sanctorum nostro præsentis sæculo, vel proxime præcedentibus beatorum albo ascriptorum, de quibus missa et officium proprium recitantur. Ne fas cuiquam conjicere antiquitatem inani propter tale incrementum Ecclesiæ et majorem ritus extensionem.

Pari modo Missale et Breviarium Hispanicum talem denominationem non amisit post gentis Gothorum ad nostram catholicam fidem conversionem; nam etsi Leander, Isidorus, Ildephonsus, Eugenius et Julianus ipsum auxerunt, correxerunt, et in meliorem formam redegerunt, non tamen prioris ritus faciem immutarunt, sed venustiore et magis decoram reddiderunt.

Gloriam patris non obumbrat filius sapiens, nec magistri fidem major discipuli perspicacia: opera servorum Dei primo plantantur, postea infunditur eis irrigatio, donec radices agant, et coalescant, ac tandem fructibus opimis gratiora utilioraque reddantur. Quanto enim altius ædificium consurgit, tanto magis principio ad ima deprimitur; prius namque rudera visceribus terræ absconduntur, ut illud postea securius et ornatori aspectu levetur.

Sancti apostolorum discipuli per quatuor mundi partes diffusi, destructa idololatria, catholicam fidem seminantes, ordinem et officium in divinis cultibus instituerunt; et sui apostolatus ministerium et potestatem ad successores in episcopalibus sedibus transfundentes, Hispanicam Ecclesiam multiplicare et in dies augere cœperunt. Res sacras episcopi ordinabant, traditiones majorum servare et fidelium corda irrigare studebant, quin eis gentium imperatorum sævitæ obfuisse, quosque, Ecclesiæ reddita pace, palam sacra peragere licebat. En series successionis apostolicæ; en in divinis officiis ab apostolis ordo descendens; en denique hæc occidua Hispaniarum plaga fidei lumine irradiata, et pulchritudine ritus decorata.

Ne vero alicui in mentem veniat hisce primis Ecclesiæ sæculis Hispanos barbaris adnumerare, meditetur, obsecro, quoniam in religionis amplificatæ et instructæ statu cæteræ orbis partes manebant, quando inter omnes orbis episcopos, ex Hispania magnum Osium Cordubensem sanctus Silvester evocavit ad præsidendum suo nomine in primo œcumenico concilio Nicæno, in quo norma fidei omnibus præstanda, et prima ecclesiasticæ disciplinæ fundamenta jacienda erant. Ille magnus vir Osius ad illuminandum cæteros in Nicæno, Sardicensi, Romano, et aliis conciliis, et catechesim, a magno Constantino

fuit praelectus; ita ut ejus sapientiam mirarentur omnes, unaque voce ad canones edicendos responderent: *Osius dixit, Osius respondit.* In Hispania natus; humanis litteris imbutus, et in sacra liturgia edoctus, perperam sacrum ritum ubique terrarum protendere et ordinare posset, qui in sua regione et Ecclesia negligens esset, et domui suae praesae nesciret.

Qui adhuc haesitaverit, perlegat verba Athanasii in Historia Arianorum ad monachos, quae lubet afferre. *Post talia tamque multa facinora nihil se perfecisse rati impii (Ariani) quandiu magnus Osius eorum malignitatem expertus non esset, ad tam venerabilem senem furorem suum propagare studuerunt; non Patrem episcoporum, non confessorem virum reveriti sunt, non episcopatus tempus, in quo plus sexaginta annos caegerat, erubere; sed, posthabitis despectisque caeteris omnibus, sola haeresis cordi fuit: homines sane qui nec Deum timent, neque hominem reverentur. Constantium igitur adeuntes, his sermonibus alloquuntur: Nihil non egimus: Romanorum episcopum in exsilium ablegavimus, et ante illum permultos alios episcopos; omnia loca formidine replevimus; sed nihil nobis tanta tua gesta juvabunt, nihil dum a nobis recte factum, quandiu Osius illaesus remanserit. Nam dum apud suos ipse degit, omnes in suis Ecclesiis remanent; potest quippe ille verbo fideque sua omnes adversum nos inducere. Hic et synodis praesae solet, ejusque litteris ubique omnes obtemperant. Hic Nicenam fidem edidit, Arianosque ut haereticos ubique traduxit. Si igitur remanserit ille, inutile nobis fuerit aliorum exsilium; mox enim de medio tollenda nostra haeresis est. Et hunc ergo persequi incipias, nec virum quamvis grandævum miserrere, nescit quippe nostra haeresis vel senum canitiem venerari.*

Catholica Osii doctrina veluti jure haereditario ad episcopos Hispaniae fuit transmissa; ab Osio namque, qui obiit anno 356, ad sanctum Leandrum, a Leandro ad Isidorum, ab Isidoro ad Helladium, ab hoc ad Ildephonsum et Eugenios, ab Eugenio ad Julianum secundum, qui in concilio Toletano xiv, jussu Leonis secundi Romani pontificis Acta sexti generalis concilii rata habuit; et cum Benedictus, Leonis successor, perlegisset illa verba Juliani Toletani de Trinitate disserentis: sapientiam ex sapientia, voluntatem ex voluntate procedere, et alia quibus affirmabat Christum Dominum ex tribus substantiis constare, quae a communi sensu Ecclesiae Catholicae deviare credebatur, pro sustinendis his propositionibus edidit Julianus Apologeticum in concilio Toletano xv, quod Romam transmissum magni habitum est, cunctis legendum indictum, papa acclamante: *Laus tua, Deus, in fines terrae;* in vero etenim et catholico sensu Julianus et caeteri Patres Hispani eas protulerunt, ut videre est in Actis concilii xv Toletani apud cardinalem Aguirrium, qui et ejusdem Juliani apologiam inserit, in qua elucet ingenii ejus acumen, et profundissima fidei dogmatum intelligentia. Ad haec accedit synodus Eliberitana, ineunte saeculo iv coacta, ex qua multa desumpsit universalis Ecclesia.

Si scrupulosus quispiam, facta collatione Breviarii Mozarabici editi a card. Ximeno cum Breviario ad praesens a nobis recuso, aliquantulam varietatem in quibusdam vocibus animadverterit, non vitio vertat auctoris, sed ejus qui transcripsit; non insimulet Alphonso Ortizio, sed typographis indulgeat; et certo credat olim ob defectum praeli in unaquaque Toletana Mozarabica parocia sua manuscripta sacra servari, et aliquam differentiam Ortizium agnovisse: hac anxietate pressum, ut jam diximus, et caligine involutum quaedam verba juxta Vulgatam correxi se, veritum ne vocis alicujus novitate vel vocabuli transpositione inusitata versione uti et a recta semita declinare videretur. Ascribat igitur lector exscriptorum vitio varietatem quae hodie apparere possit ob publicam veteris Italicae versionis Editionem juxta Mss. Vaticanam, sancti Germani, Corbeiensis, Reginae Sueciae, et alia a Petro Sabatier in lucem edita, cum nulla in substantia differentia concipiatur, imo mirabilis in sensu conformitas cum aliqua discrepantia verborum; ita ut si sedulo perspiciatur Psalterium ms. quod in Bibliotheca sanctae Ecclesiae Toletanae asservatur, verbum fere non invenietur quod in alio ex praefatis Codicibus, aut in lectione sancti Augustini, non sit transcriptum.

Additione ergo quorundam sanctorum, qui post expulsos ex Hispania Saracenos floruerunt, Breviarii Isidoriani a magno cardinali editi auctoritas non obumbratur. Nam nec officium proprium, lectiones, responsoria aut orationes habent; sed omnia de communi dicuntur, ut jam P. Henricus Florez sua in dissertatione de officio Mozarabico adnotavit; et hoc modo cum officium ut in plurimum secundum commune Gothicum fiat, nihil praeter nomen sanctorum, exceptis quibusdam festis, fuit superadditum.

Franciscus Pisa in lucem edidit Kalendarium Gothico-Mozarabici fragmentum, quod in bibliotheca Toletana reconditur, complectens tantummodo menses Januarii et Februarii; sed cum truncum et informe appareat, et aliunde die 28 Januarii assignetur in eo festivitas sanctae Serenae virg. et mart., quae nec in nostris Codicibus mss., nec in aliquo Martyrologio, ut virgo reperitur, idcirco sublestae fidei existimatur. Et insuper 1 die Februarii in Ms. apponitur haec inscriptio: *Caput Februarii apud Aegyptios;* quae festivitas nusquam legitur in nostris Codicibus, licet pro comperto habeamus Februarii initium apud eos sanctificari ad destructionem idololatricae, festique Amburbialium principio praedicti mensis ab ethnicis celebrari soliti; in cujus locum postea successit festum Purificationis beatae Mariae ad abolendam raptus Proserpinæ a Plutone facti memoriam, ut ex Innocentio III, Rabano Mauro, et aliis, comprobatur, et expresse asseritur a sancto Ildephonso in sermone de Purificatione.

Alia suspicio adversus memoratum fragmentum oritur ex silentio festivitatis Purificationis beatae Mariae, cum aliunde assignet obitum sancti Ildephonsi, cujus in officio Gothico nulla sit mentio, et

præterea ipsemet sanctus de Purificatione sermonem ad populum habuerit.

In medio quorundam psalmodiarum apponitur hoc verbum, *Diapsalma*, quod in Breviario Isidoriano a cardinali Ximeno typis edito raro invenitur, nunc vero insequendo autographum multoties reperies, denotat enim separationem inter unum et alium versiculum ejusdem psalmi; ad observationem igitur prout in psalmodia et ad cantum moderandum notis musicis obsequendo inserviebat.

In aliorum psalmodiarum medio hæc apponitur nota

P
R

quæ significat idem ac *repetitio*; suis quippe

omnibus litteris ligatis constat tale signum. Astringebantur etenim cantores antiphonam repetere ex verbis ipsius psalmi deductam; hocque accidebat non in brevioribus, sed in longioribus psalmis, ut quadam quiete in recitatione fruerentur, et varietate cantus fastidium allevarent.

Lubenter alias probationes ad indigitandam nostri ritus canitiem adjungemus. In Codice nuncupato *Æmilianensi*, quod in regio monasterio *Excuriale* asservatur, ante annum millesimum septuagesimum octavum exarato, ita inscripto: *De missa apostolica in Spania ducta, Julianus et Felix*, asseritur, § 1, septem apostolicos viros Torquatium, Ctesiphontem, et alios memoratos, sacerdotium a sanctis apostolis Petro et Paulo suscepisse, et in urbibus Hispaniarum de initio vitæ immortalis prædicare cœpisse; et post pauca subjungitur: *Atque ita sicut ab apostolis missam doctrinamque acceperunt, per Hispaniam ordinatis episcopis tradiderunt.* § 2, agitur de Hispaniæ Ecclesiæ officio Romæ laudato et comprobato tempore Joannis papæ, regnante Carolo Francorum rege, et Ordonio rege in civitate Legionensi. Cum enim Zanellus presbyter a præfato summo pontifice Joanne missus fuisset, ut ecclesiasticæ religionis statum ibi perquireret, et comperta fideliter apostolicæ sedi referret, injunctum sibi munus solenter exsequens, omnem ordinem ecclesiastici officii et consecrationis regulam perscrutatus, canones et omnes Sacramentorum libros perlegit; cuncta catholica fide munita inveniens, exsultavit; Domino papæ Joanni, et omni conventui Romanæ Ecclesiæ, ut invenerat, renuntiavit; audiensque hoc dominus papa, et omnis Romana Ecclesia, gratias Deo reddens, Hispaniæ Ecclesiæ officium laudavit et roboravit; hoc solo addito, *ut deinceps more apostolicæ Ecclesiæ celebrarentur secreta missæ.*

Summus pontifex Gregorius VII Alphonso Sexto Legionis regi, Sancio V, Navarræ, et episcopis in ditione sua constitutis rescribens, initio epistolæ sic eos affatur: *Cum beatus apostolus Paulus Hispaniam se adiisse significet, ac postea septem episcopos ab urbe Roma ad instruendos Hispaniæ populos a Petro et Paulo apostolis directos fuisse, qui, destructa idololatria, christianitatem fundaverunt, religionem plantaverunt, ordinem et officium in divinis cultibus agen-*

dis ostenderunt, et sanguine suo Ecclesias dedicaverunt, vestra diligentia non ignoret; quantam concordiam cum Romana urbe Hispania in religione et ordine divini officii habuisse, satis patet. Postea eos ad amplectendum in Hispania Romanum ritum adhortatur; et licet indicet *Hispanicum officium vesania Priscillianistarum pollutum, Arianorum perfidia depravatum, ac demum invadentibus Saracenis diminutum*, hæc verba nullo modo evertunt antea protata; nam cura sanctorum Isidori, Ildephonsi, Juliani et aliorum Hispaniæ Patrum, omni labe, si qua inerat, fuit purgatum officium, suæque integritati et puritati restitutum, ut testatur Felix, loquens de sancto Juliano, cui congruit officium Romanum hujus sancti ex eodem Felice depromptum.

Ipsemet Romani pontifices, postmodum de sinceritate officii certiores effecti, illud iteratis diplomatibus confirmarunt; nam Julius II, anno 1508, ad preces cardinalis Ximenii officium roboravit, his verbis: *Antiquissimum et magnæ devotionis... Nos igitur qui ex debito pastoralis officii divini cultus augmentum sinceris exoptamus affectibus... omnia et singula in dictis litteris contenta auctoritate apostolica tenore præsentium approbamus, et confirmamus.* Et anno 1512 alia bulla officium Mozarabicum confirmavit; quæ adeo diserta atque expressa sedis apostolicæ approbatio (ut inquit Pinius) obstruere debet omnium ora, ut nemo post illam contra restauratum officii Mozarabici usum, ejusque ministrorum fundationem, vel hincere audeat; ob hoc Paulus III æmulum aliquem actorem Ximenii desideravit, qui sacra Mozarabum volumina rursus evulgaret; cujus vota nos adimplere curamus.

In Actis sanctorum, tom. VI Julii, tract. prævio, num. 10, de beato Jacobo apostolo, hæc apponuntur verba: *Sequitur ut apostolus ille sacros liturgiæ ritus ibidem designarit, imo etiam, quantum per commemorationis tempus licuit, tradiderit et confirmaverit, id quod circa rem præsentem a sancto Petro acceperat.* Et ibidem, num. 6: *Operam quoque suam fortasse eo contulerit sanctus Paulus.* Id ipsum aperte constat ex decretali Innocentii I.

Ipse doctor egregius, a quo præsens officium, ut diximus, nomenclaturam accepit, lib. II Offic., cap. 15, ait: *Ordo autem missæ et orationum quibus oblata a Deo sacrificia consecrantur primum a sancto Petro est institutus; cujus celebrationem uno eodemque modo universus peragit orbis.* Perpende, obsecro, Isidori sententiam. Si ejus tempore uno eodemque modo sacram liturgiam universus peragebat orbis, abs dubio Patres Hispaniæ ordine antiquo Romano sacrificium celebrabant, in nullo a sede Romana discrepantes; alioquin non uno eodemque modo appellaret. O miseranda Arabum ingluvies, quæ non solum quasdam pretiosissimas sacrarum Codicum reliquias fere absumpsisti, sed aliis dono Dei præservatas magna caligine involutas reliquisti! intendens obruere sacras basilicas, eas devastare, civitates depopulari, et nostri ritus memoriam abolere,

dubitationis et disceptationis materiem criticis neotericis ministrasti!

Perierunt sane multa Isidori opera; sed non omnia depascere potuit illa sævities. Interierunt magna ex parte Juliani episcopi Toletani scripta; sed ejus apologia pro tribus substantiis ad suæ orthodoxæ doctrinæ ostensionem posteris intacta remansit. Pariter opera Eugenii II, episcopi Toletani, versibus et soluta oratione; Montani epistolæ; et alia nonnulla Gothorum Patrum ante Maurorum irruptionem monumenta, eorum facundiam, congruentiorem sensum, in interpretandis Scripturis uniformitatem, et sedi apostolicæ reverentiam satis ostendunt. Etiam tempore Mahumeticæ captivitatis litteras sub optimis magistris nonnulli didicerunt, fidei præceptis imbuti pro patulo docebant, et coram regibus profitebantur, ut accidit beato Eulogio electo episcopo Toletano, qui non solum sua apologia martyrum constantiam defendit, sed eorum Acta suo Memoriali illustravit, gentilicum furorem non pertimescens, suoque sanguine firmans id quod corde credebat ad justitiam, et ore confitebatur ad salutem.

Nostrum institutum majori perspicuitate elucidemus. Non asserimus Gothicum ritum quinque prioribus Ecclesiæ sæculis eundem in omnibus sacris precibus fuisse cum Romano; sed origine, et quoad substantiam, ut innuit card. Bona (*Lib. 1 Rerum liturg., cap. 7, num. 5*), videlicet sacrificium iisdem partibus substantialibus constasse, consecratione, oblatione, et sumptione, licet accidentaliter ordo precum tam in Italia quam in Hispania tractu temporis fuerit immutatus. Nec immoramur in susinenda opinione Cajetani Cenni, qui, loquens de missa quæ tempore sancti Isidori in Hispania celebrabatur, ita ait (*Tom. I, diss. VII, num. 10*): *Plane ejus simillima, quam divus Petrus instituit; quod si admodum diversa esse videtur a Romana antiqua, ecquis an nesciat a Leone, Gelasio, Gregorio ad eam formam perductam esse, quæ hodie obtinet?* De Hispana vero secus est: *Nullum quippe ex trium pontificum Sacramentariis eam novit; sed quam prius missam a sancta sede accepit, hanc Hesperia nostra conservavit.*

Sicut in naturalibus prius est nasci, postea cre. cere, et ultimo perfici; ita in sacris conficiendis prior ordo ab apostolica sede natus, postea crevit, ac denique perfectus est. Gothicus ritus juxta Isidorum admodum similis Romano; loco enim superius citato inquit: *Septem esse orationes sacrificii evangelica apostolicaque doctrina commendatas, et eundem ritum in missa Mozarabica videmus hodie servari. In prima, quæ dicitur MISSA, fit admonitio ad populum; in secunda, invocatio seu deprecatio ad Deum; in tertia, inscripta post NOMINA, pro offerentibus exoratio; in quarta, ad pacem et unitatem; in quinta, contestatio seu illatio pro donis acceptis; in sexta post PRIDIE conformitatem cum sacramento; et in septima, ad orationem Dominicam.* Ex quibus cum cardinali Bona non leviter autumamus ritum in Africa et Galliis similem fuisse illi qui in Hispania Mozarabicus dictus est; et de Galliis per-

spicuum est testimonium epistola Caroli Calvi, cujus verba affert cl. Mabillon, in tractatu de Liturgia; nam cum in regis præsentia peregissent sacrosanctum missæ sacrificium quidam sacerdotes Hispani. postquam Galli amplexati erant Ritus Romanum a temporibus Pipini, se vidisse ritum avorum suorum testatus est.

Quoad officium canonicum, seu Breviarium Isidorianum, priorum sæculorum penetralia non opus est perscrutari; neque ad comprobendam unitatem et conformitatem cum pervetusto Romano scrinia archiviorum evolvere; iisdem namque horis constat; et si auroram adjiciunt, id profecto primis Ecclesiæ sæculis usitatum videmus, in quibus fideles ad primitias lucis Deo persolvendas, initio auroræ assurgebant. Ad ordinem autem quod spectat, successu temporis varietas inducta conspicitur, partim a monachis descendens, partim propter devotionem augendam, quasi dicamus auctus, et locupletatus sacer ritus, et a summis pontificibus adoptatus.

Cum igitur in Psalterio Isidoriano commendatissimam versionem veterem Italicam habeamus, et aliunde in fine cujuslibet psalmi dicitur *Gloria et honor Patri, et Filio, et Spiritui sancto*, juxta articulum 14 concilii III Toletani, in fidei professione, et canone 15 concilii IV, præside sancto Isidoro, dubitandi locus non est, usque ad tempora card. Ximenii integrum et absque ulla substantiali mutatione perdurasse; nec eam inducere posse festivitates desumptas a cardinali Ximenio ex ritu antiquo Toletano, cujus Missale postea typis ediderunt cardinales Joannes de Tavera, et Martinez Siliceo, ante correctionem Pii V.

Psalmorum usum cum cantu in principio, et, quando illi sunt longiores, cum *pausa* aliquoties circa mediæ partem (quod diapsalma vocabant, ut dictum est), ætate sancti Isidori fuisse, sicut apparebit in Psalterio, prout in autographo a nobis edito exstat, ipsemet sanctus doctor demonstrat (*Lib. 1 de divin. Offic., cap. 1, § 1, de psalmis*), his verbis: *Propter carnales autem in Ecclesia, non propter spirituales consuetudo est instituta canendi; ut quia verbis non compunguntur, suavitate modulaminis moveantur... nam in ipsis (juxta Augustinum) dictis sanctis religiosius et ardentius moventur animi nostri ad flammam pietatis cum cantatur, quam si non cantetur. Omnes enim affectus nostri (rursus Isidorus) pro sonorum diversitate, vel novitate, nescio qua occulta familiaritate excitantur magis, cum suavi et artificiosa voce cantatur.*

Hymnorum mentionem facit sanctus doctor in sequenti §, primos eorum compositores recensens, Hilarium scilicet episcopum Pictaviensem eloquentia conspicuum, et Ambrosium Mediolanensem, quem virum magnæ gloriæ in Christo vocat, clarissimum doctorem in Ecclesia, et in hujusmodi carminum compositione copiosum; atque inde, ex ejus nomine, hymni Ambrosiani appellantur; et ejus celebritatis devotio primum in Ecclesia Mediolanensi, postea per totius Occidentis Ecclesias observatur. Nunc igitur lectorem exoramus, ut oculos ad hymnos præsentis ritus Isido-

riani convertat, et eosdem, quos sanctus Isidorus refert recitari comperiet; et si alii inveniuntur, a Prudentio Hispano, qui floruit sæculo iv, fuerunt compositi.

In sancti Jacobi hymno undecim apostoli tantummodo enumerantur, et silentio auctor, sive exscriptor (quod verisimilius est), Judam Thaddæum præterit: videsis prologum expositionis in Apocalypsim sancti Beati Liebanensis, uuper a R. P. Florezio in lucem editæ, lib. n; nec statim expavescas, sed potius antiquitatem mirare; nam licet card. Ximenius in corpore hymni hunc defectum suppleverit addendo sanctum Thaddæum, similiterque Pater Florezius in margine adnotaverit hæc verba: *Prætermisus Judas Thaddæus*; tamen, si conjecturis fas est, ignorantæ, nimis pietati, et exscriptoris vitio tempore Mahumeticæ captivitatis debes vertere, non auctoris; ille enim, errore captus, timuit ubi non erat timor, ne sanctus Judas cum traditore confunderetur.

In præfato Psalterio *michi pro mihi, macina pro machina* semper scribitur; aliquoties *b* pro *v*, vel e contra, *Josep* pro *Joseph*; *Asap* pro *Asaph*, *tropæum* pro *trophæum*, et alia his simillima, prætermittendo aspirationem litteræ *h*, reperies; et hoc evidens est signum Gothicæ pronuntiationis et scripturæ; lingua etenim vernacula illorum gutturalis magna cum difficultate Latino ingenuo sermoni assuefiebat; et ob hæc rudes exscriptores pervetusti ritus memorata verba apposuerunt, ut videre est in aliis ejusdem ætatis Codicibus; et ne offendiculum sacerdotibus Mozarabicis remaneret, correctæ sunt in Psalterio præfata verba.

Hucusque omnes studiosi solemnitates, seu sanctorum festivitates, quas Patres Gothici celebrabant, avidissime scire cupiebant; ex ipso enim Breviario a card. Ximenio typis exarato decerpere non poterant; ibi invenitur, ut diximus, festum sanctissimi Corporis Christi sæculo xiii ab Urbano IV, ad abolendum Berengarii errorem institutum; inibi in festivitibus per annum plures in communi sanctorum reperiuntur sancti de quibus tempore Gothorum nullatenus officium fiebat; ino quidam post multa sæcula floruerunt; nunc autem ex pervetustis nostris Codicibus manuscriptis secernuntur festivitates, de quibus tempore Gothorum, seu paulo ante Maurorum invasionem agebatur; faciliq; negotio percalebunt id quod optabant: nam hymni in corpore Breviarii et post cantica appositi vetustati ritus omnes congruunt; nec ullus, ut exstat in Codice, est prætermisus; et ne repetitio fastidium generet, quando hymni sunt in corpore Breviarii, fit remissio ad propriam festivitatem; nam licet in quibusdam verbis discrepet Editio card. Ximenii a nostro Codice Ms., cum in modico appareat discrimen, non est justa causa præfatos hymnos corrigendi.

Non leve ad asserendam nostri Codicis vetustatem argumentum iasurgit ex numero et ordine horarum canonicarum ad quas aptatur hymnus, et priorum Ecclesie sæculorum nobis speciem referunt; primo

A etenim in ealce nostri Codicis non solum horas matutinas et laudum invenies, sed etiam hymnos ad primam noctis vigiliam; ad galli cantum, quod erat circa medium noctis, et pullorum cantum, quod erat circa exurgentem auroram; hunc secundum, ut a galli cantu mediæ noctis discernent, hymnum pullorum cantus appellabant.

Insuper his addebant alias horas, ut duodecim diei in sacris hymnis transigerent juxta illam Domini nostri Jesu Christi sententiam: *Nonne duodecim sunt horæ diei?* et aliam parabolam vineæ, ad quam excolen tam operarios condixit non solum ad horam nonam, sed etiam ad decimam et undecimam, ut ministri Domini meditarentur in lege ejus die ac nocte, et cultui divino vacarent. Ob hanc rationem perleges hymnos ad galli cantum circa mediam noctem, ad pullorum cantum circa initium surgentis auroræ, ad primam *Jam lucis orto sidere*, ad tertiam circa horam diei nonam, ad quartam circa horam decimam, ad sextam circa duodecimam, ad septimam circa horam secundam vespere, ad nonam circa tertiam, ad decimam circa quartam, ad undecimam circa quintam, ad duodecimam circa sextam, ad vespere circa solis occasum. Ante completorium etiam hymnus cum precibus recitabatur; et denique ad completorium ante somnum, ad lectumque parati habitationes aqua benedicta aspergebant, Deumque deprecabantur, ut procul recederent noctium phantasmata, cum pace dormirent, corpora ne polluerentur, et evigilarent cum Christo.

C Pende, quæso, hanc diei noctisque sacram distributionem: cum horis canonicis confer, quas post sæculum vi fideles observabant; perscrutare monachorum Orientis consuetudinem, nec non per antiquas monasterii Lirinensis, et aliorum constitutiones; et cum in nostro Gothico ritu videris, apage omnem anxietatem de ejus veneranda canitie. Potuerunt sane temporum injuria quædam membranacea folia deperire; potuit Maurorum sævities et barbaries per multa Gothorum monumenta delere; exscriptorum ignorantia Latini sermonis menda admiscere potuit; sed nullo modo abolere potuerunt nostrum Codicem manuscriptum aureum, ex quo tanquam ex ungue conjicitur antiquitas nostri ritus Isidoriani, adhuc dominationis Arabicæ tempore transcripti, hodiernum usque in diem exstantis.

Nonnulli, errore decepti, concilia Toletana temporibus Gothorum celebrata potius comitia regia quam concilia fuisse dixerunt: eo nisi fundamento, quia sæpius cum juramentum fidelitatis regibus electis præstabatur, tum quia multoties de regni gubernatione cum rege et proceribus agebatur; jam quoniam reges et magnates cum Patribus subscribebant; jam quia totum regium ante initium synodi offerebant; jam denique quoniam decretum de confirmatione concilii apponebant. Sed nihil horum tam sacris Patrum Gothorum cætib; aut sacræ eorum liturgiæ adversatur, præcipue cum centum et septuaginta sex canones e conciliis Toletanis, et sancto Isidor-

desumptos, a Gratiano collectos palam edoceri Ecclesia Romana permiserit, eis auctoritatem suam impertiverit, et suos fecerit; aliunde cum in Ecclesia novum non sit in Patrum synodis ex voluntate principum sacris admiscere quasdam publicas ordinationes, hæ præsertim locum habebant in electionibus regum Gothorum, ut episcoporum exemplo cæteri vassalli principibus libentius et facilius obedirent, riteque factam electionem tuto et pro patulo faterentur; idemque in antiquis Pontificalibus et Capitularibus Caroli Magni videmus.

In hujus rei evidens argumentum ea erat inter sacerdotium et imperium concordia, ut statuta et sacræ preces miro fœdere utramque potestatem copularent; ideo hymni in *ordinatione et natalitio regis*, de *profectione exercitus*, qui usque in *reversionem diebus litaniarum dicendus est*, item *pro varia clade*, vetustissimi sunt, Gothorum proprii; nec ullus qui eos legerit inflicias ibit; et ne ambigendi relinqueretur occasio, typis illos excudimus. Utinam Alphonsus Ortizius sic fecisset, ut omnis nebula dubietatis dispareret.

Quam plurimum desudat ingenium P. Florezii in vindicandis quatuor versibus hymni sancti Tyrsi mentionem facientibus episcopi Cixillæ. Pro certo supponit eos in vetustioribus Mss. Toletanis reperiri; et ne quis in posterum decipiatur, animadvertimus in nostris Mss. (quorum sæpe meminimus) nullatenus illa inveniri verba :

Templum hoc, Domine, Cixilla condidit,
Dignam hic habeat sortem;
In cætera cum summis civibus cantica præcinat,
Gaudens perpetuis sæculis omnibus.

Ex hoc vinculo lector solutus non eget alio testimonio, ut nostri ritus veritatem astruat; et quamvis cardinalis Baronius hunc sanctum Tyrsum assignet ad diem 24 Januarii, ut videre est in notis ad Martyrologium hujus diei, nihilominus in nostro Ms. et officio Gothico obtinet locum in die 28 prædicti mensis, quo etiam fit mentio sancti Leucii mart., ejusdem sancti Tyrsi in passione socii, ut apparet ex hymno.

Versati in lectione operum sancti Isidori, ibi testimonium ejus sapientiæ invenient, et omne dubium erga nostrum ritum et omnigenam ejus eruditionem evanescet: de artibus liberalibus ut sapientior neotericus egit, et de officiis ecclesiasticis juxta aurea prima Romanorum sæcula; idemmet ut vicarius apostolicus concil. nationali Toletano IV præsedit; et his egregiis factis incredibile est eloquentiæ flumen in omnes non diffusisse, præsertim circa sacram liturgiam et divina officia ordinanda.

In autographo manuscripto, quod præ oculis habemus ad Editionem hujus Breviarii, signa non obscura hujus rei apparent; indigitabimus aliqua, ut cæterorum similitudo cum ritu vere et merito Isidoriano nuncupato possit cognosci. Sic primum ad denotandum paragraphum, ut res a rebus quæ in connexo concurrunt separentur, hæc nota ¶ apponitur a sancto Isidoro, cap. 20; denotat enim diver-

sitatem sermonis; et eandemmet in nostro autographo Ms. ad divisionem tractatus, seu ante initium numeri psalmodum, invenies.

Alia conspicitur nota hujusmodi figuræ S, quam denominat Pbietro, quæ ponitur ad denotandam sollicitudinem ubi aliquid obscuritatis est; et eadem ipsa aliquando modica mutatione in nostro autographo Ms. ponitur.

Cantus absque clave et lineis hodierno tempore inusitatus, sic in nostro autographo apparet solis constans musicæ punctis, quæ distinctim et aperte juxta Isidorum dignoscebantur in tribus partibus musicæ, scilicet harmonica, rythmica, et metrica. Quod ad harmonicam pertinet, hæc ad omnes qui voce propria canunt ex animo et ardore motum facit, et ex motu sonum: *Tonus autem secundum Isidorum lib. III Etymol., cap. 22, est acuta enuntiatio vocis, harmoniæ differentia et quantitas, quæ in vocis accentu vel tenore consistit; cujus genera in quindecim partes musici diviserunt, ex quibus hyperlydius novissimus et acutissimus, hypodorius omnium gravissimus est. Cantus est igitur inflexio vocis juxta regulas a sancto Isidoro positas; nam sonus directus est, et sonus præcedit cantum.*

Non latebat sanctum doctorem inter voces suaves et pingues differentia; mirifice enim definit vocem acutam, tenuem, altam, duram, asperam, cæcam, vinnolatam et perfectam, quæ est alta, suavis, et clara: alta, ut in sublime sufficiat; clara, ut aures impleat, et suavis, ut audientium animis blandiatur.

Ad dignoscendos musicos numeros quasdam regulas arithmeticas affert sanctus Isidorus, quæ peritissimo in musicæ arte hodie arridebunt. *Numeros (ait lib. cit., cap. 23) secundum musicam ita quæres. Positis extremis, ut puta 6 et 12, vides quot monadibus superetur 6 a 12, et est 6 monadibus; ducis per quadratum, sexies seni faciunt 36. Conjungis extrema illa prima 6 ac 12, simul efficiunt 18. Partiris 36 per 18, efficitur dipondius. Hos jungis cum summa minore, scilicet 6, erunt 8, et erit medium inter 6 et 12. Propterea quod 8 superant 6 duabus monadibus, id est, tertia de sex, et superantur 8 a 12 quatuor monadibus tertia portione. Qua parte ergo superat, eadem superatur. Quid ultra fatescimus, si lectoribus patet via ut rimentur sententias Isidori?*

Concordia operum sancti Isidori cum hoc nostro Breviario maxime elucet in inscriptione lectionis Ecclesiastici, quæ in Breviario hanc epigraphem habet: *Lectio lib. Ecclesiastici Salomonis*; et cum apud omnes constet librum Ecclesiastici a Jesu filio Sirach Hierosolymita, non vero a Salomone fuisse compositum, statim difficultas insurgit: quomodo sic in Breviario indigitatur. Ad quod respondet sanctus Isidorus, lib. Proœmiorum Veteris Testam., § *De Ecclesiastico: Propter nimiam sensus similitudinem et eloquii parilitatem Salomonis titula prænotatur.*

Nos abs re immorabimur ulterius in propugnanda antiquitate Isidoriani ritus, ex conformitate, quæ cernitur in Psalterio juxta veterem Italiam versionem,

quibusdam verbis mutuatis a translatione sancti Hieronymi, ex notis ad exarandos characteres, ex cantu et modulatione, cujus tibi specimen præbemus, ex similitudine liturgiæ, et officii Gallicani editi a Patre Blanchini, et a Pinio illustrati, præcipue ex orationibus Breviarii, in quibus levis diversitas inter Codices Veronenses et nostros animadvertitur; et denique ex simplicitate verborum hymnorum Ambrosii, et aliorum Patrum, prout ab ipsis prodierunt.

Nemo sensatus sanctum Ambrosium, politionibus litteris indutum, grammatices et poetices præcepta percalluisse negabit; et cum viderit aliquis hymnos ab hoc clarissimo doctore compositos incunctinatos, non mensuræ astrictos, intelligat id multis de causis accidisse. Primo, quia non tam regulas quam sententias, ut ait de seipso Augustinus, servare intendit; secundo, exscriptorum culpa et neglectu, qui de uno in alium transfundentes, et augentes errores, faciem et auctoris sensum penitus deturpant et immutant; ita ut sequentibus sæculis nec scopum sermonis auspicari liceat, nec conjicere sensum. Tribuant igitur noxam prudentes critici voragini blattarum, notariorum mendis, ignorantia traductorum, aliisque calami et preli defectibus, et mirentur ad nos ut exstant pervenisse.

Exemplis res clarior fiet. Septuaginta interpretes, ut aiunt, unus seorsim ab alio, sive uno in loco, sive in dissitis, a Ptolomæo Philadelpho positi; libros sacros illis traditos in Græcum quasi miraculo verterunt: magna cura, solertia et sollicitudine in bibliotheca imperatoria servatos, neminem latet; de Judæorum et Christianorum in exemplaribus ad litteram assequendis studio ambigere non licet; et tamen postea prodire in Oriente tot fereque innumerabiles versiones Origenis, Hieronymi, Aquilæ, Theodotionis, et incognitorum cum rabbinorum, tum Latinorum, ut synodus Tridentina opinandi licentiam cohibere judicavit, et textum juxta Vulgatam authenticum declarare.

Nostra ætate inter expositores et theologos disceptatur an illa verba, *Et tres sunt qui testimonium dant in celo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus*, sint neque in corpore vel in nota marginali Epist. I, cap. v, sancti Joannis; nam in quibusdam Bibliis in corpore, in aliis in margine apponuntur; similiter, an inscriptio Symboli sancti Athanasii sit revera hujus sancti Patris in totum, vel in partem; an canticum *Te Deum laudamus* merito Ambrosio et Augustino ascribatur, et alia simillima. Si igitur hæc a Patribus et doctoribus transcripta in trutinam post tot transacta sæcula reducuntur, quid miramur menda et inversiones clausularum et orationum in officio Gothico inveniri, partim tempore Mahumeticæ dominationis, partim immediate post ipsam excussam transcripto?

Sanctus Isidorus Breviarii Gothici non est unicus auctor, nec uno tempore liturgia quam in Missali cernimus Isidoriano instituta; ordo quoque in horis canonicis persolvendis non uno ictu fuit perpolitus, sed tracto temporis Gothici Patres et doctores partim antiquum Romanum ritum retinere; partim ex Am-

brobio et aliis Italiae doctoribus decerpere, partimque de suo addere; nam cum facultas cuilibet episcopo ad divini cultus ordinationem tribueretur, liberum erat insignioribus Ecclesiæ prælatis orationes componere, et preces ordinare.

Ecclesia Romana plurima desumpsisse ex aulis orbis Ecclesiis fateri non dedignatur. Idemmet Gregorius Magnus detractoribus respondit non solum in ordine missæ ex Ecclesia Græca quædam delibasse, ut trinam Græcam repetitionem *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison*, nec non *Sanctus, Sanctus, Sanctus*, quæ illis Græcorum *Agios, Agios, Agios* respondent, sed etiam ex Ecclesiis Mediolanensi, Hispanica et Gallicana. Et dum Augustino, Anglorum episcopo, rescripsit, optionem assumendi ordinem e qualibet Ecclesia sive Gallicana, sive Romana, eidem indulsit.

Litanis, seu Rogationes majores, a sancto Mamerto, Viennensi episcopo, fuerunt institutæ; hymni fere omnes sunt compositi a beato Ambrosio, Hilario, Prudentio, et aliis privatis doctoribus; Commemoratio omnium defunctorum a sancto Odilone Cluniacensi abbate die 2 Novembris inducta; et tamen hæc omnia Ecclesia Romana merito adoptavit.

In Symbolo quod in Ecclesia canitur, processionem Spiritus sancti a Patre et Filio per illa verba, *Qui a Patre Filioque procedit*, primo a Patribus in conc. in Toletano solemniter fuisse conclamatum, omnes ultro fatentur; et admodum verisimile est Romanam Ecclesiam, dum decrevit ut in fine cujusque psalmi diceretur *Gloria Patri*, etc., secutam fuisse Patrum Hispanorum consuetudinem in concilio in Toletano stabilitam, ut semper in terminatione psalmodum pronuntiarentur verba Apocalypsis *Gloria et honor*, etc. Et si sanctus Damasus Hispanus fuit auctor, majorem vim habebit nostra assertio.

Latini a Græcis quasdam festivitates, et simul Græci a Latinis, sunt mutuati, quin ob hoc uniuscujusque Ecclesiæ officium confundatur, aut antiquitati liturgiæ Romanæ, vel sanctorum Gregorii Mag. Joannis Chrysost., vel Isidori, aliquid detrahatur.

Signa denique non æquivoca revelemus quæ nostrum Gothicum ritum nullatenus immutatum exhibemus. Primum: Psalterium typis editum est eisdem verbis quibus invenitur exaratum in pervetusto Codice Gothico Toletano. Secundum, orationes de tempore per anni circulum, paucis verbis exceptis, cum ritu Veronensi et aliis Gothicis congruunt, ut Blanchinum et Pinium legentibus perspicuum fiet. Tertium, ordo in precibus, et denique omnia in Breviario Isidoriano apposita, cum decretis concil. in Toletano conveniunt.

Loca sancti Isidori de divinis Officiis iterum perscrutemur, et luce meridiana clarius hunc nostrum ritum Gothicum aspiciemus. Libro 1 de eccl. Offic., cap. 5, loquendo de psalmis, asserit: *Psalterium cantilenarum suavius ab Ecclesia frequentari, quo facilis animi ad compunctionem flectantur. En melodiu, quæ usque hodie in nostra Ecclesia Toletana, ut cantus Gothici exuviæ in quibusdam versiculis et respon-*

sonris retinetur, assignato cantus melodici magistro, eum puerulos edocente, cum et hæc praxis jam in aliis Ecclesiis quæ cantum Gregorianum sunt in omnibus amplexatæ sit obliterata.

Transeamus ad alia sancti Isidori testimonia. Cum cap. 10, de lectionibus, prius, ut ab auditoribus lectiones percipiantur, silentium commendet, hæc apponit verba : *Ideo et diaconus clara voce silentium admonet.* En verba quæ diaconus ante lectiones in ritu Mozarabico multoties repetit hoc modo : *Silentium facite*, quæ, ni fallor, in recentiore ordine Romano non perlegimus.

Cap. 11, de libris Testamentorum pro certo supponit pronuntiari, et cantari lectiones ex utroque Testamento, Veteri et Novo; et hoc quidem in sacrificio missæ secundum ritum Gothicum adamussim servatur; nam prima Epistola de Veteri, et secunda de Novo Testamento desumitur.

Tandem, ut alia prætereamus, cap. 13, de laudibus, hoc est *alleluia*, seu *lauda*, ut sacerdotes Mozarabici vocant, ait sanctus doctor : *In Africanis regionibus non omni tempore, sed tantum Dominicis diebus, et quinquaginta post Resurrectionem ALLELUIA cantatur pro significatione futuræ Resurrectionis et lætitiæ; verum apud nos, secundum antiquam Hispaniarum traditionem, præter dies jejuniorum, vel Quadragesimæ, omni tempore canitur ALLELUIA; scriptum est enim : SEMPER LAUS EJUS IN ORE MEO.* En fundamentum et ratio quare Mozarabici etiam in missa defunctorum canunt *alleluia*, quod tot ante retro sæculis in Ecclesia Romana in desuetudinem abiit.

In canticis mss. hujus nostri Breviarii animadvertit a cantico LVIII usque ad ultimum exclusive, et postquam adnotatur liber sacræ Scripturæ e quo desumptum est, apponi hanc notam in primo : XVIII. *Præceptum*; in sequenti : XXXV. *In tuo*, et in margine hoc signum , quod in nostris Mss. significat *matutinum*; ut indicarent lectoribus cantica laudibus prælinita, et simul antiphonas psalmis respondentem : videsis hæc verba *præceptum, in tuo*, esse principium antiphonarum quæ præcedunt psalmos; idemque accidit in canticis.

Sabbato Dominicæ tertie Quadragesimæ, ad horam tertie, assignatur lectio desumpta ex cap. xxiv Prov.; et in illo vers. : *Septies cadit justus*, adjicitur verbum *in die*, quod non reperies in Vulgata, aut alia translatione Bibliorum.

Feria 5 ante Pentecosten prima ad nonam oratio clarissime videtur deducta ex sancto Aug. ad illa verba psalm. LXXI : *Suscipiant montes pacem, et colles justitiam*; quæ verba ita interpretatur sanctus doctor, tract. 1 super Evang. sancti Joan. : *Montes excelsæ animæ sunt, colles parvulæ animæ sunt. Sed ideo montes excipiunt pacem, ut colles possint excipere justitiam. Quæ est justitia, quam colles excipiunt? fides.... Non autem exciperent minores animæ fidem, nisi majores animæ, quæ montes dictæ sunt, ab ipsa sapientia illustrarentur, ut possint parvulis trujicere*

A quod possint parvuli capere, et vivere ex fide colles, quia montes pacem suscipiunt.

En quomodo oratio Breviarii Gothici mirabili brevitate præfatam expositionem complectitur : *Suscipiant montes, inquit, pacem.... qui primordiali radio illustrati sunt fidei, ut ex sublimitate sanctorum descendat justitia collium; et si percurreris officium Gothicum Isidorianum, auctoritatibus sancti Augustini refertum invenies.*

In officio mortuorum hujus nostri Breviarii Gothici ponuntur preces cum superscriptione *Abicidaria*, et antea *Psalmi David*, absque numeratione, sed solum insequendo litteras abecedarii, ita ut sub unoquoque inscripto psalmo tantum inveniantur versiculi incipientes sub una eademque littera, desumendo eos ex toto Psalterio Davidico; exempli causa, primus psalmus mortuorum incipit : *Eripe animam meam ab impio*, et cæteri versiculi sub eadem littera *E* incipiunt; secundus psalmus incipit : *Usquequo exaltabitur*, et cum littera *U* prosequuntur omnes versiculi. Totum hoc conforme est compositioni psalmi adversus Donatistas ab Augustino facti sub litteris abecedarii; et ob hoc nuncupatur psalmus abecedarius, licet in Editione cardinalis Ximenii, et in præsentem, ne longiores fierent, quidam versiculi non comprehendantur sub una littera.

Ex duobus libris sancti Isidori de Origine officiorum, plurima desumpsit Rabanus Maurus; et Patres in Aquisgranensi synodo coacti, cum sibi regulam canonicorum scribendam sumpsissent, cernentes valde utiles et accommodatos libros sancti Isidori de Officiis, ad reformandos et instruendos viros, in suam illam regulam fere eos transcripserunt; propterea Isidorum clero, et monachis non tantum in Hispaniis, sed aliis provinciis normam præscripsisse, tuto asserimus.

Ex his omnibus liquet Breviarium Mozarabicum a cardinali Ximenio secundum regulam beati Isidori recte inscriptum fuisse; hic enim sanctus Doctor, licet auctor ritus non fuisset, sicut nec Gregorius Magnus cantus Gregoriani, tamen a correctoribus et ordinatoribus nomenclaturam sumpsere; nec Dionysius Exiguus fuit primus computator cursus anni solaris et lunaris ad Paschatis celebrationem; nec Gratianus primus fuit canonum compilator; nec Baronius primus Annalium ecclesiasticorum scriptor; et jure sibi talia nomina vindicavere, cum propter suas lucubrationes majori studio elaboratas, tum ob majorem ordinem et materiæ dispositionem: pariter noster Isidorus, licet non primus liturgiæ Gothicæ institutor, nec horarum canonicarum auctor, fuit saltem utriusque ordinator et corrector.

Indulgeat, quæso, prudentissimus lector temporum injuriæ, vicissitudini rerum, varietati dominorum Hispaniæ: et placido vultu perleget variantes lectiones, quibus historici premuntur, et liturgici innodantur, ut ad scopum veritatis pervenire valeant.

Solertia ad præsentem editionem nobis præstita pa-

rum profuisset, si aliorum consilio et opera non levaremur; scito ergo nec sumptui nec labori pepercisse: Toleti coegimus cœtum sapientum virorum dignitatum et canonicorum hujus nostræ sanctæ Ecclesiæ; Matritique alios valde probatos viros consu-

luimus, de quibus unus præcipue invigilavit in cavendis typographicis mendis.

Si tot tantisque pervigiliis adhuc, perspicacissime lector, in aliquo offenderis, ne antevertas judicium, nisi prius proprio intuitu autographa rimeris. Vale.

CANTUS EUGENIANI SEU MELODICI EXPLANATIO

FACTA A DIVO HIERONYMO ROMERO,

SANCTÆ ECCLESIE TOLETANÆ HISPANIARUM PRIMATIS PORTIONARIO, ET CANTUS MELODICI MAGISTRO.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 a b

Ex - pec - - - tans, ex - pec - ta - vi Do - mi - num et res -

c d e f g h i j k l m n o p q

- pe - xit me et e - du - xit me de la - cu mi - se - ri - e.

Apud omnes constat systema maximum, immutabile diatonicum, seu Pythagoricum et perfectum, apud veteres celebre, Nortem fuisse seu Polum, quo omnis cantus ecclesiasticus directus est, et ordinatus. Quindecim chordis constabat, quas in quinque partebantur tetrachordis, quibus ordinabant suas compositiones tam harmonicas et regulatas, sicut nos ordinamus nostras. Finales chordæ tonorum eadem erant ac quæ a neotericis observantur; regulare uniuscujusque toni *sæculorum* idem respective cum eo quo ad præens utimur; denique quidquid ad perfectam cusque toni compositionem desideratur, in præfato systemate sive a Pythgora, sive ab Orpheo, sive ab alio auctore, cujus disquisitio non est nostri instituti, excogitata, inveniebatur; imo contendere cum quibusdam possemus, psalmodum tonos ab ipso rege Davide descendere; sed sat sit dicere Ecclesiam caute semper custodisse tonum; nam si nos claves et signa ad cognitionem et processum in cantoriis habemus, veteres etiam suo modo clavem habebant, et inallibile signum, quo tanta firmitate canebant ut nos, quibus accedit signa claves esse universales.

Ad majorem comprobationem advertit, litteram, super quam textus procedit, esse psalmum; omnem psalmum cantari sub *sæculorum* illi assignato; præterea *sæculorum* nostro textui assignatum abs dubio esse sexti toni; aliunde sextus tonus stabilem habet sedem suam in signo *F*; chordæ, seu voces ex eo procedentes, hodie a nobis per proprietatem *bemol* cantantur, et a veteribus per tertium tetrachordum; igitur cum hic tam diatonicus sit, et naturalis quando cantoriam regit, sicut quando hæc regitur a signo *G*, indicandum non est, attentis omnibus circumstantiis, genuinam esse intelligentiam appositam textui, et non eam quæ a cæteris signis resultat.

Objicies, primo, plures cantorias carere *sæculorum*, et ob hoc dignosci non valere; sed si sedulo perpendas modum quo quilibet tonus in suo diapason secundum suas majores et minores species procedit, facillime invenies quod optaveras.

Objicies, secundo, difficillimum et fere impossibile esse dignoscere varios et diversos modos characterum quibus suas cantorias annotabant veteres. Sed considera in rei veritate variationem quoad substantiam non esse, quia certe primus tonus perfectus erit, si omnem suum diapason cantoria adimpleat, quocumque modo, vel quibuscumque characteribus adnotata sit, seu descripta. Ut ergo eam dignoscere possis, scrutare si suus finalis est in *D*.

B et fiet, examinatis ascensu, descensu, clausulis principalibus, et intermediis, quod non tironibus, sed peritioribus in cantu veteri et moderno licebit.

Objicies, tertio: Apud omnes cantores notum est figuris, seu notas plani seu simplicis cantus, nec augeri, nec diminui posse, ut ex ejus constat definitione; et cum in textu superius posito diminutas videamus, arie et regula carere videtur. Verum ut hanc difficultatem enodes, animadvertite cantum planum non semper simplicem esse, sed multoties mistum, ut accidit in hymnis, sequentiis, et aliis quæ in ecclesia canuntur, et simile in nostro textu contingit; nam cantu misto persæpe utebantur Gothici cantores.

Objicies, quarto, *ingressum* et *sæculorum* nostro textui sexti toni esse assignatum; sed omnis adnotatio *sæculorum* fit planis figuris, et nostra illis caret; igitur est arbitraria. Ad hoc respondeo: Licet figuræ nostri textus planæ typis oculis non appareant, ut hodie appingi solent, revera tamen sunt, et omne *sæculorum* subjacet litteræ, et secundum diatonium longitudinem aut breviter litteræ augeat aut diminuit illud.

Ut nullus tibi remaneat scrupulus, has tibi regulas appono.

REGULA PRIMA. Mozarabicus seu Gothicus cantus semper est mistus, regiturque sub consideratione temporis, sive mensuræ binariæ, præter hymnos, qui sunt sub ternaria mensura: et ad pleniorē intelligentiam aspice signa textus superius assignati.

REG. II. Omnes figuræ solutæ, licet diverso modo adpunctæ, ut in num. 1 et 2, semibreves sunt, et uniuscujusque valor unum est tempus, seu mensura.

REG. III. Figuræ aliis duabus aut quatuor ligatæ ejus valorem diminuunt et dimidiunt ita ut duæ ligatæ unam semibreve component. Hoc patet in nostro textu, ubi num. 3, 4, 6 et 7, et in litteris *M* et *Q*, ea tantummodo differentia quæ cernitur in num. 4, ubi ligat quatuor æquales figuras, quocumque modo sit locata; et licet figuræ litterarum *M* et *Q* alias quatuor figuras singulæ ligent, intelligendum est duas priores minimas, et alias duas semibreves esse. Hoc apertius intelligitur sequenti exemplo. Quando nos hodie in tempore minori figurarum duabus semibrevis æqualiter ligatas videmus, valorem duplicatum eis damus.

REG. IV. Figura quæ est sub num. 12 brevis est,

primo quia ibi mediat versus; secundo; ut ibi requies aliquantula fiat ad proseguendum cantum. Ultima figura, quæ est sub littera Q, etiam brevis est, quia in ea finitur opus.

Huc, que dicta ex percelebri musico didici; ibi namque in suo Mappa de omnibus figuris musicis antiquis tam organicis quam planis a sæculo salvationis nostræ secundo agitur usque ad sæculum xv inclusive; et si adhuc animus tuus vacillat, Historiam cantus musici a R. P. Joanne Baptista Martini elaboratam perlege: pag. 398, tabula 5, quosdam tonos figuris, seu punctis similibus nostris exaratos invenies.

His accedit, me a puerulo instructum fuisse regulis cantus non solum plani et figurati, sed etiam Eugeniani, seu melodici, ut vocant, qui usque ad nostram ætatem in hac alma Toletana Ecclesia Hispaniarum primato perdurat, ita ut alternatim cum cantu Gregoriano mirabili consonantia permisceatur.

Cantus hic a suo auctore sancto Eugenio tertio

A archiepiscopo Toletano temporibus regum Gothorum Eugenianus appellatur: hic etenim sanctus Pater, in arte musica peritissimus, cantum hujus ecclesiæ coordinavit, et ipsemet infantulos erudiebat, ut Gothorum Patrum historia et antiquæ icones significant. Revera cantus Eugenianus sub systemate maximo erat fundatus, et Gothicum denominamus, quia non solum usque ad invasionem Saracenorum, sed etiam tempore eorum dominationis, licet corruptus, permansit: ob id jure hæreditario hæc Ecclesia Toletana cantum Gothicum et ejus intellectum in perpetuum sibi vindicavit, et sancti Pii V decreto Missali apposito, cantum Toletanum per universam Hispaniam retineri indulsit, motus precibus nostri catholici regis Philippi II.

Cantus Eugenianus, quem nunc melodicum appellamus, duplicis modi est, glossæ simplicis, et duplicis: glossa duplici utimur ad omnes festivitates per annum; glossa simplici ad ferias, responsoria, et tractus. Exemplo res clarior fiet. En glossa B duplex in graduali ad missam sanctorum apostolorum Petri et Pauli.

In festo sanctorum apostolorum Petri et Pauli, ad missam.

GRADUALE.

Textus.

Co - ns - ti - tu - es e - os.

Glossa duplex.

Co - ns - ti - tu - es e - os.

tu es e - os.

tu es e - os.

Glossa simplex super eundem textum.

Textus.

Co - ns - ti - tu - es e - os.

Glossa simplex.

Co - ns - ti - tu - es e - os.

tu es e - os.

tu es e - os.

Ut majori qua possit perfectione canatur, observandum est primo circinum, seu mensuram brevem, sed non multo præcipitem esse debere; secundo omni quæ tibi exhibentur sub ambabus glossis exsequi debere ligata: verum nunquam punctum aliquod feries, quia melodiam tolles. Tertio trinita, quæ assignatur his litteris *tri*, non debere plus temporis perdurare quam valor figuræ super quam posita

C sunt, sive cum punctulo sit, sive absque illo perduraret. Quarto nusquam in puncti alicujus glossa, nec in atomo a punctuatione discedes, quia in hoc exstat præfati cantus harmonicum melos.

Qui de expositione textus, sive de glossa cantus Eugeniani dubius sit, ad hanc Ecclesiam Toletanam accedat, et post tot transacta sæcula memoriam ejus retineri mirabitur.

KALENDARIUM GOTHICUM.

JANUARIUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas xvi, dies vero viii.

Janu prima dies estis, et séptima line minétur.

Aureus Kal.
númer.

iiij	A	1	CIRCUMCISIO DOMINI. <i>Sex cappárum.</i> †
	b iv	2	Officium jejuniórum Kalendárum Januárii observátur his tribus diébus.
xj	c iii	3	
	d ii	4	
xix	e Non.	5	Vigília.
viiij	f viii	6	Epiphania Dómini. <i>Sex cappárum.</i>
	g vii	7	Juliáni et Basilissæ vel cómitum ejus. <i>Quatuor cappárum.</i>
xvj	A vi	8	
v	b v	9	
	c iv	10	
xviiij	d iii	11	
ij	e ii	12	
	f Idus.	13	OCTAVA EPIPHANIE. <i>Quatuor cappárum.</i> Sanctórum Quadraginta mártýrum. <i>No en lectiónum.</i>
x	g xix	14	Kaléndas Februarii.
	A xviii	15	
xviiij	b xvii	16	
viiij	c xvi	17	
	d xv	18	
xv	e xiv	19	Sebastiáni et ejus cómitum. <i>Sex cappárum.</i>
iv	f xiii	20	Agnétis et Emerentiánæ virgínium. <i>Novem lectiónum.</i>
	g xii	21	Fructuósi Augárii et Eulógii. <i>Novem lectiónum.</i>
viiij	A xi	22	Vincéntii mártýris. <i>Quatuor cappárum.</i>
j	b x	23	
	c ix	24	
ix	d viii	25	Babílae episcopi, et trium puérórum. <i>Novem lectiónum.</i>
	e vii	26	
xviiij	f vi	27	
vj	g v	28	Týrsi mártýris. <i>Novem lectiónum.</i>
	A iv	29	
xiv	b iii	30	
iiij	c ii	31	

FEBRUARIUS.

Habet dies xxviii, luna xxvii. Nox habet horas xiv, dies vero x.

As Februarii quarta est, præcedat tértia linem.

Aureus
númer.

xj	d Kal.	1	
	e iv	2	PURIFICATIO SANCTÆ MARIE. <i>Sex cappárum.</i>
xix	f iii	3	
viiij	g ii	4	
	A Non.	5	Agathæ virginis et mártýris. <i>Sex cappárum.</i>
xvj	b viii	6	
v	c vii	7	Dorótheæ virginis et mártýris. <i>Sex cappárum.</i>

xiiij	d vi	8	
ij	e v	9	
	f iv	10	
	g iii	11	
x	A ii	12	Eulálie virginis Barchinonénsis. <i>Novem lectiónum.</i>
	b Idus.	13	
xviiij	c xvi	14	Kaléndas Mártii.
viiij	d xv	15	Sol in piscibus.
	e xiv	16	
xv	f xiii	17	
iv	g xii	18	
	A xi	19	
xij	b x	20	
j	c ix	21	
	d viii	22	Cáthedra sancti Petri. <i>Sex cappárum.</i>
ix	e vii	23	
	f vi	24	MATHIE apóstoli. <i>Sex cappárum.</i>
xviiij	g v	25	
vj	A iv	26	
	b iii	27	
xiv	c ii	28	

Locus bissexti in anno bissextili quocúmque die evénierit festum sancti Mathie in tali jejunétur vigília ejus, et in sequénti die celebrétur, et servétur festum; et si Sábbato evénierit, ipso Sábbato celebrétur et jejunétur vigília ejus, et servétur in sequénti die Dominico.

MARTIUS.

Habet dies xxxi, luna xix. Nox habet horas xii, dies vero xii.

Aureus Kal.
númer.

iiij	d	1	
	e vi	2	
xj	f v	3	Heméterii et Celedónii mártýrum. <i>Quatuor cappárum.</i>
	g iv	4	
xix	A iii	5	
viiij	b ii	6	
	c Non.	7	
xvj	d viii	8	
v	e vii	9	
	f vi	10	
xiiij	g	11	
ij	A iv	12	
v	b iii	13	
x	c ii	14	
	d Idus.	15	
xviiij	e xvii	16	Kaléndas Aprilis.
viiij	f xvi	17	
	g xv	18	
xv	A xiv	19	
iv	b xiii	20	
	c xii	21	
xij	d xi	22	
j	e x	23	
	f ix	24	
ix	g viii	25	
	A vii	26	
xviiij	b vi	27	
vj	c v	28	
	d iv	29	
xiv	e iii	30	
iiij	f ii	31	

APRILIS.

Habet dies xxx, luna xxix. Nox habet horas x, dies vero xiv.

Aureus
Númer.

	g Kal.	1	
xj	A iv	2	
	b iii	3	
xix	c ii	4	
viii	d Non.	5	
xvj	e viii	6	
v	f vii	7	
	g vi	8	
xij	A v	9	
ij	b iv	10	
	c iii	11	
x	d ii	12	
	e Idus.	13	
xviii	f xviii	14	Kalendas Máii.
vij	g xvii	15	
	A xvi	16	Sanctæ Engratiæ, vel decem et octo mártýrum.
xv	b xv	17	
iv	c xiv	18	
	d xiii	19	
xij	e xii	20	
j	f xi	21	
	g x	22	
ix	A ix	23	
	b viii	24	
xvij	c vii	25	
vj	d vi	26	
	e v	27	
xiv	f iv	28	
ij	g iii	29	
	A ii	30	

MAIUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas viii, dies vero xvi.

Aureus
númer.

xj	b Kal.	1	Torquáti et cómitum ejus episcopórum. <i>Novem lectiónum.</i>
	c vi	2	Felícis diáconi Hispalénsis. <i>Novem lectiónum.</i>
xix	d v	3	Invéntio sanctæ crucis. <i>Sex cappárum.</i>
viii	e iv	4	
	f iii	5	
xvj	g ii	6	
v	A Non.	7	
	b viii	8	
xii	c vii	9	
ij	d vi	10	
	e v	11	
x	f iv	12	
	g iii	13	
xviii	A ii	14	
vij	b Idus.	15	
	c xvii	16	Kalendas Júnii.
xv	d xvi	17	
iv	e xv	18	
	f xiv	19	
xij	g xiii	20	Sanctórum Cyriáci et Paulæ mártýrum.
j	A xii	21	
	b xi	22	
ix	c x	23	
	d ix	24	
xvij	e viii	25	
vj	f vii	26	
	g vi	27	
xiv	A v	28	
ij	b iv	29	
	c iii	30	
xj	d ii	31	

JUNIUS.

Habet dies xxx, luna xxix. Nox habet horas vi, dies vero xviii.

Aureus
númer.

	e Kal.	1	
xix	f iv	2	
viii	g iii	3	
xvj	A ii	4	
v	b Non.	5	
	c viii	6	
xii	d vii	7	
ij	e vi	8	
	f v	9	
x	g iv	10	
	A iii	11	
xviii	b ii	12	
vij	c Idus.	13	
	d xviii	14	Kalendas Júlii.
xv	e xvii	15	
iv	f xvi	16	
	g xv	17	Adriani atque Natáliæ. <i>Novem lectiónum.</i>
xij	A xiv	18	
j	b xiii	19	Gervásii et Protásii mártýrum <i>Novem lectiónum.</i>
	c xii	20	
ix	d xi	21	
	e x	22	
xvij	f ix	23	Domínica pro adventu sancti Joánnis Baptistæ.
vj	g viii	24	Nativitas sancti Joánnis Baptistæ. <i>Sex cappárum.</i>
	A vii	25	
xiv	b vi	26	
ij	c v	27	Sancti Zoili mártýris.
	d iv	28	
xj	e iii	29	Apostolórum Petri et Pauli. <i>Sex cappárum.</i>
	f ii	30	

JULIUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas viii, dies vero xvi.

Aureus
númer.

xix	g Kal.	1	
viii	A vi	2	
	b v	3	
xvj	c iv	4	
v	d iii	5	
	e ii	6	
xii	f Non.	7	
ij	g viii	8	
	A vii	9	
x	b vi	10	
	c v	11	
xviii	d iv	12	Sanctæ Martiánæ Virginis. <i>Novem lectiónum.</i>
vij	e iii	13	
	f ii	14	
xv	g Idus.	15	
iv	A xvii	16	Kal. Augústi. Justæ et Rufinæ virginum et mártýrum. <i>Quatuor cappárum.</i>
	b xvi	17	
xij	c xv	18	
j	d xiv	19	
	e xiii	20	
ix	f xii	21	Speráti vel cómitum ejus. <i>Novem lectiónum.</i>
	g xi	22	
xvij	A x	23	
x	b ix	24	Christinæ virginis et mártýris. <i>Novem lectiónum.</i>
	c viii	25	Christóphori et cómitum ejus mártýrum. <i>Novem lectiónum.</i>

xiv	d vii	26	
ūj	e vi	27	
	f v	28	
xj	g iv	29	
xi	A iii	30	Sancti Cucufati mártiris.
	b ii	31	

AUGUSTUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas x, dies vero xiv.

Aureus Kal.
númer.

vii	c	1	Felcisi mártiris. <i>Novem lectiōnum.</i>
xvj	d iv	2	
v	e iii	3	
	f ii	4	
xii	g Non.	5	
ij	A viii	6	Sanctorum Justi et Pastoris mártirum.
	b vii	7	
x	c vi	8	
	d v	9	
xvii	e iv	10	Sancti Laurentii mártiris. <i>Sex capparum.</i>
vij	f iii	11	
	g ii	12	
xv	A idus.	13	Hippolyti mártiris. <i>Quatuor capparum.</i>
iv	b xix	14	Kalendas Septembris.
	c xviii	15	ASSUMPTIO SANCTÆ MARIE. <i>Sex capparum.</i>
xii	d xvii	16	
j	e xvi	17	
	f xv	18	
ix	g xiv	19	
	A xiii	20	
xvij	b xii	21	
vj	c xi	22	
	d x	23	
xiv	e ix	24	Bartholomæi apostoli. <i>Sex capparum.</i>
ij	f viii	25	Genesii mártiris. <i>Novem lectiōnum.</i>
	g vii	26	Gerontii episcopi. <i>Novem lectiōnum.</i>
xj	A vi	27	
xi	b v	28	Augustini episcopi et doctōris. <i>Sex capparum.</i>
	c iv	29	
vii	d iii	30	
	e ii	31	

SEPTEMBER.

Habet dies xxx, luna xxix. Nox habet horas xii, dies vero xii.

Aureus Kal.
númer.

xvj	f	1	
v	g iv	2	
	A iii	3	
xii	b ii	4	
ij	c Non.	5	
	d viii	6	
x	e vii	7	
	f vi	8	
xvii	g v	9	
vii	A iv	10	Officium jejuniarum Kalendaram Septembrium ante festum sancti Cypriani observatur his tribus diebus.
	b iii	11	
xv	c ii	12	
iv	d idus.	13	Kalendas Octobris. Cypriani. <i>Novem lectiōnum.</i>
	e xviii	14	

PATROL. LXXXVI.

xij	f xvii	15	Euphemiæ virginis et mártiris. <i>Novem lectiōnum.</i>
	g xvi	16	
j	A xv	17	
ix	b xiv	18	
	c xiii	19	
xvij	d xii	20	Matthæi apostoli. <i>Sex capparum.</i>
vj	e xi	21	
	f x	22	
xiv	g ix	23	Decollatio sancti Joannis Baptistæ. <i>Sex capparum.</i>
ij	A viii	24	
	b vii	25	
xj	c vi	26	
xix	d v	27	
	e iv	28	Michælis archangeli. <i>Sex capparum.</i>
vii	f iii	29	Hieronymi presbyteri et confessoris. <i>Sex capparum.</i>
	g ii	30	

OCTOBER.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas xiv, dies vero x.

Aureus
númer.

xvj	A kal.	1	Sanctorum Verissimi, Maximæ et Julæ, mártirum.
v	b vi	2	
xii	c v	3	
ij	d iv	4	
	e iii	5	
x	f ii	6	
	g Non.	7	
xvii	A viii	8	
vij	b vii	9	
	c vi	10	
xv	d v	11	
iv	e iv	12	
	f iii	13	Sanctorum Fausti, Januarii et Martialis, mártirum.
xij	g ii	14	
j	A idus.	15	
	b xvii	16	Kalendas Novembris.
ix	c xvi	17	Sanctorum Cosmæ et Damiani mártirum.
	d xv	18	Lucæ Evangelistæ. <i>Sex capparum.</i>
xvij	e xiv	19	
xj	f xiii	20	
	g xii	21	
xiv	A xi	22	
ij	b x	23	Servandi et Germani mártirum. <i>Novem lectiōnum.</i>
	c ix	24	
xj	d viii	25	
xix	e vii	26	
	f vi	27	Vincentiæ, et Sabinae, et Chrystolæ, mártirum. <i>Sex capparum.</i>
vii	g v	28	Apostolorum Simonis et Judæ. <i>Sex capparum.</i>
	A iv	29	
xvj	b iii	30	Sancti Marcelli mártiris.
v	c ii	31	

NOVEMBER.

Habet dies xxx, luna xxix. Nox habet horas xiv, dies vero x.

Aureus
númer.

	d Kal.	1	
xii	e iv	2	
ij	f iii	3	
	g ii	4	
x	A Non.	5	
	b viii	6	

xviiij	c vii	7	Officium jejuniõrum Kalendãrum Novembriũ ante festũm sancti Martini observãtur his tribus diõibus.	x	A iii	3	
vij	d vi	8		xviiij	c Non.	5	4 Barbare virginis et martyris. <i>Sex cappãrum.</i>
xv	e v	9		vij	d viii	6	6 Sancti Nicolai episcopi et confessoris. <i>Quatuor cappãrum.</i>
iv	f iv	10		vij	e vii	7	
	g iii	11	Martini episcopi et confessoris. <i>Sex cappãrum.</i>	xv	f vi	8	
	A ii	12	Emiliam abbatis. <i>Novem lectiõnum.</i>	xv	g v	9	9 Leocadiæ virginis. <i>Sex cappãrum.</i>
xij	b Idus.	13		iv	A iv	10	10 Eulaliæ virginis et martyris. <i>Novem lectiõnum.</i>
j	c xviii	14	Kalendas Decembris.		b iii	11	
	d xvii	15		xij	c ii	12	12 Eugeniæ virginis et martyris.
ix	e xvi	16		j	d Idus.	13	
	f xv	17	Aciseli et Victoriæ martyrum. <i>Novem lectiõnum.</i>		e xix	14	14 Kalendas Januarii. Justi et Abundi martyrum. <i>Novem lectiõnum.</i>
xvij	g xiv	18	Sancti Romani martyris.	ix	f xviii	15	
vj	A xiii	19	Sancti Crispini episcopi et confessoris. <i>Novem lectiõnum.</i>		g xvii	16	
	b xii	20		xvij	A xvi	17	
xiv	c xi	21		vj	b xv	18	ANNUNTIATIO SANCTÆ MARIÆ VIRGINIS. <i>Sex cappãrum.</i>
ij	d x	22	Cæciliæ virginis et martyris. <i>Sex cappãrum.</i>		c xiv	19	
	e ix	23	Clementis papæ et martyris. <i>Sex cappãrum.</i>	xiv	d xiii	20	
xj	f viii	24		ij	e xii	21	21 Thomæ Apostoli. <i>Sex cappãrum.</i>
xix	g vii	25		xj	f xi	22	
	A vi	26			g x	23	
vij	b v	27		xix	A ix	24	
	c iv	28			b viii	25	25 Nativitas Domini nostri Jesu Christi. <i>Sex cappãrum.</i>
xvj	d iii	29	Saturnini martyris. <i>Sex cappãrum.</i>	vij	c vii	26	26 Stephani martyris. <i>Sex cappãrum.</i>
v	e ii	30	Sancti Andrææ apostoli. <i>Sex cappãrum.</i>		d vi	27	27 Joannis apostoli et evangelistæ. <i>Sex cappãrum.</i>
			DECEMBER.	xvj	e v	28	28 Sanctorum Innocentium. <i>Sex cappãrum.</i>
			Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas xvi, dies vero viii.	v	f iv	29	29 Jacobi fratris Domini. <i>Sex cappãrum.</i>
			Aureus numer.		g iii	30	30 Jacobi fratris Joannis apostoli et evangelistæ. <i>Sex cappãrum.</i>
			xij f Kal. 1	xij	A ii	31	31 Columbæ virginis. <i>Novem lectiõnum.</i>
			ij g iv 2				

REGULA.

Incipiunt Horæ canendæ vel recitandæ secundum REGULAM Mázimi Doctõris Hispaniæ Beatisimi Isidõri, ac egyptii confessoris Ildephõni Toletani Præsulis magistri, non pro ut antiqui eã Regulã fruebãntur simpliciter, sed secundum quid : nam antiquitus duodecim erant Horæ assuetæ in die, ut in Libris antiquis ostenditur ; præter quædam alia, quibus ipsi Antiqui utebantur in nocte, scilicet in principio noctis, et ante lectum, et in æquinoclio sive in medio noctis, et in sarrectiõne lecti ; quæ quidem apud modèrnos abjecta, et resecta sunt : sed eo modo, quod modèrni eam prosequuntur, et exercent, prout in processu patèbit. Et quia pauci sunt, qui Ordinem ipsãrum Horãrum custodire, et ordinare sciunt propter negligentiam, et multõrum incuriam ; eò quod non curant nisi de redditibus Ecclesiæ recipiendis ; et quia plura bona ædificia de facili corruunt post multum tẽporis lapsum, nisi sibi remedium adhibeãtur : idcirco quidam imperitus Clericus et indignus, considerans istud Opus Sanctum ac plenissimè devotum, et à tanto Præsule divinã mente grãtiã editum, ne evanescat, sed in memoriã hominũm redeat, tactus motu et instinctu pictãis, ad glõriã et laudem Trini-

tatis, et Jesu, et Mariæ Matris, et honorem Summi Prædicti Confessoris, et ad illuminationem præsentium Clericõrum, et futurõrum, juxta suã scientiæ paupertatem, et sui intellectus imbecillitatem, Divino auxilio invocato, eoque præfulgenti, hanc Normam, prout sequitur, condere laboravit, et de littera Gõthica hunc Cõdicem transtulit, et reportavit.

REGULA SEQUITUR TALIS.

Dies, sive sit Festivus, sive privatus, semper Horæ incipiunt in Vesperis, ante diem ; et initium, sive principium fit per invocationem Jesu Christi, Oratiõne Dominicã præcedente, submissã voce sic dicendo : Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. Pater noster. Et altã voce : In nomine Domini nostri Jesu Christi lumen cum pace. Æ. à circumstantibus. Deo grãtias : et Præsbyter dicit : Dominus sit semper vobiscum. Æ. Et cum Spiritu tuo. Et Ordo Vesperõrum, sive sit Festum, sive non, sequitur per hunc modum : Primò dicitur Psalmus, sive Vesperinum, quod idem est ; quo finito, Præsbyter dicit : Dominus sit semper vobiscum ; Æ. Et cum. Et statim dicitur Sonus, si sit Festum ; quia dies Festivus caret Sono : nisi in tẽ-

pora Resurrectionis, qui propter solemnitatem dicitur: *A*tes. Et Vesperis finitis, dicitur: Vespere, mane, et meridie, cum sua Oratione; et in Matutinum, Ad annuntiandum mane, cum Oratione sequente; et in Completorii, Custodi nos, Domine, ut pupillam oculi, cum Oratione sibi juncta: et sic implentur predictæ Horæ, exceptis Dominicis diebus quia in principio Matutinorum alia est ordinatio; quia dictæ oratione Dominica, et in nomine Domini nostri Jesu Christi, etc., incipimus et dicimus Hymnum, Æternæ rerum Conditor, cum sua Oratione sequente; Et statim sequuntur tres Psalmi, scilicet: Domine, quid multiplicati sunt? Miserere mei, Deus, secundum, et Miserere mei LVI, cum suis Antiphonis; et inde Oratione quæ sequitur; et inde omnia alia, ut in aliis Matutinis. Et si in diebus Dominicis principalibus, qui quasi historiales habentur, utpotè in Adventu, vel in Quadragesima, vel in talibus quæ mutari non possunt, aliquod Festum evenerit, mutetur Festum, et alia die sequenti celebratur. Et si forte sequenti die aliud Festum magis solenne evenerit, de eo dicatur: et proximiori die privato celebratur aliud. Et si illud Festum, de quo presentè celebratur, valentius sive majoris solemnitatis fuerit, quam illud de quo debet fieri celebratio de isto principali Festo dicantur Vesperæ: ita quod Lauda última, cum Oratione Matutinâ, sit de Festo futuro celebrandum, vel de eo, quod sequenti die debet celebrari. Et si talia Festa evenerint, quæ habent Octavarum secundum Regulam Gregorianam, utpotè Festum Sanctæ Mariæ, et Sancti Joannis, et Apostolorum Petri et Pauli, et similia, ob reverentiam ipsorum, diebus privatis interpositis, de solemnitatibus illis Horas celebrare oportet; licet non ita solemniter; præterquam in Octavâ die. Et si in illa die Octavari fuerit aliquod Festum, dicatur de Octavario in præcedenti die. Et si forte in una die duo Festa æqualia, vel quasi, evenerint, ut sunt Festum Philippi et Jacobi, Festum Sancti Torquati, vel similia; Festum, de quo habetur Proprietas, debet celebrari, nisi fuerit Vocatio illius Festi in illa Ecclesia; quia illud debet solemnizari, de quo habetur Vocatio; et in sequenti, de alio. Et si Dominicis diebus concurrentibus, Festum evenerit, præmittatur dies Dominicus; quia satis habebit locum per annum, et Festum ipsâ die celebratur. Item de Jejunii in suis locis vidèbis.

Quo finito; Dominus sit semper, ut supra, et immediatè dicitur una Antiphona sine Alleluia, cum Versiculo sibi adjuncto, et cum Gloria Patri ut inferius in suo loco patèbit; Iterum, Dominus sit semper, etc. Et continuo dicitur alia Antiphona, cum Alleluia, quæ Lauda dicitur, cum Versiculo sibi adjuncto, et Gloria Patri: quibus peractis, sequitur Hymnus: Ipso finito, sequitur Deprecatio, seu Supplicatio, etc. Orémus Redemptorem; Statim sequitur Capitula, oratione Dominica succedente, scilicet: Pater noster. Et ne nos. Sed libera. A malo nos libera, et dicatur, ut scriptum est in ordinatione Horarum. Et statim sequitur Benedictio, antecedendo: Humiliate vos benedictioni: et continuo sequitur Lauda cum Versiculo sibi adjuncto, et Gloria: Quæ peracta, debet dici una Oratio de Matutinis, quamcumque recitans voluerit, exceptâ primâ, quæ jungitur Matutinario, quæ numquam mutatur de suo proprio loco; Et statim fiunt Commemorationes, quæ sunt in consuetudine, vel accidunt de novo. Et scias, quòd in Vesperis debes tu, vel quicumque voluerit istam Regulam, vel Officium hujus Regulæ exercere, in modum predictum procedere. Licet plura sint Vesperina, Soni, Antiphonæ, et Laudes in ordinatione his oriarum, non debet dici nisi unum Vesperinum vel Psalmum, quod idem est, et una Lauda. Antiphona est, quæ dicitur sine Alleluia; et Lauda, quæ cum Alleluia dicitur: Et hoc intelligitur in Festivitatibus, quæ non habent Proprietates; quia in illis, quæ habent, oportet ita dicere, sicut ibi ordinatum est; quia aliquæ Festivitates sunt, quæ excedunt istum modum in Antiphonis, et Orationibus. In Matutinis similiter est incipiendum, ut in Vesperis: et sequitur Matutinarium, et psalmus, Miserere mei Deus, cum Oratione sibi juncta, et tres Antiphonæ, cum suis Orationibus, statim sequitur: Æ. in aliquibus Festivitatibus cum Oratione, scilicet solemnibus; postea Canticum; postea Benedictio; postea Sonus; postea Laudes: Statim sequitur Prophetia; et continuo Hymnus; et inde sequitur Supplicatio, scilicet, Orémus Redemptorem; postea Capitula, postea Lauda, quæ dicitur in fine Vesperarum: et statim dicitur Benedictio, quæ in Vespera dicta fuit; et statim fiunt Commemorationes, quæ sunt in consuetudine: nisi sint solennes Festivita-

IN NOMINE PATRIS, ET FILII, ET SPIRITUS SANCTI. AMEN.

INCIPIIT

BREVIARIUM

AD DEBITE PERSOLVENDUM

DIVINUM OFFICIUM

SECUNDUM REGULAM

BEATISSIMI ISIDORI

ARCHIEPISCOPI HISPALENSIS.

I IN DOMINICO PRIMO ADVENTUS

DOMINI.

Ad Vesperos.

Incipiat Præbyter cum signo crucis.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. *ñ*. Deo grátias.

Dicat Præbyter. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum spiritu tuo.

Isto ordine incipiántur omnia officia, excepto de defunctis.

Lauda. A solis ortu usque ad occásum, *P.* Laudá-
bile nomen Dómini. *ñ*. Sit nomen Dómini benedi-
ctum, ánodò, et usque in ætérnum. *P.* Laudá-
bile nomen Dómini.

Oratio. Deus, cujus nomen est benedictum à solis **B**
ortu usque ad occásum, reple cor nostrum sciéntiá,
et ori nostro tuæ laudis officia députa : ut, sicut omne
per ævum débito honóre benediceris, ita ab ortu
solis usque a l occásum cónsono cunctórum ore laudé-
ris. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedi-
ctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum.
ñ. Amen.

Dicat Præbyter. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ*.
Et cum spiritu tuo.

*Et nota, quód in fine ómnium Oratiónum debet
semper dici modo supradicto.*

Sono. Venite, exultémus Dómino : jubilémus Deo
salutári nostro. *ñ*. Præoccupémus faciém Dei in **C**
confessióne, et in psalmis. *P.* Jubilémus Deo.

Dicat Præbyter. Dóminus sit semper vobiscum.
ñ. Et cum.

Antífona. Allelúia. Audíte, pópli omnes, quia
Dóminus egrédiens de loco suo, descéndet, concúl-
cans extréma terræ. *ñ*. Audíte hæc omnes gentes :
áuribus percipite, qui habitátis orbem. *P.* Quia Dó-
minus egrédiens. *ñ*. Glória, et honor Patri, et Filio,

et Spiritui Sancto in sæcula sæculórum. Amen. *P.*
Et descéndet, concúlans.

Dicat Præbyter. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ*.
Et cum, etc.

Lauda. Allelúia. Míste nobis auxiliúm de sancto :
et de Sion tuere nos, Dómine. *P.* In quacúmque die
invocaverimus te, allelúia, allelúia. *ñ*. Lætá-
bimur in salutári tuo : et in nómine Dei nostri magnificá-
bimur. *P.* Et de Sion tuere nos, Dómine. *ñ*. Gló-
ria, et honor, etc. *P.* In quacúmque die invocave-
rimus.

Hymnus.

Christi catérva clamitet
Rerum parénti próximas,
Quas esse sentit, grátias,
Laudésque promat máximas.
Vatum poli orácula
Perfécit olim trádita,
Cum nos redémit únicus
Factóris orbis Fílius.

Verbum profécum, próditum
Tulit réatum criminum ;
Suménsque nostrua pulverem,
Mortis perémít principem.

A matre natus tempore ;
2 Sed sempitérnus à Patre.
Duábus in substántiis
Persóna sola est núminis.

Venit Deus factus homo,
Nitéscat ut cultu novo,
Renátus in nato Deo,
Factus novus verus homo.

Natális hinc ob gándium
Ovans trophæo, géntium
Renáta plebs per grátiam,
Hæc festa præbet ánnua.

Advéntus hic solénnibus
Votis ferátur ómnibus,

Quos sustinere cōvenit,
Tanti Dei glóriam.

Secūndus ut cūm cōperit,
Orbēmq; terror prēserit;
Succūrrat hęc humillima
Susceptōria dignitas.

Deo Patri sit glōria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spīritu Parāclito,
In sempiterna sæcula.

Respondet Chorus. Amen.

Supplicatio. Oremus Redemptōrem mundi Dōminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiōne rogāmus; ut nos grātiā advēntus sui propitiis justificāre dignētur. *ñ.* Præsta æternæ omnipotens Deus.

Dicat Præbyter. Kyrie eléison. *ñ.* Christe eléison. Kyrie eléison.

Notandum est, quòd post Supplicatiōnem debent dici isti Kyrie eléison, ut suprā dictum est.

Capitula. Audivimus, Christe; constēmur, et crēdimus, quòd de sinu Patris egrēdiens, vénéris, ut carnis nostræ vestibulo cingereris; liberatūrus, scilicet susceptæ incarnatiōnis mystērio, quod perierat naturæ vitiātæ contāgio. Fac nos, prænuntiāta advēntus tui gāudia, promptissima surrectiōnis devotiōne excipere: ut, quia tu è loco patrio secretōque progrēdiens salvatūrus hōmines, humanitūs prope-rasti ad públicum; nos è loco criminis exeuntes, munditiōres cōcūctum divinitatis tuæ prospectēmus excūsum: ut extēma vitæ nostræ, nullus discriminis conculcatiōne involvens; sic prōvoces terrōre justitiæ, ut solitā justifices pietate.

Pater noster, qui es in cœlis. *ñ.* Amen. Sanctificētur nomen tuum. *ñ.* Amen. Advēniat regnum tuum. *ñ.* Amen. Fiat volūntas tua, sicut in cœlo, et in terra. *ñ.* Amen. Panem nostrum quotidianum da nobis hodiē. *ñ.* Quia Deus es. Et dimitte nobis debita nostra, sicut, et nos dimittimus debitoribus nostris. *ñ.* Amen. Et ne nos inducas in tentatiōnem. *ñ.* Sed libera nos à malo.

Dicat Præbyter.

Liberati à malo, confirmati semper in bono tibi servire mereāmur Deo, ac Dōmino nostro. Pone, Dōmine, finem peccatis nostris: da gāudium tribulatis: præbe redemptiōnem captivis: sanitatem infirmis: requiēmque defūctis. Concēde pacem et securitatem in omnibus diēbus nostris: frange audāciam inimicōrum nostrōrum: exaudi, Deus, oratiōnem servōrum tuōrum omnium fidélium christianōrum in hoc die, et in omni tēpore. Per Dōminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spīritus Sancti Deus per omnia semper sæcula sæculōrum. *ñ.* Amen.

Dicat Præbyter. Humiliatē vos ad benedictiōnem. Dōminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum spīritu tuo.

Notandum est, quòd quotiescūmq; vénérit Liberati

A à malo, debet dici, sicut hīc dictum est suprā, usque ubi dicit: *Benedictio.*

Dicat Præbyter.

Benedictio. Christus Dōminus, qui ad redemptiōnem nostram venit, non mutatiōne loci, sed veritate hōminis assumpti; clarificādos nos attollat in glóriam regni. *ñ.* Amen. Atque idem ad redimēdum vēniens, redēptos nos à malis omnibus servet. *ñ.* Amen. Et quoniam ipse humiliatūs iniquitatem nostram abstulit; ipse gloriōsus beatitudinis nobis præmia donet. *ñ.* Amen. Per misericōrdiam ipsius Dei nostri, qui est benedictus, et vivit, et omnia regit in sæcula sæculōrum. *ñ.* Amen.

Dicat Præbyter. Dōminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum.

B *Et nota, quòd in fine omnium Benedictiōnum debet dici modo suprā dicto.*

Lauda. Qui sedes super chérubim appāre. *P.* Veni, et salva nos, Dōmine. Alleluia. *ñ.* Qui regis Israël, intēde: qui deducis, velut ovem, Joseph. *P.* Veni, et salva. *ñ.* Glōria, et honor Patri, et Filio, et Spīritui Sancto in sæcula sæculōrum. Amen.

P. Veni, et salva nos.

3 Ora io. Deus, Dei Filius, cujus in ætēnum pērmanet nomen; quique unum te esse innotēscens Deum ac Dōminum, per susceptæ incarnatiōnis mystērium venisti in regem, ut redimeres sæculum: da nobis, ita servēre hujus mystērio pietatis, ut per hęc evadāmus musepulam deceptōris: ut, qui Advēntus tui gāudia diffūso ore præcīnimus, salvatos nos, cum ad iudicium vénéris, te iudice, gratulēmur. *ñ.* Amen. Per misericōrdiam.

In nōmine Dōmini nostri Jesu Christi perficiāmus cum pace. *ñ.* Deo grātiās.

Sequens Commemoriatio debet dici in fine omnium Vesperum per totum annum.

Lauda. Vespere, et manē, et meridie. *P.* Te laudāmus, Dōmine.

Oratio. Domine, Deus omnipotens, qui vespere, et manē, et meridie unum diem vocari iussisti; et, ut sol agnosceret occāsum suum, imperasti; aperi, quæsumus, tēnebras cōrdium nostrōrum, ut, te radiante, cognoscāmus te Deum verum et lumen ætēnum. *ñ.* Amen.

Per misericōrdiam tuam.

Dicat Præbyter. In nōmine Dōmini nostri Jesu Christi perficiāmus cum pace. *ñ.* Deo grātiās.

Notandum, quòd in fine omnium Horarum semper debet dici. In nōmine Dōmini, ut hīc suprā.

Ad Matutinum.

Hymnus.

Ætēne rerum Cōnditor,
Noctem diēnque qui regis,
Et tēporum das tēpora,
Ut illeves fastidium.

Præco diēi jam sonat
Noctis profūndæ pērvigil:
Nocturna lux viantibus,
A nocte uocem sēgregans.

Hoc excitatus lucifer
Solvit polum caligine;
Hoc omnis errorum chorus
Viam nocendi deserit.

Hoc nauta vires colligit
Pontique mitescunt freta:
Hoc ipsa petra Ecclesiae
Canente, culpam diluit.

Surgamus, ergo strenue,
Gallus jacentes excitat,
Et somnolentos increpat,
Gallus negantes arguit.

Gallo canente spes redit,
Aegris salus refunditur.
Mucro latronis conditur,
Lapsis fides revertitur.

Jesu labentes respice,
Et nos videndo corrige:
Si respicis, lapsi stabunt,
Fletusque culpa solvitur.

Tu lux, refulge sensibus,
Mentisque somnum discute:
Te nostra vox primum sonet,
Et ore psallamus tibi.

Gloria Patri ingenito,
Gloria Unigenito,
Una cum Sancto Spiritu,
In sempiterna saecula.

ñ. Amen.

Oratio. Aeternum te auctorem, et Conditorem re-
rumque omnium Dominum omnis lingua constitetur,
et credit: tu enim in principio omnia fecisti: tu
ipsa petra Ecclesiae, in qua culpas nostras deslentes
diluitus: tu enim in principio labentes respice, et
videndo nos corrige; ut nostra vox tibi semper in-
sonet in atriis tuis, et resolvere mereamur tibi.
Propter clementiam tuam petimus, ineffabilis Deus,
ut super nos vigilet custodia tua semper angelica:
et venientes ad lucem cum exultatione a tuo lumine
in aeternum numquam discedamus: et electis tuis in
aeterna gaudia perfrui mereamur. ñ. Amen

Per misericordiam tuam.

Antiphona. Domine quid multiplicati sunt qui tri-
bulant me? tu autem, Domine, susceptor meus es.
Psalmus III.

Antiphona. Lava me, Domine, ab injustitia mea: et
a peccato meo munda me. *Psalmus I.*

Antiphona. Lava me, Domine, ab injustitia mea: et
a peccato meo munda me, Domine.

Antiphona. In te confidit anima mea: libera me,
Domine. *Psalmus LVI.*

Antiphona. In te confidit anima mea: libera me,
Domine.

Oratio. Domine Jesu Christe, qui credentes in te
redimendo suscipis, et exaltando glorificas; plebem
tuam ab injustitiae et peccatorum vinculis libera:
veritatis et sapientiae tuae munere corda eorum locupletata;
mentisque sanctifica: ut, sicut in caelo cum

A Sanctis regnat gloria, sic et in nobis maneat salus et
benedictio tua. ñ. Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona. Veniet Dominus in regem: super
omnem terram erit Dominus unus, P. Et nomen
ejus in aeternum manet. ÿ. Exultate Deo adjutori
nostro: jubilate Deo Jacob. P. Et nomen. ÿ. Gloria,
et honor Patri, etc. P. Et nomen.

Oratio. Deus, Dei Filius cujus in aeternum permanet.
Requie sol. 3.

Antiphona 2. Veniet ad locum sanctorum Dominus,
quem vos vultis; et Angelus testamenti, quem vos
desideratis. P. Ecce veniet Dominus omnipotens.
ÿ. Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus:
et sapientiae ejus non est numerus. P. Ecce veniet.

B ÿ. Gloria, et honor, etc. P. Ecce veniet.

Oratio. Christe, Dei Filius, qui veniens ad locum
uteri Virginialis, verus Angelus testamenti agnosce-
ris: concede nobis, ut fides, qua incarnationis tuae
gaudia diffuso ore concinimus, ab omni culpae nos-
trae nos debito explet, cum iterum te ad iudicium
venturum viderimus. ñ. Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 3. Veniet desideratus cunctis gentibus,
P. Et videbit eum omnis oculus. ÿ. Deus manifestus
veniet: Deus noster et non silabit. P. Et videbit.
ÿ. Gloria, et honor Patri, etc. P. Et videbit.

Oratio. Desiderate cunctis gentibus o Christe, ad-
veniens, salva populos tibi met constitentes: ut, qui
ad hoc premium venisti, ut primum redderes; ad
hoc iterum venias: ut credentes tibi pro meritis non
condemnes. ñ. Amen.

Per misericordiam tuam.

ñ. Veni, clementissime Domine: succurre jam,
et parce fessis: jam miserando erige oppressos.
Redemisti vivos: eripe captivos. Adventum tuum
omnis creatura tua expectat. P. Dum hic es, absolve
reos: et dum veneris, defende nos tuos. ÿ. Veni,
Domine, et noli tardare: relaxa facinora plebi tuae,
et revoca dispersos in terram suam. P. Dum hic es:
ÿ. Gloria, et honor Patri. ñ. Veni, clementissime
Domine.

Oratio. Veni, clementissime Domine, veni; et praeroga
libertatem oppressis: excita potentiam tuam;
et plebem posside conquistam: dirige vineam, quam
per virum plantasti dexterae tuae: et Filium hominis,
quem confirmasti tibi, advocatum pro nobis exaudi:
ut lacrymarum panis modum habeat in flagellis;
potiusque compunctionis nostrae vires non attenuet,
sed et enutriet mentes. ñ. Amen.

Per misericordiam tuam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Audiat terra verba ex ore meo. Ex-
pectetis, sicut pluvia eloquium meum, et descendant,
sicut ros verba mea.

Canticum Deuteronomii (Cap. xxxii).

Attende caelum, et loquar; et audiat terra verba
ex ore meo.

Expretetur sicut pluvia eloquium meum, * et de- A
scendant sicut ros verba mea,

Sicut iuber super gramen, * et sicut nix supra
fœcum.

Quia nomen Dómini invocavi : * date magnitudi-
nem Dóm: no Deo nostro.

Deus, vera ópera ejus, * et omnes viæ ejus ju-
dicia :

Deus fidelis, n quo non est iniquitas, * justus et
sanctus Dóminus.

Peccaverunt ei non filii immaculati : * natio prava
et perversa. Hæc Dómino retribuisti,

Hæc p' ebs fátus et non sapiens ? * nonne hic est
ipse pater tuus, qui possédit te, et fecit, et crea-
vit te ?

In mente habete dies sæculi, * intelligite annos B
natióis natiónum :

Interroga Patrem tuum, et dicet tibi ; * senióres
tuos, et annuntiábunt tibi.

Cum dispartiret Excelsus gentes : * quemámodum
dispersit filios Adæ,

Stáuit téminos géntium * secúndum número
Angelórum Dei.

Facta est pars Dómini, plebs Jacob : * funiculum
hereditatis ejus Israel.

Sufficiéntem eum sibi fecit in terra desérta, * in
siti calóris, ubi non erat aqua :

Circumvit eum, et erudit eum, sicut pupillam
oculi. * Quemámodum áquila próteget nidum suum,
déspèr pullos suos sedens,

Exténdit alas suas, et assúmpsit eos, * et suscepit C
eos super scápelas suas.

Dóminus solus deducébat eos : * et non erat cum
illo deus aliénus.

Impósuit in fortitúdes terræ * nascéntias agró-
rum,

Súggerunt mel de petra, * et óleum de firmissima
petra.

Butyrum bovum, et lac óvium cum ádipe S agnó-
rum et arietum, filiórum taurórum et hircórum cum
ádipe renum, * fruméntum, et sanguínem uvæ,

Bibit vinum. Et manducávit Jacob, * et saturátus
est, et recalitrávit.

Diléctus : pinguis factus est, * et dilatátus est,
Et derelinquit Deum, qui fecit eum, * et recéssit à D
Deo salutári suo.

Et exacerbavérunt me in diis al'énis, in abomina-
tiónibus suis in iram concitavérunt me. * Et sacrifi-
cavérunt dæmoniis, et non Deo,

Deos, quos non novérunt : * novi recentésque ve-
nérant, quos nesciérunt reges eórum.

Deum, qui te genuit, derelinquisti, * et oblitus es
qui enutrivit te.

Vidit Deus, et zelátus est : * et exacerbátus est per
iram filiórum suórum et filiárum.

Et dixit : Avértam faciém meam ab eis, * et ostén-
dam quid erit eis in novissimo :

Quia uatio perversa est : * filii, in quibus non est
fides in ipsia.

Ipsi in zelum concitavérunt me * et non in Deum.
In ira concitavérunt me * in idólis suis :

Et ego in ira concitábo eos, et non in gentem, * in
gentem insensátam irritábo eos.

Quia ignis exáruit in ira mea, * et exardéscit us-
que ad inferos deórum :

Cómetet terra nascéntias agrórum, * et inflám-
mant fundaménta móntium.

Cóngeram in illis mala, * et sagittas meas consum-
mábo in eis.

Tabéscent fame, et esca ávium erunt, * et ténsio-
dorsús insanábilis eis :

Dentes bestiárum immittam in eis, * cum furóre
trahéntium super terram.

A foris interficiet natos eórum glád:us, et in pron-
tuáriis timor,

Júvenis cum vírgine, * lactans cum stabilió sene.
Dixi : Dispédam illos : * privábo autem ex ómni-
bus memoriám eórum.

Nisi propter iram inimicórum suórum, * ut non sint
longo témpore super terram : ut non conséntiant ad-
versárii, et dicant : Manus nostra excelsa est, et non
Deus, fecit hæc ómnia.

Quia natio pérditi consilii est, * et non est in eis
disciplina,

Et non cogitavérunt intelligere ; * hæc percipient
in futúro témpore.

Quemámodum perséquitur unus mille, * et duo
commovébunt dena millia ;

Nisi quia Dóminus súbdidit eos, et tradidit eos ? *
C quia non est Deus noster sicut dii illórum : inimici
autem nostri insensáti.

Ex vinea enim Sodomórum, vitis eórum, * et pro-
págo eórum ex Gomórra :

Uva eórum uva fellis, * botrus amaritúdinis ip-
is.

Ira dracónum vinum eórum, * et furor áspidam
insanábilis.

Nonné hæc congregáta sunt apud me, * et signáta
in thesáuris meis ?

In diem judicii reddam in témpore, * cum titubáve-
rit pes eórum :

Quia propé est dies perditionis eórum, * et advé-
nient paráta illis.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * et in ser-
vis suis consolábitur :

Vidit enim eos fatigátos, * et deféctos in obductió-
ne, et dissolútos.

Et dixit : Ubi sunt dii tui, Israël, * in quibus confi-
débás in ipsis ?

De quórum ádipe sacrificiórum edebátis, * et bibe-
bátis vinum libatiónum eórum :

Exurgant nunc et ádjuvent vos, * et fiant vobis pro-
tectóres.

Videte, quóniam ego sum Dóminus, * et non est
álius præter me.

Ego occidam, et vivere faciám : * percútiám, et
ego sanábo, et non est qui erí:iat de manibus meis.

Quia tollam in cælum unam meam, et jurábo per-
déteram meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Quia exaenam sicut fulgur gladius meum, * et sagittas meas consumuabo in eis :

Et suscipiet manus mea iudicium, * et reddam iudicium inimicis, et odiéntibus me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, * et gladius meus manducabit carnes,

A sanguine vulneratorum, * et captiuitates á capite principum iniuicorum.

Lætámini cælis simul cum eo, * et adórent eum omnes Angeli ejus :

Lætámini gentes simul cum pópulo ejus, * et confirment eum omnes filii Dei ;

Quia sanguis filiorum ejus defendetur : * et defendet, et reddet iudicium inimicis, et odiéntibus se retribuet, et mundabit Dóminus terram pópuli sui.

Glória, et honor Patri, et Filio et Spiritui sancto. Sicut erat, etc.

Ⓔ *Antiphona reiteretur.* Audiat terra.

Ad Benedictus; Antiphona. Benedictus es Deus, et benedictum nomen glóriæ tuæ. *P.* Benedicite Dóminus omnes elécti ejus : sit nomen sanctum ipsius benedictum in ómnia sæcula sæculorum.

Canticum trium Puerorum (Dan. 1:1).

Benedictus es Dómine Deus patrum nostrorum : * et laudábilis, et gloriósus in sæcula :

Et benedictum nomen glóriæ tuæ, * quod est sanctum : et laudábile, et gloriósum in sæcula.

Benedictus es in templo sancto honoris tui, qui vides abyssos, et sedes super sedem regni tui, in firmamento cæli : * et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

Benedicite ómnia ópera Dómini, cæli, * Angeli, atque omnes qui estis supra cælos ;

Omnes virtutes, sol et luna, imber et ros, * omnis s, íritus, ignis et æstus, noctes et dies, lux et ténebræ,

Hyems et æstus, gelatiónes et nives, * súlgura et nubes ;

Terra, montes, et colles, * et ómnia nascéntia de terra ;

Mária et flúmina, fontes, * cete et omnia quæ moventur in aquis ;

Vólucres cæli, béstiae et juménta, * filii hóminum, Israël : sacerdotes, servi Dómini, spíritus et animæ justórum, sancti et húmiles corde :

Anania, Azaria, et Misaël, Dómino hymnum dicite, * et superexaltáte eum in sæcula. Amen.

P. Benedicite Dóminum.

Glória, et honor Patri, etc.

P. Benedicite Dóminum.

Sono. Venite, exultémus Dómino. *Require fol. 1.*

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis. Allelúia, allelúia. Laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia.

Psalmus cxlviii.

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtutes ejus.

Laudáte eum Sol et Luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et squæ, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præceptum pósuit, et non præterbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando,nix, glacies, spíritus tempestátus : * qui faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructifera, et omnes cedri.

Béstiae, et uniuersa pécora : * serpéntes, et vólucres pennatæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : * senióres cum junióribus laudent nomen Dómini :

Quia exaltatum est nomen ejus soltus. * Conféssio ejus super cælum et terram :

Et exaltábit cornu pópuli sui. * Hymnus ómibus sanctis ejus : filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus cxlix.

Cantáte Dómino canticum novum : * laus ejus in Ecclesia sanctorum.

Lætetur Israël in eo, qui fecit ipsum : * et filia Sion exultent super regem suum.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exultábit mansuetos in salúte.

Exultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubilibus suis.

Exultatiónes Dei in fáucibus eórum : et gladius bis acútus in mánibus eórum :

Ad faciendam vindictam in nátióibus, * increpátiónes in pópulis.

Ad alligandos reges eórum in compédibus : * et nobiles eórum in vínclis férreis.

Ut facient in eis iudicium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus cxl.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtutis ejus.

Laudáte eum in potestátibus ejus : * laudáte eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benè sonántibus : * laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat, etc.

7 *Lectio libri Ecclesiástici Salomónis (Cap. xxiv).*

ñ. Deo grátias.

Fili, qui audit me, non confundetur : et qui operantur in me, non peccant : qui elúcidant me, vitu-

æternam possidebunt. Hæc omnia liber vitæ, testamentum Altissimi, et agnitio veritatis. Legem mandavit Moyses in præceptis justitiarum, et hereditatem domui Jacob, et Israël promissiones. Posuit David pueri suo excitare regem ex ipso fortissimum, in throno honoris sedentem in sempiternum. Qui inplevit quasi Phison scientiam, et sicut Tigris in diebus novorum. Qui adimplet quasi Euphrates sensum; qui multiplicat quasi Jordanis in tempore messis. Qui mittit disciplinam sicut lucem: et assistens quasi Gehon in diebus vindemiæ. Qui perfecit primum scire ipsam, et infirmior non investigavit eam. A mari enim abundavit cogitatio ejus, et consilium ipse in abisso magna. Ego sapientia effudi flumina. Ego trames aquæ in messe defluis. Ego quasi fluvius Doryx, et sicut aquæductus exivi à paradiso. Dixi rigabo hortum meum, et inebriabo prati mei fructum. Et ecce factus est mihi trames abundans, et fluvius meus appropinquavit ad mare: quoniam doctrinam quasi lucem illuminabo omnibus, et narrabo illam usque in longinquum. Penebabo inferiores partes terræ, et inspiciam omnes dormientes, et illuminabo sperantes in Deum. *ñ. Amen.*

Hymnus.

Cunctorum Rex omnipotens,
Mundum salvare veniens,
Formam assumpsit corporis
Nostræ similitudinis.

Qui regnat cum Altissimo,
Virginis intrat uterum,
Nasciturus in corpore,
Mortis vincula dirumpere.

Gentes erant in tenebris.
Viderunt lumen fulgoris,
Cum Salvator advenerit
Redimere, quos condidit.

Quem olim Vatum præscia
Cecinerunt oracula,
Nunc veniet in gloria,
Nostra ut curet vulnera.

Lætémur nunc in Domino
Simul in Dei Filio.
Parati eum suscipere
Adventus sui gloriâ.

ñ. Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem. fol. 2.

Capitula. Preces nostras ne despexeris, Domine: intēde jam, et exaudi clemētēr: ut, qui voce inimici turbati dejectionem, Unigeniti tui Adventu sacratissimo consolēmur: et Fide pennigerati, velut columba, ad superna tendāmus. Elōnga nos, Domine, à sæculo maligno, et à laqueo inimici custodi. Per Christum.

Pater noster. Et ne nos.

Dicat Præbyter. Libérati à malo, confirmāti semper in bono tibi servire mereāmur Deo, ac Domino nostro. Pone, Domine, finem peccatis nostris: da gaudium tribulatis: præbe redemptionem captivis: sanitatem infirmis, requiemque defunctis. Concède

pacem et securitatem in omnibus diebus nostris: frange audaciam inimicorum nostrorum: exaudi, Deus, orationem servorum tuorum omnium fidelium christianorum in hoc die, et in omni tempore. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus. Per omnia semper sæcula sæculorum. *ñ. Amen.*

Dicat Præbyter. Humilitate vos ad benedictionem. Dominus sit semper vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

Lauda. Qui sedes. fol. 2.

Benedictio. Christus Dominus, qui ad redemptionem nostram venit non mutatione loci, sed veritate hominis assumpti; clarificandos nos attollat in gloriam regni: ñ. Amen. Atque idem ad redimendum veniens, redemptos nos à malis omnibus servet. ñ. Amen. Et quoniam ipse humiliatus iniquitatem nostram abstulit, ipse gloriosus beatitudinis nobis præmia donet. ñ. Amen.

Per misericordiam, etc.

Dominus sit semper vobiscum. ñ. Et cum.

Fiat commemoratio ad Matutinum. Sequens commemoratio debet dici in omnibus Matutinis per totum annum.

Lauda. Ad annunciandum manè misericordiam tuam, P. Et veritatem tuam per noctem.

Oratio. Manè, Domine, oratio nostra perveniat ad te. Quia suscepisti contractionem fragilitatis nostræ, concede nobis diem istum jocundum, pacificum sine scandalo, & sine macula: sine ulla tentatione advenientes ad vespere, te collaudamus regem æternum. ñ. Amen.

Per misericordiam tuam, etc.

Et fidelium animæ omnium defunctorum requiescant in pace. ñ. Amen.

Exeunte Vesperâ. Lauda. A solis ortu.

Sono. Venite, exultemus Domino. ÿ. Præoccupemus faciem ejus P. In Domino.

Dicat Præbyter. Dominus sit semper vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo. fol. 1.

Antiphona. Veniet Dominus cum senibus de principibus populi sui P. Ad salvandos populos. ÿ. Audite hæc, omnes gentes: auribus percipite, qui habitatis orbem. P. Ad salvandos. ÿ. Gloria, et honor Patri. P. Ad salvandos.

Dicat Præbyter. Dominus sit semper vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

Lauda. Dexteram tuam, Deus, notam fac nobis Allelûa, P. Et eruditos corde in sapientia. Allelûa. allelûa. ÿ. Deus manifestè veniet: Deus noster non silêbit. P. Et eruditos. ÿ. Gloria, et honor Patri. P. Et eruditos.

Hymnus. Christi caterva clamitet. Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dominum nostrum. Requie fol. 2.

Capitula. Deus, cujus æternitas tempora præscit, et ordinat; qui in plenitudine temporum Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum nasciturum ex Virgine destinavit; ut æternus ex te sine tempore

próliens, pro nobis Cóncliter nascerétur in témpore; A ut et nostra scilicèt témpora visitet, et temporales suæ immortalitatis participes reddat; assistat tibi pro nobis: ut, quos Advéntu suo mirabiliter redémít, múnere suo abundantissimè ditet.

Pater noster. Liberáti à malo. *Requre fol. 2.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui per susceptæ mystérium carnis notam fecit mundo glóriam suæ divinitatis, advéntu suo nos vivificet à delictis. *ñ. Amen.* Quique in se suscepit infirmitatem nostram, ipse in nobis cónferat misericórdiam suam. *ñ. Amen.* Et qui primùm véniens hómilis redémít mundum à crimine; secúndo advéniens, ab omni nostro nos reátu justificet. *ñ. Amen.* Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Deus manifestè vénit, et non silébit. Allelúia. *P.* Advocávit cœlos sursum, et terram discernere pópulum suum. Allelúia, allelúia. *ñ.* Deus deórum Dóminus locútus est: et vocávit terram. *P.* Advocávit. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Advocávit.

Orátio. Deus Iei Filius, qui auditum fáciens ab extrémis terræ, mundo apparuísti in carne; restitue te ipsam mercédem fidei nostræ: ut, qui opus tuum mirábilè prædicámus, mercéde illà, quæ coram te est, o, uléntius munerémur. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiámus cum pace. *ñ.* Deo grátias.

Fiat commemorátio sicut in primis Vesperis de Advéntu Dómini. fol. 1.

FERIA II POST PRIMUM DOMINICUM DE ADVENTU DOMINI.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tribulant me? multi insúrgunt advérsùm me. *Psalmus 111.*

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui tribulant nos; sed tu multus es in misericórdia, qui érvas nos. In nullo enim formidámur ab imminéti pressúra, si tantúm tuá muniámur, Omnipotens, grátia. *ñ. Amen.*

Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum.

Antiphona 1. Auditum fácite, pópulus, in extrémis terræ nomen meum, dicit Dóminus: quia ecce ego vénio, et glória mea illuminábit omnes sedéntes in ténébris, ut sciant univérsæ gentes, quod ego sum Dóminus. *ñ.* Audite hæc, omnes gentes: áuribus percípíte, qui halitátis orbem. *P.* Ut sciant univérsæ. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Ut sciant univérsæ.

Orátio. Deus, Dei Filius. *Requre fol. 5*

Antiphona 2. Audi, Dániel, verba, quæ loquor ad te: claude sermónem, et signa librum usque ad Christum ducem, *P.* Ut ædificétur Hierúsalem, et unguátur Sanctus sanctorum in loco sanctificatiónis suæ. *ñ.* Audiam quid loquátur Dóminus: quóniam loquétur pacem in plebem suam. *P.* Ut ædificétur Hierúsalem. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Ut ædificétur Hierúsalem.

Orátio. Deus, qui Daniéli illi sancto atque Pro-

phætæ, in peregrinatiónis recessibus constitúto, futú-ræ pietatis sacraméntum revélas, et sermónem claudere præcipis, et signátum librum usque ad Christum ducem in-ère instituis; áperi nobis in terris pietatis tuæ viscera: ut, quicquid in nobis obclúsum observávit iniquitas, verborum tuorum apériat véritas: qualiter ad ducis nostri Jesu Christi Filii tui in próximum accedéntes præsepe, ab omni mereámur expiári criminum labe. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Erit opus justitiæ pax, et cháritas in sempitérnum. *ñ.* Et sedébit pópulus in pulchritudine pacis. Ipsi videbunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. *ñ.* Et erit firmamentum in terra; in summis móntium superextollétur super Líbanum fructus ejus; et florébut de civitate, sicut sœnum terræ. *ñ.* Et sedébit. *ñ.* Glória et honor Patri, etc. *ñ.* Et sedébit pópulus.

Orátio. Nunciátam ecce vocem jocunditatis et lætitiæ, quam de tua, Christe, incarnatióne audivimus, ut in nobis dulcióri efficiámur charitate fruentióres, implorámus tuæ magnitudinis expectántes poténtiam; ut ita in nobis vocis hujus effectus usquequaque præpólleat, ut non confundámur in ea, cum manifestáta nobis fuerit glória tua. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

ñ. Veni, Dómine, ad liberándum plebem tuam, quia relictí sumus pauci de multis, sicut oculi tui vident. *P.* Et osténde nobis viam, per quam incedámus, et verbum, quod faciámus. *ñ.* Qui regis Israël, intende; qui dedúcis, facit ovem, Joseph; qui sedes super chérubim, appáre. *P.* Et osténde nobis. *ñ.* Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *Reiterétur ñ.* Veni, Domine.

In Láudibus.

Ad Canticum Antiphona. Ecce Deus magnus vincens sciéntiam nostram; número annórum ejus inestimábilis.

Canticum (Job xxxvi).

Ecce, Deus magnus vincens sciéntiam nostram; * número annórum ejus inestimábilis.

Qui aufert stillas plúviæ, et effúndit imbres, adinstar gúrgitum, qui de núbibus fluunt; * qui prætéxunt cuncta désuper.

Si volúerit exténdere nubes quasi tentóriam suam; et fulguráre lúmine suo, * désuper quoque cárdines maris opéret.

Per hæc enim júdicat pópulos, * et dat escam multis mortálibus.

In má nibus abscondit Incem, * et præcipit ei, ut rursus advéniat.

Subter omnes cœlos ipse considerat, * et lumen illius super términos terræ. * Post eum rúgiét sónitus,

Et tonábit vocem magnitudinis suæ; * et non investigábitur, cum audita fuerit vox ejus.

Tonabit Deus in voce sua mirabiliter, * qui facit magna et inscrutabilia.

Qui præcepit nivi, ut descendat in terra; * et hiemis pluvias, et imbri fortitudinis suæ.

Quia in manu omnium hominum signat: * norint singuli opera sua.

Ingrediatur bestia latibulum suum, * et in antro suo morabitur.

Ab interioribus egrediatur tempestas, * et ab arcu frigus.

Flante Deo concrevit gelu, * et rursus latissimæ funduntur aquæ.

Frumentum desiderat nubes, * et nubes adspargunt lumen suum.

Quæ illustrant cuncta per circuitum, * quocumque eas voluntas gubernantis duxerit,

Ad omne quod præceperit illis, * super faciem orbis terrarum.

P. Ecce Deus magnus.

Gloria, et honor Patri, et Filio et Spiritui Sancto, etc.

P. Numerus annorum.

Matutinarium. Antiphona. In tuo, Deus, lumine vidēbimus lumen. *ŷ.* Ostēde misericordiam tuam scientibus te, et justitiam tuam his, qui recto sunt corde. P. In tuo, Deus, lumine. *ŷ.* Glória, et honor Patri. P. In tuo, Deus, lumine.

Lauda. Laudate Dominum in sanctis ejus. Allelúia, allelúia. Laudate eum in firmamento virtutis ejus. Allelúia. *Psalmus cl.* P. Laudate Dominum. *ŷ.* Glória, et honor Patri, et Filio, etc. P. Laudate eum in firmamento, etc.

Prophetia. Fili, qui audit me non confundetur. *Requre fol. 7.*

In omnibus hebdomádibus sequentibus requre Prophetam semper in quolibet Dominico propinquiori præterito: et fiat cursus per eam in Matutinis, sive sit in prima Dominica, sive in secunda, vel in tertia, vel in quarta, seu in quinta, vel in sexta hebdomada in Adventu Domini usque ad Nativitatem ipsius.

10 Hymnus.

Cunctarum rerum Omnipotens
Mundum salvare veniens,
Formam assumpsit corporis
Nostræ similitudinis.

Qui regnat cum Altissimo
Virginis intrat úterum,
Nasciturus in corpore,
Mortis vincula dirumpere.

Glória Patri Ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem. *fol. 2.*

Capitula. Emitte, omnipotens Pater, de summis Cælorum claritatis tuæ lumen, Dominum nostrum Jesum Christum, et nostrorum arcana irràlia pectorum: ostēde veritatem tuam, quæ nos à falsis ini-

mici seductionibus eruat: et plebem, quam repuleras, ipse tibi restituat.

Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos a malo.

A malo nos libera, et in tuo timore opere bono nos confirma Trinitas, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et omnia regis in sæcula sæculorum. *ñ.* Amen.

Dominus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum spirítu tuo.

Lauda. Deus manifesté veniet, et non silébit. *Requre fol. 8.*

Oratio. Fac nos Domine justé, et sóbriè, et piè in hoc sæculo vivere, ut exspectantes beatam illam spem, et Adventum claritatis magnificentie tuæ: sic per sémitas currarum justitiæ, ut mérito accédere possimus ad æternam hereditatem. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et omnia regis in sæcula sæculorum. *ñ.* Amen.

Dominus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

In nómine Domini nostri Jesu Christi perficiamus cum pace. *ñ.* Deo grátias.

Commemoratio, ut in Dominico fol. 7.

Ad Vesperas omnia dicantur, ut in exeunte vespere de primo Dominico de Adventu Domini fol. 8, excepto Seno, qui in diebus feriis non debet dici, neque cantari; excepto in tempore Resurrectionis.

Hymnus.

Verbum supernum prædiens,

A Patre olim éxiens.

Qui natus orbi súbvenis

Cursu declivi témporis.

Illúmina nunc pectora,

Tuòque amore concréma;

Audito ut præcónio

Sint pulsa tandem lúbrica.

Judexque cum post áderis

Rimári facta pectoris

Reddens vicem pro ábdiis,

Justisque regnum pro bonis:

Non demum arcémur malis

Pro qualitate criminis;

Sed cum beáteis cómpotes

Simus peccati cælibes.

Præsta Pater piissime,

Patrique compar Unice

Cum Spíritu Paráclito

In sempiterna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatione rogémus, ut nos grátia Adventus sui propitius justificare dignetur. *ñ.* Præsta, eterne omnipotens Deus.

Dicat Præbyter. Kyrie eléison. *ñ.* Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Exúrge, Deus, qui júdeas terram, et brachio fortitudinis rege, quos miserabili concédere

dignatus es opere, quosque facinora aggravant vitiorum; tuarum sublevis miserationum: ut justitiam tuam, quam cœli annunciant, agnoscamus, et gloriam tuam cum omnibus populis videamus: ut inhabitet gloria in terra nostra, et sit redemptio nobis, quam alacres fide credimus esse venturam.

Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos a malo. Amen.

A malo nos libera, et in tuo timore. *ut supra.*

Benedictio. Christus Dominus, qui ad hoc venit, ut impietates a domo Jacob averteret; ad hoc iterum veniet, ut redeuntes ad se à mortis potestate liberet.

ñ. Amen. Et, qui dudum veniens, reconciliare dignatus est mundum; ad iudicium veniens, ab omni nos poenarum liberet cruciatu. ñ. Amen. Ut cum illo gaudeamus in gloria, quem hic purâ fidei incólum conscientia. ñ. Amen.

Per misericordiam ipsius Dei nostri, qui est benedictus, et vivit, et omnia regit in sæcula sæculorum. ñ. Amen.

Lauda. Deus manifestè veniet. *Requite fol. 8.*

Oratio. Fac nos, Domine, justè. *Requite fol. 11.*

II FERIA IV.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lava me, Domine, ab iniustitia mea. P. Et à peccatis meis munda cor meum. *Psalms L, et cum ista oratione, quæ sequitur.*

Oratio. Deus, Dei Filius, cujus in æternum permanet nomen. *Requite in fol. 3.*

Antiphona 1. In illa die reperta erit terra scientia Domini, quasi aqua: maris operientis: et radix Jessè, quæ stat in signum populorum. P. Ipsum gentes deprecabuntur. ÿ. In sua justitia iudicabit pauperes populi, et salvos faciet filius pauperum, et humiliabit calumniatorem. P. Ipsum gentes deprecabuntur. ÿ. Gloria, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto, etc. P. Ipsum gentes.

Oratio. Juxta est, Domine, dies Adventus, et jam in januis est terribilis hora illa iudicii. Sileat ergo omnis caro à facie tua, et prolapsionis suæ culpam fleatibus diluat: et, quia nos ista per nos facere non valemus; per te id agere confidimus. Ideo poscimus, ut, qui electos ad te vocando sanctificas, peccatores coronandos beatitudine æternâ sustollas. ñ. Amen.

Per misericordiam tuam, etc.

Antiphona 2. Confortamini in Domino, et in potentia virtutis ejus per omnem orationem, et obsecrationem in Adventum Jesu Christi Domini nostri. ÿ. Orietur in diebus ejus justitia et abundantia pacis, donec extollatur luna. P. Per omnem orationem. ÿ. Gloria, et honor Patri, etc. P. Per omnem orationem.

Oratio. Fac nos, Domine, justè, et sobriè, et piè in hoc sæculo vivere, ut expectantes beatam illam apertam et adventum claritatis magnificentie tuæ, sic per serénitas curramus justitiæ, ut mérito accedere possimus ad æternam hereditatem. ñ. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Consolamini, consolamini, Pópulus

meus, dicit Dominus, Deus vester: loquimini ad eor Jerusalem, quia suscepit de manu Domini duplicia. P. Dicite civitatibus Judæ. P. Ecce Deus vester in fortitudine veniet. ÿ. Advocavit cœlos sursum, et terram discernerè populum suum. P. Dicite civitatibus. ÿ. Gloria, et honor Patri. P. Ecce Deus.

Oratio. Christe, Dei Filius, qui et olim venisti nasciturus in carne, et iterum venies cum ducibus et principibus populi tui ad faciendum iudicium in gloria majestatis; presta nobis ut cum veneris, non peccatis restituas vicem; sed pro fide, quâ te credimus, æternam nos provehas ad mercèdem. ñ. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

ñ. Veniet Dominus, et apparebit in médio filiorum populi sui: de manu impiorum liberabit eos. P. Et de morte redimet illos. ÿ. Dominus omnipotens suscitabit nobis justum, et ipse salvum faciet populum suum à peccatis eorum. P. Et de morte. ÿ. Gloria, et honor Patri, etc. *Reiteretur ñ. Veniet Dominus.*

In Laudibus.

Antiphona. Fidelis erit domus tua. P. Et regnum tuum usque in æternum, dicit Dominus.

Canticum (II Reg. vii).

Ego tuli te de pascuis sequentem greges, * ut esses dux super populum meum Israël:

Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, * et interfeci omnes inimicos tuos à facie tua:

Fecique tibi nomen grande juxta nomen magnorum * qui sunt in terra.

Et ponam locum populo meo Israël, et plantabo eum, et habitabit sub eo, * et non turbabitur amplius:

Nec addent filii iniquitatis, ut affligant eum sicut prius, * ex die quâ constitui iudices super populum meum Israël:

Et requiem dabo tibi ab omnibus inimicis tuis: * Prædicique tibi Dominus, quod domum faciat tibi Dominus.

Cumque completi fuerint dies tui, * et dormieris cum patribus tuis,

Suscitabo semen tuum post te, quod egrediatur ex útero tuo, * et firmabo regnum ejus:

Ipse ædificavit domum nomini meo, * et stabiliam thronum regni ejus usque in sempiternum.

Ego ero ei in patrem, * et ipse erit mihi in filium:

Et fidelis erit domus tua, * et regnum tuum usque in æternum ante faciem tuam,

Et thronus tuus erit firmissimus jugiter.

P. Fidelis erit.

Gloria, et honor Patri, etc.

P. Et regnum ejus.

Matutinum. Antiphona. Emitte lucem tuam, Domine, et veritatem tuam. ÿ. Ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua. P. Emitte lucem. ÿ. Gloria, 12 et honor Patri, etc. P. Emitte lucem.

Lauda. Laudate Dominum in sanctis ejus: Alle-

lita, allelúia. Laudáte eum in firmaménto virtutis. **A** Allelúia. *Psalmus cl.*

Prophetia : Fili, qui audit me, non confundétur. *Rog. íre fol. 7. Hymnus.* Verbum supérnum pródiens. *Requre fol. 10. Supplicatio.* Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Requre fol. 2.*

Capitula. Deus, cui omnis terra præcónans júbitat laudem; ejus glóriam canórá psalmi conclámant voce; ejúsque terribilem in tuis opéribus factétur virtútem; notum fácto salutáre tuum in conspéctu ómnium nostrórum. Revelá justítiam tuam, quá possimus te nostrum agnóscere creatórem; et esto memor misericórdiæ tuæ, quá nostrórum críminum mereámur invenire remissionem: ut vidéntes salutáre tuum, jubilémus tibi, hymnum cantémus in exultatióne psalmum; et pérfrui mereámur tuæ beatitúdinis præmio.

Pater noster.

A malo nos libera. Quære fol. 10.

Lauda. Deus manifesté véniet. *Requre fol. 8.*

Oratio. Salvátor Dómine, qui in monte Sion ascéndens, Redemptor mundi per susceptam carnem osténsus es: libera pópulum tuum Israël ab omni inquinaménto nequitiæ: ut, ejus misericórdia non patiátur perire ánimas redemptórum. *ñ. Amen.*

Per úsuri órđiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et ómnia regis.

Commemoratio. fol. 7.

Ad Vesperas.

Lauda. A solis ortu usque ad occásum, laudábile nomen Dómini. *ñ.* Sit nomen Dómini benedictum, ámoló, et usque in ætérnum. *P.* Laudábile.

Dicat Præbyter. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.* et cum spírítu tuo.

Antiphona. Véniet Dóminus cum sénibus, et princípibus.

Lauda. Déxteram tuam Deus. *Requre fol. 8.*

Hymnus.

Vox clara ecce intonat:

Obscúra quæque increpat,
Pellantur éminús sómnia,
Ab æthere Christus prómicat.

Mens jam resúrget tórpida,

Quæ sorde extat saucia:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En sursùm agnus mltitur

Laxáre grátiá débitum:
Omnes pro indulgéntia

Vocem demus cum láchrymis:

Secúndó ut cum fúserit,

Mundúmque horror cinxerit;
Non pro reátu púniat,
Sed pius tunc nos prótegit.

Præsta, Pater piíssime,

Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito

In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. *Requre fol. 2.*

Capitula. Deus, cujus faciém vidére fidélis omnis inténdit, et, quem ventre, toto cordis desidério concupiscit: præsta nobis, ut, cum visio humanitátis tuæ apparúerit, cunctis visio divinitátis tuæ nos eripiat à tormentis: ut, gl'ificáto in corpore majestátis tuæ præsentiam contuéntes, tartáreos supplicii evadámus ardóres.

Pater noster.

A malo nos libera. Requre fol. 10.

Benedictio. Redemptor noster et Dóminus, qui, nascéndo in carne, juxta à nobis sústulit legis; cómpleat in nobis beneficia sue pietátis. *ñ. Amen.* Et qui de nobis suscepit, quod divinitáti suæ conveniret; de suo cóferat, quod in nos præstólátus munificet. *ñ. Amen.* Ut omnes, qui hie prióra gáudia Advéntús ejus litari devot óne excipimus; secúndi Advéntús sui tēpore cum Sanctis ómnibus exultémus. *ñ. Amen.* Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedictus, et ómnia regit in sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

Dicat Præbyter. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum spírítu tuo.

Lauda. Deus manifesté véniet, et non silébit, allelúia. *Requre fol. 8.*

Oratio. Deus Pater omnipotens, qui Ellam prophétam ad confortándas ánimas dúbias missórus es; ántequam véniat dies tuus magnus, fac nos ut in nostris iniquitátibus, per quas quotidie labimur, fundáti mérito siné fine vivámus. *ñ. Amen.* Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es.

13 *Dicat Præbyter.* Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum.

In ómine Dómini nostri Jesu Christi perficiámus cum pace. *ñ.* Deo grátias.

Fiat Commemoratio, ut in fol. 1.

SEXTA FERIA.

Ad Matutnum.

Antiphona. In te confidit ánimá mea: et in umbra alárum tuárum sperábo, donec transeat iniquitas. *Psalmus lvi.*

Oratio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pórmanet nomen. *Requre fol. 3.*

Antiphona 1. Cum Christus apparúerit vita vestra.

D *P.* Tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. *ñ.* Veníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus faciém ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei. *P.* Tunc et vos apparébitis. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Tunc et vos.

Oratio. Salvátor Dómine, qui in monte Sion ascéndens, Redemptor mundi per susceptam carnem osténsus es; libera pópulum tuum Israël ab omni inquinaménto nequitiæ: ut, ejus misericórdia non patiátur perire ánimas redemptórum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et ómnia regis. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum spírítu tuo.

Antiphona 2. Confortamini, pusillanimes: confortamini, et nolite timere: ecce Deus vester ultionem adducit retributionis. *P.* Deus ipse veniet, et salvos nos faciet. *ψ.* Omnes gentes plaudite manibus: jubilate Deo in voce exultationis. *P.* Ecce Deus vester. *ψ.* Gloria, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Deus ipse

Oratio. Super montem Adventus tui gaudia evangelizantes ascendimus, dum in altitudine tua, Christe, Dei Filius, summati; ea, quae de te vera sunt, credimus et fatemur. Oremus ergo, ut, qui ad faciendum judicium es venturus, nos expies a criminibus nostris. Amen.

Per misericordiam, etc.

Antiphona 3. Ecce ego mittam vobis Ellam Prophetam. *P.* Antequam veniat dies Domini magnus. *ψ.* Audite haec, omnes gentes: auribus percipite, qui habitatis orbem. *P.* Antequam veniat. *ψ.* Gloria, et honor Patri. *P.* Antequam.

Oratio. Deus Pater omnipotens. *Requirere retrò in vespere praecedentibus de 4 feria, fol. 12.*

ñ. Consolabitur nos Dominus Deus noster. *P.* Et ostendet misericordiam super nos: non enim derelinquet nos in finem. *ψ.* Ecce Dominus in medio nostri veniet, quasi ros, et sicut stillae super herbam, et non immittet ultra furorem suum; sed revertetur, et miserabitur nobis. *P.* Et ostendet. *ψ.* Gloria, et honor. *Reiteretur ñ.* Consolabitur nos.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Salvabit nos Dominus Deus noster in die illa; ut gregem populi sui.

Canticum (Zacher. 12).

Exultate omnes filia Sion, * júbila Hierúsalem:

Ecce Rex tuus veniet tibi * justus, et salvator: Ipse pauper, ascendens super asinam, * et super pullum filium asinae.

Et disperdam quadrigam Ephraim, * et equum de Hierúsalem,

Et dissipabitur arcus belli: * et loquetur pacem gentibus,

Et potestas ejus a mari usque ad mare; * et à fluminibus usque ad fines terrae.

Tu quae in sanguine testamenti tui emisisti vinetos tuos de lacu, * in quo non est aqua.

Convertimini ad munitiorem vincit spei; * hodie quoque adnuncians duplicia reddam tibi.

Quoniam extendi mihi Judam quasi arcum, implevi Ephraim: * et suscitabo filios tuos Sion super filios tuos Graecia:

Et ponam te quasi gladium fortium. * Et Dominus Deus super eos videbitur;

Et exibit ut fulgur, jaculum ejus: * et Dominus Deus in tuba canet, et vadet in turbine Austri.

Dominus exercituum proteget eos: et devorabunt te, et subjicient lapidibus fundae: * et bibentes inebriabuntur, quasi à vino et replebuntur ut phialae, et quasi cornu altaris.

Et salvabit eos Dominus Deus eorum in die illa,

* ut gregem populi sui. *P.* Salvabit nos Dominus. Gloria, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat, etc.

P. Salvabit nos.

Matutinarium. Antiphona. Illuminas tu mirabilia à montibus aeternis: turbati sumus omnes insipientes corde. *ψ.* Notus in Judaea Deus: in Israël magnum nomen ejus. *P.* Illuminas tu **14** mirabilia. *ψ.* Gloria, et honor Patri. *P.* Illuminas tu.

Lauda. Laudate Dominum in sanctis ejus: alleluia, alleluia. Laudate eum in firmamento virtutis ejus, alleluia. *Psalms* CL.

Propheta. Fili, qui audit me, non confundetur. *Requirere retrò fol. 7. Hymnus.* Vox clara ecce intonat. *Requirere in Vesperis 4 feria fol. 12. Supplicatio.* Oremus Redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christum. *Requirere fol. 2.*

Capitula. Domine virtutum, orationes servorum tuorum placatus accipe, et quid nos orare oportet, dignare monstrare: eosque aeternitatis cibo conforta, quos panis lachrymarum conturbat: et tam miserabili fletu flumina lachrymarum oculi suant, ut mirationum tuarum copiam criminibus elisis implectamur: quique Redemptoris nostri Adventum pavemus, ejus gloriosum conspectum ipso adveniente pacatissimum contemplamur.

Pater noster.

A malo nos libera. *Requirere fol. 10.*

Lauda. Deus manifeste veniet. *fol. 8. Benedictio.* Redemptor noster et Dominus. *fol. 12.*

C *In nomine Domini. ñ.* Deo gratias.

Fiat commemoratio fol. 1.

IN SECUNDO DOMINI DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vesperas.

Lauda. A solis ortu usque. *Oratio.* Deus, cujus nomen. *Requirere fol. 1.*

Sono. Alleluia. Gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt. Tunc exultabunt omnia ligna silvarum ante faciem Domini. *P.* Quoniam venit: alleluia. *ψ.* Cantate Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra. Psallite Deo, et benedicite nomen ejus: annunciate inter gentes gloriam ejus. *P.* Quoniam venit: alleluia.

Dicat Presbyter. Dominus sit semper. *ñ.* Et cum.

D *Antiphona.* Ecce revelabitur gloria Domini Gentibus. *P.* Et videbit omnis caro, quod os Domini locutura est. *ψ.* Deus manifeste veniet, et Deus noster, et non silabit. *P.* Et videbit. *P.* Gloria et honor Patri. *ψ.* Et videbit.

Lauda. Dominus enim dabit benedictionem: alleluia. *P.* Et terra nostra dabit fructum suum: alleluia, alleluia. *ψ.* Verumtamen propè timentes eum salutare ipsius, ut inhabitet in terra nostra. *P.* Et terra. *ψ.* Gloria, et honor Patri. *P.* Et terra.

Hymnus. Christi caterva. *Supplicatio.* Oremus Redemptorem mundi. *Requirere retrò in fol. 1 et 2. Capitula.* Deus, cui omnis terra. *Quære fol. 12. Pater noster.* Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Deus, Dei Patris Filius, qui olim Pro-

phœtârum vaticinio in carne prædictus es nasciturus, nascéntia in nos virtutum corrobore. *ñ*. Amen. Quosque mysterio incarnationis suæ adoptâvit sibi in filios, non patiâtur quosquam à se efflci alienos. *ñ*. Amen. Ut gaudium, quod aliquando de ejus fide sumimus, per exhibitionem óperum bonorum multiplicius cumulémus. *ñ*. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Deus summus, terribilis super omnem terram : allelúia. *P.* Subjécit pópulos nobis, et gentes sub pédibus nostris. *P.* Elégit nos hereditatem sibi, quam diléxit : allelúia, allelúia. *ÿ*. Omnes gentes, pláudite máribus : jubilate Deo in voce exultationis. *P.* Subjécit pópulos. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *P.* Elégit nos.

Orátio. Deus, qui manifesté venturus. *Quære in Notatibus sequéntibus.*

Ad Matutinum.

Hymnus. *Ætérne rerum conditor. fol. 3.*

Orátio. *Ætérnum te Dóminum, rerúmque ómnium conditorem, cunctórum vox canit fídelium, qui et certos temporum límites figis et metas, quibus nox succédatur, et dies, æternâ lege constitúis. Abyssus etenim sapientiæ tuæ, ut mortálium levâret fastidium, aliud labóri concessit, aliud quieti servavit. Præsta ergo, omnipotens Deus, ut inens ægra corpore, dum gallo canente admonétur, alacriter currens ad apertu rédeat lucis, et primitias diárni labóris in tuis semper impéndat officiis. ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona. Multi dicunt animæ meæ : Non est salus ipsi in Deo ejus. *Psalmus III.*

Antiphona. Lavâbis me ab iniquitâte. *Psalmus L.*

Antiphona. Exaltâre super cœlos, Deus, et super omnem terram, glóriam tuam. *Psalmus LVI.*

Orátio. Clementissime Dómine, qui es animârum perpétua salus, et várida debílium virtus : libera nos de viris sanguinum, et à telis hóstium defende clypeo tuo : mitte nobis de cœlis invictum auxílium, et cocculcantes nos rédige in oppróbrium : quâtenus **15** ad offícium matutinum liberi consurgâmus, et vota nostra tuo sancto nómini fídeliter impendâmus. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Deus manifesté véniet, et Deus noster, et non silébit. *P.* Et in circúitu ejus tempéstat v. lida. *ÿ*. Advocâvit cœlos sursum, et terram discernere pópulum suum. *P.* Et in circúitu ejus. *ÿ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et in circúitu.

Orátio. Deus, qui manifesté venturus ad judícium erúderis, manifestam poténtiam tuam in nobis osténde tuæ salvatiónis : ut, qui terribilis sustinêris. mississimus, cum advéneris, sentiâris. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 2. Veni ad liberândum nos : Dómine Deus virtutum convérte nos. *P.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. *ÿ*. Qui regis Israél, inténde : qui dedúcis, velut ovem, Joseph. *P.* Et osténde. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *P.* Et osténde faciém tuam.

Orátio. Veni ad liberândum u. s. Dómine Deus

A virtutum : convérte nos, et osténde faciém tuam, et salvi érimus : quo præbente, dignæ pœnitentiæ dona purificáti, in tuo mereâmur adesse judício. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 3. Veni, Dómine, et no i tardâre : relâxa faciúra plebi tuæ. *P.* Et révoça dispérsos in terram suam. *ÿ*. Deus virtutum, convérte nos, osténde faciém tuam, et salvi érimus. *P.* Et révoça. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *P.* Et révoça dispérsos.

Orátio. Veni, Dómine, noli tardâre, relâxa jam facinora plebis tuæ, ut dispersiónem nostram in ætérnis gaudiis dum expectâris, convértas ad votum, occurrásque nobis ad judícium ad subventiónis omnimodæ compleméntum. *ñ*. Amen.

B Per misericórdiam tuam, etc.

ñ. Hæc dicit Dóminus : Suscitâbo vobis Pastórem de civitatibus Judá, et regnâbit vobiscum, sicut eum pátribus vestris. *P.* Et miserébitur terræ suæ, et jam non éritis in tristitiam ampliús. *ÿ*. Ecce Dóminus ultiónem addúcet retributiónis : Deus ipse véniet, et salvâbit nos. *P.* Et miserébitur. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *Reiteretur ñ*. Hæc dicit Dóminus.

Orátio. Domine Deus omnipotens, qui pro humáni géneris redemptiõe coætérnum tibi coequalémque Fílium Angeli annunciatiónem per Mariæ Virginis úterum usque ad nos voluisti transmittere ; da nobis hoc tẽpore Advéntus tui Unigéniti eamdem pacis grâtiã, quam in prætérta largire dignâtus es sæcula. Et illi nos in occúrsum fidei sócies numerândos, quos in fidei primórdia à Johânnem pœnitentiæ undis aquarum ablutos, à te postroñó per Fílium in Spíritu Sancto et igni cognóscimus baptizatos. *ñ*. Amen.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Expectétur, sicut plúvia elóquium meum : et descéndant, sicut ros, verba mea, quia nomen Dómini invocâvi : date magnitudinem Deo vestro.

Canticum. Atténde, cœlum, loquar : et áudiat terra. *Require fol. 4.*

Ad Benedictus, Antiphona. Benedicite Dóminum, pusilli, et magni omnes, qui expectâti Advéntu ipsius.

Canticum. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. *fol. 6.*

Sono. Allelúia. Gaudébunt campi. *Require fol. 14.*

Lauda. Laudate Dóminum de cœlis : allelúia. Laudate eum in excelsis, allelúia : allelúia. *Psalmus CXLVIII.*

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. xxii).

ñ. Deo grâtiã.

Hæc dicit Dóminus : Vade, ingrédere ad eum, qui hábitat in tabernáculo, ad Sobnam præpósitum templi, et dices ad eum : Quid tu hic, aut quasi quis hic ? quia excidisti tibi hic sepúlchrum, excidisti memoriãle in excelsa diligénter, in petra tabernáculum tibi. Ecce Dóminus asportâri te faciet, sicut asportâtur gallus gallináceus, et quasi amictum sublevâbit

te. Coronans coronabit te tribulatiōne, quasi pilam mittet te in terram latam et spatiōsam : ibi moriēris, et ibi erit currus glōriæ tuæ, ignominia domūs Dōmini Dei tui. Et expellam te de statiōne tua, et de ministērio tuo depōnam te. Et erit in die illa : Vocābo servum meum Eliachim filium Heleæ, et indūam illum tunicam tuam, et cingulo tuo confortābo eum, et potestātem tuam dabo in manu ejus, et erit quasi pater habitantibus in Hierusalem et domui Judæ. Et dabo clavem domūs David super hūmeros ejus, et aperiet, et **16** non erit qui claudat, et claudet, et non erit qui aperiat. Et figam pasillum in loco fideli, et erit in solum glōriæ domūs patris sui. Et suspendam super eum omnem glōriam domūs patris ejus. *ñ*. Amen.

Hymnus. Cunctōrum Rex omnipotens. *Requite fol. 7.* *Supplicatio.* Orēmus Redemptōrem mundi. *Requite fol. 2.*

Capitula. Christus, qui, nascitūrus in carne, complementum factus es legis; perfectiōnem in nobis tribue sanctitatis; et, qui olim Advētu tuo redimere dignatus es mundum, iudicii tui tempore a supplicis serva animas redemptōrum.

Pater noster, qui es in cœlis.

Liberāti à malo, etc. *Requite fol. 2.*

Lauda. Deus summus, terribilis. *Benedictio.* Deus, Dei Patris Filius. *Quære fol. 14.*

Exeunte Vespera. *Lauda.* A solis ortu usque ad occasum. *Requite fol. 1.*

Sono. Allelūia. Gaudēbunt campi. *fol. 14.*

Antiphona. Erit Dōminus corōna glōriæ in die illa. *P.* Et ornāmentum lætitiæ residuum pōpuli sui Israël. *ñ*. Et dominābitur à mari usque ad mare, et usque ad flumen propāgines ejus. *P.* Et ornāmentum lætitiæ. *ñ*. Glōria, et honor Patri. *P.* Et ornāmentum lætitiæ.

Lauda. Exultent, et lætēntur in te omnes, qui querunt te, Dōmine, allelūia. *P.* Et dicant: Semper magnificētur, allelūia, allelūia. *ñ*. Dōmine, in lumine vultus tui ambulābunt, et in nōmine tuo exaltābuntur. *P.* Et dicant. *ñ*. Glōria, et honor Patri, et Filio. *P.* Et dicant semper.

Hymnus. Christi catēra clāmitel. *Supplicatio.* Orēmus Redemptōrem mundi Dōminum nostrum, ut suprā in primo Dōminico de Advētu Dōmini *fol. 1. et 2.* *Capitula.* Exurge Deus, qui iudicas terram. *Quære fol. 10.* Pater noster. Liberāti à malo, etc. *Quære fol. 2.* *Benedictio.* Christus Dōminus, qui ad hoc venit, etc. *Quære fol. 10.* *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam ipsius, etc.

Lauda. Super salutāre tuum, allelūia, exultēmus vehemēter, vitam pētimus, tribue, Dōmine, allelūia, allelūia. *P.* In longitudinem diērum, in ætēnum, et in sæculum sæculi, allelūia, allelūia. *ñ*. Magna est glōria ejus in salutāri tuo, glōriam et magnum decōrem impōnes super eum. *P.* In longitudinem diērum. *ñ*. Glōria, et honor Patri. *P.* In longitudinem diērum.

Oratio. Juxta est, Dōmine, dies Advētūs tui, et

A jam in jānuis est terrabilis illa hora iudicii. Sicut ergo omnis caro à facie tua, et prolapsiōnis suæ culpam flētibus diluat. Et, quia nos ista per nos facere non valēmus, per te id āgere confidimus. Ideō poscimus, ut, qui elēctos ad te vocādo sanctificas, peccatōres coronāndos beatitudīne æternā sustollas. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam tuam, etc.

IN SECUNDA FERIA SECUNDÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dōmine, quid multiplicāti sunt, qui tribulant me? tu autem, Dōmine, susceptor meus es. *Psalms III. cum sua Oratiōne.* Multiplicāti sunt, Dōmine, *fol. 8.*

Antiphona 1. Montes et colles cantābunt coram Deo, et omnia ligna silvārum plaudent manibus. *P.* Quōniam veniet Dōminus dominātor in signum ætēnum, quod numquam auferētur. *ñ*. Gaudēbunt campi, et omnia ligna cedri Libani, quas plantāvit. Illiē passerēs nidificābunt. *P.* Quōniam veniet Dōminus. *ñ*. Glōria, et honor. *P.* Quōniam veniet.

Oratio. Dominātor Dōmine, qui in signum ætēnum liberātor mundi advēniens, montes et colles coram te laudem fecisti clamāre, cum tota in te vivētia approbāsti; concēde nobis, ut laudes, quas glōrioso nōmini sancto tuo offerimus, acceptas tibi semper efficias: ut, qui mundum redemptūrus, in salutis signo ostēnsus es; mundum iterum iudicātūrus, non ultōrem, sed liberātōrem te nostris oculis manifestes. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam tuam.

Antiphona 2. Adhuc modicam et consummābitur indignatiō. *P.* Et in illa die auferētur onus de hūmero nostro, et jugum de collo nostro. *ñ*. Videant pāuperes, et lætēntur: querite Dōminum, et vivet anima vestra. *P.* Et in illa die. *ñ*. Glōria, et honor. *P.* Et in illa die.

Oratio. Jesu Salvātor noster et Dōmine, qui jugum legis à collo nostro prædicāmento grātiae sustulisti, et onus nostri hūmeri in tuis hūmeris excepisti; concēde precibus Ecclēsiæ tuæ, ut, quæ, consummāta indignatiōne, fidei tuæ præcepto refulsit; de consummāta justitia mereātur à te, ad iudicium **17** veniēte, autōlli: ut et hīc feliciter vivat, et post feliciōri prospēctu faciēmi divinitatis tuæ lætābūnda aspiciat. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam tuam, Deus, etc.

Antiphona 3. Ego ante te ibo, dicit Dōminus. *P.* Et glōriosos terræ humiliābo. *ñ*. Deus, deōrum Dōminus, locūtus est, et vocāvit terram. *P.* Et glōriosos. *ñ*. Glōria, et honor Patri, et Filio. *P.* Et glōriosos terræ humiliābo.

Oratio. Esto nobis, Dōmine, corōna glōriæ in die, quā vērēris sæcula iudicare per ignem: ut hīc nos pius vēstias indumento justitiæ, et post perfēctā glōriæ libertate. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam tuam, etc.

ñ. Ecce, Sion, dominātor tuus cum jocunditāt: veniet. *P.* Et omnes sancti gaudēbunt super te cum

lætütia et gáudio sempitérno. *ÿ*. Veni, Dómine, noli tardáre: reláxa facinora plebi tuæ. *P*. Et omnes. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *Reiterétur ñ*. Ecce, Sion.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Ecce enim Deus Salvátor meus: fiduciáliter agam in eo, et non timébo.

Cánticum (II Machab. 1).

Dóminus Deus ómnium creatór, * terribilis et fortis, justus et miséricors,

Solus rex bonus, qui solus præstans, * solus justus, omnipotens,

Qui liberas Israël de omni malo, * qui fecísti patres electos, et sanctificásti eos:

Accipe sacrificium ab univérso pópulo Israël, * et custódi plebem tuam, et sanctífica.

Congrega, Dómine, dispersiões nostras * et libera eos qui sérviant Géntibus contemnéntibus et abominántibus

Réspice: Ut sciant Gentes quia tu es Deus noster; totque oppriméntes, et contuméliam faciéntes in superbia, * et constitue pópulum tuum in loco sancto tuo.

P. Ecce enim.

Glória, et honor Patri.

P. Fiduciáliter.

Matutinárium.

Sit splendor Dómini Dei nostri super nos: et ópera mánuum tuárum dirige super nos. *ÿ*. Réspice in servos tuos, et in ópera tua, et dirige filios eórum. *P*. Et ópera mánuum. *ÿ*. Gloria, et honor Patri. *P*. Et ópera mánuum.

Lauda. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: alleluia, alleluia. Laudáte eum in firmaménto virtútis ejus: alleluia. *Psalms cXLVIII.*

Prophetia. Hæc dicit Dóminus: Vade, ingrédere. *fol. 15.*

Hymnus.

Ecce salvátor ómnium
Desiderátus óptimus,
Advéntus cujus prædictus,
Ventúrus est quantociús.

Mundémus corda à sordibus
Parántes viam Dómino
Clamémus cordis órgano:
Veni, Redemptor, salva nos.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito
In sempitérna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *fol. 2.*

Cápitula. Mémor esto, Dómine, Ecclesiæ tuæ, ex Géntium diversitate collectæ: eius misericórdiæ veritatis tuæ thesauros pande: ut et venisse te pro sua redemptione lætetur; et pro sua remuneratione ventúrum in exultationis jubilo præstolétur.

Pater noster. A malo nos libera, etc. *fol. 10.*

Lauda. Deus manifesté véniet. *Requre fol. 8. Oratio.*

PATR. LXXXVI.

Antiphona. Fac nos, Pater, in grátia, ut infrá eódem *fol. Ad Vesperos.*

Lauda. A solis ortu usque ad occásum. *fol. 1. Antiphona.* Véniet Dóminus cum sénibus. *Lauda.* Dexteram tuam, Deus. *Requre fol. 8.*

Hymnus.

A Patre, Unigénite,
Ad nos venis per Virginem,
Baptismi rore cónsecrans,
Cunctos fide regénerans.

De cælo celsus pródiens
Excépit formam hóminis
Victor à morte rédiens,
Gáudia vitæ largiens.

Hoc te, Redemptor, quæsumus,
Illábere propitius;
Clarúmque nostris córdibus
Lumen præbe deificum.

Deo Patri sit glória, etc.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. *Quære fol. 2.*

Cápitula. Te expectántes quæsumus, Dómine: salva nos sperántes in te: tuóque nos redemptos sángine, sicut es pollicitus, consoláre: ac, remóto gémitu, expulsóque dolore, **18** sempitérnum gáudium æternámque lætítiam nos fácto obtinére.

Pater noster. Et ne. Sed. A malo nos libera. *Quære fol. 10.*

Benedictio. Agnus Dei, qui olim venit peccáta tollere mundi, áuferat à nobis omnem colluviónem delicti. *ñ*. Amen. Et, qui venit redimere, quod perierat; ad hoc iterum véniat, ut redempta non púníat. *ñ*. Amen. Quò cum illo, in quo fidem nostram dirigimus, gáudium perpétuum, cum venerit, habéamus. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, etc.

Lauda. Deus manifesté véniet. *Requre fol. 4. Oratio.* Fac, nos, Pater. *Ut infrá.*

QUARTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lava me, Dómine, ab injustitia mea: et à peccátis meis munda cor meum. *Psalms L.*

Oratio. Deus, Dei Filius, cujus in ætérnum permanet. *Requre fol. 3.*

Antiphona. Ambuláte per portas meas, et viam fácite plebi meæ: lapides, qui sunt in via, revóluite. *P*. Ecce Dominus véniet cum salute. *ÿ*. Exultáte justí in Dómino: rectus decet collaudatió. *P*. Ecce Dóminus véniet. *ÿ*. Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P*. Ecce Dóminus véniet cum salute.

Oratio. Fac, nos, Pater, in grátia et agnitíone Jesu Christi filii tui, Dómini nostri, dilatátis sénibus créscere: ut, expectántes Advéntum ejus, immaculátis vestigiis ad diem judicii properémus: quo ejus grátia híc sic reos absolvat, ut in futuro culpam intereúntem non púníat. *ñ*. Amen.

Antiphona 2. Mitte nobis, Dómine, auxiliium de sancto, *P*. Et de Sion tuere nos. *ÿ*. Dómine, salvos nos fac: ó Dómine, benè prosperáre: benedi-

ctus, qui venit in nómine Dómini. *P.* Et de Sion tuere nos. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et de Sion.

Oratio. Da nobis, Dómine, felicitátis gáudia æternæ, ut in te semper gaudere possimus, ne desperabili tristitiâ obruamur: ut in nullo de temporálibus solliciti simus; et, qui te propè esse jam credimus, mitissimum te, cum véneris, sentiâmus. *ñ.* Amen.

Antiphona 3. Nos ingrediéntes vidébimus Salvátorem magnum, universârum rerum Dóminum nostrum. *P.* Advéntum suum manifestátum membris humanis. *ŷ.* Magnus Dóminus laudâbilis nimis in civitate Dei, in monte sancto ejus. *P.* Advéntum suum. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Advéntum suum.

Oratio. Dómine Deus retributiónis, qui in carne natus húmilis, ad iudicium ventûrus terribilis; salva nos credéntes in te: ut cæcitatís nostræ ténébræ, à te illuminatæ, lúminis tui claritate præfúgeant; quáliter auditus mentis nostræ de óperum dignitate semper tibi compláceat. *ñ.* Amen.

ñ. Non auferétur sceptrum de Judá, nec dux de femóribus ejus, donec véniat, qui mitténdus est. *P.* Et ipse erit expectatió Géntium. *ŷ.* Beth'elem, civitas Dei summi, ex te pródiat dominátor Israël. *P.* Et ipse erit. *ŷ.* Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur* *ñ.* Non auferétur sceptrum de Judá.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Dóminus Deus germinábit justitiam, et laudem coram ómnibus Géntibus.

Canticum (Esaia Lxi).

Gaudens gaudébo in Dómino, * exultábit spíritus meus in Deo salutári meo:

Quia induit me vestiménto salutis: * et induménto jocunditátis circumdedit me,

Quasi sponsam decorátam corona, * et quasi sponsam ornátam monilibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, * et sicut hortus semen suum germinat;

Sic Dóminus Deus germinábit * justitiam et laudem coram ómnibus Géntibus.

Propter Sion non tacébo, * et propter Hierúsalem non quiescam,

Donec egrediátur sicut splendor justus ejus, et salvátor ejus ut fácula accendátur.

Et vidébunt Gentes justum tuum, * et cuncti reges inclytum tuum:

Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominábit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, * et diadéma regni in manu Dei tui.

Non vocáberis ultrà derelicta: et terra tua non vocábitur ampliùs Desoláta:

Sed vocáberis volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim júvenis cum vírgine, * et inhabitábunt in te filii tui.

Sicut enim gáudet sponsus super sponsam suam, * sic gaudébit Dóminus Deus tuus super te.

Super muros tuos Hierúsalem constitui custó-

des, * **19** totá die et totá nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscimini Dóminum, ne taceátis, * et ne detis siléntium, donec stabiliat, et donec ponat Hierúsalem laudem in terra.

P. Dominus Deus germinábit. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Dóminus Deus germinábit.

Matutinárium. Deus Dominus. *P.* Et illúxit nobis. *ŷ.* Constitúte diem solénnem in condénsis usque ad corna altáris. *P.* Et illúxit nobis. *ŷ.* Gloria, et honor Patri. *P.* Et illúxit nobis.

Lauda. Laudáte Dóminum. *fol. 11. Prophetia.* Hæc dicit Dóminus: Vade ingrédere. *Quære fol. 15. Hymnus.* Ecce Salvátor ómnium, *fol. 17.*

Capitula. Dominátor desiderábilis Dómine Jesu Christe, quasi ignis conflans ab scóriis peccáminum nós abstérge: et quasi aurum purum argentúmpue purgátum, nos éffice, tuoque inspirámine, ad quæréndum te júgiter, corda nostra succénde: ut ad te ardentiér nostra desidéria anhélent, tibi que conjungi totá aviditate festinent.

Pater noster, etc.

A malo nos libera, et in tuo timóre ópere bone nos confirma, Trinitas Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum.

Lauda. Deus manifestè véniat. *fol. 8. Oratio.* Deus qui tubam. *Quære infra.*

Ad Vesperos.

Lauda. A solis ortu. *Antiphona.* Véniat Dóminus. *Lauda.* Dexteram tuam, *fol. 8.*

Hymnus.

Mane nobiscum, Dómine:

Noctem obscúram rémove:

Omne delictum áblue:

Pie medélan tribue.

Quem jam venisse credimus,

Redire item nóvimus;

Sceptrúmque tuum inclytum

Tuo défende clypeo.

Vita, salus, et véritas

Christe, rogántes ádjuva:

Hymnum sonántes júbilo,

Zelum vincámus lúbricum.

Deo Patri sit glória.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus, ut nos gratiâ Advéntus sui propítius justificáre dignétur. *ñ.* Præsta æternæ omnipotens Deus.

Dicat Præbyter. Kyrie eléison. *ñ.* Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Domine Jesu Christe, qui assumpto hómine hóminum suscéptor efféctus in lucem Géntium datus es; áperi óculos córdium in te credéntium populórum, atque ábrahe miséricors de conclusiône religátos adhuc vinculis diffidéntiæ: et, quos in domo cárceris detinéri cónspicis in ténébris iguo-

rántiæ, tuæ, quæsumus, scientiæ irrádies splendore.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos libera. fol. 10.

Humi íate vos benedictióni. Dominus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum.

Benedictio. Gaudio Advéntus sui nos Christus lætificet, et corda nostra divinitatis suæ gratiã semper illúminet. *ñ*. Amen. Desideria nostra præsentiæ suæ exhibitióne gratificet, et devotióne nostram propitiis accéptet. *ñ*. Amen. Ut accensióne sui amoris ita cor nostrum semper efférveat, ut veniénte illo ad iudiciú pro méritis non tabéscat. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui, etc.

Lauda. Deus manifestè véniet. *Quære fol. 8. Oratio.* Deus, qui tubam in Sion, *ut infra.*

SEXTA FERIA IN ADVENTU DOMINI.

Ad Matutinum.

Antiphona. In te confidit ánima mea, et in umbra alarum tuarum sperábo, donec transeat iniquitas. *Psalmus lvi.* Miserere mei, Deus: miserere mei, quoniam confidit in te, etc. *Oratio.* Deus, Dei Filius, cuius in ætérnum pórmanet nomen. *Quære fol. 3.*

Antiphona 1. Ecce Dóminus tuba canet in Sion. *P.* Et véniet in túrbine Austri: ipse Dóminus omnipotens próteget nos. *ñ*. Fidélis Dóminus in verbis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P.* Et véniet in túrbine Austri. *ñ*. Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Ipse Dóminus.

Oratio. Deus, qui tubam in Sion cóntinens, salvare venisti in Austri túrbine peccatóres, dum álios terróre signórum, álios prædicationis gratiã excitas ad credéndum; prótege nos ab omni adversitate tentatióne: ut tuba verbi tui sit semper salvatió animæ **20** et córporis nostri. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dicat Presbyter. Dominus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum spíritu tuo.

Antiphona 2. Congregávit Dominus dispersióne pópuli sui in misericórdia. *P.* Et vidébitur cláritas ejus in nube, sicut temporibus Móysi. *P.* Et manifestábitur quemádmódum Salomónis regis. *ñ*. Et dominábitur à mari usque ad mare, et à flúmine usque ad propágines ejus. *P.* Et vidébitur cláritas ejus. *ñ*. Glória et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Et manifestábitur quemádmódum Salomónis regis.

Oratio. Congrega, Dómine, dispersióne pópuli tui in misericórdia, quem olim, redemptúrus mundum, in virtúte bráchii tui liberásti; et ideò ab his, quos redemisti, magno ópere invocáris: ut, qui infirmári pro nobis dignátus es, ut homo; divinitatis tuæ hómines dignéris præmunire præsidio. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Lætábitur desérta et ínvia, et exultábit solitúdo. *P.* Et florébit sicut lílium. Germínans, germinábit. *ñ*. Gaudébunt campi, et ligna cedri Libani illuc, quas plantavit: illic pásseres nidificábunt. *P.* Et florébit sicut lílium. *ñ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et florébit sicut lílium.

Oratio. Venisse te Dóminum in Sion, cum laude et lætítia omnis cathólica præconátur Ecclésia: et ideò pétimus, ut, qui Advéntum tuum gloriósum in pópulis nunciámus, à nostris facinóribus, te expiánte, purgémur. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Dicat Presbyter. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum spíritu tuo.

ñ. Expectátur Dóminus, ut misereátur nobis.

P. Quia Deus iudicii Dóminus est: beáti omnes, qui expéctant eum. *ñ*. Non secúndum visiónem oculórum iudicábit, neque secúndum auditum aurium arguet; sed iudicábit in justítia páuperes. *P.* Quia Deus iudicii Dóminus est. *ñ*. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* *ñ*. Expectáetur Dóminus.

B

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Dirécta facta est via piórum, et præparátum est iter sanctórum.

Cánticum (Esa:æ xxvi).

Ecce civitas virtus, et salvatió nostra, * pone murum, et circa murum munitióne muri.

Post sceptrum viri aperte portas, * intret plebs custódiens justítiam: partícipes qui sunt veritátis, custodiétes pacem:

Quoniam in te speravérunt, Dómine, usque in ætérnum. * Deus magnus et ætérnus,

Quómódò humiliásti, et deduxísti eos, * qui comorabántur in altissimis;

Civitates firmíssimas dejícies, et dedúces eas usque ad humum. * Et conculcábunt eas pedes mansuetórum, et humílium.

Dirécta facta est via piórum, * et præparátum est iter sanctórum.

Die enim Dómini iudicium: * sperávimus in nómine ejus, et in memória, quam concepit ánima mea.

P. Dirécta facta est via piórum.

Glória, et honor Patri, et Filio, etc.

P. Et præparátum est iter sanctórum.

Matutinárium. Illúmina, Dómine, voltum tuum super nos. *P.* Et miserere nobis. *ñ*. Ut cognoscámus in terra in ómnibus Géntibus salvatúre tuum. *P.* Illúmina, Dómine. *ñ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et miserere nobis.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis. *Quære fol. 6. Psalmus cxlviii. Prophetta.* Hæc dicit Dóminus: Vade, ingrédere. *fol. 15. Hymnus.* Mane nobiscum Dómine. *Quære fol. 19.*

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Quære fol. 2.*

Capitula. Deus, qui manifestè ad iudicium ventúrus esse créderis, manifestam poténtiam in nobis osténde tuæ salvatiónis: ut, qui terribilis sustinéris, mitíssimus, cum véneris, sentiáris.

Pater noster, qui es in cœlis. A malo nos libera, et in tuo timóre. *Quære fol. 10.*

Humiliáte vos benedictióni.

Dicat Presbyter. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Deus manifestò véniet : Deus noster, et A non silébit. *ut suprà.* *Oratio.* Deus, qui tubam in Sion còntinens, salvàre venisti. *Requìre fol. 19.*

IN TERTIO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vespéros.

Lauda. A solis ortu usque ad occàsuum. cum 21 sua *Oratione.* Deus, cujus nomen est benedictum, fol. 1.

Sono. Allelúia : Qui reminiscimini Dòminum, ne taceatis, et ne detis siléntium, donec stabiliat, et ponat Hierúsalem. P. Laudem in terra. *ÿ.* Allelúia. Sicut terra, quæ producit flores suos, et sicut hortus semen suum gérminat ; ita Dòminus germinábit justitiam. P. Laudem.

Dòminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

Antiphona. Super montem excélsam ascénde, qui evangelizas Sion : Dic civitatibus Judæ. P. Ecce Deus noster in fortitúdine venit. *ÿ.* Deus deòrum Dòminus locútus est, et vocávit terram. P. Ecce Deus noster. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. P. Ecce Deus noster in fortitúdine vénit.

Dòminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum.

Lauda. Salvos nos faciat dèxtera tua : allelúia. P. Et exáudi nos, Dòmine Deus noster. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Et constiteámur nómini tuo, et gloriémur in laude tua. P. Et exáudi nos. *ÿ.* Glória, et honor Patri. P. Et exáudi nos, Dòmine.

Hymnus. Christi catérva clamitet. *Supplicatio.* Orémus Redemptòrem mundi Dòminum nostrum. *Requìre fol. 2.*

Capitula. Super montem excélsam Advéntus tui gáudia evangelizántes ascéndimus, dum in altitúdine tua Christo Dei Filius fundásti ; ea, quæ vera sunt de te, crédimus, et fatémur : quæsumus ergo, ut, qui ad faciéndum judicium expectáris, ante judicium nos expies à criminibus nostris.

Pater noster. Liberáti à malo, confirmáti, etc. fol. 2.

Benedictio. Dòminus Jesus Christus, qui Advéntu suo subventre dignátus est mundo, ánimas nostras corporáque purificet à delicto. *ñ.* Amen. Det nobis legis suæ præcepta virtúte spíritus atténdere ; ut possimus Advéntum ejus amabiliter præstolàre. *ñ.* Amen. Sicque ab omni reátu immunes efficiat, ut Advéntus ejus non reprobádos expéllat ; sed redemptos atque glorificádos assúmat. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam, etc.

Lauda. Lætábimur in salutári tuo : allelúia. Et in nómine Dòmini Dei nostri magnificábimur : allelúia. Ipsi obligáti sunt, et ceciderunt. P. Nos vero resurreximus et erecti sumus. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Impleat Dòminus omnes petitiónes nostras. Nunc cognóvi, quóniam salvum faciet Dòminus Christum suum. P. Nos vero resurreximus. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. P. Allelúia, allelúia.

Oratio. Venisse nomen tuum de longinquo. *Requìre infrà in Matutinis.*

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum cònditor. *Quære fol. 3.*

Oratio. Post gallòrum canòrum concéntus noctilique quíetem exclàsam, tibi, Dòmine, matúra nox párturit diem, et galli concrepántibus alis, ore præcónio matutinum jubílant hymnum : tibi, Dòmine, aves cæli laudes emittunt : tuo jussu discússis ténébris sol rádios infert mundo. Tua sunt ista miracula, Omnipotens Pater : nos tantúmmodò vota portámus, offeréntes sancto nómini tuo hæc sacrificia matutina ; ut à peccátis præteritis absolúti, de præsentí tribulatióne mereámur absolvi. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, etc.

Dicat Presbyter. Dòminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

Antiphona 1. Dòmini est salus, et super pópulum tuum benedictio tua. *Psalmus III.*

Antiphona 2. Incérta et occúta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. *Psalmus L.*

Antiphona 3. In umbra alárum tuárum sperámus, Deus, dum tránsiet iniquitas. *Psalmus LVI.*

Oratio. Ætérnum te auctòrem et conditòrem. *Quære fol. 3.*

Antiphona. Ecce nomen Dòmini venit de longinquo, et lingua ejus, quasi ignis ardens. P. Et spiritus ejus, sicut torrens inúndans. *ÿ.* Advocávit cælos sursum, et terram discérnere pópulum suum. P. Et spiritus ejus. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio, etc. P. Et spírítu: ejus.

Oratio. Venisse nomen tuum de longinquo còndite à te creatúræ tuæ lætántur : et ideò fac nos, ut, qui Advéntum incarnatiónis tuæ suscepimus, à spíniis peccatórum ardéntis linguæ tuæ spírítu expiémur. *ñ.* Amen.

Antiphona. De Sion éxiet lex, et verbum Dòmini de Hierúsalem. P. Judicábit Gentes, et árguet pópulos multos usque in novíssimum. *ÿ.* Excélsus super omnes Gentes Dòminus, et super cælos glória ejus. P. Judicábit Gentes. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. P. Judicábit.

22 *Oratio.* Lex tua verbum, Deus Pater, de Sion egrédiens non júdicet ; sed prótegat pópulos síbimet còntitentes : nec árguat de peccáto, quos incarnatiónis suæ venit liberàre mystérium : ut, qui in eléctis agnóscitur gloriósus, in peccatóribus clemens semper inveniátur et pius. *ñ.* Amen.

Antiphona. Quærite Dòminum, omnes mansuétí terræ : quærite justum, quærite mansuétum ; et inveniétis eum. *ÿ.* Quærite Dòminum, et confortámini : quærite faciem ejus semper. P. Quærite justum. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio. P. Et inveniétis eum.

Oratio. Inquiréntes te Dòmine, exáudi propitius, et ab incurvántibus angústii defénde precátus ; ut ecclésiæ tuæ te per omnes Gentes magníficent : exáltent nomen tuum unitátis vínculo : discant à te quoque, ut illuminéntur, et atténdant ; et præceptòrum tuòrum tenacitáte vultu consciéntiæ nullátenus erubéscant. *ñ.* Amen.

ñ. Susciarábit Dòminus regem ex Israél fortissi-

num in throno honoris sedentem in sempiternum. P. A Replebitur, quasi Phison, scientiâ; velut Euphrates, intellectu: ipse multiplicabit Jordânem in tempore messis. γ . Ecce dies venit, dicit Dominus: et suscitabo David germen justum, et regnabit rex, et sapiens erit. P. Replebitur, quasi Phison, scientiâ. γ Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *Reiteretur Responsórium.* Suscitabit Dominus regem ex Israël fortissimum in throno, etc.

Oratio. Deus Pater omnipotens, qui nobis Filium tuum suscitasti in regem, quo apparente mundo Ecclesiæ tuæ ut Phison, scientiâ mundatur, et, velut Euphrates, fecundatur intellectu charismatum; de nobis in te habere scientiæ lumen, et virtutum omnium plenitudinem: ut, dum scientiæ dona perquirimus, iterum ad te, qui es fons scientiæ, veniamus. η . Amen.

In laudibus.

Antiphona. Deus à Libano veniet, et sanctus à monte Opáuco: textit caelos virtus ejus, et laudis ejus plena est terra.

Canticum (Habacuc III).

Domine, audi vi auditum tuum, et timui. Domine, consideravi opera tua, et expavi.

In medio duarum animarum cognoscéris: dum appropinquaverint anni, innotescéris: dum advenerit tempus, ostendéris:

Cum conturbata fuerit anima mea in ira, misericordia tua memoraberis mei.

Deus à Libano veniet, et sanctus à monte Opáuco et condéso:

Operavit caelos virtus ejus, et laude ejus plena est terra. et fulgor illius quasi lumen erit:

Cornua in manibus ejus sunt: illi confirmata est virtus gloriæ ejus, et posuit claritatem firmam.

Ante faciem suam ibit verbum. Et exivit in campis. Pedes ejus steterunt, et conimola est terra.

Aspexit, et fluxerunt gentes: dissoluti sunt montes vehementer.

Defluxerunt colles æternales: itinera sæcularia ejus pro laboribus.

Viderunt te tabernacula Æthiopum, et expavescunt tabernacula terræ Mádian.

Numquid in fluminibus ira tua Domine? aut in mari impetus tuus?

Qui ascendit super equos tuos: et equitatus tuus sanitas.

Intendens, extendens arcum super sceptrum, dicit Dominus: fluminibus scindetur terra.

Videbunt gentes, et dolébut populi: aspérgens aquas contradiciónis:

Dedit abyssus vocem suam, ab altitudine phantasie suæ. Sol et Luna steterunt in ordine suo:

In lumine splendoris jacula tua ibunt, in luce coruscationis armatura tua.

Indignatione tuâ exterminabis terram: et in furóre tuo duces gentes.

Existi in salutem plebis tuæ, ut salvos facias electos tuos.

Misisti in capita iniquorum mortem: resuscitasti vincula usque ad bellum.

Præcidisti in pavore capita potentium: movebuntur in ea gentes, et aperient ora sua: edens pauper in absconso.

Misisti in mari equos tuos, turbantes aquas multas.

Custodivit me, et expavit venter meus: à voce deprecationis labiorum meorum.

Et introivit timor in ossa mea, et desuper turbata est virtus mea.

Requiescam in die tribulationis: et ascendam ad tabernacula transmigratiónis meæ.

Quoniam fletus non afferet fructus: et non erunt nascéntia in vineis.

Mentiétur opus olivæ: et campi non præstabunt cibos.

23 Deficient ab esca ovis: et non erunt ad præsepia boves.

Ego autem in Domino gloriabor: et gaudébo in Deo salutari meo.

Dominus virtus mea: statuet pedes meos in consummatione.

Super excelsa imponent me: vincam in claritate ejus.

P. Et laudis ejus plena est terra.

Gloria, et honor Patri, et Filio, etc.

P. Et laudis ejus plena est terra.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictus es, Deus; et benedictum nomen gloriæ tuæ.

Canticum trium puerorum. Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum. *Requirere retrò in primo Dominico de Adventu Domini, fol. 6.*

Sono. Alleluia. Qui reminiscimini Dominum, ne taceatis, et ne detis silentium, donec stabiliat et ponat Hierusalem. P. Laudem in terra. γ . Alleluia. Sicut terra, quæ producit flores suos, et sicut hortus semen suum germinat; ita Dominus germinabit justitiam. P. Laudem in terra.

Lauda. Laudate Dominum de caelis, alleluia: laudate eum in excelsis, alleluia. *Psalmus cxlviii.*

Prophetia.

Lectio libri Ezechiélis propheta (Cap. xxxiv).

η . Deo gratias.

Hæc dicit Dominus: Salvabo gregem meum, et non erit ultra in rapinam, et iudicatio inter pecus: et faciam eum eis pactum pacis, et esca ero faciam bestias pessimas de terra: et qui habitant in deserto, securi dormient in saltibus. Et ponam in circuitu collis mei benedictionem: et deducam imbrem in tempore suo: et pluviam benedictionis erunt. Et dabit lignum agri fructum suum, et terra dabit germen suum, et erunt in terra sua absque pavore: et scient, quia ego sum Dominus, cum contrivero catenas jugi eorum, et eruerò eos de manu imperantium sibi. Et non erunt ultra in rapinam gentibus, nec bestiae terræ devorabunt eos: sed habitabunt confidenter absque ullo terrore. Et suscitabo eis germen nominatum: et non erunt ultra inimicitii

fame in terra, nec portabunt ultrā opprobrium gentium. Et scient quia ego sum Dominus eorum. Ercum eis, et ipsi populus meus domus Israel: ait Dominus. Vos autem greges mei, pascuae meae omnes estis: et ego Dominus Deus vester. *ñ*. Amen.

Hymnus. Cunctorum rex omnipotens. *Quære fol. 7. Supplicatio.* Oremus Redemptorem mundi Dominum nostrum. *Quære fol. 2.*

Capitula. Advēntus tui gloriā devotiōne promptissimā præstolātes, rogāmas atque expōscimus; ut præsentiae tuæ luce tēnebras nostras inradies: quāliter nunc ad perfectum nos usquequaque sanctificans tuis postmodum munēribus dignos efficias.

Pater noster. totum. Liberāti à malo. *Quære fol. 2. Lauda.* Lætābimur in salutāri tuo, allelūia.

Benedictio. Dominus Jesus Christus. *fol. 21.*

Exeunte vespere. *Lauda.* A solis ortu usque ad occāsum. *Quære fol. 1. Sono.* Qui reminiscimini Dominum. *Requære fol. 12.*

Antiphona. Ponet Dominus in terra iudicium. *P.* Et legem eius insulæ expectābunt. *ñ*. Et erit firmamentum in terram ipsorum, et primitias omnis laboris eorum. *P.* Et legem eius. *ñ*. Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Et legem eius.

Lauda. Salvos nos fac, Domine, Deus noster, allelūia; ut confiteāmur nōmini sancto tuo: allelūia. *P.* Et gloriēmur in laude tua, allelūia, allelūia. *ñ*. Memēnto nostri, Domine, in beneplácito populi tui: visita nos in salutāri tuo. *P.* Et gloriēmur in laude tua. *ñ*. Glória, et honor Patri, et Filio, etc. Et gloriēmur in laude tua.

Hymnus. Christi catēva clamitet. *fol. 1. Capitula.* Deus, cujus æternitas tēpora. *Benedictio.* Christus Dominus, qui per susceptæ mysterium. *fol. 8.*

Lauda. Propter misērias inopum, allelūia; et gemitum pauperum, allelūia. *P.* Nunc exurgam, dicit Dominus. Allelūia, allelūia. *ñ*. Et eloquia Domini eloquia casta, argēntum igne examinatum terræ purgatum septuplum. *P.* Nunc exurgam. *ñ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Nunc exurgam.

Oratio. Venisse nomen tuum de longinquo cōditæ. *Requære fol. 21.*

SECUNDA FERIA TERTIÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutinum.

Antiphona. Domine quid multiplicati sunt. *Psalmus III.*

Oratio. Multiplicati sunt, Domine, qui tribulant nos; sed tu multus es in misericordia, qui eruas; in nullo enim formidāmur ab imminenti pressura, si tantum tuā muniāmur, Omnipotens, gratiā. *ñ*. Amen.

24 *Antiphona.* Ego locutus sum, dicit Dominus, et vocavi eum: adducam illum, et dirigam vias eius. *ñ*. Et ponam in mari manum eius, et in fluminibus dexteram eius. *P.* Et vocavi eum. *ñ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et vocavi eum.

Oratio. Deus Pater, qui viam unigeniti Filii tui dirigens, participem eum nostræ mortalitatis esse voluisti; fac nos esse participes regni sui: ut qui

locutus vocasti eum, ut Redemptor addeset hominibus parcens, cum illo ostendāris nobis gaudens. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

Dicat Præbyter. Dominus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum spiritu tuo.

Antiphona 2. Dabo in Sion salutem, et in Hierusalēni gloriā meam. *ñ* Deus deorum Dominus locutus est, et vocavit terram. *P.* Dabo in Sion. *ñ*. Glória, et honor Patri. *P.* Et in Hierusalem.

Oratio. Ecce Dominus Deus noster, satis pulchri sunt pedes evangelizantium pacem, et annunciantium bona: fac nos ergo, ut calciamus pedes in præparatiōne evangēlii pacis, de peracto cursu gaudeant consummātæ virtutis: ut Christum tuum, quem os nostrum plenā fide annūciat, vita nostra in efficiētia operis non contēmnat; sed annuā devotiōne incarnationis ejus festa celebrātes, vota nostra illi persolvāmus sine fine felices. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. In semita iudiciorum tuorum, Domine, sustinūimus nomen tuum. *P.* Et memoria lætantium in desiderium animarum. *ñ*. Quia tu, Domine, suavis et mitis, et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te. *P.* Et memoria. *ñ*. Gloria, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Et memoria lætantium.

Oratio. Mandata iudiciorum tuorum, Domine, expectāmus, te poscentes, ut qui nos jam eduxisti in lucem per fidem, justitiā faciās nos tibi placābiles de bonorum operum dignitate: ut incarnata justitia, quæ nos visitavit in tēnebris, ad iudicium veniens liberet à tormentis. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

ñ. Disrumpam vincula populi mei, dicit Dominus: et disperdam omnia mala, quæ induxi super illos. *P.* Et auferam univērsam dolorem à facie terræ, et à civitate ista. *ñ*. Ecce ego congregabo eos de univērsis terris, et feriam cum eis pactum semper, et non desinam eis benefacere, dicit Dominus. *P.* Et auferam univērsam dolorem. *ñ* Glória, et honor Patri, etc. *Reiteretur* *ñ*. Disrumpam vincula populi mei, dicit Dominus.

In Laudibus, Canticum, et Matutinarium, et Lauda, et Hymnus, ut in secunda feria primæ Hebdomadæ de Advēntu. Et Capitula, et Prophetia, et Lauda finale, ut in secunda Dominica de Advēntu, videlicet in Matutinis fol. 11. Oratio. Gaudēt campi utique Advēntus tui. *Quære infra. Et sic debet dicere per totam septimanam in diebus feriis.*

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lava me, Domine, ab injustitia mea, et à peccatis meis munda cor meum. *Psalmus 1.* Miserere mei, Deus, secundum, etc. Glória, et honor Patri, et Filio, etc.

Oratio. Deus, Dei Filius, cujus in æternam permanet nomen, etc. *Requære fol. 3.*

Antiphona 1. Gaudēbunt campi, et omnia quæ in eis sunt. *P.* Tunc exultabunt omnia ligna silvæ

rum ante faciē Dōmini, quōniam vēniet. ⁊. Lætētur cœli, et exultet terra : commoveatur mare, et plenitudo ejus; orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo. P. Tunc exultabunt. ⁊. Gloria, et honor Patri. P. Tunc.

Oratio. Gaudent campi utique Advētūs tui jocunditate perfusi : et ideò quæsumus, ut, qui insensibilia Advētūs tui gaudia in te vivētia cōprobas; sensibiles nos in Advēntu tui judicii coronandos attollas. ⁊. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 2. Adjiciet Dōminus manum suam ad possidendum residuum pōpuli sui, et vēniet ab insulis maris. P. Et congregabit pōpulos profugos Israël, et dispersos Judā colliget. ⁊. Et erit firmamentum in terra : in summis montium superextolletur super Libanum fructus ejus : et florēbunt de civitate, sicut fœnam terræ. P. Et congregabit pōpulos. ⁊. Glōria, et honor. P. Et congregabit.

Oratio. Adjice manum tuam, Dōmine, et posside residuum pōpuli tui; ut incarnatione tuā incredulis patescēntē nihil residuum sit, quod vacuum remaneat à mercēde : quo, dum in filios infidelitatis incarnationis tuæ mystērium manifestas, in cordibus fidēlium 25 desiderii tui vota placita tibi semper efficias. ⁊. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. In illa die de tenebris et caligine oculi cæcorum vidēbunt : addent mites in Dōmino britiam. P. Et hūmiles pauperes in sancto Israël exultabunt. ⁊. Et benedicentur in eo omnes tribus terræ : omnes gentes sērvient ei. P. Et hūmiles. ⁊. Glōria, et honor Patri, etc. P. Et hūmiles pauperes.

Oratio. Unigēnte Dei Filius, qui de tenebris et caligine oculos cæcorum vidēre fecisti, cū mundo per susceptæ incarnationis mystērium claruisti; dignare grātiā divinitatis tuæ illustrare arcana pectoris nostri : ut, qui Advētūs tui grātiā anhelamus, divinitatis tuæ mūnere consolemur. ⁊. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

⁊. Bēthlehem non es minima in principibus Judā : ex te prodiet rex. P. Cujus regnum non corruptetur. ⁊. Et tu, Bēthlehem Ephrāta, numquid parvula es in millibus Judā? Ex te enim egrediētur rex. P. Cujus regnum. ⁊. Glōria, et honor Patri. Reiteretur ⁊. Bēthlehem non es minima in.

In Laudibus *Antiphona, Canticum, et omnia alia, quæ sequuntur, dicantur usque in finem Matutini, ut in feria 4 primæ Hebdōmadæ fol. 11. Excepta Prophetiā.* Hæc dicit Dōminus : salvabo gregein meum. Quære fol. 23.

Ad Vesperos omnia dicantur, ut in Vesperis de quarta feria primæ hebdōmadæ de Advēntu Dōmini. Require fol. 12.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. In te confidit anima mea, et in umbra

A alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas. *Psalms lvi.*

Oratio. Deus Dei Filius. Quære fol. 5

Antiphona 1. Ecce ego mittam ad gentes et ad insulas, dicit Dōminus, longē ad eos, qui non audierunt de me. P. Et vidēbunt glōriam meam. ⁊. Audite hæc, omnes gentes : auribus percipite, qui habitatis orbem. P. Et vidēbunt. ⁊. Glōria, et honor Patri. P. Et vidēbunt glōriam meam.

Oratio. Quam pulcri sunt, Dōmine, super montes pedes evangelizantium pacem : præsta ergo nobis, ut per te prædicantes salutem, in te habeamus salvationem; quò Advētūs tui prædicantes insignia, donorum tuorum, in nos redundet grātiā copiosa. ⁊. Amen.

B Per misericordiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Ecce Deus excelsus in fortitudine sua vēniet, nullus ei similis. P. Quis poterit scrutari vias ejus? Cuncta considerans nomen ejus supra terminos terræ. ⁊. Qui ponis nubem ascensum tuum : qui ambulat super pennas ventorum. P. Quis poterit? ⁊. Glōria, et honor Patri, etc. P. Quis poterit?

Oratio. Quis poterit, Deus Dei Filius, scrutari vias tuas? Vel quibus aditibus nascitūrus ad Virginem veneris? Vel quibus semitis ad superna regreasus es? Et ideò, quia te solus cuncta considerans es, cujus nomen supra terræ terminos p̄rmanet; da nobis, illa de te semper considerare et dicere, quæ culpæ careant lege : ut, qui excelsus in fortitudine vēniens humilia respicis, dignos facias nos munerebus tuis. ⁊. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et omnia regis in sæcula sæculorum. Amen.

Antiphona 3. Ego Jesus mitto Angelum meum testificare hominibus. P. Ecce venio cito, et merces mea mecum est, sanare languores pōpuli mei. ⁊. Audi pōpulus meus; et loquar Israël : testificabor tibi, Israël, si me audieris. P. Ecce venio cito. ⁊. Glōria, et honor Patri, et Filio, etc. P. Ecce venio cito.

Oratio. Deus omnipotens, qui Angelum tuum ante Advēntum Redemptoris misisti, qui testificaret hominibus et viam salutis et plenitudinem sanitatis; da familiæ tuæ, ut adnuntiatione Advētūs tui in cœlesti gaudio hilarēscat. Et, quia merces tua tecum ad judicium vēniet, pietas tua consueta tunc nobis occurrat in mūnere, quæ nostram solita est semper removēre languorem. ⁊. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

⁊. Paratus esto, Israël, in Advēntu Dōmini Dei tui, quia ecce ipse formans montes. P. Et creans spiritus, et annuncians in hominibus Christum suum. ⁊. Ecce Dōminus Deus vester prudentiā suā extendit cœlos, et in sapientia sua præparat orbem; ipse est enim Deus formans terram. P. Et creans spiritus. ⁊. Glōria, et honor Patri. Reiteretur ⁊. Paratus esto, Israël.

Omnia alia dicantur usque in finem Matutini, ut in sexta feria primæ Hebdómadae fol. 13. 26 Excerpta Prophetiæ. Itæ dicit Dóminus : Salvabo. fol. 25.

Oratio. Deus Pater, qui, filium tuum missurus ad terras, legatos tuos, voces utique prædicantium, ad gentes destinasti, vel ad insulas, qui incarnationem ejus prædicantes, longè ad eos, qui non audierunt, verbi tui fidem prædicando porrigerent; da nobis, et te audièntes à vitis respiscere, et credèntes te supernam promereri hereditatem: ut Christum tuum sermonibus prædicantes; operibus non efficiamur ante tuæ gloriæ majestatem damnabiles. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

Dicat Præbyter. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ. Et cum spiritu tuo.*

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiamus cum pace. ñ. Deo grátias.

IN QUARTO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vesperas.

Lauda. A solis ortu usque ad occásum. *Oratio.* Deus, cujus nomen est benedictum. *Requære fol. 1.*

Sono. Deus deorum Dóminus locutus est: vocavit terram ex Sion. *P.* Spécies decóris ejus: allelúia. *ñ.* Deus manifestè véniet, Deus noster; et non silébit. *P.* Spécies decóris.

Antiphona. Allelúia: annuciáte Deum in univèrsa terra. *P.* Exúltet, et laudet habitatio Sion. *P.* Quia in médio ejus véniet Sanctus Israël. *P.* Et exúltet. Glória, et honor Patri. *P.* Quia in médio.

Lauda. Cognoscámus in terra viam tuam, Dómine: allelúia: In ómnibus géntibus salutáre tuum. Allelúia, allelúia. *ñ.* Deus misereátur nostri, et benedicat nobis: illúminet vultum suum super nos, et misereátur nobis. *P.* In ómnibus géntibus. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* In ómnibus géntibus.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem mundi. *Requære fol. 2.*

Kyrie, eléison: Christe, eléison: Kyrie, eleison.

Capitula. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, et benedictionem tuam ubértim nostris infúnde pectóribus: quó corda nostra lucis tuæ hilaritate perfúsa tuam in terris váleant recognóscere viam, et ómnibus singulári géntibus fidei sacre læténtur notiá.

Pater noster. Et.

Liberati à malo, confirmati semper in bono, tibi servire mereámur Deo ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris: da gáudium tribulátis: præbe redemptionem captivis: sanitátem infirmis: requiémque defúctis: concède pacem, et securitátem in ómnibus diébus nostris: frange audáciam inimicórum nostrórum: exáudi, Deus, orationem servórum tuórum ómnium fidélium Christianórum in hoc die et in omni témpore: per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus per ómnia semper sæcula sæculórum. ñ. Amen.

Dicat Præbyter. Humiliáte vos ad benedictionem. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ. Et cum.*

Benedictio. Unicus Filius Dei, qui géntus de útero Patris, incarnári venit ex útero Virginis, éluat nos ab omni corruptione humanæ conditionis. *ñ. Amen.* Atque idem, qui incomprehensibilis venit ad veritátem humani córporis, tollat à nobis immunditiam humanæ corruptionis. *ñ. Amen.* Et, qui vita venit mortem perferre, tribuat nobis nihil de mortis damnatione sentire. *ñ. Amen.*

Per misericordiam ipsius, etc.

Lauda. Dóminus in circúitu pópuli sui est: allelúia. *P.* Ex hoc nunc, et usque in ætérnum pax super Israël. Allelúia, allelúia. *ñ.* Benedictus, qui venit in nómine Dómini: Deus, Dóminus, et illúxit nobis. *P.* Ex hoc nunc. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Ex hoc nunc.

Oratio dicatur. Unigenite Filius Dei Patris. *Requære in Matutinis sequéntibus.*

Ad Matutinos.

Hymnus. Ætérne rerum Conditor. *Requære fol. 3.*

Oratio. Domine Deus Pater omnipotens, inspirátor precum, teque invocantium velox auditor; voci nostræ, orámus, cleméntiæ tuæ aurem appóne, et nostrórum vincula peccáminum poténti miseratione dissólve: Ac sicut nos gallórum canóribus ad matutini grátiam próvocas consúrgere, et prophetáli vaticínio in lucem géntium únice redemptionis prænúncias; ita nunc navigántibus nobis intúitu supérno adsiste. Sic, quæsumus, famulátus nostri vota suscipias, ut ad lucem abundánti nos misericordiá sublevándo perdúcas. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam Deus noster, etc.

27 *Antiphona super psalmos.* Glória mea Deus meus, et exáltans caput meum. *Psalmus III.*

Antiphona. Tibi soli peccávi: miserere mei, Deus *Psalmus I.*

Antiphona. Miserere mei, Deus, miserere mei: quóniam in te contidit ánima mea. *Psalmus LVI.*

Oratio. Dómine Deus, apud quem est fons vitæ, et in cujus lumine adspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendórem: ut sitiéntibus nobis vitalem impártias potum, et caligántium animárum supérno lumine restituas intelléctum. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam, etc.

Antiphona 1. Me insulæ expéctant, dicit Dóminus, et bráchium meum sustinébunt. *P.* Quia júdicium meum in lucem populórum apparébit. *ñ.* Deus deorum Dóminus locutus est, et vocávit terram. *P.* Et bráchium. *ñ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Quia júdicium meum.

Oratio. Unigenite Filius Dei Patris, quem insulæ expéctant, et bráchium fortitúdinis tuæ plebs adquisita sústinet; te quæsumus et rogámus, ut nos peccatóres faciás semper esse beátos: ut, cum Adventús tui apparuerit glória, non confundámur vidéntes faciém tuam. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam, etc.

Antiphona 2. Timébunt, qui ab occidente sunt nomen Dómini; et, qui ab ortu solis, glóriam ejus. *P.* Cúm vénerit, quasi flúvius violéntus, quem spíritus

Dómini excítat. *ŷ*. Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* Cúm vénerit. *ŷ*. Glória, et honor Patri. *P.* Cúm vénerit, quasi flúvius.

Orátio. Christe Dei Filius, qui in mundo per Virginem natus, nativitátis tuæ terróre et regna concutis, et reges admirári compéllis; præbe nobis initium sapiéntiæ, quod est timor tuus: ut in eo fructificémur, in eo étiam proficiétes fructum tibi peccatissimum offerámus: ut, qui ad géntium vocationem, quasi flúvius violentus, accessisti; nascitúrus in terris ad conversiónem peccántium, manifestá tuæ grátie dona ostendas: quo, repulso terróre formidinis, casto te semper sequámur amore intímæ charitátis. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et ómnia regis, etc.

Antiphona 3. Quæ prima fúerat, ecce véniet, nova annúncians vobis; ántequam oriátur, auditam vobis ficimus. Laus Dómini in extrémis terræ. *ŷ*. Oriétur in diébus ejus justítia et abundantia pacis, donec extollátur luna; et dominábitur à mari usque ad mare. *P.* Laus Dómini. *ŷ*. Gloria, et honor Patri, etc. *P.* Laus Dómini.

Orátio. Nova et inaudíta sunt, Dómine, quæ prophéticus sermo intónuit mundo: Quod novo Virginis partu salvátio exoriétur creaturárum: cujus admirábile incarnatiónis mystérium quia devóta córdium susceptiõe Ecclésiá súscipit lætabúnda; quæsumus, ut in laudem ejus et nova illi cántica déferat et accépta; ut, cujus laus ab extrémis terræ concinitur, ejus volúntas in toto mundo à fidélibus impleátur. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

ñ. Dóminus omnipotens suscitábit nobis áb oriénte príncipem magnum, et vocábitur nomen ejus Redemptor ómnium, et ipse salvum faciet pópulum suum à peccátis eórum. *ŷ*. Audite, domus David, Dóminus dabit vobis signum: Ecce virgo concipiet, et páriet filium. *P.* Et vocábitur. *ŷ*. Glória, et honor Patri, et Filio. *Reiterétur* *ñ*. Dóminus omnipotens suscitábit.

Orátio. Deus Pater omnipotens, qui ab Oriénte príncipem magnum exúscitasti; da nobis, ut ejus ampléxu, quem ad redemptiõnem nostram misisti salvans pópulum suum à peccátis eórum, illius útiq; príncipis, qui sine altérius justitiæ participatiõe est justus, participes esse te propítio mereámur. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dicat Præbyter. Dóminus sit semper vobíscum. *ñ*. Et cum spiritu tuo.

In Laudibus.

Ad Cánticum. *Antiphona.* Descéndant, sicut ros, verba mea, quia nomen Dómini invocávi. Deus fidélis, in quo non est iniquitas: justus et sanctus Dóminus Deus. *Cánticum.* Atténde cælum, loquar; et áudiat terra. *Require* fol. 4.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Benedicite Dóminum,

A pusilli et magni, et omnes qui expectátis Advéntum ipsi is. *Psalmus.* B. nediectus es, Dómine Deus patrum nostrórum. *Require* fol. 6.

Sono. Deus deórum Dóminus locútus est: **28** vocávit terram ex Sion. *P.* Spécies decóris ejus: Allelúia. *ŷ*. Deus manifestè véniet, Deus noster, et non silébit. *P.* Spécies decóris ejus.

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis: allelúia. *ŷ*. Laudáte eum in excelsis: allelúia. *Psalmus* CLVIII.

Lectio libri Esatæ Prophætæ (Cap. XLII).

ñ. Deo grátias.

Cantáte Dómino cánticum novum, laus ejus in extrémis terræ: qui descendístis in mare, et plenitudinem ejus; insulæ, et habitatóres eárum. Sublevétur désertum, et civitátes ejus; in dómibus habitábit Cedar: laudáte habitatóres Petræ, de vértice montium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, et laudem ejus in insulis nunciáront. Dóminus, sicut fortis, egrediétur, sicut vir præliátor suscitavit zelum: vociferábitur, et clamábit: super inimicos suos confortábitur. Táciui semper, sílivi, pátiens fui, sicut páriens loquar: dissipábo, et absorbébo simul. Désertos faciám montes, et colles, et omne gramen eórum exsiccábo: et ponam flúmina in insulis, et stagnàre faciám. Et dedúcam cæcos in viam, quam nésциunt; et in sémitis, quas ignoravérunt, ambulàre eos faciám. *ñ*. Amen.

Hymnus. Cunctórum Rex omnipotens. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem mundi. *Require* fol. 2.

Capítula. Excita poténtiam tuam, et veni ad liberándum nos, Dómine Deus; ut, quóniam opprimimur turbinibus tentatiónum, virtútis tuæ auxilio sublevémur: nec præváleant nobis legiões hóstium, cúm tua majestáte tuémur: ut semper nobis opitulatiónein, et adversáriis inferas ultiónein.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Dóminus in circúitu. *Require* fol. 26. *Benedictio.* Unicus Filius Dei. fol. 26. *Exeunte vespérâ.* *Lauda.* A solis ortu. *Sono.* Deus deórum. fol. 26.

Antiphona. Ascéndit Salvátor Dominus in montem Sion, liberàre pópulum suum Israël. *P.* Et erit regnum ejus sempitérnum. *ŷ*. Omnes gentes pláudite mánlbus: jubilate Deo in voce exultatiónis. *P.* Et erit regnum. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Et erit regnum.

Lauda. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, allelúia. *P.* Donec misereátur nobis, allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ*. Ad te levámus oculos nostros, qui hábitas in cælis. *P.* Donec misereátur. *ŷ* Glória, et honor. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus. Christi catérva clamitet. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem mundi. fol. 2. *Capítula.* Deus, cujus æternitas. *Benedictio.* Christus Dóminus. *Require* fol. 2.

Lauda. Apud te propitiatio est, allelúia, et propter legem tuam sustinui te, Dómine, allelúia. *P.* Apud te est enim misericórdia, et copiõsa redemptio: allelúia, allelúia. *ŷ*. Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecatiónis meæ. *P.* Apud te est. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Apud te est.

Oratio. Unigénite Filius Dei Patris, quem insulæ A expéctant, et bráchium fortitudínis tuæ plebs adquisita sústinet; te quæsumus et rogámus, ut nos peccatóres fácias semper esse beátos: ut, cùm Advéntus tui apparúerit glória, non confundámur vidéntes faciém tuam. *Respóndet Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

FERIA SECUNDA QUARTÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutinum.

Antífona. Dómine, quid multiplicáti. *Psalmus* III. *Oratio.* fol. 8, ut in *secúnda sèria primæ Hebdómadæ.*

Antífona 1. Ecce Dóminus véniet de longe. P. Beáti omnes, qui expéctant eum. *ŷ.* Omnes gentes pláudite mánibus: jubilate Deo in voce exultatiónis. P. Beáti omnes. *ŷ.* Glória, et honor. P. Beáti omnes.

Oratio. De longe incarnatiónis tuæ Advéntum, B Christe Dei Filius, beatórum numerósitas præstolándo, beatificáta fore cognó-citur. Quæsumus, ut expectatióne secúndi Advéntus tui ita beatificémur, ut pium te in iudicio sentiámus. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antífona 2. Mortificáte nunc membra vestra, quæ sunt super terram; quóniam, cùm Christus apparúerit, vita vestra. P. Tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. *ŷ.* Sit nomen Dómini benedictum ex hoc nunc, et usque in sæculum. P. Tunc et vos. *ŷ.* Glória, et honor. P. Tunc et vos.

Oratio. Mortifica, quæsumus, super terram membra nostra ab omni concupiscéntia; ut, cùm tu nostra appartieris vita, appareámus et nos tecum transformáti in glóriam 29 sempitérnám. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antífona 3. Ego ante te iho, dicit Dóminus. P. Et gloriósus terræ humiliábo. *ŷ.* Deus dcórum Dóminus locátus est, et vocávit terram. P. Et gloriósus. *ŷ.* Glória, et honor. P. Et gloriósus.

Oratio. Ingénite summe Pater, per quem témpore nativitátis Dominicæ justitiæ opus pax vel securitas concluditur univérse terræ; fac nos in secúndo Advéntu glóriæ suæ pulchritúdinem individúæ majestátis pépetim intuéri: ut ibidem perénniter coronáti júbilum perpetuitátis persolvámus sine fine beáti. *Respóndeat.* Amen.

Per misericórdiam ipstus.

ŷ. Créдите Salvatórem vestrum veniéntem cum glória. P. Et vos estóte paráti suscipere regnum Dei. *ŷ.* Audite, habitatores urbis, qui morámini in-terris, cùm elevátum fuerit signum in móntibus, et clangórem tubæ audieritis. P. Et vos estóte. *ŷ.* Glória, et honor. *Reiterétur* *ŷ.* Créдите Salvatórem.

In Laudibus.

Ad Cánticum. *Antífona.* Ecce enim Deus. *Cánticum.* Dómine Deus, ómnium creátor.

Matutinárium, Antífona, et Lauda. *Requite* fol. 16. *Propheta.* Cantáte Dómino. fol. 28. *Hymnus.* Ecce Salvátor ómnium. *Supplicátió.* Orémus Redemptórem mundi. *Capítula.* Memor esto, Dómine. fol. 17. *Lauda.* Deus manifestè véniet. *Requite* fol. 8. *Oratio.* Véniat super nos, Dómine. *Requite infra* fol. 30.

Ad Vésperos dicítur, ut in secúnda sèria secúndæ Hebdómadæ.

Sequúntur alia Responsória de quibus suprâ.

ŷ. Montes filie Sion, ramos vestros exténdite, germináte. P. Et fructum j cunditátis afférte pópulo meo Israël, quóniam véniet dies Dómini. *ŷ.* Jubilate, extrémá terræ: sonáte montes laudatiónum, saltus, et ómnia ligna regiónis. P. Et fructum. *ŷ.* Gloria, et honor. P. Et fructum.

Aliud Responsórium. Ecce Dóminus véniet redemptor noster sanctus Israël. P. Corónam regni habens in cápite suo. *ŷ.* Atténdite ad me, pópulus meus, et tribus mea ne audite, quia propè est dies Dómini: justus meus, et egréasus est Salvátor meus. P. Corónam regni habens. *ŷ.* Glória, et honor. *Reiterétur* *ŷ.* Ecce Dóminus.

Aliud Responsórium. Audite, audite me, pópulus meus, dicit Dóminus: et reges, inténdite, áuribus percípite. P. Quia lex à me pródiit: appropinquans citò justitia mea: et salvátor meus adest, quem insulæ expéctant. *ŷ.* Atténdite ad me, pópulus meus: et tribus mea, audite. P. Quia lex à me. *ŷ.* Glória, et honor. *Reiterétur* *ŷ.* Audite, audite.

ŷ. Metuéntes Dóminum, sustinète misericórdiam ipsius. P. Et ne recedátis ab illo: ne cadátis, et non evacuábitur merces vestra. *ŷ.* Qui timétis Deum, créдите illi; et in oblectatióne illius véniet vobis misericórdia. P. Et ne recedátis. *ŷ.* Glória, et honor. *Reiterétur* *ŷ.* Metuéntes Dóminum.

ŷ. Cognóscat plebs mea nomen meum illà die, quóniam ecce ego, qui loquor, ádéro vobis, dicit Dóminus. P. Quasi germen inter montes annúncians auditum pacis, núncians bona, ut notum vobis faciam Salvatórem mundi. *ŷ.* Deus de Sina venit, et de Seir ortus est: nobis apparuit de monte Pharan. P. Quasi germen. *ŷ.* Glória, et honor. *Reiterétur* *ŷ.* Cognóscat plebs mea.

ŷ. Ecce Dóminus Deus noster egrediétur ad nos, et miserébitur nobis. P. Delens iniquitates nostras, et demérget in profúndum maris ómnia peccáta nostra. *ŷ.* Levábit signum in natióibus procul, et silibílabit de sinibus terræ; et ecce festinans velóciter véniet. P. Delens. *ŷ.* Glória, et honor. *Reiterétur* *ŷ.* Ecce Dóminus Deus.

ŷ. Quis est iste formósus, sto'à suà grádiens in multitudínem fortitudínis suæ? P. Ego, qui loquor justitiam, et propugnátor sum ad salvándum. *ŷ.* Ego Jesus mitto Angelum meum testificáre hominibus, et ecce vénio citò. P. Ego, qui loquor. *ŷ.* Glória, et honor. *Reiterétur* *ŷ.* Quis est.

ŷ. Quare tardas, Deus? veni, et libera pópulum tuum. P. Te enim expéctat omnis Israël. *ŷ.* Veni, Dómine, et noli tardáre, reláxa facinora plebis tuæ. P. Te enim. *ŷ.* Glória, et honor. *Reiterétur* *ŷ.* Quare tardas.

ŷ. Hierúsalem, lætáre in Advéntu Dómini, quóniam ipse véniet tibi. P. Et áuferet à te luctus, et anxietátes, et induet te pulchritúdine in Advéntu suo. *ŷ.* Hierúsalem, Dóminus in médio tui fortis

gaudebit super te in laude, et exultabit in jubilatione. **A** festum est in carne, inconcusso amore fidei persistere : ut, qui tecum ante tempora erat, nobis in tempore natus sine fine succurrat. *ñ*. Amen.

P. Et auferet à te. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *Reiteretur ñ*. Hierúsalem, lætare.

ñ. Ecce veniet nobis salus à Dómino celériter, ut cónterat jugum grave. *P*. Et salvet à vinculis peccatórum nostrórum, quia pius est. **30** *ÿ*. Clamémus ad Dóminum in cœlum à facie tribulántis, et mittet nobis Salvatórem, qui liberet nos. *P*. Et salvet. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *Reiteretur ñ*. Ecce veniet. *Ad Vesperos dicatur, ut in sol. 17.*

FERIA TERTIA QUARTÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea : et à peccátis meis munda cor meum. *Psalmus l.*

Oratio. Deus Dei Filius, cujus in ætérnum permanet nomen; quique unum te esse innótescens Deum **B** ac Dóminum, per susceptæ incarnationis mystérium venisti in regem, ut redímeres sæculum; da nobis ita fervére hujus mystério pietátis, ut per hæc evadámus muscululam deceptóris : ut, qui Advéntus tui gaudia diffuso ore præcínimus, salvátos nos, cum ad judícium véneris, te júdice gratulémur. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 1. Reverténtur filia Sion, et quærent Dóminum Deum suum, David Regem suum. *P*. Et delectabúntur in Dómino Deo suo. *ÿ*. Fidélis Dóminus in verbis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P*. Et delectabúntur. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *P*. Et delectabúntur in Dómino.

Oratio. Veniat super nos, Domine, donum misericórdiæ tuæ, ut reverténtes à cocórdia cordis nostri, et quærentes te Dóminum regem in Sion; illá speculátivæ sanctá lætémur, ut, qui faciét tuæ præstolámur præsentiam, meritórum nostrórum evadámus torménta. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Nolite ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus. *P*. Qui et illuminábit abscondita tenebrárum. *ÿ*. Audite hæc omnes gentes : áuribus percipite, qui habitátis orbem. *P*. Qui et illuminábit. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *P*. Qui et illuminábit.

Oratio. Deus, qui nos ante tempus judicáre próhibes, magnáque nos cautelá paciéntiæ vis esse cónsentos; da nobis et veræ paciéntiæ vota, et veræ supportatiónis habère exémpla : ut, ántequam in vénias, qui illuminátus es córdium occúlta; ita in nobis veræ paciéntiæ exémpla præpólleant, ut te ad judícium veniénte charitátis nos supportatió à torméntis absolvat. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Non à principio in abscondito locútus som. *P*. Sed ex tempore, ántequam fieret, ibi eram. *ÿ*. Ipse invocávit me : Pater meus es tu. Et ego primogénitum ponam illum excélsam apud reges terræ. *P*. Sed ex tempore. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *P*. Sed ex tempore.

Oratio. Deus, qui nos à principio in abscondito locútus es; fac, nos in principio Verbi tui, quod mani-

festum est in carne, inconcusso amore fidei persistere : ut, qui tecum ante tempora erat, nobis in tempore natus sine fine succurrat. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

ñ. Ecce Dóminus in igne veniet : quasi turbo quadríga ejus. *P*. Quia in igne Dominus didicábitur. *ÿ*. Ignis ante eum ardébit, et in circúitu ejus tempéstas válda. *P*. Quia in igne. *ÿ*. Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto in sæcula sæculórum. Amen. *P*. Quia.

Oratio. Dómine Deus, qui te in igne ventórum pronúncias; libera nos à túrbine nocéntium : ut, qui opus tuum mirábile prædicámus, mercédem illam, quæ coram te est, opuléntius hauriámus. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

In Lauibus.

Ad Canticum. Antiphona. Fidélis erit domus tua. *Canticum.* Ego tuli te de páscuis sequéntem greges. *Requre in quarta féria primæ hebdomadæ, et similitér ómnia ália, usque in finem Matutini sol. 10 et 11. Ad Vesperos sol. 17.*

FERIA QUARTA

Ad Matutinum.

Antiphona. In te confidit ánima mea. *Requre sol. 13. Psalmus lvi. Oratio:* Deus Dei Filius, cujus in ætérnum permanet. *Requre sol. 3.*

Antiphona 1. Expécta, reexpécta, dicit Dóminus. In loquéla enim lábiis. *P*. Et in lingua átera loquar ad pópulum istum. *ÿ*. Fidélis Dóminus in verbis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P*. In loquéla enim. *ÿ*. Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *P*. Et in lingua átera.

31 *Oratio.* Expectémus te, Dómine, ut, cum ad judícium véneris, non nos de peccáto árguas; sed in spritu mansuetúdinis tuæ loquáris nobis misericórditer. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antiphona 2. Ecce mittam ego in fundaméntis Sion lapidem pretiósum angulárem, dicit Dóminus. *P*. Et, qui crediderit in eo, non confundétur. *ÿ* Deus dedórum Dóminus locútus est, et vocávit terram. *P*. Et qui crediderit in eo. *ÿ*. Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *P*. Et qui.

Oratio. Ecce jam propé es, Dómine : fac nos tibi semper próximos esse : ut in nullo de negligéti cura solíciti, diem Advéntus tui præstolémur illæsi. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

ñ. Veniet dies Dómini magnus. *P*. Quia in monte Sion, et Hierúsalem erit salvátio, sicut dixit Dóminus. *ÿ*. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilate Deo in voce exultatiónis. *P*. Quia in monte Sion. *ÿ*. Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *P*. Quia in monte.

Oratio. Christe Dei Filius, qui in monte Sion, et in Hierúsalem Salvátor magnus in carne apparéndo advénis, Salvátio pro his, qui tibi creditári essent: vocátus es; esto nobis Salvátor ad votum, Ductor ad

præmium : ut, qui sanctæ factus es salvatiõnis ostensio, peccatoribus efficiaris, et hic et in ætèrnum opãbilis liberatio. *Respõdeat Chorus. Amen.*

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Omnia ália dicántur de quarta sèria primæ Hebdómadæ usque in finem Matutini. Ad Vesperos. Require fol. 17.

QUINTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómine quid multiplicati. *Oratio.* Multiplicati sunt Dómine, qui tribulant nos. *Require fol. 8. Psalmus III. Oratio.* Deus Dei Filius, cujus in ætèrnum permanet. *Require fol. 3.*

Antiphona 1. Cognoscetur Dóminus ab Ægypto, dum advenerit. *P.* Et cognoscent Ægyptii Dóminum in illa die, et colent eum in hóstiis et munéribus. *ÿ.* Deus manifestè veniet Deus noster, et non silébit. *P.* Et cognoscent Ægyptii Dóminum. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto *P.* Et cognoscent Ægyptii Dóminum in illa die.

Oratio. Cognoscimus te, Dómine, venturum esse ad faciendum iudicium : et ideò quæsumus, ut, dum véneris, apérias os nostrum, et cor nostrum, ut laudémus nomen sanctum tuum coléntes in hóstiis acceptabilibus, in quo incarnatiõnis tuæ mystéria manifestes. *Respõdeat Chorus. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Qui regis Israël, intènde. *P.* Excita poténtiam tuam, et veni ad liberandum nos. *ÿ.* Qui dedúcis velut ovem Joseph, Ephraim, Bénjamin, et Manasse. *P.* Excita poténtiam tuam. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Excita poténtiam tuam, et veni.

Oratio. Qui regis Israël intènde : qui dedúcis velut ovem Joseph, excita poténtiam tuam, et salvos facito, pro quibus nasciturus venisti in terram : et qui porrècto fidei cultu multitudinem géntium lucrari dignatus es ; compèndio pietatis infidélium ánimas perfidiæ háralitro éritas, tibi aliquando plácitas crediturasque restituas. *Respõdeat Chorus. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

ÿ. Cùm vénerit Dóminus exercituum in monte Sion, et Hierúsalem. *P.* Et in conspèctu seniõrum suõrum glorificabitur. *ÿ.* Audite hæc omnes gentes : auribus percipite qui habitatis orbem. *P.* Et in conspèctu. *ÿ.* Glória et honor Patri, et Filio. *P.* Et in conspèctu seniõrum.

Oratio. Deus Dei Filius, qui in monte Sion et in Hierúsalem in conspèctu seniõrum te glorificári pronúncias ; concède nobis, ita in regno tuo plená fidei cognitiõne gaudere, ut hic nos florere facias fide, et in Advèntu tuo ætèrnæ coronandos státuas glóriæ. *Respõdeat Chorus. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Cánticum, et ómnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutini, dicántur ut in sèria secúnda secúndæ

Hebdómadæ de Advèntu Dómini. Require fol. 16. Ad Vesperos, ut suprã fol. 17.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lava me, Dómine, ab injustitia mea : et à peccáts meis munda cor meum. *Psalmus I.*

Oratio. Deus Dei Filius, cujus **32** in ætèrnum permanet. *Require in sèriis primæ hebdómadæ de Advèntu Dómini. fol. 3.*

Antiphona 1. Clamémus ad Dóminum à facie tribulantis. *P.* Et mittet nobis Salvatorem et propugnátorem, qui liberet nos. *ÿ.* Venite adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem populus ejus, et oves pásceæ ejus. *P.* Et mittet nobis Salvatorem. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Et mittet nobis Salvatorem.

Oratio. Clamémus ad te, Dómine, à facie tribulantis, ut mittere nobis Salvatorem, qui liberet nos de manu inimicòrum nostròrum : ut, qui præséntiam facièi tuæ præstolámur, nostròrum meritòrum tormenta evadámus. *Respõdeat Chorus. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona. Prope est dies Dómini : nolite tribulári. *P.* Gáudium enim illius fortitúdo nostra est. *ÿ.* Audi pópulus meus ; et loquar tibi : et testificabor tibi, Israël, si me audieris. *P.* Gáudium enim illius. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Gáudium enim illius fortitúdo.

Oratio. Dies tuus, Dómine, ecce propè est, atque necesse est nos purgáti conscientiiis properare. Et ideò, quia de nobis ista habere non póssumus, à te, qui potens es, hæc ipsa, nobis tribue, postulámus : poscéntes, ut ita gáudium tuum sit fortitúdo nostra, qualiter tribulatio non óbruat sempitèrna. *Respõdeat Chorus. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

ÿ. Hierúsalem, aspice ad orièntem. *P.* Et vide lætítiam, à Deo quæ tibi superventúra est. *ÿ.* Lauda, Hierúsalem, Dóminum : lauda Deum tuum, Sion. *P.* Et vide lætítiam. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Et vide lætítiam

Oratio. Aspicimus, Dómine, et purgato fidei óculo jam vidémus, quàm inenarrábilis sit lætítia illa, quæ Hierúsalem civitatí tuæ ad orièntem prospiciènti de Dómino in múnere collatiõne refúlsit. Et ideò quæsumus, ut, qui eam incarnatiõnis tuæ gáudiis pertulisti, nos in sinu ejus illæsos consèrves à contagiõne totius piáculi : quo in illa operum nos dignitas salvet, ut præstolatio Advèntus tui sine fine justificet. *Respõdeat Chorus. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Cánticum, et ómnia ália usque in finem Matutini, ut in quarta sèria secúndæ hebdómadæ. Quare fol. 18. Ad Vesperos, ut suprã, fol. 17.

IN QUINTO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vesperos.

Lauda. A solis ortu. *Oratio.* Deus, cujus nomen est benedictum. *Quære in fol. 1.*

Sono. Apparēbit nobis Salvātor, quasi nubes clara. *P.* Mediā die : allelūia. *ŷ.* Et sicut guttæ distillantēs in faciē terræ sitiētis. *P.* Mediā die : allelūia.

Antiphona. Silēbit omnis caro a faciē Dei, quia juxta est : dies Dōmini pręparābit nobis hōstiam. *P.* Et sanctificābit omnes elēctos suos. *ŷ.* Deus manifestē vēniēt, Deus noster, et non silēbit. *P.* Et sanctificābit. *ŷ.* Glōria, et honor Patri. *P.* Et sanctificābit.

Lauda. Dōminus sicut fortis, egrediētur, et, ut vir bellātor, suscitābit zelum : vociferābitur, et clamābit : allelūia. *P.* Et super inimicos suos confortābitur, et laudem ejus in insulis nuntiābunt : allelūia, allelūia. *ŷ.* Laudāte nomen Dōmini : laudāte, servi Dōmini. *P.* Et super. *ŷ.* Glōria, et honor. *P.* Et super inimicos.

Hymnus. Christi catēva clamitet. *Supplicatio.* Crēsus Redemptōrem mundi, Dōminum nostrum. *Require fol. 2.*

Capitula. Christe Dei Filius, qui à patre sine tempore natus, per Virgineū in tempore nascitūrus, à Patris sinu, sicut fortis, egrēderis ; éllice nos fortunōres semper esse in opēribus tuis : ut, qui suscitāsti zelum virtūtis tuę in pōpulis tibi creditūris, suscitēs in nobis nunquam finiēndum amōrem tuę dilectiōnis, quo perducāmur ad promissa tuę hereditātis.

Pater noster. Liberātī à malo. *Require fol. 2.*

Benedictio. Ex Sion Dōminus vēniens nos ab omnibus impietātibus nostris erīpiat. *Respondeat.* Amen. *Arētat* à nobis iniquitātes nostras, qui venit prorogāre misericōrdias suas. *Respondeat.* Amen. Tales etiam nos redimēdos stātuit, quales judicādo non pūniat. *Respondeat.* Amen.

Per misericōrdiam ipsius Dei nostri

Lauda. Memēto nostri, Dōmine, in beneplácito **33** pōpuli tui : allelūia. *P.* Visita nos, Deus, in salutē tua : allelūia, allelūia, allelūia. *ŷ.* Ut confitemur nōmini sancto tuo, et gloriēmur in laude tua. *P.* Visita nos, Deus. *ŷ.* Glōria et honor Patri. *P.* Visita nos, Deus.

Oratio. Dōmine Deus fortis, qui de pátrio, *ut infra.*

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cōnditor. *Require fol. 3.*
Oratio. Post galōrum canōrum. *Require fol. 21.*

Super Psalmos. *Antiphona.* Dōmini est salutē : et super pōpulum tuum benedictiō tua. *Psalmus III.*

Antiphona. Incerta et occulta sapientię tuę manifestāsti mihi. *Psalmus I.*

Antiphona. In umbra alārū tuārū sperābo, donec transeat iniquitas.

Oratio. Verbum ante sæcula ineffabiliter Patris ore prolātum, et in fine temporū hōminem pro nobis ex Virgine ortum hūmili prece poscāmus, ut iu-

A vocaliōnem nostram de monte sancto suo placātus exādiat, ejusque benedictiō pēctora credētiūm rēpleat. At, sicut incerta secretōrum sapientię manifestans, ad se agnoscēndum corda excitat nostra ; ita catholicam plebem alārū suārū protectione defendat ; eisque, cum Judex vēnerit, existat placābilis, pro quibus redimēdis in carne apparuit hūmili. *Respondeat Chorus.* Amen.

Per misericōrdiam.

Antiphona 1. Dōminus, sicut fortis, egrediētur : sicut vir pręliātor, suscitābit zelum, ut edūcat cæcos in via, quam nesciunt. *P.* Et ponet tēnebras eōrum in luce. *ŷ.* Omnes gentes, plaudite manibus : jubilate Deo in voce exultatiōnis. *P.* Et ponet tēnebras. *ŷ.* Glōria, et honor Patri. *P.* Et ponet tēnebras eōrum.

Oratio. Domine Deus fortis, qui de pátrio secreto egrediens, et, ut vir pręliātor, suscitans gentes tibi creditūras acultris ; suscita in nos zelum beneplácitum tibi : ut, qui te venisse jam credimus, audētiūs te iterū ventūrū Innoćui pręstolēmur. *Respondeat Chorus.* Amen.

Per misericōrdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Juxtā est justitia mea : non morābitur dicit Dōminus. *P.* Dabo eam salutē in Sion, et ponam gaudium omnibus lugētibz in Israël. *ŷ.* Audite hæc, omnes gentes : auribus percipite, qui habitātis orbem. *P.* Dabo eam. *ŷ.* Glōria, et honor Patri. *P.* Et ponam gaudium.

Oratio. Christe Deus, sapiētia summi Patris, Verbum, qui ædificas tibi mundissimam domum Marię Virginis úterum, in qua ipse cœlestis justitia prospicis, et de qua fructum benignitātis tuę prodūcis, dum in ea absque veste corporea Deus ingredēris, et de qua vestitū carne procedis ; præsta nobis supplicibus tuis, ut sanctificātos nos tibi in domo efficias, de qua, ut sponsus procedens, opērum nostrōrum dignitate circumfultus appareas. *Respondeat Chorus.* Amen.

Per misericōrdiam tuam, Deus.

Antiphona 3. Ego Dōminus primus et novissimus : vidēbunt insulæ, et timēbunt me. *P.* Extrēma terrę cognoscent : et venient, et appropinquābunt mihi. *ŷ.* Ego autem constitātus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus prædicans præceptum ejus. *P.* Extrēma terrę cognoscent. *ŷ.* Glōria, et honor Patri, et Filio. *P.* Extrēma terrę cognoscent.

Oratio. Deus Dei Filius, qui primus et novissimus omnia à te creāta infra te concludis, nec tamen ipse concluderis ; quem extrēma terrę per incarnationis tuę mystérium agnovērunt, dum à te fidei vocaliōne pertractāta sunt ; da nobis, ut agnitiōne hujus fidei sanctę ita in te radicēmur et cultu justitię et opērum dignitate, ut ex hoc ætérnam mereāmur pervenire ad requiem. *Respondeat Chorus.* Amen.

Per misericōrdiam tuam, Deus.

ñ. Bēthlehem civitas Dei summi, ex te prodiet dominātor Israël. *P.* Et egressus illius, sicut à principio diērum æternitātis, et pax erit in terra nostra,

dom venerit. †. Tu Bethlehem Euphrata, numquid A
párvula facta es in millibus Judá? ex te enim egredi-
diétur rex, qui regat pópulum meum Israël. P. Et
egressus illius. †. Glória, et honor Patri, et Filio.
Reiterétur †. Bethlehem civitas Dei.

Oratio. Christe Deus Filius Patris Dei summi, in-
carnatiónis tuæ urbem cónsecras, dum te ex ea ve-
rum dominatórem Israël nascitúrurum insinuas, et in-
auditum à sæculis in ea incarnatiónis tuæ miracu-
lum manifestas: Dum intrá ejúsdem urbis Bethlehe-
micæ septa genitricem Mariam et matéro honóre
gloríficas, cujus úterum nec ingrédienti réseras, nec
egredienti vólas; quæsumus, **34** ut penetrália nos-
træ ánimæ sic tuo perlústres candóre, quatenus suf-
frágio matris tuæ à serpentina persuasióne servati,
virginitatem mentis obtineámus illæsi. *Respóndeat* B
Chorus. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antífona. Deus à Libano véniet.
Canticum. Dómine audivi auditum. *Require fol. 22.*

Ad Benedictus. Antífona. Benedictus es, Deus.
P. Benedicite Dóminum. *Canticum Daniélis III.* Bene-
dictus es, Dómine Deus patrum nostrórum. *Require*
fol. 6. Sono. Apparébit nobis Salvátor. *Require fol.*
52. Lauda. Laudate Dóminum de cælis: allelúia.
Require fol. 23. Psalmus cXLVIII.

Lectio libri Michææ Prophætæ (Cap. IV).

†. Deo grátias.

Erit in novissimis diérurum mons domus Dómini
præparátus in vérticem móntium super colles: et
fluent ad eum pópuli. Et prophetábunt gentes multæ,
et dicent: Venite, ascendámus ad montem Dómini,
et ad domum Dei Jacob: et docébit nos de viis suis,
et ibimus in sémitis ejus: quia de Sion egrediétur
lex, et verbum Dómini de Hierúsalem. Et judicábit
inter pópulos multos, et corripiet gentes fortes usque
in longinquum: et concident gládios suos in vóme-
res, et hastas suas in ligónes: non sumet gens
contra gentem gládium: et non discent ultrá hellige-
râre. Et sedébit vir subtus vineam suam, et subtus
ficum suam, et non erit, qui detérreat: quia os Dó-
mini exercituum locútum est. Quia ómnes pópuli
ambulábunt unusquisque in nómine Dómini Dei sui: **D**
nos autem ambulábimus in nómine Dómini Dei nostri
in ætérnum et ultrá. In die illa, dicit Dóminus, con-
gregábo claudicántem: et eam, quam ejéceram, cól-
ligam; et quam afflixeram: et ponam claudicántem
in reliquias: et eam, quæ laboráverat in gentem
robústam: et regnábít Dóminus super eos in monte
Sion, et nunc et usque in ætérnum. Et tu turris gre-
gis, nebulósa filia Sion usque ad te venit: et véniet
potéstas prima, regnum filię Hierúsalem. Nunc quare
moeróre consúmeris? Numquid rex non est tibi, aut
consiliárius tuus périit, quia comprehéndit te dolor
sicut parturiéntem? Dole, et sátage filia Sion quasi
partúriens: quia nunc egrediéris de civitaté, et habi-
tábis in regione, et vénies usque ad Babilónem:

ibi liberáberis, ibi rédimet te Dóminus de manu ini-
micórum tuórum. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Hymnus. Cunctórum rex omnipotens. *Supplicatio*
Orémus Redemptórem mundi. *Require in primo Do-*
minico de Advéntu Dómini. fol. 2.

Capítula. Domine Jesu Christe, quem venisse cré-
dimus in carnis abjectiône húmilem mundum pereán-
tem redimere; quemque iterum præstolámur in po-
téntia Deitátis ventúrum, sæculum delinquens terri-
bíliter judicâre; imménsam pietátem tuam treméntes
famuli tui quæsumus, ut, dum vénieris, non de pec-
cáto nos árguas, sed ineffábilí benignitaté succúrras:
et hic potiús humilitátis nostræ confessiónem acci-
pias, ut illic et fácinora nostra univérsa indúlgeas,
et in dextéræ tuæ partem coronándos státuas.

Pater noster. Liberáti à malo, *Require fol. 2.*

Lauda. Meménto nostri, Dómine, in beneplacito
pópuli tuí: allelúia. P. Visita nos, Deus, in salúe
tua: allelúia, allelúia, allelúia. †. Ut confíteámur
nómini sancto tuo, et gloriémur in laude tuæ. P. Vi-
sita nos, Deus. †. Glória, et honor Patri, et Filio,
et Spiritui Sancto. P. Visita nos, Deus, in sa'úte.

Benedictio. Ex Sion Dóminus véniens nos ab ómni-
bus impietátibus nostris eripiat. *Respóndeat Chorus.*
Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri. Dóminus sit
semper.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perf. iámus
cum pace. †. Deo grátias.

Exeunte vespérâ. *Lauda.* A Solis ortu usque ad
occásurum. P. Laudábile nomen Dómini. †. Sit no-
men Dómini benedictum, ámodo, et usque in ætér-
num. P. Laudábile nomen Dómini.

Sono. Apparébit nobis Salvátor. *Require fol. 32.*

Antífona. Erit Dóminus, sicut ros: Israël germin-
nábít, sicut lilium. P. Et erúmpet radix ejus, ut Li-
bani. †. Et erit firmaméntum in terra in summis món-
tium, superex tollétur super Libanum fructus ejus: et
florébunt de civitaté sicut scænum terræ. P. Et erám-
pet radix ejus. †. Glória, et honor Patri, **35** et Fi-
lio. P. Et erúmpet radix.

Lauda. Deus virtútum nobiscum. P. Suscéptor
noster Deus Jacob. Allelúia, allelúia, allelúia. †.
Véritas de terra orta est: et justítia de cælo pro-
spéxit. P. Suscéptor noster Deus. †. Glória, et ho-
nor Patri. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus. Christi catérva clamíet. *Supplicatio.*
Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum.
Require in primo Dominico de Advéntu Dómini.
fol. 2.

Capítula. Deus, cujus ætérnitas témpora præscit,
et órdat; qui in plenitúdine témporum Dóminum
nostrum Jesum Christum Filium tuum nascitúrurum
ex Virgine déstinas; ut ætérnus ex te sine témpore
pródiens, pro nobis cónditor nascerétur in témpore;
ut et nostra scilicet témpora visitet, et temporales
suæ immortalitátis participes reddat; assistat tibi
pro nobis: ut, quos Advéntu suo mirabiliter redé-
mit, múnere suo abundantíssimè ditet.

Pater noster. Liberáti à malo. *Require fol. 2.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui per suscēptæ.
Quære fol. 8.

Lauda. Erit firmamētum in terra in summis montium, superextollētur super Libanum : alleluia. *P.* Et erit nomen Dómini benedicim in sæcula : alleluia, alleluia. *ŷ.* Ante Solem pórmanet nomen ejus, et ante Lunam sedes ejus ; et benedicētur in eo omnes tribus terræ. *P.* Et erit nomen Dómini. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et erit nomen.

Orátio. Dómine Deus fortis, qui de pátrio. *Dicatur, ut in primis Vesperis istius Dominici. fol. 52.*

FERIA II QUINTÆ HEBDOMADÆ IN ADVENTU DOMINI.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómine, quid multiplicáti sunt? *Psalms III, cum sua Oratióne fol. 8.*

Antiphona 1. Quibus non est nunciátum de eo, vidēbunt eum : et, qui non audierunt, intēlligent. *P.* Et ascēdet, sicut virgultum coram eo. *P.* Et sicut radix de terra sitiēti. *ŷ.* In sua justitia judicabit páuperes pópuli, et salvos faciet filios páuperum : et humiliabit calumniatórem. *P.* Et ascēdet. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et sicut.

Orátio. Inimāne satis facinus video coram tuis, Deus Pater, óculis à réprobis perpetrátum : qui dum Filium tuum, prædicátum in lege, contēnunt, in incredulitátis suæ voragine remanserunt ; dum hi, quibus non erat de eo nunciátum, vidēbunt eum, et, qui non audierunt, intēlligentiā contēpláti sunt. *C* Amove ergo, quæsumus, quidquid resistit tibi in ópere, ut crédulo pectore sic in nobis virgulta donórum præpólleant, ut radix humilitátis numquam aréscat. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Deus pacis sanctificet vos ad perfectum, et integer spiritus sit vester. *P.* Anima, et corpus sine quæréla in Advéntu Dómini nostri Jesu Christi servētur. *ŷ.* Laudáte nomen Dómini : laudáte, servi, Dóminum. *P.* Anima, et corpus. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Anima, et corpus.

Orátio. Christe Deus noster, qui in assúptá humanitate véniens mundum judicatúrus, sanctifica nos ad perfectum ; ut in die Advéntus tui, cum judicatúrus véneris sæculum, ita integer spiritus noster, ánima, et corpus in te reflóreat, ut tecum sine fine regnatúri vivámus. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 3. In die illa inclinábitur homo ad factórem suum. *P.* Et óculi ejus ad sanctum Israël respicient. *ŷ.* Deus deórum Dóminus locútus est, et vocávit terram. *P.* Et óculi ejus. *ŷ.* Gloria, et honor Patri, et Filio. *P.* Et óculi ejus.

Orátio. Unigénite Dei Filius, cujus óculi ad sanctum Israël respiciunt, inclína ad nos misericórdiam tuam, qualiter te factórem nostrum adspicere valeámus, dum gloriósius apparúeris in glóriam tuam. *Respóndeat Chorus.* Amen.

A Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

ŷ. Gáude, filia Sion, quia véniet tibi rex tuus cum jocunditate. *P.* Et tu, filia Hierúsalem, lætāre in Advéntu Domini Dei tui. *ŷ.* Exúlta satis, et júbila, filia Sion : ecce rex tuus venit justus et salvátor. *P.* Et tu, filia Hierúsalem. *ŷ.* Glória, et honor Patri, et Filio. *Reiterētur ŷ.* Gáude, filia Sion.

Cánticum, et ómnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutini, dicántur, ut in secúnda féria primæ hebdomadæ de Advéntu Dómini. Quære fol. 9. Excépta Prophetá. Erit **36** in novissimis diérum mens domus Domini. *Quære fol. 34.*

Ad Vesperos ómnia dicántur, ut suprà in secúnda féria.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lava me, Dómine. *Quære fol. 3. Psalmus I. Orátio.* Deus Dei Filius, cujus in ætérnum pórmanet. *Quære fol. 3.*

Antiphona 1. Addent mites in Dómino lætítiam. *P.* Et páuperes hómines, sancto Israël adveniēte, gaudēbunt. *ŷ.* Verúmtamen prope tímētes eum salutāre ipstus : ut inhábitet glória in terra nostra. *P.* Et páuperes hómines. *ŷ.* Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Et páuperes.

Orátio. Incarnatiónis tuæ, Christe Dómine, mystério reveláto, humiles páuperes exúltaunt, te sanctum verum cognóscere mitíssimum in lætítia. Te ergo próinde quæsumus ut, qui stériles facis esse fecúndos, nos peccatóres efficias esse beátos. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Sanctificábunt omnes sanctum Jacob, et Deum Israël prædicábunt. *P.* Et scient errántes intellectum, et inusitatóres discent legem. *ŷ.* Deus manifesté véniet Deus noster, et non silēbit. *P.* Et scient errántes intellectum. *ŷ.* Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Et scient errántes.

Orátio. Deus, ad quem oculi univérsæ carnis respiciunt, fac, nos vidēre salutāre tuum in glória, quáliiter scient errántes intellectum : ut, cum majestátis tuæ cunctis illúxerit regnum, débitum pro méritis evadámus supplicium. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

ŷ. Confortāre in Advéntu Dómini Dei tui, domus Jacob ; quóniam seminántem fructum vitæ lumen majestátis vidēbitis salvátorem. *P.* Et, qui angustiamini, sustinēte, quoadúsque véniat princeps justitiæ, áuferens infirmitatem univérsæ terræ. *ŷ.* Contēplāre viam : confortáre lumbos, et róborá virtútem valde, et properāre in Advéntu Dómini Dei tui. *P.* Et, qui angustiamini. *ŷ.* Glória, et honor Patri, et Filio. *Reiterētur ŷ.* Confortare in Advéntu Dómini.

Cánticum, et ómnia ália usque in finem Matutini dicántur, ut in féria quarta primæ hebdomadæ fol. 11 et 12. Excéptá Prophetá, quæ dicitur de Dominico præterito fol. 34. Ad Vesperos, ut suprà, fol. 12.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. In te confidit anima mea. *Psalmus* lvi. *Oratio.* Deus Dei Filius, cujus in ætænum permanet. *Requite fol. 5.*

Antiphona. Egrediètur virga de radice Jesse. *P.* Et flos de radice ejus ascendet. *P.* Et judicabit in justitia pauperes. *ÿ.* Virgam virtutis tuæ emittet Dóminus ex Sion : dominare in medio inimicorum tuorum. *P.* Et flos de radice. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et judicabit.

Oratio. Esto nobis, Dómine, coróna glóriæ in die, quo véneris sæculum judicare per ignem, ut hinc prius vestiariis indumento justitiæ, et post perfectá glóriæ libertate. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 1. Quibus non est narratum de eo, vidébunt. *P.* Et, qui non audierunt, intélligent : et ascendet, sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. *ÿ.* In sua justitia judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum, et humiliabit calumniatorem. *P.* Et, qui non audierunt. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et, qui non audierunt,

Oratio. Quibus non est narratum de eo, vidébunt ; et, qui non audierunt, intélligent ; quia spes fida in ipso semper manet, in quo est perfectá glóriæ plenitúdo. Répleat itaque os nostrum jocunditate, ut et vox nostra ejus resultat præconiis, et impleatur anima donis. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Exultate in lætitia Jacob, et in te contra caput gentium. *P.* Personate, canite, et dicite. *P.* Salva, Dómine, populum tuum, reliquias Israël. *ÿ.* Súmnite psalmum, et date tympanum : psalterium jocundum cum cithara. *P.* Personate, canite. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Salva, Dómine.

Oratio. Fac, nos, Dómine, justè, sobriè et piè in hoc sæculo vivere, expectantes beatam illam spem, et Advéntum claritatis magnificentiæ tuæ : et sic per sémitas justitiæ currámus, ut méritò accédere ad ætérnam hereditatem possimus. *Respóndeat Chorus.* Amen.

37 Per misericórdiam tuam, Deus noster.

ÿ. Placabilis, Hierúsalem, véniam in montibus tuis : et exultabis, quia des Dómini vénient tibi. *D* Surge, Sion ; convértere ad Deum tuum. Gáude, et lætare, Jacob. *P.* Quia de médio gentium salvator tuus pródiit. *ÿ.* Revértere, filia Sion : revértere ad civitates tuas : revértere, virgo Israël. *P.* Quia de médio. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *Reiteretur ñ.* Placabilis, Hierúsalem.

Omnia alia usque in fnem Matutini dicantur, ut in sexta feria primæ hebdomadæ fol. 13. Excéptá Prophetiá, quæ est dicénda de quinto Dominico præterito fol. 34.

ÿ. Ecce majestas Dei venit per viam, quæ respicit ad orientem : et vox ejus, sicut vox aquarum multarum. *P.* Et terra splénduit à claritate Dómini. *ÿ.* Audite, insule ; et attendite, populi : obstupéseite,

A et admirámini : montes enim commovebántur, et concutiéntur fundaménta terræ. *P.* Et terra splénduit. *ÿ.* Glória, et honor. *Reiteretur Responsórium.* Ecce majestas.

ÿ. Clamor factus est : ecce sponsus venit. *P.* Exite obviam ei. *ÿ.* Benedictus, qui venit in nómine Dómini, rex Israël. *P.* Exite. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *Reiteretur Responsórium.* Clamor factus est.

ÿ. Ecce Dóminus ascendet super nubem levem. *P.* Et ingrediètur Ægyptum, et, ut rex fortis, dominabitur cunctis gentibus. *ÿ.* Deus manifesté véniet, Deus noster, et non silébit. *P.* Et ingrediètur. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et ingrediètur.

ÿ. Ecce Dóminus véniet, et non mentiètur. *P.* Et, si moram fécerit, expécta illum ; quóniam véniet, *B* et non tardábit. *ÿ.* Qui emittit eloquium terræ, velóciter currit sermo ejus. *P.* Et, si moram fécerit. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et, si moram.

ÿ. Oriètur timéntibus Deum sol justitiæ, et sánitas in pennis ejus. *ÿ.* Oriètur in dièbus ejus justitia, et abundántia pacis : donec extollátur luna. *P.* Et sánitas. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *P.* Et sánitas.

Ad Vesperos dicatur, ut in feria sexta primæ hebdomadæ.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómine, quid multiplicati sunt ? *Cum sua Oratióne* Multiplicati sunt, Dómine. *Requite fol. 8.*

Antiphona 1. Ecce Dóminus ascendet super nubem levem. *P.* Et ingrediètur Ægyptum. *P.* Et, ut rex fortis, dominabitur cunctis gentibus. *ÿ.* Deus manifesté véniet, Deus noster ; et non silébit. *P.* Et ingred ètur. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Et, ut rex fortis, dominabitur.

Oratio. Ecce super nubem te Dóminum ascensurum Prophetarum vaticinia prædixerunt : et idè te quæsumus, ut, qui olim in carne nasciturus, mundum ùtique istum ingrédiens rex fortis, dominium per fidem obtinuisti in gentibus ; pium te in nobis osténdas, cum apparueris gloriósus. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Ecce Dóminus véniet, et non mentiètur. *P.* Et, si moram fécerit, expécta illum ; quóniam véniens véniet, et non tardábit. *ÿ.* Qui mittit eloquium suum terræ, velóciter currit sermo ejus. *P.* Et, si moram. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *P.* Et, si moram fécerit.

Oratio. Expectámus te, Dómine, quóniam veniens vénies. Nunc tamen, quia regnum tuum supra términos terræ agnóscitur ; non te mentium fuisse, infirmitas nostra conquiritur : Et idè expectámus te desidério humiles, ut, cum véneris, efficias nos tibi sine fine consórtes. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 3. Oriètur timentibus Deum Sol justitiæ. *P.* Et sánitas in pennis ejus. *ÿ.* Oriètur in dièbus ejus justitia, et abundántia pacis : donec extollátur

Luna. P. Et sánitas. ⁊ . Gloria, et honor Patri, et A Filio, et Spiritui Sancto. P. Et sánitas.

Oratio. Orate in córdibus nostris, Sol justitiæ, et illúminá nos claritáte Advéntus tui; ut, qui in voce promissionis tuæ hilaréscimus, in Advéntu glóriæ tuæ nullo modo confundámur. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri.

ñ. Véniam ad Sion, dicit Dóminus, et habitábo in Hierúsalem. P. Et vocábitur Hierúsalem civitas sancta. ⁊ . Audi, pópulus meus, et loquar Israël, et restificábor tibi, Israël, si me audieris. P. Et vocábitur. ⁊ . Glória, et honor. P. Et vocábitur.

Oratio. Veni, Dómine, sicut promisisti, in Sion, et hábita in Hierúsalem; ut, qui jam **38** olim apparuisti per fidem gloriósius, illic declaréris in nostrórum B óperum dignitátem: ut et visio pacis pacátum in nos honórem nóminis tui reténet, et desidérium Advéntus tui noxæ lucis nobis in ea sidus accúmulet. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Omnia ália, quæ sequúntur, dicántur, ut in secúnda fériá secúndæ Hebdómadæ, fol. 16. Excéptá Prophetá, quæ dicitur de Dómnico quinto præterito fol. 34.

Ad Vésperos dicántur, ut supra in secúnda fériá fol. 17.

FERIA SEXTA.

Ad Matutínum.

Antiphona. Lava me, Dómine, ab injustitia mea, et à peccáis meis inunda cor meum. *Psalmus L.*

Oratio. Deus Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet C nomen, quique unum te esse innotéscens Deum ac Dóminum, per suscéptæ incarnationis mystérium venisti in regem, ut redimeres sæculum; da nobis ita fervére hujus mystério pietátis, ut per hæc evadámus mæscipulam deceptóris: ut, qui Advéntus tui gáudia diffuso ore præcínimus, salvátos nos, cùm ad judicium véneris, te júdice, gratulémur. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui, etc.

Antiphona 1. Verbum mittit Dóminus in Jacob, et véniet in Israël. P. Ut soiat omnis pópulus, quia ipse est. ⁊ . Qui mittit verbum suum terræ: velócius currit sermo ejus. P. Ut sciat omnis pópulus. ⁊ . Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. P. Ut sciat omnis.

Oratio. Mitte Verbum tuum, omnipotens Pater, de sédibus tuis, ut sanet et consolídet omnes contritos, et érigat elisos, cónferens nobis lætítiam nóminis sui. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Ecce véniet vir, cujus oriens nomen ejus: subter eum oriétur justitia. P. Et ipse erit salus pópuli. ⁊ . Oriétur in ténebris ejus justitia; et erit firmaméntum in terra in summis móntium. P. Et ipse erit. ⁊ . Glória, et honor Patri et Filio, et Spiritui Sancto. P. Et ipse erit.

Oratio. Ecce tu, Dómine Deus noster, qui olim redemptórus mundum venisti, cujus oriens nomen

PATR. LXXXVI.

tuum; libera pèditos, quos redemisti magno ópere: ut, qui infirmári pro nobis dignátus es homo, Divinitatis tuæ hómines dignéris præmuníri subsidio. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

ñ. Liberábit nos Dóminus à potentátu inimicórum nostrórum. P. Et véniet nobis gáudium et lætítia à Deo salutári nostro celériter. ⁊ . Ecce dies vénient, dicit Dóminus: suscitábo super vos verbum bonum, et invocábitis me, et timébitis: orábitis, et ego exáudiam vos. P. Et véniet nobis gáudium, et lætítia. ⁊ . Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. P. Et véniet nobis gáudium, et lætítia.

Omnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni, dicántur, ut in fériá quarta secúndæ hebdómadæ fol. 18, excéptá Prophetá, quæ dicitur de Dómnico quinto præterito fol. 34.

Ad Vésperos, ut dictum est in fériá quarta secúndæ Hebdómadæ fol. 19.

Antiphona. In te confúdit ánima mea. *Psalmus XLVI.*

Oratio. Deus Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet, ut supra.

Antiphona 1. Atténdite ad me, pópulus meus; et tribus mea, me audíte. P. Quia judicium meum in luce populórum apparébit. ⁊ . Audíte hæc omnes gentes: áuribus percipite, qui habitátis orbem. P. Quia judicium meum. ⁊ . Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. P. Quia judicium meum.

Oratio. Ad te, Dómine, tribus tua, ecce, et pópulus accedétes, pétimus et rogámus, ut judicium tuum, quod in populórum apparuit luce, in redemptórum clarificétur salvatióne: ut, quos dudum venit redimere per fidem, véniat iterúm à se redemptos de æternitátis supplicio liberáre. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Clude sermónem, dicit Dóminus: et signa librum usque ad diem Advéntus Dómini. P. Múltiplex enim erit sciéntia. ⁊ . Deus deórum et Dóminus locútus est, et vocávit terram. P. Múltiplex enim erit. ⁊ . Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. P. Múltiplex enim.

39 *Oratio.* Deus, qui multiplicem prædixisti esse sciéntiam nunciórum, dum per incrementa téporum aucta est grátia prædicántium; fac nos clausi sermónis signatque libri ita mystéria crédere, et crédita retinére; ut in die Advéntus tui mereámur tuis coram óculis sine confusióne assistere. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus.

Antiphona 3. Suscitábo eum ad justitiam, dicit Dóminus. P. Et omnes vias ejus dirigam, et captivitátem pópulo meo dimittam. ⁊ . Oriétur in diébus ejus justitia, et abundantia pacis: donec extollátur Luna. P. Et omnes vias. ⁊ . Glória, et honor Patri. P. Et omnes.

Oratio. Deus Pater, qui Je-um Christum Filium tuum suscitásti ad justitiam, ostendéndo eum in carne; fac nos semper illus sequi pedes ópere, et

voce; ut, eum auditu cordis sine intermissione audientes, gloriæ suæ mereamur esse participes. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

ñ. Lætâmini cum Hierúsalem, et exultate in ea, omnes, qui diligitis eam : quia ecce ego declinabo super eam. *P*. Quasi fluvius pacis, vidébitis; et gaudebit cor vestrum. *ÿ*. Exalta, et lauda, filia Sion, quia venit in médio tui sanctus Israël. *P*. Quasi fluvius pacis, vidébitis. *ÿ*. Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *Reiteretur Responsórtum*. Lætâmini cum Hierúsalem.

Oratio. Deus, qui Hierúsalem perfectâ te apparere prophetâli vaticinio prædixisti; concede nobis per speculationem Ecclésiæ tuæ et devotos semper manere, et in læsos usquequaque persistere : ut in ea semper gloriosus appareas, in qua incarnationis tuæ mysteria manifestas. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Canticum, et omnia alia, quæ sequuntur in fine Matutini, dicantur, ut in feria sexta secundæ hebdomadæ fol. 20, exceptâ Prophetiâ, quæ dicitur de quinto Dominico præterito fol. 34.

IN SEXTO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vesperos.

Antiphona. Erit lux magna in tempore vespertino. *P*. Quia ecce vóniet Dóminus Deus vester. *ÿ*. Et illuminabuntur, qui in tenebris sunt, et in umbra mortis sedent. *P*. Quia ecce veniet.

Sono. Qui regis Israël, iníende. *P*. Et veni, ut liberet nos. Allelúia. *ÿ*. Deus virtutum convérte nos : et osténde faciém tuam. *P*. Et veni, ut liberet.

Antiphona. Hosánna : benedictus, qui venit in nómine Dómini. *P*. Benedictum, quod venit, regnum patris nostri David : Hosánna in excelsis. *ÿ*. Benedictus, qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis. *P*. Benedictum. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Benedictum.

Lauda. Apparébit vobis Salvátor, quasi nubes clara médiâ die. *P*. Et sicut guttæ distillantes in faciém terræ sitiéntis. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ*. In sua justitia judicabit páuperes pópuli, et salvos faciet filios páuperum, et humiliabit calumniatorem. *P*. Et, sicut guttæ. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Et, sicut guttæ.

Hymnus. Christi caterva clamitet. *Supplicatio*. *Ordo* Redemptorem mundi. *Require fol. 2.*

Capitula. Hosánna filio David : benedictus, qui venit in nómine Dómini : benedictum, quod venit, regnum patris David : Hosánna in excelsis. Proinde quæsumus et rogâmus, ut arcâna pectoris nostri splendore Parácliti Spiritus irrâdies, et adminiculo dexteræ tuæ nos præsentí in sæculo à cunctis malis éruas, et ad regnum cum tuis laudibus tripudiâtes perdúcas.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Deus, qui venit, ut liberet nos, tales nos faciat, quales liberandos efficiat. *ñ*. Amen. Libértas, quam rediméndis rédimens contulit, re-

demptiõnis conservatiõne deféndat. *ñ*. Amen. Ut, qui Redemptor venit ad mundum, redemptos nos pervéhat in cœlum. *ñ*. Amen

Per misericordiam ipsius.

Lauda. Miserere, Deus, ómnium; et respice nos. Allelúia. *P*. Et osténde nobis lumen miseratiõnum tuarum. Allelúia : allelúia. *ÿ*. Deus tu convértens vivificabis nos : et plebs tua lætâbitur in te. *P*. Et osténde nobis. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Et osténde.

Oratio. Consolare Dómine expectantium te. *Require in Matutinis istius Dominici.*

Ad Matutinum.

Hymnus. *Æterne rerum Cõditor*. *Require fol. 3.* *40 Oratio*. Post gallorum. *Quære fol. 21.*

Super Psalmos. *Antiphona*. Dómini est salus : et super pópulum tuum benedictio tua. *Psalmus III.*

Antiphona. Incerta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestâ-ti mihi. *Psalmus L.*

Antiphona. Et in umbra alârum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas. *Psalmus LVI.*

Oratio. Verbum ante sæcula. *fol. 33.*

Antiphona 1. Confortâmini manus fatigatæ : gœna debília roborâmini; quia pusillo ánimo estis, convalescite : non est quod ultra timeatis. *P*. Ecce Salvátor venit. *ÿ*. Audite hæc, omnes Gentes : auribus percipite qui habitatis orbem. *P*. Ecce. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Ecce.

Oratio. Consolare, Dómine, expectantium te corda fidélium; ut fatigatæ manus nostræ tuæ confortatiõnis suscipiant opem : qualitèr debilia gœna, dum mandatõrum tuõrum itinèribus infatigabili vestigio occurrunt, æternæ à te promissiõnis gaudio munèrentur. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 2. Ecce véniet Dóminus, et salvos nos faciet. *P*. Tunc aperiéntur oculi cæcorum, et aures surdõrum audient : tunc ascéndet claudus, quasi cervus. *ÿ*. Advocavit cœlos sursùm, et terram discernere, et pópulum suum. *P*. Tunc aperiéntur. *ÿ*. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Tunc aperiéntur oculi.

Oratio. Veni, Dómine, et salvos nos facito, et desideriam cordis nostri non réprobes tempore iudicii tui; ut, qui oculos cæcorum aperiens, auditum surdis reddidisti : iuduratis cõrdibus nostris manifestum semper donum illud tuæ pietatis infunde, per quod nos ad præmia sempitærna perdúcas. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 3. O vos, qui in púlvere estis, expergiscimini. *P*. Et laudate, *P*. Ecce Dóminus véniet, nolite timere. *ÿ*. Omnes Gentes plaudite mânibus : jubilâte Deo in voce exultatiõnis. *P*. Et laudate. *ÿ*. Glória. *P*. Ecce Dóminus.

Oratio. Christe, Dei Patris Filius, qui véniens in hunc mundum in púlvere pòsitos surgere, et te laudare præcepisti; nunc te, Dómine, venientem ne timèrent evocâsti : præsta nobis te quæréntibus, ita

in carne proficere castimonia, ut non timeamus a reversi in illo pulvere, ex quo eos, qui in eo erant, veniens excitaveras; sed laudem illam, qua præcepti sunt, ut te benedicerent, ita in nobis forma, ut à nobis incessabiliter semper lauderis. *R.* Amen. Per misericordiam tuam.

à. Nos omnes ambulabimus in nomine Domini in ætèrnum, quoniam regnabit Dominus in monte Sion. *P.* Et tu turris Regis nebulosa, filia Sion, ad te veniet Salvator, et veniet potestas prima regum filia Hierusalem. *ÿ.* Ecce habitatores Petre de vertice montium clamabunt, et dicent: Venite, ambulemus in lumine Domini Dei. *P.* Et tu turris. *ÿ.* Gloria, et honor. *Requætur.* *R.* Nos omnes ambulabimus.

Oratio. Nos omnes ambulantes in nomine tuo, Unigenite Filius Dei Patris, petimus, rogamus, atque exposcimus; ut qui te incarnatum credimus in utero Virginitatis, fidei remuneremur ex præmiis: ut qui te in montem Sion regnatorum pronuncias, in nostris cordibus habitatorum te sine fine ostendas. *R.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Ad Canticum. Antiphona. Qui remisiscimini Dominum, ne taceatis, et ne detis silentium, donec stabilis, et ponat Hierusalem laudem in terra.

Canticum. Gaudens gaudèbo. *Requære fol. 18.*

Ad Benedictus. Antiphona. Benedicite Dominum pusilli, et magni, omnes, qui expectatis adventum ipsius.

Canticum Danièls III. Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum. *Requære fol. 6. Sono.* Qui regis Israël. *Requære in Vesperis fol. 39.*

Lauda. Laudate Dominum de cælis. Allelûia: laudate eum in excelsis. Allelûia. *Psalmus CXLVIII.*

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. vi).

à. Deo gratias.

Locutus est Dominus ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Domino Deo tuo in profundum inferni, sivo in excelsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo domus David: Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum. Ecce Virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum. Quia antequam sciat puer reprobare malum, et eligere bonum, derelinquetur terra, quam tu detestaris à facie ditorum Regum. Adducet Dominus super te, et super domum patris tui, et super populum tuum dies, qui non venerunt à diebus separationis Ephraim à Juda cum rege Assyriorum. In die illa radet Dominus in novulam conductam his, qui trans flumen sunt, in rege Assyriorum, caput et pilos pedum, et barbam universam. Et erit in die illa: Nutriet homo vaccam bonam, et duas oves, et præ ubertate lactis comedet butyrum: butyrum enim et mel manducabit omnis qui relictus fuerit in medio terræ. Et dixit

Dominus ad me: Sume tibi librum grandem, et scribe in eo stilo hominis: Velociter spolia detrahe, cito prædare. Et adhibui mihi testes fideles, Uitam Sacerdotem, et Zachariam filium Barachæ: et accessi ad prophetissam, et concepit, et peperit filium. Et dixit Dominus ad me: Voca nomen ejus: Accelera spolia detrahe: Festina prædari. Quia antequam sciat puer vocare patrem suum, et matrem suam, auferetur fortitudo Damasci, et spolia Samariæ coram rege Assyriorum. Et adjecit Dominus loqui ad me dicens adhuc: Pro eo quod abjecit populus iste aquas Siloë, quæ vadunt cum silentio, et assumpsit magis Rasin, et filium Romelæ: propter hoc ecce Dominus adducet super eos aquas fluminis fortes et multas, regem Assyriorum, et omnem gloriam ejus: et ascendet super omnes rivos ejus, et fluet super universas ripas ejus, et ibit supra Judam inundans, et transiens usque ad collum veniet. Et erit extensio alarum ejus, implens altitudinem terræ, ô Emmanuel. Congregamini et audite, universæ procul terræ: confortamini, et vincimini: inite consilium, et dissipabitur: loquimini verbum, et non fiat: quia nobiscum est Deus. *R.* Amen.

Hymnus. Cunctorum Rex omnipotens. *fol. 7. Supplicatio.* Orémus Redemptorem mundi. *Requære fol. 2.*

Capitula. Domine, cujus est regnum potentia terribile, et præcinctum virtute, quem flumina Doctorum elevatis vocibus laudant, et mirabilia maris concélebrant: excita potentiam tuam, et brachii tui terribilem fortitudinem, quæ conterat jugum nostræ servitutis miserorum colla premèntis; nostrasque fatigatas confortet manus, debilia roboret genua, convalescere pusillanimes faciat; nec ultra sit, quod timeamus ex inimico, quia propter salvationem nostram ventis credimus nostrum piissimum Redemptorem.

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Lauda. Miserere, Deus omnium. *Benedictio.* Deus, qui venit. *Requære fol. 39.*

In nomine Domini nostri Jesu Christi perficiamus cum pace. *R.* Deo gratias.

Exeunte vespèrà. Lauda. Erit lux magna. *Sono.* Qui regis Israël. *Requære fol. 39.*

Antiphona. Quam pulchri sunt super montes pedes evangelizantes pacem: prædicantes salutem, dicentes. *P.* Sion, regnabit Deus tuus. *ÿ.* Omnes Gentes, plaudite manibus: jubilate Deo in voce exultationis. *P.* Sion regnabit. *ÿ.* Gloria, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Sion regnabit.

Lauda. Cantate Domino, et benedicite nomen ejus. Allelûia. *P.* Benè nunciâte de die in diem salutare ejus. Allelûia. *ÿ.* Cum convertitèr Dominus captivitatem plebis suæ, lætètur Jacob, et exultet Israël. *P.* Benè nunciâte. *ÿ.* Gloria, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Benè nunciâte.

Hymnus. Christi caterva clamitet. *Requære fol. 1. Capitula.* Deus, cujus æternitas. *Requære fol. 8. Benedictio.* Christus Dominus, qui per susceptæ. *Requære fol. 8.*

Lauda. Univerſi, qui te expéctant. Allelúia. Non confundéntur. Allelúia. *P.* Quia tu es Deus ſalutáris meus. Allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ.* Dirige me in veritate tua : édoce me, quia tu es Deus Salvátor meus. *P.* Quia tu. *ŷ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Quia tu es Deus.

Orátio. Conſoláre, Dómine, expéctántium. *Requiere fol. 40.*

FERIA SECUNDA SEXTÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómine, quid multiplicáti sunt?

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine. *Requiere fol. 8.*

Antiphona. Ecce ego addécam filium meum Oriéntem, dicit Dóminus. *P.* Quia lapis, quem dedi coram Jesu, septem in eo óculi sunt. *ŷ.* Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. *P.* Quia lapis, quem. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Quia lapis, quem.

42 *Orátio.* Deus Pater, qui Filium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum oriri fecisti in carne rémpore Incarnatiónis suæ : concéde nobis, ut in ejus visióne, cùm ad júdicium vénerit, cor nostrum refléreat, et consolatiónis donum de visiónis ejus gáudiis adipiscátur. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster,

Antiphona. Quasi dilúculò præparátus est Advéntus Dómini. *P.* Et véniet nobis quasi imber temporáneus, et serótinus. *ŷ.* Omnes gentes, pláudite má nibus : jubilate Deo in voce exultatiónis. *P.* Et véniet nobis. *ŷ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et véniet.

Orátio. Dilúculò egréssum tuum, Christe Dómine, præparátum fuisse cognóscimus : ideo te rogámus, ut, qui imber temporáneus, et serótinus ortus es terris, terram cordis nostri indeficiéntibus irriges plúviis tuæ benedictiónis ; ut, qui primi Advéntus tui festum devotè suscipimus, secúndi Advéntus tui manifestatióne salvémur. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Suscitávit Dóminus ab oriénte justum. *P.* Dabit in conspéctu ejus Gentes. *P.* Et reges obtinébít. *ŷ.* Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus, et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Dabit in conspéctu. *ŷ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et reges.

Orátio. Deus Pater, qui ab oriénte Justum exúscitáſ : da nobis, ut in ejus ampléxu, quem ad redemptiónem nostram misisti, nostræ animæ reviviscant ; ut Justí, qui sine altérius justitiæ participatióne est Justus, participes esse, te propítio, mereámur. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

ŷ. Hierúsalem citò véniet salus tua. *P.* Quare mœróre consúmeris? numquid rex non est tibi? aut consiliárius tuus périit? *P.* Quia incurvávít te dolor, sicut parturiéntem, salvábo te, et innovábo te ; noli pavére. *ŷ.* Ecce vocábo servum meum, et ponam verba mea in ore ejus, ut plantet cœlos, et fundet

terram; et dicit ad Sion. *P.* Quare mœróre. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Quia incurvávít.

Orátio. Deus Dei Filius, qui auditum faciens ab extrémis terræ, mundo apparuisti in carne ; restitue teípsum mercédem fidei nostræ : ut, qui opus tuum mirábile prædicámus, mercéde illà, quæ coram te est, opuléntius munerémur. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Omnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni dicántur, ut in secúnda feria primæ hebdómadæ. fol. 8, excéptá prophetiá, quæ dicitur de Dóminico sexto præterito. fol. 40. Ad Vésperos, ut suprà in secúnda feria.

IN VIGILIA NATIVITATIS DOMINI.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lava me, Dómine, ab injustitia mea : et à peccátis meis munda cor meum. *Psalm. 1.*

Orátio. Deus, Dei Filius. *Requiere fol. 3.*

Antiphona. Exiet virga de radice Jesse. *P.* Et flos de radice ejus ascéndet, et requiescet in eo Spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ septifórmis. *ŷ.* Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : domináre in medio inimicórum tuórum. *ŷ.* Et flos de radice. *ŷ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et flos.

Orátio. Ex radice Jesse éxiens virga, credéntem tibi pópulum salva, et spíritum septifórmem in eis infúnde : ut, qui in salútem venisti nascitúrus in terris, gloriósum nomen tuum in eis, qui te deprecántur, osténdas. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona. Atténdite, Gentes, et audíte, et áuribus percípíte : áudiat terra, et plenitúdo orbis, et omne germen ejus. *P.* Quia Dóminus Salvátor noster venit. *ŷ.* Omnes Gentes, pláudite má nibus : jubilate Deo in voce exultatiónis. *P.* Quia Dóminus Salvátor. *ŷ.* Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Quia Dóminus Salvátor.

Orátio. Dómine Jesu Christe, fac nos accédere ad te : tribue nobis donum misericórdiæ tuæ ; ut, qui facièi tuæ præstolámur præsentiam, meritórum, nostrórum evadámus torménta. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antiphona. Ecce procedet verbum de Throno Dei, confitémini Dómino, et laudem dicite illi. *P.* Quóniam venit, et dies Dómini magna, et præclára valdè. *ŷ.* Qui emittit verbum suum, et liquefávit eam : flavit spíritus ejus, et fluent aquæ. *P.* Quóniam venit. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Quóniam venit.

43 *Orátio.* Procedens de Throno Dei Patris únicum verbum, salva filios hóminum : ut, confiténtes tibi laudémque dicéntes, cùm magna dies illa Advéntus tui advénerit, per hoc quod de te modò credimus, ab ætérnis tunc supplicíis eruámur. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

ŷ. Ecce oriétur nobis Princeps de sémine Juda, et apparébit ónium Géatium Dóminus : in excélsis revelábitur cláritas regni ejus ad conteréndam virtútem inimicórum suórum. *P.* Et dabit réquiem

omnibus timéntibus se. *ŷ*. Ego locútus sum, et vocávi eum, et addúxi eum. *P.* Et dabit réquiem. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Et dabit.

Orátio. Te Deum Redemptórem nostrum benedicimus, qui ex sémine Juda nasci dignátus es : et pé-timus; ut nullo obstáculo à tuo prohibeamur officio. Quicúmque verò te, Dómine, confitémur, ditári tuo

A múnere indulgéntiæ sentiámus. *ŷ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Cánticum, et omnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutini dicántur, ut in quarta feria primæ Hebdomadæ de Advéntu Dómini. fol. 11. et 12. excéptá Prophetiá, Locútus est Dóminus ad Achaz, etc. quæ dicitur de sexto Dóminico præterito fol. 40.

IN NATIVITATE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

45 Ad Vesperos.

Antiphona. Parávi lucérnam Christo meo. Inimicos ejus induam confusióne. *P.* Super ipsum autem florébit sanctificatio mea. *ŷ*. Jurávit Dóminus David in veritate, et non auferétur ab eo : de fructu ventris tui ponam super sedem meam. *P.* Super ipsum. *ŷ*. Et ego illum ponam primogénitum excélsam præ régibus terræ. *P.* Super ipsum. *ŷ*. Et ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium. *P.* Super ipsum.

Orátio. Vespertinis láudibus jam præmissis, Dómine, parámus lucérnam Christo tuo Dómino, ac Deo nostro : ut fructu justitiæ repleámur ad grátiam; et verbum vitæ contineámus ad glóriam. *ŷ*. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. In splendóribus sanctórum; ex útero ante luciferum genui te. Allelúia. *ŷ*. Jurávit Dóminus, et non penitébit eum : tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. *ŷ*. Dóminus à dextris tuis confrégit in die iræ suæ reges. Judicábit in nationibus, implébit ruinas : conquassábit cápita multa in terra copiósá. De torrénite in via vivit : propterea exaltávit caput.

Antiphona. Audíte, domus David : Dóminus dabit vobis signum. *P.* Ecce virgo concipiet, et páriet filium, et vocábitis nomen ejus Emmánuel. *ŷ*. Audíte hæc, omnes Gentes : áuribus percipite, qui habitátis orbem. *P.* Ecce Virgo concipiet. *ŷ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ecce Virgo concipiet.

Orátio. Dómine, qui donus David signo admirábili salútis próperans Virgine natum ob auxiliium humáni géneris destinásti : nobis ánnue; ut vita, quæ Mariæ partú proláta est, Ecclésiæ tuæ sit ætérna redemptio : ut, quem illa ventre gestávit, partúque sedit, eúdem nos corde concipiámus, ac nostro semper proferámus ex ore. *ŷ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Eleváte signum ad pópulos : Ecce Dóminus audíto fecit in extrémis terræ : dicite filiæ Sion. *P.* Ecce Salvátor tuus venit, et merces ejus cum eo. *ŷ*. Omnes Gentes pláudite mánilus : jubilate Deo in voce exultatiónis. *P.* Ecce Salvátor tuus venit. *ŷ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ecce Salvátor tuus venit.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui Nativitátis tuæ ortum síderis indicio innotuísti, et, erécto fidei signo, extrémá terræ conspícere monuísti : réspice jam ele-

vátus à cælo causam Incarnatiónis tuæ; ut, quia nobis opus fuit, te hómínem fieri : tuum habeámus suffrágium, qui te hómínem confitémur, et Deum. *ŷ*. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antiphona. Roráte, cæli, desuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérmínet Salvátorem. *P.* Et justitia oriátur simul, ego Dóminus creávi eum. *ŷ*. Cæli enarrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. *P.* Et justitia oriátur. *ŷ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et justit a oriátur.

Lauda. Potestas ejus; et pax ejus non erit finis. Allelúia. *P.* Super thronum David sedébit, ut córri-gat eum. *P.* Et sedébit in veritate usque in ætérnum. Allelúia, allelúia. *ŷ*. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Super thronum David. *ŷ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et sedébit.

Hymnus.

Veni, Redemptor Géntium,
Osténde partum Virgínis :
Mirétur omne sæculum :
Talis decet partus Deum.

Non ex virili sémine,
Sed mystico spirámine
Verbum Dei factum caro,
Fructúsque ventris floruit.

Alvus tuméscit Virgínis,
Cláustra pudóris pérmanent :
Vexilla virtútum micant :
Versátur in templo Deus.

Procédens de thálamo suo,
Pudóris aula régia
Géminæ gigas substántiæ,
Alacris ut currat viam.

Egréssus ejus à Patre ;
46 Regréssus ejus ad Patrem ;
Excúrsus usque ad ínferos,
Recúrsus ad sedem Dei.

Æquális Ætérno Patri
Carnis trophæo accingere ;
Infirma nostri cóporis
Virtúta firmans pérpetim.

Præsépe jam fulget tuum,
Luménque nox spirat novum,
Quod nulla nox interpólet,
Fidéque jugi lúceat.

Fuero jacere pertulit :
 Præsepe non abhorrui :
 Parvæque lacte pastus est,
 Per quem nec ales esurit.
 Gaudet chorus cœlestium,
 Et Angeli canunt Deo ;
 Palamque fit pastoribus
 Pastor, Creator omnium.
 Glória tibi, Dómine,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre, et Sancto Spirítu
 In sempiterna sæcula.
 Amen.

Supplicatio. Orémus Dei Patris Omnipotentis misericórdiam ; supplices implorémus, ut nos grátia Christi sui, Dómini nostri Jesu Christi propitius justificare dignetur.

Præsta, Ætérne, Omnipotens Deus. Kyrie, eléison.
 ñ. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Rorâte, Cœli, desuper, utique prophetando Christum, et nubes pluant justum ; dum sancti omnes ejus præconantur adventum. Aperiatur terra, ut, Angelo scilicet alloquente, Virgo concipiat, et pariat Salvatorem. Hic igitur ros, qui abs te est Omnipotens Pater, rogâmus, et pétimus, ut fiat sánitas infirmorum ; et, hæc pluvia Matutini témporis, præbe, nostri témporis infundat aréntem, quæ, infusâ tantâ grátia, præteritum facinus abluat, et ætérnum credéntibus justitiæ lumen infundat ; necnon ejusdem Filii tui Dómini nostri indénnis præsentiam conuénies, atque cum cœlicolis cœtui ejus in júbilo occurréntes, hoc cánticum lætitiæ præcinâmus ovânter : Benedictus, qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis ; cujus nos adventus redémmit, et Nativitas illustravit : Qui véniens requisivit perditos, et illuminâvit in ténebris constitutos. Tribue ergo Omnipotens Pater, ut diem Nativitatis ejus ita devotiône piissimâ celebrémus, ut judicii diem missimum sentiâmus : ut, cujus benignitatem in redemptione cognovimus, ejus pietatem in judicio mansuetam sentiâmus.

Pater noster. Liberati à malo. *Require fol. 2.*

Benedictio. Benedicat vos Dóminus noster Jesus Christus, qui olim in hac die pastoribus in præsepio apparuit gloriósus. ñ. Amen. Ipse nos in omnibus próteget, ac deféndat, qui pro nobis misericors humanam suscepit infántiam. ñ. Amen. Qui noster est Dóminus, et Redemptor, ipse nos in ætérnum propitius conservare dignetur. ñ. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri

Lauda. Antequam firmos parâret montes sub cœlo, cum eo eram componens omnia ; gratulâbar autem orbe perfécto. *P.* Ego sum, cui Pater congaudébat quotidie. Allelúia, Allelúia. *ÿ.* Tunc dixi : Ecce venio : in capite libri scriptum est de me ; ut facerem voluntatem tuam. *P.* Ego sum, cui Pater. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Ego sum, cui Pater.

A *Oratio.* Benedic, Dómine, coronam. *Require hic infra.*

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómini est salus : et super pópulum tuum, Dómine benedictio tua. *Psal. III.*

Oratio. Tu es, Dómine, salus, et tua est salus : hanc gaudémus in nobis largitam : hanc usque in finem à te pétimus largiendam : effunde, quæsumus, super pópulum tuum benedictionem tuam ; ut privetur maledictio pœnæ, et ditescat in nobis fructus justitiæ, atque lætitiæ. ñ. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antiphona. In die insignis solemnitatís nostræ. *P.* Benedic Deus coronam anni benignitatis tuæ, ut campi tui replentur ubertate. *ÿ.* Te decet Hymnus Deus in Sion : et tibi reddetur votum in Hierúsalem. *P.* Benedic Deus. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Benedic Deus.

Oratio. Benedic, Dómine, coronam anni benignitatis tuæ ; ut et mentes copiâ Doctrinæ refúlgeant, et campi donorum tuorum ubertate pinguescant. Quo ita nobis substántia cum tua grátia largiatur ; ut et caro frugibus, et ánima divinis pasta coalætetur virtutibus. ñ. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Aspiciebam, et ecce cum núbibus cœli **47** quasi filius hóminis veniebat. *P.* Et datus est ei principatus, et honor, et regnum ; et omnis pópulus, tribus, ac linguæ ipsi sérviant. *P.* Potestas ejus, potestas ætérna, quæ non auferetur ; et regnum ejus, quod non corrumpetur. *ÿ.* Et dominabitur à mari usque ad mare, et à flumine usque ad términos orbis terrarum. *P.* Et datus est ei. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Potestas ejus, potestas.

Oratio. Unigénite Fili Dei Patris, qui aspiciente Prophétâ in cœli núbibus Filius hóminis declarâris ; cui Pater utique principatum et regnum attribuit ; dum ómnia potestati tuæ subjécit : fac nos, esse regnum tuum, tribuens nobis municipatum perpetuum, cœternisque semper desidériis anhelantes futuri regni, mereamur existere coheredes. ñ. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Ecce annúntio vobis gáudium magnum, quod erit univérso pópulo : hódie natus est nobis. *P.* Salvator mundi, qui est Christus Dóminus ; in civitate David regnabit, et sapiens erit, et regni ejus non erit finis. *ÿ.* Lápide, quem reprobaverunt edificantes, hic factus est in caput ánguli. *P.* Salvator mundi, qui est Christus. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Salvator mundi, qui est Christus.

Oratio. Te, Dómine, favente, annúntietur nobis sancti Angeli ministério gáudium magnum, quod pópulo sit christiáno in toto jam mundo. Christus enim Dóminus hódie natus est omnibus salus, atque Salvator ætérnus in civitate David, quæ est Ecclesia ; in ea quoque sine fine regnabit, dum eam usque ad finem custodit, ac regit : Præsta ergo, ut eam regnum

mun ex toto efficiat, dum in toto mundo dilatat, et A
cœlestium æternitati sine fine associat. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

ñ. Hierusalem hodie natus est tibi Princeps Salvator omnium; ad cuius imperium movebantur virtutes cœlorum: regnabit in æternum, et gloria ejus cum terræ pace. *P.* In excelsis ab Angelis declaratur. *ÿ*. Dominus regnavit, decorem induit: induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se. *P.* In excelsis. *ÿ*. Mirabiles elationes maris, mirabilis in altis Dominus, *P.* Ab Angelis. *ÿ*. Gloria, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* In excelsis.

Oratio. Fac nos, Domine, beatæ illius Hierusalem visione lætari, et in gremio ejus perpetuâ jocunditate atolli: ut in cuius gremio sanctorum multitudo consistit; in ejus quoque nos sinu esse cõmpotes mereamur: ut Unigenitus tuus princeps utique et omnium Salvator, ad cuius imperium movebantur cœlorum virtutes, sic in nobis mitis semper conregnent, ut sapientiæ suæ ora nostra in laudem sui nominis apert: quãliter, et hic pius succurrat miseris, et post in regno suo permanens sit in solatium redemptis. *Respondet.* Amen.

Per misericordiam tuam Deus noster. Dominus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Vox Domini reddentis retributionem inimicis suis: antequam parturet, peperit; et antequam veniret partus ejus, peperit masculum. Quis audivit talem! aut quis vidit similem! *P.* Numquid qui alios parere facio, ipse non pariam? dicit Dominus: Qui generationem cæteris tribuo, sterilis ero? ait Dominus Deus noster. *ÿ*. Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia. *P.* Numquid qui alios parere facio. *ÿ*. Gloria, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Numquid qui alios.

Oratio. Deus Pater Omnipotens, qui voce tuâ inimicis animæ nostræ reddis retributionem, et antequam ex te verbum eructares, jam ipsum utique verbum novâ parturitionis serie parturieras: et antequam partus tui terminus adveniret, masculum utique generaras. Quis etenim tale audire umquam, se diceret aliquando? aut se videri se huic simile factum potaret? cum Deum genuisse Deum, lumen peperisse lumen comprobaret: Preata nobis infirmis servis tuis, ut qui aliis in pariendo fecunditatem præstas, ipse in nobis conceptus gratiæ parias: ut sterilitas, quæ ex nostro infecunditatis vitio oritur, tuâ cooperante gratiâ, in nos multipliciùs redundet. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona. Ego primogenitus exivi ante omnem creaturam. *P.* Ego feci in cœlis, ut oriretur lumen. Ego in altis habito: et thronus meus in columna nubis apparebit. *ÿ*. Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te. *P.* Ego feci in cœlis.

Oratio. Vera Dei sapientia Patris, qui ante omnem creaturam existis ex illa invisibilis Genitoris **48**
arce, te etenim fecisse in cœlis fore credimus, ut vireretur lumen rhomphœali flammæa dimicans: ut

qui tunc in faciendis rebus æderas institutor, pius appareas in nobis retributor: et quia antequam mundus constaret in sublimitate te habitasse perpéndimus, a nostris colluviõibus liberi existamus; ut ad instar legalis columnæ super quam thronum tuum apparuisse denuncias, nos itidem supplicis tuos per omnia similes reddas, quo de utroque unere lætos effectos, cum sanctis tuis facias permanere illæsos. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona. Ante colles ego parturiëbar: adhuc terram non fécerat. *P.* Quando cœlos præparabat, æderam: dum vallaret mari terminos, et legem poneret aquis, ego eram. *ÿ*. Tunc dixi: ecce venio, in cãpite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam. *P.* Quando cœlos. *ÿ*. Gloria, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Quando cœlos præparabat.

Oratio. Doctrina Dei, Sapiëntia Patris, qui ante colles, et montium moles, nec dum adhuc terra æquã lance librata constabat, et jam Pater pópulos parabat: cum jam utique tu illic æderas, quando etiam mari terminos ratâ soliditate vallabat, legemque aquis constituëret, in unius Deitatis natura tu ipse eras: adesto supplicibus tuis; ut moles criminum commissorum, quibus acriùs premimur, tuæ pietatis dextera ad nihilum redigantur: et ita in bujus sæculi amne navigantibus vela tuæ protectionis dirigas, ut transcuentes mare ad superna nos semper per lignum tue Crucis sustollas. *Respondet.* Amen.

Per misericordiam.

ñ. In ista die prædiit Salvator Israël, ut liberet omnes captivos, cæcos illuminavit, et surdos fecit audire: montes, et omnes colles gemitabunt. *P.* Et qui in tenebris sedent, exclamabunt, et dicent: Domine, appareas super nos, splendor gloriæ tuæ. *ÿ*. Pópulus, qui sedebat in tenebris, vidit lumen magnum: habitantibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. *P.* Et qui. *ÿ*. Gloria, et honor. *P.* Et qui.

Oratio. Hodie lumen mundi prædiit: hodie salus ævi emicuit: hodie Salvator Israël de climate cœli descendit, ut eruat omnes captivos, quos antiquus hostis prædo per primi hominis delictum captivaverat: et ut cæcis mentibus lumen, surdis auditum, gratiâ præveniënte, restitueret: ob istius tanti mysterii beneficia montes, et colles tripudiant, ipsaque mundi elementa ineffabili gaudio istâ in die melos decantant: ob hoc gemebundâ prece pii Redemptoris clemëntiam suppliciter exorémus; ut nos, qui in tenebris peccatorum nostrorum involvimur, per cordis acclamationem protinus expiëmur, ut illo in nobis apparënte, et splendor gloriæ jocundiùs, ac multipliciùs nostris in præcordiis vigeat, et salutis gaudia sine fine dulcescant. *ñ*. Amen.

Per misericordiam, etc.

Antiphona. Ante omnem creaturam ego ex ore Altissimi processi: priusquam Lucifer oriretur, ego fui: priusquam in planitie prosterneret campos, et in altum erigeret montes, ego eram. *P.* Cui adgaudé-

bat quotidiè, dum delectaretur orbe perfectò. *ŷ*. A jugis, magnitudo perennis : ut omne non tuum in nobis repèrens, auferas, nosque tuos in omnibus ac per omnia facias : ut nec potestati tuæ in nobis quidquam officiat, nec paci resistat; sed ipse solus nos possideas, qui Rex regum et Dòminus dominòrum, nunc et per omnia sæcula regnas. *ñ*. Amen.

Oratio. Dòmine Jesu Christe, qui ante omnem creaturam ex ore Altissimi pròdiens, mundi machinam dispositione mirabili condidisti : adesto Ecclesiæ tuæ, quam ex toto orbe congregare dignatus es : ut sicut mundi conditor esse dignòsceris, ita Ecclesiæ Salvator in omnibus ac per omnia cognòscaris. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus, noster, etc.

Antiphona. Suscitabit Dòminus cæli regem, qui in ætèrnum non commovèbitur. *P*. Et regnum ejus pòpulo àlteri non dābitur : percūtiēt, et cōteret univèrsa regna et ipsum solum stabit in ætèrnum. *ŷ*. In sua justitia judicabit pàuperes pòpuli, et salvos faciet filios pàuperum; et humiliabit calumniatorem. *P*. Et regnum ejus pòpulo àlteri non dābitur. *ŷ*. Glòria, et honor Patri, et Filio, etc. *P*. Et regnum.

Oratio. Deus Pater, qui Jesum Christum Filium tuum tibi coætèrnum, et coeqvalem cæli regem suscitasti ostendèdo eum in carne; fac nos semper illius sequi et fide, et òpere vocem : ut eam auditu cordis sine intermissione audièntes, glòriæ suæ mereamur esse partícipes. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona. Emitte agnum, Dòmine, Dominatorem terræ de petra desèrti ad montem filix Sion; et præparabitur in misericordia ejus **49** solum. *P*. Et sedèbit super eum in veritate in tabernaculo David. *ŷ*. O Dòmine, salvos nos fac, ó Dòmine, benè prosperare. *P*. Et sedèbit super eum.

Oratio. Immènsa Dei sapièntia Patris, qui Filius Dominusque David, Prophetarum vaticiniis approbatus; tu in throno Patris consistens, atque de petra desèrti ad montem filix Sion, domum Jacob, id est, Ecclesiā regens : sic nobis omnibus in ea consistentibus protectionis tuæ gubernacula porrige, ut tecum mereamur vivere sine fine : ut in tuo solum sine fine vivamus, cujus regni finem nullum esse pàvescimus; quique unum in Trinitate nomen possidet tecum et cum Spíritu Sancto in sæcula sæculòrum. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam Deus noster, etc.

ñ. Suscipiamus regnum Dei nostri sancti altissimi, et possideamus illicò usque in sæculum sæculi, donec veniat antiquus dièrum, quoniam tempus advènit, ut detur omni pòpulo magnitudo regni. *P*. Quod est super omne cælum, et omnes reges terræ venient, et obediēt ei. *ŷ*. Potestas ejus potestas aeterna, et regnum ejus regnum sempiternum. *P*. Quod est super. *ŷ*. Gloria, etc. *Reiteretur* *ñ*. Suscipiamus regnum Dei nostri.

Oratio. Dòmine Jesu Christe, qui es ineffabile gaudium Christiānis; cujus potestatis et pacis non erit finis, fac nos suscipere regnum tuum, et possidere illud; ut moneat in nos impèrii tui dominatio

Per misericordiam tuam.

Antiphona. Pàrvulus natus est nobis, et Filius datus est nobis, et factus est principatus ejus super humeros ejus. *P*. Et vocabitur nomen ejus magni consilii Angelus, Admirabilis, consiliarius, Deus fortis, Dominator, Princeps pacis, Pater futuri sæculi. Multiplicabitur ejus impèrium, et pacis non erit finis. *ŷ*. Et erit firmamentum in terra in summis montium, et superextollètur super Libanum fructus ejus : et florèbit de civitate sicut sœnum terræ. *P*. Et vocabitur nomen ejus. *ŷ*. Glòria. *P*. Et vocabitur nomen.

Oratio. Pàrvulus natus est nobis, et Filius datus est nobis, ut qui eras Filius perfectus de Patre, pro nobis pàrvulus esses ex Matre : illic immensus, et hic pusillus, pèrmanens in sinu Patris, gestatus in útero Matris; et cum Dèitas tua incommutabilis, et Humànitas pèrmanet singularis, quia in utrāque Unus idèmqve subsistis : et in illa nos condens, et in ista nos redimens. *ñ*. Amen.

Per te Dòminum nostrum, qui cum Patre, et Spíritu Sancto unus es Deus in omnia sæcula sæculòrum *ñ*. Amen.

C Dòminus sit. *ñ*. Et cum.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Cātulus leónis Juda de gèrmine, fili, ita ascendisti, requiescens accubuisti ut leo, et quasi cātulus leónis, quem suscitare nullus audèbit.

Canticum (Gènesis cap. xlii).

Vocavit Jacob filios suos, * et ait eis :

Congregamini, ut annuntiem quæ ventura sunt vobis * dièbus novissimis.

Congregamini, et audite, filii Jacob, * audite, Israël, Patrem vestrum.

Ruben primogénitus meus, tu fortitudo mea, et principium doloris mei : * prior in donis, major imperio. Effusus es sicut aqua, non crescas : quia ascendisti cubile Patris tui, et maculasti stratum ejus.

D Simeon et Levi fratres ejus : * vasa iniquitatis bel-lantia.

In consilio eorum non velit anima mea, * et in cœtu illorum non sit gloria mea :

Qui in furore suo occiderunt virum, * et in voluntate sua suffoderunt murum.

Maledictus furor eorum, quia pertinax : et indignatio eorum, quia dura : * dividam illos in Jacob, et dispègam eos in Israël.

Juda, te collaudabunt fratres tui : manus tuæ in cervicibus inimicòrum tuòrum, et adorabunt te filii patris tui. * Cātulus leónis Juda : ad prædam, filii mi, ascendisti :

Requiescens accubuisti ut leo, * et quasi leona, quis suscitabit eum ?

Non auferetur sceptrum de Juda, * nec dux de fe- A
moribus ejus,
Donec veniat qui mittendus est, * et ipse erit ex-
pectatio Gentium.

Ligans ad vineam pullum suum, * et ad vitem, o
fili mi, asinam suam.

Lavabit in vinum stolam suam, * et in sanguinem
vtræ pallium suum.

50 Pulchriores oculi ejus vino, * et dentes lacte
candidiores.

Zabulon in littore maris habitabit, * et stationem
navium pertingens usque ad Sidonem.

Issachar, asinus fortis accubans in terminos. * Vidit
requiem quod esset bona : et terram quod optima :

Et supposuit humerum suum ad portandum, * fac-
tusque est tributo serviens.

Dan judicabit populum suum * ut alia tribus Is-
raël.

Fiat Dan coluber in via, cerastes in semita, mor-
dens ungulas equi, * ut cadat ascensor ejus retrò.
Salutare tuum expectabo, Domine.

Gad, accinctus præliabitur ante eum : * et ipse ac-
cingetur retrorsum.

Aser, pinguis panis ejus, * et præbabit delicias
regibus.

Nephtalim, cervus emissus, * et dans eloquia pul-
chritudinis.

Filius accrescens Joseph, filius accrescens * et
decorus aspectu :

Filii discurrerunt supra murum. * Sed exaspera-
verunt eum, et jurgati sunt, invidentes illi habentes C
jacula.

Sedit in fortu arcus ejus, et dissoluta sunt vincula
brachiorum ejus et manuum illius per manum poten-
tis Jacob : * inde pastor egressus est, pastor Israël.

Deus Patris tui erit adjutor tuus, * et omnipotens
benedicet tibi.

Benedictionibus cæli desuper, benedictionibus
abyssi jacentis deorsum, * benedictionibus uberum
et vulvæ.

Benedictiones Patris tui confortatæ sunt benedi-
ctionibus Patris ejus : * donec ventret desiderium
collium æternorum :

Fiant in capite Joseph, * et in verticem Nazaræi
inter fratres suos.

Benjamin lupus rapax, * manè comedet prædam,
et nocte dividet spolia.

P. Et quasi cætilus.

Gloria, et honor Patri, etc. *P.* Cætilus leónis.

Oratio. Te, Christe Domine, cætilum leónis domui
Juda affuisse cognovimus, quem totis præcordiis
postulamus; ut qui apparuisti in carne, de manu
fortis capiens prædam, ad judicium veniens miseri-
cordiam prærogas infidelibus repromissam. *A.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Ad Canticum. Antiphona. Exultavit Spiritus meus
in Deo salutari meo. Quia respexit humilitatem an-
cillæ suæ : ecce enim ex hoc beatam medicent om-
nes generationes.

Canticum (Lucæ 1).

Magnificat * anima mea Dominum

Et exultavit spiritus meus * in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ : * ecce
enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanc-
tum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progénie in progénem *
timéntibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo : * dispersit super-
bos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, * et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis : * et divites dimisit
inanes.

Suscipit Israël puerum suum, * recordatus est
B misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad Patres nostros, * Abrahami
et semini ejus in sæcula.

P. Quia respexit humilitatem

Gloria, et honor Patri, etc. *P.* Exultavit spiritus
meus.

Oratio. Domine Jesu Christe, qui ex Patre Deus
magnus, pro nobis dignatus es nasci ex homine par-
vus, ut per te factus, per te salvaretur sine dubio
mundus; propitius esto et miserere nobis : nosque
à mundanis contagiis munda, et in hoc Mundo mundos
nos esse constitue, qui non judicare, sed salvare
venisti, ut nobis parvulus natus, nobisque filius da-
tus, in te et regeneratiōnis ortum, et adoptiōnis me-
reamur consequi donum. *A.* Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo honor, et
gloria, virtus, et potestas in sæcula sæculorum.

Canticum. Benedictus es, Domine Deus Patrum
nostrorum. *Requie sol. 6.*

Sono. Dominus dixit ad me : filius meus es tu,
ego hodie genui te. Allelúia. *Y.* Pete à me, et dabo
tibi Gentes hereditatem tuam, et posses ionem tuam
terminos terræ. Reges eos in virga ferrea, et tam-
quam vas figuli confringes eos. Et nunc reges intel-
ligite : erudimini omnes, qui judicatis terram. Ego
autem constitutus sum rex super Sion montem san-
ctum. *P.* Genui te. Allelúia.

Lauda. Laudate Dominum de cælis. Allelúia. **51**

D Laudate eum in excelsis. Allelúia, *Psalmus CXLVIII.*

Lectio Isatæ Prophætæ (Cáp. 1x).

A. Deo grátias.

Primo tempore alleviata est terra Zabulon, et
terra Nephtalim; et in novissimis aggravata est via
maris trans Jordanem Galilææ Gentium. Populus,
qui sedebat in tenebris, vidit lumen magnum : ha-
bitantibus in regione umbræ mortis, lux orta est
eis. Multiplicasti gentem, non magnificasti lætiti-
am. Lætabuntur coram te, sicut lætantur in messe, sicut
exultant victores, quando dividunt spolia. Jugum
enim oneris ejus, et virgam humeri ejus, et sce-
ptrum exactoris ejus superasti sicut in die Madian.
Quia omnis violenta prædatio cum tumultu, et vesti-
mentum mistum sanguine, erit in combustionem,

et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et factus est principátus ejus super húmeros ejus : Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, consiliárius, Deus, fortis, Dominátor, pater futuri sæculi, princeps pacis. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis ejus non erit finis : super sólium David sedébit, et super regnum ejus : ut confirmet illud, et corroboret in judicio, et in justitia, ámodò, et usque in sempitérnum : zelus Dómini exercituum fáciat hoc. *ñ*. Amen.

Hymnus. Veni, Redémptor Géntium. *Requre fol. 45.*

Supplicatio. Orémus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorémus ; ut nos gratiá Christi sui Dómini nostri Jesu Christi propitiis justificáre dignétur. *ñ*. Præsta, ætérne Omnipotens Deus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Requies Angelórum, omniumque sanctorum, Dómine Jesu Christe, da hódie in hoc recurrenti Nativitátis tuæ sacratissimo festo réquiem populo tuo : ut in te à delictis et onéribus péssimis requiéscat, teque cum univérta creatúra benedicens, tuam in ómnibus ac per ómnia benedicíonem accipiat : ut quem à maledicto liberáre venisti, nunquam patiáris tuæ benedicíonis múnere defraudári ; sed te júgiter benedicéndo, benedictus permaneat in aetérnum.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *Requre fol. 2.*

Lauda. Antequam firmos paráret. *Requre fol. 46.*
Benedictio. Benedicat vos Dóminus noster Jesus Christus. *fol. 46.*

Dicat Præsbyter. Dominus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiámus cum pace. *ñ*. Deo grátias.

IN FESTO SANCTI STEPHANI PROTO-MARTYRIS.

Ad Vesperos.

Antiphona. Glória, et honóre coronásti eum Dómine. *ñ*. Glóriam, et magnum decórem imposuisti super eum. *P.* Dómine.

Sono. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi sub umbra alárum tuárum. *P.* Exáudi, Deus, justítiam meam. Allelúia. *ñ*. Prótege me à facie impiórum, qui me afflixérunt : inimici mei circumdedérunt ánimam meam. *P.* Exáudi, Deus.

Antiphona. Terra ne abscondas sánguinem meum, neque invéniat in te locum laténda clamor meus. *P.* Ecce in cælis est judex meus, et cóncius meus in excelsis. *ñ*. Sæpè expugnaverunt me à juventúte mea : étenim non potuerunt mihi. *P.* Ecce in cælis est. *ñ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ecce in cælis.

Lauda. Allelúia. Téngit lábia mea. *P.* Et aperuit os meum, dixi : Allelúia, Allelúia, Allelúia. *ñ*. Inquisivi Dóminum meum, et exaudivit me ; et ex ómnibus tribulatióibus eripuit me. *P.* Et aperuit os

meum. *ñ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et aperuit os.

Hymnus.

Christus est vita véniens in orbem,
Mortis occásu pátiens acerbæ,
Mortis actu, pietátis usu
Vivere donat.

Sústulit vulnus, removéndo mortem ;
Mortis auctórem periméndo, surgit ;
Patris ad dexteram repeléndo, regnat
Sede supérna.

Hunc sequens primus Stéphanus minister,
Sortis illatæ título decórus,
Quam dedit spirans Dómini benignus
Spiritus illi.

Vadit exémplo Dómini revinctus,
Téstibus falsis adopértus insons,
Júdicum portans sceleráta Sanctus
Dicta malórum.

Ore cælesti reféllit malignos,
Et probat constans ratióne falsos,
Semper indignos Dómino polórum
Crédere nolle.

Saxeo nimbo lapidátus ; instat
Paulus, et summis lapidántum servat
52 Vestes, ut reddat liberos ad ictum
Cæde cruéntos.

Sústinet mortis rábiem prophánam
Plenus omni pietáte cordis,
Hóstibus quærit véniam, misértus
Péctore grato.

Imbuit primus, hómínes beátos
Corde dirécto, jécure fidéli
In fide Christi juguláta telis
Pónere membra.

Quæsumus fléutes, benedice prime
Martyr, et civis sociáte justis,
Cælitus claræ regiónis heres
Inelyte pollens.

Promptus hic nostrum fácius remitte :
Tolle languórem, tribue salútem :
Confódi hostem, réleva mœrórém,
Morte subactá.

Glóriam psallat chorus, et resúttet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini trino Deitáti soli
Sidera clament.

ñ. Amen.

Supplicatio. Orémus Dei Patris omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorémus ; ut nos gratiá Christi sui Dómini nostri Jesu Christi, et per intercessiónem Sancti mártiris sui Stéphanii propitiis justificáre dignétur. *ñ*. Præsta, Ætérne omnipotens Deus.

Kyrie, eléison. *ñ*. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Deus, cui Ecclésia tua Sanctum Stéphanum mártirem primum messis suæ manipulum dedit, et primitivam oblatiõem novellæ confessióis

ostendit, ac præconiū, quem fructum fidei matur-
rescētis exhibuit : præsta univēso cœtui interces-
sione mārtyris inemorāti, ut Ecclēsiā tuā juvet
suffrāgio, quā ornāvit ministērio : foveat patroci-
nio, quā ædificāvit exēplo.

Pater noster. Liberāti à malo. Humiliāte vos be-
nedictiōni. Dōminus sit. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

Benedictio. Dōminus Jesus Christus, qui primum
suz passioēis sequācem Stēphanum mārtyrem fecit,
det nobis suz passioēis exēplo victōriā ferre de
mundo. *ñ.* Amen. Sui quoque mārtyris prece simi-
lem nobis tribuat vim suz dilectiōis habēre, et
adversitatē æquāli tolerāntiā superāre. *ñ.* Amen.
Ut instrūcti exēplo Redemptōris, et invitāmēto
mārtyris percipiāmus plenitudinē nostrz redem-
ptiōis. *ñ.* Amen.

Per misericōrdiam ipsius.

Lauda. Beātus vir, qui timet Dōminum. Allelūia.
P. In mandātis ejus cūpiet nimis. Allelūia. Allelūia.
ñ. Potens in terra erit semen ejus, generātio rectō-
rum benedicētur. *P.* In mandātis ejus. *ñ.* Glōria,
et honor Patri, etc. *P.* In mandātis ejus.

Oratio. Dōmine Jesu Christe. *Quære infrā in isto
folio.*

Ad Matutinum.

Antiphona. Labia mea, Dōmine, apēries. *P.* Et os
meum annuntiābit laudem tuā. *Psalmus.* Misere-
re mei, Deus.

Oratio. Exultent, Dōmine, labia nostra præconiō
veritatēis ; ut non revolvāntur vaniloquio falsitatēis :
sic lingua nostra judicium veritatēis loquātur, ut
Christum tuum verum judicem promptissimē laudet :
atque ita præcepta tua assiduē in nostro corde ver-
sēntur, ut gressus nostri ab insidiōsis decipulis mi-
nimē supplantēntur. *ñ.* Amen.

Per misericōrdiam tuā.

Antiphona 1. Lapidāverunt me inimici mei. *P.* Et
fixurz lapidum suōrum in testimōnium illis erunt ;
dum vēnero ante judicium pētere pro peccātis cō-
rum. *ñ.* Crēdidi propter quod locūtus sum : ego
autem humiliātus sum nimis. *P.* Et fixurz lapidum.
ñ. Glōria, et honor Patri, etc. *P.* Et fixurz lapi-
dum.

Oratio. Dōmine Jesu Christe, qui ita mūnere tuo
beāti Stēphani animā munerāsti, ut non solum
Passioēis tuz sequerētur exēplum, sed etiam pa-
tientiz cāperet documētum : ut supplicāret pro
hostibus, qui non cēderet sæviētibus : fortis ad
perferēda vūlnera ; fortis ad non reddēda con-
vicia ; fortis dum ab impiis lapidātur ; fortior dum
pro lapidāntibus deperātur : Qui ergo immemor
ultiōnis pro lapidāntibus exorāvit, memor charitatēis
in nullo supplicāntibus desit. *ñ.* Amen.

Per misericōrdiam tuā.

Antiphona 2. Impetum fecerunt unānimes in Stē-
phanum. *P.* Et falsi testes lapidābant eum invocāntem,
et dicēntem : Dōmine Jesu, suscipe spiritum.
ñ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatēis

A non nocēbit ei. *P.* Et falsi testes. *ñ.* Glōria, et hon-
nor Patri, etc. *P.* Et falsi testes lapidābant.

Oratio. Impetus factus à persequēntium turba non
pōtuit, Christe Dōmine, Stēphani mārtyris tui tur-
bāre constantiā, cum et falsōrum 53 tēstium cre-
dilitate carnis vestimēta depōsuit ; oris tamen
confessiōnem, quā te crēdidit, non amisit : cum la-
pidātus etiā te Deum, ut ejus spiritum exciperes,
exorāvit. Te ergo quæsumus, et rogāmus, ut illā
nos gātiz tuz pietate remuneres, quā illum coro-
nāsti post lapides : et qui ejus spiritum suscepisti in
glōria ætēina, à nobis, quæsumus, propitiātus rēmove
supplicia. *ñ.* Amen.

Per misericōrdiam tuā.

Antiphona. Lapidābant Stephanum, qui erant in
B concilio, et intuebāntur. *P.* Vultus ejus tanquam
vultus Angeli Dei stantis inter illos. *ñ.* Conserva me,
Dōmine, quōniam in te sperāvi, salvum me fac Deus
meus. *P.* Vultus ejus. *ñ.* Glōria, et honor, etc. *P.*
Vultus ejus.

Oratio. Dōmine Jesu Christe, qui in concilio lapi-
dāntium beatissimi mārtyris tui Stēphani ita glorificas
vultum, ut ab his qui eum lapidābant, lapidātū aspē-
ctus intuerētur Angēlicus, dum præmiuens illo mon-
strarētur magistro patientiā exornāri ; da nobis, ut ex
hoc mereāmur ad præmium æternitatēis attōlli. *ñ.*
Amen.

Per misericōrdiam tuā.

ñ. Super acervum lapidum læta est anima mea,
et super inimicos meos Deum deprecātus sum ; prop-
tērea vindemiābo fructus meos in pace. *P.* Et mini-
strābo in conspēctu Dōmini de bonis, quæ præstitit
mihī. *ñ.* Quid retribuam pro omnibus, quæ præstitit
mihī? cālicem salutāris accipiam. *P.* Et ministrābo.
ñ. Glōria, et honor Patri, etc. *P.* Et ministrābo.

Oratio. Dōmine Jesu Christe, qui animā beatissimi
mārtyris tui Stēphani tantā mūnerum grātiā deco-
rāsti, ut super acervum lapidum exultāret, et pro ini-
micis te, ut illis pārceres, expōceret ; reple corda
nostra mūnere gratiārum, et immarcescibili dono vir-
tutum : ut intervēntu tui mārtyris, ita ministrēmus
semper in conspēctu tuo de bonis, quæ præstiteris
nobis, quālitē et hic dilatēmur sanctitatēis in opere,
et pōst vindemiēmus fructus nostros in pace. *ñ.*
D Amen.

Per misericōrdiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Nomen Dōmini invocāvi :
dat : magnitudinē Deo vestro : vera sunt opēra ejus,
et omnes viæ ejus judicia.

Canticum. Attēde Cœlum. *Require fol. 4.*

Ad Benedictus. *Antiphona.* Benedictio Dōmini in
meridiem justi festinat. *Canticum fol. 6.*

Sono. Custōdi me, Dōmine. *Require fol. 51.*

Lauda. Laudāte Dōminum de cœlis. Allelūia. Lau-
dāte eum in excelsis. Allelūia. *Psalmus cxxviii.*

Propheta.

Lectio libri Sapiētiæ Salomōnis (Cap. iv).

ñ. Deo grātias.

Justus si morte præoccupatus fuerit, anima ejus A in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est non diuturna neque numero annorum computata: cani sunt autem sensus hominis, et ætas senectutis vita immaculata. Placens Deo, factus dilectus, et vivens inter peccatores translatus est. Raptus est ne malitia mutaret intellectum ejus, aut afflictio reciperet animam illius. Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, et inconstantia concupiscentiæ transvertit sensum sine malitia. Consummatus in brevi explevit tempora multa: placita enim erat Deo anima illius: propter hoc properavit educere illum de medio iniquitatum: populi autem videntes, et non intelligentes, nec ponentes in precordiis suis talia: quoniam misericordia Dei, et gratia in sancto illius, et respectus in electo ipsius. *ñ. Amen.*

Hymnus. Christus est vita. *Supplicatio.* Oremus Dei Patris Omnipotentis. *Quære fol. 52.*

Capitula. Beatissime Stéphane Protomartyr, vocabitur tibi nomen novum, quod os Domini nominavit: ut qui mortem pro illo sumeres, coronam per illum et nomine et virtute susciperes: Primus in martyrio, primus in premio: primus in aula mundi, primus in aula cæli: ut hic pro Christo lapidatus, ille ab ipso coronatus, exultes; ut pro quo hic crudelissimam sustinisti penam, illic pretiosissimam susciperes coronam: ergo qui extitisti Ecclesiæ primitivus, nunc esto patronus assiduus: ut sit Christus nobis, te precante, propitius, pro quo martyr extitisti mirificus.

Pater noster. Liberati à malo.

Lauda. Beatus vir, qui timet Dominum.

Benedictio. Dominus Jesus Christus, qui, etc.

In nomine Domini nostri Jesu Christi perficiamus cum pace. *ñ. Deo gratias. Quære f. l. 52.*

IN FESTO SANCTI JOHANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Ad Vesperos

Lauda. Confessionem, et decorem induisti. **54 P.** Amictus lumen sicut vestimentum. *ñ.* Confessio, et species in conspectu ejus: sanctitas et magnificentia in sanctitate ejus. *P.* Amictus lumen.

Sono. Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: narrabo mirabilia tua. Alleluia. Lætabor, et exultabo in te, Domine: psallam nomini tuo, Altissime. Alleluia.

Antiphona. Sic eum volo manere, donec veniam, dixit Dominus. *P.* Ille est Discipulus, qui testimonium perhibet de his. *P.* Et scimus quia verum est testimonium ejus. *P.* Manus enim mea auxiliabitur ei, et brachium meum confortabit eum. *P.* Ille est Discipulus. *ñ.* Gloria. *P.* Et scimus.

Lauda. Diligam eum ex toto corde meo, dicit Dominus. *P.* Et erit sicut ros Israël, germinabit sicut liliium, et florebit. Alleluia. Alleluia. *ñ.* Et erit tanquam lignum, quod transplantatum est secus decursus aquarum quod fructum suum dabit in tempore suo. *P.* Et erit. *ñ.* Gloria, etc. *P.* Et erit.

Hymnus

Iste electus Johannes diligendi promptior, Advocatus in perennem veritatis gratiam, Mercèdem assumens honoris, quicquid ambit, obtinet.

Insula Pathmos teneri imperante promittitur: Cōspicit illic refusa cœlitus mysteria, Et profunda, quæ notavit, mente narrat ardua.

Accipit Dei Parentem in suis precordiis, Ut minister veritatis administret Virgini; Quæ Deum enixa, sola virgo semper adstitit.

Iste supra pectus illud sempiterni Numinis Corporis usu reclinis, hauriebat intima; Spirituque indicabat veritatis gratia.

Ad crucein tractus Redemptor, esse matris filium. Dicit istum; rursus ipsam esse matrem præcipit: Carne unus, spiritus alter, ut manerent filii.

Ultimæ prænotus horæ, scindere tunc præcipit. Terram fossam ministris, quæ reclinis inruit, Mortis et vice quievit omne vivens sæculo.

Te rogamus, te precamur, sancte Christi Apóstole, Tolle peatem, aufer ulcus, et foveto languidos: Pelle morbum, cæde hostem, et remove scandalum.

Non adurat terram ignis, ærem non sauciet; Non refundat ultioni triste cœlum turbines; Non reclinet in rufram Orbem ira funditis.

Décidat delictum omne; subsequatur gratia. Auferatur culpa tota, sit salutis cõpia; Sit remota cuncta lues; augeatur charitas.

Gloria Deo Patri sit, gloria sit Filio.

C Sit Paraclyto manenti semper ingens gloria; Qui Deus vivit per omnia sæcula sæculorum.

Amen.

Supplicatio. Oremus Dei Patris Omnipotentis misericordiam, supplices imploramus; ut nos gratia Christi sui Domini nostri Jesu Christi, et per intercessionem Sancti Johannis Apóstoli, et Evangelistæ propitius justificare dignetur. *ñ.* Præsta Æternæ Omnipotens Deus.

Kyrie, eléison. *ñ.* Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Ineffabilia sunt, Domine, fluenta uteri tui, quibus præ cæteris dilectus ille à te discipulus, recubans in sinu tuo, saciari promeruit: quæsumus ergo, ut, mortificatis membris nostris, tuis semper mereamur inhærere vestigiis: ut intercessu hujus Sancti Johannis, ita nos ignis amoris tui concremet, et absumat, qualiter beneplacitum nos tibi in toto holocaustum efficiat.

Pater noster. Liberati à malo.

Humiliate vos benedictioni.

Dominus sit. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

Benedictio. Christus Dominus, qui dilectum à se discipulum suo fecit recubare in pectore, illæsos nos custodiat in sinu matris Ecclesiæ. *ñ.* Amen. Et qui fluentis gratiæ ex sinu suo prænanantibus recubantis animam maduit, dono nos sempiterni muneris jubeat consolari. *ñ.* Amen. Ut per quem discipulus hic dilectus effectus est virgo, per eum peccatores in Angelorum transmutatione evocentur consortio. *ñ.* Amen.

Per misericordiam ipsius.

Lauda. Germinábant ossa tua quasi sálices. Alle-
lúia. *P.* Juxta fluéntes aquas. Allelúia. Allelúia.
̎. Et erit tamquàm lignum, quod transplan-
tatum est. *P.* Juxta fluéntes aquas. ̎. Glória.
P. Juxta.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui beatissimum Jo-
hanem Apóstolum tuum. *Quære fol.* 55.

Ad Matutinum. Antiphona. Lábia mea, Dómine,
aperies. **55** *P.* Et os meum annuntiábit laudem tuam
Psalms 1..

Oratio. Laudet te, Dómine, lingua nostra annun-
tiádo justitias tuas, et exultent lábia nostra præcón-
nio veritátis, ut non dissolvántur vaniloquio falsitá-
tis : ut qui tibi constítendo remissis criminibus in te
exultámus, et in congregatióne justórum sacro
agnine decantántes, vitæ beatæ efficiámur herédes.
̎. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Caro mea requiescet in spe. *P.* Qui
non derelinques ánimam meam in inférnum ; nec
dabis sanctum tuum vidére corruptiõnem. ̎. Notas
mibi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætitiá cum
vultu tuo, et delectatiõnes in dextera tua usque in
finem. *P.* Quóniam non derelinques. ̎. Glória, et
honor Patri, etc. *P.* Quóniam non derelinques.

Oratio. Christe, Dei Filius, qui virgini discipulo
virginitatis præmia etiam in hac vita pósito contu-
listi, ut de sorte mortis posset suscitáre membra
moriéntia, qui in membris suis moríferæ libidinis
dominári non passus est incentiva : adesto nobis
præcibus ejus, ut post lapsus, quibus lascivè in hac
vita decidimus, mundátis ad te córdibus et corpóri-
bus accedámus. ̎. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Fácies tua tamquàm munda illuminá-
bitur. *P.* Vultus autem tuus sicut Lúifer oriétur, à
meridiána parte germinábit tibi vita. ̎. Per diem sol
non uret te, neque luna per noctem. *P.* Vultus au-
tem. ̎. Glória, et honor, etc. *P.* Vultus autem.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui beatissimum
Johannem Apóstolum tuum nec in vinculis exilii dé-
seris, nec in effóssa fovea derelinquis ; ánnue nobis
præcibus ejus, ut ita nos semper pietas foveat, quá-
liter hic et in ætérnum, te protegente, sceptrum nos
semptérni regni usquequaque possideat. ̎. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Custódi corpus meum ab omni pol-
lutióne. *P.* Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in
me excitávit ætérnas. ̎. Notas mibi fecisti vias
vitæ, et implébis in lætitiá cum vultu tuo : delecta-
tiõnes in dextera tua usque in finem. *P.* Odor tuus.
̎. Glória, et honor, etc. *P.* Odor tuus.

Oratio. Diléctus à te, Dómine Jesu Christe, in-
effábile testimónium discipulis perhibuit, dum, quod
admirarémur, tuò de pectore sumpsit, mirificè re-
putáre proméruit : principium ergo quod et mysticá
fide cognóvit, et verbis mysticis exorávit : esto in
ore nostro ad complementum virtútis, ad effectum

piæ operatiónis ; ut tibi sine fine jungámur, cujus
poténtiam magnificè constítémur. ̎. Amen.

Per misericórdiam tuam.

̎. Vir iste in pópulo suo mitissimus apparuit se-
nectáte gravi, et glóriá dignus. *P.* Iste est, qui orat
pro pópulo et pro civitáte ista. ̎. Vir iste consecrá-
vit legem Dei excélsi, et in tentatióne invéntus est
fidélis. *P.* Iste est. ̎. Glória, et honor etc. *Reite-
rétur* ̎. Vir iste.

Oratio. Memores præceptórum tuórum, Dómine
Jesu Christe, quibus nos memóriis sanctórum com-
municáre præcepisti, beatissimi Apóstoli tui Johán-
nis, sparsos per orbem meritorum títulos celebrámus,
qui corónam, quam nóminis sui interpretatióne pro-
méruit, privilégio sanctitátis obtinuit : præsta igitur,
eódem interveniénte, ut, qui præcónia ipstus, reli-
giónis cultu venerámur, patrocinia ejus impénsis
consequámur. ̎. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Canticum. Antiphona. Thronum glóriæ herédi-
tas illius dat votum optánti, et benedict annos justí.

Canticum (I Regum, 11).

Confirmátum est cor meum in Dómino, * et exal-
tátum est cornu meum in Deo salutári meo :

Dilatátum est super inimicos meos os meum : *
lætor mihi in sanctitate tua. Quóniam non est álius
Deus, quémodo Deus noster :

Neque justus præter te, Dómine, * et non est san-
ctus præter te.

Nolite gloriári excélsè, et nolite alta loqui in su-
pérbia ; * et ne éxeat magniloquium ex ore vestro :
quóniam Deus sciéntiæ Dóminus est :

Deus, qui parat adinventiões suas, * arcus potén-
tium infirmátus est, et infirmi virtúte præcincti sunt.
Pleni pánibus minoráti sunt, * et esuriéntes trans-
ierunt terram :

Stérilis péperit septem, * et fætósa in filiis inlir-
máta est.

Deus mortificat et vivificat, * ducit ad íferos et
redócit.

Deus pauperem, et divitem facit, * humiliat et
exáltat.

56 Súscitat de terra ínopem, * et à stércore érigit
pauperem :

Et sedére facit eum cum princípibus pópuli sui, *
et thronum glóriæ hereditátem dabit illi.

Dat votum optánti, et benedict annos justí, *
quia non in viribus potens est vir.

Omniem enim infirmum * facit adversárium ejus
Dóminus sanctus :

Non gloriétur sapiens in sapiéntia sua, * neque
gloriétur dives in divitiis suis,

Neque gloriétur fortis in fortitudine sua, sed in
hoc gloriétur : * qui gloríatur scire, et intelligere
Dóminum ; fácere judicium, et justitiam super ter-
ram.

Dóminus ascéndit in cœlos, et tonat : * ipse júdi-
cat extrémá terræ.

Potens est, et dat virtutem régibus, et exálat A cornu Christi sui.

Reiteretur Antiphona.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio Dómini in mercèdem iusti festinat.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus. *Quære sol.* 6.

Sono. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine. Allelúia. *ŷ.* Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. *P.* Psallam tibi.

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis : Allelúia. Laudáte eum in excelsis. Allelúia.

Alia Lauda. Allelúia. Confessio ejus super cælum, et terram. Allelúia. Exaltábit cornu pópuli sui. Allelúia. *ŷ.* Hymnus est omnibus sanctis ejus. Allelúia: *Psálmus cxlviii.*

Lectio libri Sapiéntiæ Salomónis (Cap. x).

ñ. Deo grátias.

Sapiéntia justum dedúxit per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanc-
órum : honestávit illum in laboribus, et complévit labores illius. In fraude circumveniéntium illum áfuit, et honestum illum facit. Custodivit illum ab inimicis, et à seductóribus tutávit illum, et certámen fortium dedit illi ut víceret, et sciret quoniam omnium poténtior est sapiéntia. Hæc vincitum justum non dereliquit, sed à peccatóribus liberávit illum : descendit cum eo in fóveam, et in vínculis non dereliquit illum, donec afferret illi sceptrum regni, et poténtiam advérsus eos, qui eum deprimébant : et mendáces osténdit, qui maculavérunt eum, et dedit illi claritátem aeternam. *ñ.* Amen.

Hymnus. Iste eléctus Johánes. *Quære suprâ in Vesp. fol. 54. Supplicatio, ut suprâ.*

Capitula. Christus Dei Filius, qui te princípium, quod ipse es, in ore à te dilécti discipuli ita confitéri dedisti, ut illuc cor ejus ascénderet, quó nullus álius valuisset ; fac nos tui múnemis grátia cor semper in supérnis habère : ut, exinde capiéntes veritatis omnimodæ disciplinam, quod hic proféssi fuérimus ex ore, futúro consequámur in múnere.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Germinábunt ossa tua. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui diléctum. *fol. 54.*

In nómine Dómini.

IN ALLISIONE INFANTIUM, SIVE SANCTORUM INNOCENTIIUM.

Ad Vesperos.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miserátor Dóminus. *ŷ.* Directam fecit viam justórum, et preparávit iter sanctórum. *P.* Miséricors.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. *ñ.* Et cum.

Sono. Justórum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torinéntum mortis. Allelúia. *ŷ.* Visi sunt in óculis insipiéntium mori, æstimáta est malitia éxitus illórum : illi autem sunt in pace. Allelúia.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. *ñ.* Et cum.

Sono. Allelúia. Justi in perpétuum

ŷ. Et apud Dóminum est merces eórum. Allelúia. Allelúia.

Dicat Présbyter. Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Hi sunt, qui sequántur agnum quocúmque íerit : hi sunt empti ex homínibus primitiæ Deo, et Agno. *P.* Et in ore eórum non est invéntum mendácium : quóniam sine mácula sunt in conspéctu Dei sui. *ŷ.* Justi vero in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum. *P.* Et in ore. *ŷ.* Glória. *P.* Et in ore.

Lauda. Hi sunt, qui non inquinavérunt vestem suam : mecum ambulábunt in albis, quóniam dñi sunt. *P.* Et quicúmque vicerit, sic vestiétur. Allelúia. Veste cándida. Allelúia. Allelúia. Allelúia. *ŷ.* Et clamavérunt iusti ad Dóminum, cùm tribularéntur : de necessitatibus eórum sæpè liberávit eos. *P.* Et quicúmque. *ŷ.* Gloria. *P.* Et quicúmque.

Hymnus.

Deus sanctórum, psállimus,
Christi canétes præmia,
Qui sancto largus Spíritu
Triúmphum dedit párvulis.

57 Ex ore quoque infántium

Perfécta laude Dómini,
Totum potens in ómnibus
Artes destrúxit Zábuli.

Qui mentem regis ímpii
Visórum agens stimulus,
Deum regémque Dóminum
Posse persuásit périmi.

Magi sequúntur índicem
Ducéntis faciém síderis,
Quæ ortu sui lúminis
Ætérno servitret regi.

Heródes natum méuit
Regem Judææ débitum,
In qua extérnus genere
Succédi tímébat sibi.

E dicto cæli pósito,
Magi in terram térritus
Totius causam sæculi
Cæcus ignórat ámbiens.

Verbisque mitis primum
Gaudere sese símulat,
Adoráturum póllicens
Natum regréssi ut pródeunt.

Sed postquam Deo móniti,
Dolis terra eváuit :
Immáne tentat fácinus,
Cunctis ignótno sæculis.

Christum Béthlehem audierat
Divino nasci oráculo,
Urbis audito nómine,
Parénte quo náscitur nescius.

Nascéntis tempus cómutans,
Infra binátum púeros,
Matrum raptos ab ubéribus,
Necáre jubet ímpius.

Quos testes sibi Dóminus

Certo passdrus tempore,
Pius Redemptor omnium
Laude sacravit perpetim,
Oblatis Mairum flētibus,
Ostēdens seri lāchrymis,
Ad futāram gloriam
Certis metētur gāudiis.

Memēto salūtis Auctōr,
Quod nostri quondam cōrporis
Ex illibāta Virgine
Nascēdo formam sūmpseris.

Glōria tibi, Dōmine,
Qui natus es de Virgine, etc.

Supplicatio. Orēmus Redemptōrem mundi Dōminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiōne rogēmus; ut nos per grātiā nativitātis ejus, et per intercessiōnem Sanctōrum Innocēntium parvulōrum mārtyrum nobis salūtem animā et cōrporis, et remissiōnem peccatōrum, et pacem propitiū tribuere dignētur. *ñ.* Præsta, ætérne omnipotens Deus.

Kyrie, elēison. *ñ.* Christe, elēison. *Kyrie, eleison.*

Capitula. Christe, inenarrābile lumen mundi, qui adhuc in ipsis cunābulis constitūtus, nondū efflētus mārtyr, mārtyrii palmā catēvas Infāntium dedicāsti: qui, nec dum loqui valētes, sub mucrōne sæviētium vārios fecisti mugitus emittēre: quorum animas de ābditis infernōrum, te spontāneē pro nobis omnibus moriēte, maluisti eripere; inspira eis, sine intermissiōne orāre pro parvulis: ut, qui propriis non valēamus supplicatiōnibus emundāri à crimine, cōrum, qui te, quocūque feris, cum hymnis, et cānticis adsequētur, et hic et in ætérnum postulatiōnibus abtuāmur.

Pater noster. Liberāti à malo. *Requite fol. 2.*

Humiliāte vos benedictiōni.

Dominus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

Benedictio. Unigēnitus Dei filius, quo nascēte in terris, Bethlehēmitica rura occidōrum pro se Infāntium crudē infēcta sunt, det nobis habere semper pro se optābile votum, et remuneratiōnis pātile prēmium. *ñ.* Amen. Quique illos non ex ætāte, sed de sanguine victōres effēcit, ipse nos confessōres efficiat cūmuis nostri. *ñ.* Amen. Ut cum his, quorum et vos sanguinis ad Deum clamat de terra, remunerānda quādoque admittātur à Christo confessiō nostra. *ñ.* Amen.

Per misericōrdiam.

Lauda. Candidāti sunt nazarēi tui, Sion, supra nivem: *P.* Comparāti saphiro pulchriōres invēti sunt, dederūntque glōriam Deo. *Allelūia.* *ñ.* Accēdite ad Deum, et illumināmini; et vultus vestri non erubēscent. *P.* Comparāti saphiro pulchriōres. *ñ.* Glōria, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *P.* Comparāti saphiro pulchriōres.

Oratio. Christe, Dei filius, qui parvulos ad te cōlēsūs. *Requite infra in Matutinis istius festi.*

Ad Matutinum. *Antiphona.* Da nobis lætitiā salutaris tui: et spiritu principalī confirma nos, Dōmine. *Palmus 1.*

A Oratio. Redde nobis lætitiā salutaris tui, Dōmine; quam amissimus iniquē gerēdo, **58** et prætermisimus negligēdo: tu nos ad eam rēvoca, et eam nobis restāura: ut peccāto expulso, succēdat justitia; et mōestitiā repulsā, ætérna adsit lætitiā: da, quæsumus, hanc jocunditātem, ut pervēntre mereāmur ad ætérnam salūtem. *ñ.* Amen.

Per misericōrdiam tuam.

Antiphona. Sinite Infāntes venire ad me; *P.* Et nolite prohibere eos: tālium est enim regnum cælōrum. *ñ.* Accēdite ad Deum, et illumināmini: et vultus vestri non erubēscent. *P.* Et nolite prohibere. *ñ.* Glōria, et honor, etc. *P.* Et nolite.

Oratio. Christe, Dei Filius, qui parvulos ad te cōlēsūs magistērii doctrinā invitās; fac nos semper esse malitiā parvulos, et mandatōrum tuōrum observatiōne perfēctos; et qui tālium esse regnum cælōrum pronūntiās, nos illis, quos bonos apud te cōmprobās, sine fine conjūngas. *ñ.* Amen.

Per misericōrdiam tuam.

Antiphona. Vocem sāguinis ad te clamāntis. *P.* Audi, Dōmine: memorāre invictissimas mortes Innocēntium parvulōrum tuōrum. *ñ.* Effuderunt sāguinem innocēntem in circūitu Hierūsalem, et non erat qui sepeliret. *P.* Audi, Dōmine, memorāre. *ñ.* Glōria, et honor Patri, etc. *P.* Audi, Dōmine, memorāre.

Oratio. Memorāre, Dōmine, invictissimōrum parvulōrum tuōrum pro tuo nōmine occidōrum; et præsta, ut vocem sāguinis eōrum pro nobis ad te clamāntem, sic clemētēr exāudias; ut nobis omnibus peccāta dimittas. *ñ.* Amen.

Per misericōrdiam.

Antiphona. Sapiēntia aperuit os mutōrum, *P.* Et linguas infāntium fecit disertās. *ñ.* Invocabant Dōminum, et ipse exaudiēbat eos: in colūmna nubis loquebātur ad eos. *P.* Et linguas infāntium. *ñ.* Glōria, et honor Patri, etc. *P.* Et linguas infāntium.

Oratio. Vera Dei Sapiēntia Patri, qui os mutōrum āperis, et linguas infāntium disertās efficis; da in ore nostro perfēctam legis tuæ custōdiam: ut, te immaculāto corde sequētes, illud semper labiis prædicēmus, et opere impleāmus: unde te, qui es vera sapiēntia, sine fine laudēmus. *ñ.* Amen.

Per misericōrdiam tuam.

D *ñ.* Hi sunt, qui non inquināverunt vestem suam, *P.* Cum Dōmino ambulāverunt in albis, quoniam digni sunt: et quicūque vigerit, sic vestiētur candida veste. *ñ.* Sequūntur agnum, quocūque ferit, et in ore eōrum non est īvētum mendācium. *P.* Cum Dōmino ambulāverunt. *ñ.* Glōria, et honor Patri, etc. *P.* Cum Dōmino ambulāverunt.

Oratio. Isti sunt, Dōmine, qui non polluērunt vestimēta sua, quibus nulla utique pōtuit peccādi suboriri illēcebra: concēde ergo nobis per indulgēntiæ donum illis esse participes, quos apud te pro mēritis āpprobās esse felices. *ñ.* Amen.

Per misericōrdiam tuam.

Ad Cānticum. *Antiphona.* Infirmi virtūte præcineit

sunt. Non gloriétur fortis in fortitúdine sua, sed in hoc gloriétur : Qui gloriátur scire et intelligere Dóminum.

Canticum. Confirmátum est cor meum. *Require fol. 55.*

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedicite Dóminum.

Canticum. Benedictus es Dómine, Deus patrum nostrórum. *Require fol. 6.*

Sono. Salus justórum à Dómino est. *P.* Et salvábit eos. Allelúia. Allelúia. *ŷ.* Quia speraverunt in Deum vivum. *P.* Et salvábit eos.

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis. Allelúia : laudáte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus cxlviii.*

Lectio libri Hieremíæ Prophetæ (Cap. xxxi).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Vox in Rama audita est lamentatiónis, fletus, et luctus, plorátus, et ululátus multus. Rachel plorans filios suos, et nóluit consolári super eos, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus : Quiéscat vox tua à plorátu, et óculi tui à láchrymis : quia est merces óperi tuo, ait Dóminus, et reverténtur de terra inimici. Et erit spes novíssimis tuis, ait Dóminus : et reverténtur filii tui ad términos suos. Audiens audívi Ephraím transmigrántem : Castigásti me, et eruditus sum, quasi juvenículus indómitus : convertéte me, et revertár : quia tu es Deus meus. Postquam enim converísti me, egi pœniténtiam : et postquam ostendisti mihi, percússi femur meum. Confósus sum, et erúbui, quóniam sustinui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Si filius meus honorábilis mihi Ephraím, si puer delicátus : quia ex quo locátus sum de eo, adhuc recordábor ejus. **59** Idcirco conturbáta sunt viscera mea super eum : miserébor miserans ejus, ait Dóminus omnipotens. *Respondet. Amen.*

Hymnus.

Catérva matrum pèrsonat :

Conlisa defert pignora,
Quarum tyránnus míllia
Christo sacrávit victima.

Miráculis dedit fidem
Habère se Deum Patrem,
Infirma sanans córpora,
Et súscitans cadávera.

Orat salútem sérvulo
Nixus genu Centúrio,
Credéntis ardor plúrimus
Extínxit ignes fébrium.

Petrus per undas ámbulat
Christi levátus dextérâ ;
Nátúra quam negáverat,
Fides parávit sémitam.

Honor matris et gáudium,
Imménsa spes credéntium
Per atra mortis pócula
Resólvit nostra crimina.

Meménio sa útis auctor,
Quòd nostri quondam córporis

Ex illibáta Virgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Glória tibi, Dómine,

Qui nátus, etc.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi. *fol. 57.*

Capitula. Turba Innocéntium parvulórum, quæ pro sui Redemptóris nómine proprio est delibáta cruóre, non cesset Dóminum pro sérvulis exoráre : quòd, te impetránte, licèt immériti, pro ejus nómine post hujus vitæ excúrsum sanctiórum quæmus adunári cohórtibus, quáliter cum eis perénnter hymnum decantáre in júbilo mereámur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Candidáti sunt nazaræi. *Benedictio.* Unigénitus Dei Filius. *Quære fol. 57.*

B In nómine Dómini.

Sancti Thomæ Archiepiscopi, et Mártyris. Omnia dicántur ut in Commúni unius Mártyris Pontíficia.

IN FESTO SANCTI JACOBI APOSTOLI.

Ad Vesperos.

Lauda. Glória, et honóre coronásti eum. *P.* Dómine. *ŷ.* Glóriam, et magnum decórem imposuisti super eum. *P.* Dómine.

Sono. Allelúia. Beátus vir, qui timet Dóminum : Allelúia. *P.* In mandátis ejus cúpiet nimis. Allelúia, allelúia. *ŷ.* Glória, et divitiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. Allelúia.

Antiphona. Oculus Dei adspéxit justum in bono. *P.* Et elégit illum ab humilitáte sua : audívit eum, et vocem ipsius. *ŷ.* Beátus vir qui intélligit super egénium, et páuperem : in die mala liberábit eum Dóminus. *P.* Et elégit illum. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et elégit.

Lauda. In memória ætérna erit justus. Allelúia. *P.* Ab auditu malo non timébit. Allelúia, allelúia. *ŷ.* Potens in terra erit semen ejus : generátió rectórum benedicétur. *P.* Ab auditu malo. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Ab auditu malo.

Hymnus.

Clara Sanctórum una Hierúsalem

Mater conláuda : nímiùm latáre ;

Filii multi quia sunt desértæ,

Quàm virum habens.

Jacóbus, ob hoc, tuus, dictus justus

Sacram conscéndit sacer, et sacerdos

Intrat Sanctórum solus hic in Sancta,

Virgo quòd extat.

Carne hic frater Dómini vocátus,

Gratiá fretus et Apostolátu

Inbuit plebes, pia custodíre

Dógmata Christi.

Arduà post hinc pósitus in arce

A malis : Christum, ut neget venisse :

Confutat dogma dissértè imp.órum

Pharisæórum.

Ad hoc impúlsus solo, et projéctus

Stat, sed inlæsus mémorat, quod prius :

Muxque fullónum unus fuste sacrum

Cérebrum quatit.

D

Póscimus næsti, pie et benigne
Martyr excelsæ, plebique connexe :
Ptebi convulsæ durum jugum pelle :
Bella remove.

Sit salus agris, sit quies defunctis :
Sit vigor fassis, sit remota pestis :
Vitiis pulsis, miseris sit cœlis

Aditus patens,

Sit Deo laus . Patri, atque Nato :
Triplici honor uniuersum cum Sancto :
Nómini Trino : Deitáti soli
Sidera elament.

ñ. Amen.

*Supplicatio dicitur, ut in festo Sancti Johannis
Apostoli mutato nomine fol. 54.*

60 *Capitula.* Omnipotens Pater, qui beatissimo
Apostolo et mártiri tuo Jacobo præcipuo múnere
præstitisti, ut per te fieret de frágili fortis, de míni-
mo grandis, de milite dux, de servo amicus, de súp-
plici miríficus advocátus : presta placátus, ut inter-
uents sedulo iisdem nunc de quibus ipsa eléctus est
membris, adhibeat fragilitáti poténtiam, humilitáti
glóriam, militiæ disciplinam, seruitú i libertátem,
necessitáti advocatiónem.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Humilitate vos benedictiõni,

Dóminus sit semper. ñ. Et cum.

Benedictio. Beatissimi Jacóbi Apostoli et Mártiris
sui nos Dóminus intercessiõne custódiat. ñ. Amen.
Sperántium in se necessitátes placátus inténdat. ñ.
Amen. Ut ejus secúti vestigia ad cœlestia regna pèr-
gere valeámus. ñ. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Justus ut palma florébit. Allelúia, P. Sicut
cedrus Libani multiplicábitur. Allelúia, allelúia. †.
Potens in terra erit senen ejus : generátiõ rectórum
benedicétur. P. Sicut cedrus. †. Glória, et honor,
etc. P. Sicut celrus.

Oratio. Homo iste glorificátus. *Requre infra in
Mémbris.*

Ad Matutinum. Antiphona. Lábia mea, Dómine,
aperies : P. Et os meum annuntiábit laudem tuam.
Psalms 1.

Oratio. Exúltent, Dómine, labia nostra præconiõ
veritátis ; ut non resolvántur vaniloquio falsitátis :
D sicque lingua nostra júdicium veritátis loquátur, ut
Christum tuum verum júdicem pronpiíssimá devo-
tiõne laudet : atque ita præcepta tua assiduè in no-
stro corde versétur, ut gressus nostri ab insidiõsis
decipulis mínimè supplantétur. ñ. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Iste homo honorificátus est valdè, et
confregit Deus corda inimicorum ejus. P. Et prope-
ràvi in domo Dónini Dei sui perfécto corde, et vi-
derunt omnes quæ magnífica fecit Deus per ipsum.
†. Máxima est glória ejus in salutári tuo : glóriam,
et magnum decórem impones super eum. P. Et prope-
ràvit. †. Glória, et honor, etc. P. Et prope-
ràvit.

PATROL. LXXXVI.

A *Oratio.* Homo iste glorificátus, Christus exúltat,
qui cognominári proméruit justus, ut tua promissa
justis præmia pópulis prædicáret : hujus iu honóre
acclives expóscimus flébili oratiõne, ut preces no-
stras suscipere dignéris mitis atque placábilis, nos-
que tuis faciás semper inhærere mandátis. ñ.
Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Iste sanctus clamávit, et Dóminus ex-
audivit eum. P. Et ex ómnibus tribulationibus ejus
liberávit eum. †. Et sic benedicétur homo, qui tí-
met Dóminum. P. Et ex ómnibus. †. Glória, et
honor, etc. P. Et ex ómnibus.

Oratio. Cognóscens itaque vir sanctus Jacóbus
Apostolus tuus malitiam pópuli Judæorum, à quibus
sublimátus pinnáculo templi, tulque pro nóminis
B confessiõne indè dejectus, lapidibus impréssus obrúit-
ur : advocátus supréma inter supplicia, per miseri-
córdiam tuæ pietátia amicam assístat pro nobis m-
seris interpellátor assiduus, ut malorum à pressúris
éruj mereámur contuéntes glóriam tuam. ñ. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Stulam glóriæ induit eum Dóminus
P. Jocunditátem et exultatiõnem thesaurizávit super
eum, et nómine ætérno hereditávit illum. †. Potens
in terra erit semen ejus : generátiõ rectórum bene-
dicétur. P. Jocunditátem. †. Glória, et honor, etc.
P. Jocunditátem.

Oratio. Exúltans plebs tua, Dómine, in hoc festo
Jacóbi tui Apostoli summis te flágitat précibus idem,
C ut sicut ab ómnibus cognominátus est justus, itaque
nos appellári mereámur cultóres justitiæ, et miseri-
córdiæ sectatóres. ñ. Amen.

Per misericórdiam tuam,

ñ. Justus justificétur ; et sanctus sanctificétur
adhuc. Beátus, qui lavit stolam suam. P. Ut sit po-
téstas ejus in ligno vitæ. †. Et quicumque vicerit,
sic vestiétur cándidá veste, et non delébo nomen ejus
de libro vitæ. P. Ut sit potéstas. †. Glória, et ho-
nor, etc. *Reiterétur* ñ. Justus justificétur.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Tu solus Dóminus, quia
non est álius, neque justus præter te, neque sanctus
præter te Deum nostrum.

Canticum. Confirmátum est. *Quære fol. 55.*

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio Dónini in
mercédem justí festinat,

Canticum. Benedictus es Dómine Deus patrum no-
strórum. *Requre fol. 6.*

61 *Sono.* Allelúia. Beátus vir, qui timet, *Requre
fol. 59.*

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis, Allelúia : lau-
dáte eum in excelsis. Allelúia, allelúia. *Psalms
cxlviii.*

Hymnus. Clara Sanctórum una Hierúsalem. *Requre
fol. 59.*

Lectio libri Sapiéntiæ Salomónis (Cap. xviii)

ñ. Deo grátias.

Tetigit justum tentatiõ mortis, et commotiõ in

eremo facta est multitudinis : sed non diu permansit ira tua. Proferens enim homo sine querela propugnabit, proferens servitutis suae scutum, orationem, et per incensum deprecationem allegans, restitit irae, et finem imposuit necessitati, ostendens quoniam tuus est famulus. Vicit autem turbas, non virtute corporis, nec armaturam potentiae, sed verbo Dei veratorem projecit, juramenta parentum commemorans. Cum enim jam catervatim cecidissent super alterutrum mortui, interstitit, et amputavit impetum, et divisit illam, quae ad vivos ducēbat viam. In veste enim poderis, quam habebat, totus orbis terrarum, et parentum magna in quatuor ordinibus lapidum erant sculpta, et magnificentia tua in diademate capitis illius erat inscripta. *ñ. Amen.*

Supplicatio. Orémus redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatione rogémus; ut nos gratia nativitatis suae, et per intercessionem Sancti Jacobi Apostoli sui nobis salutem animae et corporis, et remissionem peccatorum, et pacem propitius tribuere dignetur. *ñ. Præstas æternæ omnipotens Deus. Kyrie eleison. ñ. Christe eleison. Kyrie eleison.*

Capitula. Juste Domine, à quo justus merito justitia teneri conceditur, qui per te justè vivere cupiunt, da justitiam, quam retinent mente, ostendant in opere, ex quo sanctum Apostolum tuum Jacobum rectè iustum ab omnibus cognoscimus vocitatum; ejus justa eloquia reproborum consulavit malitia, cum illi cum fallacia nequitiae suae, et justum appellarent, et injusti iam docere optarent: ob hoc quippe eum in sublimi loco accessitum statuērent, ut longè latèque ejus prædicatio resonaret, quem vera loquentem recipere nolunt, sed mox præcipitatum, atque decoratum passione efficiunt: fac nos ejus meritis, et justitiam tenere in mente, et eam prædicare libentè; ut sicut ille operando justitiam justificatus ad te pervenit per martyrii gloriam, ita nos ejus suffragiis per dignam poenitentiam pervenire mereamur ad consequendam indulgentiam.

Pater noster.

Liberati à malo. fol. 2.

Lauda. Justus ut palma florēbit. *Benedictio.* Beatissimi Jacobi. *Quære fol. 6j.*

IN FESTO CIRCUMCISIONIS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI. **D**

Ad Vesperos.

Lauda. Laudaverunt te, Domine, omnes Angeli tui, et cecinerunt Hymnum, dum perliceres fabricam caeli: tuus est dies, et tua est nox. *P.* Tu fecisti solem, et lunam. *ñ.* Tu confirmasti in virtute tua mare, contribulasti capita draconum super aquas. *P.* Tu fecisti.

Sono. Alleluia. Justitia plena est dextera tua. Lætetur mons Sion, et exultent filiae Judae, *P.* Propter judicia tua. Alleluia, alleluia. *ñ.* Alleluia. Magnus Dominus, et laudabilis valde in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus: Dilatans exultationes universae terrae. *P.* Propter judicia.

Antiphona. Vidērunt omnes fines terrae salutare Dei nostri. *P.* Jubilāte Deo universa terra: cantate, et exultate et psallite. *ñ.* Psallite Dōmino nostro, psallite; psallite regi nostro, psallite. *P.* Jubilāte. *ñ.* Glōria, et honor, etc. *P.* Jubilāte Deo.

Oratio. Domine, quem ex homine natum homines conspexerunt, et praedictum fines terrae viderunt, qui ante aliqua tempora praedictus es vocibus Prophetarum, et in tempore visus, et glorificatus multis populorum: concede propitius vasa nos tua tibi permanere mundissima, ut lucis auctor nos et jsgiter illustres, et indesinenter inhabitares. *ñ. Amen.* Per misericordiam tuam.

Antiphona. Vidērunt oculi mei salutare tuum, Domine, quod parasti in conspectu populorum. *P.* Lumen ad revelationem Gentium, et gloriam plebis tuae Israel. *ñ.* Domine Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in universa terra. *P.* Lumen ad revelationem. *ñ.* Glōria, et honor, etc. *P.* Lumen.

Lauda. Notum fecit Dominus salutare suum, ante conspectum gentium revelavit justitiam suam. *ñ.* Alleluia, alleluia. *ñ.* Memor fuit misericordiae suae Jacob, et veritatis suae domui Israel. *P.* Ante conspectum. *ñ.* Glōria, et honor, etc. *P.* Ante conspectum.

Hymnus

Sacer octavarum dies
Hodiernus rutilat,
Quo secundum carnem Christus
Circumcissus trallitur:
Patri, non adoptione,
Sed coeternus genere.

Spiritu completur alvus
Incorrupta Virginis,
Quae pariens mansit caelebs
Vigo, quam puerperam
Inibatam Genitricem
Proles castam elegit:

Inde Simeon grandævus
Ovans ulnis accipit,
Amplexansque videbatur
Salutare Domini:
Resolve jam nunc in pace
Artus istos fragiles.

Sed nec illa impar Anna
Contententia gradiens,
Quam in flore juventutis
Conjux viduaverat,
Vagientem consistitur
Fore mundi Principem.

Tunc veneranda ex lege
Offeruntur munera
Turturum, columbarumque
Bina in sacrificia:
Quae corporis, animaeque
Puritatem docerent.

Implēta est priscae in eo
Legis Circumcisio:

Utriusque ut Testaméti
Se auctórem osténderet,
Qui manens in Trinitate
Univérsa cónclit.

Glória, et honor Deo
Usquequaque altíssimo
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito,
Cui laus, et potéstas
Per ætérna sæcula

¶. Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut nos grátia Circumcisionis suæ propitius justificáre dignetur. ¶. Præsta ætérne omnipotens Deus. Kyrie eléison. ¶. Chríste eléison. B Kyrie eléison.

Capitula. Jesu Dómine, ejus admirábile nomen Angelas prædixit, Mater imposuit, Simeon cognóvit, Anna laudávit; salva pópulum tuum in univérso mundo, ejus extát nomen magníficum in cælo: ut, qui solus es poténtia gloriósus, vis éstatam pèrditis miseratiónis Indulgéntia pius.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui ad confirmándas p. omissiões Patrum in ster Circumcisionis voluit esse, ipse cordium nostrórum immundicias dignéatur auferre. ¶. Amen. Idem, qui præcepto legis suæ signum deséctæ carnis accépit, omnes à nobis sórdés sui amoris connexiõe depúrget: ¶. Amen. Et qui filios Abrahæ in seipso, qui es C semen ejus, benedicere promisit, hereditátis beatæ nos collatiõe munificet. ¶. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Annuciétur in Sion nomen Dómini: P. Et laus ejus in Hierúsalem. Alleluia, alleluia, alleluia. ¶. Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. P. Et laus. ¶. Glória, et honor, etc. P. Et laus ejus.

Oratio. Omnipotens Pater et Dómine. *Requite infra in Matutinis sequéntibus.*

Ad Matutinum. Antiphona. Dómini est salus: et super pópulum tuum benedictio tua. Psalmus III.

Oratio. Tu es, Dómine, salus. *Requite fol. 46.*

Antiphona. Cùm indúcerent paréntes puerum Jesum in templum, P. Ut fácerent pro eo secúndum legem Moysi: accépit eum Simeon in máribus, et benedixit Deum. ¶. Magnus Dóminus, et laudábilis in omni civitate Dei nostri, in monte sancto ejus, P. Ut fácerent pro eo. ¶. Glória et honor Patri, etc. P. Ut fácerent.

Oratio. Omnipotens Pater, et Dómine Deus, largire credénti tuo pópulo pacem: ut in templo tuo vídrámus Salutáre tuum, quem Simeon justus ulnis suis accépit: ut qui lumen ad revelatióne Gén-tium extitit, indúitor criminum eorúmmet credéntium sentiátur. ¶. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Tu es Deus, et in te est Deus, P. Et præter te non est álius Deus Salvátor Israël, quem

A nos ignorabámus. ¶. Dómine Deus virtutum quis similis tibi? potens es Dómine, et vér-tas tua in circúitu tuo. P. Et 63 præter te. ¶. Glória, et honor, etc. P. Et præter te.

Oratio. Tu es Deus, et in te est Deus, et non est álius præter te: ab ore egressum verbum non regredietur; quia útique natus filius non ipse, qui pater est, créditur, dum tamen ipsam, quod pater est, fateamur: dona ergo nobis, ut qui verbum à te factum, nascitum misisti in carne, ut sis in te renatus, sic nunc à criminibus éxuas, ut tibi soli, cum véneris, sine fine jungámur. ¶. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antiphona 5. De quo locúti sunt Prophætæ prióres: ego sum ipse, et nunc advéni. P. Beati, qui annúntiant vobis bona, et vidébunt quem nunc vidétis, et áudiunt quem nunc áuditis. ¶. Audi pópulus meus, et loquar: Israël, et testificabor tibi. Israël, si me áudieris. P. Beati, qui annúntiant. ¶. Glória, et honor, etc. P. Beati.

Oratio. Ad præsepe tuum, Dómine, devótis cordibus accedentes, inveniámus te de quo locúti sunt Prophætæ prióres: da ergo nobis, ut qui notiám nominis, et majestátis tuæ cognóvimus, ad plenam notióne tuæ dulcedinis veniámus: ut tu liberátor in futúro nobis sis omnibus, qui verus Deus et homo verus, Unus créderis Christus. ¶. Amen. Per misericórdiam.

¶. Latámini, cæli, quóniam misértus est Dóminus pópulo suo: clamáte fundaménta terræ, et exultáte montes, et colles, et ómnia ligna silvæ. P. Quóniam redémmit nos Deus Israël. ¶. In voce exultatiónis annúntiate, et áuditiu fácite hoc, et ferte illud usque ad extrémum terræ, et dicite. P. Quóniam redémmit. ¶. Glória, et honor, etc. P. Quóniam redémmit.

Oratio. Laudent te, Dómine, cæli, et terra, quia misértus es pópulo tuo, dum montes, et colles coram te laudem fecisti clamáre, cum tota vivéntia in te approbásti: concède ergo nobis, ut láudes, quas glorióso nómini tuo offérimus, accéptas tibi semper ipse efficias: ut qui mundum redempturus in salutis signo ostémus es, mundum íterum judicaturus non ultórem, sed liberatórem te nostris óculis manifestes. ¶. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona. Dum convenirent ad circumcidéndum infantem. P. Vocavérunt nomen ejus Jesum, quod dictum erat ab Angelo priúsqvam conciperétur in útero. ¶. Notum fecit Dóminus salutáre suum: in conspéctu Gén-tium revelávit justítiam suam. P. Vocavérunt. ¶. Glória. P. Vocavérunt.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui figúris crebro-scéntibus in lege véteri nunciátus, in te impléta ómnia osténdere voluísti, dum in te Deo vero et hómine, et Circumcisiõe secúndum legem exprimi-tur, et véritas nóminis approbátur: adésto plebi tuæ ad te ex Circumcisiõe, et præputiõe veniénti, et præsta incrementa múnere, et ut grátia be-

medicitionis multiplicetur in abundantia pacis. **A** in tempore, dum octavi diei ministerium concilians in gloriosa carne tua, et circumcisione vetus signaculum excipis, et nomen tibi nunciatum ab Angelo accipis: largire nobis indignis, ut cum hac tua mysteria Incarnationis plena credulitate suscepimus, pleniori te affectu mentium diligamus: et ut in te quoque secundum legem Domini salutis nostrae mysteria universa perfecta sunt, sic credamus, sic amemus, sic operum efficientiam impliamus: ut de perfectione tuorum mandatorum et in hac peregrinatione consistamus indennes et ad te post transitum mercamur perventure felices. **R.** Amen. Per misericordiam. Dominus sit. **R.** Et cum.

Antiphona. Simeon in templo elevavit vocem dicens. **P.** Nunc dimittis, Domine, servum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare populi tui. **Y.** Domine Deus virtutum, quis similis tibi? potens es, Domine, et veritas tua in circuitu tuo. **P.** Nunc dimittis. **Y.** Gloria. **P.** Nunc.

Oratio. Beata, Domine, illam justitiam tui Simeonis vocem fac in nobis pari diligentiam personare: ut quia videmus, et credimus salutare tuum; in pace, cum jusseris, dimittamur: non quo a te dimissos finis vite accipiat; sed per te absolutos a debito, in sine pax sempiterna possideat. **R.** Amen. Per misericordiam tuam.

Antiphona. Vidimus gloriam Domini, gloriam quasi Unigeniti a Patre. **P.** Plenum gratiam, et veritate. **Y.** Sicut audivimus, ita et vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fundavit eam in aeternum. **P.** Plenum gratia. **Y.** Gloria, et honor, etc. **P.** Plenum.

Oratio. Vidimus gloriam tuam, Domine, gloriam quasi Unigeniti a Patre, primogenitum Deitate, primogenitum munere: illic unicum Patris, hic principium inter fratres: ibi cum Patre unum, hic in fratribus primum: illic aequaliter subsistentem, et in sinu Patris manentem, hic socios non derelinquentem: largire ergo tuo fieri participes regno, quibus es propitius in mundo: quibusque advenisti prius Redemptor, existe in futuro remunerator. **R.** Amen. Per misericordiam tuam. **R.** Iste, qui natus est Redemptio nostra, et Dominus, et Deus est. **P.** Ipse consolabitur nos a plaga nostra, et a labore in terra captivitatis nostrae. **Y.** Parvulus natus est nobis, filius datus est nobis, et factus est principatus ejus super humeros ejus. **P.** Ipse consolabitur. **Y.** Gloria, et honor, etc. **P.** Ipse consolabitur.

Oratio. Domine Je u Christe, qui es Redemptio nostra, et salus nostra, sana plagam contritionis nostrae, qui suscepisti carnem fragilitatis humanae; et, qui veniens onera nostra sublevare dignatus es, quaesumus, ut a malis operibus nostros labores evacues, nostraque studia pius in bono confirmes. **R.** Amen. Per misericordiam tuam.

Antiphona. Postquam consummati sunt dies octo, et circumcideretur Dominus. **P.** Vocatum est nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo, priusquam conciperetur in utero. Tulérunt autem illum in Hierusalem, et ut perfecerunt omnia secundum legem Domini: crescebat puer, et confortabatur plenus sapientia, et gratia Dei erat in illo. **Y.** Quoniam ecce reges terrae congregati sunt, et convenérunt in unum. **P.** Vocatum est. **Y.** Gloria, et honor, etc. **P.** Vocatum est

Oratio. Christe, Dei Filius, qui natus ex muliere, factus sub lege ad confirmandas promissiones Patrum, minister circumcisionis es factus; ut, qui promissus fuéras ex lege, plenitudo ipsius legis esses

sunt super terram: ros enim qui abs te est, sanitas est nobis. **Y.** De nocte vigilat spiritus meus.

Canticum (Isaia, xxvi).

De nocte vigilat spiritus meus ad te, Deus: * quia lux praecepta tua sunt super terram.

Justitiam discite, qui habitatis terram: * cessabit enim impius.

Omnis enim, qui non didicerit justitiam super terram, veritatem non faciet: * tollatur superius, ne videat majestatem Domini.

Domine excelsum est brachium tuum, et nesciunt: * cum autem cognoverint, confundentur:

Zelus apprehendit populum ineruditum: * et nunc ignis adversarios consumit.

Domine Deus noster, pacem da nobis: * omnia enim dedisti nobis.

Domine Deus noster, posside nos: * Domine, praeter te alium non novimus: nomen tuum invocabimus.

Mortui autem vitam non videbunt, * neque medici exuscitabunt:

Ideo super induxisti, * et perdidisti et tulisti omne masculum eorum.

Adde illis, Domine, mala, * adde mala gloriosis terrae.

Domine, in tribulatione modica memor fui: * in tribulatione modica facta est nobis.

Sicut parturiens proxima est partui, et in dolore suo clamat: * ita facti sumus delicto.

Propter timorem tuum, Domine, in utero accipimus, * et parturivimus spiritum salutis, quem fecisti super terram.

Exurgant mortui, et resurgant qui in monumentis sunt: * et letabuntur omnes, qui sunt super terram:

Ros enim qui abs te est, sanitas est illis; * terra vero impiorum perbit.

Ambula popule meus, et intra recessus tuos: absconde pusillum aliquantulum, * donec transseat ira Domini.

P. De nocte vigilat.

Gloria, et honor Patri, etc.

P. Letabuntur omnes.

Oratio. Deus, qui notum fecisti in populis salutare

In laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Letabuntur omnes, qui sunt super terram: ros enim qui abs te est, sanitas est nobis. **Y.** De nocte vigilat spiritus meus.

Canticum (Isaia, xxvi).

De nocte vigilat spiritus meus ad te, Deus: * quia lux praecepta tua sunt super terram.

Justitiam discite, qui habitatis terram: * cessabit enim impius.

Omnis enim, qui non didicerit justitiam super terram, veritatem non faciet: * tollatur superius, ne videat majestatem Domini.

Domine excelsum est brachium tuum, et nesciunt: * cum autem cognoverint, confundentur:

Zelus apprehendit populum ineruditum: * et nunc ignis adversarios consumit.

Domine Deus noster, pacem da nobis: * omnia enim dedisti nobis.

Domine Deus noster, posside nos: * Domine, praeter te alium non novimus: nomen tuum invocabimus.

Mortui autem vitam non videbunt, * neque medici exuscitabunt:

Ideo super induxisti, * et perdidisti et tulisti omne masculum eorum.

Adde illis, Domine, mala, * adde mala gloriosis terrae.

Domine, in tribulatione modica memor fui: * in tribulatione modica facta est nobis.

Sicut parturiens proxima est partui, et in dolore suo clamat: * ita facti sumus delicto.

Propter timorem tuum, Domine, in utero accipimus, * et parturivimus spiritum salutis, quem fecisti super terram.

Exurgant mortui, et resurgant qui in monumentis sunt: * et letabuntur omnes, qui sunt super terram:

Ros enim qui abs te est, sanitas est illis; * terra vero impiorum perbit.

Ambula popule meus, et intra recessus tuos: absconde pusillum aliquantulum, * donec transseat ira Domini.

P. De nocte vigilat.

Gloria, et honor Patri, etc.

P. Letabuntur omnes.

Oratio. Deus, qui notum fecisti in populis salutare

tuum ante conspēctum Gēntium, revelādo justitiam tuam, miseratiōnum tuārum nobis cōpiam manifestā, ut, qui salutāris tui notitiā relevāmur, revelatiōne justitiæ consolēmur. *ñ. Amen. Per misericordiam tuam.*

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo honor, et glōria, virtus, et potestas in sæcula sæculōrum.

Psalmus. Benedictus es Dōminus Deus patrum nostrōrum. *Quære fol. 6.*

Sono. Allelūia. Justitia plena. *Quære fol. 61.*

Lauda. Laudate Dōminum de cælis. Allelūia, allelūia, allelūia. Laudate eum in excelsis. **65** Allelūia. Laudate eum omnes Angeli ejus: laudate eum omnes virtutes ejus. Allelūia. *Psalmus cXLVIII. ut supra.*

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. XLVIII).

ñ. Deo grātias.

Hæc dicit Dōminus: Audi me Jacob, et Israël, quem ego voco: ego ipse, ego primus, et ego novissimus. Manus quoque mea fundavit terram, et dextera mea mensa est cælos: ego voco eos, et stabant simul. Congregāmini omnes vos, et audite: quis eis annuntiavit hæc? Dōminus dilexit eum, faciet voluntatem suam in Babylōne, et brāchium suum in Chaldæis. Ego locutus sum, et vocavi eum: adduxi eum, et directa est via ejus. Accēdite ad me, et audite hoc: non à principio in abscondito locutus sum: ex tempore antequam fieret, ibi eram: et nunc Dōminus Deus misit me, et spiritus ejus. Hæc dicit Dōminus Redemptor tuus sanctus Israël: Ego Dōminus Deus tuus docens te utilia, gubernans te in via, quam ambulās. Utinam attendisses mandata mea: facta fuisset quasi flumen pax tua, et justitia tua sicut gurgites maris. Et fuisset quasi arēna semen tuum, et stirps uteri tui, ut lapilli ejus: non interissent, et non fuisset nomen ejus attritum à līvie mea. Egredimini à Babylōne, fugite à Chaldæis, in voce exultatiōnis annuntiāte: et auditum facite hoc, et ferte illud usque ad extrémum terræ: et dicite: Redēmit Dōminus servum suum Jacob. *ñ. Amen.*

Hymnus. Sacer octavarum dies. Supplicatio. Orāmus Redemptōrem mundi. fol. 61.

Capitula. Notum factum est salutāre, Dōmine virtutum; factum est, prædictum Prophetārum præconiō; **D** viumque populōrum aspēctu; dum Simeon ulnis gestavit senex, quod Vates cecinērunt priores: pro quo et promissa et inchoata cognoscitur propheta, et requiesceret in pace, dum aspiceret pacem: et Jesus Dōminus lumen in revelatiōnem Gēntium, et glōriam plebis tuæ Israël, et promissus prodiret, et prōdiens appareret: lumenque ejus præveniret in sæculo, quos cæcitas opprēsserat tenebrarum in mundo; Præsta proindē precibus Ecclesiæ tuæ, ut quos mirabil a hæc fecisti agnoscere, ad te facias in pace pervenire.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Lauda. Annuntiētur in Sion. *Benedictio.* Dōminus Jesus Christus. *fol. 62.* In nōmine Dōmini.

A IN DOMINICO ANTE EPIPHANIAM, SIVE APPARITIONEM DOMINI.

Ad Vesperos.

Lauda. Laudaverunt te, Domine. *fol. 61.*

Sono. Intēde, Dōmine. *P.* Procēde, et regna. Allelūia, allelūia, allelūia. *ñ.* Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. *P.* Procēde.

Antiphona. Lætāre, lætāre, Hierúsalem: et diem festum ágite, omnes qui diligitis eam. *P.* Gaudēte gaudio magno omnes, qui lugebātis super eam. *ñ.* *Lauda* Hierúsalem Dōminum: et collauda Deum tuum Sion. *P.* Gaudēte gaudio. *ñ.* Glória, et honor, etc. *P.* Gaudēte.

Lauda. Allelūia. Visitavit nos oriens ex alto. *P.*

B Ut luceret eis, qui in tēnebris sunt: ad dirigēdos pedes nostros in viam pacis. Allelūia, allelūia, allelūia. *ñ.* Sicut audivimus, ita et vidimus in civitate Dōmini virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fundavit eam in ætērnū. *P.* Ut luceret. *ñ.* Glória, et honor, etc. *P.* Ut luceret.

Hymnus.

Agni gēnitor Dōmine:
Verbum natum de Virgine;
Concēptum sine semine,
Dux lūminis, et fons vitæ:

Esto nobis in salutem
Filius Dei únice:
Gubernātor Jesu Christe
Ad precem nostram aspice.

In mundum nobis missus es
Captivos repræsentāre,
Lumen cæcis reformāre,
Mutōrum linguas sōlvēre.

Ne nos relinquas, Dōmine
Omnium cōnditor pie,
Propitius miserēre,
Qui nullum cupis pērdere:
Rectórque mundi Dōmine
Salvātor Unigénite,
Tu nos à morte prótege,
Ut capti dulci ópere.

Christus Dōminus vīgilet,
Fidēsque nostra gérminet,
Zābuli discēdat munimen,
Non váleat subrēpere.

Per Jesum Christum Dōminum,
Qui regnat cum Deo Patre,
Et nos dignāvit docēre,
Credāmus in Trinitāte.

66 Trino Deo, ac Dōmino
Omnes dicāmus glóriam:
Quia Pater in principio
Semper fuit cum Filio. Amen.

Supplicatio. Oremus Redemptōrem mundi Dōminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiōne rogēmus; ut Ecclesiæ suæ sanctæ catholice fidei augeat, et pacem tribuat, defensionemque concēdat. *ñ.* Præsta ætērne omnipotens Deus.

Capitula. Deus sine initio, sine fine, à quo est totus mundanæ creaturæ initium; da nobis, ut extrema, vel média anni hujus cum placitâ tibi prosperitate ducamus, qui initia ejus tibi dedicanda porriginus, ut et substantiis abundemus, et operibus sanctitatis fulgeamus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Dominus noster Jesus Christus, qui est corda totius à se formâ Ecclesiæ, dei nobis hunc annum placibilem ducere. *ñ.* Amen. Consoletur nos frugibus, ei dignetur munerare virtutibus. *ñ.* Amen. Ut prosperitate sibi placitâ lætabundi, totius anni spatia mereamur pertransire illæsi, *ñ.* Amen. Per misericordiam ipsius.

Lauda. Allelûia. Lætabitur deserta, et invidia. *P.* Et exultabit solitudo, et sorëpit quasi lilium. Allelûia, allelûia. *ÿ.* Jubilate Deo omnia terra: servite Domino in lætitia. *P.* Et exultabit. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Et exultabit.

Oratio. Discute à nobis Unigénitæ. *Requite infra in Matutinis.*

Hymnus. Ætérne rerum Conditor. *Requite fol. 3.*

Oratio. Omnipotens ætérne Deus, et miséricors, qui temporum das tempora, et qui singulis temporibus das gratiam, quam administrent: tu, ne meus prolixitate tenebrarum exæstuet, gallo nos consolâris canente; ut dum præco diæ sonat, diurni operis meditatio reviviscat: respice ergo nos jûgiter, et instiga, ne profunda noctis errore persuâsi diæ obviscâmur perennis; sed labentes in tenebris érige, et videndo nos corrige, ut cum Petro respiscâmur errata, et paribus lachrymis crimina desleamur commissa. *ñ.* Amen. Per misericordiam tuam.

Antiphona 1. Salus tua, Domine, super pópulum tuum, et benedictio. *Psalms 111.*

Antiphona 2. Dele, Domine, iniquitates nostras: et a peccatis nostris munda cor nostrum. *Psalms 1.*

Antiphona 3. Clamâbo ad Deum altissimum: Deum conditorem omnium, qui benefecit mihi. *Psalms LVI.*

Oratio. Discute à nobis Unigénitæ ingénitæ Patris somnum corporis; et clemens placatus nostris parce piaculis: ut in te redemptorum cõpia piis frequentetur vigiliis, tuisque habeatur digna obtutibus saceris: et quod nunc serit ignobilis caruis fragilitas; divinitatis tuæ dono surgat in glória: tu igitur, Domine, cunctis in te confidentibus juvenem largum impende; et ad supernam patriam alarum tuarum obumbratione nos atrahe. *ñ.* Amen. Per misericordiam tuam.

Antiphona. Dominus possedit me, priusquam terram faceret. *P.* Antequam in montes stabilirentur: ante autem omnes colles genuit me. *ÿ.* Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. *P.* Antequam. *ÿ.* Glória, et honor etc. *P.* Antequam.

Oratio. Coætérna Dei sapiéntia Patri, qui te cum

A Patre fuisse testâris, priusquam terram faceret, aut excelsa montium stabiliret, dum te ante omnium creationem collium generaret, te quæsumus, te rogâmus, ut, qui hujus incorruptæ nativitatis tuæ gaudia celebrâmus ovâdo, ad te remuneratûri perveniâmus credendo: ut, qui ante montium conditionem ex Patre nasceris, et in plenitudine temporis natus de útero Virginis, sic in te credentes sanctificatos gloriâ æternitatis remuneres. *ñ.* Amen. Per misericordiam tuam.

Antiphona. Pópulus, qui sedebat in tenebris. *P.* Vidit lucem magnam: habitantibus in regione umbræ mortis, lux clara orta est eis. *ÿ.* Omnes gentes plaudite manibus: jubilate Deo in voce exultationis. *P.* Vidit lucem magnam. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Vidit lucem.

Oratio. Unigénite Dei Filius, qui habitantibus in regione umbræ mortis lumen videre fecisti; qui lumen per susceptæ incarnationis Mystérium claruisti: da nobis te illustrante deligi, ut qui nativitatis tuæ diem ovâdo suscepimus, divinitatis tuæ muneribus consulémur. *ñ.* Amen. Per misericordiam tuam.

67 *Antiphona.* Visitavit Dominus omnipotens pópulum suum domum Judæ. *P.* Et constituet illum sicut equum speciosum in certamine. *ÿ.* Sicut audivimus, ita et vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fundavit eam in æternum. *P.* Et constituet illum. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Et constituet.

C *Oratio.* Domine omnipotens, qui visitasti pópulum tuum domum Judæ; visita nos à somno facinorum: ut, dum fulgore tuo peccatorum tenebras effugâmus, virtute tuâ mortis potestatem evâcues: quo sic te nunc apparente illustrémur, ut, te repugnante, à mortis império liberémur. *ñ.* Amen. Per misericordiam tuam.

ñ. Justus meus hic est Salvator meus. *P.* Ipse liberavit civitatem suam: et peccata pópulo suo dimittet, non in pretio, nec in quæstu pecuniæ. — Levate in cælum oculos vestros, et videte quis creavit hæc. Dominus Deus, qui creavit terminos terræ. *P.* Ipse liberavit. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Ipse liberavit.

Oratio. Hic est justus noster, in quo sperabâmus fide, præcínente Prophétâ, et ad quem perveniâmus apparentem per gratiam: proinde poscâmus clementiam ejus, ut liberet nos, et peccata pópulo suo dimittat, qui nobis impendi dignatus est totus. *ñ.* Amen. Per misericordiam tuam.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Filius accrésceus, et decorus aspectu: ipse est, et dans eloquia pulchritudinis.

Canticum. Vocavit Jacob filios suos. *fol. 50.*

Ad Benedictus. *Antiphona.* Benedictus es, Domine, et benedictum nomen gloriæ tuæ. *P.* Benedicite Dominum omnes electi ejus: sit nomen sanctum ipsius benedictum in omnia sæcula sæculorum.

Canticum. Benedictus es, Dómine. fol. 6.

Sono. Inténde Dómine, procéle. fol. 65.

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis : laudáte eum in excélsis. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Proverbiorum Salomónis (Cap. viii).

ñ. Deo grátias.

Dóminus possédit me in initio viarum suarum, antequam quicquam fáceret à principio. Unctus sum à sæculo, antequam terram fáceret. Nec dum erant abyssi, et ego jam concéptus eram : necdum fontes aquarum erúperant : necdum montes gravi mole consistérant : antequam colles ego parturièbar : adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terræ. Quandò preparábat cælos, áderam : quandò certá lege, et gyro vallábat abyssos : quando zibera firmábat sursúm, et librábat fontes aquarum : quandò circumdabat mari términos, et legem ponébat aquis, ne transirent fines suos : quandò appendébat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta componens : et delectábar per singulos dies, ludeus coram eo in orbem terrarum : et delicta meæ erant cum filiis hóminum. Nunc ergo filii audite me : Beati, qui custódiunt vias meas. Audite disciplinam, et estóte sapiéntes, et nolite abj. cere eam. ñ. Amen.

Hymnus.

Spléndor Patérnæ glóriæ
De luce, lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis
Dies diem illúminans.

Verúsque sol inlábere,
Micans nitóre pépeli :
J. báque Sancti Spiri ús
Infunde nostis sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem perénnis glóriæ :
Pater poténtis grátie
Culpam releget lúbricam.
Infrmet actus strénuus,
Dentem retúndat invidi,
Casus secúndet ásperos,
Donet geréndi grátiam.

Mentem gubéret et regat,
Casio, síléli corpore :
Fides calóre sérveat,
Fráudis vendéna nésciat :
Christúsque n. bis sit cibus,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Ebrictátem spiritús.

Lætus dies hic tránséat .
Pudor sit, ut dilúculum ;
Fides, velut meridies :
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra cursus próvehit,
Aurórâ totus súlgeat :
In Patre totus filius,
Et totus in Verbo Pater.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,

A Unà cum sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

68 *Capitula.* Deus sine initio. *Et Lauda.* Allelúia. Lælábitur desérta. *Et Benedictio.* Dóminus noster Jesus Christus. fol. 66. In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

INCIPIT OFFICIUM JEJUNIORUM IN KALENDIS JANUARI.

Observátur tribus diébus ante festum Epiphaniæ, prout séquitur.

PRIMO DIE.

Ad Matutinum. Antíphona. Tu autem, Dómine, suscéptor meus, et glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

B *Orátio.* Quamvis, Dómine, plúrima malignántium multitúdo ábneget salútem nostram esse in te Dómino Deo nostro ; nobis tamen ob hoc robur spei multum augétur, quia tu suscéptor noster esse dignátus es : obstruátur itaque os loquéntium iniqua, cum sperántes in te misericórdia circumdat assidua. ñ. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Quis Deus præter Dóminum ? aut quis Deus præter Deum nostrum ? *Psalmus* XVII.

Orátio. Fortitúdo nostra, dona nobis dilectiónem tui nóminis pépétim possidére : dignáre esse nostra contra adversántes virtus : firmaméntum contra impugnántes : liberátor à captivántibus ; ut, tuis ex toto defensáculis circumcincti, sic advérsa mundi mens nostra non métuat, ut blanda non requirat : tua semper gratiá conténta munéribus gaudeat. ñ. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Delicta, qui solus intélligis : à peccátis nostris munda nos, Dómine. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab oculis nostris munda nos, Dómine, purgádo consciéntiam, quæ intéris ac própriis infúicitur máculis : ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémpis addiscímus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrámus ; ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatórum nequáquam sentiámus ultérius dominátum. ñ. Amen. Per misericórdiam tuam. *Antíphona* 3. Exáudi nos in die, quâ invocavérimus te, Dómine Deus noster. *Psalmus* XII.

D *Orátio.* Tribulatiónes cordis nostri, quas peniténdó facinorum ob metum iudicium pandit, per misericórdiam tuam, Dómine, ad indulgéntiæ lætítiam ádtrahé : mitte itaque nobis auxiliúm de sancto ; et nostrórum mæstitias córdium pingue tibi fácto holocáustum : ut méntibus nostris et consilium, quo delectéris, inspíres ; et opus, quo placéris, insinues : petitiónes nostras ita súppléas, ut peccáta déleas : et ad illam regióne[m] ubi sine término, vívitur, propítius intrómittas. ñ. Amen. Per misericórdiam tuam.

ñ. Advéniens Dóminus ábstulit omnem caliginem noctis, ubi non erat lux, facta est cláritas. *P.* Et appáruit dies. *ñ.* Pópulus, qui sedébat in ténébris, vidit lumen magnum : habitántibus in regióne um-

hæc mortis lux orta est eis. *P.* Et apparuit. — Gló-
ria, et honor, etc. *P.* Et apparuit.

In Laudibus.

Antiphona. Averte faciæ tuam à peccatis nostris :
et omnes iniquitates nostras dele. *Psalmus L.*

Oratio. Averte faciæ tuam à peccatis nostris,
Dómine ; et omnes iniquitates nostras dele : rémove
ab oculis tuis malárum nostrárum fácinus voluptá-
tum ; rostræque confessiõni cleménter tuum appóne
nudtum : miserere, quæsumus, rogántibus nobis,
qui propitiis réspicis in advérsis, et qui desperátis
cor pœnitens tribuis, confessiõibus nostris glóriæ
tuæ præsta subsidium. Sed quia publicanus à longè
stans, et percútiens pectus suum, solà confessiõne
purgátus est ; similiter, et nos peccatóres exáudi :
ut, sicut illi méritos petitiõnis suæ fructus donásti,
ita et nobis supplicántibus indignis servis tuis vé-
niam dignéris impéñdi peccátis. *ñ.* Amen. Per mi-
sericórdiam tuam.

Ad Canticum. Antiphona. Exúrge, Dómine Deus, et
libera plebem tuam : nequándò dicant advérsárii :
Manus nostra excélsa est. et non Deus fecit hæc
omnia.

Canticum. Atténde cælum, et loquar. *sol. 4.*

Reitéretur Antiphona. Exúrge, Dómine.

Oratio. Montes cantent nobis, et terra áudiat :
sicut Moysi fáculo tuo in confessiõnem mirabílium
et præceptórum tuórum : et descéndat super nos,
Dómine, grátia misericórdiæ Dómini nostri Jesu
Christi filii tui, sicut ros super terram, et sicut im-
ber super grainen, et sicut nix supra fœnum : quæ
nos **69** insensibilitér ab arte impietátis emúndet illuc,
ubi peccatórum nostrórum numerósitas nullá possit
satisfactiõne pensári. Tu autem, Dómine, qui es cæ-
córum lumen, errántium via, resurréctio mortuó-
rum, respéctu cleméntiæ tuæ consciéntiæ nostræ
ténébras inlúmina ; peccántes ad pœniténtiam re-
voca, pœniténtibus véniam promptá in te semper
miseratiõne largire. *ñ.* Amen. Per misericórdiam
tuam.

Matutinárium. Antiphona. Exórtum est in ténebris
lumen rectis corde. *P.* Miséricors, et miserátor, et
justus Dóminus. *ñ.* Et clamavérunt ad Dóminum,
eùm tribularéntur : et de necessitatibus eórum libe-
rávit eos. *P.* Miséricors. *ñ.* Glória, et honor, etc. **D**
P. Miséricors.

Lauda. In sanctis ejus laudáte eum in excélsis.
Psalmus cXLVIII.

Lectio libri Sapiéntiæ Salomónis (Cap. xiv, xv).

ñ. Deo grátias.

Fili, benedictum est signum, per quod fit justítia.
Per manus autem, quod fit idólum, maledictum est et
ipsam, et qui fecit illud : quia ille quidem operátus
est : illud autem cum esset frágitile, Deus cognomi-
nátus est. Similiter autem odio sunt Deo impius, et
impietas ejus. Etenim quod factum est, cum illo, qui
fecit, torménta patiéitur. Propter hoc, et in idólis
ratiõnum erit non respéctus : quóniam creatúræ
Dei in abominatiõnem factæ sunt, et in tentatiõnem

ánimis hóminum, et in musculis pédibus insipié-
tium. Intitium fornicatiõnis est exquisitio idólorum,
et adinventio illórum corruptio vitæ. Infáudórum
enim idólorum cultúra omnis mali causa est, et ini-
tium, et finis. Aut enim dum lætantur, insántiunt :
aut vaticinántur falsa, aut vivunt injústè, aut perjé-
rant citò. Dum confidunt in idólis, quæ sunt sine
ánima, malè jurántes nocéri se non sperant. Utraque
ergo illis véniunt justè, quóniam male sensérunt de
Deo, attendentes in idólis, et injústè juravérunt, in
idólo contemnéntes justítiam. Non enim juratórum
est virtus, sed peccántium pœna perambulát semper
super injustórum prævaricatiõnem. Tu autem Dó-
mine Deus noster, suávis, et verus est, pátiens, et
in misericórdia dispónis ómnia. Etenim si peccavé-
rimus, tui sumus, sciéntes magnitudinem tuam : et
si non peccavérimus, scimus quóniam apud te com-
putáti sumus. Nosse enim te, consummáta justítia
est : et scire justítiam, et veritátem tuam, radix est
immortalitátis. *ñ.* Amen.

Hymnus.

Benignitátis fons Deus,
Qui non habens finem boni
Super malum sceléstium,
Semper pius, semper bonus.

Mœstum satis cor cædimus,
Et triste pectus túndimus,
Aguas pupillæ fúndimus,
Mœstas genas indúcimur.

Egisse multum pœnitet.
Horrens, tetrum, vel péssimum ;
Turpissimum, ac sórdidum
Fátémur omne nóxium.

Eláta vox te póstulat,
Tu parce, dicit, Cónditor,
Jam parce clamat óbsecrans,
Ignósce quod commisimus.

Non ira mœstos sórbeat,
Non pœna fessos conterat :
Soláre contritos citò,
Et gáudium nobis dato.

Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito.
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dómi-
num nostrum Jesum Christum, cum omni supplica-
tiõne rogémus ; ut nos grátia ipsius, et per interces-
siõnem Sanctæ Mariæ Virginis Genitricis suæ in sa-
cro sancto jejúnio remissiõnem peccatórum, pacém-
que nobis propitiis donáre dignétur. *ñ.* Præsta,
æternæ omnipotens Deus. Kyrie, eléison. *ñ.* Christe,
eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Dilectíssimi fratres, qui ómnia idóla
géntium cum Psalmista dæmónia esse crédito ; illó-
rum, quæso, ut ritus et móstruos actus omnimodo
respuámus : et si áliquem ex Ecclésiæ filiis tália, aut
ágere aut delectári prospicitis, vestrá admonitiõne

corpore, et ad viam salutis ab erroribus revocate; A et verba Dominicæ orationis, quæ ipso Domino docente didicistis, et simul mecum et cum illis proclamare liberi possitis à terris dicentes :

Pater noster. A malo nos libera. fol. 10.

Lauda. Alleluia. Lætabitur deserta et in via, et exultabit solitudo. P. Et florëbit quasi liliū. Alleluia, alleluia. J. Jubilate Domino omnis terra : servite Domino in lætitia. P. Et. J. Glória, et honor, etc. P. Et.

70 Benedictio. Christus Dominus, qui cum Patre, et Spiritu Sancto unus extat conditor et annorum et temporum; ipse in initio hujus anni vestrum acceptare dignetur jejunium. *ñ. Amen. Sit vobis semper ductor, qui extitit totius mundi Redemptor. ñ. Amen. Ut, cujus in nativitate solæmnia jam strenuè peregristis, apparitionis festa etiam cum gaudio celebratis. ñ. Amen. Per. In nomine.*

Ad Tertiam Prophetia et omnia alia successivè. Proverbiòrum Salomònis (Cap. III).

ñ. Deo grátias

Fili, ne obliviscaris legis meæ, et præcepta mea custodiat cor tuum. Longitudinem enim dierum, et annos vite, et pacem apponet tibi. Misericordia, et veritas non te deserant, circumda eas gutturi tuo, et scribe in tabulis cordis tui : et invenies gratiam, et disciplinam bouam coram Deo, et hominibus. Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo, et ne innitaris prudentiæ tuæ. In omnibus viis tuis cogita illum, et ipse diriget gressus tuos. Ne sis sapiens apud temetipsum : time Dominum, et recede a malo. *ñ. Amen.*

Lectio libri Exodi (Cap. xxxii).

ñ. Deo grátias.

In illis diebus : Videns populus, quod moram faceret descendendi de monte Moyses, congregatus adversus Aaron, ait : Surge, fac nobis deos, qui nos præcedant : Móysi enim huic viro, qui nos eduxit de terra Ægypti, ignoramus quid acciderit. Dixitque ad eos Aaron : Tollite in aures aureas de uxorum, filiarumque et filiarum vestrarum auribus, et afferite ad me. Fecitque populus quæ jussisset, deferens in aures ad Aaron. Quas cum ille accepisset, formavit opere fusorio, et fecit ex eis vitulum conflatilem : dixeruntque : Hi sunt dii tui Israël, qui te eduxerunt de terra Ægypti. Quod cum vidisset Aaron edificavit altare coram eo, et præconis voce clamavit dicens : Cras solæmnia Domini est. Surgentesque mane, obtulerunt holocausta, et hostias pacificas, et sedit populus manducare, et bibere, et surrexerunt ludere. Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens : Vade, descende : peccavit populus tuus, quem eduxisti de terra Ægypti. Recesserunt de via, quam ostendisti eis : feceruntque sibi vitulum conflatilem, et immolaverunt, atque immolantes ei hostias, dixerunt : Hi sunt dii tui Israël, qui te eduxerunt de terra Ægypti. Rursusque dixit Dominus ad Moysen :

A Cerno, quod populus iste duræ cervicis est. Dimitte me, ut irascatur furor meus contra eos, et deleam eos, faciámque te in gentem magnam. Moyses autem orabat Dominum suum, dicens : Cur, Domine, irascitur furor tuus contra populum tuum, quem eduxisti de terra Ægypti, in fortitudine magna, et in manu robusta? Ne quæso dicant Ægyptii : Cálidè eduxit eos, ut interficeret in montibus, et deleret de terra : quiescat ira tua, et esto placabilis super nequitiam populi tui. Recordare Abraham, Isaac, et Israël servorum tuorum, quibus jurasti per temetipsum, dicens : Multiplicabo semen tuum, sicut stellas cæli : et universam terram hanc, de qua locutus sum, dabo semini vestro, et possidebitis eam semper. Placatusque est Dominus, ne faceret malum, quod locutus fuerat adversus populum suum. Et reversus est Moyses de monte, portans duas tabulas testimonii in manu scriptas ex utraque parte et factas opere Dei : scriptura Dei quoque erat in tabulis. Audiens autem Jósuè tumultum populi vociferantis, dixit ad Moysen : Ululatus pugnae auditur in castris. Qui respondit : Non est clamor adhortantium ad pugnam, neque vociferatio compellentium ad fugam : sed vocem cantantium ego audio. Cumque appropinquasset ad castra, vidit vitulum, et choros : iratusque valdè, projecit de manu tabulas, et confregit eas ad radicem montis : arripensque vitulum quem fecerat, combussit, et contrivit usque ad pulverem, quem sparsit in aquam, et dedit ex eo potum filiis Israël. Dixitque ad Aaron : Quid tibi fecit hic populus, ut induceres super eum peccatum maximum? Cui ille respondit : Ne indignetur Dominus meus : tu enim nosti populum istum, quod pronus sit ad malum : dixerunt mihi : fac nobis deos, qui nos præcedant : huic enim Moysi, qui nos eduxit de terra Ægypti, nec minus quid acciderit. Quibus ego dixi : Quis vestrum habet aurum? Tulérunt et dederunt mihi : et projecit illud in ignem, egressusque est hic vitulus. Videns ergo Moyses populum quod esset nudatus (spoliaverat enim eum Aaron propter ignominiam sordis, et inter hostes nudum constituerat) : et stans in castrorum porta, ait : Si quis est Domini, jungatur mihi. Congregatique sunt ad eum omnes filii Levi : quibus ait : Hæc dicit Dominus Deus **71** Israël : Ponat vir gladium super femur suum : ite, et r-dite de porta usque ad portam per medium castrorum, et occidat unusquisque fratrem suum et amicum suum, et proximum suum. Feceruntque filii Levi juxta sermone Moysi, cecideruntque in die illo quasi viginti tria millia hominum. Et ait Moyses : Consecratis manus vestras hodiè unusquisque in filio, et in fratre suo, ut detur vobis benedictio. *ñ. Amen.*

Lectio libri Esaiæ Prophetæ (Cap. xxxiii).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dominus : Audite qui longè estis, quæ fecerim, et cognoscite vicini fortitudinem meam. Conterriti sunt in Sion peccatores, possènt timor hypócritas. Quis poterit habitare de votis cum igne devorante? Quis habitat ex vobis cum ardoribus

semptérnis? Qui ámbulat in judiciis, et loquitur veritátem, qui prójicit avaritiam, et calúnniam, et éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obdúrat áures suas ne áudiat, et ne effúdat sánguinem, et cludit óculos suos ne videat malum. Iste in excélsis hábitat, muniménta saxórum sub'imitas ejus : panis ejus datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. Cor ejus meditábitur timórem : ubi est litterátus? ubi verba legis pónderans? ubi doctor parvulórum? Pópulum imprudentem non vidébis, pópulum alti sermónis : ita ut non possis intelligeré disertitudinem linguæ ejus, in quo nulla est sapiéntia. *ñ. Amen.*

Sequentia Epistolæ Pauli Apóstoli ad Corinthios (I, cap. x).

ñ. Deo grátias.

Fratres, nólunus vos ignoráre, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes in Móyse baptizáti sunt, et in nube, et in mari : et omnes eámdem escam spirituálem manducavérunt, et omnes eúmdem potum spirituálem bibérunt (bibébant autem de spirituáli), consequénti eos, petrà : petrà autem erat Christus), sed non in pláribus eórum beneplácitum est Deo : nam prostráti sunt in deérto. Hæc autem in figúra facta sunt nostrá, ut non simus concupiscéntes malórum, sicut illi concupérunt : neque idolatræ efficiámur, sicut quidam ex ipsis : quemádmodum scriptum est : Sicut dicit pópulus manducáre, et bibere, et surrexérunt ludere. Neque fornícénini, sicut quidam ex ipsis fornicáti sunt, et cecidérunt uná die viginti tria míllia. Neque tentámus Christum : sicut quidam eórum tentavérunt, et à serpéntibus perierunt. Neque murmuravérunt sicut quidam eórum murmuravérunt, et perierunt ab exterminátore. Hæc autem ómnia in figúra contingébant illis : scripta sunt enim ad correctiónem nostram, in quos fines sæculórum deveniunt. Itaque qui se existimat stare, videat ne cadat. Tentátio vos non apprehéndat nisi humána : fidélis autem Deus est, sed non patietúr vos tentári supra id quod potéstis, sed faciet et cum tentatióne etiám provéntum, ut possitis sustinére. Propter quod, charissimi mihi, fúgite ab idolórum cultúra : Ut prudéntibus loquor, vos judicáte quod dico. Calix benedictiónis, cui benedicimus, nonne comunicátió ságuinis Christi est? et panis, quem frángimus, nonne participátió córporis Dómini est? Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, nam omnes de uno pane, et de uno cálice participámus. Vidéte Israël secúndum carnem : nonne qui edunt hóstias, participes sunt altáris? Quid ergo? dico quod idolis immolátum sit áliquid? aut quod idolum sit áliquid? Sed quæ immolant Gentes, dæmónibus immolant, et non Deo. Nolo autem vos sócios fieri dæmoniórurn : non potéstis cálicem Dómini bibere, et cálicem dæmoniórurn : non potéstis mensæ Dómini participes esse, et mensæ dæmoniórurn. An æmulámur Dóminum? Numquid fortiores illo sumus? Omnia mihi licent sed non ómnia ædificaut. Nemo quod suum est quæ-

rat, sed quod altérius. Omne, quod in mácello venúndatur, manducáte, nihil interrogántes propter conscíentiam. Dómini est terra, et plenitúdo ejus. Si quis vocat vos infidélium, et vultis ire : omne quod vobis appónitur, manducáte, nihil interrogántes propter conscíentiam. Si quis autem dixerit : Hoc immolátum est idolis : nolite manducáre propter illum qui indicávit propter conscíentiam. Conscíentiam autem dico non tuam, sed altérius. Ut quid enim libertas mea judicátur ab ália conscíentia? Si ergo cum grátia participo, quid blasphemor pro eo quod grátias ago? Sive ergo manducátis, sive bibéritis, vel áliud quid facitis : ómnia in glóriam Dei facite. Sine offénsiõe estóte Judæis, et Géntibus, et Ecclésiæ Dei : Sicut et ego per ómnia ómnibus pláceo, non quærens quod mihi útile est, sed quod multis : ut salvi fiant. *ñ. Amen.*

72 *Antiphona 1.* Simulácula Géntium, ópera mánuum hóminum : similes illis fiant, qui faciunt ea : et omnes, qui confidunt in eis. Qui autem tinent Dóminum, spéreunt in Dómino : adjutor eórum, et protector eórum est. *Psalmus cxiii.*

Oratio. Dómine, qui eundem in cœlestibus hábitans, terrénas potéstates cónfines et gúernas : da nómini tuo glóriam, da peccántibus véniam : quodque de tua misericórdia præsumimus, in veritáte, quod quæramus, hauriámus, ut misericórdia tua de Ecclésiæ cœtu simulácula excludat, et veritas ad cultus tui agnitióem dubia corda convertat : ádjice, quæsumus, Dómine, benedictiónem tuam super pópulum tuum, et super filios eórum ; quique tíméntibus te factus es salus in vitam perpétuam, quam promisisti, concède corónam ; ut non peccátis mórtui, à tua benedictiõe abiciámur, sed vitæ participes facti, nomen tuum in sæcula conlaudémus. *ñ. Amen.* Per misericórdiam, etc.

Antiphona 2. Exultáte Deo adjutori nostro : jubilate Deo Jacob. *Psalmus lxxx.*

Oratio. Tibi adjutori nostro Dómino exultatiõe fidei et spei plaudéntes orámus, ut petitió nostra in tribulatiõe diffúsa tuis áuribus appropinquet, et necessitatum nostrárum causas insinuet : tua quippe bónitas singulórum précibus semper adsit, ut liberes : et eréptis nobis tribue desiderii ardórem ad te perténdere, et unitátem trinæ majestátis devotè concórditèr clamáre ; ut, tuis semper láudibus dediti, tuárum justificatiónum trámitem adsecúti in te quæsumus exultatiónis ornáména, et spei remédia et fidei adquirámus corónam. *ñ. Amen.* Per misericórdiam tuam Deus noster, etc. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ. Et cum spiritu tuo.*

Antiphona 3. Cognóscant Gentes quóniam nomen tibi Dóminus : tu solus Altíssimus super omnem terram. *Psalmus lxxxii.*

ñ. Propitiare, Dómine, peccátis nostris propter nomen tuum. P. Nequándo dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum? *ñ. Adjuva nos, Deus salutáris nostræ : et propitius esto peccátis nostris. P.* Nequándo ji-

ant, etc. *ŷ*. Glória, et honor Patri, etc. *Reiteretur* A

quem cœlestia, et terræ máchinam virtúte continére fatémur. Miserére igitur nostrí, Dómine, miserére; et peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce: ut contemptum nostrum pietáte cleménti respicias, et à delictórum obpróbrío dexterá tuam virtútis erípias. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Dóminus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum, etc.

Antífona 9. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde. *Psalmus* cxxiv.

Oratio. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde régiméu salutáris impénde, atque in tuæ plebis custódia semper vigila, et malignántium rábiem tuá dexterá refréna, *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antífona 3. Spectet Israél in Dómino ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus* cxxx. *ñ*. Miserére quia Deus es. *P*. Miséricors miserére, quia peccávimus tibi. *ŷ*. Ad te levámus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P*. Miséricors. *ñ*. Miserére.

Preces. Ad te clamámus, Dómine. *P*. Precámur ut exáudias. *ŷ*. Audi vocem supplicium, et da vilæ remédium. *P*. Precámur. *ŷ*. Causas peccáti ámove, et da locum véritatí. *P*. Precámur. *ŷ*. Da nobis auxilium, qui tollis periculum. *P*. Precámur. *ŷ*. Audi Deus viduas, et orphanórum lacrymas. *P*. Precámur.

Capitula. Exálta cornu nostram, Dómine, fidei cathólicæ mérito; ne maculetur meus supérbia: morbo, gressusque nostros super murídi hujus latitúdine tribue ambuláre: ne nóxii incedámus in cómpedes, sed humilitér sentiéndó, ad plenitúdinem spei nobis condónes properáre.

Pater noster, etc. A malo nos libera. *fol.* 10.

Dóminus, etc. *ñ*. Et cum spiritu, etc. In nómine Dómini, etc.

Benedictio. *Quare in Sexta, quæ dicitur per totum annum.*

Ad Nonam.

Proverbiorum Salomónis (Cap. iii).

ñ. Deo grátias.

Fili, noli prohibére eum qui potest benefácere: si vales, et ipse benefac. Ne dicas amico tuo: Vade, revértere, et crás dabo tibi: cum statim possis dare. Non enim scis quid superventúra páriet dies. Ne moliaris amico tuo malum, cum ille in te hábeat fidúciám. Ne conténdas advérsus hóminem frustrá, cum ipse tibi nihil malefécerit. Ne æmuléris hóminem injústum, nec imitéris vias ejus: quia abominátio est Dómini omnis inlúsor, et cum simplicitibus sermocinátio ejus. Egéstas à Dómino in domum impii, tabernácula autem justórum benedicéntur. Inlúsóres ipse inlúdet, et mansuétis dat grátiam. *ñ*. Amen.

Lectio libri Exodi (Cap. xxxii, xxxiii).

ñ. Deo grátias.

In diébus illis: Locútus est Móyses filiis Israél dicens: Peccástis peccátum máximum: ascéndam ad Dóminum, si quómodo, eum, qui vero, deprecabor

Capitula. Cognóscant Gentes, Christe, quòd nomen tibi sit Dóminus, pro quibus es pálibulo Crucis appénsus: quosque ignáviæ ignorántia dedit, sciéntia restituat conditóri, ut fide convertátur consciéntia, et spe leténtur in glória.

Pater noster. *ŷ*. A malo nos libera. *fol.* 10.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. *ñ*. Amen. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum spiritu tuo. *ŷ*. In nomine Dómini nostri Jesu Christi perficiámus cum pace. *ñ*. Deo grátias.

Ita ordine finiuntur Horæ, videlicet, Tertia, Sexta, et Nona de diébus jejuniórum, hoc est, Kalendárum Januárii tribus diébus antè Epiphaniam Dómini quæ a féria, quinta féria, sexta féria, et Sábba to quòd est Vigília sanctæ Pentecóstes; tribus diébus ante festum sancti Cypriani: Kalendárum Novémbrii tribus diébus ante festum sancti Martini, et in fériis, quæ infra annum sunt præter illas, quæ benedictiónem habent.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaiæ Prophète (Cap. xxxi).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Quómodo si rúgiat leo, et étulus lednis super prædam suam, cum occurrerit ei multitúdo pastórum, à voce eórum non formidábit, et à multitúdine eórum non pavébit: sic descendet Dóminus exercituum, ut præliétur super montem Sion, et super collem ejus. Sicut aves volántes, sic próteget Dóminus exercituum Hiérusalem, prótegens et liberans, tránsiens, salvans. Convertimini, sicut in profúndum recesserátis filii Israél. In die illa abjiciet vir idóla argénti sui, et idola auri sui, quæ lécerant vobis manus vestræ in peccátum. Et cadet Assur in gládio non viri, et gládus non hóminis vorábit eum, et fúgiét non à fácie gládii: et júvenes ejus vectigáles erunt. Et fortitúdo ejus à terróre trahébit, et pavébunt fugiéntes príncipes ejus: dicit Dóminus, cujus ignis est in Sion, et camíus ejus in Hiérusalem. Ecce in justitia regnábít rex, et príncipes in judicio præerunt. **73** Et erit vir, sicut qui absconditur à vento, et celat se à tempestáte. Sicut rivi aquárum in siti, et umbra petræ permanéntis in terra desérta. Non caligábunt óculi vidéntium, et aures audiéntium diligéntér auscultábunt. Et cor stultórum intelligét sciéntiam, et lingua balbórum velocitér loquétur et plané. Non vocábitur ultra is, qui insipiens est, prínceps, neque frauduléntus appellábitur major, ait Dóminus omnipotens. *ñ*. Amen.

Antífona 4. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec miseréatur nobis. *Psalmus* cxxii.

Oratio. Ad te, Dómine, óculos nostros erigimus,

pro scelere vestro. Reversusque ad Dominum, ait : **A** Obsecro, Domine, peccavit populus iste peccatum maximum, feceruntque sibi deos aureos : aut dimitte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo, quem scripsisti. Cui respondit Dominus : Qui peccaverit mihi, delebo eum de libro meo : tu autem vade, et duc populum istum quod locutus sum tibi : Angelus meus praecedet te. Ego autem in die ultionis visitabo et hoc peccatum eorum. Percussit ergo Dominus populum pro reatu vituli, quem fecerat Aaron.

Locutusque est Dominus ad Moysen : Vade, ascende de loco isto tu, et populus tuus, quem eduxisti de terra Aegypti, in terram, quam juravi Abraham, Isaac et Jacob, dicens : Sementi tuo dabo terram, et mittam praecursorem tui Angelum, ut ejectionem Chanaanum, Hethaem, et Amorrhaeum, et Gethaem, et Pherezaem, et Hevæum, et Jebuzæum, et intrent in terram fluentem lacte et melle. Non enim ascendam tecum, quia populus duræ cervicis es : ne forte disperdam te in via. Aulienisque populus sermonem **74** hunc pessimum, luxit : et nullus ex more indutus est cultu suo. Dixitque Dominus ad Moysen : Loquere filiis Israel : Populus duræ cervicis es, semel ascendam in medio tui, et delebo te. Jam nunc depone ornamentum tuum, ut sciam quid faciam tibi. Deposuerunt ergo filii Israel ornamentum suum à monte Horeb. Moyses quoque tollens tabernaculum, tetendit extra castra procul, vocavitque nomen ejus, Tabernaculum foederis. **C** Amen.

Lectio libri Esaiæ Prophetae (Cap. XLVI).

ñ. Deo gratias.

Hæc dicit Dominus : Audite me, domus Jacob, et omne residuum domus Israel, qui portamini à meo utero, qui gestamini à mea vulva. Usque ad senectam ego ipse, et usque ad canos ego portabo : ego feci, et ego feram : ego portabo, et salvabo. Cui assimilastis me, et æquastis, et comparastis me, et fecistis similem ? Qui confertis aurum de sacculo, et argentum stateram ponderatis : conducentes artificem, ut faciat deum : et procidentes, adoratis. Portant illum in humeris gestantes, et ponentes in loco suo : et stabit, et de loco suo non movabitur : sed et cum clamaverint ad eum, non exaudiet : de tribulatione non salvabit. Memento istud, confundamini : redite pravaricatores ad cor. Recordamini prioris sæculi, quoniam ego sum Deus, et non est ultra Deus, nec est similis mei : Adnuntians ab exordio novissimum, et ab initio quæ necdum facta sunt, dicens : Consilium meum stabit, et omnis voluntas mea fiet : Vocans ab oriente avem, et de terra longinqua virum voluntatis meæ : et locutus sum, et adducam illum : creavi, et faciam illum. ñ. Amen.

Sequentia Epistolæ Pauli Apostoli ad Corinthios secundæ (Cap. vi, vii).

ñ. Deo gratias.

Fratres, os nostrum patet ad vos, ò Corinthii, cor

nostrum dilatatum est. Non angustiâmini in nobis : angustiâmini autem in visceribus vestris : eandem autem habentes remunerationem, tanquam filiis dico, dilatâmini et vos. Et nolite jugum ducere cum infidelibus. Quæ enim participatio justitiæ cum iniquitate ? Aut quæ societas lucis ad tenebras ? Quæ enim conventio Christi ad Belial ? Aut quæ pars fideli cum infideli ? Qui autem consensus templo Dei cum idolis ? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Dominus : Quoniam habitabo in illis, et inter eos ambulabo, et ero illorum Deus, et ipsi erunt mihi populus. Propter quod exite de medio eorum, et separâmini, dicit Dominus Omnipotens, et immundum ne tetigeritis : et ego recipiam vos : et ero vobis in patrem, et vos eritis mihi in filios, et in filias, dicit Dominus. Has igitur habentes promissiones, charissimi, mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus, perficiemus sanctificationem in timore Dei. ñ. Amen.

Antiphona 1. Omnia quæcumque voluit Dominus fecit in cælo, et in terra, in mari, et in abyssis, educens nubes ab extremo terræ. *Psalmus cxxxiv.*

Oratio. Domine, qui educens nubes ab extremo terræ ; orbem universum sanctis replisti doctoribus, fulgura in pluviam converte misericors, ut præceptis tuis, quibus famulos tuos, ut corrigas, terres, benedicendo reficias, tuæque replent gratiâ uberius benedicas. ñ. Amen.

Per misericordiam tuam. Deus noster, etc.

Dominus sit semper, etc. ñ. Et cum, etc.

Antiphona 2. Quis Deus magnus sicut Deus noster ? tu es Deus, qui facis mirabilia solus. *Psalmus lxxvi.*

Oratio. Precamur, Domine, ut tuâ nos non repellas propitiatione : sed obtinendæ misericordiæ adhuc tempus appone : ut dextera, quæ fuit vindex in ultione facinorum ; ipsa sit nobis contritis remedium sempiternum. ñ. Amen.

Per misericordiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 3. Qui diligitis Dominum, odite malum. *Psalmus xavi.*

Preces. Averte, Domine, iram furoris tui, et miseratus parce populo tuo. *P.* Et miserere. *ÿ.* Omnium precibus pium auditum præbe, teque rogamus sancte, cito concede. *P.* Et miserere. *ÿ.* Tu, Christe, flebiles gemitus intuere, vincula mortis solve, et vitam largire. *P.* Et miserere. *ÿ.* Jam vide lachrymas, intellige lugentes : tandem delicta nostra clemens ignosce. *P.* Et miserere. *ÿ.* Nullus ex nobis est, quem audias libenter, tu propter temetipsum, Christe, succurre. *P.* Et miserere.

Capitula. Deus, cujus in regno credentium terra exultat, cujus justitiam cæli adnuntiant, **75** cujus dominationem Angelorum legiones adorant ; cuncti servorum tuorum animas : ac ne peccati auctorem sequentes, intereamus : tu libera, tu protege, tu conserva : ut, cum ante faciem tuam ignis comburens præjerit, non nos meritorum pœnia exurendos accipiat, sed clementia creatoris, ut vivamus, eripiat.

Pater noster. Et ne nos, etc. A malo nos libera. A sol et luna non deficient. P. In ætérnum tempus. Quare fol. 10.

Ad Vesperum.

Lauda. Vespere, manè, et meridie te laudamus, Dómine.

Antiphona. Salva plebem tuam, Dómine, et benedic hereditátem tuam. *Psalmus* xxvii.

Lauda. Veniat super nos, Dómine, misericórdia tua; et salutare tuum, et eloquium tuum. *ÿ.* Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermonibus tuis. P. Et eloquium tuum. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. P. Et eloquium tuum.

Hymnus. Benignitátis fons Deus. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem mundi. *Capitula.* Dilectíssimi fratres. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui cum Patre, *Lauda.* Allelúia. Lartábitur desérta. *Omnia supra dicta require fol. 69, 70. Oratio.* Dómine, exáudi orationem nostram. *Require in isto fólio.*

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, gloria mea, et exaltans caput meum. *Psalmus* iiii.

Oratio. Quamvis Dómine. *Quare fol. 68.*

Antiphona 1. Magnus Dóminus, et laudábilis nobis. *Psalmus.* XLVII.

Oratio. Magne Dómine valdèque laudábilis, diiáta in omnes fides Ecclésiæ tuæ: ut in cujus gradibus Deus agnósceris; in ea étiam plená fidéllum devotíone laudéris: ejusque preces propítius súscipe; et inter sæculi procéllas sollicitos gubernátor custodi: ut civitátem, quam fundásti in sæcula, misericórdia tuá introeúntes, suscipiámur in illa, narrántes in tóribus mirabilia tua. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Meménto congregatiónis, Dómine, quam creásti ab initio. *Psalmus* LXXIII.

Oratio. Meménto Dómine congregatiónis tuæ, quam ab initio creásti, quamque mirabiliter ac misericórditèr tui sanguinis pretio redemísti; qui hanc ipsam in possessionem tuam de Géntibus elegísti. Libera ergo virgam hereditátis tuæ à supplantatóris incórsibus: ac sic eam rege justificándo præsentí in sæculo, ut ipsam hæreditet in sæculo post futúro: et quæ regnum tuum advente divíná traditióne exórat; ad idem regnum indúlto piáculo hereditáriá successióne pervéniat. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 3. Clamor noster ad te pervéniat; et ne avértas faciem tuam à me. *Psalmus* ci.

Oratio. Dómine, exáudi orationem nostram; et clamor noster ad te remóto impediménto pervéniat: quocúmque autem die te invocámus, velocitèr tibi nostra patéscat orátio: nec avértas faciem tuam à gemíbus; nec gubernatiónem tuam à nostris colíbeas móribus: ut gratulémur adipísci postúata; dum ad te nostra pervénerint desidéria. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, etc.

ñ. Hierúsalem erit tibi Dóminus lux ætérna, et Deus honor tuus non enim in hoc casu tibi véniet;

sol et luna non deficient. P. In ætérnum tempus. *ÿ.* Hierúsalem non erit tibi sol ampliùs ad lucéndum per diem, nec splendor lunæ illuminábit te in nocte; sed erit tibi Dóminus in luce. P. In ætérnum.

In Laudibus.

Antiphona. Avérte faciem tuam à peccátis meis: et omnes iniquitátes meas dele. *Psalmus* l.

Oratio. Avérte faciem tuam. *Require fol. 68.*

Ad Canticum. *Antiphona.* Non est Deus sicut homo, ut mentiátur: nec ut filius hóminis, ut immutétur.

Canticum Númeri (Cap. xxiii).

De Aram addúxit me Balac rex Moabitárum, de móntibus Oriéntis: veni, inquit, et máledic Jacob: * própera, et detestáre Israël. Quómódò maledicam, eni non maledixit Deus?

Quà ratióne detéster, * quem Deus non detestátur?

De summis silicibus vidébo eum, * et de cóllibus considerábo illum.

Pópulus solus habitábit, et inter gentes non reputábitur.

Quis dinumerare possit púverem Jacob, * et nos-e númerum stirpis Israël?

Moriátur ánima mea morte justórum, * et **76** siant novíssima mea horum simília.

Sta Balac et ausculta, * audi fili Sephor:

Non est Deus sicut homo, ut mentiátur: * nec ut filius hóminis, ut immutétur.

Dixit ergo, et non fáciat? * locútus est, et non adimplébit?

Ad benedicéndum adductus sum, * benedicciónem prohibére non váleo.

Non est idólum in Jacob, * nec vidétur simulácrum in Israël.

Dóminus Deus ejus cum eo est, * et clangor victóriæ regis in illo.

Deus edúxit eum de Ægypto, * cujus fortitúdo similis est rhinoceróti.

Non est augúrium in Jacob, * nec divinatió in Israël.

Tempóribus suis dicétur Jacob et Israël * quid operátus est Deus.

Pópulus ecce ut læena consúrgit, * et leo erigitur:

Non accubábit, donec devoret prædam, * et occisórum sanguinem bibat.

Oratio. Tu es, Dómine, stel'a veritátis oriens ex Jacob, homóque consúrgens ex Israël: et novo sidere osténderis Deus, et præsepío pósitus Deus et homo, unus créderis Christus: Propter magnam ergo misericórdiam tuam, visiónis tuæ horum próroga grátiam: ut appáreat in nos lucis tuæ radiabile signum, quod expéllat omnes ténébras vitiórum: et qui visiónis tuæ desidério anhelámus, visiónis tuæ præmió consolémur. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Matutinárium. *Antiphona.* Lux auróre or'énte sole manè. P. Absque núbibus rútilat. *ÿ.* Deus mi

serentur nobis, et benedicat nos : illuminet Dominus vultum suum super nos. *P. Absque, etc. †. Glória, et honor Patri, etc. P. Absque*

Lauda. In potentatibus ejus laudate eam. Psalmus Cl.

Lectio libri Esaie Prophete (Cap. 11).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dominus : ingrediere ad petram, abscondere fossâ humo à facie timôris Domini, et à glória majestatis ejus. Oculi sublimes hominum humiliati sunt, et incurvabitur altitudo virorum ; et exaltabitur Dominus solus in die illa. Quia dies Domini exercituum super omnem superbum, et excelsum, et super atrogantem : et humiliabitur. Et super omnes cedros Libani sublimes et erectas, et super omnes quercus Basan. Et super omnes montes excelsos, et super omnes colles elevatos. Et super omnem turrin excelsam, et super omnem murum munitum, et super omnes naves Tharsis, et super omne lignum, quod visu pulchrum est. Et incurvabitur omnis sublimitas hominum, et humiliabitur altitudo virorum, et elevabitur Dominus solus in die illa : et idola penitus conterentur : Et introibunt in speluncas petrarum, et in voragine terræ à facie timôris Domini, et à glória majestatis ejus, cum surrexerit percüttere terram. In illa die proficiet homo idola argenti sui, et simulacra auri sui, quæ fecerunt sibi, ut adorarent talpas, et vespertiliones. Et ingrediètur fixuras petrarum, et cavernas saxorum à facie formidinis Domini, et gloriâ majestatis ejus, cum surrexerit percüttere terram. Quiescite ergo ab homine, cujus spiritus in naribus ejus est, quia excelsus reputatus est ipse. ñ. Amen.

Hymnus. Benignitatis fons. Capitula. Dilectissimi fratres. Lauda. Alleluia. Lætabitur. Benedictio. Christus Dominus qui cum Patre. Require fol. 69 et 70. Oratio. Magne Domine. Quære in principio Matutini. fol. 75.

Ad Tertiam.

Sapientia Salomonis Proverbiôrum (Cap. xxi).

ñ. Deo grátias.

Fili, qui obturat aures suas ad clamorem pauperis, et ipse clamabit, et non exaudiètur. Munus absconditum extinguit iras, et donum in sinu indignationem máximam. Gaudium justo est facere iudicium, et pavor operantibus iniquitatem. Vir, qui erraverit à via doctrinæ, in cætu gigantum commorabitur. Qui ditigit epulas, in egestate erit : et qui amat vinum, et pingua, non diribitur. Pro justo datur impius : pro recto iniquus. Melius est habitare in terra deserta, quam cum muliere rixosa et iracunda. Thesaurus desiderabilis, et oleum in habitaculum justi : et imprudens homo dissipat illud. Qui sequitur justitiam, et misericordiam, inveniet justitiam, et vitam, et glóriam. ñ. Amen.

Lectio libri Deuteronomii (Cap. v, vi).

ñ. Deo grátias.

In illis diebus : Vocavit Moyses omnem Israël, et

dixit ad eum : Audi, Israël, 77 cærimónias atque iudicia, quæ ego loquor in auribus vestris : hód è dicite ea, et opere complète. Dominus Deus noster pepigit nobiscum fœdus in Horeb. Non cum patribus nostris inivit pactum, sed nobiscum qui in presentiarum sumus, facie ad faciem locutus est nobis in monte de medio ignis. Ego sequèster, et médius fui inter Deum, et vos in tempore illo, ut annuntiarem vobis verba ejus : Timuistis enim ignem, et non ascendistis in montem, et ait Dominus Deus tuus, qui eduxit te de terra Ægypti, de domo servitutis. Non habebis deos alienos in conspectu meo. Non facies tibi sculptile, nec similitudinem hominum, qui in cælo sunt desuper, et quæ in terra deorsum, et quæ versantur in aquis sub terra. Non adorabis ea, neque coles. Ego enim sum Dominus Deus tuus : Deus æmulator, reddens iniquitatem patrum super filios in tertiam et quartam generationem his qui odérunt me, et faciens misericordiam in multa millia diligentibus me, et custodièntibus præcepta mea. Non usurpabis nomen Domini Dei tui frustra : quia non erit impunitus qui super vana nomen ejus admiserit. Honora patrem tuum et matrem, sicut præcepit tibi Dominus Deus tuus, ut longo vivas tempore, et benè sit tibi in terra, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi. Non occides. Neque mœchaberis. Furtum non facies. Nec loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. Non concupisces uxorem proximi tui. non domum, non ancillam, non bovem, non asinum, et universa, quæ illius sunt : hæc sunt præcepta et cærimóniæ atque iudicia, quæ mandavit Dominus Deus vester, ut docerem vos, et faciatis ea in terram ad quam transgredimini post dandam : ut timeas Dominum Deum tuum, et custodias omnia mandata et præcepta ejus, quæ ego præcipio tibi, et filiis, ac nepotibus tuis, cunctis diebus vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. Audi Israël, et observa ut facias ea, et benè sit tibi, et multipliceris amplius, sicut pollicitus est Dominus Deus patrum tuorum dare tibi terram lacte et melle manantem, ñ. Amen.

Lectio libri Ezechielis Prophete (Cap. xviii).

ñ. Deo grátias.

Factus est sermo Domini ad me dicens : Quid est quod inter vos parabolam vertitis in proverbium istud, dicentes : Patres comederunt uvam acerbam, et dentes filiorum obstupescunt ? Vivo ego, dicit Dominus, si fuerit vobis ultra parabola hæc in proverbium in Israël. Ecce omnes animæ, meæ sunt : ut anima patris, ita et anima filii mea est : anima, quæ peccaverit, ipsa moriètur. Et vir si fuerit justus, et fecerit iudicium et justitiam, in inonibus non comederit, et oculos suos non levaverit ad idola domus Israël : et uxorem proximi sui non violaverit, et ad mulierem menstruam non accesserit : Et hominem non contristaverit : pignus debitori reddiderit, per vim nihil rapuerit : panem suum esuriènti dederit, et nudum operuerit vestimento : Ad usuram non commodaverit, et amplius

non accéperit : ab iniquitate averterit animam suam. **A** Verbum ejus processit in fines terræ, clamâte. **P.** Per civitates Judæ ecce Salvator advénit in monte Sion. **ÿ.** Exultate in lætitia Jacob, et in te contra caput Géntium, personate, cante et dicite. **P.** Per civitates, etc. **ÿ.** Glória, etc. **P.** Per civitates. Amen.

Sequentia Epistolæ Pauli Apostoli ad Corinthios primæ (Cap. viii).

Fratres, cõgito quòd ego spiritum Dei hæbeo. De his autem, quæ idõlis sacrificântur, scimus quoniam omnes sapiëntiam habémus. Sciëntia inflat, chãritas verò ædificat. Si quis se existimat scire aliquid, nondum cognõvit quemadmodum oporteat eum scire. Si quis diligit Deum, hic cõgnitus est ab eo. De escis autem, quæ idõlis immolântur, scimus quia nihil est iudicium in mundo, et quòd nullus Deus, nisi unus. Nam etsi sunt qui dicuntur dii, sive in cælo, sive in terra (siquidem sunt dii multi, et dõmini multi) : Nobis autem unus Deus, Pater, ex quo omnia, et nos illuminat unus Dõminus Jesus Christus, per quem omnia, et nos per ipsum. Sed non in omnibus est sciëntia. Quidam autem cum sciëntia usque nõne idõli, quasi idolothyrum manducant : et consciëntia ipsõrum cum sit infirma, polluitur. Esca autem nos non commendat Deo. Neque enim si non manducaverimus, deficiémus : neque si manducaverimus, abundabimus. Videte autem ne fortè hæc licentia vestra offendiculum fiat infirmis. Si autem quis viderit eum, qui habet sciëntiam, in idõlio recubentem : nonne consciëntia ejus cum sit infirma, ædificatur ad manducandum idolothyta? Et peribit infirmus in tua sciëntia frater, per quem Christus mortuus est? Sic autem peccantes in **76** fratres, et percutientes consciëntiam eõrum infirmam, in Christo peccatis. Quapropter si esca scandalizat fratrem meum : non manducabo carnem in ætèrnum, ne fratrem scandalizem. Non sum liber? Non sum Apóstolus? Nonne Christum Jesum Dõminum nostrum vidi? Nonne opus meum vos estis in Dõmino? Et si aliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum : nam signaculum Apóstolatus mei vos estis in Dõmino. **ñ.** Amen.

Antiphona 1. Idõla Géntium jam non erunt a facie timõris Dõmini, et à majestãte virtutis ejus, quoniam venit. *Psalmus cxxi.*

Oratio. Dõmine, qui sursum in cœlestibus habitas. *Requiere fol. 72.*

Antiphona 2. Omnis terra adoret te, Deus, et psallat tibi : et psalmum dicat nõmini tuo. Altissime. *Psalmus lxxv.*

Oratio. Omnis terra adoret te, Dõmine ; et tibi psallat vitæ participio incorruptæ : ut sicut sunt omnia tuo formata officio, ita cuncta tuo pariter subdantur império. **ñ.** Amen.

Per, etc.

Antiphona 3. Ego cognõvi quòd magnus est Dõminus, et Deus noster præ omnibus diis. *Psalmus cxxxv.*

ñ. Sapiëntiam suam Deus revelavit populo suo,

A Verbum ejus processit in fines terræ, clamâte. **P.** Per civitates Judæ ecce Salvator advénit in monte Sion. **ÿ.** Exultate in lætitia Jacob, et in te contra caput Géntium, personate, cante et dicite. **P.** Per civitates, etc. **ÿ.** Glória, etc. **P.** Per civitates.

Preces. Clamamus ad te, Dõmine, tu miserere nobis. **P.** Et dona indulgëntiam. **ÿ.** Rex altissime et perennis Dõmine, precem, quam effundimus, accipe. **P.** Et dona. **ÿ.** Ægros visita et captivos evoca, pupillos et viduas adjuva. **P.** Et dona. **ÿ.** Nos peccavimus et à te recessimus, tu Redemptor omnium salva nos. **P.** Et dona. **ÿ.** Pœnitentibus miserere, Dõmine, et peccati maculas ablue. **P.** Et dona.

B *Oratio.* Laudamus te, Dõmine, quia benignus, ac suavis es : præsta itaque, ut dum in tua laudatione insistimus, vel à mundi nos illécebris advoces, vel perfectõrum societati adglomeres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaiæ Prophtëtæ (Cap. xix).

ñ. Deo grãtias.

Ece Dõminus ascendet super nubem levem, et ingrediatur Ægyptum, et movebuntur simulacra Ægypti à facie ejus, et cor Ægypti tabescet in medio ejus. Et concurrere faciam Ægyptios adversus Ægyptios : et pugnabit vir contra fratrem suum, et vir contra amicum suum, et civitas adversus civitatem, et regnum adversus regnum. Et dirumpetur spiritus Ægypti in viscèribus ejus, et consilium ejus præcipitabo : et interrogabunt simulacra sua, et divinos suos, et pythones et ariolos. Et tradam Ægyptum in manu dominõrum crudelium, et rex fortis dominabitur eis, ait Dõminus Omnipotens. **ñ.** Amen.

Antiphona 1. Liqueus contritus est, et nos liberati sumus. *Psalmus cxxiii.*

Oratio. Esto in nobis Dõmine Deus Israël : et malõrum infestationem, ne deglutiamur, à nobis repelle : nocivamque iracundiam, ne obsorbemur comprime : sicque in nobis torrens tuæ voluptatis redundet, et vitiorum torrentem anima nostra se sine discrimine pertransire exaltet : neque inimicõrum dentibus laniemur ; sed erèptos nos de venantium laqueis gratulemur : et tu adjutor noster heredita nos in possessione ætèrna ; qui, cooperante Verbo tuo Sanctoque Spiritu, fecisti cœlum et terram. **ñ.** Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Converterte Dõmine captivitatem nostram, sicut torrens in austro. *Psalmus cxxv.*

Oratio. Converterte Dõmine captivitatem nostram ab inlecebrõsis inimici seductionibus redimendo : et reple consolatiõne indulgëntiæ, quos desolatos prospicis ob admissiõnem nequitiæ : da nobis, quæsumus, contriti cordis humilitatem querere ; et inquinamenta, quæ nos polluant, fluentis lachrymarum abluere : sic etiã confessiõnis re-

média serámus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus A
metámus in gáudils. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 3. Beáti omnes, qui timent Dóminum,
qui ámbulant in viis ejus. *Psalms* cxxvii.

ñ. Miserère nobis, Dómine. *P*. Miserère nobis.
ñ. Ad te levámus óculos nostros, qui hábitas in
cœlis. *P*. Miserère nobis. *ñ*. Glória, et honor Pa-
tri, etc. *P*. Miserère nobis.

79 *Preces*. Clamémus omnes unâ voce. *P*. Dó-
mine miserère. *ñ*. Amâra nobis est vita nostra. *P*.
Dómine miserère. *ñ*. Delicta dele, pacem concede.
P. Dómine miserère. *ñ*. Inclína aurem tuam ad
prece[m] nostram. *P*. Dómine miserère. *ñ*. Parce de-
lictis, et súbveni de cœlis. *P*. Dómine miserère.

Oratio. Deus, qui timéntes te, beátos prophetáli B
voce pronúntias; da in nobis tui timóris obséquia
beneplácita; ut ex hoc in viis tuis ambulâre nos
fácias: sitque, te gubernánte, labor noster tuis ócu-
lis plácitus; cujus fructus témpore remuneratiónis
efficiátur suavissimus: ac sic labor ipse de charitáte
sudeátur, ut apud te fruges ejus in beatitádine re-
comleántur.

Pater noster. Et ne nos, etc.

Ad Nonam.

Proverbiórum Salomónis (Cap. xxi).

ñ. Deo grátias.

Fill, qui custódit os suum, et linguam suam, cu-
stódit ab angústiis ánimam suam. Superbus et árgrogans
vocátur indóctus, qui in ira operátur supérbiam. De-
sidia occidit pigrum: noluerunt enim quicquam ma-
nus ejus operári: tota die concupiscit et desiderat: C
qui autem justus est, tribuet, et non cessabit. Hó-
stia: implorum abominábiles, quia offerúntur ex
scélere. Testis mendax peribit: vir obédiens lóquitur
victóriam. Vir impius procácitèr obfirmat vultum
suum: qui autem rectus est, córrigit viam suam.
Non est sapiéntia, neque prudéntia, non est consílium
contra Dóminum. Equus paratus ad diem belli:
Dóminus autem salótem tribuit. *ñ*. Amen.

Lectio libri Deuteronomii (Cap. vi).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Locútus est Móyses ad omnem
cœtum filiorum Israël, et dixit ad eos: Audi Israël,
Dóminus Deus vester, Deus unus est. Diliges Dómi-
num Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota forti-
túdine tua. Erúntque verba hæc, quæ ego præcipio
tibi hódie, in corde tuo: et narrábis ea filiis tuis,
et meditaberis sedens in domo tua, et ámbulans in
itínere, dormiens atque consúrgens. Et ligábis ea
quasi signum in manu tua, erúntque et movebúntur
inter óculos tuos, scribésque ea in limine et óstiis
domús tuæ. Cúmque introdúxerit te Dóminus Deus
tuus in terram, pro qua jurávit patríbus tuis, Abra-
ham, Isaac, et Jacob: et dederit tibi civitates ma-
gnas et óptimas, quas non ædificásti, domos plenas
cunctarum opum, quas non extruxísti, cisternas,
quas non fodísti, vinéta et olivéta, quæ non plantá-
sti, et coméderis, et saturátus fúeris: cave diligén-

tèr, ne obliviscáris Dóminum, qui edúxit te de terra
Ægypti, et de domo servitútis, Dóminum Deum
tuum timébis, et ipsi sérvies, ac per nomen illus jur-
rábis. Non íbitis post deos aliénos cunctarum gén-
tium, quæ in circúitu vestro sunt: quóniam Deus
æmulátor, Dóminus Deus in médio tui: nequándo
irascátur furor Dómini Dei tui contra te, et áuferat
te désuper faciem terræ. Non tentábis Dóminum
Deum tuum, sicut tentásti in loco tentationis. Custódi
præcépta Dómini Dei tui, ac testimónia et cerimóni-
as, quas præcépít tibi: et fac quod plácitum est et
bonum in conspéctu Dómini, ut benè sit tibi: et
ingréssus possideas terram, quam Dóminus Deus
tuus datúrus est tibi. *ñ*. Amen.

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. xlix).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Leva in circúitu óculos tuos,
et vide, omnes isti congregáti sunt, venerunt tibi:
vivo ego, dicit Dóminus, quia ómnibus his velut or-
naménto vestiéris. Hæc dicit Dóminus: Ecce ego
levo ad gentes manum meam, et ad pópulos exaltábo
signum meum. Et áfferent filios tuos in ulnis, et
filias tuas super húmeros portábunt. Et erunt reges
nutritii tui, et reginæ nutrices tuæ: vultu in terram
dimisso adorábunt te, et púlverem pedum tuorum
lingent. Et scies quia ego Dóminus, super quo non
confundéntur qui expéctant eum. Numquid tollétur à
forti præda? Aut quod captum fúerit à robústo, sal-
vum esse póterit? Quia hæc dicit Dóminus: Equidem,
et captivitas à forti tollétur: et quod ablátum fúerit
à robústo, salvábitur. Eos vero, qui judicáverunt te,
ego judicábo, et filios tuos ego salvábo. Et cibábo
hostes tuos carnálibus suis: et quasi musco, sáanguine
suo inebriabúntur: et sciet omnis caro, quia ego
Deus salvans te, et Redémptor tuus sanctus Israël.
ñ. Amen.

Sequéntia Epistolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios
(Cap. iv).

ñ. Deo grátias.

Fratres, hoc dico, et testificor in Dómino, ut non
jam ambulétis, sicut Gentes ambulábant in vanitáte
sensús sui, ténébris obscurátum habéntes intelléctum,
alienáti à vita Dei, per ignorántiam quæ est in illis,
propter cæcitatè[m] cordis ipsorum, **80** qui despe-
rántes, semetipsos tradidérunt impudiciæ, in ope-
rationem immunditiæ omnis, in avarítiam. Vos au-
tem ita non didicistis Christum, si tamen illum au-
distis, et in ipso edócti estis, sicut est véritas in
Jesu: depónere vos secúndum pristinam conversa-
tionem vétèrem hóminem, qui corrúmpitur secúndum
desidéria erroris. Renovámini spíritu mentis
vestræ, et indúite novum hóminem, qui secúndum
Deum creatus est in justitia, et sanctitate veritátis.
ñ. Amen.

Antiphona 1. Deus autem noster in cœlo et súrsùm
in cœlo, et in terra, ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Psalms cxxxiv.

Oratio. Laudámus te, Dómine, quia benignus et
magnus es: cujus magnitúdinem et bonitátem et

mirabilia testantur, et ópera : magnus es igitur, Dómine, te ex nihilo tam stupénda tamque multiplicia créare ; benignus autem, dum pereuntem mundum Christi tui sanguine réparas : magnus, dum ex mórtuis cadáverá súscitas ; benignus, cum excitátis vitam interminábilem donas : Tribue omnipotens Deus nobis supplicibus tuis et tantæ magnitudinis intelligere potestátem, et benignitátis tuæ suscipere pacem. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dóminus sit semper vobiscum. *ñ. Et cum spiritu.*

Antífona 2. Deus, quis similis tibi ? ne táceas, neque síleas, Deus. *Psalmus LXXXII.*

Orátio. Deus, quis similis tibi tam in bonitáte quam in virtúte ? qui sanctos tuos et bonitáte érudis, et virtúte deféndis : qui inimicórum ora freméntia cómprimis, et tuórum obsecrátiónes agnóscis : da nobis de tua bonitáte confidéntibus óperum bonórum particulam, quæ nos ab inimici consílio tutos efficiat, et mundátos à crimine tibi placére osténdat : et tu nos perdúcas ad glóriam ætérnam, qui solus es Altíssimus super omnem terram. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dóminus sit semper vobiscum. *ñ. Et cum, etc.*

Antífona 3. Surge, Deus, júdica terram : quóniam tu domináris ómnibus Géntibus. *Psalmus LXXXI.*

Preces. Ad te clamámus, Dómine, precámur. *P.* Ut exáudias. *ñ.* Christe Redémptor ómnium exáudi preces supplicum. *P.* Ut exáudias. *ñ.* Concède nobis donum grátie, et fructum pœniténtie. *P.* Ut exáudias. *ñ.* Remove à nobis gládium, famem, et pestiléntiam. *P.* Ut exáudias. *ñ.* Solve delicti piáculum, et dona indulgéntiam. *P.* Ut exáudias.

Capítula. Exúrge, Deus, qui júdicas terram : et bráchio fortitúdinis rege, quos trophæo Crucis dignátes es comparáre : ac pro quibus fúsis sacri sanguinis extat redemptio, ab his tibi deferátur nostræ confessio : et qui passiónem redemptionis nostræ crédimus, gloriósam re-urrectiónem fatémur, atque ascénsus ad æthera prædicámus, rediúntque tuum terribili recúrso tmemos ; ad vocem tubæ cum præconáverit, gaudéntes in advéntum tuum properémus : Et tu, clementíssime Dómine, quos cóspicis ita solénnia cólere, hos de gehénnæ ardóribus érué ; et glorióse resurrectiúnis fieri præsta consórtes.

Pater noster.

Ad Vesperum.

Lauda. Sol agnóvit occásus suum. Posuisti tenébras, et facta est nox.

Antífona. Disrúmpe, Dómine Deus, vincula peccatorum : ut sacrificémus tibi hóstiam laudis. *Psalmus cxv.*

Lauda. Tu mandásti mandáta tua custodire nimis. *ñ.* Únám dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Hymnus. Benignitátis fons Deus. *Supplicatio.* Orémus Redemptiórem. *Capítula.* Dilectíssimi fratres. *Benedictio.* Christus Dóminus. *Lauda.* Alleluía. *Læ-*

PATROL. LXXXVI.

A tábitur. *fol. 69 et 70. Orátio.* Ne projicias nos. *Quære infra in Matutinis sequéntibus.*

De jejúnio Epiphaniæ.

Omnes jejunémus ad exorándum Dóminum nostrum Jesum Christum pro peccátis nostris, ut pace impetránda ; vel ad sacras lectiúnas audiéndas Ecclesiám Dómini frequentémus.

TERTIO DIE QUOD EST VIGILIA EPIPHANIÆ DOMINI.

Ad Matutinum.

Antífona. Tu autem Dómine susceptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus III.*

Orátio. Quamvis, Dómine. *Requre fol. 68.*

Antífona 1. Bene nuntiáte de die in diem salutare ejus. *Psalmus xcix.*

Orátio. Cantet tibi novum cánticum numerositas redemptórum : nova fecisti mirácula : novum lumen ortum ex Vírgine, quod tamen Deitáti non erat novum, sed novum est insólito monstráto miráculo, novum regeneratiúnis **S** mystérium ; in quo totum innovas mundum : nova génera virtútum in curatióne ægrorum : novum humilitátis ac paciéntie modum in supérbia persequéntium : novum stupéndumque genus virtútis in glória resurgéntis : nova humanis visibus tuæ osténditur majestátis potéstas ; cum verum hóminem ad cœlórum sublimitatem depórtas : Concède pro quibus tam nova mirácula gloriosus ópifex indidisti, hos et vestigiórum tuórum sequáces, et glóriæ faciás coherédes ; atque melódiám cármnis, nec non inter Sanctórum fragóres, et nostras voces admisceas perserepentes. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Antífona 2. Dóminus in Sion magnus : et excélsus super omnes pópulos. *Psalmus xcviij.*

Orátio. Redémptor noster, Dómine, qui super omnem altitúdinem excélsus, et in Sion agnósceris magnus ; credulitatem Ecclesiæ tuæ in te ámplians pérlice ; et pópulos in ejus sinceritate fac coaléscere : ut nomen tuum, quod magnum est, contiténtes ; ac régie glóriæ honórem tibi, fidei servitute offeréntes ; tu nos miserátus de excélsis prospice : et ab hac humilitate terrárum in mansiónibus commúta cœlórum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antífona 3. Dóminus memor fuit nostri : et benedixit nobis. *Psalmus cxliij.*

Orátio. Dómine, qui sursúta. *Requre fol. 72.*

ñ. Hierúsalem civitas sancta ultrá non eget sole : quia claritas Dei illúminat eam. *P.* Splendor ejus agnus est. *ñ.* Turres Hierúsalem auro ædificabúntur, et propugnácula ejus auro mundo. *P.* Splendor. *ñ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Splendor.

In Laudibus.

Antífona. Ne projicias nos, Dómine, à fácie tua : et spíritum sanctum tuum ne áuferas à nobis. *Psalmus L.*

Orátio. Ne projicias nos, Dómine, à fácie tua ; neque áuferas misericórdiam tuam à nobis : ut quos

reatus facinorum tenet obnoxios, miseratiōnis tuæ A clemētia faciāt absolūtos. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

Ad Canticum. Antiphona. Splendor lucis illuminat eam, et lucerna ejus agnus est.

Canticum Tobie (Cap. xiii).

Luce clarā fulgēbis in omnibus finibus terræ : * Natiōnes multæ de longinquo venient tibi, et habitatores à novissimis partibus terræ ad nomen Dōmini Dei :

Ut mūnera sua in manibus habentes, regi cælōrum offerunt cum lætitiā. * Et nomen Dōmini magnum erit in omnibus sæculis sæculōrum.

Maledicti omnes qui spērunt te, * et omnes qui blasphemant te :

Maledicti omnes qui odērunt te, * omnes qui dixerunt in te verbum durum :

Maledicti omnes qui depōnunt te, et omnes qui destruant muros tuos, * et omnes qui subvertunt turres tuas, et omnes qui succēdunt habitatiōnes tuas :

Et benedicti erunt in te * omnes qui ædificant te, in ætēnum.

Tunc gāude et lætare cum filiis justōrum, * quia omnes colligētur, et benedicent Dōminum in ætēnum.

Felices qui diligunt te, * felices qui gaudent in pace tua.

Et felices omnes hōmines qui contristabūntur in omnibus flagellis tuis, * quoniam gaudēbunt, et videbunt omne gaudium tuum in sæcula.

Anima mea benedicet Dōminum regem magnum, * quia liberāvit Hierūsalem,

Et ædificābitur iterum domus ejus, * in omnibus sæculis sæculōrum confitebitur nōmini regis cælōrum.

Ostia Hierūsalem smarāgdo et sapphiro fabricabūntur : * et lapides pretiōsi omnes muri tui.

Turres Hierūsalem auro ædificabūntur, * et propugnacula ejus auro mundo.

Platæ Hierūsalem cānticum lætitiæ dicunt, * et omnis vicus ejus, Allelūia.

Benedictus Dōminus, qui exāltat te, et benedictus in omnibus sæculis sæculōrum : * quoniam in te benedicētur omne sanctum in ætēnum.

Matutinarium. Antiphona. Emitte lucem tuam, Dōmine, et veritatem tuam. *ñ*. Ipsa me deduxerunt, et perduxerunt in monte sancto tuo. Glōria, et honor Patri, etc.

Lauda. Omnis spīritus laudet Dōminum. *Psalmsus CXLVIII.*

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. XLVIII).

ñ. Deo grāτίας.

Hæc dicit Dōminus : Audite me hæc, domus Jacob, qui vocāmini nōmine Israël, et de aquis Judæ existis, qui jurātis in nōmine Dōmini Israël, recordāmini non in veritate, neque in justitia. De civitate enim sancta vocati sunt, et super Deum Israël constabiliti sunt : Dōminus exercituum nomen ejus.

Priōra ex tunc adnuntiavi, et ex ore meo **82** exierunt, et audita feci ea : repēntē operatus sum, et venerunt. Scio enim quia durus es tu, et nervus ferreus cervix tua, et frons tua ærea. Prædixi tibi ex tunc : et antequam veniret indicavi tibi, ne fortē diceres : Idōla mea fecerunt hæc, et sculpitilia mea, et consilia mandaverunt ista. Quæ audistis, vide omnia : vos autem non adnuntiastis. Audita feci tibi nova ex tunc, et conservata quæ nescis : nunc creata sunt, et non ex tunc : et ante diem, et non vidisti ea, ne fortē dicas : Ecce cognovi ea. Neque audisti, neque cognovisti, neque ex tunc aperta est auris tua : scio enim quia prævaricans prævaricābis, et transgressorem ex ventre vocavi te. Propter nomen meum longē faciām furōrem meum : et laude meā infrenābo te, ne intēreas. Ecce excoquam te, sed non quasi argēntum, elēgi te in camino paupertatis. Propter me faciām, ut non blasphemet : et glōriam meam alteri non dabo. *ñ*. Amen.

Hymnus. Benignitatis fons. *Supplicatio.* Oremus Redemptōrem mundi. *Capitula.* Dilectissimi fratres, qui omnia. *Lauda.* Allelūia. Lætābitur desēta. *Benedictio.* Christus Dōminus, qui cum Patre. *Regule fol. 69 et 70.*

Ad Tertiam.

Proverbiōrum Salomōnis (Cap. xv).

ñ. Deo grāτίας.

Fili, Labia sapiētium disseminābunt sciētiam : cor stultōrum dissimile erit. Victimæ impiōrum abominābiles Dōmino : vota justōrum placabilia. Abominatio est Dōmino via impij : qui sequitur justitiam, diligitur ab eo. Doctrina mala deserenti viam vitæ : qui increpationes odit, moriētur. Infēnus, et perditio coram Dōmino : quanto magis corda filiorum hōminum ? Non amat pestilens eum, qui se corripit : nec ad sapiētes graditur. Cor sapiētis exhilarat faciē : in mœrdre animi dejecit spīritus. Cor sapiētis quærit doctrinam : et os stultōrum pascitur imperitiā. Omnes dies pauperis, mali : secūra mens quasi juge convivium. Mēlius est parum cum timōre Dōmini, quān thesauri magni, et insatiabiles. Mēlius est vocāre ad olera cum charitate, quān ad vitulum saginatum cum odio. Vir iracundus provocat rixas : qui patiēns est mitigat excitatas. Iter impiōrum quasi sepes spinarum : via justōrum absque offendiculo. *ñ*. Amen.

Lectio libri Deuteronomii (Cap. VII, VIII).

ñ. Deo grāτίας.

In diebus illis : Locutus est Moyses filiis Israël dicens : Audi Israël, Dōminus Deus tuus in medio tui est, Deus magnus et terribilis : ipse consumet nationes has in conspectu tuo paulatim atque per partes. Non poteris delere eos pariter : ne fortē multiplicentur contra te bestiae terræ. Dabitque eos Dōminus Deus tuus in conspectu tuo : et interficiet illos donec penitus delēbis eos. Tradet reges eorum in manus tuas, et disperdas memoriā eorum sub cælo : nullus poterit resistere tibi, donec cōteras eos. Sculpitilia eorum igne combūres : non concupisces

argéntum et aurum, de quibus facta sunt, neque adsumas de his tibi quicquam, ne forte offendas, propterea qui abominatio est Dómini Dei tui. Ne inferas quippiam ex idólo in domum tuam, ne has anáthema, sicut et illud est. Quasi spurcítiam detestaberis, et velut inquinaméntum ac sordes abominatiónis habébis, quia anáthema est.

Omne mandátum, quod præcipio tibi hódie, cave diligénter ut fácias : ut possis vivere, et multiplicémini, ingressique possideátis terram, pro qua jurávit Dóminus pátribus tuis. Et recordáberis cuncti itineris, per quod addúxit te Dóminus Deus tuus quadragintá annis per désertum, ut affligeret te, atque tentáret, et nota fierent quæ in tuo ánimo versabantur, utrum custodires mandata illius, an non. Adixit te penúriá : dedit tibi cibum Manna, quod ignorábas tu et patres tui : ut osténderet tibi quod non in solo pane viveret homo, sed in omni verbo quod egrédiétur ex ore Dei. *ñ. Amen.*

Lectio libri Esaiæ Prophétæ (Cap. xxx).

ñ. Deo grátias.

Expéctat Dóminus ut misereátur vestri : et idéo exaltábitur parcens vobis : quia Deus iudicii Dóminus : béati omnes, qui expéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Hierusalem : plorans nequáquam plorábis, miserans miserábitur tui : ad vocem clamóris tui statim ut audierit, respondébit tibi. Et dabit tibi Dóminus panem arctum, et aquam brevem : et non faciet avolare à te ultrá doctórem tuum : et erunt oculi tui vidéntes præceptum em tuum. Et aures tuæ audient verbum post tergum monéntis : hæc **C** via, ambulá e in ea : neque ad dexteram, neque declinábis ad sinistram. Et contaminábis lámimas sculptilium argénti tui, et vestiméntum conlátilis auri tui, et dispéges ea sicut immunditiam menstruátæ. Egrédere, dices ei : Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris in terra : et panis frugum terræ erit uberrimus, et pinguis : pascéntur in possessióne tua in die illa agnus **83** spatiósè : et tauri tui, et pulli asinórum, qui opéantur terram, committunt migma cómedent, sicut in área ut ventilátam est. Et erunt super omnem montem excélsus, et super omnem collem elevátum rivi curréntium aquarum, in die interfectiÓNis multórum cum ceciderit torris. Et erit lux lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septemplex sicut lux septem diérum, in die quæ alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussóram plagæ ejus sanáverit. *ñ. Amen.*

Sequéntia Epistolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios (Cap. v).

ñ. Deo grátias.

Frátres, Estóte imitatóres Dei, sicut filii charissimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblatiÓNem, et hótiám Deo in odórem suavitátis. Fornicatio autem, et omnis immunditia, aut avaritia nec nominétur inter vos, sicut deret sanctos : aut turpítudo, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pértinet ; sed magis gratiárum actio. Hoc

A enim scitóte intelligéntes : quod omnis fornicátor, aut impudicus, aut immúndus, aut avárus, quæd est idólorum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi, et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis : propter hoc enim venit ira Dei in filios diffidéntiæ. Nolite ergo éffici partícipes eórum. Erátis autem aliquándó ténébræ : nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte : fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justitia, et veritáte : probátes quid sit beneplácitum Dómino : et nolite comunicáre opéribus infructuósis tenebrarum, magis autem et redargúite. Quæ enim innocúto fiunt ab ipsis, turpe est dicere. Omnia autem, quæ arguúntur, à lúmine manifestántur : omne autem, quod manifestáitur, lumen est. Propter quod dicit : Surge qui dormis, **B** exúrge à mórtuis, et illuminábit te Christus. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Magnus Dóminus noster : et terribilis super omnes deos. Quia omnes dii Géntium dæmónia : Dóminus autem cælos fecit. Psalmus xcix.

Orátio. Domine, qui es supra omnes gentes excélsus, et in cœlestibus hábitas gloriósus ; humiliátem nostram ab excélsu inténde placátus ; ac sicut Ecclesiá tua, quæ erat sterilitátis vitio impedita, nunc est, in te credens, virtutum méritis plena, et filiis numerosa ; ita mens nostra, ab sterilitáte operum infécunda, te tribuente possit et semen verbi suscipere, et copiósus fructibus redundare : noménque tuum, à solis ortu usque ad occasum præclárum, cordis ámbiat unanimitáte diligere, et fidei assentióne laudare. ñ. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Servite Dómino Deo vestro : et nolite adorare deos aliénos ; quia Dóminus sanctus est. Exultáte Deo adiutori nostro : jubilaté Deo Jacob. Psalmus lxxi.

Orátio. Tibi adiutori nostro Dómino exultatióne fidei. Requie sol. 72.

Antiphona 3. In toto corde vestro convertimini ad Deum, et auferite deos aliénos de médio vestri, et servite Dómino soli, et liberábit vos de manu inimicórum vestrórum. Audite hæc omnes Gentes : áuribus percipite, qui habitátis orbem. Psalmus xlviii.

ñ. Appáruit claritas Dei in nube P. Sicut in temporibus Móysi. Et manifestábitur quemádmodum Salomon deprecátus orábat. ý. Manifestátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélsu : implovit Sion iudicio, et justitiá : et erit fides in temporibus suis. P. Sicut in temporibus. ý. Glória, et honor, etc. P. Sicut.

Preces. Clamámus ad te, Deus, exáudi nos. P. Et à flagélló iræ tuæ libera. ý. Contritos sive, et humiliátos tuere, elisos órige, deprecántibus miserere. P. Et à flagélló. ý. Deus excélsu, clamórem nostrum atténde, peccáta dimitte, et plúviam citò largíre. P. Et à flagélló. ý. Exáudi fleutes, et consoláre lugéntes : gáudium captivis, et pátriam reddere peregrinis. P. Et à flagélló.

Supplicatio. Orémus Auctórem lucis Dóminum no-

strum Jesum Christum, cum omni supplicatiōne rogēmus; ut nos claritāte suā propitiū illustrāre dignētur. *ñ*. Præsta, æternē omnipotens Deus.

Capitula. Apériat, quæsumus, Dómine os nostrum sapiēntia; et corde meditēmur, et linguā loquāmur prudēntiam: et ne jumētis insipiēntibus comparēmur, disciplinis divīnæ legis erudiāmur: ut te so-

lúmmodò intelligēntia nostra adsequens ámbiat, quem ætérno in gáudio cum Sanctis ómnibus laudans, præmia sempitérna suscipiat.

Pater noster, etc.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum. Ad Nonam, dicántur ut in secúndo die præterito jejuniórum.

85 IN FESTO APPARITIONIS DOMINI.

Ad Vesperos.

Lauda. Qui fecit solem *P*. In splendórem diēi: lunam, et stellas in luminare noctis. *ñ*. Qui turbat mare, et résonat fluctus ejus, Dóminus omnipotens nomen est ei. *P*. In splendórem diēi.

Orátio. Dómine, apud quem est fons vitæ, et in cujus lumine aspiciamus lumen; énutri in nos tuæ sciēntiæ splendórem: ut aitiēntibus nobis vitātem impártias potum; et caligántium animárum supérno lumine restituas intelléctum. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sonó. Ante solem pérmanet nomen ejus, et ante lunam sedes ejus: et benedicéntur in eo omnes tribus terræ. Allelúia. *ñ*. Oriētur in diēbus ejus justitia, et abundántia pacis: donec extollátur luna. Et dominábitur à mari usque ad mare; et à fluminibus usque ad fines terræ. Coram illo Æthiopes prócident. Allelúia. Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Rex magnus apparuit in Israēl, et venerunt reges terræ, *P*. Adorāre eum: et obtulerunt ei múnera aurum, thus, et myrrham. *ñ*. Quóniam ecce reges terræ congregāti sunt, et convenérunt in unum. *P*. Adorāre eum: et obtulerunt. *ñ*. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Adorāre eum: et obtulerunt.

Orátio. Domine Jesu Christe, qui Magórum múnera, in mystério oblata, Deum te, regémque, hominémque declárant: ut primitias Géntium in his acceptáres, plenitudinem Géntium in salutāre perficiens; adésio nobis per ea, quæ in te divisa, inconfusa constāre veráciter crédimus: dum pro nobis et ut homo innocens páteris, et ut rex potens vincis, et ut Deus omnipotens incorruptibilis pérmanes; cujus útique et Passiōni myrrha, et Regno aurum, et Deitāti debétur incésum. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Germínaverunt campi erémi germen odóris Israēl; *P*. Quia venit rex Dóminus cum lætitia in lumine majestátis suæ: ut adórent eum. *ñ*. Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus. *P*. Quia venit rex. *ñ*. Glória, et honor, etc. *P*. Quia. Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.

Lauda. Adórent eum omnes Angeli ejus, Allelúia: *P*. Audívit, et lætata est Sion. Allelúia, allelúia. *ñ*. Dóminus regnāvit, exúltet terra: læténtur insulæ multæ. *P*. Audívit, et lætata est. *ñ*. Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P*. Audívit, et lætata est.

Hymnus.

Inluminans Altissimum
Micántium astrórum globum.

Pax, vita, lumen, veritas.

Jesu, fave precántibus:

Sed mystico baptismo
Fluénta Jordānis, retrò
Convérta quodam témpore,
Præsénti sacrávit die.

Seu stella partum Virginis

Cœlo micans signáverit.

Et hic adorátus die,

Præsépe Magos dúxerit.

Vel hydriis plenis aquæ

Vini sapórem infúderit,

Hausit minister cóncius,

Quod ipse non impléverat.

Aquas colorári videns

Inebriári flúmina

Mutata eleménta stupent

Transire usus álteros:

Sic quinque millibus viris

Dum quinque panes dividunt,

Edéntium sub déntibus

In ore crescēbat cibus

Multiplabátur magis

Dispéndio panis suo,

Qui hæc videns mirabátur

Juges meátus fóntium.

Inter manus frangéntium

Panis rigátur prófluus,

Intácta, quæ non frégerant

Fragménis subrépunt viri.

Meménto salútis auctor, etc.

Glória tibi Dómine, etc.

Supplicatio. Orémus Auctórem lucis Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiōne rogēmus: ut nos lumine claritátis suæ propitiū illustrāre et illustrāre **86** dignētur. *ñ*. Præsta æternē omnipotens Deus.

Kyrie, eléison. *ñ*. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Alpha et Oméga initium et finis, Deus et homo, infínitus et præfínitus: in quo et principium Dēitas, et últimum sentitur Humánitas: excédens ómnia; vivificans cuncta, et cónitens univérta; miserére nobis, quia dignatus es nasci pro nobis diu in te pérmanes, et nobis appáres: dum in te subístis, et nobis subvenis: dum nusquàm à Patre poten-

tialiter dees, et ad salvandos miseros clementialiter ades: dum cœlestia repleas, et terrœna non deseris; pœfice in nobis, quæsumus, beneficia piissimi Redemptoris, dum conservas gloriã inæstimabilis Conditoris: ut pietate, qua redemptor assistis, indolior quoque criminum sentiãris.

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Humiliate vos benedictioni.

Dominus sit semper. *ñ. Et cum.*

Benedictio. Benedicat vobis Alpha et Omëga cognominatus Omnipotens Dei Patris Unigenitus Filius. *ñ. Amen.* Qui est initium et finis: ipse nos secum victuros attollat temporibus infinitis; *ñ. Amen.* Atque, erèptos à malis, ita illústret lumine claritatis, ut vos et gloriæ præmiis, et donis ditet æternitatis. *ñ. Amen.* Per misericordiam ipsius.

Lauda. Misit me sanare contribulatos corde, Alleluia; *P.* Prædicare captivis redemptionem, et cæcis reddere lumen. Alleluia, alleluia. *ÿ.* Redemptionem misit Dominus populo suo: mandavit in æternum testamentum suum. *P.* Prædicare captivis. *ÿ.* Glória, et honor patri, etc. *P.* Prædicare captivis.

Oratio. Domine Deus, qui adventum Unigeniti Filii tui Johãnnem puerum præcurrere voluisti; ut missus à te viam Christo incredulorum cordibus præpararet, sanando contribulatos corde, et cæcis restituendo luminis claritatem: suffragio ejus et cæcitatem cordis illumina, et tribulationes cordium nostrorum in æternum gaudium muta; ut qui nativitatem Unigeniti Filii tui gaudio christiano attollimur, in adventu judicii ejus nullis pœnarum vinculis contristemur. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

Dicat Præbyter. Dominus sit semper vobiscum. *ñ. Et cum.* In nomine Domini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Domini est salus: et super populum tuum benedictio tua. *Psalmus 111.*

Oratio. Tu es, Domine, salus. *Quære fol. 48.*

Antiphona 1. Hierusalem in te apparëbit Dominus; *P.* Et honor ejus super te vidëbitur. Et ibunt reges in lumine tuo, et Gentes in splendore tuo ambulabunt. *ÿ.* Et permanëbit cum sole, et ante lunam, in generatione et in sæculum sæculi. *P.* Et honor ejus. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Et honor ejus.

Oratio. Fac nos, Domine, beatæ illius Hierusalem visione lætari, et in gremio ejus perpétuã jocunditãe attolli, in qua tu lux æterna, radiare promittis, et cujus honor esse pollicëris: Laigre ergo nobis, ejus desidërio carnalibus exni nugis et vestiri virtutibus copiõsis: ut eam, cui tu apparëndo factus es indeficiens lumen, nos amplectãmur sempër méritis genitricem. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

Antiphona 2. Gloriõsus est aspëctus ejus, et inter filios hominum forma ejus. *P.* Ante eum contineerunt reges os suum. Quibus non est nuntiãtum de eo, adoraverunt eum. *ÿ.* Coram illo præcedunt

A. Æthiopes: et inimici ejus terram lingent. *P.* Ante eum continuerunt. *ÿ.* Glória, et honor Patri etc. *P.* Ante eum.

Oratio. Deus, Dei Filius, cujus inter homines et forma et aspëctus est gloriõsus, glorificãdos nos tibi adsùme, et in partis dexteræ coronãdos conlocatiõne stãtue, ut qui ora nostra in tuis laudibus apërimus, carnis sënibus non gravëmur: et qui gloriõsõ aspëctus tui solãmen exquirimus, visiõnis tuæ consolatiõne omnimodã potiãmur. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

Antiphona 3. In diëbus Herõdis regis ecce Magi ab Oriente venerunt Hierosõlymam, *P.* Dicentes: Ubi est, qui natus est Rex Judæorum? vidimus enim stellam ejus in Oriente, et venimus adorare eum. *ÿ.* Quõniam ecce reges terræ congregati sunt, et convenerunt in unum. *P.* Dicentes: Ubi est. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Dicentes: Ubi est.

Oratio. Rex omnium sæculorum, Christe Deus altissime, qui in diëbus Herõdis regis de Virgine natus, Magis, quærentibus te, novo es in sidera declaratus: appareat in nobis virtutis tuæ præsidium ad depellendas omnes perniciës tenebrarum, quò sic Majestãtis tuæ **87** sidus in nobis respëndeat, ut ad te quærendum nulli se nobis errorum óbices interpõnant, quò et ad te videndum currãmus alacriter, et te viso jocundëmur intãnter. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

ñ. Hierusalem ecce apparuit in te rex regum, et commovebuntur insulæ de locis suis. Omnes principes Gëntium descendunt de thronis suis, et offerent diadëma de capite suo. *P.* Et offerent ei de lapidibus pretiõsis aurum, thus, et myrrham. *ÿ.* Ecce reges terræ congregati sunt, et convenerunt in unum. *P.* Et offerent. *ÿ.* Reges Tharsis, et insulæ mûnera offerent: reges Arabum et Saba dona Deo adducunt. *P.* Aurum. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Hierusalem.

Oratio. Deus, Dei Filius, Patris ineffabilis virtus, qui novo sidere in Gëntibus rex regum ostënderis magnus, et in civitate illa beãta appãres gloriõsus: quem insulæ tremunt: cui principes et nãtiones Gëntium obsequuntur, dum tibi omnia regna cedunt, tibi regum diadëmata substernuntur; dignare jam gratiã, nostris te ostëdere sënibus piùm, et in conversatiõnibus manifestum: ut primitias spírítus habentes, ea tibi semper per mûnera dedicëmus, per quæ introlre beatã illam Hierusalem placitis cordibus mereãmur, ut tibi mundissimum aurum nostrorum opërum deferentes, regni tui mereãmur esse participes. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

Antiphona. Reges Tharsis, et insulæ mûnera offerunt: reges Arabum et Saba dona adducunt. *P.* Et adorabunt in conspëctu ejus omnes reges terræ: omnes Gentes serviunt illi: Quõniam ipse liberãvit egënum à potënte; et pauperem, cui non erat adiutor. *ÿ.* Ex usuris et iniquitate liberãvit animas

eorum, et præclarum nomen eorum coram illo. *P.* Et adorabunt. *ñ.* Glória, etc. *P.* Et adorabunt.

Oratio. Dómine Jesu Christe, cui reges et insulæ múnera offerunt; qui invictâ virtute liberare venisti pauperem à potente; et ex hostis antiqui potentiâ fragile humanum genus eripere miseratione supernâ: cum nos à te prolongati, tuarumque miserationum inopes facti; illas iniquitati subditi, vinculisque peccaminum teneremur addicti: Sic tua nos jam pietas et ab ejus sævitiâ eruat, et restitutos tibi, tecum permanens commendet: ut qui nos te miserante redemptos fatemur; remuneratûri te donante postmodum gloriemur. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Dómine, qui te nutriunt, reges erunt et reginæ nutrices tuæ. *P.* Vultu in terra inclinato adorabunt te, et pulverem pedum tuorum lingent, et cognoscêris Dóminus, in quo non confundentur omnes, qui te expectant. *ÿ.* Natio, et progénies collaudabunt ópera tua, et potentiam tuam pronuntiabunt. *P.* Vultu in terra. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Vultu in terra.

Oratio. Dómine, quem inclinato in terram plebes vultu adorant, dum tuo subjiçuntur império universa; largire indefessam pópulis Christiánis lætítiam, et hodiernæ Apparitiónis tuæ gáudia protende in Géntibus dedicanda; nobis quoque ita esto semper placabilis, ut propitius in iudicio sentiáris, quò vitæ nostræ ex vultu tuo tam indésinens solámen existat, ut à te nostrórum nullus depereat, qui te unum et verum Deum expectat. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Interrogabat Magos Il rôdes: Quod signum vidistis super natum regem? *P.* Stellam vidimus fulgentem, et vénimus adorare Deum. *ÿ.* Omnes Gentes plaudite mânibus: jubilate Deo in voce exultatiónis. *P.* Stellam vidimus. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Stellam vidimus.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui ad interrogatió-nem Heródis ita Magórum ora præcónio veritatis tuæ irrádias, ut te regem regum per eos nuntiátum ostendas; dum se vidis-e ajunt stéllæ refulgentis indicium, quod mundum illuminet univérsum; te quæsumus, te precámur, ut dos in Ecclésia tua visiónis tuæ lumen optátum: appareas etiam in ea sidus ómnibus pretiósium, quòd nullâ adversárii interrogatióne detérriti, sic magnalia tua prædicemus ore diffuso, ut in æternæ lucis radiemur usquequaque præsidio. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Appáruit vir in majestáte sua circumdatus fulgóre, et à claritáte advéntus Dómini illuminábitur terra, et erit lætítia, et gáudium omni pópulo. *P.* Ita, et reges, príncípésque vénient, et adorabunt cum. *ÿ.* Regnum ejus regnum sempiternum, et usque ad antiquum dièrum pervénit; et data est ei omnis potestas. *P.* Ita, et reges. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ita, et reges.

88 *Oratio.* Deus, qui brevissimum sidus voluisti

gratiâ repentini vestire fulgóris; ostende, quæsumus, faciem tuam pópulis Christiánis: ut, sicut Magis errántibus tandem trámitem veri demonstrásti itineris, ita nobis delinquentibus tribuas portum æternæ salutis. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Viri sublimes ad te transibunt, et tui erunt: te adorabunt, teque deprecabuntur: Tantum in te est Deus, et non est præter te. *P.* Verè tu es Deus absconditus, Deus Israël Salvátor. *ÿ.* Dómine Deus virtutum quis similis tibi? Potens es Dómine, et veritas tua in circumitu tuo. *P.* Verè tu es Deus. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Verè.

Oratio. Adorabunt te, Dómine Jesu Christe, omnes viri sublimes atque excelsi terræ, quóniam ipse, ut salvares homines, humilis nasci dignatus es in terris; in te enim verè Deus est, quia tu verbum in carne absconditum, non mutatum, unum cum Patre possides nomen; confundantur proinde omnes, qui adversantur tibi: dum aut sic erubescunt, ut ad te releant: aut in te confundantur; si ad te minime convertantur; noster ergo Salvátor salvandis nobis appareas, dum nos in te credere, et ad te transire, et te toto corde diligere præstas. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam. Et tu es Deus benedictus, et gloriósus in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Antiphona. Erit lumen lunæ sicut lumen solis, et lux solis erit septemplex sicut lux septem dièrum. *P.* In die quâ alligaverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussuram plagæ ejus sanaverit: Ecce enim Dóminus cum lætítia venit. *ÿ.* Et timebunt Gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* In die quâ. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* In die quâ.

Oratio. Deus, qui ligare venturus es vulnus pópuli tui, percussuram plagæ nostræ sanaturus, adesto: ut ita quicquid in nobis est vitiosum, vel lubricum, divinitatis tuæ luce illumines, ut nec per noctem hujus sæculi luna nos concremet, nec per diem futuri exáminis sol veritatis exurendos tristificet. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Ecce stella, quam viderant Magi ab oriente, antecederat eos, donec veniret supra, ubi erat puer. *P.* Videntes autem Magi stellam, gavisii sunt gáudio magno. *ÿ.* Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, et commota sunt omnia viscera eorum. *P.* Videntes autem. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Videntes.

Oratio. Stella illa, Dómine, quæ natum te in terris regem Magis stupéntibus nuntiávit, non sidereas in cælum vias tenuit, cum novo Virginis partu novum sidus apparuit, sed ad demonstrandum te hominibus Christum usque ad ipsum nativitatis tuæ loculum præcucurrit; undè profusis precibus te imploremus, ut, qui ejus indicio absque errore Magórum direxisti itinera, nostra, te apparente, sanctifices corda: ut in aequitate coram te gradientes atque justitiâ, pervenire mereamur ad gáudia repromissa. *ñ.* Amen.

Deducente nos gratiâ dexteræ tuæ, Dômine Jesu Christe; qui cum Patre, et Spiritu Sancto visis, et omnia regis in sæcula sæculôrum.

Dôminus sit semper. *R.* Et cum.

R. Luce clarâ fulgêbis in omnibus finibus terræ. Nationes multæ de longinquo vénient tibi, et habitatores à novissimis partibus terræ in manibus habentes mûnera. *P.* Regi cœlôrum offerunt cum lætitiâ: et nomen Dômini magnum erit in omnia sæcula. *ÿ.* Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferentes, et laudem Dômino annuntiantes. *P.* Regi cœlôrum. *ÿ.* Glôria, et honor, etc. *P.* Regi cœlôrum.

Oratio. Abundet, quæsumus Dômine, in dièbus nostris lux claritatis tuæ in finibus terræ: ut, quos Apparitionis tuæ luce irrâdias, abundantîâ pacis usquequaque sustollas: ut, dùm deputatis officiis absèquei depêndimus votum, ætheræ lucis luminôsom capiâmus effectum. *R.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona. Signum magnum visum est in cœlo: Mâher amicta erat sole, et luna sub pèlibus ejus, et super caput ejus corôna stellârum duodecim. Et festinabat, ut pàreret; et péperit filium. *P.* Qui rectus est omnes gentes in virga férrea. *ÿ.* In sole pòssoit tabernâculum suum: et ipse tamquàm sponsus procédens de thalamo suo. *P.* Qui re-tûrus est. *ÿ.* Glôria, et honor, etc. *P.* Qui re-tûrus est.

Oratio. Deus sanctificator dièi bod-érnæ, qui sanctæ hujus festivitatis nomen de mirabilibus indidisti; da Ecclésiæ tuæ, ut sicut Epiphanta, id est hodierna sollemnitas, et **89** declaratio et apparitio nuncupatur: ita in corpulo tuo claritas Majestatis tuæ fulgêscat, et sanctitatis lumen appàreat, ut plebs hæc, in tuo nomine consecrata, hoc habeat jâgitèr in conversatiône, quod hæc festivitas appellâtur ex nomine. *R.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dôminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguedine terræ. *P.* Ut sèrviant tibi Gentes, et adorent te tribus. *ÿ.* Pete à me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, et possessionem terminos terræ. *P.* Ut sèrviant tibi Gentes, et adorent. *ÿ.* Glôria, et honor, etc. *P.* Ut sèrviant.

Oratio. Gloriôse Deus Pater et Dômine, qui Unigénito et coetérno filio tuo sèrvisse Gentes et adorâre tribus dedisti: pòscimus, tua ipsi possessio simus; ut ab ejus filii tui non deviémus præceptis, ut ei nos indivisè connèctes, quem ex te génitum gloriôsè pronuntias. *R.* Amen.

Quia tecum summe Pater et cum Spiritu Sancto unus est Deus in sæcula sæculôrum.

Dôminus sit. *R.* Et cum.

Antiphona. Dixit auditor sermônem Dômini, qui visum nem Omnipotentis intûitus est. *P.* Vidêbo eum, sed non modò: intuebôr illum, sed non propè. Oriêtur stella ex Jacob et consúrget homo de Israël. *ÿ.* Magnus Dôminus noster, et magna virtus ejus: et sapientiæ ejus non est nûmerus. *P.* Vidêbo eum. *ÿ.* Glôria, et honor, etc. *P.* Vidêbo.

Oratio. Tu es, Dômine, stella voritatis oriens ex Ja-

cob, homôque consurgens ex Israël: et in novo sidere ostêderis Deus, et in præsepio pòsitus Deus et homo, unus créderis Christus; propter magnam misericordiam tuam visionis tuæ nobis próroga gratiam: appàreat in nobis lucis tuæ radiabile signum, quod expèllat omnes ténébras vitiorum: ut, qui visionis tuæ desiderio anhêlamus, visionis tuæ præmio consolêmur. *R.* Amen.

Per misericordiam tuam.

R. Fulget Cœlum, et Terra splendet à claritate Dei, quia procédit de habitaculo sancto suo sanare contribulatos corde, et caecis réddere lumen. *P.* Gaudete hodiè, univèrsæ Gentes, quia in médio vestri Salvator apparuit: jam nolite pavère. *ÿ.* Illâxit enim gratia Dei Salvatoris nostri in omnibus hominibus. *P.* Gaudete hodiè. *ÿ.* Glôria, et honor, etc. *P.* Gaudete hodiè.

Oratio. Fulget, Dômine, Cœlum rutilum serenitate astrorum, Terrâque ipsa refulgènti lumine serenatur, quia apparere dignatus es mundo de habitaculo sancto tuo; sana ergo cordis nostri mœstítiam, quia ad hoc venisti, ut rédimas univèrsa: illudque nostris oculis lumen attribue, quo te purificati semper mereâmur aspiciere: ut qui Apparitionis tuæ gaudia lætabûnda nuntiamus in Gêntibus, inlinitâ tecum lætitiâ gaudeâmus. *R.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona. Ego sum Alpha, et Omêga, primus, et novissimus: principium et finis. *P.* Ego sum radix, et genus David, stella splendida, et matutina. Sponsus, et sponsa dicunt: Veni. Et qui sitit, véniat: et accipiat aquam vitæ, gratis. *ÿ.* Deus deorum Dôminus locutus est, et vocavit terram. *P.* Ego sum. *ÿ.* Glôria, etc. *P.* Ego sum Alpha, et Omêga.

Oratio. Alpha, et Omêga, principium, et finis, radix, et genus, filius, Dôminusque David, Christus Deus et homo, per quem utique est ille, ex quo esse dignatus es; esto nobis propitijs, dùm nos et ut Dâvid Dôminus regis, et ut hûmilis misericors rédimis: ut sceptro tuo subjiciens devotiônem nostram, solus nos possideas in ætérnum, qui solus victor factus es in infernorum. *R.* Amen.

Et pèrmanes Deus benedictus in omnia sæcula sæculôrum. *R.* Amen.

Dôminus sit. *R.* Et cum.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Benedictus es Dômine Deus Israël, quia visitasti nos, et fecisti redemptionem plebis tuæ.

Canticum Zachariæ (Cap. 1).

Eteréxit cornu salûtis nobis, * in domo David puèri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui à sæculo sunt, prophetarum ejus:

Salûtem ex inimicis nostris, * et de manu omnium odio qui odêrunt nos:

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * et memorâri testamènti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * datum se nobis :

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum * liberati, serviamus illi ;

In sanctitate et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis : * **90** praelbis enim ante faciem Domini parare vias ejus :

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, * in remissionem peccatorum eorum :

Per viscera misericordiae Dei nostri : * in quibus visitavit nos, oriens ex alto

Illuminare his, qui in tenebris, et umbrâ mortis sedent : * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Antiphona. Benedictus es Domine Deus Israël. Gloria, et honor, etc. *P.* Quia visitavit nos.

Oratio. Deus Omnipotens, cujus continuo filii efficimur, dum tinctione salutaris aquae purgamur ; fac nos ita benedictionis tuae percipere donum, ut merito supernae civitatis Hierusalem filii appellémur : ut, qui Gentibus es manifestatus in sidere, credentibus appareas in salutem ; et, qui nos renovasti benedictionis aqua per lavacrum, renoves in futuro per indultae gratiae repromissum. *R.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Ad aliud Canticum. *Antiphona.* Adest lumen tuum Hierusalem, et majestas Domini in te videbitur.

Canticum Esaeae (Cap. LX).

Surge, illuminare Hierusalem : * quia venit lumen tuum, et gloria Domini super te orta est.

Quia ecce tenebrae operient terram, * et caligo **C** populos :

Super te autem oriatur Dominus, * et gloria ejus in te videbitur.

Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, * et reges in splendore ortus tui.

Leva in circumniti oculos tuos, et vide : * omnes isti congregati sunt, venerunt tibi :

Filii tui de longè venient, * et filiae tuae de latere surgent.

Tunc videbis, et afflues, * et mirabitur et dilatabitur cor tuum,

Quando conversa fuerit ad te multitudo maris, * fortitudo Gentium venerit tibi.

Adest lumen tuum, Hierusalem, * et majestas Domini in te videbitur. **D**

Reiteretur Antiphona. Adest lumen tuum.

Oratio. Christe, Filius Dei, qui praecessione radiantis stellae teipsum in praesepio positum Magis tequerentibus voluisti ostendere ; praecedente nos, vel subsequente gratia tua aeternum nobis sidus refulgeat, quò te quotidie inveniamus edendum, qui cibus factus es redemptorum. *R.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Tibi soli Deo, honor, et gloria, virtus, et potestas in saecula saeculorum.

Canticum. Benedictus es, Domine. *fol. G.*

Sono. Ego sum Alpha, et Omega, principium, et finis, dicit Dominus Deus. Alleluia. *ÿ.* Alleluia. Ego sum

primus, et novissimus : ego sum radix, et origo David : ego sum stella splendida, et matutina. Alleluia.

Lauda. Laudate Dominum de Coelis. Alleluia. Laudate eum in excelsis. Alleluia, alleluia. Laudate eum omnes Angeli ejus : laudate eum omnes virtutes ejus. Alleluia, alleluia, alleluia. *Psalmus CXLVIII.*

Lectio libri Esaeae Prophetae (Cap. XLV).

R. Deo gratias.

Haec dicit Dominus : Labor Aegypti, et negotiatio Aethiopiae, et Sabaim viri sublimes ad te transibunt, et tui erunt : Post te ambulabunt, vincti manibus pergunt : et te adorabunt, teque deprecabuntur : Tantum in te est Deus, et non est absque te Deus. Verè tu es Deus absconditus, Deus Israël Salvator. Confusi sunt, et erubuérunt omnes : simul

B abiérunt in confusionem fabricatores errorum. Israël salvatus est in Domino salute aeterna : non confundamini, et non erubescetis in saeculum saeculi. Quia haec dicit Dominus creans caelos, ipse Dominus formans terram, et faciens eam, ipse plastes ejus : non in vanum creavit eam : ut habitaretur, formavit eam : ego Dominus, et non est alius. Non in abscondito locutus sum in loco terrae tenebroso : non dixi seminibus Jacob : Frustra quaerite me : ego Dominus loquens justitiam, annuntians recta. Congregamini, et venite, et accedite simul qui salvati estis ex Gentibus : nesciebant qui levabant sculpturas suas simul, et rogant Deum non salvantem. Annuntiate, et venite, et consolamini simul : quis auditum fecit hoc, ex tunc praedixit illud ? nunquid non ego Dominus, et non est ultra Deus absque me ? Deus justus, et salvans non est praeter me. Convertimini ad me, et salvi eritis omnes fines terrae. *R.* Amen.

Hymnus.

Hostis Herodes impie,
Christum ventre quid times ?
Non arripit mortalia,
Qui regna dat caelestia.

Ibant Magi, quam viderant,
Stellam, sequentes praeviam :
91 Lumen requirunt lumine :
Deum fatentur munere.

Lavacra puri gurgitis
Caelestis Agnus attingit :
Peccata, quae non detulit,
Nos abluendo sustulit.

Novum genus potentiae :
Aquae rubescunt hydrae,
Vinumque jussa fundere
Mutavit unda originem.

Quarto die jam foetidus
Vitam recepit Lazarus,
Mortisque liber vinculis,
Factus superstes est sibi.

Rivos cruoris horridi
Contacta vestis obstruit :
Fletu rigante supplicis
Arent fluenta sanguinis.

Solutus omni corpore

Jussus repente surgere,
Suis vicis-im gressibus
Eger vehēbat lectulum.

Tunc ille Judas carnifex
Ausus Magistrum tradere
Pacem ferēbat osculo,
Quam non gerēbat pectore.

Verax datur fallacibus :
Pium flagellat impius :
Crucisque fixus innocens
Conjungitur Latronibus.

Aromata post Sabbatum
Quædam vehēbant corpori,
Quas alloquuntur Angeli,
Vivum sepulcro non tegi.

Hymnis ventis dulcibus,
Omnes canamus subditum
Christi triumpho tartarum,
Qui nos redēmit venditum.

Zelum Draconis invidi,
Et os Leonis pessimi
Calcavit Unicus Dei,
Sesēque cœlis reddidit.

Glória tibi Dómine,
Qui apparuisti hodiē,
Cum Patre, Sancto Spirito
In sempiterna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus auctorem lucis. fol. 83. Kyrie,
elíson. R. Christe, elíson. Kyrie, elíson.

Capitula. Gloríose, sancte, omnipotens Deus, qui
vários humáni géneris miseratus semper errores,
propterea sine dubio etiam Magis, in tenebrósa su-
persitióne, sive caligine constitútis, prævium sideris
lumen usque ad tua sancta cunábula ministrasti :
ut omnibus generalitèr, in suo errore degentibus,
desiderium tuæ agnitiónis accēderes; accēde nos
etiam, precamur, salutifero tui amoris ardore : ut,
qui te jam dono tuæ illuminatiónis agnovimus, tuæ
quoque dilectiónis ardore flagrantes, tibi adhærere
in perpétuum mereāmur.

Pater nost r. Liberati à malo. fol. 2.

Lauda. Misit me sanare. *Benedictio.* Benedicat
vobis Alpha, et Oméga. fol. 86.

In nómine Dómini.

Octáva Epiphaniæ, omnia dicantur ut in die fol. 85.

IN PRIMO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ DOMINI.

Ad Vesperos.

Lauda. Elevatio mánuum meárum sacrificium. *P.*
Vespertinum. *ÿ.* Dirigatur, Dómine, oratio mea in
conspéctu tuo sicut incensum. *P.* Vespertinum.

Oratio. Deus, cujus nomen à solis ortu usque ad
occasum laudabile est : sicut incensum in conspéctu
tuo nostra dirigatur oratio ; ubique elevatio mánuum
nostrárum, sacrificium vespertinum, impleat solem-
nitatem. R. Amen.

Per misericórdiam tuam.

A *Sono.* Allelúia. Ad vespèrum demorabitur fletus :
et ad matutinum lætítia. Allelúia. *ÿ.* Allelúia. Con-
vertisti, Dómine, planctum meum in gaudium mihi :
concidisti saccum meum, et præcinxisti me lætitiá.
Allelúia. Dóminus sit semper vobiscum. R. Et cum.

Antiphona. Qui est iste, cujus stellæ splendorum
in custodiis suis, et lætætæ sunt, cum vocaret eas ?
reluxerunt cum lætitiá ei, qui fecit eas. *ÿ.* Fecit
lunam in tempora : sol agnovit occasum suum. *P.* Et
lætætæ sunt. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Et lætætæ
sunt. Dóminus sit semper vobiscum. R. Et cum.

Lauda. Allelúia. Confitebor tibi Dómine in dire-
ctiõne cordis mei. Allelúia. *P.* In eo quod didici
judicia justitiæ tuæ. Allelúia. *ÿ.* In tuis justifica-
tiõnibus meditabor : non obliviscar sermones tuos.

B *P.* In eo quod. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* In
eo quod.

Hymnus.

Inventor rutilis dux bone luminis,
Qui certis vicibus tempora dividis,
Merso sole chaos ingruit horridum,
Lucem Christe tuis redde fidelibus.

92 Splendent perspicuo lumine ardua,
Flammis mobilibus scilicet atria :
Absentemque diem lux agit æmula,
Noctem inluminans fulgore prævio.

Nos festis trahimus per pia gaudia
Noctem conciliis, votaque prospera
Concèntu parili, suavi sonantibus
Hymnorum modulis ora resolvimus.

O res digna Deo, quam tibi residue
Noctis principio Grex tuus offeret :
Luce, quam tribuis, nihil pretiosius,
Luce, quæ reliqua præmia cernimus.

Tu lux vera oculis, lux quoque sensibus
Intus, tu speculum, fons : lumen
Quod delibat plebs tua, suscipe,
Tinctum pacifici chris-matis unguine.

Per Christum Génitum summe Pater tuum,
In quo visibilis stat tibi glória,
Qui noster Dóminus, qui tuus Unicus
Spirat de pátrio corde Paráclitum :

Per quem splendor, honor, laus, sapiéntia,
Majéstas, bónitas, et pietas : Tu
Regnum contines Nómine triplici,
Texens perpétuis sæcula sæculis.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem. fol. 66.

Capitula. Dirigatur oratio nostra Dómine, sicut
incensum in conspéctu tuo : ut non patiaris in nobis
demorari vespertinum fletum ; sed lætitiá tranquilla
in matutinis sacrificiis tribuatur, suscipiantur ora-
tiões nostræ per Angelum tuum, sicut Tobix et
Saræ desideria exaudire dignatus es : cura nos ab
infirmítatibus nostris, et sana omnes languores no-
stros ; ut quemadmodum erédimus diem hanc oblá-
tam, noctis adveniéntis caligo diem vitæ retributio-
nis invéniat per eum, qui nos docuit orare.

Pater noster. Liberati à malo. *Quære fol. 2.*

Benedictio. Flammam benedictionis cœlorum super A vos Dóminus benignus infúdat, et Trinitas inseparabilis à vobis nunquam recédât. *ñ.* Amen. Bella adversariórum vestrórum áterat, et acies eórum ignis cœlestis consúmat. *ñ.* Amen. Dominétur in vobis cháritas indivídua, et consérvet vos sempitérna majéstas. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Bonitátem, et disciplinam, et sciéntiam doce me, Deus : Allelúia. *P.* Quia mandátis tuis credidi. Allelúia, allelúia, allelúia. *ñ.* Cogitávi vias meas : et converti pedes meos in testimónia tua. *P.* Quia mandátis. *ñ.* Glória, et honor, etc. *P.* Quia mandátis.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes in te. *Require in Matutinis istius Domínici. fol. 3.*

In principio Matutini dicitur per dies Dominicos, scilicet : Hymnus. Aetérne rerum Cónditor.

Orátio. Aetérnum te auctórem. *Quære fol. 3.*

Antífona. Dómine quid multiplicáti sunt qui tribulant me? Tu autem, Dómine, suscéptor meus es. *Psalms III.*

Antífona. Lava me ab injustítia mea : et à peccáto meo munda me, Dómine. *Psalms L.*

Antífona 3. In te confidit ánima mea, libera me, Dómine. *Psalms LVI.*

Antífona. Dómine quid multiplicáti sunt qui tribulant me? Tu autem, Dómine, suscéptor meus es. *ñ.* Glória, et honor Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.

Antífona. Lava me ab injustítia mea : et à peccáto meo munda me, Dómine. *ñ.* Sicut erat in principio, et nunc, et semper.

Antífona. In te confidit ánima mea : libera me, Dómine. *P.* Et in sæcula sæculorum. Amen.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes. *Quære fol. 3.*

Antífona 1. Servite Dómino in timóre : et exultáte ei cum tremóre. Apprehéndite disciplinam. *P.* Nequándò irascétur Dóminus, et pereátis à via justa. *ñ.* Quarè fremuerunt Gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? *P.* Nequándò. *ñ.* Glória, et honor, etc. *P.* Nequándò.

Orátio. Serviéntes tibi, Dómine, in timóre, disciplina tua nos erudiéndò possideat ; et exultántes cum tremore jocúnditas modésta sustóllat ; nec nos efficiámur à via justa recedéndò pérditi ; sed in te confidéndò mereámur esse beáti. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 2. In tribulatióne nostra, Deus, dilatásti nos. *P.* Miseréte nobis, et exáudi orationem nostram. *ñ.* Cum invocárem, exaudisti me Deus justítie mee : in tribulatióne mea dilatásti mihi. Miserére mei, et exáudi oratióne meam. *P.* Miserére nobis, et exáudi. *ñ.* Glória, et honor, etc. *P.* Miserére nobis.

Orátio. Domine, qui semper invocántibus ades, et in tribulatióne constitútis opem ferre **93** misericórdiæ delectáris : dona, ut odiéntes sæculi vanitátem relutántesque mendáciúm, Christum tuum,

(quem à te magnificátum agnóscimus) nostrum esse summum æternúmque præmium gaudeámus. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 3. Convertere Dómine, éripe ánimas nostras : salvos nos fac propter misericórdiam tuam. *P.* Quia non est in morte qui memor sit tui. *ñ.* Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furore tuo corripias me. *P.* Quia non est. *ñ.* Glória, et honor, etc. *P.* Quia non est.

Orátio. Dómine neque in ira tua nos árguas ; neque in tuo nos furore corripias : sed ab asperitáte vérberis unge nos cleméntiá lenitátis : ut non perditionem pœna ; sed eruditiónem nobis tua cónferat disciplina. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Abundáverunt iniquitátes nostræ super númerum arénæ maris. *P.* Et nunc justè comprimimur ad nos erigéndum caput nostrum : peccávimus, Dómine, peccávimus. *ñ.* Peccávimus cum pátribus nostris : injústè égimus, iniquitátes fécimus. *P.* Et nunc justè. *ñ.* Glória, et honor, etc. *P.* Et nunc.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antífona. Date magnitudínem Dómino.

Canticum. Atténde Cœlum. *Quære fol. 4.*

Orátio. Descéndat, Dómine, ut plúvia elóquium tuum ; et sicut ros, verba tua super nos effundántur : ut, ubérum tuá miseratióne rigáti, tibi magnitudínem demus, cujus ópera bona esse cognóscimus : omnes viæ tuæ, judícia ; et iniquitas procul est à rectitudíne tua : proindè nos, qui proclives ad malum sumus, à tua gubernatióne, étiam cum tui obliviscimur, non defraudémur : ut et si servilítér factóre sciscitámur, lenitáte patérna à te corripí sentiámus. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antífona. Benedictus es Deus, et benedictum nomen glóriæ tuæ. Benedicite Dóminum omnes elécti ejus : sit nomen sanctum ipsius benedictum in ómnia sæcula sæculórum.

Canticum. Benedictus es Dómine. *Quære fol. 6.*

Orátio. Dómine Deus patrum nostrórum ; laudábilis enim et superexaltátus in sæcula tu es : Rectè ergo tuæ glóriæ nomen benedicétur in ætérnum ; et vel in magnis vel in módicis tu créator, tu ópifex sapientissimus declamáris : ideo quæsumus ; ut qui te oráudo pro universitátis conditióne Dóminum benedicimus, benedictæ sanctitátis illustratióne latémur. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Sona. Verba mea áuribus percípe Dómine. Allelúia. *ñ.* Intéllige clamórem meum rex meus, et Deus meus. Quóniam ad te orábo. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis : Allelúia, allelúia. Laudáte eum in excélsis, allelúia, allelúia, allelúia. *Psalms CXLVIII.*

Lectio libri Proverbiórum Salomónis (Cap. xxv).

ñ. Deo grátias.

Glória Dei celàre verbum, et glória regum inve-
stigare sermónem. Cælum sursùm, et terra deór-
sùm, et cor regum inscrutàbile. Aufer rubiginem de
argénto, et egredietur vas puríssimum. Aufer im-
pietatem de vultu regis, et firmabitur justitià thró-
nus ejus. Ne gloriósius appareas coram rege, et in
hæco magnatórum ne steteris. Mélius est enim ut di-
cat tibi : Ascende húc ; quàm ut humiliéris coram
príncipe. Quæ viderint óculi tui, ne próferas in jú-
gium citò : ne pósteà emendàre non póteris, cum
dehonestáveris amicum tuum. Causam tuam tracta
cum amico tuo, et secretum extráneo ne reréles : ne
fortè insúltet tibi cum audiérit, et exprobràre non
cesset. Mala áurea in lectis argénteis, qui loquitur
verbum in tẽmpore suo. Ináuris áurea, et margari-
ta fulgens, qui arguit sapiéntem, et áurem obe-
diéntem. Sicut frigus nivis in die messis, ita legátus
fidélis ei, qui misit eum, cum requiescere facit áni-
mam illius. *ñ. Amen.*

Hymnus. Spléndor patrénæ glóriæ. *Quære fol. 67.*

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dómi-
num. *Quære fol. 66.*

Capitula. Exultántes gáudio magno pro rédditu
nobis hujus dicí, lucem Dei Patris omnipoténtis et
misericórdiam deprecémur, ut diem Dominicæ Ap-
paritiónis solénnitèr celebrántibus pacem tranqui-
llam, lætitiámque speciálem præstàre dignètur : ut
à vigilia matutina usque ad noctem cleméntiæ suæ
favóre protecti, exultántes in Dómino gaudeámus.

94 Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Cantàte Dómino cánticum novum. Alle-
luia, alleluia. *ÿ.* Laus ejus in Ecclesiá sanctórum.
P. Alleluia, alleluia. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.*
Alleluia, alleluia.

Oratio. Tibi, Dómine, in Ecclesiá sanctórum can-
támus : tibi que grátiam præconámus : tribue nobis,
laudes tuas prómere ; in quo coætérnum nos crédi-
mus præmium obtinère. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Exeunte vespérà Lauda. Usque ad vespèrum quàm
magnificàta sunt ópera tua, Dómine. Dóminus sit
semper vobiscum. *ñ. Et cum.*

Antiphona. Cantet tibi glória mea, et non compún-
gar. *P.* Dómine Deus meus in ætérnum confitébor
tibi. *ÿ.* Hæc facta est mihi : quia justificatiónes
tuas exquisivi. *P.* Dómine Deus meus. *ÿ.* Glória,
et honor. *P.* Dómine Deus. Dóminus sit semper vo-
biscum. *ñ. Et cum.*

Antiphona. Elevatio mánuum meárum sacrificium
vespèrtinum. *ÿ.* Dirigátur oratio mea, sicut incen-
sum in conspèctu tuo. *P.* Elevatio. *ÿ.* Glória, et
honor, etc. *P.* Elevatio. Dóminus sit semper vobis-
cum. *ñ. Et cum.*

Lauda. Laudáte púeri Dóminum : laudáte nomen
Dómini. Alleluia. *P.* Sit nomen Dómini benedictum.
Alleluia, alleluia. *ÿ.* A sólis ortu usque ad occá-
sum, laudábile nomen Dómini. *P.* Sit nomen Dó-
mini. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Sit nomen.

Hymnus.

A'tíssimi Verbum Patris,
Alne Jesúque Virginis
Bis nostro natus gáudio,
Carnisque Factor et caro.

Decúrta transit jam dies,
Exáudi preces súpplicum ;
Fovénsque lætus vespèri
Gloriósus, lumen suscipe.

Hoc soli ad finem tibi
Incensum sacrum damus :
Cœléste ut nostris tuum
Lumen tenebris lúlgeat.

Mentémque fessam dum sopor
Noctis parátam détinet,
Obscúra cedant sómnia,
Pectú-que purum lúceat.

Quiétem nullus córporis
Rápiat dolus lascívia ;
Sed te Deus mens sonet,
Tecum cor altum vigilet.

Vócibus simul cum córdibus
Christo, Patrique, Spiritui
Hymnum sonántes in choro
Melo canámus pèrpetuum.

Amen.

Supplicatio. Orémus pium et exaudibilem Dómi-
num nostrum Jesum Christum, cum omni supplica-
tióne rogémus ; ut nobis salutem ánimæ et córporis,
et remissionem peccatórum, et pacem propitiis tri-
buere dignètur. *ñ.* Præsta ætérne omnipotens Deus.

Capitula. Omnipotens sempitérne Deus, cujus
præcepto sol illústrat diem, luna clarificat noctem,
vespèrtinis laudibus nos dignánter exáudi : ut et
plácidum superveniéntis spátium perágere mereámur,
et transactio tenebrárum cursu, matutinis nos
íterum sacrificiis apta, ne ullam offensionum mácu-
lam dies repræséntet exóiens.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.* Humiliáto
vos benedictiáni. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.*
Et cum.

Benedictio. Benedicat omnipotens Dóminus præ-
sentem familiam, qui Crucis portávit injúriam. *ñ.*
Amen. Ipse nos perdúcat cœléste in regnum, qui
pepéndit in ligno. *ñ. Amen.* Ipse ad dexteram Pa-
tris nos cónlocet, qui causà nobis factus est pacis.
ñ. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Cantábiles erant mihi, Dómine. *P.* Justifi-
cations tuæ. Alleluia, alleluia, alleluia. *ÿ.* Hæc
facta est mihi : quia justificatiónes tuas exquisivi. *P.*
Justificatiónes. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Justifi-
cations.

Oratio. Concède nobis, Dómine, ob amórem.
Quære infrà in Istis Matutinis. In nómine Dómini
nostri.

*Istis perác'is, fiat Commemoratio de Devotiónne
Ecclesiæ, et aliárum festivitatum, quarum devotiónnem
habes.*

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam. *Psalmus* L. *Reiteretur Antiphona.* Miserere.

Oratio. Miserere nobis Domine secundum magnam misericordiam tuam: et unde nos erubescimus, tu indulgeas: et ea, quae egisse nos poenitet, tu clementer ignoscas. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 1. Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit. **95** *Psalmus* I. Gloria, et honor Patri, etc. *Reiteretur Antiphona.* Beatus vir, qui.

Oratio. Concède nobis, Domine, ob amorem beatitudinis consilia declinare iniquitatis; cathedram itaque pestilentiae procul a nobis serpone, ut pestiferae doctrinae tabes non adhæreat conviventiae nostrae; sed voluntatem nostram a malitiae sessione tu remove: et meditatione legis tuae jugi nos tibi amore conjunge. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 2. Nunc reges intelligite: erudimini omnes qui iudicatis terram. Servite Domino in timore. *Psalmus* II. *Reiteretur Antiphona.* Nunc reges.

Oratio. Serviētes tibi Domine in timore ob metum iudicii, exultantes cum tremore ob fiduciam spei, doce nos apprehendere disciplinam, qua, iudicantes terram corporis nostri, veteris hominis figulum confringamus; et exterioris terrae purgamenta calcemus: ac secundum Coelestis imaginem hominis reformati, in hereditatem tuam servitute humili, et in possessionem tuam cultu perpetui transferamur. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 3. Sacrificatē sacrificium iustitiae, et sperate in Domino. *Psalmus* IV.

Oratio. Domine, qui semper invocantibus ades, et in tribulatione constitutus opem ferre misericordiae delectaris: dona, ut odientes saeculi vanitatem, refutantesque mendacium, Christum tuum (quem a te magnificatum agnoscimus), nostrum esse summum aeternumque praemium gaudeamus. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

ñ. Ad te, Domine, levavi animam meam. *P.* In te confido Deus meus, non erubescam. *ñ.* Vide humilitatem meam, et laborem meum: et dimitte mihi omnia peccata mea. *P.* In te confido. *ñ.* Gloria, et honor. *Reiteretur ñ.* Ad te Domine.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Benedictam enim vos, et multiplicabo vos sicut stellas caeli, dicit Dominus.

Canticum Genesis (Cap. XII, XIII, XVII).

• Egrederere de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstravero tibi.

Faciámque te in gentem magnam, et benedicam

A tibi, et magnificabo nomen tuum, erisque benedictus.

Benedicam benedicentibus tibi, et maledicam maledicentibus tibi, et atque in te benedicentur universae cognationes terrae.

Leva oculos tuos, et vide a loco, et in quo nunc es, ad aquilonem et meridiem, ad orientem et occidentem.

Omniem terram, quam conspicias, et tibi dabo et semini tuo in sempiternum.

Benedicam enim vobis, et multiplicabo vos sicut stellas caeli, et velut arenam, quae est in littore maris:

Possidebit semen tuum portas inimicorum tuorum, et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae.

Ego Dominus, qui eduxi te de Ur Chaldaeorum, ego Deus omnipotens: et ambula coram me, et esto perfectus.

Ponamque foedus meum inter me et te, et multiplicabo te vehementer nimis. Ego sum, et pactum meum tecum,

erisque pater multarum gentium. Et ponam te in gentibus, regesque ex te egredientur.

Et statutam pactum meum inter me et te, et inter semen tuum post te in generationibus suis, foedere sempiterno: et ut sim Dominus Deus tuus, et semini tuo post te.

Daboque tibi et semini tuo terram peregrinationis tuae, et in possessionem aeternam, eroque Deus tuorum.

Matutinarium. *Antiphona.* Rex meus et Deus meus: ad te orabo, Domine. *ñ.* Verba mea auribus percipe Domine, intellige clamorem meum. *P.* Rex meus, et Deus meus. *ñ.* Gloria, et honor, etc. *P.* Rex meus.

Lauda. Laudate Dominum in sanctis ejus: Alleluia, alleluia. Laudate eum in firmamento virtutis ejus. Alleluia, alleluia. *Psalmus* CL. *P.* Laudate Dominum in sanctis ejus. Alleluia, alleluia. *ñ.* Gloria, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *P.* Laudate eum in firmamento virtutis ejus. *ñ.* Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen. *P.* Alleluia, alleluia.

Lectio libri Proverbiarum Salomonis (Cap. III).

ñ. Deo gratias.

Fili, Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo, et ne inniaris prudentiae tuae. In omnibus viis tuis cogita illum, et ipse diriget gressus tuos. Ne sis sapiens apud **96** teipsum: time Dominum, et recede a malo. *ñ.* Amen.

Hymnus.

Fulgentis auctor aetheris,
Qui lunae lumen noctibus,
Solem diærum cursibus
Certo fundasti tramite.

Nox atra jam repellitur,
Mundi nitor renascitur,
Novusque jam mentis vigor

Dulces in altum égerit.

Laudes sonare jam
Dies relatus ammonet,
Vultuque cœli blandior
Nostra serenet pectora.

Vitæmus omne lubricum,
Declinet prava spiritus,
Vita facta non inquinet,
Linguam culpa non implicet.

Sei sol diem dum concit,
Fides profunda serveat,
Spes ad promissa provocet,
Christo coniungat charitas.

Deo Patri sit gloria.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatione rogemus; ut per gratiam ipsius, et per intercessionem Sanctæ Mariæ Virginis, et genitricis suæ, et omnium Sanctorum suorum nobis salutem animæ, et corporis, et remissionem peccatorum, et pacem propitius tribuere dignetur. *ñ.* Præsta, æternæ omnipotens Deus.

Kyrie, eléison. ñ. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Rex noster, et Deus noster depelle à cordibus nostris erroris, et ignorantie noctem; ut renovando nos in novum hominem, mane nostras exaudiens voces, fac nos in bonis operibus tibi adstare diluculo; et ad contemplandum te, nobis Apparitionis tuæ tibiue sacramentum.

Pater noster. A malo nos libera. Requie fol. 10.

Lauda. A peccatis nostris munda nos, Domine. Allelúia, allelúia, allelúia. ÿ. Et ab aliénis parce servo tuo. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ÿ. Glória, et honor, etc. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Antiphona 2. Custodi nos Domine ab omni malo. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ÿ. Sub umbra alarum tuarum protege nos. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ÿ. Gloria, et honor. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedictio. Benedicat omnipotens Dominus. Quære fol. 91.

Et sic finiuntur Matutini in Benedictiónibus. Et statim fac Commemorationes Vocatiónis Ecclesiæ, et alias quas volueris in quibus devotionem habueris. Postea Pater noster sub silentio; quo finito, fiat commemoratio.

Lauda. Ad annuntiandum manè. Oratio. Manè, Domine, oratio. Quære fol. 7. Lauda de fonte. Apud te est, Domine, fons vitæ. Allelúia. ÿ. Et in lumine tuo videbimus lumen. P. Allelúia. ÿ. Glória, et honor, etc. P. Allelúia.

Ad Tertiam.

Lectio libri Proverbiórum Salomónis (Cap. 7).

ñ. Deo grátias.

Fili, Custodi sermones meos, et præcepta mea reconde tibi. Serva mandata mea, et vives. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Intellige clamorem meum, Domine. Intende voci orationis meæ. Psalm. v.

A Oratio. Deduc nos, Domine, in bonis; ac dirige in conspectu tuo viam nostram: ut fides nostra, salutaris tui vocatióne, te, qui es Rex noster, et Deus noster, et vestigio comitetur innoxio, et cursu occupet expedito. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 2. Ne in ira tua arguas me, Domine. Psalmus vi.

Oratio. Domine, ne in ira tua nos arguas; neque in tuo nos furore corripas: sed asperitatem verberis unge clementia lenitatis: ut non perditionem poena; sed eruditionem nobis tua conferat disciplina. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

Antiphona 3. Justum adiutorium meum à Domino, B qui salvos facit rectos corde. Psalm. vii. Reiteretur Antiphona. Justum. Dominus sit semper. ñ. Et cum.

ñ. Averte faciem tuam à peccatis meis, Domine. P. Et omnes iniquitates meas dele. ñ. Miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam: et secundum multitudinem miserationum tuarum. P. Et omnes iniquitates meas. ÿ. Glória, et honor, etc. Reiteretur ñ.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Gaudébunt labia mea dum cantávero tibi, Deus, laudem tuam. P. Allelúia, allelúia. ÿ. Et ego constitébtor tibi in vasis Psalmorum, Deus, 97 psallam tibi. P. Allelúia. ÿ. Glória, et honor, etc. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Preces: Alius non est, qui rogétur, pie Domine: ÿ. Alleva jugum, colla preméntum inclina. P. Pie, bella réprime, pacem concede. ÿ. Capivos éripe, demersos érige. P. Pie, bella. ÿ. Dona véniam, præsta grátiam, pie Domine. Reiteretur primus ÿ. Preces scilicet: Alius non est.

Capitula. Glorioso, potens, ac misericors Deus, érue nos ab insidiis inimici; et ne anima nostra rugientis leónis raptu rápido rapiátur, protectio dexteræ tuæ in nostri custodiam deputétur: nedum non est qui rédinat, illæ salvus occidat: aut, si non qui salvum faciat, ille subvertat. Sed tu Leo de tribu Judá in ira tua exúrge; et severitate iudicii insidiosæ hostis catervas intérimé: nosque in præcepto, quod mandásti, credere et permanere concede.

Pater noster. A malo nos libera. fol. 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum. Ad Nonam, ut suprâ.

Ad Vesperos.

Lauda. Tu illuminans lucernam meam, Domine. Dominus sit semper. ñ. Et cum.

Antiphona. Quam admirabile est nomen tuum, Domine, in univérta terra. Psalmus viii.

Lauda. In lege Domini, Allelúia, meditábitur die, ac nocte. Allelúia. P. Et fructum suum dabit in tempore suo. Allelúia, allelúia. ÿ. Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo. ñ. Et fructum suum dabit. ÿ. Glória, et honor, etc. P. Et fructum.

Hymnus.

Christe salvator omnium,
 Caelorum sublimis Deus,
 Tuam rogamus gloriam,
 Dum prona volvitur dies.
 Jam sol, urgente vespere,
 Occasu suo graditur,
 Mundum concludens tenebris,
 Suum observans ordinem.
 Sic nos, excelsè Dòmine,
 Precantes tuos famulos
 Labore fessos dièi
 Quieta nox suscipiet.
 Ut non fuscatis mentibus,
 Dies abscedat luminis;
 Sed tua protecti gratia
 Cernamus lucem prosperam.
 Deo Patri sit gloria.

Supplicatio. Oremus Redemptorem mundi. *Quære fol. 96.* Kyrie, eléison. *ñ.* Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Illuminatio salusque nostra, Dòmine, amove à nobis mœroris, et ignorantiae noctem; tribue veritatis, et scientiae lumen, ut in te nostra spes fixa permaneat; et omnis conventus malignantium, qui nos oppugnare nititur, contabescat: Sit in petra exaltatio nostra; ut corroborati per Christum, in ipso efficiamur charitate sublimes, in quo aedificamur fide credentes.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Benedictio. Dignare, Dòmine, hanc familiam tuam placido vultu respicere, quam cernis solennia tua cum gaudio celebrare. *ñ.* Amen. Sanctam in se habeant devotionem, dignumque teneant in tua fide fervorem. *ñ.* Amen. Ab omni adversitate dextera tua eos defende, et in tua Ecclesia jugiter immaculatos perseverare concede. *ñ.* Amen.

Per misericordiam ipsius.

Lauda. Super Sion alleluia montem sanctum ejus Alleluia *P.* Praedicans praeceptum Dòmini. Alleluia, alleluia, alleluia. *ñ.* Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. *P.* Praedicans praeceptum Dòmini. *ñ.* Gloria, et honor, etc. *P.* Praedicans praeceptum.

Oratio. Averte Dòmine inimicos nostros. *Requirere infra.*

TERTIA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Secundum magnam misericordiam tuam dele Dòmine iniquitates meas. *Psalms L.*

Oratio. Secundum multitudinem miserationum tuarum dele Dòmine iniquitates nostras: ut quia istae nos aggravant, illae nos erigant: Cor contritum et humiliatum ne spernas in nobis: sed per ineffabilem potentiam Trinitatis inhabitet in nobis Spiritus Sanctus; innovet spiritus rectus; confirmet spiritus principalis; atque unius testimonii sit virtus: ut confirmatos nos per Patrem, et innovatos per Fi-

lium, custoditos nos esse gaudeamus per Spiritum Sanctum. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 1. Laetabor et exultabo in te: et **98** psallam nomini tuo Altissime. *Psalms IX.*

Oratio. In toto corde nostro confitebimur nomini tuo Dòmine, quod inimicum nostrum retrorsum redire fecisti; dum eum potentialiter ignea catena vinxisti; et nos de portis mortis, passionis tuae victoria liberasti. Esto nunc, quæsumus, custos redemptorum, qui pretium factus es peccatorum: esto refugium pauperum, defensio viduarum, et protectio pupillorum: ut dum singulorum necessitatibus singulari favore subveneris, singulari fide à cunctis incessabiliter collauderis. *ñ.* Amen.

B Per misericordiam tuam.

In Laudibus.

Antiphona 2. Tibi derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor. *Psalms IX. Divisio.*

Oratio. Averte Dòmine inimicos nostros retrorsum; ut, dum aspicias, infirmetur; atque ipse adiutor in opportunitatibus in tribulatione, opportunitatum nobis gratiam presta; et tribulationum pondus attenua: ut nec prosperitas nos revocet ad negligentiam, nec angustia pertrahat ad ruinam: sed misericordia tua nos perducat ad veniam. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 3. Desiderium pauperum exaudit Dòminus. *Psalms IX. Divisio.*

C *Oratio.* Desiderium tuorum Dòmine pauperum sic intende propitius, ut et donorum caelestium copiam nobis tribuas; et amorem praetercuntium rerum à nobis avertas: auris quoque tua nostram ita orationem intelligat, ut dum pupillo humilique iudicium feceris, paternam nobis indulgentiam blandiaris; et pro humiliatione praesentium gaudia retribuas aeternorum. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

ñ. Auxiliator meus es tu, Dòmine, ne derelinquas me. *P.* Et ne despicias me, Deus Salvator meus. *ñ.* Legem mihi constitue Dòmine in via tua, et dirige me in semita recta. *P.* Et ne despicias. *ñ.* Gloria, et honor, etc. *Reiteretur ñ.*

Ad Canticum. Antiphona. Deus omnipotens nomen est ei, benedixit nobis, et crescere nos facit in turmas populorum.

Canticum Genesis (Cap. XVII, XXVIII).

Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, * cui benedixit Dòminus.

Det tibi Dòminus de rore caeli, et de pinguedine terrae, abundantiam frumenti, vini, et olei, * et adorent te tribus:

Esto Dòminus fratrum tuorum, * et incurventur ante te filii matris tuae:

Deus autem omnipotens benedicat tibi, * et crescere te faciat, atque multiplicet: ut sis in turmas populorum.

Et det tibi benedictiones Abraham, et semini tuo

post te : * ut possideas terram peregrinationis A ria, et honor, etc. P. Et ossa eorum. Dominus sit
luc. semper. R̄ : Et cum.

Antiphona. Deus omnipotens nomen est ei, benedictat nobis, et crescere nos faciat in turmas populorum.

Matutinarium. R̄. Manè exaudies vocem meam, Domine. P. Manè adstabo tibi, et adorabo te. V̄. Verba tua auribus percipe, Domine : intèllige clamorem meum. P. Manè adstabo. V̄. Glória, et honor, etc. *Reiteretur* R̄. Manè exaudies.

Lauda. In sanctis ejus laudate Dominum. Allelúia, allelúia : in firmamento virtutis ejus laudate Dominum. Allelúia, allelúia. Ps. cl.

Propheta. Fili, habe fiduciam in Domino. *Quære* fol. 95.

Hymnus.

Deus æterni luminis
Candor inenarrabilis,
Venturus dei judex,
Qui mentis occulta vides.

Tu regnum cælorum tenes,
Et totus in verbo tu es,
Per Filium cuncta regis
Sancto Spiritu fons es.

Trinum nomen alta vides,
Unum per omnia potes,
Mirumque per signum Crucis
Tu rector immensæ lucis.

Tu mundi constitutor es,
Tu sempiterno throno sedes
Judex, ex alto Humilis
Venisti pati pro nobis.

Tu Sabaoth omnipotens,
Tu Hosanna summi cùminis,
Tibi laus est mirabilis,
Tu es prima Anastasis.

Tu fidei auditor es,
Et humiles tu respicis,
Tibi altum vides thronum,
Tibi divinus est honor.

Christoque, æterno Deo
Patri, cum Sancto Spiritu,
In te solvamus mœnera
A sæculis in sæcula.

Amen.

99 *Supplicatio.* Orémus redemptorem mundi. *Require*, fol. 96.

Capitula. Auribus tuis, omnipotens Deus, percipe verba oris nostri; et tuorum dilectulo clamorem pie scrutator intèllige : ac tuæ voluntatis scuto ita nos præmuniri concède, ut vitiosa suggestio mentis nostræ non valeat inrèpere : sit quoque orandi ad te jus ac fida devotio, ut contemplatio tua nobis tribuatur in matutino.

Pater noster. A malo nos libera. *Require* fol. 10.

Lauda. Confortentur manus Domini in Sanctis ejus. Allelúia. P. Et ossa eorum velut herba germinabunt. Allelúia, allelúia. V̄. Plantati in Domo Domini, in atris domus Dei nostri. P. Et ossa eorum. R̄. Gló-

Alia Lauda. Clamor noster ad te perveniat, Deus. Allelúia, allelúia, allelúia. V̄. Deus, exaudi orationem nostram. P. Clamor noster. V̄. Glória, et honor, etc. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedictio. Dignare, Domine, hanc. *Quære* fol. 97. *Et statim fac commemoraciones, quas consuevisti facere, scilicet.* Ad annuntiandum manè misericordiam tuam, etc.

Oratio. Manè, Domine, oratio nostra. *Quære* fol. 7.

Lauda de fonte. Fons iste vitæ nobis es. Allelúia. P. Quia Sanctis tuis circumdatus es. Allelúia. V̄. Rigans montes de superioribus tuis : de fructu operum tuorum satiabitur terra. P. Quia Sanctis tuis. V̄. Glória, et honor, etc. P. Allelúia, allelúia.

Ad Tertiã.

Propheta. Fili, Custodi sermões. *Quære* fol. 96, *Antiphona* 1. Justus Dominus et justitiam dilexit : aequitatem vidit vultus ejus. *Psalmus* x.

Oratio. Justus es, Domine, et justitiam diligis, atque aspicias aequitatem : dona nobis ante oculos tuos tibi placita et placitura perficere; et semper digna tuæ justitiæ atque æquitàtis ópera consummare. R̄. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Tu, Domine, servabis nos : et custodies nos à generatione in progenie. *Psalmus* xi.

Oratio. Custodi nos, Domine, in generatione, et progenie; nec cum præsentibus volvámur sæculo, qui tuo jam inbasium fundamentó : sed nostrarum consolator exúrge, et proventu lætitiarum miseróres nostros absterge. R̄. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Cantabo Domino Deo meo, qui bona tribuit mihi : Deus meus, tibi psallam. *Psalmus* xii.

Reiteretur Antiphona.

R̄. Absconde me in tabernaculo tuo, Deus. P. In die malorum meorum libera me. V̄. Exaudi, Domine, vocem meam quæ clamavi ad te : miserere mei, et exaudi me. P. In die malorum. V̄. Glória, et honor, etc. *Reiteretur.* R̄.

Dominus sit semper. R̄. Et cum.

Lauda. Allelúia, allelúia. Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus : P. Allelúia. V̄. Et sapientiæ ejus non est número. P. Allelúia, allelúia. V̄. Glória, et honor, etc. P. Allelúia, allelúia.

Preces. Exaudi nos, Deus. P. Exaudi. V̄. Ad te clamantes, Deus. P. Exaudi. V̄. Bone Redemptor Deus. P. Exaudi. V̄. Contritos corde, Deus. P. Exaudi. V̄. De tuis cælis, Deus. P. Exaudi.

Capitula. Respice, et exaudi nos, Domine Deus noster; et ad placandum tibi conatus nostros adjuva, quos ipse tribuisti : da linem operis, qui dedisti principium voluntatis : da, ut possimus implere, quæ dedisti, ut velimus incipere.

Pater noster. A malo nos libera. *Quære* fol. 10.

Ad Sextam, omnia dicantur ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum. Ad Nonam, ut supra.

Ad Vesperos.

Lauda. Illuminatio mea, et salus mea est Dóminus. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum.

Antífona. In adverténdo Dóminus captivitátem plebis suæ, lætètur Jacob, et exúltet Israël. *Psalmus* xiii. Dóminus sit semper vobiscum. *ÿ.* Et cum.

Lauda. Irascimini, et nolite peccáre. Allelúia. Dicite in córdibus vestris, et in cubilibus vestris compungimini. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Sacrificáte sacrificiúm justitiæ, speráte in Dómino : multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ? *P.* Allelúia. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

100 Hymnus.

Christe lumen perpétuum,
Astrórum fulgor siderum
Noctem nostram illumina,
Consérva pura pectora.

Nullis incédát láqueis,
Nullis gravétur hóstibus ;
Nec maculéntur córpora
Lasciviá per sóporem.

Custódi corda ómnium,
F. deliúmque máximá
Protectióne, própriá
Tuá, Christe, poténtiá.

Ut gratulétur ánima,
Vidisse lucem próspèram
Implésse vota débíta,
Reddéndá tibi, Trínitas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spírítu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem. *fol.* 96.

Cápitula. Omnipotens Deus, tuam indigni quæsumus glóriam, ac pétimus, ut ad sedem tuæ pietátis nostras preces admittas, auxiliúm peténtibus tríbuas, nostrorum ómnium peccáminum máculam abstérgas, flagéllum remóveas, languéntibus medélam appónas, inimicórum ímpetum frangas ; pacem, securitátem, et quietem témporum largiáris, et quidquid suá illecebratióne vícerat inimicus, misericórdiá consuetá reparáre dignéris in mélius.

Pater noster. A malo nos libera. *Quære fol.* 10.

Benedictio. Dominus nos suá benedictióne locupléte, et regnórum cœlestium fáciat coherédes. *ñ.* Amen. Det nobis præsénti vitæ spátium, et propítius attribuat consórtium electórum. *ñ.* Amen. Atque nos ita eripiat semper à malo, ut custódiat, et consérvet cleménter in bono. *ñ.* Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, Dómine, Allelúia. *P.* In ætérnum, et exultábunt. Allelúia. *P.* Et inhabitábis in eis. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Et læténtur in te omnes, qui sperant in te. *P.* In ætérnum. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et inhabitábis.

Orátio. Notas fac, Dómine, vias vitæ ; atque imple nos delectatióne dexteræ tuæ : et jugum, quod suáve

A est, ipsá super nos manús tuæ moderatióne constitué. *ñ.* Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.
Commemoratio, ut dictum est in secúnda Féria.

QUARTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antífona. Dele, Dómine, iniquitátes meas : et à peccátis meis munda me. *Psalmus* L.

Orátio. Miserére nobis, Dómine, miserére : ut qui nostram agnóscimus misériam, tua nos prævéniat misericórdia : Sit igitur vox confessiónis prompta, vénia próxima ; atque de tua propitiatióne sit exaudítio citò ; ut nostra déleas univérsa peccáta ; et tríbuas virtútem, per quam tua faciámus præcépta. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

B *Antífona* 1. Adimple nos lætitiá cum vultu tuo : delectatiónes in dextera tua usque in finem. *Psalmus* xv.

Orátio. Notas fac nobis, Dómine. *Requitre suprà.*

Antífona 2. Ego clamávi, quia exaudisti me, Deus : inclína aurem tuam mihi, et exáudi me. *Psalmus* xvi. usque **A** resistentibus dextera.

Orátio. Exáudi nos Deus clamántes ad te Dómine ; gressus nostros in tuis sémítis pèrlíce : ut dùm legis tuæ angústam grádimur viam, charitátis latitúdine portam introire mereámur justitiæ. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antífona 3. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi. Sub umbra alárum custódi me, Dómine. *Psalmus* xvi.

C *Orátio.* Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, ne innocentiæ nostræ lúmina carnális concupiscéntiæ turbo corrúmpat : prótege nos sub umbra alárum tuárum, ne insidiántium capiámur illécebris voluptátum : ut qui adjúti grátiá duránte subsistimus, satiári nos cum apparúerit tua glória mereámur. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

ñ. Adjútor, et liberátor noster es. *P.* Tu, Dómine. *ñ.* Deus in adjutórium nostrum inténde : ad advándum nos festinus. *P.* Tu, Dómine. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *Reiterétur* *ñ.* Adjútor.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antífona.* Dómine, qui dixisti mihi: **Revertere** **101** in terram tuam, et in locum nativitátis tuæ.

Canticum Génesis (Cap. xxxii).

Deus patris nostri Abraham, et Deus patris nostri Isaac : * Dómine, qui dixisti mihi : **Revertere** in terram tuam, et in locum nativitátis tuæ, et benefíciám tibi :

Memor sum cunctis miseratió nibus, * et veritáti quam explésti servo tuo.

In báculo meo transivi Jordánem istum : * et nunc cum duábus turmis regrédior.

Erue me de manu fratris mei Essú, quia valde eum timeo : * ne fortè véniens percútiat matrem cum filiis.

Tu enim locútus es ut bene mihi fáceres, * et dila-

lâres semen meum sicut arënam, quæ præ multitudine numerâri non potest.

Glória, et honor Patri, etc.

Ad Matutin'rium. Antiphona. Præceptum Dómini lúcidum, P. Illúminans óculos. *ŷ.* Timor Dómini sanctus, përmânet in sæculum sæculi. P. Illúminans óculos. *ŷ.* Glória, et honor. P. Illúminans óculos.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum : Allelúia, allelúia. P. In firmaménto virtútis ejus. Allelúia. *Psalmus cxi.*

Propheta. Fili, Habe fiduciam. *fol. 95.*

Hymnus.

Deus Pater ingénite

Et Fili unigénite,

Quos Trinitâtis únitus

Sancto connéctit Spiritui.

Te frustra nullus invocât,

Nec cassis unquam vóciibus

Amâtor tui lúminis

Ad cœlum vultus érigit.

Et tu suspirântem, Deus,

Vel vota supplicântium,

Vel corda confiténtium,

Semper benignus aspice.

Nos lucis ortus ádmonet,

Grates de'erre débitas;

Tibi que laudes dicere,

Quòd nox obscura præterit.

Diem precâmur bonum;

Ut nostros, Salvâtor, actus

Sinceritate përpëti

Pius benignè instruas.

Deo Patri sit glória, etc.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi. *Quære fol. 6.*

Capitula. Lex tua indeficiens ac irreprensibilis couértat animas nostras : et testimoniũ tuum fidele præstet parvulis sapiëntiam : tuæ quoque justitiae corda nostra lætificent, nec contristent : tuumque præceptum óculos mentium nostrárum illúminet.

Pater noster. A malo nos libera. *Quære fol. 10.*

Lauda. Odor Sanctórum tuórum. P. Sicut odor libani. Allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ.* Plantati in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. P. Sicut odor *ŷ.* Glória, et honor Patri, etc. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ala Lauda. Sanctus es, Dómine, et in Sanctis habitas. Allelúia. P. Et cum Sanctis tibi semper laus. Allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ.* Quóniam magnus Dominus, et laudábilis. P. Et cum Sanctis. *ŷ.* Glória, et honor, etc. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedictio. Dóminus nos suâ benedictióne. *Quære fol. 100.*

Lauda ad fontem. Rigans montes de superioribus tuis. Allelúia. P. De fructu tuo replébitur terra. Allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ.* Quóniam percussit p-

PATROL. LXXXVI.

A tram, et fluxerunt aquæ. P. De fructu. *ŷ.* Glória, et honor, etc. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hic faciat Commemoratiónes, ut in fol. 94.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiamus eum pace. *ŷ.* Deo grátias.

Ad Tertiã.

Propheta. Fili, Custódi sermónes meos. *Quære fol. 96.*

Antiphona 1. Virtus mea, Dómine, diligam te firmaméntum meum. *Psalmus xvii, usque* Et retribuit mihi Dóminus.

Oratio. Refúgium nostrum, Dómine, in tuum semper collocémus arbitrium : ut nec scópolis aliudámur, nec tuméntium mundánórum flúctibus ; sed in cunctis adversis, dexteræ tuæ fortitudine prótegi mereámur ; disciplinã tuã doceámur ; doctrinã tuã dirigámur ; et incrementis spirituálibus dilatémur : famulátum fidei tibi Dómino impendámus : ut à te glóriæ coronam in remuneratióne percipere mereámur. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Laudans invocábó Dóminum : et ab inimicis meis salvus ero. *Psalmus xvii.* Et retribuit, usque Deus, qui præcinxit.

Oratio. Dómine, firmaméntum nostrum et refúgium nostrum, de tentatióne nos éripe : da protectiõnem salutis tuæ ; et dexterã tuã nos súscipe et disciplinã tuã nos édoce, et immaculatam viam nostram, vitãque consítue : et quia tu Sanctus in Sanctis es ; nos quoque tibi collatióne sanctitátis associã. *Respondeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Quis Deus præter Deum nostrum ? aut quis Deus præter Dóminum ? *Psalm. xvii. Reiteretur Antiphõna.* Quis Deus.

Dóminus sã semper vobiscum. *ŷ.* Et cum.

ŷ. Audiam, Dómine, vocem laudis tuæ.

P. Et enârrem univërsa mirabilia tuã. *ŷ.* Dómine, dilexi decórem domus tuæ, et locum habitatiõnis glóriæ tuæ. P. Et enârrem. *ŷ.* Glória, et honor, etc. *Reiteretur ŷ.*

Lauda. Allelúia, allelúia. Salvos nos fac Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. *ŷ.* Et congrega nos de géntibus. P. Allelúia, allelúia. *ŷ.* Glória, et honor, etc. P. Allelúia, allelúia.

Præces. Avërte iram tuam à nobis. P. Et miserere. *ŷ.* Adsit poténtia tua, Dómine. P. Et miserere. *ŷ.* Benedic hereditãti tuæ, Dómine. P. Et miserere. *ŷ.* Concède pacem Ecclésiæ tuæ. P. Et miserere. *ŷ.* Deficta dele, véniam concède Dómine. P. Et miserere. *Reiteretur.* Avërte Dómine.

Supplicatio. Orémus Redemptórem. *fol. 96.* Kyrie, eléison. *ŷ.* Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Fortitúdo nostra Dómine dona nobis, dilectiõnem tui nóminis përpëtuũ possidère : dignã esse nostra contra adversãntes virtus ; firmaméntum contra impugnãntes ; liberãtor contra captivãntes : ut tuis ex toto desinãculis circumfacti, sic adversã mundi mens nos ra non mëtuat, ut et lauda non

requirat : tuâque semper grâtiâ contenta, muneri-
bus gaudeat.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Ad Sextam, omnia dicantur ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum. Ad Nonam, ut supra.

Ad Vesperos.

Lauda. Vespere, manè, et meridie te laudamus
Dômine.

Dôminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu
tuo.

Antiphona 1. Dômi ne quis habitabit in tabernaculo
tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo? *Psalmus*
xiv.

Dôminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu
tuo.

Antiphona 2. Justus Dômi-ns. Allelûia. *P.* Justi-
ciam diléxit. Allelûia, allelûia. *ÿ.* Glória, et ho-
nor, etc. *P.* Allelûia, allelûia.

Hymnus.

Adesto nostris précibus,

Adesto jam propitius

O Christe! mundi glória

Fuso lumine irrigua.

Te vespertina oratio,

Te matutina concinit,

Tibi indefessè personet

Hymnus cum dulci cârmine.

Deo Patri sit glória, etc.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi. *Quære*
fol. 96.

Capitula. Ad vespertinum, Dômine, venientes oc-
câsum, te Dômi-um postulamus ætérnum; ut tene-
brési opéris culpas à nobis jubeas abluí : iniquitatem
non meditemur in sènsibus nostris, neque mentes
nostræ enerventur inlúsæ; sed cingulo castitatis
puræ strictæ matutino in témpore corde et corpore
puro mereamur servire.

Pater noster. A malo nos libera. *Quære fol. 10.*

Benedictio. Concédât nobis Dôminus præmium
sincerissimæ charitatis; ut cum omnibus semper in
pace vivamus. *ñ.* Amen. Inimicorum omnium supe-
rémus insidias, et præsentem vitam sine crimine
peragamus. *ñ.* Amen. Simus et à reatu conscientie
liberi; ut nihil metuamus júdici post futúro. *ñ.* A-
men.

Per misericórdiam ipsiús.

Lauda. Constébor Dômino, Allelûia. Secundùm
justitiam ejus. Allelûia. *P.* Et psallam. Allelûia. *ÿ.* Læ-
tabor et exultabo in te : et psallam nómini tuo Altis-
sime. *P.* Et psallam. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.*
Et psallam. *Oratio.* Imple omnes petitiónes nostras.
*Quære infra in Matutinis de féria quinta sequenti. Com-
memorationes ut supra in secunda féria. Quære fol. 94.*

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum. *Antiphona.* In nómine Dômi-ni no-
stri Jesu Christi lumen cum pace. *ñ.* Deo grâtiâs.
Dôminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Iniquitâtes meas tu dele, Deus meus.
Psalmus L.

Oratio. Agnoscentibus nobis iniquitâtes nostras,
et própria tibi Dômino pandentes piacula, eulantes
lâchrymis, pectore verberato supplices orâmus : ut
avértas à nostris sceléribus faciem tuam; et déer-
quæ gessimus, **103** cuncta peccâta : Crea itaque
Deus in corde nostro, quod ames; et propitiatióne
sólita dimitte, quod odis : ac si te crebrò ad irascen-
dum nostra iniqua exâsperant vitia; tua te nobis
placabilem reddat indulgéntia copiosa. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 1. Delicta qui solus intélligis; à pec-
câtis nostris munda nos, Dômine. *Psalmus xviii.*

Oratio. Ab occultis nostris munda nos Dômine
purgâdo conscientiam, quæ intérnis ac propriis in-
ficetur mactis : ab aliénis quoque parce servis
tuis, ut ea indulgeas, quæ vel malórum exémplis
addiscimus, vel pravis inlécti persuasióibus perpe-
trâmus : ut qui te próprium agnoscimus Dôminum,
nequâquam peccatorum sentiâmus ultériùs domina-
tum. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Exaudi nos in die, quâ invocâmus
te, Dômine Deus noster. *Psalmus xix.*

Oratio. Imple Dômine omnes petitiónes nostra;
ac mitte nobis auxilium de sancto : memor esto
omnis sacrificii nostri, quod tibi non solùm obla-
tióne, sed etiam oratióne atque afflictiónne dicâmus :
ut nos tibi húmiles semper fácias, et contritos at-
tendas. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Cantâbimus et psallémus virtutes
tuas, Dômine. *Psalmus xx.*

Oratio. Dômine, qui nos præventre dignatus es
grâtiâ redemptiônis, præveni item in benedictiône
dulcedinis : et qui vitam temporalem cunctis mortâ-
libus tribuis, vitam pénitus ætérnam nobis omnibus
largiâris. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

ñ. Adjutórium nostrum. *P.* In nómine Dômi-ni.
ÿ. Lâqueus contritus est, et nos liberati sumus. *P.*
In nómine Dômi-ni. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc.
Reiteretur ñ. Adjutórium.

Ad Canticum. *Antiphona.* Ne extérmines plebem
tuam Dômi-ne et hereditatem, quam liberásti.

Canticum Deuteronomii (Cap. ix).

Dômine Dômine rex cælorum, * ne extér-
mines populum tuum,

Et hereditatem tuam, quam liberásti de terra
Ægypti, * in virtute tua magna, et brâchio tuo
excésio.

Commemorâre Abraham, Isaac, et Jacob famulô-
rum tuorum, * quibus jurásti per te ipsum :

Ne respicias duritiam populi hujus, * et impietâtes
et peccâta eorum :

Ne dicant in córdibus suis inhabitâtes terram, *
unde nos eduxisti,

Dicéntes : Eo quòd non pôtuít introducere illos
Deus in terram, * quam dixerat eis; et cum odisset,
accere ejecit eos in erêmo :

Et hic populus tuus, et operatio tua, * quos eduxisti de terra Ægypti in virtute tua magna, et brachio tuo extento.

Glória, et honor Patri, etc.

Ad Matutinariam. Antiphona. In tuo Deus lumine. *ŷ.* Vidēbimus lumen. *ŷ.* Ostēde misericórdiam tuam sciētibz te; et justitiam tuam iis, qui recte sunt corde. *P.* Vidēbimus lumen. *ŷ.* Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *Reiteretur Antiphona.* In tuo Deus.

Lauda. Laudate Dōminum in sanctis ejus, Allelūia, allelūia, allelūia; laudate eum in firmamento virtutis ejus. Allelūia. *Psalms.* etc.

Propheeta. Fili, habet fiduciam. *Require* fol. 95.

Hymnus.

In matutinis surgimus
Reddentes laudes debitas,
Deo, Jesuque Dōmino
In unitatem glóriæ.

Sanctorum choro psallimus.

Cervices nostras flectimus,
Et genua prosternimus.

Peccata nostra pandimus,

Oramus Deum jūgiter,

Vincamus in bono malum

Cum fructu pœnitentiæ.

Votum perenne reddere.

Christum rogemus, et Patrem,

Christi Patrisque Spiritum;

Ut det nobis auxilium,

Et repellat hostem invidum,

Deo Patri sit glória, etc.

Supplicatio. Oramus Redemptōem mundi. *Require* fol. 96.

Capitula. Deus, cujus arbitrio cōdita sunt cœna, veritate subsistunt manentia, cœlum continentur et terra; misericórdiam tuam rogamus, coram oculis nostris prætende, ne à summo bono tumore dejectionis superbiat; semper humilitatis gradu ad cœlum mereamur conscendere; et quia tu fons es vite fluens, ex te hauriamus quod fide sumimus, **104** et in tuo lumine lumine sciētiæ luceamus, ac justitiæ fructum sempiternū in exaltatione mereamus.

Pater noster. A malo nos libera. *Require* fol. 10.

Lauda. In Sanctis tuis, Dōmine, omnes dicamus: Glória, et honor. *P.* Ubi sunt repositæ Sanctorum reliquiæ. Allelūia, allelūia, allelūia. *ŷ.* Exultabunt in glória; et lætabuntur in cubilibus suis. *P.* Ubi sunt repositæ. *ŷ.* Glória, et honor, etc. *P.* Ubi sunt repositæ.

Alia Lauda. Vox lætitiæ, et salutis. Allelūia. *P.* In tabernaculis justorum. Allelūia, allelūia. *ŷ.* Dextera Dōmini fecit virtutem, dextera Dōmini exaltavit me. *P.* In tabernaculis. *ŷ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* In tabernaculis.

Benedictio. Concēdat nobis Dōminus. *Require* fol. 102.

In nomine Dōmini.

Lauda de Fonte. Magnus est Dōminus super omnes gentes. Allelūia. *P.* Sitiēti populo demonstrā-

vit fontes. Allelūia, allelūia, allelūia. *ŷ.* Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt: *P.* Sitiēti populo. *ŷ.* Glória, et honor, etc. *P.* Sitiēti populo.

Propheeta. Fili, Custodi sermōnes meos. *Require* fol. 96.

Antiphona 1. Deus Deus noster respice nos: non nos derelinquas sperantes in te. *Psalms* xxi usua. Tu autem Dōmine, ne elongaberis.

Oratio. Christe, qui de patibulo ad Patrem, ut quid te dereliquerit, adclamasti; qui Cruce tuâ hōminem peccato perditum redemisti; illamque peccati auctorem æternis arduum ignibus tradidisti; postquam sanctam clemētiā tuam, ut nos, qui in te credimus, nunquam derelinquas; nec confidentiam nostram à tua Deitate repēdas; sed per diem clamorem nostrum suscipe, et in nocte placito tibi sanclū servire concede: semperque corda nostra in amorem tui flagrantis spiritali succedente; et grātiā tuam, quam peccando amisimus, convertendo restitue. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Ad defensionem nostram Deus noster respice. *Psalms* xxi.

Oratio. Respice nos Dōmine Deus noster; non avertēdo faciē tuam à nobis, nos aliquoties derelinquas: verè enim ea vi erimus, si vultus tui in nos aspectum converteris, et hilariter nostris te animabus conjunxeris; ut, quia in te speravē ut patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditariæ fac eorum spei succedere; et paritate horum, æternamque cum eis exultatione gaudere. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. In mediis Ecclesiæ laudabo te, Dōmine. *Psalms* xxi. Et reiteretur.

ŷ. Adjuva me, Dōmine Deus meus: *P.* Et salvum me fac in tua misericórdia. *ŷ.* Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eripias me. *P.* Et salvum me fac. *ŷ.* Glória, et honor, etc. *Reiteretur* *ŷ.*

Lauda. Allelūia, allelūia, allelūia, allelūia, allelūia. *P.* Cantabo Dōmino in vita mea. Allelūia, allelūia; *ŷ.* Psallam Deo meo quoniam ero. *P.* Allelūia, allelūia, allelūia. *ŷ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Cantabo Dōmino.

Preces. Dōmine Jesu Christe, exaudi nos Dōmine. *ŷ.* Bellis inimicentibus eripe nos Dōmine. *ŷ.* Custodiis Angēlicis defende nos Dōmine. *ŷ.* Delictorum vinculis absolva nos Dōmine. *Reiteretur* Dōmine Jesu Christe, exaudi nos Dōmine.

Kyrie, elcison. *ŷ.* Christe, elcison. *Kyrie, elcison.*

Capitula. Ad defensionem nostram Dōmine Deus noster, dignanter respice; eripe à scāma animas nostras; et ne doctrinā pascāmar letali, nos tutamine rege; simulque de ore leōnia, rapora nos cupientis, libera; et ab oblatrantis perūlia omnis, pervigili contūtu, sollicitā nos protege curā.

Pater noster.

Ad Sextam, omnia dicantur ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum. Ad Nonam, ut supra.

Ad Vesperos de Infirmis.

Lauda. Dóminus illuminatio mea, et salus mea, quem timébo?

Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum.

Sono. Sana Dómine omnes languóres nostros, Allelúia. Rédime de intéritu vitam nostram, Allelúia, allelúia.

Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum.

Antífona. Christe Dómine, qui es médicus salutaris, *P.* Tribue lánguidis subsidium medicinæ cœlestis. *ÿ.* O Dómine, salvos nos fac! O Dómine! benè prosperáre. *P.* Tribue lánguidis. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Tribue.

Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum.

Lauda 1. Salvos nos faciát dextera tua. Allelúia.

105 *P.* Exáudi nos Dómine Deus nos'er. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Ut confiteámur nómini sancto tuo: et gloriémur in laude tua. *P.* Exáudi nos. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Exáudi nos.

Alia Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. *P.* Et cógrega nos de nátióibus. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Ut confiteámur nómini sancto tuo: et gloriémur in laude tua. *P.* Et cógrega. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Hymnus.

Christe cœlestis medicina Patris,
Verus humanae medicus salutis
Próvidæ plebis præcibus poténter
Pande favórem.

En ob infirmos tibi supplicamus,
Quos nocens pestis validudo cassat;
Ut pius morbum réleves jacéntum,
Quo quantiúntur.

Qui potestate inanis extans,
Mox Petri socrum fébribus jacéntem,
Réguli prolem, puerúmque salvans
Centurióus.

Ferto languenti pópulo vigórem;
Efflue largam pópulis salutem;
Pristinis more solito réformans
Viribus ægros.

Cóporum morbos animæque sana;
Vúlnerum causis ádlibe medélam:
Ne sine fructu cruciátus urat
Córpora nostra.

Omnis impúlsus pénitus recédât;
Omnis incúrsus erúcians liquescat;
Viror optátæ fóveat salutis
Membra doléntis.

Jam Deus nostri miserére fletús,
Pro quibus te nunc pétimus medéri;
Ut tuam omnis réculans medélam
Séntiat æger;

Quo per illáta mala dúm terúntur,
Eruditórum número decóri
Cómputes intrent, sociánte fructu,
Regna polórum.

Glóriam psallat chorus, et resúltet,
Glóriam dicat, canat, et revólvet;

A Nómimi Trino, Deitáti soli
Sídéra clament.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatióne rogémus, ut vúlnera famulórum suórum ómnium fidélium infirmórum propítius curáre dignétur. *ñ.* Præsta ætérne omnipotens Deus. *Kyrie, eléison. ñ.* Christe, eléison. *Kyrie, eléison.*

Capitula. Præcámur Dómine, ut nos in ira tua non arguas; et furórem tuum in nos desævire non sinas: sed plácidus corréctor tolle peccáandi usum; ne nos arguendo dúrius, propéllat ad nihilum. Miserére ergo infirmitáti nostræ: et famulórum tuórum ónium fidélium infirmórum tuam impérti medélam: et quos cernis próprio turbári peccátò, quiétos depúta, misericórditèr indulgendo.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Benedictio. Omnipotens Dóminus, qui fidelíssim. famulos suos omnes fideles infirmos corpórali corrúpit vúlnerè, ipse illos, et nos à corpóris mentisque argitúdínibus expiet. *ñ.* Amen. Quique nostram in se suscepit infirmitátem, ipse nobis, et illis tribuit tolerantie sine fine mercédem. *ñ.* Amen. Sic omnes in commúni eius pietas fóveat; ut nec corrúpta nostra salus desavíat, nec desperatióni infirmitas illáta succúmbat. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. *ñ.* Ut confiteámur nómini sancto tuo. Allelúia. **C** *P.* Meménto nos, Dómine, in beneplácito pópuli tui: visita nos in salutarí tuo. *P.* Ut confiteámur. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Ut confiteámur.

Oratio. Omnipotens sempitérne Deus. *Quære infrá.*

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antífona. Ne projicias nos Dómine à fácie tua: et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas á nobis. *Psalmus 1.*

Oratio. Ne projicias nos Dómine à fácie tua; nec áuferas misericórdiam tuam à nobis: ut quos reáus facinoris tenet ohnóxiis, miseratiónis tuæ cleméntia fáciat absolutos. *ñ.* Amen.

D Per misericórdiam tuam.

Antífona 1. Salvátor noster salva nos in dilectiõe tua, *P.* Et indulgéntiã tuã libera nos. *ÿ.* Ad te levámus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Et indulgéntiã. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Et indulgéntiã.

Oratio. Omnipotens sempitérne Deus inclina áurem tuam supplicatióibus nostris, et famulis tuis ómnibus fidélibus infirmis advérsá corpóris valetúdine laborántibus cœlestis **106** grátie medicinam concède. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 2. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: *P.* Et salutáre tuum da nobis. *ÿ.* Ut confiteámur nómini sancto tuo: et gloriémur in laude tua

P. Et salutare. *ŷ.* Glória, et honor, etc. *P.* Et salutare.

Oratio. Deus, qui confitentium tibi corda purificas, et accusantem conscientiam ab omni vinculo iniquitatis absolvis : da indulgentiam famulis, et cælestis gratiæ sinceram medicinam eorum tribue corporibus. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 5. Convertere, Domine, et eripe animas nostras : *P.* Et salvos nos fac propter misericordiam tuam. Quia non est in morte, qui memor sit tui. *ŷ.* Domine, ne in furore tuo arguas nos, neque in ira tua corripas nos. *P.* Et salvos. *ŷ.* Glória, et honor, etc. Et salvos nos.

Oratio. Adesto, quæsumus, Domine supplicibus nostris : et quibus ansteritatem justæ correctionis infligis, propitius adhibe auxilium misericordissimæ consolationis. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam.

ŷ. Virtus nostra, Domine, esto firmamentum infirmis. *P.* Esto refugium, et liberator oppressis. *ŷ.* Esto brachium nostrum in manè, et salus nostra in tempore tribulationis. *P.* Esto refugium. *ŷ.* Glória, et honor, etc. *Reiteretur ŷ.*

Ego occidam, et vivere faciam : percütiam, et ego sanabo.

Canticum Deuteronomii (Cap. xxxii).

Vidit enim eos fatigatos, * et defectos in obductione, et dissolutos.

Et dixit : Ubi sunt dii tui Israël, * in quibus confidebas in ipsis?

De quorum adipè sacrificiorum edebatis, * et bibebatis vinum libationum eorum :

Exurgant nunc, et adjuvent vos, * et fiant vobis protectores.

Videte, videte quoniam ego sum Dominus, * et non est alius præter me :

Ego sum, qui occidam, et vivere faciam : * percütiam, et ego sanabo.

Glória, et honor Patri, etc.

Reiteretur Antiphona.

Matutinarium. Antiphona. Illumina, Domine, vulnè tuum super nos, et miserere nobis. *P.* Ut cognoscamus in terra viam tuam. *ŷ.* Deus misereatur nostri, et benedicat nos. *P.* Ut cognoscamus. *ŷ.* Glória, et honor, etc. *P.* Ut cognoscamus.

Lauda. Laudate Dominum omnes Gentes : Allelúia, allelúia. *P.* Et collaudate eum omnes populi. *ŷ.* Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus : et veritas Domini manet in ætèrnum. *P.* Et collaudate eum. *ŷ.* Glória, et honor, etc. *P.* Et collaudate eum.

Lectio libri Hieremæ Prophetæ (Cap. xxi).

ŷ. Deo gratias.

Hæc dicit Dominus : Ecce ego visitabo vos : et nascitabo super vos verbum meum bonum, ut reducam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitationes, quas cogito super vos, ait Dominus, cogitatione pacis, et non afflictionis, ut dem vobis fidem,

et salutem, et patientiam. Et invocabitis me, et timebitis : orabitis me, et ego exaudiam vos. Quæretis me, et inveniètis : cum quæsieritis me in toto corde vestro. Et inveniar à vobis, ait Dominus omnipotens. *ŷ.* Amen.

Hymnus. Christe cælestis. *Supplicatio.* Oræmus Redemptorem mundi. *Requre fol. 108.*

Capitula. Respice Domine super famulos tuos omnes fideles agròtos tui nòminis invocatione gaudentes : tribue eis medicinam cælestem; tuèlam mentis infunde, et ab omni infirmitate, et languore eos liberare dignare.

Pater noster. A malo nos libera. *Requre fol. 10.*

Lauda. Salvos nos fac. *Benedictio.* Omnipotens Dominus. *Requre fol. 105.*

Per Horas dièi, ut in alio tempore; excepto quòd ad Tertiam dicantur hæc omnia, quæ sequuntur.

Prophetia. Fili, Custodi sermones meos. *Requre fol. 96.*

Antiphona 1. Dominus virtutum ipse est rex gloriæ. *Psalms xxiii.*

Oratio. Domine fortis et potens, Domine virtutum, ipse es rex gloriæ : ab omni peccato cor nostrum munda, et manus nostras innoxias serva ; et animas nostras à vanitate dissociata : ut in loco sancto tuo stare, et à te Domino Deo nostro benedictionem mereamur percipere. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Dominus sit semper vobiscum. *ŷ.* Et cum.

107 *Antiphona 2.* Ad te Domine levavi animam meam, Deus meus. *Psalms xxiv.*

Oratio. Ad te Domine formam animæ nostræ, spei adminiculo erigentes, precamur ; sic eam desideriiis spiritalibus imbuas, ut carnaliter conversari desinat : ne inimici derideant promittendo terrenum, sed specialis gratia pertrahat ad supernum. Tu itaque Deus omnipotens id sapere concede, ut veritati potius quàm mendatio ambiat inherere ; sic libeat humilitati insistere, ut per id et morbum superbix caveant, et tuorum præmia bonorum cum Sanctis participare stescat. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 3. Vide humilitatem meam, Domine, vide laborem meum : et dimitte peccata mea.

D *Psalms xxiv.*

ŷ. Ad adjuvandum nos festina, Domine : ad liberandum nos. *P.* Ne tardaveris. *ŷ.* Deus in nomine tuo salvos nos fac : et in virtute tua libera nos. *P.* Ne tardaveris. *ŷ.* Glória, et honor, etc. *Reiteretur ŷ.*

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Laus tibi, laus tibi, laus tibi, laus tibi, Jesu Christe. *ŷ.* Glória, et honor Patri, et Filio cum Sancto Spiritu per cuncta sæcula. Amen. *P.* Allelúia, allelúia.

Preces. Non est alius. *P.* Nisi tu Deus. *ŷ.* Qui orari possit. *P.* Nisi tu Deus. *ŷ.* Qui misereri possit. *P.* Nisi. *ŷ.* Qui contritos sanet. *P.* Nisi. *ŷ.* Qui infirmos visitet. *P.* Nisi. *ŷ.* Qui captivos liberet. *P.* Nisi. *Reiteretur.* Non est alius.

Capitula. Ad te Dómine levántes animas nostras A
precámur, ut eas spirituáli sustóllas desidério, quæ
carnáli scápius demergúntur voto, dona humilitátem,
quam ipse videas, et pèrfice fructuosum labórem, ut
peccáta dimittas : simplicitas et æquitas nostris in-
lucreánt animis ; dolus et injustítia præcul recédant
nobis.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

*Ad Sextam, ómnia dicántur, ut in Sexta, quæ dicitur
per totum annum. Ad Nonam ut suprâ.*

SABBATŪ SANCTÆ MARIÆ.

*Sciéndum est, quòd ómnibus Sábbatis per totum
annum (præter si non occurrerit festum novem le-
tiónum) semper fácimus officium B. M. V. modo
sequénti : Incipiéndum est.*

Ad Vesperas.

Lauda. Virgo Israël, ornáre tympanis tuis, P. Et
egrédere in choro psalléntium. *ŷ.* Beáta es regina,
quæ prospicis quasi lumen. P. Et egrédere in choro.

Orátio. Virgo Israël, quæ úlque mater Vidéntis
intelligeris : adórna tympana tua, id est, membra Ec-
clésiæ tuæ ; ut te habeamus patrónam in sæculo,
quam beátam respícam crédimus permanére in
futúro : ut prospiciéntes te lumen credulitátis nostræ
sine dúbio esse, te interpellánte, favórem beatitú-
dinis mereámur firmíssimæ obtinére. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat tibi, honórem
regni dabit in manu tua. P. Et adorábunt coram te
ŷ. *ŷ.* Beáta es regina, quæ prospicis quasi lumen. P. Et egrédere in choro.

Dóminus sit semper vobiscum. *ŷ.* Et cum.

Antiphona. Benedícta tu à Deo Altíssimo, præ
ómnibus muliéribus. P. Propter hoc non discedet
teus tu a li ore hómicum usque in sæculum. *ŷ.* Beá-
tam me dicent omnes generatíones. Quia ancillam
húmilem respéxit me Deus. P. Propter hoc. *ŷ.*
Glória, et honor, etc. P. Propter.

Dóminus sit semper. *ŷ.* Et cum.

Lauda. Allelúia. Gáude, filia Sion : lætare, et
exúlta in omni corde, filia Hierúsalem. P. Quóniam
abstulit inimicos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia.
ŷ. Lauda Hierúsalem Dóminum : et colláuda Deum
tuum Sion. P. Quóniam abstulit. *ŷ.* Glória, et honor, D
etc. P. Quóniam.

Hymnus.

O detus sacrum Virginum,
Quem Virgo vobis Unicum,
Et virgines Altíssimum
Sequuntur sanctæ Dóminæ.

Qui pkiustrum domicilium
Faxisti jam virgineum,
Quo cum cúneis, virginum
Cluit cepit præcipuum.

Hoc templum jam terrigenum
Numen cudit cœlicolum,
A quo redemptum sæculum
Extat, et omnis tártarus.

Qui sic suscepit Virginem,
Poli terreque Regnam ;
Et Angelórum cómpotem
Fecit in arcem sublimem.

Illic Virgo sanctíssima,
Nostra deser precámína,
108 Quò tu tranásti glória
Commemoratíonis inclýta.

Per tuum Unigénitum,
Quem genuisti Dóminum,
Cœli petámus gremium
Diù per omne sæculum. Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dómi-
num nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatíone
rogémus ; ut nos grátia ipsius, et per interressíonem
B Sanctæ Mariæ Virginis genitricis suæ nobis salútem
ánimæ, et córporis propitiis tribuere dignetur. *ŷ.*
Præsta æternæ omnipotens Deus.

Kyrie, eléison. *ŷ.* Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Virgo Christi gémitrix, et humáni géneris
reparátrix, implorántium præces auribus offer di-
vinis : ut tuo gaudeámus múvere digni, intercessu
tuo peccáminum apud Deum obtinére remissíonem,
cujus sexus absque pudóris corruptíone ómniū
genuit Salvatórem.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol. 2.*

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui olim ex
Virgine dignátus est nasci, suæ nos Genitricis inter-
cessíone sanctificet. *ŷ.* Amen. Quique matrem servávit
à corruptelæ contágio, sinum nostri cordis emáculet à
delicto. *ŷ.* Amen. Et qui eam fecit Virginem manére
post partum, cœlum nobis tribuat possidère post
tránsitum. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, etc.

Lauda. Rami mei, rami honóris, et grátie. Allelúia.
P. Ego quasi vitis fructificávi suavitatem odóris. Al-
lelúia, allelúia, allelúia. *ŷ.* Ego autem, sicut olliva
fructifera in domo Dómini, sperábo ; et in miseri-
córdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi.
P. Ego quasi vitis. *ŷ.* Glória, et honor Patri, etc.
P. Ego quasi vitis.

Orátio. Mira satis, Dómine, radix Ecclésiæ tue,
quæ próficit, et crescit usque ad perfectum diem,
cujus rami Mártyres, cujus præpendicula effécti sunt
Confessóres, inter quos Beatíssima Virgo Maria Gé-
nitrix tua, quasi vitis vera fructificans, dum odórem
grátie fidélibus proplnat in sæculo, ætérno prome-
rétur consolári de præmio : quæsumus ergo, ut
suffrágis ejus odórem virtútem odóres crimínium fugá-
mus. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries : et os
meum annuntiábit láudem tuam. *Psalmus L.*

Orátio. Exúlcent in te, Dómine, lábia nostra præ-
cómio veritátis ad collaudándam veram commemora-
tíonem illibátæ Mariæ genitricis : et quæ de terris
potentiálitèr méruit supérnis sédibus divinitus at-

tulli, mereamur ob ejus favorem ab omnibus hic peccatis erui, et illic beatorum fulgentibus choris misericorditer induci. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam Deus noster.

Antiphona 1. Ave Maria, gratia plena : Dominus tecum. *P.* Beata tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui. *ñ*. Diffusa est gratia in labiis tuis : propterea benedixit te Deus in æternum. *P.* Beata tu inter mulieres. *ñ*. Gloria, et honor Patri, etc. *P.* Beata tu inter mulieres.

Oratio. Gratiam plenam habere te credimus, o Virgo Christi genitrix, et humani generis reparatrix gloriosa Maria; quæ tanta nobis gaudia pariendo contulisti, ut fructus ventris tui, qui est Christus filius Dei à dominio in nos sævientis eriperet inimici, et in regno ætérno consortes faceret sibi metipsi : proinde te quæsumus, teque rogamus; ut adsis patróna nobis, ut et mérito tuo nos Filius tuus à delicto evales reddat, et post in regno suo perennièr habitatores introducat. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam, etc.

Dominus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum spiritu tuo.

Antiphona 2. Magnum miraculum jam vidimus in Virginis Conceptione; ut nec virginitatem amitteret, nec genitricis pœnera didicisset. *ñ*. Sola meruit Deum ferre post cælos; sola meruit Virgo ventre post partum. *ñ*. Domini est terra, et plenitudo ejus : orbis terrarum, et universi qui habitant in eo. *P.* Sola meruit Deum. *ñ*. Gloria, et honor Patri, etc. *P.* Sola meruit.

Oratio. Magnum valde miraculum vidimus in Virginis Conceptione; ut nec decore pulchritudinis careret, nec genitricis onera sustineret : nec enim fas erat, ut illa haberet suspiria, quæ omnium gaudia pariter : aut orgo lætitiæ nosceret, vim doloris : sic etenim sola meruit virgo ventre post partum, **109** quia in ipsa verbum est caro factum : ob hoc te precamur, Je-u bone, quòd sicut Genitrici tuæ contulisti hoc præmium, ita nobis miseris adsis concedendo remedium. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam Deus noster.

Antiphona 3. Magnificat anima mea Dominum : et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo. *P.* Quoniam respexit humilitatem ancillæ suæ. *ñ*. Exultavit cor meum verbum bonum : dico ego opera mea regi. *P.* Quoniam respexit. *ñ*. Gloria, et honor Patri, etc. *P.* Quoniam respexit.

Oratio. Quanta tibi Sanctissima Virgo Dei, et Mater, divina pietas, magna et ampliora distribuit ! ut cum es Virgo terisigena, facta es Altissimi Mater et vèrnula : ut qui sanctum ipse nomen in omni generatione, et prosapia nuntiasti, nobis infirmis succurrat detersa malè rancoris suggestionè : Et qui tibi affluit optimas habitator, in nobis præcise dignetur mitissimus retributor, ut per unum Deum in Trinitate perfectum, et credulitatis mérita vigeant, et distributionis gaudia coalescant : Et imitati hoc depòscimus te, regina et Mater Creatoris

omnium sæculorum; ut per te fruamur paradisi florea voluptate, quæ integra permansisti Virgo Deifica. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

ñ. Placuit Deo castitas, et Immaculata virginitas. *P.* Propter hoc in útero ejus ingressa est sancta pietas de verbo; et partum ostendit admirabile : Genuisse virginem Deum et hominem. *ñ*. Annuntiarunt cæli justitiam Dei : et viderunt omnes populi gloriam ejus. *P.* Propter hoc. *ñ*. Gloria, et honor Patri, etc. *Reiteretur* *ñ*. Placuit Deo.

Oratio. O sacratissima Verbi ancilla, et mater, quam ostendit generatio Virginem, et virginitas comprobat Genitricem; patulo pietatis sinu concurrentem ad te populum suscipe; tu profusis pietatis tuæ viscèribus pascito gregem, quem suo Filius ex te progrediens mercatus est sanguine : sinus tuo præmuniti præsidio, qui suavi servitutis tuæ delectamur perfrui jugo; ut hic nos tu multiplici affectu tuearis in sæculo, et post ex te Genitus regnator possideat in æternum. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam Deus noster.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Fecit mihi magna qui potens est : et sanctum nomen ejus. Et miserordia ejus in omni progènie et generatione.

Canticum. Magnificat anima mea Dominum. *Requie sol. 50.*

P. Fecit mihi magna qui potens est : et sanctum nomen ejus. Gloria, et honor Patri, etc. *P.* Et misericordia ejus in omni progènie et generatione.

Ad Benedictus. Antiphona. Filia Sion benedic Dominum Deo excelsio in omni benedictione et laude.

Canticum. Benedictus es Domine. *Requie sol. 6.*

Sono. Dominus Deus cæli benedicat. *Quare sol. 107.*

Lauda. Laudate Dominum de cælis : Allelûia. Laudate eum in excelsis. Allelûia. *Psalms XLVIII. Læctio libri Canticorum Salomons (Cap. iv).*

ñ. Deo grâtiis

Hortus conclusus soror mea, hortus conclusus, sors signatus. Emissiones tuæ paradus malorum punicorum cum pomò un fructibus (Cap. vi). Una est columba mea, et perfecta mea, una est matris suæ, electa genitricis suæ. Viderunt illam filii, et beatissimam prædicaverunt; reginæ et concubinæ, et laudaverunt eam. Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? (Cap. viii.) Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, delictis affluens, innoxia super dilectum suum? Ponit me ut signaculum super brachium tuum, ut signaculum super cor tuum : et vera Dei permanet dilectio. *ñ*. Amen.

Hymnus. O decus sacrum Virginum. *sol. 107. Supplicatio.* Oremus Redemptorem mundi. *sol. 108.*

Capitula. Matutinis precibus te, Domine, exoramus piissimum; ut sicut illustis gloriosissima Virgo Maria in cælis est coronata, ita per méritum ejus

acceptabilissimi favoris apud te conlectari merca- A
mur in cœlestibus regnis.

Pater noster. Liberati a malo. *Quære fol. 2.*

Lauda. Rami mei. *Benedictio.* Dóminus Jesus
Christus, qui clim. *Quære fol. 408.*

In nómine Domini.

IN SECUNDO DOMINICO POST OCTAVAM
FPIPHIANÆ.

Ad Vesperos.

Lauda. Die mandavit Dóminus misericórdiam
suam, **110** et nocte declaravit. *ÿ.* Apud me orá-
tio Deo vitæ meæ, dicam Deo : Suscéptor meus es.
P. Et nocte declaravit.

Oratio. Deus, qui tuam in die mandas misericór-
diam, et in nocte decláras : quæsumus, ut in die nos
prótegas ad salútem ; et in nocte defédas ad ré- B
quiem. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Te decet hymnus in Sion : et tibi reddetur
votum. *P.* In Hierúsalem. Allelúia. *ÿ.* Exáudi, Dó-
mine, oratióne nostram : ad te omnis caro veniet.
P. In Hierúsalem. Allelúia.

Dóminus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum.

Antífona. Allelúia. Deus sapiens corde, et for-
tis róbre. Qui commovet terram de loco suo. Qui
próhibet soli, et non oriétur : et stellas cláudit
quasi sub signáculo. Qui exténdit cœlos solus, et
gráditur super fluctus maris. *P.* Qui facit magna, et
mirabilia, quórum non est número. *ÿ.* Magnus
Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ
ejus non est número. *P.* Qui facit. *ÿ.* Glória, et
honor, etc. *P.* Qui facit.

Dóminus sit semper. *ñ.* Et cum.

Lauda. In toto corde meo exqui-ívi te : Allelúia.
P. Ne repéllas me à mandátis tuis. Allelúia, allelúia,
allelúia. *ÿ.* Da mihi intelléctum, et præscrutabor
legam tuam : et custódiám illam in toto corde meo.
P. Ne repéllas me. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc.
P. Ne repéllas me.

Hymnus.

Christe lux mundi, salus, et potestas,
Qui diem solis rádiis adimpes,
Noctem et fulvam faciens corúscó
Sidere pingis.

Certis ut totum móribus peráctum
Témperes mundum vícibus recúrsis,
Atque resólvat ómnium labóres
Sorte quiétis.

Ecce vergéntem rotat hora solem
Véspers rursúm remeántis ortum,
Illic et astrórum chorus omnis alto
Surgit Olympo.

Nos pio cultu tibi præcinétes,
Vóci bus sa- ris modulámus Hymnis,
Sénsibus totis simúl excitámur,

Pángere laudes.

Thura libámus tibi, magne rector,
Lumen et sacrum Dómino exhibémus,
Férvidum guttans, madidúmque summo

Vértice nectar.

Præstet ut votum ; ferat ut medétam ;
Donet ut nostris véniam delictis ;
Firmet ut sensus ; placidá quiete
Múlceat artus.

Et licet noctis súbéant profúnda
Hórridis mundi ténebris opérta ;
Mens tamen nostra fidei supérnæ
Spléndeat ortu.

Désinant culpæ, vigilet viciárum
Noster inlábens ánimus ; nec ulla
Sensus involvat grávior vagántum
Spirítuum turma.

Cor enim nostrum vigilet sopóre,
Sómniat Christum, Dominúmque semper
Insonet Psalmis, meditétur Hymnis
Nocte diéque.

Glória summo célebret Parénti
Glória Christo, paritérque Sancto ;
Prædicet Trinum piá voce nomeu
Omne per ævum.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem. *Quære fol.*
408.

C-pi ula. Laus tibi omnipotens Deus, quóniam
jam dies tetris mólitur horis : jam orchus méititur
in vesp- rum : jam soporifera quies fessos réficit ar-
tus : jam Olympi trámitem ferè curricula laxant :
jam vespertina polifera visibilia lustrat, pervigilés-
que mentes sobrietátis cántica psallant ; ut reciproco
lucis obórtu sospitátes pudicitíæque flagrent pr ti-
nus : rursúsque nos áurea crepúscula lustrent ; ut,
noctis expoliáti velánine, dies nos alterná repó-
scat.

Pater noster. Liberati à malo. *Quære fol. 2.*

Humiliáte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. *ñ.* Et cum.

Benedictio.

Ætérnus Dóminus, qui humilitáte potíus quàm
sacrificiio placátur : ipse vobis peccáta dimittit, et
cleméntiæ suæ miserátio semper subvéniat. *ñ.*
Amen. Vestra vota, desideriaque Christus Dóminus
in bono adimplet, et salútis cópiam animábus ves-
tr's concedat. *ñ.* Amen. Qui largá miseratióne pec-
catoribus véniam donat, ipse vobis misericórdiæ
suæ dona attribuat. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei.

Lauda. Tu mandásti mandáta tua. Allelúia. *P.*
Custodiri nimis. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Uti-
nam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justifica-
tiónes tuas. *P.* Custodiri nimis. *ÿ.* Glória, et ho-
nor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

111 *Oratio.* Desidérium tuórum Dómine. *Requiré*
infra in Matutinis istis.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Require fol. 3.*

Oratio. Ætérnum te Dóminum, rerúmque. *Re-*
quire fol. 14.

Antífona. Dómine quid multiplicáti sunt, qui

tribulant me? In autem Dómine susceptor meus es. **A** *Oratio.* Réspice et exáudi nos Dómine Deus noster : ad placándum tímidos conátus nostros adjuva : da finem óperis, qui dedisti principium voluntátis : da, ut possimus implère, qui dedisti, ut vellimus irripere. *ñ. Amen.*

Antiphona. Dele, Dómine, iniquitátes meas. *Psalmus III.*

Antiphona. In te confidit ánima mea. *Psalmus LVI.*

Oratio. Domine Deus, apud quem constiténtes méritam salutis invéniunt : dele piaculórum vúlnera de còrdibus hóminum : et osténde super nos cleméntiæ tuæ clarissimum vultum ; tuámque clamóribus supplicum inclina sanctum auditum : Effúnde méritibus nostris tuæ grátiaæ donum : et concéde postulatantibus remédiúm quæsitum : ac cui ad impendéndam débítum nostræ servitútis consúrgimus ; effúnde benedictiónis et salutis abundantiam super populum tuum : ac dele miséricors scelus contráritum : et fac nos esse liberos à reátu facinororum : audi gémitus peniténtium : largire indulgéntiæ fructum ; et clamóribus pulsántum fidélium concéde singulis suffrágium postulátum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 1. Desidérium páuperum exáudit Dóminus : præparatiónes cordis eórum exáudiet auris tua. Judicáre pupillo et húmili. *P.* Ut non appónat ultra magníficáre se homo super terram. *ñ.* Exúrge Dómine, non præváleat homo : judicéntur gentes in conspéctu tuo. *P.* Ut non appónat. *ñ.* Glória, et honor, etc. *P.* Ut non appónat.

Oratio. Desidérium tuórum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut et donórum coelestium nobis cópiam tribuas ; et tumórem prætereúntium rerum à nobis avértas : Auris quoque tua nostram ita oratiónem inténdat, ut dñm pupillo humillique iudicium fécieris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiáris ; et pro humiliatióne præsentium gáudia retribuas aternórum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Propter misérius ínopum, et gémitum páuperum. *P.* Nunc exúrgam, dicit Dóminus. *ñ.* Elóquia Dómini, elóquia casta : argéntum igne examinátum, terræ purgátum sépuplum. *P.* Nunc exúrgam. *ñ.* Glória, et honor, etc. *P.* Nunc exúrgam.

Oratio. Deus, qui supérbis resistis, et linguam magniloquam labiáque dolósa dispérdis ; fac nos iusta elóquia tua, quæ velut argéntum igne probátum sunt examináta, percipere : ut, omni arrogántiæ amore dejéctio, expositióque corruptiónis nostræ contágio, géminæ dignitátis splendórem sicut à te inditum in nostra conditióne suscepimus, ita per te renovátum per ómnia retineámus. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Usquequò, Dómine, obliviscéris nos in finem ? quousque avértis faciém tuam à nobis ? *P.* Réspice, et exáudi nos Dómine Deus noster. *ñ.* Quámdui ponam consilia in ánima mea ; dolórem in corde meo per diem ? Usquequò exaltábitur inimicus meus super me ? *P.* Réspice. *ñ.* Glória, et honor, etc. *P.* Réspice.

Oratio. Réspice et exáudi nos Dómine Deus noster : ad placándum tímidos conátus nostros adjuva : da finem óperis, qui dedisti principium voluntátis : da, ut possimus implère, qui dedisti, ut vellimus irripere. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

ñ. Hábean', Dómine, finem peccáta nostra : deleátur iniquitas, et induámur justitiâ sanctâ tuâ. *P.* Ut lætétur iterùm Hierúsalem. *ñ.* Tu exúrgens miseréberis Sion : quia venit tempus miseréndi. *P.* Ut lætétur. *ñ.* Glória, et honor, etc. *Reiterétur ñ.*

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Deus, vera sunt ópera tua, et omnes viæ tuæ iudicia.

B *Canticum.* Atténde cælum. *Requre fol. 4.*

Oratio. Descéndat Dómine, ut pluvia. *Requre fol. 95.*

Ad Benedictus. *Antiphona.* Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum in ómnia sæcula sæculórum.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus. *Requre fol. 6.*

Oratio. Dómine Deus, qui super Chérubim se lens, laude magnificáris creatúræ subjéctæ : ut dum magna condideris, incomparabiliter tu magnificentissimus astiméris : tibi ad nutum obtémperant cuncta, quæ te auctóre subsistunt ; et hoc illis est in honóre, **112** quòd sunt à te còndita, et sunt subjécta : Proinde ita proficere præsta, ut dum lábia in tuis benedictiónibus pandimus, benedictiónem cœlestis grátiaæ impetremus. *ñ. Amen.*

Sono. Emitte lucem tuam, Dómine, et veritatém tuam. *Allelúia.* *ñ.* Júdica me Dómine, et discérne causam meam de gente non sancta. *Allelúia.*

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis : *Allelúia.* Laudáte eum in excélsis. *Allelúia.* *Psalmus cxlviii.*

Lectio libri Ecclesiastes Salomónis (Cap. III).

ñ. Deo gratias.

Fili, hómini bono in conspéctu suo dedit Deus sapiéntiam, et intelligéntiam, et lætítiam : peccatóri autem dedit afflictiónem, et curam superflúam, ut addat, et congereget, et tradat ei qui placuit Deo : sed hoc vánitas et cassa sollicitúdo mentis. Omnia tempus habent, et suis spátiis transeunt universa sub sole. Tempus nascéndi, et tempus moriéndi. Tempus plantándi, et tempus evelléndi quod plantátum est. Tempus occidéndi, et tempus sanándi. Tempus destruéndi, et tempus ædificándi. Tempus fendi, et tempus ridéndi. Tempus plangéndi, et tempus saltándi. Tempus spargéndi lápides, et tempus colligéndi. Tempus amplexándi, et tempus longé fieri à compléxibus. Tempus acquiréndi, et tempus perdéndi. Tempus custodiéndi, et tempus abjiciéndi. Tempus scindéndi, et tempus consuéndi. Tempus tacéndi, et tempus loquéndi. Tempus dilectiónis, et tempus ódii. Tempus belli, et tempus pacis. Quid habet amplíus homo de labóre suo ? Vidi afflictiónem, quam dedit Deus filiis hóminum, ut distendántur in ea. Cuncta fecit bona in tempore

suo, et mundum tradidit disputationi eorum, ut non inveniat homo opus, quod operatus est Deus ab initio usque ad finem. Et cognovi quod non esset melius nisi latere, et facere bonum in vita sua. R. Amen.

Hymnus. Splendor paternæ gloriæ. *Require* fol. 67.

Supplicatio. Oremus Redemptorem mundi. *Require* fol. 66.

Capitula. Decantet tibi Ecclesia tua, Domine, novum canticum in choro fideliter; teque crebra meditatione in tympanis concinat confidenter. Tu itaque clemens tribue, ut sic tibi beneplacitum in populis, quænammodum gloriose jucundaris in Angelis: et quomodo te in Matutinis diversitas redemptorum conccelebrat, sic tibi in lumine placitum famulatum sui officii repræsentet. Da igitur populo tuo, omnipotens Deus, tibi assatim complacere: laudemque tuam plenâ sanctitate proferre: Sicque nos facias hujus diæi momenta transcurrere, ne gressus ad te properantium adversarius suus valeat in compede præpedire: ut quos mercatus es sanguine, salvastique per crucem, et sublevasti per fidem; resuscites in virtute; et ad cælum provehas inenarrabili majestate: Quis te nunc nostro lumine suspètant è terris, et gemebundis cordibus prosequuntur ab imis; dextera tuâ adtrahantur in supernis: et gloriæ amicti stolis, te in Hymno novo glorificent perenni jucunditate cum Sanctis.

Pater noster. Liberati à malo. *Quare* fol. 2.

Lauda. Cantate Domino canticum novum: Allelûia. *P.* Laus ejus in Ecclesia sanctorum. Allelûia, allelûia. *ÿ.* Lætetur Iaraël in eo, qui fecit ipsum: et filix Sion exultent super regem suum. *P.* Laus ejus. *ÿ.* Glória et honor, etc. *P.* Laus ejus.

Benedictio. Æternus Dominus. *Quare* fol. 110.

In nóm:ne Domini.

Commemorationes. *Quare* fol. 94.

Exeunte Vesperâ Lauda. Illumina oculos meos, Domine, ne unquam obdormiam. *P.* In morte. *ÿ.* Respice, et exaudi me, Domine Deus meus: ne quando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum. *P.* In morte.

Dominus sit semper vobiscum. R. Et cum.

Sono. Deus, in te speravi Domine, non confundar in æternum: in tua justitia libera me. Allelûia. *ÿ.* Esto mihi in Deum protectorem, et in locum montium, ut salvum me facias, Deus. Quia firmamentum meum, et refugium meum es tu. Allelûia.

Dominus sit semper vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Antiphona. Non est alius Deus præter me: ego fundavi terram, et hominem super eam: *P.* Ego firmavi cælos, et omnes stellas, lucem mandavi. *ÿ.* Domine Deus virtutum converte nos: et ostende faciem tuam: et salvi erimus. *P.* Ego firmavi cætos. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ego firmavi cætos.

Dominus sit semper vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Lauda. In corde meo abscondi eloquia tua: Allelûia. *P.* Ut non peccem tibi. Allelûia. *ÿ.* Benedictus es Domine: doce me justificationes tuas. *P.* Ut non peccem. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ut non peccem.

113 Hymnus.

O Lux beata Trinitas:

Et principalis Unitas:

Jam sol recedit igneus,

Infunde lumen cordibus.

Jam noctis tempus advenit:

Quietem nobis tribue,

Diluculo nos respice

De cælo clementissime.

Tu Christe solve vincula,

Absterge nostra vitia,

Relaxa prius crimina,

Et indulge facinora.

Oramus, ut exaudias:

Precamur, ut subvenias,

Christe Jesu omnipotens,

Tu nos à malo libera.

Te mane laudum carmine,

Te prædicamus vespere;

Te nostra supplex glória

Per cuncta laudet sæcula.

Amen.

Supplicatio. Oremus Redemptorem mundi *Require* fol. 66.

Kyrie, elcison. R. Christe, elcison. *Kyrie, elcison.*

Capitula. Illuminatio salusque nostra. *Et Benedictio.* Dignare, Domine, hanc familiam tuam. *Require* fol. 97.

Per misericordiam tuam.

Dominus sit semper vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Lauda. Cantabiles erant mihi, Domine, *P.* Justificationes tuæ. Allelûia, allelûia. *ÿ.* Hæc facta est mihi: quia justificationes tuas exquisivi. *P.* Justificationes tuæ. *ÿ.* Glória, et honor, etc. *P.* Justificationes.

Oratio. Desiderium tuorum Domine. *Require* r. 110 *fol. 111. Commemorationes* fol. 94.

IN TERTIO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sabbato ad Vesperum.

Lauda. Illumina oculos meos, Domine, ne unquam obdormiam. *P.* In morte. *ÿ.* Respice, et exaudi me Domine Deus meus: ne quando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum. *P.* In morte.

Oratio. Illumina oculos nostros Domine: ut in te fidei nostræ defixo obtutu, et consilium animæ nostræ amoris tui dulcedine capiat, et dolorem in corde nostro timoris tui recordatione concludat. R. Amen. Per misericordiam.

Sono, et Antiphona, Lauda, Hymnus dicantur, ut in Exerente de secundo Dominico præterito fol. 110.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi. *Quære fol. 66.*

Capitula. Deus, qui vicissitudinem diei, et noctis esse jussisti, ut fatigata mundi actibus membra, spatio interveniente, requiescerent: præsta nobis noctem quietam, ut ad confessionem nominis tui sine ullo peccato diluculo consurgamus: et auxilium virtutum tuarum, tuam clementiam deprecemur, ut confirmes nos in præceptis tuis, et sapientie tue splendore semper illumines; nec ullâ vitiorum caligine, mentes nostras enervare permittas.

Pater noster. Et ne. Liberati à malo, etc. *fol. 2.*
Humiliate vos benedictioni.

Dominus sit semper vobiscum. *ñ. Et cum.*

Benedictio. Christus Dominus qui erraticam ovem humeris suis in cælum reduxit, ipse vos à sordibus peccatorum expurget. *ñ. Amen.* Qui latroni afflixo peccata donavit; eumque paradiso restituit, ipse vos à cunctis peccatis emundet, et præsentia suæ claritatis illustret. *ñ. Amen.* Abstergat à vobis omne scelus peccaminum, et in cætu cõloset omnium Beatorum. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Lauda. Concupivit anima mea desiderare judicia tua. *P.* In omni tempore: Allelûia, allelûia, allelûia. *ÿ.* Memento verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti. *P.* In omni tempore. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Allelûia, allelûia, allelûia.

Oratio. Ab occultis nostris. *Requere infra.*

Ad Matutinum.

Hymnus. Æternæ rerum Conditor. *Requere fol. 3.*

Oratio. Te omnipotentem Dominum, omniumque rerum Dominatorem: te humani generis Redemptorem, cuncta ubique diffusa confitetur Ecclesia, firmissimè suprâ petram fundatâ: in qua te precantes exaudis, et sententiam culpam abluis, lucrumque merentium in gaudium vertis: sic gallo canente spem tribuis cunctis: sic valetudine peccatorum detemptos, facis fiduciam convalescere ægros: proinde rogâmus, ut respectu pietatis tue, errantes à fide placatus corrigas, ac cunctis tuis supplicibus indulgentiam culpârum concedas: et ut vox nostra te primum, semperque excelsum personet matutinis officii, te verum Deum prædicando, et laudando, pervigilet. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

114 *Antiphona.* Multi dicunt animæ meæ: non est salus ipsi in Deo ejus. *Psalmus III.*

Antiphona. Lava me ab injustitia mea Deus: et à peccato meo munda cor meum. *Psalmus I.*

Antiphona. Exaltare super cælus Deus: et super omnem terram glória tua. *Psalmus LVI.*

Oratio. Clementissime Domine, qui es animarum, etc. *Quære fol. 14.*

Antiphona I. Delecta nostra tu solus intelligis: à peccatis nostris munda nos Domine. *P.* Et ab aliènis parce servis tuis, Domine. *ÿ.* Cæli enarrant gló-

riam Dei, et ópera manuum ejus annuntiat firmiter. *P.* Et ab aliènis. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et ab aliènis.

Oratio. Ab occultis nostris munda nos Domine purgando conscientiam, quam internis ac propriis inficimus maculis: ab aliènis quoque parce servis tuis, ut ea indulgeas, quæ vel malòrum exemplis addiscimus, vel pravis intellecti persuasionibus perpetrâmus: ut qui te proprium agnoscimus Dominum, peccato unquam nequiquam sentiamus ulterius dominatum. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Dominus sit. *ñ. Et cum.*

Antiphona 2. Mitte nobis Domine auxilium de sancto: *P.* Et de Sion tuere nos Domine. *ÿ.* Exaudi te Dominus in die tribulationis: protegat te nomen Dei Jacob. *P.* Et de Sion. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et de Sion.

Oratio. Imple Domine omnes petitiones nostras ac mitte nobis auxilium de sancto: memor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solam oblatione, sed etiam oratione, atque afflictione dicamus: ut nos tibi humiles semper facias, et contritos adtendas. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 3. Desiderium animæ nostræ dona nobis Domine. *P.* Præveni nos in benedictione dulcedinis. *ÿ.* Vitam petiit: et dedisti ei in longitudine dierum in æternum, et in sæculum sæculi. *P.* Præveni nos. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Præveni nos in.

Oratio. Domine, qui nos prævere tre dignatus es gratia redemptionis, præveni item in benedictione dulcedinis: et qui vitam temporalem cunctis mortalibus tribuis, vitam petentibus æternam nobis omnino largiaris. *ñ. Amen.*

Per misericordiam

ÿ. Bonus est Dominus sustinentibus eum: animæ quæ inquit eum. Bonum est confidere et sperare in salutare Domini. Bonum est viro, *P.* Cum tulerit jugum grave à juventute sua. *ÿ.* Deus vir, qui confidet in Domino, et erit Dominus fiducia ejus. *P.* Cum tulerit. *ÿ.* Glória, etc. *Reiteretur ñ.*

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Deus fidelis, in quo non est iniquitas: justus et sanctus Dominus Deus.

Canticum. Attende Cælum. *fol. 4.*

Oratio. Deus fidelis, in quo nulla est iniquitas: tu justus et sanctus, et Dominus: qui et si nostris operibus providè irritaris; non tamen, ut peccavimus, vindictam exeres; nec condignâ retributione prævaricantes corripis: adimones terròre; et adloqueris pietate: ut et justitiam teneas, et misericordiam non omittas: Porta ergo nos alis tuis, ut pupillos; et protege ac filios tuos: quò nos, et in fortitudinem terræ deducas; et plenitudine virtutum ac frugum enutrias. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Suprà thronum regni in A firmaménto cœli, benedictus Dóminus.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus. fol. 6.

Oratio. Dómine Deus patrum nostrórum. fol. 95.

Sono. Deus Deus meus ad te de luce vigilo. P. Sitivit ánima mea. Allelúia, allelúia. ψ . In matutinis meditabor in te: quia fuísti adiutor meus, Dómine. Et in velaménto alarum tuarum sperábo. P. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis: Allelúia, allelúia. *Psalmus cXLVIII.*

Lectio libri Ecclesiastes Salomónis (Cap. ix).

\mathring{A} . Deo grátias.

Fili, sunt justí ac sapiéntes, et ópera eórum in manu Dei: et tamen nescit homo, utrum amóre an ódio dignus sit: sed ómnia in futúrum reservántur incérta, eò quod univérsa aequé evéniant justo et impio, bono et malo, mundo et immúndo, immolánti victimas, et sacrificia contemnénti: sicut bonus, sic et peccátor: ut perjúratus, ita et ille, qui verum díxerat. Hoc est péssimum inter ómnia, quæ sunt sub sole, quia eadem cunctis evéniant: unde et corda filiórum hóminum impléuntur malitá et contéptu in vita sua, et post hæc ad inferos deducéntur. Nemo est qui semper vivat, et qui hujus rei hábeat **115** fiduciam: melius est canis vivens leóne mórtuo. Vivéntes enim sciunt se mórtúros. Mórtui verò nihil novérunt amplius, nec habent ultrá mercédem: quia oblióni tradita est memória eórum. Amor quoquæ, et ódium, et invidia simíl perierunt, nec habent partem in hoc sæculo, et in ópere quod sub sole géritur. Vade ergo et comedere in lætítia panem tuum, et bibe cum gáudio vinum tuum: quia Deo placent ópera tua. \mathring{A} . Amen.

Hymnus. Splendor patrénæ. fol. 67.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi. *Quære fol. 66.*

Capitula. Quantam tibi, Domine, creatúra tua offerat laudem? numquid humanis laudibus aliquid próficis, aut egres quidpiam, ut terrenórum laudibus delecteris? qui tam laudábilis laudabilítér conlaudáris in sanctis; tantisque acclamáris præconiis legis? Sed ideò partem laudis delectáris accipere, quia plenam laudatióem étiam laudatóribus nosti conférre. Da ergo Dómine dignum in nobis, quod dignè conlaudéris à nobis: Te potentátus cœléstis militiæ indesinénter conlaudet: et magnitudinem tuam confessiónis magnitúdo concélebre: Te in tubis præconiá jubilent Prophétarum, et psalmórum cántica citharæ deprómat dulcédo: Te in tympanis pèrsonet perféctio sanctitátis: Téque virginum vasa sacra circumdént in thronis: Te ómnium corda crebrá meditatióne permulceant: et in speciálibus órganis dulci fragóre perstridant. Ut cuncta creatúra tua, in cymbalis labiórum fide tinniens, jugi motu clamitet: teque omnis spiritus débitá laudatióne persúllet: et in te omnis creatúra redempta, beatitúdine perfécta tripúdiat.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, etc. *Quære fol. 2.*

Dóminus sit semper. \mathring{A} . Et cum.

Lauda. Cantáte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ψ . Laus ejus in Ecclesiá sanctorum Allelúia.

Benedictio. Christus Dóminus, qui erráticam ovem *Quære fol. 113.*

In nómine Dómini, etc.

Commemoratiónes dicántur, ut in fol. 94. Item in exeunte Vesperá, ómnia dicántur, ut in exeunte Vespera de primo Dominico post Octávam Epiphaniæ, fol. 94. excéptis Epístola, et Benedictiône, quæ sequántur.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. *Kyrie, eléison.*

Capitula. Omnipotens Deus tuam indigni.

Benedictio. Dóminus nos suá benedictiône. fol. 100. *Omnia dicit ut suprà fol. 94.*

IN QUARTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sabbato ad Vesperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, P. Et benedicite Dóminum. ψ . Qui státis in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. P. Et benedicite.

Oratio. In nóctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclesiá tua fixos státuas; ac dum mundiálibus inprimimur sarcinis, nostrá laudáre te actiône concélas. \mathring{A} . Amen. Per misericórdiam.

Sono. Refúgium meum: Deus meus sperábo in eum. Quóniam ipse P. Liberávit me de mancipiis venántium, et à verbo áspero. Allelúia. ψ . Qui habitat in adiutorium Altissimi, in protectiône Dei cœli commorábitur. Dicit Deo: Suscéptor meus es tu Deus meus. P. Liberávit.

Dóminus sit. \mathring{A} . Et cum.

Antiphona. Ecce clamat custos: Veni manè, et n. etc. P. Si quæritis, quærite. Convertimini, venite. ψ . Venite, exultemus in Dómino: jubilémus Deo salutári nostro. P. Si quæritis. ψ . Glória, etc. P. Si quæritis.

Dóminus sit. \mathring{A} . Et cum.

Lauda. Adhæsit pavuénto ánima mea, Dómine: P. Vivifica me secúndum verbum tuum. Allelúia, allelúia, allelúia. ψ . Vias meas annuntiávi, et exaudisti me: doce me justificatiónes tuas. P. Vivifica me. ψ . Glória, etc. P. Vivifica me.

Hymnus. Invéntor rútilis dux boni. fol. 94. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *Quære fol. 66.*

Capitula. Deus auctor luminis, conditor claritátis, qui submovisti ómnia ópera tenebrarum; ut in noíis lucis tuæ plenitúdo regnaret: réspice, quæsumus, super hoc lumen accénsuum, et hanc grátiam benedictióis, à nobis ómnibus exorátus, infunde: ut sicut hæc flamma ad altáris tui obsequium constitúta vincit tenebras, ac repellit: ita illuminatió tua à sensibus nostris súperet omnem fómitem vitiórum.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

humiliatē vos benedictiōni.

Dōminus sit. *ñ*. Et cum.

Benedictio. Christus Dōminus nos custōdiat propiti-
us, et benedicat placātus. *ñ*. Amen. **116** Cle-
mētiā suā nos protégat, et à cunctis malis inces-
sānter defēdat. *ñ*. Amen. Ejus vos gaudētis mū-
nere digni, qui peccatōrum vēniā concēdit beni-
gnus. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam.

Lauda. Tu mandāsti mandāta tua. Allelūia *P.* Cu-
stodire nimis. Allelūia, allelūia. *ñ*. Concupitv animā
mei desiderāre justificatiōnes tuas, in omni tēpore.
P. Custodire nimis. *ñ*. Glória, et honor Patri, et
Filii, etc. *P.* Custodire.

Oratio. Deus virtus, et refūgium. *Requitre in Ma-
tutinis sequētibz.*

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cōnditor. *Quære fol. 3.*

Oratio. D. us, qui próvulā majestāte, creatūræ tol-
tus gubernatiōnem impēdis, et diūnis curis quie-
tem nocturnam oppōnis : tu ne meus prolixitate te-
nebrā un exēstuel, gallo nos consolāris canente, ut
dum rāco diēi sonat, diūni óperis meditātio re-
vīscat : rēspice nos jūgiter clemēti intūitu, et insti-
ga, ne profūndā noctis rore persuāsi, diēi obivisā-
mur perēnis ; sed labēntes in tēnebris érige, et vi-
dēdo nos corrige : ut cum Petro respiscāmus errā-
ta, et paribus lāchrymis crimina defleāmus commissa.
ñ. Amen.

Per misericōrdiam.

Dōminus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Glória mea, et exāltans caput meum.

Psalms III.

Antiphona. Tibi soli peccavi, miserere mei Deus.

Psalms I.

Antiphona. Mitte de Cælo, et libera me Domine :
da obprobrium conculcantes me. *Psalms LVI.*

Oratio. Omnipotens Dōmine, cui in cœlestibus ritē
offertur summa ab Angelis glória ; trībue, ut in te
sit gloriatio nostra ; perveniatque ad te hūmilitis confes-
sio populōrum : et de quibus te, peccādo offēdimus,
ad fructum indulgētiæ te propitio releāmus : ut mi-
serādo errāta ignōscas, et ad promerendum te iu-
cylā virtute subvēnias. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam.

Antiphona 1. Deus nostrum refūgium, et virtus.

P. Adjūtor in tribulatiōnibus, quæ invēerunt nos
munis. *ñ*. Proprierea non timēbimus dum conturbā-
bitur terra, et transferentur montes in eor maris.
P. Adjūtor. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Adjūtor.

Oratio. Deus, virtus, et refūgium nostrum, esto
nobis adjūtor in tribulatiōnibus ; ut in nullo nostra
mētēat consciētia, cum te judicāte, conturbāta
fuerit terra : flūminis tui impetus, tanquām in Sanctis
tuis hābitans, latificat civitatē : atque in ea sumat
ex vultu tuo adjutorium, cum Sancti Spiritūs te lar-
giēte percēperit donum. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam tuam.

Antiphona 2. Convérte nos Deus Salvātor noster :

A et avérte iram tuam à nobis. *P.* Ne in ætérnum iras-
cāris nobis. *ñ*. D. us tu convérte nos vivificābia nos :
et plebs tua lætābitur in te. *P.* Ne in ætérnum.
ñ. Glória, et honor. *P.* Ne in ætérnum.

Oratio. Convérte nos Deus salutāris noster ; et avér-
te iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum præsta
pacem, quam lōqueris ; ut plebs tua lætētur in te ; ac
salutare tuum custōdiā salutis intēlligens, vel miseri-
cōrdiam tuam tēporum prosperitatē cognōscat, vel
benignitatē tuam fructuum fœcunditatē suscipiat.
ñ. Amen.

Per misericōrdiam tuam.

Antiphona 3. Deus Deus noster, rēspice. *P.* Nos
sperāntes in te, non nos derelinquas. *ñ*. Ad te cla-
maverunt, et salvi facti sunt : in te speraverunt, et
B non sunt confusi. *P.* Nos sperāntes. *ñ*. Glória, et
honor. *P.* Nos sperāntes.

Oratio. Rēspice in nos Dōmine Deus noster ; ne
avertēdo faciē tuam à nobis, nos aliquatenus de-
relinquas : verē enim salvi erimus, si vulūs tui in
nos aspēctum convérteris, et hī aritēr nostris te
animābus conjūxeris : ut quia in te speraverunt
patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditariæ fœ-
cōrum spei succēdere ; et parilitate horum, ætēnā
cum eis exultatiōne gaudere. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam tuam, etc.

ñ. Dōmine, ne despicias cor contritum, et hū-
liatū ne spēnas. *P.* Intēnde Dōmine, placāre no-
bis : fac Dōmine, noli tardāre. *ñ*. Convértere Dō-
mine aliquāntulum : et delectāre super servos tuos.
C *P.* Intēnde Dōmine. *ñ*. Glória, et honor. *Reiteretur ñ*.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Deus scientiārum Dō-
minus est ; ipse mortificat, et vivificat, ducit ad inferos
et redūcit.

117 *Canticum.* Confirmātum est cor meum. *Quære*
fol. 55.

P. Deus scientiārum Dōminus est : ipse mortifi-
cat, et vivificat, ducit ad inferos et redūcit.

Oratio. Dōmine Deus scientiārum ac sapiētiæ in-
mōnsæ : tu præparas adinventiōnes tuas, ut infir-
mes arcus potentiū ; et infirmos ardōre succingas :
dum in se fidēntes dējicis ; et in te sperāntes attōlli-
dum plenos attēnuas pānibus ; et esuriētes suffi-
ciētiā reple ; qui scēntiā tumēntes excludis ; et
D humilitēr sapiēntes nec magnilōquio fidere, nec su-
pērbē de tuis munēribz gloriāri jubes : sed ita esse
studiōsos doctrinā, ut tibi denus glōriam : nos is
autem reservēmus obediēntiam. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam tuam Deus noster.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Noctes, et dies, lux, et
tēnebræ Dōminum Deum nostrum benedicite.

Canticum. Benedictus es Dōmine Deus Patrum
nostrōrum. *fol. 6.* *Oratio.* Dōmine Deus, qui super,
Quære fol. 111.

Sono. Allelūia. In matutinis meditābor in te Dō-
mine : quia factus es adjūtor meus. Allelūia, alle-
lūia. *ñ*. Deus Deus meus, ad te de luce consūrgo.
Sicut te anima mea.

Lauda. Laudate Dóminum de Caelis: Allelúia: **A** Laudate eum in excelsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Sapientie Salomónis (Cap. vi).

ñ. Deo grátias.

Reges pópuli, dilig' te justítiam, ut in perpétuum regnétis: quid est autem sapiéntia, et quemádmodum facta sit, réferam: et non abscondam à vobis sacraméntum Dei, sed ab initio nativitatís investigábo, et ponam in luce sciéntiam illius, et non præteribo veri átóm: neque cum invidia tabescénte iterábo: quóniam talis homo non erit páticeps sapiéntiæ. Multitúdo autem sapiéntium sánitas est orbis terrárum: et rex sapiens pópuli stabilitátum est. Ergo accipite disciplinam per sermónes meos, et próderit vobis. (Cap. vii.) Sum quidem et ego mortális homo, similis ómnibus, et ex géneré terréno illus, qui prius facius est, et in ventre matris figurátus sum caro, novem ménsium témpore coagulátus in sáanguine, et sémine hóminis, et delectaménto hómini conveniénté. Et ego natus accépi commúnem hêrem, et similiter in factam decídi terram, primam vocem símilem ómnibus emisi plorans. In voluméntis nutritus sum, et in cunis vágiens. Nemo enim ex régibus aliud hábuít nativitatís initium. Unus ergo ómnibus est intróitus ad vitam, et símilis éxitus. Propter hoc optávi, et datus est mihi sensus: et invocávi, et venit in me spírítus sapiéntiæ. ñ. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ glóriæ. fol. 67.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi. *Quære* fol. 66.

Capitula. Emitte Dómine lucem tuam et veritatem tuam in réditu diérum, et in corda credéntium; in órdine témporum, et in devotióne populórum; in múnere grátia, et in ministério creatúra: ut lux tua acriat aspéctum, et véritas intelléctum: ut lux tua illúminet, et véritas infórmet: ut lux tua discútiat ténebras, et véritas errórem: ac per utriúsque rei efficiéntiam, nec intérior homo noster vacillet lúbrico fluctuánda; nec extérior sórdeat contagióne peccáti; sed sint ópera in nos lucis, atque ópera veritátis: Ut lux tua procurét in témpore, et véritas confirmet in múnere.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Cantate Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ñ. Laus ejus in Ecclesia sanctórum. Allelúia.

Oratio. Tibi Dómine in Ecclesia Sanctórum cantámus; tibi que grátiam præconámus: tribue nobis, laudes tuas prómere; in quo coæténum nos credimus præmium obtinére. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini, etc.

Commemoratiónes dicántur, ut in fol. 94. Item in exeunte Véspera, ómnia dicántur, ut in exeunte Véspera de primo Dominico post Octávam Epiphaniæ fol. 94. excépto, quòd dicántur Capitula, et Benedictio subsequentes.

Kyrie, eléison. ñ. Christo, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Ve-portinis précibus te Dóminum deprecámur perpétuum; ut mala facinora nostra omittas, criminibus parceas, flammam male concupiscéntiæ benignus extinguas: et illum ignem Spírítus tu; Sancti, in nobis accéndas, quòd tua possimus mandata serváre. Mortem éffuga, vitam dona, virtutem insinua, et clemens vitia réseca: oratiónes súscipe, et miseratiónes concède; **IIS** ut noctis hujus caliginem superémus: et porveniéntes ad diem in lumine ambulémus, ne a via veritátis errémus. In te quæsumus piíssime Pater surgámus, et tuo Sancto Spírítu animémur; atque in Christo filio tuo, ætéris splendóribus fulgeámus.

B Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, etc. fol. 2.

Humilitate vos benedictióni.

Dóminus sit. ñ. Et cum spírítu tuo.

Benedictio. Ad Dóminum ascéndat oratiónum vestrarum fusa petitió. ñ. Amen. Quicquid ab eo pécceitis, Clementíssimus Pastor adtribuat. ñ. Amen. Regat mentes vestras consilio salutáris, et ánimas vestras in tentatióne non patiátur ludúci. ñ. Amen

Per misericórdiam.

Lauda dicátur ut in Exeunte de primo Dominico post Octávam Epiphaniæ; et similiter Oratio fol. 94.

IN QUINTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIE.

Sabbato ad Vesperum.

Lauda. Ad Vesperum demorábitur fletus; **P.** Et ad Matutinum lætítia. **ÿ.** Convertisti planctum meum in gáudium mihi: conscidisti saccum meum, et præcixisti me lætitiá. **P.** Et ad Matutinum lætítia.

Oratio. Sana nos, Dómine, dum clamámus ad te: et ut fletus nostros ves, certinos in gáudium vertas, matutina lætítia nobis, te opitulánte, citius occurrat. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Intráte portas Dómini in confessióne: átria ejus in hymnis confessiónum, Allelúia. **ÿ.** Laudate nomen ejus, quóniam suave est: in æténum misericórdia ejus, et usque in sæculum sæculi véritas ejus. Allelúia.

Dóminus sit semper. ñ. Et cum.

Antiphona. Benedicam te Dómine Deus meus. **P.** Et laudábo nomen tuum quia tu es, qui facis mirabilia. **ÿ.** Exaltábo te Dómine Deus meus, et rex meus: et benedicam nomen tuum in æténum, et in sæculum sæculi **P.** Et laudábo. **ÿ.** Glória, et honor. **P.** Et laudábo.

Dóminus sit semper. ñ. Et cum.

Lauda. Allelúia. Bonitatem, et disciplinam, et sciéntiam doce me, Deus: Allelúia. **P.** Quia mandatis tuis credidi. Allelúia, allelúia, allelúia. **ÿ.** Bonitatem fecisti cum servo tuo Dómine, secundum

verba tua. *P.* Quia mandatis. *ŷ* Glória, et honor, etc. *P.* Quia mandatis.

Hymnus. Christe lux mundi. *Quare fol.* 110. *Supplicatio.* *Orémus.* *Quare fol.* 66.

Capitula. Deus omnipotens, qui sine exceptione horæ alicujus, ac temporis spem nobis invocandi te, tribuis: convenientes nunc nos ad vespertinæ solennia, et agentes divini munus Officii, propitijs exaudire digneris, et præsta: ut hujus diei acti, nullius peccaminis rei, nullius criminis teneamur obnoxii, et siquid illud est, quod fragilitatis nostræ error admisit, tuæ misericordiam clementiâ tergatur.

Pater noster. Et no nos. Liberati à malo. *fol.* 2.

Humiliatè vos benedictiõni.

Dŏminus sit. *ŷ.* Et cum, etc.

Benedictio. Repleat vos Dŏminus donis spiritalibus, et participes faciat regni cœlorum. *ŷ.* Amen. Carnem vestram mortificet sine vitiorum, et animas vivificet inchoatione virtutum. *ŷ.* Amen. Atque ita vos plenitudine gratiæ suæ locupletet, ut in vestris semper delectetur cordibus habitare. *ŷ.* Amen.

Per.

Lauda. Bonum mihi est Allelûia. *P.* Lex oris tui. Allelûia, allelûia, allelûia. *ŷ.* Bonitatem, et disciplinam et scientiam doce me: quia mandatis tuis credidi. *P.* Lex oris tui. *ŷ.* Glória, et honor, etc. *P.* Lex oris tui.

Oratio. Fiat misericordia tua Dŏmine super nos. *In eodem fol.* *Commemoratiões, ut suprâ fol.* 94.

Ad Matutinum.

Hymnus. Æternæ rerum Cŏnditor. *Requie fol.* 3.

Oratio. Deus, quem totius Opificem operis laudando, concelebrat cŏndita magnitudo, cujusque potèntiam intelligibilis creatûra miratur: tibi supplices honorem deferimus, te cordis vŏcibus invocamus; ut qui nos ad Matutinum Officium, gallo præconante, exuscitasti, placita tibi nostri famulatus vota efficias, ut tuo fulti præsidio, quod delinquendo sordidimus abluas; et jurgèr prece justificationis tuæ grâtiã nobis impertias. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona. Salus tua Dŏmine super pŏpulum tuum; et benedictio. *Psalms* III.

Antiphona. Dele Dŏmine iniquitates meas. *Psalms* L.

Antiphona. Clamabo ad Deum altissimum: Deum conditorem omnium, qui benefecit mihi. *Psalms* LVI.

119 *Oratio.* Dŏmine Deus, cui ad impendendum delictum nostræ servitatis consurgimus; effunde benedictionis et salutis abundantiam super pŏpulum tuum: dele misericors scelus contractum; et fac nos esse liberos à reatu facinorum: Audi gemitus pœnitentium; et largire indulgentiæ fructum: et clamoribus pulsatus salèlium, concede singularis remedium postulatum. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam tuam Deus, etc.

Antiphona 1. Avertisti Dŏmine faciẽm tuam à no-

A bis, et facti sumus turbati. Ad te Dŏmine clamamus. et te Deum nostrum deprecamur. *P.* Ut exaudias nos, et miserearis nobis. *ŷ.* Ad te levamus oculos nostros, qui habitas in cœlis. *P.* Ut exaudias nos. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Ut exaudias nos.

Oratio. Exaltamus te Dŏmine, magnificantes nomen tuum; ut non avertas faciẽm tuam à nobis; et ne conturbes nos in ira tua; quia ad te Deum nostrum clamamus, et deprecamur, ut nos exaudias, et ut nostri miserearis: converte cor nostrum ad te in bonitate; ut laudemus nomen tuum; et enarremus instantèr mirabilia tua. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam tuam, etc.

Antiphona. Ecce oculus Dŏmini super timèntes eum; et in eos, qui sperant in misericordia ejus. *P.* Ut eripiat à morte animas eorum. *ŷ.* Anima autem nostra patiens est Dŏmino, quoniam adjutor, et protector noster. *P.* Ut eripiat. *ŷ.* Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Ut eripiat à morte.

Oratio. Fiat misericordia tua Dŏmine super nos: ut qui singillatim corda hominum lingis; specialis ea sanctifices: et quia sunt oculi tui super eos, qui te metuunt; timoris tui da nobis plenitudinem: ut agnitionis tuæ nobis conferas largitatem. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Juxta est Dŏminus ius, qui tribulatio sunt corde: et humiles salvabit. *P.* Nec derelinquet omnes, qui sperant in eum. *ŷ.* Multæ tribulationes justorum: et de his omnibus liberabit eos Dŏminus. *P.* Nec derelinquet. *ŷ.* Glória. *P.* Nec derelinquet.

Oratio. Inquirentes te, Dŏmine, dignantèr exaudi; atque ut in te gaudeat anima nostra propitijs indultor imperti: et qui juxta es his, qui tribulatio sunt corde, aurem tuam ad contritionem nostri spiritus pande: et ad pacem tuam, quæ exuberat omnem sensum, cŏrpora nostra et corda converte. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

ŷ. Dŏmine, omnis conscientia nostra rea est ante te: *P.* Sed tu Deus potens es mundare nos à peccatis nostris; quia delicta nostra à te non sunt abscondita. *ŷ.* Peccavimus eum Patribus nostris, injus ègimus, iniquitates fecimus. *P.* Sed tu Deus. *ŷ.* Gloria, et honor. *Reiteratur* *ŷ.*

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Dŏminus humilem facit, et exaltat. Susciat à terra inopem, et à stercore erigit pauperem eum: et sedere facit eum cum potentibus pŏpuli.

Canticum. Confirmatum est cor meum. *Quare fol.* 55. *Oratio.* Dŏmine Deus scientiarum. *Quare fol.* 117.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Maria et flumina benedicite Dŏminum: Benedicite fontes Dŏminum.

Canticum. Benedictus es Dŏmine Deus Patrum nostrorum. *Requie fol.* 6. *In primo Dominico de Adventu.* *Oratio.* Dŏmine Deus Patrum. *Quare fol.* 93.

Sono. Exitus matutini et vespere delectaberis, Deus. Allelûia, allelûia. *ŷ.* Visitasti terram: multiplicasti locupletare eam, Deus. Allelûia, allelûia.

Lauda. Laudate Dñm de Cœlis : Allelûia. **A** ipsius situs protectione securi, cujus estis gratiam dignatione redempti. *ñ*. Amen.

Laudate eum in excelsis, Allelûia. *Psalmus cxlviii.*

Lectio libri Ecclesiastici Salomonis (Cap. 1).

ñ. Deo gr̃atias.

Fili, omnis sapiëntia à Dño Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Arënam maris, et pluviam guttas, et dies sæculi quis dinumerabit? Altitudinem cœli, et latitudinem terræ, et profundum abyssi quis mensus est? Sapiëntiam Dei omnia præcedentem quis investigavit? Prior omnium creata est sapiëntia, et intellectus prudentiæ ab ævo. Fons sapiëntiæ verbum Dei in excelsis, et ingressus illius mandata æterna. Radix sapiëntiæ cui revelata est et manifestata est? Et multiplicatiónem ingressus illius quis intellexit? Unus est Altissimus Creator omnipotens, Rex potens, et metuendus nimis, sedens super thronum, et Dñus Deus. Ipse creavit illum Spiritu Sancto. *ñ*. Amen.

120 *Hymnus.* Splendor paternæ, etc. *Quære fol. 67.* *Supplicatio.* Orémus Redemptorem mundi. *fol. 66.*

Capitula. Dies Dominicus, fratres charissimi, à nobis piã devotióne colendus est : illuxit dies Resurrectiónis, et pacis : dies veræ lucis, et vitæ : in qua Christus credentium vita resurrexit à mortuis, úberes Deo gr̃atias, laudesque referamus ; ut diem Dominicæ Resurrectiónis sollemniter celebrantibus, pacem tranquillam, lætitiã speciãlem nobis dignetur offerre ; ut à vigilia matutina usque ad noctem, misericordiæ suæ favore protecti, Redemptoris nostri munere gaudeamus.

Pater noster. Et ne nos. **A** malo nos libera, etc. *Quære fol. 10.*

Lauda. Cantate Dño canticum novum : Allelûia, allelûia. *ñ*. Laus ejus in Ecclesia Sanctorum. Allelûia.

Oratio. Tibi Dñmine in Ecclesia. *Requere fol. 117.* *Commemcratiónes ut supra fol. 94.*

Item exante Vesperã omnia dicantur, ut in primo Dominico, ut supra fol. 94, excepto quod dicantur Capitula, et Benedictio subsequentes.

Kyrie, elcison. *ñ*. Christe elcison. *Kyrie, elcison.*

Capitula. Jam nos, Dñmine, nocturnæ caligini propinquatos, nihil verius, nec eligere plus est melius, nisi tibi omnipotens veniam petere delictorum, quem nostrum cognoscimus factorem te, Dñmine : adesto Dñmine, in orationibus populi tui, et largire omnium peccata dimitte : non memores, initio peccasse hominem, cum tibi in divinitate similem nostrum conspicias Redemptorem : tu nosti quantum nobis insidiet inimicus : quæsumus, ut nullum de nobis inveniat, quem incretetur, quibus tua gloriõsa Trinitas adoranda assidue in Catholica Ecclesia prædicatur.

Pater noster. Et ne nos. Liberati à malo, etc. *fol. 2.*

Benedictio. Omnipotens Dñminus, in quo est pietatis immensitas, omni vos benedictióne répleat, et propitiis à malo defendat. *ñ*. Amen. Omnibus peccatis vestris Dñminus clementer ignoscat, et sibi vos in æternum placituros efficiat. *ñ*. Amen. Atque

ipsius situs protectione securi, cujus estis gratiam dignatione redempti. *ñ*. Amen.

Per misericordiam, etc.

IN SEXTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIE.

S'bbato ad Vesperum.

In nomine Dñmi nostri Jesu Christi, lux en cum pace. *ñ*. Deo gr̃atias.

Lauda. Apud te est Dñmine fons vitæ : et in fmine tuo. *P.* Vidëbimus lumen. *ñ*. Filii hominum, in protectione alarum tuarum sperabunt. Inebriabuntur ab ubëribus domus tuæ : et torrente voluptatis tuæ potum dabis eis. *P.* Vidëbimus lumen.

Oratio. Dñmine, apud quem est fons vitæ, et in cujus lumine aspiciamus lumen ; enutri in nos tuæ sciëntiæ splendorem : ut sitiëntibus nobis vitalem impertias potum ; et caligantium animarum super o lumini restituas intellectum. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Dñminus sit. *ñ*. Et cum.

Sono. Tenebræ non obscurabuntur à te. *P.* Et nox sicut dies illuminabitur : Allelûia. *ñ*. Imperfectum meum vidëunt oculi tui, et in libro tuo omnia scribentur : dies formabuntur. Allelûia. *P.* Et nox sicut.

Dñminus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Benedicite Dñm in omnibus operibus suis. Date nomini ejus magnificentiã. *P.* Et confitemini in voce laudis, et in canticis labiorum. *ñ*. Laudate pueri Dñm : laudate nomen Dñmi. *P.* Et confitemini. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Et confitemini.

Dñminus sit semper. *ñ*. Et cum spiritu.

Lauda. Veniant tibi miseratiónes tuæ, ut vivam : Allelûia. *P.* Quia lex tua meditatio mea est. Allelûia, allelûia. *ñ*. Fiat nunc misericordia tua ut consoletur me, secundum eloquium tuum cum servo tuo. *P.* Quia lex. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Quia lex.

Hymnus. O lux beata Trinitas. *Req. ire fol. 115.* *Supplicatio.* Orémus Redemptorem. *Quære fol. 66.*

Capitula. Defensio nostra, Dñmine, et illuminatióni copiosa, illumina cordis nostri obscura, quæ sordis facinus, et crassum Chaos obnubilat : illumina arcana pectoris, ut eo tempore possimus clemenciam Redemptoris : suscipe vota fideium, et penitentiã dona remedium : suscipe sacrificium vespertinum cum officio laudis, et restitue **121** beneficium matutinum cum dono æternitatis, ac presta : ut, qui te hic Omnipotentem credimus, in Resurrectióne omnium, bona tua copiosius hauriamus.

Pater noster. Et ne. Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Benedicat vobis omnipotens Dñminus, qui vos dignatus est plasmare de nihilo. *ñ*. Amen. Ipse sanat languores vestros, qui solus est omnium Dñminus et Redemptor. *ñ*. Amen. Atque ipsi Dñmino nostro sit semper cura de vobis, in quo est plenitudo vestræ salutis. *ñ*. Amen. Per misericordiam.

Lauda. Secundum misericordiam tuam, Dñmine, vivifica me. *P.* Ut custodiam testimonia oris tui. Ab

leſſa, alleluia. †. In ætèrnum Dòmine, pèrmanet A
verbum tuum in cœlo. P. Ut custodiam. †. Glòria.
P. Ut.

Oratio. Ostènde nobis Dòmine misericórdiam tuam.
Quære infra. Commemoratiões, ut suprà fol. 9†.

Ad Matutinum.

Hymnus. Stérne rerum. Quære fol. 5.

Oratio. Deus, qui omnem mundum complèxum
tenebris, splendòris tui rádio illúminas, præsentém-
que diem Apparitiònis tuæ miraculo in úsibus nostris
excúscitas : præsta æterne Deus, ut à nostris lápsibus
resurgéntes, discusso infidelitátis sopòre, pervigili
cura in láudibus tuis toto excitémur affèctu : ut exúti
opèribus tenebrarum, sequámur te verum princípem
lucis, ut sicut noctúrnæ caliginis densitatem, cláritas
dièi infúsa dispèrgit, ita ægròtis medicinæ opus in-
fúndas, ánsiis consolatiònem concèdas ; errántibus
viam salutis ostèndas ; pœniténtibus donum indul-
géntiæ tribuas ; quærentibusque, mitis clará luce
appareas ; ut, splendore tuæ glóriæ in nobis reful-
gènte, cuncta tua Ecclésia spe, fide, et charitáte
resplèndeat. †. Amen. Per misericórdiam tuam
Deus noster, etc.

Antiphona. Tu autem Dòmine suscèptor meus, et
glória mea, et exáltans caput meum. *Psalms III.*

Antiphona. Secúndum magnam misericórdiam
tuam, dele Dòmine iniquitátes meas. *Psalms I.*

Antiphona. Mitte de cœlo, et libera me Dòmine :
da in obròbrium conculcántes me. *Psalms LVI.*

Oratio. Suscèptor noster Dòmine exálta caput no-
strum in glória, et locupléta nos in tua misericórdia :
lava íntima cordis nostri ab injustítia ; et à peccáti
inquinaméntis purifica : mitte de cœlo, et érue nos à
conculcántis obròbrium : ut álacres ad hoc tuum re-
currámus altárium ; et matutinum sacrificium tibi
offerámus in témplo. †. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es be-
nedictus, etc.

Dòminus sit semper. †. Et cum spiritu tuo.

Antiphona 1. In te speravérunt patres nostri Dò-
mine : P. Speravérunt, et liberásti eos. †. Ad te
clamavérunt, et salvi facti sunt : in te speravérunt,
et non sunt confúsi. P. Speravérunt. †. Glória, et
honor. P. Speravérunt.

Oratio. Réspice in nos Dòmine Deus noster ; ne
avertèdo facièm tuam à nobis, nos aliquátèndis de-
relinquas : verè enim salvi érimus, si vultus tui in
nos aspèctum convèrteris, et hiláriter nostris te ani-
mábus conjúnxeris : ut quia in te speravérunt pa-
tres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac-
eòrum spei succèdere ; et parilitáte horum, ætèrná
cum eis exultatiõe gaudèro. †. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 2. Misericórdia tua Dòmine subsequátur
nos. P. Omnibus dièbus vitæ nostræ. †. Ostènde
nobis Dòmine misericórdiam tuam : et salutáre tuum
da nobis. P. Omnibus dièbus vitæ nostræ. †. Gló-
ria, et honor Patri, et Filio. P. Omnibus dièbus vitæ
nostræ

Oratio. Ostènde nobis Dòmine misericórdiam, tè-
que pòpulum præstolántem reple lætitiá : quo et ple-
bis tuæ iniquitátem remittas, et peccáta nostra ab
ira mitigátus, opéras. †. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antiphona 3. Revertátur impius à via sua mala ;
et iniquus cesset delinquere. P. Et véniam ad vos in
jocunditáte, dicit Dòminus. †. Nolite speráre in ini-
quitáte, et rapinas nolite concupiscere : divitiæ si
áffluant, nolite cor appònere. P. Et véniam ad vos.
†. Glória, et honor Patri. P. Et véniam ad vos.

Oratio. Effundéntibus nobis coràm te corda in ora-
tiõe, tu Dòmine, qui spes ómnium es, exáudi et mi-
serère ; tibi que nos servitùros subde ; et súbditis
peccáto propitiá benignitáte occurre : fac nos iniqui-
tátis rapinà 122 carère ; et divitiarum tuarum or-
naménta conquirere : atque te concupiscere, te
nosse, tèque onni vitæ nostræ témpore Deum me-
reámur habère. P. Amen.

Per misericórdiam.

P. Dòmine iniquè égimus : omnis ætas ream ha-
bet consciénciam : peccávimus tibi Dòmine. P. Con-
vèrtere ad misericórdiam. †. Peccávimus : impiè
gèssimus, et recèssimus, et declinávimus à mandátis
tuis. P. Convèrtere. †. Glória, et honor. *Reite-
rétur P.*

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Non inférnus confitébitur
tibi Deus, nec mors laudábit te. Vivens vivens con-
fitebitur tibi ; et notam faciét misericórdiam tuam.

Canticum Ezechie (Esaia xxxviii).

Ego dixi : In dimidio dièrum meòrum * vadám ad
portas ínferi.

Quæsivi residuum annòrum meòrum : * dixi : Non
vidèbo Dòminum Deum in terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem ultrá, * et habitatórem
quiétis.

Generatiõe mea abláta est à me, convolúta est,
* quasi tabernáculum pastòrum.

Præclá est velut à texènte telam vita mea : dum
adluèc ordire, succidit me : * de manè usque ad
vésperum fines me.

Sperábam usque ad manè, * sicut leo sic contrivit
ómnia ossa mea :

De manè usque ad vésperum fines me : * sicut
pullus hirúdinis sic clamábam, meditábar ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspicièntes in excélsio.

Dòmine vim pátiòr, respònde pro me. * Quid di-
cam, aut quid respondèbit mihi, cum ipse fècerim ?

Recogitábo omnes annos meos * in amaritudinè
ánimæ meæ.

Dòmine si sic vívitur, et in tálibus est vita spiritùs
mei, * corripies me, et vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima : * tu au-
tem eripuísti ánimam meam ut non perirem, et pro-
jecuísti post tergum tuum ómnia peccáta meá.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors
laudábit te : * non expectábunt qui descendunt in
lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens confitébitur tibi, sicut et ego hodie : **A** lúia , allelúia. **ÿ** . Laus ejus in Ecclesiá sanctórum. Allelúia.

Pater filiis notam faciet veritatem tuam.
Dómine salvos nos fac, * et psalmos nostros cantábinus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

ÿ . Glória, et honor.

P. Non inférnus confitébitur tibi, nec mors **P**. Laudábit te. Vivens vivens confitébitur tibi ; et notam faciet misericórdiam tuam.

Orátio. Eripe Dómine ánimas nostras , ut non pereámus in intéritu : nostrórum ómniúm facinora peccatórum pone post tergum tuum ; ut non dejiciámur pérditi in inférnum ; sed à te vivificáti, híc factémur , et veritatem tuam expectántes, psalmos nostros in domum tuam júgitér decantémus. **ñ** . Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Filii hóminum benedicite Dóminum Israél ; et omnes sacerdótes servi Dei, benedicite Dóminum.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus. *fol. 6.*

Sono. Deus misereátur nobis, **P**. Benedicat nos, Allelúia. **ÿ** . Illúminet Dóminus vultum suum super nos, **P**. Et benedicat.

Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis. Allelúia , allelúia. *Psalmus CXLVIII.*

Léctio libri Ecclesiástici Salomónis (Cap. vi, vii).

ñ . Deo grátias.

Fili, cogitatum habe in præceptis Dei, et in mandátis illius máximè assíduus esto : et ipse dabit tibi cor ; concupiscéntia sapiéntiæ dábitur tibi. Noli facere mala, et non te apprehéndent. Discéde ab iniquo, et deficiant mala abs te. Non sémines mala in sulcis justitiæ, et non metes ea in séptuplum. Noli querere ab hómine ducátum, neque à rege cáthedram honóris. Non te justífiles ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipse est : et pones regem noli velle vidéri sapiens. Noli querere fieri judex, nisi váleas virtúte iurumpere iniquitátes : ne fortè extiméscas faciém poténtis, et pones scándalum in agilitate tua. Non pecces in multitudine civitátis, neque mittas te in pópulo, neque diliges duplicia peccáta : nec enim immúnis eris in uno. Noli esse puállánimis in ánima tua : exoráre, et facere eleémósynam ne despicias. Ne dicas : In multitudine múnere médium respiciet Deus, et offerente me, Altíssimus suscipiet múnere mea. Non irrideas hóminem in amaritudine animæ suæ : est enim qui humiliat et exáltat, circumspector Deus. **ñ** . Amen.

Hymnus. Splendor patrénæ. *fol. 67. 123 Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *Quære fol. 66.*

Kyrie, eléison. ñ . Christe, eléison. **Kyrie, eléison.**

Capítula. Jam fulget óriens, jam próperat dies , jam fugátis ténebris, auróra rubéscit in luce puríssima : cœlum, et sol refúlgens, rádios suos infert mundo : cuncta próperant, cuncta festinant, optant Dóminum habère propítium, quem suum auctórem semper agnóscunt, páriter et defensórem.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, etc.

Lauda. Cantáte Dómino cánticum novum : Al-

lúia , allelúia. **ÿ** . Laus ejus in Ecclesiá sanctórum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclesiá sanctórum cantámus ; tibi que gratiam præconáinus : tribue nobis, laudes tuas prómere ; in quo coætérnum nos crédimus præmiúm obtinère. **ñ** . Amen.

Per.

In nómine.

Commemoratiónes dicántur ut fol. 94.

Item in exeúnte Véspera ómnia dicántur, ut in exeúnte de primo Dóminico fol. 94. excéptis Capítula, et Benedicéone, quæ dicántur, ut subsequéntur.

Kyrie, eléison. ñ . Christe, eléison. **Kyrie, eléison.**

Capítula. Ad Vesperinum Dómine.

Benedicéio. Concédát nobis Dóminus. *fol. 102.*

B IN SEPTIMO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábato ad Vesperum.

Lauda. Die mandávit Dóminus. *Orátio.* Deus qui tuam. *Quære fol. 110.*

Sono. Allelúia. Ad vésperum demorábitur fletus, et ad matutinum lætúia. Allelúia. **ÿ** . Allelúia. Convertísti, Dómine, planctum meum in gáudium mihi : conscidisti saccum meum, et præcinxisti me lætitiá, Allelúia.

Dóminus sit semper vobíscum. **ñ** . Et cum spirítu tuo.

Antiphona. Tuum Dómine regnum : tu es super omnes príncipes. **P**. In manu tua fortitúdo, et poténtia : in manu tua virtus, et impérium. **ÿ** . Dómine Deus virtutum convérte nos : et osténde faciém tuam : et salvi érimus. **P**. In manu tua. **ÿ** . Glória, et honor Patri. **P**. In manu tua fortitúdo

Dóminus sit. **ñ** . Et cum.

Lauda. Fundásti terram, et pérmanet : Allelúia. **P**. Ordinatióne tuá perseverát dies : Allelúia, allelúia, allelúia. **ÿ** . In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in Cælo. **P**. Ordinatióne. **ÿ** . Glória. **P**. Ordinatióne.

Hymnus. Inventor rútilis. *fol. 91. Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *fol. 66.*

Capítula. Si quantam ab originis reátu nostrórum pœnam merémur cónsequi delictórum : olim humanum genus ad terram proclísum pervenisset ; nisi nos pretio sanguíinis sui à tali vinculo resolutos, tibi Dómino reformáset : nunc vero, quid tibi pópulus tuus pro tantis beneficiis proclámet in laudibus ? quália tibi dispónat exhibéri múnere, quæ ab illis mínimè fúerint largíta ? Sed nunc Dómine, te exposcimus, ut hoc vespertinum, quod tibi lumen incéndit, sit óculis tuis accéptum, sit plácídum, sit velut ille ignis inextinguibilis, qui pópulum tuum in columna ignis nocte præcéssit in erémo : sit velut ille, qui Eliam rápuit ab hoc mundo, igneoque curru cœlitus provéxit : quem Eliséus própriis cernéndo óculis aspéxit : et dum patrem relinquare nóluit, currus Israél, et auriga ejus, vividá voce clamávit : quem Móyses vidère promérui, et cum Dómino se locútum, pópulo nunciávit.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol. 2.*

Benedictio. Devotiõnem vestram Dóminus dignãnter inténdat, et remédia vobis oportúna restituat. *ñ. Amen.* Tranquillam vobis cõferat vitam, et bonis omnibus abundare vos faciat. *ñ. Amen.* Talique vos subsidio pietátis regat in sæculo, ut beatitudinis mérito sustóllat in cælum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Lauda. Quómódò diléxi legem tuam Dómine? Allelúia. *P.* Totá die meditatio mea est. Allelúia, allelúia. *ñ.* Quam dulcia fáucibus meis elóquia tua, super mel ori meo! *P.* Totá die. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Totá die.

Oratio. Clamantes ad te Dómine. *Requre fol. 124.*

Commemoratiõnes, ut in Vesperis de primo Dominico de Advéntu Dómini.

Ad Matutnum.

Hymnus. *Ætérne rerum Cõnditor. Requre fol. 3.*

Oratio. Dómine Deus, Pater omnipotens, inspirátor. *Quære fol. 26.*

Antiphona. Glória mea Deus meus, et exáltans caput meum. *Psalms III.*

Antiphona. Tibi soli peccávi; miserere mei Deus. *Psalms I.*

124 *Antiphona.* Miserere mei Deus, miserere mei: quóniam in te confidit ánima mea. *Psalms LVI.*

Oratio. Ad te Dómine clamórem nostræ vocis emittimus; tibi que, ut nos de monte sancto tuo exaudias, supplicámus: et quia tu nosti subjectiõnis nostræ infirmam virtútem, nos dexterá tuá corróbora: dele mala nocéntia; et ad sequéndum te corda éxcita nostra: nam quia salvári per se non confidit humana fragilitas; eripiat ánimas nostras emissa de celo misericórdia tua. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 1. Bénedic Dómine hæreditatem tuam: *P.* Et rege eam, et extólle usque in sæculum. *ñ.* Quia tu Dómine suavis, ac mitis es, et multum misericors invocántibus te. *P.* Et rege eam. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et rege eam.

Oratio. Clamantes ad te Dómine, precámur: ut in consolatiõne nostra non siloas; nec nos secúndum desidéria cordis nostri relinquendo, simul cum peccatõribus tradas; salvá plebem tuam, quam tu ipse creásti: et bénedic hereditatem tuam, quam pretiõso sângulne redemísti. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Da virtútem Dómine, pópulo tuo: *P.* Et bénedic in pace plebem tuam: *ñ.* Et rege eam, et extólle usque in sæculum. *P.* Et bénedic. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et bénedic.

Oratio. Da Dómine virtútem pópulo tuo contra adversitatúm omnium mala; plebéni que tuam pacis coulatiõne locupléta: ut pro abundantia quietis, omnes in templo tuo tibi glóriam cõcinent; laudéque páriter et honórem, malis vitæ hujus obliti, tuæ semper déferant majestáti. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam Deus noster.

A *Antiphona 3.* Esto nobis Dómine in Deum protectórem. *P.* Et in locum munitum, ut salvos nos facias. *ñ.* Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómino, quam abscondisti tíméntibus te! et perfecisti sperántibus in te, in conspéctu filiórum hóminum. *P.* Et in locum. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et in locum munitum.

Oratio. Esto Dómine in Deum protectórem; ne incolis obsidéntibus, nostrárum intégritas méntium feriátur: pro loco autem munito tuum habere mereámur auxilium: Nam te nobis obumbrante, nullá virtúte valébit inrúmpere: nec recessus tentatiõnum penetrábit nostros, si tu intrá extráque adfueris, et firmaméntum refugiumque nostrum tuam dexteram déderis. *ñ. Amen.*

B Per misericórdiam tuam.

ñ. Dómine virtútem, cum tranquillitáte júdicas peccatóres, et cum reveréntia córrigis errántes. *P.* Tu das peccánti locum poeniténtiæ: tu dona tempus, et moram, per quod possimus mundári à malítia. *ñ.* Et Dómine Deus virtútem, suávis, ac mitis es, pátiens, et cum misericórdia dispónis nos. *P.* Tu das peccánti. *ñ.* Glória, et honor, etc. *Reiterétur ñ.*

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. De nocte vigilat spíritus meus ad te Deus: quia lux præcepta tua sunt super terram. *P.* Justitiam discite.

Canticum. De nocte vigilat. *Requre fol. 64.*

C *Oratio.* De nocte vigilantem ad te spíritum nostrum, luce Deus decórâ præceptórum tuórum illústra: et in tempestáte requiréntium vigil, ut lux adésto meridiana: Nullæ nos ténebræ te sequéntes impédiant; nec injustitiæ amor nostra à te vestigia retrahat: sed valeámus justitiam discere, te auctórem justitiæ proficiéti postulámus aviditáte: ac dum visu pépeti amplécti concupiscimus, tuæ quocúe sapientiæ ampléxibus perénnitèr hæreámus. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Ad Benedictus.

Antiphona. Sacerdotes servi Dei excelsi, Dóminus nostrum benedicite.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus patrum nostrórum. *Quære in primo Dominico de Advéntu Dómini fol. 6.* *Oratio.* Dómine Deus patrum. *fol. 95.*

D *Seno.* Illúminans tu mirábilis. Allelúia. *P.* A móntibus ætérnis. Allelúia. *ñ.* Cogitatio hóminis constitébitur, Deus: et reliquæ cogitatiõnis diem festum agent tibi. *P.* A móntibus.

Lauda. Laudate Dóminum de cælis: Allelúia. Laudate eum in excelsis. Allelúia, allelúia. *Psalms CXLVIII.*

Lectio libri Sapientiæ Ecclesiástici Salomõnis
(*Cap. xxxii, xxxiii.*)

ñ; Deo grátias.

Fili, sine consilio nihil facias, et post factum non poenitéberis. In viam ruínæ **125** non eas, et non offéndes in lápide: nec reddas te viæ laboriõ-

sæ, nec ponas animæ tuæ scâdalum : et à viis tuis cave, et à domesticis tuis attēde. In omni opere crecta ex fide animæ tuæ : est enim conservatio mandatorum. Qui credit Deo, et ejus attēdit mandatis : et qui confidunt in illo ; non minorabuntur. Timēti Dōminum non occurrunt mala, sed in tentatione Deus illum conservat, et liberat à malo. *ñ. Amen.*

Hymnus. Splendor patrænæ. fol. 67. Supplicatio. Orémus Redemptōrem mundi. fol. 66.

Capitula. Quam magnificata sunt opera tua Dōmine! omnia in sapiētia fecisti : ecce jam tetra noctis sidereo splendore caligo respērgitur, et incipiētis diēi aureum lūminis decus ingreditur : ecce jam noctis peracto cursu, lux de cāndido cœli fastigio prōmicat, et toto orbe terrarum, claritatis tuæ splendore, et fulgore corūscat : ecce jam post gallorum concēntum, pāssem gārrulæ voces diversæ modulatiōnis rēsonant cantu, diversaque volucrum gēnera, remigio alarum aures ad astra petunt : unde largam tuæ pietatis, Pater omnipotens, indefessè pōscimus clemētiā, ut hunc diem nos sine peccato transire permittas : ut sicuti omnibus omnipotētiæ tuæ claritatem dispēnsas, ita parvæ scintillæ tuæ divinitatis cōrdibus nostris fulgorem immittas.

Pater noster. Et ne nos. Liberati à malo, etc. Quære fol. 2.

Dōminus sit semper vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

Lauda. Cantate Dōmino cānticum novum : Allelūia, allelūia. ÿ. Laus ejus in Ecclesia sanctorum. Allelūia.

Oratio. Tibi Dōmine in Ecclesia sanctorum. fol. 117. Commemorationes ut in fol. 94.

Item exeunte Vespera, omnia dicantur ut in exeunte Vespera de primo Dominico post Epiphaniam fol. 94, exceptis Capitula, et Benedictiōne, quæ sequuntur.

Capitula. Deus, qui illuminasti primū tēnebras, et fundasti ex instābili creatūra substāntiam visibilem : aspice nos vultu mitissimo, et nostras preces pro sacrificio accipe vespertino, ut nullis in hac nocte terrōrum vitii capiamur ; sed præsta nobis cor castum, et animū ab omnibus criminibus aliēnum, ut nullum in nobis inimicus nocēdi invēniat locum.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Ostēde Dōmine, misericordiā tuam super hos famulos tuos, et sancto Angelo tuo excubante, custodi. ñ. Amen. Veniat in his Dōmine, assidua lætitia, et gaudium sempiternum. ñ. Amen. Perseveret in eis cœlestē signaculum, quod in illis conferte dignatus es per Spiritum Sanctum. ñ. Amen.

Per misericordiā.

Lauda. Cantabiles mihi erant. Quære fol. 94. Oratio. Clamantes ad te Dōmine. Quære fol. 124.

IN OCTAVO DOMINICO POST OCTAVAM
EPIPHANIÆ.

Sabbato ad Vesperum.

Lauda. Illumina oculos meos. Oratio. Illumina

oculos nostros, Dōmine. Quære fol. 115. Sono. Te decet hymnus Deus in Sion : et tibi reddetur votum. P. In Hierusalem. Allelūia. ÿ. Exaudi Deus orationem nostram : ad te omnis caro veniet. P. In.

Dōminus sit. ñ. Et cum.

Antiphona. Dōminus sapiētiā fundavit terram, stabilivit cœlos prudētiā. P. Sapiētiā illius eruperunt abyssi, et nubes rore concrescunt. ÿ. Fecit lunam in tempore : sol agnovit occāsum suum. P. Sapiētiā illius. ÿ. Gloria, et honor Patri. P. Sapiētiā.

Dōminus sit semper vobiscum. — Et cum spiritu tuo.

Lauda. Ab omni via mala prohibe pedes meos Dōmine : P. Ut custodiam mandata tua. Allelūia, allelūia, allelūia. ÿ. A præceptis tuis intellexi : propterea odio habui omnem viam iniquitatis. P. Ut custodiam. ÿ. Gloria, et honor. P. Ut custodiam.

Hymnus. Christe lux mundi. Quære fol. 110. Supplicatio. Orémus Redemptōrem. Quære fol. 66.

Capitula. Illumina nos, Dōmine, requiescentes in hac nocte ; ut manibus nostris coram te exhibeamus precibus crucem, ut non timeamus tentatorem ambulāntem in tēnebris, habentes nobiscum revelatiōnem gentium et glōriam plebis tuæ Israēl : tunc enim recedit inimicus, si tu dignatus fueris esse propitius : tunc à furoris sui gladio convertetur, si ad nos tua misericordiā revertiatur. Noli nos Dōmine abdicare fœcibus luporum, nec dentibus damnare leonum ; sed in congregatiōne Sanctorum tuorum, tuas portas mereamur intrare in confessiōne spirituālium gaudiōrum.

Pater noster. Liberati à malo.

Humiliate vos benedictiōni.

Dōminus sit semper vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

Benedictio. Clementissimus Dōminus, in cuius manu est univērsa prosperitas, benedictiōnis semper et pacis vobis tribuat incrementum. ñ. Amen. In bonis actibus sitis semper unānimes, atque participes ; ut à mandatis Dōmini nullatenus deviētis. ñ. Amen. Omnibus peccatis vestris Dominus clemēnter ignoscat, et perducat vos propitius ad glōriam sempiternam. ñ. Amen. Per misericordiā ipsius, etc.

Lauda. Voluntaria oris mei cōproba Dōmine : Allelūia. P. Et judicā tua doce me. Allelūia. ÿ. Lucerna pēdibus meis verbum tuum Dōmine, et lumen semitis meis. P. Et judicā. ÿ. Gloria, et honor Patri, etc. P. Et judicā.

Oratio. Ad te, Dōmine, oculos nostros. Quære in sequenti Matutino.

Ad Matutinum.

Hymnus. Aeterna rerum Conditor. Quære fol. 5.

Oratio. Post gallorum canōrum concēntus, noctisque quietem exēlssam, tibi, Dōmine, matra vox parturit diem, et galli concrepantibus alis, ora præconiō matutino jūbilant hymnum ; tibi, Dōmine, aves cœli laudes emittunt : tuo jussu discussis tēne-

bris, sol rādios infert mundo : tua sunt ista mirācula omnipotens Pater : nos tantūmodo vota portāmus, offerētes sancto nōmini tuo hęc sacrificia materialia : ut à peccātis præteritis absolūti, de præsentī tribulatiōne mereāmur absolvi. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 1. Dōmini est salus : et super pōpulum tuum benedictio tua. *Psalmus* III.

Antiphona. Incerta et occulta sapiētiæ tuæ manifestasti mihi. *Psalmus* L.

Antiphona. In umbra alārū tuārum sperāmus Deus, dum transit iniquitas. *Psalmus* LVI.

Oratio. Verbum ante sæcula ineffabiliter. *Quære fol.* 33.

Antiphona 1. Exaudi de cœlo Dōmine. P. Et dimitte peccata servis tuis, et pōpulo tuo. *ñ*. Quia tu Dōmine, suavis, ac mitis es ; et multum misericors invocantibus te. P. Et dimitte peccata. *ñ*. Glória, et honor. P. Et dimitte peccata servis tuis.

Oratio. Ad te, Dōmine, oculos nostros erigimus ; quem in cœlestibus habitare, et terræ machinam virtute continere fatemur : Miserere igitur nostri Dōmine, miserere ; et peccatis nostris, pro quibus te metimur, parce : ut contemptum nostrum pietate clementi respicias ; et à delicti obrōbratio dextera nos tuæ virtutis eripias. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam.

Antiphona 2. Deus, ut liberes nos, venias. P. Ut auxiliēris nobis festina. *ñ*. Qui regis Israël, intēde : qui dedūcis velut ovem Joseph. Qui sedes super Chērubim appāre. P. Ut auxiliēris. *ñ*. Glória, et. P. Ut auxiliēris.

Oratio. Qui regis Israël, intēde per misericōrdiam tuam Dōmine : qui dedūcis velut ovem Joseph, pastōris gubernācula, et protectōris impēde remēdia : convertēte nos ; et ostēde faciē tuam, et salvi ērimus ; dum excelsus humilia respicis, et orantium preces propitiatus exaudis. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 3. Dōmine Deus noster. P. Exaudi nos : propitiatus esto, et salva nos. *ñ*. Citō nos prāvēniat misericōrdia tua, Dōmine : quia pāuperes facti sumus nimis. P. Exaudi nos. *ñ*. Glória, et honor. P. Exaudi.

Oratio. Propitiatus esto peccatis nostris Dōmine ; et propter honōrem nōminis tui perfectā nos recrea libertate : ne, dum nostro peccatorū elōgio adtērimur, in obrōbratio gēnium redigāmur. Ergo ut nos severitate non pūnias pœnæ, causam nobis scelerum abluē : atque in conspectu tuo gemitus compeditōrum intrēeat ; ut de occulto tuo in manifestō nostro grātia indūta præcedat. *ñ*. Amen.

Per misericōrdiam.

ñ. Deus, qui das locum pœnitentiæ, tu dona vēniā peccatis nostris : Quis enim dicet tibi : Quid fecisti ? Aut quis stahit contra iudicium tuum ? Non est enim aliū Deus præter te. P. Cui est cura de omnibus. *ñ*. Miserere, Deus, omnium, quoniam cuncta potes, et dissimulas peccata hōmīnū pro-

pter pœnitentiā. P. Cui est cura. *ñ*. Glória, et honor. *Reiteretur ñ*.

Aliud Responsorium. Dōminus omnipotens audivit vocem Publicāni, et peccatoris. P. Verus Deus misericors indulgentiam tribuit **127** fideli constēti. *ñ*. Publicānus stans à longē, et non audēbat oculos suos levare ad cœlos : sed percutiēbat pectus suum, dicens : Propitiatus esto mihi peccatori. P. Verus Deus. *ñ*. Glória, et honor, etc. *Reiteretur Responsorium*.

In Lūdibus.

Ad Canticum. Antiphona. Lux præcepta tua sunt, Dōmine, super terram. Justitiā discite habitatores terræ.

Canticum. De nocte vigilat. *Quære fol.* 64.

Oratio. De nocte vigilātem. *Quære fol.* 124.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictus es Deus, et benedictum nomen glōriæ tuæ. Benedicite Dōminum omnes electi ejus : sit nomen sanctum ipsius benedictum in omnia sæcula sæculōrum.

Canticum. Benedictus es Dōmine Deus patrum. *Quære fol.* 6. *Oratio*. Dōmine Deus, qui super Chērubim. *Quære fol.* 114.

Sono. Allelūia. Audiam fac mihi manē potentiā tuam, Dōmine : quia in te confido. P. Ostēde mihi. Allelūia. *ñ*. Allelūia. Memor fui diērum antiquōrum tuōrum, Dōmine, et in opus mānuū tuārum meditabor. P. Ostēde mihi.

Lauda. Laudate Dōminum de cœlis : Allelūia, allelūia. Laudate eum in excelsis. Allelūia, allelūia. *Psalmus* CXLVII.

Lectio libri Ecclesiastici Salomōnis (Cap. xxxiv).

ñ. Deo grātiās.

Fili, qui timet Dōminum, nihil trepidabit : quoniam ipse est spes ejus. Timēti Dōminum beata est anima. Ad quem respiciet, quæ est fortitudo ejus ? Oculi Dōmini super timētes eum, protectōr potentiæ, firmamentum virtutis, tēgimen ardōris, et umbrāculum meridiāni, et precatio offēnsiōnis, et adiutorium casus, exaltans animam, et illūminans oculos, dans sanitatem, et vitam, et benedictionem. Immolantis ex iniquo oblatio maculata, et non sunt beneplacitæ subsannationes injustōrum. Dōminus solus sustinentibus es in via veritatis, et justitia. Dona iniquōrum non probat Altissimus, nec oblationes iniquōrum : nec in multitudīne sacrificiōrum propitiatur peccatis. Qui offert sacrificium ex substantia pāuperum, quasi qui victimat filium in conspectu patris sui. Qui aufert in sudore panem, quasi qui occidit proximum suum. Qui effundit sanguinem, et qui fraudem facit mercenariis, fratres sunt. Unus ædificans, alius destruens : quid prodest illis nisi labor ? Unus orans, et alius maledicens : cujus vocem exaudiet Deus ? Qui baptizatur à mortuo, et iterum tangit illum, quid proficit lavatio illius ? sic qui jejonat in peccatis suis ; et iterum eadem faciens, quid prosit, humiliando se ? orationem illius quis exaudiet ? (Cap. xxxv.) Qui conservat legem, multiplicat orationem. Sacrificium salutare est attendere mandatis, et discedere ab omni iniquitate. Et depro-

catio pro peccatis, discēdere ab injustis. Non apparēbis vācuus ante conspēctum Dōmini. Hæc enim propter mandātum Dōmini ſigunt. Oblatio justi impinguat altāre, et odor suavitatis est in conspēctu Altissimi. *ñ*. Amen.

Hymnus. Splendor patrēnæ. fol. 67.

Supplicatio. Orēmus Redemptōrem mundi. *Quære* fol. 57.

Captula. In matutinis temporibus invocatus, adēso Lūcifer verus; et qui cōelos tuos in splendore respērgis, pectora nostra, et corda lætifīca: ut fidei illuminatiōne animāti, te semper ducem, et principem lūminis adorēmus.

Pater noster. Liberāti à malo. fol. 2.

Lauda. Cantāte Dōmino cānticum novum: Allelūia, allelūia. *ʒ*. Lausejus in Ecclesiā sanctorum. Allelūia.

Oratio. Tibi Dōmine. fol. 117. *Commemoratiōnes* ut suprà fol. 94.

Item exeunte Vesperā, omnia dicantur, ut in primo Exeunte de primo Dominico post Octavam Epiphaniæ fol. 91, exeptis Epistola, et Benedictiōne, quæ sequuntur.

Kyrle, elēison. *ñ*. Christe, elēison. *Kyrie*, elēison.

Capitula. Deus cujus nunquam fulgor extinguitur, nunquam claritas terminatur, quæsumus te, ut dum dies quotidiana, noctis successiōne sintur, tuum lumen sēnsibus nostris semper oriatur, et interior homo noster visitatiōnis tuæ fulgore vegetetur: ut nullis peccatorum tenebris obruamur.

Pater noster. Liberāti. fol. 2.

Benedictio. Preces vestras Dōminus, cui supplicatis, exaudiat, et omnia vobis piaculā, solitā miseratiōne dimittat. *ñ*. Amen. Benedictiōnis suæ super vos Dōminus dona transmittat, et misericordiarum largitor imbres **128** benignus infundat. *ñ*. Amen. Ipsi in hac vita locum per bona opera vestris in cordibus præparētis: ut justificati in ætēnum cum Christo regnētis. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

IN DOMINICO ANTE DIEM CINERUM.

Sabbato ad Vesperos.

Lauda. In noctibus extollite manus vestras in sancta, *P*. Et benedicite Dōminum. *ʒ*. Qui statis in domo Dōmini, in atriis domus Dei nostri. *P*. Et benedicite.

Dōminus sit. *ñ*. Et.

Sono. Intrāte portas Dōmini in confessiōne, atriæ ejus. *P*. In Hymnis confessiōnum. Allelūia. *ʒ*. Laudate nomen ejus: quoniam suāve est, in ætēnum misericordia ejus, et usque in sæculum sæculi veritas ejus. Allelūia. *P*. In.

Dōminus sit. Et cum.

Antiphona. Ecce clamat custos: Venit manē. *P*. Et nox. Queritis, quærite: convertimini: venite. *ʒ*. Laudate pueri Dōminum: laudate nomen Dōmini. *P*. Et nox. *ʒ*. Glória. *P*. Et nox.

Dōminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Ne memōr fueris Deus iniquitates nostras

A antiquas, Allelūia, allelūia, citō nos præveniat misericordia tua, Dōmine. *P*. Iniquitates. *ʒ*. Glória, et honor. *P*. Iniquitates.

Hymnus. Inventor rutilis. *Quære* fol. 92. *Supplicatio*. Orēmus Redemptōrem. fol. 66. *Captula*. Desensio nostra, et *Benedictio*. Benedicat vobis. *Lauda*. Secundum misericordiam. fol. 121.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætērne rerum. *Oratio*. Ætēnum te. fol. 5.

Antiphona. Salus tua Dōmine: super pōpulum tuum benedictio tua. *Psalms* III.

Antiphona. Dele, Domine, iniquitates meas, et miserere mei. *Psalms* L.

Antiphona. Clamo ad Deum altissimum; ad Dōminum qui benefecit mihi. *Psalms* LVI.

Antiphona 1. Convertē nos Deus salutāris noster: et avēte iram tuam à nobis. *P*. Ne in ætēnum irascāris nobis? *ʒ*. Deus tu convertens vivificābis nos: et plebs tua lætābitur in te. *P*. Ne in ætēnum. *ʒ*. Glória, et honor. *P*. Ne in.

Oratio. Convertē nos Deus salutāris noster; et avēte iram tuam à nobis: ac super pōpulum tuum pacem præsta, quam lōqueris; ut plebs tua lætetur in te; ac salutāre tuum custodiā salutis intēlligens, vel misericordiam tuam prosperitate cognoscat, vel benignitatem tuam fructu fœcunditatis suscipiat. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 2. Miserator, et misericors Dōminus: longānimis et multum misēricors. *P*. Non in finem irascetur: neque in ætēnum indignabitur. *ʒ*. Non secundum peccata nostra faciās nobis: neque secundum iniquitates nostras retribuās nobis. *P*. Non in finem irascetur. *ʒ*. Glória, et honor Patri. *P*. Non in finem.

Oratio. Miserator Dōmine, et misēricors non irascāris nobis in finem; sed quantum distat Oriens ab Occāsu iniquitatem omnem à nobis elōnga, et juxtā altitudinem cœli à terra tuam in nobis misericordiam dilata. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Miserere, Deus, omnium, quoniam omnia potes. *P*. Et dissimulas peccata hominum propter pœnitentiam. *ʒ*. Ad te levāmus oculos nostros, qui habitas in cœlis. *P*. Et dissimulas. *ʒ*. Glória, et honor. *P*. Et dissimulas.

Oratio. Deus, misericordiarum Dōmine, cujus potestatis hoc est velle, quod proficere: largam in nobis tuam bonitatem ostēde, et ab altitudine viæ pœnitentiæ, nostra vestigia amove: et artus sanos per sēnitatis ad te ventre concēde. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam Deus noster.

ñ. In te confidunt omnes animæ dicentes: Citō Deus miserabitur nobis, quia Dōminus locutus est dicens: Gaudēbo super unum pœnitentem. *P*. Quam super nonaginta novem justos non indigētes pœnitentiā. *ʒ*. Gaudium erit in cœlo coram Angelis Dei super unum peccatōre pœnitentiam agente, *P*.

Quam super nonaginta. *ÿ*. Glória, et honor. *Reiteretur ã*.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Tu Dómine propter peccatōres misericors vocātus es : si enim nostrī miser-tus fueris, misericors vocaberis.

Canticum Esdræ (Lib. IV, cap. viii).

Dómine, qui hábitas in ætérnum, * cujus óculi eláti et superiōra in aéra :

Cujus est thronus inæstimábilis, * et glória incom-prehensibilis :

Cui adstat omnis exércitus Angelórum cum tremóre, * quorum observatio in vento et igni conver-téntur.

Cujus verbum firmum, et dicta perseverántia. * **B** **129** Cujus dispositio fortis, et jússio terribilis :

Cujus aspéctus aréfácit abyssos, * et indignatio tabéscit montes, et véritas testificátur :

Exáudi Dómine oratiōnem servi tui, * áuribus pèrcipe prece[m] figménti tui.

Inténde in verbō meo, dum enim vivo, lóquar : * et dum sápio, respondébo :

Nec respicias Dómine pópuli tui delicta ; * ipsi qui tibi sérviant in veritate.

Neque atténda[s] impiè agéntium stúdia, * sed qui tua testaménta cum dolóribus custodiérunt.

Neque cógites pèrdere qui in conspéctu tuo falsè conversáti sunt, * sed meménto qui ex voluntáte no-men tuum cum timóre cognovérunt.

Neque volúeris pèrdere, qui pécudum mores habuérunt : * sed respicias super eos, qui legem spléndidè docuérunt.

Neque indignéris eis qui béstiis pejus sunt judicáti : * sed diligas eos qui semper in tua glória considérunt.

Quóniam nos, et patres nostri tálibus móribus égimus : * tu autem propter nos peccatōres misericors vocātus es.

Si enim desideráveris, ut nostrī misereáris, * tunc misericors vocaberis :

Nobis enim non habéntibus ópera justitiæ. Justis autem, quibus sunt ópera multa repósita, * apud te Dómine ex própriis opéribus percipient mercédem suam.

Quid est homo, ut ei indignéris : * aut genus corruptibile, ut ita exacerbéris de ipso.

In veritate enim, nemo de génitis est, qui non impiè gessit ; * aut de confiténtibus, qui tibi non deliquit.

In hoc enim annuntiábitur bónitas tua, et justitia tua Dómine, * cum miser-tus fueris his qui nōn habent substantiam opérum bonórum.

Ad Benedictus. Antiphona. Filii hóminum benedicite Dóminum Israël ; et omnes Sacerdotes servi Dei benedicite Dóminum.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus patrum nostrórum. *Quære fol. 6.*

Sono. Deus misereátur nobis, et benedicat nobis :

A Allelúia. *ÿ*. Illúminet Dóminus vultum suum super nos. *P.* Et benedícat nos. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis : Allelúia, allelúia. Laudáte eum in excélsis. *AH*elúia, allelúia. *Psalmus cxlviii.*

Lectio libri Sapientiæ Ecclesiástici Salomónis (Cap. ii).
ã. Deo grátias.

Metuéntes Dóminum sústinent misericórdiam ejus : et non deflectátis ab illo ne cadátis. Qui timétis Dóminum, créдите illum : et non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum, et in oblectatióne véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, et illuminabántur corda vestra. Respícite filii natiónum hóminum : et scitóte, quis sperávit in Dómino, et confúsus est : permánsit in mandátis ejus, et derelictus est ? et quis invocávit eum, et despéxit illum ? Quóniam pius et misericors Dens, et dimittit in témpore tribulatiónis peccáta : ómnibus exquiréntibus se in veritate. *Væ* dúplici corde, et láblii scelerátis, et peccatóri terram ingrediénti duabus viis. *Væ* dissolúti corde, qui non credent Deo : ideo non protegúntur ab eo. *Væ*, qui perdidérunt sustinéntiam, et qui dereliquérunt vias rectas, et divertérunt in vias pravas. Et quid faciétis, cum aspícere cœperit Dóminus ? Qui timent Dóminum, non erunt incredibiles verbō ejus : et qui diligunt illum, cōservábunt viam illius. Qui timent Dóminum, inquirént quæ beneplácita sunt illi : et qui diligunt eum, replebúntur lege ipsius. Qui timent Dóminum, parábunt corda sua, et in conspéctu illius sanctificábunt ánimas suas. *ã*. Amen.

Hymnus. Splendor patrénæ. *fol. 67. Supplicatio.* Orémus Redemptórem mundi. *fol. 66. Capitula.* Deus auctor lúminis. *Quære f. 115.*

Lauda. Irascímini, et nolite peccáre : Allelúia. Dicite in córdibus vestris. *P.* Et in cubilibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia. *ÿ*. Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ? *P.* Et in cubilibus. *ÿ*. Glória. *P.* Et in.

Oratio. Tibi, Dómine, in. *Quære fol. 117. Commemoratiónes, ut supra fol. 94.*

FERIA QUARTA. IN CAPITE JEJUNII.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus iii.*

Oratio. Quamvis Dómine plúrima malignántium multitúdo ábneget, salútem nostram esse in te Dómino Deo nostro : nobis tamen **130** ob hoc robur spei multum augéatur, quia tu suscéptor noster esse dignátus es : Obstruátur itaque os loquéntium iniqua ; cum sperántes in te misericórdia circúmdat assidua. *ã*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Venite adorémus, et prosternámus aute Deum : et plorémus corám Dómino, qui fecit nos. *ÿ*. Præoccupémus faciém Dei in confessiōne, et in psalmis jubilémus ei. *Psalmus xciv.*

Oratio. Præoccupántes faciém tuam, Dómine, in

confessione, et in psalnis tibi debita modulatione A jubilantes, adoramus ac procidimus ante te, ploratu interno et gemitu deprecantes : ut quia tu fecisti nos, et tu es Deus noster ; nos populum tuum pius Dominus protegas, et oves pascuae tuae pastor sollicitus attendas : tribuasque his gratiam, pro quibus animam posuisti. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 2. Misericors, et miserator, et justus Dominus. *ÿ*. Benignus vir, qui miseretur. *Psalmus* cii.

Oratio. Misericors Domine et juste, fac nos semper esse misericordes ; et commoditati alternae tota adesse facilitate : nec ab auditu malo nos, dum judicaveris, terreas ; sed tuam ad dexteram glorificandos status. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 3. Quærite Dominum, et confortamini : quærite faciem ejus semper. *Psalmus* civ.

Oratio. Quærentibus te, Domine, tribue fortitudinem ; et quærendi te jugiter infunde sanctum amorem : ut qui tuam desiderant cernere faciem, perniciosam mundi non appetant voluptatem : eosque oculi blandimenta non desineant usquequaque captivos ; ut lux vultus tui clarifcet jam beatos. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam, etc.

ñ. Propitiare, Domine, populo tuo, quia peccavit tibi ; et omnes iniquitates eorum ne memineris ; sed fac cum eis misericordiam. *P*. Et exaudi illos, pro quibus invocaverunt te Domine. *ÿ*. Convertere, Domine, aliquantulum, et delectare super servos tuos. *P*. Et exaudi illos. *ÿ*. Gloria, et. Reiteretur *ñ*.

In Laudibus.

Antiphona. Averte faciem tuam a peccatis meis : et omnes iniquitates meas dele. *Psalmus* l.

Oratio. Averte faciem tuam a peccatis nostris Domine ; et omnes iniquitates nostras dele : remove ab oculis tuis malarum nostrarum facinus voluptatum ; nostræque confessioni clementer tuum adpone auditum : Misere, quæsumus, rogantibus nobis, qui propitius respicis in adversis, et qui desperatis cor poenitens tribuis ad confessionem gloriæ tuæ. Sed quia Publicanus a longè stans et percussus pectus suum, solâ confessione purgatus est ; similiter et nos peccatores exaudi : ut sicut illi meritis petitionis suæ fructus donasti ; ita et nobis supplicantibus indignis servis tuis veniam digneris impendere peccatis. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Ad Canticum. Antiphona. Ne extermines populum tuum, Domine ; et hereditatem tuam, quam liberaſti.

Canticum. Domine, Domine, rex deorum caelorum. *Quære fol.* 103.

Matutinarium. Antiphona. Deus misereatur nostri, et benedicat nobis : *P*. Illuminet vultum suum super nos. *ÿ*. Ut cognoscamus in terra viam tuam : in

omnibus gentibus salutare tuum. *P*. Illuminet. *ÿ*. Gloria, et honor, etc. *P*. Illuminet.

Lauda. In sanctis ejus laudate Dominum. Alleluia, alleluia. In firmamento virtutis ejus laudate Dominum. Alleluia, alleluia. *Psalmus* cl.

Lectio libri Sapientiae Salomonis (Cap. xii).

ñ. Deo gratias.

Deus, qui das locum poenitentiae, tu dona veniam peccatis nostris. Quis enim dicet tibi : Quid fecisti ? aut quis stabit contra judicium tuum ? aut quis in conspectu tuo veniet vindex iniquorum hominum ? aut quis tibi imputabit, si nationes perierunt, quas fecisti ? Nec enim alius est Deus quam tu, cui cura est de omnibus, ut ostendas quoniam non injus te judicasti. Neque rex neque tyrannus in conspectu tuo inquit B rent de his quos perdidisti. Cum sis ergo justus, justè omnia disponis : ipsum quoque puniri qui debet, condemnas, et exterum aestimas a tua virtute. Virtus enim tua justitiae initium est : ob hoc quod noster Dominus es, omnibus te parcere facis. Virtutem enim ostendis, qui non credideris esse in virtute consummatus ; sed hos, qui sciunt, audaciam traddis. Tu autem Dominator Domine virtutis, **131** cum tranquillitate judicas peccatores, et cum magna reverentia disponis nos : subest enim tibi, cum velles, posse. Docuisti enim populum tuum per talia opera, quoniam oportet justum esse humanum, et bonâ spe fecisti filios tuos : quoniam das locum in peccatis poenitentiae. Si enim inimicos servorum tuorum, et debitos morti, cum tanta cruciasti attentione, et liberasti dans tempus, et locum, per quem possunt mundari a malitia ; cum quanta diligentia judicasti filios tuos, quorum parentibus juramenta et conventionem suarum dedisti promissionum ? Cum ergo nobis disciplinam das, inimicos nostros multipliciter flagellas, ut bonitatem tuam cognoscimus, judicantes : et cum de nobis judicatur, speremus misericordiam. *ñ*. Amen.

Hymnus. Benignitatis fons Deus, etc. *Supplicatio*. Oramus Redemptorem. *Quære fol.* 69.

Capitula. Erubescimus, Domine, te patrem vocibus appellare, qui filiorum amissimus dignitatem : sed quia paterno affectu nos salvas, cum de propriis delictis nos judicas ; adeo, et si indigni filii, paternæ tamen precem fundimus pietati, petentes, ut in hoc nostræ afflictionis tempore, nostrum jubeas peccatum dimittere : quo, et si meritis nequimus, saltem affectu cordis, te patrem invocemus, atque dicamus :

Pater noster. Et ne nos, A malo nos libera, etc. *Quære fol.* 10.

Huquillate vos benedictioni.

Dominus sit semper. *ñ*. Et cum.

Lauda. Irascimini, et nolite peccare : Alleluia. Dicite in cordibus vestris, Alleluia. *P*. Et in cubilibus vestris compungimini. Alleluia, alleluia, alleluia. *ÿ*. Sacrificate sacrificium justitiae, sperate in Domino. Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona ? *P*. Et in *Benedictio*. Omnipotens Deus, qui ob indictum hoc

jejunium nostra pāndimus crimina, ab omni nos delicto immunes efficiat. *ñ*. Amen. Suscipiens vestrae abstinentiae precem nunquam vos patiatur à suo dividi corpore. *ñ*. Amen. Ut sicut admonitio ejus vos prævénit, quā divinæ animadversiónis evāsistis sententiam : ita miseratio subsequatur, quā perducāmini ad cœrcenam. *ñ*. Amen.

Per.

Commemoratiões dicantur ut in fol. 94.

Ad Tertiā.

Propheta. Fili, custodi sermōnes. fol. 96.

Lectio libri Exodi (Cap. xix, xx).

ñ. Deo grātias.

In illis diēbus : Vocāvit Dōminus Mōysen de monte, et ait : Hæc dices dōmui Jacob, et adnuntiābis filiis Israël : Vos ipsi audistis, quæ fēcērīn Aegyptiis, quōmodō portāverim vos super alas aquilārum, et assūpserim mihi. Si ergo audieritis vocem meam, et custodiēritis pactum meum, eritis mihi in pecūlium de cunctis pōpulis : meus est enim orbis terræ. Et vos eritis mihi regnum sacerdotale, et gens sancta : hæc sunt verba quæ loqueris ad filios Israël. Venit Mōyses : et vocāvit majōres natu pōpuli, et pōsuit omnes hos sermōnes quos mandāverat Dōminus. Responditque univērsus pōpulus simul : Cuncta quæ locūsus est Dōminus, faciēmus. Cumque retulisset Mōyses verba pōpuli ad Dōminum, ait ei Dōminus : Jam nunc veniam ad te in caliginem nubis, ut audiat me pōpulus loquētem, et credat tibi in perpētuum. Nuntiāvit ergo Mōyses verba pōpuli ad Dōminum. Qui dixit ei : Vade ad pōpulum, et sanctifica illos hodiē, et crās lavent vestimēta sua, et sint parāti in diem tertiūm : die autem tertio descendet Dōminus corā omni plebe super montem Sināi. Constituēsque tēminum pōpuli per circūitum, dicens : Cavēte ne ascendātis in montem, nec tangātis fines illius : omnis qui tetigerit montem, morte moriētur. Manus non tanget eum, sed lapidibus opprimētur via, ut confodiātur jáculis : sive jumētum fuerit, sive homo, non vivet : cūmque cōperit clāngere búccina, tunc ascendunt in montem. Descenditque Mōyses de monte ad pōpulum, et sanctificāvit eum. Qui cum lavāssent vestimēta sua, ait ad eos : Estōte parāti in diem tertiūm, nec appropinquētis uxōribus vestris. Jam advēnerat dies tertiūus, et manē inclaruērat : et cōpērunt audiri tonitrua, ac micāre fūlgora, et nubes densissima operire montem, clangōrque búccinæ vehemētiūs perstrepēbat : timuitque pōpulus qui erat in castris. Cūmque eduxisset eos Mōyses in occūrsū Dei de loco castrōrum, steterunt ad radicē montis. Totus autem mons Sināi fumābat : eō quōd descendisset Dōminus super eum in igne, et ascendit fumus ex eo quasi de fornāce : eratque mons terribilis. Et sōnitus búccinæ pōpulum crescēbat in iugis, et prolixiūs tendebatur : Mōyses loquebatur, et Dōminus respondēbat ei. Descenditque Dōminus super montem Sināi in ipso montis vértice, **132** et vocāvit Mōysen in cacūmen rjus. Quo cūm ascendisset, dixit ad eum : Descēde,

et contestāre pōpulum : ne fortē velint transcendere tēminos ad vidēndum Dōminum, et pēreat ex eis plūrima multitūdo. Sacerdōtes quoque qui accēdunt ad Dōminum, sanctificētur, ne percūtiat eos. Dixitque Mōyses ad Dōminum : Non pōterit vulgus ascendere in montem Sināi : tu enim testificāsus jurāsti, dicens : Pone tēminos circa montē, et sanctificā illum. Cui ait Dōminus : Vade, descēde : ascēdēsque tu etiā, et Aaron tecum : Sacerdōtes quoque, et pōpulus ne trāseant tēminos, nec ascēdant ad Dōminum, ne fortē interficiat illos. Descēdit Mōyses ad pōpulum, et omnia narrāvit eis. Locutusque est Dōminus cunctos sermōnes hos : Ego sum Dōminus Deus tuus, qui edūxi te de terra Aegypti, de domo servitūtis. Non habēbis deos aliēnos corā me. Non faciēs tibi scūptile, neque omnem similitūdinem quæ est in cœlo dēsupēr, et quæ in terra dēorsum, nec eōrum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorābis ea, neque coles : ego sum Dōminus Deus tuus fortis, zelōtes, visitans iniquitātem patrum in filios, in tertiā et quartā generationē eōrum qui odērunt me : et faciēs misericōrdiam in illis his qui diligunt me, et custodiunt præcēpta mea. Non assūmas nomen Dōmini Dei tui in vanum : nec enim habēbit insōntem Dōminus eum qui assūpserit nomen Dōmini Dei sui frustrā. Honōra patrem tuam et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quōniam Dōminus Deus tuus dabit tibi. Non occides. Non mœchāberis. Non faciēs furtum. Non loqueris contra prōximum tuum falsum testimōnium. Non concupisces domum prōximi tui : nec desiderābis uxōrem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non āsinum, nec omnia quæ illius sunt. Cunctus autem pōpulus audiēbat voces, et lāmpadas, et sōnitum búccinæ, montēque fumāntem : et perterriti ac pavore concūssi, steterunt procū, dicētes Mōysi : Lōquere tu nobis, et audiāmus : non loquātur nobis Dōminus, ne fortē moriāmur. Et ait Mōyses ad pōpulum Nolite timēre : ut enim probāret vos venit Deus, et ut terror illius esset in vobis, et non peccarētis. *ñ*. Amen.

Lectio libri Esatæ Prophætæ. (Cap. LVIII).

ñ. Deo grātias.

Hæc dicit Dōminus : Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, et annūntia pōpulo meo scēlera eōrum, et dōmui Judā peccāta eōrum. Me enim de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt : quasi gens, quæ justitiam fēcērīt, et judicium Dei sui non derelinquerit : rogant me judicīa justitiæ : appropinquāre Deo volunt. Quarē jejunāvinus, et non aspexisti : humiliāvinus ānimas nostras, et necisisti? Ecce in die jejūni vestri inventur voluptas, et omnes debitōres vestros repētis. Ecce ad lites, et contentiōnes jejunātis, et percūtis pugno impiē. Nolite jejunāre sicut usque ad hanc diem, ut audiātur in excēlso clamor vester. Numquid tale est jejūnium quod elēgi, per diem affligere hōminem ānimam suam? numquid contorquēre quasi circulum caput suum, et saccum et cinerem stērnere? numquid istud

vocâbis jejûnium, et diem acceptabilem Dômino? **A** tîo sæculâris nostram mentem dejiciat, nec persuasio nociva possideat, nec infidélitas tenebrôsa concludat : sed vultûs tui super nos signâto lûmine fulgeâmus ; sempërque in eodém splendóre stabilitate veræ fidei gradiâmur. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antiphona 3. Convertere Domine, et éripe animas nostras : salvos nos fac propter misericórdiam tuam. Quia non est in morte, qui memor sit tui. *ñ*. Dômine, ne in ira tua arguas me, neque in furóre tuo corripias me. *Psalms vi.*

ñ. Exúrge Dômine ni-erere nobis, quia venit tempus miseréndi. Timébunt Gentes nomen tuum, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* Réspice in oratiónes páuperum : et ne spernas preces eórum. *ñ*.

B Posuisti iniquitâtes nostras in conspéctu : omnes dies nostri defecerunt : et nos in ira tua defécimus. Dômine refúgium esto nobis à diébus malis. *P.* Réspice in oratiónes páuperum. *ñ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Réspice in oratiónes páuperum.

Sequéntia Epistolæ Pauli Apóstoli ad Colossenses (Cap. II).

ñ. Deo grâtiâs.

Fratres : Sicut accepistis Christum Jesum, in ipso ambulâte, radicâti, et superædificâti in ipso, et confirmâti fide, sicut et didicistis, abundantes in gratiarum actiône. Videte ne quis vos decipiat per philosophiam, et inânem fallâciam, secúndum traditionem hóminum, secúndum elementa mundi, et non secúndum Christum : quia in ipso hábitat omnis plenitúdo divinitâtis corporâliter. Et estis **C** in illo repléti, qui est caput omnis principatus et potestatis : in quo et **133** circumcisi estis circumcisiône non manu factâ in expoliatióem corpóris carnis, in circumcisióem Christi : et sepulti ei in baptismo, in quo et resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitâvit illum à mórtuis. Et qui cum mórtui essetis in delictis, et præpútio carnis vestræ, convivificâvit vos cum illo, donans vobis omnia delicta. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Servite Dômino in timóre : et exaltate ei cum tremóre. Apprehéndite disciplinam, nequândo irascatur Dôminus, et pereatis de via justa. *ñ*. Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditâti sunt inânia. *Psalms II.*

Oratio. Disciplina tua, Dômine, nos tibi et sancto timóri conjúgat, et ad exultatióem tuam timóre nos átrahat : ac ne à via justa recedâmus, nos cõtine : et ut in te fidere possimus, beátos esse concède. *ñ*. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antiphona 2. In tribulatióne nostra Deus, dilatâsti nos. Miserere nobis, et exaudi oratióem nostram. *ñ*. Cum invocârem te, exaudisti me Deus justitiæ meæ : in tribulatióne mea dilatâsti mihi. Miserere mei, et exaudi oratióem meam. *Psalms IV.*

Oratio. Dum te, omnipotens Deus, nostræ delinquentiæ reddunt advérsam, tuâ inspiratióne, quæsumus, nostra te invocatio propitium, et confessio liciat esse placatum : ut, te miserante, nec tribulâ-

tio sæculâris nostram mentem dejiciat, nec persuasio nociva possideat, nec infidélitas tenebrôsa concludat : sed vultûs tui super nos signâto lûmine fulgeâmus ; sempërque in eodém splendóre stabilitate veræ fidei gradiâmur. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antiphona 3. Convertere Domine, et éripe animas nostras : salvos nos fac propter misericórdiam tuam. Quia non est in morte, qui memor sit tui. *ñ*. Dômine, ne in ira tua arguas me, neque in furóre tuo corripias me. *Psalms vi.*

ñ. Exúrge Dômine ni-erere nobis, quia venit tempus miseréndi. Timébunt Gentes nomen tuum, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* Réspice in oratiónes páuperum : et ne spernas preces eórum. *ñ*.

B Posuisti iniquitâtes nostras in conspéctu : omnes dies nostri defecerunt : et nos in ira tua defécimus. Dômine refúgium esto nobis à diébus malis. *P.* Réspice in oratiónes páuperum. *ñ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Réspice in oratiónes páuperum.

Preces. Indulgéntiam postulâmus, Christo, exaudi. *P.* Placare, et miserere. *ñ*. Jesu unigénite : Dei Patris Filius, qui es imménsæ bonitâtis, Dômine. *P.* Placare, et miserere. *ñ*. Cuncti de gemitibus exorântes pòscimus ; cunctique simul deprecântes quæsumus. *P.* Placare, et miserere. *ñ*. Tua jam cleméntia mala nostra súperet : tuo jam seréno vultu in nos réspice. *P.* Placare, et miserere. *ñ*. Remissionem ómniun peccatórum, quæsumus : indulgenclemens mala, quæ commisimus. *P.* Placare, et miserere.

Capitula. Miserere nobis, Dômine, miserere ; ne nobis peccatórum infirmitas áfferat mortem : Sana nos Dômine, ut ánima turbâta per culpam, sit tranquilla per grâtiâ : infunde medicinam ægrótis, veniam præstâdo delictis. *ñ*. Amen.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Sextam. Lécio libri Ezechielis Prophætæ (Cap. 18).

ñ. Deo grâtiâs.

Hæc dicit Dôminus : Convertimini, et ágite pœnitentiam ab ómnibus iniquitatibus vestris : et non erit vobis in vulnâ iniquitas. Projicite à vobis omnes prævaricatiónes vestras, in quibus prævaricâti estis, et facite vobis cor novum, et spiritum rectum : et quare moriemini domus Israël? Quia nolo mortem morientis, dicit Dôminus, revertimini, et vivete. *(Cap. xx.)* Et factus est sermo Domini ad me, dicens : Fili hóminis loquere senióribus Israël, et dices ad eos : Hæc dicit Dôminus : Numquid ad interrogandum me vos venistis? vivo ego, dicit Dôminus, quia non respondébo vobis. Si júdicas eos, si júdicas filii hóminis, abominatiónes patrum eórum ostende eis. In justitia mea ambulâte, et judicia mea custodite, et facite ea : ut sit signum inter me, et vos, et sclátur, quia ego sum Dôminus Deus vester. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Desidérium páuperum exaudivit Dôminus : præparatióem cordis eórum exaudiet auris tua. Judicâre pupillo et húmili, *P.* Ut non appouat

ultrâ magnificâre se homo super terram. *ÿ*. Exurge Dómine Deus meus, et exaltétur manus tua : ne obliviscâris páuperem in finem. *P.* Ut non appónat. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Ut non appónat ultra. *Psalms ix.*

134 *Oratio.* Desidérium tuórum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut et donórum cosléstium nobis cópiam tribuas; et tu amórem prætereúntium rerum à nobis avértas : Auris quoque tua nostram ita orationem inténdat, ut dum pupillo humilltque júdicio léceris, patèrnâ nobis indulgèntiâ blandiâris; et pro humiliatióne præsentium gáudia retribuas aeternórum. *â*. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antiphona 2. Propter misérias ínopum, et gémitum páuperum. *P.* Nunc exúrgam dicit Dóminus. *ÿ*. Elóquia Dómini, elóquia casta : argéntum igne examinátum terræ, purgátum séptuplúm. *P.* Nunc exúrgam. *ÿ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Nunc exúrgam. *Psalms xi.*

Oratio. Deus, qui supérbis resistis, et línguam magniloquam labiaque dolósa dispèrdis; fac nos casta elóquia tua, quæ velut argéntum igne probátum sunt examináta, percipere : ut omni arrogántiæ tumóre dejécto, expositóque conditiónis nostræ contágio, genimine dignitátis splendórem, sanctitáte íuditum, in nostra conditióne suscipiámus; itaque per te renovátum per ómnia retineámus. *â*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antiphona 3. Usquequò Dómine obliviscèris nos in finem? quóusquè avértis facièm tuam à nobis? *P.* Réspice, et exáudi nos Dómine Deus noster. *ÿ*. Quám diu ponam consilia in ánima mea, dolorem in corde meo per diem? Usquequò exaltábitur inimicus meus super me? *P.* Réspice, et exáudi nos. *ÿ*. Glória, et honor, etc. *P.* Réspice. *Psa'mus xii.*

â. Gémitus pópuli tuí, Deus Dómine, exáudi, et angústias quas pátimur, vide. *P.* Et velócitèr miserere. *ÿ*. Tu Dómine pater noster, redemptor noster, à sæculo nomen tuum. Quare errâre fecisti nos de viis tuis : indurâti cor nostrum ne timéremus te? convertere, Dómine, super servos tuos, tribus hereditátis tuæ. *P.* Et velócitèr. *ÿ*. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur â*.

Preces. Exáudi nos, Dómine, exáudi. *P.* Et miserátus, dona nobis véniam. *ÿ*. Altíssime factor cœli, et terræ, peccátum nostrum dimitte. *P.* Et miserátus. *ÿ*. Vide Dómine plebis tuæ laménta : effúnde plúviam largam. *P.* Et miserátus. *ÿ*. Dimitte, quæ geméntes fatémur; et præsta, quæ postulámus. *P.* Et miserátus. *ÿ*. Succúrre jam poenitèntibus Christe; ac preces ómnium munda. *P.* Et miserátus.

Capitula. Réspice, et exáudi nos, fol. 99.

Prophetia. Fili, habe fidúciam in Dómino. fol. 95.

Lectio libri Exodi (Cap. xxiii).

â. Deo grátias.

In illis dióbus. Locútus est Dóminus ad Móysen dicens : Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédât te, et custódiat in via, et introducat ad locum

A quem præparávi tibi. Obsérva eum, et audi vocem ejus; nec contemnéndum eum putes : quia non dimittet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem ejus, et léceris ómnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, et affligam affligèntes te. Præcedéique te Angelus meus, et introdúcet ad Amorrhæum, et Cethæum, et Pheræzum, Chananzæumque, et Jebusæum, quos ego contrivero. Non adorâbis deos eórum, nec coles eos : non facies ópera eórum, sed destrues eos, et coufringes státuas eórum. Servietisque Dómino Deo vestro, ut benedícat panibus tuis et aquis, et auferam infirmitatem de médio tui. Non erit infœcúnda, nec stérilis terra tua : númerum diérum tuórum implèbo. Terrórem meum mittam in præcúrsu tuum, et occidam omnem pópulum, ad quem ingredieris : cunctorúmque inimicórum tuórum terga vertam, ántequàm intróeas. Non ejiciam eos à faciè tua anno uno : ne terra in solitúdine redigátor, ei crecant contra te bestię. Paulátim expéllam eos de conspéctu tuo, donec augeâris, et possideas terram, quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi. *â*. Amen.

Lectio libri Jeremiæ prophætæ (Cap. iv).

â. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Desérta erit omnis terra, sed tamen consummationem non faciám. Lugèbit terra, et mœrèbunt cœli désupèr : eò quòd locútus sum, cogitávi, et non poenituit me, nec avérsus sum ab eo. A voce équitis et mittèntis sagittam, fugit omnis civitas : ingrèssa sunt árdua, et ascenderunt rupes : univérse urbes derelictæ sunt, et non hábitat in eis homo. Tu autem vastáta quid facies? cum vestieris te cóccino, cum ornáta fúeris ánnulo áureo, et pinxeris stúbio óculos tuos, frustrâ componèris : contempserunt te amatóres tuí, ánimam tuam quærunt. Vocem enim quasi parturiéntis audivi, **135** angústias ut puerperæ : vox filię Sion inter moriéntis, expandentisque manus suas : vae mihi, quia defécit ánima mea propter interféctos (Cap. v). Circulte vias Hierúsalem, et aspícite, et consideráte, et quærite in platéis ejus, an inveniátis virum faciéntem júdicium, et quæréntem fidem : et propítius ero ei. *â*. Amen.

Sequéntia Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses (Cap. iii).

â. Deo grátias.

Fratres, cum Christus apparúerit, vita vestra; tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram; fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscèntiam, et avaritiam, quæ est simulacrórum sérvitus : propter quod venit ira Dei super filios incredulitátis : in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis. Nunc autem depónite et vos ómnia, iram, indignationem, malitiam, blasphemiam, turpem sermónem de ore nolite emitte. Nolite mentiri invicè, et induentes novum, eum, qui renovátur in agnitiónem, secúndum imáginem ejus, qui creávit eum : ubi

non est Gentilis et Judæus, masculus et femina, circumcisio et præputium, Barbarus et Scytha, servus et liber. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Delicta nostra, Domine, tu solus intelligis : à peccatis nostris munda nos. *P.* Et ab aliènis parce servis tuis, Domine. *ÿ*. Cæli enarrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúntial firmaméntum. *P.* Et ab aliènis. *ÿ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et ab aliènis. *Psalmus xviii.*

Oratio. Ab occúltis nostris munda nos. *Quære fol. lxxviii.*

Antiphona 2. Mitte nobis auxilium de sancto : *P.* Et de Sion tuere nos, Domine. *ÿ*. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : próteget te nomen Dei Jacob. *P.* Et de Sion. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Et de Sion. *Psalmus. xix.*

Oratio. Imple Domine petitiónes nostras ; ac mitte nobis auxilium de sancto : memor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solum oblatiõe, atque afflictiõe dicámus : ut nos tibi humiles semper fácias et contritos atténdas. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Desidérium animæ uostræ dona nobis, Domine : *P.* Præveni nos in benedictiõe dulcedinuis. *ÿ*. Domine in virtáte tua lætábitur rex : et super salutáre tuum exultábit vebeméntér. *P.* Præveni nos. *ÿ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Præveni nos. *Psalmus. xx.*

Preces. Misérere, et parce, clementíssime Domine, populo tuo, *P.* Quia peccávimus tibi. *ÿ*. Prostráti láchrymas producimus, pandéntes tibi occúltas, quæ admisimus : à te Deus expóscimus. *P.* Quia peccávimus. *ÿ*. Oratiões Sacerdotum áccipe : et qui véniam pósulant, affluéntér tribue ; ac tuæ plebi misérere, Domine. *P.* Quia peccávimus tibi. *ÿ*. Fuiórem tuum adduxisti super nos, nostra delicta dira turbavérunt nos : et absque ulla spe defécimus. *P.* Quia peccávimus tibi. *ÿ*. Remissiõe peccatórum tribue : et largitátem dona nobis plúviæ : te invocámus, tu adésto. *P.* Quia peccávimus tibi.

Kyrie, eléison. *ñ*. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Virtus imménsa, Domine, tibi subdátur ánima, et caro nostra : tibi que sincerissimè desérviat vita nostra : desidérium animæ, quo ad te pervéniat, supple : et labiódum deprecationem, ne nullis formis ille adversárius subrípiat, súscipe : occúltum hostem devince virtúte tuá, nosque præveni in benedictiõe, et per viam vitæ perduc ad gáudia sempitérna.

Pater noster. Et ne. A malo nos libera, etc. *fol. 10.* Humiliáte vos benedictiõi.

Dóminus sit semper vobíscum. *ñ*. Et cum spíritu tuo.

Sermo beatissimi Patris nostri Isidóri Episcopi ad Carnes tolléndas.

Frates charíssimi : Rogo vos, et admóneo vos, ut in isto legítimo, ac sacratíssimo die, excéptis Domínicis diébus, nullus prandère præsumat, nisi fortè ille, quem jejúnare infirmitas non perúntit : quia aliis diébus jejúnare, aut remédium, aut præmium est : in Quadragesima non jejúnare, peccátum est ;

alio témpore qui jejúnat, áccipit indulgéntiam : in Quadragesima, qui potest, et non jejúnat, sentiet pœnam. Et ipse tamen, qui jejúnare prævalet, sed réctiùs sibi soli, aut sive álius infirmus cum ipso sibi in domo sua præparet, quod accípiat. Et illos, qui jejúnare prævalent, ad prándium non invitent : quia si hoc lécerint, non solum Deus, sed étiam hómines possunt illos intelligere, non pro infirmitate non posse, sed pro gula jejúnare non valère. Sufficiat illi quod ipse jejúnare non prævalet. Et magis cum gémitu, et suspírio, et ánimi dolóre adducet, **136** pro eò quòd, aliis jejúnantibus, ille abstinere non potest. Et quod opus est, uniculque infirmo secretè, aut sibi soli, aut cum álio similiter infirmo faciát præparári : quia non ei opórtet áliquem sanum,

ut roget ad prándium, ne sibi áugeat etiam de altérius gula peccátum. Pro eo tamen quod non potest jejúnare, ámpliùs debet erogáre paupéribus : ut peccáta, quæ non potest jejúnando curáre, possit eleémósynas dando, redimere. Bonum est jejúnare, fratres, sed meliùs est eleémósynas dare. Si áliquis utrúmque potest, duo sunt bona : si verò non potest, meliùs est eleémósyna. Si possibilitas non est jejúnandi, eleémósyna súfficit sine jejúnando ; jejúnium vero sine eleémósyna omnino non súfficit. Ergo si áliquis non potest jejúnare, eleémósynam faciát. Eleémósyna sine jejúnio bona est. Si ergo prævalet jejúnium cum eleemosyna, duplex bonum est ; jejúnium vero sine eleémósyna nullum bonum est, nisi fortè si ita sit áliquis pauper, ut non hábeat omninò quid tribuat. His verò, qui non habúerint, undè tribuant, súfficit voluntas bona, secúndum illud, quod scriptum est : Glória in excélsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntátis. Sed quis erit, qui se possit excusáre, cum étiam pro cálice aquæ frigidæ mercédem se Dóminus esse promiserit ? et quare frigidæ dixit ? ne fortè se possit áliquis pauper de lignórum penúria excusáre ; aut certè dicere se vasculum, ubi aquam calefáceret, non habère. Dénique et per beátum Prophétam, fratres charíssimi, Dóminus ita hortátur, et áduonet eleémósynam fieri, ut propè nullus pauper sit, qui se váleat excusáre, sic enim ait : Hoc est jejúnium, quod elégi, dicit Dóminus : Frange esuriéti panem tuum. Non dicit, ut integrum daret, ne fortè pauper ille álium non habéret : sed frange, inquit : hoc est dicere : Etiam si tanta sit tibi paupértas, ut non hábeas nisi unum panem ; ex ipso tamen frange, et páuperi tribue : et egénem, ac sine tecto induc in domum tuam. Si áliquis ita pauper est, ut non hábeat cibum, vel in uno ángulo domús suæ præparet peregrino léctulum ; quid nos dictúri sumus fratres ? qualem excusatiõe habère potérimus, qui amplas et spatiósas domos habéntes, vix aliquándò dignámur accipere peregrinum ? ignorántibus, imo non credéntibus, quod in omni peregrino Christus excípiatur, sicut et ipse dixit : Hospes fui et non suscepistis me : et, quándiù non fecistis uni de minimis iis, nec mihi facistis. Laboriódum, et fastidiódum nobis est, in paupéribus excíperé Christum

in patriam nostram ! Timeo, ne nobis ille dicat : *Ite, et non nos recipiat in beatitudine sua. Contemnitis illum in mundo : timeo, ne nos contemnat in cælo, secundum quod ipse dixit : Esurivi, et non deditis mihi manducare ; et, quandiu non fecistis uni de minimis istis, nec mihi fecistis ; et quod post sequitur. Fratres, avértat hoc Deus à nobis ; hoc enim póstea addit dicens : Discédite à me, maledicti : ite in ignem ætérnum. Ego in hanc senténtiam néminem júdico : Unusquisque aténdat senténtiam suam ; nec tamen arguo et reprehéndo : quia fortè aliquóties venit per negligéntiam, ut vestiménta, quæ debuérunt accipere pauperes, deforméntur à lineis ; et timeo, ne ipsi pauni ad testimónium proferántur in die júdicii, secúndum quod Jacóbus dicit : Agite nunc divites, plorátis ululantes in miséris, quæ advénient vobis. Divitiæ vestræ putrefactæ sunt. Et ómnia sicut dixit, fratres charíssimi, qui per Apóstolum suum comúniátur Christus, licét non nimium térreant ; non tamen de Dei misericórdia desperándum est. Aut ego, et mei si negligénter, cum Dei adjutório cum póssumus, nos emendáre volumus ; eleémósynas, quas hucusquæ párcius fécimus, largiús erogémus ; et quæ pro peccátis præteritis, cum dolore, et gémitu, et spe repausatiónis Domínica misericórdia docémur. Ergo sicut suprà suggéssimus, fratres charíssimi, jejúnia nostra eleemosynarum pinguedo comméndet. Quia tale est jejúnum sine eleémósyna, qualis sine óleo est lucérna. Nam si lucérna, quæ sine óleo accénditur, fumáre potest, lucére non potest : ita jejúnum sine eleémósyna carnem quidem crúciat ; sed charitas lúmine ánimam non illústrat. Interim vel quod ad præsens ágitur, fratres, sic jejunémus, ut prændia nostra paupéribus erogémus, ut quod prænsári erámus, non in nostris sácculis, sed in viscéribus pauperum reponámus ; quia manus pauperis gazophylácium Christi est : quidquid accipit, ne inter péreat, in Cælo repónit : quia quamvis, quod pauper accipit consumátur ; merces tamen boni óperis in Cælo recónditur. Nam si prændia nostra exquisitis sapóribus, et multiplicatis férculis expéndere studémus ad cœnam : sicut córpori nostro delitiæ non solám non subtrahúntur, sed étiam duplicántur : ac si córpori vestro **137** nihil minúitur ; sic ánimæ nihil augetur. Hoc, fratres, timens magis quàm de vobis áliiquid sinístram credens, admóneo. Scio enim ex vobis plures, Deo propítio, et peregrinos assiduè accipere, et paupéribus fréquentèr dare. Et idè quod súggero, ad hoc proficiat. Qui verò non facit, aut fortè largiús faciébat, tam sanctam sibi, et omnino plácitam operatiónem in consuetudinem trahat. Et licét credam quòd, Deo inspiránte, semper superveniéntibus festivitátibus, casitátem, et charitátem ante plures dies, étiam cum propriis uxóribus custódiat Cháritas vestra ; tamen (licét et supérfluè étiam, quòd vos fácere credo) charitátem contemplatiónis commóneo ; ut per totam Quadragesimam, et usque ad finem Paschæ castitátem, et charitátem, Deo auxiliánte, servétis, ut, in illa sacrosáncta solemnitéte,*

A paschali, charitátis lucerna vestiri, eleémósynis dealbári, orationibus, vigiliis, et jejúniis, vel aliquibus cælestibus et spiritalibus margaritis ornari possitis, non solám cum amicis sed étiam cum inimicis ; ut pacifici liberá, et secúra consciéntia ad altáre Dómini accedéntes, corpus, ac ságuinem ejus, non ad júdícium, sed ad remédium possitis accipere. Sed cum de eleémósynis loquimur, non conturbétur angústia paupértas. Omnia enim complére quisquam póterit, cum fecit, quod póuit : quia volúntas perfectá faciéndi, reputátur pro ópere facti. Sed hoc ille implet, qui hóminem pauperem, quasi se ipsum consideráre volúerit, et sic pauperi tribuat, quómódò si ipse in tali necessitáte esset, se fieri cupiébat : et qui fécerit sic, et novi, et vétéria Testaméti præcepta complévit, implens illud evangélium : Omnia quæcúmque vultis, ut faciant vobis hómines, et vos fácite illis similitèr. Etenim lex, et Prophéta sic implétur ad glóriam, ad quam veræ et perfectæ charitátis legem, pius vobis Dóminus suá protectione perdúcat. Amen. Præstánte Dómino nostro Jesu Christo, cui est honor, et impérium sine fine in sæcula sæculórum. *ñ*. Amen.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. *ñ*. Deo grátias.

Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum, etc.

IN PRIMO DOMINICO QUADRAGESIMÆ

Ad Vesperos.

Lauda. Qui fecit luminária magna solus : *P.* Quóniam in sæculum misericórdia ejus. *ñ*. Solem in potestátem diéi : Lunam, et stellas in potestátem noctis. *P.* Quóniam in.

Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.

Sono. Avérte Dómine faciém tuam à peccátis meis : et omnes iniquitátes meas dele. *Allelúia.* *ñ*. Misérere mei Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam : et secúndum multitudinem miseratiónum tuarum, dele iniquitátes meas. Usquequá jue lava me ab injustitia mea : et à peccáto meo munda me. *Allelúia.* *ñ*. Iniquitátem meam ego cognóscó, Dómine : et peccátum meum contra me est semper. Tibi solí peccávi : et malum coram te feci. Cor mundum crea in me Deus : et spiritum rectum innova in viscéribus meis. *Allelúia.*

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Antífona. Si dixérimus quia peccatum non habémus, nos ipsos sedúcimur, et véritas in nobis non est. Si verò confitéamur delicta nostra : *P.* Fidélis est, et justus, ut remíttat nobis peccáta, et emúndet nos ab omni iniquitáte. *ñ*. Veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos. *P.* Fidélis. *ñ*. Glória, et.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Dirigam vias tuas, *Allelúia.* *P.* In jocunditáte éxeas, et cum lætítia discédas. Montes, et colles exultábunt expectántes te cum glória *Allelúia, allelúia, allelúia.* *ñ*. Non accédet ad te malum : et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo. *P.* In jocunditáte. *ñ*. Glória, et honor Patri, etc.

Hymnus.

Allelúia piis édite laudibus,
Cives æthérei, psállite unanimitèr
Allelúia perénne.

Hinc vos perpétui lúminis áccolæ
Ad summum resonáte hymniferis choris
Allelúia perénne.

Vos Urbs exúnia suscipiet Dei,
Quæ lætis resonans cántibus, éxcitat
Allelúia perénne.

Felici réditu gáudia súmíte,
Reddéntes Dómino gloríficum melos,
Allelúia perénne.

Almum sidéreæ jam Pátriæ decus
Victóres cápíte, quo cánerè posáltis
Allelúia perénne.

Ille Regis honor vóribus ínclytis
Jocándum réboat cármine perpétuū
Allelúia perénne.

Hoc fessis réquies, hoc cibus, hoc potus
Obléctans réduces, háustibus áffluens
Allelúia perénne.

Te suavisonis cónditor áffatim

138 Rerum carminibus, láudeque pángimus
Allelúia perénne.

Te Christo célebrat glória vóribus
Nosiris omnipotens, ac tibi dicimus :
Allelúia perénne.
Allelúia perénne.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatióne rogémus; ut nos grátiá ipsius, et per intercessiónem Sanctæ Mariæ Virginis, et genitricis suæ ut sancto témpore Quadragesimæ nobis remissionem peccatórum, et pacem nobis donáre dignétur.

Capitula. Allelúia in cælo, et in terra : in cælo perpetuátur, et in terra cantátur. Ibi sonat júgiter : híc fidélitèr. Illic perénnitèr, híc suávitèr. Illic felicitèr, híc concórditèr. Illic ineffabilitèr : híc instántèr. Illic sine syllabis : híc módulis. Illic ab Angelis : híc à Pópulis. Quam Christo Dómino nascénte in laude et confessióne nimis ejus, non solúm in cælo, sed et in terra Coelicolæ cecinérunt : dùm glóriam in excélsis Deo, et pacem in terra bonæ voluntátis hominibus nuntiavérunt. Quæsumus ergo, Dómine, ut quorum ministéria nitimur imitari laudándo, eórum mereámur consórtium beátæ vitæ vivéndo.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Allelúia, quæ ineffabilitèr concinnitur in Cælis, efficitúus declarétur in laudibus vestris. *ñ.* Amen. Et quæ illíc sine intermissione decantátur ab Angelis, híc per momenta afféctúus concinnátur à Pópulis univérsis. *ñ.* Amen : Ut hæc ipsa, quæ laus dicitur Dei, in eáque nunc laude initiári pópulos facit, a-térnæ vos adserbat sócios mansióni. *ñ.* Amen.

Lauda. Ibis, Allelúia. Prósperum iter habébis, Allelúia. *P.* Et iterúm cum gáudio revertáris ad nos.

A Allelúia. *ñ.* In má nibus enim suis portábant te : ne unquám offéndas ad lapidem pedem tuum. *P.* Et iterúm. *ñ.* Glória, et honor, *Psalmus xc.*

Kyrie, eléison. *ñ.* Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster.

Preces. Dómine misericordiárum obliviscere peccáta nostra. In principio creásti cælum, et terram, *P.* Obliviscere peccáta, *ñ.* Qui fecisti hóminem ad imaginem, et similitúdinem tuam, *P.* Obliviscere. *ñ.* In ómnibus géntibus ex Abraham multiplicásti pópulos, *P.* Obliviscere.

Oratio. Exáudi oratiónem nostram Dómine; gemitúsque nostros áuribus pèrcipe : nos enim iniquitátes nostras agnóscimus; et delicta nostra coram te pándimus : tibi Deus peccávimus; tibi que constítentes véniam expóscimus. Et quia recéssimus à mandátis tuis; et legi tuæ minimè parúimus; convértere Dómine super servos tuos, quos redemisti sánguine tuo. Indúlge, quæsumus, nobis; et peccáta nostra véniam tribue : tuæque pietátis misericórdiam in nobis largiri dignáre. *ñ.* Amen.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *fol. 2.*

Oratio. Omnipotens, ætérne, et miséricors Deus, qui témporum das témpora; qui singulis témpóribus das grátiam, quam administrent : tu véniens prolixitátem tenebrárum exæstuas, et gallo nos consoláris canénte. ut dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditatio reviviscat : réspice ergo nos júgiter, et instiga, ne profúndæ noctis errore persuási, obliviscámur perénnis; sed labéntes in ténébris érige, et vivéndo nos córrige : ut cum Petro resipiscámus erráta, et páribus láchrymis crimina defleámus commissa. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum, et benedictio tua. *Psalmus iii.*

Alia Antiphona. Dele Dómine iniquitátes meas. *Psalmus l.*

Antiphona. Clamábo ad Dóminum : Deum altissimum qui benefécit mihi. *Psalmus lvi.*

Oratio. Discute te nobis Unigénite ingéniti Patris somnum córporis; et clemens plácitus nostris parte piáculis : ut modò redemptórum cópiá piis frequentet vigillis, tuisque digna habeátur obtútibus sacris : et quod nunc serit ignóbilis carnis fragilitas; divinitátis tuæ dono surgat in glória : Tu igitur Dómine cunctis in te confidéntibus javámen largiús impénde; et ad supérnam pátriam alárum tuárum obumbratióne nos átrahæ. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 1. Filii hóminum : simul in unum dives et pauper. *P.* Inclinémus Deo eorda nostra, ut non timeámus in die mala. *ñ.* Audite hæc omnes gentes : áuribus percípíte, **139** qui habítávis orbem. *P.* Inclinémus. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Inclinémus.

Oratio. Audiant te, Dómine, omnes gentes; et dives simul ac pauper aures tibi cordis accómmodent : neque timeámus in die mala; neque fidei honóre

relieto iumentis insipientibus comparémur : ut te solum intelligentia nostra adsequens ambiat, quem ætérno in gáudio cum Sanctis omnibus laudans, præmia sempitærna suscipiat. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Speráte in Deum omne consílium populórum. *P.* Effúndite coram illo corda vestra : quóniam ipse adjútor noster est. *ÿ*. Nolite speráre in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere : divitiæ si fluant, nolite corda appónere. *P.* Effúndite coram. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *P.* Effúndite coram.

Oratio. Effundéntibus nobis coram te corda nostra in oratione, tu, Dómine, qui spes ómnium es, exáudi, et miserere; tibi que nos servitúros, subde; et súbditis peccáto propitiá benignitate occurre : fac nos iniquitátis rapinã caróre; et divitiárum tuárum ornámenta conquirere : atque te nosse, vel concupiscere, neque ómnibus diébus, vitæque nostræ et témpore Deum mereámur habère. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Convérte nos Deus salutáris noster : *P.* Et avérte iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum pacem. Ne in ætérnum irascáris nobis. *ÿ*. Deus tu convértens vivificábis nos : et plebs tua lætábitur in te. *P.* Et avérte iram. *ÿ*. Glória, et. *P.* Et avérte.

Oratio. Convérte nos, Deus salutáris noster; et avérte iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris; ut plebs tua lætétur in te; ac salutáre tuum custódia salutis iatelligens, vel misericórdiam tuam témporum prosperitate cognóscat, vel benignitate tuá fructum fœcunditátis suscipiat. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Ecce vénient dies Dómini magni eleémósynæ et jejúnii : estóte paráti benefácere opprèssis, viduis, et órphanis. *P.* Ut recipiátis mercèdem in novissimis tempóribus, dicit Dóminus. *ÿ*. Quiéscite agere perversè, discite benefácere : quæríte iudicium, subvenite opprèssó. *P.* Ut recipiátis. *ÿ*. Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Ut recipiátis.

Oratio. Deus, qui eleémósynam nos fácere præcipis, ut quod gurges humanæ prolapsiónis pedórum squalóre sordificat, hoc velút porrèctum opériat; fac nos dignas nobis ipsis primùm eleémósynas erogáre; et sic indigéntibus compatiéntes existere, ut primùm vitæ nostræ parcámus, piámque nobis bonórum óperum substántiam ministrémus, dùm mores nostros à malè actis corrigimus : et sic de bono conscientie digniores effécti, proximórum corda, et instructióne illustrémus dóctrinæ, et inópiam reliciámus subsidio grátie. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. In mente habéte dies sæculi, intelligite annos nationis nationem : interroga patrem tuum, dicet tibi; senióres tuos, et annuntiábunt tibi.

Canticum. Atténde Cælum. *fol. 4.*

Oratio. Montes, cantáte nobis, et terra audiat; sicut Móysi fámulo tuo in confessióne mirábilium, et præceptórum tuórum : descéndat super nos, Dómine, grátia misericórdiæ Dómini nostri Jesu Christi filii tui, sicut ros super terram, et sicut imber super gramen, et sicut nix supra fœnum : quæ nos insensibili arte, impietátis emúndet illic, ubi peccatórum nostrórum numerositas nullá possit satisfactióne pensári. Tu autem Dómine, qui es cæcórum lumen, errántium via, resurréctio mortuórum, respéctu cleméntiæ tuæ, conscientie nostræ ténebras inlúmina; peccáutes ad pœniténtiam révoça; pœniténtibus véniam, promptámque in te semper miseratióne largire. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Filii hóminum benedicite Dóminum Israël : et omnes Sacerdotes servi Dei benedicite Dóminum.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus patrum. *fol. 6.*

Sono. Ne obliviscáris Deus vocem deprecántium te, Allelúia. *ÿ*. Memento congregatiónis tuæ, quam creásti ab initio virgam hereditáris tuæ.

Lauda. Allelúia. Laudáte Dóminum de Cœlis : Allelúia. Laudáte eum in excélsis. Allelúia. *Psalms CXLVIII.*

140 *Lectio libri Proverbiórum Salomónis (Cap. 1).* *ñ*. Deo grátias.

Filii hóminum convertimini ad correptiõem meam, et próferam vobis Spíritum meum, et osténdam verba mea. Quia vocávi, et renuistis : exténdi manum meam, et non fuit qui aspiceret. Despexistis omne consilium meum, et increpationes meas neglexistis. Ego quoque in intéritu vestro ridébo, et subsannábo, cum vobis quod timebátis, advenerit. Cum irrúerit repen tua calánitas, et intéritus quasi tempésta ingrúerit : quando vénerit super vos tribulatio, et angústia : Tunc invocábunt me, et non exáudiam : manè consúrgent, et non invénient me eò quòd exósum habnérent disciplinam, et timórem Dómini non suscepérunt, nec adquievérunt consilio meo, et detráxerint univérse correptióri meæ. Cómedent igitúr fructus viæ suæ, suisque consiliis saturábuntur. Avérsio parvulórum interficiet eos, et prospéritas stultórum perdet illos : Qui autem me audierit, absque terróre requiescet, et abundántiá perfruétur, malórum timóre subláto. (*Cap. 11.*) Fili mi, si suscepis sermónes meos, et mandata mea absconderis penes te, ut áudiat sapiéntiam auris tua : inclina cor tuum ad cognoscéndum prudéntiam. Si enim sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor tuum prudéntiæ : si quærideris eam quasi pecúniám, et sicut thesáuros effúderis illam : tunc intélleges timórem Dómini, et sciéntiam Dei invénies : quia Dóminus dat sapiéntiam : et ex ore ejus sciéntia, et prudéntia procédét. Custódiét rectorum salutem, et próteget gradiétes simplicitér, servans sémitas justitiæ, et viam sanctórum custódiens. Tunc

intelliges justitiam, et judicium, et æquitatem, et omnem semitam bonam. *ñ*. Amen.

Hymnus. Allelúia piis. *Quære fol. 157.*

Capitula. Allelúia nomen, quod interpretatióem tui laudem résonans Dei, esto consumátrix matutini officii; præbe quoque tu Deus nobis hanc tibi, dum vivimus, diffuso ore concinere; hanc etiám tibi post tránsitum, perácto mundi término decantáre: ut, in cujus hñc renovatióem dulcíssimus, in ejus te concéntu post nostrum óbitum copiósius amplectámur.

Pater noster. Et ne.

Lauda. Ibis, Allelúia, prósperrum iter. *Quære fol. 138.* *Benedictio.* Allelúia, quæ ineffabiliter. *fol. 138.*

Exeunte Vespera. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, et benedicite Dóminum. *ÿ*. Qui statis in domo Dómini, in átriis domús Dei nostri.

Oratio. In nóctibus manus nostras ad te extóllimus, Dómine, ut nos in Ecclesiá tua fixos státuas; ac dum mundiálibus imprimimur sárcinis, nostra laudáre te actiÓne concédas. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. *Antiphona.* In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, et benedicite Dóminum. *P.* Benedicat vos Dóminus, qui fecit cælum et terram. *ÿ*. Ecce nunc benedicite Dóminum, omnes servi Dómini, *P.* Benedicat vos. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Benedicat.

Lauda. Mane apud nos hodiè, et crástiná proficisceris, Allelúia. *P.* Et dum orta fuerit dies, ambulabis viá tuá. Allelúia, allelúia. *ÿ*. Dóminus custódiat te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus. *P.* Et dum orta fuerit. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Et dum orta.

Hymnus. Allelúia piis. *Quære fol. 137.*

Capitula. Ecce laus tua, Deus, quæ est Allelúia, et cælus implet, et terram: cum supernárum ineffabili concéntu exprimitur, et terrenárum officii declaratur: quæsumus ergo, Deus, ut cum te in illa die viderint óculi nostri in glória, lætètur cor nostrum super Allelúia: ut per laudis hujus exhibitiónem devótam, hñc promereámur criminum véniam, et post, ætérnam perducámur ad glóriam, cum manifestáta fuerit nobis fácies tua.

Pater noster.

Benedictio. Allelúia, nomen pium, atque jocúndum, dilatètur ad laudem Dei in ora ómnium populórum: *ñ*. Amen. Sit in vicibus credéntium clara, quæ in Angelórum osténditur concéntibus gloriósa. *ñ*. Amen. Et, quæ in ætérnis civibus sine sonórum strépitu énitet, in vestris córdibus afféctu plenióre fructificet. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Angelus Dómini bonus comitètur tecum, Allelúia: et ómnia bona præparet itineri tuo. *P.* Et iterum cum gáudio revertáris ad nos, Allelúia. *ÿ*. Mittat tibi auxiliúm de sancto: et de Sion tueátur te. *P.* Et iterum. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Et iterum. *Hic cláuditur Allelúia.*

Psalmus. Miserère mei, Deus *totus cum Glória.* *Pósteà Kyrie,* eléison: *Christe,* eléison: **141** *Kyrie,* eléison. *Pater noster.* *sub siléntio.*

Preces. Avérte, Dómine, iram tuam á nobis. Adsit nobis poténtia tua. *P.* Avérte, Dómine, iram. *ÿ*. Benedic, Dómine, hereditátem tuam. *P.* Avérte Dómine. *ÿ*. Concède pacem Ecclesiæ tuæ. *P.* Avérte, Dómine, iram tuam á nobis.

Oratio. Exáudi oratióem nostram, Dómine. *fol. 138.*

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem, Dómine, suscéptor meus *Psalmus III.*

Oratio. Quamvis Dómine plúrima malignántium multitúdo ábneget, salútem nostram esse in te: nobis tamen robur spei multúm augètur, quia tu suscéptor noster esse dignátus es. Obstrúitur itaque os loquéntium iniqua; cum sperántes in te misericórdia circumdat assídua. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 1. In lege Dómini sit volúntas nostra, et in lege ejus meditémur die ac nocte. *Psalmus I.*

Oratio. Dómine, apud quem est salus plena justitiæ, et perféctio beatitúdinis incorruptæ; da nobis, ut in legis tuæ meditatióne die ac nocte témpora transeámus, et ab impiórum consilio, atque á peccatórum via, vel á pestiléntiæ Cáthedra declinémus: quo, velut lignum fructíferum, aquárum decúrsibus enutritum, et fructibus repleámur, et grátia decorémur. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 2. Nunc, reges, intelligite: erudimini omnes qui judicátis terram. Servite Dómino in timóre. *Psalmus II.*

Oratio. Disciplina tua, Dómine, nos tibi et sancto timóri conjúngat, et ad exultatióem tuam timóre nos átrahat: ac ne á via justa recedámus, nos cóntine: ut beáti esse possimus in te fidere concède. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 3. Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. *Psalmus IV.*

Oratio. Singuláriter in spe tua constitue: ut, qui hñc per fidem ambulámus et non per spéciem, spes ipsa nos ad rem promissionis addhéat: quæ desiderium nostrum tolerántiæ expectatióne sustentet, et charitáte consummet. *ñ*. Amen.

Per.

ñ. Aperi, Dómine, óculos tuos, et vide misériam nostram: inclína aurem tuam, et exáudi nos servos tuos, ut non péreat vinea tua. *P.* Quam plantáre dignátus es. *ÿ*. Dómine Deus virtútum, convertere: nunc respice de cælo, et vide, et visita vineam tuam. *P.* Quam. *ÿ*. Glória. *Reiterètur. ñ*.

In Laudibus.

Antiphona. Miserère mei Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam. *Psalmus L.*

Oratio. Miserère Dómine miseris: et quia nostram

agnoscimus miseriā, tuam præveniāmus misericordiā. Sit igitur vox confessiōnis prompta, vēnia prōxima; atque de tua propitiatiōne sit exauditio à te; ut nostra deleas univērsa peccāta; et tribuas virtutem, per quam tua faciāmus præcepta. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona. Benedicam enim vobis, et multiplicabo vos, sicut stellas cæli, dicit Dōminus Deus.

Canticum. Egrēdere de terra tua. *fol. 95.*

Antiphona. Benedicam. Glória, et honor Patri.

Oratio. Te Dōmine inspirāte atque vocāte, terrenā conversatiōnis deserētes abjiciāmus: ut spretis carnālibus vitiis, mundanisque affēctibus ac voluptātibus ablicātis ad promissa cœlestia festinēmus; et pollicitam hereditātem à te supērnæ patriæ capiāmus. *ñ. Amen.*

Per.

Ad B. nēdictus. Antiphona. Manē exāudies vocem meam Dōmine. Manē adstābo tibi, et adorābo te. *ñ.* Verba mea auribus pērcipe Dōmine, intēllige clamōrem meum. Intēnde voci oratiōnis meæ, rex meus et Deus meus. Quōniam ad te orāho, Dōmine.

Canticum. Benedictus es Dōminus. *fol. 6.*

Lauda. Secundūm multitudinē magnitudinis ejus laudāte Dōminum in sanctis ejus. Laudāte Dōminum de cælis. *Psalms cl.*

Lectio libri Sapiētiæ Salomōnis. ñ. Deo grātia. Fili, habe fidūciam in Dōmino, etc. *Requiere fol. 95.*

Lectio libri Gēnesis (Cap. 11).

ñ. Deo grātia.

In illis diebus: Perfēcti sunt cæli et terra, et omnis ornātus eōrum. Complevitque Deus die sēptimo opus suum quod fēcerat: et requiēvit die sēptimo, ab univēso opere quod patrārat. Et benedixit diei sēptimo; et sanctificāvit illum: quia in ipso cessāverat **142** ab omni opere suo quod creāvit Deus ut fieret. Istæ sunt generatiōnes cæli et terræ, quando creatæ sunt, in die quo fecit Deus cœsum et terram: et omne virgūlum agrī antequam orirētur in terra, omnēmq; herbam regiōnis priusquam germīnāret: non enim plūerat Dōminus Deus desuper terram, et homo non erat qui operarētur terram: Sed fons ascendēbat è terra irrigans univērsam superficiem terræ. Formāvit Dōminus Deus hōminem de limo terræ, et inspirāvit in faciē ejus spirāculum vitæ, et factus est homo in animam vivētem. Plantāverat Dōminus Deus paradīsum voluptātis à principio: in quo pōsuit hōminem quem formāverat. Produxitque Dōminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescēndum suāve: lignum etiam vitæ in medio paradīsi, lignūmq; sciētiæ boni et mali. Et flūvius egrediebātur de loco voluptātis ad irrigāndum paradīsum, qui inde dividitur in quātuor cāpita. Nomen uni Phison: ipse est qui circuit omnem terram Evilatū, ubi nascitur aurum: et aurum terræ illius optimum est: ibique inventur bdēlium, et lapis onychinus. Et nomen flūvii secūndi

Geon: ipse est qui circuit omnem terram Æthiopiæ. Nomen verò flūvii tertiū, Tigris: ipse vadit contra Assyrios. Flūvius autem quartus ipse est Euphrātes. Tulit ergo Dōminus hōminem, et pōsuit eum in paradīsum voluptātis, ut operarētur, et custodiret illum: Præcepitque ei, dicens: Ex omni ligno paradīsi cōmede: in quacūmq; enim die cōmederis ex eo, morte moriēris. Dixit quoque Dōminus Deus: Non est bonum, hōminem esse solum: faciāmus illi adiutōrium simile sibi. Formātis igitur, Dōminus Deus, de humo cunctis animāntibus terræ, et univērsis volatilibus cæli, addūxit ea ad Adam, ut vidēret quid vocāret ea: omne enim quod vocāret Adam animæ vivēti, ipsum est nomen ejus. Appellavitque Adam cuncta animāntia nominibus suis, et univērsa volatilia cæli, et omnes bēstias terræ: Adā verò non inveniebātur adiutōrium simile ejus. Immisit ergo Dōminus Deus sopōrem in Adam: cūmq; obdormisset, tulit unam de costis ejus, et replēvit carnem pro ea. Et ædificāvit Dōminus Deus costam, quā tūlerat de Adam, in mulierem: et addūxit eam ad Adam. Dixitque Adam: Hoc nunc, os ex ossibus meis, et caro de carne mea: hæc vocabitur virāgo, quōniam de viro assumpta est. Quamōbrem derelinquet homo patrem suum, et matrem, et adhærebit uxōri suæ: et erunt duo in carne una. Erant autem uterque nudi, Adam scilicet et uxor ejus: et non erubescēbant. (Cap. 11.) Sed et serpens erat callidior cunctis animāntibus terræ quæ fēcerat Dōminus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis Dōminus, ut non comederētis de omni ligno paradīsi? Cui respōdit mulier: De fructu lignōrum, quæ sunt in paradiso, vescōmur: De fructu verò ligni, quod est in medio paradīsi, præcepit nobis Deus ne comederēmus, et ne tangerēmus illud, ne fortē moriāmur. Dixit autem serpens ad mulierem: nequāquam morte moriēmini. Scit enim Deus quod in quocūmq; die comederitis ex eo, spēriēntur oculus vestri: et eritis sicut dii, sciēntes bonum et malum. Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescēndum, et pulchrum oculis, aspectūque delectābile: et tulit de fructu illius, et comēdit: et comēditque viro suo, qui comēdit. Et apērti sunt oculi ambōrum: cūnque cognovissent se esse nudos, consuērunt fōlis ficūs, et fecērunt sibi perizōmata. Et cūm audissent vocem Dōmini Dei deambulāntis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et mulier ejus à faciē Dōmini Dei in medio ligni paradīsi. Vocavitque Dōminus Deus Adam, et dixit ei: Adam, Ubi es? Qui ait: Vocem tuam, Dōmine, audi vi in paradiso: et timui eò quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit: Quis enim indicāvit tibi, quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo tibi præcēperam ne comederēs, comēdisti? Dixit Adam: Mulier, quam dedisti sociam mihi, dedit mihi de ligno, et comēdi. Dixitque Dōminus Deus ad mulierem: quare hoc fecisti? Quæ respōndit: Serpens decēpit me, et comēdi. Et ait Dōminus

Deus ad serpentem : Quia fecisti hoc, maledictus es A inter omnia animantia, et bestias terræ : super pectus tuum gradiëris, et terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen ejus : ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcæneo ejus. Mulieri quoque dixit : Multiplicabo ærumnas tuas, et conceptus tuos : in dolore paries filios : et sub viri potestate eris, et ipse dominabitur tui. Adæ verò dixit : Quia audisti vocem uxoris tuæ, et comediti de ligno, ex quo præceperam tibi, ne comederes, **143** maledicta terra in opere tuo : in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ : spinas et tribulos germinabit tibi, et comedes herbas terræ : in sudore vultus tui vesceris pane, donec revertaris in terram de qua sumptus es : quia pulvis es, et in pulverem revertëris. Et vocavit Adam nomen uxoris suæ, Hevam : eò quòd mater esset cunctorum viventium. Fecit quoque Dominus Deus Adæ et uxori ejus tunicas pelliceas, et induit eos : et ait : Ecce Adam factus est quasi unus ex nobis, sciens bonum et malum : nunc ergo ne fortè mittat manum suam, etumat etiam de ligno vitæ, et comedat, et vivat in ætërnium. Ensisit eum Dominus de paradiso voluptatis, ut operaretur terram, de qua sumptus est. Ejecitque Adam : et collocavit ante paradisum voluptatis cherubim, et flammæum gladium atque versatilem, ad custodiendam viam ligni vitæ. **R.** Amen.

Hymnus. Fulgëntis auctor ætheris, etc. *Quere* C fol. 96. *Preces.* Orëmus, ut nos sacrosâncto jejûnio tēpore Quadragesimæ. *Requere in primis Vesperis de Dominico primo Quadragesimæ.*

Captula. Rex noster et Deus noster depelle à cordibus nostris erroris et ignorantie noctem : ut renovando nos in novum hominem, manè nostras exaudias voces : fac nos in bonis operibus tibi adstare diluculo ; et ad contemplandum te nobis resurrectionis tuæ tribue sacramentum.

Pater noster. Et.

Lauda. Initium sapientie timor Domini. *P.* Intellectus bonus facientibus eum : **ÿ.** Laudatio ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Intellectus bonus. **ÿ.** Glória, et honor Patri, etc. *P.* Intellectus bonus.

Oratio. Misericors Domine, tu principium es timoris et sapientie, in isto nos ergo instrue, et in illo statue : à timore nos inchoa, et sapientie perfectione consumma. **R.** Amen.

Per misericordiam tuam.

Alia Lauda. Utinam, Domine, dirigantur *P.* Viæ nostræ ad custodiendas justificationes tuas. **ÿ.** Tunc non confundar, dum respicio in omnia mandata tua. *P.* Viæ nostræ. **ÿ.** Glória, et honor. *P.* Viæ nostræ.

Oratio. Dirigantur viæ nostræ, Domine, ad custodiendas justificationes tuas : et, qui legis tuæ nitimur perscrutari secreta, tua quoque perducamur ad premia. **R.** Amen.

Per misericordiam tuam.

Ad Tertiam.

Propheta. Fili, Ne obliviscaris legis meæ. *Quere* fol. 40.

Lectio libri Genesis (Cap. iv).

R. Deo gratias.

In illis diebus : Adam cognovit Hevam uxorem suam : quæ concepit et peperit Cain, dicens : Possedi nomen per Dominum. Rursusque peperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor, et Cain agricola. Factum est autem post multos dies ut offerret Cain de fructibus terræ munera Domino. Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui, et de adipibus eorum : et respexit Dominus ad Abel, et ad munera ejus. Ad Cain verò, et ad munera illius non respexit : iratusque est Cain vehementer, et concidit vultus ejus. Dixitque Dominus ad eum : Quare iratus es ? et cur concidit facies tua ? Nonne si bene egeris, recipies : si autem malè, statim in foribus peccatum tuum aderit ? sed sub te erit appetitus ejus, et tu dominaberis illius. Dixitque Cain ad Abel fratrem suum : Egrediamur foras. Cùmque essent in agro, consurrexit Cain adversus Abel fratrem suum : et interfecit eum. Et ait Dominus ad Cain : Ubi est Abel frater tuus ? Qui respondit : Nescio : Numquid custos fratris mei sum ego ? Dixitque ad eum : Quid fecisti ? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledictus eris super terram, quæ aperuit os suum, et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Cum operatus fueris eam, non dabit fructus suos. Vagus et profugus eris super terram omnibus diebus vitæ tuæ. Dixitque Cain ad Dominum : Major est iniquitas mea, quam ut veniam merear. Ecce ejicies me hodie à facie terræ, et à facie tua abscondar, et ero vagus et profugus in terra : omnis igitur qui invenerit me, occidet me. Dixitque ei Deus : Nequâquam ita fiet : sed omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur. Posuitque Dominus in Cain signum, ut non interficeret eum omnis qui invenisset eum. Egressusque Cain à facie Domini, habitavit profugus in terra ad orientalem plagam Eden. Cognovit autem Cain uxorem suam, quæ concepit, et peperit Henoch : et ædificavit civitatem, et vocavit nomen ejus ex nomine filii sui Henoch. Porrò Henoch genuit Irad, et Irad genuit Maviaël, et Maviaël genuit Mathusael, et **144** Mathusael genuit Lamech. Qui accepit duas uxores, nomen uni Ada, et nomen alteri Sella. Genuitque Ada Jabel, qui fuit pater habitantium in tentoriis, atque pastorum. Et nomen fratris ejus Jubal : ipse fuit pater canentium citharæ et organo. Sella quoque genuit Tubalcain, qui fuit malleator et faber in cuncta opera æris et ferri. Soror verò Tubalcain Noëma. Dixitque Lamech uxoribus suis Adæ et Sellæ : Audite vocem meam uxores Lamech, auscultate sermonem meum : quoniam occidi virum in vulnus meum, et adolescentulum in livorem meum. Septuplum ultio dabitur de Cain : de Lamech verò septuagies septies. Cognovit quoque adhuc Adam uxorem suam : et peperit filium, vocavitque nomen

ejus Seth, dicens: Pōsūt mihi Deus semen aliud A pro Abel, quem occidit Cāin. Sed et Seth natus est filius, quem vocāvit Enos: iste cōepit invocāre nomen Dōmini. *ñ. Amen.*

Antiphona. 1. Desiderium pauperum exaudivit Dōminus. *Psalmus ix.*

Oratio. Exalta nos Dōmine de portis mortis, ut laudes tuas in portis filiae Sion adnuntiāre possimus: Illuc nos pértrabe; et inde nos rémove: ut ad supernam voluntātem, mentis nostrae se tendat erectio, et tenebrarum ópera, conversiónis nostrae relinquat intentio. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Justus Dōminus et justitiam diléxit: æquitatem videt vultus ejus. *Psalmi. x.*

Oratio. Justus es Dōmine, et justitiam diligis, atque aspicias æquitatem: da nobis ante óculos tibi placita et placitura perficere; et semper digna tuae justitiae atque æquitatis opera consummare. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Tu Dōmine servabis nos: et custodies nos à generatiōe, in progénie. *Psalmus xi.*

ñ. Convertāmur ad Dōminum Deum nostrum. P. Quoniam benignus ac mitis est ad ignoscendum. ÿ. Venite exultemus in Dōmino: jubilāmus Deo salutari nostro. P. Quoniam benignus. ÿ. Glória, et honor Patri. Reiterātur ñ.

Preces. Ad te clamāmus, Dōmine. *P. Miserere, et parce pópulo tuo. ÿ. Sacerdotes, orāte, et flectentes genua, dicite: P. Miserere, et parce. ÿ. Nos tibi soli peccāvimus, et malum coram te fecimus. P. Miserere.*

ÿ. Agnosce mala, quæ gessimus: esto nobis propitius. P. Miserere. ÿ. Arētem terram jam respice; et imbrem grātiae tribue. P. Miserere, et parce pópulo tuo.

Hymnus dicendus per omnes dies Quadragesimæ ad Tertiā, vel Sextā, vel Nonā infra hebdomadam.

FERIA SECUNDA.

Hymnus.

O Nazarène, lux Béhlehem, Verbum Patris.

Quem partus alvi Virginālis protulit,
Adesto castis, Christe, parsimoniis,
Festāque nostrum rex serēnus aspice,
Jejuniorum dum litāmus victimam.

Nil hoc profectò purius mystério,
Quo fibra cordis expiātur vividi,
Imemperāta quo domāntur viscera,
Arvina putrem ne resūdans crāpulam
Obtraugulātæ mentis ingēnium premat.

Hinc subjugātur luxus, et turpis gula,
Vini atque somni dēgener socórdia,
Libido sordens, invereēdus lepos,
Variæque pestes languidorum sēnsuum
Parcam subāctas disciplinam sēntiant.

Nam si licēnter diffluens potu et cibo,
Jejūna ritò membra non coërceant:

Séquitur, frequēti mārceidæ oblectāmine,
Scintilla mentis ut tepēscat nobilis,
Animusque pigris stertat ut præcórdiis.

Amen. Honor, potestas, etc.

FERIA TERTIA.

Ad Tertiā.

Hymnus.

Frenēstur ergo cōrporum cupālines,
Detērsa et intūs émelect prudētia:
Sic exciātato pērspicax acūmine,
Libérque flau laxiore spiritus
Rerum Paréntem réctiūa precābitur.
Ellas tali crevit observāntiā
Vetus Sacérdos, ruris hospes aridi:
Fragóre ab omni quæm remótum et ségreg m
Sprevisse tradunt críminum frequēntiam,
Casto fruentem Syrtium silēntio.

Honor, potestas.

FERIA QUARTA.

Ad Tertiā.

Hymnus.

Sed mox in auras igneis jugálibus,
Cursūque raptus evolāvit præpeti,
Ne de propínquo sórdium contāgio
Dirus quiētum mundus afflāret virum
145 Olim probātis inelytum jejūniis.

Non antè cœli principem septēmplicis
Moyses tramēdi fīdus intérpres throni
Potuit vidēre, quæm decem recursibus
Quater volūtis sol péragraus sidera
Omni carēntem cērneret substantiā.

Victus precāntis solūm in lācrymis fuit:
Nam flēndo pernox irrigātum pūlvorem.
Humi madēntis ore perasit cērnuo:
Donec loquētis vocæ perarictus Dei,
Expāvit ignem non ferēndum visibus.

Honor, potestas.

FERIA QUINTA.

Ad Tertiā.

Hymnus.

Joānes hujus artis haud minus potens,
Dai perēntis præocurrir Fīlium:
Curvos viārum qui retórst trámites,
Et flexuosa cōrrigens dispēndia,
Dedit sequēdam calle recto lineam.

Hanc ob equētam præparābat nūncius,
Mox adfuturo cōstruens iter Deo,
Cillvosa planis, confragosa ut lēnibus
Converterentur, neve quidquam dēvium
Inlāpsa Terris inveniret véritas.

Honor, potestas, etc.

FERIA SEXTA.

Ad Tertiā.

Hymnus.

Non usitatis ortus hic natalibus,
Obliis lactis jam vidēto in pāctore
Mātris tetēndit serus Infañs úbera.
Nec antè partum de senfili effūsus est,
Quām prædicāret Virginem pleuam Deo.

Póst in paténtes ille solitúdines,
Amictus hirtis bestiárum péllibus,
Setisve tectus, hispida et lanúgine,
Secéssit, horrens inquinári et póllui
Contaminátis oppidórum móribus.

Illic dicátá parcus abstinentiá,
Potum cibúmque Vir severæ indústriæ
In usque serum respuébat vésperum,
Parum locústis, et favórum agréstium
Liquóre pastum córpori suétus dare.

Honor, potéstas, etc.

SABBATO.

Ad Tértiam.

Hymnus.

Hortátor ille primus et doctor novæ
Fuit salútis : nam sacráto in flúmine
Véterum pietas lavit errórum notas :
Sed, tincta postquàm membra defæcáverat,
Cælo refúlgens influébat Spíritus.

Hoc ex lavácro labe demptá críminum
Ibant renátí non secús quàm si rudis
Auri recócta vena pulchrum spléndeat :
Micet metálli sive lux argénteí
Sudum póllito prænitens purgámine.

Honor, potéstas.

Ad Sextam.

Hymnus.

Reférre prisci stemma nunc jejúnii
Libet, fidéli próditum volúmine,
Ut diruéndæ Civitátis incolis
Fulmen benigni mansuefactum Patris
Pie représsis ignibus pepércerit.

Genis insolénti præpotens jactantiá
Pollébat olim, quam fluéntem néquiter
Corrúpta vulgò sólverat lascívia :
Et inde bruto cóntumax fastídio,
Cultum supérni negligébat Núminis.

Offénsa tandem jugis indulgéntiæ
Censúra, justis excitátur mótibus,
Dextram perármat rhomphæáli incéndio;
Nimbos crepántes et fragósos túrbines
Vibrans, tonántum nube flammárum quatit.

Sed pœniténdi dum datur diécula,
Si fortè velleut improbam libídinem,
Veteré-que nugas, condomàre ac frángere,
Suspéndit lectum terror exorábilis,
Paulúmque dicta súbstiit senténtia.

Honor, potéstas, etc.

FERIA TERTIA.

Ad Sextam.

Hymnus.

Jonam Prophétam mitis ultor excitat,
Pœnæ imminéntis iret ut prænúncius :
Sed nosset ille cùm minácem júdicem
Servàre malle, quàm ferre, ac pléctere,
Tectam laténter vertit in Tharsos fugam.
Celsam parátis pœntibus scandit ratem,
Udo revincta fune puppis sólvitur ;
Itur per altum : sit procelósum mare :

A Tunc causa tanti quæritur periculi :
Sors in fugácem missa vatem dœcidit.

Jussus perire solus è cunctis reus,
Cujus volúta crimen urna exprésserat,
Præceps rotátur, et profúndo immérgitur ;
Excéptus inde belluínis fáucibus,
Alvi capácis vivus hauritur specu.

Honor, potéstas.

146 FERIA QUARTA.

Ad Sextam.

Hymnus.

Transmissa raptim præda cassos déntium
Eládit ictus, incruéntam tránsvolans
Impúne línguam, ne reténtam mórdicús
Offam moláres dissecárent vívidi :

B Os omne transit, et palátum præterit.

Ternis diérum, ac nóctium processibus
Mansit ferino devorátus gútture,
Errábat illic per latébras viscerum :
Ventris recéssus circumtbat tórtiles
Anhelus, extis intus æstuántibus.

Intáctus exin tértiæ noctis víco,
Monstri voméntis péllitur singúltibus,
Quà murmuránti sine, fluctus frángitur
Salsósque candens spuma tundit púmices :
Ructátus exit, seque servátum stupet.

Honor, potéstas.

FERIA QUINTA.

Ad Sextam.

Hymnus.

C In Ninivitas se coactus pérci:ò
Gressu refléctit : quos ut increpáverat,
Pudénda Censor imputans obpróbria :
Impéndit, inquit, ira summi vindicis !
Urbémque flamma mox cremábit, créдите!

Apicem deinceps árdui montis petit,
Visúrus inde conglobátum túrbidæ
Fumum ruínæ, cladis et diræ struem,
Tectus flagéllis multimodi gérmis,
Ille et repéntè pérfruens umbráculo.

Sed mœsta postquàm civitas vulnus novi
Auxit dolóris heu suprénum, pálpitat !
Cursant per ampla congregátim mœnia
Plebs, et Senátus, omnis ætas Cívium,
Pallens Juvéntus, ejuántes féminæ.

Honor, potéstas.

FERIA SEXTA.

Ad Sextam.

Hymnus.

Placet, freméntem públicis jejúntis
Placàre Christum : mos edéndi spérnitur.
Glaucos amictus induit monílibus
Matróna demptis, proque gemma et sérico,
Crimem fluéntem sórdibus spargit cinis.

Squalent recíntià veste pulláti Patres :
Setásque plangens Turba sumit téxtiles,
Impéxa villis Virgo bestíalibus
Nigrante vultum cóntegit velámene,
Jacens arénis et puer provólvitur.

Rex ipse, Choos æstuantem mûrices
Lænam, revûlsa dissipabat libula
Gemmas viréntes, et lapillos sûtiles,
Insigne frontis exuebat vinculum,
Turpi capillos impeditos pûlvere.
Honor.

SABBATO.

Ad Sextam.

Hymnus.

Nullus bibendi, nemo vescendi memor,
Jejûna mensas pubes omnis liquerat :
Quin et negato lacte vagientium
Fletu madescunt parvulorum cunulae,
Succum papillæ parca nutrix dénegat.

Greges et ipsos claudit armentalium
Solers virorum cura, ne vagum pecus
Contingat ore rorulenta gramina,
Potum strepentis neve fontis háuriat,
Vácuus querelæ personant præsepibus.

Mollitus his, et talibus, brevem Deus
Iram refrænât, témperans oraculum,
Próperè sinistrum : prona nam cleméntia
Haud difficúlter supplicem mortálum
Solvit reatum, sique faulrix sléntium.

Honor, potestas.

FERIA SECUNDA.

Ad Nonam.

Hymnus.

Sed cur vetustæ gentis exéplum loquor ?
Pridem cadúcis cum gravátus artibus
Jesus, dicatio corde jejúnáverit ;
Prænuncupátus ore qui prophético
Emmánuel est, sive nobiscum Deus ?

Qui corpus istud molle naturaliter,
Captúmque laxo sub voluptátum jugo,
Virtútis arcê lege fecit liberum,
Emancipátor serviéntis plásmatis,
Regnántis antè victor et cupidinis.

Inhospitáli namque secrétus loco,
Quinis diébus ócties labéntibus,
Nullam e bórum vendicávit grátiam,
Firmans salúbri, scilicet, jejúnio
Vas appeténdis imbecillum gáudiis.

Honor, potestas.

FERIA TERTIA.

Ad Nonam.

Hymnus.

Mirátur hostis posse limum tábidum
Tantum labóris sustinère, ac pépeli.
147 Explórat arte sciscitátor cállidâ,
Deus ne membris sit recéptus térreis :
Sed, increpátâ fraude, post tergum ruit.

Hoc nos sequámur, quisque nunc pro víribus,
Quod conse-ráti tu Magister Dógmatis
Tuis dedisti, Christe, sectatóribus :
Ut, cum vorándi vicerit libidinem,
Latè triúmphet Imperátor spíritus.

Hoc est, quod atri livor hostis invidet
Mundi, Polique quod gubernátor probat,

A Altáris aram quod facit placábilem,
Quod dormiéntis éxcitat cordis fidem,
Quod linat ægram córporis libidinem.
Honor, potestas, etc.

FERIA QUINTA.

Ad Nonam.

Hymnus.

Perfusa non sic amne flamma extinguitur
Nec sic calénta Sole tabescunt nives ;
Ut turbidárum scabra culpárum seges
Vanescit alvo trita sub jejúnio,
Si blanda semper misceátur largitas.

Est quippe et illud grande virtútis genus :
Opertre nudos : indigéntes páscere :
Opem benignam ferre supplicántibus :
B Unam, parémque sortis humanæ vicem
Inter poténtes, atque egénos dúcere :
Satis beátus quisque dextram pórrigit,
Laudis rapácem, pródigam pecúniæ,
Cujus sinistra dulca factum nesciat :
Illum perénnes prótinus complent opes ;
Ditátque fructus scenerántem céntuplex.

Honor, potestas, plenitúdo grátia
Deo perénni, Trinitáti simplici,
Ætérna, cujus est beata glória,
Replet globi, rerúmque cuncta máchinâ,
Tenétque regnum pépétim per sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus, ut nos sancto jejúnio Qua-
dragésimæ. fol. 143.

C *Capitula.* Custódi nos, Dómine à generatióne in
progénem : nec cum præsentí volvámur sæculo, qui
tuo jam iuhesimus fundaménto. Sed miseriarum no-
strárum consolátor exúrge ; et provéntu lætitiæ mœ-
róres nostros abstérge.

Pater noster. A malo nos libera. fol. 10. *Bene-
dictio.* Quære in Nona, quæ dicitur per totum annum
in diébus sériis.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. 1).

¶ Deo grátias.

¶ Hæc dicit Dóminus : Audite, audite verbum Dó-
mini Príncipes Sodomórum, percípíte auribus legem
Dei vestri, pópulus Gomórrhæ. Quò mihi multítudi-
nem victimárum vestrárum, dicit Dóminus ? plenus
D sum : holocáusta ardetum, et ádipem pínguim,
et ságuinem vitulórum, et agnórum, et hircórum,
nólui. Cùm veneritis ante conspéctum meum, quis
quæslvit hæc de má nibus vestris, ut ambularétis in
átriis meis ? ne offerátis ultrá sacrificium frustra :
incénsus abominatio est mihi. Neoméniám, et
sábбата, et festivitátes álias non feram, iníqui sunt
coetus vestri : caléndas ve-tras odívit ánima mea :
facta sunt mihi moléstá, laborávi sústinens. Et cùm
extendéritis manus vestras, avériam óculos meos à
vobis : et cùm multiplicáveritis oratióne, non au-
diam : manus vestræ ságuine plenæ sunt. Lavámi-
ni, mundi estóte, auferite malum cogitátiónum ve-
strárum ab óculis meis : quiescite ágere perversè,

discite benefacere, quærite iudicium, subvenite oppresso, iudicate pupillo, defendite viduam. Et venite, et arguite me, dicit Dominus: si fuerint peccata vestra, ut cocciuum, quasi nix, dealbabantur: et si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt. Si volueritis, et audieritis me, bona terræ comedetis, ait Dominus omnipotens. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. In avertendo Dominus captivitatem plebis suæ, lætetur Jacob, et exaltet Israël. *Psalms XIII.*

Oratio. Non ea tuum Domine credere semper et invocare nos, facito: ne cum corde insipientium sentiamus, qui infideli voce adelantant: Non est Deus. Corruptionem mentis eorum ad veritatem converte fidelium: ut fideles, eorum pravitas non subvertat; sed fideles, illos doctrinâ pietatis adquirant: ut infideles sectam abominabilem respuant; et cum fidelibus, Trinitatis essentiam corde integro fateantur et credant; ut cum iustis generationibus deputentur, et cum Sanctis ejus beatitudinis gloriam potiântur. *ñ. Amen.*

Antiphona 2. Adimple nos lætitiâ cum vultu tuo Domine. *Psalms XV.*

148 *Oratio.* Pars hereditatis nostræ, Domine Deus, in tua consistit æternitate: Unde precamur te Domine, pietate solita hereditatem tuam conserva; et calicem passionis, quem potasti pro ea, semper ei pro remedio præsta: ut sicut redemptionis præclara sunt mûnera, ita redemptionum sit adquisitio copiosa: quique redempti sumus cruce tuâ, simus perpetim hereditas tua: ut nec in infernum animam nostram relinuas; sed incorruptè tecum semper victuram attollas. *ñ. Amen.*

Antiphona 3. Virtus mea. *Psalms XVII.*

ñ. Habete fiduciam coram Domino, et multiplicentur corda vestra, *P.* In sanctificatione. *ÿ.* Perfecti estote: exhortamini: idem sapite: pacem habete, et Deus pacis erit vobiscum. *P.* In sanctificatione. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio. *Reiterentur ñ.*

Preces. Ad te clamamus Domine. *P.* Precamur, ut exaudias. *ÿ.* Audi vocem supplicum, et da vitæ remedium. *P.* Precamur, ut exaudias. *ÿ.* Causas peccati amove, et da locum veniæ. *P.* Precamur, ut exaudias. *ÿ.* Da nobis auxilium, quod superet periculum. *P.* Precamur, ut exaudias. *ÿ.* Audi, Deus, viduas et orphanorum lachrymas. *P.* Precamur, ut exaudias.

Hymnus. O Nazarene, lux Bethlehem, etc. *Quære fol. 144. Supplicatio.* Oræmus Redemptorem mundi. *fol. 133.*

Capitula. Refugium nostrum, Domine, in tuum semper conlocemus arbitrium: ut nec scopolis elidamur, nec tumenium mundanorum fluctuum tempestatibus obruamur; sed in cunctis adversis, dexteræ tuæ fortitudine protegi mereamur; disciplinâ tuâ doceamur; doctrinâ dirigamur, et incrementis spiritalibus dilatemur: Formulatum fidei

tibi Domino impendamus: ut à te gloriæ coronam in remuneratione percipere mereamur.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Nonam.

Ecclesiastici Salomonis (Cap. XVII).

ñ. Deo grâcias.

Fili, Deus creavit hominem de terra, et secundum imaginem suam fecit illum. Et iterum convertit illum in ipsam, et secundum se vestivit illum virtute. Numerum dierum, et tempus dedit illi; potestatem eorum, quæ sunt super terram. Posuit timorem illius super omnem carnem, et dominatus est bestiarum volatilium. Creavit ex ipso adiutorium simile ipsi: consilium, et linguam, et oculos, et aures, et cor dedit illis excogitandi: et disciplinâ, et intellectu replevit illos. Creavit illis scientiam spiritûs, sensu implavit cor eorum, et mala et bona ostendit illis. Posuit oculum eorum super corda eorum, ostendere illis magnalia operum suorum, ut nomem sanctificationis conlaudent; et gloriari in mirabilibus illius, et magnalia enarrare operum ejus. Addidit illis disciplinam, et legem vitæ hereditavit illis. Testamentum æternum constituit cum illis, et iudicia sua ostendit illis. *ñ. Amen.*

Ad Nonam.

Lectio libri Genesis (Cap. v).

ñ. Deo grâcias.

Hic est liber generationis Adam. In die quâ creavit Deus hominem, ad similitudinem Dei fecit illum. Masculinum, et feminam creavit eos, et benedixit illis: et vocavit nomen eorum Adam, in die quâ creati sunt. Vixit autem Adam centum triginta annis: et genuit filium ad imaginem, et similitudinem suam, vocavitque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam genuit Seth, octingenti anni: genuitque filios et filias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, nongenti triginta anni, et mortuus est. Vixit quoque Seth centum quinque annis, et genuit Enos. Vixit quoque Seth postquam genuit Enos, octingentis septem annis, genuitque filios et filias. Et facti sunt omnes dies Seth nongentorum duodecim annorum, et mortuus est. Vixit verò Enos nonaginta annis, et genuit Cainan. Post cujus ortum vixit octingentis quindecim annis, et genuit filios et filias. Facti sunt omnes dies Enos nongenti quinque anni, et mortuus est. Vixit quoque Cainan septuaginta annis, et genuit Malaleel. Et vixit Cainan postquam genuit Malaleel, octingentis quadraginta annis, genuitque filios et filias. Et facti sunt omnes dies Cainan nongenti decem anni, et mortuus est. Vixit autem Malaleel sexaginta quinque annis, et genuit Jared. Et vixit Malaleel postquam genuit Jared, octingentis triginta anni: et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Malaleel octingenti nonaginta quinque anni, et mortuus est. Vixit quoque Jared centum sexaginta duobus annis, et genuit Henoch. Et vixit Jared postquam genuit **149** Henoch, octingentis

annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongenti sexaginta duo anni, et mortuus est. Porrò Henoch vixit sexaginta quinque annis, et genuit Mathusalem, et ambulavit Henoch cum Deo : et vixit Henoch postquam genuit Mathusalem, trecentis annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecenti sexaginta quinque anni. Ambulavitque cum Deo, et non apparuit : quia tulit illum Deus. Vixit quoque Mathusalem centum octoginta septem annis, et genuit Lamech. Et vixit Mathusalem postquam genuit Lamech, septingentis octoginta duobus annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Mathusalem nongenti septuaginta novem anni, et mortuus est. Vixit autem Lamech centum octoginta duobus annis, et genuit filium : vocavitque nomen ejus Noë, dicens : Iste consolabitur nos ab operibus, et laboribus manuum nostrarum, in terra cui maledixit Dominus. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Ad defensionem nostram Deus noster respice. *Psalmus XXI.*

Oratio. Ad defensionem nostram Domine Deus noster dignanter respice ; eripe à fræma animas nostras : et ne doctrinâ pascamur leibali, tuo nos tutamine rege ; simulque de ore leonis, rapere nos cupientis, libera : et oblatrantis perfidiam canis pervigili contuitu, sollicita nos protege curâ. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 2. Delicta qui solus intelligis, à peccatis nostris munda nos, Domine. *Psalmus XVIII.*

Oratio. Ab occultis nostris munda nos, Domine, purgâdo conscientiam, quæ internis ac propriis inficitur maculis ; ab aliènis quoque parce servis tuis ; ut ea indulgeas, quæ vel malorum exemplis addiscimus, vel pravis inlècti persuasionibus perpetrâmus : ut, qui te proprium agnoscimus Dominum, peccatorum nequâquam sentiamus ulterius dominatum. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Exaudi nos in die, quâ invocaverimus te, Domine Deus noster. *Psalmus XIX.*

Hymnus. O Nazarene. fol. 144.

Capitula. Imple Domine omnes petitiones nostras ; ac mitte nobis auxilium de sancto : memor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solum oblatione, sed etiam oratione atque afflictione dicamus : ut nos tibi humiles semper facias, et contritus attendas.

Pater noster. Et ne nos.

Dominus sit semper vobiscum. ñ. Et cum spiritu.

Ad Vesperum.

Lauda. Tu illuminans lucernam meam, Domine.

Antiphona. Salva plebem tuam Domine, et benedice hereditatem tuam. *Psalmus XXVII.*

Lauda. Dirigantur viæ nostræ, Domine. *P.* Ad cultodiendas justificationes tuas. *ÿ.* Beati immaculati in via : qui ambulant in lege Domini. *Gloria, et honor Patri. P.* Ad custodiendas justificationes.

Hymnus. Christe Salvator omnium Cælorum, etc. *Quære fol. 97. Supplicatio.* Oremus Redemptorem mundi. *Quære fol. 138.*

Capitula. Sit festum jejunium nostrum apud te, Domine, qui iniquitates deles, et peccata dimittis : vide gemitus confitentium tibi, et proces omnium libenter exaudi ; ut, qui tibi in veritate serviunt, adversitate nullâ turbentur, auferens omnem malitiam de cordibus nostris, ut tuis inhaerendo præceptis, tuâ nos pace lætifices.

Pater noster.

Benedictio. Jesus Salvator ac Deus noster emundet vos per abstinentiæ puritatem ab omni delicti contagione. *ñ. Amen.* Quique vestrarum est redemptio animarum, sit remunerator vestrorum jejuniorum. *ñ. Amen.* Ut ab eo donetur vobis æterna gloria, à quo sanctificari vos vultis per abstinentiam. *ñ. Amen.*

B Per.

Lauda. Initium sapientiæ timor. *fol. 143.*

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Voce meâ ad Dominum clamavi : et exaudivit me de monte sancto suo. Psalmus III.

Oratio. Ad te, Domine, propriæ vocis clamore directo, non verba ingenti sono perstringimus : sed te ad propitiandum toto cordis affectu deposcimus ; exaudi nos quæsumus de monte sancto tuo Jesu Christo Domino nostro : cujus nos altitudo erigit : cujus dilatata fortitudo : cujusque amplitudo confirmat. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 1. Dominus virtutem populo suo dabit : et benedictet in pace plebem suam. *Psalmus XXVIII.*

150 *Oratio.* Da Domine virtutem populo tuo contra adversitatum omnium mala ; plebemque tuam pacis colatione locupleta : ut pro abundantia quietis omnes in templo tuo tibi gloriam concinant ; laudemque pariter et honorem, malis vitæ hujus oblitis, tuæ semper deferant majestati. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 2. Sperantes in Domino misericordia circumdabit. *Psalmus XXXI.*

Oratio. Remitte Domine impietatem cordis nostri, pro qua te omnis Sanctus in tempore opportuno exorat ; atque intellectum tribue nobis per orationis suffragium, quod precamur : et instrue nos in hujus vitæ via, quâ gradimur. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam, etc.

Antiphona 3. Constitimini Domino in cithara : in psalterio decem chordarum psallite illi. *Psalmus CXXXII.*

Oratio. Gaudium justorum, quod est in te, Domine, famulorum tuorum infunde visceribus ; ut conlaudatio tua, quæ rectos decet, omnem à sensibus nostris pravitatem expurget. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Responsorium. Convertamur ad Dominum Deum nostrum. *P.* Quoniam benignus ac mitis est ad ignoscendum ; dimittit in tempore tribulationis peccata nostra. *ÿ.* Venite, adoremus, et procidamus ante Deum : et ploremus coram Domino, qui fecit nos. *P.*

Quoniam benignus. ⁊ . Glória etc. *Reiteratur Responsorium.*

In Laudibus.

Antiphona. Secundum magnam misericordiam tuam dele, Domine, iniquitates meas. *Psalmus L.*

Oratio. Secundum multitudinem miserationum tuarum Domine, dele iniquitates nostras : ut, quia istae nos aggravant, illae nos erigant. Cor contritum et humilitatum ne spernas in nobis, sed per ineffabilem potentiam Trinitatis inhabitet in nobis Spiritus Sanctus, innovet spiritus rectus, confirmet spiritus principalis, atque unius testimonii sit virtus, ut confirmatos nos per Patrem, editos esse gaudeamus per Spiritum Sanctum. ⁊ . Amen.

Per misericordiam.

Ad Canticum. Levemus corda nostra cum lacrymis ad Dominum in caelis.

Canticum Threubarum III.

Quid murmuravit homo vivens, * vir pro peccatis suis?

Scrutemur vias nostras, et quaeramus, * et revertamur ad Dominum :

Levemus corda nostra cum manibus * ad Dominum in caelis.

Nos inique egimus, et ad iracundiam te provocavimus : * idcirco tu inexorabilis es.

Operuisti in furore, et percussisti : * occidisti, nec pepercisti.

Opposuisti nubem tibi, * ne transeat oratio.

Glória, et honor Patri.

Ad Benedictus. *Antiphona.* In tuo, Deus, lumine videbimus lumen. ⁊ . Ostende misericordiam tuam scientibus te, et justitiam tuam illis, qui recto sunt corde.

Canticum. Benedictus. fol. 6.

Lauda. In sanctis ejus laudate Dominum : in firmitate virtutis ejus laudate Dominum. *Psalmus CL.*

Lectio libri Genesis (Cap. XI).

⁊ . Deo gratias.

In illis diebus : Erat terra labii unius, sermonumque eorundem. Cumque proficiscerentur de oriente, invenerunt campum in terra Sennaar, et habitaverunt in eo. Dixitque alter ad proximum suum : Venite, faciamus lateres, et coquamus. Habueruntque lateres pro saxis, et bitumen pro cemento : et dixerunt : Venite, faciamus nobis civitatem et turrim, cujus culmen pertingat usque ad caelum : et celebremus nomen nostrum antequam dividamur in universas terras. Descendit autem Dominus ut videret civitatem, quam aedificabant filii Adam, et dixit : Ecce unus est populus, et unum est labium omnibus : ceperunt hoc facere, nec desisterent a cogitationibus suis, donec eas opere compleant. Venite igitur, descendamus, et confundamus ibi linguas eorum, ut non audiat unusquisque vocem proximi. Atque ita divisit eos Dominus ex illo loco in universas terras, et cessaverant aedificare civitatem. Et idcirco vocatum est nomen ejus Babel, quia ibi confusum est labium universae terrae : et inde dispersit eos Dominus

A super faciem cunctarum regionum. Haec sunt generationes Sem : Sem centum annorum erat, quando genuit Arphaxat, biennio post diluivium. Vixitque Sem postquam genuit Arphaxat, quingentos annos : et genuit filios et filias. Porro Arphaxat 151 vixit triginta quinque annis, et genuit Salech. Vixitque Arphaxat postquam genuit Salech, trecentis tribus annis : et genuit filios et filias. Salech quoque vixit triginta annis, et genuit Heber. Vixitque Salech, postquam genuit Heber, quatuorcentis tribus annis. Vixit autem Heber triginta et quatuor annis, et genuit Phalech. Et vixit Heber, postquam genuit Phalech, quatuorcentis triginta annis : et genuit filios et filias. Vixit autem Phalech triginta annis, et genuit Rheu. Vixitque Phalech, postquam genuit Rheu, ducentis novem annis : et genuit filios et filias. Vixit autem Rheu triginta quinque annis, et genuit Saruch. Vixit quoque Rheu, postquam genuit Saruch, ducentis septem annis : et genuit filios et filias. Vixit vero Saruch triginta annis, et genuit Nachor. Vixitque Saruch, postquam genuit Nachor, ducentis annis : et genuit filios et filias. Vixit autem Nachor viginti et novem annis, et genuit Thare. Vixit autem Nachor, postquam genuit Thare, centum decem et novem annis : et genuit filios et filias. Vixitque Thare septuaginta annis, et genuit Abram, Nachor, et Aran. Porro Aran genuit Loth. Mortuusque est Aran ante Thare patrem suum in terra nativitatis suae in Ur Chaldaeorum. Duxerunt autem Aran et Nachor uxores : nomen uxoris Aran, Saraï : et nomen uxoris Nachor, Melcha, filia Aran, patris Melchae, et patris Jeschae. Erat autem Saraï sterilis, nec habebat liberos. Tulit itaque Thare Abram filium suum, et Loth filium Aran, filium filii sui, et Saraï nurum suam, uxorem Abram filii sui, et eduxit eos de Ur Chaldaeorum, ut irent in terram Chanaan : veneruntque usque Aran, et habitaverunt ibi. Et facti sunt omnes dies Thare ducentorum et quinque annorum, et mortuus in Aran (Cap. XII). Dixit autem Dominus ad Abram : Egrede de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstravero tibi. Faciamque te in gentem magnam, et benedicam tibi, et magnificabo nomen tuum, erisque benedictus. Benedicam benedicentibus tibi, et maledicam maledicentibus tibi, atque in te benedicentur universae cognationes terrae. Egressus est itaque Abram, sicut praeceperat ei Dominus, et ivit cum eo Loth : septuaginta quinque annorum erat Abram, cum egrederetur de Aran. Tulitque Saraï uxorem suam, et Loth filium fratris sui, universamque substantiam quam possederant, et animas quas fecerant in Aran : et egressi sunt ut irent in terram Chanaan. Cumque venissent in eam, pertransiit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convallē illustrem : Chanaanus autem tunc erat in terra. Apparuitque Deus Abram, et dixit ei : Semini tuo dabo terram hanc. Qui aedificavit ibi altare Domino, qui apparuit ei. Et inde transgrediens ad montem, qui erat contra orientem Bethel, tetendit ibi

tabernaculum suum, ab occidente habens Bethel, ab oriente Hai : ædificavit quoque altare Dómino, invocavitque nomen ejus. *ñ. Amen.*

Hymnus. Deus æterni luminis, candor inenarrabilis. *Quære fol. 118.*

Preces. Orémus, ut nos sacrosancto jejúnio témpore Quadragesimæ, *ut supra.*

Capitula. Dómine, apud quem est fons vitæ, et in cujus lumine aspícimus lumen énutri in nos tuæ sciéntiæ splendórem : ut sitiéntibus nobis vitá em impértias potum ; et caligántibus animábus supérni luminis restituas intellectum.

Pater noster.

Lauda. Gloriémur, Dómine *P.* In laude tua. *ñ. Ut confiteámur nómini sancto tuo : et gloriémur in laude tua. ñ. Glória, et honor. P.* In laude tua.

Oratio. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, et in salute tua visita : nec iniquitátis nostræ pœna, sed timóris tui nos humiliet disciplina ; ut tua gloríemur in laude, et confiteámur in nómine . nos quoque ad vidéndum L. titiam electórum tuórum éxcitet bónitas ; et ad laudándum regni tui adasciscat heréditas. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Ad Tertiám.

Proverbiórum Salomónis (Cap. v.)

ñ. Deo grátias.

Fili, bibe aquam de cistérna tua, et fluénta páteti tui : Deriventur fontes tui forás, et in platéis aquas tuas divide. Habéto eas solus, nec sint aliéni participes tui. Sit vena tua benedicta, et lætare cum muliere adolescentiæ tuæ : cerva charíssima, et gratíssimus hinnulus : úbera ejus inébrient te omni témpore, et in amóre ejus delectáre júgiter. Quare sedúceris illi mi ab aliéna, et fovéris sinu altérius ? Réspicit Dóminus vias hóminis, et omnes gressus illius considerat. Iniquitátes suæ capiunt impium, et fúribus **152** peccatórum suórum constíngitur. Ipse moriétur, quia non hábuit disciplinam, et multitúdine stultitiæ suæ decipitur. Fili mi, si spopóderis pro amico tuo, defixisti apud extráneum manum tuam, inlaqueátus es verbis oris tui, et captus própriis sermónibus. Fac ergo quod dico, fili mi, et temetípsum libera. *ñ. Amen.*

Lectio libri Génesis (Caput xii.)

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Facta est fames in terra : descenditque Abram in Ægyptum, ut peregrinarétur ibi : prævalúerat enim fames in terra. Cúmque proptér esset ut ingrederétur in Ægyptum dixit Sáraí uxóri suæ : Novi quòd pulchra sis mulier : et quòd cum te viderint Ægyptii, dictári sunt, quòd uxor méa sis, et interficiant me, et te reservábunt. Dic ergo, obsecro te, quòd soror mea sis : ut bene sit mihi propter te, et vivet ánima mea ob grátiam tuam. Cúm itaque ingressus esset Abram Ægyptum, vidérunt Ægyptii mulierem quòd esset pulchra nimis. Et nunciavérunt príncipes Pharaóni, et laudavérunt eam apud illum : et sublata est mulier in domum Pharaónis. Abram

verò bene usi sunt propter illam : fuerúntque ei oves, et boves et ásini, et servi et familiæ, et ásinæ, et caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis, et domum ejus, propter Sáraí uxórem Abram. Vocávitque Phárao Abram, et dixit ei : Quidnam est quòd fecisti mihi ? quare non indicásti quòd uxor tua esset ? Quam ob causam dixisti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem ? Nunc igitur ecce conjux tua, áccipe eam, et vade. Præcepitque Phárao super Abram viris : et deduxérunt eum, et uxórem illius, et ómnia quæ habébat. (*Cap. xiii.*) Ascéndit ergo Abram de Ægypto, ipse et uxor ejus, et ómnia quæ habébat, et Loth cum eo, ad austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne argénti et auri. Reversúsque est páriter, quò vénerat, à meridie in Bethél usque ad locum ubi priús fixerat tabernáculum inter Bethél et Hai : in locum altáris quòd fécerat priús, et invocávit ibi nomen Dómini. Sed et Loth qui erat cum Abram, fuerunt greges óvium, et arménta, et tabernacula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul : erat quippe substántia eórum multa, et nequibant habitáre commúniter. Unde facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Loth. Eo autem témpore Chananæus et Pheræzæus habitábant in illa terra. Dixit ergo Abram ad Loth : Ne quæso sit júrgium inter me et te, et inter pastóres meos et pastóres tuos : fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est : recède à me, obsecro : si tu ad sinístram leris, ego ad dexteram tenébo : si tu ad dexteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elevátis itaque Loth óculis, vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univérsa inrigabátur, ántequàm subvérteret Dóminus Sódoram et Gomórrham, sicut paradísus Domini, et sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elégitque sibi Loth regiónem circa Jordánem, et recessit ab oriénte : divisitque sunt altéruter à fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan : Loth verò morátus est in oppidis, quæ erant circa Jordánem, et habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomitæ péssimi erant, et peccatóres coram Dómino nimis. Dixitque Dóminus ad Abram, postquam divisus est Loth ab eo : Leva óculos tuos diréctum, et vide à loco, in quo nunc es, ad aquilónem et ad meridiem, ad oriéntem et ad occidentem. Omnem terram quam cónspicis, tibi dabo et sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ : si quis potest hóminum numeráre púlverem terræ, semen quoque tuum numeráre póterit. Surge ergo, perambulata terram in longitudine, et in latitúdine sua : quia tibi datúrus sum eam. Movens igitur Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta conválem Mambré, quæ est in Hebron : ædificavitque ibi altáre Dómino. *ñ. Amen.*

Antífona I. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjútor et protéctor noster est. *Psalmus xxxii.*

Oratio. Tibi Dómino pátiens est ánima nostra ; à

quo et virtutem tolerantiae, et praemium concupiscit accipere : tua ergo super nos misericordia, sicut speravimus, fiat : tuaque nos gratia consueta praevaleat. *ñ*. Amen.

Per misericordiam, etc.

Antiphona 2. Magnificatè Dóminum mecum : et exaltemus nomen ejus in unum. *Psalmus xxxiii.*

Oratio. Inquirentes te, Dómine, dignanter exaudi ; atque et in te laudetur ánima nostra, propitius indulgentor imperti : et, qui juxta es his, qui tribulato sunt corde, aurem tuam **153** ad contritióem nostri spiritus pande : et ad pacem tuam, quæ exuperat omnem sensum, corpora nostra et corda converte. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 3. Fílii hóminum in protectiõe alarum sperant, Dómine. *Psalmus xxxv.*

ñ. Beneficiat nobis Deus, et liberet nos ab ómnibus malis. *P.* Et donet pacem in diébus nostris. *ñ*. Illúminet vultum suum super nos. *P.* Et donet. *ñ*. Glória. *Reiteretur ñ*.

Preces. Avórte, Dómine, iram furóris tui : *P.* Et miserátus parce pópulo tuo. *ñ*. Omnitum precibus pium auditum præbe : et quæ rogámus senctè, citò concede. *ñ*. Christe, stébilis gémitus intuere : vincula mortis solve, et vitam largire. *P.* Et miserátus. *ñ*. Jam vide láchrymas : intéllige lugéntes ; tandem delicta nostra clemens ignósce. *P.* Et miserátus. *ñ*. Nullus ex nobis est, quem audias libénter ; tu propter temetípsum, Christe, succurre. *P.* Et miserátus.

Hymnus. Relátte prisci. *fol. 145.*

Capítula. In protectiõe alarum tuarum Dómine filios hóminum sperantes, nequáquam détegas ; sed tamquam pullos, quò possimus supérnis volatilibus preparári, fovéndo enúrias : neque déripi nos laceratiõe insidiántium sinas ; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolare permittas ; sed, dum nos tégmine regis patérno, ad ubertátem donús tuæ adjúti tuo veniámus auxílio.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaiæ Prophétæ (Cap. v).

ñ. Deo grátias.

Ilæc dicit Dóminus : Væ qui conjúngitis domum ad domum, et agrum ad agrum copulátis usque ad términum loci : nunquid habitábitis soli vos in médio terræ ? In áuribus meis sunt hæc, dicit Dóminus exercítuum : Nisi domus multæ desértæ fuerint, grandes, et pulchræ, absque habitátore. Decem enim júgera vinearum faciunt lagunculam unam, et triginta módii seméntis faciunt módios tres. Væ qui consúrgitis manú ad ebrietátem sectándam, et potándum usque ad vésperum, ut vino aestuétis. Cithara, et lira, et tympanum, et tibia, et vinum in conviviis vestris : et opus Dómini non respicitis, nec ópera mánuum ejus considerátis. Proptèreá captivus ductus est pópulus meus, quia non hábuit sciéntiam, et nóbiles ejus interiérunt fame, et multitúdo ejus siti exáruit. Proptèreá dilatávit inférnus ánimam

A suam, et apéruit os suum absque ullo término : et descéndent fortes ejus, et pópulus ejus, et sublimes, gloriosique ejus ad eum. Et incurvábatur homo, et humiliábatur vir, et óculi sublimium depríméuntur. Et exaltábitur Dóminus exercítuum in judicio, et Deus sanctus sanctificábitur in justitia. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Exúrge Dómine, ádjuva nos, et libera nos propter nomen tuum. *Psalmus xliiii.*

Oratio. Exúrge Dómine, ádjuva nos contra omnem malitiam persequéntium : et libera nos propter nomen tuum à contráctu spirituum immundórum : ut, qui nos in loco humiliásti afflictióni-, exáltes iterum in remuneratiõe virtútis. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Mémoires sumus nóminis tui, Deus, in omni progénie et generatiõe. *Psalmus xliiv.*

Oratio. Fac nos Dómine diligere justitiam et ófere iniquitátem : ac per spéciem, tuam pulchritúdinem quærentes, dedúcat nos mirabiliter dextera tua : et, mortificáio in nobis inactivo fornicatiõe, accinge lumbos nostros gládio castitátis. *ñ*. Amen. Per misericordiam tuam.

Antiphona 3. Deus nostrum refúgium, et virtus ; adjútor in tribulatiõibus, quæ invenérunt nos nimis. *Psalmus xlv.*

ñ. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. *ñ*. Ne in ætérnum irascáris nobis. *ñ*. Mitiga, Dómine, omnem iram tuam : et avérte ab ira indignatiõe tuæ. *P.* Ne in ætérnum. *ñ*. Glória. *P.* Ne in ætérnum.

Preces. Ad te clamámus, Dómine. *P.* Precámur, ut exáudias. *ñ*. Christe Redémptor ómnium, exáudi preces súpplicum. *P.* Precámur. *ñ*. Concede nobis donum grátiae, et fructum penitentiæ. *P.* Precámur. *ñ*. Rémove à nobis gládium, famem, et pestilentiam. *P.* Precámur. *ñ*. Solve delicti periculum, et dona indulgéntiam. *P.* Precámur.

Hymnus. O Nazarène, lux. *fol. 144.*

Oratio. Deus noster esto nobis in advérsis refúgium ; et in certáminibus hujus mundi virtútis tuæ præbe solátium : et dum te adventánte mœrens turbáta fuerit terra, tibi adjungántur in gáudio, qui ob metum júdicii **154** admissa desúnt in sæculo : ut tu, virtúat Dóminus, sis nobiscum ; quem et timémus júdicem ; et cognóscimus redemptórem.

Pater noster.

Ad Nonam.

Lectio libri Ecclesiástici Salomónis (Cap. ii).

ñ. Deo grátias.

Fili, Accédens ad servitútem Dómini, sta in justitia, et timóre, et præpara ánimam tuam ad tentatióem : Déprime cor tuum, et sustine : iactas aurem tuam, et excípe verba intelléctus : et ne festines in tempus obductiõe. Sustine sustentatiõe Dei, et conjúgere Deo, et sustine, ut crescat in novissimè vita tua. *ñ*. Amen.

Lectio libri Génesis (Cap. xv).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Factus est sermo Dómini ad Abram per visiõe, dicens : Noli timère Abram, ego pro-

tētor tuus sum, et merces tua magna nimis. Dixitque Abram : Dōmine Deus, quid dabis mihi ? ego vadam absque liberis : et filius procuratoris domūs meæ, iste Damāscus Eliezēr. Addiditque Abram : Mihi autem non d-disti semen ; et ecce vernāculus meus, heres meus erit. Statimque sermo Dōmini factus est ad eum, dicens : Non erit hic heres tuus : sed qui egrediētur de ūtero tuo, ipsum habēbis herēdem. Eduxitque eum foras, et ait illi : Sūspice cœlum, et nūmera stellas, si potes. Et dixit ei : Sic erit semen tuum. Credidit Abram Deo, et reputatum est illi ad justitiam. Dixitque ad eum : Ego Dōminus qui eduxi te de Ur Chaldæorum, ut darem tibi terram istam, et possidēres eam. At ille ait : Dōmine Deus, unde scire possum, quod possesdurus sum eam ? Et respondit Dōminus : Sume, inquit, mihi vaccam triēnem, et capram trimam, et arietem annōrum trium, tūrturem quoque et colūbam. Qui tollens univērsa hæc, divisit ea per médium, et utraq̄ue pars contra se alitrinsecūs posuit : aves autem non divisit. Descenderuntque volucres super cadavera, et abigēbat eas Abram. Cūque Sol occumberet, sopor irruit super Abram, et horror magnus et tenebrōsus invāsit eum. Dictumque est ad eum : Scito prænoscens quod peregrinam futūrum sit semen tuum in terra non sua, et subjicient eos servitūti, et affligent quadringētis annis. Verūtmētem gentem, cui servitūri sunt, ego judicābo : et post egrediētur cum magna substantia. Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepūltus in senectūte bona. Generatiōne autem quartā revertentur huc : necdum completæ sunt iniquitates Amorrahæorum usque ad præsens tempus. Cū ergo occubisset Sol, facta est calligo tenebrōsa, et apparuit clibanus fumans, et lampas ignis transiens inter divisiōnes illas. In illo die pepigit Dōminus cum Abram fœdus, dicens : Sēmini tuo dabo terram à fluvio Ægypti usque ad flūvium magnum Euphrātem, Cinæos, et Cenezæos, Cethmonæos, et Etæos, et Pheræzæos, Rāphaim quoque, et Amorrahæos, Evzæos, et Chananæos, et Gergeszæos, et Jebaszæos. (Cap. xvi.) Igitur Sārāi, uxor Abram, non genuerat sibi liberos : sed habens ancillam Ægyptiam nōmine Agār, dixit marito suo : Ecce concidit me Dōminus, ne parerem : ingrediēre ad ancillam meam, si fortē saltem ex illa suscipiam filios. Cūque ille acquiesceret deprecānti, tulit Agār Ægyptiam ancillam suam, post annos decem quā habillāre cūperant in terra Chānaan : et dedit eam viro suo uxōrem. Qui ingressus est ad eam. At illa concepisse se videns, despexit dōminam suam. Dixitque Sārāi ad Abram : Iniquē agis contra me : ego dedi ancillam meam in sinum tuum, quæ videns quod concēperit, despexit me habet : iudicet Dōminus inter me et te. Cui respondit Abram : Ecce, ait, ancilla tua in manu tua est, ūtere eā ut libet. Affligente igitur eam Sārāi, fugam iniit. Cūque invenisset eam Angelus Dōmini juxta fontem aquæ in solitudine, quæ est in via Sur in deserto, dixit ad illam : Agār ancilla Sārāi, unde venis ? et quō vadis ? quæ respon-

dit : A facie Sārāi dōminæ meæ ego fūgio. Dixitque ei Angelus Dōmini : Revērtēre ad dōminam tuam, et humilia te sub manu illius. Et rursum : Multiplicans, inquit, multiplicābo semen tuum, et non numerābitur præ multitudīne. Ac deinceps : Ecce, ait, concepisti, et paries filium : vocabisque nomen ejus Ismaēl, eō quod audierit Dōminus afflictionem tuam. Hic erit ferus homo, manus ejus contra omnes et manus omnium contra eum : et ē regiōne universōrum fratrum suōrum fūget tabernacula. Vocavit autem Agār nomen Dōmini qui loquebatur ad eam. Dixit enim : Profecit hīc vidi posteriōra vidētis me. Propterea appellavit pūteum illum, Pūteum vivētis et vidētis me. Ipse est inter Cades et Barad. **155** Peperitque Agār Abræ filium : qui vocavit nomen ejus Ismaēl. **B** Octoginta et sex annōrum erat Abram quando peperit ei Agār Ismaēlem. (Cap. xvii.) Postquā verō nonaginta et novem annōrum esse cōperat, apparuit ei Deus dicens, dixitque ad eum : Ego Dōminus omnipotens : ambula coram me, et esto perfectus. Ponāque fœdus meum inter me et te, et multiplicābo te vehementer nimis. Cēcidit Abram pronus in faciem. Dixitque ei Deus : Ego sum, et ponam pactum meum tecum, erisque pater multārum gēntium. Nōc ultra vocābitur nomen tuum Abram : sed Abraham : quia patrem multārum gēntium constitui te. Faciāque te crescere vehementissimē, et ponam te in gēntibus, regesque ex te egrediētur. Et stātuam pactum meum inter me et te, et inter semen tuum post te in generatiōnibus suis, fœdere sempiterno : ut sis Deus tuus, et sēmini tuo post te. Dabōque tibi et sēmini tuo terram peregrinatiōnis tuæ, omnem terram Chānaan in possessionem æternam, erōque Deus eōrum. Dixit iterumque Deus ad Abraham : Et tu ergo custodiēs pactum meum, et semen tuum post te in generatiōnibus suis. Hoc est pactum meum quod observābitis inter me et vos, et semen tuum post te : Circumcidētis carnem præputii vestri, et sit in signum fœderis inter me et vos. Infans octo dierum circumcidētur in vobis, omne masculinum in generatiōnibus vestris : tam vernāculus, quā empitiū circumcidētur, et quæcūque non fuerint de stirpe vestra : eritque pactum meum in carne vestra in fœdus æternum. Masculus, cujus præputii caro circumcisa non fuerit, delēbitur anima illa de pōpulo suo : quia pactum meum irritum fecit. Dixit quoque Deus ad Abraham : Sārāi uxōrem tuam non vocābis Sārāi, sed Saram. Et benedicam ei, et ex illa dabo tibi filium cui benedictrus sum, erique in natiōnes, et reges populōrum oriētur ex eo. Cēcidit Abraham in faciem suam, et risit in corde suo, dicens ! Putāsne centenārio nascētur filius ? et Sara nonagenāria pariet ? Dixitque ad Dōminum : Utinam Ismaēl vivat coram te. Et ait Dōminus ad Abraham : Sara uxor tua pariet tibi filium, vocabisque nomen ejus Isaac, et constituam pactum meum illi in fœdus sempiternum, et sēmini ejus post eum. Super Ismaēl quoque exaudivi te : ecce, benedicam ei, et augēbo et multipli-

cabo eum valde : duodecim duces generabit, et faciam illum crescere in gentem magnam. Pactum verò meum statuum ad Isaac, quem pariet tibi Sara tempore isto in anno altero. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Simul in unum dives et pauper : auribus percipite; qui habitatis orbem. *Psalmus XLVIII.*

Oratio. Audiant simul te Domine omnes gentes; dives ac pauper aurem tibi cordis accommodent : ibique omnium ad fidem preparetur auditio, quò salvandis promittitur gratiæ plenitudo. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus, etc.

Antiphona 2. Exaudi nos, Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ. *Psalmus LXIV.*

Oratio. Exaudi nos Deus salutaris noster; ac nos tuâ virtute præcinge : dumque fidei optamus soliditatem, spei mercamur quietem, et charitate perveniamus ad requiem. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 3. Dicite Deo : Quam terribilia sunt opera tua ! in multitudinem virtutis tuæ. *Psalmus LXV.*

Hymnus. O Nazareth. *fol. 144.*

Capitula. Dona nobis Domine, ut nos, qui te credendo, domum tuam in holocaustis ingredimur, dicatis tibi operibus, ac mortificato corpore serviamus : sicque non amoveas orationem nostram et misericordiam tuam à nobis; dum ea inspicis petere, quæ nobis prospicis convenire.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Ad Vesperum.

Lauda. Illuminatio mea, et salus mea Dominus. Dominus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Salvos nos faciat dextera tua, et exaudi nos. Deus locutus est in sancto suo. *Psalmus LXIX.*

Lauda. Tu mandasti, mandata tua P. Custodire nimis, Deus meus *ψ*. Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas justificationes tuas. P. Custodire. *ψ*. Glória, et honor Patri. P. Custodire.

Hymnus.

Christe lumen perceptum
Astrorum, fulgor siderum,
Noctem nostram illumina,
Conserva pura pectora.

Nullis incédât laqueis.

156 Nullis gravetur hostibus,
Nec maculetur corpus
Lasciviâ per soporem.

Custodi corda omnium
Fideliumque maximâ
Protectione propria
Tua, Christe, potentia.

Ut gratuletur anima
Vidisse lucem prosperam,
Implésse vota debita
Reddenda tibi, Trinitas.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio
Cum Spiritu Paráclito
In sempiterna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus, ut nos sacrosancto jejúnio tempore Quadragesimæ. *Capitula.* Omnipotens sempiternus Deus. *f. 94.*

Benedictio. Benedicat omnipotens Dominus presentem familiam, qui crucis portavit injuriam. *ñ*. Amen. Ipse vos perducat cœlestem in regnum, qui pepéndit in ligno. *ñ*. Amen. Ipse ad dexteram Patris vos collocet, qui causa nobis factus est pacis. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Lauda. Gloriemur, Domine. *Oratio.* Salvos nos fac. *fol. 151.*

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Glória mea exáltans caput meum. Voce meâ ad Dominum clamavi : et exaudivit me de monte sancto suo. *Psalmus III.*

Oratio. Glória nostra, Deus noster, da nobis, ut in te sine fine gloriemur; quosque fecisti de cæpitis exultatione sublimes, quæsumus, ut efficias de totius corporis consummatâ salute securos. Elevet abjectionem nostram tua magna celsitudo : ut, qui humilitate tuâ à terrenis erigimur, exaltatione quoque tuâ ad cœlestia perveni mereamur. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 1. Conserva nos Domine, quoniam in te speramus. Tu enim, Domine, pars hereditatis nostræ. *Psalmus XV.*

Oratio. Conserva nos Domine in timore, quo diligis; et à peccati contagione nos separa : ut, quia bonorum nostrorum non indiges, tuorum nos duorum adsocias. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 2. Querite Dominum, et vivet anima vestra. *Psalmus LXVIII.*

Oratio. Querentibus te, Domine, vitam animæ nostræ temetipsum imperti; exaudi pauperes tuos, qui nihil præ sua justitia, sed tuo replentur munere; tuâ aluntur substantiâ, tuâ gratiâ protegantur. Nec despicias vincetos, quorum te suspirant Desideria; quorum tibi aderunt animæ; tuorumque studia jûgiter prosequantur. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 3. In adjutorium nostrum intende, Domine : ad adjuvandum me festina. *Psalmus LXIX.*

Oratio. Intende in adjutorium nostrum Domine, et ut nos adjuves festinus aggredere : tribue vires explendi quæ novimus; et perfectum deputa quod optamus : ut, dum opere tuo tua in nobis præcepta perfeceris, tibi laudem deputes : de effectu tuo nos exaltemur in præmio : te nostri magnificet operis rectitudo : nos tua attollat remuneratio. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

ñ. Lavamini, mundi estote, auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis : quiescite agere perversè : discite benefacere, querite judicium, subvente opprèssis, judicate pupillo, defendite viduam. P. Si volueritis, et audieritis, bona terræ comedetis, dicit Dominus. *ψ*. Si fuerint peccata vestra ut cæcicium, quasi nix, dealbabuntur : et si fuerint rubra

quasi vermiculus, velut lana erunt. *P.* Si volueritis. *Glória. Reiteretur ñ. Lavámini.*

In Laudibus.

Antiphona. Miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam : et secundum multitudinem miserationum tuarum dele, Domine, iniquitates meas. *Psalms l.*

Oratio. Miserere, Domine. *fol. 141.*

Ad Canticum. Antiphona. Ne despicias partem tuam Domine, quam redemisti ex Ægypto.

Canticum Esther xiii.

Domine Deus rex omnipotens, * in ditione tua cuncta sunt reposita,

Et non est, qui possit tuæ resistere voluntati, * si decreveris salvare Israël.

Tu fecisti cælum et terram, * et quidquid cœli ambitu continetur.

Dominus enim omnium es, * nec est qui resistat majestati tue.

Et nunc Domine Deus Abraham, miserere populo tuo, * et ne despicias partem tuam, **157** quam redemisti ex Ægypto.

Exaudi deprecationem meam, et propitius esto sorti tuæ et funiculo tuo, * et converte luctum nostrum in gaudium.

Ut viventes laudemus nomen tuum, Domine, * et non claudas ora canentium te.

Glória, etc. Reiteretur Antiphona. Ne despicias.

Ad Benedictus. Antiphona. Deus miseretur nobis, et benedicat nos : illuminet Dominus vultum suum super nos. *ñ.* Ut cognoscâmus in terra viam tuam : **C** in omnibus gentibus salutare tuum.

Canticum. Benedictus es.

Lauda. Montes, et omnes colles, ligna fructifera, et omnes cedri, laudate Dominum. *Psalms cxlviij.*

Lectio libri Génesis. (Cap. xvij).

ñ. Deo grâtiâs.

In illis diebus : Apparuit Deus Abraham in convallé Mambre sedenti in ostio tabernaculi sui in ipso fervore diei. Cumque elevasset oculos, apparuerunt ei tres viri stantes propè eum : quos cum vidisset, cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi sui, et adoravit in terra. Et dixit Domine, si invéni grâtiâ in oculis tuis, ne transeas servum tuum : sed afferam pauxillum aquæ, et laventur pedes vestri, et requiescite sub arbore. Ponamque buccè lam panis, et confortetur cor vestrum, postea transibitis : idcirco enim declinastis ad servum vestrum. Qui dixerunt : Fac, ut locutus es. Festinavit Abraham in tabernaculum ad Saram, dixitque ei : Accelera, tria sata simillæ commisce, et fac subcinericios panes. Ipse verò ad arméntum cucurrit, et tulit inde vitulum tenerrimum et optimum, deditque puero : qui festinavit et coxit illum. Tulit quoque butyrum et lac, et vitulum, quem coxerat, et posuit coram eis : ipse verò stabat juxta eos sub arbore. Cumque comedissent, dixerunt ad eum : Ubi est Sara uxor tua? Ille respondit : Ecce in tabernaculo est. Cui dixit : Revertens véniam ad te tempore isto, vitâ comite, et

A habebit filium Sara uxor tua. Quo aucto, Sara risit post ostium tabernaculi. Erant ambo senes, provec-tæque ætatis ; et desiderant Saræ fieri muliebria. Quæ risit occultè, dicens : Postquam senui, et dominus meus vetulus est, voluptati operam dabo? Dixit autem Dominus ad Abraham : Quare risit Sara uxor tua, dicens : Num verè paritura sum anus? Nunquid Deo quidquam est difficile? juxta conductum revertar ad te hoc eodem tempore, vitâ comite, et habebit Sara filium. Negavit Sara, dicens : Non risi : timore perterrita. Dominus autem : Non est, inquit, ita : sed risisti. Cum ergo surrexissent inde viri, direxerunt oculos suos contra Sodomam : et Abraham simul gradiebatur, deducens eos. Dixitque Dominus : Num celare poterò Abraham, quæ gesturus sum : cum futurus sit in gentem magnam, ac robustissimam, et **BENEDICENDÆ** sint in eo omnes nationes terræ? Scio enim quòd præcepturus sit filiis suis, et domui suæ post se, ut custodiant viam Domini, et faciant judicium et justitiam : ut adducat Dominus propter Abraham omnia quæ locutus est ad eum. Dixit itaque Dominus : Clamor Sodomorum et Gomorrhæorum multiplicatus est, et peccatum eorum aggravatum est nimis. Descendam et videbo, utrùm clamorem qui venit ad me, opere complèverint : an non est ita, ut sciam. Convertérunt se inde, et abé-runt Sodomam. Abraham verò adhuc stabat coram Domino. Et appropinquans ait : Nunquid perdes justum cum impio? Si fuerint quinquaginta justi in civitate peribunt simul? et non parces loco illi propter quinquaginta justos, si fuerint in eo? Absit à te, ut rem hanc facias, et occidas justum cum impio, fiatque justus sicut impius, non est hoc tuum ; qui judicas omnem terram, nequaquam facies hoc judicium. Dixitque Dominus ad eum : Si invenero Sodomis quinquaginta justos in médio civitatis, dimittam omni loco propter eos. Respondens Abraham, ait : Quia semel coepi, loquar ad Dominum meum, cum sim pulvis, et cinis. Quid si minùs quinquaginta justis, quinque fuerint? delèbis, propter quadraginta quinque universam urbem? Et ait : Non delèbo, si invenero ibi quadraginta quinque. Rursusque locutus est ad eum : Si autem quadraginta ibi invènti fuerint, quid facies? Ait : Non percütiam propter quadraginta. Nec, inquit, indignèris, Domine, si loquar : Quid si ibi invènti fuerint triginta? Respondit : Non faciam, si invenero ibi triginta. Quia semel, ait, coepi, loquar ad Dominum meum : Quid si ibi invènti fuerint viginti? Ait : Non interficiam propter viginti. Obsecro, inquit, ne irascaris, Domine, si loquar adhuc semel : Quid si invènti fuerint ibi **158** decem? Dixit : Non delèbo propter decem. Abiit Dominus, postquam cessavit loqui ad Abraham : et ille reversus est in locum suum. *ñ. Amen.*

Hymnus. Deus Pater ingénite. *Quære f. 101. Supplicatio.* Orémus, ut nos sacrosancto jejúnio tempore Quadragesimæ. *Capitula.* Illumina, Domine, vultum tuum. *fol. 26. Pater noster.* A malo nos libera, etc. *fol. 10.*

Lauda. A peccatis nostris. *P.* Munda nos Domine :

ÿ. Et ab aliënis parce servis tuis. *P. Munda nos.* **A**

ÿ. Glória, et honor, etc. *P. Munda nos.*

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam quæ intèrnis ac própriis inficitur máculis : ab aliënis quoque parce servis tuis, ut ea Indúlgeas, quæ vel malórum exémpis addiscimus, vel pravis inlécti persuasióibus perpetrámus : ut, qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatórum nequáquam sentiámus ultèriùs dominátum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (Cap. x).

ñ. Deo grátias.

Filius sapiens lætificat patrem : filius verò stultus mortificat matris suæ. Nil próderunt thesauri impietatis : justitia verò liberabit à morte. Non affliget Dóminus ánimam justi fame, et insídias impiórum subvertet. Egestatem operata est manus remissa : manus autem fórtium divitias parat. Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos : idem autem ipse sequitur aves volantes. Qui congregat in messe, filius sapiens est : qui autem stertit æstáte filius confusiónis. Benedictio Dómini super caput justi : os autem impiórum operit iniquitatem. Memoria justi cum laudibus : et nomen impiórum putrescet. Sapiens corde præcepta suscipiet : et stultus cæditur labiis. Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter : qui autem depravat vias suas, manifestus erit. Qui annuit óculo, dabit dolorem : et stultus labiis verberabitur. Vena vitæ, os justi : et os impiórum operit iniquitatem. Odium suscitavit rixas : et univèrsa delicta operit charitas. *ñ. Amen.*

Lectio libri Genesis (Cap. xix).

ñ. Deo grátias.

In illis diëbus : Venérunt duo Angeli Sódoram vespere, sedente Loth in fóribus civitátis. Qui cum vidisset eos, surrexit, et ivit óbviám eis : adoravitque pronus in terra, et dixit : Obsecro, Dómini, declinate in domum púeri vestri, et manete ibi : lavate pedes vestros, et manet proficiscimini in viam vestram. Qui dixerunt : Mínimè, sed in platæa manebimus. Còmpulit illos óppidò ut divèrterent ad eum : ingressique domum illius fecit convivium, coxit ázyna : et comedérunt. Priùs autem quàm irent cùbitum, viri civitátis devellavérunt domum illius à púero usque ad senem, omnis pópulus simul. Vocavéruntque Loth, et dixerunt ei : Ubi sunt viri qui introiérunt ad te nocte ? educ illos, ut cognoscámus eos. Egressus ad illos Loth, post tergum ocludens óstium, ait : Nolite, quæso, fratres mei, nolite malum hoc fácere. Hábeo duas filias, quæ necdum cognovérunt virum : edúcam eas ad vos, et abutimini eis sicut placérit vobis, dúmmodò viris istis nihil mali faciátis, quia ingressi sunt sub umbra cúlminis mei. At illi dixerunt : Recède illuc. Et rursus. Ingressus es, inquit, ut ádvena ; numquid ut júdices ? te ergo ipsum magis quàm hos affligémus. Vimque faciébant Loth vehementissimè : jamque propè erant

ut effringerent fores. Et ecce miserunt manum viri, et introduxérunt ad se Loth, clausérunt óstium. Et eos, qui foris erant, percussérunt cæcitate à mínimo usque ad máximum, ita ut óstium invenire non possent. Dixerunt ergo ad Loth : Habes hic tuórum quémquam ? generum, aut filios, aut filias, omnes, qui tui sunt, educ de urbe hac : delébitis enim locum istum, eò quòd incrèverit clamor eórum coram Dómino, qui misit nos ut perdámus illos. Egressas itaque Loth, locutus est ad géneros suos qui accepturi erant filias suas, et dixit : Súrgite, egredimini de loco isto : quia delébit Dóminus civitatem hanc. Et visus est eis quasi ludens loqui. Cúmque esset manè, cogébant eum Angeli, dicentes : Surge, tolle uxórem tuam, et duas filias quas habes : ne et tu pariter péreas in acélere civitátis. Dissimulante illo, apprehendérunt manum ejus, et manum uxóris, ac duarum filiarum ejus, eò quòd párceret Dóminus illi. Eduxéruntque eum, et posuérunt extra civitatem : ibique locuti sunt ad eum, dicentes : Salva ánimam tuam : noli respicere post tergum, nec stes in omni circà regione : sed in monte salvum te fac, ne et tu simul péreas. Dixitque Loth ad eos : Quæso, Dómine mi, quia invenit servus tuus grátiam coram te, et magnificasti glóriam et misericórdiam tuam quam fecisti mecum, ut salvares ánimam meam, nec possum in monte salvári, ne fortè apprehéndat me malum, et móriar : Est civitas hic juxta, ad quam possum fúgere, parva, et salvabor in ea : numquid non módica est, et vivet ánima mea ? Dixitque ad eum : Ecce étiam in hoc suscepí preces tuas, ut non subvertám urbem pro qua locutus es. Festina, et salvare ibi : quia non pótero fácere quicquam donec ingrediáris illuc. Idcirco vocátum est nomen urbis illius Segor. Sol egressus est super terram, et Loth ingressus est Segor. Igitur Dóminus pluit super Sódoram et Gomórrham sulphur et ignem à Dómino de cælo : et subvertit civitates has, et omnem circà regionem, univèrsos habitatóres úrbium, et cuncta terræ viréntia. Respicénsque uxor ejus post se, versa est in státuam salis. Abraham autem consurgens manè, ubi steterat priùs cum Dómino, intáit est Sódoram et Gomórrham, et univèrsam terram regionis illius : viditque ascendentem favillam de terra quasi fornacis fumum. Cùm enim subverteret Deus civitates regionis illius, recordátus est Abraham, et liberávit Loth de subversióne úrbium in quibus habitáverat. *ñ. Amen.*

Antífona. 1. Salvos nos fac dexterá tuá, et exáudi nos. Deus locutus est in sancto suo. *Psalmus LIX.*

Orátio. Auxiliare nobis Dómine in tribulatióne ; et exáudi nos ad salutem : ut dilecti tui ipsa, quæ formáti manu sunt, reforméntur : ut, quo sunt contriti bráchio, eódem rursum favente, captum perveniant ad remédiùm. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antífona. 2. Parce páuperi et inopi : ánimas páuperum salvas fac, Dómine. *Psalmus LXXI.*

Oratio. Parce Dōmine pauperibus, et animas inopem sana : ut, qui vīribus nostris non fidimus, et spe à te miserē cordiam postulāmus, per spīritūs paupertatem, sup̄ernę benedictiōnis impetrēmus plenitudinem. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

Antiphona 3. Quān bonus Israhēl Deus, his qui recto sunt corde! *Psalmus LXXII.*

ñ. Filla Sion facta est ut tugārium in vinea, et quasi casa custodiaria in agro; sed jam revertere p̄nitēte, quia pius est Deus super unam ovem errantem, *P.* Quān super justos non egētes p̄nitentiā. *ñ.* Gāudium erit in celo coram Angelis Dei super uno peccatore p̄nitentiā agente. *P.* Quān super. *ñ.* Glōria, et honor Patri. *P.* Quān. *Reiteretur ñ.*

Preces. Clamāmus ad te, Dōmine : tu miserere nobis. *P.* Et dona indulgētiā. *ñ.* Rex altissimo, et perennis Dōmine, precem, quam effūdīmus, accipe. *P.* Et dona indulgētiā. *ñ.* Ægros visita, et captivos red̄uo : pupillos et viduas adjuva. *P.* Et dona indulgētiā. *ñ.* Nos peccāvimus, et à te recēssimus, tu Redēptor omnium salva nos. *P.* Et dona. *ñ.* P̄nitētibz miserere Dōmine; et peccāti maculam abluē. *P.* Et dona indulgētiā.

Hymnus. O Nazarene. *Quare fol. 141.*

Capitula. Tibi adhærere bonum est Dōmine; et à te recedere, nōxium : à te elongari, perditio; et tibi conjungi, vītæ est plenitudo : Dona itaque nobis, ut, qui spem nostram in te pōnimus, perficiam vītæ beatitudinem consequamur; tuasque laudes in portis filie Sion, dum ad tuum regnum ingredimur, decantemus.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaię Prophētę (Cap. v).

ñ. Deo grātiās.

Hęc dicit Dōminus : Væ qui trāhitis iniquitatem in foveolis vanitatis, et quasi vinculum plaustrī peccatum. Qui dicitis : Festinet, et citō veniat opus ejus, ut videāmus : et appropiet, et veniet consiliū sancti Israhēl, et sciēmus illud. Væ qui dicitis malum bonum, et bonum malum : ponētes tenebras in lucem, et lucem in tenebras : ponētes amārum dulcem, et dulce in amārum. Væ qui sapiētes estis in oculis vestris, et coram vobismetipsis prudētes. Væ qui potētes estis ad bibendum vinum, et viri fortes ad miscēdam ebrietatem. Qui justificatis impiū pro munēribz, et justitiam justī aufertis ab eo. Propter hoc, sicut devorat stipulam lingua ignis, et calor flammę exurit; sic radix eorum quasi favilla erit, et germen eorum ut pulvis ascendet. Abjecerunt enim legem Dōmini exercituum, et eloquium sancti Israhēl blasphemaverunt. Idē iratus est furor Dōmini in pōpulis, extendit manum suam super eos, et percussit eos : et contorbati sunt montes, et facta sunt morticinia eorum, quasi sterros in medio platearum. **160** In omnibus non est aversus furor Dōmini, sed adhuc manus ejus extēta. Et elevabit

A signum in nationibus procul, et sibiabit ad eum de finibus terrę : et ecce festinus velocitor veniet. Non est deficiens, neque laborans in eo : non dormitabit, neque dormiet, neque solvetur cingulum renū ejus, nec rumpetur calceamenti corrigia ejus. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Ad te levāmus oculos nostros, qui habitas in cœlis : miserere nobis, Dōmine. *Psalmus CXXII.*

Oratio. Ad te, Dōmine, oculos nostros erigimus; quem in cœlestibus terrę machinam virtute continere fatemur. Miserere igitur nostrī, Dōmine, miserere; et peccatis nostris, pro quibus te metūmus, parce : ut contemptum nostrum pietate clementi respici s; et à delicti opprobrio dexterā nos tuę virtutis eripias. *ñ. Amen.*

B Per.

Antiphona 2. Benedictio Dōmini super vos : benedicimus vos in nōmine Dōmini. *Psalmus CXXVI 1.*

Oratio. Dōmine Jesu Christe, qui pro nostrę salutis remedio impiorū sustinisti convitia; auxilii tui ope nos protege adversus impugnantium mala : ac, ne dorsum nostrum delicti comprimat sarcina; impone hūmeris nostris præceptis evangēlicis onera suavia : per quę peccāti fabricam destruas; et compaginibus sacris nos virtutum meritis construas. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 3. Apud Dōminum est misericordia : et copiosa apud eum redēptio. *Psalmus CXXIX.*

C *ñ.* Exurge, Dōmine, miserere nobis. *P.* Quia venit tempus miserēdi. *ñ.* Ad te levāmus oculos nostros, qui habitas in cœlis. *P.* Quia venit. *ñ.* Glōria, et honor. *Reiteretur ñ.*

Preces. Clamēmus omnes unā voce : *P.* Dōmine, miserere. *ñ.* Amara nobis est vita nostra. *P.* Dōmine. *ñ.* Delicta dele : pacem concēde. *P.* Dōmine. *ñ.* Inclina aurem tuam ad precem nostram. *P.* Dōmine. *ñ.* Parce delictis, et subveni de cœlis. *P.* Dōmine.

Hymnus. O Nazarene. *fol. 144.*

Capitula. Pateant aures tuę, Dōmine, orationibus nostris; quibus à nobis congruę clamoris supplicatio dirigatur, quę et dignanter audiant, et in rebus petitis clementer respondeant. Et quia apud te multę sunt miseratiōnes, rogāmus te Deus; ne nos juxta multitudinem iniquitatum nostrarū condēmas; sed confitētes, ac revertētes ad te, copiosā miseratiōne vivifices : ut clamorem nostrum ad te de profundis accipias, et exemptos nos à mundanis, in atriis tuis in gāudio perpētue delectatiōnis adsūmas.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Ad Nonam omnia dicantur, ut in Nona de tertia feria præbita.

Ad Vesperos.

Lauda. Vespere, manē, et meridie te laudāmus Dōmine.

Dōminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Benedicat nos Dōminus Deus noster,

benedicat nos Deus : et métuant eum omnes fines A
terræ. *Psalmus LXXVI.*

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua : *P.* Et salutare tuum secundum elóquium tuum. *ŷ.* Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, quia sperávi in sermónibus tuis. *P.* Et salutare. *ŷ.* Glória. *P.* Et salutare.

Hymnus.

Adésto nostris précibus,
Adésto jam propítius,
O Christe mundi glória !
Fessúmque lumen inriga.
Te vespertina orátio,
Te matutina cóncinat :
Tibi indefessè pèrsonet
Hymnum cum dulci cármine.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito
In sempitérna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus. *fol. 138. Capitula.* Sit festum jejúnium. *fol. 149. Lauda.* A peccátis nostris, *Et Orátio.* Ab occúltis nostris. *Quære f. 158.*

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antífona. Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus. III.* *Orátio.* Quamvis, Dómine. *Quære fol. 129.*

Antífona 1. Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creásti ab initio.

Orátio. Meménto congregatiónis tuæ Domine, quam creásti ab initio : tuæque non obliviscáris Ecclésiæ, quam à sæculo prædestinásti in Christo ; atque ad testaméntum tuum, memor tuæ misericórdiæ respice : et promissa nos júgiter libertáte compléctere. **161** *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 2. Constitébimur tibi Deus : constitébimur, et invocábimus nomen tuum, Dómine. *Psalmus LXXIV.*

Orátio. Constiténtes tibi Dómine placábilis intuere : et quos contritos éfficít timor pænæ : et amor indulgéntiæ lætíficet, et plenitúdo remissionis indéptæ. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antífona 3. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. *Psalmus LXXVIII.*

Orátio. Citò anticipet nos misericórdia tua, Dómine ; quos nec consolátio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio sustentat auxilii ; sed vitæ reátus, vexatióque jactátos arguit, vel consciéntia facinorum, vel últio peccátorum : Libera nos propter glóriam nóminis tui ; et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum : ut, cum utrámque rem propter te féceris, et sólitá pópulum tuum pietáte respéxeris ; glória tibi detur ex liberatióne, et propitiátio nobis tuo accédât ex nómine. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

ŷ. Custodite vos à murmuratióne, quæ nihil prodest, et à detractióne párcite linguæ : quóniam verbum absconsum non celábitur : os autem, quod mentitur, occldit ánimam. *ŷ.* Non mentiémini invicem, nec decipiat unusquisque próximum suum. *P.* Quóniam. *ŷ.* Glória, etc. *Reiterétur ŷ.*

In Laudibus.

Antífona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris : et omnes iniquitátes nostras dele. *Psalmus L.*

Orátio. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine ; et omnes iniquitátes nostras dele : rémove ab óculis tuis malárum nostrárum fácinus voluptátum : nostræque confessióri cleménter tuum appóne auditum. Miserére, quæsumus, rogántibus nobis ; qui propítius respicis in advérsis, et qui desperátis cor B penitens tribuis, ac confessiõibus nostris grátiam tuam. Sed, quia publicánus à longè stans et percútiens pectus suum, solá confessiõne purgátus est ; similiter et nos peccatóres exáudi : ut, sicut illi mérito petitiõnis suæ fructum donásti : ita et nobis supplicántibus indignis servis tuis véniam dignéris impéndere peccátis. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antífona. Deus omnipotens benedícat nobis, et créscere nos fáciat in turmas pópulorum.

Cánticum Génesis xxvii.

Ecce odor filii mei * sicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus.

Det tibi Deus de rore cæli, et de pinguédine terræ, C abundántiam fruménti, vini, et ólei : * et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus :

Esto dóminus fratrum tuórum, * et incurvéntur ante te filii matris tuæ :

Deus autem omnipotens benedícat tibi, et créscere te fáciat, atque multiplicet : * ut sis in turmas pópulorum.

Et det tibi benedictiões Abraham, et s' mini tuo post te : * ut possideas terram peregrinatiónis tuæ.

Orátio. Tuam Deus omnípotens cleméntiam deprecámur : ut membris Christi tui Dómini nostri dono tui muneris copuláti, ejúsque bonus odor effécti, tuis benedictiõibus ditémur ut filii ; in ejus semper maneámus regno à Dómino subjugáti. *ŷ.* Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antífona. Rex meus et Deus meus, ad te orábo, Dómine, mané. *ŷ.* Verba mea áuribus pèrcipe Dómine, intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiónis meæ.

Cánticum. Benedictus.

Lauda. Laudáte Dóminum in sanctis ejus : laudáte eum in firmaménto virtútis ejus. *Psalmus CL.*

Lectio libri Génesis (Cap. xi).

ŷ. Deo grátias.

In illis diébus : Proféctus Abraham in terram Austrálem, habitávit inter Cades et Sur : peregrinátus est in Geráris. Dixítque de Sara uxóre : Soror mea est. Misit ergo Abimeléch rex Geráræ, et tuiit

eam. Venit autem Deus ad Abimelch per somnium noctis, et ait ei : En morieris propter mulierem quam tulisti : habet enim virum. Abimelch verò non tetigerat eam, et ait : Domine, num gentem ignorantem et justam interficies? Nonne ipse ait : Soror mea est? in simplicitate cordis mei, et munditia manuum mearum feci hoc. Dixitque ad eum Deus : Et ego scio quod simplici corde feceris : et ideo custodivi te ne peccares in me, et non adinssi ut tangeres eam. Nunc **162** igitur redde uxorem viro tuo, quia propheta est : orabit pro te, et vives : si autem nolueris reddere, scito quod morte morieris tu, et omnia quæ tua sunt. Statimque de nocte conversus Abimelch, vocavit omnes servos suos : et locutus est universa verba hæc in auribus eorum, tinnueruntque omnes viri valde. Vocavit autem Abimelch etiam Abraham, et dixit ei : Quid fecisti nobis? quid peccavimus in te, quia induxisti super me et super regnum meum peccatum grande? quæ non debuisti facere, feristi nobis. Rursusque expostulans, ait : Quid vidisti, ut hoc faceres? Respondit Abraham : Cogitavi mecum, dicens : Forsitan non est timor Dei in loco isto : et interficient me propter uxorem meam : aliam autem et verè soror mea est, filia patris mei, et non filia matris meæ, et duxi eam in uxorem. Postquam eduxit me Deus de domo patris mei, dixi ad eam : Hanc misericordiam facies merum : in omni loco, ad quem ingrediemur, dices quod frater tuus sum. Tulit igitur Abimelch oves et boves, et servos et ancillas, et dedit Abraham : reddiditque illi Saram uxorem suam, et ait : Terra curam vobis est, ubicumque tibi placuerit habita. Saræ autem dixit : Ecce mille argenteos dedi fratri tuo, hoc erit tibi in velamen oculorum, et ad omnes qui tecum sunt, et quocumque perrlexeris : memento te deprehensam. Orante autem Abraham, sanavit Deus Abimelch et uxorem, et ancillas ejus, et pepererunt : concluderat enim Deus omnem vulvam Abimelch propter Saram uxorem Abraham. (Cap. 21.) Visitavit autem Dominus Saram sicut promiserat : et implevit quæ locutus est. Concepitque et peperit filium in senectute sua, tempore quo prædixerat ei Deus. Vocavitque Abraham nomen filii sui, quem genuit ei Sara, Isaac : et circumcidit eum octavo die, sicut præceperat ei Deus, cum centum esset annorum : hæc quippe ætate patris, natus est Isaac. Dixitque Sara : Risum fecit mihi Deus : quicumque audierit, corruerit mihi. Rursusque ait : Quis auditorum crederet Abraham, quod Sara lactaret filium, quem peperit ei jam seni? Crevit igitur puer, et ablactatus est : fecitque Abraham grande convivium in die ablactationis ejus. Cumque vidisset Sara filium Agar Ægyptiæ ludentem cum Isaac filio ejus, dixit ad Abraham : Ejice ancillam hanc, et filium ejus : non enim erit heres filius ancillæ cum filio meo Isaac. Durè accepit hoc Abraham pro filio suo. Cui dixit Deus : Non tibi videatur asperum super puerum, et super ancilla tua : omnia quæ tibi dixerit Sara, audi v. cem ejus : quia in Isaac vocabitur tibi semen.

PATROL. LXXXVI.

A Sed et filium ancillæ faciam in gentem magnam, quia semen tuum est. Surrexit itaque Abraham manè, et tollens panem et utrem aquæ, imposuit scapulæ ejus, tradiditque puerum, et dimisit eam. Quæ cum abiisset, errabat in solitudine Bersabæe. Cumque consumpta esset aqua in utre, abjecit puerum subter unam arborem, quæ ibi erat. Et abiit, sedique è regione procul quantum potest arcus jacere : dixit enim : Non vidèbo morientem puerum : et sedens contrà, levavit vocem suam et fleuit. Exaudivit autem Deus vocem pueri : vocavitque Angelus Domini Agar de cælo, dicens : Quid agis Agar? noli timere : exaudivit enim Deus vocem pueri de loco in quo est. Surge, et tolle puerum, et tene manum illius : quia in gentem magnam faciam eum. Aperuitque oculos ejus Deus : quæ videns puteum aquæ, abiit, et implevit utrem, deditque puero bibere. Et fuit cum eo : qui crevit, et moratus est in solitudine, factusque est juvenis sagittarius. Habitabitque in deserto Pharan, et accepit illi mater sua uxorem de terra Ægypti. Eodem tempore dixit Abimelch, et Phieol princeps exercitus ejus ad Abraham : Deus tecum est in universis quæ agis. Jura ergo per Dominum, ne noceas mihi, et posteris meis, stirpemque meam : sed juxta misericordiam, quam feci tibi, facies mihi, et terræ in qua versatus es advena. Dixitque Abraham : Ego jurabo. Et increpavit Abimelch propter puteum aquæ quem vi abstulerant servi ejus. Respondit Abimelch : Nescivi quis fecerit hanc rem : sed et tu non indicasti mihi, et ego non audivi præter hodiè. Tulit itaque Abraham oves et boves, et dedit Abimelch : percusseruntque ambo fœdus. Et stituit Abraham septem agnas gregis seorsum. Cui dixit Abimelch : Quid sibi volum septem agnæ istar, quas stare fecisti deorsum? At ille : Septem, inquit, agnas accipies de manu mea : ut sint mihi in testimonium, quoniam ego fodi puteum istum. Idcirco vocatus est locus ille Bersabæe : quia ibi uterque juravit. Et inierunt fœdus pro puteo juramenti. Surrexit Abimelch, **163** et Phicol princeps exercitus ejus, reversique sunt in terram Palestinorum. Abraham verò plantavit nemus in Bersabæe, et invocavit ibi nomen Dei æterni. Amen.

Hymnus. In matutinis surgimus. *Quære folio 105.*

Supplicatio. Orémus, ut nos sacrosancto jejúnio tempore quadragesimæ.

Capitula. Deduc nos Domine in bonis ; ac dirige in conspectu tuo viam nostram : ut fides nostra salutaris nostri vocatione, ad te, qui rex noster es, et vestigio committetur innocuo, et cursu occupet expedito.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos libera. *Quære fol. 10.*

Lauda. Adjuva nos P. Deus salutaris noster, ¶. Et propter honorem nominis tui Domine libera nos : et propitius esto peccatis nostris ; propter nomen tuum. P. Deus salutaris. ¶. Glória. P. Deus.

Oratio. Propitius esto peccatis nostris Domine ; et propter honorem nominis tui perfectá nos récrea

10

libertate : ac, dum nostro peccatorum elogio adterimur, in opprobrium gentium redigamur. Ergo ut nos severitate non punias poenae; causam nobis scelerum ablue : atque in conspectu tuo gemitus compeditorum intréat; et de occulto tuo in manifestio nostro gratia indulta procedat. *ñ*. Amen.

Per.

Ordo ad Tertiam.

Proverbiorum Salomonis (Cap. xix).

ñ. Deo gratias.

Fili, Testis falsus non erit impunitus : et qui loquitur mendacia, peribit, non effugiet. Multi colunt personam potentis, et amici sunt dona tribuentis. Fratres hominis pauperis oderunt eum : insuper et amici ejus procul recesserunt ab eo. Qui tantum verba sectatur, nihil habebit : qui autem possessor est mentis, diligit animam suam, et custos prudentiae inveniet bona. Testis falsus non erit impunitus : et qui loquitur mendacium, peribit. Non decent stultum deliciae, nec servum dominari principibus. Doctrina viri per patientiam nascitur : et gloria ejus est in qua praetergredi. Sicut frmitus leonis, ita regis ira : et sicut ros super herbam, ita hilaritas ejus. Dolor patris, filius stultus : et tecta jugiter perstillantia litigiosa mulier. Domus, et divitiae dantur a patribus : a Domino autem uxor prudens. Pigredo immittet soporem, et anima dissoluta esuriet. Qui custodit mandatum, custodit animam suam : qui autem negligit vias suas, mortificabitur. Feneratur Domino qui miseretur pauperi : et vicissitudinem suam reddet ei. Erudi filium tuum, ne desperes, ad interfectionem ejus ne ponas animam tuam. Qui impatiens est, sustinebit damnum, et cum rapuerit, aliud apponet. Audi consilium, et suscipe disciplinam, ut sis sapiens in novissimis tuis. Multae cogitationes in corde viri : voluntas autem Domini permanebit. *ñ*. Amen.

Lectio libri Genesis (Cap. xxiv)

ñ. Deo gratias.

In illis diebus : Erat autem Abraham senex, diuturnumque multorum : et Dominus in cunctis benedixerat ei. Dixitque ad servum seniorem domus suae, qui praeerat omnibus quae habebat : Pone manum tuam subter femur meum, ut adjurem te per Dominum meum caeli et terrae, ut non accipias uxorem filio meo de filiabus Chananaeorum, inter quos habito : sed ad terram et cognationem meam profisciscaris, et inde accipias uxorem filio meo Isaac. Respondit servus : Si noluerit mulier ventre mecum in terram hanc, num reducere debeo filium ad locum, de quo tu egressus es? Dixit Abraham : Cave ne quando reducas filium meum illuc. Dominus Deus caeli, qui tulit me de domo patris mei, et de terra nativitatis meae, qui locutus est mihi, et juravit, dicens : Semini tuo dabo terram hanc : ipse mittet Angelum suum coram te, et accipies inde uxorem filio meo : sin autem noluerit mulier sequi te, non tenaberis juramento : filium tantum meum ne reducas illuc. Posuit ergo servus manum sub femore

Abraham domini sui, et juravit illi super sermone hoc. Tulitque decem camelos de grege domini sui, et abiit, ex omnibus bonis ejus portans secum, profectusque perréxit in Mesopotamiam ad urbem Nachor. Cumque camelos fecisset accumbere extra oppidum juxta puteum aquae vespere, eo tempore quo solent mulieres egredi ad hauriendam aquam, oravit Dominum, dicens : Domine Deus domini mei Abraham, occurre, obsecro, mihi hodie, et fac misericordiam cum domino meo Abraham. Ecce ego sto prope fontem aquae, et filiae habitatorum hujus civitatis egrediuntur ad hauriendam aquam. Igitur puella, cui ego dixero : Inclina **164** hydriam tuam ut bibam : et illa responderit : Bibe, quin et camelis tuis dabo potum : ipsa est, quam praeparasti servo tuo Isaac : et per hoc intelligam quod feceris misericordiam cum domino meo Abraham. Nec dum intra se verba compleverat, et ecce Rebécca egrediebatur, filia Bathuel, filii Melchae uxoris Nachor fratris Abraham, habens hydriam in scapula sua : puella decora nimis, virgoque pulcherrima, et incognita viro : descenderat autem ad fontem, et impléverat hydriam, ac revertebatur. Occurritque ei servus, et ait : Pauxillum aquae mihi ad sorbendum praebe de hydria tua. Quae respondit : Bibe, domine mi : celeriterque deposuit hydriam super unam suam, et dedit ei potum. Cumque ille bibisset, adjecit : Quin et camelis tuis hauriam, donec cuncti bibant. Effundensque hydriam in canalibus, recurrit ad puteum ut hauriret aquam : et haustam omnibus camelis dedit. Ille autem contemplabatur eam tacite, scire volens utrum prosperum fecisset iter suum Deus, an non. Protulit vir in aureas aureas, appendentes siclos duos, et armillas totidem pondo siclorum decem. Dixitque ad eam : Cujus es filia? indica mihi : est in domo patris tui locus ad manendum? Quae respondit : Filia Bathuelis sum, filii Nachor, quem peperit ei Melcha. Et addidit, dicens : Palearum quoque et feni plurimum est apud vos, et locus spatiosus ad manendum. Inclina vit se homo, et adoravit Dominum, dicens : Benedictus Dominus Deus domini mei Abraham, qui non abstulit misericordiam et veritatem suam a domino meo, et recto me itinere perduxit in domum fratris domini mei. Cucurrit itaque puella, et nunciavit in domum matris suae omnia quae audierat. Habebat autem Rebécca fratrem nomine Laban, qui festinus egressus est ad hominem, ubi erat fons. Cumque vidisset in aureas et armillas in manibus sororis suae, et audisset cuncta verba referentis : Haec locutus est mihi homo : venit ad virum, qui stabat juxta camelos, et prope fontem aquae : dixitque ad eum : Ingrédere, benedice Domini : cur foris stas? praeparavi domum, et locum camelis tuis. Et introduxit eum in hospitium : ac destravit camelos, deditque paleas et fenum, et aquam ad lavandum pedes camelorum, et virorum qui venerant cum eo. Et appositus est in conspectu ejus panis. Qui ait : Non comedam, donec loquar sermones meos. Respondit

ei : Lóquere. At ille : Servus, inquit, Abraham sum : et Dóminus benedixit dómno meo valde, magnificátus est : dedit ei oves et boves, argéntum et aurum, servos et ancillas, camélos et ásinos. Et péperit Sara uxor dómni mei filium dómno meo in senectúte sua, deditque illi ómnia quæ habúerat. Et adjurávit me dóminus meus, dicens : Non accípies filio meo uxórem de filiábus Chananæórum, in quorum terra hábito : sed ad domum patris mei perges, et de cognatióne mea accípies uxórem filio meo : ego verò respóndi dómno meo : Quid si nolúerit ventre mecum mülter ? Ait, Dóminus, in cujus conspéctu ámbulo, mittet Angelum suum tecum, et diriget viam tuam : accípiésque uxórem filio meo de cognatióne mea de domo patris mei. Innocens eris à maledictióne mea, cum véneris ad propinquos meos, et non déderint tibi. Veni ergo hódie ad fontem aquæ, et dixi : Dómine Deus dómni mei Abraham, si dírexisti viam meam, in qua nunc ámbulo, ecce sto juxta fontem aquæ ; et virgo, quæ egréditur ad hauriéndam aquam, audierit à me : Da mihi paxillum aquæ ad bibéndum de hydria tua : et dixerit mihi : Et tu bibe, et caméls tuis háuriam : ipsa est mülter quam præparávit Dóminus filio dómni mei. Dámque hæc tácitus mecum vólverem, appáruit Rebécca véniens cum hydria, quam portábat in scápula : descenditque ad fontem, et hausit aquam. Et ajo ad eam : Da mihi paululum bibere. Quæ festinans depósuit hydriam de húmero, et dixit mihi : Et tu bibe, et caméls tuis tribuam potum. Tibi, et adaquábit camélos. Interrogávi que eam, et dixi : Cujus es filia ? Quæ respóndit : Filia Bathuélis sum, filii Nachor, quem péperit ei Melcha. Suspéndi itaque ináures ad ornándam faciém ejus, et armillas pósui in má nibus ejus. Pronúsque adorávi Dóminum, benedicens Dómno meo dómni mei Abraham, qui perdúxit me recto itinere, ut súmrem filiam fratris dómni mei filio ejus. Quamóbrem si fáctis misericórdiam et veritátem cum dómno meo, indicáte mihi : sin autem áliud placet, et hoc dicite mihi, ut vadam ad dexteram, sive sinistram. Respondérunt Laban et Báthuel : A Dómno egréssus est sermo : non póssumus extra plácitum ejus quicquam áliud loqui tecum. En Rebécca coram te **165** est, tolle eam, et proficiscere, et sit uxor filii dómni tui, sicut locátus est Dóminus. Quod cum audisset puer Abraham, prócidens adorávit in terra Dominum. Prolátisque vasis argénteis, et áureis, ac véstibus, dedit ea Rebéccæ pro múnere ; frátribus quoque ejus et matri dona obtulit. Iníto convivio, vescentes páriter et bibéntes mansérunt ibi. Surgens autem mané, locátus est puer : Dimitte me, ut vadam ad dóminum meum. Responderúntque frater ejus et mater : Máneat puélla saltem decem dies apud nos, et póstea proficiscétur. Nollite, ait, me retinere, quia Dóminus diréxit viam meam : dimittite me ut pergam ad dóminum meum. Et dixerunt : Vocémus puéllam, et querámus ipsius voluntátem. Cúmque vocáta venisset, sciscitáti sunt : Vis ire

A com hómine isto ? Quæ ait : Vadam. Dimiserúnt ergo eam, et nutricem illius, servúmque Abraham, et cómites ejus, imprecántes próspéra soróri suæ, a que dicéntes : Soror nostra es, crescas in mille millia, et possideat semen tuum portas inimicórum suórum. Igitur Rebécca et puéllæ illius, ascénsis caméls, secútæ sunt virum : qui festinus revertébatur ad dóminum suum. Eo autem témpore deambulábat Isaac per viam quæ docit ad Púteum, cujus nomen est Vivéntis et Vidéntis : habitábat enim in terra austráhi : et egréssus fáerat ad meditándum in agro, inclinátá jam die : cúmque eleváset óculos, vidit camélos veniéntes procul. Rebécca quoque, conspécto Isaac, descendit de camélo, et ait ad púerum : Quis est homo ille qui venit per agrum in B occúrsum nobis ? Dixitque ei : Ipse est dóminus meus. At illa tollens citò pállium suum, opéruit se. Servus autem cuncta, quæ gésserat, narrávit dómno suo Isaac. Qui introduxit eam in tabernáculum Saræ matris, et accépit uxórem : et in tantum diléxit eam, ut dolórem, qui ex morte matris acciderat, temperáret. ¶ Amen.

Antíphona 1. Inclínate aurem vestram in verba oris mei, pópule meus : atténde legem meam. *Psalmus LXXVII.*

Orátio. Omnipotens imméuse et misericóris Dómine : qui non tótiens peccántes dispérdis, quótiens te delinquendo exásperant peccátóres ; oppóne iræ tuæ misericórdiam : et quótiens te provocámus ut lérias ; tótiens tibi tua pietas intervéniat ut ignoscas. Sácinos itaque pane Angelórum ; ut, ejus percéptá fortitúdine, et maligni cállidam versútiám devincámus : et, patefáctis cœli jánuis, ad númerum civium, te adjuvánte, introeámus. ¶ Amen.

Per.

Antíphona 2. Panem cœli dona nobis, Dómine. *Psalmus LXXVIII.*

Orátio. Deus, qui panem cœli filiis hóminum tribuis, terrenúmque animal Angelórum ádipe pacis ; fruménti verbi tui abundántiam tribue : eoque nos spirituáli rélice cibo, quo patres nostros aluisti in erémo. ¶ Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Dóminus adjútor noster, et Deus excelsus liberátor noster. *Psalmus LXXIX.*

D ¶. Convérte nos, Deus, et ad te convertámur. *P.* Rénova dies nostros, sicut antea. *¶.* Ut quid in contemtióne oblivisceris nostri, derelinquis nos in longitudine diérum ? *P.* Rénova. *¶.* Glória, et honor. *Reiterétur* ¶.

Preces. Clamámus ad te Deus, exáudi nos. *P.* Et à flagélló iræ tuæ líbera. *¶.* Contrítos fove, et humiliátos tuere : elisos érige, et peccántibus miserere. *P.* Et à flagélló. *¶.* Deus excélsé, clamórem nostrum atténde ; peccáta dimitte, et plúviam citò largire. *P.* Et à flagélló. *¶.* Exáudi fléntes, et pátriam reddo peregrinis. *P.* Et à flagélló.

Hymnus. O Nazaréne. *fol. 114.*

Oratio. Excelsè Dómine esto adjutor noster : ut de abundantia tuæ virtutis repleamur solatio fortitudinis ; et ex redundantibus grátie tuæ donis ditemur munéribus libertátis.

Pater noster. A malo nós libera. *fol. 10*

Ad Sextam.

Lectio libri Hieremias Prophetas (Cap. xxxi).

ñ. Deo grátias.

Ecce dies vénient, dicit Dóminus et fériam dómni Israël et dómni Juda fœdus novum : non secundum pactum, quod pépigi cum pátribus vestris in die quando apprehéendi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægypti ; pactum, quod irritum fecérunt, ut ego minátus sum eis, dicit Dóminus. Sed hoc est pactum, quod fériam cum domo Israël post dies illos, dicit Dóminus : Dabo legem meam in viscéribus eórum, et in córdibus eórum adscribam eam : et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi **166** in pópulum. Et non docébit ultrá vir próximum suum, et vir fratrem suum, dicens : Cognóscite Dóminum : omnes enim cognóscunt me á mínimo eórum usque ad máximum eórum, ait Dóminus : quia propitiabor iniquitatí eórum, et peccátí eórum non ero memor amplíus. ñ. Amen.

Antiphona 1. Exaltáte Deo adjutori nostro : Jubilate Deo Jacob. *Psalmus LXXX.*

Oratio. Tibi adjutori nostro Dómino exultatione fidei et spei plaudentes orámus, ut petitio nostra in tribulatione diffusa, tuis áuribus adpropinquet ; et necessitatúm nostrárum causas insinuet : tuá quippe bonitate singulórum précbus semper adsis, ut liberetis : et erceptis nobis tribue desiderii ardórem ad te perténdere, et unitatem trinæ Majestátis devoté concórditer clamáre : ut tuis semper láudibus dediti, tuárum justificatiónum trámitem adsecúti, in te, quæsumus exultatiónis ornáménta, et spei remédia, et fidei adquirámus corónam. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Cognóscant gentes quóniam nomen tibi Dóminus : tu solus Altíssimus super omnem terram. *Psalmus LXXXII.*

Oratio. Cognóscant gentes, Christe, quod nomen tibi sit Dóminus, pro quibus es patíbulo crucis adpensus : quosque ignávie ignorántia dedit, sciéntia restituat conditori : ut fide convertátur consciéntia ; et spe læténtur in glória. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Protéctor noster ádspice Deus : et respice faciem Christi tui. *Psalmus LXXXIII.*

ñ. Clamor noster ad te perveniat, Deus. *P.* Parce, et miserére, quia peccávimus ante te. *ÿ.* Inter vestibulum et altáre plorábant sacerdótes ministri Dómini, dicétes : *P.* Parce. *ÿ.* Glória, et honor Patri.

Preces. Clamámus ad te : Deus, exaudi. *P.* Et á flagélló iræ tuæ libera. *ÿ.* Protéctor noster áspice sancte et piíssime Pater : flagitia réprime, et prásidium concède. *P.* Et á flagélló. *ÿ.* Miserére clemens, et indúlge placátus, et parce, quos tuo rede-

misti sáanguine sacro. *P.* Et á flagélló. *ÿ.* Súbveni, et audi aure placidá citó, et gémitum atténde creaturæ totius tuæ. *P.* Et á flagélló.

Hymnus. O Nazarene. *Quære fol. 144.*

Oratio. Deus virtutum, cujus amabilia tabernacula, et speciósa sunt átria ; in quorum ámbitu et gráditur sanctitas, et congáudet divinitas ; da animabus nostris illa atténtius concupiscere, in quibus dies una melior super millia nóscitur præfulgére : Et illic quæsumus, introducámur vel abjecti, dummodó non simus pénitús éxteri : ut innováto corpore, sincéra corda in te Deum vivum exultatióne perpétuá gaudeant ; et laudem tuam dulci modulatióne, ac pio famulátu per succedéntia sæcula jucundantes persólvant.

Pater noster.

Ad Nonam.

Lectio libri Proverbiórum (Cap. xxi).

ñ. Deo grátias.

Fili, Vir qui pronus est ad misericórdiam, benedicétur : de páribus enim suis dedit páuperi. Victóriam et honórem adquiret qui dat múnera : animam autem aufert accipiéntium. Ejice derisórem, exhibit cum eo júrgium, cessabúntque causæ et contumélie. Qui diligit cordis munditiam, propter grátiam labiórum suórum habébit ancum regem. Oculi Dómini custódiunt sciéntiam : et supplantántur verba iniqui. Dicit piger : Leo est foris, in uedió plateárum occidéndus sum. Fóvea profunda os aliénæ : cui iratus est Dóminus, incidet in ea. Stultitia conligata est in corde páuri, et virga disciplinæ effugábit eam. Qui calumniátur páuperem, ut áugeat divitias, dabit ipse ditiori, et egébit. Fili mi, inclina aurem tuam, et audi verba sapiéntiæ : appóne autem cor ad doctrinam meam : quæ pulchra erit tibi, cum serváveris eam in ventre, et redundábit in lábiis tuis : ut sit in Dómino fidúcia tua. ñ. Amen.

Lectio libri Génesis (Cap. xxv).

ñ. Deo grátias.

Hæ sunt generatiónes Isaac filii Abraham : Abraham genuit Isaac : qui cùm quadraginta esset annórum, duxit uxórem Rebéccam filiam Bathuélis Syri de Mesopotámia, sorórem Labán. Deprecátusque est Isaac Dóminum pro uxóre sua, eò quod esset stérilis : qui exaudivit eum, et dedit concéptum Rebécæ. Sed collidebántur in útero ejus párvuli ; quæ ait : Si sic mihi futúrum erat, quid necesse fuit concipere ? Perrexitque Rebécca, ut consúleret Dóminum. Qui respóndens, ait : Duæ gentes sunt in útero tuo, et duo pópuli ex ventre tuo dividéntur, populúsque populum superábit, et major serviet minóri. Jam tempus pariéndi **167** advénerat, et ecce gémini in útero ejus repérti sunt. Qui primus egréssus est, rufus erat, et totus in morem pellis hispídus : vocatúmque est nomen ejus Esáu. Prótinus alter egrédiens, plantam fratris tenébat manu : et idcirco appellávit eum Jacob. Sexagenárius erat Isaac quando nati sunt párvuli. Quibus adúlts, factus est Esau vir guarus venáudi, homo agricóla : Jacob autem vir

simplex habitabat in tabernaculis. Isaac amabat Esau, eo quod de venationibus illius vesceretur : et Rebécca diligebat Jacob. Coxit autem Jacob pulmentum : ad quem cum venisset Esau de agro lassus, ait : Da mihi de coctione hac rufa, quia oppidè lassus sum. Quam ob causam vocatum est nomen ejus Edóm. Cui dixit Jacob : Vende mihi primogénita tua. Ille respondit : En mörior, quid mihi pröderunt primogénita ? Ait Jacob : Jura ergo mihi. Juravit ei Esau, et vendidit primogénita. Et sic accepto pane et lentis edulio, comedit, et bibit, et abiit ; parvipendens quod primogénita vendidisset (Cap. xxvi). Orat autem fame super terram, post eam sterilitatem quæ acciderat in diebus Abraham, abiit Isaac ad Abimeléch regem Palæstinorum in Gerära. Apparuit ei Dominus, et ait : Ne descendas in Ægyptum, sed quiesce in terra, quam dixerò tibi. Et peregrinare in ea, eròque tecum, et benedicam tibi : tibi enim et semini tuo dabo univèrsas regiões has, complens juramentum quod spòndi Abraham patri tuo. Et multiplicabo semen tuum sicut stellæ cœli : dabòque pósteris tuis univèrsas regiões has : et BENEDICENTUR in semine tuo omnes gentes terræ, eo quod obedierit Abraham voci meæ, et custodierit præcepta et mandata mea, et cærimónias legésque servaverit. Mansit itaque Isaac in Geráris. Qui cum interrogarétur à viris loci illius super uxóre sua, respondit : Soror mea est : timuerat enim confiteri quod sibi esset sociata conjugio, reputans ne foris interficerent eum propter illius pulchritudinem. Cùmque pertransissent dies plurimi, et ibidem morarétur, prospiciens Abimeléch rex Palæstinorum per fenestram, vidit eum jocantem cum Rebécca uxóre sua. Et accersito eo, ait : Perspicuum est quod uxor tua sit : cur mentitus es eam sororem tuam esse ? Respondit : Timui ne mórerer propter eam. Dixitque Abimeléch : Quare imposuisti nobis ? potuit eòre quispiam de pópulo cum uxóre tua, et induxeras super nos grande peccátum. Præcepitque omni pópulo, dicens : Qui tetigerit hominis hujus uxórem, morte moriétur. Sevít autem Isaac in terra illa, et invenit in ipso anno centuplum : benedixitque ei Deus. Et locupletatus est homo, et ibat proficiens atque subcrecens, donec magnus vehementer effectus est : habuitque possessiones óvium et armentórum, et familiæ plurimum. Ob hoc invidentes ei Palæstini, omnes púteos, quos foderant servi patris illius Abraham, illo tẽpore obstruxerunt, implentes humo : in tantum, ut ipse Abimeléch diceret ad Isaac : Recede à nobis, quóniam poténtior nobis facius es valde. Et ille discédens, ut veniret ad torrentem Gerára, habitaretque ibi : rursum fodit alios púteos, quos foderant servi patris sui Abraham, et quos, illo mórtuo, olim obstruxerant Philistiim : appellavitque eos eisdem nominibus quibus antè pater vocaverat. Foderuntque in torrente, et repererunt aquam vivam. Sed et ibi júrgium fuit pastórum Geraræ adversus pastóres Isaac, dicentium : Nostra est aqua : quamobrem nomen pútei, ex eo quod accide-

rat, vocavit Calumniata. Foderunt autem et alium : et pro alio quoque rixati sunt, appellavitque eum, Inimicitias. Profectus inde fodit alium púteum, pro quo non contenderunt : itaque vocavit nomen ejus Latitudo, dicens : Nunc dilatavit nos Dóminus, et fecit crescere super terram. Ascendit autem Isaac ex illo loco in Bersabée, ubi apparuit ei Dóminus in ipsa nocte, dicens : Ego sum Deus Abraham patris tui, noll timere, quia ego tecum sum : benedicam tibi, et multiplicabo semen tuum propter servum meum Abraham. Itaque edificavit ibi altare Dómino et invocavit ibi nomen Dómini. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Deus tu convertens vivificabis nos : et plebs tua lætabitur in te. *Psalmus LXXXIV.*

Oratio. Convertè nos Deus salutáris noster ; et averte iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum pacem præsta, quam loqueris ; ut plebs tua lætetur in te ; ac salutáre tuum custodiá salutis intelligenens, vel misericórdiam tuam tẽporum prosperitate cognoscat, vel benignitatem tuam fructu fecunditatis suscipiat. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Quia tu Dómine suavis, ac mitis es, et multum misericors invocantibus te. *Psalmus LXXXV.*

168 *Oratio.*

Deus suavis ac mitis, multumque invocantibus te misericors ; orationem nostram auribus pècipe ; ac de multitudinè misericórdiæ tuæ nostræ errata remove : ut ne humo proni reptemus, ad te visendum nos eréptos státue. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Dómine, refúgium factus es nobis, à generatione in progenie. *Psalm. LXXXIX. Hymnus. O Nazarène. fol. 145.*

Oratio. Esto refúgium nostrum Dómine ; plebèque tuam pátrio gubernaculo rege : ac sicut sæcula patrum tua senserunt remédia ; ita nostra in se tua intelligant beneficia.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Ad Vesperos. Lauda. Dóminus illuminatio mea, et salus mea, quem timèbo ?

Dóminus sit. *ñ. Et cum.*

Antiphona. Dóminus memor fuit nostri, et benedixit nobis. *Psalmus. cxiii.*

Lauda. Quómmodo diléxi legem tuam, Dómine ? P. Totà die meditatio mea est. *ñ.* Super inimicos meos prudentem me fecisti mandáto tuo : quia in ætérnum mihi est. *ñ.* Glória, et honor. *P. Totà die.*

Hymnus.

Christe, qui regis ómnia
Verbo, alisque carne nostram,
Cruce inluminans eam,
Perdicit ad Deum Patrem,

Exemplum dans Apóstolia
Redemptionem córporis
Crucis ornatu floruit,
Lætémur in te, Dómine.

Deo Patri sit glória

Ejúsque soli Filio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Oremus, ut nos sacrosáncto jejúnió
témptore quadragésimæ.

Capitula. Servis tuis hæc est, Dómine, vita, sub
spe vite in hoc sæculo laboráre, et per illuminatió-
nem grátie tuæ jágiter ad te jejúniis et oratióibus
vigiláre. Cónsecre ergo, quæsumus, jejúniúm no-
strum, et repélle ab ánimis nostris nostrórum sár-
cinam delictórum : quátenus híc superáto diábolo,
mereámur eum ómnibus Sanctis tuis congaudere in
regno perpétuo.

Pater noster.

Benedictio. Omnipoténtis Dei vos grátia próte-
gat, famémque vestram spirituáli cibo reficiat. *ñ.* Amen.
Sicut quoque vestram justitiæ fluminibus irriget,
atque novum dulcedinis suæ ánimis vestris infúndat
sapórem. *ñ.* Amen. Ut tam carne contritú quàm
spíritu sanctificáti ab eo mereámini cœlesti do-
lo beatificári. *ñ.* Amen.

Per.

Laua. Adjuva nos. *Oratio.* Propitius esto. *fol.*
126.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Voce mea ad Dóminum clamávi : et
exaudivit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

Oratio. Ad te, Dómine. *fol.* 149.

Antiphona 1. Si verè útique justitiam loquimur :
rectè judicáte filii hóminum. *Psalm.* LVII.

Oratio. Domine, qui nos justitiam loqui, et, quæ
recta sunt præcipis judicáre; tribue nobis, ut nec
iniquitas in ore, nec právitás reperiátur in mente :
ut puro corde puriórque sermo conséntiat : præcédât
in opéribus justitia, nec inveniátur dolus in lingua.
ñ. Amen.

Per.

Antiphona 2. Non repéllet Dóminus plebem suam ;
et hereditátem suam non derelinquet. *Psalmus* XCIII.

Oratio. Non repéllas, Dómine, plebem, quam mer-
cátus es ; nec derelinquas hereditátem, pro qua
cruce adprensus es : sed quousque justitia, nunc
occúlta, manifestó cláreat in judicio, pietáte porréc-
tá nos rege : et secúndum multitudinem dolórum
nostrórum tuá nos lætífica exhortatióne : ut, qui do-
lórem nunc in præcepto língis, futúro réquiem no-
bis concédas in sæculo. *ñ.* Amen.

Per.

Antiphona 3. Præoccupémus faciém Dei in confes-
sióne : et in psalmis jubitémus ei. *Psalmus* XCIV.

Oratio. Præoccupántes faciém tuam, Dómine, in
confessióne, et in psalmis tibi débitá modulatióne
modulántes, adorámus ac procídimus ante te, plo-
rátu intérno et gémitu deprecántes : ut quia tu fe-
císti nos, et tu es Deus noster ; nos pópulum tuum
juius Dóminus prótegas, et oves páscae tuæ pastor

A solícitus atténdas : tribuásque bis grátiam, pro qui-
bus ánimam posuisti. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

169 *ñ.* Convertimini ad me, omnis congregatió-
niliórum Israél : ecce, ego confiruábo super vos fá-
ciem meam, dicit Dóminus. *P.* Quia miséricors sum
ego, ut non in ætérnum iráscar vobis. *ñ.* Atténdite
ad me, pópulus meus ; et tribus, me audíte. *P.* Quia
miséricors. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Quia.

In Laudibus.

Antiphona. Secúndum multitudinem miseratiónum
tuárum dele, Dómine, iniquitátes meas. *Psalmus* L.
Oratio. Secúndum multitudinem. *fol.* 150.

Antiphona. Constitue pópulum tuum Dómine, in
loco sancto tuo. *Canticum.* Dómine Deus ómnium.
fol. 17.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Illúmina, Dómine, vul-
tum tuum super nos, et miserere nobis. *P.* Ut agno-
scámus in terra viam tuam. *ñ.* Deus misereátur no-
bis, et benedicat nos : illúmiuet Dóminus vultum
suum super nos, et misereátur nobis.

Canticum. Benedicite es Dómino. *fol.* 6.

Lauda. Seniores cum junióribus laudent nomen
Dómini. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Génesis (Cap. XXVII).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Cúm senuisset Isaac, et caligáve-
rint óculi ejus, et vidére non póterat : vocavitque
Esau filium suum majórem, et dixit ei : Fili mi ?
Qui respóndit : Adsum. Cui pater : Vides, inquit,
quòd senúerim, et ignórem diem mortis meæ. Sume
arma tua, et pbáretram, et arcum, et egrédere fo-
rás : cúmque venáto áliquíd apprehénderis, fac mihi
inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut có-
medam : et benedicat tibi ánima mea ántequàm mó-
riar. Quod cúm audisset Rebécca, et ille abiisset in
agrum ut jussiónem patris impléret, dixit filio suo
Jacob : Audiui patrem tuum loquéntem cum Esau
fratre tuo, dicéntem ei : Affer mihi de venatióne tua,
et fac cibos ut cómedam, et benedicam tibi coram
Dómino ántequàm móriar. Nunc ergo fili mi, ac-
quiesce consiliis meis : et perges ad gregem, affer-
que mihi duos hædos óptimos, ut faciam ex eis
cibos patri tuo, quibus ille vescétur : quos cúm in-
túleris, et coméderit, benedicat tibi, priúsqvam mó-
riátur. Cui ille respóndit : Nosti quòd Esau frater
meus homo pilósus sit et ego lenis : si attréctáverit
me pater meus, et sénserit, timeo pater sibi voluisse
me illúdere, et indúcat super me maledictiõem pro
benedictiõem. Ad quem mater : In me sit ista maledi-
ctio, fili mi : tantum audi vocem meam, et pergens
affer ut dixi. Abiit, et attulit, delitque matri. Pará-
vit illa cibos, sicut velle patrem illius nóverat. Et
véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat do-
mí, induit eum : pelliculáque hædórum circúmdedit
inánibus, et colli nuda protéxit. Bedit pulméntum,
et panes, quos cóxerat, tradidit. Quibus inlátis, di-
xit : Pater mi ? At ille respóndit : Audio. Quis es tu
fili mi ? Dixitque ei Jacob : Ego sum Esau primogé-

nitus tuus : feci tibi sicut præcepisti mihi : surge, et sede, et cōmede de venatiōne mea, ut benedicat mihi anima tua. Rursūmq̄ Isaac ad filium suum : Quōmodo, inquit, tam etiā in ventre potuisti, fili mi? Qui respondit : Volūtas Dei fuit ut citō mihi occurreret quod volēbam. Dixitque Isaac : Accēde huc, ut tangam te fili mi, et probem utrum tu sis filius meus Esāū, an non. Accēssit ille ad patrem, et palpāto eō dixit Isaac : Vox quidem, vox Jacob est : sed manus, manus sunt Esāū. Et non cognōvit eum, quia pilosæ manus similitudinē majoris exprēsserant. Benedicens ergo illi, ait : Tu es filius meus Esāū? Respondit : Ego sum. At ille : Offer mihi, inquit, cibos de venatiōne tua, fili mi, ut benedicat tibi anima mea. Quos cū oblātōs comedisset, obtulit ei et vinum : quo hausto, dixit ad eum : Accēde ad me, et da mihi osculum, fili mi. Accēssit, et osculātus est eum. Statimque ut sensit vestimentōrum illius fragrantiam, benedicens ait : Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dōminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguedine terræ, abundantiam frumēti et vini, et olei. Et sērviant tibi pōpuli, et adōrent te tribus : esto Dōminus fratrum tuōrum, et incurvēntur ante te filii matris tuæ : qui malefexerit tibi, sit maledictus : et qui benedixerit tibi, benedictiōnibus replēatur. Vix Isaac sermōnem implēverat : et egresso Jacob foras, venit Esāū, cōctōsque de venatiōne cibos intulit patri, dicens : Surge pater mi, et cōmede de venatiōne filii tui : ut benedicat mihi anima tua. Dixitque Isaac : Quis enim es tu? Qui respondit : Ego sum primogēnitus tuus Esāū. Expāvit Isaac stupōre vehemēti : et ultrā quā credi potest, admirans, ait : Quis ille igitur est, qui dudum captam venatiōnem attulit mihi, et comēdi ex omnibus priusquā tu venires? benedixitque ei, et erit benedictus. Auditus **170** Esāū sermōnibus patris, inrūgiit clamōre magno : et consternātus in terra, ait : Benedic etiā mihi, pater mi. Qui ait : Venit germanus tuus fraudulēter, et accēpit benedictiōnem tuam. Subjūxit : Justē vocātum est nomen ejus Jacob : supplantāvit enim me en alterā vice : primogēnita mea antē tulit, et nunc secūndō subripuit benedictiōnem meam. Rursūmq̄ ad patrem : Nunquid non servāsti, ait, et mihi benedictiōnem? Respondit Isaac : si dōminum tuum

eum. Ecce, Esāū frater tuus minātur ut occidat te. Nunc audi ergo, fili, vocem meam, et consurgens fuge ad Laban fratrem meum in Aran : habitabisque cum eo dies paucos, donec requiescat furor fratris tui, et cessabit indignatio ejus, obliviscātor eōrum quæ fecisti in eum : postea mittam, et adducam inde huc : eum utrōque orbābor filio in una die? Dixit quoque Rebēcca ad Isaac : Tædet me vitæ meæ propter filias Heth : si accēperit Jacob uxōrem de stirpe hujus terræ, nolo vivere. (*Cap. xxviii.*) Vocāvit autem Isaac Jacob, et benedixit ei, præcepitque ei, dicens : Noli accēpere cōjugem de genere Chānaan : sed vade, et proficiscere in Mesopotāmiam Syriæ in domum Bathuēl patris matrisque tuæ, et accipe tibi inde uxōrem de filiabus Laban avūnculi tui. Deus autem omnipotens benedicat tibi, et crescere te faciat, atque multiplicet : ut sis in turmas populōrum. Et det tibi benedictiōnes Abraham, et sēmini tuo post : ut possideas terram prehereditatiōnis tuæ, quam pollicitus est avo tuo. *ñ. Amen.*

Hymnus.

Ætérne lucis Cōnditor,
Lux ipse totus, et dies,
Noctem nec ullam sēntiens,
Natūra locis pērpētum :

Jam cedat pallens prōximo
Diēi nox advēntui
Obtēdens Lumen siderum
Adest et clarus lūcifer.

Jam strato læti surginus
Grates canētes et tuas,
Quōd cæcam noctem vicerit,
Revērtat rursū Sol diem.

Te nunc, ne carnis gaudia
Blandis subrēpant tēstibus,
Dolis ne cedat sæculi
Mens nōstra, Sancte, quæsum.

Ira ne rixas prōvocet,
Gūlavo ventrem incitet,
Opus pervērtat ne fames,
Turpis ne fluxus occupet ;
Sed firmamēto sōbrii,
Casto manēntes corpore,
Toto fidēli spiritu,
Christo, ducāmus hunc diem
Deo Patri sit glōria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Parāclito,
In sempitērna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orāmus Redemptōrem. *fol. 138.*

Captula. Illūmina, Dōmine. *fol. 26.*

Lauda. Miserēre nobis, Dōmine : miserēre nobis. *P.* Ecce, tempus est, ut miserēaris nobis. *ñ.* Ad te levāmus oculos nostros, qui hābitas in cœlis. *P.* Ecce, tempus. *ñ.* Glōria, et honor. *P.* Ecce.

Oratio. Sicut servōrum in manibus dominōrum suōrum sunt oculus ; ita nostri ad te, Dōmine : quousque et peccāta nōstra noxam dimittas, et vapulāntium

plagas minuas ; impertiâsque aliménta et egénis ; et A
medélam tribue vulnerâtis. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Lectio libri Sapientiæ. Fili, Custodi. fol. 96.

Proverbiórum Salomónis (Cap. xi).

ñ. Deo grátias.

Fili, Justitia simplicis dirigit viam ejus : et im-
pietate sua corrumpit impius. Justitia rectórum liberá-
bit eos : et insidiis suis capiéntur iniqui. Mórto
hómine impio, nulla erit ultrâ spes : et expectatio
solicitórum peribit. Justus de angustiis liberátus
est : et tradétur impius pro eo. Simulátor ore decí-
pit amicum suum : justus autem liberabúntur sciéntiâ.
In bonis justórum exultábit civitas : **171** et in per-
ditióne impiórum erit laudatio. Bened. ctióne justó-
rum exultábitur civitas : et ore impiórum subvertétur.
Qui decipit amicum suum, sitiens corde est :
vir autem prudens tacébit. Qui ambulat fraudulén-
tér, revélat arcána : qui autem fidélis est ánimi, ce-
lat commissum. Ubi non est gubernátor, pópulus
corrumpit : salus autem, ubi multa consilia. Affligétur
malis, qui fidem facit pro extráneo : qui autem cavet
lâqueos, securus erit. Mulier gratiósa inveniet gló-
riam : et robústi habébunt divítias. Benefacit animæ
sux vir misericors : qui autem crudélis est, propin-
quos ábjicit. Impius facit mercédes instábiles : se-
minánti autem justitia opus fidèle. ñ. Amen.

Lectio libri Génesis (Cap. xxix).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Proféctus Jacob venit ad terram
orientalem. Et vidit puteum in agro, tres quoque
greges óvium accubantes juxta eum : nam ex illo
adaquabántur pécora, et os ejus grandi lapide clau-
debátur. Mosque erat, ut cunctis óvibus congregatis
devólverent lapidem, et refectis gregibus rursus
super os putei pónerent. Dixitque ad pastóres : Fra-
tres, unde estis ? Qui responderunt : De Aran. Quos
interrogans, Nunquid, ait, nostis Laban filium Na-
chor ? Dixérunt : Nóvimus. Sanusne est ? inquit :
Valet, inquit : ecce Rachél filia ejus venit cum
grege suo. Dixitque Jacob : Adhuc multum diéi
superest, nec est tempus ut reducántur ad caulas
greges : date ante potum óvibus, et sic ad pastum
eos reducite. Qui responderunt : Non póssumus, **D**
donec ómnia pécora congregéntur, et amoveámus
lapidem de ore putei, ut adaquémus greges. Adhuc
loquebántur, et ecce Rachél veniebat cum óvibus
patris sui : nam gregem ipsa pascébat. Quam cum
vidisset Jacob, et sciret consobrinam suam, ovés-
que Laban avúnculi sui : amóvit lapidem quo puteus
claudebátur. Et adaquato grege, osculátus est eam :
elevatque voce, flevit, et indicávit ei quod frater
esset patris ejus, et filius Rebécæ : at illa festinans
nunciávit patri suo. Qui eúm audisset veni-se Jacob
filium soróris suæ, cucurrít obviam ei : complexús-
que eum, et in óscula conegit, duxit in domum suam.
Auditis autem causis itínaris, respóndit : Os meum
es, et caro mea. Et postquam impléti sunt dies

mensis unius, dixit ei : Num quia frater meus es,
gratis servies mihi ? dic quid mercédis accípies.
Habébat verò Laban duas filias, nomen majóris
Liam : minor appellabátur Rachél. Sed Lia lippie
erat óculis : Rachél decórâ facie, et venústo aspé-
ctu. Quam diligens Jacob, ait : Serviam tibi pro
Rachél úlia tua minóre, septem annis. Respóndit
Laban : Mélius est ut tibi illam demas quàm alteri
viro, mane apud me. Servivit igitur Jacob pro Ra-
chél septem annis : et videbántur illi pauci dies præ
amóris magnitúdine. Dixitque ad Laban : Da mihi
uxórem meam : quia jam tempus explétum est, ut
ingrédiar ad eam. Qui vocáus multis amicórum
turbis ad convivium, fecit nuptias. Et vésperé
filiam suam Liam introduxit ad eum, dans ancil-
lam filix Zelfhami nómine. Ad quam cum ex more
Jacob fuisset ingrêssus, facto manó vidit Liam : et
dixit ad sócerum suum : Quid est quod fácere vo-
lúisti ? nonne pro Rachél servivi tibi ? quare impo-
suisti mihi ? Respóndit Laban : Non est in loco no-
stro consuetúdinis, ut minóres ante tratámus ad
nuptias. Imple hebdomadam diérum hujus cópulae :
et hanc quoque dabo tibi pro ópero quo servitúrus
es mihi septem annis áliis. Acquiévit placito : et
hebdomadâ transactâ, Rachél duxit uxórem.

Antiphona 1. In ætérnum misericórdia Dómini, et
usque in sæculum véritas ejus. Psalmus xcix.

Oratio. Laudémus Dómine nomen tuum ; quo-
niam suavis es : et, ut os nostrum tuis impleatur
affatibus, cor nostrúmque instiges : tua proinde nos
prótegat misericórdia ; quâ prolátetur nos in ætér-
num véritas manifestâ. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Bene nunciáto de die in diem salu-
täre Dómini. Psalmus xcv.

Oratio. Te Deum psallédo benedicimus, ac pre-
cámur, ut nullo obstáculo à tuo prohibeámur offi-
cio : quique vero te Dóminum confitemur, ditári tuo
múnere indulgéntiæ sentiámus. ñ. Amén.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Liberet nos Dómine dextera tua, et
bráchium sanctum tuum. Psalmus xcvi.

ñ. Querite Dóminum, dum inveniri potest : in-
vocáte eum, dum prope est. Derelinquat omnis im-
pius viam suam, et vir iniquus cogitátiones suas. P.
Et revertátur unusquisque à via sua mala, et à pé-
simis cogitátionibus suis. P. Et revertátur. ý. Gló-
ria, et honor. Reiterétur ñ.

172 Preces. Dicámus omnes : Et preces nostras,
Dómine, placátus aténde. P. Et in misericórdia
furórem rémove. ý. Benignus, ea quæ rogáberis,
concede, et postulatióne nostram. P. Et in mise-
ricórdia. ý. Deus noster, áperi óculos tuos, et vide
mala, quæ nos cóprimunt. P. Et in misericórdia.
ý. Indulgéntiam peccatórum nostrórum concede, et
láchrymas pónitentum. P. Et in misericórdia.

Hymnus. O Nazaréne, lux. Requæ fol. 144.

Oratio. Liberet nos, Dómine, dextera tua : impe-
rióque tuo flecte arrogántium corda : ut gentes ve-

ritatis adventu declaréscant, et osténsam salútem cordis humilitate suscipiant.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. 33).

ñ. Deo grátias.

Dómine miserére nostri: te enim expectávimus: esto brácbium nostrum in mané, et salus nostra in témpore tribulatiónis. A voce Angel: fugerunt pópuli, et ab expectatióne tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabántur sp. lia vestra sicut colligitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélsis: impétravit Sion iudicio et justitiá. Et erit fides in témporibus suis: divitiæ salúis sapiéntiæ et sciéntiæ: timor Dómini ipse thesaurus est. Ecce vidéntes clamábunt foris, et Angeli pacis amare flebunt. Dissipátæ sunt viæ, cessávit tránsiens per sémitam, irritum factum est pactum, projécit civitatés, non repóitavit hómínes. Luxit, et elánguit terra: confúsus est Libanus, et obsórdit, et factus est Saron sicut désertum: et concússa est Basan, et Carmélus. Nunc exúrgam dicit Dóminus: nunc exaltábor, nunc sublevábor. ñ. Amen.

Antiphona 1. Qui diligitis Dóminum, oclite malum: custódit Dóminus ánimas servórum suórum, de manu peccatóris liberávit eos. *Psalmus xcvi.*

Oratio. Deus, cujus in regno credéntium terra exúltat; cujus justitiám cœli annúntiant; cujus dominatiónem Angelórum legiões adorant: custódi servórum tuórum ánimas; ac ne peccáti auctórem sequéntes intereámus, tu libera; tu prótege; tu consérva: ut, cum ante faciém tuam ignis combúrens præierit, non nos meritórum pœna exuréndos accipiat; sed cleméntia creatóris, ut vivámus, erípiat. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Beáti omnes, qui timent Dóminum, et qui ambulánt in viis ejus. *Psalmus cxvii.*

Oratio. Deus, qui timéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias; da in nobis tui amóris obsequia beneplácita; ut ex hoc in viis tuis ambuláre nos kicias. Sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus; cujus fructus témpore remuneratiónis efficiátur suavíssimus: ac sic labor ipse de charitate studeátur, ut apud te fruges ei in beatitúdine recondántur. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus cxxx.*

ñ. Deprecémur Dóminum, et placábilis erit nobis. *P.* Et exáudiet nos, et miserébitur nobis. *ÿ.* Venite, exultémus Dómino: jubilémus Deo salutári nostro. *P.* Et exáudi. *ÿ.* Glória, et honor. *Reiterétur ñ.*

Proces. Dicámus omnes: Parce, Dómine, et miserére. *P.* Quia pius es. *ÿ.* Ad te levámus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Quia pius es. *ÿ.* Salvum fac, Dómine, pópulum tuum, et benedic hereditátem tuam. *P.* Quia. *ÿ.* Avertátur furor tuus

à civitate ista et pópulo tuo. *P.* Quia pius es. *ÿ.* Averte faciém tuam à peccátis nostris: et omnes iniquitatés nostras dele. *P.* Quia.

Hymnus O Nazaréne. fol. 144.

Oratio. Exálta cornu nostrum, Dómine, fidei cathólicæ mérito; et ne maculétur mens superbiæ morbo, gressus nostros super mundi hujus latitúdine tribue ambuláre: ne nóxii incedámus in cómpedes; sed humiliter sentiéndo ad plenitúdinem spei nobis condónes properáre.

Pater noster, qui es in cœlis: sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua.

Ad Vesperos.

Lauda. Sol agnóvit occásum. Posuisti ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Antiphona. Reple, Deus, gáudio os nostram: et lingua nostra in exultatióne. *Psalmus cxv.*

Dóminus sit. ñ. Et Cum.

Lauda. Quàm dúlcia fáucibus meis *P.* Elóquia tua, **173** super mel et favum ori meo. *ÿ.* Ab omni via mala próhibe pedes meos: ut custódiam verba tua. *P.* Elóquia. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Elóquia.

Hymnus.

Christe, precámur, ánnue;

Mistásque voces stélibus

Semper benignus et pius

Ventúram in noctem súncipe.

Te corda nostra sómniat:

Te per sopórem séntiant:

Tuámque semper glóriam

Viciná luce cóncinant.

Vitam salúbrem tribue:

Nostrum calórem réfice:

Tetram nociis caliginem

Cláritas tua inlúminet.

Hymnis vota persólvimus,

Vespérque sacrum póscimus,

Nostrum delens chirógraphum,

Tuúmque præstans éditum.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Filio,

Sancto simul Paráclito

In sempitérna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus. *Quære fol. 138.*

Capitula. Nonárum horárum spátiis hujus diéi jam peractis, tibi, Omnipotens Deus, sacrificium réddimus laudis, ut hoc jejúnium festum tuórum sit gáudium servelórum: ut, qui tibi submitténtes colla servimus, à cunctis diabólicis fráudibus eruámur. Dona itaque servis tuis præsidium indeféssum, ut tuis inhæréndo mandátis, non conturbémur ab insidiatóre, sed te mereámur habere in ómnibus protectórem.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui per alémósynam et jejúnium extingui dixit peccáta, super vos benedictiõnis suæ concédát grátiam. ñ. Amen

Ut per jejūnii castigatiōnem diaboli calcētis superbiam, et humilitatis Christi apprehendātis itinera. *ñ*. Amen. Ac præstet Dóminus, ut per distributiōnis eleemósynam præsentis vitæ remédia et dona consequamini ætérna. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Misere nobis. *Oratio.* Sicut servórum in manibus. *fol.* 170.

SAUBATO.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Oratio.* Quamvis, Dómine. *fol.* 141

Antiphona 1. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. *Psalmus* c1.

Oratio. Exúrge Deus, et misere Sion; quia tempus miseréndi nobis advéit: respice ad nostræ paupertatis oratiōnem, tuorūque humilium ampléctere precem. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Propitius esto iniquitatibus nostris: et sana, Dómine, languóres nostros. *Psalmus* c11.

Oratio. Benedicat te, Dómine, ánima nostra; et ómnia interióra ejus in tuis laudibus concláment: ut ad sanándos languóres nostros auditá oratiōne concúrras; et vitam nostram de intéritu rédimas; in bonis desidérium nostrum sáties; et votum perfectiōne corónes. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Misericórdia Dómini à sæculo, et usque in sæculum super timétes eum. *Psalmus* c11.

Oratio. Miserátor Dómine, et misericors, ne irascáris nobis in finem: sed quantum distat oriens ab occásu, iniquitatem à nobis omnem elónge; et juxta altitudinem cæli à terra tuam in nobis misericórdiam diláta. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Deprecémur Dóminum, dicétes: Peccávimus tibi, Deus: *P.* Patiéntiam habe in nobis, et propitiare in malis, quæ quotidie adréscunt super nos. *ÿ*. Desécimus in ira tua, et in furóre tuo conturbáti sumus. *P.* Patiéntiam. *ñ*. Glória, et honor.

In Láudibus.

Antiphona. Cor contritum et humiliatum, Deus, ne despicias. *Psalmus* l.

Oratio. Hunc psalmum, medicamínibus poenitentiæ plenum, vóci bus tibi Dómine linguá nostrá persolvimus: postulámusque, ut sicuti David post Uriæ Cethæi sanguinem fustum, per cor contritum et humiliatum diluisti commissa; ita quoque nostra Dómine simili satisfactiōne dignare amputare peccáta. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam

Antiphona. Ne extérmines plebem tuam, Dómine, et hereditatem tuam, quam liberásti.

Canticum. Dómine, Dómine rex deórum. *Require* *fol.* 105.

174 *Oratio.* Universe carnis spirítui fortissimè ac miéricors Deus, propitiare, quæsumus; universitati Ecclésiæ tuæ dimitte peccáta omnium: aufer,

A quæsumus, à nobis iniquitates et scélera nostra, tuæque nos benedictiōnis et pacis infusiōne locupléta. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictum. *Antiphona.* Emitte lucem tuam, Dómine, et veritatem tuam: *P.* Ipsa me deduxerunt, et perduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernáculum tuum.

Canticum. Benedictus. *fol.* 6. *Lauda.* In sanctis ejus laudate Dóminum.

Lectio libri Genesis (Cap. xxxii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Misit Jacob nuncios ante se ad Esaü fratrem suum in terra Seír, in regiōne Edom. præcepitque eis, dicens: Sic loquimini dómno meo Esaü: Hæc dicit frater tuus Jacob: Apud Laban peregrinátus sum, et fui usque in præsentem diem. Hábeo boves, et ásinos, et oves, et servos, et ancillas: mittóque nunc legatiōnem ad dómnum meum, ut invéniam grátiam in conspéctu tuo. Reversique sunt nuncios ad Jacob, dicétes: Vénimus ad Esaü fratrem tuum, et ecce próperat in occúrsum tuum cum quadringéntis viris. Timuit Jacob valdè: et pertérrius divisit pópulum qui secum erat, greges quoque et oves et boves, et camélos, in duas turmas, dicens: Si vénerit Esaü ad unam turmam, et percússerit eam, alia turma, quæ reliqua est, salvábitur. Dixitque Jacob: Deus patris mei Abraham, et Deus patris mei Isaac: Dómine qui dixisti mihi: Révertere in terram tuam, et in locum nativitatís tuæ, et benefáctam tibi: minor sum cunctis miserationibus tuis, et veritate tuá quam explésti servo tuo. In báculo meo transivi Jordánem istum: et nunc cum duábus turmis regrédior. Erue me de manu fratris mei Esaü, quia valde eum timeo: ne fortè véniens percútiat matrem cum filiis. Tu locútus es quod benefáceres mihi, et dilatáres semen meum sicut arénam maris, quæ præ multitudine numerári non potest. Cúmque dormisset ibi nocte illá, separávit de his quæ habébat, múnera Esaü fratri suo, capras ducéntas, hircos viginti, oves ducéntas, et arietes viginti, camélos foetas cum pullis suis triginta, vaccas quadraginta, et tauros viginti, ásinas viginti, et pullos earum decem. Et misit per manus servórum suórum singulos scórsùm greges, dixitque púeris suis: Antecedite me: et sit spátium inter gregem et gregem. Et præcepit prióri, dicens: Si óbvium habúeris fratrem meum Esaü: et interrogáverit te, Cujus es? aut, Quò vadis? aut, Cujus sunt ista quæ séqueris? respondébis: Servi tui Jacob, múnera misit dómno suo Esaü: ipse quoque post nos venit. Similiter ded t mandáta secúndo, et tertio, et cunctis qui sequébántur greges, dicens: Iisdem verbis loquimini ad Esaü, cum invenéritis eum. Et addéti: Ipse quoque servus tuus Jacob iter nostrum inséquitur: dixit enim: Placábo illum muneribus quæ præcedunt, et postea vidébo illum, fórsitan propitiábitur mihi. Præcesserunt itaque múnera ante eum, ipse verò mansit nocte illá in castris.

Cūque mat̄rē surrexisset, tulit duas uxōres suas, et totīdem famulas, cum undecim filiis, et transiit vadum Jaboch. Traductisque omnibus quæ ad se pertinēbant, mansit solus : et ecce vir luctabatur cum eo usque manē. Qui cū vidēret quōd eum superāre non posset, tēgit nervum fémoris ejus, et statim emārcuit. Dixitque ad eum : Dimitte me, jam enim ascēdit aurōra. Respondit : Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Ait ergo : Quod est nomen tibi ? Respondit : Jacob. At ille, Nequāquam, inquit, Jacob appellābitur nomen tuum, sed Israël : quoniam si contra Deum fortis fuisti, quantō magis contra hōmīnes prævālebis ? Interrogāvit eum Jacob : Dic mihi, quo appellāris nōmine ? Respondit : Cur quæris nomen meum, quod est mirābile ? Et benedixit ei in eōdem loco. Vocavitque Jacob nomen loci illius Phanuél, dicens : Vidi Dōminum facie ad faciē, et salva facta est ānima mea. Ortusque est ei statim sol, postquā transgressus est Phanuél : ipse vero claudicābat pede. Quam ob causam non comedunt nervum filii Israël, qui emārcuit in fémore Jacob, usque in præsēntem diē : eō quōd tetigerit nervum fémoris ejus, et obstupierit. (Cap. xxxiii) Levans autem Jacob oculos, vidit veniētem Esau, et cum eo quadringētos viros : divisitque filios Liæ et Rachél, ambarūmque famulārum : et pōsuit utraq̄ue ancillam, et liberos eārum in principio : Liam verō, et filios ejus, in secūdo loco : Rachél autem et Joseph novissimos. Et ipse progrēdiens, 175 adorāvit pronus in terram séptiēs, donec appropinquāret frater ejus. Currens itaque Esau obviam fratri suo, amplexātus est eum : stringēnsque collum ejus, et osculans, flevit. Levatisque oculis, vidit mulieres et p̄rvulos eārum, et ait : Quid sibi volunt isti ? et si ad te pertineant ? Respondit : P̄rvuli sunt, quos donāvit mihi Deus servo tuo. Et appropinquātes ancillæ et filii eārum, incurvati sunt. Accēssit quoque Lia cum p̄veris suis : et cū similiter adorāssent, extrémī Joseph et Rachél adorāvērunt. Dixitque Esau : Quenam sunt istæ turmæ quas obviam habui ? Respondit : Ut inventrem grātiā coram dōmino meo. At ille illi ait : Hābeo plurima frater mi, sint tua tibi. Dixitque Jacob : Noli ita, obsecro : sed si invēni grātiā in oculis tuis, accipe munūsculum de mānibus meis : sic enim vidi faciē tuā, quasi viderim vultum Dei : esto mihi propitiū, et suscipe benedictiōnem quam attuli tibi, et quam donāvit mihi Deus tribuens omnia. Vix fratre compellente suscipiens, ait : Gradiāmur simul, erōque socius itineris tui. Dixitque Jacob : Nosti dōmine mi, quōd p̄rvulos hābeam tēneros, et oves, et boves fœas, mecum : quas si plūs in ambulādo fecero laborāre, moriēntur unā die cuncti greges. Præcedat dōminus meus ante servum suum : et ego sequar p̄vultim vestigia ejus, sicut videro p̄rvulos meos posse, donec veniam ad dōminum meum in Seir. Respondit Esau : Oro te, ut de p̄pulo qui mecum est, saltem socii remāneant vitæ tuæ. Non est, inquit, necesse : hoc unum tantūm indigeo, ut invē-

niam grātiā in conspēctu tuo, dōmine mi. Révēr-sus est itaque illo die Esau itinere, quo vénerat in Seir. Et Jacob venit in Socoth : ubi ædificatā domo et fixis tentōriis, appellavitque nomen loci illius, Socoth, id est, tabernacula. Transiitque in Salen urbem Sichimōrum, quæ est in terra Chānaan, postquā revērsus est de Mesopotānia Syriæ : et habitavit juxta oppidum. Emitque partem agri in qua fixerat tabernacula à filiis Hemor patris Sichem, centum agnis. Et erēcto ibi altāri, invocāvit super illud fortissimum Deum Israël. ⁊. Amen.

Hymnus.

Deus creātor omnium,
Lucis auctor et diēi,
Perlūstra corda omnium,
Jesu bone, fidélium.

Lucēscat habitāculum
Tuum, Christe, hospitium,
Nostræque tectum ānimæ
Figmētum tuæ dextere.

Tuo crude proprio,
Quo ipse commercātus es,
Lucrātus Deo ānimas
Tuā morte ultroneā.

Lætētur caro fragilis,
Simūlque et homo intērior,
Vicisse noctis tēnebras
Perēm̄nis lucis lūmine.

Diēi hujus grātiā
Concēde, sine crimine
Custodiā perpētūā
Fruamur tuā, Dōmine.

Deo Patri sit glōria,
Ejusque soli Filio,
Sancto simul Parāclito,
In sempitērna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus.

Captula. Emitte lucem tuam et veritatem tuam, Dōmine Deus noster : ut splendor divinitatis tuæ caliginem mentis nostræ enūbilet ; et vera humanitatis assūptio, humani géneris sit manifestā redēptio, ut, dum verus Deus verusque homo in nobis ac pro nobis ostēderis, opus tuum omnipotēntia eripiat ab hoste captivos ; et enūtriat misericōrdia jam redēptos.

Pater noster.

Lauda. Miserere nobis, Dōmine. P. Miserere nobis. ⁊. Ad te levāmus oculos nostros, qui habitas in cœlis. P. Miserere. ⁊. Glōria, et honor. P. Miserere.

Oratio. Ad te Dōmine, oculos nostros erigimus . quem in cœlestibus terræ machinam virtūte continere fatēmur. Miserere igitur nostri Dōmine, miserere, et peccātis nostris, pro quibus te metūimus, parce : ut contēptum nostrum pietate clemēti respicias ; et à delicti obprōbr̄io dēxterā nos tuar virtūtis eripias. ⁊. Amen.

Per misericōrdiam.

Ad Tertiã.

Proverbiõrum (Cap. xv).

ŕ. Deo grãtias.

Fill, Cor sapiẽntis quærit doctrinã : et os stultõrum pãcitur imperitiã. Omnes dies pãuperis, mali : scõtra mens quasi iuge convívium. Mẽlius est parum cum timõre Dõmini, quãm thesãuri magni insatiãbiles. Mẽlius est vocãri ad cõra cum charitatẽ, quãm ad vitulum saginãtum cum õdio. Vir iracõndus prõvoocat rixas : qui paciẽs est, **176** mitigat extẽntas. Iter pigrõrum quasi sepes spãnãrum : via iustõrum absque offencilo. Filius sapiẽs lætificat patrem : et stultus homo dẽspicit matrem suam. Stultitia gãudium stulto : et vir prudens dirigit gressus suos. Disipãntur cogitatõnes ubi non est consiliũ : ubi verõ plures sunt consiliãrii, confiruãntur. Lætãtur homo in sententiã oris sui : et sermo opportunus est õptimus. Sẽmita vitæ super eruditũ, ut declinet de infẽrno novi-simo. Domum superbõrum demolietur Dõminus : et firmos faciet tẽrminos viduæ. Abominãtio Dõmini cogitatõnes malæ : et pius sermo pulchẽrrimus firmabitur ab eo. Conturbat domum suam qui sequitur avaritiã. qui autem odit mũnera, vivet. Per misericõrdiam et fidem purgãntur peccãta : per timõrem autem Dõmini declinat omnis à malo. Mens iusti meditabitur obediẽtiam : os impiõrum redũdat à malis. Longẽ est Dõminus ab impiis : et oratiõnes iustõrum exãudiet. ŕ. Amen.

Lectio libri Gẽnesis (Cap. 37).

Deo grãtias.

In illis diẽbus : Joseph cum sãdecim esset annõrum, pascẽbat gregem cum frãtribus suis adhuc puer : et erat cum filiis Balæ et Zelphæ uxõrum Patrĩs sui : accusavitque fratres suos apud patrem crimine pẽsimo. Israël autem diligẽbat Joseph super omnes filios suos, eõ quõd in senectũte genuisset eum : fecit ei tunicã polymitã. Vidẽtes autem fratres ejus quõd a patre plus cunctis filiis amaretur, õderant eum, nec põterant ei quidquam pacificẽ loqui. Accidit quoque ut visum sõnnium referret frãtribus suis : quæ causa majõris õlii seminãrium fuit. Dixitque ad eos : Audite sõnnium quod vidi : Putãbam ligãre nos manũs ulos in agro : et quasi consurgere manipulum meum, et stare, vestrosque manipulos circumstantes adorãre manipulum meum. Respondẽrunt fratres ejus : Nunquid Rex noster eris ? aut subjiciẽmur ditiõni tuæ ? Hæc ergo causa sõnniõrum atque sermõnum, invidiæ et õdiũ fõmitem ministrãvit. Aliud quoque vidit sõnnium, quod narrans frãtribus, ait : Vidi per sõnnium, quasi solem, et lunam, et stellas undecim, adorãre me. Quod cum patri suo et frãtribus retulisset, increpãvit eum pater suus, et dixit : Quid sibi vult hoc sõnnium quod vidisti ? num ego et mater tua et fratres tui adorãbimus te super terram ? Invidẽbant ei igitur fratres sui : pater verõ rem tãcitus considerãbat. Cũque fratres illius in pascẽdis grẽgibus patris morarẽntur in Sichem, dixit ad eum Israel : Fratres tui pascunt oves in Sichimis :

A veni, mittam te ad eos. Quo respondẽte, Præsto sum, ait : Vade, et vide si cuncta prõspera sint erga fratres tuos, et pẽcora : et renũntia mihi quid agãtur. Missus de Valle Hebron, venit in Sichem : invenitque eum vir errãntem in agro, et interrogãvit quid quæreret. At ille respondit : Fratres meos quæro : indica mihi ubi pascant greges. Dixitque ei vir : Recesserunt de loco isto : audivi autem eos dicẽtes : Eãmus in Dõthaim. Perrẽxit itaque Joseph post fratres suos, et invenit eos in Dõthaim. Qui cum vidissent eum procul, antequã accederet ad eos, cogitãverunt illum occidere : et mutuõ loquebantur : Ecce sõnniõtor venit : vende, occidãmus eum, et mittãmus in cisternã veteĩem : dicẽmusque, Fera pẽssima devorãvit eum : et tunc apparẽbit quid illi prosint sõnnia sua. Audiens autem hæc Ruben, vitelãtur liberãre eum de manibus eõrum, et dicebat : Non interficiãmus animã ejus, nec effundãmus sanguinem : sed projicite eum in cisternã veteĩem, quæ est in solitudĩne, manũsque vestras servãte innoxias : hoc autem dicebat, volens eripere eum de manibus eõrum, et rẽddere patri suo. Confestim igitur ut pervenit ad fratres suos, nudãverunt eum tunicã talãri et polymitã : miserãntque eum in cisternã veteĩem, quæ non habẽbat aquã. Et sedẽtes ut comederent panem, vidẽrunt Ismaẽlitas viãtores ventre de Gãlad, et camẽlos eõrum, portãntes arõmata, et resinã, et sacten, in Ægyptum. Dixit ergo Judas frãtribus suis : Quid nobis prodest si occiderimus fratrem nostrum, et celãverimus sanguinem ipsius ? Mẽlius est ut venundẽtur Ismaẽlitis, et manus nostræ non polluantur : frater enim et caro nostra est. Acqueverunt fratres sermonibus illius. Et prætereũntibus Madianitis negotiatõribus, extrãhẽtes eum de cisternã, vendidẽrunt eum Ismaẽlitis viginti argẽteis : qui duxerunt eum in Ægyptum. Reversũsque Ruben ad cisternã, non invenit pũerum : et scissis vesticibus pergens ad fratres suos, ait : Puer non compãret, et ego quõd ibo ? Tulẽrunt autem tunicã ejus, et in sanguinem hœdi, quem occiderant, tinxerunt : mitẽntes qui ferrent ad patrem, et dicerent : Hanc invenimus : vide utrũ tunicã filii tui sit, an non. Quã cum cognovisset **177** pater, ait : Tunicã filii mei est, fera pẽssima comẽdit eum, bẽstia devorãvit Joseph. Scissisque vesticibus, indũtus est cilicio, lugens filium suum multo tempore. Congregãtis autem cunctis liberis ejus ut lenirent dõlõrem patris, nõluit consolatiõnem accipere, sed ait : Descẽdam ad filium meum lugens in infẽrnum. Et illo perseverãnte in flotu, Madianitæ vendidẽrunt Joseph in Ægypto Putiphari eunũcho Pharaõnis magistro militum. ŕ. Amen.

Antiphona 1. Laudãmini in nõmine sancto ejus lætẽtur cor quærẽntium Dõminum. *Psalmus civ.*

Orãtio. Narrãntes mirabilia tua, Dõmine, sancto tuo lætẽmur in nõmine : da nobis te quærẽndi solẽrtiã ; et inveniẽndi tribue efficiãciam : ut te mereãmur aspĩcere, et vultũs tui semper ostensiõne gaudẽre. ŕ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. *Psalmus cv.*

Orátio. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui, et in tuo nos visita salutári : ut qui nostris cum pátribus coram te iniqué gessimus ; à damnationis origine et actualis peccáti contagióne, tuá réduce grátia liberémur. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Visita nos, Dómine, in salutári tuo. *Psalmus cv.*

ñ. Deus misereátur nobis, et parcat peccáti nostris : *P.* Et avértat iram suam à nobis. *ñ.* Inlúmine et vultum suum super nos, et misereátur nobis. *P.* Et avértat. *ñ.* Glória, et honor. *Reiterétur ñ.*

Preces. Dicámus omnes : Miséricors *P.* Dómine, miserere. *ñ.* Qui es unius poténtiæ, ejusdemque cum Genitóre substántiæ. *P.* Dómine. *ñ.* Qui prínceps sacerdotum es, regum rector, populórum Dóminus. *P.* Dómine. *ñ.* Qui captivis reddis pátriam, infirmis opem, consolatiónem mœrentibus. *P.* Dómine. *ñ.* Indulgéntiam postulámus, concède : pœniténtibus salutem tribue. *P.* Dómine.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Capitula. Salva nos, Dómine, qui auctor es nostræ salutis : et congrega nos de nationibus, qui redemptis libertas, et redemptio factus es libertatis. Concède itaque nobis, ut qui nunc malórum permixtióne géminus, te protegente ac secernente, in tranquillitate, quâ Sanctos súscipis, gaudeámus.

Pater noster. A malo nos libera. fol. 10.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaiæ Prophète (Cap. lxxv).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Pópulus qui ad iracúndiam próvocat me ante fáciem meam semper : qui immolant in hortis, et sacrificant super láteres : qui habitabant in sepúlcris, et in delúbris idólorum dormiunt : qui comedunt carnem suillam, et jus profanum in vasis eórum. Qui dicunt, Recede à me, non appropinques mihi, quia iumúndus es : isti fumus erunt in furore meo, ignis ardens totá die. Ecce scriptum est coram me : non tacébo, sed reddam et retribuam in sinu eórum iniquitates vestras, et iniquitates patrum vestrórum simul dicit Dóminus, qui sacrificaverunt super montes, et super colles exprobraverunt mihi, et remétiar opus eórum primum in sinu. Hæc dicit Dóminus : Quómodo si inveniátur granum in botro, et dicátur : Ne dissipés illud, quóniam benedictio est : sic fáciam propter servos meos, ut non dispérdam totum. Et edúcam de Jacob semen, et de Judá possidéntem montes meos : hereditábunt eam elécti mei, et servi mei habitábunt ibi. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. De necessitatibus nostris libera nos, Dómine. *Psalmus cvi.*

Orátio. De necessitatibus nostris libera nos Dómine : et animárum nostrárum inédiám verbi tui ádipe pascere ; sedentésque in ténébris et umbra mortis, lucis tuæ lustra serenitate. *ñ. Amen.*

A Per misericórdiam.

Antiphona 2. Miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster misereátur. *Psalmus cxiv.*

Orátio. Miséricors Dómine et juste, libera ánimas nostras de morte ; oculos nostros à lácrymis ; pedes nostros à lapsu, atque utriúsque rei in nos serva clementiam : et, si justitiá tuá corripimur, misericórdiá tuá protegámur. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Láqueus contritus est, et nos liberati sumus. *Psalmus cxvii.*

ñ. Propitius esto peccáti nostris, *P.* Dómine. *ñ.* Non secúndum peccáta nostra fácias nobis, neque secúndum iniquitates nostras retribuas nobis. *A.* Dómine. *ñ.* Glória, et honor. *Reiterétur ñ.*

B *Preces.* Verbum Patris altissimi, Redemptor, *P.* Peccántibus miserere. *ñ.* Ad te levámus **178** oculos, exáudi propitius. *ñ.* Bonitátem tuam póscimus, indúlge propitius. *P.* Redemptor, peccántibus miserere. *ñ.* Curvátos díro crimine miséricors érige. *P.* Redemptor, peccántibus *ñ.* Dominátor sanctissime placábilis aspice. *P.* Redemptor, peccántibus miserere. *ñ.* Exténde tuam dexteram, et nos omnes libera. *P.* Redemptor, peccántibus. *ñ.* Fac nobiscum misericórdiam, et de peccáti véniam. *P.* Redemptor. *ñ.* Glorióse potentissime quod póscimus, tribue. *P.* Redemptor, peccántibus. *ñ.* Hanc plebem prótege placítus, et pacem miséricors. *P.* Redemptor, peccántibus. *ñ.* Agnósce nostra facinora, et da indulgéntiam. *P.* Redemptor, peccántibus.

C *Hymnus.* O Nazarène, lux. fol. 144.

Capitula. Esto in nobis, Dómine Deus Israël : et malórum infestatióne, ne deglutiámur, à nobis repelle ; nocivámque iracúndiam, ne absorbeámur, comprime : sicque in nobis torrens tuæ voluptátis redúndet, ut vitiórum torréntem ánima nostra se sine discrimine pertransisse exúllet : neque inimicórum déntibus laniémur ; sed eréptos nos de venántium láqueis gratulémur : et tu adjútor noster herédita nos in possessióne atérnâ ; qui, cooperante Verbo tuo Sanctoque Spíritu fecisti cœlum et terram.

Pater noster. A malo nos libera. fol. 10.

IN SECUNDO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vesperum.

D In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. *ñ.* Deo grátias.

Dóminus sit. *ñ.* Et.

Lauda. Fecit lunam in témpore : *P.* Sol cognóvit occásum suum. *ñ.* Exiet homo ad opus suum : et ad operatióne suam usque ad vésperum. *P.* Sol.

Dóminus sit. *ñ.* Et.

Antiphona. Deus deórum, et Dóminus dominórum rex magnus et fortis, et terribilis est, qui perzóniam non áccipit, nec múnera ; facit iudiciúm pupillo et viduæ, amat peregrinos, *P.* Et dat illis victum, atque vestitum : vos autem amáte peregrinos. *ñ.* Deus stetit in synagóga deórum : in médio autem deos discérnit. *P.* Et dat. *ñ.* Glória, etc.

Dóminus sit. *ñ*. Et.

Lauda. Appropinquet oratio mea in conspectu tuo Dómine. *P.* Intret postulatio mea coram te : secundum verbum tuum vivifica me. *ÿ*. Eructabunt labia mea hymnum , cum docueris me justificationes tuas. *P.* Intret. *ÿ*. Glória, etc. *P.* Intret.

Hymnus.

Auctor lúminis, Filius Virginis,
Patérque Matris, Filiusque Patris,
Qui cæco sedénti stipem pétenti
Lumen dedisti.

Sedénsque cæcus ténébris opprésus,
Quem volúerat sic nascerétur cæcus,
In quem virtus sua ómnibus credéntibus
Comprobarétur.

Gaudétque cæcus, lúmine recépto,
Quem visitabat Médicus excélsus,
A Patre diléctus, ut abluerétur
Mundi delictum.

Plebs Hebræórum simulque dixerunt :
Paréntes ejus véniant, per quos quæsiérunt :
Qui cæcus est natus, à cujus virtúte est
Inluminátus.

Paréntes autem Hebræórum faténtur :
Ex útero matris cæcus fuit natus :
Ætatem habet, ipsum interrogáte ;
Dicat veritátem

Constítur cæcus, qui fúerat sanátus :
Ad me accéssit Prophéta magnus,
Cujus virtúte, óculo, et corde sum
Inluminátus.

Fecit qui lutum de sancto spato,
Tegmen oculórum linuit ac luto,
Jussit lavári Siloë, piscina me
Clarificávit.

Glória Patri, Trino sempitérna
Glória, Christo, Spirituque sancto :
Prædicet Trinum piá voce nomen
Omne per ævum.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem.

Capitula. Christe Deus , lúminis perénne princípium, qui séptimum diéi curriculum sanctificatióne potiús, quam operatióne voluisti esse confiténtium , quærimus ecce faciém tuam , sed impeditur conscientie nostræ ténébrá consuetá : conámur adsurgere, sed relábitur in mærdrem ; non ergo abjicias te quæréntes, qui non quæréntibus apparère dignátus es. Ecce diérum nostrórum décimas sancto tuo nómini ánnuis recúrsum persolvéntes, séptimum nunc ex ipsis décimis perégimus diem ; da ergo nobis adiutorium in hujus laboriósii itineris via quo infilibáta tibi nostra dedicéntur obséquia : ut labóres nostros amóris tui desidério réleves, et socórdiam sensús nostri férvidá dilectiúnis tuæ ubertáte exúscites ; ut in te vita nostra non **179** hábeat casum sed fides invéniat præmium.

A Pater noster.

Humiliáte vos benedictiún.

Domínus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum.

Benedictio. Omnipotens Deus per observántiam horum diérum purificet corda vestra ab omni contagióne peccáminum. *ñ*. Amen. Sic nos in servitute sua timóris sui lege constringat, ut amóris præmio sóveat. *ñ*. Amen. Quo desidério æternitátis labóres vestros copiósè reficiens, regni sui nos efficiat cobéredes. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Utinam, Dómine, dirigántur viæ nostræ, *P.* Ad custodiéndas justificatiónes tuas. *ÿ*. Tunc non confundar, dum respicio in ómnia mandáta tua. *P.* Ad custodiéndas. *ÿ*. Glória, et honor, etc. *P.* Ad custodiéndas.

B custodiéndas.

Oratio. Dirigántur viæ nostræ, Dómine, ad custodiéndas justificatiónes tuas : et qui legis tuæ nitimur perscrutári secréta, tua quoque perducámur ad præmia. *ñ*. Amen.

Lauda. In toto corde meo Deus exquisivi te : *P.* Ne repéllas me à mandátis tuis. *ÿ*. In corde meo abscondi elóquia tua : ut non peccem tibi. *P.* Ne repéllas. *ÿ*. Glória, et honor, etc. *P.* Ne repéllas.

Oratio. In via testimoniórum tuórum, Dómine, quasi in ómnibus divitiis delectámur ; neque enim quicquam nobis deesse crédimus, cum te propitium adesse cognóscimus. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

C *Psalmus* L. *Tertius* cum Glória, et honor, etc.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Sub síéntio ; Póstea Preces.*

Preces. Dómine misericordiárum, *P.* Obliviscere peccáta nostra. *ñ*. Qui pertingens à fine in finem fórtitèr, dispónis ómnia suavitér, *P.* Obliviscere. *ÿ* Qui in finem témporis commemorátus nostrí, ad rediméndos nos descendisti, *P.* Obliviscere. *ÿ*. Qui ex Mariæ Virginis útero per mystérium nobis es géntus, *F.* Obliviscere.

Oratio. Exáudi oratiónem nostram. *fol. 138.*

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *fol. 5.*

Oratio. Dómine Deus Pater omnipotens inspirátor precum, teque invocántium velox auditor ; vocí nostræ, orámus, cleméntiæ tuæ aurem appónne ; et nostrórum vincula peccáminum poténti miseratióne dissólve : ac sicut nos gallórum canóribus ad malutinam grátiam próvocas consúrgere, et prophetáb vaticinio in lucem géntium únice Redemptiúnis te prænúntias ; ita nunc, initiántibus nobis, intútu supérno adsiste : sic quæsumus famulátus nostri vota suscipias, ut ad lucem læcis abundánti nos misericórdiá sublevádo perdúcas. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Dómine quid multiplicáti sunt qui tribulant me ? Tu autem Dómine suscéptor meus. *Psalmus* III.

Antiphona 2. Lava me ab injustitia mea : et à porcáto meo munda me, Dómine. *Psalmus* L.

Antiphona 3. In te confidit anima mea : libera me, Domine. *Psalmus LVI.*

Oratio. Domine Jesu Christe, qui credentes in te redimendo suscipis, et exaltando glorificas, plebem tuam ab injustitia, et à peccatorum vinculo libera : veritatis et sapientie tue munere corda eorum locupleta, mentesque sanctifica, ut sicut in caelo cum Sanctis regnat gloria, sic et in omnibus maneat pax, et benedictio tua. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 1. Judicæ pupillo, et egeno : *P.* Justificæ viduam, et humilem. Eripite pauperem, et egenum. *ñ.* Deus stetit in synagoga deorum : in medio autem deos discernit. *P.* Justificæ. *ñ.* Gloria, et honor Patri, etc.

Oratio. Christe Deus fac nos semper in egenum et pauperem promptiores existere, et legem tuam custodire : ut misericordie operibus affluentes, æternorum civium mereamur esse consortes. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

Antiphona 2. Querite Dominum, et confortamini : *P.* Querite faciem ejus semper. Memento mirabilium ejus quæ fecit. *ñ.* Semen Abraham, servi ejus : filii Jacob, electi ejus. *P.* Querite. *ñ.* Gloria, et honor, etc.

Oratio. Querentibus te, Domine, tribue fortitudinem ; et querendi te jegeriter infunde amorem : ut qui tuam desiderant cernere faciem, perniciosam mundi non appetant voluptatem : eosque sæculi blandimenta non detineant usquequaque captivos ; ut lux vultus tui clarificet jam beatos. *ñ. Amen.*

Antiphona 3. Miserator, et misericors Dominus : et longanimis, et multum misericors. **180** Non in finem irascetur : *P.* Neque in æternum indignabitur. *ñ.* Non secundum peccata nostra fecit nobis : neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis. *P.* Neque. *ñ.* Gloria, et honor, etc.

Oratio. Miserator Domine, et misericors non irascaris nobis in finem ; sed quantum distat Oriens ab Occasu, iniquitatem omnem à nobis elonga, et juxta altitudinem caeli à terra tuam in nobis misericordiam dilata. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

ñ. Hæc dicit Dominus : Affixi populum meum nimis : à viis suis non sum reversi : multiplicatae sunt mihi viduae ejus super arena maris. *P.* Propter hoc si egerint penitentiam à malo suo, habitabunt in terram absque pavore in sempiternum. *ñ.* Omnes vias meas intelligere noluerunt, ut pervenire facerent ad me clamorem egeni, et audire vocem pauperis. *P.* Propter. *ñ.* Gloria, et honor, etc.

Oratio. Protector noster Domine, converte nos à viis nostris pravis, et habitare nos fac absque pavore in terra hereditatis nostræ : ac sic nos liberatos fidei moderamine contine, ut nec prosperitate sæculi extollamur, nec invidi hostis adversitate turbemur, vel facinorum nubilo obumbræmur ; sed sperantes in te, quæsumus, ut nos in tua justitia liberes, nec emagna pro admisis justè repenses : inlucina

itaque faciem tuam super hereditatem tuam, et salva nos propter misericordiam tuam. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona. In tribulatione nostra memores simus tui, Deus : in tribulatione modica, eruditio tua facta est nobis.

Canticum. De nocte vigilat. *fol. 64. Reiteretur Antiphona.* In tribulatione.

Oratio. De nocte vigilantem ad te spiritum nostrum luce Deus decora præceptorum tuorum : et in tempestate requiréntium te vigila ; ut lux adesto meridiana : nullæ nos tenebræ te sequentia impediunt ; ne injustitiæ amor nostra à te vestigia retrahat : sed valeamus justitiâ dicere, te auctorem justitiæ proficenti postulamus aviditate : ac dum te perpetim amplectere concupiscimus, tuæ quoque sapientie amplexibus hæreamus. *ñ. Amen.*

Ad Benedictus. *Antiphona.* A vigilia matutina usque ad noctem : à custodia matutina speret Israël in Domino. *ñ.* Quia apud Dominum est misericordia : et copiosa apud eum redemptio.

Canticum. Benedictus es Domine. *fol. 6.*

Lauda. Laudate Dominum de caelis : *P.* Laudate eum in excelsis. *Psalmus CXLVIII.*

Lectio libri Genesis (Cap. xxxix).

ñ. Deo grâtiarum.

In illis diebus : Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Putiphar eunuchus Pharaonis, princeps exercitus sui, vir Ægyptius, de manu Ismaelitarum, à quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, et erat vir in cunctis prosperè agens : habitavitque in domo Domini sui, qui optimè noverat Dominum esse cum eo, et omnia quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph gratiam coram Domino suo, et ministrabat ei, à quo præpositus omnibus, gubernabat creditam sibi domum, et universa quæ ei tradita fuerant : benedixitque Dominus domui Ægyptii propter Joseph, et multiplicavit tam in ædibus quam in agris cunctam ejus substantiam : nec quicquam aliud noverat, nisi panem quo vesceretur. Erat autem Joseph pulcher facie, et decorus aspectu. Post multos itaque dies injectit domina sua oculos suos in Joseph, et ait : Dormi mecum. Qui nequaquam acquiescens operi nefario, dixit ad eam : Ecce dominus meus, omnibus mihi traditis, ignorat quid habeat in domo sua : nec quicquam est quod non in mea sit potestate, vel non tradiderit mihi, præter te, quæ uxor ejus es : quomodo ergo possum hoc malum facere, et peccare in Dominum meum ? Hujuscemodi verbis per singulos dies loquebantur, et mulier molestata erat adolescenti, et ille recusabat stuprum. Accidit autem quadam die, ut intraret Joseph domum, et operis quippiam absque arbitris faceret : et illa apprehensa lacinia vestimenti ejus, diceret : Dormi necum. Qui relicto in manu ejus pallio, fugit, et egressus est foras. Cumque vidisset mulier vestem in manibus suis, et se esse contemptam, vocavit ad se homines domus suæ, et ait ad eos : En introduxit virum Hebræum, ut illuderet

nobis: ingressus est ad me, ut coleret mecum: dumque ego succlamássem, et audisset vocem meam, reliquit pállium quod tenébam, et fugit foras. In arguméntum ergo fidei reténtum pállium osténdit marito reverténti domum, et ait: Ingressus est ad me servus Hebræus quem adduxisti ut illúderet mihi: **181** cümque audisset me clamáre, reliquit pállium quod tenébam, et fugit foras. His auditis dómínus, et mínimùm crédulus verbis cónjugis, irátus est valde: tradiditque Joséph in cárcerem, ubi vincti regis custodiebantur, et erat ibi clausus. Fuit autem Dómínus cum Joséph, et misértus est illius, et dedit ei grátiam in conspéctu principis cárceris. Qui tradidit in manu illius univérsos vinctos qui in custódia tenebantur: et quicquid liébat, sub ipso erat. Nec nóverat áliquid, cunctis ei crédito: Dómínus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. (Cap. XL.) His itaque gestis, accidit ut peccárent duo eunúcbi, pincérna regis Ægypti, et pistór, dómíno suo. Irátusque contra eos Phárao (nam alter pincérnis præerat, alter pistóribus) misit eos in cárcerem principis militum, in quo erat vinctus et Joséph. At iustos cárceris tradidit eos Joséph, qui et ministrábat eis. Aliquántulum témporis fluxerat, et illi in custódia tenebantur. Viderúntque ambo sómniam nocte uná juxta interpretationem congruam sibi: ad quos cüm intróisset Joséph mané, et vidisset eos tristes, scienciátus est eos dicens: Cur tristior est hodié solito fácies vestra? Qui responderunt: Sómniam vidimus, et non est qui interpretétur nobis. Dixitque ad eos Joséph: Nunquid non Dei est interpretatio? reférite mihi quid vidéritis. Narrávit prior, propósitus pincernárum, sómniam: Vidébam coram me vitem, in qua erant tres propágines, créscere paulatim in gemmas, et post flores uvas maturéscere: calicéque Pharaónis in manu mea: tuli ergo uvas, et expréssi in calicem quem tenébam, et tradidi póculum Pharaóni. Respondit Joséph: Hæc est interpretatio sómni: Tres propágines, tres adhuc dies sunt: post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restituet te in gradum pristinum: dabisque ei calicem juxta officium tuum, sicut ante fácere consuéveras. Tantùm meménto mei, cüm beuér tibi fuerit, et facies mecum misericórdiam: ut suggeras Pharaóni, et edúcat me de isto cárcere: quia furtim sublátus sum de terra Hebræórum, et hic innocens in lacum missus sum. Videns pistórum magister quòd prudénter sómniam dissolvisset, ait: Et ego vidi sómniam, quòd habérem tria canistra farinæ super caput meum: et in uno canistro quod excelsius, portáre me putábam omnes cibos qui sunt arte pistóriá, avésque comédere ex eo. Respondit Joséph: Hæc est interpretatio sómni: Tria canistra, tres adhuc dies sunt: post quos áuferet Phárao caput tuum, ac suspéndet te in cruce, et lacerábunt vólucres carnes tuas. Et exinde lértius natahtius Pharaónis erat: qui faciens grande convivium púeris suis, recordátus est inter épulas magistri pincernárum, et pistórum principis. Restituitque álium in

locum suum ut porrigeret regi póculum: álium suspéndit in patíbulum, ut conjectóris véritas probaretur. **ñ**. Amen.

Hymnus. Auctor lúminis. fol. 178.

Supplicatio. Orémus.

Capitula. Expectatio salutis nostræ Dómíne. verba, supplicum précibus ad te dirécta sacris áuribus percípe: et occultum cordis clamórem occultórum scrutátor intéllige: ut ea, quæ non tímémus admittere, et erubéscimus páudere, tu rex noster miserátus dimittas, et placátus indúlgeas: ut oratio confitémion mané ad te pervéniat, et tuæ cleméntia pietatis à te donáta succurrat.

Pater noster.

Lauda 1. Laus ejus in Ecclesia sanctorum. *P.* Lætétur Israël in eo qui fecit ipsum. **ñ**. Cantá e Dómíno cánticum novum: laus ejus in Ecclesia sanctorum. *P.* Lætétur. **ñ**. Glória, et honor etc.

Oratio. Laus tua, Dómíne, in Ecclesiis sanctorum personet: et fidélium pectora in te semper exultent: mérito sanctorum lætétur in gáudio fidèles pópuli: quique verò laudem in tuo honóre depróminimus, cum sanctis tuis ómnibus promissa gáudia impetrémus. **ñ**. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda 2. Laudant nomen Dómíni in choro: in tympano. *P.* In Psalterio psallant ei. **ñ**. Quia beneplácitum est Dómíno in pópulo suo. et exultábit mansuetos in salutem. **ñ**. Glória, et honor, etc.

Oratio. Deus, qui ineffabilibus Angelórum stúdiis ce ebrándus humanis etiám cultibus delectáris: non quòd nostri in áliquo indigeas: sed ut locum in nobis exercéndæ bonitatis invenias: qui usum tuæ laudis fructum vis esse laudatiónis: exáudi preces nostras: et præsta, ut sit tuba tua fidei nostræ clara conféssio: sint cymbala tua, lábia nostræ, et cónsone interioris atque exterioris officia: sint eitharæ tuæ animæ nostræ: ac misericórdiæ tuæ laudem largitá modulatione **182** permítteant. **ñ**. Amen.

Per misericórdiam.

In secundis Vesperis.

Lauda. Usque ad vésperum quàm magnificata sunt ópera tua, Dómíne.

Dómínus sit. **ñ**. Et cum.

Antiphona. Dómíne Deus patris nostri Abraham, et Deus Isaac, qui dixisti, *P.* Ut benefáceres nobis: érue nos de manu iniquitatis nostræ. **ñ**. Convérte nos Deus salutáris noster: et avérte iram tuam à nobis. *P.* Ut benefáceres. **ñ**. Glória, et honor, etc.

Dómínus sit. **ñ**. Et cum.

Lauda. Pórtio mea Dómíne, dixi custodire legem tuam. *P.* Deprécatus sum faciem tuam de toto corde meo. **ñ**. Cogitávi vias meas: et convérte pedes meos in testimonia tua. *P.* Et deprécatus. **ñ**. Glória, etc.

Hymnus.

Deus, qui certis légibus
Noctem discérnis, ac díem;
Ut fessa cures córpora,

Somnus relaxet otium.

Te noctis inter horridæ
Tempus precamur, ut sopor
Mentem dum fessam dâstinet.
Fidei lux inluminet.

Hostis ne fallax incitet
Lascivis curam gaudiis
Secretam noctis advocans
Blandus in æstus corporis.

Subrepat nullus sensui
Horror timoris anxii,
Inludat nulla mentem
Fallax imago visus.

Sed cum profunda véxerit
Somnus, curarum néscius,
Fides nequâquam dormiat,
Vigilque sensus somniat.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sempiterna sæcula.

Amen

Supplicatio. Orémus.

Capitula. Jesu præceptor occurre nobis ambulanti-
bus viam, cupientibus pervenire ad patriam; ut
precedente luce tuâ, ambulemus in viam rectam,
nec oberremus in tenebram istius noctis horrendam,
te in nobis lucente, qui es via, veritas et vita; da
igitur nobis ut sicut cæcus ille confessione veræ cre-
dulitatis obtinuit donum indultæ salutis: ita nos
adipiscamur in istis verbis effectum piæ petitionis
cum ea quæ nos docuisti, proclamaverimus è terris:
Pater noster.

Humiliate vos benedictioni.

Dominus sit semper. *ñ.* Et cum.

Benedictio. Omnipotens Jesus Christus, qui vir-
tute potentie suæ cæcis oculis præstitit medicinam,
ipse oculos vestros ab omni vanitate avértat. *ñ.*
Amen. Et qui illi præstitit se in veritate cognos-
cere, ipse corda vestra in sui nimis dilectione con-
firmet. *ñ.* Amen. Quique se per hoc miraculum
ostendit admirabilem populis, ita nos dono impleat
sanctæ virtutis, qualiter ad æternam vitam sine má-
cula pervenire possitis. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Lauda. Ab omni via mala prohibe pedes meos,
Dómine: *P.* Ut custodiam verbum tuum, Deus meus.
ñ. Quomodo dilexi legem tuam Dómine? totâ die
meditatio mea est. *P.* Ut. *ñ.* Glória, et honor
Patri, etc.

Oratio. Ab omni via mala prohibe pedes meos,
Dómine: verbumque tuum totâ servemus atten-
tione; atque à malo recedere, et tibi nos perpétim
facias complacere. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Lauda 2. Ne auferas de ore meo verbum veritatis,
Dómine: *P.* Quia in iudiciis tuis speravi. *ñ.*
Et veniat super nos misericordia tua Dómine:

PATROL. LXXXVI.

A salutare tuum, et eloquium tuum. *P.* Quia. *ñ.* Gló-
ria, et honor, etc.

Oratio. Tua super nos misericordia, Dómine,
dum rogamus, advéniat: tuumque salutare eor
nostrum eloquatur, et eruditio mentes nostras enu-
triat: ut qui in tuis speramus sermonibus, tuis per
omnia consolémur virtutibus: ac dum spes nostra
in te dirigitur, spel ipsius à te nobis petitio conce-
datur. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Lauda 3. Veniat super nos, Dómine, misericordia
tua: *P.* Salutare tuum, et eloquium tuum. *ñ.* Et
respondébo exprobrantibus mihi verbum: quia spe-
ravi in sermonibus tuis. *ñ.* Glória, et honor, etc.

Oratio. Veniat super nos, Dómine, salutare tuum:
B ut ex ore nostro veritatis numquam decídat verbum;
nec confundámur elóquii testimonio tui; sed liberè
fateámur tuæ legis insignia. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Lauda 4. Avérte oculos meos, ne videant **183**
vanitatem: *P.* Et in via tua vivifica me, Dómine.
ñ. Legem pone mihi Dómine viam justificatió-
num tuarum: et exquiram eam semper. *P.* Et in
via. *ñ.* Glória, et honor, etc.

Oratio. Avérte oculos nostros, Dómine, ne videant
vanitatem; et in via tua vivifica nos: fac nos odire
sæculum, et diligere Christum. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Psalmus 1 totus cum Glória Patri, etc.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

C Pater noster.

Preces. Avérte, Dómine. *P.* Iram tuam à nobis.
ñ. Adsit nobis potentia tua, Dómine. *P.* Iram. *ñ.*
Benedic, Dómine hereditatem tuam. *P.* Iram. *ñ.*
Concede pacem Ecclesiæ tuæ, Dómine. *P.* Avérte.

Oratio. Avérte, Dómine, faciem tuam à peccatis
nostris; et omnem iram ac furorém tuum à nobis
remove: Ecclesiæ tuæ pacem concede; et omnes
iniquitates nostras clemens dele: remove ab oculis
tuis nostrarum facinus voluptatum, nostræque con-
fessionis tuum clementer appone auditum; et veniæ
da remedium. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

D

Tu autem Dómine. *Psalmus 3.* *Oratio.* Quamvis,
Dómine. *fol. 141.*

Antiphona 1. Lignum vitæ planta, Dómine, in cór-
dibus nostris; ut det fructum in tempore suo. *Psal-
mus 1.*

Oratio. Concede nobis, Dómine, ob amorem bea-
titudinis consilia declinare iniquitatis; cathedram
istaque pestilentie procul à nobis sepone: ut pesti-
feræ doctrinæ tabes non adhareat conviviencie no-
stræ; sed voluntatem nostram à malitiæ assensione
tu remove; et meditatione legis tuæ jugi nos tibi
amore conjunge. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Servite Dómino in timóre. *Psalmus 2.*

Oratio. Serviéntes tibi Dómine in timóre ob metum iudicii, exultántes cum tremóre ob fidúciám spei, doce nos apprehéndere disciplinam, quá iudicántes terram córporis nostri vétéris hóminis sigillum confringámus, et exterioris terræ purgaménta calcémus; ac secúndum cœléstis imáginem hóminis reformáti, in hereditátem tuam servitúte húmili, et in possessiõnem tuam cultu pèrpetim transferámur. *R.* Amen.

Per misericórdiam

Antiphona 3. Tibi derelictus est pauper: pupillo tu eris adjutor. *Psalmus 1x.*

Oratio. Deus, cui humánæ fragilitátis cura relicta est; tu páuperum in tribulatiõne præstas: tu egénis alicésto suffrágium pius; ut bráchia malignántium, qui nos evértete nitúntur, fortitúdine tuá prostermántur: ne dum voluntátis suæ protérviam implent, magnificáre se de hereditáte tua jactántèr aggrediántur: sic clemens cliéntes érudi et prótege, quáliter præsentis vitæ solátium sóveas, et pòst ad ætérna præmia introducas. *R.* Amen.

Per misericórdiam.

R. Audite me rectóres filiórum Israël, dicit Dóminus: nolite timère, neque conturbémini, quia ego multiplicábo vos; et non éritis pauci número: *P.* Sed absque pavóre habitábitis in terram vestram. *Y.* Convertimini, et ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitatibus vestris; et non erit vobis rapina iniquitátis. *P.* Sed absque. *Y.* Glória, et honor, etc.

In Láudibus.

Antiphona. Miserere. *Psalmus 1.* *Oratio.* Miserere, Dómine, miseris. *Quære fol. 141.*

Ad Canticum. *Antiphona.* Ego occidam, et vivere faciam: percútiám, et ego sanábo.

Canticum. Atténde cœlum. *Quære fol. 4.*

Oratio. Montes, cantáte nobis, et terra. *Quære fol. 159.*

Ad Benedictus. *Antiphona.* Deus Deus meus ad te de luce vigilo. *Y.* Sittvit in te ánima mea, quám multipliciér et caro mea in terra desérta, in via, et inaquósa.

Canticum. Benedictus es Dómine. *Quære fol. 6.*

Lauda. In potentátibus ejus laudáte Dóminum: secúndum multitudínem magnitúdinis ejus laudáte eum. *Psalmus cxlix.*

Lectio libri Génesis (Cap. xli).

R. Deo grátias.

In diébus illis: Triginta annórum erat Joseph quando stetit in conspéctu regis Pharaónis, et circumlavit omnes regiões Ægypti. Venitque fertilitas septem annórum: et in manipulos redactæ ségetes congregatæ sunt in hórrea Ægypti. Omnis étiam frugum abundántia in singulis úrbibus cóndita est: **184** tántaque fuit abundántia tritici, ut arénæ maris cœquarétur, et cópia mensúram excéderet. Natique sunt Joseph filii duo ántequam ventret fames: quos péperit ei Aséneth filia Putípharis sacerdotis Heliopóleos. Vocavitque nomen primogéniti,

A Manasses, dicens: Oblivisci me fecit Deus émittum labórum meórum, et domus patris mei. Nomen quoque secúndi appellávit Ephraim, dicens: Crescere me fecit Deus in terra paupertátis meæ. Igitur transáctis septem annis ubertátis, qui fuérunt in Ægypto: cœperunt ventre septem anni inópia, quos prædixerat Joseph: et in univérso orbe fames præváluit, in cuncta étiam terra Ægypti fames erat: quæ esuriénte, clamávit pópulus ad Pharaónem, aliménta petens. Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph: et quicquid ipse vobis dixerit, fácite. Crescébat autem quotidie fames in omni terra: aperuitque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægyptiis: nam et illos opprèsserat fames. Omnésque provinciæ veniébant in Ægyptum, ut émerent escas, et malum inópia temperarent. (*Cap. xlii.*) Audiens autem Jacob quód aliménta venderéntur in Ægypto, dixit filiis suis: Quare neglexistis? audivi quòd triticum vendédetur in Ægypto: descendite, et émite nobis necessariá, ut possimus vivere, et non consumámur inopiá. Descendentes igitur fratres Joseph decem, ut émerent fruménta in Ægypto, Bénjamin domi rétento à Jacob, qui dixerat frátribus ejus: Ne fortè in itinere quicquam patiátur mali: Ingréssi sunt terram Ægypti cum aliis qui pergébant ad eméndum. Erat autem fames in terra Chánaan. Et Joseph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum fruménta pópulus vendebántur. Cúmque adorassent eum fratres sui, et agnovisset eos, quasi ad aliénos dúrius loquebátur, intérrigans eos: Unde venistis? **C** Qui responderunt: De terra Chánaan, ut emámus victui necessariá. Et tunc en fratres ipse cognóscens, non est cognitus ab eis. Recordátusque somniórum, quæ aliquándo viderat, ait ad eos: Exploratóres estis: ut videátis infirmióra terra, venistis. Qui dixerunt: Non est ita, Dómine, sed servi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes illi unus viri sumus: pacifici vénimus, nec quicquam famuli tui machinantur mali. Quibus ille respóndit: Aliér est: immunita terræ hujus consideráre venistis. Et illi: Duódecim, inquirunt, fratres servi tui sumus, filii viri unius in terra Chánaan: minimus cum patre versátur, álius non est super. Ille est, ait, quod locútus sum: Exploratóres estis. Jam nunc experimentum vestri cápiam: per salútem Pharaónis non egrediémini hinc, donec veniat frater vester minimus. Mittite ex vobis unum, et addúct eum: vos autem éritis in vinculis, donec probéntur quæ dixistis utrum vera an falsa sint: alióquin per salútem Pharaónis exploratóres estis. Trádidit ergo illos custodiæ tribus diébus. Die autem tértio eductis de cárcere, ait: Fácite quæ dixi, et vivétis. Deum enim timeo. Si pacifici estis, frater vester unus ligétur in cárcere: vos autem abite, et serie fruménta quæ emistis in domos vestras, et fratrem vestrum minimum ad me addúctie, ut possim vestros probáre sermónes, et non moriámini. Fecerunt ut dixerat, et locúti sunt ad invicem: Mérito hęc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias

animæ illius, dùm deprecaretur nos, et non audivimus : idcirco venit super nos ista tribulatio. E quibus unus Ruben, ait : Nonquid non dixi vobis : Nolite peccare in puerum : et non audistis me? en sanguis ejus exquiritur. Nesciebant enim quod intelligeret Joseph : eò quod per intérpretem loqueretur ad eos. Avertitque se parumper, et flevit : et reversus locutus est ad eos. Tollensque Simeon, et ligans illis presentibus, jussit ministris ut implerent eorum saccos tritico, et repõnerent pecunias singulorum in sacculis suis, datis supra cibariis in viam : qui fecerunt ita. At illi portantes frumenta in asinis, profecti sunt. Apertusque unus sacco, ut daret jumento pabulum in diversorio, contemplatus pecuniam in ore sacculi, dixit fratribus suis : Reddita est mihi pecunia, en habetur in sacco. Et obstupfacti turbati que, mutuo dixerunt : Quidnam est hoc quod fecit nobis Deus? Veneruntque ad Jacob patrem suum in terram Chanaan, et narraverunt ei omnia quæ accidissent sibi, dicentes : Locutus est nobis Dominus terræ durè, et putavit nos exploratores esse provincie. Cui respondimus : Pacifici sumus, nec ulla molimur insidias. Duodecim fratres uno patre geniti sumus : unus non est super, minimus cum patre nostro est in terra Chanaan. Qui ait nobis : Sic probabo quod pacifici sitis : Fratrem vestrum unum dimittite apud me, et cibaria domibus vestris necessaria sumite, et abite, fratrumque vestrorum minimum adducite ad me, **185** ut sciam quod non sitis exploratores : et istum, qui tenetur in vinculis, recipere possitis : ac deinceps quæ vultis, emendi habeatis licentiam. His dictis, cum frumenta effunderent, singuli repererunt in ore sacculorum ligatas, pecunias : exterritisque simul omnibus, dixit pater Jacob : Absque liberis me esse fecistis, Joseph non est super, Simeon tenetur in vinculis, Benjamin auferetis : in me hæc omnia mala reciderunt. Cui respondit Ruben : Duos filios meos interfice, si non reduxero illum tibi : trade illum in manu mea, et ego eum tibi restituum. At ille : Non descendet, inquit, filius meus vobiscum : frater ejus mortuus est, et ipse solus remansit : si quid ei adversitatis acciderit in terra ad quam pergitis, deducetis canos meos cum dolore ad inferos. (Cap. XLIII.) Interim fames omnem terram vehementer premebat. Consumptisque cibis quos ex Ægypto stulerant, dixit Jacob filiis suis : Revertimini, et emite nobis paucillum eorum. Respondit Judas : Denuntiavit nobis vir ille sub attestacione jurisjurandi, dicens : Non videbitis faciem meam, nisi fratrem vestrum minimum adduxeritis vobiscum. Si ergo vis eum mittere nobiscum, pergemus pariter, et ememus tibi necessaria : Sin autem non vis, non ibimus : vir enim, ut sæpe diximus, denunciavit nobis, dicens : Non videbitis faciem meam absque fratre vestro minimo. Dixit eis Israël : In meam hoc fecistis miseriam, ut indicaretis ei, et alium habere vos fratrem. At illi responderunt : Interrogavit nos homo per ordinem nostram progeniem : si pater viveret : si haberemus fra-

trem : et nos respondimus ei consequenter juxta illud quod fuerat sciscitatus : numquid scire poteramus quod dicturus esset : Adducite fratrem vestrum vobiscum? Judas quoque dixit patri suo : Mitte puerum mecum, ut proficiscamur, et possimus vivere : ne moriamur nos, et parvuli nostri. Ego suscipio puerum : de manu mea require illum : nisi reduxero, et reddidero eum tibi, ero peccati reus in te omni tempore. Si non intercessisset dilatio, jam vice altera venissemus. Igitur Israël pater eorum dixit eis : Si sic necesse est, facite quod vultis : sumite de optimis terræ fructibus in vasis vestris, et deferite viro munera, modicum resinæ, et mellis, et stercis, stactes, et terebinthi, et amygdalarum. Pecuniamque duplicem ferte vobiscum : et illam, quam invenistis in sacculis, reportate, ne forte errore factum sit : sed fratrem vestrum tollite, et ite ad virum. Deus autem omnipotens faciat eum vobis placabilem. **ñ**. Amen.

Hymnus. Fulgentis auctor. fol. 96.

Capitula. In Matutinis meditamur te Domine ; quate inluminante. susceptor es nostram : quod pro nobis natus es, constitumur ; et in velamento alarum tuarum cruce tuâ protecti laudamur : dona igitur nobis, ut qui munera tua in sacro mysterio prædicamus, te in summo munere perfruamur.

Pater noster.

Lauda. Confirma super nos, Deus, misericordiam tuam. **ÿ**. Laudate Dominum omnes gentes : et conlaudate eum omnes populi. Gloria, et honor Patri, et Filio, etc.

Oratio. Confirma super nos misericordiam tuam Domine : ut cum omnibus gentibus te presenti laudemus in sæculum ; tuoque veritate salvati, tecum semper maneamus in regnum æternum. **ñ**. Amen.

Per misericordiam.

Ad Tertiam.

Proverbiarum Salomonis (Cap. xxxi).

ñ. Deo gratias.

Fili, audi, et esto sapiens : et dirige in via animam tuam. Noli esse in convivii potatorum, nec in comessationibus eorum, qui carnes ad vescendum conferunt : quia vacantes potibus, et dantes symbola consumuntur, et vestiuntur pannis dormitatio. Audi patrem tuum, qui genuit te : et ne contempnas cum senuerit mater tua. Veritatem eme, et noli vendere sapientiam, et doctrinam, et intelligentiam. Exultat gaudio pater justus : qui sapientem genuit, lætabitur in eo. Gaudeat pater, et mater tua, et exultet, qui genuit te. **ñ**. Amen.

Lectio libri Genesis (Cap. XLIII).

ñ. Deo gratias.

In diebus illis : Descenderunt filii Israël in Ægyptum, et steterunt coram Joseph. Quos cum ille vidisset, et Benjamin simul, præcepit dispensatori domus suæ, dicens : Introduc viros domum, et occide victimas, et instrue convivium : quoniam hodie mecum sunt comesturi meridie. Fecit ille sicut fuerat imperatum, et introduxit viros in domum. Ibi que extér-

riti, dixerunt mutuò : Propter pecuniam, quam retulimus priùs in saccis nostris, introducti sumus : ut devolvat in nos calumniam, et violentèr subjiciat servituti, **186** et nos, et asinos nostros. Quàmobrem in ipsis foribus accedentes ad dispensatorem locuti sunt: Oramus, Dòmine, ut audias nos. Jam antè descendimus ut emeremus escas : quibus emptis, cùm venissemus ad diversorium, aperuimus saccos nostros, et invenimus pecuniam in ore saccòrum : quam nunc eodem pondere reportavimus. Sed et aliud attulimus argentum, ut emamus quæ nobis necessaria sunt : non est in nostra conscientia quis posuerit eam in marsupis nostris. At ille respondit : Pax vobiscum, nolite timere : Deus vester, et Deus patris vestri, dedit vobis thesauros in saccis vestris : nam pecuniam, quam dedistis mihi, probatam ego habeo. Eduxitque ad eos Simeon, et introductis domum, attulit aquam, et laverunt pedes suos, deditque pabulum asinis eorum. Illi vero parabant munera, donec ingrederetur Joseph meridie : audierant enim quòd ibi comesturi essent panem. Igitur ingressus est Joseph domum suam, obtuleruntque ei munera, tenentes in manibus suis : et adoraverunt proni in terram. At ille, clementèr resalutatis eis, interrogavit eos, dicens : Sãnusne est pater vester senex, de quo dixeratis mihi? Adhuc vivit? Qui responderunt : Sospes est servus tuus pater noster, adhuc vivit. Et incurvati, adoraverunt eum. Attollens autem Joseph oculos, vidit Benjamin fratrem suum uterinum, et ait : Iste est frater vester parvulus, de quo dixeratis mihi? Et rursùm : Deus, inquit, misereatur tui, filii mi. Festinavitque in domum, quia commota fuerant viscera ejus super fratre suo, et erumpabant lachrymæ : et introiens cubiculum, flevit. Rursùmque tota facie egressus, continuavit se, et ait : Põnite panes. Quibus appõsis, seorsùm Joseph, et seorsùm fratribus, Ægyptiis quoque qui vescebantur simul, seorsùm (illicitum est enim Ægyptiis comedere cum Hebræis, et profanum putant hujuscemodi convivium) sederunt coram eo, primogénitus juxta primogénita sua, et minimus juxta ætatem suam. Et mirabantur nimis, sumptis partibus quas ab eo acceperant : namque pars venit Benjamin, ita ut quinque partibus excederet. Biberuntque et inebriati sunt cum eo. (Cap. XLIV.) Præcepit autem Joseph dispensatori domus suæ, dicens : Imple saccos eorum frumento, quantum possunt capere : et pone pecuniam singulorum in summitate sacci. Scyphum autem meum argenteum, et pretium quod dedit tritici, pone in ore sacci junioris. Factumque est ita. Et orto mane, dimissi sunt cum asinis suis. Jamque urbem exierant, et processerant paululum : tunc Joseph, accessit dispensatore domus, ait : Surge, inquit, et persèquere viros : et apprehensis dicito : Quare reddidistis malum pro bono? Scyphus, quem furati estis, ipse est in quo bibit dõminus meus, et in quo augurari solet : pessimam rem fecistis. Fecit ille ut jussisset. Et apprehensis per ordinem locutus est. Qui responderunt : Quare sic loquitur dõminus noster, ut servi sui tan-

tum flagitii commiserint? Pecuniam, quam invenimus in summitate saccòrum, reportavimus ad te de terra Chanaan : et quomodo consequens est ut furatissimus de domo dõmini tui aurum vel argentum? Apud quemcúmque fuerit inventum servòrum tuòrum quod quæris, moriatur, et nos erimus servi dõmini nostri. Qui dixit eis : Fiat juxta vestram sententiam : apud quemcúmque fuerit inventum, ipse sit servus meus, vos autem eritis innoxii. Itaque festinatò deponentes in terram saccos, aperuerunt singuli. Quos scrutatus, incipiens à majore usque ad minimum, invenit scyphum in sacco Benjamin. At illi, scissis vestibus, oneratisque rursùm asinis, reversi sunt in oppidum. Primusque Judas cum fratribus ingressus est ad Joseph (necdum enim de loco abierat) omnesque ante eum pariter in terram corruerunt. Quibus ille ait : Cur sic agere voluistis? an ignoratis quòd non sit similis mei in augurandi scientia? Cui Judas : Quid respondebimus, inquit, dõmino meo? vel quid loquemur, aut justè poterimus obtendere? Deus invenit iniquitatem servòrum tuòrum : en omnes servi sumus dõmini mei, et nos, et apud quem inventus est scyphus. Respondit Joseph : Absit à me ut sic agam : qui furatus est scyphum, ipse sit servus meus : vos autem abite liberi ad patrem vestrum. Accedens autem propius Judas, confidentèr ait : Oro Dõmine, audi me : ut loquatur servus tuus verbum in auribus tuis, et ne irascaris famulo tuo : tu es enim post Pharaonem dõminus meus. Interrogasti prius servos tuos : Habebis patrem, aut fratrem? et nos respondimus tibi dõmino meo : Est nobis pater senex, et puer parvulus, qui in senectute illius datus est ; cuius uterinus frater est mortuus : et ipsum solum habet mater sua, pater vero tenerè diligit eum. Dixistque servis tuis : Adducite eum ad me, et ponam oculos meos **187** super illum. Suggestimus tibi dõmino meo : Non potest puer relinquere patrem suum : si enim illum dimiserit, morietur. Et dixisti servis tuis : Nisi venerit frater vester minimus vobiscum, non videbitis amplius faciem meam. Cùm ergo ascendissemus ad famulum tuum patrem nostrum, narravimus ei omnia quæ locutus est dõminus meus. Et dixit pater noster : Revertimini, et emite nobis parum tritici. Cui diximus : Non possumus ire : si frater noster minimus descenderit nobiscum, proficiamus simul : alioquin illo absente, non audemus videre faciem viri. At ille respondit : Vos scitis quòd duos genuerit mihi uxor mea. Egressus est unus, et dixistis : Bestia devoravit eum : et hucusque non comparet. Si tuleritis et istum, et aliquid ei in via contigerit, deducetis canos meos cum mœrore ad inferos. Igitur si intrávero ad servum tuum patrem nostrum, et puer defuerit (cùm anima illius ex hujus anima dependeat) videritque eum non esse nobiscum, morietur, et deducet famuli tui canos ejus cum dolore ad inferos. Ego propriè servus tuus sum, qui in meam hunc recepi fidem, et spopondi dicens : Nisi reduxero eum, peccati reus ero in patrem omni tempore. Manèbo itaque servus tuus pro puero in ministerio dõmini

mei, et puer ascēdat cum frātribus suis. Non enim possum redire ad patrem, absēte pūero : ne calamitatis, quæ oppressura est patrem meum, testis assistam. (Cap. xlv.) Non se poterat ultrā colihēre Joseph multis coram astāntibus : undē præcepit ut egrederentur cuncti foras, et nullus interesset aliēnus agnitiōni matuæ. Elevavitque vocem cum fletu : quam audierunt Ægyptii, omnisque domus Pharaōnis. Et dixit frātribus suis : Ego sum Joseph : adhūc pater meus vivit ? Non poterant respondere fratres nimio terrōre pertērriti. Ad quos ille clemētē : Accedite, inquit, ad me. Et cum accessissent propē, Ego sum, ait, Joseph, frater vester, quem vendidistis in Ægyptum. Nolite pavēre, neque vobis durum esse vidētur quod vendidistis me in his regiōnibus : pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. Biennium est enim quod cœpit fames in terra esse : et adhūc quinque anni restant, quibus nec arari poterit, nec veli. Præmiitque me Deus ut reservēmini super terram, et escas ad vivēdum habere possitis. Non vestro consilio, sed Dei voluntate hūc missus sum : qui fecit me quasi patrem Pharaōnis, et dōminum univērsæ domūs ejus, ac principem in omni terra Ægypti. Festinate, et ascēdite ad patrem meum, et dicētis ei, Hæc mandat filius tuus Joseph : Deus fecit me dōminum univērsæ terræ Ægypti : descēde ad me, ne morēris, et habitābis in terra Gessen : erisque juxta me tu, et filii tui, et filii filiōrum tuōrum, oves tuæ, et armēta tua, et univērsa quæ possides. Ibi que te pascam (adhūc enim quinque anni residui sunt famis) ne et tu pēreas, et domus tua, et omnia quæ possides. En oculi nostri, et oculi fratris mei Bēnjamin, vident quod os meum loquatur ad vos. Nunciāte patri meo univērsam glōriam meam, et cuncta quæ vidistis in Ægypto : festinate, et addūcite eum ad me. Cū que amplexatus recidisset in collum Bēnjamin fratris sui, flevit : illo quoque similitē flete super collum ejus. Osculatus est Joseph omnes fratres suos, et ploravit super singulos : post quæ ausi sunt loqui ad eum. Auditumque est, et cēlebri sermone vulgatum in aula regis : Venērunt fratres Joseph : et gavisus est Phārao, atque omnis familia ejus. Amen.

Antiphona 1. Desiderium pāuperum nūc exāudet, dicit Dōminus. *Psalmus 1x.*

Oratio. Desiderium tuōrum Dōmine pāuperum sic intēde propitiis, ut et donōrum cœlestium nobis cōpiam tribuas ; et tumōrem prætereūntium rerum à nobis avērtas : Auris quoque tua nostram ita oratiōnem intēdat, ut dum pupillo humillique judicium fēceris, paternā nobis indulgētiā blandiāris ; et pro humiliatiōne præsentium gaudia retribuas æternōrum. Amen.

Antiphona 2. Justus Dōminus et justitiam dilēxit : æquitatem vidit vultus ejus. *Psalmus x.*

Oratio. Justus es Dōmine, et justitiam diligis, atque aspicias æquitatem : da nobis ante oculos tibi placita et placidiora perficere ; et semper digna tuæ justitiæ atque æquitatis ōpera consummare. Amen.

A Per misericōrdiam tuam.

Antiphona 3. Tu autem Dōmine serva nos : et custōdies nos à generatiōne. *P.* Salvum me fac, Dōmine. *Psalmus xi.*

ñ. Convertāmur ad Dōminum. *Quære f. 144.*

Preces. Christe Redēptor pius animarum exāudi gēmitus flētium, *P.* Et miserere. *ñ.* Ne derelinquas plebem supplicāntem, exāudi **188** preces, et respice : quæ postulāmus attribue. *P.* Et miserere. *ñ.* Parce, rogāmus : parce tandem fessis : mōrōres nostros lætifica ; diffusam vitam jam rēvoca. *P.* Et miserere. *ñ.* Salvator noster intuere terram, cœlestem largire plūviam, et victum nobis partūriat grātia tua. *P.* Et miserere. *ñ.* Indūge nostrum facinus horrendum, quo te offenso deŕecimus, dimitte nobis hoc dēbitum. *P.* Et miserere.

Hymnus. O Nazarene, lux. fol. 144.

Capitula. Custōdi nos, Dōmine. fol. 147.

Ad Sextam.

Lectio libri Esatæ Prophætæ (Cap. lxxv.)

ñ. Deo grātias.

Hæc dicit Dōminus : Quæsiērunt me qui ante non interrogābant, invenērunt qui non quæsiērunt me : dixi : Ecce ego, ecce ego ad gentem, quæ nesciēbat me, et quæ non invocābat nomen meum. Expāndi manus meas totā die ad pōpulum incrēdulum, qui grādatur in via non bona post cogitatiōnes suas. Pōpulus qui ad iracūndiam prōvocat me ante faciē meam semper : qui immolant in hortis, et sacrificant super lāteres : qui habitant in sepūcris, et in delubris idolōrum dōrmiunt : qui cōmedunt carnem suillam, et jus profānum in vasis eōrum. Qui dicunt, Recēde à me, non appropinques mihi, quia immūndus es : isti fumus erunt in furōre meo, ignis ardens totā die. Ecce scriptum est coram me : non tacēbo, sed reddam et retribuam in sinu eōrum iniquitates vestras, et iniquitates patrum vestrōrum simul, dicit Dōminus, qui sacrificavērunt super montes, et super colles exprobravērunt mihi, et remētiar opus eōrum primum in sinu eōrum. Hæc dicit Dōminus : Quōmōdō si inveniatur granum in botro, et dicatur : Ne dissipes illud, quōniam benedictio est : sic faciā propter servos meos, ut non dispēdam totum. Et edūcam de Jacob semen, et de Juda possidēntem montes meos : et hereditābunt eam elēcti mei, et servi mei habitābunt ibi. Amen.

Antiphona 1. Oculi nostri ad Dōminum Deum nostrum, donec miserēatur nobis. *Psalmus cxii.*

Oratio. Ad te, Dōmine, oculos nostros ērigimus ; quem in cœlestibus habitare, et terræ machinam virtūte continere fatēmur. Miserere igitur nostri Dōmine, miserere ; et peccātis nostris, pro quibus te metūimus, parce : ut contēptum nostrum pietate clemēti respicias ; et à delicti obprōbrō dēxterā nos tuæ virtutis eripias. Amen.

Per misericōrdiam tuam.

Antiphona 2. Lāqueus contritus est, et nos liberāti sumus. *Psalmus cxiii.*

Oratio. Adjutōrium nostrum in nōmine tuo est.

Dómine : da nobis odfre mundi inléccbram ; et venántium voluptátum præcavére muscipulam : ut ipse insidiántem périnas ; ipse confidéntem múnias atque défendas. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Bénéfac Dómine bonis , et rectis corde. *Psalmus* cxxiv.

ñ. Placábilis esto, Dómine, et osténde te nobis *P*. In témpore tribulatiónis, et angústie nostræ *ñ*. Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtúte tua libera nos. *P*. In témpore. *ñ*. Glória, et honor Patri etc. *Reiterétur* *ñ*.

Preces. Dicámus omnes, Dómine : Miserére nobis, *P*. Et esto propitiús. *ñ*. Pie, precántes súpplices exáudi, Christe. *P*. Et esto propitiús. *ñ*. Nostra reláxa crimina, dele peccáta. *P*. Et esto. *ñ*. In omnes gentes, Dómine, pacem concéde. *P*. Et esto *ñ*. Remissioném omnium concéde, Deus. *P*. Et esto. *ñ*. O Deus potentissime clemens succúrre. *P*. Et esto.

Hymnus. O Nazarène, lux. *Require fol.* 144.

Oratio. Bénéfac, Dómine, bonis et rectis corde : régimen salutáris impénde ; atque in tuæ plebis curatódia semper vigila ; et malignántium rábiem tuá dexterá frena.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiórum Solomónis (Cap. xxiii).

ñ. Deo grátias.

Fili, Ingreddiátur ad doctrinam cor tuum, et aures tuæ ad verba sciéntie. Noli subtráhere à puero discipulinam : si enim percúseris eum virgá, non moriétur. Tu virgá percúties eum : et ánimam ejus de inférno liberábis. Fili mi, si sapiens fuerit ánimus tuus, gaudébit tecum cor meum : et exultábunt renes mei, eúm locúta fuerint recta lábia mea. Non æmulétur cor túum peccatóres : sed in timóre Dómini esto totá die : quia habébis spem in novissimo, et præstolatio tua non auferétur. *ñ*. Amen.

189 *Lectio libri Génesis* (Cap. xlv).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Auditúmque est, et célebrí sermóne vulgátum in aula regis : Venérunt fratres Joseph : et gavisus est Phárao, atque omnis familia ejus. Dixítque ad Joseph ut imperáret frátribus suis, dicens : Onerántes juménta, ite in terram Chánaan, et tollite inde patrem vestrum et cognatiónem, et venite ad me : et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medúllam terræ. Præcipe etiám ut tollant plaustra de terra Ægypti, ad subvectiόnem parvulórum suórum ac conjugum : et dicito : Tollite patrem vestrum, et propérate quantocius veniéntes. Nec dimittátis quicquam de supelléctili vestrá : quia omnes opes Ægypti vestræ erunt. Fecerúntque filii Israël ut eis mandátum fuerat. Quibus dedit Joseph plaustra, secúndum Pharaónis impérium : et cibária in itinere. Singulisque proférri jussit binas stolas : Benujain vero dedit trecéntos argénteos cum quinque stolis óptimis : tantúndem pecuniárum, et vétustium miltens patri suo, addens eis ásinos decem,

A qui subvéherent ex ómnibus divitiis Ægypti : et totidem asinas, triticum in itinere panésque portántes. Dimisit ergo fratres suos, et proficiscéntibus añ : Ne irascámini in via. Qui ascendéntes ex Ægypto venérunt in terram Chánaan ad patrem suum Jacob. Nuntiavérunt ei, dicéntes : Joseph filius tuus vivit : et ipse dominátur in omni terra Ægypti. Quo audito, quasi de gravi somno evigilans, tamen non credébat eis. Illi è contra referébant omnem órdoinem rei. Cúmque vidisset plaustra et univérsa quæ miserat, revixit spiritus ejus, et ait : Súfficit mihi si adhuc Joseph filius meus vivit, vadam, et vidébo eum autequam móriar. (Cap. xlv.) Profectúsque Israël cum ómnibus, quæ habébat, venit ad Púteum juraménti : et mactátis ibi victimis Deo patris sui Isaac, auditvit eum per visiόnem nocte vocántem se, et dicéntem sibi : Jacob, qui respóndit : Ecce adsum. Ait illi Deus : Ego sum fortissimus Deus patris tui : noli timére, descénde in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego descéndam tecum illuc, et ego indè addúcam te reverténtem : Joseph quoque ponet manum suam super óculos tuos. Surrexit Jacob à Púteo juraménti : tolerúntque eum filii cum parvulis, et uxóribus in plaustris quæ miserat Phárao ad portándum senem, et ómnia quæ posséderat in terra Chánaan : venitque in Ægyptum cum omni semine suo, filii ejus, et nepótes, filie, et cuncta simul progénies. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Deus Deus noster respice : non nos derelinquas sperántes in te. *Psalmus* xxi.

Oratio. Respice in nos Dómine Deus noster ; ne avértendo fáciem tuam à nobis, nos aliquaténus dereliquas : verè enim salvi érimus, si vultus tui in nos aspéctum convérteris, et hiláriter nostris te animábus conjúnxeris : ut quia in te speravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditariæ fac eorú spei succedere ; et parilitatem horum, æterná cum eis exultatióne gaudere. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Ad defensionem nostram, Deus noster, respice. *Psalmus* xxi.

Oratio. Ad defensionem nostram. *Quære fol.* 149.

Antiphona 3. Salva plebem tuam Dómine, et benedic hereditatem tuam : et rege eos et extólle eos usque in ætérnum. *Psalmus* xxvii.

Hymnus. O Nazarène, lux. *fol.* 144.

Oratio. Adjútor et Redémptor noster Dómine adjuva nos ; et reflóreat caro nostra vél viróre pudicitie, vel sanctimónie novitate : et quia tu fortitudo plebis tuæ es, pópulum tuum salva, et hereditatem tuam cópia tuæ benedictiόnis exálta

Pater noster.

Ad Vesperos.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine. Dóminus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Confitébimur tibi Deus : confitébimur tibi, et invocábimus nomen tuum, Dómine. *Psalmus* lxxiv.

Dóminus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum.

Lauda. Adhæsi testimoniis tuis : P. Dómine, noli me confundere. ⁊ . Viam mandatórum tuórum cucurri, cum dilatáres cor nostrum. P. Dómine. ⁊ . Glória, et honor Patri, etc.

Hymnus. Christe Salvátor ómnium. *Quære fol. 97.*

Capítula. Servis tuis hæc est glória, Dómine, sub spe vitæ beátæ in hoc sæculo laboráre, et per illuminationem grátie tuæ júgiter ad te jejúniis, et orationibus vigiláre : consécras ergo quæsumus jejúniū nostrum, et repelle **190** ab ánimis nostris nostrorum sarcinam delictórum. Quatenús hic superáto Diábolo, mereámur cum ómnibus sanctis tuis congaudére in regno perpétuo.

Pater noster.

Humiliáte vos benedictióni.

D.ominus sit. ⁊ . Et cum spiritu tuo.

Benedictio. Omnipoténtis Dómini vos grátia protégat, sumémque vestram spirituali cibo reficiat. ⁊ . Amen. Sitim quoque vestram justitiæ fluminibus irriget, atque novum dulcedinis suæ ánimis nostris infúndat sapórem. ⁊ . Amen. Ut tam carne contriti, quam spiritu vivificati ab eo mereámur cœlesti dono beatificári.

⁊ . Per misericórdiam.

Lauda. Confirma super nos. *Quære retrò in fine Laudibus de secúnda Féria secúndæ hebdomadæ Quadragesimæ.*

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Voce meâ ad Dóminum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo. *Psalmus III.*

Orátio. Multiplicati sunt, Dómine, qui tribulant nos : sed tu multus es in misericórdia, qui érúas nos : in nullo formidábimus ab imminénti pressurâ, si tantum tuâ muniámur, Omnipotens, grátia. ⁊ . Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Anima nostra pátiens est, Dómine : quóniam adjutor et protector noster es. *Psalmus XXXII.*

Orátio. Tibi Dómino. *fol. 152.*

Antiphona 2. Fiat, Dómine, misericórdia tua super nos : sicut sperávimus in te. *Psalmus XXXII.*

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine super nos : ut qui singillatim corda hóminum fingis ; speciátim ea sanctifices : et quia óculi tui super eos sunt, qui te ménuant ; timóris tui da nobis plenitudinem : ut et agnitiónis tuæ nobis cónferas largitatem. ⁊ . Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Rêdimet Dóminus ánimas servórum suórum : et non derelinquet omnes qui sperant in eum. *Psalmus XXXIII.*

Orátio. Benedicat te Dómine in omni témpore ánima nostra : quia et in Regéllis nostris semper adest misericórdia tua : dâm nos et disciplinâ corrigis, et indulgéntiâ foves : dùm percutiéndò sanas, et sanando corróboras : dona igitur nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitatem, plenissimam percipiámus in retributióne dulcedinem. ⁊ . Amen.

Per misericórdiam.

⁊ . Convertimini ad me, dicit Dóminus : et convertar ad vos. P. Ecce vénient dies nostri, quando quæritis me. ⁊ . Despexistis omne consiliū meum, et increpatiões meas neglexistis : vocavi enim vos, et renuistis. P. Ecce vénient. ⁊ . Glória, et honor, etc.

In Laudibus.

Antiphona. Secúndum maguam misericórdiam tuam, et secúndum multitudinem miseratiónum tuarum dele iniquitates nostras. *Psalmus L.*

Orátio. Secúndum multitudinem. *fol. 150.*

Antiphona. Deus patris nostri erit adjutor noster, et omnipotens benedicet nobis.

Cánticum. Vocávit Jacob. *fol. 49.*

B *Reiteretur Antiphona Deus patris.*

Orátio. Appáreat, quæsumus, Dómine méntibus nostris agnitió tuæ divinitátis ; quæ benedictiónis habére grátiam præbeat nobis : ut proficiámus et crescámus júgiter in bonis multiplicibus incrementis. ⁊ . Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Illuminans tu mirabilis à montibus ætérnis. ⁊ . Notus in Judæa Deus : in Israël magnum nomen ejus.

Cánticum. Benedictus. *fol. 6.*

Lauda. In psalterio, et cithara hymnum dicámus : in choro laus résonet Dómino in chordis, et órgano. P. Laudáte.

Lectio libri Genesis (Cap. XLVI).

⁊ . Deo grátias.

In illis diébus : Misit Jacob Judam ante se ad Joseph in Ægyptum, ut nuntiáret ei, et ille occurreret in Gessen. Quo cum pervenisset, juncto Joseph curru suo, ascéndit obviam patri suo ad eundem locum : vidensque eum, inruit super collum ejus, et inter ampléxus flevit. Dixitque pater ad Joseph : Jam lætus móriar, quia vidi faciém tuam, et superstitem te relinquo. Et ille locútus est ad fratres suos, et ad omnem domum patris sui : Ascendam et nuntiabo Pharaóni, dicámque ei : Fratres mei, et domus patris mei qui erant in terra Cháusan, venérunt ad me : et sunt viri pastóres óvium, curámque habent alendórum gregum : pécora sua, et arménta, et ómnia quæ habére **191** potuerunt, adduxérunt secum. Cúmque vocáverit vos, et dixerit : Quod est opus vestrum ? Respondébitis : Viri pastóres sumus servi tui, ab infántia nostrâ usque in præsens, et nos et patres nostri. Hæc autem dicébitis, ut habitáre possitis in terra Gessen : quia detestántur Ægyptii omnes pastóres óvium. (Cap. XLVII.) Ingressus ergo Joseph nuntiávit Pharaóni, dicens : Pater meus et fratres mei, oves eorum et arménta, et cuncta quæ possident, venérunt de terra Chánaan : et ecce consistunt in terra Gessen. Extrémus quoque fratrum suórum quinque viros státuit coram rege : quos ille interrogávit : Quid habétis óperis : Respondérunt : Pastóres óvium sumus servi tui, et nos et patres nostri. Ad peregrinándum in terra tua venimus : quóniam non est

herba grégibus servórum tuórum, ingravescente fame **A** in terra Chánaan, petimúsque ut esse nos jubeas servos tuos in terra Gessen. Dixit itaque rex ad Joseph : Pater tuus et fratres venérunt ad te. Terra Ægypti in conspéctu tuo est : in óptimo loco fac habitáre eos, et trade eis terram Gessen. Quod si nosti in eis esse viros indústrios, constitue eos magistros pécorum meórum. Post hæc introduxit Joseph patrem suum ad Regem, et státuit enim coram eo : qui benedicens illi, et interrogátus ab eo : Quot sunt dies annórum vitæ tuæ? Respóndit : Dies peregrinatiónis vitæ meæ centum triginta annórum sunt, parvi et mali, et non pervenérunt usque ad dies patrum meórum quibus peregrinátii sunt. Et benedicto rege, egressus est foras. Joseph vero patri et frátribus suis dedit possessiódinem in Ægypto óptimo loco terræ, Ramésses, ut præcéperat Phárao. Et alébat eos, omnémque domum patris sui, præbens cibária singulis. **ñ**. Amen.

Hymnus. Deus ætérni lúminis. *fol.* 98. *Capitula.* Dómine apud quem. *fol.* 151.

Lauda. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis, Dómine : *P.* Quia in judiciis tuis sperávi. **ñ**. Et véniat super me misericórdia tua Dómine : salutáre tuum, et elóquium tuum : *P.* Quia in judiciis. **ñ**. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Quia in.

Orátio. Tua super nos, Dómine, misericórdia, te dùm rogámus, advéniat : tuúmque salutáre cor nostrum erúdiat ; elóquii eruditio mentem nostram enútriat : ut qui in tuis sperámus sermónibus, tuis per ómnia consolémur virtútibus : ac dùm spes nostra in te dirigitur, spei ipsius à te nobis petítio concedátur. **ñ**. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Proverbiórum Salomónis (Cap. xi).

ñ. Deo grátias.

Fili, desidérium justórum omne bonum est : præstoláio impiórum furor. Alii dividunt própria, et ditiores fiunt : álii rápiunt non sua, et semper in egestáte sunt. Anima, quæ benedicit, impingúbitur : et qui inébríat, ipse quoque inebriábitur. Qui abscondit fruménta, maledicétur in pópulo : benedictio autem super caput vendéntium. Benè consúrgit diluclúid qui quærit bona : qui autem investigátor malórum est, opprimétur ab eis. Qui confidit in divitiis suis, córruet : justus autem quasi virens fólium germinábunt. Qui contúrbat domum suam, póssidet ventos : et qui stultus est, sérviet sapiénti. Fructus justórum lignum vitæ : et qui súscipit animam, sapiens est. Si justus in terra récipit, quantò magis impius et peccátor? (*Cap. xii.*) Qui diligit disciplinam, diligit sciéntiam : qui autem odit increpationes, inspiens est. Qui bonus est, háuriet sibi grátiam à Dómino : qui autem cónfidit in cogitationibus suis, inspiè agit. Non roborábitur homo ex impietáte : et radix justórum non commovébitur. **ñ**. Amen.

Lectio libri Genesis (Cap. xlvii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Venit cuncta Ægyptus ad Joseph, dicens : Da nobis panes : quare mórimur coram te, deficiente pecuniá? Quibus ille respóndit : Addúcite pécora vestra, et dabo vobis præ eis cibos, si pretium non habétis. Quæ cum adduxissent, dedit eis aliménta pro equis, et óvibus, et bobus, et ásinis : sustentavitque eos illo anno pro commutatióne pécorum. Venéruntque anno secúndo, et dixerunt ei : Non celábitis dómno nostro quòd deficiente pecuniá, pécora simul defecérunt : nec clam te est, absque pécóribus et terra nihil habeamus. Cúr ergo mórimur te vidénte? et nos et terra nostra tui érimus : eme nos in servitútem régiam, et præbe sémina, ne pereúnte cultóre redigátur terra in solitudinem. Emit igitur Joseph omnem terram Ægypti, vendéntibus singulis possessiódines suas præ magnitúdiue famis. Subjectique eam Pharaóni, et cuuctos pópulos ejus, à novíssimis términis Ægypti usque ad extrémos fines ejus, præter terram sacerdotum, quibus statúta cibária ex bórreis públicis provehebántur, quæ à rege tráditá fuerant eis, **192** et idcirco non sunt compúlsi véndere possessiódines suas. Dixitque Joseph ad pópulum : En ut cérnitis, et vos et terram vestram Phárao póssidet : accipite sémina, et séríte agros, ut fruges habère possitis. Quintam partem regi dábitis : quátuor réliquis permitto vobis in seméntem, et in cibum famulis et liberis vestris. Qui respóderunt : Salus nostra in manu tua est : respiciat nos tantúdem dómminus noster et læti serviémus regi. Ex eo témpore usque in preséntem diem, in univérsa terra Ægypti, régibus quinta pars sólvitur, et factum est quasi in legem, absque terra sacerdotáli, quæ libera ab hac conditione fuit. **ñ**. Amen.

Antiphona 1. Pópuli constlebántur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi. *Psalms xlv.*

Orátio. Fac nos Dómine diligere justitiam et odire iniquitatem : ac per te, speciémque tuam et pulchritudinem currétes, dedúcat nos mirabiliter dextera tua : et mortificatá in nobis incentivá fornicatiónis libidine, accinge lumbos nostros gládio castitátis. **ñ**. Amen.

Per.

Antiphona 2. Dóminus virtútem nobiscum : suscepitor noster Deus Jacob. *Psalms xlv.*

Orátio. Deus, virtus et refúgium nostram, esto nobis adjútor in tribulatióne : ut nullo modo nostra ménuat consciéntia, cum te judicánte conturbata fuerit terra : flúminis tui ímpetus, tamquàm in sanctis tuis hábitans, lætificat Civitátem : atque in ea sumat ex vultu tuo adjutórium ; cum Sancti Spiritús, te largiénte, percéperit donum. **ñ**. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Deus in nómine tuo salvos nos fac, et in virtúte tua libera nos. Deus exáudi oratióne nostram. *Psalms lvi.*

ñ. Dómine, mirerére nobis : te enim expectávimus totá die : esto bráchiúm nostrum in fortitúdiue, et salus nostra. *P.* In témpore tribulatiónis. **ñ**. Dó-

mine, exaudi orationem nostram, et clamor noster ad te perveniat. *P.* In tempore. *ŷ.* Glória, et honor Patri, etc. *Reiteretur* *ñ.*

Preces. Dicamus omnes : Miserere, Domine, et exaudi nos. *P.* Quia pius es. *ŷ.* Ex toto corde, et ex tota mente orantes ad te exaudi, Domine, *P.* Quia pius es. *ñ.* Qui habitas in cœlis, et humilia respicis : pœnitentibus dona indulgentiam, *P.* Quia pius. *ñ.* Civitatem hanc, et omnes habitantes in ea protege, Christe, dexterâ virtutis tuæ, *P.* Quia. *ñ.* Remissionem peccatorum, et emendationem morum concede, Domine. *P.* Dicamus. *Totum.*

Hymnus. O Nazareth. *fol. 144.*

Captula. Salva nos Domine in tuo nomine; et libera in virtute : educ de tribulatione; et reple jucunditate : ne à salute nostra præsidium retrahas; et quominus liberemur, virtutem impendas : ut dum nobis salus tuo præstatur ex munere, tibi glória repondatur in laudem, et nobis libertas contingat in requiem.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaiæ Prophetæ (Cap. LXIII).

ñ. Deo grâtiâs.

Attende, Domine, de cœlo, et vide de habitaculo sancto tuo, et gloriæ tuæ : ubi est zelus tuus, et fortitudo tuâ, multitudo viscerum tuorum, et miseracionum tuarum? super me continuêrunt se. Tu enim pater noster, et Abraham nescivit nos, et Israël ignoravit nos : tu Domine pater noster, et redemptor noster, à sæculo nomen tuum. Quare errare nos fecisti Domine de viis tuis : indurasti cor nostrum ne timeremus te? convertere propter servos tuos, tribus hereditatis tuæ. Quasi nihilom possederunt populum sanctum tuum : hostes nostri conculcaverunt sanctificationem tuam. Facti sumus quasi in principio, cum non dominareris nostri, neque invocaretur nomen tuum super nos. (*Cap. LXIV.*) Utinam dirumperes cœlos, et descenderes : à facie tua montes defluerent. Sicut exustio ignis tabescerent, aquæ ardèrent igni, ut notum fieret nomen tuum inimicis tuis : à facie tua gentes turbarentur. Cum feceris mirabilia, non sustinebimus : descendisti, et à facie tua montes defluerunt. A sæculo non audierunt, neque auribus perceperunt : oculus non vidit. Deus absque te, quæ præparasti expectantibus te. Occurristi lætanti, et facienti justitiam : in viis tuis recordabuntur tui : ecce tu iratus es, et nos peccavimus : in ipsis fuimus semper, et salvabimur. Et facti sumus ut immundi omnes nos, et quasi pannus menstruâtæ universæ terræ : et cecidimus quasi folium universi, et iniquitates nostræ quasi ventus abstulerunt nos. Non est qui invocet nomen tuum : qui consurgat, et teneat te : abscondisti faciem tuam à nobis, et allisisti nos in manu iniquitatis nostræ. **193** Et nunc Domine, pater noster es tu, nos verò lutum : et fictor noster tu, et ôpera manuum tuarum omnes nos. Ne irascaris Domine satis, et ne ultra memineris iniquitatis nostræ. *ñ.* Amen.

Antiphona 1. Rectè judicâte filii hominum. *Psalmus LVII.*

Oratio. Deus, cujus sunt eloquia casta, et judicia recta; tribue nobis, casto ore verba tua deprœmere; et corde purissimo judiciorum tuorum mandata servare : extende itaque arcum tuum ob defensionem nostram; et ad infirmânda inimicorum consilia, spirituâlia dirige tela; molâsque confringe leonum, quæ tuum demoliri nituntur sceptrum : ut in te lætetur cœpia redemptorum, qui es corôna justorum; libique decantemus psalmum lætitiæ; cujus munere perventur ad fructum justitiæ. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam, etc.

Antiphona 2. Convertè Domine captivitatem nostram, sicut torrens in austro. *Psalmus CXXV.*

Oratio. Convertè Domine, captivitatem nostram ab inlecebrôsis inimici seductionibus redimendo : et reple consolatiône indulgentiæ, quos desolatos prospicis ob admissionem nequitiae : da nobis, quæsumus, contriti cordis humilitatem quærere, et inquinaménta, quæ nos polluant, fluentis lachrymarum abluerè : sic etiâ confessionis remédia serâmus in lachrymis, ut indulgentiæ fructus metâmus in gaudiis. *ñ.* Amen.

Per.

Antiphona 3. Adjutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cœlum et terram. *Psalmus CXXIII.*

ñ. Qui sedes super thronum, et iudicas æquitatem. *P.* Esto refugium pauperum in tribulatione, quia tu solus laborem, et dolorem consideras. *ŷ.* Qui regis Israël, intende : qui deducis velut ovem Joseph. Qui sedes super Chêrubicim. *P.* Esto, *ŷ.* Glória, etc. *Reiteretur* *ñ.*

Preces. Dicamus omnes : Propitiare populo tuo, Christe. *P.* Et miserere. *ŷ.* Intende nostris tandem precibus : intende jam propitius. *P.* Et miserere. *ŷ.* Nos peccavimus, nos iniquè egimus. *P.* Et miserere. *ŷ.* Avèrte iram tuam, et dona indulgentiam. *P.* Et miserere. *ŷ.* A peccatis ac delictis nostris purifica nos, Domine. *P.* Et miserere.

Hymnus. O Nazareth, lux. *fol. 144.*

Captula. Adjutorium nostrum in nomine tuo est, Domine : da nobis odre mundi inlecebras; et venantium voluptatum præcavere inscupulam : ut ipse insidiantem perimas, ipse confidentem munias atque defendas.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiôrnm Salomônis (Cap. XXIII).

ñ. Deo grâtiâs.

Fili, Audi patrem tuum, qui genuit te : et ne contemnas cum senuerit mater tua. Veritatem eme, et noli vendere sapiëntiam, et doctrinam, et intelligentiam. Exultet gaudio pater justi : qui sapiëntiam genuit, lætabitur in eo. Gâudeat pater tuus, et mater tua, et exultet qui genuit te. *ñ.* Amen.

Lectio libri Gènesis. (Cap. XLVII.)

ñ. Deo grâtiâs.

In illis diebus : Habitatit Israël in Ægypto, id est

in terra Gessen, et possedit eam: auctiorque est, et multiplicatus nimis. Et vixit in eadem decem et septem annis: factique sunt omnes dies vite illius, centum quadraginta septem annorum. Cumque appropinquare cerneret diem mortis, vocavit filium suum Joseph, et dixit ad eum: Si inveni gratiam in conspectu tuo, pone manum tuam sub femore meo: et facies mihi misericordiam et veritatem, ut non sepelias me in Ægypto: sed dormiam cum patribus meis, et auferas me de hac terra, condasque in sepulchro majorum meorum. Cui respondit Joseph: Ego faciam quod jussisti. Et ille: Jura ergo, inquit, mihi. Quo jurante, adoravit Israël Dominum, conversus ad lectuli caput. (Cap. XLVII.) His itaque transactis, nuntiatum est Joseph quod ægrotaret pater ejus: qui, assumptis duobus filiis suis Manasse et Ephraim, perrexit. Dictamque est seni: Ecce filius tuus Joseph venit ad te. Qui confortatus sedit in lectulo. Et ingressus ad se ait: Deus omnipotens apparuit mihi in Luza, quæ est in terra Chanaan: benedixitque mihi, et ait: Ego te augébo et multiplicabo, et faciam te in turbas populorum: daboque tibi terram hanc, et seminari tuo post te, in possessionem sempiternam. Duo ergo filii tui, qui nati sunt tibi in terra Ægypti antequam huc venirem ad te, mei erunt: Ephraim, et Manasse, sicut Ruben et Simeon reputabuntur mihi. Reliquos autem quos genueris post eos, tui erunt, et ex nomine fratrum suorum vocabuntur in possessionibus suis. Mihi enim, quando veniebam de Mesopotamia, mortua est Rachel in terra Chanaan in ipso itinere, eratque vernum tempus: et ingrediebar Ephratam, et sepelivi eam juxta viam Ephratæ, quæ alio nomine appellatur Bethlehem. Videns autem filios ejus, dixit ad eum: Qui sunt isti? Respondit: Filii mei sunt, quos dedit mihi Deus in hoc loco. Adduc, inquit, eos ad me, ut benedicam illis. Oculi autem Israël caligaverant præ nimia senectute, et clarè videre non poterat. Applicatisque ad se, deosculatus est, et circumplexus, dixit ad filium: Non sum fraudatus aspectu tuo: insuper ostendit mihi Dominus semen tuum. Cumque tulisset eos Joseph de gremio patris, adoravit pronus in terram: et posuit Ephraim ad dexteram suam, id est, ad sinistram Israël: Manassen vero in sinistra sua, ad dexteram scilicet patris, applicavitque ambos ad eum. Qui extendens manum dexteram, posuit super caput Ephraim junioris fratris: sinistram autem super caput Manasse qui major natus erat, commutans manus. Benedixitque Jacob filios Joseph, et ait: Deus, in cujus conspectu ambulaverunt patres mei Abraham et Isaac, Deus qui pascit me ab adolescentia mea usque in presentem diem: Angelus, qui eruit me de cunctis malis benedictat pueris istis: et invocetur super nos nomen meum, nomina quoque patrum meorum Abraham et Isaac, et crescant in multitudinem super terram. Videns autem Joseph quod posuisset pater suus dexteram manum super caput Ephraim, graviter accepit: et apprehensam manum patris levare

conatus est de capite Ephraim, et transfere super caput Manasse. Dixitque ad patrem: Non ita convenit, pater: quia hic est primogenitus, pone dexteram super caput ejus. Qui reuens, ait: Scio fili mi, scio: et iste erit quidem in populos, et multiplicabitur: sed frater ejus junior, major illo erit: et semen illius crescat in gentes. Benedixitque eis in ipso tempore dicens: In te benedicetur Israël, atque dicetur: Faciat tibi Deus sicut Ephraim, et sicut Manasse. Constituitque Ephraim ante Manassen. Et ait ad Joseph filium suum: En ego morior, et erit Deus vobiscum, reducetque vos ad terram patrum vestrorum. Do tibi partem unam extra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi in gladio et arcu meo. *ñ. Amen.*

B *Antiphona 1.* Da nobis auxilium, Deus, in tribulatione. *Psalmus LIX.*

Oratio. Da nobis Domine auxilium in tribulatione: quia vana est salus ab homine: in te enim faciemus virtutem, qui et confortas famulos, et ad nihilum religis inimicos. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 2. Omnis terra adoret te Domine: et tibi psallat vite participio incorruptæ: ut sicut sunt omnia tuo formata officio, ita cuncta tuo pariter subdantur imperio. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 3. In adiutorium nostrum intende Domine: ad adjuvandum nos festina. *Psalmus LIX.*

Hymnus. O Nazaræus. *fol. 144.*

C *Capitula.* In adiutorium nostrum intende Domine: nosque ad adjuvandum festina: nihil enim in bonis operibus conatus nostri te desistente proficiunt: à quo gressus omnes diriguntur: tu es enim, per quem nostra roboratur fragilitas.

Pater noster.

Ad Vesperum

Illuminatio mea, et salus mea Dominus.

Dominus sit semper vobiscum. *ñ. Et cum.*

Antiphona. Benedictio Domini super vos: benedicimus in nomine Domini. *Psalm. cxxviii.*

Lauda. Averte oculos meos ne videant vanitatem: *P.* Et in via tua vivifica me, Domine. *ñ.* Stans servo tuo eloquium tuum, in timore tuo. *P.* Et in. *ñ.* Gloria, etc. *P.* Et in.

D *Hymnus.* Christe lucem perpetuum. *fol. 155. Capitula.* Servis tuis *fol. 189. Lauda.* Ne auferas de ore. *fol. 191.*

QUARTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Gloria mea. *fol. 156. Psalm. iii. Oratio.* Gloria nostra Deus noster. *fol. 156.*

Antiphona 1. Cantemus Domino de canticis Sion: ut recordetur nostrum, et liberet nos. *Psalmus cxxxvi.*

Oratio. Peregrinantis Ecclesiæ tuæ, Domine, memor esto: ac dum super flumina Babylonis deflentes sedimus, prætereuntis sæculi impetu non trahamur: sed à presentis vite liberati contagio, ad Hierusalem supernam nostra erigatur intentio. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

195 *Antiphona* 2. Nobis adhærere Deo bonum est : pñere in Dñino spem nostram. *Psalmus* LXXII.

Oratio. Nobis adhærere Deo bonum est, tibi Dño bonum est : sed tu desidrium boni sic in nobis accúmula ; ut spes, quæ nos tibi assóciat, nulla fidei titubatione vacillet ; sed charitatis stabilitate perdoret. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Meménto. *Oratio.* Meménto nostri, Dómine. *fol. 177. Psalmus* CV.

ñ. Facti sumus, Dómine, tamquàm aliéni à te. Væ nobis quia peccávimus : inimici tui polluerunt sancta tua. *P.* Utinam dirumpereas cœlos, et descenderes : et innotesceres nomen tuum : et in ira tua gentes conturbarentur. *ÿ.* Facti sumus quasi in principio, cum non dominareris nostri, neque invocaretur nomen tuum super nos. *P.* Utinam. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Utinam.

In Laudibus.

Antiphona. Secundum multitudinem miserationum tuarum lava me ab injustitia mea : mala mea dimitte, et omnes iniquitates meas dele. *Psalmus* L.

Oratio. Miserator Dómine, secundum magnam misericórdiam tuam nobis propitius miserere : ut quorum te non latent occulta, his de te confidentibus donetur misericórdia manifesta : quique pro admissis interno rugitu gemimus, et pro remissione peccatorum nostrorum criminum suspiramus ; non nos à facie tua projicias : sed tibi soli debita pietate indulgentiæ portum adducas. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Quasi inundantes aquæ, sic rugitus noster ante te Dómine Deus noster.

Canticum Job (Cap. III).

Péreat dies in qua natus sum, * et nox in qua dictum est : Conceptus est homo.

Dies illa vertatur in ténebras, * non requireret eum Deus desuper, et non illustrétur lumine.

Obscurent eam ténebræ, et umbræ mortis, * occupet eam caligo, involvatur amaritudine.

Noctem illam tenebrosus turbo possideat, * non computétur in diebus anni, nec numerétur in mensibus.

Sit nox illa solitaria, nec laude digna : * Maledicant ei qui maledicunt dñi, qui parati sunt suscitare Leviathan :

Obtenebrétur stellæ caligine ejus : * spectet lucem et non videat, nec ortum surgentis auroræ :

Quia non conclusit ostia ventris, qui portavit me, * nec abstulit mala ab oculis meis.

Quare non in vulva mortuus sum, egressus ex utero non statim périi ?

Quare excéptus génibus ? * cur lactatus ubéribus ? Nunc enim dormiens silérem, * et somno meo requiescerem :

Cum régibus et consúlibus terræ, qui ædificant tibi solitudines :

A Aut cum principibus, qui possident aurum, * et replent domos suas argento :

Aut sicut abortivum absconditum non subsisterem, * vel qui concepti non viderunt lucem.

Ibi impii cessaverunt à tumultu, * et ibi requieverunt fessi robore.

Et quondam vincit pariter sine molestia, * non exaudierunt vocem exactoris.

Parvus et magnus ibi sunt, * et servus et liber à dño suo.

Quare data est misero lux, * vita his, qui in amaritudine animæ sunt ?

Qui expectant mortem, et non venit, quasi effugiétes thesauros : * gaudent vehementer cum invenerunt sepulchrum :

B Viro cujus abscondita est via, * et circumdedit eum Deus ténebris ?

Antequàm comedam suspirio : * et quasi inundantes aquæ, sic rugitus meus :

Quia timor, quem timebam, evenit mihi : et quod verébar accidit.

Nonne dissimulavi ? nonne silui ? nonne quievi ? * et venit super me indignatio.

Reiteretur Antiphona. Quasi inundantes.

Oratio. Quamdiu sumus Dómine in hujus vitæ exilio, nec aut malitiæ nequitiæ vígeat, nec nostræ virtutis robur enervet, aut præcipitæ iræ turbulenta commotio tranquillitatem nostræ mentis obscuret, aut candorem munditiæ carnalium voluptatum delectatio cœnosa commaculet ; sed futuri judicii præstolatio ab omnibus inquinamentis ac sordibus nos emundet. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Matutindrium.

Ad Benedictus. Antiphona. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, et miserere nobis. Ut cognoscamus in terra viam tuam. *ÿ.* Deus miseretur **196** nobis, et benedicat nos : illúminet Dóminus vultum suum super nos.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus.

Lauda. Laudate nomen Dómini montes et omnes colles : ligna fructifera, et omnes cedri. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Génesis (Cap. XLIX).

D *ñ.* Deo grátias.

In illis diebus : Benedixit Jacob filiis suis, benedictionibus propriis. Et præcepit eis, dicens : Ego congregor ad populum meum : sepellete me cum patribus meis in spelunca dúplici quæ est in agro Ephron Hethæi, contra Mambre in terra Chánaan, quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in possessionem sepulchri. Ibi sepelierunt eum, et Saram uxorem ejus : ibi sepultus est Isaac cum Rebeca conjuge sua : ibi et Lia condita jacet. Finitisque mandatis quibus filios instruébat, collégit pedes suos super lectulum, et abiit : appositusque est ad populum suum. (Cap. L.) Quod cernens Joseph, ruit super faciem patris flens et osculans eum. Præcepitque servis suis medicis ut aromatibus condirent

patrem. Quibus jussa explētibus, transierunt quadraginta dies : ipse quippe mos erat cadāverum conditorum : flevitque eum Ægyptus septuaginta diēbus. Et explēto plāctūs tēpore, locūtus est Joseph ad familiam Pharaōnis, dicens : Si invēni grātiā in conspēctū vestro, loquimini in auribus Pharaōnis : eō quōd pater meus adjurāverit mihi, dicens : En mōrtior, in sepūlchro meo quod fodī mihi in terra Chānaan, sepēlies me. Ascēdam igitur, et sepēliam patrem meum, ac revērtar. Dixitque ei Phārao : Ascēde et sepēli patrem tuum sicut adjurātus es. Quo ascēdēte, iērunt cum eo omnes senes domūs Pharaōnis, cunctique majōres natu omnis terræ Ægypti : domus Joseph cum frātribus suis, absque pārvulis et grēgibus, atque armētis, quæ dereliquērunt in terra Gessen. Hābuit quoque in comitātū currus et equites : et facta est turba non mōdica. Venerūntque ad āream Atad, quæ sita est trans Jordānem : ubi celebrāntes exēquias plāctu magno atque vehemēti, impleverunt septem dies. Quod cū vidissent habitātōres terræ Chānaan, dixerunt : Plāctus magnus est iste Ægyptiis. Et idcirco appellāverunt nomen loci illius, Plāctus Ægypti. Fecērunt ergo filii Jacob sicut præcēperat eis : et portāntes eum in terram Chānaan, sepeliērunt in spelūca dūplici, quam ēmerat Abraham cum agro in possessionem sepūlchri ab Ephron Hethreo contra faciē Mambre. Revērsus est Joseph in Ægyptum cum frātribus suis, et omni comitātū, sepūlto patre. Quo mōrtuo, timēntes fratres et conloquēntes : Ne fortē memor sit injūriæ quam passus es, et reddat nobis malum omne quod fēcimus, mandāverunt ei dicēntes : Pater tuus præcēpit nobis antequā morerētur, ut hæc tibi verbis illius dicerēmus : Obsecro ut obliviscāris scēlerum fratrum tuōrum, et peccāti atque malitiæ quam exercuerunt in te : nos quoque orāmus ut servīs Dei patris tui dimittas iniquitatem hanc. Quibus auditis, flevit Joseph. Venerūntque ad eum fratres sui : et proni in terram dixerunt : Servi tui sumus. Quibus ille respōdit : Nolite metūere : nūm Dei pōssumus renēre voluntātem ? Vos cogitāstis de me malum : et Deus vertit illud in bonum, ut exaltāret me sicut in præsentiārum cernitis, et salvos fāceret pōpulos multos. Nolite metūere : ego pascam vos et pārvulos vestros : consolātusque est eos, et blandē ac lenitē est locūtus. Et habitāvit in Ægypto cum omni domo patris sui : vixitque centum decem annis. Et vidit Ephraim filius usque ad tertiā generatiōnem. Filii quoque Machir filii Manasse, nati sunt in gēnibus Joseph. Quibus transactis, locūtus est frātribus suis : Post mortem meam Deus visitābit vos, et ascēdere faciēt de terra ista ad terram quam jurāvit Abraham, Isaac, et Jacob. Cūque adjurasset eos atque dixisset : Deus visitābit vos : asportāte vobiscum ossa mea de loco isto : mōrtuus est, explētis centum decem vitæ suæ annis. Et conditus arotātibus, repōsitus est in lōculo in Ægypto. *ñ. Amen.*

A *Hymnus.* Deus Pater ingēnite. *fol. 101. Capitula.* Illūmina, Dōmine. *fol. 26.*

Lauda. Excipe servum tuum in bono : P. Ut non calūniēntur mihi supērbī. *ψ.* Oculi mei descēderunt in salutāre tuum : et in elōquium justitiæ tuæ. P. Ut non. *ψ.* Glōria. P. Ut non.

Oratio. Judicium et justitiā doce nos fācere, Dōmine ; quālitē valeāmus supērbōrum calūnias concūcāre : excipe servos tuos in bonum, qui sperant in salutāre tuum : quorūque interiōres oculi Christi tui expēctant regnum, hos partem habēre faciō in consōrtio electōrum. *ñ. Amen.*

Per misericōrdiam.

197 Ad Tertiā.

Ecclesiāstici Salomōnis (Cap. 1).

B *ñ.* Deo grātiās.

Fili, Secūndūm Jūdicem pōpuli, sic et ministri ejus : et qualis est rector civitātis, tales et habitāntes. Rex insipiens perdet pōpulum suum : et civitates inhabitābuntur pōr sensum prudēntium. In manu Dei potestas terræ : et ūtilem rectōrem suscitābit in tempus super illam. In manu Dei potestas hōminis, et super faciē scribæ ponent honōrem suum. Omnis injūriæ prōximi ne memineris, et nihil agas in opēribus injūriæ. Odibilis coram Deo est omnis supērbia : et execrābilis omnis iniquitas gēntium. Regnum à gente in gentem transferētur propter injustitiā, et injūrias, et contumēlias, et diversos dolos. Avāro autem nihil est scelēstius. Quid supērbis terra et cinis ? Nihil iniquius habens quā amāre pecūniā : hic enim et animam suam venālem facit : quōniam in vita sua projēcit intima sua. Timor Dōmini est, non despiciere justum pāuperem, et non magnificāre virum peccātorem divitem. Sapientia hūmili exaltābit caput suum, et in medio magnatōrum consedēre illum faciēt in terra. *ñ. Amen.*

Principium libri Exodi (Cap. 1).

ñ. Deo grātiās.

Hæc sunt nōmina filiōrum Israēl qui ingressi sunt in Ægyptum cum Jacob : singuli cum dōnibus suis introiērunt : Ruben, Simeon, Levi, Judas, Issachar, Zabulon et Bēnjamin, Dan, et Néphtalim, Gad, et Aser. Erant igitur omnes animæ eōrum qui ingressi sunt in Ægyptum de tēmore Jacob, septuaginta : Joseph autem in Ægypto erat. Quo mōrtuo, et univērsis frātribus ejus, omni que cognatiōne illā, Filii Israēl creverunt, et quasi germināntes multiplicāti sunt : ac robūsti nimis, impleverūntque terram. Surrēxit intēreā rex novus super Ægyptum, qui ignorābat Joseph : et ait ad pōpulum suum : Ecce, pōpulus filiōrum Israēl multus, et fortior nobis est. Venite, sapientē opprimāmus eum, ne fortē multiplicēntur : et si ingruerit contra nos bellum, addātur virtus inimicis nostris, expugnatisque nobis, egrediātur à terra. Præpōsuit itaque eis magistros opērum, qui affligerent eos onēribus : ædificaverūntque urbes tabernaculōrum Pharaōni, Pithon et Raamses. Quātōque opprimēbant eos, tantō magis

multiplicabântur, et crescêbant : oderântque filios Israël Ægyptii, et affligêbant illudêntes eis, et invidêntes : atque ad amaritudinem perducêbant vitam eorûm opêribus duris luti et lâteris, omniqûe famulâto, quo in terræ opêribus premebântur. Dixit autem rex Ægypti obstetricibus Hebræorûm : quarum una vocabâtur Sêphora, âltera Phua, præcipiens eis : Quum obstetricaveritis Hebræas, et partûs tempus advenerit : si mâsculus fuerit, interficite illum ; si fêmina, reservâte. Timuerant autem obstétrices Deum, et non fecerunt iuxta præceptum regis Ægyptii, sed conservâbant mares. Quibus accersitis ad se, rex ait : Quidnam est hoc quod facere voluistis, ut pûeros servaretis ? Quæ responderunt : Non sunt Hebrææ sicut Ægyptiæ mulieres : ipsæ enim obstetricândi habent sciëntiam, et priûsquàm veniâmus ad eas, pariunt. Benè ergo fecit Deus obstetricibus : et crevit pópulus, confortatusque est nimis. Et quia timuerunt obstétrices Deum, ædificâvit eis domos. Præcepit autem Pharao omni pópulo suo, dicens : Quidquid mâsculini sexûs natum fuerit, in flumine projicite : quidquid feminei, reservâte. (Cap. 11.) Egressus est post hæc vir de domo Levi : accêptâ uxóre stirpis suæ : quæ concêpit, et péperit filium : et videns eum elegântem, abscondit tribus mênibus. Cùmque jam celâre non posset, sumpsit fiscellam scirpeam, et linuit eam bitumine, ac pice : posuitque intûs infântulum, et pósuit eum in carêcto ripæ fluminis, stante procûl sorore ejus, et considerânte evéntum rei. Ecce autem descendêbat filia Pharaonis ut lavarêtur in flumine : et puellæ ejus gradiebântur per crepidinem âlvei. Quæ cùm vidisset fiscellam in papyriône, misit unam è famulâbus suis : et allâtam apériens, cernens in ea pârulum vagiëntem, misêria ejus, ait : De infântibus Hebræorûm est : Cui soror pûeri ait : Vis, ut vadam, et vocem tibi Hebræam mulierem, quæ nutrire possit infântulum ? Respondit : Vade. Perrêxit puella et vocâvit matrem ejus. Ad quam locûta filia Pharaonis : Accipe, ait, pûerum istum, et nutri mihi : ego tibi dabo mercêdem tuam. Suscêpit mulier, et nutrit pûerum : adultumque trådidi filia Pharaonis. Quem illa adoptâvit in locum filii, vocavitque nomen ejus Moyses, dicens : Quia de aqua tuli eum. ñ. Amen.

Antiphona 1. Qui confidunt in Dômino, sicut mons Sion : non commovebântur in ætérnum. *Psalmus cxxiv.*

198 *Oratio.* Bénêfac, Dômine, bonis, et rectis corde : régimèns saluâris impênde ; atque in tuæ plebis semper custôdia vigila ; et malignântium râbicium tuâ dextera fræna. ñ. Amen.

Per misericordiam,

Antiphona 2. Surge Deus, júdica terram, qui dominâris in ómnibus géntibus. *Psalmus lxxxi.*

Oratio. Exúrge Dômine, qui júdicas terram : et qui fidem ómnium géntium pius possessor inhâbitas, ne patiâris nos in ténébris remanêre ; sed fac nos lumen tuæ veritâtis aspîcere : ut fundaménta fidei nostræ non super arénam, quam turbo déjiciat, æ-

A dilicêntius, sed supra petram, cujus tu es firmitas, collocémur. ñ. Amen.

Per.

Antiphona 3. Deus, quis similis tibi ? ne táceas, neque compescâris Deus. *Psalmus lxxxii.*

ñ. Attêndite, et ausculâbitis, dicit Dôminus : nemo quod bonum est loquitur, P. Nullus est, qui agat pœniténtiam super peccâto suo. ÿ. Quarè adversus est pópulus iste in Hierúsalem adversiône contentiôsâ ? Apprehendêrunt mendâcium, et nolêrunt revêrti. P. Nullus. ÿ. Glória, et honor. *Reitérêtur* ñ.

Preces. Tu miséricors Dômine eripe nos à flagêllo iræ tuæ : propitiâre. P. Et miserêre nobis. ÿ. Ecclésiâ, quam præelegisti, defênde : sacerdotum vota suscipe libênter : exâudi preccm. P. Et miserêre. ÿ. Omnipotens, Ætérne rector cælorum, Summe Deus, cerne gémitum, ac fletum ; præbe auditum. P. Et miserêre. ÿ. Seniores, júvenes, atque lactêntes dirâ morte perimúntur in dolóre : Redemptor parce. P. Et miserêre. ÿ. Peccâvimus, iniquitâtes nostras commisimus : tu Redemptor âblue omne delictum : solve reatum. P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Captula. Exúrge, ne táceas, neque compescâris Deus ; sed quia odiêntes te, extulêrunt caput ; imple fácies eorûm ignominia : ut nomen tuum cõgnitâ confusiône perquirant : et pópulum tuum salva ; ut testimónium tuæ virtûtis intêlligant : esto propitiûs super hereditâtem tuam ; qui solus es altissimus super omnem terram.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Ezechielis Prophætæ (Cap. xviii).

ñ. Deo grâcias.

Factus est sermo Dômini ad me, dicens : quid est quòd inter vos parâbolam vértitis in provêrbium istud in terra Israël, dicêntes : Patres comedêrunt uvam acerbam, et dentes filiorum obstupescunt ? Vivo ego, dicit Dôminus Deus, si erit ultrâ vobis parâbola hæc in provêrbium Israël. Ecce omnes animæ, meæ sunt : ut ânima patris, ita et ânima filii mea est : ânima, quæ peccâverit, ipsa moriêtur. Et vir si fuerit justus, et fêcerit júdicium et justitiam, in montibus non comêderit, et óculos suos non levâverit ad idola domus Israël : et uxórem próximi sui non violâverit, et ad mulierem menstruâtam non accêsserit : et hómìnem non contristâverit : pignus debitórum reddiderit, per vim nihil rapuerit : panem suum esuriênti dederit, et nudum operuerit vestimênto : ad usuram non commodâverit, et ampliùs non accêperit : ab iniquitâte avêrterit manum suam, júdicium verum fêcerit inter virum et virum : in præceptis meis ambulâverit, júdicia mea custodierit ut faciât veritâtem : hic justus est, vitâ viveit, et non moriêtur : ait Dôminus omnipotens. ñ. Amen.

Antiphona 1. Súmite psalmum, et date tympana-

num : psalterium jocundum cum cithara. *Psalmus LXXX.*

Oratio. Exultemus tibi Domine, quem adiutorem nostrum cognoscimus et fatemur : propter quod etiam tibi iubilatio in desideriiis sumimus, in doctrina psalmum, in mortificatione reddimus tympanum : te enim laudando festa peragimus, tuorumque recordatione mirabilium jocundamur : Concede itaque nobis Domine, ut quia tua recolimus beneficia, tua percipiamus et premia. *R.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 2. Apud Dominum est misericordia : et copiosa apud eum redemptio. *Psalmus CXXIX.*

Oratio. Pateant aures tuæ. *fol. 160.*

Antiphona 3. Speret Israël in Domino, ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus CXXX.*

R. Circumdederunt nos mala nostra, quorum non est numerus : comprehendunt nos iniquitates nostræ, et peccata nostra adversantur nobis. *P.* Parce, Domine, quia dolor noster amarus est nimis. *Y.* Peccata nostra redundaverunt super caput nostrum : et iniquitates nostræ **199** pervenerunt usque ad Cælos. *P.* Parce Domine. *Non dicatur Gloria. Reiteretur R.*

Preces. Dicamus omnes. *P.* Miserere Domine. *Y.* Iniquitates multæ sunt, Miserere. *Châritas refrigescit. P.* Miserere Domine. *Y.* Tibi soli peccavimus. *P.* Miserere Domine. *Y.* Véniam postulamus. *P.* Miserere. *Y.* Christe Redemptor mundi. *P.* Miserere Domine.

Hymnus. O Nazarène. *fol. 144. Capitula.* Exalta cornu nostrum. *fol. 172.*

Ad Vesperos.

Lauda. Vespere, et manè, et meridie te laudamus Domine.

Antiphona. Disrumpere, Deus, vincula peccatorum : ut sacrificemus tibi hostiam laudis. *Psalmus CXV.*

Lauda. Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me. *P.* Da mihi intellectum, Domine. *Y.* Qui timent te, videbunt me, et lætabuntur : quia in verbo tuo speravi. *P.* Da. *Y.* Gloria. *P.* Da mihi.

Hymnus. Adesto nostris precibus. *fol. 160.*

Capitula. Sit festum jejunium. *fol. 149. Lauda.* Excipe servum. *fol. 196.*

Oratio. Judicium, et justitiam. *fol. 196.*

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Domine. *Psalmus III. Oratio.* Quamvis Domine. *fol. 141.*

Antiphona 1. Bonum est confiteri Domino et psallere nomini tuo Altissime. *Psalmus XCI.*

Oratio. Bonum est nos tibi Domino confiteri tuoque altissimo nomini psallere : ut nos et confessio à peccatis eruat ; et psallendi industria coram te gratiores exhibeat. *R.* Amen.

Per.

Antiphona 2. Non repellet Dominus plebem suam : et hereditatem suam non derelinquet. *Psalmus XCXIII.*

Oratio. Non repellet. *fol. 168. Antiphona 3.* Præoccupemus. *Psalmus XCIV.*

Oratio. Præoccupantes. *fol. 168.*

R. Miserere Domine contritis corae : et restitue captivos in terram suam. *P.* Præbe Agnum placabilem, et diem redemptionis : et consolare omnes plangentes. *Y.* Convertere, Domine, aliquantulum : et delectare super servos tuos. *P.* Præbe.

In Laudibus.

Antiphona. Averte faciem tuam à peccatis nostris : munda nos, Domine. *Psalmus L.*

Oratio. Averte faciem tuam à peccatis nostris Domine ; et omnes iniquitates nostras delens, remove ab oculis tuis malorum nostrarum facinus voluptatum : nostræque confessioni clementer tuum auditum : Miserere, quæsumus, rogantibus nobis, qui propitius respicis in adversis : et qui desperatis cor penitens tribuis, à confessionibus nostris nullatenus avertatur gratia tua. Sed quia Publicanus à longe stans, et percutiens pectus suum, solâ confessione purgatus est ; similiter et nos peccatores exaudi : ut sicut illi merito petitionis suæ fructum donasti ; ita et nobis supplicantibus indignis servis tuis véniam digneris impendi peccatis. Ergo quia cordis contriti placaris sacrificio, tribue nobis hoc tibi offerri, quod præcipis : et promereri indulgentiam, quam promittis. *R.* Amen.

Per misericordiam.

Ad Matutinarium. Non est Deus sicut homo, ut mentiatur : nec ut filius hominis, ut mutetur.

Canticum. De Aram adduxit me Balac. *Quere fol. 53. Oratio.* Tu es Domine stella veritatis. *Quere fol. 89.*

Matutinarium.

Ad Benedictus. Antiphona. Psallam, et intelligam in matutinis, quando venies ad me. *Y.* Misericordiam, et iudicium cantabo tibi Domine.

Canticum. Benedictus es Domine.

Lauda. In tympano, et choro laudate Dominum : in chordis, et organo laudate eum.

Lectio libri Exodus (Cap. III)

R. Deo gratias.

In illis diebus : Dixit Dominus ad Moysen : Vade, congrua seniores Israël, et dices ad eos : Dominus Deus patrum vestrorum apparuit mihi, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, dicens : Visitans visitavi vos : et omnia, quæ acciderunt vobis in Ægypto, vidi : Et dixi ut educam vos de afflictione Ægypti, ad terram Chanaan, et Hethæi, et Amorrhæi, Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi, ad terram fluentem lacte et melle. Et audient vocem tuam : ingredierisque tu, et seniores Israël, ad regem Ægypti, et dices ad eum : Dominus Deus Hebræorum vocavit nos : et ibimus viam trium dierum per solitudinem, ut immolemus Domino Deo nostro. Sed ego scio quod non dimittet vos rex Ægypti ut eatis. **200** nisi per manum validam. Extendamque manum meam et percuciam Ægyptum in cunctis mirabilibus, quæ facturus sum in medio eorum : post hæc dimittet vos. *Di-*

bôque grâtiâ pópulo huic coram Ægyptiis : et cum egrediémini, non exhibitis vacuî : sed postulâbit mulier à vicinâ sua, et ab hospita vasa aurea et argentea, ac vestes : ponetisque eas super filios et filias vestras, et spoliâbitis Ægyptum. (Cap. iv.) Respondit Moyses, et ait : Non credent mihi, neque audient vocem meam, sed dicent : Non apparuit tibi Dominus. Dixit ergo ad eum : Quid est quod tenes in manu tua ? Respondit : Virga. Dixitque Dominus : Projice eam in terra. Projecit, et versa est in colubrum, ita ut fûgeret Moyses. Dixitque Deus : Extende manum tuam, et apprehende caudam ejus. Extendit et tenuit, versaque est in virgam. Ut credant, inquit, quod apparuerit tibi Dominus Deus patrum tuorum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob. Dixitque Dominus rursus : Mitte manum tuam in sinum tuum. Quam cum misisset in sinum, protulit leprosum instar nivis. Retrahe, ait, manum in sinum tuum. Retraxit, et protulit iterum, et erat similis carni reliquæ. Si non crediderint, inquit, tibi, neque audierint sermonem signi prioris, credent verbo signi sequentis. Quod si nec duobus quidem his signis crediderint, neque audierint vocem tuam : sume aquam fluminis, et effunde eam super aridam, et quicquid haueris de fluvio, vertetur in sanguinem. Ait Moyses : Obsecro Domine, non sum eloquens ab heri et nudius tertius : ex quo locatus es ad servum tuum, impeditioris et tardioris linguæ sum. Dixit Dominus ad eum : Quis fecit os hominis ? aut quis fabricatus est mutum et surdum, et videntem et cœcum ? nonne ego ? Perge igitur, et ego ero in ore tuo : doceboque te quid loquaris. At ille : Obsecro, inquit, Domine, mitte quem missurus es. Iratus Dominus in Moysen, ait : Aaron frater tuus Levites, scio quod eloquens sit : ecce ipse egrediatur in occursum tuum, vidensque te lætabitur corde. Loquere ad eum, et pone verba mea in ore ejus : ego ero in ore tuo, et in ore illius, et ostendam vobis quid agere debeatis : ipse loquetur pro te ad populum, et erit os tuum : tu autem eris in his quæ ad Deum pertinent. Virgam quoque hanc sume in manu tua, in qua facturus es signa. Abiit Moyses, et reversus est ad Jethro cognatum suum, dixitque ei : Vadam, et revertar ad fratres meos in Ægyptum, ut videam si adhuc vivant. Cui ait Jethro : Vade in pace. Dixit ergo Dominus ad Moysen in Madiam : Vade, et revertere in Ægyptum : Mortui sunt enim omnes qui quærebant animam tuam. Tulit ergo Moyses uxorem suam, et filios suos, et imposuit eos super asinum, reversusque est in Ægyptum, portans virgam Dei in manu sua. Dixitque Dominus Moysi revertenti in Ægyptum : Vide ut omnia ostenta quæ posui in manu tua, facias coram Pharaone : ego indurabo cor ejus, et non dimittet populum. Dicisque ad eum : Hæc dicit Dominus : Filius meus primogenitus Israël. Dixi tibi : Dimitte filium meum ut serviat mihi ; et noluisti dimittere eum : ecce ego interficiam filium tuum primogenitum. Dixit autem Dominus ad Aaron : Vade in occursum Moysi in desertum, qui perrexit obviam ei in montem Dei, et osculatus

est eum. Narravitque Moyses Aaron omnia verba Domini pro quibus miserat eum, et signa quæ mandaverat. Veneruntque simul, et congregaverunt omnes seniores filiorum Israël. Locutusque est Aaron omnia verba quæ dixerat Dominus ad Moysen : et fecit signa coram populo, et credidit populus. Audieruntque quod visitasset Dominus filios Israël, et quod respexisset afflictionem eorum : et proni adoraverunt. (Cap. v.) Post hæc ingressi sunt Moyses et Aaron, et dixerunt Pharaoni : Hæc dicit Dominus Deus Israël : Dimitte populum meum ut sacrificet mihi in deserto. At ille respondit : Quis est Dominus, ut audiam vocem ejus, et dimittam Israël ? nescio Dominum, et Israël non dimittam. Dixeruntque : Deus Hebræorum vocavit nos, ut eamus viam trium dierum in solitudinem : et sacrificemus Domino Deo nostro : ne forte accidat nobis pestis, aut gladius. Ait ad eos rex Ægypti : Quare Moyses et Aaron sollicitatis populum ab operibus suis ? ite ad onera vestra. Dixitque Pharaon : Multus est populus terræ : videtis quod turba succreverit : quanto magis si dederitis eis requiem ab operibus ? Præcepit ergo Pharaon in die illo præfectis operum et exactoribus populi, dicens : Nequaquam ultra dabitur paleas populo ad faciendos lateres, sicut prius : sed ipsi vadant, et colligant stipulas. Et mensuram laterum quam prius faciebant, imponetis super eos, nec minuētis quicquam : **201** vacant enim, et idcirco vociferantur, dicentes : Eamus, et sacrificemus Deo nostro. Opprimantur operibus, et expleant ea : ut non acquiescant verbis mendacibus. Igitur egressi præfecti operum et exactores, ad populum dixerunt : Sic dicit Pharaon : Non do vobis paleas : ite, et colligite sicubi inventre poteritis, nec minuētis quicquam de operibus vestris. Disparsus est populus in omnem terram Ægypti ad colligendas paleas. Præfecti quoque operum instabant, dicentes : Completè opus vestrum quotidie, ut prius facere solebātis quando dabantur vobis paleæ. Flagellatique sunt qui præerant operibus filiorum Israël, ab exactoribus Pharaonis, dicentibus : Quare non implētis mensuram laterum sicut prius, nec heri, nec hodie ? Veneruntque præpositi filiorum Israël, et vociferati sunt ad Pharaonem, dicentes : Cur ita agis contra servos tuos ? Paleæ non dantur nobis, et lateres similiter imperantur : en famuli tui flagellis cedimur, et injustè agitur contra populum tuum. Qui ait : Vacatis otio, et idcirco dicitis : Eamus, et sacrificemus Domino. Ite ergo, et operamini : paleæ non dabuntur vobis, et reddētis consuetum numerum laterum. Videbantque præpositi filiorum Israël in malo, eò quod diceretur eis : Non minuētis quicquam de lateribus per singulos dies. Occurreruntque Moyses et Aaron, qui stabant ex adverso, egredientes à Pharaone : et dixerunt ad eos : Videat Dominus et judicet, quoniam fratre fecistis odorem nostrum coram Pharaone et servis ejus, et præbuisit ei gladium, ut occideret nos. Reversusque Moyses ad Dominum, ait : Domine, cur affixisti populum tuum ? quare misisti me ? Ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem ut loquerar

ex nómine tuo, afflixit pópulum tuum : et non liberásti eos. (*Cap. vi.*) Dixitque Dóminus ad Móysen : Nunc vidébis quid factúrus sum Pharaóni : per manum enim fortem dimittet eos, et in manu robústa ejiciet illos de terra sua. *ñ. Amen.*

Hymnus. In matutinis sárgimus. *Quære folio 105.*

Capítula. Misericórdiam et judicium cantátes tibi Dómine, orámus et psállimus ; ut in via immaculáta intelligibilitér ambulémus : quo et misericórdiæ instinetu intendámus recta ; et in judicii metu corrigámus erráta.

Pater noster. Et.

Lauda. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : *P.* Et in via tua vivifica me Dómine. *ñ.* Legem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum : et exquiram eam semper. *P.* Et in via. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et in via.

Orátio. Avérte óculos nostros, Dómine, ne vídeant vanitátem ; et in via tua vivifica nos : fac nos odire scélum, et diligere Christum. *ñ. Amen.*

Pér

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomónis (Cap. x.)

ñ. Deo grátias.

Fili, Sapiéntiam enim prætereúntes, non tantùm in hoc lapsi sunt ut ignorarent bona, sed insipiéntiæ suæ relinquérunt hominibus memóriam, ut in his, quæ peccaverunt, nec latère potuissent. Sapiéntia autem eos, qui se observant, à dolóribus liberávit. Et pópulum justum, et semen sine queréla liberávit à natió nibus, quæ illum deprimebant. Intrávit in animam servi Dei, et stetit contra reges horréndos in porténtis et in signis. Et réddidit justis mercèdem labórum suórum, et dedúxit eos in via mirábili : et fuit illis velaménto diéi, et in luce stellárum nocte : tránstulit illos mare rubrum, et transvéxit illos per aquam nímiám. Inimicus autem illórum demérsit in mare, et ab altitúdine inferórum edúxit eos. Ideo justí tulérunt spólia impiórum, et decantáverunt Dómine nomen sanctum tuum, et victóricem manum tuam laudáverunt páritér. *ñ. Amen.*

Lectio libri Exodi (Cap. vi.)

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Ego Dóminus : loquere ad Pharaóne regem *Ægypti*, ómnia quæ ego loquor tibi. Et ait Móyses coram Dómino : En incircumcísus lábiis sum, quómmodo áudiet me Phárao? (*Cap. vii.*) Dixitque Dóminus ad eum : Ecce constitui te Deum Pharaónis : et Aaron frater tuus erit prophéta tuus. Tu loquéris ómnia quæ mando tibi : et ille loquétur ad Pharaóne, ut dimittat filios Israël de terra sua. Sed ego indurábo cor ejus, et multiplicábo signa et osténta mea in terra *Ægypti*, et non áudiet vos : immittámque manum meam super *Ægyptum*, et edúcam exércitum et pópulum meum filios Israël de terra *Ægypti* per júdicia máxima. Et scient *Ægyptii* quia ego sum Dóminus cum exténderim manum meam super *Ægyptum*, **202** et edúxerim filios

A Israël de médio eórum. Facit itaque Móyses et Aaron sicut præcéperat Dóminus : ita exérunt. Erat autem Móyses octoginta annórum, et Aaron octoginta trium, quando locúti sunt ad Pharaóne. Dixitque Dóminus ad Móysen et Aaron : Cum dixerit vobis Phárao, Osténdite signa : dices ad Aaron : Tolle virgam tuam, et prójice eam coram Pharaóne, ac vertátur in cólubrum. Ingréssi itaque Móyses et Aaron ad Pharaóne, fecerunt sicut præcéperat Dóminus : tulitque Aaron virgam coram Pharaóne et servis ejus, quæ versa est in cólubrum. Vocávit autem Phárao sapiéntes et maléficos : et fecerunt étiam et ipsi per incantatiónes *Ægyptiácas* et arcána quædam similitér. Projecerúntque singuli virgas suas, quæ veræ sunt in dracónes : sed devorávit virga Aaron virgas eórum. Induratúmque est cor Pharaónis, et non audívit eos, sicut præcéperat Dóminus. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Ingravátum est cor Pharaónis, et non vult dimittere pópulum meum. Vade ad eum mane, ecce egredietúr ad aquas : et stabis in occúrsum ejus super ripam flúminis : et virgam, quæ conversa est in dracóne, tolles in manu tua. Et dices ad eum : Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens : Dimitte pópulum meum ut sacrificet mihi in desérto : et usque ad præsens audíre nolúisti. Hæc igitúr dicit Dóminus : In hoc scies quod sim Dóminus : ecce percútiám virgá, quæ in manu mea est, aquam flúminis, et vertétur in sánguinem. Pisces quoque, qui sunt in flúvio, moriéntur, et computrescent aquæ, et affligéntur *Ægyptii* bibéntes aquas flúminis. Dixit quoque Dóminus ad Móysen : Dic ad Aaron, Tolle virgam tuam, et exténde manum tuam super aquam *Ægypti*, et super flúvios eórum, et rivos ac palúdes, et omnes lacus aquárum, et vertántur in sánguinem : et sit cruor in univérta terra *Ægypti*, tam in ligneis vasis quàm in sáxeis. Fecerunt itaque Móyses et Aaron sicut præcéperat Dóminus : et elevans virgam, percússit aquam flúminis coram Pharaóne et servis ejus : quæ versa est in sánguinem. Et pisces, qui erant in flúmine, mórtui sunt : computruitque flúvius, et non póterant *Ægyptii* bibere aquam flúminis, et fuit sanguis in tota terra *Ægypti*. Fecerúntque similitér maléfici *Ægyptiórum* per incantatiónes suas ; et indurátum est cor Pharaónis, nec audívit eos, sicut præcéperat Dóminus. Avertítque se, et ingrésus est domum suam, nec appósuit cor étiam hac vice. Foderunt autem *Ægyptii* per circúitum flúminis páteos, ut biberent aquas : non enim póterant bibere de aqua flúminis. Impléti sunt septem dies, postquam percússit Dóminus flúvium. (*Cap. viii.*) Dixitque Dóminus ad Móysen : Ingrédere ad Pharaóne, et dices ad eum : Hæc dicit Dóminus : Dimitte pópulum meum, ut sacrificet mihi : si autem nolúeris dimittere, ecce ego percútiám omnes téminos tuos ranis. Et ebúlliet flúvius ranas : quæ ascéndent, et ingredientur domum tuam, et in cubículum lectúli tui, et super stratum tuum, et in domos servórum tuórum, et ad pópulum tuum, et in furnos tuos, et in reliquias cibórum

tuorum : et ad te, et ad pópulum tuum, et ad omnes servos tuos, intrábunt ranæ. Dixitque Dóminus ad Móysen : Dic ad Aaron : Exténde manum tuam super flúvium et super rivus ac palúdes, et educ ranas super terram Ægypti. Exténdit Aaron manum super aquam Ægypti, et ascendérunt ranæ, operuerúntque terram Ægypti. Fecerunt autem et maléfici per incantatiónes suas similitér, eduxerúntque ranas super terram Ægypti. Vocavitque Phárao Móysen et Aaron, et dixit eis : Oráte ad Dóminum ut auferat ranas à me et à pópulo meo : et dimittam pópulum ut sacrificet Dómino. Dixitque Móyses Pharaóni : Constitue mihi quandò deprecer pro te, et pro servis tuis, et pro pópulo tuo, ut abigántur à te ranæ, et à domo tua, et à servis tuis, et à pópulo tuo : et tantum in flumine remaneant. Qui respondit : Cras. Et Móyses : Juxta verbum, inquit, tuum, fáciam : ut scias quóniam non est sicut Dóminus Deus noster. Et recédent ranæ à te, et à domo tua, et à servis tuis, et à pópulo tuo : tantum in flumine remanebunt. Egressique sunt Móyses et Aaron à Pharaóne : et clamávit Móyses ad Dóminum pro sponsiône ramarum quam condixerat Pharaóni. Fecitque Dóminus juxta verbum Móysi : et mórtuæ sunt ranæ de domibus, et de villis, et de agris. Congregaverúntque eas in imménsos ággeres, et compútruit terra. Videns autem Phárao quòd data esset réquies, ingrāvavit cor suum, et non audivit eos, sicut præcéperat Dóminus. Dixitque Dóminus ad Móysen : Lóquere ad Aaron : Exténde virgam tuam, et percuté púlverem terræ : et sint cinifes in univérſa terra Ægypti. Fecerúntque ita. Exténdit Aaron manum, **203** virgam tenens : et percússit púlverem terræ, et facti sunt cinifes in hominibus, et jumentis : omnis pulvis terræ versus est in cinifes per totam terram Ægypti. Fecerúntque similitér maléfici per incantatiónes suas, ut edúcerent cinifes, et non potérunt : erántque cinifes tam in hominibus quàm in jumentis. Et dixerunt maléfici ad Pharaóne : Dígitus D'i est hic : induratúmque est cor Pharaónis, et non audivit sicut præcéperat Dóminus. Dixitque Dóminus ad Móysen : Consúrge dilúculò, et sta coram Pharaóne : egrediétur enim ad aquas : et dices ad eum : Hæc dicit Dóminus : Dimitte pópulum meum ut sacrificet mihi. Quòd si non dimiseris eum, ecce ego mittam in te, et in servos tuos, et in pópulum tuum, et in domos tuas, omne genus muscárum : et implehúntur domus Ægyptiòrum muscis divérsi géneris, et in univérſa terra in qua fuerint. Faciámque mirábilem in die illa terram Geasen, in qua pópulus meus est, ut non sint ibi muscæ : et scies quia ego Dóminus in médio terræ. Ponámque divisióne inter pópulum meum et pópulum tuum : cràs erit signum istud. Fecitque Dóminus ita. Et venit musca gravissima in domo Pharaónis et in domo servórum ejus, et in omnem terram Ægypti : corrúptaque est terra ab hujuscómodi muscis. Vocávit Phárao Móysen et Aaron, et ait eis : Ite, sacrificáte Dómino vestro in terra. Et ait Móyses : Non potest ita fieri : abominatiónes enim

A Ægyptiòrum immolábimus Dómino Deo nostro : quòd si mactáverimus ea quæ colunt Ægypti coram eis, lapidibus nos óbrent. Viam trium díorum pergémus in solitudinem : et sacrificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcépit nobis. Dixitque Phárao : Ego dimittam vos ut sacrificétis Dómino Deo vestro in desérto : verúmtamen longiùs ne abeátis, rogáte pro me : Et ait Móyses : Egréssus à te, rogábo Dóminum : et recédet musca à Pharaóne, et à servis suis, et à pópulo ejus cràs : verúmtamen noli ultrá fallere, ut non dimittas pópulum sacrificáre Dómino. Egressúsque Móyses à Pharaóne, orávit Dóminum. Qui fecit verba illius. **ñ**. Amen.

Antífona 1. Clamor noster ad te perveniat : et ne avértas faciém tuam à nobis. *Psalm.* **ci**.

B *Orátio.* Exáudi Deus oratióne nostram ; et clamor noster ad te remotó impediménto perveniat : quacúmquo autem die te invocáverimus, velócitér tibi nostra patéscat orátio : nec avértas faciém tuam à gemitibus ; nec gubernatióne tuam à nostris colibeas móribus : ut gratulémur adipisci postulata ; dùm ad te nostra pervenerunt desidéria. **ñ**. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antífona 2. Timébunt gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *Psalmus* **ci**. Et timébunt.

Orátio. Exúrge Deus, et miserére Sion ; quia tempus miseréndi nobis ádvenit : réspice ad nostræ paupertátis oratióne, tuorúmque humilium ampléctere precem. **ñ**. Amen.

C Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antífona 3. Sicut pater miserétur filiis, ita miserétus est Deus timéntibus eum. *Psalmus* **ci**.

ñ. Exclamémus omnes ad Dóminum ex toto corde, et convertátur unusquisque à peccátis suis, *P.* Et Deus cœli revertétur ab ira furóris sui ; quia misericors est. **ñ**. Convertímur, et recédite ab ómnibus iniquitatibus vestris : et ab univérsis contaminatióibus vestris avértite faciés vestras. *P.* Et Deus cœli revertétur. **ñ**. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur ñ*.

Preces. Fac nobiscum, Dómine, misericórdiam, da véniam, dona indulgéntiam. *P.* Et miserére placátus. **ñ**. Omnipotens Ingénite, Unigéniti Génitor sanctíssime, precem nostram súscipe. *P.* Et miserére. **ñ**. Parce, rogámus, ómnibus, parce rogántibus, assiste lugéntibus, indúlge pœniténtibus. *P.* Et miserére. **ñ**. Animas quiescéntium, sancte Dómine, ab inférno érue : paradiso restitue. *P.* Et miserére. **ñ**. Christe, qui Cœlos pósides, Mundum rédimens : tu Deus clementíssime, peccáta nostra áblue. *P.* Et miserére.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Captula. Benedicat te, Dómine, ánima nostra ; et ómnia interióra ejus in tuis láudibus clamént : ut ad sanándos languóres nos r. s. audítá oratióne concúrras ; et vitam nostram de intéritu rédimas ; in bonis desidérium nostrum sáties ; et votum perfectiône corónes.

Pater noster.

Ad *Sextam.*

A

Ad *Nonam.**Lectio libri Jeremiæ Prophætæ (Cap. III).*

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Convertimini filii reverténtes, et sanábo adversiões vestras. **204** Ecce enim venimus ad te : tu enim es Dóminus Deus noster. Verè mendaces erant colles, multitúdo móntium : verè in Dómino Deo nostro est salus Israël. Confusio comédit labóres patrum nostrórum ab adolescentia nostra, greges eórum, et arménta eórum, filios Israël, et filias eórum. Dormiémus in confusione nostra, et opéret nos ignominia nostra : quóniam Dómino Deo nostro peccávimus nos, et patres nostri, ab adolescentia nostra usque ad hanc diem : et non audivimus vocem Dei nostri (*Cap. IV*). Si réverteris ad me Israël, ait Dóminus, et me convertéte : si abstuleris offendicula tua à fácie mea, non commovéberis. Et juráveris : Vivit Dóminus in veritate, et in judicio, et in justitia : et benedicent cum gentes, ipsúmque laudábunt. ñ. Amen.

Antiphona 1. Dóminus memor fuit nostri : et benedixit nobis. *Psalmus cxxiii.*

Oratio. Memor esto nobis, Dómine, et benedic nos ; qui ne oblivisá mem e avertámur à te, tuam nos reduc in recordatióem : ac sicut Israël ex *Ægypto* liberásti per aigmata ; ita nos à mundána dignéris segregáre contagióne. ñ. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antiphona 2. Reple Deus gáudio os nostrum : et lingua nostra exultatióne. *Psalmus cxxv.*

Oratio. Reple, Dómine, gáudio os nostrum ; et linguam nostram exultatióne locupléta : ut, qui in lachrymis seminámus verbum vitæ, metámus in gáudio fructum justitiæ. ñ. Amen.

Per.

Antiphona 3. Beáti omnes, qui timent Dóminum, et qui ámbulant in viis ejus. *Psalmus cxxviii.*

ñ. Pande manum tuam super servos tuos, Dómine, et libera nos *P.* De tribulatióne, *ñ.* Deus in nómine tuo salvos nos fac, et in virtúte tua libera nos *P.* De tribulatióne. *ñ.* Glória, et honor Patri. *Reiteretur ñ.*

Preces. Exáudi, Dómine, preces nostras. *P.* Et miserére nobis. *ñ.* Atténde, Dómine, de sanctuário tuo. *P.* Et miserére nobis. *ñ.* Dona confiténtibus de commissis malis véniam. *P.* Et miserére nobis. *ñ.* Ecclésiám Cathólicam in bonis semper rénova. *P.* Et miserére nobis. *ñ.* Indúlge lapsis, et parce nostris peccáts. *P.* Et miserére nobis.

Hymnus. O Nazarène, lux. *Quære fol. 144.*

Oratio. Deus, qui timéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias ; da in nobis tui timóris obséquia beneplácita ; ut ex hoc in viis tuis ambuláre nos fáciat : Sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus ; cujus fructus témpore remuneratióis efficiátur suavíssimus : ac sic noster labor ipse de charitate studeátur, ut apud te fruges ejus in beatitúdine recondántur.

Pater noster.

Sapiéntia Salomónis (Cap. XI).

ñ. Deo grátias.

Fili, cum abundárent filii Israël, lætáti sunt ; per hæc, cum illis deéssent, benè cum illis actum es. Nam pro fonte quidem sempitérni flúminis, humánum sánguinem dedisti injústis. Qui cum minueréntur in traductiõe infántium occisórum, dedisti illis abundántem aquam insperátè, osténdens per sitim, quæ tunc fuit, quemádmódu tuos exaltáres, et adversários illórum necáres. Cum enim tentáti sunt, et quidem cum misericórdia disciplinam accipientes, sciérunt quemádmódu cum ira judicáti impii torménta pateréntur. Illos quidem tanquàm pater monens probásti : illos autem tanquàm durus rex intérogans condemnásti. Abséntes enim et præséntes similítèr torquebántur. Duplex enim illos accéperat tædium, et gémitus cum memóriá præteritórum. Cum autem audirent per sua torménta benè cum illis agi, commemoráti sunt Deum, admirátes in finem éxitis. Quem enim in expositiõe proba projectum deriserunt, in finem événtus miráti sunt. Non similítèr justis fáciens. Quóniam sicut moméntum státera, sic ante te est orbis terrárum. Tu enim miseréris ómnium, et ómnia potes, et dissimulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. ñ. Amen.

Lectio libri Exodi (Cap. ix).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Dixit Dóminus ad Móysen : Ingredere ad Pharaónem, et loquere ad eum : Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum : Dimitte pópulum meum ut sacrificet mihi. Quòd si adhuc rénuis, et rétines eos : ecce manus mea erit super agros tuos : et super equos, et camélos, et oves, et boves, pestis valde gravis. Et fáciat Dóminus mirábile inter possessiões Israel, et possessiões *Ægyptiórum*, ut nihil omnino intéreat ex his quæ pèrtinent ad filios Israël. Constituitque Dóminus témpus, dicens : Cras fáciat Dóminus verbum istud in terra *Ægypti*. **205** Fecit ergo Dóminus verbum hoc in áltera die : mortuæque sunt ómnia animántia *Ægyptiórum* : de animalibus vero filiórum Israël nihil omnino périit. Et misit Phárao ad vidéndum : nec erat quidquam mórtuum de his quæ possidébat Israël. Ingravatúmque est cor Pharaónis, et non dimisit pópulum. Et dixit Dóminus ad Móysen et Aaron : Tóllite plenas manus cineris de camíno, et spargat illum Móyses in cœlum coram Pharaóne. Sitque pulvis super omnem terram *Ægypti* : erunt enim in homínibus, et juméntis vulnèra, et vesicæ turgéntes, in univérsa terra *Ægypti*. Tulerúntque cinerem de camíno, et steterunt coram Pharaóne, et sparsit illum Móyses in cœlum : fáctaque sunt vulnèra vesicárum turgéntium in homínibus et juméntis : nec póterant maléfici stare coram Moyse propter vulnèra quæ in illis erant, et in omni terra *Ægypti*. Induravitque Dóminus cor Pharaónis, et non audivit eo, sicut præcéperat eis Dóminus. Dixitque Dóminus ad

Moyses : Manè consurge, et sta coram Pharaone, et dices ad eum : Hæc dicit Dominus Deus Hebræorum : Dimitte populum meum ut sacrificet mihi. Quia in hac vice mittam omnes plagas meas super cor tuum, et super servos tuos, et super populum tuum : scias quod non sit similis mei in omni terra. Nunc enim extendens manum, percuciam te et populum tuum peste, peribitisque de terra. Idcirco posui te, ut ostendam in te fortitudinem meam, et narretur nomen tuum in omni terra. Adhuc retines populum meum : et non vis eum dimittere? En pluviam hac ipsa hora eras grandinem multam nimis, qualis non fuit in Ægypto, à die qua fundata est, usque in præsens tempus. Mitte ergo jam nunc, et congrega iumenta tua, et omnia quæ habes in agro : homines enim, et iumenta, et universa quæ inventa fuerint foris, nec congregata de agris, cecideruntque super ea grando, moriuntur. Qui timuit verbum Domini de servis Pharaonis, fecit confugere servos suos, et iumenta in domos : qui autem neglexit sermonem Domini, dimisit servos suos, et iumenta in agris. Et dixit Dominus ad Moysen : Extende manum tuam in cælum, ut fiat grando in universa terra Ægypti, super homines, et super iumenta, et super omnem herbam agri in terra Ægypti. Extendensque Moyses virgam in cælum, et Dominus dedit tonitrua, et grandinem, ac discurréntia fulgura super terram Ægypti : et grando et ignis mista pariter ferebantur : tantæque fuit magnitudinis, quanta antea nunquam apparuit in universa terra Ægypti ex quo gens illa condita est. Et percussit grando in omni terra Ægypti cuncta quæ fuerunt in agris, ab homine usque ad iumentum : cunctam herbam agri percussit grando, et omne lignum regionis confrégit. Tantum in terra Gessen, ubi erant filii Israël, grando non accessit. Misit quoque Pharaon, et vocavit Moysen et Aaron, dicens ad eos : Peccavi etiam nunc : Deus justus : ego et populus meus, impii. Orate Dominum, et desinant tonitrua Dei, et grando : et dimittam vos, et nequaquam ultra hic maneatis. Ait Moyses : Cum egressus fuero de urbe, extendam palmas meas ad Dominum, et cessabunt tonitrua, et grando non erit : ut scias quia Domini est terra. Novi autem, quod et tu, et servi tui, nondum timeatis Dominum Deum. Linum enim et hordeum læsum est, eò quod hordeum esset virens, linum jam folliculos germinare : triticum autem, et far non sunt læsa, quia serotina erant. Egressusque Moyses à Pharaone ex urbe, extendit manus suas ad Dominum, et cessaverunt tonitrua et grando. Amen.

Antiphona 1. Laudate Dominum, quia benignus Dominus : psallite nomini ejus quoniam suave est. *Psalmus cxxxiv.*

Oratio. Laudemus te Domine, quia benignus ac suavis es : præsta itaque, ut dum in tua laudatione insistimus, à mundi illicebri advoce, vel perfectorum societati adglomerer. Amen.

Per misericordiam tuam, etc.

Antiphona 2. Super nomina Babilonis, illic scidimus et levimus : dum recordarémur tui Sion *Psalmus cxxxvi.*

Oratio. Peregrinanti. *Quære fol. 194.*

Antiphona 3. Propè esto Domine invocantibus, et exaudi orationem nostram. *Psalmus cxliv.*

Hymnus. O Nazarene. *fol. 144.*

Capitula. Propè esto Domine invocantibus te ; ac voluntatem timèntium imple : érige, quique corruunt ; et elisos sustenta : ut, qui præcipites in mortem cadimus ; sospites, te erigente, surgamus.

Pa er noster.

Ad Vesperos.

Lauda. Dominus illuminatio mea, et salus mea, quem timebo?

B Dominus sit semper. Amen. Et cum.

Antiphona. In adiutorium nostrum intende : Domine ad adjuvandum nos festina. *Psalmus lxxix.*

Lauda. Averte oculos meos ne videant vanitatem : P. Et in via tua vivifica me. V. Statue servo tuo eloquium tuum, in timore tuo. P. Et in via. V. Gloria, et honor. P. Et in.

Hymnus. Christe, qui regis. *Et Capitula.* Servis tuis. *Quære fol. 168.* *Lauda.* Averte oculos meos. *Et Oratio.* Ave. te. *Quære fol. 201.*

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Voce mea ad Dominum. *Psalmus iii.*

Oratio. Multiplicati sunt, Domine, qui. *fol. 190.*

C *Antiphona 1.* Miserator, et misericors Dominus : non in finem irascetur : neque in æternum indignabitur. *Psalmus cii.*

Oratio. Miserator Domine, et misericors, non irascaris nobis in finem : sed quantum distat oriens ab occasu, iniquitatem omnem à nobis elonga ; et iuxta altitudinem cœli à terra tuam in nobis misericordiam dilata. Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 2. Querite Dominum, et confortamini : querite faciem ejus semper. *Psalmus civ.*

Oratio. Querentibus te, Domine, tribue fortitudinem ; et querendi te jugiter infunde sanctum animum : ut qui tuam desiderant cernere faciem, perniciosam mundi non appetant voluptatem : eosque sæculi blandimenta non detineant usquequaque captivos ; ut lux vultus tui clarificet jam beatos. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Auge, Domine, populum tuum nimis : confirma eum super inimicos ejus. *Psalmus civ.*

Oratio. Auge, Domine, populum tuum nimis ; eumque vel meritis vel rebus exalta : ut qui invidiorum dentibus mordemur, feliciores semper te propiciante constemus. Amen.

Per misericordiam.

Amen. Iniquitates nostræ, et peccata nostra multæ sunt, Domine, et in ipsis tabescimus. P. Quomodo vivere poterimus? sed tu dixisti : Nolo mortem

moriéntis, donèc revertàtur, et vivat. *ÿ*. Peccávimus enim, iniquè égimus recedéntes à te, et præcèpta tua non observávimus, nec fécimus. *P*. Quómòdò. *Non dicitur Glória; sed reiteretur ñ.*

In Láudibus.

Antiphona. Secúndùm multitudínem, Dómine, miseratiónum tuárum, dele omnes iniquitátes nostras: et munda nos ab injustitia nostra. *Psalmus L.*

Oratio. Secúndùm multitudínem miseratiónum tuárum. *fol. 150.*

Ad Canticum. *Antiphona.* Tu Dómine in ætérnum pérmanes, et sedes tua in sæculum sæculi.

Canticum Jeremiæ (Cap. v Threnórum).

Meménto Dómine quid factum sit nobis: * aspice, et vide oppróbrium nostrum.

Heréditas nostra convérsa est aliénis, * domus **B** nostra peregrinis.

Pupilli facti sumus velút non habéntes patrem, * matres nostræ quasi viduæ.

Aquas nostras pecúniâ bibimus: * et ligna nostra præto comparávimus.

Cervicibus minahámur, lapsis * non dabátur réquies.

Ægypto dédimus manum, * et Assyriis ut satiémur pane.

Patres nostri peccavérunt, et non sunt: * nos autem iniquitátes eórum exólvimus.

Servi domináti sunt nobis: * nec est qui rédinat nos de má nibus eórum.

In má nibus nostris acquisivimus panem nostrum, * à facie gládii, et solitúdinis.

Pellis nostra, ut clibanus lívida facta est * à facie plagárum et fame.

Mulieres in Sion humiliátæ sunt, * et virgines in civitatibus Juda.

Príncipes in má nibus suis suspénsi sunt: * et facies senum non glorificavérunt.

Elécti moles volvébant, * et júvenes in ligno confixi sunt.

Senes ad portam defecérunt, * et elécti à psalmis cessavérunt.

Dissolútum est gáudium cordis nostri: * versus est in luctum chorus noster.

Cécidit coróna cápitis nostri: * vae nunc nobis, quóniam peccávimus.

Propter hoc factum est in dolére cor nostrum, et obscuráti sunt óculi nostri, * ne videant super montem Sion quóniam exterminátus est, vulgus transiérunť per eum.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes, * et sedes tua in sæculum sæculi.

207 Et quid in contentióne oblivisceris nostri? * derelinquis nos in longitudínem diérum?

Convérte nos Deus ad te, et convertámur: * rénova dies nostros, sicut ántea.

Quia repéllens repulisti nos, * irátus es contra nos nimis valdè.

Mutinártum.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Vigilábant ante lucem,

et veniébant ad eum: et memoráti sunt, quóniam Dóminus adjútor eórum est. *ÿ*. Et pluit illis manna ad manducándum, et panem cæli dedit eis.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus patrum. *fol. 6.*

Lauda. Cæli cælórum, et aquæ, quæ supra cælos sunt, laudent nomen Dómini. *Psalmus cxlviii.*

Lectio libri Exodi (Cap. ix).

ÿ. Deo grátias.

In illis diébus: Vitens Phárao quòd cessasset plúvia, et grando, et tonitrua, auxit peccátum: et ingravátum est cor Pharaónis, et servórum illius, et indurátum nimis: nec dimisit filios Israël, sicut præcéperat Dóminus per manum Móysi. *(Cap. ix.)* Et dixit Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaónem:

B ego enim indurávi cor ejus, et servórum illius: ut faciam signa mea hæc in eo, et narres in áuribus filiórum tuórum, et nepótum tuórum, quótiens contriverim Ægyptios, et signa mea quæ fécerim in eis: et sciá is quia ego Dóminus.

Introiérunť ergo Móyses et Aaron ad Pharaónem, et dixerunt ei: Dimitte pópulum meum, ut sacrificet mihi. Sin autem non vis dimittere eum: ecce ego indécam crás locústam in fines tuos, et coopérent faciem terræ, ne quidquam ejus virens appáreat, sed comedátur quod residuum fuerit grándini: corródet enim ómnia ligna quæ gérminant in agris. Et implébunt domos tuas, et servórum tuórum, et ómniú Ægyptiórum: quantam non vidérunt patres tui, à die, ex quo orti sunt super terram, usquè in præsentem diem. Avertítque se, et egréssus est à Pharaóne. Dixerúntque servi Pharaónis ad eum: Usquequò patiémur hoc scándalum: dimitte pópulum, ut sacrificent Dómino Deo suo: nonne vides quòd perierit Ægyptus? Revocavéruntque Móysen et Aaron ad Pharaónem: qui dixit eis: Ite, sacrificáte Dómino Deo vestro: quínam sunt qui itúri sunt? Ait Móyses: Cum párvulis nostris et sénibus pergémus, cum filiis et siliábus, cum óvibus et arméntis: est enim solémnitas Dómini Dei nostri. Et respóndit Phárao: Sic Dóminus sit volúscum, quómòdò ego dimittam vos, et párvulos vestros: cui dúbium est quòd péssimè cogitétis? Non fiet ita, sed ite tantum viri, et sacrificáte Dómino: hoc enim et ipsi petistis. Statímque ejectione sunt à conspéctu Pharaónis. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super terram Ægypti ad locústam, ut ascéndat super eam, et devoret omnem herbam quæ residua fuerit grándini. Exténdit Móyses virgam suam super terram Ægypti: et Dóminus indúxit ventum aréntem to à die illà ac nocte: et manè factò, ventus levávit locústas. Quæ ascendérunt super omnem terram Ægypti: et sedérunt in cunctis fluibús Ægyptiórum innumerábiles, quales ante illud tempus non fuérunt, nec postea futúrá erant. Operuerúntque unívérsa super faciem terræ, vastántes omnia. Devoráta est igitur herba terræ, et quidquid pomórum in arbóribus fuit, quæ grando dimiserat: nihilque virens omninò relictum est in lignis, et in herbis terræ, in cuncta Ægypto. Quamóbrém festinans Phárao,

vocavit Moysen et Aaron, et dixit eis : Peccavi in Dominum Deum vestrum, et in vos. Sed nunc dimittite peccatum mihi etiam hac vice, et orate ad Dominum Deum vestrum, ut auferat à me mortem istam. Egressus Moyses de conspectu Pharaonis, oravit ad Dominum. Qui flare fecit ventum ab occidente vehementissimum. et arreptam locustam projecit in mare Rubrum. *ñ. Amen.*

Hymnus. Æternæ lucis Conditor. Quære sèlio. 170.

Capitula. Deus, qui panem cœli filiis omnium hominum tribuis, terrenumque animal Angelorum adipe pascis; frumentationem verbi tui nobis in abundantia tribue: eoque nos spiritali refice cibo, quo patres nostros allevasti in eremo.

Pater noster.

Lauda. In toto corde meo, Deus, exquisivi te : *P. Ne repellas me à mandatis tuis. ÿ. In toto corde meo abscondi eloquia tua : ut non peccem tibi. P. Ne repellas me. ÿ. Gloria, et honor Patri, etc. P. Ne repellas me.*

Oratio. In via testimoniõrum tuõrum, Domine, quasi in omnibus divitiis delectamur, **208** neque enim quidquam nobis deesse credimus, cum te propitium adesse cognoscimus. *ñ. Amen. Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.*

Ad Tertiam.

Sapientia Salomonis (Cap. 11).

ñ. Deo grãtias.

Fili, sapientiam enim, et disciplinam qui abjicit, infelix est : et vacua est spes illõrum, et labores sine fructu, et inutilia opera eõrum sunt. Mulieres eõrum insensate sunt, et nequissimi filii illõrum. Maledicta creatura illõrum, qui niam felix sterilis incoquinata, quæ nescit thorum in delicto, habebit fructum in respectiõne animarum sanctarum : et spado, qui non operatus est per manus suas malum, nec cogitavit adversus Dominum nequissima : dabitur enim illi fidei donum electum, et sors in templo Domini acceptissima. Bonõrum enim laborum gloriosus est fructus, et quæ non excidet radix sapientiæ. Filii autem adu terõrum in consummatiõne erunt, et ab iniquo thoro semen exterminabitur. Et siquidem longæ vitæ erunt, in nihilum computabuntur, et sine honore erit novissima senectus eõrum. Et si celerris defuncti fuerint, non habebunt spem, nec in die magnitudinis allocutiõnem. *(Cap. 1v.)* Melior est enim generatio cum claritate : immortalis enim est memoria illius : quoniam et apud Deum nota est, et apud homines, et in perpetuum coronata triumphat. *ñ. Amen.*

Lectio libri Exodi (Cap. 1).

ñ. Deo grãtias.

In illis diebus : Dixit Dominus ad Moysen : Extende manum tuam in cælum : et sint tenebræ super terram Ægypti, tam densæ ut palpari queant. Extendit Moyses manum in cælum : et factæ sunt tenebræ terribiles in universa terra Ægypti tribus diebus. Nec frater vidit fratrem suum, nec movit se de loco in quo erat : ubicumque autem habitabant filii Israël,

lux erat. Vocavitque Phærao Moysen et Aaron, et dixit eis : Ite, sacrificate Domino : oves tantum vestrae et armenta remaneant, parvuli vestri eant vobiscum. Ait Moyses : Hostias quoque et holocausta dabis nobis, quæ offeramus Domino Deo nostro. Cunctique greges pergunt nobiscum : non remanebit ex eis ungula, quæ necessaria sunt in cultum Domini nostri : præsertim cum ignoremus quid debeat immolari, donec ad ipsum locum perveniamus. Induravit autem Dominus cor Pharaonis, et noluit dimittere eos. Dixitque Phærao ad eum : Recede à me, cave ne ultra videas faciem meam : quocumque die apparueris mihi, morte morieris. Respondit Moyses : Ita fiet ut locutus es, non videbo ultra faciem tuam.

(Cap. xi.) Et dixit Dominus ad Moysen : Adhuc unâ plagâ tantum feriam Pharaonem et Ægyptum, et post hæc dimittet vos, et extra compellet. Dices ergo omni plebi, ut postulet vir ab amico suo, et mulier à vicina sua, vasa argentea et aurea. Dabit autem Dominus gratiam populo coram Ægyptiis. Fuitque Moyses vir magnus valde in terra Ægypti coram servis Pharaonis et omni populo. Et ait Moyses : Hæc dicit Dominus : Mediâ nocte ingrediar in Ægyptum : et morietur omne primogénitum in terra Ægyptiorum, à primogénito Pharaonis qui sedet in solio ejus, usque ad primogénitum ancillæ, quæ est ad molam, et omnia primogénita jumentõrum. Eritque clamor magnus in universa terra Ægypti, qualis nec antea fuit, nec postea futurus est. Apud omnes autem filios Israël non mutiet canis ab homine usque ad pecus : ut sciatis quantum miraculo dividat inter Ægyptios et Israël. Descendentque omnes servi tui ad me, et adorabunt me, dicentes : Egrederere tu, et omnis populus qui subiectus est tibi : post hæc egrediemur. Et exivit à Pharaone iratus nimis. Dixit autem Dominus ad Moysen : Non audiet vos Phærao, ut multa signa fiant in terra Ægypti. Moyses autem et Aaron fecerunt omnia ostenta quæ scripta sunt coram Pharaone. Et induravit Dominus cor Pharaonis, nec dimisit filios Israël de terra sua *(Cap. xii).* Factum est autem in noctis medio, percussit Dominus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito Pharaonis, qui sedebat in solio ejus, usque ad primogénitum jumentõrum. Surrexitque Phærao nocte, et omnes servi ejus, cunctaque Ægyptus : et ortus est clamor magnus in Ægypto : neque erat domus in qua non jaceret mortuus. Vocatisque Moyses et Aaron, ait : Surgite, egredimini à populo meo, vos et filii vestri : ite, immolate Domino sicut dicitis. Oves vestras, et armenta assumite ut petieratis, et abeantes benedicite mihi. Urgebantque Ægyptii populum de terra exire velociter, dicentes : Omnes moriemur. Tulit igitur populus conspersam farinam antequam fermentaretur : et ligans **209** in palliis, posuit super humeros suos. Fecerunt filii Israël sicut præceperat Dominus Moysi : et petierunt ab Ægyptiis vasa argentea et aurea, vestemque plurimam. Dedit autem Dominus gratiam populo coram Ægyptiis ut commodarent eis : et spoliaverunt Ægyptios.

Profectique sunt filii Israël de Ramesse in Socoth, sexcenta ferè millia peditum virorum, absque parvulis. Sed et vulgus promiscuum innumerabile ascendit cum eis, oves et armènta et animantia diversi generis multa nimis. Coxeruntque farinam, quam dudam consparsam de Ægypto tulerunt: et fecerunt subcineritios panes azymos: neque enim poterant fermentari cogentibus extre Ægyptiis, et nullam facere sinentibus moram: nec pulmenti quicquam occurrerat præparasse. Habitatio autem filiorum Israël qua manserunt in Ægypto, fuit quadringentorum triginta annorum. Quibus expleis, eadem die egressus est omnis exercitus Domini de terra Ægypti. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Adjuva nos Deus salutaris noster: propter gloriam nominis tui Domine. *Psalmus lxxviii.*

Oratio. Propitius esto peccatis nostris Domine; et propter honorem nominis tui perfectâ nos reërea libertate: nec, dum nostro peccatorum elógio adterimur, in opprobrium gentium redgamur: Ergo ut nos severitate non púnias pœnæ; causam nobis scelerum abne: atque in conspectu tuo gémitus compeditorum intróeat; ut de occulto tuo in manifestó nostro grátia indulta procedat. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Libera nos Domine propter nomen tuum: et notam fac nobis poténtiam tuam. *Psalmus cv.*

Oratio. Salva nos, Domine, qui auctor es nostræ salutis: et congrega nos de nationibus; qui redemptis libertas, et redemptio factus es liberatis: Concède itaque nobis, ut qui nunc malorum permixtione gémmus, te protegente ac decernente, in tranquillitate, quâ Sanctos suscipis, gaudeamus. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 3. Visita nos, Domine, in salute tua. *Psalmus cv.*

ñ. Miserere, et parce nobis, Domine, qui pietatem plûs diligis, quam iudicium requiris; et ideò dissimulas peccata; P. Ut habeas quibus miserearis. ÿ. Confusio, et opprobrium facti sumus omnibus, qui colébant te: ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum neque auferas misericórdiam tuam. P. Ut habeas. Reiteretur ñ.

Preces. Dicamus omnes: Miserere nobis, Deus, P. Miserere nobis. ÿ. Mundi rector et redemptor Jesu Christe, rerum actor, P. Miserere nobis. ÿ. Qui exaudis obsecrantes, et gementes intúcris. P. Miserere nobis. ÿ. Parce nostris jam delictis, favens vultum pietatis. P. Miserere nobis. ÿ. Hujus urbis, atque plebis conservator esto vigil. P. Miserere nobis. ÿ. Peccavimus tibi, Deus: indulgéntiam postulamus. P. Miserere nobis.

Hymnus. O Nazarene, lux Bèthlehem. *Quære fol. 144.*

Capitula. Salvos nos fac, Domine Deus noster, et in salute tua visita: nec iniquitatis nostræ pœna, sed amoris tui nos humiliet disciplina; ut tua gloriemur

in laude, et consistamur in nomine: nos quoque ad videndum, electorum tuorum excitet bonitas; et ad laudandum, regni tui acciscat hereditas.

Pa'er noster.

Ad Sextam.

Propheta. Quære fol. 133.

Antiphona 1. Ad te levamus oculos nostros, qui habitas in caelis. *Psalmus cxxii.*

Oratio. Sicut servorum in manibus Dominorum suorum sunt oculi; ita nostri ad te, Domine. quousque et peccantibus noxam dimittas, et vapulantium plagas eminas; impertias alimenta egénis; et mede lau tribuas vulneratis. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Convertè Domine captivitatem nostram, sicut torrens in austro. *Psalmus cxv.*

Oratio. Convertere Domine captivitatem nostram ab inlecebrósia inimici seductionibus redimèndo: et reple consolatione indulgéntiæ, quos desolatos prospicis ob admissiónem nequitiæ: da nobis, quæsumus, contriti cordis humilitatem quære: et inquinamènta quæ nos polluant, fluentis lachrymarum ablùere: sic etiam confessionis remédia seramur in lachrymis, ut indulgéntiæ fructus metamus in gaudiis. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Benedictio Domini super vos: benedicamus vos in nomine Domini. *Psalmus cxxviii.*

210 ÿ. Peccata nostra dominantur nobis, et in tribulatione magna sumus. P. Placare jam, Domine, et libera nos. ÿ. Peccavimus cum patribus nostris: injuste egimus, iniquitatem fecimus. P. Placare. Reiteretur ñ.

Preces. Exaudi nos, Domine, exaudi: P. Et miseratus dona nobis veniam. ÿ. Altissime factor cœli et terræ, peccatum nostrum dimitte. P. Et miseratus. ÿ. Vide Domine plebis tuæ lamenta: effunde plaviam largam. P. Et miseratus. ÿ. Dimitte, quæ gementes fatemur, et presta, quæ postulamus. P. Et miseratus. ÿ. Succurre jam pœnitentibus, Christe, ac preces omnium audi. P. Et miseratus.

Hymnus. O Nazarene, lux. *Quære fol. 144. Capitula.* Domine Jesu Christe, qui pro nostræ. *fol. 160.*

Ad Vesperum.

D *Lauda.* Sol agnovit occasum suum. Posuisti téæbras, et facta est nox.

Domínus sit semper vobiscum. *ñ. Et cum spiritu tuo.*

Antiphona. Deus tu convertens vivificabis nos: et plebs tua lætabitur in te. *Psalmus lxxxiv.*

Lauda. Véniat super nos, Domine, misericórdia tua: P. Salutare tuum, et eloquium tuum. ÿ. Et respondébo exprobrantibus mihi verbum: quia speravi in sermonibus tuis. P. Salutare tuum. ÿ. Glória, et honor. P. Salutare.

Hymnus. Christe precamur. *Et Capitula.* Nonarum Horarum spatii. *folio 173. Lauda.* In toto corde meo Deus. *fol. 207.*

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III. *Oratio.* Quamvis Dómine. *Quere fol.* 141.

Antiphona 1. Consteámur Dómino misericórdias ejus : et mirabilia filiis hóminum. *Psalmus* CVI.

Oratio. Consteámur tibi, Dómine, misericórdias tuas; quibus nos de intéritu rédimis; et de regiõibus congregátes errórum, compáge charitátis, fidei as-ensióne conjungis. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. De necessitatibus nostris libera nos, Dómine. *Psalmus* CVI.

Oratio. De necessitatibus nostris libera nos Dómine : et animárum nostrárum inédiam verbi tui ádipe pascere; sedentésque in ténébris et umbra mortis, lucis tuæ inlústra serenitáte. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Mitte verbum tuum, et sana nos Dómine. *Psalmus* CVI.

Oratio. Mitte verbum tuum Dómine ad sanándum nos : et de intéritu, quo nostro pòndere procéllimur, érue : ut quia nos, neminimus, Verbi tui formátos opificio; ejus rursúm reformémur império. Tu nos, dum tribulámur, clamántes exáudi; ac de inféstis necessitatibus tribue libertátem : ut ad te de confessióne nostra laudátio procedat; et coram filiis hóminum pronuntiáta nos gratificent mirabilia tua. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

ñ. Querite me in angústia vestra, dicit Dominus.

P. Exurgéntes aute lucem convertimini : et dicite : Revertámur ad D-um nostrum. *ñ.* Querite Dóminum dum inveniri potest : invocáte eum dum propé est. *P.* Exurgéntes ante.

In Láudibus.

Antiphona. Cor contritum et humiliátum Deus ne despicias. *Psalmus* L.

Oratio. Cordis nostri secréta, quæ quotidie curis carnálibus sordidántur, hyssópi verbi tui, omnipotens Deus, adsparsióne mundéntur : recédant à nobis cállidus seminátor : ut Christus in nobis máneat consolátor. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Tua est Dómine magnificéntia, et poténtia, et glória : et tibi laus.

Cánticum (Paralipómenon I, cap. XXIX).

Benedictus es Dómine Deus Israël patris nostri * ab ætérno in ætérnum.

Tua est enim Dómine magnificéntia, et poténtia, et glória, atque victória : * et tibi laus :

Cuncta enim quæ in cælo sunt, et quæ in terra sunt : * tuum Dómine regnum, et tu es super omnes príncipes.

Tua sunt divitiæ, et tua est glória : * in manu tua virtus et poténtia : in manu tua magnitúdo, et impériam hóminum.

Nunc igitur constébinur tibi, * et laudábimus nomen tuum inelctum.

A. Ego autem quis, * et pópulus meus quis, ut possimus hæc tibi univérsa promittere?

Tua sunt ómnia : * et quæ de manu tua accepimus, dédimus tibi.

Peregrini enim sumus coram te, * et advenæ, sicut omnes patres nostri.

211 Dies nostri quasi umbra super terram, * et nulla est mora.

Dómine Deus meus, omnis hæc eópia, quam comparávi ut ædificétur domus nómini sancto tuo, * de manu tua est.

Scio Deus meus quòd probas corda, * et simplicitátem diligis.

Unde et ego in simplicitáte cordis mei lætus obtuli univérsa hæc : * et pópulum tuum, qui híc repértus est, vidi eum ingénti gáudio tibi offérre donária.

Dómine Deus Abraham, Isaac, et Israël, patrurn nostrórum, * custódi in ætérnum hanc voluntátem cordis eorum, et semper in veneratióne tua mens ista permáneat.

Oratio. Te amplissimæ largitátis Dóminum deprecámur, ut donórum cœlestium cópiam de manu tua accipiámus, quam tibi ob constituéndam domum tuam in nostris córdibus præparémus : tibi que votis simplicibus, quæ tua sunt offerámus; ac nomen tuum inelctum multimodá confessióne laudémus. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Ad Benedictus. Antiphona. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos. *P.* Opera mánuum nostrárum dirige super nos. *ñ.* Respice in servos tuos, et in ópera tua, et dirige filios eórum. *P.* Et ópera mánuum nostrárum.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6. *Lauda.* In sanctis ejus laudáte Dóminum. *P.* Laudáte.

Lectio libri Exodi (Cap. XVII).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Profécta omnis multitúdo filiórum Israël de desérto Sin per mansiões suas, juxta sermónem Dómini, castrametáti sunt in Ráphidim, ubi non erat aqua ad bibéndum pópulo. Qui jurgáti sunt contra Móysen, et dixerunt : Da nobis aquam, ut bibámus. Quibus respóndit Móyses : Quid jurgámini contra me? cur tentátis Dóminum? Sitiivit ergo pópulus ibi pro aquæ penúria, et murmurávit contra Móysen : Cur nos exire fecisti de Ægypto, ut occideres nos, et filios nostros, ac juménia siti? Clamávit autem Móyses ad Dóminum, dicens : Quid faciám pópulo huic? adhuc pusillum, et lapidábunt me. Ait Dóminus ad Móysen : Antecède pópulum, et sume tecum de senióribus Israël : et virgam quâ percussisti flúvium, tolle in manu tua, et vade. Ecce ego stabo coram te, supra petram Horeb : percutiésque petram, et exibit ex ea aqua, ut bibat pópulus. Fecit Móyses itá coram senióribus Israël : et vocávit nomen loci illius, Tentátio, propter júrgium filiórum Israël, et quia tentáverunt Deum, dicéntes : Estne Deus in nobis, an non? Venit autem Amalec, et pu-

guābat contra filios Israël in Ráphidim. Dixitque Móyses ad Jósuē : Elige viros : et egressus, pugna contra Amalec crās : et ego stabo in vérticem collis, habens virgam Dei in manu mea. Fecit Jósuē ut locūtus fuerat Móyses, et pugnāvit contra Amalec : Móyses autem et Hur ascendérunt super vérticem collis. Cūmque elevasset Móyses manus, vincēbat Israël : sin autem paúlulum remisisset, superābat Amalec. Manus autem Móysi erant graves : sumēntes igitur lapidem, posuérunt subter eum, in quo sedit : Aaron autem et Hur sustentābant manus ejus ex utrāque parte. Et factum est ut manus ejus non lassarēntur usquē ad occāsum solis. Fugavitque Jósuē Amalec, et pópulum ejus in ore gládii. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Scribe hoc in monumentum in libro, et trade áuribus Jósuē : delēbo enim memoriā Amalec sub cælo. *Edificavitque Móyses altāre Dómino : et vocāvit nomen ejus, Dóminus exaltatio mea.*

Hymnus. Deus creātor ómnium. fol. 175.

Capitula. Sit splendor tuus, Dómine, super nos : et nostrārum ópera manuum tu dirige, tu concède : atque in servos tuos propitiis respice : et luce tuā benedictum in nos óperum gémina dirige.

Pater noster. Et ne.

Lauda. Retribue servo tuo, vivam : P. Et custódiā, Dómine, sermónes tuos. ŷ. Revéla óculos meos : et considerābo mirabilia de lege tua. P. Et custódiā. ŷ. Glória. P. Et.

Oratio. Concupiscat ánima nostra, Dómine, desiderāre judícia tua in omni tempore : et hoc nobis solum vigeat in amóre, quod ætérno tuo præparētur in múnere. ű. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (Cap. xxvii).

ű. Deo grátias.

Fill, sicut avis transmigrans de loco suo, sic vir qui derelinquit locum suum. Unguēto et váriis odóribus delectātur cor : et bonis amici consiliis ánima dulcorātur. Amicum tuum et amicum patris tui ne dimiseris **212** in die afflictionis tuæ : et domum fratris tui ne ingrediāris in die afflictionis tuæ. Mélior est vicinus juxtā, quā́m frater procúl. Stude sapiéntiam, fili mi, et lætífica cor meum, ut possis exprobrānti respondere sermónem. Astútus videns malum, abscondi us est : párvuli transeúntes sustinébunt dispéndia. Tolle vestiméntum ejus, qui fidem facit pro extrāneo : et pro aliénis, aufer ei pignus. Qui benedixit próximo suo voce grandi, de nocte consurgens maledicénti similis erit. Ferrum ferro acúitur, et homo exacuit faciem amici sui. Inférnus et perditio numquā́m repléntur : similiter et oculi hóminum numquā́m satiántur. Cor iniqui exquirrit mala, cor autem rectum exquirrit sciéntiam. ű. Amen.

Lectio libri Exodi (Cap. xviii).

ű. Deo grátias.

In illis diébus : Cum audisset Jethro sacérdos Madiān, cognātus Móysi, ómnia quæ fécerat Deus Móysi,

et Israëlí pópulo suo, eò quòd eduxisset Dóminus Israël de Ægypto : tulit Séphoram uxórem Móysi quam remiserat : et duos filios ejus, quorum unus vocabātur Gersam, dicénte patre : Advena fui in terra aliéna. Alter verò Eliezer : Dóminus enim, ait, patris mei adjútor meus, et éruit me de manu Pharaónis. Venit ergo Jethro cognātus Móysi, et uxor ejus, et filii ejus ad Móysen in deséto, ubi erat castrametatus juxta montem Dei. Et mandāvit Móysi, dicens : Ego cognātus tuus Jethro venio ad te, et uxor tua, et duo filii tui cum ea. Qui egressus in occursum cognāti sui, adorāvit, et osculātus est eum : salutaverúntque se mútuò verbis pacíficis. Cūmque intrāssent tabernáculum, narrāvit Móyses cognāto suo cuncta quæ fécerat Dóminus Pharaóni, et Ægyptiis propter Israël ; universúmque labórem, qui accidisset eis in itinere, quo liberāverat eos Dóminus. Lætātusque est Jethro super ómnibus, quæ fécerat Deus Israël, eò quòd eruisset eum de manu Ægyptiórum, et ait : Benedictus Dóminus, qui liberāvit nos de manu Ægyptiórum, et de manu Pharaónis, qui éruit pópulum suum de manu Ægypti. Nunc cognóvi, quia magnus est Dóminus super omnes deos : eò quòd superbè égerint contra eos. Obtulit ergo Jethro cognātus Móysi holocáusta et hóstias Deo : venerúntque Aaron et omnes senes Israël, et comedérunt panem cum eo coram Dómino. Altera autem die sedit Móyses ut judicāret pópulum, qui assistēbat Móysi de manē usquē ad vésperum. Quod cūm vidisset cognātus Móysi, omnia sclicet quæ agēbat in pópulo, ait : Quid est hoc quod facis in plebe ? cur solus sedes, et omnis pópulus præstolātur de manē usquē in vésperum ? Cui respóndit Móyses : Venit ad me pópulus quærens senténtiam Dei. Cūmque acciderit eis aliqua disceptatio, veniunt ad me ut júdicem inter eos, et ostēdam præcépta Dei, et legem ejus. Et ille : Non bonam, inquit, rem facis : stulto labóre consumiis et tu, et pópulus iste qui tecum est : ultra vires tuas est negótium, solus illud non póteris sustinere. Sed audi verba mea atque consilium, et erit Dóminus tecum. Esto tu pópulo in his quæ ad Deum pértinent, ut réferas quæ dicúntur ad eum : ostēdasque pópulo cerimónias et ritum coléndi, viamque per quam ingredi débeant, et opus quod fácere débeant. Próvide autem de omni plebe viros potétes, et timétes Deum, in quibus sit véritas, et qui odérunt avaritiam, et constitue ex eis tribúnos, et centuriónes, et quinquagenários, et decānos, qui júdicent pópulum omni tempore : quicquid autem majus fuerit, réferant ad te, et ipsi minóra tantúmmodò júdicent : leviúsque sit tibi, partito in alios honóre. Si hoc féceris, implébis impérium Dómini, et præcepta ejus póteris sustentare : et omnis hic pópulus revertétur cum pace ad loca sua. Quibus auditis, Móyses fecit ómnia quæ ille suggessit. Et electis viris strénuis de cuncto Israël, constituit eos príncipes super Israël, tribúnos, et centuriónes, et quinquagenários, et decānos. Qui judicābant plebem Dómini omni tempore : quicquid autem grávius erat,

referébant ad eum, facilióra tantúmmodo iudicántes. A Dimisitque cognátum suum : qui reversus abiit in domum suam. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Miséricors, et mi-erátor, et justus Dóminus. Benignus homo, qui miserétur. *Psalmus cxi.*

Oratio. Miséricors Domine et juste, fac nos semper esse misericórdes; et commodatí aliénæ totá adesse facilitáte : nec obauditó malo nos, dum iudicáveris, térreas; sed tuam ad dexteram gloriificándos státuas. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Ego cognóvi, quám magnus est **213** Dóminus, et Deus noster præ ómnibus diis. *Psalmus cxxxiv.*

Oratio. Dómine, qui edúcens nubes ab extrémó terræ, orbem univérsum sanctis replésti doctóribus; fúlgura in pláviám convérte miséricors : ut præcáptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres : benedicéndo reficias : tuæque replétos grátiá ubériús benedicas. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antiphona 3. Constitémuni Dómino, quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus. *Psalmus cxxxvi.*

ñ. Peccávimus tibi Deus; fac misericórdiam. P. Et ántequàm pereámus liberet nos manus tua. *ñ.* Quarè in perpétuúm oblivisceris no tré, derelinquis nos in longitudínem d. érum. *P.* Et ántequàm.

Preces. Indulgéntiam postulámus, Christe, exáudi. *P.* Placáre, et miserére. *ñ.* Jesu unigénite Dei Patris Filius; qui es imménsæ bonitátis, Dómine. *P.* Placáre. *ñ.* Cuncti te genitibus exorántes, poscimus; cunctique simul deprecántes, quæsumus. *P.* Placáre. *ñ.* Tua jám cleméntia mala nostra súperet : tuo jam seréno vultu in nos respice. *P.* Placáre. *ñ.* Remissionem ómnium peccatórum quæsumus; indulgē, quæsumus, clemens, mala quæ commisimus. *P.* Placáre, et miserére.

Hymnus. O Nazarène, lux. *Quare fol. 144.*

Capitula. Tibi, Dómine, constitémur, qui cœlos intelléctu fecisti; et eruditos sublímis sapiéntiá : qui fundásti terram super aquam; et supra sæculum lábile erexisti Ecclésiám tuam; fac, ut nos fluida mundi delectaménta non óbruant, sed virtútes accéptæ ad supérna sustóllant.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Sextam.

Lectio libri Ezechielis Prophætæ (Cap. xxxiii).

ñ. Deo grátias.

Factus est sermó Dómini ad me, dicens : Fili hóminis dic ad domum Israël : Sic locútus estis, dicétes : Iniquitátes nostræ, et peccáta nostra super nos sunt, et in ipsis tabéscimus : quómódo ergo vivere poterimus? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem ímpii, sed ut revertátur ímpius á via sua, et vivat. Convertímuni á viis vestris péssimis : et quarè moriémuni domus Israël? Tu itaque fili hóminis dic ad filios p puli tui : Justitia justí non liberábit eum in quacúmque die peccáverit : et in-

pietas ímpii non nocébit ei, in quacúmque die convérsus fuerit ad iniquitátem suam : et justus non poterit vivere in justitia sua, in quacúmque die peccáverit. Etiam si dixeró justo quód vitá vivat, et confus in justitia sua lécerit iniquitátem : omnes justitiæ ejus oblivióni tradéntur, et in iniquitátem suam, quam operátus est, in ipsa moriétur. Si autem dixeró ímpio : Morte moriétis : et égerit pœniténtiam á peccáto suo, feceritque iudiciúm et justitiám, pignus restitúerit ille ímpius, rapinámque reddiderit, in mandátis vitæ ambuláverit, nec fecerit quicquam inístum : vitá vivet, et non moriétur. Ait Dóminus Deus omnipotens. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Qui érigit elisos : Dóminus solvet compeditos. Dóminus illúminat cæcos, Dóminus diligit justos. *Psalmus cxlv.*

Oratio. Dómine, qui érgis elisos, et solvis compeditos, atque illúminas cæcos : nos quoque érige cùm lapsus inclinant; et solve, cùm peccáta circúmligant; atque illúmina, cùm nos ignorántiæ caligo circúmdat : ut ánima nostra te semper laudet; et vita nostra fidéli devotióne sit húmilis : et quia tui múnis est quód sumus, tibi sérviat omne quód vivimus. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 2. Qui sanat contritos corde, et alligat contritiónes eórum. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus. *Psalmus cxlvi.*

Oratio. Deus, qui sanat contritos corde; plagæ nostræ medélam impénde : et qui stellárum númeras multítudínem; nos ad vitam prædestinátis adjúnge : ut beneplácitum tibi sit in nobis; et in salúte nos ætérna júbeas exaltári. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 3. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nobis. *Psalmus cxxii.*

ñ. Miserére, quia Deus es. P. Miséricors miserére, quia peccávimus tibi. *ñ.* Ad te levámus oculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miséricors miserére.

Preces. Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua. *P.* Velóciter. *ñ.* Inclýte Deus, pátiens clamórem nostrum intéllige. *P.* Velocitér. *ñ.* Nostris adésto précibus, et dona nobis, quæ pétimus. *P.* Velocitér. *ñ.* Tuá nos, Pater, dexterá á malis ómnibus libera. *P.* Velocitér. *ñ.* Illúmiat preces, Dómine, **214** benignis áuribus pércipe. *P.* Velocitér. *ñ.* Abstérge á nostris sénsibus zelum peccáti, et ódii. *P.* Velocitér. *ñ.* Remitte ómnia discrímína, nosque placátus justifica. *P.* Velocitér. *ñ.* Inténde benignus, súpplices gémitus ómnium súscipe. *P.* Velocitér. *ñ.* Cùm véneris iudex ómnium, redémpsis esto suffrágiúm. *P.* Velocitér.

Hymnus. O Nazarène, lux. *fol. 144.*

Capitula. Sicut óculi servórum in mánuibus Dóminórum suórum sunt; ita nostri ad te, Dómine : quousquè et peccántibus noxam dimittas, et vapulántium plagas emínuas; impértias aliménta egénis; et medélam tribuas vulnerátis.

Pater noster.

IN TERTIO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vesperum

Lauda. Sacrificâte sacrificium vespertinum *P.* Et sperâte filii hominum in Dômino. *ŷ.* Confitemini Dômino, et invocâte nomen ejus. *P.* Et sperâte.

Dôminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Perscrutemur vias Dômini, et interrogemus corda nostra, si non sunt duplicia. *P.* Et sic stemus ante faciẽm Dei mundo corde, et non bilingues. *ŷ.* Quia non repellet Dôminus plebem suam; et hereditatẽ suam non derelinquet. *P.* Et sic stemus.

Dôminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Bonum mihi est quod humiliasti me, Deus, ut viscum justificationis tuas. *P.* Bonum mihi lex oris tui, super millia auri et argenti. *ŷ.* Bonitatem fecisti cum servo tuo Dômine: secũndũ verbum tuum. *P.* Bonum.

Hymnus.

Christe immẽse, Dominãtor sancte,
Custodi plebem, quam tu redemisti
Sanguine sacro tuo pretioso;
Ipse salvasti.

Clãritas fulget, Dominusque fecit,
In Bethania ad Lazarum venit,
Quem suscitavit, et gloriã suã
Manifestavit.

Martha autem domi retenta,
Quem expectabat; pietas immensa
Illi occurrat, et annuntiãvit
Sororque Martha.

Magister adest. Occurrunt sorores,
Et lachrymantes, Christum confitentes
Sic meruerunt, ut vidẽrent fratrem
Suum resurgentem.

Ad inonumentum exclamabat Jesus:
Lazare veni, Dominusque tecum.
Ile surrexit, et omnis caterva
Ibi convertitur.

In Samaria ut homo sivit,
Et mulieri peccata dimisit,
Cæcus enim mutus lumen magnum
Vidit in Siloẽ.

In Samaria fecit confitentes,
In Bethania Lazarum surgentem,
Surdos audientes, et mutos loquentes,
Quos visitavit.

Glória Patri, Trino Sempiterno
Glória Christo, Spiritusque Sancto:
Prædicet Trinum piã voce nomen
Omne per ævum.

ñ. Amen.

Supplicatio. Orẽmus Redemptõrem mundi, etc.

Capitula. Quarti nunc et decimi diẽi de nostrõrum diõrum decimis currículo jam perãcto, ad te levãmus oculos nostros, Dômine, qui habitas in cœlis; impẽde jam et misericordiam miseris, et medelam porrige vulnerãtis, Tu nobis adgrẽssum iter placidum effice: tu cor nostrum in mandatõrum tuõrum sã-

A mitis dirige: per te lucis inveniamus viã: per te luminosa amoris tui capiamus incẽdia: tu laboribus requiem, tu laborantibus tribue mausionem; ut horum diõrum observatiõne tibi placentes, gloriã tuã mereãmur esse participes.

Pater noster.

Humiliãte vos benedictiõni.

Dôminus sit. *ñ.* Et cum spĩritu tuo.

Benedictio. Christus Dei filius labores vestros propitiãtis aspiciat, et cordis vestri tẽnebras illuminando submõveat. *ñ.* Amen. In mandãtis quoque illius ita viã vestrã felicitẽr dirigantur, ut justificatiõnum ejus mereantur sempẽr obtinẽre provẽntum. *ñ.* Amen. Quo et cursum vestri laboris propitiãtis adjuvet, et cœcitatĩs vestrã tẽnebras miserãtus illũstret. *ñ.* Amen.

B

Per.

Dôminus sit. *ñ.* Et cum spĩritu tuo.

Lauda. Defecit in salutãri tuo anima mea: *P.* Et in verbo tuo sperãvi, Dômine. *ŷ.* Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes: Quando consolaberis me? *P.* Et in verbo. *ŷ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et in verbo.

Orãtio. Defecit in salutãri tuo anima nostra, Dômine: desiderio indefesso proficiat **215** exuberantis gratiã dono, perceptura consolatiõnem in prãmio. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuã.

Lauda 2. Bonitatem fecisti cum servo tuo Dômine; *P.* Secũndũ verbum tuum justifica me. *ŷ.* Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dômine: quia mandãtis tuis credidi. *P.* Secũndũ. *ŷ.* Glória. *P.* Secũndũ.

C

Orãtio. Bonitatem et disciplinã et sciẽntiam doce nos Dômine: ut nec malitia asperos; nec desidia remissos; nec stultitia reddat ignãvos. *ñ.* Amen.

Psalmus. Miserere mei Deus *Totus cum Glória.* Et Kyrie, elẽison. Christe, elẽison. Kyrie, elẽison.

Pater noster. Et ne nos.

Preces. Dômine misericordiãrum, *P.* Obliviscere peccata nostra. *ŷ.* Qui vitam mortuis, cœcis lumen, auditum surdis dedisti. *P.* Obliviscere. *ŷ.* Qui mutis eloquium, claudis gressum, leprosis sanitatem dedisti. *P.* Obliviscere. *ŷ.* Qui injurias carnis nostrã in tuo corpore pertulisti. *P.* Obliviscere.

D *Orãtio.* Exaudi oratiõnem nostrã. fol. 158.

Ad Matutinum.

Hymnus. Æternẽ rerum Cõnditor. fol. 3.

Orãtio. Ætẽrnum te Dôminum, rerũque omniũ conditõrem, cunctõrum vox canit fideliũ, qui et certos limites figis, et metas, quibus nox secernãtur et dies, æternã lege constituis: abyssus etenim sapiẽtiã tuã, et mortaliũ allevãret fastidium, aliud labori concessit, aliud quieti servãvit: Præsta, ergo, omnipotens Deus, ut mens ægra sopõre, dum gallo canente, admonẽtur, alacritẽr currens, ad spẽm rẽdeat lucis, et primitias diũrni laboris in tuis sempẽr impẽdat officiis. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 1. Dômine quid multiplicãti sunt, qui

tribulant me? Tu autem Dómine suscēptor meus es. **A**
Psalmus III.

Antiphona 2. Dele Dómine iniquitátes meas. *Psalmus I.* *Antiphona 3.* In te confidit ánima mea. *Psalmus XVI.*

Orátio. Dómine Deus, apud quem consistētes medélam salútis invēniunt; dele piaculórum vúlnera de cōrdibus hóminum; et ostēde super nos cleméntiæ tuæ clarissimum vultum; tuúnique clamóribus supplicum inclina sanctum auditum: Effúnde méritibus nostris tuæ grátie donum: et concēde postulántibus remédium quæsitum: ac quia ad impendéndam débitum nostræ servitátis consurgimus; effúnde benedictiónis et salútis abundantiam super pópulum tuum: ac dele miséricors scelus contráctum; et fac nos esse liberos à reátu facinorum: **B**
audi gémitus peténtium; largire indulgéntiæ fructum; et clamóribus pulsántum fidélium concēde singulis suffrágium postulátum. **ñ.** Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Convérte nos Deus salutáris noster: *P.* Et avérte iram tuam à nobis. Ne in ætérnum irascáris nobis. **ñ.** Deus tu convérteus vivificábis nos: et plebs tua lætábitur in te. *P.* Et avérte. **ñ.** Glória, et honor.

Orátio. Convérte nos Deus salutáris noster ad te, ut avértas iram tuam à nobis; quia áderit respirámen, si suspēderis furórem: sit cleméntia próxima, ut procúl sit ira: convérte nos, ut miserándo vúlnera nostra sanes: ne avérso justé pro peccáto, plagas pótiús multiplices. Ergo rogámus, ut præveniát justitias pietas, et præoccupet pœnam indulgéntia; nos quoque ad te convérte; ut tribuas salutem, et súbtrahas ultiónem. **ñ.** Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Judicáte pupillo, et egéno: *P.* Húmitem, et páuperem justificáte. Eripite páuperem et egeñum: de manu peccatóris liberáte eum. *P.* Et páuperem. **ñ.** Glória, et honor.

Orátio. Exúrge, Dómine, qui júdicas terram: et qui fidem ómnium géntium pius possessor inhábitas, ne patiáris nos in ténebris remanére; sed fac nos lumen tuæ veritátis aspícere: ut fundaménta fidei nostræ non super arénam, quam turbo dejiciat, edificémus; sed supra petram, cujus tu es firmitas, conlocémus. **ñ.** Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Tu nobis es, Dómine, refúgium à pressúra, quæ circumdedit nos. *P.* Multa sunt enim flagélla peccatórum nostrórum. **ñ.** Pro hac orábit ad te omnis sanctus in témpore opportúno. *P.* Multa. **ñ.** Glória, et honor.

Orátio. Da nobis Dómine peccatórum remissionem, qui purgátis præstas beatitudínem: **216** esto refúgium à pressúra damnatiónis, qui indútor es libertátis: et quia multa flagélla peccatórum in nobis plagá inruente sentimus, in te confidendo, circumdári nos tuá misericórdiá sentiámus. **ñ.** Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Quis te consolábitur virgo filia Sion, quia magna est sicut mare contritio tua? Effúnde sicut aqua cor tuum. *P.* In conspéctu Dómini extolle ad eum manus tuas pro remédio peccatórum tuórum. **ñ.** Deduc quasi torrentem láchrymas per diem, et noctem, et non táceant pupillæ oculi tui. *P.* In conspéctu. **ñ.** Glória; et honor.

Orátio. Consoláre nos, Dómine, in tribulatióne nostra, qui quotidie peccátis contristámur, et compunge cor nostrum ad effundendas láchrymas, sicut aqua in conspéctu tuo: ut extollentes ad te manus nostras, numquám humanis dejiciámur in láudibus; sed te, in quo summa est gloriatio, tui mētores, delectémur. **ñ.** Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Sicut partúriens próxima est partui, et in dolore suo clamat: ita facti sumus dilécto. Propter timórem tuum Dómine, in útero accépimus, et parturivimus spiritum salútis, quem fecisti super terram.

Cánticum. De nocte víxilat. *fol. 64.*

Ad Benedictus. Antiphona. Mané astábo tibi, et vidébo te: quóniam tu es Deus, volens iniquitátem. **ñ.** Verba mea áuribus pécipe Dómine, intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiónis meæ, rex meus et Deus meus. Quóniam ad te orábo Dómine.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *Quære fol. 6.*

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis omnes stellæ et lumen. Cœli cœlórum, et aquæ, quæ sunt supra cœlos, *P.* Laudent nomen Dómini. **ñ.** Reges terræ, et omnes pópuli: principes, et omnes júdices terræ. *P.* Laudent.

Lectio libri Númeri (Cap. XII).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Mitte viros, qui considerent terram Chánaan, quam datúrus sum filiis Israël, singulos de singulis tribubus, ex principibus. Fecit Móyses quod Dóminus imperáverat, mittens principes viros de deserto Pharan, quorum ista sunt nómina. De tribu Ruben, Sémua filium Zechur. De tribu Simeon, Saphat filium Huri. De tribu Juda, Caleb filium Jéphone. De tribu Issachar, Igal filium Joseph. De tribu Ephraim, Osée filium Nun. De tribu Bénéjamin, Phalti filium Rapbu. De tribu Zábulon, Gédidiel filium Sodi. De tribu Joseph, sceptri Manásse, Gaddi filium Susi. De tribu Dan, Ammiel filium Gemalli. De tribu Aser, Sthur filium Michaël. De tribu Néphthali, Nahábi filium Vapsi. De tribu Gad, Guel filium Maáchi: hæc sunt nómina virórum, quos misit Móyses ad considerándam terram: vocavitque Jósuë filium Nun: misit ergo eos ad considerándam terram Chánaan, et dixit ad eos: Ascéndite per meridíanam plagam. Cúmque venérítis ad montes, consideráte terram, qualis sit: et pópulum qui habitátor est ejus, utrúm fortis sit an infirmus: pauci número an plures: ipsa terra, bona an mala: urbes quales, muráte au absque muris: lunus, pinguis

au stérilis, nemorosa an absque arboribus. Confor-
támini, et aíferte nobis de fructibus terræ illius.
Erat autem tempus quando jam præcòquæ uvæ vesci
possunt. Cùmque ascendissent, exploravérant ter-
ram à desérto Sin, usque Robob intrántibus Emath.
Ascenderúntque ad meridiem, et venérunt in Hebron,
ubi erant Achiman et Sisái et Tolmái filii Enac :
nam Hebron septem annis ante Tanim urbem Ægy-
pti còndita est: Pergentésque usque ad Torrèntem
botri, abscedérunt pálmitem cum uva sua, quem
portavérunt in virga duo viri. De malis quoque gra-
nátis et de ficis loci illius tulérunt : qui appellátus
est locus ille Neheléschol, id est, Torrens botri, eò
quòd botrum inde portássent filii Israël. Revertitque
exploratòres terræ post quadraginta dies, omni re-
giòne circúmitá, venérunt ad Móysen et Aaron et ad
omnem còetum filiórum Israël in desértum Pharan,
quod est in Cades. Locutique sunt ad eos et omni
multitúdini ostendérunt fructus terræ : et narravé-
runt, dicéntes : Venimus in terram, ad quam mi-
sistis nos, quæ réverà fluit lacte et melle, quod ex
his fructibus cognóci potest : sed cultòres fortíssi-
mos habet, et urbes grandes, atque murátas. Stir-
pem Enac vidimus ibi. Amalec hábitat in meridie,
et Hethæus et Jebusæus et Amorrhæus in montánis
et Chananæus verò morátur juxta mare et circa fluénta
Jordánis. Inter hæc **217** Caleb compescens murmur
pópuli, qui oriebátur contra Móysen, ait : Ascendá-
mus, et possideámus terram, quóniam poterimus
obtinère eam. Alii verò, qui fúerant cum eo, dicé-
bant : Nequáquam ad hunc pópulum valémus ascen-
dere, quia fortior nobis est. Detraxerúntque terram,
quam inspèxerant apud filios Israël, dicéntes : Ter-
ra, quam lustrávimus, devorat habitatóres suos :
pópulus, quem aspèximus, procéræ státuræ est. Ibi
vidimus monstra quædam filiórum Enac de genere
gigánteo, quibus comparáti, quasi locústæ videbá-
mur. (*Cap. xiv.*) Igitur vociferans omnis turba flevit
nocte illá, et murmuráti sunt contra Móysen cuncti
filii, dicéntes : Utinàm mórtui essémus : et non in
hac vasta solitúdine ! útinam pereámus : et non in-
vidéat nos Dóminus ad terram istam, ne cadámus
gládio, et uxóres ac líberi nostri ducántur captivi.
Nonnè mélius est revérti in Ægyptum? Dixerúntque
alter ad álium : Constituámus nobis ducem, et re-
vertámur in Ægyptum. Quo audito Móyses et Aaron
cecidérunt proni in terrain coram multitúdine fil-
iorum Israël. At vero Jósuè filius Nun, et Caleb filius
Jéphone, qui et ipsi lustráverant terram, scindé-
runt vestiménta sua, et ad omnem multitúdi-
nem filiórum Israël locúti sunt : Terra, quam cir-
cuivimus, valdè bona est : si propítius fúerit Dómi-
nus, inducet nos in eam, et tradet humum lacte et
mello manántem. Nolite rebelles esse contra Dómi-
num : neque timeátis pópulum terræ hujus, quia
sicut panem ità et póssumus eum devoràre : recés-
sit ab illis omne præsidium : Dóminus vobiscum
est, nolite timère. Cùmque clamáret omnis multitúdo,
et lapidibus eos vellet opprimere, apparuit glória

Dómini super tectum fæderis cunctis filiiis Israël. Et
dixit Dóminus ad Móysen : Usquequò detrahít mihi
pópulus iste? Quóusque non credent mihi, in ómni-
bus signis quæ feci coram eis? Fériam igitur eos
pestilentiá, atque consúmam : te autem fáciam prínci-
pem super gentem magnam, et fortiórem quàm
hæc est. Et ait Móyses ad Dóminum : Ut áudiant
Ægyptii, de quorum médio eduxisti pópulum istum,
et habitatóres terræ hujus, qui audiérunt quòd tu
Dómine in pópulo isto sis, et fácie ad fáciem videá-
ris, et nubes tua prótegat illos, et in colúmna nubis
præcedas eos per diem, et in colúmna ignis per no-
ctem : quòd occideris tantam multitúdinem quasi
unum hóminem, et dicant : Non póterat introducere
pópulum istum in terram, pro qua juráverat : id-
circo occidit eos in solitúdine. Magnificétur ergo
fortitúdo Dómini sicut jurásti, dicens : Dóminus pá-
tiens et mitis misericórdiæ, áuferens iniquitátes et
scélera, nullúmque innoxium derelinquens, qui visitas
peccáta patrú in filiiis in tértiam et quartam gene-
ratiónem. Dimitte, óbscero, peccáta pópuli hujus se-
cúndum magnitúdinem misericórdiæ tuæ, sicut propi-
tius fuisti de egrediéntibus ex Ægypto usque ad lo-
cum istum. Dixitque Dóminus : Dimisi secúndum
verbum tuum. Vivo ego, dixit Dóminus : et implé-
tur glóriá Dómini univérta terra. Attamen omnes hómi-
nes qui vidérunt majestátem meam, et signa quæ
feci in Ægypto et in solitúdine, et tentavérunt me
jam per deceu vices, nec obediérunt voci meæ, non
vidébunt Terram quam jurávi pátribus eórum, nec
quisquam ex illis qui detráxit mihi, intuébitur eam.
Servum autem meum Caleb, qui plenus álio spírítu
seedus est me, inducám in Terram hanc, quam cir-
cumlívít : et semen ejus possidébit eam. **ñ**. Amen.

Hymnus. Christe imméuse, dominátor Saucte.
fol. 214.

Capítula. Clamóris nostri intélligens oratiónem,
clarífica lucis æternæ præsentíá manè tibi adstán-
tium vota : dieique perénnis ita præcipe in nobis
candórem effulgère, ut tetrà noctis crassitúdo, et
erróris amíca caligo aufúgiat ; Sol quoque verus suo
nos rádio lustrándo custódiat.

Pater noster.

Lauda. Laus ejus. *Et Orátio.* Laus tua. *Requre*
fol. 181.

In secúndis Vesperis.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in
sancta, et benedicite Dóminum. **ñ**. Qui statis in
domo Dómini, in átriis domús Dei nostri.

O átio. In nóctibus manus nostras ad te extólli-
mus Dómine, ut nos in Ecclésiá tua fixos státuas ; ac
dùm mundiátibus imprimimur sarcínis, nostrá lau-
dári te actiòne concédas. **ñ**. Amen.

Antiphona. Misérere nobis, Deus magne, terribilis,
qui custódis pactum, et misericórdiam invocántibus
te, *P.* Et custodiéntibus mandáta tua. **ñ**. Ecce sic
benedicétur homo, qui timet Dóminum. *P.* Et custo-
diéntibus. **218** **ñ**. Glória, et honor. *P.* Et cu-
stodiéntibus.

Dominus sit semper. *ñ*. Et cum.

Lauda. Revela oculos meos : et considerabo mirabilia de lege tua. Incola ego sum in terra. *P.* Ne abscondas à me mandata tua. *ÿ* Retribue servo tuo, vivam : et custodiam sermones tuos. *P.* Ne abscondas. *ÿ*. Glória, et honor.

Hymnus.

Quarto die jam lætidus

Vitam recëpit Lázarus,
Mortisque liber vinculis
Factus superstes est sibi.

Rivos crudis lórridi
Contacta vestis obsruit,
Fletu rigante supplicis
Arent fluénta sanguinis.

Solátum omni torpóre
Jussit repentè surgere :
Suis vicissim grëssibus
Æger vehébat læctulum.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptóri em.

Capitula. O bone Jesu, amabilis, et admirabilis auctor, accipe sacrificium servórum tuórum : et qui præstitisti Lázaro, ut audiens vocem tuam surgeret ex sepúlchro : præsta nobis, ut te audita capiéntes intérno, resurgámus, per grátiam à proprio scéleris nostri profúndo : quo vocem pie orationis, qua nos te exorare docuisti in terris, sicut eam nunc eorum te fiducialitèr prompsérimus, ita quoque effectum ipsius petitiónis a te percepisse nos gratulamur.

Pater noster.

Humiliáte vos benedictióni.

Dominus sit semper. *ñ*. Et cum spiritu tuo.

Benedictio. Jesus Christus filius Dei, qui mórtuum Lázarus vitæ reddidit pristinæ : ipse nos novæ vitæ sanctificatione perlústret. *ñ*. Amen. Et qui illum solútis mánuum ac pedum nexibus abire præcepit : ipse, vestrórum cómpedum resolutó ligamine, rectis vos sempèr sémitis faciat ambulare. *ñ*. Amen. Quique per tantæ rei miraculum, manifestam fecit pópulis glóriam suam : ipse vos introducat ad gáudia sempitérna. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Dominus sit semper vobiscum. *ñ*. Et cum spiritu tuo.

Lauda. Mirabilia testimónia tua, Dómine : *P.* Ideo scrutata est ánima mea. *ÿ*. Declaratio sermonum tuórum illumina me : et intellectum dat párvulis. *P.* Ideo scrutata. *ÿ*. Glória, et honor.

Oratio. Scrutántes, Dómine, testimóniorum tuórum mirabilia, inluminatiónis tuæ intellectum declará : quique apérto ore vitalem spíritum tráximus, et pinguédinem sancti Sacrificii saginati ructámus : in timóre sempèr eloquiórum tuórum crescámus ;

A atque glóriam aspéctus tui ostensióne pacificá vidémus. *ñ*. Amen.

Alia Lauda 2. Ab omni via mala. *P.* Prohibe pedes meos, Dómine : *ÿ* Quomodo diléxi legem tuam, Dómine ? totá die meditatio mea est. *P.* Prohibe.

Oratio. Ab omni via mala próhibe pedes nostros, Dómine : Verbúmque tuum totá servémus attentióne ; atque à malo recédere, et tibi nos perpétuam fácias complacere. *ñ*. Amen.

Lauda 3. Fundásti terram, et pérmānet. Ordinatióne tuá perseverant dies : *P.* Quóniam omnia sérviant tibi. *ÿ*. In ætérnum Dómine pérmānet verbum tuum in cælo. *P.* Quóniam ómnia.

Oratio. In ætérnum Dómine Verbum tuum, quod pérmānet in cælo, in Ecclesiæ tuæ sempèr inhabitat templo : ut inhabitatóris præsentia habitaculis sit claritas indeféssa. *ñ*. Amen.

Lauda 4. Quómmodo diléxi legem tuam Dómine ? *P.* Totá die meditatio mea est. *ÿ*. Super inimicos meos prudéntem me fecisti manúato tuo : quia in ætérnum mihi est. *P.* Totá die.

Oratio. Da nobis, Dómine, sic diligere legem tuam ; ut eam júgiter meditémur in corde, et accepto tibi perficiámur in opere. *ñ*. Amen.

Alia Lauda 5. Manus tuæ fecerunt me, et plasma-verunt me : *P.* Da mihi intellectum. Dómine, *ÿ*. Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : quia in verbo tuo sperávi. *P.* Da mihi.

Oratio. Ad te Dómine oculos nostros erigimus ; quia mánuum tuárum artificium sumus : da nobis intellectum discéndi mandata tua ; et timéntes te reple lætitiá : véniat in consolatióne nostræ misericórdia tua ; **219** quæ nos et à malis ómnibus éruat, et óperum dignitatem tibi placere edóccat. *ñ*. Amen.

Lauda 6. Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : *P.* Quia in verbo tuo, Dómine, ego sperávi. *ÿ*. Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua : et in veritate tua humiliásti. *P.* Quia in verbo.

Oratio. Præsta nobis Dómine intellectum discéndi mandata tua : instrue nos meditatióne as idná, ut ab omni officio nos non rérahát desidia ; sed ad consolándum nos tua fiat misericórdia. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.
D Precas. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. *Et Oratio.* Avérte Dómine faciém tuam. *Quære fol. 130.*

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Psalmus III. Et Oratio.* Quamvis Dómine. *fol. 141.*

Antiphona. Delicta qui solus intélligis, à peccátis nostris munda nos, Dómine. *Psalmus XVIII.*

Oratio. Ab occúltis nostris munda nos Dómine purgádo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis : ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exómplis addiscimus, vel pravís inlécti persuasióibus perpetrámus : ut qui te próprium agnóscimus Dóminum,

peccatorum nequâquam sentiâmus ulteriùs dominatum. *ŷ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 2. Exáudi nos in die, qua invocâmus te, Dómine, Deus noster. *Psalmus xix.*

Orátio. Imple Dómine omnes petitiónes nostras; ac mitte nobis auxiliùm de sancto: nemor esto omnium sacrificii nostri, quod tibi non solùm oblatiõe, sed etiã oratiõe atque afflictiõe dicâmus: ut nos tibi húmiles semper fácias, et contritos adtendas. *ŷ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 3. Ad defensiõnem nostram, Deus, respice. *Psalmus xxi.*

Orátio. Ad defensiõnem nostram Dómine Deus noster dignantèr respice; éripe à frámea ánimas nostras: et ne doctrinã pascâmur lætáli, tuo nos tutântine rege; simúlque de ore leónis, rápere nos cupiéntis, libera: et ob latrántis perfidiã canis, pervigili contútu, sollicitã nos prótege curã. *ŷ*. Amen.

Per misericórdiam.

ŷ. Si dixérimus quia peccâti non habémus; nos ipsos sedúcimur, et véritas in nobis non est. Quia si conféssi fuérimus deficta nostra; fidéls et pius est. *P.* Qui nobis peccâta dimittat, et mundet nos ab omni iniquitatè. *ŷ.* Hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocâtiùm habémus apud Patrem, Jesum Christum. *P.* Qui nobis.

In Láudibus.

Antífona. Miserere mei, Deus, secundùm magnam misericórdiam tuam. *Psalmus l.*

Orátio. Miserere nobis Dómine secundùm magnam misericórdiam tuam: ut unde nos erubéscimus, tu indulgeas: et ea, quæ egisse nos pœnitet, tu cleméntèr ignóscas. *ŷ*. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cânticum. Antífona. Cantâbo Dómino nunc dilécto cânticum diléctæ vineæ meæ. Vineâ facta est dilécto in loco úberi.

Cânticum Esaiæ (Cap. v).

Cantâbo nunc dilécto cânticum * diléctæ vineæ meæ.

Vineâ facta est dilécto in cornu, et in loco úberi. * Et macériã circumdédi, et circumfodi, et plantâvi vineam Soreth.

Et ædificâvi turrem in médio ejus, et torcular fodi in ea: * et sustinui ut faceret uvas, fecit autem spinas.

Et nunc homo Judá, et qui habitâtis Hierúsalem, * judicâte inter me et vineam meam.

Quid faciã vineæ meæ, quod adhuc ei non fecerim? * quam sustinui ut faceret uvas, fecit autem spinas.

Et nunc ecce ego annúncio vobis quæ factûrus sum vineæ meæ: * auferam macériam ejus, et erit in direptiõnem: et destrúam parietes ejus, et erit in coaculatiõnem.

Et derelinquam vineam meam: et non putâbitur, neque fodiétur: * et ascendent in eam sicut in agrum incultum spinæ: et núbibus mandâbo ne pluant super eam plúviam.

Vineâ enim Dómini Sábbaoth domus est Israël: * et homo Judá, novéllum diléctum:

Sustinui ut faceret judicium, * fecit autem iniquitatem; et non justitiam, sed clamórem. *ŷ*. Amen.

Orátio. Dómine, qui Israeliticam vineam pro fructibus repulisti spinarum; ámplia **220** Ecclesiã tuam inlatiõe virtutum: ut macériã, quã illi detécti sunt, præceptorum tuos ámbias: et turrim regni, torcularque altãris, quod illis imminuis, nobis impértias: ut, imbre núbium in plúviam ruptã, flammãrũ débitas vopres non exhibeãmus; sed fruges cœlestes benignus et in nobis nútrias, et ex nobis accipias. *ŷ*. Amen.

Ad Benedictus. Antífona. Emítte lucem tuam Dómine et veritatẽ tuam: *ŷ*. Ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernáculum tuum.

Cânticum. Benedictus es Dómine. *fol. 6.*

Lauda. In cymbalis benè sonãntibus, in cymbalis jubilatiõnum: omnis spíritus laudet Dóminum. *Psalmus cx.*

Lectio libri Deuteronomii (Cap. xxxiv).

ŷ. Deo grãtias.

In illis diébus: Ascendit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo, in vérticem Phasga contra Jéricho: ostenditque ei Dóminus omnem terram C Gálaad usque Dan, et univérsam Néphthalim, terrãque Ephraim et Manásse, et omnem terram usque ad mare novissimum, et austrãlem partem, et latitudinem campi Jéricho civitatũ palmãrum usque Segor. Dixitque Dóminus ad eum: Hæc est terra, pro qua jurãvi Abraham, Isaac, et Jacob, dicens: Sémĩni tuo dabo eam. Vidisti eam óculis tuis, et non transibis ad illam. Mortuusque est Móyses servus Dómini, in terra Moab, jubente Dómino: sepelivit eum in valle terræ Moab contra Phogor: et non cognóvit homo sepulcrum ejus usque in præsenteĩ diem. Móyses centum et viginti annórum erat quando mórtuus est: non caligãvit óculus ejus, nec dentes illius commóti sunt. Fieveruntque illum filii Israël in campéstribus Moab viginti diébus: et compléti sunt dies planctũs lugéntium Móysen. Jósue vero filius Nun replétus est spíritu sapiéntiæ, quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei filii Israël, feceruntque sicut præcéperat Dóminus Móysi. Et non surrexit prophéta ultrã in Israël sicut Móyses, quem nosset Dóminus facie ad faciẽ, in ómnibus signis atque porténtis, quæ misit per eum, ut faceret in Ægypto Pharaóni, et ómnibus servis, universæque terræ illius, et cunctam manum robústam, mágnaque mirabilia, quæ fecit Móyses coram univérso Israël. *ŷ*. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor. *fol. 96.*

Capitula. Emítte lucem tuam, et veritatẽ tuam: Dómine Deus noster, ut splendor divinitãtis tuæ ca-

figinem mentis nostræ enūbilet, et vera humanitatis assumptio, humani generis sit manifesta redemptio : ut dum verus Deus, verusque homo in nobis, atque pro nobis ostenderis ; opus tuum omnipotentia eripiat ab hoste captivos, et enūtriat misericordia jam redemptos.

Pater noster.

Lauda. Mirabilia testimonia tua Domine : P. Ideo scrutata est anima mea. ⁊. Declaratio sermonum tuorum illuminat : et intellectum dat parvulis. P. Ideo. ⁊. Gloria, etc. P. Ideo.

Oratio. Scrutantes, Domine, testimoniis tuorum mirabilia, illuminationis tuæ intellectum declara : quique aperto ore vitalem spiritum traximus ; et pinguedinem sancti Sacrificii saginati eructamus ; in timore semper eloquiorum tuorum crescimus ; atque gloriam aspectus tui ostensione pacifica videmus. ⁊. Amen.

Per misericordiam.

Ad Tertiam.

Sapientie Ecclesiastici Salomonis (Cap. ix).

⁊. Deo gratias.

Fili, secundum virtutem tuam cave te à proximo, et cum sapientibus, et prudentibus tracta : Viri justi sint tibi convivæ, et in timore Domini sit tibi gloriatio tua, et in sensu sit tibi Dei cogitatus, et omnis narratio tua in præceptis Altissimi. In manu artificum opera laudabitur, et principes populi in sapientia sermonis sui, in sensu vero seniorum verbum. Terribilis est in civitate sua homo linguosus : et temerarius in lingua sua odibilis. (Cap. x.) Judex sapiens vindicabit populum suum, et principatus sensu stabilis erit. Rex insipiens perdet populum suum : et civitates inhabitabuntur per sensum prudentium. In manu Dei potestas terræ : et utilem rectorem suscitabit in tempus super illam. ⁊. Amen.

Lectio libri Josue (Cap. i).

⁊. Deo gratias.

In illis diebus : Factum est post mortem Moyi servi Domini, ut loqueretur Dominus ad Josue filium Nun, ministrum Moysei, et diceret ei : Moyse servus meus mortuus est : surge, et transi Jordānem istum tu, et omnis populus tecum, in terram, quam ego dabo filiis Israël. Omnem locum, quem **221** calcaverit vestigium pedis vestri, vobis tradam, sicut locutus sum Moysei. A deserto et Libano usque ad fluvium magnum Euphraten, omnis terra flethædrom usque ad mare magnum contra solis occasum erit terminus vester. Nullus vobis poterit resistere cunctis diebus vite tuæ : sicut fui cum Moyse, ero et tecum : non dimittam, nec derelinquam te. Confortare, et esto robustus valde : ut custodias, et facias omnem legem, quam præcepit tibi Moyse servus meus : nec declines ab ea ad dexteram vel ad sinistram, ut intelligas cuncta quæ agis. Non recedat volūmen legis hujus de ore tuo : sed meditaberis in eo diebus ac noctibus, ut custodias, et facias omnia quæ scripta sunt in eo : tunc

A diriges viam tuam, et intelliges eam. Ecce præcipio tibi, confortare, et esto robustus. Noli metuere : quoniam tecum est Dominus Deus tuus in omnibus : ad quæcumque perrexeris. Præcepitque Josue principibus populi, dicens : Transte per medium castrorum, et imperate populo, ac dicite : Præparate vobis cibaria : quoniam post diem tertium transibitis Jordānem, et intrabitis ad possidendam terram, quam Dominus Deus vester daturus est vobis. Rubenitis quoque et Gaditis, et dimidia tribui Manasse ait : Mementote sermonem, quem locutus est vobis Moyse famulus Domini, dicens : Dominus Deus vester dedit vobis requiem, et omnem terram. Uxores vestræ, et filii, ac jumenta manebunt in terra, quam tradidit nobis Moyse trans Jordānem : vos autem transte **B** armati inter fratres vestros, omnes fortes manu, et pugnate pro eis, donec det Dominus requiem fratribus vestris sicut et vobis dedit, et possideant ipsi quoque terram possessionis vestræ, et habitabitis in terra, quam dedit vobis Moyse famulus Domini trans Jordānem contra solis ortum. Responderuntque ad Josue, atque dixerunt : Omnia, quæ præcepisti nobis, faciemus : et quocumque miseris, ibimus. Sicut obedivimus in cunctis Moysei, ita obediemus et tibi : tantum sit Dominus Deus tecum, sicut fuit cum Moyse. Qui contradixerit tibi, et non obedierit cunctis sermonibus quos præceperis ei, moriatur : tantum confortare, et viriliter age. (Cap. ii.) Misit ergo Josue filius Nun de Setim duos viros exploratores in abscondito : et dixit eis : Ite, et considerate terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis, nomine Rahab, et quieverunt apud eam. Nuntiataque est regi Jéricho, et dictum : Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israël, ut explorarent terram. Misitque rex Jéricho ad Rahab, dicens : Educ viros, qui venerunt ad te, et ingressi sunt domum tuam : exploratores quippe sunt, et omnem terram considerare venerunt. Tollensque mulier viros, abscondit, et ait : Fateor, venerunt ad me, sed nesciebam unde essent : cumque porta clauderetur in tenebris, et illi pariter exierunt, nescio quò abiierunt : persequimini citò, et comprehendite eos. Ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suæ, operuitque eos lini stipulâ, quæ ibi erat. Ii autem qui missi fuerant, secuti sunt eos per viam quæ ducit ad vadum Jordānis : illisque egressis statim porta clausa est. Nec dum obdormierunt qui latébant, et ecce mulier ascendit ad eos, et ait : Novi quò tradiderit Dominus vobis terram : et irruerit in nos terror vester, et elanguerunt omnes habitatores terræ. Audivimus quia sicavit Dominus aquas maris Rubri ad vestrum introitum, quando egressi estis ex Ægypto : et quæ feceritis duobus Amorrhæorum regibus, qui erant trans Jordānem, Sehon et Og, quos interfecistis. Et hæc audientes pertimavimus, et elanguit cor nostrum, nec remansit in nobis spiritus vite ad introitum vestrum : Dominus enim Deus vester, ipse est Dominus in caelo sursum, et in terra deorsum. Nunc ergo jurate mihi per

Dominum, ut quomodo ego feci vobiscum misericordiam, ita et vos faciatis cum domo patris mei: detisque mihi signum, et salvetis patrem meum et matrem, fratres ac sorores meas, et omnia quae meorum sunt, et eruat'is animas nostras de morte. Qui responderunt: Anima nostra sit pro vobis ad mortem, si non tamen prodideris nos: cumque tradiderit nobis Dominus terram, faciemus in te misericordiam et veritatem. Demisit ergo eos per funem de fenestra: domus enim ejus haerebat muro. Dixitque ad eos: Ad montana conscendite, ne forte occurrant vobis revertentes: ibique latitate diebus tribus, donec redeant, et sic ibitis per viam vestram. Qui dixerunt ad eam: Innoxii erimus a juramento hoc, quo adjurasti nos: si ingrediētib' nobis terram, signum f' erit funiculus iste coctineus; et ligaveris eum per fenestram, qua nos demisisti: et patrem tuum et **222** matrem, fratresque et omnem cognationem tuam congregaveris in domum tuam. Qui ostium domus tuae egressus fuerit, sanguis ipsius erit super caput ejus, et nos erimus alieni. Cunctorum autem sanguis, qui tecum fuerat in domo, redundabit in caput nostrum, si eos aliquis tetigerit. Quod si nos prodere volueris, et sermōnem istum proferre in medium, erimus mundi ab hoc juramento, quo adjurasti nos. Et illa respondit: Sicut locuti estis, ita fiat: dimittensque eos ut pergerent, appēdit funiculum coctineum in fenestram. Illi verò ambulantes pervenerunt ad montana, et manserunt ibi tres dies, donec reverterentur qui fuerant persecuti: quaerentes per omnem viam, non repererunt eos. Quibus urbem ingressis, reversi sunt, et descendērunt exploratores de monte: et Jordāne transmissi, venerunt ad Josuē filium Nun, narraveruntque omnia quae acciderant sibi, atque dixerunt: Tradidit Dominus in manus nostras omnem terram hanc, et timore prostrati sunt cuncti habitatores ejus. (Cap. III.) Igitur Josuē de nocte consurgens praevēnit castra: egredientesque ad Setim venerunt ad Jordānem ipse et omnes filii Israēl, et morati sunt ibi tres dies. Quibus evolūtis, transierunt praecōnes per castrorum medium, et clamare cōeperunt: Quando vidēritis arcam fœderis Domini Dei vestri, et sacerdotes stirpis leviticæ portantes eam: vos quoque consurgite, sequimini praecedentes: sitque inter vos, et arcam spātium cubitorum duum mīllium: ut procul videre possitis, et nosse per quam viam ingrediāmini: quia prius non ambulastis per eam: et cavete ne appropinquetis ad arcam. Dixitque Josuē ad pōpulum: Sanctificāmini: crās enim faciet Dominus inter vos miracula. *Respondeat chorus. Amen.*

Antiphona 1. Deus Deus noster, respice nos: non nos derelinquas, sperantes in te. *Psalmus xxi.*

Oratio. Respice in nos, Domine Deus noster; ne avertēdo faciem tuam a nobis, nos aliquatenus derelinquas: verè enim salvi erimus, si vultus tui in nos aspēctum converteris, et hilāritō nostris te animabus conjūxeris: ut quia in te speraverunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditariae fac eorum

A spei succedere; et paritate horum, aeterna cum eis exultatione gaudere. *Respondeat chorus. Amen.*

Per misericordiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 2. Sperantes in Domino misericordia circumdabit. *Psalmus xxxi.*

Oratio. Remitte Domine impietatem cordis nostri, pro qua te omnis Sanctus in tempore opportuno exorat; atque intellectum tribue nobis per operationis suffragium, quod precamur: et instrue nos in hujus vitae viam, qua gradiamur. *A. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 3. Fiat Domine misericordia tua super nos: sicut speravimus in te. *Psalmus xxxii.*

A. Misericordia Domini facit, ut non deficiat; *P.* Quia non sunt consummatae miserationes ejus. *Y.* Flagellabit nos ab iniquitatibus nostris, et omnium nostrorum miserabitur. *P.* Quia non. *Y.* Gloria, et honor Patri. *Reiteretur A.*

Preces. Misere, et parce, clementissime Domine, populo tuo. *P.* Quia peccavimus tibi. *Y.* Prostrati omnes lacrymas producimus, pandentes tibi ocella, quae admisimus: a te, Deus exposcimus. *P.* Quia. *Y.* Orationes sacerdotum accipe, et quae postulant affluenter tribue: ac tuae plebi misere, Domine. *P.* Quia. *Y.* Furorem tuum adduxisti super nos: delicta nostra curvaverunt nos, et absque ulla spe defecimus. *P.* Quia. *Y.* Remissionem peccatorum tribue, et largitatem dona nobis pluviae: te invocamus: tu adesto, Domine. *P.* Quia.

Hymnus. O Nazarene, lux. fol. 144.

Oratio. Fiat misericordia tua Domine super nos: ut qui singillatim corda hominum flagis; specialiter ea sanctificas: et quia oculi tui super eos sunt, qui te metimus: timoris tui da nobis confidentiam largitatem.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio Jeremiae Prophetae (Cap. xxxiii).

A. Deo gratias.

Ille dicit Dominus: Clama ad me, et exaudiam te: et annuntiabo tibi grandia, et firma quae nescis. Quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israēl, et ad domos urbis hujus, et ad domos regis Judā, quae destructae sunt, et ad munitiones, et ad gladium venientium ut dimicent cum Chaldeis, et impleant eas cadaveribus hominum, quos percussi in furore meo et indignatione mea, abscondens faciem meam a civitate hac, **223** propter malitiam eorum omnem. Ecce ego obducam eis cicatricem et sanitatem, et curabo eos: et revelabo illis deprecationem pacis et veritatis. Et convertam conversionem Judā, et conversionem Hierusalem: et aedificabo eos sicut a principio. Et emundabo illos ab omni iniquitate sua, in qua peccaverunt mihi: et propitius ero cunctis iniquitatibus eorum, in quibus dereliquerunt, et spreverunt me. Et erit mihi in nomen, et in gaudium, et in laudem, et in exultationem cunctis gentibus terrae, quae audierunt omnia bona, quae ego facturus sum eis: et pavēbunt, et turbabuntur in universis

horis, et in omni pace, quam faciam ego eis. Hæc A dicit Dóminus : Adhuc audiatur in loco isto (quem vos dicitis esse désertum, eò quòd non sit homo et inimentum : in civitatibus Judæ, et foris Hierúsalem, quæ desolatæ sunt absque homine, et absque habitadore, et absque pecore), vox gaudii et vox lætitiæ, vox sponsi et vox sponsæ, vox dicentium : Confitémini Dómino exercituum, quóniam bonus Dóminus, quóniam in sæculum misericórdia ejus.

ñ . Amen.

Antiphona 1. Confitémini Dómino in cithara : in psalterio decem chordarum psállite ei. *Psalmus xxxii.*

Oratio. Tibi D'mino placens sit ánima nostra ; à quo et virtutem tolerantæ, et præmium concupiscit accipere : tua ergo super nos misericórdia, sicut sperávimus, fiat : tuæque nos grátia consueta præveniãt. ñ . Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Magnificãte Dóminum mecum : et exaltémus nomen ejus in unum. *Psalm. xxxiii.*

Oratio. Inquiréntes te, Dómine, dignánter exaudi ; atque ut in te lætetur ánima nostra propitiis indúlto tribulatiois nostræ. ð . Benedíctus Dóminus, qui magnus est in ætérnum : quóniam in sæcula regnum ipsius est : quia ipse flagéllat, et iterùm miseretur. P. In die. ð . Glória, et honor. *Reiteratur* ñ .

Per misericórdiam.

Antiphona. Filii hóminum in protectióne alarum tuarum sperant, Dómine. *Psalmus xxxv.*

ñ . Si ambulavérimus in viis ejus : erit nobis consolátor Dóminus magnus, et ætérnus. P. In die tribulatiois nostræ. ð . Benedíctus Dóminus, qui magnus est in ætérnum : quóniam in sæcula regnum ipsius est : quia ipse flagéllat, et iterùm miseretur. P. In die. ð . Glória, et honor. *Reiteratur* ñ .

Preces. Miserere, Dómine, supplicántibus. P. Tu dona nobis véniam. ð . Rerum Creatór ómnium, ad te precem dirigimus. P. Tu dona. ð . Iram tuam rémove, et quæ rogámus tribue. P. Tu dona. ð . Concède nobis, Dómine, cópiam indulgéntiæ. P. Tu dona. ð . Cum misericórdia tribue nobis plúviam. P. Tu dona.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Oratio. In protectióne alarum tuarum Dómine filios hóminum sperántes, nequãquam detegas ; sed tanquam pupillos, quòd possimus supérnis volátibus præparári, fovéndo enútrias : nec diripi nos lacertióne insidiántium sinas ; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolare permittas : sed dùm nos tégmine regis patérno, ad ubertatem domús tuæ adjúti tuo veniãmus auxilio.

Pater noster.

At Nonam.

Ecclésiastici Salomónis (Cap. xxviii).

ñ . Deo grátias.

Fili, susúrro et bilinguis maledíctus : multos enim turbávit pacem habéntes. Lingua tértia multos

PATR. LXXXVI

commóvit, et dispérsit illos à gente in gentem : civitatés murátas destruit, et domos magnórum effódit. Virtutes populórum concludit, et gentes fortes dissólvit. Lingua tértia mulieres virátas ejecit, et privávit illas laboribus suis : qui respicit illam, non habet réquiem, nec habébit amicum, in quo requiescat. Flagélli plaga livórem facit : plaga autem linguæ comminuit ossa. Multi ceciderunt in ore gládii, sed non sic quómódò qui ceciderunt per linguam suam. Sepi aures tuas spinis, et noli audire linguam nequam, et ori tuo fac rétia et seras. Beátus qui tectus est à lingua sua nequam, qui in iracúndiam illius non transívit, et qui non traxit jugum ejus, et in vinculis illius non est ligátus. ñ . Amen.

Lectio libri Jósuë (Cap. v).

ñ . Deo grátias.

In illis diébus : Cùm esset Josuë in agro urbis Jéricho, levávit óculos, et vidit virum stantem contra se, evaginátum tenéntem gládium, perrexitque ad eum, et ait : Noster es, an adversariórum ? Qui respóndit : Nequãquam : sed sum princeps exercitús Dómini, et nunc venio. Cécidit Jósuë pronus in terram, et adorans ait : Quid Dóminus meus loquitur ad servum suum ? Solve, 224 inquit, calceméntum de pedibus tuis : locus enim, in quo stas, terra sancta est. Fecitque Jósuë ut sibi fúerat imperátum. (Cap. vi.) Jéricho autem clausa erat atque munita, timóre filiórum Israël, et nullus égređi audébat aut ingređi. Dixitque Dóminus ad Jósuë : Ecce dedi in manus tuas Jéricho, et regem ejus, omnesque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatóres semél per diem : sic faciétis sex diébus. Séptimo autem die sacerdótes tollant septem búccinas, quarum usus est in jubilæo, et præcedant arcam fœderis : septiesque circuibitis civitatém, et sacerdótes clangent búccinis. Cùmque insonáverit vox 'óngior atque concísior, et in áuribus vestris concrepuerit, clamábit omnis pópulus vociferatióne máximã, et muri fúnditús cónruent civitátis, ingredientúrque singuli per locum circa quem steterint. Vocávit ergo Jósuë filius Nun sacerdótes, et dixit ad eos : Tóllite arcam fœderis : et septem álíi sacerdótes tollent jubilæórum búccinas septem, et incédant ante arcam Dómini. Ad pópulum quoque ait : Ite, et circúite civitatém, armáti, præcedéntes arcam Dómini. Cùmque Jósuë verba fuisset, et septem sacerdótes septem búccinis clangerent ante arcam fœderis Dómini, omnisque Israël præcederet armátus exercitus, réliquum vulgus arcam sequebátur, ac búccinis ómnia concerpábant. Præcéperat autem Jósuë pópulo : Non clamábitis, nec audiétur vox vestra, neque ullus sermo ex ore vestro egrediétur : donéc veniat dies in quo dicam vobis : Clamáte et vociferámini. Circúvit ergo arca Dómini civitatém semél per diem, et reversa in castra, mansit ibi. Igitur Jósuë de nocte consúrgente, tulérunt sacerdótes arcam Dómini, et septem ex eis septem búccinas, quarum in jubilæis usus est : præcedébant arcam Dómini ambulántes atque clangéntes : et armátus pópulus ibat ante eos,

vulgus autem reliquum sequebatur arcam, et buccinis personabat. Circueveruntque civitatem secundo die semel, et reversi sunt in castra. Sic fecerunt sex diebus. Die autem septimo, diluente consurgentes, circueverunt urbem, sicut dispositum erat, septies. Cumque septimo circuitu clangerent buccinis sacerdotes, dixit Jósue ad omnem Israël : Vociferamini : tradidit enim Dominus vobis civitatem : sitque civitas hæc anathema : et omnia quæ in ea sunt, Domino : sola Rahab meretrix vivat, cum universis qui cum ea in domo sunt : abscondit enim nuntios quos direximus. Vos autem cavete, ne de his, quæ præcepta sunt, quidpiam contingatis, et sitis prævaricationis rei, et omnia castra Israël in peccato sint, atque turbentur. Quicquid autem auri et argenti fuerit, et vasorum aeneorum ac ferri, Domino consecratur, repositum in thesauris ejus. Igitur omni vociferante populo, et clangentibus tubis, postquam in aures multitudinis vox sonitusque increpuit, muri illico corruerunt : et ascendit unusquisque per locum, qui contra se erat : ceperuntque civitatem, et interfecerunt omnia quæ erant in ea, à viro usque ad mulierem, ab infante usque ad senem. Boves quoque et oves et asinos in ore gladii occiderunt. Duobus autem viris, qui exploratores missi fuerant, dixit Jósue : Ingredimini domum mulieris meretricis, et producite eam, et omnia quæcumque illi sunt, sicut illi juramento firmastis. Ingressique juvenes, eduxerunt Rahab, et parentes ejus, fratres quoque, et omnem suppellectilem ac cognationem illius, et extra castra Israël manere fecerunt. Urbem autem, et omnia quæ in ea erant, succenderunt ; absque argento et auro, et vasis æneis, ac ferro, quæ in ærarium Domini consecraverunt: Rahab verò meretricem, et domum patris ejus, atque omnia quæ habebat, fecit Jósue vivere, et habitaverunt in medio Israël usque in præsentem diem : eò quòd absconderit nuntios, quos miserat ut explorarent Jéricho. In tempore illo, imprecatus est Jósue, dicens : Maledictus vir coram Domino, qui suscitaverit et edificaverit Jéricho. In primogenito suo fundamenta ejus jacia, et in novissimo liberorum ponat portas ejus. Fuit ergo Dominus cum Jósue, et nomen ejus in omni terra vulgatum est.

Antiphona 1. Constemini Domino in cithara : in psalterio decem chordarum psallite ei. *Psalmus xxxii.*

Oratio. Domine, qui justorum gaudium, tuum facis esse præceptum ; quorum tibi laudatio et obsequitur diligendo, et diligit conlaudando ; qui tibi per Legis citharam novum canticum cantant : et per psalterium piis v. cibis sacro fragore persultant : eorum nos Domine vestigiis inhærere concede ; et laudem tuam cum eisdem tribue conclamare : Et quia rectus est sermo tuus, tæque fidelia opera ; præsta, ut te corde fideli credamus, et misericordiam tuam impensius consequi **225** mereamur. *¶. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 2. Anima nostra patiens est Domino : quoniam adiutor, et protector noster est. *Psalmus xxxii.*

Oratio. Tibi, Domine. *Quere fol. 223.*

Antiphona 3. Redimet Dominus animas servorum suorum : et non derelinquet omnes qui sperant in eum. *Psalmus xxxiiii.*

Oratio. Benedicat te Domine in omni tempore anima nostra : quia et in flagellis nostris semper adest misericordia tua : dum nos et disciplinam corrigis, et indulgentiam fovet : dum percipientis sanas, et sanando corroboras : Dona igitur nobis, ut qui tuam in fide gustavimus suavitatem, plenissimam percipiamus in retributione dulcedinem.

Pater noster, qui es.

Ad Vesperum in tertia feria.

Lauda. Tu illuminas lucernam meam, Domine.

Domino sit semper vobiscum. *¶. Et cum, Antiphona.* Omnis terra adoret te, et psallat tibi : psallum dicat nomini tuo, Altissime. *Psalmus lxxv.*

Hymnus. Christe salvator omnium. *fol. 97. Captula.* Sit festum jejunium nostrum. *f. 149. Lauda.* Mirabilia testimonia tua, Domine, *Et Oratio.* Scrutantes Domine. *fol. 220.*

TERTIA FERIA.

Ad Mutatum.

Antiphona. Vocem meam. *Psalmus lxxi. Oratio.* Ad te, Domine, propriè. *fol. 149.*

Antiphona 1. Memores erunt nominis tui ; et populi tui constabunt tibi. *Psalmus xlv.*

Oratio. Fac nos Domine diligere justitiam et odire iniquitatem : ac per te speciemque tuam pulchritudinem currentes, deducat nos mirabiliter dextera tua : et mortificata in nobis incentiva fornicationis libidine, accinge lumbos nostros gladio castitatis. *¶. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 2. Deus noster refugium et virtus ; adiutor in pressuris, quæ invenerunt nos nimis. *Psalmus xlv.*

Oratio. Deus, refugium nostrum et virtus, tu in pressuris omnibus assiste : ut omne gladium in sua vagina reductum, et omne cor pacis tranquillitate dilatum, te videre ambiat : teque in tuis semper muneribus recognoscat. *¶. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 3. Exurge, Domine, adjuva nos : et libera nos propter nomen tuum. *Psalm. xliii.*

Oratio. Exurge Domine, adjuva nos contra omnem malitiam persequentium ; et libera nos propter nomen tuum à contrarietate spirituum immundorum : ut in loco afflictionis, ubi nos humiliati, exaltes iterum in remuneratione virtutis. *¶. Amen.*

Per misericordiam.

¶. Domine, indulge peccatis nostris : quia multa est iniquitas nostra. P. Parce nobis, Domine, et libera animas nostras ab omni angustia. *¶. Patres nostri peccaverunt, et non sunt : nos autem iai-*

uitates eorum exolvimus. *P.* Parce nobis, Dómine. *A.* et abscondérunt inter vasa sua. Nec poterit Israël stare ante hostes suos, eosque fugiet : quia pollutus est anathémate : non ero vobiscum, donec coneratis eum qui hujus sceleris reus est. Sanctificámini in crastinum : hæc enim dicit Dóminus Deus Israël : Anathema in médio tui Israël : non poteris stare coram hóstitibus tuis, donec deleatur ex te qui hoc contaminatus est scelere. Accedetisque singuli manè per tribus vestras : et quaecúmque tribum sors invenerit, accedet per cognationes suas, et cognatio per domos, domusque per viros. Et quicumque ille in hoc facinore fuerit deprehensus, comburatur igni cum omni substantia sua : quoniam prævaricatus est pactum Dómini, et fecit nefas in Israël. Surgens itaque Jósue manè, applicuit Israël per tribus suas, **B** et inventa est tribus Juda. Quæ cum juxta familias suas esset oblata, inventa est familia Zare. Hanc quoque per viros offerens, reperit Zabdi : cujus domum in singulos dividens viros, invenit Achan filium Charmi, filii Zabdi, filii Zare de tribu Juda. Et ait ad Achan : Fili mi, da gloriam Dómino Deo Israël, et confitère, atque indica mihi quid feceris, ne abscondas. Respondit : Verè ego peccavi Dómino Deo Israël, et sic et sic feci : vidi enim pallium inter spolia coccineum valde bonum, et ducentos alios argenti, regulam quoque auream quinquaginta siclorum : et concupiscens abstuli, et abscondi in terra contra médium tabernaculi mei, argentumque fossa humo operui. Misit ergo Jósue ministros : qui currentes ad tabernaculum illud, repererunt cuncta abscondita in eodem loco. Auferentisque de tentorio tulérunt ea ad Jósue, et ad omnes filios Israël, projecéruntque ante Dóminum. Tollens itaque Jósue Achan filium Zare, argentumque et pallium, et auream regulam, filiosque ejus et filias, oves et asinos, oves, ipsumque tabernaculum, et cunctam suppellectilem (et omnis Israël cum eo) duxerunt eos ad vallem Achor, ubi dixit Jósue : Quia turbasti nos, exturbet te Dóminus in die hac. Lapidavitque eum omnis Israël : et cuncta quæ illud erant igni combusta sunt. Congregaveruntque super eum acervum magnum, qui permanet usque in præsentem diem. *ñ.* Amen.

ñ. Glória et honor Patri. *P.* Parce nobis.

In Laudibus.

Antiphona. Secundum magnam misericordiam tuam, dele Dómine iniquitatem meam. *Psalmus* l.

Oratio. Secundum multitudinem miserationum tuarum. *Quare* fol. 150.

Ad Canticum. Antiphona. Directa facta est via piarum, et preparatum est iter sanctorum.

Canticum. Ecce civitas virtus. fol. 20.

Oratio. Urbs fortitudinis nostræ, salvationis tuæ muro nos protego, nosque et intrinsicè ab hoste defende; et intra ex utraque tua protectione muniti, in tua pace, atque quiete mereamur jügiter permanere. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Ad Benedictus. Antiphona. In matutinis meditabor in te, quia fuisti adiutor meus Dómine. *ñ.* Deus Deus meus ad te de luce vigilo.

Canticum. Benedictus es Dómine. fol. 6. *Lauda.* In jubilatione laudate Dóminum : omnis spiritus laudet nomen Dómini. *Psalmus* cx.

Lectio libri Jósue (Cap. vii).

ñ. Deo grátias.

In illis diebus : Fuit Dóminus cum Jósue, et nomen ejus in omni terra vulgatum est. Filii autem Israël prævaricati sunt mandatum, et usurpaverunt de anathémate. Nam Achan filius Charmi, filii Zabdi, filii Zare de tribu Juda, tulit aliquid de anathémate : iratusque est Dóminus contra filios Israël. Cúmque mitteret Jósue de Jéricho viros contra Hay, quæ est juxta Bethaven, ad orientalem plagam de oppidis Bethel, dixit eis : Ascendite, et explorate terram. Qui præcepta complentes exploraverunt Hay. Et reversi **226** dixerunt ei : Non ascendat omnis populus, sed duo vel tria milia virorum pergant, et deleant civitatem : quare omnis populus frustra vexetur contra hostes paucissimos? Ascenderunt ergo tria milia pugnatores. Qui statim terga vertentes, percussi sunt à viris urbis Hay, et corruerunt ex eis triginta sex homines : persecutique eos de porta usque ad Sablarum, ceciderunt per prona fugientes : protimuitque cor populi, et ad instar aquæ liquefactum est. Jósue vero filius Nun scidit vestimenta sua, et cecidit pronus in terram coram arcam Dómini usque ad vespérum, tam ipse quam omnis Israël : miseruntque pulverem super capita sua, et dixit Jósue : Heu Dómine Deus, quid voluisti transducere populum istum Jordánem fluvium istum, ut traderes nos in manus Amorrahæi, et perderes? útinam ut cospimus, mansissémus trans Jordánem. Mi Dómine Deus, quid dicam, videns Israël hóstitibus suis terga vertentem? Audient Chanaanæi, et omnes habitatores terræ, ac pariter conglobati circumdabunt nos, atque delébunt nomen nostrum de terra : et quid facies nómiui tuo magno? Dixitque Dóminus ad Jósue : Surge, cur jaces pronus in terram? Peccavit Israël, et prævaricatus est pactum meum : tuleruntque de anathémate, et furati sunt atque mentiti,

et abscondérunt inter vasa sua. Nec poterit Israël stare ante hostes suos, eosque fugiet : quia pollutus est anathémate : non ero vobiscum, donec coneratis eum qui hujus sceleris reus est. Sanctificámini in crastinum : hæc enim dicit Dóminus Deus Israël : Anathema in médio tui Israël : non poteris stare coram hóstitibus tuis, donec deleatur ex te qui hoc contaminatus est scelere. Accedetisque singuli manè per tribus vestras : et quaecúmque tribum sors invenerit, accedet per cognationes suas, et cognatio per domos, domusque per viros. Et quicumque ille in hoc facinore fuerit deprehensus, comburatur igni cum omni substantia sua : quoniam prævaricatus est pactum Dómini, et fecit nefas in Israël. Surgens itaque Jósue manè, applicuit Israël per tribus suas, **B** et inventa est tribus Juda. Quæ cum juxta familias suas esset oblata, inventa est familia Zare. Hanc quoque per viros offerens, reperit Zabdi : cujus domum in singulos dividens viros, invenit Achan filium Charmi, filii Zabdi, filii Zare de tribu Juda. Et ait ad Achan : Fili mi, da gloriam Dómino Deo Israël, et confitère, atque indica mihi quid feceris, ne abscondas. Respondit : Verè ego peccavi Dómino Deo Israël, et sic et sic feci : vidi enim pallium inter spolia coccineum valde bonum, et ducentos alios argenti, regulam quoque auream quinquaginta siclorum : et concupiscens abstuli, et abscondi in terra contra médium tabernaculi mei, argentumque fossa humo operui. Misit ergo Jósue ministros : qui currentes ad tabernaculum illud, repererunt cuncta abscondita in eodem loco. Auferentisque de tentorio tulérunt ea ad Jósue, et ad omnes filios Israël, projecéruntque ante Dóminum. Tollens itaque Jósue Achan filium Zare, argentumque et pallium, et auream regulam, filiosque ejus et filias, oves et asinos, oves, ipsumque tabernaculum, et cunctam suppellectilem (et omnis Israël cum eo) duxerunt eos ad vallem Achor, ubi dixit Jósue : Quia turbasti nos, exturbet te Dóminus in die hac. Lapidavitque eum omnis Israël : et cuncta quæ illud erant igni combusta sunt. Congregaveruntque super eum acervum magnum, qui permanet usque in præsentem diem. *ñ.* Amen.

Hymnus. Deus, æterni luminis. *Quare* folio 98.

Capitula. Dómine, ad quem vigilat de luce anima nostra ; dona, ut semper à tenebris properemus ad lucem : caligo depereat mente, et plenitudo tua in nobis permaneat lucis.

Pater noster.

Lauda. Ab omni via mala. *P.* Prohibe pedes meos, Dómine. *ñ.* Quomodo dilexi legem tuam, Dómine? tota die meditatio mea est. *P.* Prohibe. *ñ.* Glória, et honor Patri.

Oratio. Ab omni via mala prohibe pedes nostros, Dómine : verbumque tuum tota servemus adtentione ; atque à malo recedere, et tibi nos perpetim facias complacere. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

*Ad Tertiam.**Proverbiòrum Salomònis (Cap. xvii).*

ñ. Deo grátias.

Fili, coróna dignitátis senectus, in viis justitiæ reperitur. Mélior est pátiens viro forti : et qui dominatur ánimo suo, expugnatore úrbium. Sortes mittuntur in signum, sed à Dómino temperantur. Mélior est **227** buccélla sicca cum gáudio, quàm domus plena victinis cum júrgio. Servus sapiens dominabitur filiis stultis, et inter fratres hereditatem dividet. Sicut igne probatur argéntum, et aurum in camino : ita corda probat Dóminus. Malus obedit linguæ iniquæ, et fallax obtemperat lábiis mendácibus. Qui despicit páuperem, exprobrat factóri ejus : et qui lætatur in ruina altérioris, non erit impunitus. Coróna senum filii filiórum : et glória filiórum patres eórum. Non decent stultum verba compósita : nec principem labium menténtis. Gemma gratissima, expectatio præstolantis : quocúmque se vértit prudénter intéligit. ñ. Amen.

Lectio libri Josuë (Cap. viii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Dixit Dóminus ad Josuë : Tolle tecum omnem multitudinem pugnatórum, et consurgens ascende in oppidum Hay : ecce tradidi in manu tua regem ejus, et pópulum, urbémque ac terram. Faciesque urbi Hay, et regi ejus, sicut fecisti Jéricho, et regi ejus : prædam verò, et ómnia animántia diripiétis vobis : pone insidias urbis post eam. Surrexitque Josuë, et omnis exercitus bellatórum cum eo, ut ascenderent in Hay : et élécta triginta millia virórum fórtium misit nocte, præcepitque eis, dicens : Pónite insidias post civitatem : nec longius recedátis : et éritis omnes paráti : ego autem, et reliqua multitúdo quæ mecum est, accedémus ex advérso contra urbem. Cúmque exierint contra nos, sicut ante fécimus, fugiémus, et terga vertémus : donèc persequentes ab urbe longius protrahántur : putábunt enim fugere nos sicut priùs. Nobis ergo fugiéntibus, et illis sequéntibus, consurgétis de insidiis, et vastábitis civitatem : tradéte eam Dóminus Deus vester in manus vestras. Cúmque cepéritis, succédite eam : sic ómnia faciétis, ut jussi. Dimisitque eos, et perrexerunt ad insidiarum locum, sederuntque inter Bethel et Hay, ad occidentálem plagam urbis Hay : Josuë autem nocte illà in médio mansit pópuli, surgénsque diluculo recessit socios, et ascendit cum senióribus in fronte exercitus, valéntibus auxilio pugnatórum. Cúmque venissent omnes, et ascendissent ex advérso civitátis, steterunt ad septentrionálem urbis plagam, inter quam et eos vallis média erat. Quinque millia autem viros elégerat, et posuerat in insidiis inter Betháven, et Hay, ex occidentáli parte ejúdem civitátis : omnis verò reliquus exercitus ad aquilónem áciem direxerunt, ità ut novissimi multitudínem occidentálem plagam urbis attingerent. Abiit ergo Josuë nocte illà, et stetit in vallis médio. Quod cùm vidisset rex Hay, festinavit mané, et egressus est cum omni exercitu ci-

A vitatis, direxitque áciem contra desertum, ignóratés quòd post tergum latérent insidiæ. Josuë vero, et omnis Israël recesserunt in loco, simulántés metum, et fugiéntes per viam solitudínis. At illi vociferántes, et se mútuò cohortántes, persecúti sunt eos. Cúmque recessissent à civitate, et nec unus in urbe Hay, et Bethel remansisset, qui non persequeretur Israël (sicut erúperat apérta oppida relinquentes), dixit Dóminus ad Josuë : Leva clypeum, qui in manu tua est, contra urbem Hay, quóniam tibi tradam eam. Cúmque elevasset clypeum ex advérso civitátis, insidiæ, quæ latébant, surrexerunt confestim : et pergentes ad civitatem, ceperunt, et succederunt eam. Viri autem civitátis, qui persequébantur Josuë, respiciéntes et vidéntes fumum urbis ad cælum usque conscéndere, non potuerunt ultrà húc illucque diffúgere : præsertim cùm hi, qui simuláverant fugam, et tendébant ad solitudinem, contra persequentes fortissimè restitissent. Vidénsque Josuë et omnis Israël quòd capta esset civitas, et fumus urbis ascenderet, revérsus percussit viros Hay. Siquidem et illi qui céperant et succéderant civitatem, egressi contra suos, médium hostiúm ferre cœperunt. Cúm ergo ex utrâque parte adversarii cæderentur, ità ut nullus de tanta multitudíne salvaretur, regem quoque urbis Hay apprehenderunt vivéntem, et obtulerunt Josuë. Igitur ómnibus interféctis, qui Israël ad déserta fugiéntem fuerant persecúti, in eódem loco gládio corruéntibus, revérsi filii Israël percussérunt civitatem. Erant autem qui in eo die conciderant à viro usque ad mulierem, duódecim millia hóminum, omnes urbis Hay. Josuë verò non retraxit manum, quam in sublime porréxit, tenens clypeum donèc interficeret omnes habitatores Hay. Jumenta autem, et prædam civitátis divisérunt sibi filii Israël, sicut præcéperat Dóminus Josuë. Qui succendit urbem, et fecit eam túmulum sempiténum : regem quoque ejus suspéndit in patibulo usque ad vésperam et post solis occásum. Præcepitque Josuë, et deposuerunt cadáver ejus de cruce : projecéruntque in ipso intróitu civitátis, congesto **228** super eum magno acervo lapidum, qui permanet usque in præsentem diem. Tunc ædificávit Josuë altáre Dómino Deo Israël. ñ. Amen.

D *Antiphona 1.* Simul in unum dives, et pauper. Auribus percipite, qui habitátis orbem. *Psalmus XLVIII.*

Oratio. Audiant simul te, Dómine, omnes gentes ; et dives ac pauper aurem tibi cordis accommodent : tibi que ómnium ad fidem præparétur auditió, quò salvándis promittitur grátie plenitúdo. ñ. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona 2. Rectè judicáte filii hóminum. *Psalmus LVII.*

Oratio. Dómine, qui nos justitiam loqui, et quæ recta sunt præcepis judicáre ; tribue nobis, ut nec iniquitas in ore, nec právitas reperiátur in mente : ut puro corde purior sermo conséntiat : præcedat io

operibus iustitiæ; nec inveniatur dolus in lingua. A
ñ. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Da nobis auxilium, Deus, in tribulatione. *Psalmus LIX.*

ñ. Exacerbavimus nomen tuum, Domine, et iniquitates coram te fecimus: et nunc flectamus genua cordis nostri. P. Dimitte nobis peccata nostra. ÿ. Fac nobiscum, Domine, juxta mansuetudinem tuam: et secundum multitudinem misericordiarum tuarum. P. Dimitte. ÿ. Gloria, et honor. *Reiteretur ñ.*

Preces. Miserere, et parce, clementissime Domine, populo tuo. P. Quia peccavimus tibi. ÿ. Pro nostris malis flagellamur acrius, et pro delictis obcedamur durius: desicemus mala quæ commisimus. P. Quia. ÿ. Remove famem, et da imbrem gratiarum: fugumque largam præbe abundantiam, atque optatam peccatorum veniam. P. Quia. ÿ. Amove pestem, Redemptor altissime: repentinam mortem dum prosternimur, non detur poena; sed veniam peccantibus. P. Quia. ÿ. Lachrymis nostra dignis reple peccata: effluat in nos charitatis spiritus, quæ cruciamur vitiorum lapsibus. P. Quia.

Hymnus. O Nazarenæ lux, fol. 144.

Oratio. Da nobis Domine auxilium in tribulatione, quia vana est salus ab homine: in te enim faciemus virtutem, qui et confortas famulos, et ad nihilum redigis inimicos.

Pater noster.

ad Sextam.

Lectio libri Ezechielis Prophete (Cap. xi).

ñ. Deo gratias.

Factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis, fratres tui, viri propinqui tui, et omnis domus Israël, universi, quibus dixerunt habitatores Hierusalem: Longè recedite à Domino, nobis data est terra in possessione. Propterea hæc dicit Dominus Deus, quia longè feci eos in gentibus, et quia dispersi eos in terris: ero eis in sanctificationem non modicam in terris, ad quas venerunt. Propterea loquere: Hæc dicit Dominus Deus: Congregabo vos de populis, et adunabo vos de terris, in quibus dispersi estis, daboque vobis humum Israël. Et ingredientur illuc, et auferent omnes offensiones, cunctasque abominationes ejus de illa. Et dabo eis cor novum, et spiritum rectum tribuam in visceribus eorum: et auferam cor lapideum de carne eorum, et dabo eis cor carneum: ut in præceptis meis ambulent, et judicia mea custodiant, faciantque ea: et sint mihi in populum, et ego sim eis in Deum. ñ. Amen.

Antiphona 1. Populi constabuntur tibi, in æternum et in sæculum sæculi. *Psalmus XLIV.*

Oratio. Deus, cujus sedes manet in sæculum sæculi: fulgeat Ecclesia tua varietate virtutum, et creptum tuum perornetur disciplina officiorum; quosque ejus ornamentis afflicis, separari ab ea nullatenus patiaris. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Dominus virtutum nobiscum susceptor Deus Jacob. *Psalmus XLV.*

Oratio. Domine refugium nostrum et virtus: tu in pressuris omnibus assiste; ut omne gladium in sua vagina reductum, et omne cor pacis tranquillitate ditatum, te videre ambiat, teque in tuis semper muneribus recognoscat. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Deus in nomine tuo salvum me fac: et in virtute tua libera nos. Deus exaudi orationem nostram. *Psalmus LIII.*

ñ. Lava à malitia cor tuum, Hierusalem. P. Ut salva fias. Usquequò morabuntur in te cogitationes pessimæ? ÿ. Excute de pulvere, consurge, sede Hierusalem: solve vincula colli tui, captiva filia Sion. P. Ut salva. ÿ. Gloria, et honor. *Reiteretur ñ.*

229 *Preces.* Misericors Domine, exaudi supplices. P. Et miserere. ÿ. Excelsæ perpétue, quæ poscimus tribue. P. Et miserere. ÿ. Audittum piissimum inclina orantibus. P. Et miserere. ÿ. Virtutis præsidio, Redemptor, defende nos. P. Et miserere. ÿ. Superna potentia, peccatis da veniam. P. Et miserere.

Hymnus. O Nazarenæ lux, fol. 144.

Oratio. Concède Domine, ut tuo nostra salus perficiatur in nomine; nosque in virtute tua libera, quos propriis infirmitatibus præpeditos agnoscis: ut tuum sit omne quod sumus; qui fecisti ex nihilo ut essemus. Pater noster.

ad Nonam.

Proverbiõrum Salomonis (Cap. xxi).

ñ. Deo gratias.

Fili, Anima impij desiderat malum, non miserabitur proximo suo. Multitudo pestilente sapiens erit parvulus: et si sectetur sapientem, sumet scientiam. Excogitat justus de domo impij, ut detrahat impios à malo. Qui obdorat aurem suam ad clamorem pauperis, et ipse clamabit, et non exaudietur. Munus absconditum extinguit iras, et donum in sinum indignationem maximam. Gaudium justo est facere judicium, et pavor operantibus iniquitatem. Vir, qui erraverit à via doctrinæ, in cœtu gigantum commorabitur. Qui diligit epulas, in egestate erit: et qui amat vinum, et pingua, non ditabitur. Pro justo dabitur impius: et pro rectis iniquus. Melius est habitare in deserto, quam cum muliere rixosa et incunda. Thesaurus desiderabilis, et oleum in habitaculo justi: imprudens homo dissipabit illud. Qui sequitur justitiam et misericordiam, inveniet vitam, et justitiam et gloriam. ñ. Amen.

Lectio Libri Josue (Cap. 12).

ñ. Deo gratias.

In illis diebus: cum audissent qui habitabant in Gabaon, cuncta, quæ fecerat Josue Jéricho et Hay, et callidè cogitantes, tulérunt sibi cibaria, saccos veteres asinis imponentes, et utres vinarios scissos atque consutos, calcamentaque perantiqua quæ ad indicium vetustatis pittaciis consuta erant, induit

vetéribus vestimentis : panes quoque, quos portabant ob viaticum, duri erant, et in frusta comminasti : perrexeruntque ad Jósuë, qui tunc morabatur in castris Gálgalæ, et dixerunt ei, atque omni simul Israëli : De terra longinqua venimus, pacem vobiscum facere cupientes. Responderuntque filii Israëli, atque dixerunt ad eos : Ne forsitan in terra, quæ nobis sorte debetur, habitetis, et non possimus fœdus inire vobiscum. At illi ad Jósuë, Servi, inquit, tui sumus. Quibus Jósuë : Quinam, inquit, estis ? et undè venistis ? Responderunt : de terra longinqua valdè venerunt servi tui in nómine Dei tui. Audivimus enim famam poténtiæ ejus, et cuncta, quæ fecit in Ægypto, et duobus Amorrhæorum régibus trans Jordánem, Sehon regi Hesebón, et Og regi Basán, qui erat in Astaróth : dixeruntque nobis seniores, et omnes habitatores terræ : Tóllite in manibus cibaria ob longissimam viam, et occúrrite eis, et dicitis : Servi vestri sumus, fœdus inite nobis um. En, panes quando egressi sumus de domibus nostris, ut veniremus ad vos, cálidos sumpsimus, nunc sicci facti sunt, et vetustate nimia comminuti : utres vini novos implévimus, nunc rupti sunt, et solutæ vestes, et calceamenta quibus indúmur, et quæ habemus in pedibus, ob longitúdinem longioris viæ trita sunt, et penè consumpta. Susceperunt igitur de cibariis eorum, et os Dómini non interrogaverunt. Fecitque Jósuë cum eis pactum, et inito fœdere pollicitus est quod non occiderentur : principes quoque multitudinis Juraverunt eis. Post dies autem tres iuxta fœderis, audierunt quod in vicino habitarent, et inter eos futuri essent. Moveruntque castra filii Israëli, et venerunt in civitates eorum diè tertio, quarum hæc vocabula sunt, Gábaon, et Cápbara, et Beroth, et Cariathiarím. Et non percusserunt eos, eò quòd jurassent eis principes multitudinis in nómine Dómini Dei Israëli. Murmuravit itaque omne vulgus contra principes. Qui responderunt eis : Juravimus illis in nómine Dómini Dei Israëli, idcirco non possumus eos contingere. Sed hoc faciémus eis : Reserventur quidem ut vivant, ne contra nos ira Dómini concietur, si perjuraverimus : sed sic vivant, ut in usus universæ multitudinis ligna cadant, aquasque compórent. Quibus hæc loquentibus : vocavit Gabaónitas Jósuë, et dixit eis : Cur nos decipere fraude voluistis, et diceretis : Procúl valdè habitamus à vobis, cum in médio nostri situs ? Itaque sub maledictione éritis, et non deficiet de stirpe vestra ligna cadens, aquasque compórans in domum Dómini Dei mei. **230** Qui responderunt : Nuntiátum est nobis servis tuis, quod promississet Dóminus Deus tuus Móysi servo suo, ut tráderet vobis omnem terram, et disperderet cunctos habitatores ejus. Timúimus igitur valdè, et providimus aninibus nostris, vestro terróre compúlsi, et hoc consilium inivimus. Nunc autem in manu tua sumus : quod tibi bonum et rectum videtur, fac nobis. Fecit ergo Jósuë ut dixerat, et liberavit eos de manibus filiorum Israëli, ut non occiderentur. Decevitque illo die esse eos in ministé-

rium cuncti pópuli, et altaris Dómini, cadentes ligna, et aquam comportantes, usque in præsens tempus. **ñ . Amen.**

Antífona 1. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium finium terræ. *Psalmus LXIV.*

Orátio. Exaudi nos Deus salutáris noster ; ac tua virtúte præcinge : dumque fidei optátus soliditatem, spei promereámur quietem ; et charitátis perveniámus ad réquiem. **ñ . Amen.**

Per misericórdiam.

Antífona 2. Dicitè Deo : Quàm terribilia sunt ópera tua in multitudíne virtútis tuæ ! *Psalmus LXV.*

Orátio. Da nobis, Dómine, ut nos, qui in te credendo, domum tuam in holocáustis ingredimur, dicatis tibi opéribus, ac mortificató corpore serviamus : sicque non amoveas orationem nostram et misericórdiam tuam à nobis ; dum ea inspiras pètere, quæ nobis prospicias conventre. **ñ . Amen.**

Per misericórdiam tuam.

Antífona 3. Bene nunciáte de die in diem salutáre Dómini. *Psalmus LXV.*

Hymnus. O Nazaréne, lux. *Requie fol. 144.*

Orátio. Te Deum psalléndo benedicimus, ac precámur, ut nullo obstáculo à te prohibeamur officio : quique verum te Dóminum constitemur, ditari tuo múnere indulgentiæ sentiámus.

Pater noster.

Ad Vesperos.

Lauda. Illuminatio mea, et salus mea Dóminus.

Dóminus sit semper vobiscum. **ñ .** Et cum spiritu tuo.

Antífona. In converténdo Dóminus captivitatem plebis suæ, lætetur Jacob, et exultet Israëli. *Psalmus LXIII.*

Lauda. Tu mandasti mandata tua. *P.* Custodiri nimis, Deus meus. **ñ .** Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P.* Custodiri nimis. **ñ .** Glória, et honor.

Hymnus. Christe lumen perpétuum. *fol. 155.*

Orátio. Omnipotens sempitérne Deus.

Et Benedictio. Benedicat. *fol. 94.*

Lauda. Ab omni via mala.

Et Orátio. Ab omni via mala. *fol. 226.*

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antífona. Glória mea Dóminus noster.

Et Orátio. Glória nostra, Deus. *fol. 156.*

Antífona 1. Desiderámus te Dóminum Deum nostrum ; et timémus te : quóniam quis Deus similis tibi áuferens iniquitates, et mundans peccata reliquiarum Israëli. **ñ .** Dómine, Deus virtutum, quis similis tibi ? potens es Dómine, et veritas tua in circúitu tuo. *Psalmus LXXXVIII.*

Orátio. Christe Jesu, Dei Filius admirábilis, cui nullus inter filios Dei nec æqualis extat, nec similis ; ad te Dómine precem nostram dirigamus ; ut misericórdiam, quam pollicitus es servare sanctis, digneris prorogare convérsis : ac sic, quæsumus, nos moderamine disciplinæ córrigas, ut cleméntiam in ira non

âuferas : nec prophanetur testamētum tuum ob a-
missa facinora ; sed temperetur ultio miseratiōne su-
p̄erna : et ipse totum, quod displicet, âbluas ; qui
peccatōres ad te revertētes justificādo glorificas :
quique nos esse voluisti ex nihilo id quod sumus ;
ipse concede, ut cœlestibus regnis apti, tecum sine
fine vivamus. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Exaudi, Deus, oratiōnem nostram :
ad te omnis caro veniet. Verba iniquōrum prœvaluē-
runt super nos : et impietātibus nostris tu propitiā-
beris. *ÿ*. Beatus, quem elegisti, et assumpsisti : in-
habitabit in tabernaculis tuis. *Psalmus LXXI.*

Oratio. Exaudi nos Deus salutāris noster ; ac nos
totâ virtute præciuge : dumque fidei optamus solidi-
tatem, spei mereamur quietem ; et charitatis perve-
niamus ad requiem. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Parce p̄mperi et inopi : et ânimas
p̄uperum salvas fac, Dómine. *Psalmus LXXI.*

231 *Oratio.* Parce Dómine paup̄eribus, et âni-
mas inopum sana : ut qui viribus nostris non fidi-
mus, et spe à te misericórdiam postulamus ; per
sp̄iritus paupertatem, sup̄ernæ benedictiōnis impe-
tremus plenitudinem. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Judicium rectum judicâte, p̄opule meus, di-
cit Dóminus. *P.* Et misericórdias facite : viduam et
pupillum per potēntiam nolite opprimere. Unusquis-
que malitiam in corde suo adversus fratrem suum
tenere non debet. *ÿ*. Nolite secūndum faciē judi-
cari ; sed rectum judicium judicâte. *P.* Et miseri-
córdias. *ÿ*. Glória, et honor.

In Laudibus.

Antiphona. Adspargas nos Dómine hyssopo verbi
tui, et mundābimur : lavabis nos, et supra nivem
dealbābimur. *Psalmus LX.*

Oratio. Deus, qui scēlera nostra figmēto op̄erta
denudas ; qui incerta dūbiis, et occulta cōsciis con-
suētâ pietate transducis ; ut noxietate prōditâ adsp̄ar-
gas nos rore misericórdiæ tuæ ; et velut nive dealbē-
mur vitæ correctiōne : averte, quæsumus, faciē
tuam à peccātis nostris, et omnes iniquitates nos-
tras delens, innova in visceribus nostris sp̄iritus tui
Sancti infusiōnem : quo tali inhabitatōre gaudētes,
aperiamus júgiter labia nostra ad annuntiādam lau-
dem tuam. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Canticum. Antiphona. Recordare, Dómine, quid
evenerit nobis : intuere et respice obprobrium nos-
trum.

Canticum. Meménto Dómine. fol. 208.

Ad Benedictus. Antiphona. Præceptum Dómini
lucidum, inluminans oculos. *ÿ*. Timor Dómini sanc-
tus permanet in sæculum sæculi.

Canticum. Benedictus es Dómine. fol. 6.

Lauda. Laudate Deum omnes virtutes ejus : mi-
litia Angelōrum Dóminum laudate. *P.* Laudate.

Lectio libri J̄sue. (Cap. x).

ñ. Deo gr̄atias.

In illis diēbus : Cùm audisset Adonisedec rex
Hierúsalem, quòd scilicet cepisset J̄sue Hay, et
subvertisset eam (sicut sc̄cerat Jéricho, et regi ejus,
sic fecit Hay, et regi ejus) et quòd transfugissent
Gabaonitæ ad Israël, et essent fœderati eōrum, ti-
muit valdè. Urbs enim magna erat Gabaon, et una
regalium civitatum, et major oppido Hay, omnēsque
bellatōres ejus fortissimi. Misit ergo Adonisedec rex
Hierúsalem ad Ohaam regem Hebron, et ad Pharam
regem Jerimóth, ad Jabis quoque regem Lachis, et
ad Dabir regem Eglon, dicens : Ascendite ad me, et
ferite præsidium, ut expugnemus Gabaon, quare
transfugerit ad J̄sue, filios Israël. Congregati igitur
ascendērunt quinque reges Amorrhæorum, rex Hie-
rúsalem, rex Hebron, rex Jerimóth, rex Lachis, et
rex Eglon, cum exercitibus suis, et castrametati
sunt circa Gabaon, ut oppugnarent eam. Habitatores
autem Gabaon urbis obsessæ miserunt ad J̄sue, qui
tunc morabatur in castris Gálgalæ, et dixerunt ei :
Ne retrahas manus tuas ab auxilio servōrum tuō-
rum : ascende citò, et libera nos : ferque præsi-
dium : convenērunt enim adversum nos omnes reges
Amorrhæorum, qui habitant in montanis. Ascendit-
que J̄sue de Gálgalis, et omnis exercitus bellatō-
rum cum eo, fortissimi. Dixitque Dóminus ad J̄sue :
Ne timeas eos : in manus enim tuas tradidi eos :
nullusque tibi ex eis resistere potest. Inruit itaque
J̄sue super eos repente, totâ ascendens nocte de
Gálgalis. Et conturbavit eos Dóminus à faciē Israël :
contrivitque plagâ magnâ in Gabaon, ac percussus
est per viam ascensūs Beth horón, et percussit
usque ad Azeca, et Macéda. Cùmque fugerent filios
Israël, et essent in ascensu Beth horón, D. minus
misit super eos lapides magnos de cœlo usque ad
Azeca : et mortui sunt multò plures lapidibus gr̄an-
dinis, quàm quos gladio percussērunt filii Israël.
Tunc locutus est J̄sue Dómino in die, qua tradidit
Amorrhæum in conspectu filiorum Israël, dixitque
coram eis : Sol contra Gabaon ne movearis, et Lu-
na contra vallem Hailon. Steteruntque Sol et Luna,
donec ulcisceretur se gens de inimicis suis. Nonne
scriptum est hoc in libro justōrum ? Stetit itaque
Sol in medio cœli, et non festinavit occumbere sp̄a-
tio unius diēi, Non fuit ante, et postea tam longa
diēs, obediēte Dómino voci hóm̄inis expugnantis
pro Israël. Reversusque est J̄sue cum omni Israël
in castra Gálgalæ. Fugerunt enim quinque reges, et
se abscondērunt in spelunca urbis Macéda. Nuntiā-
tum est J̄sue, quòd invēnti essent quinque reges
latēntes in spelunca Macéda. Qui præcepit sociis, et
ait : Volveite saxa ingēntia ad os **232** speluncæ, et
pōnite viros indústrios, qui clausos custodiant : vos
autem nolite stare, sed persequimini hostes, et ex-
trēmos quosque fugiēntium cædite : nec dimittatis
eos urbium suarum intrare prædialia, quos tradidit
Deus in manus vestras. Cæsis ergo adversariis
plagâ magnâ, et usque ad interneciōnem penè con-

súmplis, hi qui Israël fugere potuerunt, Ingressi A sunt civitates munitas. Reversusque est omnis exercitus ad Jósuë in Macéda, ubi tunc erant castra, sani, et integro número: nullusque contra filios Israël mutre ausus est. Præcepitque Jósuë, dicens: Aperite os speluncæ, et producite ad me quinque reges, qui in ea latitant. Fecerunt ministri, ut sibi fuerat imperatum, et eduxerunt ad eum quinque reges de spelunca, regem Hierúsalem, regem Hebron, regem Hierimóth, regem Lachis, regem Eglon. Cümque educti fuissent ad eum, vocavit omnes viros Israel, et ait ad principes exercitus, qui secum erant: Ite, et pönite pedes super colla regum istórum. Qui cum perrexissent, et subjectórum pedibus colla calcarent, rursúm ait ad eos: Nolite timere, nec paveatis, confortámini, et estóte robústi: sic enim faciet Dóminus cunctis hóstibus vestris, adversus quos dimicatis. Percussitque Josué, et interfecit eos, suspéndit super quinque stípites: fuerúntque atque suspénsi usque ad vésperum. Cümque occumberet Sol, præcepit sóciis, ut depónerent eos de patibulis. Qui depósitos projecerunt in speluncam, in qua latuerant, et posuerunt super eos saxa ingéntia, quæ pérmanent usque in præsens. ñ. Amen.

Hymnus. Deus Pater ingénite. fol. 101.

Capítula. Lex tua inreprehensibilis convertat ánimas nostras, et testimoniúm tuum fídele præstet párvulis sapiéntiam: te quoque justitiá corda nostra lætificent; non contristent: tuúmque præceptum óculis méntium nostrárum inlúminet.

Pater noster.

Lauda. Fundásti terram, et pérmanet; et ordinatióne tua perseverat: P. Quóniam ómnia sérviunt tibi. ʒ. Nisi quòd lex tua meditatio mea est: tunc fórsitan periissem in humilitate mea. P. Quóniam ómnia. ʒ. Glória, et honor Patri.

Oratio. In ætérnum Dómine Verbum tuum, quod pérmanet in cælo, in Ecclesiæ tuæ semper inhábitet templo: ut inhabitatóris præsentia habitáculis sit claritas indeféssa. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Ecclesiastes (Cap. último).

ñ. Deo grátias.

Fili, cüm esset sapiens Ecclesiastes, dócuit pópulum, et narrávit quæ fécerat: et investigans composuit parábolas multas, quæ sunt verba utilia, et sanctos scripsit sermónes rectíssimos, ac veritate plenos. Verba sapiéntium ut stimuli, et quasi clavi in altum fixi, quæ per magistrórum consilium data sunt à pastóre uno. His ámplius fili mi ne requiras. Faciéndi plures libros nullus est finis: frequénsque meditatio, carnis afflictio est. Hoc est enim omnis homo: et cuncta, quæ sunt, addúcit Deus in iudicium pro omni reátu, sive bonum, sive malum sit. Finem loquéndi omnes audiámus. Deum time, et mandata ejus obsérva. ñ. Amen.

Lectio libri Jósue (Cap. xxiv).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Congregávit Jósuë omnes tribus Israë: in Sichem, et vocávit majóres natu, ac principes, júdices, et magistrátus: steterunt in conspéctu Dómini: et ad pópulum sic locútus est: Hæc dieit Dóminus Deus Israë: Trans Flúvium habitáverunt patres vestri ab initio, Thare pater Abraham, et Nachor: serviérunt diis aliénis. Tulit ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotámia: et addúxit eum in terram Chánaan: multiplicavitque semen ejus, et dedit ei Isaac: illique rursúm dedit montem Seir ad possidéndum: Jacob vero, et filii ejus descendérunt in Ægyptum. Misitque Móysen et Aaron, et percússit Ægyptum multis signis et porténtis. Eduxitque patres vestros ex Ægypto, et venistis ad mare: persecutiqre sunt Ægyptii patres vestros cum curribus et equitatu, usque ad mare Rubrum. Clamáverunt autem ad Dóminum filii Israë: qui pópulo tenebras inter vos, et Ægyptios, et addúxit super eos mare, et operuit illos. Vidérunt óculi nostri cuncta quæ in Ægypto fecit, et habitástis in solitúdine multo témpore: et introduxit in Amorrhæum, qui habitábat trans Jordánem. Cümque pugnárent contra vos, trádidit eos in manus vestras, et possidétis terram, atque interfecistis illos. Surréxit autem Balac filius Sefhor rex Moab, et pugnavit 233 contra filios Israë. Misitque et vocávit Balaam filium Beor, ut malediceret vobis: et ego nóli audire eum, sed è contrário per illum benedixi vobis, et liberávi vos de manu ejus. Transistis Jordánem, et venistis ad Jéricho. Pugnaverúntque contra vos viri civitátis ejus Amorrhæus, et Pherezæus, et Chananæus, et Hethæus, et Gergesæus, et Hevæus, et Jebusæus: et trádidit illos in manus vestras. Misitque ante vos crabrónes: et ejéci eos de locis suis, duos reges Amorrhæórum, non gládio et arcu tuo. Deditque vobis terram, in qua non laborástis, et urbes quas non ædificástis, ut habitaretis in eis: vineas et oliveta, quæ non plantástis. Nunc ergo timéte Dóminum, et servite ei perfécto corde atque veríssimo: et aulerte deos, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia et in Ægypto, ac servite Dómino. Sin autem malum vobis vidétur ut non serviátis ei, optio vobis datur: eligite hodiè quod placet, cui servire potíssimum debeátis, utrúm diis, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an diis Amorrhæórum, in quorum terra habitátis: ego autem et domus mea serviémus Dómino. Responderúntque pópuli, et dixerunt: Absit à nobis ut relinquámus Dóminum, et serviámus diis aliénis. Dóminus Deus noster ipse edúxit nos, et patres nostros, de terra Ægypti, de domo servitútis: fecitque vidéntibus nobis signa ingéntia, et custodivit nos in omni via, per quam ambulávimus, et in cunctis pópulis, per quos transivimus. Et ejécit univérsas gentes, Amorrhæum habitatórem terræ, quam nos intrávimus. Serviémus igitur Dómino, quia est ipse Dóminus

Deus noster. Dixitque Jósuë ad pópulum : Non poteritis servire Dómino : Dóminus enim sanctus, et fortis et æmulátor est, nec ignóscet sceléribus nostris atque peccátis. Si dimiseritis pro diis aliénis, convertet se, et affliget vos, atque subvertet postquam vobis præsterit dona. Dixitque pópulus : Nequáquam ita ut lóqueris, erit, sed Dómino serviémus. Et Jósuë ad pópulum, Testes, inquit, vos estis, quia ipsi vobis elegeritis Dóminum ut serviatis ei. Responderuntque : Testes. Nunc ergo, ait, auferite deos aliénos de médio vestrá, et inclinate corda vestra ad Dóminum Deum Israël. Dixitque pópulus ad Jósuë : Dómino Deo serviémus obediéntes præcéptis ejus. Percússit igitur Jósuë in die illo fœdus, et posuit pópulo præcépta atque iudicia in Sichem. Scripsitque ómnia verba hæc in volúmine legis Dei : et tulit lápidem grandem, posuitque eum subter quercum, quæ erat in sanctuário Dómini : et dixit ad omnem pópulum : En lapis iste erit vobis in testimoniúm, quòd audieritis ómnia verba Dómini, quæ locútus est vobis : ne forte postea negare vellitis, et mentiri Dómino Deo vestro. Dimisitque pópulum, singulos in possessiones suas. Et post hæc mórtuus est Jósuë filius Nun servus Dómini, centum et decem annórum : Sepelieruntque eum in finibus possessionis suæ in Thamaíath, quæ sita est in monte Ephraim, ad septentrionalem partem montis Gaas. Servivitque Israël. D. nino cunctis diébus Josuë. *ñ* Amen.

Antífona 1. State super vias, et vidéte, et interrogáte itinera Dómini ætérna, et vidéte quæ sit via bona, et ambuláte in ea : et inveniétis sanctificatió-nem animábus vestris. *ñ*. Audite hæc omnes gentes : áuribus percipite, qui habitátis orbem. *Psal-mus XLVIII.*

Orátio. Audiant simul te Dómine omnes gentes ; et dives ac pauper aurem tibi cordis accónimodent : illique ómnium ad fidem præparétur auditio, quò salvándis promittitur grátia plenitúdo. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antífona 2. Nobis adhærere Deo bonum est : pónere in Dómino spem nostram. *Psalms LXXII.*

Orátio. Nobis adhærere tibi Dómino, bonum est : sed tu desidérium boni sic in nobis accúmula ; ut spes, quæ nos tibi assóciat, nullá fidei titubatióne vacillet : sed charitátis stabilitate perdúret. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antífona 3. Meménto congregatiónis tuæ, Dómine, quam creásti ab initio. *Psalms LXXIII.*

ñ. Miserátor, et miséricors Dóminus. *P.* Pátiens, et multúm miséricors, et obliviscens peccáta hóminum : non posuisti pœniténtiam eléctis tuis. *ñ*. Ecce séquimur in toto corde nostro : et timémus te, et quærimus faciém tuam, ne confundas nos. *P.* Pátiens, et multúm. *ñ*. Glória, et honor. *Reite-réntur ñ*.

Preces. Pœniténtiam ágimus pro malis nostris. *P.* Tu Christe, miserére : peccávimus. *ñ*. Patris dex-

A tera, virtus, sapiéntia, placátus da véniam. *P.* Tu Christe, miserére. *ñ*. Gémitus 234 ómnium at-ténde, Dómine : quæ pœtinus tribue. *P.* Tu Christe, miserére. *ñ*. Nos peccávimus, nos iniqué égimus, nos impié géssimus. *P.* Tu Christe, miserére. *ñ*. Vitam, et vniám dona propitiis : et parce pœni-téntibus. *P.* Tu Christe, miserére.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *Requitre fol. cxliv.*

Orátio. Meménto congregatiónis tuæ Dómino, quam creásti ab initio : tu Dómine, qui non oblivis-cáris Ecclésiæ, quam à sæculo prædestinásti in Christo : atque ad testaméntum tuum, memor tuæ mi ericórdia, réspice : et promissá nos júgitér li-bertate compléctere.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Daníelis Prophète (Cap. III).

ñ. Deo grátias.

Benedictus es Dómine Deus patrum nostrórum, et laudábilis, et gloriósum nomen tuum in sæcula : quia justus es in ómnibus quæ fecisti nobis, et univérsa ópera tua vera, et viæ tuæ rectæ, et ómnia iudicia tua vera. Iudicia enim vera fecisti juxta ómnia quæ induxisti super nos, et super civitatem sanctam patrum nostrórum Hierúsalem : quia in veritate, et iudicio induxisti ómnia hæc propter peccáta nostra. Peccávimus enim, et iniqué égimus rucédentes à te : et deliquimus in ómnibus : et præcépta tua non audivimus, nec fécimus, sicut præcéperas nobis ut bene nobis esset : ómnia ergo, quæ induxisti super nos, et univérsa, quæ fecisti nobis, in vero iudicio fecisti : et tradidisti nos in manu inimicórum iniquórum, et pessimórum, prævaricatorúmque, et regi injústo, et péssimo ultra omnem terram. Et nunc non póssumus aperte os : confusio et obpróbrum facti sumus servis tuis, et his qui colébant te. Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne dissipés testaméntum tuum : neque áuferas misericórdiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israël sanctum tuum : quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cœli, et sicut arenam quæ est in littore maris : quia Dómine imminúti sumus plusquam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódie propter peccáta nostra. Et non est in hoc témpore prínceps, neque prophéta, et dux, neque holocáus tum, neque sacrificium, neque oblátio, neque incénsium, neque locus primitiárum coram te, ut possimus invenire misericórdiam : sed in ánima contrita, et spíritu humilitátis suscipiámur. Sicut in holocáusto arietum, et taurórum, et sicut in millibus agnórum pinguium : sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, et pèrfice subsequéntes te. quoniam non est confusio confidentibus in te. Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quærimus faciém tuam. Ne confundas nos. *ñ*. Amen.

Antífona 1. Conflébitur tibi Deus : conflébi-

mur tibi et invocábimus nomen tuum, Dómine. **A**

Psalmus LXXIV.

Oratio. Constiténtes tibi Dómine placábilis intúere : et quos contrítas efficit timor pœnæ : et amor indulgéntiæ lætíficet, et plenitúdo remissionis indéptæ.

ñ . Amen.

Per misericórdiam tuam, Dens, etc.

Antiphona 2. Salvos fac Dómine, quiétos terræ.

Psalmus LXXV.

Oratio. Tibi Dómino Patri cogitátio constitétur Unigénitú tui : dum quod Adam per supérbiam pérdidit : hujus ad te humanitas humilitáto redúcit obedéntiæ : Ergo nostra stude pectora exercére ; quo exercitío festa tibi hæc celebrémus solémnia. ñ . Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Quis Deus magnus, sicut Deus noster? tu es Deus qui facis mirabilia solus. *Psalmus LXXVI.*

ñ . Propítius esto iniquitátibus nostris, Dómine, et sana omnes languóres nostros : *P.* Et rédime de intérita ánimas nostras. *ñ .* Non secúndum peccáta nostra fáciat nobis : neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis. *P.* Et rédime. *ñ .* Glória, et honor Patri. *Reiterétur ñ .*

Preces. Verus Deus misericors. *P.* Supplicánti pópulo, Christe, miserére. *ñ .* Te, Pater, quæsumus, scétibus invocámus, assiste orámus. *P.* Supplicánti. *ñ .* Exáudi, Dómine, placáre : inténde clemens, et pius indulge. *P.* Supplicánti. *ñ .* Cunctorum cordibus largíte stúdia pacis, et parce placátus. *P.* Supplicánti. *ñ .* Fertilitátem plúviæ, ac vitam dona, et véniam largam. *P.* Supplicánti.

Hymnus. O Nazarène, lux. *fol. cXLIV.*

235 *Oratio.* Precámur Dómine, ut tua nos non repéllas à propitiátione ; sed obtinéndæ misericórdiæ tempus appóne ; ut dextera, quæ fuit vindex in ultióne facinorum ; ipsa sit nobis contrítis in remédiúm sempitérnum.

Pater noster.

Ad Vesperum.

Lauda. Vespere, manè, et meridiè te laudámus, Dómine. Dóminus sit sempér. ñ . Et cum.

Antiphona. Quàm bonus Deus Israël eis qui recto corde ! *Psalmus LXXII.*

Lauda. Quómódò diléxi legem tuam, Dómine? *P.* Totá die meditátio mea est. *ñ .* Retribue servo tuo, vivam : et custódiám sermónes tuos. *P.* Totá. *ñ .* Glória, et honor. *P.* Totá.

Hymnus. Adéstó nostris precibus. *fol. 160.*

Capitula. Sit festum jejúnium. *fol. 149.*

Lauda. Fundásti terram. *Et Oratio.* In ætérnum, Dómine. *Requitre fol. 232.*

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus III.*

Oratio. Exúrge Dómine Deus noster in auxiliúm humilium, et in extermínium persequéntium : cón-

tere adversários nostros, qui nos à tuo præcépto, dolósis promissionibus, et apértis terróribus avértente molíuntur : in nullo enim proficiet eórum insidie, si tuo muniámur semper adjutório grátia. ñ . Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 1. Inclínate aurem vestram in verberis mei. Pópule meus adténdé legem meam. *Psalmus LXXVII.*

Oratio. Ponéntes spem nostram in te Dómine, non obliviscimur óperum tuórum ; cum per justitiam atque cleméntiam mirábilis in Sanctis, et terróribus osténdéris in impiis ; qui oportúna remédia justis, ac débíta supplicia recompénsas iniquis : quæsumus itaquè piíssime Deus ; ut quos à tetris hóstibus éruis, præceptórum luce clarífices tentatiónum fluctus movens, iter saluíferum pandas : Christi tui corpore tanquam cœlésti pane in lujus sæculi déserto rescias. ñ . Amen.

Antiphona 2. Panem cœli dona nobis, Dómine. *Psalmus LXXVII.*

Oratio. Deus, qui panem cœli filiis hóminum tribuis, terrenúque animal Angelórum ádipe pascis ; frumentatiónem verbi tui nobis in abundantia tribue : eóque nos spirituáli réfice cibo, quo patres nostros allevásti in erémo. ñ . Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Dóminus adjutor noster : et Deus excelsus, liberátor noster est. *Psalmus LXXVII.*

Oratio. Excelsæ Dómine esto adjutor noster : ut de abundantia tuæ virútis repleámur solátio fortitudinis ; et ex redundántibus grátia tuæ donis ditémur múnéribus libertátis. *ñ .* Amen.

Per misericórdiam tuam.

ñ . Propter peccáta nostra venérunt super nos ómnia mala : peccávimus tibi, Dómine. *P.* Recedéntibus á te ne auferas misericórdiam tuam à nobis. *ñ .* Justus es, Dómine Deus noster, in ómnibus opéribus tuis ; et non audivimus vocem tuam : peccávimus enim, iniquitátes fécimur. *P.* Recedéntibus á te. *ñ .* Glória, et honor. *P.* Recedéntibus.

In Laudibus.

Antiphona. Avérte faciém tuam, Deus, à peccátis nostris : et omnes iniquitátes nostras dele. *Psalmus L.*

Oratio. Avérte faciém tuam à peccátis nostris Dómine ; et omnes iniquitátes nostras dele : rémove ab óculis tuis malárum nostrárum fácinus voluptátum ; nostræque confessióni cleménter tuum appóne auditum. Miserére, quæsumus, rogántibus nobis qui propítius respicis in advérsis : et qui desperátis cor ponitens tribuis ; à confessiónibus nulláténus avértaris . Ergo qui à cordis contriti placáris sacrificiis, trilue nobis hoc tibi offérrí, quod præcipis ; et promeréri indulgéntiam, quam promittis grátia tuæ. Sed quia Publicánus à longè stans, et percútiens pectus suum, solá confessióne purgátus est : similítér et nos peccatóres exáudi : ut sicut illi mérito petitiónis suæ fructum donásti ; ita et nobis supplicántibus indignis

servis tuis veniam digneris impēdi de peccātis. **A** Si invēni, inquit, grātiā coram te, da mihi signum quōd tu sis qui loquāris ad me. Ne recēdas hinc, dōnec revērtar ad te, portans sacrificium, et offerens tibi. Qui respondit: Ego præsētābor adventum tuum. Ingressus est itaque Gēdeon et coxit hādum, et de farināe mōdio āzymos panes: carnesque posuit in canistro, et jus cārnium mittens in ollam, tūti omnia sub quercum, et obtulit ei. Cui dixit Angelus Dōmini: Tolle panes āzymos et carnes, et pone super petram illam, et jus desuper funde. Cūque fecisset itā, extendit Angelus Dōmini summāterā virgæ, quam tenēbat in manu, et tēligit carnes et āzymos panes: ascenditque ignis de petra, et consumpsit: Angelus autem Dōmini evānuit ex oculis ejus. Vidēnsque Gēdeon quōd esset Angelus Dōmini, ait: Heu Dōmine Deus: quia vidi Angelum Dōmini facie ad faciē. Dixitque ei Dōminus: Pax tecum: ne timeas, non morieris. **A** Edificāvit ergo ibi Gēdeon altāre Dōmino, vocavitque illud, Dōmini pax, usque in præsētē diē. **A**. Amen.

Per misericōrdiam.

Ad Canticum. Antiphona. Levēmus corda nostra cum mānibus ad Dōminum in cœlis.

Canticum. Quid murmurāvit homo. *fol. cl.*

236 Matutināriam.

Ad Benedictus. Antiphona. Sit splendor Dōmini Dei nostri super nos. *P.* Respice in servos tuos, et in ōpera tua: et dirige filios eōrum.

Canticum. Benedictus es Dōmine. *fol. 6.*

Lauda. Laudāte Dōminum in sanctis ejus: laudāte eum in firmamēto virtūtis ejus. *P.* Laudāte Dōminum.

Lectio libri Jūdicum (Cap. vi).

A. Deo grātiās.

In illis diēbus: Fecerunt filii I-raēl malum in conspectu Dōmini: qui tradidit eos in manu Mādian septem annis, et opprēsi sunt valde ab eis. Feceruntque sibi antra et spelancas in montibus, et munitissimā ad repugnandum loca. Cūque sevisset I-raēl, ascendēbat in Mācian, et Amalec, et cæteris orientālium natiōnum: et apud eos figētes tentoria, sicut erant in herbis cuncta vastābant usque ad intrōitum Gazæ: nihilque omnino ad vitam pērtinens relinquēbant in I-raēl, non oves, non boves, non āsinas. Ipsi enim et univērsi greges eōrum veniēbant cum tabernaculis, et instar locustarum univērsa complēbant, innumera multitudo hōminum, et camelōrum, quidquid tetigerant devastātes. Humiliatissimēque est I-raēl valde in conspectu Mādian. Et clamāvit ad Dōminum pōstulans auxiliū contra Madiānitās. Qui misit ad eos virum prophētā, et locutus est: Hæc dicit Dōminus Deus I-raēl: Ego vos feci conscēdere de Ægypto, et eduxi de domo servitutis, et liberāvi de manu Ægyptiōrum, et omnium inimicōrum, qui sūlgebant vos: eiecitque eos ad intrōitum vestrum, et tradidit vobis terram eōrum. Et dixi: Ego Dōminus Deus vester, ne timeātis terram Amorrhæōrum, in quorum terra habitātis. Et nolūstis audire vocem meam. Venit autem Angelus Dōmini, sedit sub quercu, quæ erat in Ephraï, et pertinebat ad Joas patrem familiæ Ezri. Cūque Gēdeon filius ejus excūteret atque purgaret frumēta in torrentāri, ut fūgeret Mādian apparuit ei Angelus, et ait: Dōminus tecum, virōrum fortissime. Dixitque ei Gēdeon: Obsecro, Dōmine, si nobiscum est Dōminus, cur adprehēderunt nos hæc omnia? ubi sunt mirabilia ejus, quæ narrāverunt patres nostri, atque dixerunt: De Ægypto eduxit nos Dōminus? Nunc autem dereliquit nos, et tradidit in mānibus Mādian. Responditque ad eum Dōminus, et ait: Vade in hac fortitudine tua, et liberābis I-raēl de manu Mādian: scito quōd miserim te. Qui respondens ait: Obsecro, Dōmine, in quo liberābo I-raēl? ecce familia mea iāstrua est in Mauāsse, et ego misimus in domo patris mei. Dixitque ad eum Dōminus: Ego ero tecum: et percūtes Mādian quasi unum virum. Et ille:

B ait: Heu Dōmine Deus: quia vidi Angelum Dōmini facie ad faciē. Dixitque ei Dōminus: Pax tecum: ne timeas, non morieris. **A** Edificāvit ergo ibi Gēdeon altāre Dōmino, vocavitque illud, Dōmini pax, usque in præsētē diē. **A**. Amen.

Hymnus. In Matutinis sūrgimus. *fol. 103.*

Capitula. Sit splendor tuus. *fol. 211.*

Lauda. Quōmodo dilēxi legem tuam, Dōmine? Totā diē meditatio mea est. **Y**. Super inimicos meos prudentem me fecisti mandāto tuo: quia in ætērnus mihi est.

Oratio. Da nobis, Dōmine, sic diligere legem tuam; ut eam jūgiter meditēmur in corde, et accepto tibi perficiāmur in ōpere. **A**. Amen.

Per misericōrdiam.

Ad Tertiā.

Sapientia Salomōnis (Cap. xvii).

Y. Deo grātiās.

Fili, magna sunt judicia Dōmini, et inenarrabilia ōpera ejus: et propter hoc indisciplināte animæ errāverunt. Dām enim persnāsum habent iniqui posse domināri natiōni sanctæ: vinculis tenebrarum et longæ noctis compediti, inclusi sub tectis, fugitivi perpētuae providentiæ jacuerunt. Et dūm putant se latere in obscuris peccātis, tenebrōso oblivionis velamento dispēsi sunt, pavētes **237** horrēndē, et cum admiratiōne nimia perturbāti. Neque enim quæ continēbat illos spelūca, sine timōre custodiēbat eos: cūm sōnitus de-cēdens perturbābat illos, et persōnæ tristes apparētes pavōrem illis præsētābant. Et ignis quidē nullum poterat illis lumen præbere, nec siderum limpide flammæ illumināre poterant illam noctem horrēndā. Apparēbat autem illis subitāneus ignis, timōre plenus: et timōre percūsi illus, quæ non videbātur, faciēi, æstimābant detēriōra esse quæ videbāntur: et mágicæ artis appōsit erant derisus, et sapientiæ glōriæ corrēptio cum contumēlia. Solis autem illis superpōsita erat gravis nox, imāgo tenebrarum, quæ superventūra illis erat. Ipsi ergo sibi erant graviōres tenebræ; sanctis autem tuis magna erat lux. **A**. Amen.

Lectio libri Jūdicum (Cap. vi).

A. Deo grātiās.

In illis diēbus : Omnis Mādian, et Amalec, et A arēna, quæ jacet in littore maris. Cūque venisset orientales pōpuli congregāti sunt simul : et transeūntes Jordānem, castrametālī sunt in vallem Jézraēl. Spiritus autem Dōmini induit Gēdeon, qui clangens būccinā convocāvit domum Abiezér, ut sequerētur eum. Misitque nūntios in univērsū Manāssen, qui et ipse secūtus est eum : et alios nūntios in Aser, et Zābulon, et Néphthalim, qui occurrerunt ei. Dixitque Gēdeon ad Dōminum : Si salvum facis per manum meam Israēl, sicut locūtus es, ponam hoc vellus lanæ in ārea : si ros in solo vēllere fuerit, et in omni terra siccitas, sciam quod per manum meam, sicut locūtus es, liberābis Israēl. Factūque est ita. Et de nocte consurgens, expreso vēllere, concham complēvit rore. Dixitque reversus ad Dōminum : Ne irascatur furor tuus contra me si adhuc semel tentāvero, signum quærens in vēllere. Oro ut solum vellus siccum sit, et omnis terra rore madens. Fecitque Dōminus nocte illā ut postulāverat : et fuit siccitas in solo vēllere, et ros in omni terra. (Cap. vii.) Igitur Jerōbaal qui et Gēdeon, de nocte consurgens, et omnis pōpulus eum eo, venit ad fontem qui vocātur Harad : erant autem castra Mādian in valle ad septentrionālem plagam collis excelsi. Dixitque Dōminus ad Gēdeon : Multus tecum est pōpulus, nec tradētur Mādian in manus ejus : ne gloriētur Israēl contra me, et dicat : Meis viribus liberāus sum. Lōquere ad pōpulum, et cunctis audiēntibus prædica : qui formidolosus est et timidus, revertātur. Recesseruntque de monte Gālaad, et reversi sunt ex pōpulo viginti millia virōrum, et tantū decem millia remanserunt. Dixitque Dōminus ad Gēdeon : Adhuc pōpulus multus est, duc eos ad aquas, et ibi probābo illos : et de quibus dixerō tibi ut tecum vadant, ipsi pergant : quem reprobāvero, revertātur. Cūque descendisset pōpulus ad aquas, dixit Dōminus ad Gēdeon : Qui linguā lambuerint aquas, sicut solent canes lambere, separābis eos seorsūm : qui autem curvātis genibus biberint, in āltera parte erunt. Fuit itaque nūmerus eōrum, qui manu ad os projiciētes aquas lambuerunt, trecēti viri : omnis autem reliqua multitūdo flexo pōplite biberat. Et ait Dōminus ad Gēdeon : In trecētis viris, qui lambuerunt aquas, liberābo vos, et tradam in manu tua Mādian : omnis autem reliqua multitūdo revertātur in locum suum. Sumptis itaque pro nūmero cibariis et tubis, omnem reliquā multitūdinem abire præcepit ad tabernaculā suā : et ipse cum trecētis viris se certāmini dedit. Castra autem Mādian erant subter in valle. Eādem nocte dixit Dōminus ad eum : Surge, et descende in castra : quia tradidi eos in manu tua : sin autem solus ire formidas, descendat tecum Phara puer tuus. Et cum audieris quid loquāntur, tunc confortābuntur manus tuæ, et securior ad hostium castra descēdes. Descendit ergo ipse, et Phara puer ejus in partem castrōrum, ubi erant armatorum vigiliæ. Mādian autem et Amalec, et omnes orientales pōpuli, fusi jacēbant in valle, ut locustarum densitūdo : eandē quoque innumerābiles erant, sicut

arēna, quæ jacet in littore maris. Cūque venisset Gēdeon, narrābat āliquis sōmnum próximo suo : et in hunc modum referēbat quod viderat : Vidi sōmnum, et videhātur mihi quasi subceniticius panis ex hōrdeo volvi, et in Mādian castra descēdere : cūque pervenisset ad tabernaculum, percūsait illud, atque subvertit, et terræ fūdītūs cœquāvit. Respondit is, cui loquebātur : Non est hoc āliud, nisi gladius Gedeōnis filii Joas viri Israēlitæ : tradidit enim Dōminus in manus ejus Mādian, et omnia castra ejus. Cūque audisset Gēdeon sōmnum, et interpretatiōnem ejus, adorāvit : et reversus est ad castra Israēl, et ait : Surgite, tradidit enim Dōminus in manus nostras castra Mādian. Divisitque trecētos viros in tres partes, et dedit tubas in mānibus eōrum, lagenāsque vācuas **238** ac lāmpades in medio lagenārum. Et dixit ad eos : Quod me facere vidēritis, hoc facite : ingrēdiar partem castrōrum, et quod fecero secūmini. Quandō personerit tuba in manu mea, vos quoque per gyrum castrōrum in circūitu clangite et conclamāte, Dōmino et Gedeōni. Ingressūque est Gēdeon, et trecēti viri quierant cum eo, in partem castrōrum, incipiēntibus vigiliis noctis mētiæ, et custōdibus suscitātis, cœperunt būccinis conclamāre, complōdere et inter se lagēms. Cūque per gyrum castrōrum in tribus personārent locis, et hydrias confregissent, tenuerunt sinistrā lāmpades, et dexterā sonāntes tubas clamaverūtque : Gladius Dōmini et Gedeōnis : stantes singuli in loco suo per circūitum castrōrum hostilium. Omnia itaque castra turbāta sunt, et vociferāntes, ululantesque fugerunt : et nihilominus insistēbant trecēti viri būccinis personāntes. Immissit Dēminus gladium in omnibus castris, et mutua se cæde truncaverunt, feriēntes usque in Bethsēca, et crepidinem Abelmehūla in Tebbath. Conclamāntes autem viri Israēl de Néphthali, et Aser, et omni Manāsse, persequēbantur Mādian. Misitque nūntios in omnem montem Ephraim, dicens : Descēdite in occūrsūm Mādian, et occupāte aquas usque in Bēthbera atque Jordānem. Clamavitque omnis Ephraim, et præoccupāvit aquas atque Jordānem usque in Bēthbera. Apprehensūque duos viros Mādian, Oreb et Zeb, interfecit Oreb in petra Oreb, Zeb vero in torculari Zeb. Et persecūti sunt Mādian, cāpita Oreb et Zeb portāntes ad Gēdeon trans fluēntā Jordānis. **ñ**. Amen.

Antiphona 1. Citō nos præveniat misericōrdia tua, Dōmine. *Psalmus* LXXVIII.

Oratio. Citō anticipet nos misericōrdia tua, Dōmine ; quos nec consolatio spei, nec fiducia meritī, nec opitulatio sustentat auxilii ; sed inter reatum, vexationēque jactatos urget vel consciētia facinorum, vel ultio peccatorum : libera nos propter glōriam nōminis tui ; et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum : ut cum ultrāque rem propter te feceris, et solūā pōpulum tuum pietate respexeris, glōria tibi detur ex liberatione, et propitiatio nobis tuo accēdat ex nōmine. **ñ**. Amen.

Per misericōrdiam.

Antiphona 2. Exultate Deo adjutori nostro : jubilate Deo Jacob. *Psalmus LXXX.*

Oratio. Exultemus tibi Domine, quem adjutorem nostrum cognoscimus, et fatemur : propter quod etiam tibi júbila in desideriis sumimus, in doctrina psalmum, in mortificatione reddimus tympanum : te enim laudando festa peragimus, tuorumque recordatione mirabilium jocundamur : Concede itaque nobis Domine, ut qui tua recolumus beneficia, tua percipiamus et præmia. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 3. Surge Deus, júdica terram : quoniam tu dominaris in omnibus gentibus. *Psalmus LXXXI.*

ñ. Numquid in ætérnum repellet Deus, aut non apponat, ut beneficiat adhuc; aut in finem misericordiam suam abscedet? *P.* A progénie in progénie. Aut numquid obliviscétur misereri Deus? *ÿ.* Convertite nos Deus salutáris noster : et ne in ætérnum irascáris nobis, neque exténdas iram. *P.* A progénie. *ÿ.* Glória, etc. *Reiterétur ñ.*

Preces. Respice placabilis Domine salvator omnipotens. *P.* Miserere, et exaudi nos. *ÿ.* Exténsis ad te manibus, Pater summe, confúgimus : convertere ad nos piúm intúitum. *P.* Miserere. *ÿ.* Effunde super faciem terræ largissimam plúviam, et præsta cunctis, quæ postulant. *P.* Miserere. *ÿ.* Meménto nostri Domine miserator, et pátiens : qui ante sæcula vivis perénis Rex. *P.* Miserere. *ÿ.* Peccáta pœnitentiibus tu ignosce, et debita dimitte : jam nostra indulge crimina. *P.* Miserere.

Hymnus. O Nazaræne. *fol. 144.*

Oratio. Exúrge Domine, qui júdicas terram : et qui fidem omnium gentium pius possessor inhabitas, ne patiaris nos in ténébris remanere; sed fac nos lumen tuæ veritátis aspícere : ut fundaménta fidei nostræ non super arénam, quam turbo dejiciat, ædificémus; sed supra petram, cujus tu es firmitas conlocémur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Daniélis Prophætæ (Cap. ix).

ñ. Deo grátias.

Justus Dominus Deus noster in omnibus opéribus suis, quæ fecit : non enim audivimus vocem ejus. Et nunc Domine Deus noster, qui eduxisti pópulum tuum de terra Ægypti in manu Moysi, et fecisti tibi nomen secundum diem hanc : peccávimus, iniquitates **239** fecimus, Domine in omnem justitiam tuam : avertátur óbsecro ira tua, et furor tuus à civitate tua, Hierúsalem, et à monte sancto tuo. Propter peccáta enim nostra, et iniquitates patrum nostrórum, Hierúsalem et pópulus tuus in obprobrium sunt omnibus per circuitum nostrum. Nunc autem Dominus Deus noster exaudi orationem servi tui, et preces ejus : et ostende faciem tuam super sanctuárium tuum, quod desértum est propter temetípsum. Inclina Deus meus aurem tuam, et exaudi : áperi óculos tuos, et vide desolationem nostram, et civitatem, super quam invocatum est nomen sanctum tuum : neque enim in

justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. Exaudi Domine, placare Domine : attende Domine, et fac : ne moreris propter temetípsum Deus meus : quia nomen tuum invocatum est super civitatem, et super pópulum tuum. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Deus quis similis tibi ? ne taceas, neque sileas. Deus. *Psalmus LXXXII.*

Oratio. Exúrge, ne taceas, neque compeascaris Deus; sed quia odéntes te, extulerunt caput; imple facies eórum ignominia; ut nomen tuum cognitá confusione perquirant; et pópulum tuum salva, ut testimónium tuæ virtutis intélligant : esto propitius super hereditatem tuam; qui solus es Altissimus super omnem terram. *P.* Amen.

B Per misericordiam.

Antiphona 2. Cognóscant gentes, quoniam nomen tibi Dominus : tu solus Altissimus super omnem terram. *Psalmus LXXXII.*

Oratio. Cognóscant gentes Chri te, quod nomen tibi sit Dominus; pro quibus es patibulo crucis adpensus : quosque ignavia ignorantiæ dedit, scéntia restituat conditori : ut fide convertátur conscéntia; et spe lætétur in glória. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 3. Quia tu Domine suavis ac mitis es et multum misericors invocantibus te. *Psalmus LXXXV.*

ñ. Non secundum peccáta nostra facias nobis, Deus : neque secundum iniquitates nostras reddas nobis. *P.* Meménto, Domine, quod terra sumus. *P.* Sicut miserétur pater filiis, ita miserere nobis : quia tu scis signémentum nostrum. *P.* Meménto. *P.* Glória, etc. *Reiterétur ñ.*

Preces. Christe Redemptor pius animarum, exaudi gémitus sléntium. *P.* Et miserere. *P.* Attende, Deus, Ecclesiam tuam : et cunctis dona indulgéntiam, pro quibus pietatem postulávimus. *P.* Et miserere. *P.* Meménto nostri, quia pulvis sumus : iterum in terram redigimur; tu nos refórma in melius. *P.* Et miserere. *ÿ.* Ignosce vivis, ignosce defunctis, captivis restaura pátriam, et cunctis dona, quæ postulant. *P.* Et miserere. *P.* Dimitte noxam, dimitte peccáta, dimitte cunctórum debita, omnibus tribue véniam. *P.* Et miserere.

Hymnus. O Nazarène, *vux. fol. 144.*

D *Capitula.* Miserere Domine ad te tota die clamantibus; teque in tribulatione invocantibus existe propitius : ut in quibus majestatem tuam adorando læudámus, dignè suscipias; et pro quibus te timémus, pius ignosceas. Timóris igitur tui obediéntia corda nostra lætifica : et consolatiónis dulcedine dubietatem nostræ mentis confórta : sed quia tu suavis ac mitis es, suavitatem ex tua indulgéntia hauriámus; et in retribuendo piúm te mitémque sentiámus.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntiæ Salomónis (Cap. vi).

ñ. Deo grátias.

Fili, melior est sapiéntia quam vires : et vir pr-

dens quàm fortis. Audi e ergo reges, et intelligite, et discite iudices finium terræ. Præbeto aures vos, qui continētis multitudinem, et placētis vobis in turbis nationum : quoniam data est à Dómino potestas vobis, et virtus ab Altissimo, qui interrogabit ópera vestra, et cogitationes scrutabitur : quoniam cùm essētis ministri regni illius, non rectè iudicās is neque custodistis legem justitiæ, neque secúndum voluntatem Dei ambulastis. Horrondè et citò apparebit vobis : quoniam iudicium durissimum in his, qui præsumt, fiet. Exiguo enim conceditur misericórdia : potentes autem poténtèr tormenta patiéntur. Non enim súbtrahet persónam cuiusque Deus, qui est ómnium dominátor, nec reverébatur magnitudinem cuiusquam : quoniam pusillum et magnum ipse fecit, et æqualiter cura est illi de ómnibus. *ñ. Amen.*

Lectio libri Iudicum (Cap. viii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Cùm venisset Gédeon ad Jordánem, transiit eum cum trecéntis viris, **240** qui secum erant : et præ lassitudine, fugiéntes persequi non poterant. Dixitque ad viros Soccóth : Date, óbsecro, pópulo qui mecum est, panes, quia valdè defecérunt : ut possimus persequi Zébeè et Sálmana reges Mádian. Respondérunt principes Soccóth : Fórsitan palmæ mánuum Zébeè et Sálmana in manu tua sunt, et idcirco póstulas ut demus exercíui tuo panes ? Quibus ille ait : Cùm ergò tradiderit Dóminus Zébeè et Sálmana in manus meas, cónteram carnes vestras cum spinis tribulisque desérti. Et indè conscéndens, venit in Phánuél : locutusque est ad viros loci illius similia. Cui et illi respondérunt, sicut responderant viri Soccóth. Dixit itaque eis : Cum revérsus fuero victor in pace, destrúam turrin hanc. Zébeè autem et Sálmana requiescébant cum omni exercíui suo. Quíndecim enim millia viri remanserunt ex ómnibus turmis orientálium populórum, cæsis centum viginti millibus bellatórum educéntium gládium. Ascendénsque Gédeon per viam eórum qui in tabernáculis morabántur ad orientálem plagam Nobe, et Jácbaa, percússit castra hóstium, qui secúri erant, et nihil advérsi suspicabántur. Fugerúntque Zébeè et Sálmana, quos persequens Gédeon comprehendit, turbáto omni exercíui eórum. Reverténsque de bello ante solis ortum, apprehéndit púerum de viris Soccóth : interrogavitque eum nómina principum et seniórum Soccóth, et descripsit septuaginta et septem viros. Venitque ad Soccóth, et dixit eis : En Zébeè et Sálmana, super quibus exprobrástis mihi, dicéntes : Fórsitan manus Zébeè et Sálmana in máribus tuis sunt ? et idcirco póstulas ut demus viris, qui lassí sunt et defecérunt, panes. Tulit ergo senióres civitátis et spinas desérti ac tribulos, et contrívit cum eis, atque comminuit viros Soccóth. Turrim quoque Phánuél subvértit, occisis habitáribus civitátis. Dixitque ad Zébeè et Sálmana : Quales fuérunt viri, quos occidistis in Thabor ? Qui respondérunt : Similes tui, et unus ex eis quasi filius regis. Quibus ille ait : Fratres mei fuérunt, filii

matris meæ. Vivit Dóminus, si servassēt eos, non vos occiderem. Dixitque Jethér primogénito suo : Surge, et interfice eos. Qui non edixit gládium : timébat enim, quia adhuc puer erat. Dixerúntque Zébeè et Sálmana. Tu surge, et irrué in nos : quia iuxta ætatem robur est hóminis. Surrexitque Gédeon, et interfecit Zébeè et Sálmana : et tulit ornáméta ac bullas, quibus colla regalium camelórum decorári solent. Dixerúntque omnes viri Israël ad Gédeon : Domináre nostrí tu, et filius tuus, et filius filii tui : quia liberásti nos de manu Mádian. Quibus ille ait : Non dominábor vestrí, neque dominábitur in vos filius meus, sed dominábitur vobis Dóminus. Dixitque ad eos : Unam petitiónem póstulo à vobis : Date mihi ináures ex præda vestra. Ináures enim áureas Ismaelitæ habère consuéverant. Qui respondérunt : Libentíssimè dábitur. Expandéntesque super terram pállium, projecérunt in eo ináures de præda : et fuit pondus postulatárum ináurium, mille septingénti auri sicli, absque ornáméntis, et monilibus, et veste purpúrea, quibus Mádian reges uti sólití erant, et præter torques áureas camelórum. Fecitque de eo Gédeon Ephod, et póstulit illud in civitate sua Ephrá. Fornicatúsque est omnis Israël in eo, et factum est Gedeóni et omni dómni ejus in rufóam. Humiliátus est autem Mádian coram filiis Israël, nec póterant ultrá eleváre cervicem : sed quíevit terra per quadraginta annos, quibus præfuit Gédeon. Abiit itaque Jerobaal filius Joas, et habitávit in domo sua : habuitque septuaginta filios, qui egressi sunt de fémore ejus : eò quòd plures habéret uxóres. Concubina autem illius, quam habébat in Sichem, genuit ei filium nómine Abimelech. Mortuusque est Gédeon filius Joas in senectúte bona, et sepúltus est in sepúlchro Joas patris sui. *ñ. Amen.*

Antífona 1. Dómine, refúgium factus es nobis, à generatione in progénie. *Psalm. LXXXIX.*

Orátio. Esto refúgium nostrum Dómine ; plebéneque tuam pátrio gubernáculo rege : ac sicut à sæculis patrum tua sensérunt remédia ; ita nostra in sæcula tua intélligant beneficia. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Antífona 2. Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo Altíssime. *Psalm. xci.*

Orátio. Bonum est nos tibi Dómino confitéri, tuoque altíssimo nómini psállere : ut nos et conféssio à periculis éruat ; et psálléndi indústria coram te grátiores exhibeat. *ñ. Amen.*

Per.

Antífona 3. Non repellet Dóminus plebém suam : et hereditátem suam non derelinquet. *Psalmus xciii.*

Hymnus. O Nazaréne, lux. fol. 144.

241 *Orátio.* Non repellas, Dómine, plebém, quam mercátus es ; nec derelinquas hereditátem, pro qua in cruce appensus es ; sed quousque justitia, nunc occulta, manifestó clareat in iudicio pietáte porréctá nos rege : et secúndum multitudinem dólorum nostrórum tuá nos lætífica exhortatióne : ut qui dólorem nunc fugis in

præcepto, futuro requiem nobis concedas in sæculo. **A**
Pater noster.

Ad Vesperum.

Lauda. Dóminus illuminatio mea, et salus mea,
 quem timébo?

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Præoccupémus faciém Dei in confes-
 sione: et in psalmis jubédimus ei. *Psalmus* xciv.

Lauda. Bonitatem fecisti cum servo tuo Dómine:
P. Secúndum verbum tuum vivifica me. *ñ.* Bonitatem,
 et disciplinam, et scientiam doce me: quia mandá-
 tatis tuis credídi. *P.* Secúndum. *ñ.* Glória, et honor.
P. Secúndum.

Hymnus. Christo, qui regis ómnia. *fol.* 168.

Capítula. Deus, qui in hac vespertini témporis suc-
 cessióne humanæ fragilitati quietis dona concessisti:
 concede precámur, ut, dum his beneficiis útimur op-
 portúnis, beneficiórum quoque intelligámus auctórem.

Pater noster.

Humilitate vos benedictioni.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Benedictio. Benedicat vos de excelsis Omnipotens.
ñ. Amen. Labórem vestrum seréno vultu inténdat,
 et petitiónes vultu pio exáudiat. *ñ.* Amen. Opus
 vestrum sibi placére instituat, et vitam vestram in
 sanctitate et pace custódiat. *ñ.* Amen.

Per.

Lauda. Quomodo diléxi. *Orátio.* Da nobis Dómine.
fol. 236.

SEXTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Glória mea, et exáltans. *Psalmus* in.
Et orátio. Glória nostra Deus noster. *f.* 156. *Antiphona*
 1. Recte judicáte filii hóminum. *Psalmus* lvii.

Orátio. Deus, cujus sunt elóquia casta, et judicía
 recta; tribue nobis, casto ore verba tua deprómere;
 et corde puríssimo judiciórum tuórum mandáta ser-
 vare: Exténde itaque arcum tuum ob defénsionem
 nostram; et ad infrúnda inimicórum consilia; spi-
 rituália dirige tela; molasque confringe ledórum, qui
 tuum demolire nitúntur sceptrum: in te lætétur có-
 pia redemptórum, qui es coróna justórum: úbi que
 decantémus psalmum lætitiæ; cujus múnere pervenit
 ut ad fructum justitiæ. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Liberet nos Dómine dextera tua, et
 bráchium sanctum tuum. *Psalmus* xcvi.

Orátio. Liberet nos, Dómine, dextera tua: imperi-
 que tuo flecte arrogántium corda: ut Gentes veritá-
 tis advéntu claréscant; et osténsam sibi salutem cur-
 dis humilitate susecipiant. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Clamor noster ad te pervéniat. Et ne
 avértas faciém tuam à nobis. *Psalmus* ci.

Orátio. Exáudi Deus oratióne nostram; et clamor
 noster ad te remoté impediménto pervéniat: quacúm-
 que autem die te invocáverimus, velóriter tibi nos-
 tra patéscat orátio: nec avértas faciém tuam à gémi-
 úbus; nec gubernatióne tuam à nostris colibeas

móribus: ut gratulémur adipisci postulata; dum ad
 te nostra pervénerint desidéria. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Væ nobis, quóniam peccávimus: *P.* Propter
 hoc factum est in dolóre cor nostrum: et obscurati
 sunt óculi nostri super montem Sion, quóniam exter-
 minátus est: vulpes transiérun per eam. *ñ.* Peccá-
 vimus in conspéctu tuo, et idcirco tradidisti nos in
 manu iniquitátis nostræ. *P.* Propter. *ñ.* Glória, et
 honor. *P.* Propter.

In Láudibus.

Antiphona. Avérte faciém tuam à peccátis nostris
 Dómine: et omnes iniquitátes nostras dele. *Psalmus* l.

Orátio. Avérte faciém tuam. *fol.* 161.

Ad Canticum. Antiphona. Constitue pópulum tuum,
B Dómine, in loco sancto tuo.

Canticum. Dómine Deus ómnium. *fol.* 17.

Ad Benedictus. Antiphona. Exúrge glória mea,
 exúrge psaltérium, et cithara: exúrgam dilúculo, et
 confitébor Dómino. *ñ.* Parátum cor nostrum, Deus,
 parátum cor nostrum: cantábo, et psallam in glória
 mea.

Canticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. Laudáte Dóminum omnes Angeli ejus: **242**
 laudáte eum omnes virtútes ejus. Laudáte eum sol
 et luna. *P.* Laudáte.

Lectio libri Júdicum (Cap. xiiii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Erat vir quidam de Saraá, de stirpe
 Dan, nómine Manuë, habens uxórem stérilem. Cui
C apparuit Angelus Dómini, et dixit ad eam: Stérilis
 es, et absque liberis: sed concipias et páries filium,
 cujus non tanget caput novácula: erit enim nazaræus
 ab infántia suá, et ex matris útero, ipse incipiet libe-
 rare Israél de manu Philistinórum. Quæ cum veni-
 set ad maritum, dixit ei: Vir Dei venit ad me habens
 vultum Angélicum terribilis nimis. Quem cum inter-
 rogássem, quis esset, aut unde venisset aut quo
 nómine vocarétur, noluit mihi dicere: sed hoc
 respóndit: Ecce concipies et páries filium: cave ne
 vinum bibas, nec siceram, et ne áliquo vescáris
 immúndo: erit enim puer nazaræus ab infántia sua,
 et ex útero matris usque ad diem mortis suæ.
 Orávit itaque Manuë ad Deum, et ait: Obsecro Dómine,
 ut xir, quem misisti, véniat iterum, et doceat nos,
D quid debéamus facere de púero, qui nascitúrus est.
 Exaudivitque Dóminus precántem Manuë, et appá-
 ruit rursum Angelus Dómini uxóri ejus sedénti in
 agro: Manuë autem maritus ejus non erat cum ea.
 Quæ cum vidisset Angelum festinávit, et cucurrít ad
 virum suum: dixitque ei: Ecce apparuit mihi, quem
 ante videram. Qui surrexit, et secútus est uxórem
 suam: veniénsque ad virum, dixit ei: Tu es qui lo-
 cútus es mulieri? Et ille respóndit: Ego sum. Cui
 Manuë: Quando, inquit, sermo tuus fúerit explétus,
 quid vis ut fáciat puer? aut quod observáre debéamus?
 Dixitque Angelus Dómini ad Manuë: Ab ómnibus,
 quæ locútus sum uxóri tuæ, abtíneat se: et quid-
 quid ex vinea nascitur, non cómedat: vinum et sico-

ram non bibat, nullo vescatur immundo: et quod ei præcepti, impleat atque custodiat. Dixitque Manuë ad Angelum Domini: Obsecro te ut acquiescas precibus meis, et faciemus tibi hædum de capris: cui respondit Angelus Domini: Si me cogis, non comedam panes tuos: si autem vis holocaustum facere, offer illud Deo. Et nesciebat Manuë quod Angelus Domini esset. Dixitque ad eum: Quod est tibi nomen, ut, si sermo tuus fuerit expletus, honorificemus te? Cui ille respondit: Nomen meum est mirabile. Tulit itaque Manuë hædum de capris, et libamenta, et posuit super petram, offerens Domino, qui fecit mirabilia: ipse autem et uxor ejus intuebantur. Cùmque ascenderet flamma altaris in cœlum, Angelus Domini pariter in flamma ascendit. Quod cùm vidissent Manuë et uxor ejus, proni ceciderunt in terram, et ultrà non eis apparuit Angelus Domini. Statimque intellexit Manuë Angelum esse Domini, et dixit ad uxorem suam: Morte moriemur, quia vidimus Deum. Cui respondit mulier: Si Dominus nos vellet occidere, de manibus nostris holocaustum et libamenta non suscepisset, nec ostendisset nobis hæc omnia, neque ea quæ sunt ventura dixisset. Péperit itaque filium et vocavit nomen ejus Samson. Crevitque puer, et benedixit ei Dominus. Cœpitque Spiritus Domini esse cum eo. *ñ. Amen.*

Hymnus. Æternæ lucis conditor. fol. 170.

Capitula. Paratum cor nostrum, Domine, eò quod placèris munere, comple: ut te cognitiòne veri laudemus, et reformati in melius in tuo honore lætèmur.

Pater noster.

Lauda. Bonitatem fecisti cum servo tuo Domine, P. Secundùm verbum tuum vivifica me. *ñ.* Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me: quia mandatis tuis credidi. P. Secundùm. *ñ.* Glòria, et honor Patri. P. Secundùm verbum.

Oratio. Bonitatem et disciplinam et scientiam doce nos Domine: ut nec malitia asperos; nec desidia remissos; nec stultitia reddat ignavos. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam, Deus.

Domínus sit semper vobiscum. *ñ.* Et cum.

Ad Tertianam.

Ecclesiastici Salomònis (Cap. xxv).

ñ. Deo grátias.

Fili, omnis plaga, tristitia cordis est: et omnis malitia, nequitia mulieris. Et omnem plagam, et non plagam videbit cordis: et omnem nequitiam, et non nequitiam mulieris: et omnem obductum, et non obductum odientium: et omnem vindictam, et non vindictam inimicorum. Non est caput nequius super caput colubri: et non est ira super iram inimici. Commorari leóni et draconì placèbit, quàm habitare cum muliere nequam. Nequitia mulieris iminuat faciem ejus: et obæcat vultum suum tanquàm ursum: et quasi saccum ostendit. In medio proximorum **243** ingemuit vir ejus, et audiens suspiravit modicum. Brevis omnis malitia super malitiam mulieris, sors peccatorum cadat super illam. Sicut ascensus arenas in pedibus veterani, sic mulier linguata

A homini quiete. Mulier si primatum habeat, contraria est viro suo. Cor humile, et facies tristis, et plaga mortis, mulier nequam. Manus debiles, et genua dissoluta, mulier, quæ non beatificat virum suum. A muliere initium factum est peccati, et per illam omnes morimur. Mulier fortis oblectat virum suum, et annos vitæ illius in pace implebit. *ñ. Amen.*

Lectio libri Judicium (Cap. xiv.)

ñ. Deo grátias.

In illis diebus: Descendit Samson in Thamnathá: vidensque illic mulierem de filiabus Philisthiim, ascendit, et nuntiavit patri suo, et matri, dicens: Vidi mulierem in Thamnathá de filiabus Philisthiim: quam quæso ut mihi accipiatis uxorem. Cui dixerunt pater et mater sua: Numquid non est mulier de filiabus fratrum tuorum, et in omni populo meo, quia vis accipere uxorem de Philisthiim, qui incircumcisi sunt? Dixitque Samson ad patrem suum: Hanc accipe mihi: quia placuit oculis meis. Parentes autem ejus nesciebant quod res à Domino fieret, et quæreret occasiones contra Philisthiim, qui dominabantur Israël. Descendit itaque Samson cum patre suo, et matre in Thamnathá. Cùmque venissent ad vineas oppidi apparuit cæculus leónis sævus, rugiens, et occurrit ei. Irruit autem Spiritus Domini in Samson, et dilaceravit leonem, quasi hædum in frusta concerperet. nihil omnino habens in manu: et hoc patri noluit indicare. Descenditque, et locutus est mulieri, quæ placuerat oculis ejus. Et post aliquos dies revertens ut acciperet eam, declinavit ut videret cadaver leónis, et ecce examen apum in ore leónis erat ac sicut melis. Quem cùm sumpsisset in manibus, comedavit in via: vciensque ad patrem suum et matrem, dedit eis partem qui et ipsi comederunt: nec tamen eis voluit indicare quod mel de corpore leónis assumpserat. Descendit itaque pater ejus ad mulierem, et fecit filio suo Samson convivium. Sic enim juvenes facere consueverant. Cùm ergo cives loci vidissent illum, dederunt ei sodales, qui essent cum eo triginta. Quibus locutus est Samson: Propònam vobis probléma: quod si solveritis mihi intrà septem dies convivii, dabo vobis triginta sindones, et tódem tunicas: sin autem vos non poteritisolvere, vos dabitis mihi triginta sindones, ejusdemque numeri tunicas. Qui responderunt ei: Propòne probléma, ut audiamus. Dixitque eis: De comedente exivit cibus, et de forti egressa est dulcedo: nec poterunt per tres dies propositionemolvere. Cùmque adisset dies septimus, dixerunt ad uxorem Samsónis: Blandire viro tuo, et suade ei, ut indicet tibi quid significet probléma: quod si facere nolueris, incendimus te, et domum patris tui: an idcirco vocastis nos ad nuptias ut spoliaretis? Quæ fundebat apud Samson læchrymas, et querebatur dicens: Odis me, et non diligis: idcirco probléma, quod proposuisti filii populi mei non vis mihi expònere. At ille respondit: Patri meo et matri nolui dicere: et tibi indicare potero? Septem igitur diebus convivii stebat apud

eam : tandemque die séptimo, cum ei molésta esset, A expóuit. Quæ statim indicávit civibus suis. Et illi dixérunt ei die séptimo ante solis occúbítum : Quid dulcius melle, aut quid leóne fórtius ? Qui ait ad eos : Si non arassétis cum vítula mea, non invenissétis propositiónem meam. Irruit itaque in eo spírítus Dómini, descenditque Ascalónem, et percússit trigínta viros : quorum ablátas vestes dedit iis qui probléma sólverant. Iratúsque nimis ascendit in domum patris sui : uxora-tem ejus accépit marítum de amicis ejus et prónubis. (Cap. xv.) Post aliquántum autem témporis, cum dies tritíci messis instárent, venit Samson, visere volens uxórem suam, et áttulit ei hœdum de capris. Cùmque cubiculum ejus sólitò vellet intráre, prohibuit eum pater illius, dicens : Putávi quòd odisses eam, et ideò tráddi illam amico suo : sed habet sorórem, quæ júnior et púlchrior illá est, sit tibi pro ea uxor. Cui respóndit Samson : Ab hac die non erit culpa in me contra Philisthæos : faciám enim vobis mala. Perrexitque et cepit trecéntas vulpes, caudásque eárum junxit ad caudas, et faces ligávit in médio : quas igne succéndens, dimisit, ut hnc illúcque discúr-erent. Quæ statim perrexérunt in ségetes Philisthinórum. Quibus succénsis, et comportátæ jam fruges, adhuc stantes in stípula, concremátæ sunt, in tantum, ut vineas quoque, et olivéta flamma consúmeret. Dixerúntque Philisthiim : Quis fecit hanc rem ? Quibus dictum est : **244** Samson gener Thamnathæi : quia tulit uxórem ejus, et álteri tráddidit, hæc operátus est. Ascenderúntque Philisthiim : et combussérunt tam mulierem quàm patrem ejus. Quibus ait Samson : Licet hæc feceritis, tamen adhuc ex vobis expetam ultiónem, et tunc quiescam. Percussítque eos ingénti plagá, ita ut stupéntes suram fémori impónerent. Et descendit, et habitávit in spelunca petræ Etham. Igitur ascendéntes Philisthiim in terram Judá, castrametáti sunt in loco, qui post-èa vocátus Lechi, id est, Maxilla, ubi eórum est fœsus exércitus. Dixerúntque ad eos de tribu Judá : Cur ascendistis advérsùm nos ? Qui responderunt : Ut ligemus Samson, vénimus, et reddámus ei quæ in nos operátus est. Desce- Jérun ergo tria millia virórum de Judá, ad spelúncam silicis Etham, dixerúntque ad Samson : Nescis quòd Philisthiim impe- rent nobis ? quare hoc fácere voluisti ? Quibus ille ait : Sicut fecérunt mihi, feci eis. Ligáre, inquit, te vénimus, et trádere in manu Philisthinórum. Jurá- te ergo, inquit, mihi quòd non me occidátis. Dixérunt : Non te occidémus. Ligaverúntque eum duóbus novis fúnibus, et tulérunt eum de petra Etham. Qui cum venisset ad locum Maxillæ, et Philisthiim vociferántes occurrissent ei, irruit spírítus Dómini in eum : et sicut solent ad ardórem ignis ligna consúmi, ita vincula quibus ligátus erat, dissipáta sunt et solúta. Inventámque maxillam, id est, mandibulam ásini, quæ jacébat, arripieus, interfécit in ea mille viros ; et ait : In maxilla ásini, in mandibula pulli asinárum delévi eos, et percússi mille viros. Cùmque hæc canens verba compléset, projéct

A mandibulam de manu, et vocávit nomen loci illius Ramathléchi, quod interpretátur elevátio maxillæ. Sitiénsque valdè, clamávit ad Dóminum, et ait . Tu dedisti in manu servi tui salútem hanc máximam atque victóriam : et en síti mórior, incidámque in manus incircumcisórum. Apéruit itaque Dóminus molárem dentem in maxillam ásini, et exiérunt ex eo aquæ. Quibus háustis, refocillávit spírítum, et vires recépit. Idcirco vocátum est nomen loci illius, Fons invocántis de maxilla, usque in preséntem diem.

Lectio libri Osée Prophète (Cap. 1v).

ñ . Deo grátias.

Audite verbum Dómini filii Israël, quia júdicium Dómini cum habitatóribus terræ : non est enim vé-ritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terra. Maledíctum, et mendácium, homici- B dium, et furtum, et adultérium in undavérunt, et sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, et infirmábitur omnis qui hábitat in ea, in béstia agri, et in vólucré cæli : sed et pisces maris con- gregabúntur. Verúmtamen unusquisque non júdi- cet : et non arguátur vir : pópulus enim tuus, sicut hi qui contradicúnt sacerdoti. Et córrues hodiè, et córruet eúiam prophéta tecum : nocte tacére feci ma- trem tuam. Conticuit pópulus meus, eò quòd non ha- buérit sciéntiam : quia tu sciéntiam repulisti, repéllam te, ne sacerdotio fungáris mihi : et quia oblitá es legis Dei tui, obliviscar filiórum tuórum et ego. Secúndum multitudinem eórum sic peccavérunt mihi : gloriám eórum in ignominiam commutábo. Peccáta pópuli mei cómedent, et ad iniquitátem eórum sublevábunt ánimas eórum. Et erit sicut pópulus, sic sacerdos : et visitábo super eum vias ejus, et cogitátiones ejus reddam ei. Et cómedent, et non saturabúntur : for- nicáti sunt, et non cessavérunt : quóniam Dóminum dereliquerunt in non custodiéndo. Fornicátio enim, et vinum, et ebrietas aufert cor. Pópulus meus in ligno suo interrogávit, et báculo ejus annuntiávit ei : spírítus enim fornicatiónis decépit eos, et forni- cáti sunt à Deo suo. Super cápita móntium sacrificábant, et super colles accendébant thymíama ; sub- ter quercum, et pópulum, et terebínthum, quia bona erat umbra ejus : ideò fornicabúntur filiæ vest- stræ, et sponsæ vestræ adulteræ erunt. Non visitábo D super filias vestras cum fuerint fornicatæ, et super sponsas vestras cum adulteráverint : quóniam ipsæ cum meretricibus versabúntur, et cum effeminátis sacrificábant, et pópulus non intélligens vapulábit. Si fornicáveris tu Israël, non derelinquam saltem Juda : et nolite ingredi in Gálgala, et ne ascendéritis in Betháven, neque juravéritis : Vivit Dóminus. Quóniam sicut vacca lasciviens declinávit Israël : nunc pascet eos Dóminus, quasi agnum in solitúdine.

Antífona 1. Elevávi faciém meam ad Dóminum Deum, ut inventrem oratiónem, et misericórdiam. In jejúnio orávi Dóminum Deum, et dixi : Tu es Dóminus Deus magnus, et misericóris, qui custódias testaméntum diligéntibus legem tuam. ¶. Dómine Deus virtútum quis similis tibi ? potens es Dómine,

et veritas tua in circuitu tuo. *Psalmus lxxxviii.*

245 Oratio. Christe Jesu, Dei filius admirabilis, cui nullus inter filios Dei nec æqualis extat, nec similis; ad te Domine precem nostram dirigimus, ut misericordiam, quam pollicitus es servare sanctis, digneris prorogare conversis: ac sic, quæsumus, nos moderamine disciplinæ corrigas, ut clementiam in ira non auferas: nec prophanetur testamentum tuum ob admissa facinora; sed temperetur ultio miseratiõne superna: et ipse totum, quod displicet, abluas; qui peccatores ad te revertentes justificandis glorificas: quique nos esse voluisti ex nihilo id quod sumus; ipse concede, ut cælestibus regnis apti, tecum sine fine vivamus. *R.* Amen.

Per misericordiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 2. Laudamini in nomine sancto ejus: lætetur cor querentium Dominum. *Psalmus civ.*

Oratio. Narrantes mirabilia tua, Domine, sancto tuo lætemur in nomine: da nobis te querendi solertiam; et inveniendi tibi efficaciam: ut te mereamur aspicere, et vultus tui semper ostensione gaudere. *R.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 3. Querite Dominum, et confortamini: querite faciem ejus semper. *Psalmus civ.*

R. Numquid in ætænum continèbis te, Domine? tacèbis et affliges nos nimis? *P.* Utinam dirumperes cælos, et descenderes ad liberandum nos. *ÿ.* Facti sumus quasi in principio, cum non dominarèris nostri: neque invocaretur nomen tuum super nos. *P.* Utinam dirumperes. *ÿ.* Glòria, et honor Patri. *C.* *P.* Utinam.

Preces. Rogamus te, Rex sæculorum, Deus sancte. *P.* Jam miserere; peccavimus tibi. *ÿ.* Audi clamantes. Pater altissime, et quæ precamur, clementer attribue, exaudi nos Domine. *P.* Jam miserere. *ÿ.* Indulge lapsis, indulge perditis, dimitte noxam, abluere crimina, acclives tu sublevali. *P.* Jam miserere. *ÿ.* Ne recordèris nostra facinora; sed indulgendo nos omnes adjuva: prostratos tu releva. *P.* Jam miserere. *ÿ.* Omnes in unum, te, Sancte, poscimus, quæ postulamus, tu dona largius: exaudi propitius. *P.* Jam miserere; peccavimus tibi.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Oratio. Querentibus te, Domine, tribue fortitudinem; et querendi te jugiter infunde sanctum amorem: ut qui tuam desiderant cernere faciem, perniciosam mundi non appetant voluptatem: eosque sæculi blandimenta non detineant usquequaque captivos; ut lux vultus tui clarificet jam beatos.

Pater noster.

Ad Sexiam.

Lectio libri Michæe Prophætæ (Cap. iii).

R. Deo grátias.

Audite principes Jacob, et duces domus Israël: Numquid non vestram est scire iudicium, qui odio habetis bonum, et diligitis malum: qui violenter tollitis pelles eorum desuper eis, et carnem eorum desuper ossibus eorum? Qui comedérunt carnem

et pelles eorum desuper expoliavérunt: et ossa eorum confregérunt, et conciderunt sicut in lebete, et quasi carnem in molio ollæ. Tunc clamabunt ad Dominum, et non exaudiet eos: et abscondet faciem suam ab eis in tempore illo, sicut nequiter egerunt in adinventiõibus suis. Hæc dicit Dominus super prophetas, qui seducunt populum meum: qui mordent dentibus suis, et prædicant pacem: et si quis non dederit in ore eorum quippiam, sanctificant super eum primum. Propterea vox vobis pro visiõne erit, et tenebræ vobis pro divinatiõne: et occumbet sol super prophetas, et obtenebrabitur super eos dies. Et confundentur qui vident visiões, et confundentur divini: et operient vultus suos omnes, quia non est responsum Dei in eis. Verumtamen ego repletus sum fortitudine spiritus Domini, iudicio, et veritate. *R.* Amen.

Antiphona 4. Memor esto nostri Domine in beneplacito populi tui. *Psalmus cv.*

Oratio. Benedic, Domine Deus, Israël à sæculo et usque in sæculum; quem multiplex creatura multiplici naturarum varietate conlaudant: memor est testamenti sancti tui; et pœniteat te secundum multitudinem misericordiæ tuæ: ut iniquitatem, quam fecimus, et peccatum, quod cum patribus tradidimus peccati contraximus, te donante, lachrymarum fluminibus cordisque gemitibus abluamus. Libera igitur nos, Domine, de manu spirituum odientium; et redime de insidiis inimicorum: quique verbo tuo credimus, credulitatis ipsius fortitudine muniatur; **246** ac sic confessio humilium, cæcorum alta conscendat, ut à Verbo tuo salvati nobis profusa subveniat. *R.* Amen.

Per misericordiam

Antiphona 2. Visita nos Domine in salute tua. *Psalmus cv.*

Oratio. Meménto nostri, Domine, in beneplacito populi tui, et in tuo nos visita salutari: ut qui nostris cum patribus coram te inique gessimus; à damnationis origine et actualis peccati contagione, tuâ reduce gratiâ liberemur. *R.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Libera nos, Domine, propter nomen tuum: et notam fac nobis potentiam tuam. *Psalmus cv.*

R. Numquid non valet manus Domini salvos nos facere: aut grababit aurem, *P.* Ut non exaudiat? Sed peccata nostra inter nos, et Deum separant. *ÿ.* Numquid abbreviata, et parvula facta est manus Domini, ut salvare nequeat: aut tales sunt cogitationes ejus. *P.* Ut non exaudiat? Sed peccata nostra inter nos, et Deum separant. *ÿ.* Glòria, et honor. *Reiteretur R.*

Preces. Servi tui, Domine, acclives orant. *P.* Cum misericordia *ÿ.* Amove nostrum facinus: et pelle quæ pavescimus. *P.* Cum. *ÿ.* Da veniam peccantibus, et fructum pœnitentibus. *P.* Cum. *ÿ.* Martem, famem, vel gladium à nobis procul effuga. *P.* Cum. *ÿ.* Regem nostrum cum plebibus solve à criminibus. *P.* Cum

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Oratio. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, et in salute tua visita: nec iniquitatis nostræ pœna, sed timoris tui nos humiliet disciplina; ut tuâ gloriemur in laude, et constitemur in nómine: nos quoque ad videndum lætitiarum electórum tuórum excitet bonitas; et ad laudandum regni tui adsistat hereditas.

Pater noster.

Ad Vesperas.

Lauda. Sol agnovit occásum suum. Posuisti ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Bene nunciáte de die in diem salutáre Dómini. *Psalmus xciv.*

Lauda. Qui timent te videbunt me, et lætabuntur: *P.* Quia in verbo tuo, Dómine, ego sperávi. *ñ.* Veniant mihi miseratiónes tuæ, ut vivam: quia lex tua meditatio mea est. *P.* Quia. *ñ.* Glória. *P.* Quia.

Hymnus. Christo precamur. *Capitula.* Nonárum horarum. *fol. 173.* *Lauda.* Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dómine. *Oratio.* Bonitatem. *fol. 242.*

SABBATO.

Ad Matutinum.

Tu autem, Dómine. *Psalmus iii.* *Oratio.* Quamvis, Dómine. *fol. 141.*

Antiphona. Misericors Dóminus, et justus, et Deus noster miseretur. *Psalmus cxxiv.*

Oratio. Misericors, et iuste Dómine, libera ánimas nostras de morte; oculos nostros à láchrymis; et pedes nostros à lapsu, atque utriusque rei in nos serva cleméntiam: et si justitiá tuâ corripimur, misericordiá tuâ protegámur. *ñ.* Amen.

Per.

Antiphona 2. Ego cognóvi, quóniam magnus est Dóminus, et Deus noster præ omnibus diis. *Psalmus lv.*

Oratio. Dómine, qui educens nubes ab extrémis terræ, orbem univérsum sanctis replésti doctóribus; fulgura in plúviam convérte misericors: et præcéptis tuis, quibus famulus tuos, ut corrigas, terres; benedicéndo relicias: tuâque replétos grátiâ ubérius benedicas. *ñ.* Amen.

Per.

Antiphona. Constémini Dómino quóniam bonus: quóniam in sæculum misericordiá ejus. *Psalmus cxxv.*

Oratio. Tibi, Domine, constémur, qui cœlos intellectu fecisti; et eruditos súblimas sapientiá: qui fundásti terram super aquam; et supra sæculum lábile erexisti Ecclésiám tuam; fac, ut nos flúida mundi delectáménta non óbruant, sed virtútes accéptæ ad supérna sustóllant. *ñ.* Amen.

Per.

ñ. Vocem audivi fletis, vocem túrbinis, et tribulántis, vocem fletis, et lugéntis, vocem dicéntis: *P.* Parce, Dómine, quóniam peccávimus tibi. *ñ.* Inter vestibulum, et altáre plorábant sacerdótes ministri Dómini, dicéntes: *P.* Parce Dómine.

In Laudibus.

Antiphona. Cor contritum et humiliátum Deus ne despicias. *Psalmus l.*

A Oratio. Cordis nostri secréta. *fol. 210.*

Ad Canticum. Antiphona. Ne despicias partem tuam, Dómine, quam redemisti ex Ægypto.

247 *Canticum.* Dómine Deus rex omnipotens. *folio 210.*

Ad Benedictus. Antiphona. Psallam, et intélligam in matutinis: quando vénies ad me? *ñ.* Misericórdiam, et iudicium cantábo tibi, Dómine.

Canticum. Benedictus es, Dómine. *fol. 6.*

Lauda. In sanctis laudáte Dóminum: in firmamento virtutis ejus. *Psalmus cl., fol. 5.*

Lectio libri Júdicum (Cap. xiv)

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Fuit quidam vir Levites hábitans in latere montis Ephraim, qui accépit uxórem de Bétlehem Judá: quæ reliquit eum, et reversa est in domum patris sui in Bétlehem, mansitque apud eam quátuor ménsibus. Secutusque est eam vir suus, volens ei reconciliári, atque blandiri, et secum redúcere, habens in comitatu púerum, et duos ásinos: quæ suscepit eum, et introduxit in domum patris sui. Quod cum audisset socer ejus, eumque vidisset, occurrít ei lætus, et amplexatus est hóminem. Mansitque gener in domo sóceri tribus diébus, comedens cum eo, et bibens familiariter. Die autem quarto consurgens de nocte, proficisci voluit: quem tenuit socer, et ait: Gusta prius pusillum panis, et conforta stómachum, et sic proficiscéris. Sederuntque simul, et comederunt ac biberunt. Dixitque pater puéllæ ad generum suum: Quæso te ut hodiè hic máneas, pariterque lætémur. Et ille consurgens, cœpit velle proficisci. Et nihilominus obnixè eum socer tenuit, et apud se fecit manere. Manè autem facto, parabat Levites iter. Cui rursùm socer: Obsecro, inquit, ut paululum cibi capias, et assumptis viribus, donec incrécat dies, postea proficiscáris. Comederunt ergo simul. Surrexitque adolescens, ut pèrgeret cum uxóre sua, et púero. Cui rursùm incatus est socer: Considera quòd dies ad occásum declivior sit, et declinet ad vésperum: mane apud me étiam hodiè, et duc lætum diem, et cras proficiscéris ut vadas in domum tuam. Nóluit gener acquiescere sermonibus ejus: Sed statim surrexit et venit contra Jebus, quæ áltero nómine vocátur Hierúsalem, ducens secum duos ásinos onustos, et concubinam. Jamque áderant juxta Jebus, et dies mutabátur in noctem: dixitque puer ad Dóminum suum: Veni, óbsecro, declinémus ad urbem Jebusórum, et maneamus in ea. Cui respondit Dóminus: Non ingrédíar oppidum gentis aliénæ, quæ non est de filiis Israël, sed transibó usque Gábaa: et cum illuc vénero, maneamus in ea, aut certè in urbe Ramá. Transierunt igitur Jebus, et cœptum pergébant iter, occubuitque eis sol juxta Gábaa, quæ est in tribu Bénjamin: Divertéruntque ad eam, ut manerent ibi. Quò cum intrássent, sedébant in platéa civitátis, et nullus eos recipere volébat hospítio. Et ecce, apparuit homo senex, revertens de agro et de ópere suo vésperi, qui et ipse erat de monte Ephraim, et peregínius habitábat in

Gábaa. Hómínes autem regiónis illus erant filii A
Jemini. Levatisque oculis, senex vidit sedentem hómí-
nem cum sarcinulis in platéa civitátis : et dixit ad
eum : Unde venis? et quò vadis? Qui respondit ei :
Profecti sumus de Bèthlehem Judá, et pèrgimus ad
locum nostrum, qui est in látere montis Ephraim,
undè ierámus Bèthlehem : et nunc vádimus ad do-
mum Dei, nullúsque nos sub tectum suum vult ro-
cipere, habéntes páleas, et fœnum in asinórum pá-
bulum, et panem ac vinum in meos et ancillæ tuæ
usus, et púeri qui mecum est : nullá re indigémus
nisi hospitio. Cui respondit senex : Pax tecum sit,
ego præbèbo ómnia, quæ necessária sunt : tantum
vos quæso, ne in platéa maneátis. Introduxitque
eum in domo sua, et pábulum ásinis præbuit : ac
postquàm lavérunt pedes suos, recepit eos in convi-
vium. Illis epulántibus, ac post labórem itíneris
cibo, et potu reficiéntibus córpora, venérunt viri
civitátis illius, filii Béliál (id est absque jugo), et
circumdántes domum senis, fores pulsàre cœpérunt,
clamántes ad dómínum domûs, atque dicéntes :
Educa virum, qui ingressus est domum tuam, ut
abntámur eo. Egressúsque est ad eos senex, et ait :
Nolite, fratres, nolite fácere malum hoc : quia in-
gressus est domum hospítii mei, et cessáte ab hac
stultítia : hábeo filiam virginem, et hic homo habet
concubinam, edúcam eas ad vos, ut humiliétis eas,
et vestram libidinem compleátis : tantum, óbsecro,
ne scelus hoc contra natúram operémíni in virum.
Nolébant audire sermónibus ejus. Quod cernens ho-
mo, edúcè ad eos concubinam suam, et eis tradídít
illudéndam : quã cum totá nocte abúsi essent, dimi-
sérunt eam manè. At mûlier, recedéntibus ténébris,
venit ad óstium domûs, ubi manébat Dómínus suus,
et ibi córruit. Manè factó, surrexit homo, et aperuit
óstium, ut cœptam expleret viam : et **248** ecce
concubína ejus jacébat ante óstium expánsis in li-
mine mánibus. Cui ille, putans eam quiescere, loque-
bátur : Surge, et ambulémus. Quæ nihil respondénte,
intélligens quòd erat mórtua, tulit eam, et impósuit
ásino, reversúsque est in domum suam. Quam cum
esset ingressus, arrípuit gládiu, et cadáver uxóris
cum óssibus suis in du. decim partes, ac frustra con-
cidens, misit in omnes términos Israél. Quod cum
vidissent singuli, clamábant : Numquam res talis fa-
cta est in Israél, ex ea die qua ascendérunt patres
nostri de Ægypto, usque in præsens tempus : ferte
senténtiam, et in commúne decérnite, quid facto
opus sit. (Cap. xx.) Egréssi sunt itaque omnes filii
Israél, et páriter conglóbati sunt, quasi vir unus de
Dan usque Bersabée, et terra Gálaad ad Dómínum
in Maspha : omnesque ánguli populórum, et cuncte
tribus Israél in Ecclesiám pópuli Dei convenérunt
quadraginta millia peditum pugnatórum. (Nec látuit
filios Bènjamin, quòd ascendissent filii Israél in Ma-
spha.) Interrogátusque Levíta maritus mulieris in-
terfécitæ, quómmodo tantum scelus perpetrátum esset,
respondit : Veni in Gábaa Bènjamin cum uxóre mea,
thèque divérti : et ecce hómínes civitátis illius cir-

cundederunt nocte domum, in qua manébam, vo-
lentes me occidere, et uxórem meam incredibili
libidinis furóre vexántes, dénique mórtua est.
Quam arréptam, in frustra concidi, misique partes in
omnes términos possessiónis vestræ : quia num-
quàm tantum nefas, et tam grande piáculum factum
est in Israél. Adéstis omnes filii Israél, decérnite
quid fácere debeátis. Stansque omnis pópulus, quasi
unus hómínis sermóne respondébant : Non recedé-
mus in labernácula nostra, nec suam quisque intrábit
domum : sed hoc contra Gábaa in commúne faciémus.
Decem viri eligántur de centum ex ómíbus tribubus
Israél, et centum de mille, et mille de decem milli-
bus, et compórtent exercítui cibária, ut possimus pu-
gnántes contra Gábaa Bènjamin, róddere ei pro scé-
lere, quod merétur. Convenítque omnis Israél ad
civitátem, quasi unus homo, eádem mente, undóque
consílio : et misérunt nuntios ad omnem tribum Bèn-
jamin, qui dicerent : Cur tantum nefas in vobis
repértum est? Tráдите hómínes de Gábaa, qui hoc
flagítium perpetráverunt, ut moriántur, et auferátur
malum de Israél. Qui noluerunt fratrum suórum fi-
liórum Israél audire mandátum : sed ex cunctis úr-
bibus, quæ suæ sortis erant, convenérunt in Gábaa,
ut illis ferrent auxilium, et contra univérsum póp-
ulum Israél dimicarent. Inventique sunt viginti quin-
que millia de Bènjamin educéntium gládium, præter
habitátóres Gábaa qui septingénti erant viri fortis-
simi, ita sinistrá, ut dextrá præliántes : et sic fundis
ad certum jactántes lápidés, et capillum quoque
possent percútere, et nequáquam in áliam partem
ictus lápidis deferrétur. Virórum autem Israél abs-
que filiis Bènjamin invénta sunt quadraginta millia
educéntium gládios, et paratórum ad pugnam. Qui
surgéntes venérunt in domum Dei, hoc est in Silo :
consuluerúntque Dómínum, atque dixerunt : Quis
erit in exercítu nostro princeps certáminis contra
filios Bènjamin? Quibus respondit Dómínus : Judas
sit dux vester. Statimque filii Ierzél surgéntes manè,
castrametáti sunt juxta Gábaa : et indè procedéntes
ad pugnam contra Bènjamin, urbem oppugnare cœ-
pérunt. Egressitque filii Bènjamin de Gábaa, occidé-
runt de filiis Israél die illo viginti duo millia viró-
rum. Rursúm filii Israél et fortitúdine et número
confidéntes, in eódem loco, in quo prius certavé-
runt, áciem direxérunt : itá tamen ut prius ascénde-
rent, et fierent coram Dómíno usque ad noctem :
cònsuluerúntque Deum, et dixerunt : Débeo ultrá
procedere ad dimicándum contra filios Bènjamin
fratres meus, an non? Quibus ille respondit : Ascen-
dite ad eum, et inite certámen. Cúmque filii Israél
áliera die processissent ad prælium contra Bènjamin
de portis Gábaa : occurrerunt eos, tantáque in eis
cæde baccháti sunt, ut decem et octo millia virórum
educéntium gládium prostérnerent. Quánóbrem om-
nes filii Israél venérunt in domum Dei, et sedéntes
flebant coram Dómíno : jejunaverúntque die illo
usque ad vésperum, et obtulérunt ei holocáusta, et
pacíficas victimas. **q̄**. Aincu.

Hymnus. Deus creātor omnium. fol. 175.

Capitula. Misericordiam et iudicium Redemptōri ubi Dōmino cantemus et Iudici; illā nos quidem suscipias, hōc deterras : ille est lux miseratiōnis; hic modus exāminis : tribue igitur Dōmine supplicibus tuis, ut cor pravum nobis non adhæreat; et res mala ante oculos nostros inlēcibram non prætēdat : sed innocentiae simplicitate gradiētes, **249** miserātor et pius pōrrigas; et iudex verus absolvās.

Pater noster.

Lauda. Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me : P. Da mihi intellēctum Dōmine, ut discam mandata tua. *ŷ.* Qui timent te, vidēbunt me, et lætabūntur : quia in verbo tuo sperāvi. P. Da mihi. *ŷ.* Glōria. P. Da mihi.

Oratio. Ad te Dōmine oculos nostros erigimus; quia manuum tuarum artificium sumus : da nobis intellēctum discēdi mandata tua; et timētes te reple lætitiā : Vēniat in consolatiōnem nostrā misericordia tua; quæ nos et à malis omnibus ēruat, et ōperum dignitatem tibi placitam edōceat. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Ad Tertiā.

Lectio libri Proverbiōrum Salomōnis (Cap. xxiv).

ŷ. Deo grātiās.

Fili, Sapiētia ædificāvit sibi domum, et prudentia roborabitur. In doctrina replebūntur cellaria, universa substantia pretiosa et pulcherrima. Vir sapiens, fortis est : et vir doctus, robustus et validus. Quia cum dispositiōne inlur bellum : et erit salus ubi multa consilia sunt. Qui cōgitat mala facere, stultus vocabitur. Cogitatio stulti peccatum est : et abominatio hōminum detractor. Si desperāveris lassus in die angustiae : imminuetur fortitudo tua. Erue eos, qui ducuntur ad mortem : et qui trahuntur ad intēritum liberare non cesses. Si dixeris, Vires non suppetunt : qui inspētor est cordis, ipse intēlligit, et servatorem animæ tuæ nihil fallit, reddetque hōmini juxta ōpera sua. Ne insidiēris, et quæras impietatem in domo justī, neque vastes requiem ejus. Sēpties enim in die cedit justus, et resurgit : impij autem cōrruēt in malum. Cūm ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, in ruina ejus ne exultet cor tuum : ne forte videat Dōminus, et displiceat ei, et auferat ab eo iram suam. Ne contēdas cum pēssimis, nec amulēris impios : quōniam non habent spem futurorum mali, et lucerna impiōrum extinguetur : quōniam repēntē consurgēt perditio eōrum : et ruina utriusque quis novit ? Ne sis testis frustra contra prōximum tuum : nec laces quēquam in labiis tuis. Ne dicas : Quomōdō fecit mihi, sic faciā : et reddam unicuique secūndūm opus suum. *ŷ.* Amen.

Lectio libri Jūdicum (Cap. xx).

ŷ. Deo grātiās.

In illis diēbus : Consuluērunt filij Israhēl Dōminum, atque dixerunt : Extre ultrā debēmus ad pugnandum contra filios Bēnjamin fratres nostros, an quiescere ? Quibus ait Dōminus : Ascēdite, crās enim tradam eos in manus vestras. Posueruntque filij Israhēl insi-

A dias per circuitum urbis Gābaa : et tertiā vice sicut semel et bis, contra Bēnjamin exercitum produxerunt. Sed et filij Bēnjamin audaciter erumpērunt de civitate, et fugiētes adversarios longius persecuti sunt, ita ut vulnerarent ex eis sicut primo et secūdo die, et cæderent per duas sēmitas terga vertētes, quarum una ferebatur in Bethel, et altera in Gābaa, atque prosternerent triginta circiter viros : putaverunt enim solitō eos more cædere. Qui fugam arte simulantē, iniērunt consilium ut abstrāherent eos de civitate, et quasi fugiētes ad supradictas sēmitas perdderent. Omnes itaque filij Israhēl surgētes de sēditibus suis, tetendērunt aciēm in loco, qui vocabatur Baalibāmar. Insidiæ quoque, quæ circa urbem erant, paulatim se aperte cœperunt, et ad occidentālem urbis partem procedere. Sed et alia decem millia virōrum de univēso Israhēl, habitatores urbis ad certamina provocabant. Ingravatūmque est bellum contra filios Bēnjamin : et non intellexērunt quōd ex omni parte illis staret intēritus. Percussitque eos Dōminus in conspectu filiorum Israhēl, et interfecerunt ex illis illo die viginti quinque millia et centum viros, omnes bellatores et educētes gladium. Filij autem Bēnjamin, cum se inferiores esse vidissent, cœperunt fugere. Quod cernētes filij Israhēl, dedērunt eis ad fugiendum locum, ut ad præparatas insidiās devenirent, quas juxta urbem posuerant. Qui cūm repēntē delatibulis surrexissent, et Bēnjamin terga cædentibus daret, ingrēssi sunt civitatem, et percussērunt eam in ore gladii. Signum autem dedērunt filij Israhēl : his quos in insidiis collocāverant, ut postquā urbem cepissent, igne accēderent : ut ascendente in altum fumo, captam urbem demonstrārent. Quod cūm cernerent filij Israhēl in ipso certamine positi, (putaverunt enim filij Bēnjamin eos fugere, et instantiū sequebantur, cæsis de exercitu eōrum triginta viris) : Israhēl vero retrō aspiciens, cūm captam cernerent civitatem, et flammam in sublime ferri : qui prius simulāverant fugam, **250** versā facie fortiter resistebant. Quod cūm vidissent filij Bēnjamin, in fugam versi sunt, et ad viam deserti ire cœperunt, illuc quoque eos adversariis persecutibus : sed et hi qui urbem succēderant, occurrerunt eis. Atque ita factum est, ut ex utraq̄ parte ab hōstibus cæderentur, nec erat ulla moriētiū requies. Ceciderunt, atque prostratisunt ad orientālem plagam urbis Gābaa. Fuērunt autem qui in eo loco interfēcti sunt, decem et octo millia virōrum, omnes robustissimi pugnatores. Quod cūm vidissent qui remanserunt de Bēnjamin, fugerunt in solitudinem : et pergebant ad petram, cujus vocabulum est Remmon. In illa quoque fuga palantes, et in diversa tendētes, occiderunt quinque millia virōrum. Et cūm ultra tēderent persecuti sunt eos, et interfecerunt etiā alia duo millia. Et sic factum est, ut omnes qui ceciderant de Bēnjamin in diversis locis, essent viginti quinque millia, pugnatores ad bella promptissimi. Remanserunt itaque de omni numero Bēnjamin, qui evādero potuerant, et fugere in solitudine, sexcenti viri ; se-

deruntque in petra Remmon mēnsibus quātuor. Re-
grēssi autem filii Israēl omnes reliquias civitātis à
viris usque ad jumēta gládio percussērunt, cunctās-
que urbes et viculos Bēnjamin vorax flamma con-
sumpsit. (Cap. xxi.) Juravērunt quoque filii Israēl in
Maspha, et dixerunt: Nullus nostrūm dabit filiis
Bēnjamin de filiabus suis uxōrem. Venerūtque om-
nes ad domum Dei in Silo, et in conspēctū ejus se-
dētes usque ad vespēram, levavērunt vocem, et ma-
gno ululātū cōpērunt flere, dicētes: Quare Dōmine
Deus Israēl, factum est hoc malum in pōpulo tuo, ut
hōdie una tribus auferretur ex nobis? Alterā autem
die dilūculo consurgētes, extruxērunt altāre: obtu-
lerūtque ibi holocāusta, et pacificas victimas, et
dixerunt: Quis non ascendit in exērcitū Dōmini de
univērsis tribubus Israēl? Grand: enim juramēto se
constrinxērunt, cū essent in Maspha, interfici eos
qui defuissent. Ductique pōnitentiā filii Israēl super
fratre suo Bēnjamin, cōpērunt dicere. Ablāta est
una tribus de Israēl, unde uxōres accipient? omnes
enim in commūni jurāvimus, non datūros nos his
filias nostras. Idcirco dixerunt: Quis est de univērsis
tribubus Israēl, qui non ascendit ad Dōminum in
Maspha? Et ecce inventi sunt viri Jabis Gālaad in
illo exērcitū non fuisse. (Eo quoque tēpore cū
essent in Silo, nullus est ex eis ibi repertus.) Mis-
erunt itaque decem millia viros robustissimos, et p̄-
cepērunt eis: Ite, et percūtite habitātōres Jabis Gā-
laad in ore gladii, tam uxōres quā p̄rulos eōrum.
Et hoc erit quod observāre debētis: Omne gēneris
masculini, et mulieres quæ cognovērunt viros, inter-
ficite, virgines autem reservāte. Inventæque sunt de
Jabis Gālaad quadringētæ virgines, quæ nesciēbant
viri thorū, adduxēruntque eas ad castra in Silo, in
terra Chānaan. Miserūtque nūntios ad filios Bēn-
jamin, qui erant in petra Remmon, et p̄cepērunt
eis, ut eos in pace susciperent. Venerūtque filii
Bēnjamin in illo tēpore, et datæ sunt eis uxōres
de filiabus Jabis Gālaad: alias autem non reperērunt
quas simili modo trāderent. Universūque Israēl
valde dōluit, et egit pōnitentiā super interfectiō-
nem unius tribūs ex Israēl. Dixerūtque majōres
natu: Quid faciēmus reliquis, qui non acceperunt
uxōres? omnes de Bēnjamin fēminæ conciderunt, et
magā nobis curā, ingentique stūdio providēdum
est, ne una tribus deleatur ex Israēl. Filias eis dare
non pōsumus, constricti juramēto et maledictiōne,
quā diximus: Maledictus qui dēderit de filiabus suis
uxōrem Bēnjamin. Ceperūtque consilium, atque
dixerunt: Ecce solēnnitas Dōmini est in Silo anni-
versāria, quæ sita est ad septentrionālem urbem Be-
thel, et ad orientālem partem vir, quæ de Bethel
tendit ad Sichimam, et ad mēridiem oppidi Lebōna.
P̄cepēruntque filiis Bēnjamin, atque dixerunt: Ite
et latitate in vineis. Cūque vidēritis filias Silo ad
ducēdas choros ex more procedere, ite repēntē de
vineis, et rapite eas, singuli uxōres singulas, et p̄-
gite in terra Bēnjamin. Cūque vēnerint patres eā-
rum, aut fratres, et advērsūm vos queri cōperint,

atque jurgāri, dicēmus eis: Misérémini eōrum: non
enim rapuērunt eas jure bellāntium, atque victōrum,
sed rogāntibus ut acciperent, non dedistis, et à vestra
parte peccātum est. Fecerūtque filii Bēnjamin, ut
sibi fuerat imperātum: et juxta nūmerum suum ra-
puērunt sibi de his quæ ducēbant choros, uxōres
singulas: abierūtque in possessiōnem suam, ædifi-
cāntes urbes, et habitāntes in eis. Filii quoque Israēl
reversī sunt per tribus et familias in tabernācula sua.
In diēbus illis non erat rex in Israēl: sed unusquis-
que, quod **251** sibi rectum videbatur, hoc faciebat.
ñ. Amen.

Antiphona 1. Laudate Dōminum, quia benignus
Dōminus: psallite nōmini eius, quoniam suāve est.
Psalmus cxxxiv.

B Oratio. Laudēmus te Dōmine, quia benignus ac
suāvis es: p̄sta itaque, ut dum in tua laudatiōne
insistimus, à mundi nos inlēcbris advōces, vel per-
fectōrum societāti adglōneres. ñ. Amen.

Per misericōrdiam.

Antiphona 2. Super flūmina Babylōnis, illuc sēdi-
mus et flēvimus: dūm recordarēmur tui Sion. *Psalmus cxxxvi.*

B Oratio. Redēptor noster, Dōmine, amore capti-
vitatem nostram, ad quam nos adversārii sibi malē
consentiētes addixit: et qui super confusiōnis flū-
mina flēndo humiliāti cōsedimus, te à tentatiōnibus
eripiēte, surgāmus: nec nos lāhilis volūptas trahat
in p̄cipitiū; sed lachrymarū humilitas deducat
ad cælum. ñ. Amen.

Per misericōrdiam tuam Deus, etc.

Antiphona 3. Propē esto Dōmine, invocāntibus te:
et exāudi oratiōnem nostram. *Psalmus cxliv.*

ñ. Ut quid, Dōmine, repulisti nos? Deus in fi-
nem irātus es, furor tuus super oves gregis tui. Me-
mēto congregatiōnis tuæ, Dōmine, quam creāsti ab
initio. ÿ. Salva plebem tuam, Dōmine, et bēdic
hereditatem tuam. P. Quam creāsti.

Preces. Verus Deus Filius Dei Christe, P. Exāudi,
et pōpulo tuo supplicānti miserere. ÿ. Propter te-
metipsum, Deus, inclina aurem tuam ad oratiōnem.
Misericors, P. Exāudi. ÿ. P̄cibus adēsto nostris;
et cuncta, quæ rogāris, dona affluēter nobis placibi-
lis, P. Exāudi, et pōpulo ÿ. Parce jam, summe Redēp-
tor: indulge exorātus, et petitiōnes supplē propi-
tius. P. Exāudi, et pōpulo tuo supplicānti miserere.

Hymnus. O Nazaréne, lux. fol. 144.

Oratio. Propē esto Dōmine, invocāntibus te; ac
voluntatem timentium imple: érige quique cōrrumpit,
et elisos sustēta: ut, qui p̄cipites in mortem cā-
dimus; sēspites te erigēte surgāmus.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio Osée Prophētæ (Cap. v).

ñ. Deo grātias.

Audite hoc sacerdotes, et attendite domus Israēl,
et domus regis auscultate: quia vobis iudicium est,
quoniam lāqueus facti estis speculatiōni, et sicut
rete expāsum super Thabor. Et victimas declina-

stis in profundum : et ego eruditor omnium eorum. **A** Ego scio Ephraim, et Israel non est absconditus à me : quia nunc fornicatus est Ephraim, contaminatus est Israel. Non dabunt cogitationes suas ut revertantur ad Dominum suum : quia spiritus fornicationum in medio eorum, et Dominum non cognoverunt. Et respondēbit arrogantia Israel in faciem ejus : et Israel, et Ephraim ruerunt iniquitate sua, ruet etiam Judas cum eis. In gregibus suis, et armentis suis vadent ad querendum Dominum, et non inveniēnt : quia ablatus est ab eis. In Domino pravaricati sunt, quia filios alienos genuerunt : et nunc devorabit eos messis cum parentibus suis. Clangite buccinā in Gaba, tubā in Rama : ululate in Bethaven, post tergum tuum Benjamin. Ephraim in desolatione erit in die corruptionis : in tribus Israel ostēdi fidem. Facti sunt principes Judā quasi assumēntes terminum : super eos effundam quasi aquam iram meam. Calūniam patiēns, et quasi putredo domi Judā. Et vidit Ephraim languorem suum, et Judas vinculum suum : et abiit Ephraim ad Assor, et misit ad regem Ultorem : et ipse non poterit sanare vos, nec solvere poterit à vobis vinculum. Quoniam ego quasi leana Ephraim, et quasi cātulus leonis domi Judā : ego capiam, et vadam : tollam, et non est qui eruat. Vadens revertar ad locum meum : donec deficiatis, et quaratis meam faciem. In tribulatione sua manē consurgunt ad me : Venite, revertamur ad Dominum, quia ipse cepit, et sanabit nos. **ñ**. Amen.

Antiphona 1. Qui erigit eliso, et solvet compeditos ; viam peccatorum exterminet. *Psalmus cXLV.*

Oratio. Domine, qui solvis verbi potentia compeditos ; et per madidum humi collyrium sacro sputamine circumlitum illuminas cæcos : solve rogamus nostrorum vincula peccaminum ; et oppositum nobis diuturne interitum : eliso alleva ; et cœcitate mentium nostrarum legis tuæ doctrinā perlustra ; ac, sicut in te justum dirigis ; et miserando ad veniam suscipis, et pupillum viduamque pius protector intendis : ita nosmet in hac peregrinatione custodias : ut ad æternitatis dulcedinem post concessa crimina **252** intromittas. **ñ**. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Qui sanas contritos corde ; et alligas **D** contritiones eorum. *Psalmus cXLVI.*

Oratio. Deus, qui sanas contritos corde ; plagæ nostræ medellam impēde : et qui stellaram númeras multitudinem ; nos ad vitam prædestinatis adjunge ; ut beneplacitum tibi sit in nobis ; et in salute nos æternā jubeas exaltari. **ñ**. Amen.

Per.

Antiphona 3. Pone Domine finibus nostris pacem : et adipe frumenti satia nos. *Psalmus cXLVII.*

ñ. Si oblitus fuero tui Hierusalem, obliviscatur me dextera tua. *P.* Adhæreat lingua mea faucibus meis, si tui non meminero. **ñ**. Si non præposuero Hierusalem in principio lætitiæ meæ. *P.* Adhæreat.

Preces. Ad te clamantes, *P.* Deus exaudi. **ñ**. Af-

lictos corde, *P.* Deus exaudi. **ñ**. Bellis attritos, *P.* Deus exaudi. **ñ**. Confractis malis, *P.* Deus exaudi. **ñ**. De tuis cœlis, *P.* Deus exaudi. **ñ**. Flentium voces. *P.* Deus exaudi. **ñ**. Gementium corda, *P.* Deus exaudi. **ñ**. Onere pressos, *P.* Deus exaudi. **ñ**. In te sperantes, *P.* Deus exaudi. **ñ**. Lugentes mala, *P.* Deus exaudi. **ñ**. Mala paventes, *P.* Deus exaudi. **ñ**. Noxam descentes, *P.* Deus exaudi. **ñ**. Optantes pacem, *P.* Deus. **ñ**. Pulsantium voces, *P.* Deus. **ñ**. Qui solus vivis, *P.* Deus. **ñ**. Rex omnis terræ, *P.* Deus. **ñ**. Simul rogamus, *P.* Deus. **ñ**. Te deprecamur, *P.* Deus. **ñ**. Vocæ, et corde, *P.* Deus.

Hymnus. O Nazarène, lux, *fol. 144.*

Oratio. Domine, qui posuisti Hierusalem terminum pacis ; credenti populo pacis tuæ tribue plenitudinem : ipsa nos immortalitate regat ; ipsa in æterna vita possideat : Satiatus itaque nos Domine ex adipe frumenti, tribue, ut cum hoc, quod nunc cernimus in ænigmate, in omni te perfruamur perspicua veritate.

Pater noster.

IN QUARTO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vesperum.

Fecit lunam. **ñ**. Exiit homo. *fol. 178.*

Antiphona. Israel me non cognovit : populus meus me non intellēxit. *P.* Væ genti peccatrici, filiis sceleratis : dereliquerunt Dominum, blasphemaverunt sanctum Israel. **ñ**. Et non audit vit populus meus vocem meam : et Israel non intēdit mihi. *P.* Væ genti.

D minus sit. **ñ**. Et cum.

Lauda. Multiplicata est super me iniquitas superborum : *P.* Ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua. Coagulatum est sicut lac cor eorum : **ñ**. Ego vero legem tuam meditatus sum, Deus meus. *P.* Bonitatem fecisti cum servo tuo Domine, secundum verbum tuum. *P.* Ego autem.

Hymnus.

Verbum Patris, quod prōdit factum caro ;
Agnus Dei peccata mundi auferens :
Ad te ventus cernui, ut inclytum
Bibamus almæ passionis sanguinem.

Ostēde vulnere sacrōrum stigmata :
Exurgat insignis Crucis fortissimum
Signum, quod in vigōre pēpetim
Manens, credentibus salutationem confert.

Arundo, clavi, sputa, pectus myrrheus,
Corōna spinarum, flagella, lancea,
Impressa sunt damnationis verbera :
Iam nostra pro his cuncta dele crimina.

Fons vulneris Sacri riget præcordia,
Lavet cruor, malitiæque contagia :
Sit vita præsens absque omni crimine ;
Futura detur in beato munere.

Ut, cum resurgēdi dies offūserit,
Orbi que regni caritas inlūxerit,
Sequāmur ætheris viam, quæ nos trahat
In se receptos iam perennes incolas.

Honori sit Ætēro Deo. sit glōria

Uni Patri, ejusque soli Filio
Cum Spiritu; quæ Trinitas perenniter
Vivit potens in sæculorum sæculis.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatione rogémus; ut nos per stigmata passionis suæ propitiis justificare dignetur. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Passiõnis tuæ festum, Christe Dei Filius devótis cordium officiis recûrsu témporis inchoantes, quo pro nobis et linguas fuisti persecuentium passus, et tradéntium te vulneribus crucifixus; rogámus atque expóscimus, ne te elõnges à nobis: ut, quia proximante tribulatione, non est qui adjuvet; tu solus passiõnis tuæ nos súbleves ope; ne tradas ergo nos inimicis nostris in malum; sed **253** excipe servos tuos in bonum: ut nos calumniantes superbí, inimici scilicet animarum nostrarum, virtútis tuæ poténtiâ propellantur: Tu es enim divina lucerna per humanitatem super candelabrum Crucis imposita: ideo te rogámus, ut nos accendas, ne veniamus in pœnam. Quos ergo perspicias initiatum passiõnis tuæ festum devótis cordibus excepisse, fácto eos passiõnis tuæ communicare: ut tenebrarum nostrarum errore discusso, lucis tuæ muniamur præsidio.

Pater noster.

Humiliâte vos benedictiõni.

Benedictio. Christus Dominus, cujus passiõnis vulnera gratissimâ devotiõne præcinenda suscipitis, liberos vos efficiat à passiõibus vestris; **Q** Kyrie, eléison. Et qui per assumptam carnem voluit crucifigi, per Divinitatis suæ poténtiam participes vos efficiat regni sui: **Q**. Amen. Ut in cujus passiõne amarésцитis, in ejus resurrectione plenissimè gaudeatis **Q**. Amen.

Per.

Lauda. Sedérunt principes, et advérsùm me detrahebant: servus autem tuus *P.* Exercebàtur in tuis justificatiõibus. **Q**. Retribue servo tuo, vivam: et custodiã sermones tuos. *P.* Exercebàtur in tuis justificatiõibus.

Oratio. Nominis tui, Deus, magnitudinem dona nobis oculõrum revelatiõne considerare: atque incolatus nostri humilitatem alleva mandatõrum erectiõne; et concupiscéntiam animæ commutatiõne desideriorum spiritalium in ea perficere: aufer à nobis contéptum, et obprobrium: tuorumque corda fide-lium rénova operatiõne virtutum. **Q**. Amen.

Per.

Alia Lauda. Adhæsi testimoniis tuis, Dómine: *P.* Noli me confundere. **Q**. Viam mandatõrum cucurri, cum dilatares cor meum. *P.* Noli me confundere.

Oratio. Ab iniquitatis via rémove, Dómine, gressus nostros; et itinere mandatõrum tuõrum státue cursum nostrum: Animam igitur paviménto inhe-

A réntem remedio salutifero súbleva: tuisque justificatiõibus edóctam poténtiã verbi tui vivifica. **Q**. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti. *P.* Hæc me consoláta est in humilitate mea. **Q**. Superbí iniquè agébant usquequaque: à lege autem tua non declinávi.

P. Hæc.

Oratio. Spem, quam dedisti nobis, Dómine, ipsa sit in humilitate nostra consolátiõ, quæ nobis erit in exultatiõne glóriæ plenitudo. **Q**. Amen.

Per.

Alia Lauda. Memor fui judiciõrum tuõrum Dómine à sæculo: *P.* Et consolátus sum. **Q**. Defectio tenuit me, pro peccatõribus derelinquentibus legem tuam. *P.* Et consolátus.

Oratio. Memores tui in nocte, Dómine, legem tribue custodire: et qui de te nec in tribulatiõibus silent, nunquam à tuis sermõnibus claudicent, sed fixa in te stabilitate perdurent. **Q**. Amen.

Alia Lauda. Confundantur superbí, qui iniquitatem fecerunt in me: *P.* Ego autem exercëbor in mandatis tuis. **Q**. Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me: da mihi intelléctum, ut discam mandata tua. *P.* Ego.

Oratio. Fiat cor nostrum, Dómine, in tuis justificatiõibus immaculatum: ut nec intelligéntia prava nos pólluat, nec dispositiõ sinistra confundat. **Q**. Amen.

Psalmus. Miserere mei Deus. *Totum.*

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster.

Preces. Dómine misericordiãrum. *P.* Obliviscere peccata nostra. **Q**. Qui injurias carnis nostræ in tuo corpore pertulisti, *P.* Obliviscere. **Q**. Qui vitam mortalibus, cæcis lumen, auditum surdis dedisti, *P.* Obliviscere. **Q**. Qui vulneratus es, ut vulnera nostra curares, *P.* Obliviscere. **Q**. Qui perditum hominem nunc crucis tuæ passiõne rédimis, *P.* Obliviscere. **Q**. Qui mori dignatus es, ut immortalitatem mortalibus condonares, *P.* Obliviscere. **Q**. Qui peccantes non júdicas; sed ad, pœniténtiam provocans, expéctas.

Oratio. Exáudi oratiõnem nostram. *fol. 138.*

Ad Matutnum.

Hymnus. Ætérne rerum. *fol. 3.*

Oratio. Ætérnum te Dóminum rerum. *fol. 215.*

Antiphona. Dómine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insúrgunt advérsùm me. *Psalmus III.*

Antiphona. Lava me ab injustitia mea Deus: et à peccato meo munda me. *Psalmus I.*

Antiphona. Paratum cor meum. Deus, paratum cor meum: cantabo, et psallam. *Psalmus LVI.*

254 *Oratio.* Omnipotens Dómine, cui in cœlestibus ritè offertur summa ab Angelis glória: tribue, ut in te sit gloriatiõ nostra: pervéniat ad te

humilis confessio populorum, et de quibus te peccando offendimus, ad fructum indulgentiæ te propitio redeamus : ut miserando errata ignoscas, et ad promerendum te, inclytâ virtute subvenias. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

Antiphona 1. Quare fremuerunt Gentes, et populi meditati sunt inania? *P.* Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum, adversus Dominum, et adversus Christum ejus. *ÿ.* Disrumpamus vincula eorum : et projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Oratio. Christe, Dei Patris ineffabile Verbum, contra quem et reges terræ atrociter fremuerunt, et populi inania meditati sunt; da Ecclesiæ tuæ membris optabilem de adversis potestatibus efferre triumphum : quo et persecutorum muerio, obistente sibi vanitate, vanescat, et credentium te fides super inimicos invicta præpolleat. *ñ. Amen.*

Antiphona 2. Dominus orationem meam suscepit. *P.* Erubescant, et conturbentur omnes inimici mei. *ÿ.* Domine, ne in ira arguas me, neque in furore tuo corripas me.

Oratio. Erubescant, et confundantur omnes inimici mei, Domine, et qui inrisores sunt crucis tuæ, et captiores orationis nostræ : Suscipe ergo orationem fidelium, et castra abjice exterorum : ut dum oratio Ecclesiæ ad te dirigitur, omnis per te infidelitas confundatur. *ñ. Amen.*

Antiphona 3. Domine Deus meus in te speravi. *P.* Libera me ab omnibus persecutoribus me, et eripe me. *ÿ.* Nequando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat. *P.* Libera.

Oratio. Domine Deus, sperantem in te Ecclesiam tuam à persecutoribus hominibus libera : ut potentia passionis tuæ, quâ eam primùm liberasti à captivitate diaboli, liberes etiam ab ardoribus supplicii sempiterni. *ñ. Amen.*

ñ. Facta est Sion sicut avis volans, de cujus loco ablatu est nidus : et tu filia Hierusalem cogita facere tibi tegumentum luctus in tenebris meridianis : quia salvator tuus comprehendetur, et Dominus univærsæ terræ morte condemnabitur. *P.* Sed exurgens, sedebit in throno, ut judicet adversarios suos. *ÿ.* Spiritus oris nostri Christus Dominus captus est pro peccatis nostris. *P.* Sed.

Oratio. Christe Dei Filius, cujus locus in Sion magnus est; converte ad te corda nostra : ut in speculatione eius constituti, te pro nobis flagellis alapisque cæsum, mortû quoque adjudicatum fideliter fateamur : ut qui secundum tempus es passus pro impiis; perenniter à fidelibus conlaudèris. *ñ. Amen.*

Ad Canticum. Antiphona. Videte, quoniam ego sum Dominus, et non est Deus præter me : ego ocllam, et vivere faciam : percussam, et ego sanabo, et non est qui eripiat de manibus meis. Quia

A vivo ego in æternum. *ÿ.* Vidit enim eos fatigatos.

Canticum. Attende cœlum. *fol. 4.*

Oratio. Tu es, Domine Deus; et non est alius præter te : qui percussis; et sanas, et sanando consolidas : fac nos in æternum tecum sine fine vivere : ut de manu tua non pereamus, cum ad iudicium veneris gloriosus. *ñ. Amen.*

Ad Benedictus. Antiphona. Quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus? Emitte lucem tuam et veritatem tuam. *ÿ.* Jūdica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta : ab homine iniquo et doloso libera me.

Canticum. Benedictus es Domine. *fol. 6.*

Lauda. In excelsis laudate Dominum de cœlis. *ÿ.* Sol et luna : omnes stellæ, et lumen. *Psalms cXLVIII.*

Lectio libri Ruth (Cap. 1).

ñ. Deo gr̄atias.

In diebus unius iudicis, quando iudices præerant : facta est fames in terra. Abiitque homo de Bèthlehem Judâ, ut peregrinaretur in regione Moabitide cum uxore sua ac duobus liberis : ipse vocabatur Elimelech, et uxor eius Noëmi : et duo filii, unus vocabatur Mâhalon, et alter Chélion, Ephrathæi de Bèthlehem Judâ. Ingressique regionem Moabitidem, morabantur ibi. Et mortuus est Elimelech maritus Noëmi : remansitque ipsa cum filiis. Qui acceperunt uxores Moabitidas, quarum una vocabatur Orpha, alteraque Ruth. Manseruntque ibi decem annis, et ambo mortui sunt, Mâhalon videlicet, 255 et Chélion : remansitque mulier orbata duobus liberis ac marito. Surrexit ut in patriam pergeret, cum utraque nuru sua, de regione Moabitide : audierat enim quod respexisset Dominus populum suum, et dedisset eis escas. Egressa est itaque de loco peregrinationis suæ, cum utraque nuru sua : et jam in via posita revertendi in terram Judâ, dixit ad eas : Ne in domum patris vestri, faciat Dominus vobiscum misericordiam, sicut fecistis cum mortuis et mecum. Det vobis inventre requiem in domibus virorum, quos sortituræ estis. Et osculata est eas. Quæ levâ voce flere cœperunt, et dicere : Tecum pergemus ad populum tuum. Quibus illa respondit : Revertimini filie mi, cur ventis mecum? nãm ultrâ habèbo filios in utero meo, ut viros ex me possètis sperare? Revertimini filie mi, et abite : jam enim in senectute confecta sum, nec apta vinculo conjugali : etiam si possem hac nocte concipere, et parere filios, si eos expectare veltis, donec crescant, et annos pubertatis impleant, autè eritis vêtulæ quàm nubatis. Nolite, quæso, filie mi, facere hoc : quia vestra angustia me magis pressit, et egressa est manus Domini contra me. Elevata igitur voce, iterum flere cœperunt : Orpha osculata est socrum, ac reversa : Ruth adhæsit sócrui suæ : cui dixit Noëmi : En reversa est cognata tua ad populum suum, et ad deos suos, vade cum ea. Quæ respondit : Ne adver-

sêris mihi ut relinquam te, et âbeam : quocumque A
perrexeris, pergam : et ubi morâta fueris, et ego
pâriter morâbor. Pópulus tuus pópulus meus, et Deus
tuus et Deus meus. Quæ te moriéntem terra suscep-
perit, in ea moriâr : ibique locum accipiam sepul-
tûræ. Hæc mihi faciat Deus, et hæc addat, si non
sola mors me et te separaverit. Videns ergo Noëmi,
quòd obstinâto Ruth ânimo decrevisset secum pér-
gere, adversârî nóluit, nec ultrâ ad suos réditum
persuadère : profectæque sunt simul, et venerunt in
Béthlehem. Quibus urbem ingressis, velox apud
cunctos fama percrebuit : dicebantque mulieres :
Hæc est illa Noëmi. Quibus ait : Ne vocetis me
Noëmi (id est, pulchram) sed vocâte me Mara (id
est, amarâ) quia valdè amaritûdine replêvit me
Omnipotens. Egrêssa sum plena, et vácuam reddidit B
me Dóminus. Cur igitûr vocâtis me Noëmi, quam hu-
miliâvit Dóminus, et affixit Omnipotens? Venit ergo
Noëmi cum Ruth Moabítide nuru sua, de terra pere-
grinatiónis suæ : ac reversa est in Béthlehem, quandò
primûm hórdea metebantur. (Cap. II.) Erat autem viro
Elimelech consanguineus, homo potens, et magnâ-
rum facultatum, nómine Booz. Dixitque Ruth Moa-
bltis ad socrum suam : Si jubes, vadam in agrum,
et colligam spicas, quæ métentium fúgerint manus,
ubicumque cleméntis patrisfamilias repévero grátiam.
Cui illa respondit : Vade filia mi. Abiit itaque et
colligebat spicas post terga meténtium. Accidit au-
tem ut ager ille habéret Dóminum nómine Booz, qui
erat de cognatióne Elimelech. Et ecce, ipse veniebat
de Béthlehem, dixitque messóribus : Dóminus vo-
biscum. Qui responderunt ei : Benedicat tibi Domi-
nus. Dixitque Booz júveni, qui messóribus præerat :
Cujus est hæc puélla? Cui respondit : Hæc est Moa-
bltis, quæ venit cum Noëmi, de regióne Moabítide,
et rogâvit ut spicas colligeret remanentes, sequens
messórum vestigia : et de manè usque nunc stat in
agro, et ne ad momentum quidem domum reversa
est. Et ait Booz ad Ruth : Audi filia, ne vadas ad
colligendum in âlterum agrum, nec recedas ab hoc
loco : sed júgere puéllis meis, et ubi messúerint,
séquere. Mandâvi enim púeris meis, ut nemo tibi
moléstus sit : sed étiam si siteris, vade ad sarcinu-
las, et bibe aquas, de quibus et púeri mei bibunt.
Quæ cadens in faciém suam et adorans ait : Unde
mihi hoc, ut invenirem grátiam ante óculos tuos, et
nosse me dignarêris peregrinam mulierem? Cui ille
respondit : Nuntiata mihi sunt ómnia, quæ féceris
sócrui tuæ post morém viri tui : et quòd derelique-
ris paréntes tuos, et terram in qua nata es, et véne-
ris ad pópulum, quem ante nesciebas. Reddat tibi
Dóminus pro ópere tuo, et plenam mercèdem acci-
pies à Dómino meo Deo Israël, ad quem venisti, et
sub cujus confugisti alas. Quæ ait : Inveni grátiam
ante óculos tuos, dómine mi, qui consolátus es me,
et locútus es ad cur ancille tuæ, quæ non sum si-
milis unius puellârûm tuârûm. Dixit ad eam Booz :
Quandò hora vescéndi fuerit, veni huc, et còmede
panem, et tinge buccellam tuam in acétò. Sedit ita-

que ad messórum latus, et congéssit poléntam sibi,
comeditque, et saturâta est, et tulit reliquias. Atque
inde surrexit, ut spicas ex more colligeret. Præcepit
autem Booz púeris suis, dicens : Etiam si vobiscum
mê:ere 256 volúerit, ne prohibeatis eam : et de
vestris quoque manipulis projicite de indústria, et
remanère permittite, ut absque rubóre colligat, et
colligéntem nemo corripiat. Collégit ergo in agro
usque ad vésperum : et quæ colligerat virgâ cædens
et excû iens, invénit hórdei quasi ephi mensûram, id
est, tres módios : quos portans reversa est in civi-
tâtem, et osténdit sócrui suæ : insuper prótulit, et
dedit ei reliquias cibi sui, quò saturâta fúerat. Dixit-
que ei sócrus sua : Ubi hódie collegisti, et ubi fe-
cisti opus? sit benedictus qui misértus est tui. Indi-
cavitque ei apud quem esset operâta : et nomen dixit
viri, quòd Booz vocarétur. Cui respondit Noëmi :
Benedictus sit à Dómino : quóniam eandem grá-
tiam, quam præbúerat visis, servâvit et mórtuis.
Rursúsque : Propinquus noster est homo. Et Ruth
hoc quoque, inquit, præcepit mihi, ut tâmdiù mes-
sóribus ejus júngerer, donèc omnes ségetes mete-
réntur. Cui dixit sócrus : Mélius est, filia mi, ut cum
puéllis ejus éxeas ad meténdum, ne in âlio agro
quispiam restat tibi. Juncta est igitûr puéllis Booz :
et tâmdiù cum eis méssuit, donèc hórdea et triticum
in hórreis conderéntur. (Cap. III.) Postquam autem
reversa est ad socrum suam, audivü ab ea : Filia
mi, quæram tibi réquiem, et providébo ut benè sit
tibi. Booz iste, cujus puéllis in agro juncta es, pro-
pinquus noster est, et hac nocte âream hórdei ven-
tilat. Lavare igitûr, et úngere, et indüere cultiôribus
vestiméntis, ac descénde in âream : non te videat
homo, donèc esum potúmque finierit. Quandò autem
ferit ad dormiéndum, nota locum in quo dormiat :
veniésque, et discooperies pállium, quò operiétur à
parte pedum, et projicies te, et ibi jacébis : ipse au-
tem dicet tibi quid ágere débeas. Quæ respondit :
Quicquid præceperis mihi faciam. Descenditque in
âream, et fecit omnia, quæ sibi imperâverat sócrus.
Cùmque comedisset Booz, et bibisset, et factus fuis-
set hilârior, issétque ad dormiéndum juxta acérum
manipulôrum, venit absconditè, et discooperto à pé-
dibus ejus pállio, se projecit. Et ecce, jam noctis
mediâ expâvit homo, et conturbâtus est : viditque
mulierem jacéntem ad pedes suos, et ait illi : Qui
es? Illa respondit : Ego sum Ruth ancilla tua : ex-
pânde pállium super famulam tuam, quia propinquus
es. Et ille, Benedicta, inquit, es à Dómino filia, et
priorem misericórdiam posteriôre superasti : quia
non es secâta júvenes, sive pâuperes sive divites.
Noli ergo metüere, sed quid dixeris mihi, faciam
tibi. Scit autem omnis pópulus, qui hábitat intrâ
portas urbis meæ, mulierem te esse virtutis. Nec
âbnuo me propinquum, sed est âlius me propinquior.
Quiésce hac nocte : et factò manè, si te volúerit
propinquitâs jure retinère, benè res acta est : sin
autem i te nolúerit, ego te absque ulla dubitatióne
suscipiam, vivit Dóminus : dormi usquè manè. Dor-

ulvit itaque ad pedes ejus usque noctis abscissum. Surrexitque antequam homines se cognoscere mutuo, et dixit Booz : Cave ne quis noverit quod huc veneris. Et rursum, Expande, inquit, pallium tuum quo operiris, et tene utraque manu. Quam extendente, et tenente, mensus est sex modios hordei, et posuit super eam. Quæ portans ingressa est civitatem, et venit ad socrum suam. Quæ dixit ei : Quid egisti filia ? Narravitque omnia, quæ sibi fecisset homo. Et ait : Ecce sex modios hordei dedit mihi, et ait : Nolo vacuum te reverti ad domum tuam. Dixitque Noëmi : Expecta filia donec videamus quem exitum habeat. Neque enim cessabit homo nisi compleverit quod locutus est. (Cap. iv.) Ascendit ergo Booz ad portam, et sedit ibi. Cumque vidisset propinquum præterire, de quo prius sermo habitus est, dixit ad eum : Declina paulisper, et sede hic, vocato eo nomine suo. Qui divertit, et sedit. Tollens autem Booz decem viros de senioribus civitatis, dixit ad eos : Sedete hic. Quibus resedentibus, locutus est ad propinquum : Partem agri fratris nostri Elimelech vendit Noëmi, quæ reversa est de regione Moabide : quod audire te volui, et tibi dicere coram cunctis redentibus, et majoribus natu de populo meo. Si vis possidere jure propinquitatis, eme, et posside : sin autem displicet tibi, hoc ipsum indica mihi, ut sciam quid facere debeam : nullus enim propinquus, excepto te, qui prior es ; et me, qui secundus sum. At ille respondit : Ego agrum emam. Cui dixit Booz : Quando emeris agrum de manu mulieris, Ruth quoque Moabidem, quæ uxor defuncti fuit, debes accipere : ut suscites nomen propinqui tui. Qui respondit : Cedo jure propinquitatis : neque enim posteritatem familiæ meæ delere debeo. Tu meo utere privilegio, quo me libenter carere profiteor. Hic autem erat mos antiquitatis in Israël inter propinquos, si 257 quando alter alteri suo jure cedebat, ut esset firma concessio, solvebat homo calciaméntum suum, et dabat proximo suo : hoc erat testimonium concessiónis in Israël. Dixit ergo propinquo suo Booz : Tolle calciaméntum. Quod statim solvit de pede suo. At ille majoribus natu, et universo populo ait : Testes, inquit, vos estis hodiè, quod possiderim omnia quæ fuerunt Elimelech, et Chélión, et Máhalon, tradente Noëmi : et Ruth Moabidem, uxorem Máhalon, in conjúgium sumpserim, ut suscitarem nomen defuncti in hereditate sua, ne vocabulum ejus de familia sua ac fratribus et populo deleatur. Vos, inquam, hujus rei testes estis. Respondit omnis populus, qui erat in porta, et majores natu : Nos testes sumus : faciat Dominus hanc mulierem, quæ ingreditur domum tuam, sicut Rachel et Lia, quæ edificaverunt domum Israël : ut sit exemplum virtutis in Ephrata, et habeat celebre nomen in Bethlehem : fiatque domus tua, sicut domus Phares quem Thamar peperit Judæ, de semine quod dederit tibi Dominus ex hac puella. Tulit itaque Booz Ruth, et accepit uxorem : ingressus est ad eam, et dedit illi Dominus, ut conciperet, et pareret filium. Dixit

que mulieres ad Noëmi : Benedictus Dominus, qui non est passus ut desiceret successor familie tue, et vocaretur nomen ejus in Israël. Et habetas qui consoletur animam tuam, et enutriet senectutem : de nuru enim tua natus est, qui te diligit : et multo tibi est melior, quam si septem haberes filios. Susceptum Noëmi puerum posuit in sinu suo, et nutricis ac gelulæ officio fungebatur. Vicinæ autem mulieres congratulantes ei, ac dicentes : Natus est filius Noëmi : vocaverunt nomen ejus Obed : hic est pater Isai, patris David. Hæc sunt generationes Phares : Phares genuit Esron, Esron genuit Aram, Aram genuit Aminadab, Aminadab genuit Nahasson, Nahasson genuit Salmon, Salmon genuit Booz, Booz genuit Obed, Obed genuit Isai, Isai genuit David regem. Amen.

Hymnus.

Noctis tempus jam præterit,
Jam gallus canit, vivis
Gallo canente spes reddit;
Ægris salus refunditur.

Somno gravati surgite,
Cordis reatum pandite,
Jestæque laudem dicite,
Qui nos redemit sanguine.
Non ut fallax discipulus,
Qui pacem ferens osculo;
Et dolum tenens pectore,
Turbis Magistrum tradidit.

Jesus captus ab impiis :
Disperguntur discipuli :
Locutus est ut Dominus
Nocte ferens scandalum.

Jesus suis discipulis,
Dum crucem suam prædicat,
Negari sese præmonet ;
Petrus facturus abnegat.

Petrus fervens spiritu
Sequitur in prætorio ;
Sed agnitus discipulus,
Negavit Christum Dominum.

Petrus jurabat omnibus :
Se non novisse hominem :
Vox namque galli resonat,
Et Petrus culpam meminit.

Jesus, dum Petrum respicit,
Fidem Petri dum suscipit,
Petrusque, flendo, recipit,
Quod ante paulo amiserat.

Et nos precamur, Domine,
Fidem Petri recipere,
Fidemque Apostolicam,
Fientes pro nostro crimine.

Gallo canente venimus ;
Laudes Deo persolvimus :
Confessionis propriæ
Dantes ei veram fidem.

Abscède princeps dæmonum
Cum vixis phantasmatum :

Jam nos piávit véritas ;
 Jam probra tersit cháritas.
 Illic te, Deus, depóscimus,
 Ut pervagátes demonas
 Signo salútis déstruas ;
 Nos à pavóre libera.

Hac noctis horá præscius
 David futuræ glóriæ
 Deo preces multiplicat,
 In matutinis éxcubans.
 Ilac nos opórtet súrgere
 Illo vigóre córporis,
 Illóque voto spíritus,
 Quo expiémur sórdibus.

Exúrge, nobiscum Deus,
 Laudes tuórum súscipe,
 Lustrándo corda líbrica
 Lucis novéllæ grátiâ.

Deo Patri sit glória,
 Ejúsque soli Filio,
258 Cum Spíritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum.
 Amen.

Supplicatio. Orémus. fol. 138.

Capitula. Deus, Dei Filius, qui voluntariè decipulam venantium passus, voluntariè utique crederis crucifixus; concede nobis et passionis tuæ exceptiõne singulariter jocundari, et resurrectionis tuæ gaudio fidelitèr atollì: ut qui passionis tuæ solèmnia devóti præcinènda canticis inchoamus, respectu lucis tuæ copiosius inlustremur.

Pater noster.

Lauda. Laus ejus in choro. *Oratio.* Laus tua Dómine. *Alia Lauda.* Laudent nomen Dei in choro. *Oratio.* Deus qui ineffabilibus. fol. 181.

Lauda. Usquè ad vésperum quàm magnificata sunt ópera tua, Dómine!

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Antiphona. Ne tradas me, Dómine, desiderio meo peccatòri: cogitaverunt adversum me; *P.* Ne derelinquas, ne unquam exaltentur. ÿ. Eripe me Dómine ab homine malo: à viro iniquo et doloso libera me. *P.* Ne derelinquas.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Lauda. Eripe me, Dómine, à calúmnis hominum: **D** quia servavi mandata tua. Faciem tuam illumina super servum tuum: *P.* Et doce me justificatiões tuas, Dómine. ÿ. Mirabilia testimonia tua, Dómine: ideò scrutata est ánima mea. *P.* Et doce. ÿ. Glória, etc. *P.* Et doce.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capitula. Novimus, Dómine, quòd traditòris tui perpessus injúriam, usque ad mortem non dereliqueris patientiam: et cum ille insatiabilis homicida te Magistrum tradiderit occidendum; tu tamen ne ipsum quidem volueris moritòrum: da ergo, quæsumus, nobis, ut patèndi malos habeamus constantiam, et patientiæ teneamus exèmpla: non nos vorágo iræ præcipiet, nec per noctem hujus sæculi

A tentator malignus, quasi sur in hora quacúmque contáminet: quòd passionis tuæ stigmata sint nobis ad custodiám indefessam.

Pater noster.

Humiliate vos benedictiõni.

Dóminus sit. ñ. Et.

Benedictio. Christus, Dei Filius, qui olim, mediante hujus dièi festi tempore, detrahentium se pertulit linguas, nostròrum omnium faciat esse disertas; ñ. Amen. Et qui pro impiis passus est innocens, vos sibi faciat sine fine consortes: ñ. Amen. Ut, ejus nunc passionem mortificati excipitis, ad resurrectionis ejus gaudium lætificatis cordibus accedatis. ñ. Amen

Per misericórdiam.

B *Lauda.* Lucerna pedibus meis verbum tuum, Dómine. *P.* Et lumen semitis meis, Deus meus. ÿ. Juravi, et stáui custodire judicia justitiæ tuæ.

Oratio. Lumen tuum, Dómine, legis tuæ nobis agnitiõne ostènde: ut à líbricis casibus tuo juvenimine erigamur, et álacris in tuo lumine ad destinata æternitatis tuæ gaudia festinemus. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Posuerunt peccatòres láqueos mihi: *P.* Et à mandatis tuis, Dómine, non declinavi. ÿ. Hereditate acquisivi testimonia tua in ætènum: quia exultatio cordis mei sunt.

C *Oratio.* Tribue nobis, Dómine, adiutorium declinandi ódia iniquòrum, et fallacia superare prævaricatorum: Esto protector sperantium in verbo tuo; et suscipe humiles juxta eloquium tuum: quatenus possumus tua mandata servare, et judicia tua metuere, et de admissis indulgentiam promereri. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Iniquos odio habui, et abominatus sum: *P.* Legem autem tuam dilexi, Deus meus. ÿ. Adjutor, et susceptor meus es tu: et in verbum tuum speravi.

Oratio. Auxiliare nobis Dómine, et salvi erimus: te enim desistente, perditio, et te præservante vitális est plenitudo. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Preces. Avèrte, Dómine, iram tuam à nobis. **Cum sua oratione,** fol. 183.

SECUNDA FERIA POST MEDIANTE DIE FESTO.

Ad Matutinum.

Exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. *Psalmus III.*

Oratio. Exúrge Dómine Deus noster in auxilium humilium, et in exterminium persequentium nos: còntere adversarios nostros, qui nos à præceptis tuis, dolosis promissionibus, et apèrtis terribibus avèrtere moliantur: in nullo enim proficient eòrum insidiæ, **259** si tuo muniamur semper adiutorio grátiæ. ñ. Amen.

Per.

Antiphona I. Astiterunt reges terræ, et principes convenèrunt in unum. advèrsus Dòminum, et ad-

versus Christum ejus. *P.* Qui habitat in caelis, iridebit eos : et Dominus subsannabit eos : et in furore suo conturbabit eos. *ŷ.* Quare fremuerunt gentes, et populi meditati sunt inania ? *P.* Qui. *ŷ.* Gloria. *P.* Qui.

Oratio. Deus Pater Unigeniti filii tui, qui habitas in caelis, qui iridendos atque subsannandos omnes reges terræ et principes, adversum Christum tuum convenientes, ostendis ; da nobis speciale munus hoc gratiæ tuæ, ut adversis nesciamus ullo modo cedere : quò sic in furore tuo infidelitas conturbetur, ut ex tuo adiutorio nostra credulitas coronetur. *ŷ.* Amen.

Per.

Antiphona 2. Odisti Domine omnes qui operantur iniquitatem : *P.* Perdes eos qui loquuntur mendacium, *ŷ.* Júdica illos, Deus. Decidant à cogitationibus suis.

Oratio. Deus, qui odio habes omnes, qui operantur iniquitatem, charitatis munimine nos reple : ut aliquando ad te conversi, doloris sui sentiant cumulum, qui contra te loquuntur mendacium. *ŷ.* Amen.

Per.

Antiphona 3. Quia non est in ore inimicorum veritas : cor eorum vanum est. Sepulchrum patens est guttur eorum, *P.* Linguis suis dolose agebant, júdica illos Deus. *ŷ.* Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : dentes peccatorum contrivisti.

Oratio. In ore inimicorum tuorum, Domine, veritas non est : quia dum à te in íntimis avertuntur, cor eorum vanitate destruitur. Da ergò nobis, ut sic lingua nostra cum puritate conscientiæ acceptum tibi deferat hymnum, ut patens malignitatis non efficiantur sepulchrum. *ŷ.* Amen.

Per.

ŷ. Miseriis afflictus sum, et turbatus sum : totà die contristatus ingredièbar : quoniam anima mea completa est inusionibus. *P.* Et non est sanitas in carne mea. *ŷ.* Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : et confirmasti super me manum tuam. *P.* Et non est.

Oratio. Domine Jesu Christe, qui tradidit te morti, ante mortem præcixisti ; et illic ubi constituta est domus omnis viventis, ad inférna útiqùe, moriens descendisti ; da nobis, ut cum tempus vocatiónis nostræ advenerit, illic non deveniamus retenturi in pœnam : quò tu moriens liberátor accessisti per véniam : sed emittens manum tuam de profundo inférni manifestá poténtiá libera ; qui solus pro impiis tuam pónere dignatus es animam. *ŷ.* Amen.

Per.

In Láudibus.

Antiphona. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, Domine : ab ipsa munda me. Déprecor, miserere mei, miserere. *Psalmus L.*

Oratio. Agnoscéntibus nobis iniquitates nostras,

et própria tibi Domino pandentes piacula, eulantes láchrymis, pectore verberato supplices oramus : ut avértas à nostris sceléribus faciém ; et deleas, quæ géssimus, cuncta peccata. Crea itaque Deus in cordibus nostris, quod ames ; et propitiatióne solita dimitte, quod odis : ac si te crebrò ad irascendum nostra exasperant vitia ; tua te nobis placabilem reddat indulgéntia. *ŷ.* Amen.

Per.

Ad Canticum. Antiphona. Confundantur omnes qui me persequuntur, et non confundar ego : paveant illi, et non paveam ego.

Canticum Hieremiæ (Cap. xvii).

Sana me Domine, et sanabor : * salvum me fac, et salvus ero : quoniam laus mea, et virtus mea tu es. *B* Ecce ipsi dicunt mihi : Ubi est verbum Domini ? * véniat. Et ego non sum turbatus, te pastorem sequens.

Et diem hominis non desideravi, tu scis. * Quod egressum de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit. Non sis mihi formidini, * spes mea tu in die afflictiónis meæ.

Confundantur omnes qui me persequuntur, et non confundar ego : * paveant illi, et non paveam ego.

Induc super eos diem afflictiónis, * et dúplici contritióne conterere eos.

Oratio. Confundantur omnes Domine, qui persequuntur in nos sanctum nomen tuum, et non confundamur nos, qui veneramur et credimus, et passiónis tuæ injúriam, et resurrectiónis tuæ poténtiam : prævaleat ergo virtus glóriæ tuæ, quæ et persequentes te à pravitate detérreat, et credentes in ætérnum tibi lætabundos conjungat. *ŷ.* Amen.

Per. etc.

260 *Ad Benedictus. Antiphona.* Ego ad te, Domine, clamavi et manè oratio mea præveniet te. *ŷ.* Domine Deus salutis meæ, die clamavi, et nocte coram te.

Lauda. In sanctis ejus laudate Dominum : in psalterio, et cithara laudate eum. *Psalmus cl.*

Lectio libri Samuélis (Primi Regum cap. 1).

ŷ. Deo grátias.

In illis diebus : Concepit Anna, et peperit filium, vocavitque nomen ejus Samuël : eò quòd à Domino postulasset eum. Ascendit autem vir Elcan, et omnis domus ejus, ut immolaret Domino hostiam solennem, et votum suum, et Anna non ascendit : dixit enim viro suo : Non ascendam, donec ablaçtetur infans, et ducam eum, et appareat in conspectu Dei, et maneat ibi júgiter. Et ait Elcana vir suus : Fac quod tibi bonum videtur, et mane donec ablaçies eum. Mansit ergo mulier, et lactabat filium suum, donec amoveret eum à lacte. Et adduxit eum secum, postquam ablaçtaverat, in vitulis tribus, et tribus módiis farinæ, et ampóra vini, et adduxit eum in domum Domini in Silo. Puer autem erat infántulus : et immolaverunt vitulum, et obtulerunt puerum Heli, Annæque ait : Obsecro mi Domine, vivat anima tua : ego sum illa mulier, quæ steti coram

te hic orans Dominum. Pro puero isto oravi, et dedit mihi Dominus petitionem meam, quam postulavi eum. Ideo commodavi eum Domino, cunctis diebus quibus fuerit accommodatus Domino. Et adoravit ibi Dominum. Et oravit Anna, et ait: Exultavit cor meum in Domino, et exaltatum est cor meum in Deo salutari meo. (Cap. 11.) Et abiit Elcana in Ramatha, urbem suam: puer autem Samuel erat minister in conspectu Domini ante faciem Heli sacerdotis. Porro filii Heli, filii Belial, nescientes Dominum, neque officium sacerdotum ad populum: sed quicumque immolasset victimam, veniebat puer sacerdotis, dum coquerentur carnes, et habebat fuscinulam tridentem in manu sua, et mittebat eam in lebetem, vel in caldariam, aut in ollam, sive cacabum: et omne quod levabat fuscinula, tollebat sacerdos sibi: sic quoque faciebat universo Israelii venientium in Silo. Etiam antequam adolere adipe, veniebat puer sacerdotis, et dicebat immolanti: Da mihi carnem; ut coquam sacerdoti: non enim accipiam a te carnem coctam, sed crudam. Dicebat quoque immolans: Accendatur primum juxta morem adeps, et tolle tibi quantum desiderat anima tua. Qui respondens agebat ei: Nequaquam: sic enim dabis, alioquin tollam vi. Erat autem peccatum puerorum grande nimis coram Domino: quia retrahabant homines a sacrificio Domini. Samuel autem ministrabat in conspectu Domini, puer autem accinctus ephod lineo. Et tunicam parvam faciebat ei mater sua, quam offerrebat ei statutis diebus, ascendens cum viro suo, ut immolarent hostiam sollemnem. Et benedixit Heli Elcanæ et uxori ejus Annæ: dixitque: Reddat tibi Dominus semen de muliere hac, pro fenore quod commodasti Domino. Et abiierunt in locum suum. Visitavit ergo Dominus Annam, et concepit, et peperit tres filios, et duas filias: et magnificatus est puer Samuel apud Deum. Heli autem erat senex valde, et audivit omnia quæ faciebant filii sui universo Israelii: et quomodo dormiebant cum mulieribus quæ observabant ad ostium tabernaculi: et dixit eis: Quare facitis res hujusmodi, quas ego audio, res pessimas, ab omni Israel? Nolite filii mihi: non enim est bona fama, quam ego audio, ut transgredi faciatis populum Domini. Si peccaverit vir in virum, placare eis poterit Dominus: si autem in Dominum peccaverit, quis orabit pro eo? Et non audierunt vocem patris sui: quia voluit Dominus occidere eos. Puer autem Samuel proficiebat, atque crescebat, et placebat tam Deo quam hominibus. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. fol. 257.

Capitula. Libera nos Domine a labiis iniquis, et a lingua malignoqua, qui in Crucis appensus est statera: et præsta, ut nec accusatori accusandi aditus pateat, nec plebs tua ejus decipulis acquiescat, nec iram tuam suggestio fallax commoveat. Sed tu Domine ipsum humani generis callidum insidiatorem frumenta divina concede: et pro miseris pauperum flecta bonitate exurge.

Pater noster. A malo nos libera, etc.

Lauda. Lucerna pedibus meis verbum tuum, Domine. Ps. Et lumen semitis meis, Deus meus. Ps. Juravi, et statui custodire judicia justitiæ tuæ.

Oratio. Lumen tuum, Domine, legis tuæ nobis agnitione ostende: ut à lubricis casibus tuo juvenine erigamur; ut acres in tuo lumine ad destinata æternitatis tuæ gaudia festinemus. Amen.

Per.

Ad Tertiam.

Proverbiarum Salomons (Cap. xxviii).

A. Deo gratias.

Fili, qui dat pauperi, non indigebit: qui despicit deprecantem, sustinebit penuriam. Cum surrexerint impii, abscondentur homines: cum illi perierint, multiplicabuntur justi. (Cap. xxix.) Viro, qui corripientem durâ cervice contemnit, repentinus super eum veniet interitus: et eum sanitas non sequetur. In multiplicatione justorum lætabitur vulgus: cum impli sumpserint principatum, gemit populus. Vir, qui amat sapientiam, lætificat patrem suum: qui autem nutrit scortum, perdet substantiam. Rex justus erigit terram, vir avarus destruit eam. Homo blandus, qui sermonibus loquitur amico suo, rete expandit græssibus ejus. Peccantem virum iniquum involvit laqueus: et justus laudabit, atque gaudabit. Amen.

Lectio libri Samuelis (Primi Reg. cap. 11).

A. Deo gratias.

In illis diebus: Venit vir Dei ad Heli, et ait ad eum: Hæc dicit Dominus: Numquid non aperte revelatus sum domui patris tui, cum esset in Ægypto in domo Pharaonis? Et elegi eum ex omnibus tribus Israel mihi in sacerdotem, ut ascenderet ad altare meum, et adoleret mihi incensum, et portaret ephod coram me: et dedi domui patris tui omnia de sacrificiis filiorum Israel. Quare calce abjecisti victimam meam, et munera mea quæ præcepi ut offerrentur in templo: et magis honorasti filios tuos quam me, ut comederetis primitias omnis sacrificii populi mei? Propterea ait Dominus Deus Israel: Loquens locutus sum, ut domus tua, et domus patris tui, ministraret in conspectu meo, u que in sempiternum. Nunc autem dicit Dominus: Absit hoc à me: sed quicumque honorificaverit me, glorificabo eum: qui autem contemnunt me, erunt ignobiles. Ecce dies veniunt, et præcedam brachium tuum, et brachium domus patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et videbis æmulum tuum in templo, in universis prosperis Israel: et non erit senex in domo tua omnibus diebus. Verumtamen non auferam ex te penitus virum ab altari meo: sed ut deficiant oculi tui, et tabescat anima tua: et pars magna domus tuæ morietur, cum ad virilem ætatem venerint. Hoc autem erit tibi signum, quod venturum est: duo filii tui, Ophni et Pineas in die una morienturambo. Et suscitabo mihi sacerdotem fidèlem, qui juxta cor meum et animam meam faciet: et ædificabo illi domum fidèlem, et ambulabit coram Christo

meo cunctis diebus. Futurum est autem, ut quiete que remanserit in domo tua, veniet ut oratur pro eo, et offerat nummum argenteum, et tortam panis, dicatque: Dimitte me obsecro ad unam partem sacerdotalem, ut comedam buccellam panis. (Cap. iii.) Puer autem Samuel ministrabat coram Heli, et sermo Domini erat pretiosus; in diebus illis non erat visio manifesta. Factum est autem in die quadam, Heli jacibat in loco suo, et oculi ejus caligaverant, nec poterat videre lucernam Dei antequam extingueretur, Samuel autem dormiebat in templo Domini, ubi erat arca Dei. Et vocavit Dominus Samuel. Qui respondit: Ecce ego. Et ecurrat ad Heli, et dixit: Ecce ego, quem vocasti me. Qui dixit: Non vocavi te filii: revertere, et dormi. Et abiit, et dormivit. Et adjecit Dominus vocare rursum, Samuel. Consurgensque Samuel, abiit ad Heli, et dixit: Ecce ego: vocasti enim me. Qui respondit: Non vocavi te, filii mi: revertere, dormi. Porro Samuel nec domi sciebat Dominum, neque revelatus fuerat ei sermo Domini. Et adjecit Dominus, et vocavit Samuel rursum tertio. Qui consurgens abiit ad Heli, et ait: Ecce ego: quem vocasti me. Intellexit igitur Heli quia Dominus vocaret puerum: et ait ad Samuel: Vade, dormi: et si deinceps vocaverit te, dices: Loquere Domine, quia audit servus tuus. Abiit igitur Samuel, et dormivit in loco suo. Et venit Dominus, et stetit: et vocavit, sicut vocaverat secundum, et tertio, Samuel. Et ait Samuel: Loquere Domine, quia audit servus tuus. Et dixit Dominus ad Samuel: Ecce ego facio verbum in Israel: quod quicumque audierit, tinnient ambæ aures ejus. In die illo suscitabo adversus Heli omnia quæ locutus sum super domum ejus: incipiam, et complébo. Prædixi enim ei quod judicaturus essem domum ejus in æternum, propter iniquitatem filiorum ejus, eò quod noverat indignè agere filios suos, et non corripuit eos. Idcirco juravi domui Heli, quod non expietur iniquitas domus ejus victimis et munèribus usque in sempiternum. Dormivit autem Samuel usque mane, aperuitque ostia domus Domini. Et Samuel dormiebat **262** indicare visionem Heli. Vocavit ergo Heli Samuel eum, et dixit ei: Fili mi Samuel? Qui respondens, ait: Presto sum. Et interrogavit eum: Quis est sermo Domini, quem locutus est ad te? Ne celaveris mihi: hæc faciat tibi Deus, et hæc addat, si celaveris à me sermonem, ex omnibus quæ dicta sunt tibi. Indicavit itaque Samuel universos sermones, et non abscondit ab eo quicquam. Et ille respondens ait: Dominus est: quod bonum est in oculis suis faciat. Crevit autem Samuel, et Dominus erat cum eo. **ñ**. Amen.

Antiphona 1. Sana me, Domine, turbata sunt ossa mea, et anima mea turbata est valde: tu, Domine, convertere, et eripe animam meam. **ÿ**. Domine, ne in ira tua arguas me, neque in furore tuo corripas me.

Oratio. Christe, Dei Filius, cujus ossa et anima in passione turbata sunt, sana plagam cordis nostri: **ñ**, confirmatis virtutum ossibus, sic passionis tuæ

A concinamus præconia, ut resurrectionis conuletur impensius gloriâ post futurâ. **ñ**. Amen.

Per.

Antiphona 2. Caligavit præ amaritudine oculus meus: inveteravi inter omnes inimicos meos. Dicedite à me omnes qui operamini iniquitatem: quia exaudivit Dominus vocem meam. **ÿ**. Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: lacrymis stratum meum rigabo.

Oratio. Dei Patris Unigenite Fili Christe, cujus divinitatis oculus sic passionis injuria non turbat, ut tamen passione ipsa in solo homine assumpta, excipiat nos famulos tuos; in quorum via amaritudinis, et oculus calligavit, et vita inter inimicos posita veterascit, sic à nobis accessum excludere totius malitiae, ut compotes habeamur felicitatis æternæ. **ñ**. Amen.

Per.

Antiphona 3. Domine Deus, salvum me fac secundum justitiam meam: et consumetur nequitia peccatoris, et dirige justum, scrutans corda et renes Deus. **ÿ**. Domine Deus meus in te speravi: salvum me fac ex omnibus persequentibus me, et eripe me.

ñ. Non erubescant in me, qui te expectant Domine, Domine virtutum. Non confundantur super me qui requirunt te, Deus Israel. *P.* Quia propter te sustinui improperium. **ÿ**. Ne avertas faciem tuam à puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me. *P.* Quia propter te.

Preces. Ad te clamamus, Domine, *P.* Miserere, et parce populo tuo. **ÿ**. Esto pro nobis expostulans, qui matrem de cruce commendas. *P.* Miserere. **ÿ**. Qui Petri lacrymas accipis, post lapsum erige nos mitis. *P.* Miserere. **ÿ**. Ut qui te passum jam credimus, tecum sine fine vivamus. *P.* Miserere. *Psalmus L.*

Hymnus. O Nazarene, lux Bethlehem. *solo 144.*

Oratio. Domine Deus, salvum fac populum tuum secundum acceptum à te justitiæ donum, in quo sancte fidei nobis tribuisti mysterium: ut porrecto titulo Crucis, sic consumatur nequitia peccatoris, ut d rigatur justus per semitas æquitatis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Ezechielis Prophætæ (Cap. xxxiv)

ñ. Deo gratias.

Factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis propheta de pastorebus Israel: propheta, et dices pastorebus: Hæc dixit Dominus: Væ pastorebus Israel, qui pascebant semetipsos: nonne greges pascentur à pastorebus? Lac comedebatis, et lanis operiebamini, et quod crassum erat occidebatis: gregem autem meum non pascebatis. Quod infirmum fuit non solidastis, et quod agrorum non sanastis, quod confractum est non alligastis, et quod abjectum est non reduxistis, et quod perierat non quæsisistis: sed cum austeritate imperabamini eis, et cum potentia. Et dispersæ sunt oves meæ, eò quod non esset pastor: et factæ sunt in devoracionem omnium bestiarum agri, et dispersæ sunt. Erraverunt greges mei in cunctis montibus, et in universo colle excé-

no : et super omnem faciē terræ dispēsi sunt greges mei, et non erat qui requireret. Propterea pastōres audite verbum Dōmini : Vivo ego, dicit Dōminus : quia pro eo quōd facti sunt greges mei in raphiam, et oves mese in devoratiōnem omnium bestiārū agri, eō quōd non esset pastor : nequē enim quæsiērunt pastōres gregem meum, semetipsos, et non greges meus pascēbant. Propterea pastōres audite verbum Dōmini : Hæc dicit Dōminus Deus : Ecce ego ipse super pastōres requiram gregem meum de manu eōrum, et cessare faciā ut ultra non pascant gregem meum de ore eōrum, et non erit **263** ultra eis in escam : ait Dōminus omnipotens. ⁊. Amen.

Antiphona 1. Cū invocārem te, exaudisti me Deus justitiæ meæ. ⁊. In tribulatiōne dilatāsti mihi. Miserere mei, et exaudi oratiōnem meam.

Oratio. Cum invocāmus te, exaudi nos Christe, qui es justitia nostra : ut qui pro impiis tribulatiōnum es perpessus injūriam, supplicāntibus nobis dones indulgētiā. ⁊. Amen.

Per.

Antiphona 2. Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum : lachrymis meis stratum meum rigabo. ⁊. Turbatus est præ ira oculus meus : inveteravi inter omnes inimicos meos.

Oratio. Te, Jesu, pro impiis laborasse in gemitu credimus passivus : ideo petimus, ut singulare exemplum patientiæ tuæ proficiat ad emolumentum animæ nostræ : quo per singulas noctes sic lectum stratūque nostrum rigemus in lachrymis, ut continua capiāmus præsidia sanctitatis. ⁊. Amen.

Per.

Antiphona 3. Exaudivit Dōminus vocem fletus mei : exaudivit Dōminus deprecatiōnem meam. ⁊. Discēdite a me omnes qui operāmini iniquitatem : quoniam exaudivit Dōminus vocem fletus mei.

⁊. Totā die contristatus ambulābam. *P.* Quoniam anima mea complēta est inlusionibus : et non est sanitas in carne mea. ⁊. Incurvatus sum, et humiliatus sum valde : usquequaque rugiebam a gemitu cordis mei. *P.* Quoniam anima mea complēta est inlusionibus : et non est sanitas in carne mea.

Preces. Verbum Patris Altissimi, *P.* Redemptor, peccāntibus miserere. ⁊. Elide nostrum facinus, qui pro nobis es traditus. *P.* Redemptor, peccāntibus. ⁊. Purifica nos a vitiiis, qui cæsus es a lapis. *P.* Redemptor, peccāntibus. ⁊. Tu pro nobis potatus es felix ; nos reple dulcedine. *P.* Redemptor, peccāntibus. ⁊. Accēde nos igne crucis tuæ, quos redemisti sanguine. *P.* Redemptor, peccāntibus.

Hymnus. O Nazarēne, lux. fol. 144.

Oratio. Salva nos Dōmine propter misericordiam tuam, quos scis infirmari propter iniquitatem propriam : et quoniam turbata est anima nostra ob metum tuorum justorum iudiciorum, requiescat, propter jocundissimum indulgētiæ tuæ donum ; et eum percipiat ad sanitatis præmium, qui suorum confitetur vūlnera peccatorum : ut purgatus per gratiam,

A veniam suscipiat, et ad te sine confusiōne perveniat. Pater noster.

Ad Nonam

Lectio libri Ecclesiastici Salomōnis (Cap. III).

⁊. Deo grātiās.

Fili, quā magna potētia Dei solus, et ab omnibus honoratur. Altiōra te ne præscutāberis, et fortiōra te ne quæsieris : sed quæ præcepit tibi Deus, illa cōgita semper, et in plūribus eius ne fueris curiosus. Non sunt enim tibi necessariā ea, quæ abscondita sunt ab oculis tuis. In supervacuis rebus noli scrutari multipliciter, et in plūribus operibus eius non eris curiosus. Plūrima enim supra sensum hōminis ostēsa sunt tibi. Multos enim supplantavit suspēctio illōrum, et in vanitate destituit sensus illōrum. Cor durum malē habēbit in novissimo : et qui amat periculum, in ipso peribit. Cor ingrediens duas vias, non habēbit succēssus, et pravi cordis in illis scandalizabitur. Cor nequam gravabitur doloribus, et peccator adjiciet ad peccandum. Cor sapiens intelligit in sapiētia, et auris bona audiet concupiscentiā sapiētiā. Ignem ardētem extinguit aqua, et elemōsyna extinguit peccatum. Sapiens cor, et intelligibile abstinēbit se a peccato et in operibus justitiæ succēssus habēbit. ⁊. Amen.

Lectio libri Samuelis (Primi Reg. cap. IV).

⁊. Deo grātiās.

In illis diebus : Egressi sunt Israēl obviam Philistiim, et castrametatus est juxta Lapidem adjutorii. Porrō Philistiim venerunt in Aphec, et instruxerunt aciem contra Israēl. Inito autem certamine, terga vertit Israēl ante Philisthæos : et cæsa sunt illā die passim per agros, quasi quatuor millia virōrum. Et reversus est pōpulus ad castra : dixeruntque majōres natu Israēl : Quare percussit nos Dōminus hōdiē coram Philistiim? Afferāmus ad nos arcam fœderis Dōmini de Silo, et veniat in medio nostri, et salvet nos de manu inimicōrum nostrōrum. Misit ergo pōpulus in Silo, et tulērunt inde arcam fœderis Dōmini exercituum sedēntis super Chērubim : erantque duo filii Heli cum arca fœderis Dōmini, Ophni, et Phinees. Cūque venisset arca fœderis Dōmini in castra, vociferatus est omnis pōpulus **264** clamōre grandī, et persōnuit terra. Et audierunt Philistim vocem clamōris, dixeruntque : Quenam hæc est vox clamōris magni in castris Hebræorum? Et cognoverunt quōd arca Dōmini esset in castris. Timueruntque Philistiim, dicētes : Venit Dōminus in castra. Et ingemuerunt, dicētes : Væ nobis : non enim fuit tanta exultatiō heri, et nudius tertius : væ nobis. Quis nos servabit de manu Dēorum istōrum sublimium? Hi sunt Dii qui percusserunt Ægyptum omni plagā, in deserto. Confortāmini, et estote viri Philistiim : ne serviātis Hebræis, sicut illi serviērunt nobis : confortāmini, bellate. Pugnāvērunt ergo Philistiim et cæsus est Israēl, et fugit unusquisque in tabernacula sua, et facta est plaga magna nimis : et ceciderunt de Israēl triginta millia peditum. Et arca Dei capta ducta est ; et duo

filii Ophni, et Phinees mortui sunt. Currrens autem A vir de Benjamin ex acie, venit in Silo in die illa, scis-à veste, et conspersus pulvere caput. Cùmque ille venisset, Heli sedèbat super sellam contra viam aspèctans. Erat enim cor pavens pro arca Dòmini. Vir autem ille postquam ingressus est, nuntiàvit urbi : et ululàvit omnis civitas. Et audìvit Heli sònitum clamòris, dixitque : Quis est sònitus hujus tumultùs ? At ille festinàvit, et venit, et annuntiàvit Heli : Heli autem erat nonaginta, et octo annòrum, et òculi ejus caligàverant, et videre non pòterat. Et dixit ad Heli : Ego sum qui vénio de praelio, et ego de acie fugi hodie. Cui ille ait : Quid actum est filii tui ? Respondens autem qui annuntiàbat, fugit, inquit, Israël à facie Philisthini, et ruina magna est in populo : insupèr et duo filii tui mortui sunt, Ophni et Phinees : et arca Dei capta est. Cùmque ille nominàsset arcam Dei, cecidit Heli de sella retròrsus, et fractis cervicibus mortuus est. Senex enim erat, et grandævus vir : et ipse judicàvit Israël quadraginta annis. Æ. Amen.

Antiphona 1. In Dòmino confidit ànima mea : quia òculi ejus in pàuperem respiciunt. ⁊. Quòniam ecce peccat res tetendèrunt arcum, paràverunt sagittas suas in phàretra, ut sagittent in obscùro rectos corde.

Oratio. Deus, ejus òculi in pàuperem respiciunt, in te confidènti ànimæ nostræ dona auxilium : ut qui sanàri nos passiónis tuæ vulneribus imprecàmur, te auxiliànte à nostris passiónibus liberèmur. Æ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Pedes impiòrum velòces ad effundèndum sanguinem. Deum non invocàverunt sibi, timuèrunt timòre, ubi non erat timor. ⁊. Dixit insipiens in corde suo : Non est Deus. Corrupti sunt, et abominàbiles facti sunt in voluptatibus suis : non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Non dicitur Glória, et honor.

Oratio. Inimici tui, Dòmine, adversùs te convenèrunt, non ut compungerentur pœnitentià salutàri ; sed (ut sòliti) tentàndum te adirent inrisione crudèli : qui ergo innocens perpèssus es inimicòrum et inrisiones et vulnera ; nostra in his àblue propitiatus peccàta. Æ. Amen.

Antiphona 3. Dòmine, salva me à contradiciònibus populi : constitues me in caput gèntium, et exaltètur Deus salùtis meæ. ⁊. Diligam te Dòmine virtus mea : Deus firmamèntum meum, et refúgium meum, et liberàtor meus.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Oratio. Christe Deus noster, qui contumàcis populi contradiciònibus es contèptus, et ob hoc in capite gèntium constitùtus ; nos, quibus per passiónem et resurrecciónem tuam caput fieri voluisti, non patiaris à te aliquàndo præcidi : ut te duce de adversis potestàtibus triumphemus, quem pro nobis in Crucis patibulo exaltatum credimus.

Pater noster.

PATROL. LXXXVI.

Ad Vesperos.

Lauda. Tu illúminas lucèrnam meam, Dòmine. Dòminus sit semper vobiscum. Æ. Et cum.

Antiphona. Auxilium meum à Dòmino, qui fecit cœlum et terram. *Psalmus cxx.*

Lauda. Ab omnibus persequèntibus me, P. Libera me, Dòmine. ⁊. Dòmine Deus, in te speràvi : salvum me fac ex omnibus persequèntibus me, et libera me. P. Libera.

Hymnus. Verbum Patris fol. 253.

Capitula. Gloriòse, pòtens, ac misericors Deus, èrue nos ab insidiis inimici ; et, ne ànima nostra à rugièntibus, leònibus raptu ràpido, rapiàtur, protèctiò dèxteræ tuæ in nostri custòdiam deputètur : ne dum non est qui redimat, ille sævus occidat : aut, si non est qui solvum faciat, ille subvertat. Sed tu Leo 265 de tribu Judà in ira tua exúrge, et severitàte judicii, insidiòsi hostis catèrvas intèrime : nosque in præcepto, quod mandàsti, crèdere et permanère concède.

Pater noster.

Humiliàte vos benediciòni.

Dòminus sit semper. Æ. Et.

Benedictio. Christus Dòminus, qui morte suà quadriduànã humanitatis nostræ mortem devicit, victòres vos efficiat criminis vestri. Æ. Amen. Et qui tradi se permisit ab impiis, ab æternòrum vos suppliciorum eripiat pœnis. Æ. Amen. Ut cum eo sine fine vivàtis, qui victor factus est mortis. Æ. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Lucèrna pèdibus meis verbum. fol. 260.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Exúrge, Dòmine, salvum me fac. *Psalmus III.* *Oratio.* Exúrge, Dòmine Deus noster, in auxilium humilium. fol. 258.

Antiphona 1. Salvum me fac Dòmine, quòniã defecit sanctus : quòniã diminutæ sunt veritates à filiis hóminum. Vana locùtus est unusquisque ad pròximum suum : Dispèrdat Dòminus univèrsa labia dolòsa, et linguam magniloquam.

Oratio. Salvum fac pòpulum tuum Dòmine, qui gloriòsà passiónis tuæ exceptiòne lætàmur : ut labia dolòsa non babeamus in corde : sed ore simplici, et vanè loquèntibus finem pònere, et in te credèntium pòssimus accèndere cbaritatem. Æ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Notas fac mihi vias vite Dòmine, implèbis me lætitià enim vultu tuo : delectatiònes in dèxtera tua usque in finem. ⁊. Consèrva me Dòmine, quòniã in te speràvi. Dixi Dòmino : Deus meus es tu, quòniã bonòrum meòrum non indiges.

Oratio. Rogàmus te, Dòmine Pater omnipotens Deus : ut quemàmodum nobis intellectum tribuere dignatus es ; ita et æternæ vitæ notas vias ostènde : ut adimplèat lætitià cum vultu tuo, in regno tuo jucundèmur à dextris. Æ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Usquequò, Dómine, exaltábitur inimicus meus super me? respice, et exáudi me Dómine Deus meus: nequándò dicat inimicus meus: Prævalui advérsus eum. Ego autem in tua misericórdia sperávi. Exultávit cor meum in salutári meo.

Oratio. Usquequò, Dómine, exaltábitur inimicus animæ nostræ, qui nos quotidianá vitiórum abródit rubigine? Respice jam, et exáudi nos: ac nequándò inimicus noster advérsam nos prævaluisse se jactet; victóriá crucis tuæ semper ad supérna nos érige: et eum qui nos conátur rapere, sub nostris pédibus conteréndum immérge. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Ne obduráveris aurem tuam ad oratióem meam: in auxilium mihi accessisti, Dómine: in die, quâ te invocávi, dixisti: *P.* Ne timeas. *ÿ.* Effunde frámea, et conclúde advérsus eos, qui me persequúntur, et die animæ meæ: *P.* Ne timeas.

Oratio. Ne obdúres, Dómine, aurem tuam ad oratióem Ecclesiæ tuæ: in auxilium ejus accède: ut qui pro ea passus es passiónum dura supplicia, invocántem eam tua Déitas non spernat: ut quæ tuis passióibus conformátur, tuis quoque munéribus consolétur. *ñ.* Amen.

Per.

In Láudibus.

Antiphona. Secundúni magnam misericórdiam tuam miserere mei Deus meus. Quóniam cor meum contrítum est, déprecor: Miserere mei. *Psalmus L.*

Oratio. Miserere nobis Dómine, secundúm magnam misericórdiam tuam; et ab erróre respiscéntibus cleméntiæ tuæ áperi jánuam. Tuárum itaque misericordiárum magnítudine non sinimur malórum nostrórum óbrui depressióne: nos enim iniquitátes nostras agnóscimus; et per moles criminum commissórum in nostris óculis púnimur. Pro qua re, Dómine: unde nos erubéscimus, tu ignósce; et ea quæ egisse nos pœnitet, tu dele cleménter. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antiphona. Quis det ut véniat petitió mea: et quod expécto tribuat mihi Deus?

Cánticum Job (Cap. vi).

Verba mea dolóre sunt plena: * quia sagittæ Dómini in me sunt.

Quarum indignátió ebibit spíritum meum, * et terrores Dómini militant contra me.

Nunquid rúgiot ónager cùm habúerit herbam? * aut utigiet bos cùm ante præsépe plenum stéterit?

266 Aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale conditum? * aut potest aliquis gustáre, quod gustátum affert mortem?

Quæ prius tángere nólebat ánima mea, * nunc præ angústia, cibi mei sunt.

Quis det ut véniat petitió mea: * et quod expécto, tribuat mihi Deus?

Et qui cœpit, ipse me cónterat: * solvat manum suam, et succidat me?

Et hæc mihi sit consolátió, ut affligens me dolóre,

A non pareat, * nec contradicam sermónibus sanctis.

Quæ est enim fortitúdo mea, ut mala sustineam? * aut quis finis meus, ut patiénter agam?

Nec fortitúdo lápidum fortitúdo mea, * nec caro mea ænea est.

Ecce, non est auxilium mihi in me, * et necessarií quoque mei recessérunt à me. *ñ.* Amen.

Oratio. Quis det, ut véniat petitió Ecclesiæ tuæ Christe; nisi tu, qui óptimus liberátor es? Præsta, ut qui pro ea egénus et pauper efféctus es, donis cœlestibus eam in futúro munifices. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. In matutinis meditabor in te: quia fuisti adjutor meus, Dómine. *ÿ.* Deus Deus meus, ad te de luce vigilo.

Cánticum Daniélis iii. Benedictus es Dómine Deus. *fol. 6.*

Lauda. Secundúm multitudínem magnítudinis ejus: laudáte Dóminum in sanctis ejus. *Psalmus cl.*

Lectio libri Samuelis (Primi Reg. cap. vii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus. Venérunt viri Cariathiarim, et reduxérunt arcam Dómini, et intulérunt eam in domum Abinadab in Gábaa: Eleázarus autem ejus filium sanctificavérunt, ut custodiret arcam Dómini in Cariathiarim. Et factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathiarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vicésimus) et requiévít omnis domus Israël post Deum. Ait autem Sámuel ad universam domum Israël, dicens: Si in toto corde vestro convertinini ad Dóminum, auferte deos aliénos de médio vestri, Báalim, et Astaróth: et præparate corda vestra Dómino: et servite ei soli, et éruet vos de manu Philisthiim. Abstulérunt ergo filii Israël Báalim, et Astaróth, et serviérunt Dómino soli. Dixit autem Sámuel: Congregáte universum Israël in Maspath, ut orem pro vobis ad Dóminum. Et convénérunt in Maspath: hauserúntque aquam, et effuderunt in conspéctu Dómini, et jejunavérunt in die illa, atque dixerunt: Tibi peccávimus Dómine. Judicávitque Sámuel filius Israël in Maspath. Audierúntque Philisthiim quod congregáti essent filii Israël in Maspath, et ascendérunt sátropes Philisthinórum ad Israël. Quod cùm audissent filii Israël, timuérunt à facie Philisthinórum. Dixerúntque filii Israël ad Sámuel: Ne cesses clamáre pro nobis ad Dóminum Deum nostrúm, ut salvet nos de manu Philisthinórum. Tulit autem Sámuel agnum lactántem unum, et obtulit illum holocáustum íntegrum Dómino: et clamávit Sámuel ad Dóminum pro Israël, et exaudivit eum Dóminus. Factum est autem, cùm Sámuel offerret holocáustum, Philisthiim inítere prælium contra Israël: intónuit autem Dóminus fragóre magno in die illa super Philisthiim, et extérruit eos, et cæsi sunt à filiis Israël. Egressique filii Israël de Maspath, persecúti sunt Philisthæos, et percussérunt eos, usque ad locum Bethchar. Tulit autem Sámuel lápidem unum, et pósuit eum inter Maspath, et inter Sen: et vocávit nomen ejus, Lapis

adjutori. Dixitque : Hucusque auxiliatus est nobis Dominus. Et humiliati sunt Philistini, nec apposuerunt ultra, ut venirent in terminos Israël. Facta est autem manus Domini super Philisthæos, cunctis diebus Samuël. Et reddita sunt urbes, quas tulerant Philistini Israël, ab Accaron usque Geth, et terminos suos : liberaverunt de manu Philistinorum, eratque pax inter Israël, et Amorrhæum. Judicabatque Samuël Israël cunctis diebus vitæ suæ. Et ibat per singulos annos circumiens Bethel, et in Gálgala, et Maspath, et judicabat Israël in supradictis locis. Et revertebatur in Rámatha : ubi erat domus ejus, et ibi judicabat Israël : ædificavitque ibi altare Domino.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257. *Capitula.* Libera nos, Domine. fol. 260.

Lauda. Posuerunt peccatores laqueos mihi : et à mandatis tuis, Domine, non declinavi. ⁊. Hereditate acquisivi testimonia tua in ætérnum : quia exultatio cordis mei sunt.

Oratio. Tribue nobis, Domine, adjutórium : declina ódia iniquórum, et falláciam superare prævaricatorum : Esto protector sperántium in verbo tuo ; et suscipe húmiles **267** juxta eloquium tuum : quatenus possimus tua mandata servare, et judicia tua metúere, et ab admissis indulgéntiam promereri. ⁊. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Ecclesiastes Salomónis (Cap. viii).

⁊. Deo grátias.

Fili, non est in hóminis conditione prohibere spiritum, nec habet potestatem in die mortis, nec sinitur quiescere ingrúente bello, neque salvabit impietas impium. Omnia hæc consideravi, et dedi cor meum in multis opéribus, quæ sunt sub sole. Interdum dominatur homo hómini in malum suum. Vidi impios sepultos : qui étiam dum adhuc viverent, in loco sancto erant, et laudabantur in civitate quasi justórum opérum : sed et hoc vanitas est. Etenim quia non profertur cito contra malos sententia, absque ullo timóre filii hóminum perpetrant mala. At tamen quod peccator centies fecit malum, et per patientiam sustentatur, ego cognovi quod erit bonum timéntibus Deum, qui veréntur faciem ejus. Non sit bonum impio, nec prolongéntur dies ejus, sed quasi umbra transeant qui non timent faciem Dei. Amor quoque, et ódium simul péreunt, nec habent partem in sæculo, et in ópere quod sub sole géritur. Vade ergo et comede in lætitia panem tuum, et bibe cum gáudio vinum tuum : quia Deo placent ópera tua. ⁊. Amen.

Lectio libri Samuëlis (Primi Reg. cap. viii).

⁊. Deo grátias.

In illis diebus : Cum senuisset Samuël, posuit filios suos júdices Israël. Fuitque nomen filii ejus primogéniti Joël. Et nomen secúndi Abta, júdicum in Bersalée. Et non ambulaverunt filii ejus in viis ejus : sed declinaverunt post avaritiam, acceperunt-

A que múnera, et pervertérunt júdicium. Congregati ergo univérsi majóres natu Israël, venérunt ad Samuël in Rámatha. Dixeruntque ei : Ecce tu senuisti, et filii tui non ámbulant in viis tuis : constitue nobis regem, ut júdicet nos, sicut et univérse habent nationes. Displicuitque sermo in óculis Samuëlis, eò quòd dixissent : Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Samuël ad Dóminum. Dixit autem Dóminus ad Samuël : Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquántur tibi : non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos. Juxta ómnia ópera sua, quæ fecérunt à die quo eduxi eos de Ægypto usque ad diem hanc : sicut dereliquerunt me, et serviérunt diis aliénis, sic facient étiam tibi. Nunc ergo audi vocem eórum : verúntamen contestare eos, et prædicare eis jus regis, qui regnáturus est super eos. Dixit itaque Samuël ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petierat à se regem, et ait : Hoc erit jus regis, qui imperáturus est vobis : Filios vestros tollet, et ponet in curribus suis, facietque sibi équites et præcursores quadrigarum suarum, et constituet sibi tribunos, et centuriones, et aratores agrórum suórum, et messores segetum, et fabros armórum et curruum suórum. Filias quoque vestras faciet sibi unguentarias, et focarias, et paniflas. Agros quoque vestros, et vineas, et olivéta óptima tollet, et dabit servis suis. Sed segetes vestras, et vinearum réditus addecimabit, ut det euntibus et famulis suis. Servos quoque vestros, et ancillas, et júvenes óptimos, et ásinos auferet, et ponet in ópere suo. Greges vestros addecimabit, vosque éritis ei servi. Et clamábitis in die illa à facie regis vestri, quem elegistis vobis : et non exáudiet vos Dóminus in die illa, quia petistis vobis regem. Nóluit autem pópulus audire vocem Samuëlis, sed dixerunt : Rex enim erit super nos, et érimus quoque nos, sicut et omnes gentes : et judicabit nos rex, et pugnabit bella nostra pro nobis. Et audivit Samuël ómnia verba pópuli, et locutus est ea in auribus Dómini. Dixit autem Dóminus ad Samuël : Audi vocem eórum, et constitue super eos regem. ⁊. Amen.

Antiphona 1. Vana locutus est unusquisque ad próximum suum : lábia dolosa in corde, et corde locuti sunt mala. *P.* Dispérdat Dóminus univérse lábia dolosa. ⁊. Salvum me fac Domine, quóniam defécit sanctus : quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum. *P.* Dispérdat.

Oratio. Vana satis, Domine, de te loquántur, qui te Dei Filium confitéri nefáriis vóciibus dedignántur : dispérde ergo lábia dolosa à cœtu Ecclesiæ tuæ, ut destructa vanitate superbix, candor in nos rúflet húmilis disciplinæ. ⁊. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Susceperunt me, sicut leo paratus ad prædam. Exúrge Domine, pravéni eos, et subverte illos : éripe animam meam de manibus inimicórum meórum. ⁊. Exáudi, Deus, justitiam meam : inténde deprecationem meam. **268** Auribus percipe orationem meam, et non in lábiis dolosis.

Oratio. Auxiliare Dómine, et adjuva Ecclesiám tuam, quam adversarius noster nititur suscipere devorandam, sicut leo paratus ad prædam: Exurge jam Dómine, et nostros præveni inimicos, subvertens eos et passionis glóriæ et resurrectionis tuæ potentia: ut conversis illis, et passio tua victoriæ nobis in commúne præparet titulum; et resurrectio præmium cónferat sempiternum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Fructum inimicórum, Dómine, de terra perdes: et semen eórum à filiis hóminum. *P.* Quóniam declinaverunt in te mala; cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire. *ñ.* Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis. *P.* Quóniam.

ñ. Quot sunt dies servi tui? *P.* Dómine quando fácies de persequéntibus me iudicium? *ñ.* Posuerunt peccatóres láqueos mihi: et a mandátis tuis non errávi. *P.* Dómine.

Preces. Dicámus omnes: Miserere nobis, Deus. *P.* Miserere nobis. *ñ.* Tu redemptor Jesu Christe salva mundum tuá morte. *P.* Miserere nobis. *ñ.* Qui pro nobis es percússus, et iniquè iudicátus. *P.* Miserere nobis. *ñ.* Qui ligátus crucem portas, et in cruce Patrem vocas. *P.* Miserere. *ñ.* Cujus latus perfóditur, et humilitas irridétur. *P.* Miserere nobis.

Hymnus. O Nazarène, lux. *fol. 144.*

Capitula. Fructum inimicórum, Dómine, de terra disperde, et semen eórum à filiis hóminum, qui te unum Christum Dei, et hóminis Filium confitéri refúgiunt: ut Crux tua, quæ Judæis est scándalum, Gentilibus autem stultitia, utrósq; pópulos ad fidei régulam dirigat; tibi que conecténdo, ac coronándo sine fine conjúngat.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Ezechielis Prophætæ (Cap. xxviii).

ñ. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me dicens: Fili hóminis, pone faciém tuam contra Sidónem: et prophetábis de ea, et dices: Hæc dicit Dóminus: Ecce ego ad te Sidon, et glorificabor in médio tui: et scient quia ego Dóminus, cum féceero in ea iudicia, et sanctificátus fúero in ea. Et mittam ei pestilentiam, et sanguinem in platéis ejus: et corrúent interfécti in médio ejus gládio per circúitum: et scient quia ego Dóminus. Et non erit ultra domus Israel offendiculum amaritudinis, et spina dolórem inferens undique per circúitum eórum, qui adversántur eis: et scient quia ego sum Dóminus Deus. Quando congregávero domum Israël de pópulis, in quibus dispérsi sunt, sanctificabor in eis coram géntibus: et habitábunt in terram suam, quam dedi servo meo Jacob. Et habitábunt in ea securi: et ædificábunt domos, plantábuntque vineas, et habitábunt confidénter, cum féceero iudicia in omnibus qui adversántur eis per circúitum: et scient quia ego Dóminus Deus eórum. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Discédite à me maligni: *P.* Quóniam exaudivit Dóminus vocem flétus mei, et oratíonem meam suscepit. *ñ.* Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: lácrymis stratum meum rigábo. *P.* Quóniam.

Oratio. Discédant à te Dómine omnes malignos útique infidelitátis suæ vorágo à te discédere fecit: non quò ipsi pœnáli ultióne à te perituri recédant; sed ut infidelitátis eórum discedente protèrviá, mississima levi jugo tuo sua colla submittant. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Dómine Deus meus, in te sperávi: *P.* Salva me: ab omnibus, qui me persequúntur, libera me. *ñ.* Nequándo rapiat ut leo animam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum faciat. *P.* Salva.

Oratio. Dómine Deus sperántem in te tuam Ecclesiám salva; quæ per te, qui pro ea passus es; et ab omnibus persequéntibus liberétur, et cum ómnibus qui te diligunt perpèti u jucundétur. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Liberátor meus Deus de géntibus iracúndis. *P.* Et ab insurgéntibus in me libera me, Dómine. *ñ.* Diligam te, Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et liberátor meus. *P.* Et ab insurgéntibus

ñ. Humiliátus sum et curvátus sum usquequaque: *P.* Totá die contristátus ambuláham. *ñ.* Quóniam ánima mea completa est illusionibus: et non est sanitas in carne mea. *P.* Totá die.

Preces. Servi tui, Dómine, acclives. *P.* Misericórdia. *ñ.* Da véniam delictis, qui es illusus ab impiis. *P.* Misericórdia. *ñ.* Quos liberásti cruce, non patiáris ventre in mortem. *P.* Misericórdia. *ñ.* Effusio tui sanguinis váleat ad liberatióem redemptis. *P.* Misericórdia.

Hymnus. O Nazarène, lux. *fol. 144.*

Oratio. Liberátor noster et Dómine, da nobis amórem diligéndo te; et laudántes invocémus te: et tu mittas sagittas tuas, et dissipes inimicos nostros; et erípias nos ab his qui odérunt nos: sicque et illi confundántur dum conterúntur; et nos jucundémur et cum tua protectióne salvémur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiastes (Cap. x)

ñ. Deo grátias.

Fili, Verba oris sapiéntis grátia: et lábia insipientis præcipitábunt eum. Initium verbórum ejus stultitia, et novissimum oris illius error pessimus. Stultus verba multiplicat. Ignórat homo, quid ante fúerit: et quid post futúrum est: quis illi poterit indicáre? Labor stultórum affliget eos, qui nesciunt in urbem pèrgere. Væ tibi terra, cujus rex est puer, et cujus principes manè còmedunt. Beata terra, cujus rex nóbilis est, et cujus principes vescúntur in tèmpace suo, ad reficiéndum, et non est ad luxuriam. In pigritia humiliábitur contignatio, et infirm-

tate manuum præstillabit domus. In risu faciunt panem, et vinum ut epulentur viventes : et pecunie obediunt omnia. In cogitatione tua regi ne detrahas, et in secreto cubiculi tui ne maledixeris diviti : quia aves cæli portabunt vocem tuam, et qui habet pennas annuntiabit sententiam. Mitte panem tuum super transeuntes aquas : quia post multa tempora invenies eum. Amen.

Lectio libri Samuelis (Primi Reg., cap. ix).

¶ Deo gratias.

In illis diebus : Erat vir de Benjamin nomine Cis, filius Abiel. filii Seor, filii Béchoreth, filii Aphla, filii viri Jémini, fortis robore. Erat ei filius vocabulo Saül, electus, et bonus : et non erat de filiis Israël melior illo : ab humero et sursum eminēbat super omnem pópulum. Peregri ferant autem asinæ Cis patris Saül : et dixit Cis ad Saül filium suum : Tolle tecum unum de pueris, et consurgens vade, et quære asinas. Cumque transissent per montem Ephraim, et per terram Salta, et non invenissent; transierunt etiam per terram Salim, et non erant : sed et per terram Jémini, et minimè repererunt. Cùm autem venissent in terram Suph, et non invenissent, dixit Saül ad puerum suum qui erat cum eo : Veni et revertamur, ne fortè dimiserit pater meus asinas, et sollicitus sit pro nobis. Qui ait : Ecce est vir Dei in civitate hac, vir nóbilis : omne quod loquitur, absque ambiguitate venit. Nunc ergo eamus, si fortè indicet nobis de re nostra, propter quam venimus. Dixitque Saül ad puerum suum : Ecce ibimus : quid feremus ad virum ? panis defecit in sitarciis nostris : et sportulam non habemus, ut demus homini Dei, nec quicquam aliud. Rursum puer respondit Saül, et ait : Ecce inventa est in manu mea quarta pars stateris argenti, demus homini Dei, ut indicet nobis viam nostram. (Olim in Israël sic loquebatur unusquisque vadens consulere Dóminum : Venite, et eamus ad Videntem. Qui enim Prophéta dicitur hodiè, vocabatur olim Videns.) Et dixit Saül ad puerum suum : Optimus sermo tuus. Veni, eamus. Et ierunt in civitatem, in qua erat vir Dei. Cùmque ascenderent clivum civitatis, invenerunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, et dixerunt eis : Num hic est Videns ? Quæ respondentes, dixerunt illis : Ille est : ecce ante te, festina nunc : hodiè enim venit in civitatem, quia sacrificium est pópulo in excelsu. Ingreddentes urbem, statim invenietis eum antequam ascēdat in excelsum ad vescendum : neque enim comesturus est pópulus donec ille veniat : quia ipse benedictet hostiæ, et deinceps comedunt qui vocati sunt. Nunc ergo conscēdite, quia hodiè reperietis eum. Et ascēderunt in civitatem. Cumque illi ambularent in medio urbis apparuit Samuël egrediens obviam eis, ut ascēderet in excelsu. Dóminus autem revelaverat auriculam Samuelis ante unam diem quam ventret ad Saül, dicens : Hæc ipsa, quæ nunc est, hora, cras mittam ad te virom de terra Benjamin, et unges cum duce super pópulum meum : et salvabis pópulum meum de manu

A Philistinorum : quia respexi pópulum meum, venit ergo clamor eorum coram me. Cùmque aspexisset Samuël Saulem, Dóminus ait ei : Ecce vir quem dixeram tibi, iste dominabitur pópulo meo. Accessit autem Saül ad Samuelem in medio portæ, et ait : Indica, oro, mihi, ubi est domus Videntis. Et respondit Samuël dicens : **270** Ego sum Videns : ascēde ad me in excelsu, ut comedas mecum hodiè, et dimittam te manè : et omnia quæ sunt in corde tuo, indicabo tibi. Et de asinis, quas perdidisti nudius tertius, ne sollicitus sis, quia inventæ sunt. Et cujus erunt optima quæque Israël ? nonne tibi, et omni domui patris tui ? Respondens autem Saül, ait : Numquid non filius Jémini ego sum, de minima tribu Israël, et cognatio mea novissima inter omnes cognationes de tribu Benjamin ? quare ergo locutus es mihi sermonem istum ? Assumens itaque Samuël Saulem, et puerum ejus, introduxit eos in triclinium, et dedit eis locum in capite eorum qui fuerant invitati : erant enim quasi triginta viri. Dixitque Samuël coquo : Da partem, quam dedi tibi, et præcepi ut repóneres seorsum apud te. Levavit autem coquus armum, et posuit ante Saül. Dixitque ei Samuël : Ecce quod remansit, pone apud te, et comede : quia de industria servatum est tibi, quando pópulum vocavi. Et comedit Saül cum Samuele in die illa. Et descendērunt de excelsu in oppidum. Amen.

Antiphona 1. Erubescant impii, et deducantur in inférnum : muta efficiantur labia iniqua. Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem. **¶** In te Dómine speravi, non confundar in ætérnum : in tua justitia libera me, et eripe me. *Psalmus xxx.*

Oratio. Erubescant, Dómine, impii, et deducantur in inférnum, qui te Christum Dei Filium negaverunt : ut ora te loquentium, alto prædicationis culmine polleant, dum adversus justum iniquitatem loquentium destruxeris labia. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Júdica Dómine nocentes me, et expugna impugnantes me. Apprehende arma et scutum : et exurge in adiutorium mihi. **¶** Effunde frámea, et conelude adversus eos, qui me persequuntur : dic animæ meæ : Salus tua ego sum. *Psalmus xxxiv.*

Oratio. Júdica Dómine nocentes nos ; et impugnantes nos ipse expugna : ut qui primum es impugnatus in corpore nostro ; nunc nos inexpugnabiles reddas, permanentes in corpore tuo. Amen.

Antiphona 3. Stridēbant in me dentibus suis : Dómine quandò respiciens, restitues animam meam ? **¶** Non insultent in me qui adversantur mihi iniquè : qui odērunt me gratis et annuebant oculis. *Psalmus xxxiv.*

Hymnus. O Nazarène, lux. *Quære sol.* 144.

Oratio. Christe, Dei Filius, qui stridentium inimicorum dentibus non es commotus, sed singulári patientiâ, et effrenis stridoribus spicula, et humanis languoribus porrigia medicinam : restitue tibi per veram pœnitentiam animas nostras : ut à te respici,

non feramur præcipiti in ira damnabiles; sed exemplo tuæ passionis reddamur ad omnia mites.

Pater noster.

Ad Vesperos.

Lauda. Illuminatio mea, et salus mea Dominus.

Dominus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Intende animæ meæ, Domine, et libera eam. *Psalmus LXXVIII.*

Lauda. In toto corde meo, Deus, exquisivi te: *P.* Ne repellas me à mandatis tuis. *ÿ.* In toto corde meo abscondi eloquia tua: ut non peccem tibi. *P.* Ne repellas.

Hymno. Verbum Patris quod prædicit. *fol. 252.*

Capitula. Bellantium mucrones, quæsumus, Domine, victicis semper potestatis tuæ virtute retunde; et contra sortem tuam meditantés inania, veritatis tuæ corrige disciplinâ: quæque adversus Christum tuum blasphemant declamantes, ad prædicationem veræ fidei sua corda convertant: ut et vincula peccatorum, quibus vincti detinentur, miseratus dirumpas; et cunctos justificatos digiti tui calamo in libro vitæ conscribas.

Pater noster.

Humiliate vos benedictioni.

Dominus sit. *ñ.* Et cum.

Benedictio. Benedicat vos Pater, qui in principio per Verbum cuncta creavit. *ñ.* Amen. Benedicat vos Filius, qui a Paterna sede pro nostra salute descendit. *ñ.* Amen. Benedicat vos Spiritus Sanctus, qui super Christum in Jordâne flumine ut columba requievit. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Lauda. Posuerunt peccatores. *Et Oratio.* Tribue nobis, Domine *fol. 266.*

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Gloria mea, et exaltans caput meum. Voce mea ad Dominum clamavi: et exaudivit me de monte sancto suo. *Psalmus III.*

271 *Oratio.* Gloria nostra Deus noster, da nobis, ut in te sine fine gloriamur: quosque fecisti de cæpitibus exultatione sublimes, quæsumus, ut efficias de totius corporis consummata salute securos: Elevet abjectionem nostram tua celsitudo: ut qui humilitate tua à terrenis erigimur; exultatione quoque tuâ proveli mereamur. *ñ.* Amen.

Antiphona 1. Da mihi, Domine, clypeum salutis tuæ: et dextera tuâ conforta me, Accinge me fortitudinem ad prælium. incurva super me resistentes mihi et odientes me disperde. *ÿ.* Diligam te Domine virtus mea: Dominus ornamentum meum, et liberator meus.

Oratio. Da nobis, Domine, clypeum salutis tuæ: et dextera tua nos ad alta semper provelendo confortet, quo accincti fortitudine tuâ ad prælium per insigne Crucis tuæ trophæum dejiciamus adversantem nobis humani generis inimicum. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. In tribulatione mea invocavi Domi-

num; et ab inimicis meis salvus ero. *P.* Quia custodi vias ejus; et non egredieris iniquitatem. *ÿ.* Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: et clamor meus in conspectu ejus, et introivit in aures ejus.

Oratio. In tribulatione sua te Deum liberatorem summo invocat Ecclesia tua: petimus proinde, ut eam salves ab inimicis; qui eam redemisti pretio tui cruoris: quo ita vias tuas in hac peregrinatione custodiat, ut ovens ad tua mereatur pervenire promissa. *ñ.* Amen.

Per misericordiam

Antiphona 3. Deus meus salva me de inimicis meis: et à resistentibus mihi erue me. *P.* Et confitebor tibi in gentibus, et nomini tuo cantabo. *ÿ.* Eripe me de contradictionibus populi: constitues me in caput gentium.

Oratio. Deus noster, salva nos ab insurgentibus inimicis; et à resistentibus victoriae Crucis, libera nos potentia Deitatis: ut nomini tuo cantantes, te semper gloriosum confiteamur in gentibus, cujus sanguine redemptus est mundus. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

ñ. Cogitaverunt iniqui dicentes: Venite, disperdamus eum de gente, *P.* Et non memorabitur nomen ejus amplius. Sed tu, Domine Deus Israël, à te confundantur inimici mei. *ÿ.* Dixérunt: Venite, mittamus lignum in panem ejus, et eradamus eum de terra viventium. *P.* Et non. *Non dicatur Gloria.*

Oratio. Deus, quis similis tibi tam in bonitate, quam in virtute? qui Sanctos tuos et bonitate erudis et virtute defendis: inimicorum ora freméntia comprimis, et tuorum obsecrationem agnoscis: Da nobis de tua bonitate confidentibus operum bonorum particulam, quæ nos et ab inimicis consilio tutos efficiat, et mondatos à crimine tibi placere ostendat: ut tu nos ad gloriam perducas æternam, qui solus es Altissimus super omnem terram. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

In Laudibus.

Antiphona. Ego in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis peperit me mater mea. Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam. *Psalmus L.*

Oratio. Averte faciem tuam. *fol. 161.*

Ad Canticum. Antiphona. Non sis mihi formidini spes mea; in die afflictionis meæ succurre mihi.

Canticum. Sana me, Domine. *fol. 259.*

Oratio. Adesto nobis Domine, quasi bellator fortis: ut te in nobis pugnante, omnis vigor nos impugnantis adversæ corruat fortitudinis: et in sopore suæ confessionis nostris labentibus inimicis, ereptos nos sibi vindicet tuæ vis potentiae majestatis. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Manè astabo tibi et vi-debo te, Domine: quoniam tu es qui non vis iniquitatem. *ÿ.* Verba mea auribus percipe Domine, intellige clamorem meum. Intende voci orationis meæ,

rex meus et Deus meus. Quóniam ad te orábo, Dómine.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol. 6.*

Lauda. Montes et omnes colles : ligna fructifera, et omnes cedri laudate Dóminum. *Psalmus cXLVIII.*

Lectio libri Samuélis (Primi Reg. cap. ix).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Vocávit Sámuël Saül in solário domús, dicens : Surge, et dimittam te. Et surréxit Saül : et egréssi sunt ambo, ipse videlicet, et Sámuël. Cúmque descenderent in extrémá parte civitátis, Sámuël dixit ad Saül : Dic púero ut antecédát nos, **272** et tránseat : tu autem subsiste paulisper, ut indicem tibi verbum Dómini. (*Cap. x.*) Tulit autem Sámuël lenticulam ólei, et fudit super caput ejus, et osculátus est eum, et ait : Ecce, unxit te Dóminus super hereditátem suam in príncipe. Cúmque abieris hódie à me, invénies duos viros juxta sepúlcrum Rachéls in sinibus Bénjamin, meridie, dicéntque tibi : Invéntæ sunt ásinæ, quas ieras perquiréndas : et intermissis pater tuus ásinis, sollicitus est pro vobis, et dicit : Quid faciám de filio meo? Cúmque abieris inde, et ultra transieris ad quercum Thabor, invénient te ibi tres viri ascendéntes ad Dóminum in Bethel, unus portans tres hædos, et álius tres tortas panis, et álius portans lagénam vini. Cúmque te salutáverint, dabunt tibi duos panes, et accítes de mánibus eórum. Post hæc vénies in collem Dómini, ubi est státió Philistinórum : et cùm ingréssus fueris urbem, óbviám habébis gregem prophetárum descéndentium de excélsó, et ante eos psaltérium, et tympanum, et tibiam, et citharam, ipsósque prophetátes. Et insiliet in te spíritus Dómini, et prophetábis cum eis, et mutáberis in virum álium. Quando ergo vénerint signa hæc ómnia tibi, fac quæcúmque invénierit manus tua, quia Dóminus tecum est. Et descénde ante me in Gálgala, et ego quippe descéndam ad te, ut ófferas victimas pacíficas : septem diébus expectábis, donec véniam ad te, et osténdam tibi quid faciás. Itaque cùm avertisset húmerum suum, ut abiret à Samuèle, immutávit ei Deus cor áliud, et venérunt ómnia signa hæc in die illa. Venerúntque ad prædictum collem, et ecce cúnus prophetárum óbvius ei : et insiluit super eum Spíritus Domini, et prophetávit in médio eórum. Vidéntes autem qui nóverant eum ab heri, et nudistértius, quòd esset cum propheetis, et prophetáret, dixerunt ad invicem : Quænam res accidit filio Cis? num et Saül inter propheetas? Responditque alter ad álterum dicens : Et quis pater eórum? Propheetæ versum est in provérbium : Num et Saül inter propheetas? Cessávit autem prophetáre, et venit ad excélsam. Dixit autem pater Saül ad eum, et ad púerum ejus : Quo abistis? Qui responderunt : Quærere ásinas : quas cùm non reperissémus, vénimús ad Samuèlem. Et dixit ei pater suus : Indica mihi quid dixerit tibi Sámuël. Et ait Saül ad patrem suum : Indicávit nobis quia invéntæ sunt ásinæ. De sermóne autem regni non indicávit ei quem locútus fuerat ei Sámuël. Et convocávit Sá-

A muèl pópulum ad Dóminum in Masphat : et ait ad filios Israël : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Ego edúxi Israël de Ægypto, et éruí vos de manu Ægyptiórum, et de manu ómnium regum, qui affligébant vos. Vos autem hódie projecistis Dóminum Deum vestrum, qui solus salvávit vos de univérssis malis, et tribulatióibus vestris : et dixistis : Nequáquam : sed regem constitué nobis. Nunc autem státe coram Dómino per tribus vestras, et familias. Et applicávit Sámuël omnes tribus Israël, et cecidit sors tribui Bénjamin. Et applicávit tribum Bénjamin et cognatiónes ejus, et cecidit in cognatióne viri, et pervénit usque ad Saül filium Cis. Quæsiérunt ergo eum, et non est invéntus. Et consuléerunt post hæc Dóminum utrúmnám ventúrus esset illúc. Responditque Dóminus : Ecce absconditus est domi. Misérunt itaque, et tulérunt eum inde : et stetit in médio pópuli, et áltior fuit univérso pópulo ab húmero et sursum. Et ait Sámuël ad omnem pópulum : Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non est similis ei in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, et ait : Vivat Rex. Locútus est Sámuël ad pópulum legem regni, et scripsit in libro, et repósuit coram Dómino. ñ. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. *Quære fol. 257.*

Capitula. Dómine, qui olim in córpore nostro pati dignátus es : quando ad nos respicies, et ad solitúdinem, atque imploratiónem nostram? Quando propitius convértes obtótum? Nec moréris, nec tardes : jam inténde, jam convértere, jam réspice : ut oratiónis nostræ, quæ nunc in sinum nostrum pro secretórum suórum compunctiõe convértitur, ante conspéctum tuum purgáto corde, gémitus dirigántur. Pater noster.

Lauda. Iniquos ódio hábui, et abominátus sum : P. Legem autem tuam diléxi, Deus meus. †. Adjútor, et suscéptor meus es tu : et in verbum tuum sperávi. P. Legem autem.

Oratio. Auxiliáre nobis, Dómine, et salvi érimus : te enim desisténte, perditio, et te præsenté vitális est plenitúdo. ñ. Amen.

273 Ad Tertiám.

Proverbiórum Salomónis (Cap. xiv).

ñ. Deo grátias.

D Filii, qui déspicit próximum suum, peccat : qui autem miserétur páuperis, beátus erit. Errant qui operántur malum : misericórdia et véritas præparant bona. In omni ópere erit abundántia : ubi autem verba sunt plúrima, frequéntér egéstas. Coróna sapiéntiæ, divitiæ eórum : fatúitas stultórum, impietas. Liberat ánimas testis fidéls : et præfert mendácia versipéllis. In timóre Dómini fidúcia fortitúdinis ; et filiis ejus erit spes. Timor Dómini fons vitæ, et declinet à ruína mortis. In multitudíne pópuli dignitas regis : et in paucitáte plebis ignominia príncipis. Qui pátiens est, multá gubernáitur prudétiá : qui autem impátiens, exáltat stultitiam suam. Vita cárnium, sánitas cordis : putrédo óssium, invídiá. Qui calumniátur egéntem, exprobrat factori

ejus : honorat autem eum , qui miseretur pauperis. **A** *Oratio.* Exaudi Dómine de templo sancto tuo vocem Ecclesiæ tuæ : ut qui in passione positus, rivulus sanguinis patiendo tolerasti, nos mortis gemitibus circumdatus solatibus aspicias ; ut torrentes iniquitatis in nullo nos noceant : cum imperturbatos nos reddiderit adjutrix grátia tua. *ñ* . Amen.

Lectio libri Samuelis (Primi Reg. cap. xi).

ñ . Deo grátias.

In illis diebus : Saül abiit in domum suam in Gábaa : et abiit cum eo pars exercitus, quorum tegerat Deus corda. Filii vero Bélial dixerunt : Num salvare nos poterit iste ? Et despexerunt eum, et non attulerunt ei munera : ille verò dissimulabat se audire. Ascendit autem Naas Ammonites, et pugnare cepit adversus Jabes Gálaad. Dixeruntque universi viri Jabes ad Naas : Habeto nos foederatos, et serviemus tibi. Et respondit ad eos Naas Ammonites : In hoc seriam vobiscum foedus, ut etiam omnium vestrorum oculos dextros, ponamque vos opprobrium in universo Israël. Et dixerunt ad eum seniores Jabes : Concede nobis septem dies, ut mittamus nuntios ad universos terminos Israël : et si non fuerit qui defendat nos, egrediemur ad te. Venérunt autem nuntii in Gábaa ad Saül : et locuti sunt verba, audiente populo : et levavit omnis populus vocem suam et flevit. Et ecce Saül : veniebat, sequens boves de agro, et audiens quòd populus plorat. Et narraverunt ei verba virorum Jabes. Et insiluit spiritus Dómini in Saül, cum audisset verba hæc, et iratus est furor ejus nimis. Assumens utrumque bovem, conculcit in frusta, misitque in omnes terminos Israël per manum nuntiorum, dicens : Quicumque non exierit, secutusque fuerit Saulem, et Samuelem, sic fiet bobus ejus. Invasit ergo populum timor Dómini, et egressi sunt quasi vir unus in Bezech : fueruntque filii Israël trecenta millia : virorum autem Juda triginta millia. Et dixerunt nuntiis, qui vénerant : Sic dicetis viris, qui sunt in Jabes Gálaad : Cras enim erit nobis salus, cum incaluerit sol. Venérunt ergo nuntii, annuntiaverunt viris Jabes : qui lætati sunt ; atque dixerunt : Manè exhibimus ad vos : et facietis nobis omne, quod placuerit vobis. Et factum est, cum venisset dies crastina, constituit Saül populum in tres partes : et ingressus est média castra in vigilia matutina, et percussit Ammon usque dum inclareretur dies : reliqui autem dispersi sunt, ita ut non dereliquerentur in eis duo pariter. Et ait populus ad Samuël : Quis est iste qui dixit : Saül num regnabit super nos ? Date viros, et interficiemus eos. Et ait Saül : Non occidetur quisque in die hac, quia hodiè fecit Dóminus salutem in Israël. Dixit autem Samuël ad populum : Venite, et eamus in Gálgala, et innovemus ibi regnum. Et perrexit omnis populus in Gálgala, et fecerunt ibi regem Saül coram Dómino in Gálgala, et immolaverunt ibi victimas pacificas coram Dómino. Et lætatus ibi Saül, et cuncti viri Israël. *ñ* . Amen.

Antiphona 1. Exaudi Dómine de templo sancto tuo vocem meam. Quia circumdederunt me gemitus mortis. *P.* Et torrentes iniquitatis conturbaverunt me. *ñ* . Diligam te Dómine virtus mea : Dóminus firmamentum meum, et liberator meus. *P.* Et torrentes. *Non dicatur Glória.*

Oratio. Exaudi Dómine de templo sancto tuo vocem Ecclesiæ tuæ : ut qui in passione positus, rivulus sanguinis patiendo tolerasti, nos mortis gemitibus circumdatus solatibus aspicias ; ut torrentes iniquitatis in nullo nos noceant : cum imperturbatos nos reddiderit adjutrix grátia tua. *ñ* . Amen.

Antiphona 2. In pulverem mortis deduxerunt me, Dómine. Quoniam circumdederunt me canes multi : concilium malignantium obsedit me. Foderunt manus meas, et pedes : dinumeraverunt omnia ossa mea. *ñ* . Tu autem Dómine ne longè faciās auxilium tuum à me : ad defensionem meam cónspice. *Non dicatur Glória.*

Oratio. Tu Deus noster et fortitudo nostra, qui pro nobis crucis sustinuisti injuriam, **274** ne repellas Ecclesiám tuam : ut quæ constricta formidine, affligente inimico incedit, te sibi parcente, gratuletur te in persecutiõibus dilatari. *ñ* . Amen.

Antiphona 3. Infirmatus est in paupertate vigor meus : et ossa mea conturbata sunt. Factus sum opprobrium vicinis meis, et timor notis meis. *ñ* . In te Dómine speravi non confundar in ætèrnum : in tua justitia libera me et eripe me.

ñ . Omnes amici mei illiserunt mihi. Prævaluerunt adversum me viri pacis meæ et qui edebat mecum. *P.* Posuit adversum me supplantatiõnem. *ñ* . Verbum inquam disposuerunt adversum me : Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat ? Etenim homo pacis meæ, in quem ego sperabam. *P.* Posuit. *Non dicatur Glória.*

Preces. Clamamus ad te, Deus, exaudi nos. *P.* Et à flagello iræ tuæ libera. *ñ* . Tu traditus es ad mortem, Redemptor Sancte, sanctifica gregem, quem tuo redemisti crude. *P.* Et. *ñ* . Qui portas spineam in caput tuum coronam : nos membra tua ab spiciis criminum purga. *P.* Et. *ñ* . Vox tua Patrem pro nobis nunc interpellet, qui clamavit in cruce : ut ignorantibus subveniret. *P.* Et.

Hymnus. O Nazarenè. fol. 141.

Capitula. Dómine Jesu Christe, non infirmatur, quæsumus, in peregrinatione hujus paupertatis vigor Ecclesiæ tuæ : ac si contigerit in nobis virtutum ossa pro tempore conturbari ; exemplo passionis tuæ erecti, non incidamus usquequaque in laqueos inimici.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Ezechielis Prophætæ (Cap. xxxi).

ñ . Deo grátias.

Factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili hominis pone faciem tuam contra Pharaõnem regem Ægypti ; et prophetabis de eo, et de Ægypto universa : Loquere, et dices : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ad te Pharaõ rex Ægypti, draco magne, qui cubas in medio fluminum tuorum, et dixisti : Meus est fluvius, et ego feci me ipsum. Et ponam frenum in maxillis tuis : et adglutinabo pisces fluminum tuorum. Et projiciam te in desertum, et omnes pisces fluminum tuorum : super

faciem terræ cades, non colligēris, neque congregāberis : hēstis terræ, et volatilibus cœli, dedi te ad devorandum : Et scient omnes habitatores Ægypti quia ego Dóminus : pro eo quod fuisi báculus arundineus dómni Israël. Quando apprehēderunt te manu, et confractus es, et lacerasti omnem húmerum eórum : et innitentibus eis super te, comminatus es, dissolvisti omnes renes eórum. Propterea hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego adducam super te gládium, et interficiam de te hóminem, et juméntum. Et erit terra Ægypti in desértum, et solitúdinem : et scient quia ego Dóminus. *ñ*. Amen.

Antífona 1. Réspice in me, Deus, et miserere mei. *P.* Deus, Deus meus, ne derelinquas me. *ñ*. Vide humilitatem meam, et laborem meum : et dimitte mihi ómnia peccata mea. *P.* Deus, Deus meus.

Orátio. Réspice in nos Dómine, et miserere nostri; tēque in tribulatióne invocántibus assiste propitiis : et in quibus majestatem tuam adorando laudamus, dignè suscipias; et pro quibus te timemus, pius ignoscas. Timóris igitur tui obediētiã corda nostra lætificas; et consolatiónis dulcedine dubietatem nostram mentis confortas : et quia tu suaviter, ac mitis es; suavitatem ex tua indulgētia hauriamus : et in retribuendo pium te, mitēque sentiamus. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 2. Circumdedérunt me, Dómine, vituli multi : tauri pingues obsederunt me. *ñ*. Aperuerunt in me os suum, sicut leo rápiens, et rúgiens.

Orátio. Christe Dei Filius, quem hóminem purum, non Deum credentes, vitulórum multitúdo circumdat, et taurórum pinguum persequens crassitúdo : dilaniat : da nobis invicto Crucis tuæ signaculo frui; ut omnis per hoc à nobis congregatio dispereat inimici. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antífona 3. Quare tristis es ánima mea? et quare conturbas me? Spera in Dómino, et consistere illi. *ñ*. Hæc recordatus sum, et effudi in me ánimam meam : quóniam ingrédiam in locum tabernaculi mirabilis, usque ad domum Dei : in voce exultatiónis, et confessionis : sonus epulantis.

ñ. Cogitaverunt adversum me : ne derelinquas me, Dómine Deus meus. *P.* Ne discēdas à me. *ñ*. Intēde in adiutorium meum, Dómine Deus salutis meæ. *P.* Ne discēdas à me. *Non dicatur Glória.*

275 *Preces.* Quos redemisti sanguine, *P.* Tuá salva potētiã, Christe misericors. *ñ*. Pro quibus flagellis cæsus adductus es, *P.* Tuá salva potētiã, Christe. *ñ*. Pro quorum crimine Piissime cruci affixus es, *P.* Tuá. *ñ*. Pro quibus verberatus es, capite et percussus es, *P.* Tuá. *ñ*. Qui tibi flentes mala nostra pándimus, *P.* Tuá.

Hymnus. O Nazarène. *fol.* 144.

Orátio. Dirige nos in via tua; et sitiéntibus nobis sapiéntiæ fontem benignus ostēde : ut nímiã tristitiã careamus, et æternæ vitæ dulcedinem hauriamus.

Pater noster

Ad Vesperum.

Lauda. Vespere, et manè, et meridie te laudamus, Dómine.

Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.

Antífona. Ne derelinquas me Dómine Deus meus : ne discēdas à me. *Psalmus xxxvii.*

Lauda. Qui das salutem régibus, *P.* Et liberasti David servum tuum : libera me de gládio maligno. *ñ*. Benedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, et digitos meos ad bellum. *P.* Et liberasti.

Hymnus. Verbum Patris, quod pródiit. *fol.* 252.

Capitulc. Sit festum jejúnium nostrum apud te Dómine qui iniquitates deles, et peccata dimittis : vide gémitus constantium tibi, et preces ómnium libentèr exaudi; ut qui tibi in veritate sérviant, adversitate nullà turbentur : aufer omnem malitiam de córdibus nostris, ut tuis inhærendo præceptis, tuà nos pace lætifices.

Pater noster.

Humiliate vos benedictiõni.

Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.

Benedictio. Jesus Salvator, ac Deus noster emundet vos per abstinētiæ puritatem ab omni delicti contagione. *ñ*. Amen. Quisque vestrarum est redemptio animarum, sit remunerator vestrorum jejuniórum. *ñ*. Amen. Ut ab eo donetur vobis æterna glória, à quo sanctificari vultis per abstinētiã. *ñ*. Amen.

Lauda. Iniquos odio. *Et Orátio.* Auxiliare nobis. *fol.* 272.

FEBIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antífona. Voce mea ad Dóminum clamavi : et exaudivit me de monte sancto suo. *Psalmus iii.*

Orátio. Exaudi nos Dómine de monte sancto tuo clamantes ad te de peccati profundo : ut qui in mundo citra ópera carnis prodiendo mons factus es magnus, præbe sólido nobis tuo hære fundamento : à quo et instantium nos non convellat genus tempestatum; et insurgentium feritas te erga nostrum quiescat perseverante præsidium. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 1. Qui odérunt me gratis, annuebant óculis. Mihi quidem pacificè loquebantur : *P.* Et super iram dolosè cogitabant : Deus meus, et Dóminus meus in causam meam respice. *ñ*. Vidisti Dómine, ne sileas : Dómine, ne discēdas à me

Orátio. Christe, Salvator noster et Dómine, quem inimici tui gratis odérunt; cuique te annuentes óculis pacificè loquebantur : da nobis, ut et amicos in te, inimicosque propter te veracitèr diligere valeamus : ut cum tu Dóminus fueris solus in causa nostra, simplex ad omnes procedat nostra consciencia. *ñ*. Amen.

Antífona 2. Verba, inimicus, et dolos, iniquitatem meditatus est in cubili suo : ostēde mihi Dómine misericórdiam tuam. *ñ*. Dixit iniustus ut non derelinquat sibi : non est timor Dei ante óculos ejus.

Oratio. Non véniat nobis, Dómine, pes supérbiz, A nec manus peccatórum peccáto prævalente nos móveat : sed spérantes in proteccióne alárum tuárum, circumvolántium insidilárum rapinis erépti, ab ubertate domús tuæ sancto elóquio repleámur; et torrénite deliciárum tuárum, distribúta per Spiritum exundántis grátiz varietate, potémur. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antífona 3. Amici mei, et próximi mei advérsúm me appropinquavérunt. Et próximi mei à longé steterunt : et vim faciébant qui quærebant ánimam meam. *ñ. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corripas me. Non dicátur Glória.*

Oratio. Deus, ante cujus conspéctum nullius desideria vel gémitus abscondita sunt; inténde in adjutórium nostrum, et ámove à nobis furórem indignatiónis tuæ : ut qui in te confidimus, non decídamus in láqueos inimici. *ñ. Amen.*

ñ. Adténde, Dómine, ad me. P. Et audi 276 *verba adversariórum meórum. Foderunt fóveam, ut cáperent me : ne propitiátus fueris iniquitati eórum. ÿ. Tu autem Dómine, Deus exercituum ómnium regum terræ, qui sedes super Chérubim, áperi óculos tuos, et vide : inclina aurem tuam. P. Et audi. Non dicátur Glória.*

Oratio. Tu, Dómine, in cithara, et cántico inimicórum dignátus es verti, dùm linguas tibi derogántium pertulisti : te útiqùe insidés in fábula obrectavérunt, à quo recedéntes abomináti sunt, et in cujus fáciem expúere non pepercérent; tu salus provinde nostra, atque salvátor, salvándis nobis inlábere : ut qui persequéntium te fuisti dolóribus cruciátus, credéntium te et confessiúnibus placéris et áctibus. *ñ. Amen.*

In Láudibus.

Antífona. Tibi soli peccávi Dómine, et malum coram te feci ; miserère mei. *Psalmus L.*

Oratio. Tibi soli peccávimus Dómine; et malum coram te fécimus : cui quidem non celántur abscondita nostra, quæ cordis rétinent claustra : et tamen erubescimus pándere, quod non timémus perpetrare. Sed tu Dómine, qui non despicias poeniténtes, súscipe preces humílium; et véniam tribue peccatórum : ac per poténtiam Trinitátis, recitúdinem, quæ gradiámur, dóceat nos Spiritus Sanctus; et ad sanctitátis glóriam pértrahat spiritus rectus, atque ad justificatiónem principális dedúcat spiritus : ut únice virtútis imménsa potéstas, et Pater regat quos cóndidit; et Filius custódiat quos redémittit; et Spiritus Sanctus répleat quos creávit. *ñ. Amen.*

Ad Cánticum. Antífona. Dómine, qui me persequántur, córruant, et infirmi fiant.

Cánticum. Hierentiz (Cap. xx).

Seduxisti me Dómine, et sedúctus sum : * fórtior me fuisti, et invaluisti :

Factus sum in derisum tota die, * omnes subsannábant me.

Quia jam olim loquar, vocíferans iniquitatem, * et vastitatem clamáto.

Et factus est mihi sermo Dómini in obpróbrum, * et in derisum totá die.

Et dixi : Non recordabor ejus, * neque loquar ultra in nómine illius.

Et factus est in corde meo quasi ignis exestuans, clausúsque in óssibus meis, * et deléci, ferre non sústinens.

Audivi enim contumélias multórum, * et terróres in circúitu.

Persequimini, et persequámur eum : * ab ómnibus viris, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latús meum :

Si quo modo decipiátur, et prævaléamus advérsus eum, * et consequámur ultiónem ex illo.

Dóminus autem necum est quasi bellátor fortis : * B idcirco qui persequántur, cadent, et infirmi erunt.

Confundántur veheinéntér, quia non intellexérunt obpróbrum sempitérnum, * quod nunquám delébitur.

Et, tu Dómine exercituum probátor justí, * qui probas corda et renes :

Videam quæso ultiónem ex eis : * tibi enim revelávi causam meam.

Oratio. Deus, cujus ánimam leónum vorácitas nequívit absumere in eo, quod justitia in te inventa eórum videbátur rábiem effugare : emitte Angelum tuum qui os leónis illius, qui per mundum rúgiens currit, quærens quem devoret, conclúdat : atque ánimas nostras de ejus persuasióne, atque dominátu erípiat. *ñ. Amen.*

Ad Benedictus. Antífona. Psallam, et intélligam in matutinis, quando vénies ad me? *ñ. Misericórdiam, et iudicium cantábo tibi Dómine. P. Psallam.*

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol. 6. Lauda.* In sanctis ejus laudáte Dóminum. *Psalmus cxlvii.*

Lectio libri Samuélis (Prim. Reg. xiv, xv).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Pugnávit Saúl contra Moab, et filios Ammon, et Edom, et reges Soba, et Philisthæos. et quocúmque se vértérat, superábat. Congregatóque exercitu, percússit Amalec, et éruit Israël de manu vastatórum ejus. Fuérunt autem filii Saul Jónathas, et Jéssui, et Melchisua : nómina duárum filiarum ejus, nomen primogénitæ Merob, et nomen minóris Michol. Et nomen uxoris Saúl, Achinoam filia Achimaas : et nomina príncipum militiæ ejus Abner, filius Ner, patrúis Saúl. Porró Cis fúerat pater Saúl, et Ner pater Abner, filius Abiél. Erat autem bellum potens advérsum Philisthæos 277 ómnibus diébus Saúl. Nam quemcúmque viderat Saúl virum fórtem, et aptum ad prælíum, sociábat eum sibi. Et dixit Samuél ad Saúl : Me misit Dóminus, ut úngerem te in regem super pópulum ejus Israël : nunc ergo audi vocem Dómini : Hæc dicit Dóminus exercituum : Recensivi quæcúmque fecit Amalec Israël, quómmodo réstitit ei in via cùm ascénderent de Ægypto. Nunc igitur vade, et percute Amalec, et demolire univérsum ejus : non parcas ei, sed interfice à viro usque ad mulierem, et párvulum atque lactantem, bovem et

oven, camélum atque ásinum. Præcepit itaque Saül A
pópulo, et recénsuit eos quasi agnos : ducénta millia
péditum, et decem millia virórum Judæ. Cúmque ve-
nisset Saül usque ad civitátem Amalec, teténdit insi-
dias in torrénite. Dixitque Saül Cinæo: Abite, et recé-
dite, atque discédite ab Amalec : ne forté involvam
te cum eo : tu enim fecisti misericórdiam cum óm-
nibus filiis Israël, cùm ascénderent de Ægypto. Et
recéssit Cinæus de médio Amalec. Percussitque Saül
Amalec, ab Hévila, donec venit ad Sur, quæ est re-
giónis Ægypti. Et apprehéndit Agag regem Amalec
vivum : omne autem vulgus interfécit in ore gládii.
Et pepércit Saül, et omnis pópulus, Agag, et óptimis
frégibus óvium et armentórum, et véstibus, et ariéti-
bus, et univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt
dispérdere ea : quidquid vero vile fuit, et réprobum,
hoc demolíti sunt. Factum est verbum Dómini ad Sá-
muél, dicens : Pœnitit me quód consiituissem Sáu-
lein regem : quia derelliquit me, et verba mea ópero
non implévit. Contristátusque est Sámuél, et clamá-
vit ad Dóminum totá nocte illá. Cúmque surrexisset
Samuél de nocte, ut iret ad Saül mané, nuntiátum
est Samuéli, eò quód venisset Saül in Carmélum, et
erexisset sibi fórniceum triumphálem, et revérsus
transisset, descendissétque in Gálgala. Venit ergo
Sámuél ad Saül, et dixit Sámuél : Et quæ est hæc
vox gregum, quæ résonat in áuribus meis, et armen-
tórum, quam ego áudio? Et ait Saül : De Amalec
adduxerunt ea : pepércit enim pópulus melióribus
óvibus, et arnéntis, ut immolaréntur Dómino Deo
tuo ; reliqua veró occidimus. Dixit autem Sámuél ad
Saül : Sine me, et indicábo tibi quæ locútus sit Dó-
minus ad me nocte. Dixitque ei : Lóquere. Et ait
Sámuél : Nonne cùm párvulus esses in óculis tuis,
caput in tribubus Israël factus es? unxitque te Dómi-
nus in regem super Israël, et misit te Dóminus in
viám, et ait : Vade, et interfice peccatóres Amalec, et
pugnábis contra eos usque ad interneciónem eórum.
Quare ergo non audisti vocem Dómini : sed versus ad
prædam es, et fecisti malum in óculis Dómini? Et
ait Saül ad Samuèlem : Immò audivi vocem Dómini
et ambulávi in via per quam misit me Dóminus, et
addúxi Agag regem Amalec, et Amalec interféci. Tu-
lit autem pópulus de præda oves et boves, primitias
eórum quæ cæsa sunt, ut immolárent Dómino Deo
suo in Gálgalis. ñ. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula. Educ, Dómine, de tribulatióne ánimam
nostram : qui sputa pro nobis perpessus es, et fla-
gélia : ut, mundi hujus edúcti de cárcere, triúmphos
Crucis tuæ débitá post nostrum óbitum præcinámus
cum laude.

Pater noster.

Lauda. Adhæsi testimóniis tuis P. Dómine : noli
me confúdere. †. Adhæsit, paviménto ánima mea :
vivifica me secúndum verbum tuum. P. Adhæsi.

Orátio. Ab iniquitátis via rémove Dómine gressus
nostros : et in itinere mandatórum tuórum státue
cursum nostrum. Ánimam igitur paviménto inhæren-

tem, remédio salutífero sùbleva ; tuisque justificatió-
nibus edóctam, poténtiá verbi tui vivifica. ñ. Amen.
Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (Cap. xiii).

ñ. Deo grátias.

Fili, de fructu oris homo saturábitur bonus : ánima
autem prævaricatorum iniqua. Qui custódit os suum,
custódit ánimam suam : qui autem inconsiderátus
est ad loquéndum, séntiet mala. Vult et non vult pi-
ger : ánima autem operántium impingúbitur. Ver-
bum mendax justus detestábitur : impius confúndi-
tur. justitia custódit innocéntiam : impietas veró
percatórem supplántat. Est quasi dives, cùm nihil
hábeat : et est quasi pauper, cùm multis divitiis sit.
Redemptio ánimæ viri divitiæ suæ : qui autem pau-
per est, increpationem non sústinet. Lux justórum
lætificat : lucérna autem impiórum extinguitur. Inter
superbos júrgia semper sunt : qui autem agunt cuncta
278 consilio, regúntur sapiéntiá. Qui détrahit alicui
rei, ipse in futúrum óbligat : qui autem timet præcép-
tum, in pace versábitur. ñ. Amen.

Lectio libri Samuélis (Primi Reg. cap. xvii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Congregavérunt Philistiim ágmina
sua in prælium, convenerúntque in Socho Judæ : et
castrametáti sunt inter Socho, et Azeca in finibus
Domim. Porró Saül, et viri Israël congregáti vené-
runt in valle terebinthi, et direxérunt ácies ad bellán-
dum contra Philisthiim. Et Philisthii stabant super
montem ex áltera parte, et Israël stabant super mon-
tem ex áltera parte : vallisque erat inter eos. Et egrés-
sus est vir spúrius de castris Philistinórum, nomen
Góliath, de Geth, altitúdinis sex cubitórum, et palmi :
et cassis ærea super caput ejus, et lorica armáta in-
duebátur : porró pondus lorice ejus quinque millia
siclórum æris : et ócreas æreas habébat in crúribus
suis : et clypeus æreus tegébat húmeros ejus : hastille
autem hastæ ejus, erat quasi liciatórium texéntium :
ipsum autem ferrum hastæ ejus, sexcéntos siclos ha-
bébat ferri : et ármiger ejus antecédébat eum. Stans-
que clamábat ádversus phalanges Israël, et dicébat
eis : Quare venistis paráti ad prælium? Numquid ego
non sum Philisthæus, et vos servi Saül? Eligite ex
vobis virum, et descéndat ad singuláre certámen : si
quiverit pugnare mecum, et percússerit me, érimus
vobis servi : si autem ego prævalúero, et percússero
eum, vos servi éritis, et serviétis nobis. Et ajébat
Philisthæus : Ego exprobrábo agmínibus Israël hó-
die : Date mihi virum, et ineat mecum singuláre cer-
támen. Aúdiens autem Saül, et omnes viri Israël itæ
sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, et me-
tuébant nimis. David autem erat filius viri Ephra-
thæi, de quo suprà dictum est, de Bétlehem Judæ,
cui nomen erat Isai, qui habébat octo filios, et erat
vir in diébus Saül senex, et grandævus inter viros.
Abiérunt autem tres filii ejus majóres post Saül in
prælium : et nómina trium illiórum ejus, qui perre-
xérunt ad bellándum, Eliab primogénitus, et secúndus

Abinadab, tertiusque Samma. David autem erat minimus. Tribus ergo majoribus secutis Säulem, abiit David, et reversus est a Saüle, ut pasceret gregem patris sui in Béthlehem. Dixit autem Isaï ad David filium suum: Accipe fratribus tuis ephi polentæ, et decem panes istos, et curre in castra ad fratres tuos, et decem forméllas casei has déferes ad tribunum: et fratres tuos visitabis, si recte agunt: et cum quibus ordinati sunt, disce. Saül autem, et omnes filii Israël, in valle terebintli pugnabant adversus Philisthiim. Surrexit itaque David mane, et commendavit gregem custodibus: et onustus abiit, sicut præceperat ei Isaï. Et venit ad locum Magalá, et ad exercitum, qui egressus ad pugnam vociferatus erat in certamine. Diréxerat enim áciem Israël, sed et Philisthiim ex adverso fuerant præparati. Derelinquens ergo David yasa, quæ attulerat, sub manu custodis ad sarcinas, cucurrit ad locum certaminis, et interrogavit si omnia recte agerentur erga fratres suos. Cùmque ille adhuc loqueretur, apparuit eis ille spurius, Philisthæus, Góliath nómine, ascéndens de Geth, ex castris Philistinorum: et loquente eo hæc eadem verba audivit David. Omnes Israëlitæ, cùm vidissent virum, fugerunt à facie ejus, tímientes eum valdè. Et dixit unus quispiam de Israël: Num vidisti virum hunc qui ascéndit? Virum ergo qui percússerit eum, ditabit rex divitiis magnis, et filiam suam dabit ei, et domum patris ejus faciet in Israël absque tributo. Et ait David ad viros qui stabant secum, dicens: Quid dabitur viro, qui percússerit Philisthæum huic, et tulerit opprobrium? quis est enim hic Philisthæus incircumciscus, qui exprobravit áciem Dei vivéntis? Referébat autem ei pópulus eúndem sermónem, dicens: Hæc dabuntur viro, qui percússerit eum. Quod cum audisset Eliab frater ejus major, loquente eo cum aliis, iratus est contra David, et ait: Quare venisti, et quare derelinquisti paucas oves in desérto? ego novi superbiam tuam, et nequítiam cordis tui: quia ut videres prælium, descendisti. Et dixit David: Quid feci? numquid non verbum est? Et declinavit paululum ab eo ad álium: dixitque eúndem sermónem. Et respóndit ei pópulus verbum sicut et prius. Audita sunt autem verba, quæ locutus est David, et annuntiata in conspéctu Säuilis. Ad quem cùm fuisset adductus, locutus est ei David: Non cóncidat cor cújusquam in eo: ego servus tuus vadam, et pugnabo adversus Philisthæum. Et ait Saül ad David: Non vales resistere Philisthæo isti: nec pugnare adversus eum: quia puer es, **279** hic autem vir bellator est ab adolescéntia sua. Dixitque David ad Saül: Pascébam servus tuus patris mei gregem, et veniébat leo, vel ursus, tollebantque arietem de médio gregis: et sequébar eos, et percutebam, eruebáque de ore eórum: et illi consurgébat adversum me: et apprehendébam mentum eórum, et suffocábam, interficiebámque eos. Nam et leónem et ursum interfeci ego servus tuus: erit igitur et Philisthæus incircumciscus, quasi unus ex eis: qui ausus est maledicere exercítui Dei vivéntis? Et ait: Dóminus qui eríquit me de

A manu leónis, et de manu ursi, liberábit me de manu Philisthæi hujus. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Anima mea compléta est illusióibus: *P.* Et non est sánitas in carne mea. Ne derelinquas me, Dómine. *ñ*. Incurvátus sum, humilitatus sum: usquequaque rugiébam à gémitu cordis mei. *P.* Et.

Oratio. Christe Deus noster, qui in cópore tuo et inlúdi et verberári te passus es; tu ánimam nostram inlusióibus replétam ab omni pollutiónum sordedépurga: ut, verà sanitate habitante in carne nostra, ad corónam mereámur pertingere destinátam. *ñ*. Amen.

Antiphona 2. Multiplicati sunt super capillos capitis mei inimici mei. Complacuit Dómino, ut eriperet me: *P.* Dómine in auxilium meum respice. *ñ*.

B Tu autem Dómine ne longè lácias auxilium tuum à me: ad defénsiõem meam respice. *P.* Dómine in auxilium.

Oratio. Deus Dei Filius Christe, qui tempore passiónis tuæ, dùm multiplicántur super capillos capitis tui qui odérunt te gratis, exsólvis ea quæ non rapuisse poterás; tu nos à numerositate peccáminum libera, quò et super numerum capillórum nostrórum cópia virtutum excreseat, et débita nobis pœnalis exsolútió impensióne tuæ miseratiónis effúgiat. *ñ*. Amen.

Antiphona 3. Juda, quid gloriáris in malitia, qui potens es iniquitate? *P.* Totà die injustitiam cogitabat lingua tua: sicut rasórium acútum fecisti dolum.

C *ñ*. Dilexisti malitiam super benignitatem; iniquitatem magis quàm loqui æquitatem. *P.* Totà. *Non dicatur* Glória.

ñ. Heu me, quia peregrinatio mea prolongata est: habitavi cum habitantibus Cedar: multum peregrinata est ánima mea. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacificus: cum loquébar illis, debellabant me. *P.* Sinè causa. *ñ*. Exurgétes testes iniqui, quæ ignorábam, interrogábant me; retribuébant mihi mala pro bonis. *P.* Sinè causa. *Non dicatur* Glória.

Preces. Indulgéntiam postulámus, Christe, exaudi. *P.* Placàre, et miserère. *ñ*. Redemptórum prætium, Redemptor sanctífica: in Cruce tua dele nostra crimina. *P.* Placàre, et miserère. *ñ*. Qui humana sústines júdicia, innocens tuà nos exálta júdicii glorià. *P.* Placàre. *ñ*. Qui de Cruce inspicias Matrem, et Discipulum, tu nos de cœlo cleménter jam respice. *P.* Placàre.

Hymnus. O Nazarène, lux. *Quære folio 114.*

Oratio. Ingéniti Patris unigénitum Verbum, qui gloriántem contra te in malitia pópulum sústines superbórum; constiténtem tibi gregem salva fidélium: ut dùm turba malórum totà die in lingua sua injustitias cógitat, plebs nómini tuo crédula, cántica tibi déferat sine fine accépta.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Hieremíæ Prophétæ (Cap. 11).

ñ. Deo grátias.

Ilac dicit Dóminus: Vertérunt ad me tergum *ñ*

Israël, et non faciæ, et in tẽmpore afflictionis suæ A dicent : Surge, et libera nos. Ubi sunt dii tui, quos fecisti tibi? surgant et liberent te in tẽmpore afflictionis tuæ : secundũm nũmerum quippẽ civitatum tuarum erant dii tui Judæ. Quid vultis mecum iudicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit Dõminus. Frustrã percũssi filios vestros, disciplinam non receperunt : devorãvit gladius vester prophetas vestros, quasi leo vastator generatio vestra. Videte verbum Dõmini : Numquid solitudo factus sum Israëli, aut terra serotina? quare ergo dixit põpulus meus : Recessimus, non veniẽmus ultrã ad te? Numquid obliviscẽtur mulier ornamenti sui, aut sponsa fasciæ pectoralis suæ? põpulus autem meus oblitus est mei diebus innũmeris. Quid niteris bonam ostendere viam tuam ad querẽdam dilectionem, quæ insuper et malitias tuas docuisti vias tuas, et in aliis tuis inventus est sanguis animarum pauperum innocentum? non in fossis inveni eos, sed in omnibus quæ suprà memorãvi. Et dixisti : **280** Absque peccato et innocens ego sum : et propterea avertatur furor tuus à me. Et ego iudicio contendam tecum, eò quod dixeris : Non peccavi. Quàm vilis facta es nimis, iterans vias tuas! et ab Ægypto confundẽris, sicut confusa es ab Assur. Nam et ab ista egrediẽris, et manus tuæ erunt super caput tuum : quoniam obrulvit Dõminus confidentiam tuam, et nihil habebis prosperum. Vulgõ dicitur : Si dimiserit vir uxorem suam, et recedens ab eo, duxerit virum alterum : numquid revertetur ad eam ultro? numquid non polluta et contaminata erit mulier illa? tu autem fornicata es cum amatoribus multis : tamen revertere ad me, dicit Dõminus. R. Amen.

Antiphona 1. Observebit peccator justum : et quæret perdere eum : P. Dõminus autem non dereliquit illum. V. Expectans expectavi Dõminum, et intendit mihi. Et respexit me, et exaudivit deprecationem meam. P. Dõminus.

Oratio. Observat, Dõmine, peccator justum, insidians fidelissimum gregem tuum ad perdendum eum viventem ex fide, et de tua misericordia præsumentem. Non ergo nos perituros derelinquas in manibus ejus; qui propter nos ligno Crucis affixus es. R. Amen.

Antiphona 2. Quid gloriaris in malitia, qui potens es iniquitate? P. Totã die injustitiam cogitabat lingua tua. V. Dilexisti injustitiam super benignitatem; iniquitatem magis quàm loqui æquitatem. P. Totã.

Oratio. Deus, qui gloriantem contra te in malitia discipulum pateris; da nobis sublimiter gloriari passionibus tuis : ut quem malitia porrecti arcum doloris emisit; sic spiculum vulneris in eo credulitas defigat voluntaria sua confessione. R. Amen.

Antiphona 3. Inruerunt in me fortes, occupaverunt animam meam. P. Exurge mihi in occursum, Dõmine Deus meus. V. Dilexisti omnia verba præcipientionis, lingua dulcisa. P. Exurge.

à. Deus meus, ne elonger's à me, P. Quoniam

tribulatio proxima est : et non est qui adjuvet. V. Tu autem, Dõmine, ne longè facias auxilium à me : ad defensionem meam respice. P. Quoniam. Non dicitur Glõria.

Preces. Clamemus omnes unã voce : Dõmine, miserere. V. Qui ductus ut ovis, crucifigeris. P. Dõmine. V. Qui sanguine fuso das salutem mundo. P. Dõmine. V. Qui spiritum tuum Patri commendas. P. Dõmine. V. Fac nos per crucem tuam mereri veniam. P. Dõmine.

Hymnus. O Nazarène. fol. 114.

Oratio. Inruentes in me fortes, Christe Dõmine, virtutis tuæ valõre compesce : quique tuam in passione animam occupaverunt, jugo servitutis tuæ, eorum genimina occupentur : ut tu solus Dõminus Redemptor sæculi agnoscaris : cum in occursum Ecclesiæ tuæ surrexeris.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiõrum Salomõnis (Cap. xii).

R. Deo gratias.

Fili, fructus justus lignum vitæ : et qui suscipit animas, sapiens est. Si justus in terra recipit, quantõ magis peccator, et impius? Qui diligit disciplinam, diligit scientiam : qui autem odit increpationes, insipiens est. Qui bonus est, haurit à Dõmino gratiam : qui autem confidit in cogitationibus suis, impiè agit. Non roborabitur homo ex impietate : et radix justorum non commovabitur. Mulier diligens, corõna est viro suo : et putredo ossibus ejus, quæ confusione res dignas gerit. Cogitationes justorum iudicia : et consilia impiõrum fraudulenta. Verba impiõrum insidiantur sanguini : os justorum liberabit eos. Verte impios, et non erunt : domus autem justorum permanebit. R. Amen.

Lectio libri Samuëlis (Primi Reg. cap. xvii).

R. Deo gratias.

In illis diebus : Ait David : Dõminus qui eruit me de manu leõnis, et de manu ursi, ipse liberabit me de manu Philisthæi hujus. Et dixit Saül ad David : Vade, et Dõminus tecum. Et induit Saül David vestimentis suis, et impõsuit galeam æream super caput ejus, et vestivit eum lorica. Arcinctus ergo David gladio ejus super veste sua, coepit tentare si armatus posset incedere : non enim habebat consuetudinem. Dixitque David ad Saül : Non possum sic incedere, quia nec usum habeo. Et depõsuit ea, et tulit baculum quem semper habebat in manibus : et elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente, et misit in peram pastoralem, quam habebat secum, et fundam in manu tulit : et processit adversus Philisthæum. Ibat autem Philisthæus incedens, **281** et appropinquans adversum David, et armiger ejus ante eum. Cũque inspexisset Philisthæus, et vidisset David, despexit eum. Erat enim adolescens, rufus, et pulcher aspectu. Et dixit Philisthæus ad David : Numquid ego canis sum, quod tu venisti ad me cum baculo? Et maledixit Philisthæus David in diis suis : Dixitque ad David : Veni ad me, et dabo carnes tuas

volatilibus cœli et béstis terræ. Dixit autem David **A** ad Philisthæum : Tu venis ad me cum gládio, et hasta, et clypeo : ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercituum, Dei ágminum Israël, quibus exprobrásti hódiè, et dabit te Dóminus in manu mea, et percútiat te, et áuferam caput tuum à te : et dabo cadáver a castrórum Philistinórum hódiè volatilibus cœli et béstis terræ : ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israël. Et nóverit univérsa hæc, quia non in gládio, nec in hasta salvávit Dóminus : ipsius enim est bellum, et tradet vos in manus nostras. Cùm ergo surrexisset Philisthæus, et veniret, et appropinquáret contra David, festinávit David, et occúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulitque lápidem unum, et fundá jecit, et percússit Philisthæum in fronte : et infixus est lapis in fronte, et cécidit in fáciem suam super terram. Prævaluitque David advérsus Philisthæum, et interfécit. Cùmque gládium non habéret in manu sua David, cucúrrit, et stetit super Philisthæum, et tulit gládium ejus, edúxit de vagina sua : et interfécit eum, præciditque caput ejus. Vidéntes autem Philisthiim, quòd mórtuus esset fortissimus eórum, fugiérunt. Et consurgéntes viri Israël, et Judá vociferáti sunt, et persecúti Philisthæos usque dum venírent in vallem, et usque ad portas Accaron, ceciderúntque vulneráti Philisthiim in viam Sáraim, usque ad Geth, et usque ad Accaron. Et reverténtes filii Israël postquàm persecúti fúerant Philisthæos, invasérunt castra eórum. Assúmens autem David caput Philisthæi, áttulit illud in Hierúsalem : arma verò ejus posúit in tabernáculo suo. **A**. Amen.

Antífona 1. Humiliávi in jejúnio ánimam meam : et factum est mihi in obróbrium. *P.* Advérsùm me exercebántur qui sedébant in porta. **Y.** Ego vero orationem meam ad te, Dómine : tempus beneplácti. Deus. *P.* Advérsùm me.

Orátio. Christe, Dei Filius, áspice humilitatem nostram in jejúniis ; qui deceptoris discipuli fraude innocens tráderis ad supplicium Crucis, et super quem innocentem múnera accepta sunt captiónis ; da nobis, ut nec jurándo decipere próximos, nec nóxiis móribus studeámus pèrdere nosmetipsos : quin pólius patientiæ tuæ doctrinam sequéntes, intérnos, externosque valeámus evincere hostes. **A**. Amen.

Antífona 2. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, de manu contra legem agéntis et iniqui. *P.* Quoniam tu es patientia mea. **Y.** Deus, in te sperávi : Dómine, non confundar in ætérnum. *P.* Quoniam.

Orátio. Deus noster éripe nos de manu peccatóris ; qui pro nobis pœnam perférre dignátus es Crucis : ut tu solus sis patientia nostra ; qui pro nobis passus es sepultúram. **A**. Amen.

Antífona 3. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : longè fecerunt injusitiam suam. *P.* Dóminus justus concludet cervices peccatórum. **Y.** Sæpè expugnáverunt me à juventúte mea, dicat nunc Israël. *P.* Dóminus.

Hymnus. O Nazarène. *fol.* 147.

Orátio. Ecce, Dómine, supra Ecclesiæ tuæ dorsum iniquitas onerosa peccantium fabricata est superbórum ; cum incorrigibiles moribus, membra tua atrociter premunt. Da ergo, quæsumus, nobis, ita tolerantiae virtute fulciri, ut eos, quos in dorsum animæ nostræ sanandos portamus, salubriter nobiscum ad cœlestè stábulum reportémus : quò, uno ac singulári denário cum illis accepto, et nos de prædicatione mereámur percipere lucrum, et ipsi de obedientia capiant nobiscum præmium sempitérnum.

Pater noster.

Ad Vesperos.

Lauda. Dóminus illuminatio mea, et salus mea : quem timébo ?

Dóminus sit semper. **A**. Et cum.

Antífona. Júdica Dómine nocéntes me, et expúgna impugnántes me. Apprehénde arma et scutum : et exúrge, Deus, in adjutórium mihi. *Psalmus xxxiv.*

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti. *P.* Hæc me consolata est in humilitate mea : **Y.** Quia ei quium tuum vivificávit me. *P.* Hæc.

282 *Hymnus.* Verbum Patris. *fol.* 252.

Capitula. Deus qui in hac. *fol.* 241.

Lauda. Adhæsi testimoniis.

Et Orátio. Ab iniquitatis. *fol.* 277.

FEMIA SEITA.

Ad Matutinum.

Antífona. Dómine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me ? multi insúrgunt advérsùm me. *Psalmus iii.*

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui tribulant nos : sed tu multus es in misericórdiá quæ éras nos : in nullo enim formidábimus ab imminénti pressúra, si tantum tuá muniámur, Omnipotens, grátia. **A**. Amen.

Antífona 1. Tu mihi es refúgium à pressúra, quæ circumdedit me, Dómine : *P.* Exultatio mea redime me à circumdántibus me. **Y.** Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via, quæ egrediéris : Dómine, firmábo super te oculos meos. *P.* Exultatio mea.

Orátio. Tu nobis es Dómine refúgium à pressúra, quæ circumdedit nos : et ideò, qui patiendo pro nobis, exaltatio facta es nostra, redime nos à circumdántium inimicórum mscípula. **A**. Amen.

Antífona 2. Cùm mihi molésti essent, *P.* Induebam me cilicio. Et humiliábam in jejúnio ánimam meam. **Y.** Júdica Dómine nocéntes me, et expúgna impugnántes me. *P.* Induebam me.

Orátio. Da nobis Dómine, ut mortificationem inam circumferámus in corpore nostro ; qui nos vivificásti in corpore tuo : ut cùm molésti nobis fúerint inimici, non eámus contra illos reddituri vindictam ; sed indúti cilicio, nostrámque humilitatem in jejúnio ánimam, tibi Dómino in sinu nostro effúsam orationem deferámus acceptam. **A**. Amen.

Antífona 3. Exúrge Dómine, et inténde in judi-

cium meum; Deus meus, et Dominus meus in causa mea. *P.* Non supergaudeant de me inimici mei, neque dicant in corde suo: Devorabimus eum. *ŷ.* Confundantur et revereantur omnes simul, qui quaerunt animam meam. *P.* Non supergaudeant.

Oratio. Deus noster et Domine Jesu Christe, tu semper adesto in causa Ecclesiae tuae; per quam eam patienter discernas à cæteris; qui solus pro ea pertulisti vulnera passionis. *ñ.* Amen.

ñ. Contumelias, et impropèrium passus sum ab eis: et proximi mei, qui custodiébant latus meum, dicebant: Decipiámus eum, et prævalemus ei. Sed tu, Domine, mecum es quasi bellator fortis: cadant in obprobrium sempiternum: *P.* Et videam vindictam in eis: quia tibi revelavi causam meam. *ŷ.* Da filios eorum in fame, et deduc eos in manu gladii: sicut uxores eorum absque liberis, et viduae: et viri eorum interficiantur morte. *P.* Et videam. *Non dicatur Glória.*

Oratio. Quid tibi, Domine, à te formata creatura restituat, pro qua exprobrantium obprobria sustineas, solus sedens comminatione replétus es? Pro quibus ergo tanta passio vulnera sustulisti, quaesumus, ut eos, nec carnis passionibus dejici, nec laeterni patiaris bārathro dimergi. *ñ.* Amen.

In Laudibus.

Antiphona. In iniquitatibus ego conceptus sum: et in peccatis peperit me mater mea. Tibi soli peccavi, Domine, et malum coram te feci: miserere mei. *Psalms L.*

Oratio. Agnoscéntibus nobis iniquitates nostras, et propria tibi Domine pandentes piacula, ejulantes lachrymis, pectore verberato supplices oramus: ut avertas à nostris sceléribus faciem tuam; et deleas, quæ gessimus cuncta peccata: Crea itaque, Deus, in corde nostro, quod ames; et propitiatione solita dimitte, quod odis: ac si te crebro ad irascendum nostra iniqua exasperant vitia; tua te nobis placabilem reddat indulgentia copiosa. *ñ.* Amen.

Antiphona. Ecce in cælis est iudex meus, et conscius meus in excelsis.

Canticum Job (Cap. xvi).

Nunc ecce oppressit me dolor meus, * et in nihilum redacti sunt omnes artus mei.

Rugientes testimonium dicunt contra me, * et suscitator falsiloquus adversus faciem meam contradicens mihi.

Collégit furorem suum in me, et comminans mihi iniecit contra me dentibus suis: * hostis nimis terribilibus oculis me intultus est.

Aperuerunt super me ora sua, * exprobrantes percussérunt maxillam meam, satiati sunt pœnis meis.

Conclúsit me deus apud iniquum, * et in manus impiorum me tradidit.

283 Ego ille quondam opulentus, * contritus sum: Tenuit cervicem meam, et confrégit me, * et quasi jugum posuit sibi

Circumdedit me lanceis suis, convulneravit me: *

A lumbis meis non pepercit, et effudit in terra viscera mea.

Concidit in me vulnera, et super vulnus irruit in me quasi gigans. * Saccum meum consui super cutem meam, et operui cinere carnem meam.

Facies mea intumuit à fletu, * et palpebrae meae caligaverunt.

Hæc passus sum absque iniquitate manus meae, * cum exhiberem mundas ad Deum preces.

Terra ne operiat sanguinem meum, * neque inveniat in te locum latendi clamor meus.

Ecce enim in cælo testis meus, * et conscius meus in excelsis.

Oratio. Jesu Domine, qui dolorem Ecclesiae tuae, quod ad nihilum relacta sunt ossa ejus, pius gubernator intelligis; dum alios extra eam tentationum foeditas necat: concede nobis; ut, quia tu solus pro nobis tentatus es, passus es; tu nos à tentationibus et à passionibus nostris solus ipse eripias: quo testimonium nostrum intra tuam Ecclesiam ita sit utile, ut mereamur tibi sine fine placere. *ñ.* Amen.

Ad Matutinum. Antiphona. Deus Deus meus ad te de luce vigilo. Silvius in te anima mea, quam multipliciter et caro mea! *ŷ.* Sic in sancto apparui tibi, Deus, ut videam voluntatem tuam, et gloriam tuam.

Lauda. Cum senioribus juniores laudent nomen Domini. *Psalms cxlviii.*

Lectio libri Samuelis (Primi Reg. cap. xvii).

ñ. Deo gratias.

C Eo autem tempore, quo viderat Saül David egredientem contra Philisthæum, ait ad Abner principem militiae: De qua stirpe descendit hic adolescens? dixitque Abner: Vivat anima tua, rex, si novi. Et ait rex: Interroga tu, cujus filius sit iste puer. Cùmque regressus esset David, percussio Philisthæo, tulit eum Abner, et introduxit coram Rege Saül, caput Philisthæi habentem in manu sua. Et ait Saül ad David: De qua progénie es tu, ó adolescens? Dixitque David: Filius servi tui Isai Bethlehemitæ ego sum. (Cap. xviii.) Et factum est cum complisset loqui ad Saül: anima Jónathæ conglutinata est animæ David, et dilexit eum Jónathas quasi animam suam. Nam expoliavit se Jónathas tunicam, quæ erat vestitus, et dedit eam David, et reliqua vestimenta sua, usque ad gladium et arcum suum, et usque ad bälteum. Egrediebatur quoque David ad omnia quæcumque misisset eum Saül, et prudenter se agebat: posuitque eum Saül super viros belli, et acceptus est in oculis universi populi, maximèque in conspectu famulorum Saül. Porro cùm reverteretur percusso Philisthæo David, egressæ sunt mulieres de universis urbibus, cantantes, chorosque ducentes in occursum Saül regis, in tympanis lætitiæ, et in sistris. Et præcinebant mulieres laudantes, atque dicentes: Percussit Saül mille, et David decem millia. Iratus est autem Saül nimis, et displicuit in oculis ejus iste sermo: dixitque: Dederunt David decem millia, et mihi dederunt mille: quid ei superest nisi solum regnum? Non rectis ergo

oculis Saül aspiciēbat David ex die illa, et deinceps. Post diem autem alterum, invāsit spiritus Dōmini malus Saül, et prophetābat in médio domūs suæ: David autem psallēbat in manu suā, sicut per singulos dies: tenebātque Saül lanceam, et misit eam, putans quod configere posset David in pariete: et declināvit David à facie ejus secūndō. Et timuit Saül David, eò quòd esset Dōminus cum eo, et à se recessisset. Amōvit ergo eum Saül à se, et fecit eum tribūnum super mille viros: et egrediebātur, et intrābat in conspectu pōpuli. In omnibus quoque viis suis David prudētē se agēbat, et Dōminus erat cum eo. Vidit itaque Saül David quòd prudens esset nimis, et cœpit cavere eum. Onnis autem Israël, et Juda diligēbat David: ipse enim egrediebātur, et ingrediebātur ante eos. Dixit autem Saül ad David: Ecce filia mea major Merob, ipsam dabo tibi uxorem: tantūmodo esto vir fortis, et præliāre bella Dōmini. Saül autem reputābat, dicens: Non sit super illum manus mea, sed Philistinōrum. Ait autem David ad Saül: Quis ego sum, aut quæ est vita mea, aut cognatio patris mei in Israël, ut fiam gener regis? Factum est autem tempus, cūm debēret dari Merob filia Saül David, data est Hadriēli Molathitæ uxor. Dilēxit autem Michol filiam Saül alteram David, et nuntiātum est Saül, et placuit ei. Dixitque Saül: Dabo eam illi, ut fiat ei in scādalum, et sit super eum manus Philistinōrum. **284** Dixit ergo Saül ad David: In duābus rebus gener meus eris hodiē. Et mandāvit Saül servis suis: Loquimini ad David clam me, dicētes: Ecce places regi, et omnes servi ejus diligunt te. Nunc ergo esto gener regis. Et locūti sunt servi Saül in auribus David omnia verba hæc. Et ait David: Num parum vobis vidētur, generum esse regis? Ego autem sum vir pauper et tenuis. Et renuntiāverunt servi Saül, dicētes: Hujuscēmōdi verba locūtus est David. Dixit autem Saül: Sic loquimini ad David: Non habet necesse rex sponsāla, nisi tantūm centum præpūtia Philistinōrum, ut fiat ultio de inimicis regis. Porrò Saül cogitābat tradere David in mánibus Philistinōrum. Cūmque renuntiāssent servi ejus David, verba quæ dixerat Saül, placuit sermo in oculis David, ut fieret gener regis. Et post dies paucos surgens David, abiit cum viris, qui sub eo erant. Et percussit Philistinū ducētis viris, et attulit præpūtia eōrum, et annumerāvit ea regi, ut esset gener regis. Dedit itaque ei Saül Michol filiam suam uxorem. Et vidit Saül, et intellēxit quòd Dōminus esset cum David. Michol autem filia Saül diligēbat eum. Et Saül magis timere cœpit David: factusque est Saül inimicus David cunctis diēbus. Et egressi sunt principes Philistinōrum: à principio autem egressiōnis eōrum, prudētius se gerēbat David quān omnes viri Saül, et cēlebre factum est nomen ejus nimis. **¶** Amen.

Hymnus. Noctis tempus. Quære fol. 257.

Captula. In die tribulatiōnis nostræ, Dōmine, precem, quam effūdimus, suscipe: et extēnsis in nocte mánibus, quæ desiderāmus intēllige; occurre

animābus nostris optimus Consolator, et indulgentiāli favore existe Redemptor: et, qui nos acquisiti passione voluntariā, erue nos de laqueo venantis invictā potentiā.

Pater noster.

Lauda. Memēto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti. Hæc me consolata est in humilitate mea. ¶ Superbi iniquē agēbant usquequaque: à lege autem tua non declināvi.

Oratio. Spem quam dedisti nobis Dōmine, ipsa sit in humilitate nostra consolatio; quæ nobis erit in exultatiōne gloriæ plenitudo. ¶ Amen.

Ad Tertiā.

Proverbiōrum Salomōnis (Cap. xxv).

Deo grātiās.

B Fili, nubes, et caligo, et ventus, et plūviæ, non sequētes, vir gloriōsus, et promissa non complens. Patiētiā leniētur princeps, et lingua mollis confringit duritiā. Mel invenisti, cōmede quod sūfficit tibi, ne fortē satiātus évomas illud. Subtrahe pedem tuum de domo prōximi tui, nequādo satiātus tui oderit te. Jāculum, et glādius, et sagitta acūta, homo qui loquitur contra prōximum suum falsum testimoniū, Dens pūtridus, et pes lapsus, qui sperat super infidèle in die angūstiæ, et amittit palium in die frigiditatis. Arētum in nitro, et qui cantat cārmina cordi pessimo. Sicut tinea vestimēto, et termit ligno: ita tristitia viri nocet cordi. Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, da ei aquam bibere: prunas enim congregābis super caput ejus, et Dōminus reddet tibi. Ventus āquilo dissipat plūvias, et faciēs tristis linguam detrahēntem. Melius est sedēre in angulo dōmatis, quān cum muliere litigiōsa, et in domo commūni. Aqua frīgida animæ sitiēti, et nūntius bonus de terra longinqua. Fons turbātus pede, et vena corrūpta, justus cadens curam impio. Sicut qui mel multum cōmedit, non est ei bonum: sic qui scrutator est majestātis, opprimētur à gloriā. Sicut urbs patens, et absque murōrum āmbitu, ita vir, qui non potest in loquēdo cohibere spiritum suum. Cōmede, fili mi, mel, quia bonum est, et favum dulcissimum gutturi tuo. Sic et doctrina animæ tuæ: quam cūm invēneris, habēbis in novissimis spem, et spes tua non perbit. **¶** Amen.

Lectio libri Samuēlis (Primi Reg. cap. xix).

¶ Deo grātiās.

In illis diēbus: Locūtus est Saül ad Jónathan filium suum, et ad omnes servos suos, ut occiderent David. Porrò Jónathas filius Saül diligēbat David valdē, et indicāvit Jónathas David, dicens: Quærit Saül pater meus occidere te: quāpropter observa te, quæso, manē, et manēbis clam, et abscondēris. Ego autem egrēdiens stabo juxta patrem meum, in agro ubicūmque fuerit: et ego loquar de te bona ad patrem meum: et quodeūmque videro, nuntiābo tibi. Locutusque est Jónathas de David bona ad patrem suum: dixitque ad eum: Ne pecces rex in servum tuum David, quia non peccāvit tibi, **285**

285 et opera ejus bona tibi sunt valdè. Et posuit animam suam in manu tua, et percussit Philisthæum, et fecit Dóminus saltem magnam universò Israéli: vidisti, et lætatus es. Quare ergo peccas in sanguine innocio, interficiens David, qui est absque culpa? Quod cum audisset Saül, placatus voce Jónathæ, juravit: Vivit Dóminus, quia non occidetur. Vocavit itaque Jónathas David, et indicavit ei ómnia verba hæc: et introduxit Jónathas David ad Saül, et fuit ante eum, sicut fuerat heri et nudiustertius. Motum est autem rursùm bellum: et egressus David, pugnavit adversus Philistiim: percussitque eos plagâ magnâ, et fugerunt à facie ejus. Et factus est spiritus Dómini malus in Saül: sedebat autem in domo sua, et tenebat lanceam: porrò David psallēbat in manu sua. Nisusque est Saül configere lanceâ David in pariete, et declinavit à facie Saül: lancea autem casso vultu perlata est in parietem, et David fugit, et salvatus est nocte illâ. Misit autem Saül satellites suos nocte in domum David, ut custodirent eum, et interficerētur manè. Quod cum annuntiasset David Michol uxor sua, dicens: Nisi salvaveris te nocte hac, cras morieris: et deposuit eam per fenestram. Porrò ille abiit, et fugit, et salvatus est. Tulit autem Michol staturam, et posuit eam super lectum, et pellem pilosam caprarum posuit ad caput ejus, et operuit eam vestimentis. Misit autem Saül apparitores, qui raperent David: et responsum est quòd ægrotaret. Rursùmque misit Saül nuntios, ut viderent David, dicens: Afferte eum ad me in lecto, ut occidatur. Cùmque venissent nuntii, inventum est simulachrum super lectum, et pellis caprarum ad caput ejus. Dixitque Saül ad Michol: Quare sic inlusisti me, et dimisisti inimicum meum, ut fugeret? Et respondit Michol ad Saül: Quia ipse locutus est mihi: Dimitte me, aliòquin interficiam te. David autem fugiens, salvatus est, et venit ad Sámuel in Rámatha, et renuntiavit ei ómnia quæ fecerat sibi Saül: et abierunt ipse et Sámuel, et morati sunt in Naioth. Nuntiatum est autem Saüli à dicentibus: Ecce David in Naioth in Rámatha. Misit ergo Saül lictores, ut raperent David: qui cum vidissent cuneum prophetarum vaticinantium, et Sámuel stantem super eos, factus est etiam Spiritus Dómini in illis, et prophete cœperunt etiam ipsi. Quod cum nuntiatum esset Saüli, misit et alios nuntios: prophetaverunt autem et illi. Et rursùm misit Saül tertios nuntios: qui et ipsi prophetaverunt. Et iratus iracundiâ Saül, abiit etiam ipse in Rámatha, et venit usque ad cisternam magnam, quæ est in Socho, et interrogavit, et dixit: In quo loco sunt Sámuel et David? Dictumque est ei: Ecce in Naioth sunt in Rámatha. Et abiit in Naioth in Rámatha, et factus est etiam super eum Spiritus Dómini, et ambulabat ingrediens, et prophetabat usque dum veniret in Naioth in Rámatha. Et expoliavit se etiam ipse vestimentis suis, et prophetavit cum cæteris coram Sámuel, et cecinit nudus totâ die, et nocte. Unde et exivit pro-

PATROL. LXXXVI.

A verbum: Num et Saül inter prophetas? (Cap. xx.) Fugit autem David de Naioth, quæ erat in Rámatha, veniensque locatus est coram Jónathæ: Quid feci? quæ est iniquitas mea, et quod peccatum in meum in patrem tuum, quia quærit animam meam? Qui dixit ei: Absit, non morieris: neque enim faciet pater meus quicquam grande vel parvum, nisi prius indicaverit mihi: hunc ergo celavit pater meus sermōnem me tantummodò? nequiquam erit istud. Et juravit rursùm Davidi. Et ille ait: Scit profectò pater tuus, quia inveni grātam in oculis tuis, et dicit: Nesciat hoc Jónathas, ne fortè contristetur. Quinimò vivit Dóminus, et vivit anima tua, quia uno tantum (ut ita dicam) gradu, ego morsque dividimur. Et ait Jónathas ad David: Quodcúmque dixerit mihi anima tua, faciam tibi. Dixit autem David ad Jónatham: Ecce calendæ sunt crastino, et ego ex more sedere soleo juxta regem ad vescendum: dimitte ergo me ut abscondar in agro usque ad vesperum dièi terti. Si respiciens requisierit me pater tuus, respondebis ei: Rogavit me David, ut iret celerrimè in Bèthlehem civitatem suam: quia victimæ solennes ibi sunt universis contribulibus ejus. Si dixerit, Benè: pax erit servo tuo: si autem fuerit iratus, scito quia comp'eta est malitia ejus. Fac ergo misericordiam in servum tuum: quia sœdus Dómini me famulum tuum tecum inire fecisti. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Deus vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo, Dómine. Sicut in repromissionē tua, Deus Deus meus: convertantur inimici mei retrò. *ψ*. Misere mihi Dómine, quoniam conculcavit me homo: totâ die bel-lans tribulavit me.

286 *Oratio.* Deus vitam nostram annuntiamus tibi, quoniam inferna moriendo vicisti: tu enim firma, quæ nostra agnoscis; qui solus inspector es cordis: Pone quæsumus in conspectu tuo lachrymas nostras: ut repromissionis percipiant donum; dum per eam sanctum paraverimus indulgentiæ fructum. *ñ*. Amen.

Antiphona 2. Non erubescant in me qui expectant te Dómine, Deus virtutum. Quoniam propter te portavi obprobrium: operuit confusio faciem meam. Accede nunc, Dómine, ad animam meam, et redime eam: propter inimicos meos libera me. *ψ*. Quoniam zelus domus tue comedit me: et obprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

Oratio. Non erubescant in nobis Dómine Deus virtutum, qui te expectant de humanis actibus iudicium esse facturum: ut Crucis tuæ potentia et placitos nos tibi operarios salutis exhibeat, et celestis militiæ curiam de nostris actibus contritari non sinat. *ñ*. Amen.

Antiphona 3. Lingua mea meditabitur justitiam tuam, Dómine: totâ die laudem tuam: dum confusi et reveriti fuerint omnes qui quærent mala mihi. *ψ*. Deus in te speravi, Dómine, non confundatur in æternum, qui habitat in Hierusalem.

ñ. Posuerunt me inimici mei in angustia: et

amaritudini tradidit me, quem diligebam. *P.* Sinè causa vulneravit me : tu Dómine libera me. *ŷ.* Etenim homo pacis meæ, in quem ego sperabam : qui edebat panes meos. *P.* Sinè.

Preces. Rogamus te, Rex sæculorum Deus sancte, *P.* Jam miserere : peccavimus tibi. *ŷ.* Jesu Redemptor, qui solus victima factus es mundo, Patri gratissima, nos clemens tu libera. *P.* Jam. *ŷ.* Quo moriente, terra contremuit, è monumentis sepultos pariens ad fidem credentium. *P.* Jam. *ŷ.* Qui in sepulchro quiescis positus, tuâ quiete mortuos resoves, inferna percütis. *P.* Jam. *ŷ.* Qui sepulchráli lapide clauderis, et resurgis custódiibus nesciis, purga nos à vitiiis. *P.* Jam.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Oratio. Lingua nostra, Dómine, meditetur justitias tuas : ut laus tua totâ die ex ore nostro procedat in eo, quod passionis tuæ à nobis prædicata fuerit glória : ut in ea justitia, quâ ex fide vivimus, et nunc et semper sine fine laudemus.

Pater noster.

Lectio libri Ezechiélis Prophætæ (Cap. xxxv).

ŷ. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hominis pone faciém tuam adversum montem Seir : et extendam manum meam super te, et dabo te desolatam atque desertum. Urbes tuas demoliar, et tu desertus eris : et scies quia ego Dóminus. Eò quòd fueris inimicus sempiternus, et concluseris filios Israël in manu gládii in tempore iniquitatis extremæ. Propterea vivo ego, dicit Dóminus Deus : quoniam sanguini tradam te, et sanguis persequetur te : et dabo montem Seir desolatam et desertum : et auferam de eo euntem, et redeuntem. Et implebo montes ejus occisorum suorum : et in collibus suis, atque in vallibus suis, et in torrentibus interfecit gladio cadent. In solitudines sempiternas tradam te, et civitates tuæ non inhabitabuntur : et scies quia ego Dóminus. *ŷ.* Amen.

Antiphona. Ecce enim Deus adjuvat me : et Dóminus susceptor meus est animæ meæ, reddens mala inimicis meis. *ŷ.* Deus in nómine tuo salvum me fac : et in virtute tua libera me.

Oratio. Adjuva nos, Deus salutáris noster, qui susceptor es animarum nostrarum ; ut in nómine sancto tuo lætemur : et qui censémur vocabulo Christi, mereámur ejus participio perfrui : sicque æterna consequámur gaudia, et præsentia superemus advérsa ; ut per ónnia te laudemus ; et te in nobis esse gaudeámus. *ŷ.* Amen.

Antiphona 2. Ecce elongavi fugiens : et mansi in solitudine. *P.* Expectabam Dóminum, qui salvaret me à pusillo ánimo, et tempestate. *ŷ.* Præcipita Dómine, et divide linguas eorum : quoniam vidi iniquitatem, et contradiciónem in civitate. Die ac nocte circumdabit eam super viros ejus.

Oratio. Ecce, Dómine, positi in perturbatióne mundána, quietem solitudinis eligentes, elongari su-
giendo à terrenis actibus cupimus ; ut à pusillo áni-

mo, et tempestate salvémur : Qui ergo nunc locorum præparatam réquiem expectámus ; præbe nobis, ut exémpto humano strépitu, in sola dulcedinis tuæ contemplatióne lætémur. *ŷ.* Amen.

287 *Antiphona 3.* Prótege me, Dómine, à coævatu malignantium : et à multitudine operantium iniquitatem libera me. *ŷ.* Eripe me Dómine ab hómine malo : à viro iniquo et doloso libera me.

ŷ. Quare tristis es ánima mea : et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam *P.* Conditëbor illi. *ŷ.* Ingrédiar in locum tabernaculi admirabilis : usque ad domum Dei. In voce exultatiónis, et confessiόνis confitëbor illi.

Preces. Miserere mei Dómine, *P.* Qui potens es in misericórdia. *ŷ.* Morte tuâ nos libera. *P.* Qui. *ŷ.* Salva nos tuo vulnere. *P.* Qui. *ŷ.* Crux tua nos vivificet. *P.* Qui. *ŷ.* Te moriente, vivámus. *P.* Qui.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Oratio. Prótege nos, Dómine, à conventu malignantium inimicorum ; qui Crucis pertulisti obróbrum : ut qui contra te linguas suas exacerunt ut gládium ; saluberrimo tuæ grátiae dono conquististi, devorantur Ecclésiæ morsu.

Pater noster.

Ad Vesperos.

Lauda. Sol agnovit occasum suum. Posuisti ténebras, et facta est nox.

Antiphona. Misericórdia mea Deus et refúgium meum : susceptor meus, et liberátor meus. *Psalms* CXLIII.

Lauda. Pauper sum ego, et dolens : et salus vultus tui Deus suscepit me. *ŷ.* Laudabo nomen Dei mei eum cántico : magnificabo eum in laude.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capitula. Nonarum horarum. fol. 173.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo. folio 281.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Psalms* III.

Oratio. Quamvis Dómine. fol. 141.

Antiphona 1. Deus conterere dentes inimicorum : molas leonum confringe. Ut ad nihilum devéiant, velut aqua decurrrens. Ut lætetur justus cum viderit vindictam impiorum. *ŷ.* Verè útiqúe justitiam loquimini : rectè judicáte, filii hominum.

Oratio. Deus, qui admirábili responsiόνis objectu dentes conteris inimicorum ; molasque frangis leonum : dum et interrogatióibus eorum inexpugnabile præparas telum ; et eorum clamóribus insultans, vivéntem te osténdis post vúlnera crucifixum : frange nunc, quæsumus, sequéntium contra te inimicorum audáciam : ut ad nihilum, velut decurrrens aqua, devéiant, qui malitiæ suæ géstiant intrâ tuam Ecclésiám spargere documénta. *ŷ.* Amen.

Antiphona 2. Occupaverunt animam meam inimici mei, Dómine : inruerunt in me fortes. Ecce ipsi loquuntur adversum me : et gládus in labiis eorum. Disperge illos in virtute tua : et destrue eos protector meus. *ŷ.* Eripe me de inimicis meis Deus meus : et ab insurgéntibus in me libera me.

Oratio. Occupantes animam tuam, Christe Dómine, fortes, super te ácritér inuérunt; cum tómpore passiónis cúnctis super te inruit superlórum: et ideo quæsumus, ad precem Ecclésiæ tuæ jam respice et cruentum hostis de manu gládium tolle: ut mórone suo dectsum séntiat; cùm per eos, quos temérat, fidei tuæ cognóverit prædicari doctriam. *ñ.* Amen.

Antiphona 3. Deus in adiutórium meum inténde: Dómine ad adiuvándum me festína. Confundántur et revereántur qui quæerunt ánimam meam: *ÿ.* Avertántur retrórsùm, et confundántur, qui cógitant mihi mala.

Oratio. Deus, in adiutórium nostrum Inténde: ut qui passiónibus tuis communicáre votis sinceríssimis anhelámus, adiutórem te nostrum in ipsis nostris conátibus sentíamus. *ñ.* Amen.

ñ. In via, quam ambulábam, absconderunt mihi muscipulam. Considerábam in dexteram, et vidébam: nec erat qui me cognósceret. Péríit fuga á me, et non est qui requirat ánimam meam. *ÿ.* Ut quid, Dómine, in oratióne mea avértis faciém tuam á me?

Oratio. Effundéntibus nobis in conspéctu tuo oratióne nostram, Dómine, miséricors adiutor assiste: esto nostra protectio, qui es nostra redemptio: Sensus nostros sub tua benignitate dirige; et sémitas nostras plácida directiône cognósce: ut inter absconditos in hac via tua, quâ gradimur, láqueos, ita tui desidério percúrámus; ut in plácitam tibi partem fidei vestigio occurrámus. *ñ.* Amen.

Antiphona. Tibi soli peccávi Dómine, malum coram te feci: miserére mei. *P.salm. l.*

288 Oratio. Tibi soli peccávimus. *fol. 276.*

Antiphona. Factus sum in derisum totá die: et omnes subsannant me.

Canticum. Seduxisti me. *fol. 276.*

Ad Matutinum.

Antiphona. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. *ÿ.* Sitívit in te ánimam meam, quàm multipliciter tibi et caro mea. In terra desérta, in via et inaquósa.

Lauda. Omnis spíritus laudet nomen Dómini. *Psalms c1.*

Lectio libri Samuélis (Primi Reg. cap. xxi).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Venit David in Nobé ad Achímelech sacerdotem: et obstúpuit Achímelech, eò quòd venisset David. Et dixit ei: Quare tu solus, et nullus est tecum? Et ait David ad Achímelech sacerdotem: Rex præcepit mihi sermónem, et ait: Nemo sciat rem, propter quam á me missus es, et cuiusmodi tibi præcepta déderim: nam et púeris condixi in illum et illum locum. Nunc igitur si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quicquid invéneris. Et respondens sacerdos ad David, ait ei: Non habeo panes láicos ad manum, sed tantum panem sanctum: si mundi sunt púeri, máximè á muliéribus? Et respondit David sacerdoti, et dixit ei: Equidém, si de molíeribus ágitur: continúimus nos ab heri, et nudiustertius, quando egrediebámur, et fuérunt vasa

puerórum sancta: porró via hæc polláta est, sed ea ipsa hódie sanctificábitur in vasis. Dedit ergo ei sacerdos sanctificátum panem: neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propoitiónis, qui subláti fúerant á faciè Dómini, ut poneréntur panes cárdi. Erat autem ibi vir de servis Saül, in die illa, intus in tabernáculo Dómini: et nomen ejus Doëg Iduæus, potentíssimus pastor Saül; hic pascebat iulas Saül. Dixit autem David ad Achímelech: Si habes húc ad manum gládium, aut hastam? da mihi, quia gládium meum, et arma mea non tuli mecum: sermo enim veis urgebat. Et dixit sacerdos: Ecce hic gládus Góliath Philisthæi, quem percussisti in Vallem terebínthi, est involútus pállio post ephod: si istum vis tollere, tolle: neque enim est, híc álius absque eo. Et ait D. vii: Si non est híc álius absque eo, da mihi eum. Surrexit itaque David, et fugit in die illa á faciè Saül: et venit ad Achis regem Geth: dixeruntque servi Achis, cùm vidissent David: Numquid non iste est David rex terræ? nonné húc cantábant per choros, dicéntes: Percussit Saül mille, et David decem millia? Pósuit autem David sermónes istos in corde suo, et extimuit valdè á faciè Achis regis Geth. Et mutávit os suum coram Achis, et conlabébatur inter manus eórum, et impingebat in óstia portæ, defluebántque salivæ ejus in barbam. Et ait Achis ad servos suos: Vidístis hóminem insánium: quare adduxístis eum ad me? An desunt nobis furtíosi, quia introduxístis istum, ut fúeret me præsenté? dimitte illum: hinc ne ingrediátur domum meam? (*Cap. xxii.*) Abiit ergo inde David, et fugit in spelúncam Odóllam. Quod eam au lissent fratres ejus, descendérunt ad eum illuc. Et convenérunt ad eum omnes, qui erant in angústia constitúti, et oppréssti á rege aliéno, et amáro ánimo: et factus est eórum princeps, fuerántque cum eo quasi quadringénti viri. Et profectus est David inde in Maspha, quæ est Moab: et dixit ad regem Moab: Máneat, oro, pater meus et mater mea vobiscum, donec sciam quid faciát mihi Deus. Et reliquit eos ante faciém regis Moab: manserúntque apud eum cunctis diébus, quibus David fuit in præsidio. Dixitque Gad prophéta ad David: Noli manère in præsidio, proficiscere, et vade in terram Judá. Et profectus David, et venit in saltum Hareth. Et audivit Saül quòd apparuisset David, et viri qui erant cum eo. Saül autem cùm manéret in Gábaa, et esset in némore, quod est in Rama, hastam manu tenens, cunctique servi ejus circumstárent eum, ait ad servos qui assistébant ei: Audite filii Jémini: numquid ómnibus vobis dabit filius Isaí agros et vineas, et univérso vos faciet tribunos, et centuriónes: quóniam conjurástis omnes advérsùm me, et non est qui mihi renúntiet, máximè cùm et filius meus fœdus inferit cum filio Isaí? Non est qui vicem meam dóleat ex vobis, nec qui annúntiet mihi: eò quòd suscitáverit filius meus servum meum advérsùm me, insidiántem mihi usque hódie. Respondens autem Doëg Iduæus, qui ei assistébat, et erat primus inter servos Saül. Vidi.

inquit, filium Isai in Nobæ, apud Achimelech filium Achitob sacerdotem. Qui consuluit pro eo Dominum, et citaria dedit ei : sed et gladium Goliath Philisthæi dedit illi. Misit ergo rex ad accersendum Achimelech filium Achitob, **289** sacerdotem, et omnem domum patris ejus, sacerdotum, qui erant in Nobæ, qui venerunt universi ad regem. Et ait Saül ad eos : Audi filii Achitob. Qui respondit. Præstò sum domine. Dixitque ad eum Saül : Quare conjurastis adversum me, tu et filius Isai ; et dedisti eis panes et gladium, et consulisti eis Dominum, ut consurgeret adversum me, insidiator usque hodiè permanens ? Responditque Achimelech regi, et ait : Et quis in omnibus servis tuis, sicut David fidelis, et gener regis, et pergens ad imperium tuum, et gloriosus in domo tua ? Num hodiè cœpi consulere pro eo Dominum ? absit hoc à me : ne suspicetur rex adversus servum suum rem hujuscemodi in universa domo patris mei : non enim scivit servus tuus quicquam super hoc negotium vel modicum vel grande. Dixitque rex : Morte morieris Achimelech, tu, et omnis domus patris tui. Et ait rex emissariis, qui circumstantabant eum : Convertimini, et interficite sacerdotes Domini : nam manus eorum cum David est : scientes quod fugisset, et non indicaverunt mihi. Noluérunt autem servi regis extendere manum suam in sacerdotes Domini. Et ait ad Doëg Idumæum : Convertere tu, et inruæ in sacerdotes Domini. Conversusque Doëg Idumæus, inruit in sacerdotes Domini, et trucidavit in die illa octoginta quinque viros vestitos ephod lineo. Nobæ autem civitatis sacerdotum percussit in ore gladii, viros et mulieres, parvulos et lactantes, bovem et asinum, et ovem in ore gladii. Evadens autem unus filius Achimelech, filii Achitob, cujus nomen erat Abiathar, fugit ad David, et annuntiavit ei quod occidisset Saül sacerdotes Domini. Et ait David ad Abiathar : Sciëbam in die illa, quod cum ibi esset Doëg Idumæus, proculdubio annuntiaret Saüli : ego sum reus omnium animarum patris tui. Mane mecum, si quis quaesierit animam meam, quaeret et animam tuam, mecumque servaberis. (Cap. xxiii.) Et nuntiaverunt David, dicentes : Ecce Philisthim oppugnant Ceilam, et diripiunt áreas. Consuluit igitur David Dominum, dicens : Nunc vadam, et percütiam Philisthæos istos ? Et ait Dominus ad David : Vade, et percüties Philisthæos, et salvabis Ceilam. Et dixerunt viri, qui erant cum David, ad eum : Ecce nos hic in Judá consistentes timemus : quanto magis si iterum in Ceila adversum agmina Philistinorum ? Iursum ergo David consuluit Dominum. Qui respondens, ait : Surge, et vade in Ceila : ego enim tradam Philisthæos in manu tua. Abiit ergo David, et viri ejus in Ceila, et pugnavit adversum Philisthæos, et alëgit juménta eorum, et percussit eos plagâ magnâ : et salvavit David habitatores Ceilæ. Porrò eo tempore, quo fugiebat Abiathar filius Achimelech ad David in Ceilam, ephod secum habens descenderat. Nuntiatumque est Saüli quod venisset David in Ceila : et ait Saül : Tradidit eum Dominus in manus meas,

conclususque est, introgressus urbem, in qua portæ et seræ sunt. Et præcepit Saül omni populo, ut ad pugnam descenderet in Ceilam : et obsideret David et viros ejus. Quod cum rescisset David, quia præpararet ei Saül clam manum, dixit ad Abiathar sacerdotem : Applica ad me ephod. Et ait David : Domine Deus Israël, audivit saniam servus tuus, quod disponat Saül ventre in Ceilam, ut evértat urbem propter me : Si tradent me viri Ceilæ in manu ejus ? et si descendet Saül sicut audivit servus tuus ? Domine Deus Israël indica servo tuo. Et ait Dominus : Descendet. Dixitque David : Si tradent viri Ceilæ me, et viros qui sunt mecum, in manus Saül ? Et dixit Dominus : Tradent. Surrexit ergo David et viri ejus quasi sexcenti, et egressi de Ceila, huc atque illuc vagabantur incerti : nuntiatumque est Saül quod fugisset David de Ceila. Quamobrem dissimulabat extræ. Morabatur autem David in deserto in locis fortissimis, mansitque in montem solitudinis Ziph : quaerebat tamen eum Saül. cunctis diebus : et non tradidit eum Deus in manus ejus. Et vidit David quod egressus est Saül ut quaereret animam ejus. Porrò David erat in deserto Ziph in silva. Et surrexit Jónathas filius Saül in sylvam, et confortavit manus ejus in Domino, dixitque ei : Ne timeas : neque enim inveniet te manus Saül patris mei, et tu regnabis super Israël, et ego ero tibi secundus, sed et Saül pater meus scit hoc. Percussérunt igitur uterque sedes coram Domino : mansitque David in silva : Jónathas autem reversus est in domum suam.

C ñ. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capitula. Multis te pro nobis vulneribus, bone Christo, confossum credimus, et fatemur, cum excéptis suppliciis carnis, et loquens, **290** et tacens dolores sustines passionis : te etenim loquente blasphemasse declamant ; qui converti debuerant : et te tacente, in furoris cópiam exardescunt ; qui humilitatis tuæ mansuetudinem non verentur : da ergo nobis, ut, qui passionis tuæ dolores concinimus, à nostris doloribus liberemur : ut magno discretiónis articulo præditi, et loquentes de te, et prædicantes, quæ vera sunt ; et tacere nostrum sit utile, et loqui æternam nobis proficiat ad mercèdem.

Pater noster.

D *Lauda.* Memor sui judiciòrum tuòrum, Domine à sæculo : et consolatus sum. †. Defectio tenuit me, pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

Oratio. Memores tui in nocte Domine, legem tribue custodire : et qui de te nec in tribulationibus silent, numquam à tuis sermonibus claudicant ; sed fixa stabilitate perdurent. ñ. Amen.

Ad Tercium

Lectio libri Proverbia rum (Cap. xxii).

ñ. Deo grátus.

Fili, Melius est nomen bonum, quam divitum multæ : super aurum et argentum, grátia bona. Dives et pauper obviaverunt sibi : utriusque operatòr est Dominus. Cæcibus videt malum, et abscondet se ;

innocens pertransiit, et afflicus est damno. Finis A
modestis timor Domini, divitiarum et gloria et vita.
Arma et gladius in via perversi: custos animarum suarum
longè recedit ab eis. Proverbium est: Adolescens
juxta viam suam, etiam cum sederit, non recedit
ab ea. Dives pauperibus imperat: et qui accipit
mutuum, servus est senerantis. Qui seminat iniqui-
tatem, metet et mala, et virgam irarum suarum consum-
mabit. Qui pronus est ad misericordiam, benedic-
tur: de panibus enim suis dedit pauperi. *ñ. Amen.*

Lectio libri Samuelis (Primi Reg. cap. xxiii).

ñ. Deo gratias.

In illis diebus: Ascenderunt Ziphæi ad Saül in
Gábaa, dicentes: Nonne David latitat apud nos in
locis tutissimis silvarum, in colle Háchila, qui est ad
dexteram deserti? Nunc ergo, sicut deliberavit ani-
ma tua ut descenderes, descende: nostrum autem
erit ut tradamus eum in manu regis. Dixitque Saül:
Benedicti vos à Domino, qui doluistis vicem meam.
Abste, oro, et diligentius properate, et curiosius
agite, et considerate locum ubi sit pes ejus, vel quis
viderit eum ibi: recogitat enim de me, quod callide
insidiat ei. Considerate et videte omnia latibula
ejus, in quibus absconditur: et revertimini ad me
ad rem certam, et vadam vobiscum: quod si etiam
in terram se obstruxerit, præscrutabor eum in
multis millibus Judæ. At illi surgentes abierunt in
Ziph ante Saül: David autem et viri ejus erant in
deserto Maon, in campatribus, ad dexteram Lesi-
muth. Abiit ergo Saül et socii ejus ad querendum:
et nuntiatum est David, statimque descendit
ad petram, et versabatur in deserto Maon: quod
cum audisset Saül, persecutus est David in deserto
Maon. Et ibat Saül in latum montis ex parte una:
David autem et viri ejus erant in latere montis ex
parte altera: porrò David desperabat se posse eva-
dere à facie Saülis: itaque Saül et viri ejus in mo-
dum coronarum cingebant David et viros ejus, ut ca-
perent eos. Et nuntius venit ad Saül, dicens: Festi-
na, et veni, quoniam inluderunt se Philistiim su-
per terram. Reversus est ergo Saül desistens perse-
qui David, et perrexit in occursum Philistinorum:
propter hoc vocaverunt locum illum, Petram divi-
dentem. Ascendit ergo David inde: et abiit in locis
tutissimis Engáddi. Cumque reversus esset Saül cum
tria millia electorum virorum ex omni Israël, per-
rexit ad investigandum David et viros ejus, etiam
super abruptissimas petras, quæ solis iberibus per-
vixæ sunt. Venit ad caulas ovium, quæ se offerrebant
vivanti: eratque ibi spelunca, in quam ingressus est
Saül, ut purgaret ventrem: porrò David et viri ejus
in interiori parte speluncæ latébant. Et dixerunt
servi David ad eum: Ecce dies, de qua locutus est
Dominus ad te: Ego tradam tibi inimicum tuum,
ut facias ei sicut placuerit in oculis tuis. Surrexit
ergo David, et præcudit oram chlamydis Saül silen-
ter. Post hæc percussit eum, eò quod abs-
disset oram chlamydis Saül. Dixitque ad viros suos:
Propitius sit mihi Dominus, nec faciam hanc rem

Domino meo, christo Domini, ut mittam manum
meam in eum, quia christus Domini est. Et confré-
git David viros sermonibus, et non permisit eos, ut
consurgerent in Saül: porrò Saül exurgens de spe-
lunca, pergébat cæpto itinere. Resurrexit autem et
David post eum: et egressus de spelunca, clamavit
post tergum Saülis, dicens: Domine mi rex. Et
respexit Saül post se: **291** et inclinans se David
pronus in terra, adoravit, dixitque ad Saül: Quare
audis verba hominum loquentium, David querit
malum adversum te? Ecce hodiè viderunt oculi tui,
quòd tradidit te Dominus in manu mea in spelunca:
et cogitavi ut occiderem te, sed pepercit tibi oculus
meus: dixi enim: Non extendam manum meam in
domino meo, quia christus Domini est. Quin potius
pater mi, vide, et cognosce oram chlamydis tuæ in
manu mea: quomodo cum præciderem summitatem
chlamydis tuæ, nolui extendere manum meam in te.
Animadvertite, et vide, quoniam non est in manu
mea malum, neque iniquitas, neque peccavi in te:
tu autem insidiaris animæ meæ ut auferas eam. Jú-
dicet Dominus inter me et te, et ulciscatur me Do-
minus ex te: manus autem mea non sit in te. Sicut
et in proverbio antiquo dicitur: Ab impiis egredi-
tur impietas: manus ergo mea non sit in te. Quem
sequeris? canem mortuum persequeris, et pulicem
unum. Sit Dominus iudex, et júdicet inter me et te:
et videat, et júdicet causam meam, et eruat me de
manu tua. Cum autem compleret David loqui ser-
mões hujuscemodi ad Saül, dixit Saül: Numquid
vox tua hæc est, fili mi, David? Et levavit Saül vo-
cem suam, et flevit: dixitque ad David: Justior es
tu quam ego: tu enim tribuisti mihi bona: ego
autem reddidi tibi mala. Et tu indicasti hodiè quæ
feceris mihi bona: quomodo tradiderit me Dominus
in manu tua, et non occideris me. Quis enim cum
invenerit inimicum suum, dimittet eum in via bona?
Sed Dominus reddat tibi vicissitudinem hanc, pro
eò quòd hodiè operatus es in me. Et nunc quia scio
quòd certissimè regnaturus sis, et habiturus in
manu tua regnum Israël: jura ergo mihi in Domi-
num, ne deleas semen meum post me, neque auferas
nomen meum de domo patris mei. Et juravit
David Saüli. Abiit ergo Saül in domum suam: et
David et viri ejus ascenderunt ad tutiora loca deser-
ti. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Ad defensionem meam attende, Do-
mine. Eripe à fratre animam meam: et de manu
canis unicam meam. Salva me, rex meus, et Deus
meus. *ñ.* Ne discedas à me: quoniam tribulatio
proxima est: et non est qui adjuvet.

Oratio. Ad defensionem Ecclesiæ respice pastor
animarum, Domine Jesu Christe, liberans misericor-
diter animas nostras de ore leonis: cujus anima à
fratre et manu liberata est canis. *ñ. Amen.*

Antiphona 2. Firmamentum meum, et refugium es
tu, Deus meus. Eripe me de manu contra legem
agentis, et iniqui: *ñ.* Quoniam tu es patientia mea
Domine: spes mea à juventute mea.

Oratio. Firmamentum nostrum atque refugium, te Dominum poscimus crucifixum : ut de manu peccatoris nos liberans, in locum munus coronandos statuas. *A.* Amen.

Antiphona 3. Quare, Domine, abjicis animam meam, avertis faciem tuam a me? Pauper sum ego, et remuneratus ab adolescentia. Longe sociasti a me amicum, et sodalem, notum meum abstulisti. *Y.* In me pertransierunt ire tuæ, et terrores tui conturbaverunt me.

A. Deus meus salva me de manu impii : de manu iniqui, et nocentis : quia tu es expectatio mea Deus. Domine, fiducia mea ab adolescentia mea *Y.* Eripe me, Domine, ab homine malo : a viro iniquo libera me.

Preces. Miserere, Domine, supplicantibus ; *P.* Et dona nobis veniam. *Y.* Quem passum, Christe Domine, pro nobis esse credimus. *P.* Tu. *Y.* Quem verberatum alapis fatemur, et supplicii. *P.* Et. *Y.* Quem terra trinnuit mortuum ; quo resurgente lætatur. *P.* Tu. *Y.* Jam morte tua liberi capiamus regnum cœli. *P.* Et dona.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capitula. Indigentia nostræ, inopiam bono Christe considera : ne, quando avertis a nobis faciem tuam, abjicias animam nostram : ut, qui pauperes, et remunerati ab adolescentia sumus ; deliciis aliquando recreati cœlestibus, æternam nos vestitos immortalitate lætemur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Hieremias Propheta (Cap. v).

A. Deo gratias.

Hæc dicit Dominus : Audi popule, qui non habes cor : qui habentes oculos, non videtis. Me ergo non timebitis, ait Dominus : et a facie mea non dolébitis? Qui posui arenam terminum mari, præceptum sempiternum, quod non præteribit : et commovebuntur, et non poterunt ; et intumescunt fluctus ejus, et non transibunt illuc : **292** populo autem huic factum est cor incredulum et exasperans, recesserunt et abiérunt. Et non dixerunt in corde suo : Metuamus Dominum Deum nostrum, qui dat nobis pluviam temporaneam et serotinam in tempore suo ; plenitudinem annuæ messis custodiéntem nobis. Iniquitates vestrae declinaverunt ab eo : et peccata nostra prohibuerunt bonum a nobis : qui inventi sunt in populo meo impii insidiantes quasi aucupes, laqueos ponentes et pedicas ad capiéndos viros. Sicut decipula plena avibus, sic domus eorum plenæ dolo : quia magnificati sunt et ditati. Incrassati sunt et impinguati : et præterierunt sermones meos pessimè. Causam viduæ non judicaverunt, causam pupilli non direxerunt, et iudicium pauperum non judicaverunt. Numquid super his visitabo, dicit Dominus? aut super gentem hujuscemodi non ulciscetur anima mea? Stupor et mirabilia facta sunt in terra : prophetae prophetabant mendacium, et sacerdotes applaudé-

bant manibus suis : et populus meus dilexit talia : quid igitur fiet in novissimo ejus? Confortamini filii Benjamin in medio Hierusalem. *A.* Amen.

Antiphona 1. Ne simul tradas me cum peccatoribus : et cum operantibus iniquitatem ne perdas me, Domine : *Y.* Da illis, Domine, secundum opera eorum, et secundum aequitiam studiorum ipsorum.

Oratio. Christe Deus noster, qui inter peccatores, cum latronibus scilicet, Crucis supplicio traditus, percussus es : quæsumus, ne nos simul cum peccatoribus tradas ; neque cum operantibus iniquitatem pariter punias : ut, quos passione tua a diaboli potestate liberare dignatus es, et hic et in æternum ab infernali peccatorum sorte dissocias. *A.* Amen.

Antiphona 2. Domine exaudi orationem meam : et clamor meus ad te perveniat. In quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam. *Y.* In quacumque die invocavero te, velociter exaudi me.

Oratio. Domine, exaudi orationem meam ; et clamor noster ad te placidam benignitatis tuæ aure perveniat : ne revoces nos in dimidio dierum nostrorum : sed ad certam stationem tendentes, fac nos cursum consummare virtutis ; ac per studium sanctificationis acquirere æternum Gloriæ regnum, in hac dierum præsentium paucitate. *A.* Amen.

Antiphona 3. Eripe me Domine ab homine malo : et a viro iniquo, et a lingua dolosa. *Y.* Custodi me Domine de manu peccatoris : et ab hominibus iniquis libera me. Qui cogitaverunt supplantare gressus meos.

A. Eripe me de inimicis meis, Domine. *P.* Quia tu es Deus meus. *Y.* Eripe me de operantibus iniquitatem : et de viris sanguinum libera me. *P.* Quia.

Preces. Ad te clamamus omnes, Domine, *P.* Miserere. *Y.* Exaudi Deus tuam plebem, et nos ab hoste defende. *P.* Miserere. *Y.* Exaudi Deus Pontificem, ejusque Sacerdotem. *P.* Miserere. *Y.* Exaudi Deus miseros, et revoca captivos, *P.* Miserere. *Y.* Exaudi Deus viduas, et orphanorum lacrymas, *P.* Miserere. *Y.* Exaudi Deus cæcos, et redde illis lumen in æternum : tecum sine fine vivamus, *P.* Miserere.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Oratio. Eripe me, Domine, ab homine malo, qui traditus es pro scelere alieno : ut passio tua a futuris nos eripiat tormentis ; quæ in derisum facta est ab impiis.

Pater noster.

IN QUINTO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Sacrificate sacrificium. fol. 214.

Oratio. Deus justitiæ nostræ, invocantibus te nobis propitius appare ; ut et sacrificium vespertinum sacrificemus ; et ad præmia cœlestia, te auxiliante, perveniamus. *A.* Amen.

Antiphona. Dixit Moyses ad populum : Quarta decima die mensis nonarum celebrabit Pascha. *Y.* Canite in initio mensis tuba in signis solemnibus nostræ.

Lauda. Tædium tenuit me, pro derelinquentibus legem tuam. Cantabiles erant mihi justificationes tuæ, in loco peregrinationis meæ. *ÿ.* Meménto verbi tui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti.

Hymnus. Verbum Patris. *Quære fol. 252.*

Capitula. Christe Deus noster, qui pro nobis ómnibus passiónis sustulisti injúriam; eúm inter odiéntes pacem pacíficus inventris; et innocens à nocéntibus crucifigeris: sicque mortem humáni géneris morte tuâ transúgis: da nobis, ut multiplicata super nos superbórum **293** iniquitas non prævaleat; atque meditatio legis tuæ cordis nostri stúdiúm non recédât: ut, quia tu solus pro nobis ómnibus et mortem passus es et sepálchrum; credéntibus tibi et lumen æternæ vitæ dones, et præmium.

Pater noster.

Benedictio. Christus Dóminus, qui morte suâ humanitatis nostræ mortem devicit, victóres vos efficiat criminis vestri. R. Amen. Et qui tradi se permittit ab impiis, ab æternórum vos suppliciórum eripiat victoris. *ñ.* Amen. Et cum eo sine fine vivátis, qui victor factus est mortis. *ñ.* Amen.

Lauda. Multi persequentés me, tribulant me, Dómine: à lege autem tua non declinávî, Deus meus. *ÿ.* Vide humilitátem meam, et éripe me: quia legem tuam non sum oblitus.

Oratio. Misericordias tuas multas, Dómine, ómnes iniquitates nostras deleant; et ad indulgentiam tuam nos emundandos perdúcant. *ñ.* Amen.

Lauda 2. Exclamávî in toto corde meo, exaudi me, Dómine. *ÿ.* Clamávî ad te, salvum me fac: ut custodiam testimónia tua.

Oratio. Exclamamus ad te, Dómine, ut nos exaudias, et óculos humo acclives ad te admittas: ut, tuâ nos ilustránte serenitate, semper maneámus in lumine. *ñ.* Amen.

Lauda 3. Vide humilitátem meam, et éripe me, Dómine: quia legem tuam non sum oblitus. *ÿ.* Júdica causam meam, et rédime me: propter elóquium tuum vivífica me.

Oratio. Vide humilitátem nostram, Dómine; et éripe nos: te enim respiciénte, etsi deicimur, sublevámur: quo sustentánte, ne corruámus, excipimur. *ñ.* Amen.

Preces. Dómine misericordiárum, P. Obliviscere peccata nostra. *ÿ.* Qui resúrgens à mórtuis sedes ad dexteram Dei Patris, P. Obliviscere. *ÿ.* Qui promittis justis præmia; et iniquis miníaris supplicia, P. Obliviscere. *ÿ.* Qui peccátem non júdicas; sed ad poeniténtiam próvocans expéctas, P. Obliviscere. *ÿ.* Qui justos vocas ad tolerántiam; et post tentatiónem próvocas ad corónam, P. Obliviscere.

Oratio. Exaudi oratiónem. *fol. 138.*

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérno rerum Cónditor. *Requære fol. 3.*

Oratio. Deus, quem totus opíficem óperis laudádo concélebrat cóndita magnitúdo: cujusque poténtiam intelligibilis creatúra mirátur: tibi supplices honórem deférimus, te cordis vóci bus provocá-

mus: ut, qui nos ad matutínium officium, gallo præconánte, exsúscitas; plácida tibi nostri famulátus vota efficias, et tuo miti præsidio, quod delinquéndo sordúimus, ábluas: et jugi te prece rogáimus, ut justificatiónis tuæ grátiam nobis impértias. *ñ.* Amen.

Antiphona. Glória mea Deus, et exáltans caput meum. *Psalmus III.*

Antiphona. Tibi soli peccávi: miserére mei, Deus. *Psalmus I.*

Oratio. Suscéptor noster Dómine exálta caput nostrum in glória, et locupléta nos in misericórdia tua: lava íntima cordis nostri ab íntima cordis nostri injustítia; et à peccáti inquinaméntis purífica: mitte de cælo, et érué nos à conculcántis obprobrio: ut álacres ad hoc tuum recurrámus altárium; et matutinum sacrificium tibi offerámus in templo. *ñ.* Amen.

Antiphona. Psallam nómini tuo, Altissime. In converténdo inimicum meum retrórsùm: infirmabuntur et périent à fácie tua. *ÿ.* Quóniam fecisti iudicium meum et causam meam: sedisti super thronum qui júdicas æquitátem.

Oratio. Psallat semper Ecclésia tua nómini tuo, Altissime Deus; qui per passiónis tuæ triúmphum convertísti inimicum animæ nostræ retrórsùm: quæsumus proinde, ut eódem cum suis satellitibus infirmátis et pérditis, áffatim tua nos semper prótegat passio gloriósa. *ñ.* Amen.

Antiphona 2. Peccatóres tetendérunt arcum, paravérunt sagittas in phàretra, ut sagittent in obscúro rectos corde. Quem tu perfecisti, ipsi destruxérunt: justus autem quid fecit? *ÿ.* Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cælo sedes ejus.

Oratio. Advérsus te, Christe Dómine, peccatóres malignitátis prætendéntes arcum, dolositátis suæ nihilominus sagittis transfixi sunt: Quia igitur te in obscúro nequitiae in jáculis linguæ suæ, ut conáti sunt, transfigere **294** nequérunt; nos, quæsumus, ab eórum déntibus tuæ passiónis munimine extrahámur: ut te, quem rectum corde persecúti sunt lupi, séntiant nostrum in ómnibus protectiorem. *ñ.* Amen.

Antiphona 3. Dispérdat Dóminus univérsa lábia iniqua, et linguam magniloquam. Qui dicunt: Lábia nostra nobiscum sunt, quis noster est Deus? Ponam in salutári meo: fidéntér agam in eo. *ÿ.* Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.

Oratio. Dispérde Dómine univérsa lábia dolosa et linguam magniloquam; ut qui in salutáre tuum údéntér ágere nolunt, labiórum suórum malitiá confundántur: sicque illis in Christo Dómino nostro vocátis per poeniténtiam, unáque nobiscum fidei linguá effectis; ut lábia dolosa utrumque à nobis usquequaque dispéreat. *ñ.* Amen.

ñ. Viri iniqui dixerunt: Opprimámus virum justum injústè, et deglutiamus eum tanquam inférnus vivum: auferámus memóriam illius de terra; P. Et

de spoliis ejus sortem mittamus inter nos : ipsi autem homicidæ thesaurizaverunt sibi mala. Insuper, et maligni oderunt sapientiam, et rei facti sunt in cogitationibus. *¶*. Dixérunt : Venite, percutiamus eum lingua, et non attendamus ad universos sermones ejus. *P.* Et de spoliis.

Oratio. Christe Dei Filius, ejus vitam viri impii et opprimendam diffiniunt, et deglutendam, ut inferri statuerunt, nitentes memoriam tuam auferre de terra, qui creaveras cælos et terram; te petimus, et rogamus, ut, qui in spoliis vestis tuæ missam sortem patenter perferre dignatus es, lapsus fragilitatis nostræ benignissimè toleres, ac à cunctorum nos elógio criminum expiatis conserves : quatenus, dum nos malæ consuetudinis ligamine reddideris absolutos, Sanctorum catervis in futuro consocias laureandos. *ñ.* Amen.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Facta est pars Domini, plebs Jacob : funiculum hereditatis ejus Israël. Sufficiantiam eis in terra deserta, in siti caloris, ubi non erit aqua.

Canticum. Attende cælum. *fol. 4.*

Oratio. Fac nos, Domine Deus noster, portionem esse funiculo hereditatis tuæ : ut sufficiantiam ignis caloris tui in terra sitienti corporis tui, à te, qui es spes, et satiety nostra, refici mereamur. *ñ.* Amen.

Ad Benedictus. Antiphona. Emitte lucem tuam, Domine : quia tu es Deus meus, et fortitudo mea. *¶*. Deus Deus meus, ad te de luce vigilo.

Canticum. Benedictus es Domine. *Quære fol. 6.*

Lauda. Laudate Dominum de terra : montes et omnes colles : ligna fructifera, et omnes cedri : quia exaltatum est nomen ejus soltus. *P.* Et exaltavit cornu populi sui. *¶*. Laus ejus in omnibus sanctis ejus. *P.* Et exaltavit.

Lectio libri Samuelis (Primi Reg. cap. xxv).

ñ. Deo grátias.

In illis diebus : Erat vir quispiam in solitudine Maon, et possessio ejus in Carmelo, et homo ille magnánimis : erantque ei oves tria millia, et millæ capræ : et accidit ut tonderetur grex ejus in Carmelo. Nomen autem viri illius Nabal : et nomen uxoris ejus Abigail : eratque mulier illa prudentissima et speciosa : porrò vir ejus durus, et pessimus, et malitiosus : erat autem de genere Caleb. Cùm ergo audisset David in deserto quòd tonderet Nabal gregem suum, misit decem jóvenes, et dixit eis : Ascendite in Carmelum, et venietis ad Nabal, et salutabitis eum ex nomine meo pacificò. Et sic dicetis : Sit fratribus meis, et tibi pax, et domui tuæ pax, et omnibus, quæcumque habes, sit pax. Ex multis annis salvos faciens tuos, et omnia tua, audivi, quod tonderent pastores tui greges tuos, qui erant in deserto nobiscum : nunquam istis molesti fuimus, nec aliquandò defuit quicquam eis de grege omni tempore quo fuerunt nobiscum in Carmelo. Interroga pueros tuos, et indicabunt tibi. Nunc ergo inveniant pueri mei grá-

tiam in oculis tuis : in die enim bona venimus ad te quocumque invenerit manus tua, da servis tuis, et filio tuo David. Cùmque venissent pueri David, locuti sunt ad Nabal omnia verba hæc ex nomine David : et siluerunt. Respondens autem Nabal pueris David, et ait : Quis est David? aut quis est filius Isai? Hodie increverunt servi qui fugiunt Dominos suos. Tollam ergo panes meos, et aquas meas, et carnes pecorum, quæ occidi tonsoribus meis, et dabo viris quos nescio unde sint? Reversi sunt itaque pueri ad David per viam suam, et reversi venerunt, et nuntiaverunt ei omnia verba quæ dixerat Nabal. Tunc ait David viris suis : Accingatur unusquisque gladio suo. Et accincti sunt singuli gladiis suis, accinctusque est David ense suo : et secuti sunt David quasi quadringenti viri : porrò ducenti remanserunt ad sarcinas. Abigail autem uxori Nabal nuntiavit unus de pueris, dicens : Ecce misit David nuntios de deserto, ut benedicerent Domino nostro : et adversatus est eos : homines isti, satis boni fuerunt nobis, et non molesti : nec quicquam aliquandò periiit omni tempore, quo sumus conversati cum eis in deserto : pro muro erant nobis tam in nocte quam in die, omnibus diebus quibus pavimus apud eos greges. Quamobrem considera, et cogita quid facias : quoniam completa est malitia adversum virum tuum, et adversum domum tuam, et ipse est filius tuus Belial, ita ut nemo possit ei loqui. Festinavit igitur Abigail, et tulit ducentos panes, et duos utres vini, et quinque arietes coctos, et quinque sata polentæ, et centum ligaturas uvæ passæ, et ducentas massas caricarum, et posuit super asinos : dixitque pueris suis : Præcedite me : et ecce, ego post tergum sequar vos : viro autem suo Nabal non indicavit. Cùm ergo ascendisset asinum, et descenderet ad radicem montis, David et viri ejus descendebant in occursum ejus : quibus et illa occurrit. Et ait David : Verè frustrà servavi omnia que hujus erant in deserto, et non periiit quicquam de cunctis quæ ad eum pertinebant : et reddidit mihi malum pro bono. Hæc faciat Deus inimicis David, et hæc addat, si reliquero de omnibus quæ ad eum pertinent usque manè, mingentem ad parietem. Cùm autem vidisset Abigail David, festinavit, et descendit de asino, et corruit coram David super faciem suam, et adoravit super terram, et cecidit ad pedes ejus, et dixit : In me sit, domine mi, hæc iniquitas : loquatur, obsecro, ancilla tua in auribus tuis : et audi verba famulæ tuæ. Non ponat, oro, dominus meus rex cor suum super virum istum iniquum Nabal : quoniam secundum nomen suum stultus est, et est stultitia cum eo : ego autem ancilla tua non vidi pueros tuos, domine mihi rex, quos misisti. Nunc ergo domine mi, vivat Dominus, et vivit anima tua, qui prohibuit te ne venires in sanguinem, et salvavit manum tuam tibi : et nunc fiant sicut ut Nabal inimici tui, et qui querunt Domino meo malum. Quapropter suscipe benedictionem hanc, quam attulit ancilla tua tibi domino meo : et da pueris qui sequun-

tar te dōminum meum. Aufer iniquitatem famulæ **A** tuæ : faciens enim faciet tibi Dōminus dōmino meo domum fidēlem, quia prælia Dōmini, dōmine mi, tu præliaris : malitia ergo non inveniatur in te omnibus diebus vitæ tuæ. Si enim surrexerit aliquandō homo persequens te, vel querens animam tuam, et erit anima dōmini mei custodita quasi in fasciculo viventiū apud Dōminum tuum : porro animæ inimicōrum tuōrum rotabuntur quasi impetu et circulo fundæ. Cum ergo fécerit tibi Dōminus dōmino meo omnia quæ locutus est bona de te, et constituerit te ducem super Israël, et non erit tibi hoc in singulū, et in scrupulum cordis dōmino meo, quod effunderis sanguinem innōxium, aut ipse te ultus fueris : et cum benefecerit Dōminus dōmino meo, recordaberis ancillæ tuæ, et tu benefacies ei. Et ait David **B** ad Abigail : Benedictus Dōminus Deus Israël, qui misit te hodiē in occūsum meum, et benedictum elōquium tuum, et benedicta tu, quæ prohibuisti me hodiē ne irem ad sanguinem, et ulciscerer me manu meā. Aliōquin vivit Dōminus Deus Israël, qui prohibuit me, ne malum facerem tibi : nisi citō venisses in occūsum mihi, non remansisset Nabal usque ad lucem matutinam, nec mingens ad parietem. Suscepit ergo David de manu ejus omnia quæ attulerat ei, dixitque ei : Vade pacificē in domum tuam, ecce adivi vocem tuam, et honorāvi faciē tuam. Venit autem Abigail ad Nabal : et ecce erat ei convivium in domo ejus, quasi convivium regis, et cor Nabal jocundum : erat enim ébrius nimis : et non indicāvit ei verbum pusillum aut grande usque manū. Diluculo **C** autem cum digessisset vinum Nabal, indicāvit ei uxor sua verba hæc, et mortuum est cor ejus intrinsecus, et factus est quasi lapis. Cūque pertransissent decem dies, percussit Dōminus Nabal, et mortuus est. Quod cum audisset David mortuum Nabal, ait : Benedictus Dōminus, qui judicāvit causam obrōbrii mei de manu Nabal, et servum suum custodivit à malo. **A**. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

*Capitula. Unigénite Dei Filius, qui passiones mortaliū nostræ in te suscipiens, passionis tuæ **296** nos voluisti esse participes ; effice nos et sectatōres locis, et operarios veritatis : ut, mortis nostræ naufrāgia evadentes, quadrifluo Evangeliorum tuōrum **D** amne uberiùs inlustrati, passionis tuæ exēplo mereāmur esse idonei.*

Pater noster.

In secundis Vesperis

Lauda. Usque ad vesp̄erum quàm magnificata sunt opera tua Dōmine !

*Antiphona. Animas nostras humiliemus in jejūnio : quia Pascha Dōmini próxima est, et eripiet nos Dōminus de domo servitutis. **†**. Deus misereatur nobis, et benedicat nos : illūminet Dōminus vultum suum super nos, et misereatur nobis.*

*Lauda. Me expectaverunt peccatōres ut pēderent me : testimōnia autem tua non intellexerunt. **†**. In ætēnum Dōmine, pērmanet verbum tuum in cælo.*

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capitula. Humiliantes animas nostras in jejūnio, Dōmine Deus educ eas ab inferis ; et à descendētibz in lacum nos erue : et qui virtūte inenarrabili mundum redempturus, descēdens à supērnis, inferi confregisti recessus, ne peccāto duce illuc deducāmur, custodi propitius : et præsta, ut cum his, qui ad vitam æternam conscripti sunt, tibi mōdulo pietatis psallamus : atque in dilectiōnibus tuis consōrtia beatitudinis mereāmur.

Pater noster.

*Benedictio. Unigénitus Dei Filius, qui assumptum hōinem passus est appēdi in ligno, Crucis suæ nos dignetur salvare mystērio. Amen. **†**. Ut, qui persequentium vulneratus est linguis, os nostrum removeat ab omni casu tentatiōnis. **†**. Amen. Quis singulāri morte sua quadriduānum morsum nostræ mortis devicit, à cruciātu nos eripiat æterni supplicii. **†**. Amen.*

*Lauda. Principes persecuti sunt me gratis : et à verbis tuis formidavit cor meum. Lætor ego super elōquia tua : sicut qui invenit spolia multa. **†**. Iniquitatem odio habui, et abominatus sum : legem autem tuam dilēxi.*

*Oratio. In dilectiōne tua, Deus, sit pax diligentibus te : et quia lætāris in pacis bonitate, pacis tuæ nos relice dono ; ac per charitatis præmium remove à nobis scādalum : ut de tua pace superemus ōlium ; et de charitate nostrorum cooperiāmur multitudinem peccatōrum : sicque mandata tua servemus, ut ad conspētus tui glōriam, charitatis dulcēdine perducāmur. **†**. Amen.*

*Antiphona 2. Vide humilitatem meam, et eripe me, Dōmine. **†**. Júdica causam meam, et redime me : propter elōquium tuum vivifica me.*

*Oratio. Vide humilitatem nostram, Dōmine ; et eripe nos : te enim respiciēte, et si deicimur, sublevāmur : quo sustentante, ne corruāmus, excipimur. **†**. Amen.*

*Lauda 3. Exclamavi in toto corde meo, exaudi me Dōmine. **†**. Glorāvi ad te, salvum me fac : ut custodiām testimōnia tua.*

*Oratio. Exclamāmus ad te, Dōmine, ut nos exaudias ; et oculos humo acclives ad te admittas : ut tuā nos inlustrante serenitate, semper maneāmus in lumine. **†**. Amen.*

*Lauda 4. Feci judicium et justitiam Dōmine : ne tradas me persequentibus me. **†**. Suscipe servum tuum in bono : ut non calumniētur mihi supērbī.*

*Oratio. Judicium et justitiam doce nos facere Dōmine ; quālitē valeāmus superbōrum calūnias conculcare : excipe servos tuos in bono, qui sperant in salutāre tuum : quorūque interiōres ōculi Christi tui expēctant regnum, hos partem habere facito Electōrum. **†**. Amen.*

Preces, et Oratio. Avēte Dōmine iram tuam. fol. 185.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

POST OVILE OVIVM.

Antiphona. Glória mea exáltans. fol. 156.*Psalmus* III. *Oratio.* Glória nostra Deus. fol. 156.

Antiphona. Miserere mihi, Dómine; et vide humilitatem meam de inimicis meis. Qui exáltas me de portis morti, ¶. Ut annúnciem omnes laudes tuas in portis filiæ Sion. Et exultábo in salutári tuo.

Oratio. Miserere nostri Dómine, et vide humilitatem nostram de inimicis nostris: ut qui nullis tenéri potuisti dolórum infernálium vinculis, nos à portis mortis potentiáliter exaltáre dignéris. ñ. Amen.

Antiphona 2. Dixit inspiens in corde suo: Non est Deus. Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in voluntátibus suis: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. ¶. Dóminus de cælo prospexit super filios hóminum: ut videat si est intélligens, aut requirens Deum.

Oratio. Jesu, Dei Patris ineffábile Verbum, quem inspiéntium corda idéo verum Deum esse non credunt, quia in ipso corde suo corrupti et abominábiles facti sunt; te pétimus et rogámus, ut cognóscant te et ipsi, sicut et nos cognóvimus: ut sic fidélibus hi per veram fidei cognitióem lætabúndi jungántur, quáliter plenissimè gaudeant se ipsos ádditos ad número rempτόrum. ñ. Amen.

Antiphona 3. Inimici mei ánimam meam circumdederunt, ádipe suo conclusérunt: os eórum locutum est supérbiam. Eripe ab impiis ánimam meam, Dómine. ¶. Exáudi Deus iustitiam meam: inténde deprecationem meam. Auribus percipe orationem meam, et non in lábiis dolósis.

Oratio. Christe Dei Filius, cujus ánimam circumdantes insatiábiles inimici ádipe suæ malitiæ obcecáti, loquebantur supérbiam; éripe ab impiis ánimam nostram: et sic passio tua passiones nostras extinguat, ut nunquàm oculos nostros statuámus declinare in terram. ñ. Amen.

ñ. Multiplicati sunt super capillos cápitis mei, P. Qui me odérunt gratis. Confortati sunt inimici tui, qui me persequebantur injústè: quæ non rápui, tunc revertebam. Deus tu nosti imprudentiam meam: et delicta mea à te non sunt abscondita. ¶. Effúnde, Dómine, super inimicos meos iram tuam: et indignatio iræ tuæ apprehéndat eos, qui me odérunt.

Oratio. Dómine Deus, apud quem delicta nostra non sunt abscondita; cujus oculus non solúm exterióra prospiciunt, sed et cordis íntima insensibili intúitu penétrant: da nobis penitentiæ remédium pro cilicio indumentum: da confessiõnis præconiũ pro vénia lucro; da, ut éssuant oculus pro admissis flúmina lachrymarum; da voci nostræ gemitibus expétere suffragia precum: Et tu Dómine exáudi orationem nostram; quia benigna est misericórdia tua: et ne nos inferi profúndum absorbéat, aut lutulénta facinoræ súbruant, multitúdo nos tuárum miseratiónum respiciat. ñ. Amen.

Antiphona. Aspérget me, Dómine, hyssópo, et mun-

A dábor: lavábis me, et supra nivem dealbabor. *Psalmus* L.

Oratio. Deus, qui scélera nostra signéto operta denúdas; qui incérta dúbiis, et occúlta cóscuis, consuetá pietáte transitúcis; ut noxiétate próditá aspérget nos rore misericórdiæ tuæ; et velut nive dealbémur vitæ correctiõne: avérte quæsumus faciẽm tuam à peccátiis nostris; et omnes iniquitates nostras delens, inuova in viscéribus nostris Spíritus tui Sancti infusiõnem: quò tali inhabitátore gaudentes, aperiámus júgiter lábia nostra, ad annuntiándam laudem tuam. ñ. Amen.

Cánticum. Sana me Dómine. fol. 259.

Oratio. Sana nos, Dómine, et sanábimur: confundántur omnes, qui persequúntur in nos nomen sanctum tuum; et non confundámur nos, qui venerámur et crédimus passióis tuæ poténtiam: Præválent ergo virtus glóriæ tuæ; ut credentes in æternum tibi lætabúndos conjúgat. ñ. Amen.

Matutinárium. Ego ad te Dómine clamávi: et mané oratio mea. ¶. Dómine Deus salutis meæ, in die clamávi, et nocte coram te.

Lauda. In psalterio, et cithara hymnum dicámus. In choro laus résonet Dómino, in chordis, et órgano. *Psalmus.* CL.

Lectio libri Samuelis (Primi Reg. cap. xxviii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Sámuél mórtuus est, planxítque eum omnis Israël, et sepeliérunt eum in Rámatha urbe suá. Et Saúl ábstulit magos, et hãriolos de terra, et interfécit eos, qui pythónes habébant in ventre. Congregatque sunt Philistiim, et venérunt, et castrametati sunt in Sunam: congregávit autem et Saúl universum Israël, et venit in Géboë. Et vidit Saúl castra Philistiim, et tímuit, et expávit cor ejus nimis. Consultitque Dóminum, et non respóndit ei, neque per sómnia, neque per sacerdotes, neque per prophéas. Dixitque Saúl servis suis: Querite mulierem habéntem pythónem, et vadam ad eam, et sciscitabor per illam. Et dixerunt servi ejus ad eum: Est mulier habens pythónem in Endor. Mutávit ergo hábitum suum: vestitusque est aliis vestimétiis, et ábit ipse, et duo viri cum eo, 298 venerúntque ad mulierem nocte: et ait illi: Divina mihi in pythónæ, et súscita mihi, quem dixeró tibi. Et ait mulier ad eum: Ecce, tu nosti quanta fécerit Saúl, et quómódò éraserit magos et hãriolos de terra: quare ergo insidiáveris ánimæ meæ, ut occidar? Et jurávit ei Saúl in Dómino, dicens: Vivit Dóminus, quia non événiet tibi quicquam mali propter rem hanc. Dixit mulier: Quem suscitábo tibi? Qui ait: Samuëlem mihi súscita. Cùm autem vidisset mulier Samuëlem, exclamávit voce magná, et dixit ad Saúl: Quare imposuisti mihi? Tu es enim Saúl. Dixitque ei rex: Noli tímère: quid vidisti? Et ait mulier ad Saúl: Deos vidi ascendentes de terra. Dixitque ei: Qualis est forma ejus? Quæ ait: Vir senex ascéndit, et ipse amictus est pállio. Et intelléxit autem Saúl, quòd Sámuél esset, et inclinávit se super faciẽm suam in terra, et adorávit. Dixit autem Sámuél ad Saúl: Qua-

rè inquietasti me ut suscitârer? Et ait Saül : Coâretor nimis : siquidè Philisthiim pugnant advèrsùm me, et Deus recessit à me, et exaudire me noluit, neque in manu prophetarum, neque per sômnia : vocavi ergo te, ut ostènderes mihi quid faciàm. Et ait Samuël : Quid intèrrogas me, cùm Dôminus recesserit à te, et transtret ad æmulum tuum? Faciet enim Dôminus tibi sicut locutus est in manu mea, et scindet regnum tuum de manu tua, et dabit illud próximo tuo David : quia non obedisti voci Dômini, neque fecisti iram furoris ejus in Amalec : idcirco quod pâteris, fecit tibi Dôminus hodiè. Et dabit Dôminus etiam Israël tecum in manu Philisthiim : cràs autem tu et filii tui mecum eritis : sed et castra Israël tradet Dominus in manu Philisthiim. Statimque Saül cecidit porrectus in terram : extimèrat enim verba Samuëlis, et robur non erat in eo, quia non comèderat panem totâ die illâ. Ingressa est itaque mulier illa ad Saül (et conturbatus enim erat valdè), dixitque ad eum : Ecce obedivit ancilla tua voci tuæ, et posui animam meam in manu tua : et audivi sermões tuos, quos locutus es ad me. Nunc igitur audi et tu vocem ancillæ tuæ, et ponam coram te buccellam panis, ut comederis convalèscas, et possis iter facere. Qui rēruit, et ait : Non comèdam. Coëgèrunt autem eum servi sui et mulier, et tandem audita voce eorum resurrexit de terra, et sedit super lectum. Mulier autem illa habebat vitulum pascatem in domo, et festinavit, et occidit eum : tollensque farinam, miscit eam, et coxit azyma, et posuit ante Saül et ante servos ejus. Qui cùm comedissent, surrexerunt, et ambulaverunt per totam noctem illam. Æ. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257. Capitula. Libera nos Dômine. fol. 260.

Lauda. Exclamavi in toto corde meo, exaudi me Dômine. ⁊. Clamavi ad te, salvum me fac, ut custodiam testimonia tua.

Oratio. Exclamamus ad te, Dômine, ut nos exaudias; et oculos humo acclives ad te admittas: ut tuâ nos illustrante serenitate, semper maneamus in lumine. Amen.

Ad Tertiã.

Lectio libri Proverbiõrum Salomõnis (Cap. xix).

Æ. Deo grãtias.

Fili, Cum obsecrationibus loquitur pauper : et dives effabitur rigidus. Vir amicus est societatem, magis amicus erit, quàm frater. Melior est pauper, qui ambulat in simplicitate sua, quàm torquens labia insipiens. Ubi non est scientia animi, non est bonum : et qui festinus est pedibus, offendet. Stultitia hominis supplantat gressus ejus : et contra Deum fervet animo suo. Divitiæ addunt amicos plurimos : à paupere autem et hi, quos habuit, separantur. Testis falsus non erit impunitus : et qui mendacia loquitur, non effugiet. Multi colunt personam potentis, et amici sunt dona tribuentis. Fratres hominis pauperis odèrunt eum : insuper et amici procul recesserunt ab eo. Qui tantum verba sectatur, nihil habebit : qui autem possessor est mentis, diligit animam suam, et custos prudentiæ inveniet bona. Æ. Amen.

Lectio libri Samuëlis (Primi Reg. cap. xlii).

Æ. Deo grãtias.

In illis diebus : Congregata sunt Philisthiim universa agmina in Aphec : sed et Israël castrametatus est super fontem, qui erat in Jézrahel. Et satrapæ quidem Philisthiim incedebant in centuriis, et millibus : David autem, et viri ejus erant in novissimo agmine cum Achis. Dixeruntque principes Philisthiim ad Achis : Quid sibi volunt Hebræi isti? Et ait Achis ad principes Philisthiim : Num ignoratis David, qui fuit servus Saül regis Israël, et est apud me multis diebus, et annis, et non inveni in eo quicquam, ex die quâ transfugit ad me, usque 299 ad diem hanc? Irati sunt autem adversus eum principes Philisthiim, et dixerunt ei : Revertatur vir, et sedeat in loco suo, in quo constituisti eum, et non descendat nobiscum in prælium, ne fiat nobis adversarius, cùm præliari cœperimus : quomodo enim aliter placare poterit Dôminum suum : nisi in captivibus nostris? Nonne iste est David, cui cantabant in choris dicentes : Percussit Saül in millibus suis, et David in decem millibus suis? Vocavit ergo Achis David, et dixit ei : Vivit Dôminus, quia reclus es tu, et bonus in conspectu meo : et exitus tuus, et introitus tuus mecum est in castris : et non inveni in te quicquam mali, ex die quâ venisti ad me, usque in diem hanc : sed satrapis non places. Revertere ergo, et vade in pace, et non offendas oculos satraparum Philisthiim. Dixitque David ad Achis : Quid enim feci? aut quid invenisti in me servo tuo, à die quâ fui in conspectu tuo, usque in diem hanc, ut non veniam, et pugnem contra inimicos dõmini mei regis? Respondens autem Achis, locutus est ad David : Scio quia bonus es tu in oculis meis, sicut Angelus Dõmini : sed principes Philistinorum dixerunt : Non ascendat nobiscum in prælium. Igitur consurge manè tu, et servi dõmini tui, qui venerunt tecum : et cùm de nocte surrexeritis, et cœperit illicescere, pergite. Surrexit itaque David de nocte, ipse et viri ejus, ut profiscerentur mane, et revertèrèntur ad terram Philisthiim : Philisthiim autem ascenderunt in Jézrahel. (Cap. xxx.) Cùmque venissent David et viri ejus in Siceleg die tertiã, Amalecitiæ impetum fecerunt ex parte australi in Siceleg, et percussèrunt Siceleg, et succederunt eam igni. Et captivæ duxerunt mulieres ex ea, à minimo usque ad magnum : et non interfecerunt quemquam, sed secum duxerunt, et pergèbant itinere suo. Cùm ergo venisset David et viri ejus ad civitatem, et invenissent eam succensam igni, et uxores suas, et filios suos, et filias ductas esse captivæ, levavit David et populus qui erat cum eo voces suas, et planxerunt donec deficerent in eis lachrymæ. Siquidem duxerunt uxores David captivæ ductæ fuerant, Achinoam Jézrahelites, et Abigail uxor Nabal Carmeli. Et contristatus est David valdè : volèbat enim eum populus lapidare, quia amara erat anima uniuscujusque viri super filiis suis, et filiabus : confortatus est autem David in Dõmino Deo suo. Et ait ad Abiathar sacer-

dótem filium Achimelech : Applica ad me ephod. **A** Et applicávit Abiathar ephod ad David, et consúluit David Dóminum, dicens : Pérsequar latrúnculos hos, et comprehéndam eos, an non? Dixitque ei Dóminus : Pérsequere : absque dúbio enim comprehédes eos, et excúties prædam. Abiit ergo David ipse, et sexrénti viri qui erant cum eo, et venérunt usque ad torrémentem Besor : et lassí quidam substitérunt. Persecútus est autem David ipse, et quadringénti viri cum eo : substitérant enim ducénti, qui lassí transire non potúerant torrémentem Besor. Et invenérunt virum Ægyptium in agro, et adduxérunt eum ad David : dederúntque ei panem ut coméderet, et biberet aquam, sed et fragmen massæ caricárum, et duas ligatúras uvæ passæ. Qui cùm comedisset, revérsus est spiritus ejus, et refocillátus est : non enim **B** coméderat panem, neque biberat aquam, tribus diébus et tribus nóctibus. Dixitque ei David : Cujus es tu? vel unde? et quò pergis? Qui ait ei : Puer Ægyptius ego sum, servus viri Amalecítæ : derellquit me autem Dóminus meus, quia ægrotáre cœpi nudíustértius. Siquidem nos erúpimus ad austrálem plagam Ceréthi, et contra Judam, et ad méridiem Caleb, et Siceleg, succéndimus igni. Dixit ei David : Potes me dúcere ad cúnem istum? Qui ait : Jura mihi per Deum, quòd non occidas me, et non tradas me in manu Dómini mei, et ducam te ad cúnem istum. Et jurávit ei David. Qui cùm duxisset eum, ecce illi discumbébant super fáciem univérsæ terræ, comedéntes et bibéntes, et quasi festum celebrántes diem, pro cuncta præda, et spóliis quæ céperant de terra Philistiim, et de terra Judá. Et percussit eos David à vespere usque ad vespéram altérius diéi, et non evásit ex eis quisquam, nisi tantum quadringénti viri adolescéntes, qui ascénderant camélos, et fugiérent. Eruit ergo David ómnia quæ túlerant Amalecítæ, et duas uxóres suas éruiit. Nec defuit quisquam à parvo usque ad magnum, tam de filiis quàm de filiábús, et spóliis, et quæcúmque rapúerant, ómnia redúxit David. Et tulit univérsos greges et arménta, et minávit ante fáciem suam : dixerúntque : Hæc est præda David. Venit autem David ad ducéntos viros, qui lassí substitérant, nec séqui potúerant David, et residére eos jússerat in torrémentem Besor : qui egréssi sunt **300** óbviam David et **D** pópulo qui erat cum eo. Accédens autem David ad pópulum, salutávit eos pacificè. Respondénsque unus vir péssimus et iniquus, de viris qui erant cum David, dixit : Quia non venérunt nobiscum, non dábitus eis quicquam de præda, quam erúimus : sed sufficiat unicuique uxor sua, et filii : quos cùm accéperint, recédant. Dixit autem David : Non sic faciétis fratres mei de his, quæ trádidit Dóminus nobis, et custodívit nos, et dedit latrúnculos, qui erúmpérant advérsùm nos, in manus nostras : nec áudiet vos quisquam sub sermóne hoc : æqua enim pars erit descendéntis ad prælium, et remanéntis ad sarcinas, et similítér d'vident. Et factum est hoc ex die illa, et deinceps constitútum et præsent-

tum, et quasi lex in Israël usque ad diem hanc.

Antíphona 1. Inveniátur manus tua, Dómine, ómnibus inimicis tuis : dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt. Pones eos ut clibanum ignis; in témpore vultús tui. **ŷ.** Dómine in virtúte tua lætábitur rex : et super salutáre tuum vebeméntér exultábit.

Orátio. Inveniátur manus tua, Dómine, ómnibus inimicis tuis in vindictam; qui nolunt Cruci tuæ subdere colla : inveniátur quoque et in eis, qui te odérunt, dextera tua parcens; cum eos dextere tuæ féceris esse participes : ut in témpore vultús tui, cùm manifestá nobis fúerit fácies tua, non ponántur ut clibanum ignis; sed transferántur nobiscum coronandi in cœléstibus regnis. **R.** Amen.

Antíphona 2. Eripe, Deus, à frámea ánimam meam : et de manu canis únicam meam. Libera me de ore leónis : et à córnicibus unicórniuum humilitátem meam. **ŷ.** Narrábo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudábo te.

Orátio. Eripe ánimam nostram à frámea potentissimi inimici, Christe Fili Dei : ut noster sis liberátor de ore leónis, qui ánimam tuam poténtér eduxisti ab inferis. **R.** Amen.

Antíphona 3. Inclína Dómine aurem tuam ad me : accélera, ut eripias me. **ŷ.** Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munitum : ut salvum me facias.

R. Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, et sicut cátilus leónis hábitans in occúltis. *P.* Exúrge Dómine, præveni eos, et subvérte illos : éripe ánimam meam ab eis. **ŷ.** Custódi me Dómine, ut pupíllam óculi. Sub umbra alárum tuárum prótege me : Quia omnes inimici mei circumdedérunt me. *P.* Exúrge Dómine.

Preces. Acclives te orámus, Christe, parce nobis, *P.* Et miserére. **ŷ.** Qui in forma servi appárens mundum salváre venísti, refórma quod perierat tuæ Crucis poténtiá, *P.* Et miserére. **ŷ.** Qui mortem vincis móriens, et flagelláris innócens, nos ab ætérno érué suppliciórum dolóre, *P.* Et miserére. **ŷ.** Qui confítenti Latróni das réquiem paradisi, nobis da indulgéntiam per Crucis tuæ glóriam, *P.* Et miserére. **ŷ.** Tu pro nobis vocem áccipe lujus Latrónis, Dómine; nieménto nostri Domine, et parce, cùm véneris, ut júdices, *P.* Et miserére.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Capítula. Bellántium mucrónes, quæsumus Dómine, victricis semper potestátis tuæ virtúte retúnde; et contra sortem tuam medítantes insániam, veritátis tuæ córrige disciplinà : Quoque advérsus Christum tuum blasphénias declámant, ad prædicatiónem veræ fidei sua corda convértant : ut et víncula peccatórum, quibus vinciti detinéntur, miseratióne dirúmpas; et cunctos justificátos digiti tui cálamò in libro vitæ conscribas.

Pater noster.

Ad Sæctam.

Lectio libri Amos Prophætæ (Cap. 1x).

Deo grátias.

Vidi Dóminum stantem super altàre : et dixit : Percute cårdinem, et commoveántur superliminária : avaritia enim in cápita hóminum, et novíssimum eórum in gládio interficiam : non erit fuga eis. Et qui fúgerit ex eis, non salvábitur. Si descénderint usque in inférnum, inde manus mea edúcet eos : et si ascénderint usque ad cœlos, inde déraham eos. Et si absconditi fuérint in vérticem Carméli, inde scrutans áuleram eos : et si celáverint se ab óculis meis in profúndum maris, ibi mandábo serpénti, et mordebit eos. Et si abierunt in captivitate coram inimicis suis, ibi mandábo gládium, et occidet eos : et ponam óculos meos super eos in malum, et non in bonum. Et Dóminus qui tangit terram, et tabéscit : lugébunt omnes inhabitantes in ea : et ascéudet sicut annis, et defluet sicut rivus Ægypti. Qui ædificat in cœlo ascensiónem suam, et fasciculum suum **301** super terram fundávit : qui vocat aquas maris, et effúndit eas super fáciem terræ, Dóminus nomen est illi. *ñ. Amen.*

Antífona 1. Non véniat mihi Dómine pes supérbiz : et manus impiórum non móveant me. *ñ.* Dixit injústus ut delinquat sibi : non est timor Dei ante óculos ejus.

Orátio. Non véniat nobis pes supérbiz, neque manus peccatóris móveat nos ; ut qui passiónem tuam veneránter accipimus ; animam nostram non ad pœnam, sed ad vitam fácias pervenire perpétuam. *ñ. Amen.*

Antífona 2. Lætus erit justus, cùm viderit vindictam impiórum : manus suas lavábit in sânguine peccatórum. *ñ.* Si veré útique justitiam loquimini : rectè judicàte filii hóminum.

Orátio. Sperántes in te Dómine non contristémur : ut nec animam nostram contúrbes, nec à tuo grege sépares : sed sperántes in te, tibi consíteamur, et tibi corde puro psallámus. *ñ. Amen.*

Antífona 3. Deus meus, adjútor meus, sperábo in eum : Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et Redémptor meus. *ñ.* Liberátor meus de inimicis meis iracúndis : Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : à viro in quo eripies me.

ñ. Dómine, júdica nocéntes me, et expúgna impugnantes me. Apprehénde arma, et scutum : et exúrge, Deus meus, in adjutórium mihi. *ñ.* Exúrge, Dómine, et inténde iudicio meo ; Deus meus, et Dóminus meus auxiliáre, et respice. *P.* In adjutório.

Preses. Subvéniat nobis Dómine misericórdia tua *P.* Velocitér. *ñ.* Sânguinis tui hostiá nos à criminibus libera *P.* Velocitér. *ñ.* Crucem perpéssus, Dómine, à cruceítu nos libera *P.* Velocitér. *ñ.* Crucis tuæ prasídio nos libera à supplicio *P.* Velocitér. *ñ.* Cùm véneris iudex ómnium redemptórum, esto refúgium *P.* Velocitér.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol 144.

A *Orátio.* Glorióse, potens, ac miséricors Deus, érue nos ab insidiis inimici ; et, ne ánima nostra à rugiéntis leónis raptu rápido rapiátur, protéctio dextere tuæ in nostri custódiám deputétur : ne dùm non est qui rédimat, ille sævus occidat : aut, si non est qui salvum fácias, ille subvértat. Sed tu Leo de tribu Judá in ira tua exúrge ; et in severitate iudicii insidiósi hostis catórvas intérimo : nosque in præcépio, quod mandásti, crédere et permanére cœde.

Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiástici Salomónis (Cap. xxii).

ñ. Deo grátias.

Fili, supra mórtuum plora, déficit enim lux ejus : et supra fáctum plora, deficit enim sensus. Mòdicum plora super mórtuum, quóniam requièvit. Nequissimi enim nequissima vita supra mórtum fácti. Luctus mórtui septem dies : fácti autem et impii, omnes dies vitæ illórum. Cùm stulto ne multum loquáris, et cum insensáto ne abieris. Serva te ab illo, ut non inolestiam hábeas, et non coinquináberis in peccáto illius. Deflécte ab illo, et invénies réquiem, et non accidáberis in stultitiam illius. Super plumbum quid gravábitur ? et quod illi áliud nomen quàm fáctus ? Arénam, et salem, et massam ferri facilius est portáre, quàm hóminem imprudentem, et fáctum, et impium. Sicut loraméntum ligneum conligátum in fundaméntum ædificii non dissólvitur : sic et cor confirmátum in cogitátione consilii. Dómine pater, et Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitáto impiórum. Extolléntiam oculórum meórum ne dederis mihi, et omne desidérium pravum aufer à me. Dómine da ori meo custódiám, et super lábia mea signáculum certum. *ñ. Amen.*

Lectio libri Samúelis Primi (Reg. cap. xxxi).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Philisthím pugnábant advérsus Israël : et fugiérunt viri Israël aute fáciem Philisthím, et ceciderunt interfécti in montes Géboæ. Irruerúntque Philisthím in Saül, et filios ejus, et percussérunt Jónatham, et Abinadab, et Melchisue, filios Saül, totúmque pondus prælii verum est in Saül : et consecúti sunt eum viri sagittárii, et vulnerátus est veheménter à sagittáriis. Dixitque Saül ad armigerum suum : Evágia gládium tuum, et percute me : ne fortè veniant incircumcisi isti, et interficiant me, inludéntes mihi. Et noluit armiger ejus : fúerat enim nimio timóre pertérritus. Arripuit itaque Saül gládium, et inruit super eum. Quod cùm vidisset armiger ejus, videlicet quòd mórtuus esset Saül, inruit étiam ipse super gládium suum, et mórtuus est cum eo. Mórtuus est ergo Saül, et tres filii ejus, et armiger illius, et universi viri ejus **302** in die illa páritér. Vidéntes autem viri Israël, qui erant trans vallem, et trans Jordánem, quòd fugissent viri Israël, et quòd mórtuus esset Saül, et filii ejus, reliquerunt civitátes suas, et fugiérunt : venerúntque Philisthím, et habitáverunt ibi. Factá autem die al-

terà, venerunt Philisthim, ut expoliarent interféctos, et invenerunt Saül et filios ejus jacéntes in montem Gélboë. Et præciderunt caput Saül, et expoliaverunt eum armis: et miserunt in terram Philistinorum per circéium, ut annuntiaretur in templis Idolorum, et in pópulis. Et posuerunt arma ejus in templo Astaroth, corpus verò ejus suspenderunt in muros Bethsam. Quod cum audissent habitatores Jabes Gálaad, quacúmque fecerant Philisthim Saül, surrèxerunt omnes viri fortissimi, et ambulaverunt totà nocte, et tulérunt cadáver Saül, et cadavera filiorum ejus de muro Bethsam: veneruntque viri Jabes Gálaad, et combussérunt ea igni. Et tulérunt ossa eorum, et sepeliérunt in nemore Jabes, et jejunavérunt septem diebus. (Cap. 1.) Factum est autem, postquam mórtuus est Saül, ut David reverterétur à caede Amalec, et maneret in Síceleg dies duos. In die autem tértia, apparuit homo veniens de castris Saül, veste conscissà, et púlvere aspérsus caput: et ut venit ad David, cecidit super faciém suam, et adorávit. Dixitque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Israël fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? indica mihi. Qui ait: Fugit pópulus è prælio, et multi corruéntes è populo mórtui sunt: sed et Saül, et Jónathas filius ejus interiérunt. Dixitque David ad adolescentem, qui nuntiábat ei: Unde scis quia mórtuus est Saül, et Jónathas filius ejus? Ait adolescens, qui narrábat ei: Casu veni in montes Gélboë, et Saül incumbébat super hastam suam: porrò currus et équites appropinquábant, et convérsus post tergum suum, vidénsque me vocávit. Cui cum respondissem, Adsum: dixit mihi: Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecites sum. Et locútus est mihi: Sta super me, et interfice me: quóniam tenent me angústie, et adhuc tota ánima in me est. Stansque super eum, occidi illum: sciébam enim quòd vivere non póterat post vulnè: et tuli diadéma quod erat in capite ejus, et armillam de bráchio ejus, et áttuli ad te Dóminum meum huc. Apprehéndens autem David vestiménta sua, scidit, omnesque viri qui erant cum eo, et planxérunt, et fleverunt et jejunavérunt usque ad vésperam super Saül, et super Jónatham filium ejus, et super pópulum Dómini, et super domum Israël, eò quòd corruissent gládio. Dixitque David ad juvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respondit: Filius hóminis ádvenæ Amalecitarum ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuisti mittere manum tuam ut occideres christum Dómini? Vocánsque David unum de púeris suis, ait: Accédens irrué in eum. Qui percússit illum, et mórtuus est. Et ait David ad eum: Sanguis tuus super caput tuum: os enim tuum locútum est advérsum te, dicens: Ego interfeci christum Dómini. Planxit autem David planctum hujuscémodi super Saül, et super Jónatham filium ejus (et præcepit ut docerent filios Juda arcum, sicut scriptum est in libro Justorum). Et ait: Considera Israël, pro his qui mórtui sunt super excelsa tua vulneráti. Inclýti tui, Israël, super

montes tuos interfécti sunt: quomodo ceciderunt fortes? Nolite annuntiáre in Geth, neque annuntiátis in conspéctu Ascalónis: ne fortè læténtur filie Philisthim, et ne exáltent filie incircumcisórum. Montes Gélboë, nec ros nec pluvia véniant super vos, neque sint agri primitiarum: quia ibi abiéctus est clypeus fórtium, clypeus Saül, quasi non esset unctus oleo. A ságuine interfectorum, ab adipe fórtium, sagitta Jónathæ nunquam rediit retrórsam, et gladius Saül non est revérsus inánis. Saül et Jónathas amábiles, et decóri valdè in vita sua, in morte quoque non sunt divisi: àquilis velocióres, leónibus fortióres. Filii Israël super Saül flete, qui vestiebat vos cóccino in deliciis, qui præbébat ornata áurea cúlui nostro. Quomodo ceciderunt fortes in prælio? Jónathas in excelsis tuis occlausus es? Dóleo super te frater mi Jónatha decóre nimis, et amábilis super amórem mulieris. Sicut mater únicum amat filium, ita et ego te diligébam. Quomodo ceciderunt robústi, et periérunt arma bellica? (Cap. 11.) Igitur post hæc consúluit David Dóminum, dicens: Num ascéndam in unam de civitatibus Judá? Et ait Dóminus ad eum: Ascénde. Dixitque David: Quò ascéndam? Et respondit ei: In Hebron. Ascéndit ergo David, et dux uxóres ejus, Achinoam, Jezaëlites, et Abigail uxor Nabal Carnéli: sed et viros qui erant cum eo, duxit **303** David singulos cum domo sua: et manserunt in oppidís Hebron. Veneruntque viri Judá, et unxérunt ibi David, ut regnaret super domum Judá. Et nuntiátum est David, quòd viri Jabes Gálaad sepelissent Saül. Misit ergo David nuntios ad viros Jabes Gálaad, dixitque ad eos: Benedícti vos à Dómino, qui fecistis misericórdiam cum Dómino vestro Saül, ut sepelirétis eum. Et nunc retribuet quidem vobis Dóminus misericórdiam et veritatem: et ego reddam grátiam, eò quòd loceritis verbum istud. Conforténtur manus vestræ, estote filii fortitúdinis: licet enim mórtuus sit Dóminus vester Saül, tamen me unxit domus Judá in regem sibi. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Dic animæ meæ, Dómine: Salus tua ego sum. Confundántur et revereántur omnes qui quærunt animam meam: ut auferant eam. *ñ*. Júdica Dómine nocéntes me: et expúgna impugnátes me.

Oratio. Dic animæ nostræ Dómine: Salus tua ego sum: Inimici quoque tui, qui advérsus te convenerunt, erubéscant: et qui cogitant advérsus fidem tuam, per pœniténtiam corrigántur: Qui ergo innocens perpéssus es inimicórum irrisiones et vulnèra: nosira in his áblus propitiátus peccáta. *ñ*. Amen.

Antiphona 2. Ad defénsionem meam réspice. Erripe à frámea Deus animam meam: et de manu canis únicam meam. Salva me, Dómine, de ore leónis. *ñ*. Narrábo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudábo te.

Oratio. Ad defénsionem familiæ tuæ atténde Dómine: et jam erippe animam ejus à frámea persequéntis, et de manu canis: qui solus animam tuam pónere dignátus es pro ómnibus nobis. *ñ*. Amen.

Antiphona 3. Oprobrium insipientium dedisti me. A. Obmutui, et non aperui os meum, quoniam tu fecisti: amove a me flagella tua. *ŷ*. Dixi: Custodiam vias meas: et non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, dum consistit peccator adversum me.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Oratio. Christe Dei Filius, qui obprobrium insipientium factus es, amove a nobis flagella tua; et languoribus nostris porrigere medicinam: ut a te respecti, non feramur precepti iræ damnabiles; sed exemplo tuæ passionis reddamur ad omnia mites.

Pater noster.

Ad Vesperum.

Lauda. Tu illuminas lucernam meam Domine. *ŷ*. Auxilium meum a Domino. *Psalmus* cxx.

Antiphona. Ab omnibus persequentibus. *ŷ*. Domine Deus meus in te speravi: salvum me fac ex omnibus persequentibus me, et eripe me.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capitula. Gloriose, potens. fol. 264.

Lauda. Exclamavi in toto. fol. 293.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Voce mea ad. *Psalmus* lxx.

Et Oratio. Exaudi nos Domine. fol. 275.

Antiphona 1. Tanquam lugens, et contristatus humiliabar. Et adversum me lætati sunt, et conveniunt. Congregata sunt in me flagella, et ignoraverunt: *ŷ*. Tentaverunt me, et deriserunt derisu: stridabant in me dentibus suis.

Oratio. Libera nos Domine de contristatione et de flagellis peccatorum nostrorum: ut non humiliemur ab inimicis Ecclesiæ tuæ: sed præsta nobis, ut tecum post transitum infinite júbilo jocondemur. *ñ*. Amen.

Antiphona. Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt, et ceciderunt. *ŷ*. Dominus illuminatio mea, et salus mea, quem timebo? Dominus defensor vitæ meæ, a quo trepidabo.

Oratio. Qui tribulant nos, Domine, infirmetur et pereant; cognoscentes potentiam tuam retrorsum redeant: ut Ecclesiæ tuæ, quæ est in omnibus terræ finibus dilatata, magnifcet nomen tuum; cum manifestata fuerit gloria tua. *ŷ*. Amen.

Antiphona 3. Ab homine iniquo et doloso libera me, Domine. Quia tu es Deus meus, et fortitudo mea. *ŷ*. Júdica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso libera me.

Oratio. Tu Deus noster libera nos ab omnibus iniquis et dolosis: ut plenâ sanitate habitante in carne nostra, ad coronam mereamur pertingere destinatam. *ñ*. Amen.

ñ. Multi Domine gemitus mei, et cor meum morrens. **304** Quoniam adduxisti diem consolationis tuæ super me. Audierunt inimici mei malum meum, *P*. Et congratulati sunt: vindemia eos, sicut vindemiasti me. Quia ingemisco, et non est qui me con-

solatur. *ŷ*. Omnes, qui glorificabant me, inspexerunt me: viderunt enim in ignominiam meam, *P*. Et congratulati.

Oratio. Deus, qui in exercitatione nostra contristari nos inspicias; da nobis potentissimum auxilium in victoria sanctæ Crucis: ut qui exemplo tuo mundum decertamus evincere, cælos mereamur et post transitum possidere. *ñ*. Amen.

Antiphona. Auditui meo dona gaudium et lætiam, Domine: ut exultent ossa humiliata. *Psalmus* l.

Oratio. Clamamus ad te, Domine; miserere nobis: sana animas nostras; quia peccavimus tibi: tuum est enim, nostrum misereri, prorogare misericordiam: tuum est, animæ vulneribus impendere curam, et in patefactis sceleribus debitam non exserere vindictam, nec condignam impofterum rependere poenam: da humilitatem, quam placatus inspicias, et accipe confessionem, ut peccata dimittas. *ñ*. Amen.

Antiphona. Factus sum in derisum totâ die, et omnes subsannant me.

Canticum. Seduxisti me Domine. fol. 276.

Oratio. Fac nos, Domine Deus noster, ut nec in derisu inimicorum nostrorum, nec subsannatione adversantium nos fatigemur: sed tu, qui es defensio nostra, a contradictione improborum nos libera. *ñ*. Amen.

Antiphona. Auditam fac mihi manè misericordiam tuam: quoniam in te speravi Domine. *P*. Demónstra mihi viam, per quam ambulem: quia ad te, Domine, levavi animam meam. *ŷ*. In tympano, et choro laudate Dominum: in echoris et órgano laudate eum.

Lectio libri Samuelis (II Regum II.)

ñ. Deo grâcias.

In illis diebus: Abner filius Ner, princeps exercitus Saül, tulit Isboseth filium Saül et circumdixit eum per castra, regemque constituit super Gabaon et super Gessuri, et super Jezraël, et super Ebraïm, et super Bénjamin, et super Israël universum. Quadraginta annorum erat Isboseth filius Saül, cum regnare coepisset super Israël, et duobus annis regnavit: sola autem domus Juda, sequebatur David. Et fuit numerus dierum, quos commoratus est David imperans in Hebron super domum Juda septem annorum, et sex mensium.

Egressusque est Abner filius Ner, et pueri Isboseth filii Saül de castris juxta piscinam Gabaon. Porrò Joab filius Sárviæ, et pueri David egressi sunt et occurrerunt eis juxta piscinam Gabaon. Et cum in unum convenissent, e regione sederunt: hi ex una parte piscinæ, et illi ex altera. Dixitque Abner ad Joab: Surgant pueri, et ludant coram nobis. Et respondit Joab: Surgant. Surrexerunt ergo, et transierunt numero duodecim de Bénjamin, ex parte Isboseth filii Saül, et duodecim de pueris David. Apprehensoque unusquisque capite comparis sui, deflavit gladium in latus contrarii, et ceciderunt simul: vocatumque est nomen loci illius: Ager robustorum, in Gabaon. Et ortum est bellum durum satis in die illa:

fatigatusque est Abner, et viri Israël à pueris David. A Erant autem ibi tres filii Sárviæ, Joab, et Abisai, et Asaël: porrò Asaël cursor velocissimus fuit, quasi unus de capreis quæ morantur in silvis. Persequebatur autem Asaël Abner, et non declinavit ad dexteram, sive ad sinistram omittens persequi Abner. Respexit itaque Abner post tergum suum, et ait: Tu ne es Asaël? Et ille respondit: Ego sum. Dixitque ei Abner: Vade ad dexteram, sive ad sinistram, et apprehende unum de adolescentibus, et tolle tibi spolia ejus. Nóluit autem Asaël omittere quin urgeret eum. Rursumque locutus est Abner ad Asaël: Recede, noli me sequi, ne compellar confodere te cum terra, et levare non pótero faciem meam ad Joab fratrem tuum. Qui audire contempsit, et nóluit declinare: percussit ergo eum Abner aversâ hastâ in inguine, et transfodit, et mórtuus est in eodem loco: omnes igitur qui transibant per locum, in quo ceciderat Asaël, et mórtuus fuerat, subsistebant. Persequentibus autem Joab, et Abisai fugientem Abner, sol occubuit: et venerunt usque ad collem aquæductus, qui est ex adverso vallis, et itineris deserti in Gábaon. Congregatique sunt filii Bénjamin ad Abner: et conglobati in unum cuneum, steterunt in summitate tumuli unius. Et clamavit Abner ad Joab, et ait: Num usque ad internecionem **305** tuus mucro desaviet? an ignoras quòd periculosa sit desperatio? usquequò non dicis pópulo ut omittat persequi fratres suos? et ait Joab: Vivit Dóminus, si locutus fuisses, manè recessisset pópulus persequens fratrem suum. Insónuit ergo Joab búccinâ, et stetit C onnis exercitus, nec persecuti sunt ultrâ Israël, neque inière ceriâmen. Abner autem et viri ejus abiérunt per campéstria, totâ nocte illâ: et transiérunt Jordânem, et lustratâ omni Beth horon venerunt ad castra. Porrò Joab revér-us est, omisso Abner, congregavitque omnem pópulum: et defuerunt de pueris David decem et novem viri, excépto Asaële. Servi autem David percussérunt de Benjamin, et de viris qui erant cum Abner, trecéntos sexaginta, qui mórtui sunt. Tulérunt Asaël, et sepeliérunt in sepúlchro patris sui in Bétlleh-m. *ñ. Amen.*

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capitula. Ad defensionem nostram, Dómine, respice; et, ne doctrinæ pateamus lethali, tuo nos tutamine rege: simulque de ore leónis, rapere nos cupientis, libera: et ab oblatrantis perfidia canis solitâ nos prótege curâ.

Pater noster.

Lauda. Vide humilitatem meam, et éripe me, Dómine: quia legem tuam non sum oblitus. *ÿ.* Júdica causam meam, et rédime me: propter elóquium tuum vivifica me.

Oratio. Vide humilitatem nostram, Dómine: et éripe nos: te enim respiciente, etsi deiecemur, sublevamur: quo sustentante, ne corruamus, excipimur *ñ. Amen.*

Ad Tertiã.

Jesu filii Strach (Ecclesiastici cap. viii).

Fili, non júdices contra júdicem: quóniam se-

cúndum quod justum est júdicat. Cum audâce ne eas in via, ne fortè gravet mala sua in te: ipse enim secúndum suam voluntatem vadit, et simul cum stultitia illius peribis. Cum iracúndo non fácias rixam, et cum audâce non eas in desérto: quóniam tanquam nihil est ante illum sanguis, et ubi non est adjutórium, elidet te. Cum fatuis ne consilium hábeas. non enim póterunt dligere, nisi quæ ipsis placent. Coram extráneo ne fácias consilium: nescis enim quid páriat. Non omni hómini cor tuum manífestes: ne fortè inferat tibi grátiam, et convitiétur tibi. Fili, si atténderis mihi, disces: et si accommodáveris ánimam tuam, sapiens eris. Et si inclináveris aurem tuam, excipies doctrinam: et si diléxeris audire, sapiens eris.

Lectio libri Samuëlis (II Regum cap. iii)

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Cúm esset prælium inter domum Saül et domum David, Abner filius Ner regébat domum Saül. Fúerat autem Saüli concubloa nómine Respha, filia Achia, ingressusque est ad eam Abner. Dixitque Isboseih ad Abner: Quare ingressus es ad concubinam patris mei? Qui irátus nimis propter verba Isboseih, ait: Numquid caput canis ego sum advérsum Judam hódie, qui fécerim misericórdiam super domum Saül patris tui, et super fratres tuos et super próximos ejus, et non trádidisti te in manus David, et tu requisisti me quod redargúeres pro muliere hódie? Hæc faciât Dèus Abner, et hæc addat ei, nisi quómodo jurávit Dóminus David, sic faciã cum eo, ut transferátur regnum de domo Saül, et elevétur thronus David super Israël, et super Judam, à Dan usque Bersabée. Et non potuit respondere ei quicquam, quia metuébat illum. Misit ergo Abner nuntios ad David in Hebron pro se dicentes: Cujus est terra? Et ut loquerentur: Fac mecum amicitias, et erit manus mea tecum, et redúcã ad te univérsam Israël. Qui ait: Noli timere: Ego faciã tecum amicitias: sed unam rem peto à te, dicens: Non vidébis faciã meam, ántequã adduxeris mihi Michol filiam Saül: et sic venies, et vidébis me. Misit autem David nuntios ad Isboseih filium Saül, dicens: Redde uxórem meam Michol, quam despóndi tibi centum præpútiis Philistiim. Misit ergo Isboseih, et tulit eam à viro suo Phaltiël, filio Laïs. Sequebatur eam vir suus, plorans usque Bahárim: et dixit ad eum Abner: Vade, et revértere. Qui revérsus est. Sermónem quoque intulit Abner ad senióres Israël, dicens: Tauri heri quã nudiatértius quærebátis David ut regnâret super vos. Nunc ergo faciãte: quóniam Dóminus locútus est ad David, dicens: In manu servi mei David salvãbo pópulum meum Israël de manu Philistiim, et ómnium inimicórum ejus. Locútus est autem Abner étiam ad Bénjamin. Et abiit ut loquerétur ad David in Hebron, ómnia quæ placuerant Israëli et univérso Bénjamin. Venitque ad David in Hebron cum viginti viris: et fecit David Abner, et **306** viris ejus qui

viris : et fecit David Abner, et viris ejus qui venerant cum eo, convivium. Et dixit Abner ad David : Surgam, ut congregem ad te Dñm meum regem omnem Israël, et ineam tecum fœdus, et imperes omnibus, sicut desiderat ánima tua. Cùm ergo deduxisset David Abner, et ille iret in pace, statim venerunt púeri David, et Joab cæsis latrónibus, cum præda magna nimis : Abner autem non erat cum David in Hebron, quia jam dimiserat eum, et profectus fuerat in pace. Et Joab, et omnis exercitus qui erant cum eo postea venerunt : nuntiátum est itaque Joab à narrántibus : Venit Abner filius Ner ad regem, et dimisit eum, et abiit in pace. Et ingressus est Joab ad regem, et ait : Quid fecisti ? Ecce venit Abner ad te : quare dimisisti eum, et abiit et recessit ? Ignoras Abner filium Ner, quóniam ad hoc venit, ut deciperet te, et sciret exitum tuum, et introitum tuum, et nosset ómnia quæ agis ? Egressus itaque Joab à David, misit nuntios post Abner, et rediit eum ad cisternam Sira, ignorante David. Cùmque redisset Abner in Hebron, seorsum adduxit eum Joab ad médium portæ, ut loqueretur ei in dolo : et percussit illum ibi in inguine, et mortuus est in ultionem sanguinis Asaël fratris ejus. Quod cùm audisset David rem jam gestam, ait : Mundus ego sum, et regnum meum, apud Deum, usque in sempiternum. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Susurrabant adversum me omnes inimici mei : adversum me, cogitabant mala mihi. Verbum iniquum mandaverunt adversum me. *ñ*. Etenim homo pacis meæ, in quo speravi : qui edebat panes meos, ampliavit adversum me supplantationem.

Oratio. Christe Dei Fili, adversus quem et susurrantium inimicorum labia mota sunt, et contra quem verbum iniquum falsis fictionibus formaverunt ; tu nos ab omni tentationum genere, protectionis tuæ munimine tege : ut per te susurris non cædamus adversis ; qui semper vincis in nos potentiâ Deitatis. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Ecce veteres posuisti dies meos, Dñme : et substantia mea tamquam nihil ante te est. Opprobrium insipienti dedisti me. *ñ*. Dixi : Custodiam vias meas : ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, dum consistit peccator adversum me.

Oratio. Ecce, Dñme, veteres sunt positi dies nostri ; quia in veteri adhuc homine ambulamus, dum novitatem vitæ usquequaque non capiamus : operum ergo dignorum exhibitione nos amplia ; qui fidei tuæ nobis contulisti vexilla : ut non veteres simus in actibus pravitatis, qui tuæ nos credimus innovatos gloriâ passionis. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 3. Dum consistit peccator adversum me, obmutui, et humiliatus sum, et silui à bonis ; et dolor meus contra me est semper. *ñ*. Concaluit cor meum contra me : et in meditatione mea

A exardescet ignis. Locatus sum in lingua mea.

ñ. Dñme, qui consolétur me non est. Inimicus in óssibus meis manum suam extendit, *P.* Ut tribulet me. Vide ergo Dñme afflictionem meam. *ñ*. Audite, óbsecro, omnes, et videte dolorem meum : quia erectus est inimicus, et convertit manum suam, *P.* Ut tribulet me.

Preces. Dicamus omnes : Misericors Dñme, *P.* Miserere. *ñ*. Qui salvare mundum veniens, in carne nostra pœnam subis indébitam, *P.* Miserere. *ñ*. Hujus morte terra tremuit, mundus expavit, infernus omnis exórruit, *P.* Miserere. *ñ*. Cujus caput exaltatum in cruce, et effuso triumphavit sanguine, *P.* Miserere. *ñ*. Tu nos cruce tuæ applica ; ut in cruce coronandos glorifices, *P.* Miserere.

B *Hymnus.* O Nazarène, lux. fol. 144.

Oratio. Educ, Dñme, animam nostram ab inferis ; et à descendéntibus in lacum nos erue : et, qui virtute tuâ inenarrabili Mundum redempturus, descendens à supérnis, inférni confregisti recessus ; ne peccato duce, illuc deducamur, custodi propitius : et præsta, ut cum his, qui ad vitam æternam præscripti sunt, tibi mólulo pietatis psallamus ; atque in delectationibus tuis consortium beatitudinis mereamur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Hieremix Prophætæ (Cap. 11)

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dñmus : Audite verbum Dñmi domus Jacob, et omnes cognationes domus Israël : hæc dicit Dñmus : Quid invenérunt patres vestri in me iniquitatis, quia elougavérunt à me, et ambulavérunt post vanitatem, et vani facti sunt ? Et non dixerunt : Ubi est Dñmus, qui ascendere nos fecit de terra Ægypti : qui traduxit nos per désertum, per terram inhabitabilem **307** et in viam, per terram sitis, et imaginem mortis, et per terram, in qua non ambulavit vir, neque habitavit homo ? Et induxi vos per terram Carnéli, ut comederétis fructum ejus, et bona illius : et ingressi contaminástis terram meam, et hereditatem meam posuistis in abominationem. Sacerdotes non dixerunt : Ubi est Dñmus ? et tenentes legem nescierunt me, et pastores prævaricati sunt in me : et prophætæ prophetavérunt in Baal, et idóla secuti sunt. Propterea adhuc iudicio contendam vobiscum, ait Dñmus, et cum filiis vestris disceptabo. Transite ad insulas Cethim, et videte : et in Cedar mittite, et considerate vehementer : et videte si factum est hujuscemodi. Si mutavit gens deos suos, et certè ipsi non sunt dii : pópulus vero meus mutavit glóriam suam in idólum. Obstupescite cœli super hoc, et portæ ejus desolámini vehementer, dicit Dñmus. Duo enim mala fecit pópulus meus : Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, et foderunt sibi cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas. Numquid servus est Israël, aut vernáculus ? quare ergo factus est in præ-

nam? Super eum rugierunt leones, et dederunt vocem suam, posuerunt terram ejus in solitudinem: civitates ejus existat sunt, et non est qui habitet in eis. Filii quoque Mémpteos et Taphnes constupraverunt te usque ad vericem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dóminum Deum tuum eo tempore, quo ducébat te per viam? Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam turbidam? et quid tibi cum via Assiriórum, ut bibas aquam fluminis? Arguet te malitia tua, et aversio tua increpabit te. Scito, et vide, quia malum et amarum est reliquisse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem ejus apud te, dicit Dóminus Deus exercituum. A sæculo confregisti jugum meum, rupisti vincula mea, et dixisti: Non serviam. In omni enim colle sublimi, et sub omni ligno frondoso tu prosternebaris méretrix. Ego autem plantavi te vineam eléctam, omne semen verum. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Non erubescant in me qui te expectant, Dómine virtutum. Non reverentur super me, qui te requirunt, Deus Israël. *ñ.* Quóniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusione fáciem meam.

Oratio. Non erubescant in nobis Dómine Deus virtutum, qui te expectant de humanis actibus iudicium esse facturum: ut Crucis tuæ potentia et plácitos nos tibi operarios salutis exhibeat, et cœlestis militiæ curiam de nostris actibus contristari non sinat. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 2. Miserere mihi Dómine, quóniam conculcavit me homo: tota die bellans tribulavit me. *ñ.* Conculcaverunt me inimici mei tota die: ab alitudine diéi.

Oratio. Miserere nostri Dómine: et ne conculcari nos ab inimico homine patiaris, qui redemisti nos pretio Crucis: ut infecto adversario nostro tu solus pro nobis obsistas, qui perstreptentis mundi devincis procéllas. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 3. Prævaricatione prævaricata est in me domus Judá, dicit Dóminus. Negaverunt me, et dixerunt: Non est ipse. *ñ.* Effundam in conspectu ejus orationem meam: tribulationem meam ante ipsum pronuntiabo.

ñ. Vindica causam meam Dómine, defensor meus: tu nosti *P.* Cogitationes eorum adversum me: defende, et júdica. *ñ.* Siné iniquitate cucurri, et diréxi. Exúrge in occursum mihi, et vide. *P.* Cogitationes.

Preces. Misericors Dómine, exáudi supplices, *P.* Et miserere. *ñ.* Qui Crucis mystério salvásti sæculum: qui sputa in faciém, et probra sustines, *P.* Et. *ñ.* Qui lancea latere confóssus es válidè, *P.* Et. *ñ.* Qui sepúlchro clúderis, et post trídium surgis, *P.* Et miserere.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Oratio. Salva Dómine de necessitatibus ánimas famulórum tuórum; et in tua justitia sperantes ne

conclúdas in mámbus adversántis: sed respice humilitatem nostram, et in loco nos munito salvifica, qui móriens devicisti inférna: ut confúsus consiliis persequéntium, sine pavóre in civitate sanctissima tua, felicióri provéntu cœlestem glóriam consequámur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Jesu filii Sirach (Ecclesiástici cap. x).

Omnis potentátus brevis vita. Languor prolixior gravat medicum. Brevem languórem præcidit medicus: sic et rex hodiè est, et cras moriétur. Cúm enim moriétur homo, hereditábit serpéntes, et bestias, et vermes. Initium superbiæ hóminis, apostatáre à Deo: quóniam ab eo, qui fecit illum, **308** recé-sit cor ejus: quóniam initium omnis peccáti est superbia: qui tenuerit illam, adimplébitur maledictis, et subvértet eum in finem. Proptérea exhonórávit Dóminus convénus malórum, et destrúxit eos usque in finem. Sedes ducum superbórum destrúxit Deus, et sedere fecit mites pro eis. Radices géntium superbárum arefécit Deus, et plantávit húmiles ex ipsis géntibus. Terras géntium evértit Dóminus, et perdidit eas usque in fundamentum: arefécit Deus ex ipsis, et dispédidit eos, et cessáre fecit memóriam eórum à terra. Memóriam superbórum perdidit Deus, et reliquit memóriam humilium sensu. *ñ. Amen.*

Lectio libri Samuélis (II Regum cap. iii).

ñ. Deo grátias.

C In illis diébus, dixit David: Mundus ego sum, et regnum meum, apud Deum, usque in sempiternum, à sanguine Abner filii Ner; et veniat super caput Joab, et super omnem domum patris ejus: nec deficiat de domo Joab fluxum séinis sustinens, et leprósus, et tenens fenum, et cadens gládio, et indigens pane. Igitur Joab et Abisai frater ejus interfecerunt Abner, eò quòd occidisset Asaél fratrem eórum in Gábaon, in prælio. Dixit autem David ad Joab, et ad omnem pópulum, qui erat cum eo: Scindite vestiménta vestra, et accingimini saccis, et plángite ante exéquias Abner: porró rex David sequebátur terestrum. Cúmque sepelissent Abner in Hebron, leváit rex David vocem suam, et flevit super túmulum Abner: flevit autem et omnis pópulus.

D Plangénsque rex et lugens Abner, ait: Nequáquam ut mori solent ignávi, mórtuus est Abner. Manus tuæ ligatæ non sunt, et pedes tui non sunt compédibus aggravati: sed sicut solent cadere coram filiis iniquitátis, sic corruisti. Congeminánsque omnis pópulus flevit super eum. Cúmque venisset univérsa multitúdo cibum capere cum David, clará adluc die jurávit David, dicens: Hæc faciát mihi Deus, et hæc addat, si ante occásum solis gustávero panem vel áliud quicquam. Omnisque pópulus audívit, et placuerunt eis cuncta quæ fecit rex in conspectu omnis pópuli. Et cognóvit omne vulgus et univérsus Israël in die illa, quóniam non actum fuisset à rege, ut occiderétur Abner filius Ner. Dixit quoque rex

ad servos suos : Num ignorâtis quoniam princeps máximus cecidit hodiè in Israël? Ego autem adhuc delicatus, et unctus rex : porrò viri isti filii Sárviæ duri sunt mihi : retribuât Dóminus facienti malum juxta malitiam suam. (Cap. iv.) Audivit autem Isboseth filius Saül, quòd cecidisset Abner in Hebron : et di solútæ sunt manus ejus, omnisque Israël perturbátus est. Duo autem viri principes latrónum erant filio Saül, nomen uni Báana, et nomen álteri Rechab, filii Remmon Berothitæ de filiis Bénjamin : siquidem et Beroth reputata est in Bénjamin : et fugerunt Berothitæ in Géthaim, fuerúntque ibi advénæ usque ad tempus illud. Erat autem Jónathæ filio Saül filius débilis pédibus : quinquennis enim fuit, quando venit nuncius de Saül et Jónathæ ex Jézrael : tollens itaque eum nutrix sua, fugit : cumque festinâret ut fugeret, cecidit et claudus effectus est : habuitque vocábulum Miphibóseth. Venientes igitur filii Remmon Berothitæ, Rechab et Báana, ingressi sunt fervente die domum Isboseth : qui dormiebat super stratum suum meridie. Et ostiaria domus purgans triticum obdormivit. Ingressi sunt autem domum latenter assumentes spicas tritici, et percusserunt eum in inguine Rechab et Báana frater ejus, et fugerunt. Cum autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in conclavi, et percutiéntes interfecerunt eum : sublatoque capite ejus, abierunt per viam deserti totâ nocte, et attulerunt caput Isboseth ad David in Hebron : dixeruntque ad regem : Ecce caput Isboseth filii Saül inimici tui, qui quærebát animam tuam : et dedit Dóminus domino meo regi ultionem hodiè de Saül, et de semine ejus. Respondens autem David Rechab, et Báana fratri ejus, filiis Remmon Berothitæ, dixit ad eos : Vivit Dóminus, qui eruit animam meam de omni angustia, quoniam eum, qui annuciáverat mihi, et dixerat : Mòrtuus est Saül : qui putábat se prospera nunciare, tenui, et occidi eum in Siceleg, cui oportébat mercédem me dare pro nuncio. Quanto magis nunc, cum homines impii interfecerunt virum innocuum in domo sua, super lectum suum, non queram sanguinem ejus de manu vestra, et auferam vos de terra? Præcepit itaque David pueris suis, et interfecerunt eos : præcidentisque manus et pedes eorum, suspendérunt eos super piscinam in Hebron : caput autem Isboseth tulérunt, et sepelirunt in sepulchro Abner in Hebron. (Cap. v.) Et venérunt universæ tribus Israël ad David in Hebron, dicentes :

309 Ecce nos, os tuum, et caro tua sumus. Sed et heri et nudius tertius, cum esset Saül rex super nos, tu eras educens et reducens Israël : dixit autem Dóminus ad te : Tu pasces pópulum meum Israël, et tu eris dux super Israël. Venérunt quoque et seniores Israël ad regem in Hebron, et percussit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino : unxeruntque David in Regem super Israël. Filii triginta annorum erat David, cum regnare cœpisset, et quadraginta annis regnâvit. In Hebron regnâvit super Judam septem annis et sex mēnsibus : in Hierúsalem

A autem regnâvit triginta tribus annis super omnem Israël et Judam. Et abiit rex, et omnes viri qui erant cum eo, in Hierúsalem, ad Jebusæum habitatórem terræ : dictumque est David ab eis : Non ingrediéris huc, nisi abstuleris cæcos et claudos dicentes : Non ingrediétur David huc. Cepit autem David arcem Sion, hæc est civitas David. Proposúerat enim David in die illa præmium, qui percussisset Jebusæum, et tetigisset domatum fistulas, et abstulisset cæcos et claudos odiéntes animam David : idcirco dicitur in provérbio : Cæcus et claudus non intrábunt in templum. ñ. Amen.

Antiphona 1. Omnia ossa mea dicent : Dómine, quis similis tibi? Erípiens inopem de manu fortioris ejus, et egénum et páuperem à diripiéntibus eum. †. Esurgéntes testes iniqui, quæ ignorábam, interrogábant me.

Oratio. Dómine Deus virtus salutis nostræ, obúmbrâ caput nostrum in diébus belli : ne insidiis quatiámur inimici ; nec laténtia sub invidórum lábiis hauriámus venéna : et quia tu facis judicium inopi, et vindictam páuperis ; contempnum nostræ abjectiõnis, bonitátis tuæ compénsa divitiis. ñ. Amen.

Antiphona 2. Dicam Deo meo : Suscéptor meus, quare mei oblitus es? Quare tristis es, ánima mea? et quare me contúrbas? †. Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum : ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Oratio. Christe suscéptor noster non obliviscáris nostrum ; neque in tristitia vertas ánimas nostras : et qui contúrbant nos, convertántur ; et quærant nomen sanctum tuum : ut cum in utroque fueris glorificátus, demus glóriam nómini sancto tuo. ñ. Amen.

Per.

Antiphona 3. Eripe me de inimicis meis, Deus meus : et ab insurgéntibus in me libera me, Dómine. †. Eripe me de operántibus iniquitatem : et de viris sánguinem libera me.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Oratio. Eripe nos Dómine de inimicis nostris : et qui tuam pro nobis dignátus es pónere animam : nos ab insurgéntibus in nos libera usquequaque.

Pater noster.

Ad Vesperum.

Lauda. Illuminatio mea et salus mea Dóminus.

Antiphona. Præoccupemus faciem Dei in confessiõne, et in psalmis jubilémus ei. *Psalmus xciv.*

Lauda. Ab omni via mala próhibe pedes meos, Dómine. †. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditatio mea est.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 222.

Lauda. Vide humilitatem meam.

QUARTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Multi insurgunt in me. Multi dicunt animæ meæ : Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus iii.*

Oratio. Multiplicati sunt, Dómine, qui tribulant

nos : sed tu multus es in misericórdia qui éruas nos : **A** Daum meam, et óculi mei conspectári sunt, et non álius.

Amen.

Per.

Antífona 1. Dómine Deus meus in te sperávi : salva me : libera me ab ómnibus persecúentibus me. Ne quando rápiat ut leo ánimam meam. **ŷ**. Exúrge Dómine, non præváleat homo : iudicéntur gentes in conspectu tuo.

Orátio. Dómine contra multiplicatióem tribulántium nos fortis propugnátor occúrre ; et advérsus multitudinem insurgéntium in nos pius defénsor assiste ; sitque benedictio tua super pópulum tuum : ut qui salútem ánimæ nostræ in te esse dénégant, te Salvátorem nostrum ipsi sibi suá expugnatióne cognóscant. **ŷ**. Amen.

Antífona 2. Deus meus, pone inimicos meos ut rotam : et sicut stípulam ante faciém venti. Ut sciant quóniam nomen tibi Dóminus. **ŷ**. Ita persecúeris eos in tempestáte : et in ira tua conturbábis eos.

310 *Orátio.* Dómine Deus sperántem in te tuam Ecclésiám à persecúentibus ómnibus salva ; et de manu persecúentium potentiáliter líbera : ac ne quando rápiat ut leo ánimam ejus, tuis semper inrosúer virtútibus : ut ejus primúm passiónis compléta est ságuine, ejus invictá liberétur à malis ómnibus potestáte. **ŷ**. Amen.

Antífona 3. Deus, quis similis tibi ? ne táceas : neque compescáris Deus : quóniam ecce inimici tui sonuérun : et odiéntes te levavérunt caput. **ŷ**. Imple fácies eórum ignomiá : et quærent nomen tuum, Dómine.

Orátio. Redémptor noster et Dómine pone inimicos tuos ut rotam, quibus mystérium Crucis tuæ est stultitia : ut illi sicut stípula ante faciém venti sint dispérsi ; et credéntibus in te vel creditúris donétur locus æternæ mansiónis. **ŷ**. Amen.

ŷ. Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iniquos projecérunt ; et non pepercérun ánimæ meæ. Confortáti sunt advérsùm me fortes, et quasi gigantes steterunt super me. Fletum deduxérunt óculi mei : pálpebram meam opéruit umbra mortis, dum iniquitas in má nibus meis non esset. Orátio mea munda est ante te, Dómine. **ŷ**. Aperuérunt super me inimici ora sua, et exprobrántes percussérunt maxíllam meam. **P**. Et non pepercérun.

Orátio. Ne tradideris, Dómine, in persecúentium manum ánimas tibi confiténtium populórum : ut qui falsórum testium pertulisti mendácium, coléntium te glorifíceris vócbus redemptórum **ŷ**. Amen.

In Láudibus.

Antífona. Redde mihi lætítiam salutáris tui, Dómine : et spírítu principáli confirma me. *Psalmus L.*

Orátio. Avérte faciém tuam. fol. 161.

Ad Cánticum. Antífona. In carne mea vidébo

Daum meam, et óculi mei conspectári sunt, et non álius.

Cánticum Job (Cap. xix).

Ecce clamo vim pátiens, et nemo audit : * vociferor, et non est qui iudicet.

Sémitam meam circumsépsit, et transire non possum, * et in calle meo ténebras pósuit.

Spoliávit me glóriá meá, * et ábstulit corónam de capite meo.

Dextrúxit me úndique, et péreo, * et quasi erúlsz árbori ábstulit spem meam.

Irátus est contra me furor ejus, * et sic me hábuit quasi hostem suum.

Simul venérunt latrónes ejus, et fecérunt sibi viam per me, * et obsederunt in gyro tabernáculum **B** meum.

Fratres meos longè fecit à me, * et noti mei, quasi aliéni recessérunt à me.

Dereliqúerunt me propinqui mei : * et qui me nóverant, obliti sunt mei.

Inquilini domús meæ, et ancillæ meæ, sicut aliénus habuérunt me, * et quasi peregrinus fui in óculis eórum.

Servum meum vocávi, et non respóndit ; * ore próprio deprecábar illum.

Hálitum meum exhorruit uxor mea, * et orbam filios úteri mei.

Stulti quoque despiciébant me, * et cum ab eis recessissem, detrahébant mihi.

Abomináti sunt me quondam consiliárii mei : * et quem máximè diligébam, adversátus est me. **C**

Pelli meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, * et derelicta sunt tantámodò lábia circa dentes meos.

Quis mihi tribuat ut scribántur sermónes mei ? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, * et plumbi lámínæ, vel celtæ sculpántur in sílice ?

Scio enim quòd Redémptor meus vivit, * et in novíssimo die de terra surrectúrus sum :

Et rursus circúmdabor pelle meá, et in carne mea vidébo Dóminum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectári sunt, et non álius : * repóstita est hæc spes mea in sinu meo, et heréditas mea in Deo meo.

Orátio. Crédimus Dómine, in carne ista, quâ légitimur, te vidére ; et óculis nostris te conspícere in glória, quâ iudicatúrus es sæculum : Fac ergo nos óculos interióres habére apértos : ut cognoscámus te in glória sempitérná. **ŷ**. Amen.

Mutinárium. Ad te de luce vígilo, Deus : sicut in te ánimá mea. **ŷ**. Sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Lauda. Laudáte nomen Dómini, montes, et omnes colles : ligna fructifera, et omnes cedri.

Lectio libri Samuélis (II Regum cap. xi).

ŷ. Deo grátias.

Eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, et servos suos cum eo et univérsus Israél, et vastavérunt **311** filios Ammon, et

obsederunt Rabba : David autem remansit in Hierusalem. Dum hæc agerentur, accidit quadam die, ut surgeret David de strato suo post meridiem, et ambularet in solario domus regis : viditque mulierem se lavantem, ex adverso super solarium suum : erat autem mulier pulchra valde. Misit ergo rex, et requisivit quæ esset mulier. Nunciatum est ei, quod ipsa esset Bethsabée filia Hellam, uxor Urias Hethæi. Misit itaque David nuncios, et tulit eam : quæ cum ingressa esset ad illum, dormivit cum ea : statimque sanctificata est ab immunditia sua : et reversa est domum suam concepto foetu. Mittensque nunciavit David, et ait : Concepti. Misit autem David ad Joab, dicens : Mitte ad me Uriam Hethæum. Misitque Joab Uriam ad David. Et venit Urias ad David. Quæsitque David quàm rectè ageret Joab, et populus, et quomodo administraretur bellum : et dixit David ad Uriam : Vade in domum tuam, et lava pedes tuos. Et egressus est Urias de domo regis, securusque est eum cibus regis. Dormivit autem Urias ante portam domus regis cum aliis servis domini sui, et non descendit ad domum suam. Nunciatumque est David à dicentibus : Non ivit Urias in domum suam. Et ait David ad Uriam : Numquid non de via venisti? quare non descendisti ad domum tuam? Et ait Urias ad David : Arca Dei et Israël et Juda habitant in papilionibus, et dominus meus Joab, et servi domini mei super faciem terræ manent : et ego ingrédiam domum meam, ut comedam et bibam, et dormiam cum uxore mea? per salutem tuam, et per salutem animæ tuæ, quod non faciam rem banc. Ait ergo David ad Uriam : Mane etiam hic hodie, et cras dimittam te. Mansit autem Urias in Hierusalem die illa et altera : et vocavit eum David ut comederet coram se et biberet, et inebriavit eum : qui egressus vespere dormivit in strato suo cum servis domini sui, et in domum suam non descendit. Factum est ergo manè, et scripsit David epistolam ad Joab : misitque per manum Uriæ, scribens in epistola : Pónite Uriam ex adverso belli, ubi fortissimum prælium est : et derelinquite eum, ut percussus intéreat. Igitur cum Joab obsideret urbem, posuit Uriam in loco in quo sciebat viros esse fortissimos. Egressique viri de civitate, bellabant adversum Joab, et ceciderunt de populo servorum David, et mortuus est etiam Urias Hethæus. Misit itaque Joab, et nunciavit David omnia verba prælii : præcepitque nuncio, dicens : Cum compléveris universos sermones belli ad regem, si eum videris indignari, et dixerit : Quare accessistis ad murum, ut præliarèmini? an ignorabatis quod multa desuper ex muro tela mittantur? Quis percussit Abimelech filium Jeroboam? nonne mulier misit super eum fragmen molæ de muro, et interfecit eum in Thebes? quare juxta murum accessistis? dicitis : Etiam servus tuus Urias Hethæus occubuit. Abiit ergo nuncio, et venit, et narravit David omnia quæ præceperat ei Joab. Et dixit nuncio ad David : prævaluerunt adversum nos viri, et egressi sunt ad nos in agro : nos autem facto impetu perse-

quuti eos sumus usque ad portam civitatis. Et direxerunt jacula sagittarii ad servos tuos ex muro desuper : mortuique sunt de servis regis, quin etiam servus tuus Urias Hethæus mortuus est. Et dixit David ad nuncium : Hæc dices Joab : Non te frangat ista res : varius est enim eventus prælii ; et nunc hunc, et nunc illum contempsit gladius : confortata bellatores tuos adversus urbem, ut destruas eam, et exhortare eos. Audivit autem uxor Uriæ, quod mortuus esset Urias vir suus, et planxit eum. Transacto igitur luctu, misit David, et introduxit eam in domum, et facta est ei uxor peperitque ei filium : et displicuit verbum hoc, quod fecerat David coram Domino. R. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Oratio. Domine, qui olim in corpore nostro pati dignatus es; quando ad nos respicias? et ad solitudinem atque implorationem nostram quando propitius converteres obtutum? non moreris, nec tardes; jam inténde; jam convertere; jam respice: ut, oratio nostra, quæ nunc in sinum nostrum pro secretorum suorum compunctione convertitur; ante conspectum tuum purgato cordis sui gemitu dirigatur.

Pater noster.

Lauda. Vide humilitatem meam, et eripe, Domine. γ . Júdica causam animæ meæ, et redime me: propter eloquium tuum vivifica me.

Oratio. Vide humilitatem nostram, Domine; et eripe nos: te enim respiciente, etsi dejecimur, sublevamur: quo sustentante, ne corruamus, excipimur. R. Amen.

312 Ad Tertiã.

Ecclesiastici Salomónis (Cap. v).

α . Deo gratias.

Fili, non sequaris concupiscéntiam cordis : et ne dixeris : Quomodo potui? aut quis me subjiciet propter facta mea? Deus enim vindicans vindicabit. Ne dixeris : Peccavi, et quid accidit mihi triste? Altissimus enim est patiens redemptor. De propiciato peccato noli esse sine metu, neque adficias peccatum super peccatum. Et ne dicas : Misericórdia Dei magna est, multitudinis peccatorum meorum miseretur. Misericórdia enim et ira ab illo citò proximant, et in peccatores respicit ira illius. Non tardes converti ad Dominum, et ne differas de die in diem : subito enim veniet ira illius, et in tempore vindictæ disperdet te. Noli anxius esse in divitiis injustis : nihil enim proderunt tibi in die obductionis et vindictæ. Non ventiles te in omnem ventum, et non eas omni viâ : sic enim peccator probatur duplici lingua. Esto firmus in via Dei, et in veritate sensus tui et scientiæ, et prosequatur te verbum pacis, et justitiæ. R. Amen.

Lectio libri Samuelis (II Regum, cap. XII).

α . Deo gratias.

In illis diebus : Misit Dominus Nathan ad David : qui, cum venisset ad eum, dixit ei : Duo viri erant in civitate una, unus dives, et alter pauper. Dives habebat oves, et boves plurimos valde. Pauper autem nihil habebat omnino, præter ovem unam parvulam, quam emerat et nutrierat, et creverat apud

eum cum filiis ejus simul, de pane illius comedens, et de calice ejus bibens, et in sinu illius dormiens: erantque illi sicut filia. Cum autem peregrinus quidam venisset ad divitem, parcens ille sumere de ovibus et de bobus suis, ut exhiberet convivium peregrino illi qui venerat ad se, tulit ovem viri pauperis, et preparavit cibos homini qui venerat ad se. Iratus autem indignatione David adversus hominem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dominus, quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc. Ovem reddet in quadruplum, eò quòd fecerit verbum istud, et non pepercit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dominus Deus Israël: Ego unxi te in regem super Israël, et erui te de manu Saül, et dedi tibi domum domini tui, et uxores domini tui in sinu tuo, dedique tibi domum Israël et Juda: et si parva sunt ista, adjiciam tibi multo majora. Quare ergo contempsisti verbum Domini, ut faceres malum in conspectu meo? Urfam Hethæum percussisti gladio, et uxorem illius accepisti in uxorem, et interfecisti eum gladio filiorum Ammon. Quamobrem non recedet gladius de domo tua usque in sempiternum, eò quòd despexeris me, et tuleris uxorem Uriæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dominus: Ecce, suscitabo super te malum de domo tua, et tollam uxores tuas in oculis tuis, et dabo proximo tuo, et dormiet cum uxoribus tuis in oculis plebis hujus. Tu enim fecisti absconditè: ego verò faciam verbum istud in conspectu omnis Israël, in conspectu solis. Et dixit David ad Nathan: Peccavi Domino. Dixitque Nathan ad David: Dominus quoque transtulit peccatum tuum; non morieris. Verumtamen, quoniam blasphemare fecisti inimicos Domini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte morietur. Et reversus est Nathan in domum suam. Percussitque Dominus parvulum, quem pepererat uxor Uriæ David, et desperatus est. Deprecatusque est David Dominum pro parvulo: et jejunabat David jejuniò, et ingressus eorum, jacèbat super terram. Venérunt autem seniores domus ejus, cogentes eum, ut surgeret de terra: qui noluit, neque comedit cum eis cibum. Accidit autem, ut die septimà moreretur infans: timueruntque servi David nunciare ei quòd mortuus esset parvulus: dixerunt enim: Ecce, cum parvulus adhuc viveret, loquebamur ad eum, et non audiebat vocem nostram: quanto magis, si dixerimus, mortuus est puer, se affliget? Cum ergo vidisset David servos suos musitantes, intellexit quòd mortuus esset infantulus: dixitque ad servos suos: Numquid mortuus est puer? Qui responderunt ei: Mortuus est. Surrexit igitur David: et lotus unctusque est: cumque mutasset vestem, ingressus est domum Domini: et adoravit et venit in domum suam, petivitque ut ponerent ei panem, et comedit. Dixerunt autem ei servi sui: Quis est sermo, quem fecisti? propter infantem, cum adhuc viveret, jejunasti et flebas: mortuo autem puero, surrexisti, et comedisti panem. Qui ait: Propter infantem, cum adhuc viveret jejunavi et flevi: dicebam enim: Quis scit, si fortè deo et eum mihi

Dominus, et vivat infans? Nunc autem quia mortuus est, quare jejunem? Numquid poterò revocare eum amplius? ego vadam magis **313** ad eum: ille vero non revertetur ad me. Et consolatus est David Bethsabee uxorem suam, ingressusque ad eam, dormivit cum ea: quæ genuit filium, et vocavit nomen ejus Salomon, et Dominus dilexit illum. Misitque in manu Nathan prophætæ, et vocavit nomen ejus, Amabilis Domino, eò quòd diligeret eum Dominus. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Exurgentes in me testes iniqui, quæ ignorabam, interrogabant me, reddentes mihi mala pro bonis. In simulatione verborum fictorum fremebant in me dentibus suis. *ÿ.* Jùdica, Domine, nocentes me, et expugna impugnantes me.

Oratio. Surgentes in te Domine testes iniqui, quæ ignorabas, interrogabant: quid enim ignorabas, qui eorum, qui te oderant, dolos ante perspexeras: et futurorum præscius omnia præsciabas? qui ergo interrogantium blasphemias alto pietatis mysterio te ignorasse designas: scire nos veraciter, et amplectere facito; et redemptionis nostræ mysteria plenà fide cognoscere; et ea ipsa interrogantibus inimicis cognita declarare. *ñ. Amen.*

Antiphona 2. Peccatores iniquitatem in excelsis locuti sunt. Posuerunt in cælo os suum: et lingua eorum transivit super terram. Domine, in civitate tua imaginem eorum ad nihilum rediges. *ÿ.* Quia exacerbavit cor meum, et renes mei resoluti sunt: et ego ad nihilum reductus sum, et nescivi.

Oratio. In excelsis Domine contra te peccatores locuti sunt; cum latèntem cordis sui superbiam alius vòcibus clamaverunt: Qui ergo contra te in cælum sua nituntur ponere ora, redeant in terra confisuri per penitentiam: ut nobiscum te Dei Filium humiles agnoscèntes, non superba sapiant; sed tuis semper munitis adquiescant. *ñ. Amen.*

Antiphona 3. Peccatori, dicit Dominus Deus: Quare tu enarras justitias meas, et assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam: et projecisti sermones meos post te. *ÿ.* Si vidèbas furem, currèbas cum eo: et cum adulteris portionem tuam ponèbas.

ñ. Ecce inimicus meus circumdedit me lanceis suis, et non pepercit mihi: effudit in terra viscera mea, et inruit in me quasi giga; facies autem mea *P.* Intumuit à flètu. Hæc passus sum absque iniquitate manus meæ, dum habèrem mundas apud Dominum preces. *ÿ.* Complèvit inimicus furorem suum in me, et comminans mihi infrèmit contra me. *P.* Intumuit à flètu.

Preces. Christe redemptor pius animarum, exaudi gémitus flèntium, *P.* Et miserere. *ÿ.* Qui caput tuum arundine cæsum in cruce vis esse porrectum, ut Mundus per hoc salvarètur, *P.* Et miserere. *ÿ.* Qui sputa, probra, spinarum coronam, lanceam, et sepulturam sustinuisti nostri causà, *P.* Jam miserere. *ÿ.* Qui cruce tuà Mundum redemisti; quique triumphator infèrni victor factus es supplicii, *P.* Jam miserere. *ÿ.* Jam morte tuà redemptis inspira, ut te

sequamur in hac vita, teque fruamur in glória, *P. A* meus : et ab insurgéntibus in me libera me Dómine.

Jam miserere.

Hymnus. O Nazaréne. fol. 144.

Capitula. Ad defendéndam hereditatem tuam tui sanguinis pretio emptam, Dómine Jesu Christe, apprehénde arma victórica : et exsurgens in adjutórium nostrum, fidei nos múnera scuto, ut mentem nostram non queant inimici jácula penetráre ; sed ipsam inimicum tu Rex noster frámeá diviná concide : Et, quia tu es ánimæ nostræ salus ; id nobis, pétimus, tribuas munus, ut mentis vigilántiá te sequámur ; et ónere peccáti depósito, ad promissórum tuórum bona perveniámus.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Amos Prophétæ (Cap. 11).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Juda, et super quátuor non convértam eum : eò quòd abjécerit legem Dómini, et mandata ejus non custodierit : decepterunt enim eos idóla sua, post quæ abierant patres eórum. Et mittam ignem in Judá, et devorábit ædes Hierúsalem. Hæc dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Israël, et super quátuor non convértam eum : pro eò quòd vendiderit pro argénto justum, et páuperem pro calciamentis. Qui contérunnt super púlverem terræ cápita páuperum, et viam humilium declinant : et filius ac pater ejus iérunt ad puéllam, ut violárent nomen sanctum meum. Et super vestimentis pignorátis accubuérunt juxta omne altáre : et vinum damnatórum bibébant in domo Dei sui. Ego autem exterminávi Amorrhæum à fácie eórum : **314** cujus altitúdo, cedrórum altitúdo ejus, et fortis ipse quasi quercus : et contrívi fructum ejus désuper, et radices ejus subter. ñ. Amen.

Antiphona 1. Circumdédérunt me inimici mei, sicut apes favum ; et exarsérunt in me, sicut ignis in spinis : et in nómine Dómini superávi eos. †. Dóminus mihi adjutor est : non timébo, quid mihi fáciat homo.

Orátio. Circumdántes ánimam tuam, Christe Dómine, inimici super te ácrierit, ut apes super favum, invérunt ; cum témpore passiónis super te exarsérunt, ut ignis in spinis : Et ideo quæsumus, ad prece[m] Ecclésiæ tuæ jam réspice : et cruéntum sæviéntis hostis de manu gládium tolle : ut mucróne tuo decem séntiat ; cum per eos, quos tenuerit, fidei tuæ cognóverit prædicári doctrinam. ñ. Amen.

Antiphona 2. Inténde ánimæ meæ, Dómine, et libera eam : propter inimicos meos éripe me, Dómine. †. Tu enim scis oppróbrium meum, et confusió[n]em meam, et verecúndiam meam. In conspéctu tuo omnines tribulá[n]tes me.

Orátio. Christe Deus, ingéniti Patris unigénite Fili, inténde ánimæ meæ : et libera eam propter inimicos tuos, qui Ecclésiæ tuæ adversántur : ut quia tu es redemptio nostra, expectátum te in múnere, capiamus in glória sempitérna. ñ. Amen.

Antiphona 3. Eripe me de inimicis meis, Deus

meus : et ab insurgéntibus in me libera me Dómine. †. Eripe me de operántibus iniquitatem : et de viris sanguínum libera me.

ñ. Nunc venit in me dolor meus, *P.* Et ad nihilum redúcti sunt artus mei : rugæ meæ testimónium dicunt contra me ; libera me, Dómine. †. Defecerunt præ láchrymis óculi mei : conturbáta sunt viscera mea. *P.* Et ad nihilum.

Preces. Ad te, Redemptor ómnium, rex summe, óculos nostros sublevámus flentes : exáudi, Christe, supplicántium preces, *P.* Et miserere. †. Dextra Patris, lapis anguláris, via salútis, jánuá cœléstis áblue nostri máculas delicti, *P.* Et miserere. †. Rogámus, Deus, tuam majestátem : áuribus sacris gémitus exáudi : crimina nostra plácidus indúlge,

B P. Et. †. Tibi fatémur crimina admissa, contrito corde pándimus occúlta : tua, Redemptor, pietas ignóscat, *P.* Et miserere. †. Innocens captus, nec repúgnans ductus : téstibus falsis pro inpiis damnátus : Quos redemísti tu, consérva, Christe, *P.* Et miserere.

Hymnus. O Nazaréne. fol. 144.

Capitula. Dic ánimæ nostræ Dómine, Salus tua ego sum : Ne déseras nostra íntima, dum se iniquitas prodiderit violénta : sed nocéntes nos, tu júdica ; tuáque pietáte nos impugnántes expúgna.

Pater noster.

Ad Vesperum. Lauda. Véspere, et manò, et meridie te laudámus, Dómine.

Antiphona. Júdica Dómine nocéntes me, et expúgna impugnántes me. *Psalmus xxxiv.*

Lauda. Réspice inimicos meos, Dómine : quóniam multiplicáti sunt, et ódio péssimo abominántur me, Dómine. †. Deus laudem meam ne tacéris : quóniam os peccatóris et dolósi super me apértum est.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capitula. Sit festum jejúnium. *fol. 149.*

Lauda. Vide humilitátem meam. *fol. 295.*

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem, Dómine. *Psalmus iii. Orátio.* Quamvis. *fol. 141.*

Antiphona 1. Quis consúrget mihi advérsus me? aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitatem? Nisi Dóminus adjuviss[et] me : pauló minús habitáverat in inférno ánimá mea. †. Secúndum multitudinem dolórum meórum in corde meo, consolatió[n]es tuæ lætificáverunt ánimam meam.

Orátio. Da nobis, Dómine, possibilitátis optábilem facultátem ; quò valeámus et advérsus malignántes consúrgere, et malignántium sermónibus contraire : ac sicut contra te operántibus iniquitatem passus est fovea ; ita credéntibus nobis præparétur in cœléstibus regnis mánsio gloriósa. ñ. Amen.

Per.

Antiphona 2. Zelus domus tuæ comédit me : et oppróbria exprobrántium tibi, exci lérunnt super me.

†. Et humiliávi in jejúnió ánimam meam : et facta A est mihi in oppróbrium.

Orátio. Jesu Deus noster qui factó de resticulis flagélló, vendéntes et eméntes ex tuo éximis templo ; da nobis, in Ecclésia tua nec quæstu posse rerum temporálium capi ; nec intrá eam sórdidis móribus conversári : **315** sed ita zelus domús tuæ nos cómedat ; ut plácita tibi frátribus de nobis præbeas exéempla. *ñ.* Amen.

Per.

Antífona 3. A timóre inimici libera ánimam meam ; et prótege me, Dómine, à convéntu malignántium. *ñ.* Exáudi Deus oratiónem meam cùm tribulor : à timóre inimici libera ánimam meam.

Orátio. A timóre inimici Dómine libera ánimam meam ; et à convéntu malignántium éripe eam : ut, quæ vúlneré passiónis tuæ educta est de lacu misériæ ; in te credens perducatur ad libertátem æternæ glóriæ. *ñ.* Amen.

Per.

ñ. Factus sum omni pópulo meo in derisum, et in oppróbrium : replétus sum amaritúdine, et inebriátus absynthio. Effúsa sunt viscera mea : et dixi : Périt. Vide, Dómine, et júdica causam ánimæ meæ. *P.* Defénsor vitæ meæ. *ñ.* Dispérde inimícos meos, qui tribulant ánimam meam. *P.* Defénsor.

Orátio. Recordáre Jesu absynthii et fellis, quibus pro impiis amáro póculo propinátus es : et ideo amaritúdo tua sit, quæsumus, dulcédo nostra perpétua : ut, in quo tu pro nobis amaricátus es volens, in eo nos et híc et in ætérnum gratulémur felices. *ñ.* Amen.

Per.

In Láudibus.

Antífona. Audítui meo dona gáudium et lætítiam, Dómine : ut exúltent ossa humiliáta. Avérte faciém tuam à peccátis meis : et omnes iniquitátes meas tu dele. *Psalmus* L.

Orátio. Hunc psalmum. *fol.* 175.

Antífona. Quanta vovi, reddam tibi salvatóri meo Dómino.

Cánticum Jonæ (Cap. 11).

Clamávi ad Dóminum Deum meum in tribulatióne mea : * et exaudivit de ventre inférni clamórem meum.

Vocem meam exaudisti : * projecisti me in altitúdine cordis maris, et flúmina me circumdederunt :

Omnia excélsa tua, et fluctus tui super me transiérunt. * Et ego dixi : Expúlsus sum ab óculis tuis : fórsitan non adjiciam, ut respiciam ad templum sanctum tuum.

Perfúsa est mihi aqua usque ad ánimam : * absynthus circumdedit me,

Pélagus coopéruit caput meum. * Novíssimé demersit caput meum in fixúras móntium :

Descéndi in terra, cujus seræ sunt continéntes æternæ : * et ascendat de corruptiõe vita mea ad te Dóminum Deum meum.

In eo, dum deficeret ánimá mea, Dómini Dei mei commemorátus sum :

Et véniet orátio mea * ad templum sanctum tuum.

Custodiéntes vana et falsa, * misericórdiam tuam dereliquerunt.

Ego autem in voce laudis et confessiónis sacrificábo tibi : * reddam, quod vovi sacrificium salvatóri meo Dómino.

Orátio. Salvátor noster et Dómine, fac nos votum tibi ex corde puro vovére : ut infatigabili cursu tua servántes præcépta, patiénter advérsa cuncta tolerémus præsentia. *ñ.* Amen.

Per.

Matutinárium. Psallam, et intéligam in matutinis, quóniam vénies ad me. *ñ.* Misericórdiam, et júdicium cantábo tibi, Dómine.

Lauda. In sanctis ejus laudáte Dominum : in psalterio et cithara laudáte eum. *Psalm.* CL.

Léctio libri Samuelis (II Regum cap. xv).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Fecit sibi Absalom currus, et équites, et quinquaginta viros, qui præcéderent eum. Et mané consúrgens Absalom, stabat juxta intróitum portæ in via, et omnem virum, qui habebat negótium ut veniret ad regis júdicium, vocábat Absalom ad se, et dicebat : De qua civitate es tu ? Qui respóndens ajébat : Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebátque ei Absalom : Vidénur mihi sermónes tui boni et justí. Sed non est qui te áudiat constitútus à rege : dicebátque Absalom : Quis me constituat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes, qui habent negótium, et justé júdicem ? Sed et cùm accederet ad eum homo ut salutarét illum, extendébat manum suam ; et apprehéndens, osculabátur eum. Faciebátque omni Isráel veniénti ad júdicium, ut audirétur à rege, et sollicitábat corda virórum Isráel. Post quadraginta autem annos, dixit Absalom ad regem David : Vadami, et reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cùm esset in Gessur Syriæ, dicens : Si redúxerit me Dóminus in Hierúsalem, sacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David : Vade in pace. Et surrexit, et abiit in Hebron. Misit autem Absalom explorátos in univérsas tribus Isráel, dicens : Statim ut audieritis clangórem **316** búccinæ, dicite : Regnavit Absalom in Hebron. Porró cum Absalom iérunt ducénti viri de Hierúsalem vocáti, eúntes simplici corde, et causam pénitús ignorántes. Accersivit quoque Absalom Achióphel Gilonitem consiliárium David, de civitate sua Gilo. Cúmque immoláret victimas, facta est conjurátio válidá, populusque concúrrens augebátur cum Absalom. Venit ígitur núncius ad David, dicens : Toto corde univérsus Isráel sequitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Hierúsalem : Súrgite, fugiámus : neque enim erit nobis efúgium à facie Absalom : festináte égredi, ne forte véniens óccupet nos, et impéllat super nos ruínam, et percútiat civitátem in ore gládii. Dixerúntque

servi regis ad eum : Omnia quæcúmque præcepit Dominus noster rex, libenter exequimur servi tui. Egressus est ergo rex, et universa domus ejus, pedibus suis : et reliquit rex decem mulieres concubinas ad custodiendam domum. Egressus rex et omnis Israël pedibus suis, stetit procul à domo, et universi servi ejus ambulabant juxta eum, et legiones Cerethi, et Phelathi, et omnes Gethæi pugnatōres validi, sexcenti viri, qui secuti eum fuerant de Geth pedites, præcedebant regem. Dixit autem rex ad Ethai Gethæum : Cur venis nobiscum ? revertere, et habita cum rege, quia peregrinus es, et egressus es de loco tuo. Heri venisti, et hodiè compelleris nobiscum egredi ? ego autem vadam quò iterus sum : revertere, et reduc tecum fratres tuos, et Dominus faciet tecum misericordiam et veritatem, quia ostendisti gratiam et fidem. Et respondit Ethai regi, dicens : Vivit Dominus, et vivit dominus meus rex : quoniam in quocúmque loco fueris domine mi rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus. Et ait David Ethai : Veni, et transi. Et transivit Ethai Gethæus, et rex, et omnes viri, qui cum eo erant, et reliqua multitudo. Omnèsque fiebant voce magnà, et universus pópulus transibat : rex vero transgrediebatur torrentem Cedron, et cunctus pópulus incedebat contra viam olivæ, quæ respicit ad desertum. Venit autem Sadoc sacerdos, et universi Levitæ cum eo, portantes arcam fœderis Dei, et deposuerunt arcam Dei : et ascendit Abiathar, donec expletus esset omnis pópulus, qui egressus fuerat de civitate. Et dixit rex ad Sadoc : Reporta arcam Dei in urbem : si invenero gratiam in oculis Domini, reddet me, et ostendet mihi eam, et tabernaculum suum. Si autem dixerit mihi : Non places : præstosum, faciat quod bonum est coram se. Et dixit rex ad Sadoc sacerdotem : O videntis revertere in civitatem in pace : et Achimæas filius tuus, et Jonathas filius Abiathar, duo filii vestri, sint vobiscum. Ecce ego abscondar in campēstribus deserti, donec veniat sermo à vobis indicans mihi. Reportaverunt ergo Sadoc et Abiathar arcam Dei in Hierusalem : et manserunt ibi. Porrò David ascendebat clivum olivarum, scandens et fens, nudis pedibus incedens, et operto capite : sed et omnis pópulus, qui erat cum eo, operto capite ascendebat plorans. Nunciatum est autem David, quòd Achitophel esset in conjuratione cum Absalom. Dixitque David : Infatua, quæso, Domine consilium Achitophel. Cùmque ascenderet David summitatem montis, in quo adoratus erat Dominus, ecce occurrit ei Chusai Arachites, scissà veste, et terrâ pleno capite. Et dixit ei David : Si veneris mecum, eris mihi óneri, si autem in civitatem revertaris, et dixeris Absalom : Servus tuus sum, rex : patere me vivere : sicut fui servus patris tui, sic ero servus tuus : dissipabis consilium Achitophel. Habes autem tecum Sadoc et Abiathar sacerdotes : et omne verbum quocúmque audieris in domo regis, indicabis Sadoc et Abiathar sacerdotibus. Sunt enim cum eis duo fi-

li eorum, Achimæas filius Sadoc, et Jonathas filius Abiathar : et mittetis per eos ad me omne verbum quod audieritis. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Hierusalem, et Achitophel cum eo. (Cap. xvi.) Cùmque David transisset paululum montis verticem, apparuit Siba puer Miphibóseth in occursum ejus cum duobus asinis, qui onerati erant ducētis panibus, et centum alligaturis uvæ passæ, et centum massis palmarum, et duobus útribus vini. Et dixit rex Sibæ : Quid sibi volunt hæc ? Responditque Siba : Domine mi rex : Asini, domēsticis regis ut sēdant : et panes et pãthæ, ad vescendum pueris tuis : vinum autem, ut bibat si quis defecerit in deserto. Et ait rex : Ubi est filius domini tui ? Responditque Siba regi : Remansit in Hierusalem, dicens : Hodie restituet mihi domus Israël regnum patris mei. Et ait rex Sibæ : Tua sint omnia quæ fuerunt Miphibóseth. Dixitque Siba : Oro, ut **317** inveniam gratiam apud te domine mi rex. Venit ergo rex David usque Bahurim : et ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saül, nómine Sémei, filius Gera, procedebatque egrēdiens, et maledicebat, mittebatque lapides contra David, et contra universos servos regis David : omnis autem pópulus, et universi bellatores, à dextro et à sinistro latere regis incedebant. Ita autem loquebatur Sémei cum malediceret regi : Egrēdere, egrēdere vir sanguinum, et vir Bélial. Réddidit tibi Dominus univērsam sanguinem domus Saül : quoniam invasisti regnum pro eo, et dedit Dominus regnum in manu Absalom filii tui : et ecce premunt te mala tua, quoniam vir sanguinum es. Dixit autem Abisai filius Sárviæ regi : Quare maledicit canis hic moritūrus domino meo regi ? vadam, et amputabo caput ejus. Et ait rex : Quid mihi et vobis est filii Sárviæ ? dimittite eum, ut maledicat : Dominus enim præcepit ei ut malediceret David : et quis est qui audeat dicere, quare sic fecerit ? Et ait rex Abisai, et universis servis suis : Ecce filius meus, qui egressus est de útero meo, quærit animam meam : quantò magis hic filius Jémini maledicat mihi ? dimittite eum, ut maledicat juxta præceptum Domini : si fortè respiciat Dominus afflictionem meam : et reddat mihi Dominus bonum pro maledictione hac hodiernâ. Ambulabat itaque David et socii ejus per viam cum eo. Sémei autem, per jugum montis ex latere, contra illum gradiebatur, maledicens, et mittens lapides adversum eum, terramque spargens. Venit itaque rex David, et universus pópulus cum eo lassus, et refocillati sunt ibi. Absalom autem et omnis pópulus ejus ingressi sunt Hierusalem, sed et Achitophel cum eo. *ñ. Amen.*

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capitula. In énde et exaudi nos Domine ; quos frendētis inimici adversitas conturbat ; et contrito persequētis exagitat : ut, dum cernis mentes in nos desævire rebelles, magnánimes nos efficias, et invictâ virtúte succingas.

Pater noster.

Lauda. Feci iudiciam et iustitiam, Domine : ne tradas me persecutibus me. *ŷ.* Excipe servum tuum in bono : ut non calumniéntur me superbi.

Oratio. Iudicium et iustitiam doce nos facere Domine ; quáliter valeámus superbórum calúmnias conculcáre : excipe servos tuos in bono, quia sperant in salutáre tuum : quorúmque interiôres óculi Christi tui expéctant regnum, hos partem habère fácto in consórtio Electórum. *ñ.* Amen. Per.

Ad Tértiam.

Lectio libri Ecclesiástæ Salomónis (Cap. vii).

ñ. Deo grátias.

Fili, sapiéntia confortávit sapiéntem super decem príncipes civitátis. Non est enim homo justus in terra, qui fáciat bonum, et non peccet. Sed et cunctis sermónibus, qui dicúntur, ne accímodes cor tuum : ne forté áudias servum maledicéntem tibi : scit enim consciéntia tua, quia et tu crebrò maledixisti álíis. Calúmnia contúbat sapiéntem, et perdet robur cordis illius. Mélior est finis oratiónis, quám principium. Ne velox sis ad irascéndum : quia ira in sinu stulti requiescit. Ne dicas : Quid putas causæ est, quòd prióra témpora melióra fuère quám nunc sunt ? stulta est hujuscémodi interrogátió. Utilior est sapiéntia cum divitiis, et magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim próteget sapiéntia, sic et pecúnia. Considera ópera Dei, quòd nemo possit corrigere quem ille despéxerit. In die bona frúere bonis. *ñ.* Amen.

Lectio libri Samuélis (II Regum cap. xvi).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Cúm venisset Chusi Arachites amicus David ad Absalom, locútus est ad eum : Salve rex. Ad quem Absalom, Hæc est, inquit, grátia tua ad amicum tuum ? quare non ivisti cum amico tuo ? Respondit itaque Chusi ad Absalom : Nequáquam : quia illus ero, quem elégit Dóminus, et omnis hic pópulus, et univérsum Israël, et cum eo manébo. Sed ut et hoc inferam, cui ego servitúrus sum ? nonne filio regis ? sicut pátri patri tuo, sic parébo et tibi. Dixit autem Absalom ad Achitóphel : Inte consilium quod ágere debeámus. Et ait Achitóphel ad Absalom : Ingrédere ad concubinas patris tui, quas dimisit ad custodiéndam domum : ut cúm audierit omnis Israël, quòd fœdáveris patrem tuum, roboréntur manus eórum tecum. Tendérunt igitur Absalom tabernáculum in solário, **318** ingressúsque est ad concubinas patris sui coram univérso Israël. Consilium autem Achitóphel, quod dabat in diébus illis, quasi si quis consúleret Deum : sic erat consilium Achitóphel, et càm esset cum David, et cúm esset cum Absalom. (*Cap. xvii.*) Dixit igitur Achitóphel ad Absalom : Eligam mihi duódecim míllia virórum, et consúrgens persequar David hac nocte. Et iruens super eum (quippe qui lassus est, et resolutis manibus) percútiám eum : cúmque fúgerit omnis pópulus qui cum eo est, percútiám regem desolatúm. Et reducám univérsum pópulum, quómmodo unus revérti solet : unum enim

virum tu quæris : et omnis pópulus erit in pace. Placuitque sermo ejus Absalom, et cunctis majóribus natu Israël. Ait autem Absalom : Vocáte Chusi Arachiten, et audiámus quid étiam ipse dicat. Cúmque venisset Chusi ad Absalom, ait Absalom ad eum : Hujuscémodi sermónem locútus est Achitóphel : fácere debémus an non ? quod das consiliu ? Et dixit Chusi ad Absalom. Non est bonum consilium quod dedit Achitóphel hac vice. Et rursum intulit Chusi : Tu nosti patrem tuum, et viros qui cum eo sunt, esse fortissimos et amáro ánimo, véluti si ursa raptis cátilis in saltu sæviat : sed et pater tuus vir bellátor est, nec morábitur cum pópulo. Fórsitan nunc látitat in foveis, aut in uno, quo volúerit loco : et cúm ceciderit unus quilibet in princípío, áudiet quicúmque audierit, et dicet : Facta est plaga in pópulo qui sequebátur Absalom. Et fortissimus quisque cujus cor est quasi leónis, pavóre solvétur : scit enim omnis pópulus Israël fortem esse patrem tuum, et robústos omnes qui cum eo sunt. Sed hoc mihi vidétur rectum esse consilium : Congregétur ad te univérsum pópulus Israël, à Dan usque ad Bersabée, quasi aréna maris innumerábilis : et tu eris in médio eórum. Et iruémur super eum in quocúmque loco invéntus fuerit : et operiémus eum, sicut cádere solet ros super terram : et non relinquémus de viris, qui cum eo sunt, ne unum quidem. Quòd si urbem aliquam fuerit ingressus, circúmdabit omnis Israël civitáti illi funes, et trahémus eam in torrentem, ut non reperiátur ne cálculus quidem ex ea. Dixitque Absalom, et omnes viri Israël : Mélius est consilium Chusi Arachitæ consilio Achitóphel : Dómini autem nutu dissipátum est consilium Achitóphel útile, ut induceret Dóminus super Absalom malum. Et ait Chusi Sadoc et Abiathar sacerdotibus : Hoc et hoc modo consilium dedit Achitóphel Absalom, et senióribus Israël : et ego tale et tale dedi consilium. Nunc ergo mittite citò, et nunciáte David, dicéntes : Ne moréris nocte hac in campéstribus desérti, sed absque dilatióne transgrédere : ne forté absorbeátur rex, et omnis pópulus qui cum eo est. Jónathas autem et Achimáas stabant juxta fontem Rogel : ábiit ancilla et nunciávit eis : et illi profécti sunt, ut reférrent ad regem David núncium : non enim póterant vidéri, aut introire civitátem. Vidit autem eos quidam puer, et indicávit Absalom : illi verò cónico gradu ingrési sunt domum cujusdam viri in Bahúrim, qui habébat púteo in vestibulo suo, et descendérunt in eum. Tulit autem mulier, et expándit velámen super os pútei, quasi siccans ptisanas et sic látuit res. Cúmque venissent servi Absalom in domum, ad mulierem dixerunt : Ubi est Achimáas et Jónathas ? Et respondit eis mulier : Transiérunt festinánter gustátá paululum áquá. At hi qui quærebant, cúm non reperissent, revérsi sunt in Hierúsalem. Cúmque abiissent, ascendérunt illi de púteo, et pergéntes nunciavérunt regi David, et dixerunt : Súrgite, et transite citò fluvium quoniam

hujuscemodi dedit consilium contra vos Achitophel. Surrexit ergo David et omnis populus qui cum eo erat, et transierunt Jordānem, donec illucēsceret, antequam denudaretur verbum: et ne unus quidem residuus fuit, qui non transiret fluvium. Porro Achitophel videns quod non fuisset factum consilium suum, stravit asinum suum, surrexit, et abiit in domum suam, et in civitatem suam: et disposita domo sua, suspendio interiit, et sepultus est in sepulchro patris sui. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, et periet nomen ejus? Tu autem, Domine, miserere mei. *ψ.* Simul in unum adversum me cogitabant mala mihi. *Non dicitur Gloria.*

Oratio. Inimici tui, Domine, cupientes de terra perdere nomen tuum, mala de te locuti sunt, dicentes: Quando morietur? nomen videlicet volentes perdere Christianum: Sed tu Domine, cujus promissum fidele tenemus, quod permanens nobiscum usque ad consummationem sæculi, **319** miserere nobis; et resuscita nos propter innocentiam fidei, quā in te credimus; ut non gaudeat de nobis insatiabilis inimicus. *ñ. Amen.*

Antiphona 2. Zelus domus tuæ, Domine, comedit me: et obprobria exprobrantium ceciderunt super me. Ego vero oratio mea ad te Domine. *ψ.* In multitudi-
tine misericordiæ tuæ exaudi me, in veritate salutis tuæ.

Oratio. Christe Dei Filius, quem zelus domus Dei Ecclesiæ videlicet Patris tui, comedit; dum iniqua gerentes, de ea funiculo audacter expellis: ab omnium nos iniquitatum funiculo absolve; atque in medio domus tuæ dignè habitare concede: quo et ipsi domus tibi et spiritalis effecti, à te mereamur cœlestis laureari. *ñ. Amen.*

Antiphona 3. Emitte manum tuam, Domine de alto, eripe me, et libera me de manu filiorum alienorum. *ψ.* Quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum, dextera iniquitatis.

ñ. Omnes amici mei oblitus sum me, et insidiantibus mihi tradidit me, quem diligebam: et terribilibus oculis, plaga crudeli percutiens, aceto potavit: *ψ.* Deus, pone vulnere meo salutem, *P.* Et resuscita me. *ψ.* Qui edebat panes meos, ampliavit adversum mesupplantationem: tu autem, Domine, miserere mei, *P.* Et resuscita me.

Preces. Verus Deus misericors, *P.* Supplicanti pupillam miserere. *ψ.* Qui mundum redimis effusione crudelis, et vulnere cædis, *P.* Supplicanti. *ψ.* Per crucis sanguinem et mortem vulnere sacro tuo Mundum salvasti, *P.* Supplicanti. *ψ.* Qui crucis gloriā tartari dissolvisti pœnam, credentes tu salva, *P.* Supplicanti. *ψ.* Crucis mysterium sit omnibus ad profectum, quos redemisti in Mundo, *P.* Supplicanti.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capitula. Miserere nobis Deus, miserere nobis, et in te confidentes exaudi: adversantium arma confrange; laqueos nobis destrue præparatos: ut cir-

cūdati claritate cœlesti, non incidamus in foveam mortis; sed parato corde tuam in populis exaltemus misericordiam veritatis; qui pro nobis sustinuisti obprobrium crucis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Amos (Cap. v).

ñ. Deo gr̄atias.

Quærite Dominum, et vivite: ne fortè comburatur ut ignis domus Joseph, et devorabit, et non erit qui extinguat Bethel. Qui convertitis in absinthium iudicium, et justitiam in terra relinquitis. Facientem Arcum et Oriōnem, et convertentem in manè tenebras, et diem in noctem mutantem. qui vocat aquas maris, et effundit eas super faciem terræ: Dominus nomen est ejus. Qui subridet vastitatem super robustum, et depopulationem super potentem asert. Olio habuerunt corripientem in porta: et loquentem perfectè abominati sunt. Idcirco, pro eo quod diripiebatis pauperem, et prædam electam tollebatis ab eo: domos quadro lapide ædificabitis, et non habitabitis in eis: vineas plantabitis antonissimas, et non bibetis vinum earum. Quia cognovi multa scœlera vestra, et fortia peccata vestra: hostes iusti accipientes munus, et pauperes deprimentes in porta: ideo prudens in tempore illo tacēbit, quia tempus malum est. Quærite bonum, et non malum, ut vivatis: et erit Dominus Deus exercituum. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Adversum me exercebantur qui sedebant in porta: et in me psallēbant qui bibebant vinum. Ego verò orābam ad te, Domine. *ψ.* Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus.

Oratio. Christe rex noster, qui dura pro impiis supportasti obprobria, dum adversus te vino malitiæ crapulata turba omnis infidelium exerceretur in porta: tu nos miseratione assidua et ab omnium peccatorum contagione emunda; et piæ actionis efficaciam operando glorifica: quo in termino vite nostræ non confundamur, inimicis nostris loqui in porta; sed sanctorum Angelorum occursione ad tollamur lætitiā sempiternā. *ñ. Amen.*

Antiphona 2. In tua justitiā libera me, Domine: inclina ad me aurem tuam, accelera, ut eripias me. *ψ.* In te Domine speravi, non confundar in æternum: in tua justitiā libera me, et eripe me.

D Oratio. Libera nos Domine in tua justitiā; et ad precem nostram inclina aurem tuam: ut à malis erepti, et recreati cœlestibus, **320** æterna nos esse vestitos immortalitate lætēmur. *ñ. Amen.*

Antiphona 3. Exaudi vocem orationis meæ, dum oro ad te, Domine: dum levavero manus meas ad templum sanctum tuum. *ψ.* Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

ñ. Intēde ad orationem meam, Domine; quia humiliatus sum nimis. *ψ.* Educ de carcere animam meam ad confitendum nomini tuo; *P.* Quia humiliatus sum nimis.

Preces. Pœnitentiā agimus pro malis nostris. *P.*

Tu, Christe, miserere : peccávimus. †. Qui, ut ovis ad viciniam, ductus es, Domine, cleméter nos prótege; P. Tu, Christe. †. Qui crucem páteris, et sepúlchro cláuderis, salva nos à vitíis; P. Tu, Christe. †. Qui in cruce, moriénte te, terra contrémuit, treméntes nos respice; P. Tu, Christe. †. Ut tua in morte consépulti, Dómine, vivámus perénnter; P. Tu, Christe.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Orátio. Salvum fac pópulum tuum Dómine dexterá tuá : et, qui dedisti tíméntibus te Crucis signifi-
caciónem, da plenissimam fidei dignitátem : ut, quos peccántes repúleras, converténtes suscipias : et tu da in tribulatióne auxiliúm necessárium, qui pro peccatóribus factus es pretíum : et ipse tribulántem inimí-
cum ad nihilum rédigas ; ipse redéptos in civitaté circumstántiæ introducas. †. Amen.

Ad Nonam.

Lectio libri Ecclesiástici Salomónis (Cap. xxxviii).

†. Deo grátias.

Fili, in mórtuum produc láchrymas, et quasi dira passus, incipe ploráre, et secúndum judícium cóntege corpus illius, et non despicias sepultúram illius. Propter delatúram autem amáre fer luctum illius, uno die, et consoláre propter tristítiam : et fac luctum secúndum méritum ejus uno die, vel duóbus propter detractiónem. A tristítia enim fesinat mors, et cóperit virtútem, et tristítia cordis flectit cervicem. In abductione pérmanet tristítia : et substántia inópis secúndum cor ejus. Non déderis in tristítia cor tuum, sed repélle eam à te : et meménto novíssimóram, noli oblivisci : neque enim est conversio, et huic nihil próderis, et te ipsum pessimábis. Memor esto judícii mei : sic enim erit et tuum : mihi heri, et tibi hódie. In ré-
quie mórtui requiescere fac memóriam ejus, et consoláre illum in éxitu spíritus sui. Deus creávit de terra medicinam, et vir prudens non abhorrébit illam. Nonne à ligno induléata est aqua amára? Ad agnitiónem hóminum virtus illórum, et dedit homínibus sciéntiam Altíssimus, honoráti in mirábilibus suis. †. Amen.

Lectio libri Samuélis (II Regum cap. xiiii).

†. Deo grátias.

In illis diébus : Consideráto David pópulo suo, constituit super eum tribúnos et centuriónes, et dedit pópuli tértiam partem sub manu Joab, et tértiam partem sub manu Abisáí filii Sárvæ fratris Joab, et tértiam partem sub manu Ethaí, qui erat de Geth, dixitque rex ad pópulum : Egrédia et ego vobíscum. Et respondit pópulus : Non exlibis : sive enim fugiérimus, non magnopere ad eos de nobis pertinébit : sive enim mélia pars ceciderit è nobis, non satis curá-
hant : quia tu unus solus pro decem millibus computáris : mélius est igitur ut sis nobis in urbe præsídio. Ad quos rex ait : Quod vobis vidétur rectum, hoc faciam. Stetit ergo rex juxta portam : egrediebatúrque pópulus per turmas suas, centéni, et milléni. Et præcépit rex Joab, et Abisáí, et Ethaí, dicens : Serváte mihi púerum Absalon. Et omnis pópulus audiébat præcipiéntem regem cunctis princípibus pro Ab-

salon. Itaque egréssus est pópulus in campum contra Israël, et factum est prælíum in saltu Ephraím. Et cæsus est ibi pópulus Israël ab exercitu David, factaque est plaga magna in die illa, viginti millium. Fuit autem ibi prælíum dispérsum super faciém omnis terræ, et multò plures erant quos saltus consúmpserat de pópulo, quàm hi quos voráverat gládius in die illa. Accidit autem ut occurreret Absalon servis David, sedens mulo : cùmque ingréssus fuisset mulus subter condénsam quercum et magnam, adhæsit caput ejus quércui : et illo suspénso inter cælum et terram, mulus, cui inséderat, pertransívit. Vidit autem hoc quispiam, et nunciávit Joab, dicens : Vidi Absalon pendere de quercu. Et ait Joab viro qui nunciáverat ei : Si vidisti, quare non confodis : i eum cum terra ? et ego dedissem tibi decem argénti siclos, et unum báltum ? Qui dixit ad Joab : Si appénderes in manibus meis mille argéteos, nequáquam mitterem manum meam **321** in filium regis : audiéntibus enim nobis, præcépit rex tibi, et Abisáí, et Ethaí, dicens : Custodite mihi púerum Absalon. Sed et si fecissem contra animam meam audáctèr, nequáquam hoc regem latère potuisset, et tu stares ex advérso. Et ait Joab : Non sicut tu vis, sed aggrédia eum coram te. Tulit ergo Joab tres lánceas in manu sua, et infixit eas in corde Absalon : cùmque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrerunt decem júvenes armigeri Joab, et percutiéntes interfecerunt eum. Cécinit autem Joab búcciná, et retinuit pópulum, ne persequeretur fugiéntem Israël, volens párcere multitudini. Et u-
lérunt Absalon, et projecérunt eum in saltu, in sóveam grandem, et comportáverunt super eum acérvum láplidum magnum nimis : omnis autem Israël fugit in tabernácula sua. Porrò Absalon exérat sibi, cùm adhuc viveret, titulum qui est in Valle regis : dixerat enim : Non hábeo filium, et hoc erit moniméntum nóminis mei. Vocávitque titulum nómine suo, et appellávit Manús Absalon, usque ad hanc diem. Achimáas autem filius Sadoc, ait : Curram, et nunciábo regi, quia judícium fécerit ei Deus de manu inimicórum ejus. Ad quem Joab dixit : Non eris núncius in hac die, sed nunciábis in ália : hódie nolo te nunciáre, filius enim regis est mórtuus. Et ait Joab Chusi : Vade, et nunciá regi quæ vidisti. Adorávit Chusi Joab, et cucurrit. Rursus autem Achimáas filius Sadoc dixit ad Joab : Quid impedit si étiam ego curro post Chusi ? Dixitque Joab : Quid vis currere, fili mi ? veni huc : non eris boni núncii bájulus. Qui respondit : Quid enim si cucurrero ? et ait ei : Curre. Currrens ergo Achimáas per viam compéndii, transívit Chusi. David autem sedébat inter duas portas : speculátor verò, qui erat in fastigio portæ super murum, elevans óculos, vidit homínem curréntem solum. Et exclámans indicávit regi : dixitque rex : Si solus est, bonus est núncius in ore ejus. Properánte autem illo, et accedente propius, vidit speculátor homínem álterum curréntem, et vociferans in cúlmine, ait : Appáret mihi álter homo currrens solus. Dixitque rex : Et iste bonus est núnc-

cus. Speculātor autem, Contēptor, ait, cursum A priōris, quasi cursum Achimāas filii Sadoc. Et ait rex : Vir bonus est : et nūncium portans bonum, venit. Clamans autem Achimāas, dixit ad regem : Salve rex. Et adorans regem, coram eo pronus in terram, ait : Benedictus Dōminus Deus tuus, qui concludit hōmines qui levaverunt manus suas contra dōminum meum regem. Et ait rex : Estne pax pūero Absalon? Dixitque Achimāas : Vidi tumūltum magnū, cum mitteret Joab servus tuus, ò rex, me servum tuum : nescio aliud. Ad quem rex, Transi, ait, et sta hic. Cūque ille transisset, et staret, apparuit Chusi : et vēniens ait : Bonum appōrto nūncium, dōmine mi rex : judicāvit enim pro te Dōminus hōdie de manu ōnium qui surrexerunt contra te. Dixit autem rex ad Chusi : Estne pax pūero Absalon? Cui respondens Chusi, Fiant, inquit, sicut puer, inimici dōmini mei regis, et universi qui consurgunt advērsus eum in malum. Contristātus itaque rex, ascendit cōnāculum portæ, et fleuit. Et sic loquebatur, vadens : Fili mi Absalon, Absalon fili mi : quis mihi tribuat ut ego mōriar pro te, Absalon fili mi, Fili mi Absalon? (Cap. xix.) Nunciātum est autem Joab quod rex fletet, et lugeret filium suum : et versa est victōria in luctum in die illa omni pōpulo : audivit enim pōpulus in die illa dici : Dolet rex super filio suo. Et declināvit pōpulus in die illa ingredi civitātem, quōmodo declināre solet pōpulus versus et fugiens de prælio. Porrò rex operuit caput suum, et clamābat voce magnā : Fili mi Absalon, Absalon fili mi. Ingressus ergo Joab ad regem in domum, dixit : Confudisti hōdiē vultus ōnium servōrum tuōrum, qui salvam fecerunt animam tuam, et animam filiōrum tuōrum, et filiārum tuārum, et animam uxōrum tuārum, et animam concubinārum tuārum. Diligis odiētes te, et odio habes diligētes te : et ostendisti hōdiē, quia non curas de dūcibus tuis, et de servis tuis : et verē cognōvi modò, quia si Absalon viveret, et omnes nos occubuissemus, tunc placēret tibi. Nunc ergo surge, et procede, et alloquens satisfac servis tuis : juro enim tibi per Dōminum, quod si non exieris, ne unus quidē remansurus sit tecum nocte hac : et pejus erit hoc tibi, quān ōmnia mala quæ venērunt super te, ab adolescētia tua usque in præsens. Surrexit ergo D rex et sedit in porta : et omni pōpulo nunciātum est quod rex sedēret in porta : venitque universa multitudo coram rege : Israël autem fugit in tabernacula sua. ¶. Amen.

Antiphona 1. Qui custodiēbant animam meam, consiliū fecerunt in unum, dicētes : **322** Deus derelinquit illum : persequimini, et comprehendite eum, quia non est, qui liberet eum. Deus meus, ne elōnges à me : Deus meus, in adiutōrium meum intēnde. ¶. Deus, in te sperāvi : Dōmine non confundar in ætēnum.

Oratio. Deus virtutum, qui cum esses Deus, spontaneē te comprehendī voluisti tempore passionis ; dum advērsūm te consiliū facerent, dicētes : Li-

beret eum, si vult : ne derelinquas nos in tribulatione nostra ; et ne à te nos elōnges : ut tu solus in adiutōrium nostrum respicias, qui in Cruce tua potestates hujus Mundi triūphas. ¶. Amen.

Antiphona 2. Quadraginta annis prōximus fui generationi huic, et dixi : Semper isti errant corde. Quibus jurāvi in ira mea : Non introibunt in requiem meam. ¶. Ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt, et viderunt opera mea.

Oratio. Dōmine, qui pōpulo tuo per quadragenarium nūmerum annōrum prōximus fuisti ; præsta Ecclesiæ tuæ, quam acquisisti pretio sanguinis tui ; ut corde non errent : sed infusione Sancti Spiritus illam reple ; et eam tibi adsocia in ætēna beatitudine. ¶. Amen.

Antiphona 3. Inimici mei vivant, et confortati sunt super me : et multiplicati sunt super me : ne derelinquas me. ¶. Intēnde animæ meæ, et libera eam : propter inimicos meos eripe me.

Hymnus. O Nazarenē, lux. fol. 144.

Oratio. Inimici tui, Dōmine, vivent in pœnis ; quos destruxisti potentiā Crucis : Non ergo super Ecclesiam tuam ulteriùs confortentur, qui semel gloriā tuæ passionis evincti sunt : ut membra tui vexillo Crucis erēpta, et de hoste victōriam capiant, et exoptata de spoliis hōstium lucra conquirant.

Pater noster.

Ad Vesperos.

Lauda. Dōminus illuminatio mea, et salus mea, quem t'mēbo ?

Antiphona. Clamāvi ad te Dōmine, et dixi : Tu spes mea es, portio mea in terra viventium. Educ de carcere. *Psalmus cxli.*

Lauda. Quōmodo dilēxi legem tuam, Dōmine? totā die meditatio mea est. ¶. Retribue servo tuo, vitam : et custodiam sermōnes.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capitula. Glorioso, potens. fol. 264

Lauda. Feci iudicium. fol. 296.

FERIA SEXTA

Ad Matutinum.

Antiphona. Multi dicunt animæ meæ : Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Dōmine susceptor meus es. *Psalmus lxi.*

Oratio. Multiplicati sunt, Dōmine. fol. 170.

Antiphona 1. Placēt tibi, Dōmine, liberāre me : Dōmine in auxilium meum respice : confundantur, et revereantur omnes inquirentes animam meam : avertantur retrò, et erubescant, qui cogitant mihi mala. ¶. Ferant confestim confusioēm suam, qui dicunt mihi : Euge, euge. *Non dicatur Glōria.*

Oratio. Placēt tibi Dōmine liberāre nos de manu hōstium ; et confundantur et revereantur quærētes deglutire nos : In auxilium nobis occurre, qui factus es noster adjutor : ut non erubescāmus in actibus pravitatis, qui tuæ nos credimus innovātos glōriā passionis. ¶. Amen.

Antiphona 2. Locuti sunt advērsūm me inimici mei mala, et sermōnibus odii circumdedērunt me.

Pro eo, quòd eos diligèbam, adversabàntur me : **A** mei : * quòniàm invocàtum es, nomen tuum super ego autem oràbam pro eis. † Tu es, Dòmine, Deus : fac mecum misericórdiam propter nomen tuum : quia suavis est misericórdia tua.

Oratio. Locuti sunt advèrsùm te Dòmine, inimici tui malum, tunc utique quòdo te magnum bonum captiosà adulatiòne laudàbant. Qui ergo odiosis sermonibus eòrum circùdari et expugnàri te passus es, confessiònis nostræ supplices jam quæsumus, suscipe preces. †. Amen.

Antiphona 3. Concilium fecerunt in unum, dicentes : Persequimini, et comprehendite eum : quia non est, qui eripiat eum de manibus nostris. Ne elongèris à me : in adiutoriùm meum intènde : †. Confundàntur et revereàntur simul, qui quærunnt ànimam meam, ut auferant eam.

Oratio. Jesu Dei Fili, quem impia malignòrum turba inaniter pèsequens, dum consiliùm contrà te agit comprehensiònis, fugat potiùs à se beneficium pietàtis : dum nisa est, delèndo vitam, comprehendere, quem utique nescièbant vitæ esse auctòrem ; præbe nobis, ut te, quem illi malignà voluntàte persecuti sunt, nos pià devotiòne in bonis àctibus **323** assequàmur : ut in quo inimicis erit perpétuus luctus ; in eo sit nobis perpétuum gáudium. †. Amen.

†. Facta est lingua iniquòrum fraudulènta in ore eòrum, et loquebàntur mendacium omnes : in sanguine insidiati sunt : virum justum venati sunt ad mortem ; *P.* Ipse autem pacifica verba loquebàtur ad eos. †. Congregati sunt advèrsùs justum omnes principes Judà, et comprehendèrunt eum dicentes : Morte moriàtur homo iste. *P.* Ipse. *Non dicàtur* Glòria.

Oratio. Christe Dei Patris ineffabile Verbum, apud quem lingua iniquòrum fraudulènta est ; immane facinus perpetrantes, ut sanguinem innocentem effunderent : præbe Ecclesiæ tuæ pacificum verbum ; ut qui exèmplo tuo mundum decertamus evincere, cœlos mereàmur post trãsitum vidère. †. Amen.

In Laudibus.

Antiphona. Sacrificium Deo spiritus contribulatus : cor contritum et humiliatum Deus ne spernas. Misere-re mei Deus. *Psalmus 1.*

Oratio. Quinquagèsimum psalmum medicaminibus plenum pœnitenti meditanti, tu Deus, qui cuncta prospicis, et nostram linguam persòlvas : ut sicut David post Uriæ Cèthæi sanguinem fustum per cor contritum et humiliatum diluisti peccata ; ita et nostrà satisfactiòne dignèris ablũere delicta. †. Amen.

Antiphona. Tu scis Dòmine, recordàre mei, tuère me ab his qui persequuntur me : scito quòniàm sustinui obprobrium pro te.

Canticum Hieremiæ (Cap. xv).

Tu scis Dòmine, recordàre mei, et visita me, * et tuère me ab his qui persequuntur me,

Noli in patièntia tua suscipere me : * scito quòniàm sustinui obprobrium pro te.

Inveni sunt sermones tui, et comédi eos, et factum est mihi verbum tuum in gáudium et lætitiàm cordis

mei : * quòniàm invocàtum es, nomen tuum super me, Dòmine Deus exercituum.

Non sedi in concilio ludèntium, et gloriatus sum à faciè mandis tuæ : * solus sedèbam, quòniàm comminatiòne replèsti me.

Quare factus est dolor meus perpétuus, et plaga mea insanabilis rénuet curàri ? * factum est mihi quasi mendacium aquarum infidelium.

Propter hoc hæc dicit Dòmirus : * Si convertè is, convertam te, et ante faciem nostram stabis.

Et, si separaveris pretiosum à vili, * quasi os meum eris :

Convertèntur ipsi ad te, * et tu non convertèris ad eos.

B * Et dabo te pòpulo huic in murum æreum, fortem ; * et bellabunt advèrsùm te, et non prævalèbunt : quia ego tecum sum ut salvem te, et eruam te, dicit Dòmirus.

Et liberàbo te de manu pessimòrum, * et redimam te de manu fortiòrum.

Oratio. Recordàre nobis, Dòmine ; et tuère nos ab his qui persequuntur nos, qui pro nobis sustinisti obprobrium Crucis : ut, in quo tu pro nobis amari-catus es volens ; in eo nos et hfc et in ætèrnum gratulèmur felices. †. Amen.

Matutinarium. Manè exaudies vocem meam, Dòmine. Manè adstàbo tibi et vidèbo. †. Verba mea auribus pèrcipe Dòmine, intèllige clamòrem meum.

Lauda. Cœli cœlorum, et aquæ, quæ supra cœlos sunt, laudent nomen Dòmini. *Ps. cxlviii.*

C *Lectio libri Samuèlis (II Regum cap. xix).*

In dièbus illis : Rex David misit ad Sadoc et Abiathar sacerdotes, dicens : Loquimini ad majores natu Judà, dicentes : Cur ventis novissimi ad reducendum regem in domum suam ? (Sermo autem omnis Israël pervenerat ad regem in domo ejus.) Quia dixerat rex : Hæc dicètis ad pòpulum : Fratres mei vos, os meum, et caro mea vos, quare novissimi reducitis regem ? Et Amasæ dicite : Nonne os meum es, et caro mea ? Hæc faciat mihi Deus, et hæc addat, si non magister militiæ fueris coram me omni tèmpe pro Joab. Et inclinavit cor omnium viròrum Judà, quasi viri unus : miseruntque ad regem, dicentes :

D Revèrttere tu, et omnes servi tui. Et revèrsus est rex : et venit usque Jordànem, et omnis Judà venit usque in Gà'gala, ut occurreret regi, et traduceret eum Jordànem. Festinavit autem Semei filius Gera filii Jèmi ni de Bahùrim, et descendit cum viris Judà in occursum regis David cum mille viris de Bènjamin, et Sila puer de domo Saùl : et quidècim filii ejus, ac viginti servi erant cum eo : et irrupèntes Jordànem, ante regem transierunt vada, ut traducerent domum regis, et facerent juxta jus-tionem ejus : Semei autem filius Gera prostratus coram rege, cum jam transisset Jordànem, dixit **324** ad eum : Ne réputes mihi dòmine mi iniquitatem, neque memineris injuriarum servi tui in die qua exgressus es dòmine mi de Hierùsalem, neque pones rex in corde tuo. Agnosco enim servus tuus peccatum meum : et idcirco hodiè primus

veni de omni domo Joseph, descendi que in occursum A
 domini mei regis. Respondens vero Abisai filius Sár-
 viæ dixit : Numquid pro his verbis non occidetur
 Semei, qui maledixerit christo Dómini? Et ait David :
 Quid mihi, et vobis fili Sárviæ? cur efficiamini mihi
 hódie in sathan? ergonè hódie interficietur vir in
 Israël? an ignoro hódie me factum regem super
 Israël? Et ait rex Semei : Non morieris. Juravitque
 ei. Miphibóseth quoque filius Saül descendit in oc-
 cursum regis, illótis pédibus, et intón-à barbá : ves-
 tésque suas non laverat à die quà egressus fuérat
 rex, usque ad diem reversiónis ejus in pace. Cúm-
 que occurrisset regi, dixit ei rex : Quare non venisti
 mecum, Miphibóseth? Et respondens ait : Dómine
 mi rex, servus meus contempsit me : dixique ei ego
 famulus tuus, ut sterneret mihi ásinum, et descén-
 dens abirem cum rege : cláudus enim sum servus
 tuus. Insuper et accusávit me servum tuum ad te
 dómimum meum regem : tu autem dómine mi rex,
 sicut ángelus Dei es, fac quod plácitum est tibi. Ne-
 que enim fuit domus patris mei nisi morti obnoxia
 dómimo meo regi : tu autem posuisti me servum tuum
 inter convivas mensæ tuæ : quid ergo habes justæ
 querelæ? aut quid possum ultrá vociferári ad regem?
 Ait ergo ei rex : Quid ultrá lóqueris? fixum est quod
 locútus sum : tu et Siba dividite possessiónes. Res-
 ponditque Miphibóseth regi : Etiam cuncta accipiat,
 postquam reversus est dómimus meus rex pacificè
 in domum suam. Berzéai quoque Galaadites, senex
 valdè, descéndens de Rogélim, traduxit regem Jord-
 anem, parátus étiam ultra flúvium prósequi eum. C
 Erat autem Berzéai Galaadites senex valdè, id est,
 octogenárius, et ipse præbuit aliménta regi, cúm
 moraretur in castris : fuit quipè vir dives nimis.
 Dixit itaque rex ad Berzéai : Veni mecum, ut re-
 quiescas securus in Hierúsalem. Et ait Berzéai ad
 regem : Quot sunt dies annórum vitæ meæ, ut asc-
 cendam cum rege in Hierúsalem? Octogenárius sum
 hódie : numquid vigent sensus mei ad discernéndum
 suáve, aut amárum? aut delectáre potest servum
 tuum cibus aut potus? vel audire possum ultra vo-
 cem cantórum, atque cantatricum? quare servus tuus
 sit óneri dómimo meo regi? Páululùm procedam fa-
 mulus tuus ab Jordáne tecum : non indigeo hac vi-
 cissitudíne, sed óbsecro, ut revértar servus tuus, et
 moriar in civitate mea, et sepéliar juxta sepúlchrum
 patris mei, et matris meæ. Est autem servus tuus
 Chamáam : ipse vadat tecum, dómime mi rex, et fac
 ei, quicquid bonum tibi videtur. Dixit itaque ei rex :
 Mecum transeat Chamáam, et ego faciám ei, quic-
 quid tibi plácuerit, et omne quod petieris à me, im-
 petrábis. Cúmque transisset univérsus pópulus et rex
 Jordánem, restitit, et osculátus est rex Berzéai, et
 benedixit ei : et ille reversus est in locum suum.
 Transivit ergo rex ad Gálgalam, et Chamáam cum
 eo : omnis autem pópulus Judá tradúxerat regem,
 et média tantùm pars affúerat de pópulo Israël. Ita-
 que omnes viri Israël concurréntes ad regem, di é-
 runt ei : Quare te furáti sunt fratres nostri viri Judá,

et traduxérunt regem et domum ejus Jordánem, om-
 nésque viros David cum eo? Et respondit omnis vir
 Judá ad viros Israël : quia mihi própior est rex :
 cur irásceris super hac re? numquid comédimus ál-
 iquid ex rege, aut múnera nobis data sunt? Et res-
 pondit vir Israël ad viros Judá, et ait : Decem pár-
 tibus major ego sum apud regem, magisque ad me
 pértinet David, quàm ad te : cur fecisti mihi injúriam
 et non mihi nunciátum est prióri, ut reducerem re-
 gem meum? Dúrius autem responderunt viri Judá
 viris Israël. (Cap. xx.) Accidit quoque ut ibi esset
 vir Bélial, nómine Seba, filius Bochri : vir Jemíneus :
 et cécinit búrcinà, et ait : Non est nobis pars in Da-
 vid, neque h-ereditas in filio Isai : revértere in taber-
 nacula tua Israël. Et separátus est omnis Israël à
 David, secutósqe est Seba filius Bochri : viri autem
 Judá adhæsérunt regi suo, à Jordáne usque Hierúsa-
 lem. Cúmque venisset rex in domum suam in Hierú-
 salem, tulit decem mulieres concubinas, quas dere-
 liquerat ad custodiéndam domum, et trád-
 dit eas in custódiám, aliménta eis præbens : et non est ingrés-
 sus ad eas, sed erant clausæ usque in diem mortis
 suæ in viduitáte viventes. Dixit autem rex Amasæ :
 Convoca mihi omnes viros Judá in diem tértium, et
 tu adesto præsens. Abiit ergo Amasa, ut convocá-
 ret Judam et morátus est extra plácitum, quod ei
 constitúerat rex. Ait autem David ad Abisai :
325 Nunc magis afflictóus est nos Seba filius Bo-
 chri, quàm Absalom : tolle ergo servos dómimi tui, et
 perséquere eum, ne fortò invéniat civitates munitas,
 et effúgiat nos. Egressi sunt ergo cum eo viri Joab,
 Ceréthi quoque et Pheléthi : et omnes robústi exi-
 erunt de Hierúsalem ad persequéndum Seba filium
 Bochri. Cúmque illi essent juxta lapidem grandem,
 qui est in Gábaon, Amasa véniens occurrít eis. Porrò
 Joab vestitus erat túnica strictà ad mensúram hábi-
 tús sui, et desuper accinctus gládio dependente us-
 que ad ilia, in vagina, qui fabricátus levi motu
 egrédi póterat, et percútire. Dixit itaque Joab ad
 Amasam : Salve mi frater. Et tenuit manu dexterá
 mentum Amasæ, quasi ósculans eum. Porrò Amasa
 non observávit gládium, quem habébat Joab, qui
 percússit eum in latere et effúdit intestina ejus in
 terram, et mórtuus est, nec secúndum vulnus appó-
 suit. Joab autem et Ab'sai frater ejus persecúti sunt
 Séba filium Bochri. Interea quidam viri, cúm ste-
 tissent juxta cadáver Amasæ de sóciis Joab, dix-
 erunt : Ecce qui esse voluit pro Joab comes David.
 Amasa autem conspersus sanguine, jacébat in média
 via. Vidit hoc quidam vir, quòd subsisteret omnis
 pópulus ad vidéndum eum, et amóvit Amasam de
 via in agrum, operuitque eum vestiméto, ne subs-
 starent transeúntes propter eum. Amóto ergo illo
 de via, transibat omnis vir sequens Joab ad perse-
 quéndum Séba filium Bochri. Porrò ille transierat
 per omnes tribus Israël usque in Abélam, et in
 Bethmácha : omnésque viri elécti congregáti fíerant
 ad eum. Venérunt itaque, et oppugnábant eum in
 Abé'a, et in Bethmácha, et circumdeleérunt muni-

tionibus civitatem, et obsessa est urbs : omnis autem turba, quæ erat cum Joab, moliebatur destrüere muros. Et exclamavit mulier sapiens de civitate : Audite, audite, dicite Joab : Appropinqua huc, et loquar tecum. Qui cum accessisset ad eam, ait illi : Tu es Joab? Et ille respondit : Ego. Ad quem sic locuta est : Audi sermones ancille tue. Qui respondit : Audio. Rursumque illa : Sermo, inquit, dicelatur in veteri proverbio : Qui interrogant, interrogent in Abela : et sic perliciebant : Nonne ego sum quæ respondeo veritatem in Israël, et tu quæris subvertere civitatem, et evētere matrem in Israël? Quare præcipitas hereditatem Domini? Respondens Joab, ait : Absit, absit hoc à me : non præcipito, neque demōlior : Non se sic habet res, sed homo de monte Ephraim Seba, filius Bochri cognominis, levavit manum suam contra regem David : tradite illum solum, et recedemus à civitate. Et ait mulier ad Joab : Ecce caput ejus mittetur ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum, et locuta est eis sapienter : qui abscissum caput Sebæ filii Bochri projecerunt ad Joab : et ille cecinit tubam, et recesserunt ab urbe, unusquisque in tabernacula sua : Joab autem reversus est Hierusalem ad regem. Fuit ergo Joab super omnem exercitum Israël : Banaias autem filius Joiadæ super Cerethæos et Phlethæos. Aduram verò super tributa : porro Jósaphat filius Abilud à commentariis. Siva autem, scriba : Sadoc verò et Abiathar, sacerdotes. Hiram autem Hiraëtes erat sacerdos David. (Cap. xxi.) Facta est quoque fama in diebus David tribus annis jugiter : et consuluit David oraculum Domini. Dixitque Dominus : Propter Saül, et domum ejus sanguinum, quia occidit Gabaonitas. Vocatis ergo Gabaonitis, rex dixit ad eos. (Porro Gabaonitæ non erant de filiis Israël, sed reliquæ Amorrhæorum : filii quippe Israël juraverunt eis, et voluit Saül percüttere eos zelo, quasi pro filiis Israël et Judæ.) Dixit ergo David ad Gabaonitas : Quid faciam vobis? et quod erit vestri piaculum, ut benedicatis hereditati Domini? Dixeruntque ei Gabaonitæ : Non est nobis super argento et auro quæstio, sed contra Saül, et contra domum ejus : neque volumus ut interficiatur homo de Israël. Ad quos rex ait : Quid ergo vultis ut faciam vobis? Qui dixerunt regi : Virum, qui attrivit nos, et oppressit iniquè, ita delere debemus, ut ne unus quidem residuus sit de stirpe ejus in cunctis finibus Israël. Dentur nobis septem viri de filiis ejus, ut crucifigamus eos Domino in Gabaon Saül, quondam electi Domino. Et ait rex : Ego dabo. Pepercitque rex Miphiboseth filio Jónathæ filii Saül, propter jusjurandum, quod fuit inter David et Jónatham filium Saül. Tulit itaque rex duos filios Respha filie Abia, quos peperit Saüli, Armoni, et Miphiboseth : et quinque filios Michol filie Saül, quos genuerat Hadrieli filio Berzéle, qui fuit de Molathi, et dedit eos in manus Gabaonitarum : qui crucifixerunt eos in monte coram Domino : et ceciderunt hi septem simul occisi in diebus messis primæ, incipiente mes-

sione hórdei. **326** Tollens autem Respha filia Abia cilicium, substravit ibi supra petram, ab initio messis, donec stillaret aqua super eos de cælo : et non dimisit aves lacerare eos per diem, neque bestias per noctem. Et nunciata sunt David quæ fecerat Respha filia Abia, concubina Saül. Et abiit David et tulit ossa Saül, et ossa Jónathæ filii ejus à viris Jabes Galaad, qui furati fuerant ea de platea Bethsan, in qua suspenderant eos Philistiim cum interfecissent Saül in Gélboë : et asportavit inde ossa Saül, et ossa Jónathæ filii ejus : et colligentes ossa eorum qui affixi fuerant, sepelierunt ea cum ossibus Saül et Jónathæ filii ejus in terra Bénjamin, in latere, in sepulchro Cis patris ejus : feceruntque omnia, quæ præceperat rex, et repropitatus est Deus terræ post hæc. Factum est autem rursum prælium Philistinorum adversum Israël, et descendit David, et servi ejus cum eo, et pugnabant contra Philistiim. Deficiente autem David, Jeshibenob, qui fuit de genere Arápha, cujus ferrum hastæ treccntas uncias appendebat, et accinctus erat ense novo, nisus est percüttere David. Præsidiòque ei fuit Abisaï filius Sárviæ, et percussum Philisthæum interfecit. Tunc juraverunt viri David, dicentes : Jam non egredieris nobiscum in bellum, ne extinguas lucernam Israël. Secundum quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos : tunc percussit Sabóchai de Husáthi Saph de stirpe Arápha de genere gigantum. Tertium quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos, in quo percussit Adeodatus filius Sahtis polymitarius Bethlehemitæ Góliath Gethæum : cujus hastile hastæ erat quasi liciatorium texentium. Quartum bellum fuit in Geth : in quo vir fuit excelsus, qui senos in manibus pedibusque habebat digitos, id est, viginti quatuor, et erat de origine Arápha. Et blasphemavit Israël : percussit autem eum Jónathas filius Samaa fratris David. Hi quatuor nati sunt de Arápha in Geth, et ceciderunt in manu David, et servorum ejus. *ñ. Amen.*

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257. Capitula. In die tribulationis. fol. 284.

Lauda. Feci judicium et justitiam, Domine : ne tradas me nocentibus me. ¶. Excipe servum tuum in bono : ut non calumnietur mihi superbi.

Oratio. Judicium et justitiam doce nos facere Domine; qualiter valeamus superborum calumnias conculcare : excipe servos tuos in bono, qui sperant in salutare tuum : quorumque interiõres oculi Christi expectant regnum, hos partem habere facito in consortio Electorum. ñ. Amen.

Ad Tertiam.

Ecclesiastici Salomõnis (Cap. xi).

ñ. Deo gratias.

Fili, mirati sunt opera Altissimi solius, et gloriõsa, abscondita, et invisã opera illius. Multi tyranni sederunt in throno, et insuspiciabiles portabant diadema. Multi maj res recesserunt valdè, et gloriosi traditi sunt in manu alterius. (Cap. xxiv.) Legem mandavit Mõyses in præceptis justiarum, et here

ditatem domui Jacob, et Israël promissiones. Pósuit David p̄iero suo excitare regem ex ipso fortissimum, et in throno honoris sedentem (Cap. xxxix). Occulta proverbiorum exquirit, et in absconditis parabolarum conversabitur. In medio magnatorum sedēbit, in conspectu omnium iudicabit. In terram alienarum gentium transibit : bona enim et mala in hominibus tentabit. Cor suum dabit ad vigilandum ditaculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspectu Altissimi deprecabitur. Et Dóminus spiritu intelligentiæ replēbit illum : et ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientiæ, et in oratione confitēbitur Dómino : et ipse dirigit consilium ejus, et disciplinam, et in absconditis suis consiliabitur. Ipse palam faciet disciplinam doctrinæ suæ, et in lege testamenti Dómini gloriabitur. *ñ. Amen.*

Principium libri Maláchim (III Regum cap. 1).

In illis diēbus : Rex David senūerat, habebátque ætatis plúrimos dies : cūmque operirētur vēstibus, non calefēbat. Dixērunt ergo ei servi sui : Quærāmus dómīno nostro regi adolescentulam virginem, et stet coram rege, et foveat eum, dormiatque in sinu suo, et calefaciat dómīnum nostrum regem. Quæsiērunt igitur adolescentulam speciosam in omnibus finibus Israël, et invenērunt Abisag Sunamitam, et adduxērunt eam ad regem. Erat autem puella pulchra nimis, dormiebátque cum rege, et ministrabat ei, rex verò non cognóvit eam. Adonias autem filius Haggith elevabátur, dicens : Ego regnabo. Fecitque sibi currus et equites, et quinquaginta viros qui currerent ante eum. Nec corripuit eum pater suus aliquando, **327** dicens : Quare hoc fecisti? Erat autem et ipse pulcher valde, secúndus natu post Absalon. Et sermo ejus cum Joab filio Sárviæ, et cum Abiathar sacerdote, qui adjubabant partes Adoniæ. Sadoc vero sacerdos, et Banaias filius Joiadæ, et Nathan propheta, et Sémei, et Cerethai, et Phelthai, et omne robur exercitūs David, non erat cum Adonia. Immolatis ergo Adonias arietibus et vitulis, et univērsis pinguibus juxta lapidem Zohelch, qui erat victnus fonti Rogel, vocavit univērsos fratres suos filios regis, et omnes viros Judæ servos regis. Nathan autem prophetam, et Banaiam, et robustos quosque, et Salomónem fratrem suum non vocavit. Dixit itaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomónis : Num audisti, quòd regnāverit Adonias filius Haggith? et dómīnus noster David hoc ignórat? Nunc ergo veni, accipe consilium à me, et salva animam tuam, filiique tui Salomónis. Vade, et ingrederere ad regem David, et dic ei : Nonne tu dómīne mi rex jurasti mihi ancillæ tuæ, dicens : Quid Salomon filius tuus regnabit post me, et ipse sedēbit in sòlio meo? quare ergo regnat Adonias? Et adhuc ibi te loquente cum rege, ego veniam post te, et complēbo sermōnes tuos. Ingressa est itaque Bethsabée ad regem in cubiculo : rex autem sonūerat nimis, et Abisag Sunamitis ministrabat ei : inclinavit se Bethsabée, et adoravit regem. Ad quam rex, Quid tibi, inquit, vis? Quæ rēpondens. ait :

PATROL LXXXVI

A Dómīne mi rex, tu jurasti per Dómīnum Deum tuum ancillæ tuæ, Salomon filius tuus regnabit post me, et ipse sedēbit in sòlio meo. Et ecce nunc Adonias regnat, te, dómīne mi rex, ignorante. Mactavit boves, et pingua quæque, et arietes plúrimos, et vocavit omnes filios regis. Abiathar quoque sacerdotem, et Joab principem militiæ : Salomónem autem servum tuum non vocavit. Verūtamēn dómīne mi rex, in te oculi respiciunt totius Israël, ut indices eis, quis sedere debeat in sòlio tuo, dómīne mi rex, post te. Eritque cūm dormierit dómīnus meus rex cum patribus suis, erimus ego et filius meus peccatores. Adhuc illa loquente cum rege, Nathan propheta venit. Et nunciaverunt regi, dicentes : Adest Nathan propheta. Cūmque introisset in conspectu regis, et adorasset eum pronus in terram, dixit Nathan : Dómīne mi rex, tu dixisti : Adonias regnet post me, et ipse sedeat super thronum meum? Quia descendit hodiē, et immolavit boves, et pingua, et arietes plúrimos, et vocavit univērsos filios regis, et principes, Abiathar quoque sacerdotem : illisque vescētibus, et bibētibus coram eo, et dicētibus : Vivat rex Adonias : Me servum tuum, et Sadoc sacerdotem, et Banaiam filium Joiadæ, et famulum tuum Salomónem non vocavit. Numquid à dómīno meo rege exiit hoc verbum, et mihi non indicasti servo tuo, quis sessurus esset super thronum dómīni mei regis post eum? Et rēpondit rex David, dicens : Vocate ad me Bethsabée. Quæ cūm fuisset ingressa coram rege, et stetisset ante eum, juravit rex, et ait : Vivit Dómīnus, qui eruit animam meam de omni angustia, quia sicut juravi tibi per Dómīnum Deum Israël, dicens : Salomon filius tuus regnabit post me, et ipse sedēbit super sòlium meum pro me : sic faciam hodiē. Summissōque Bethsabée in terram vultu, adoravit regem, dicens : Vivat Dómīnus meus rex David in ætérnum. Dixit quoque rex David : Vocate mihi Sadoc sacerdotem, et Nathan prophetam, et Banaiam filium Joiadæ. Qui cūm ingressi fuissent coram rege, dixit ad eos : Tollite vobiscum servos dómīni vestri, et impōnite Salomónem filium meum super mulam meam, et ducite eum in Gihon : et ungat eum ibi Sadoc sacerdos, et Nathan propheta in regem super Israël : et canētis búccinā, atque dicētis : Vivat rex Salomon. Et ascendētis post eum, et veniētis in Hierúsalem, et sedēbit super sòlium meum, et ipse regnabit pro me : illique præcipiam ut sit dux super Israël, et super Judam. Et rēpondit Banaias filius Joiadæ, regi, dicens : Amen : sic loquatur Dómīnus Deus dómīni mei regis. Quómōdo fuit Dómīnus cum dómīno meo rege, sic sit cum Salomōne, et sublimius faciat sòlium ejus à sòlio dómīni mei regis David. Descendit ergo Sadoc sacerdos, et Nathan propheta, et Banaias filius Joiadæ, et Cerethi, et Phelthi : et imposuerunt Salomónem super mulam regis David, et adduxerunt eum in Gihon. Sumpsitque Sadoc sacerdos cornu olei de tabernaculo, et unxit Salomónem : et cecinerunt búccinā, et dixit omnis pópulus : Vivat rex

Sálonon. Et ascendit univérſa multítudo post eum, et pópulus canéntium tibiſ, et lætántium gáudio magno, et inſonuit terra à clamóre eórum. Audívit autem Adonías, et omnes qui invitáti fuerant ab eo, jamque convivium finitum erat : sed **328** et Joab, audítá voce tubæ, ait : Quid sibi vult clamor civitátis tumultuántis? Adhuc eo loquente, Jónathan filius Abiathar ſacerdótis venit : cui dixit Adonías : Ingrédere, quia vir fortis es, et bona nuntians. Reſpondítque Jónathan Adonías : Nequáquam : dómínus enim noster rex David regem conſtituit Salomónem : miſítque cum eo Sadoc ſacerdótem, et Náthan prophétam, et Banafam filium Joiadæ, et Ceréthi et Pheléthi, et impoſuerunt eum ſuper mulam regis. Unxerúntque eum Sadoc ſacerdos, et Náthan prophéta regem in Gibon : et ascenderunt inde lætántes, et inſonuit civitas : hæc est vox, quam audíſtis. Sed et Sálonon ſedet ſuper ſólium regni. Et ingrési ſervi regis benedixerunt dómíno nostro regi David, dicéntes : Amplifcet Deus nomen Salomónis ſuper nomen tuum, et magnifcet thronum tuum. Et adorávit rex in léctulo ſuo : ſuper et hæc locútus eſt : Benedictus Dómínus Deus Iſraél, qui dedit hódie ſedéntem in ſólio meo, vidéntibus óculis meis. *ñ*. Amen.

Antífona 1. Effúnde, Dómíne, ſuper inimicos meos iram tuam : et indignatio Iræ tuæ apprehéndat eos. Fiat habitatio eórum deſérta : et non intrent in tua juſtitia. *ŷ*. Deleántur de libro vivéntium : et cum juſtis non ſcribántur.

Orátio. Effúnde, Dómíne, ſuper inimicos meos iram tuam ; ut habitatióne eórum permanente deſértá, tandem aliquándo agnoſcant locum furóris, et injuſtiæ ſuæ : ut conſerſiónis illius ad te áditus páteat in Eccléſia, quia terrénæ civitátis Hieruſalem perdidérunt auxilia. *ñ*. Amen.

Antífona 2. Dum congregaréntur omnes ſimul advérſum me, ut acciperent ánimam meam, conſiliáti ſunt. Ego vero in te ſperávi, Dómíne. *ŷ*. Illúmina faciém tuam ſuper ſervum tuum, et ſalvum me fac in tua miſericórdia.

Orátio. Ineffábilis Dómíne eniſti paciéntiá, dum congregáta omnis ſimul advérſum te inſidélíum turba, ut acciperent ánimam tuam ; nitebántur conſillis, quód in verbis te cáperent, quem útique Verbum Dei eſſe nescirent : et ideo, qui tam potentiá-liter vicisti in tuis ; gloriſcáre te dignáre in conſerſiónibus noſtris. *ñ*. Amen.

Antífona 3. Dómíne retribue pro me : Dómíne miſericórdia tua in ætérnum : ópera mánuum tuárum ne deſpicias. *ŷ*. Conſteántur tibi Dómíne omnes reges terræ : qui audierunt ómnia verba oris tui.

ñ. Ecce non eſt auxiliium mihi, et dilécti mei reſceſerunt à me : ſuſcítatus falſiloquus advérſus faciém meam. *P.* Contrádicens mihi Irénduit in me déntibus ſuis. *ŷ*. Facta eſt heréditas mea mihi tamquam leo in ſilva : dedit contra me advérſarius vocem ſuam. *P.* Contrádicens mihi.

Preces. Miſerére, et parce, clementiſſime Dómí-

ne, pópulo tuo ; *P.* Quia peccávimus tibi. *ŷ*. De Crucis throno áſpice nos míseros, et paſſiónum compeditos vínculis ; noſtris abſólve, Redémptor, ſuppliciiſ ; *P.* Quia. *ŷ*. Paſſus flagélla, et Crucis injúriam, perſequutórum ſúſtinens convicia, dona deſectis noſtris pœniténtiam ; *P.* Quia. *ŷ*. Qui juſtus iudex, malè iudicátus es, et pœnas Crucis ſuſcepíſti innocens ; tu nos à pœnis noſtris ſalva rédimens ; *P.* Quia. *ŷ*. Vox tua Patrem pro vobis expóſulet, quæ ſilens fuit olim antè júdicem, ut te regnante perfrúamur Dómíno ; *P.* Quia.

Hymnus. O Nazaréne. fol. 144.

Captula. Surge Deus, et júdica terram : ut qui cunctis domináris Géntibus, jam reſurrexiſſe credáris, à quibus es crucifíxus : quo ſibi uterque pópulus charitáte conſentiat ; dum circumciſiónem et præpúpium nexu fidei chríſtiánæ adglómeres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (Cap. III).

ñ. Deo grátias.

Verbum quod factum eſt ad Hieremíam à Dómíno, dicens : Numquid vidíſti quæ fécerit advérſárix Iſraél? ábiit ſibiſmet ſuper omnem montem excelſum, et ſub omni ligno frondóſo, et fornicáta eſt ibi. Et dixi, cum feciſſet hæc ómnia : Ad me révertere : et non eſt revérſa. Et vidit prævaricárix ſoror ejus Juda, quia pro eo, quód mœcháta eſſet advérſárix Iſraél, dimiſiſſem eam, et dediſſem ei libéllum repúdií : et non tímuit prævaricárix Juda ſoror ejus, ſed ábiit, et fornicáta eſt etiam ipſa. Et facilitáte fornicatiónis ſuæ contaminávit terram, et mœcháta eſt cum lápide et ligno. Et in ómnibus hiſ non eſt revérſa ad me prævaricárix ſoror ejus Juda in toto corde ſuo, ſed in mendácio, ait Dómínus. Et dixit Dómínus **329** ad me : Juſtificávit ánimam ſuam advérſárix Iſraél, comparatióne prævaricáricis Juda. Vade, et clama ſermónes iſtos contra Aquilonem, et dices : Révertere advérſárix Iſraél, ait Dómínus, et non avértam faciém meam à vobis : quia ſanctus ego ſum, dicit Dómínus, et non iráſcar in perpétuum. Verúntamen ſcito iniquitátem tuam, quia in Dómínum Deum tuum prævaricáta es : et diſperdiſti vias tuas aliénis ſub omni ligno frondóſo, et vocem meam non audíſti, ait Dómínus. Convertimini filii revertentes, dicit Dómínus. *ñ*. Amen.

Antífona 1. Ad Dómínum cum tribulárer clamávi : et exaudivit me. Dómíne libera ánimam meam à lábiis iniquis, et à lingua dolóſa.

Orátio. Ad te Dómínum, dum tribulamur clamámus : ut nos à lábiis iniquis liberaſ, et à lingua dolóſa tutes : nec blandiéntibus iniquitátem nos humílies ; nec recéſſum à veritáte ſuadéntibus, adſénſum noſtrum incúrves. *ñ*. Amen.

Antífona 2. Diſcerne cauſam meam Dómíne de gente non ſancta : ab hómíne iniquo et dolóſo libera me. *ŷ*. Quare tríſtis eſt ánima mea? et quare contúrbas me? Spera in Deo, quóniam adhuc conſtábér illi : ſalutáre vultus mei, et Deus meus.

Oratio. Dei Patris Uuigénite Fili, qui passióne tuâ A discernis causam pópali tui à grege insatiâbilis inimici; discerne causam nostram à gente non sancta per passiónis tuæ poténtiam: ut tu solus in causa Ecclesiæ tuæ agnoscaris; qui te uoluisti fieri pretium nostræ redemptiónis. *ñ.* Amen.

Antiphona 3. In Deo laudâbo uerbum, in Dómino laudâbo sermónem: in Dómino sperâbo, non timébo quid mihi faciat homo. *ñ.* Dóminus mihi adjutor: et ego despiciam inimicos meos.

ñ. Circumdedérunt me inimici mei sicut apes ceram, et exarsérunt in me sicut ignis in spinis. *P.* Tamquam cúmulus arénæ impúlsus sum ut caderem: et Dóminus suscepit me. *ñ.* Quasi rupto muro et apértâ jánuâ inruerunt super me: et ad meas misérias evolúti sunt. *P.* Tamquam.

Preces. Exáudi, Dómine, preces nostras, *P.* Et miserere nobis. *ñ.* Cruci affixe, et morti adjudicâte, *P.* Et. *ñ.* Qui móriens redemísti sæculum, *P.* Et. *ñ.* Ut salváti per Crucem transire possimus, *P.* Et. *ñ.* Mors nobis tua vitam æternam cónferat, *P.* Et miserere.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Oratio. Réspice Dómine, pópulum tuum; et super odientes te exaltare magníficus: ac eos, qui aduersùm fideles tuos declinare festinant, in præcipientem uerte rutnam: ut confúsi et turbáti, te solum altíssimum in omni terra Dóminum recognóscant.

Pater noster.

Ad Vesperum.

Lauda. Sol agnóuit occásum suum. Pósuit tenebras, et facta est nox.

Antiphona. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iniquo libera me. *Psalms* cxxxix.

Lauda. Vidérunt me, et movérunt cápita sua: ádjuua me, Dómine Deus meus. *ñ.* Dómine Deus salútis meæ, in die clamávi, et nocte coram te.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula.

Multæ sunt, Dómine, iniquitâtes nostræ; sed tu, Dómine, qui es retributor justíssimus, delicta nostra dele propítius: vide efulántium láchrymas: captiuis occurrere restitutor egregíus: et, qui in diébus istis ad te de transgressiónibus véniam póstulant, non te severíssimum repérianz júdicem; sed mitem se gaudeant inuenisse patrem et dóminum.

Pater noster.

Benedictio. Deus, apud quem est misericórdia copiósa, efficiat nos sibi per gémitum vasa mundíssima. *ñ.* Amen. Quique est indeficiens divinitâtis natúra, ipse spirítuâlibus deliciis reficiat infirmitatem nostram. *ñ.* Amen. Ut corda nostra eum semper esúriant atque sítiant, ad quem vota nostræ abstinentiæ clamant. *ñ.* Amen.

Lauda. Feci júdicium et justítiam. fol. 296.

SABBATO.

Ad Matutnum.

Antiphona. Tu autem, Dómine. *Psalms* 3. *Oratio.* Quamvis. fo 141.

Antiphona 1. Multum peregrinata est anima mea. Cum his qui oderant pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis. *ñ.* Ad Dóminum cum tribulârer clamávi, et exaudivit me.

Oratio. Multum peregrinântem animam nostram in tabernáculis Cedar, tu Christe, 330 lux vera justítia, peccatorum nostrorum tenebras éxue: et sanctæ claritâtis tuæ lucem perfunde; ut in hoc mundo cum odiéntibus pacem pacífici, et in futuro sæculo cum filiis Hierúsalem, sancta confœderante concórdia, mereâmur esse beati. *ñ.* Amen.

Antiphona 2. Júdica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: ab hómine iniquo et doloso libera me. *ñ.* Quia tu es Deus meus, et fortitúdo mea: quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Oratio. Christe Dei Filius, discerne causam nostram de gente non sancta per passiónem tuam: ut tu solus sis in causa nostra defensor; qui pro nobis passus es sepulturam. *ñ.* Amen.

Antiphona 3. Adjutor et susceptor meus tu es, Deus: ne discédas à me. In adjutorium meum inténde, Dómine: ad adjuvándum me festina. *ñ.* Confundántur, et revereántur inimici mei: qui quærunt animam meam.

Oratio. Adjutor, et susceptor noster Dómine, in adjutorium nostrum inténde; ut qui passiónibus tuis votis sinceríssimis anhelâmus, adjutorem te nostrum in ipsis nostris conátibus sentiâmus. *ñ.* Amen.

ñ. Deus Israël, propter te sustinui impropérium: opéruí reveréntia faciém meam. Extráneus factus sum frâtribus meis, et hospes filiis matris meæ. *P.* Quóniam zelus domûs tuæ comédit me. *ñ.* In multítudine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritâte salútis tuæ. *P.* Quóniam.

Oratio. Christe Dei Fili, quem zelus domûs Dei, Ecclesiæ videlicet Patris tui, comédit; dum iniqua geréntes de ea funiculo audâcter expéllis; ab ómnium nos funiculo iniquitatum absólve; atque in médio domûs tuæ dignè habitare concède: quò et ipsi domus tibi met spirítuâlis effecti, à te mereâmur cœlitus laureári. *ñ.* Amen.

In Laudibus.

Antiphona. Cor mundum crea in me Deus, et spirítum rectum innova in viscéribus meis. *Psalms* L.

Oratio. Cordis nostri, fol. 210. *Canticum.* Sana me, Dómine. fol. 259.

Matutinârium. Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam, quia in te sperávi, Dómine. *ñ.* Demónstra mihi viam, in qua ambulem; quia ad te, Dómine, levávi animam meam.

Lauda. In sanctis ejus.

Lectio libri Maláchim (Regum III cap. 11).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Sálomon sedit super thronum David patris sui, et firmátum est regnum ejus nimis. Et ingressus est Adonias filius Aggith ad Bethsabée matrem Salomónis. Quæ dixit ei: Pacíficusne est

ingressus tuus? Qui respondit: Pacificus. Addiditque: Sermo mihi est ad te. Cui ait: Loquere. Et ille: Tu, inquit, nosti, quia meum erat regnum, et me præposuerat omnis Israël sibi in regem: sed translatum est regnum, et factum est fratris mei: à Domino enim constitutum est ei. Nunc ergo petitionem unam precor à te; ne confundas faciem meam. Quæ dixit ad eum: Loquere. Et ille ait: Precor ut dicas Salomoni regi (neque enim negare tibi quicquam potest) ut det mihi Abisag Sunamitem uxorem. Et ait Bethsabée: Bene, ego loquar pro te regi. Venit ergo Bethsabée ad regem Salomónem, et loqueretur ei pro Adonia: et surrexit rex in occursum ejus, adoravit eam, et sedit super thronum suum: positusque est thronus matri regis, quæ sedit ad dexteram ejus. Dixitque ei: Petitionem unam parvulam ego deprecor à te; ne confundas faciem meam. Et dixit ei rex: Petite mater mea: neque enim fas est ut avertam faciem tuam. Quæ ait: Detur Abisag Sunamitis Adoniæ fratri tuo uxor. Responditque rex Salomon, et dixit matri suæ: Quare postulas Abisag Sunamitem Adoniæ? Postula ei et regnum: ipse est enim frater meus major me: et habet Abiathar sacerdotem, et Joab filium Sarvise. Juravit itaque rex Salomon per Dominum, dicens: Hæc faciat mihi Deus, et hæc addat, quia contra animam suam locutus est Adonias verbum hoc. Et nunc vivit Dominus qui firmavit me, et collocavit me super solium David patris mei, et qui fecit mihi domum, sicut locutus est, quia hodie occidetur Adonias. Misitque rex Salomon per manum Banaï filii Joiadæ, qui interfecit eum, et mortuus est. Abiathar quoque sacerdoti dixit rex: Vade in Anathoth ad agrum tuum, quod vir mortis es: sed hodie te non interficiam, quia portasti arcam Domini Dei coram David patre meo, et sustinisti laborem in omnibus, in quibus laboravit pater meus. Ejecit ergo Salomon Abiathar, ut non esset sacerdos Domini, ut impletur sermo **331** Domini, quem locutus est super domum Heli in Silo. Venit autem nuncius ad Salomónem, quod Joab declinasset post Adoniam, et post Salomónem, non declinasset: fugit ergo Joab in tabernaculum Domini, et apprehendit cornu altaris. Nunciatumque est regi Salomoni, quod fugisset Joab in tabernaculum Domini, et esset juxta altare: misitque Salomon Banalam filium Joiadæ, dicens: Vade, interfice eum. Et venit Banaias ad tabernaculum Domini, et dixit ei: Hæc dixit rex, egrèdere. Qui ait: Non egrèdiar, sed hic moriar. Renunciavit Banaias regi sermónem, dicens: Hæc locutus est Joab, et hæc locutus est mihi. Dixitque ei rex: Fac, sicut locutus est, et interfice eum, et sepeli, et amovèbis sanguinem innocentem, qui effusus est à Joab, à me, et à domo patris mei. Et reddet Dominus sanguinem ejus super caput ejus, quia interfecit duos viros justos, melioresque se: et occidit eos gladio, patre meo David ignorante, Abner filium Ner principem militiæ Israël, et Amásam filium Jether principem exercitus Judæ: et revertetur san-

A quis illorum in caput Joab, et in caput seminis ejus in sempiternum. David autem et semini ejus, et domui, et throno illius sit pax usque in æternum à Domino. Ascendit itaque Banaias filius Joiadæ, et aggressus eum, interfecit sepultusque est in domo sua in deserto. Et constituit rex Banalam filium Joiadæ pro eo super exercitum, et Sadoc sacerdotem posuit pro Abiathar. Misit quoque rex, et vocavit Semei. Dixitque ei: Ædifica tibi domum in Hierusalem, et habita ibi: et non egrèdièris inde huc atque illuc. Quacumque autem die egressus fueris, et transieris torrentem Cedron, scito te interficiendum: sanguis tuus erit super caput tuum. Dixitque Semei regi: Bonus sermo: sicut locutus est dominus meus rex, sic faciet servus tuus. Habitavit itaque Semei in Hierusalem diebus multis. Factum est autem post annos tres, ut fugerent servi Semei ad Achis filium Maacha regem Geth: nunciatumque est Semei, quod servi ejus isset in Geth. Et surrexit Semei, et stravit asinum suum: ivitque ad Achis in Geth ad requirendum servos suos, et adduxit eos de Geth. Nunciatum est autem regi Salomoni, quia isset Semei in Geth de Hierusalem, et redisset. Et mittens vocavit eum, dixitque illi: Nonne testificatus sum tibi per Dominum, et prædixi tibi: Quacumque die egressus fueris huc et illuc, scito te esse moriturum? Et respondisti mihi: Bonus sermo, quem audivi. Quare ergo non custodisti jusjurandum Domini; et præceptum quod præceperam tibi? Dixitque rex ad Semei: Tu nosti omne malum, cujus tibi conscius est cor tuum, quod fecisti David patri meo: reddidit Dominus malitiam tuam in caput tuum. Et rex Salomon benedictus, et thronus David erit stabilis coram Domino usque in sempiternum. Jussit itaque rex Banaï filio Joiadæ: qui aggressus, percussit eum, et mortuus est. (*Regum III cap. III.*) Confirmatum est igitur regnum in manu Salomónis, et affinitate conjunctus est Pharaoni regi Ægypti: accepit namque filiam ejus, et adduxit in civitatem David, donec compleret ædificans domum suam, et domum Domini, et murum Hierusalem per circuitum. Attamen populus immolabat in excelsis: non enim ædificatum erat templum nomini Domini usque in diem illum. Dilixit autem Salomon Dominum, ambulans in præceptis David patris sui. Amen.

D *Hymnus.* Noctis tempus. fol. 257.

Capitula. Cognoscant gentes Christe, quod nomen sit tibi Dominus, pro quibus es patibulo crucis adpensus: quosque ignavia ignorantie dedit, scientia restituit conditori: ut fidei convertantur constantia; et spe lætentur in gloria.

Pater noster.

Lauda. Feci judicium et justitiam. fol. 298.

Ad Tertiam.

Ecclesiastici Salomónis (Cap. I).

à. Deo grátias.

Fili, timor Domini gloria est, et gloriatio, et lætitia et corona exultationis. Timor Domini delectabit cor, et dabit lætitiæ, et gaudium in longitudinem dierum

Timénti Dóminum benè erit in extrémis, et in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparuérít in visu, diligunt eam in visióne, et in agnitióne magnárum sudórum. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini, et cum fidélibus in vulva concreátus est, et cum electis féminis gráditur. Concupisce sapiéntiam, et Deus præbèbit illam tibi : sapiéntia enim et disciplína timor Dómini : et quod bene plácitum est illi, fides, et mansuetúdo, adimplèbit thesáuros illtus. Audi filii, **332** et súscipe verba intelléctus, et ne abjicias consilium meum. Mitte pedem tuum in compédibus illtus, et in torque ejus tuum collum. Qui audit illam, júdicat pópulos : et qui intuétur illam permanèbit confidéntér. *ñ*. Amen.

Lectio libri Maláchim (III Regum cap. 11).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Appáruit Dóminus Salomóni per sómnum nocte, dicens : Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Salómon : Tu fecisti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritatè, et justítia, et recto corde tecum : custodisti ei misericórdiam tuam grandem, et dedisti ei filium sedéntem super thronum, sicut est hodiè. Et nunc Dómine Deus tu regnàre fecisti servum tuum pro David patre meo : ego autem sum puer párvulus, et ignorans egressum et intróitum meum. Et servus tuus in medio est pópuli, quem elegisti, pópuli infíniti, qui enumerári, et supputári non potest præ multitudíne. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicàre possit, et discernere inter bonum et malum : quis enim potest judicàre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum ? Plácuit ergo sermo coram Dómino, quòd Salómon postuláset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni : Quia postulásti verbum hoc, et non petisti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum júdicium : ecce feci tibi secúndum sermónes tuos, et dedi tibi cor sapiens et intellígens, in tantum ut nullus ante te similis tui fúerit, nec post te surrectúrus sit. Si autem ambuláveris in viis meis, et custodieris præcépta mea, et mandáta mea, sicut ambulávit pater tuus, longos faciám dies tuos. Igitur evigilávit Salómon, et intelléxit quòd esset sómnum : cùmque venisset Hierúsalem, stetit coram arca fœderis Dómini, et obtulit holocáusta, et fecit victimas pacificas, et grande convívium univérsis fámulis suis. Tunc venérunt duæ mulieres meretrices ad regem, steterúntque coram eo, quarum una ait : Obsecro, mi dómine : ego et mulier hæc habitabámus in domo una, et péperi apud eam in cubiculo. Tértia autem die postquam ego péperi, péperit et hæc : et erámus simul, nullusque nobiscum in domo, excéptis nobis duabus. Mórtnus est autem filius mulieris hujus nocte : dormiens quippe opprésit enim. Et consúrgens intempéstæ noctis silentio, tulit filium meum de latere meo ancille tuæ dormiéntis, et collocávit in sinu suo : suum autem filium, qui erat mórtnus, pósuit in sinu meo. Cùmque surrexissem mane, ut darem lac filio meo,

appáruit mórtnus : quem diligéntius intuens clará luce deprehéndi non esse meum quem genueram. Respondítque áltera mulier : Non est ita ut dicis, sed filius tuus mórtnus est, meus autem vivit. E contrário illa dicébat : Mentris : filius quippe meus vivit, et filius tuus mórtnus est. Atque in hunc modum contendébant coram rege. Tunc rex ait : Hæc dicit, Filius meus vivit, et filius tuus mórtnus est. Et ista respóndit. Non, sed filius tuus mórtnus est, meus autem vivit. Dixit ergo rex : Afférte mihi gládium. Cùmque attulissent gládium coram rege : Dividite, inquit, infántem vivum in duas partes, et date dimídiam partem uni, et dimídiam partem álteri. Dixit autem mulier, cujus filius erat vivus, ad regem : (commóta quippe sunt viscera ejus super filio suo) : Obsecro, dómine, date illi infántem vivum, et nolite interficere eum. E contrário illa dicébat : Nec mihi, nec tibi sit, sed dividátur. Respondit rex, et ait : Date huic infántem vivum, et non occidat : hæc est autem mater ejus. Audívit itaque omnis Israel júdicium quod judicáset rex, et timuérunt regem, vidéntes sapiéntiam Dei esse in eo ad faciéndum júdicium. *ñ*. Amen.

Antífona 1. Deus meus ne elongéris à me : Deus meus in adjutórium meum inténde. *ñ*. Deus in te sperávi, Dómine non confundar in ætérnum.

Orátio. Deus noster, ne elongéris qui longè factus es à persecutóribus tuis : ut tu solus in adjutórium nostrum respicias, qui in Cruce tua potestátes hujus mundi triúmphas. *ñ*. Amen.

Antífona 2. Acúerunt línguas suas, sicut serpentes ; venenum áspidum sub lábiis eórum. *ñ*. Qui cogitáverunt malítias in corde suo : totà die constituébant prælia.

Orátio. Eripe, Dómine, gregem pópuli tui à láqueis víri iníqui : ut, passiónis tuæ circumfúlti præsidio, nec hóminem inimicum simplicitas Christiána incurrat ; nec língua dolosæ in causis fidei, jácula pertiméscat. *ñ*. Amen.

333 *Antífona 3.* Libera me, Dómine, de ore leónis : et à cornibus unicórnium humilitátem meam. *ñ*. Narrábo nomen tuum frátribus meis : in médio ecclésiæ laudábo te.

ñ. O vos omnes, qui transitis per viam, aspícite, et vidète si est dolor sicut dolor meus : quia circumdedérunt me úndique, et captivum duxérunt ; *P.* Et non est qui consolétur, nisi tu, Deus. *ñ*. Circumdedérunt me inimici mei sicut apes ceram, et exarsérunt sicut ignis in spinis ; *P.* Et non est.

Preces. Verus Dei Filius Christe, *P.* Exáudi : pópulo supplicánti miserère. *ñ*. Qui triúmpho Crucis tuæ salvásti solus orbem, tu cruóris tui pœnà nos libera, *P.* Et exáudi. *ñ*. Qui mórtis mortem damnas, resúrgens vitam præstas, sústinens pro nobis pœnam indébitam, *P.* Et exáudi. *ñ*. Passiónis tuæ dies celebrémus indémmes, ut per hoc dulcèdo tua nos foveat, *P.* Et exáudi. *ñ*. Pro quibus passus es crucem, non permittas perire ; sed per crucem due ad vitam perpétuam, *P.* Et exáudi.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capitula. Exaltare, Dómine, qui júdicas terram: ei, qui ultiónem reddis supérbis, pietátis medélam impertire redémpsis: et ipse præroga misericórdiam reis, qui pro nobis es Cruci adjudicátus ab impiis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio Ezechielis Prophète (Cap. xxxvi).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et adducam vos in terram vestram. Et effúdam super vos aquam mundam, et emundabimini ab ómnibus iniquitatibus vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos. Et faciám vos, ut in præcéptis meis ambulétis, et júdicia mea custodiátis: ut sit signum inter me et vos, et sciátis quia ego sum Dóminus Deus vester. ñ. Amen.

Antiphona 1. Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris. Et effúdam super vos aquam mundam. †. Audi pópulus meus, et loqnar: Israël, et testificábor tibi: Deus Deus tuus sum ego.

Orátio. Effúnde, Dómine, super nos aquam mundam, quâ in omne sæculum existi Ecclésiám tuam: ut, quos ex géntibus, videlicet de univérsis terris, in eam adglómeras, regnum eis tuum usquequaque concédas. ñ. Amen.

Antiphona 2. Faciám vos ut in præcéptis meis ambulétis, et júdicia mea custodiátis; ut non patiamini ultra oppróbrium famis in géntibus. †. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitátis orbem.

Orátio. Fac nos, Dómine, in præcéptis ambuláre, et júdicia tua custodire: ut, qui malórum famélico ore sæpè confidimur, protectiónis tuæ dextere conátu liberémur. ñ. Amen.

Antiphona 3. Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Orátio. Lex tua inreprehensibilis convértat ánimas nostras: et testimónium tuum fidèle præstet párvulis sapiéntiam: tuæ quoque justitiæ corda nostra lætificent, non contristent; tuúmque præcéptum óculos méntium nostrárum illúminet. ñ. Amen.

ñ. Ecce per omnes sémitas páscea eórum: non esúrient, neque sitiént; P. Sed misericórdiam suam exhibet eis Dóminus Deus eórum. †. Vide, Hierúsalem, congregáto filios tuos, quia non percutiéntur ab æstu usque ad solem; P. Sed misericórdiam.

Preces. Dicámus omnes: Misere, Dómine, et exáudi nos. P. Quia. †. Jugum grave premit plebem; et non est, qui éruat nisi tu, Dómine. P. Quia. †. Peccáta nostra nos incúrvant, et flagéllant; sed tu, Dómine, libera. P. Quia. †. Vastáti sumus et turbáti à géntibus; sed tu, Dómine, defénde nos. P. Quia. †. Cor contritum et humilátum ne spórnas, sed lætum faciás. P. Quia. †. Dispérsi sumus: ne a béstiis abiámur; sed jam réjime, Dómine. P. Quia. †. Furorem tuum fac pla-

catum propter pópulum humiliátum. P. Quia. †. Ululátum plebis audi clemens, et réspice, Dómine, quos redemísti sángine. P. Quia.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capitula. Hymnum novum, et dulce cánticum, ætuz læudis præcónium, Dómine, crebrò nos tibi fácto adclamáre: ut in páscea vitæ, id est, super aquam refectiónis educádo convértas: ut non esuriámus nec sitiámus in æternam; dum pedes nostros in sémitis tuis gratiá tuâ féceris esse firmíssimos.

Pater noster.

334 *In Ramis palmárum ingrediente Véspera.*

Lauda. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos servos tuos; P. Et doce eos justificatiónes tuas. †. Declarátio sermónum tuórum illúminet eos, et intelléctum det párvulis. P. Et doce eos.

Orátio. Illúmina Dómine vultum tuum super nos, ut declarátio sermónum tuórum corda illúminet nostra; et intelléctus pectora enúriat parvulórum: ut, dum mandáta tua concupiscimus, sapiéntiæ et intelléctus spiritum corde patefacto sumámus. ñ. Amen.

Antiphona. Benedicti Patris mei, venite: P. Percípite regnum, quod præparátum est vobis ab initio sæculi. †. Magnificáte Dóminum mecum: et exalémus nomen ejus in unum.

Lauda. Vos estis genus eléctum, regále sacerdotium, gens sancta, pópulus acquisitiónis. †. Venite filii, audite me: timórem Dómini docébo vos.

Hymnus.

Vocáris ad vitam, Sacrum Dei Genus,
Creátor asciscens, amat quæ condidit:
Redemptor attrahit benignó spiritu;
Venite, dicit, vester unus sum Deus.

Damnatiónis vos jugum pressit grave;
Collum dedistis ponderi nequitie;
Os tranquillávit guttur, et peruteies;
Substáte, quicquid affluit, totum ruit.

Prorsus relicto claritátis lúmine
Ingens chaos vos pessimè conclúserat:
Locus Beatitúdinis jam non erat;
Crúenta terra quæ re mors intráverat.

En, mitis ádveni, creans, et récreans, Deus.
Potens, infirmitátis particeps vestræ
Valénter vos feram, concúrrite;
Ut jam recépet vos ovile gaudiü.

Signo crucis frons prænotétur índito:
Aures, et os perfúsa signet únctio:
Præbete dictis cordis aurem: vívidum
Confessiónis personáte cánticum.

Omnes novo esóte læti nómine:
Omnes novæ sortis fovet heréditas:
Nullus manébit servus hosti súbditus:
Eritis unius Dei regnum maneas.

Honor sit ætérno Deo, sit glória
Uni Patri, ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu; quæ Trínitas perénniter
Vivit potens in sæculórum sæcula.

Amen.

Capitula. Deus, qui ad iudicium cum Sanctis omnibus venies, et tamen nunc in gremio matris Ecclesie facis per fidem populos habitare unanimes, suscipe preceam familie tue, et benedic hereditati tue: injunge, ut et renatis jam nobis omnibus per aquam et Spiritum Sanctum sit remissio peccatorum; et his qui sacramentis fidei initiantur, perfectæ credulitatis imprimatur mysterium: quod et in nobis et in illis ita veræ fidei sacramenta fructificent, ut tu, solus sacramentorum ipsorum auctor, in nobis nunc et in æternum solus exultes.

Pater noster.

Benedictio. Deus, qui Ecclesiam suam ditat multiplici fecunditate credentium, et regeneratis suam præbeat gratiam, et regeneratis concedat, ut ad sanctæ fidei consummata perveniant mysteria. Amen. Sit utrorumque plena salvatio, qui Christianorum est vera redemptio. Amen. Ut in illo et credentes habeatis vitam, et cum creditis gaudia possideatis cœlestia. Amen.

Lauda. Pater, clarifica me claritate, quam habui apud te, priusquam mundus fieret. Deus. Declaratio sermonum tuorum illuminat: et intellectum dat parvulis.

Oratio. Declaratio sermonum tuorum illuminans, Domine, corda et intellectum, pectora enutriet parvula: ut, dum mandata tua concupiscimus, sapientie et intellectus spiritum corde patefacto sumamus. Amen.

Lauda. Hæc est generatio querentium Dominum, requirentium faciem Dei Jacob. Deus. Domini est terra, et plebitudo ejus: orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Oratio. Edifica Domine super aquam refectionis plebem, quam formasti per aquam baptismatis: ut legalibus inebriata doctrinis, illic nostrum inrapiat desiderium, ubi te dare æternum promittis præmium Beatorum. Amen.

Lauda. Inquirentes Dominum non deficient ab omni bono. Venite filii, audite me: timorem Domini docetis vos. Deus. Magnificate Dominum mecum: et exaltemus nomen ejus in unum.

Oratio. Inquirentes te, Domine, dignanter exaudi, atque ut in te laudetur anima nostra 335 propitius indulgator imperti: et quia juxta es iis qui tribulatio sunt corde, aurem tuam ad contritionem nostri spiritus pande; et ad pacem, quæ exsuperat omnem sensum, corpora nostra et corda converte. Amen.

DOMINICA IN RAMIS PALMARUM.

Ad Matutinum.

Hymnus. Æternæ rerum. fol. 3.

Oratio. Domine Deus Pater omnipotens, inspirator precum, teque invocantium velox auditor, voci nostræ, oramus, clementiæ tuæ aurem appone; et nostrorum vincula peccaminum potenti miseratione dissolve: ac, sicut nos gallorum canoribus ad matutini gratiam provocas consurgere, et prophetali vaticinio in lucem gentium unice redemptionis prænuncias; ita

A nunc navigantibus nobis intuitu superæno assiste. Sic, quæsumus, famulatus nostri vota suscipias: ut ad lucem lucis abundantius nos misericordiâ sublevando perducas. Amen.

Antiphona. Super populum tuum, Deus salus tua et benedictio. *Psalmus III.*

Antiphona. Cor mundum crea in nos Deus: et spiritum rectum innova in visceribus meis. *Psalmus I.*

Antiphona. In umbra alarum tuarum speramus, Deus, donec transeat à nobis iniquitas. *Psalmus LVI.*

Oratio. Domine Deus, apud quem confidentes medellam salutis inveniunt; dele periculorum vulnera de cordibus hominum; et ostende super nos clementiæ tuæ clarissimam vultum; tuumque clamoribus supplicum inclina sanctum auditum: Effunde mentibus nostris tuæ gratiæ donum; et concede postulantis remedium quæsitum: ac qui ad impendendum debitum nostræ servitutis consurgimus; effunde benedictionis et salutis abundantiam super populum tuum: ac dele misericors scelus contractum; et fac nos esse liberos à reatu facinorum: audi genitus penitentium; largire indulgentiæ fructum; et clamoribus pulsantium fidelium concede singulis suffragium postulatam. Amen.

Antiphona I. Annuntiabitur Domino generatio ventura. *P.* Et annuntiabitur justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus. Deus. Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesie laudabo te.

Oratio. Ecce, Domine, venturam, quam prædixit olim generationem Propheta; quæ utique per fidem cucurrit, ut ad te veniat: Suscipe ergo eam: ut perfectione salutis lavacri tincta, æternæ Hierusalem nobiscum possideat gaudia infinita. Amen.

Antiphona 2. Reminiscantur, et convertentur ad Dominum universi fines terræ; et adorabunt in conspectu ejus omnes patriæ gentium. Deus. Edent pauperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: vivit cor eorum in sæculum sæculi.

Oratio. Christe, qui propter incredulitatem relinquens populum Synagoge, innumeram tibi plebem Ecclesie ex omnibus gentibus ampliasti: imple quod prophetali vaticinio prædixisti; ut reminiscantur, et convertantur ad te Deum universi fines terræ, adorentque te omnes patriæ gentium, qui solus salvasti utique mundum: Suscipe ergo tibi filios credulitatis, ex Circumcisione et Præputio venientes: ut et quot veniunt, pervehantur ad fidei regnum; et quot venerunt vel venerint, nullis meritorum sordibus à tua hereditate priventur. Amen.

Antiphona 3. Intrate portas Domini in confessione, P. Atria ejus in hymnis confessionum. Deus. Jubilata Domino omnis terra, psalmum dicite nomini ejus.

Oratio. Servientes tibi, Domine, in timore, intramus portas tuas in confessione, et atria tua in hymnis confessionum: laudemus nomen tuum; quoniam suavis es: atque ut os nostrum dilatetur in tuis lau-

dibus, cor nostrum instigēs; et in sæculum præcēlet A
veritas infinita. *ñ*. Amen.

ñ. Boves meæ et oves gregis mei vos estis;

P. Et ego Dominus vester, dicit Dominus,

ÿ. Dabo legem meam in visceribus vestris, et in
córdibus vestris adscribam eam, et éritis mihi in pó-
pulum; *P*. Et ego.

Orátio. Chríste, Filius Dei Patris, qui ad oves,
quæ perierant domûs Israël, te missum esse testá-
ris; ut verus pastor super oves tuas invigila, et gu-
bernacula in éis prætēde pastória: quò tuæ custodiæ
defensióne vallata, et credētes et creditári morsum
evadant insatiabilis inimici. *ñ*. Amen.

Ad Cánticum. Antíphona. Attēde cœlum, et lo-
quar, et **336** áudiat terra verba ex ore meo: ex-
spectetur sicut plúvia eloquium meum. Quia nomen B
Dómini invocávi.

Cánticum. Attēde cœlum. *fol. 4.*

Matutinárium. Hierúsalem vitæ claritatem, quæ
tibi à Deo supervéniet: ecce filii tui collécti ab
oriēte et occidēte gaudētes in regno Dei. *ÿ*. Lau-
da Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum
Sion.

Lauda. Seniores cum junióribus laudate Dómi-
num; *P*. Et exaltate nomen ejus sollus. *ÿ*. Confité-
mini Dómino in cœlo et in terra; *P*. Et exaltate. *ÿ*.
Hymnum dicite Deo omnes servi ejus; *P*. Et exal-
tate.

Lectio libri Samuelis (I Regum cap. xvi).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Dixit Dóminus ad Samuēlem: C
Usquequò tu lugēs Saül, cum ego projécerim eum
ne regnet super Israël? Imple cornu tuum óleo, et
veni, ut mittam te ad Isaï Bethlehemitem: providi
enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Samuël: Quò
vadam? áudiet enim Saül, et interficiet me. Et ait
Dóminus: Vitulum de armēto tolles in manu tua,
et dices: Ad immolandum Dómino veni. Et vocábis
Isaï ad víctimam, et ego ostēdam tibi quid faciás,
et unges quemcumque monstrávero tibi. Fecit ergo
Samuël, sicut locutus est ei Dóminus. Venitque in
Bethlehem, et admiráti sunt senióres civitátis, oc-
currētes ei. Dixeruntque: Pacificusne est ingrēssus
tuus? Et ait: Pacificus: ad immolandum Dómino
veni, sanctificámini, et venite mecum ut immolem. D
Sanctificávit ergo Isaï et filios ejus, et vocávit eos
ad sacrificium. Cùmque ingrēssi essent, vidit Héliab,
et ait: Num coram Dómino est Christus ejus? Dixit
Dóminus ad Samuēlem: Ne respicias vultum ejus,
neque altitudinem statúræ ejus: quóniam abjéci
eum, neque juxta intáitum hómínis ego júdico: homo
enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuetur
cor. Et vocávit Isaï Aminadab, et addúxit eum co-
ram Samuēl. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus.
Addúxit autem Isaï Samma, de quo ait: Etiam hunc
non elégit Dóminus. Addúxit íaque Isaï septem fi-
lios suos coram Samuēl: et ait Samuël ad Isaï: Non
elégit Dóminus ex istis. Dixitque Samuël Isaï: Num-
quid jam compléti sunt filii? Qui respondit: Adhuc

reliquus est párvulus, et pascit oves. Et ait Samuël
ad Isaï: Mitte, et adduc eum: nec enim discumbē-
mus priúsqvam huc ille véniat. Misit ergo, et ad-
dúxit eum. Erat autem rufus, et pulcher aspéctu,
decoráque fácio: et ait Dóminus: Surge, et unge
eum, ipse est enim. Tulit ergo Samuël cornu ólei, et
unxit eum in médio fratrum ejus: et diréctus est
Spiritus Dómini à die illa in David. *ñ*. Amen.

Hymnus. Vocáris ad vitam. *fol. 334.*

Capitula. Ne obliviscáris Dómine vocem quæré-
tium te; et supérbiam eorum, qui te odérunt, ascen-
dētem in sempiternum: ut hi, qui per adnotatió-
nem officii in grémio Ecclésiæ matris suscepti sunt;
ad sacri Baptismatis grátiam accédere mereántur:
quò et illi talia optántes percéptum inter nos lavácri
non denegátur mystérium; et ipsi nobiscum possi-
deant gáudium infinitum.

Lauda. Pater, clarifica me. *fol. 334.*

Exeunte Vespera.

Lauda. In nóctibus extóllite. *fol. 140.*

Antíphona. Pater sancte, quos dedisti mihi, volo
ut, ubi ego sum, et ipsi sint mecum. *ÿ*. Narrábo
nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ lau-
dábo te.

Lauda. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus
eos odio hábuit: sanctifica illos, ut sint et ipsi sancti
in veritáte. *ÿ*. Declarátio sermónum tuórum illumi-
nat: et intelléctum dat párvulis.

Hymnus. Vocáris ad vitam. *fol. 334.*

Capitula. Hæc est, Dómine, novéllæ generatiónis
inclýta fides, quæ te exquirít, ut videat; quæ te con-
cupiscit, ut in te feliciter vivat: Aperi ergo eis, quæ-
sumus, sanctæ fidei sacraméntum: ut in qua nos
perfectióne conscendisse cognóscimus, in ea étiam
et hos illústres existere gratulémur: ut et illi ad red-
emptiόνis pervéniant gáudia, et nos percépte
redemptiόνis inlibáta in nobis conservémus mystéria.

Pater noster.

Benedictio. Christus Dóminus, qui salutis suæ
signo lumáno géneri dat salutem, det nobis cum his,
qui nunc ad ejus véniunt fidem, perventre ad ætér-
nam hereditatem. *ñ*. Amen. Donet quoque vobis
inlibátum redemptiόνis nostræ cápere fructum, et
illis feliciter ad salutáris lavácri perventre mysté-
rium. *ñ*. Amen. Ut regenerátis et regeneratúris sic
divinæ protectiόνis grátia fáveat, ut nullum ex his ab
ætérna possessióne excludat. *ñ*. Amen.

Lauda. Notum feci eis, Dómine, nomen tuum,
337 et notum faciám: ut dilectio, quã dilexisti me,
in ipsis sit, et ego in ipsis. *ÿ*. Lex Dómini inima-
culata convertens ánimas.

Orátio. Notam nobis fac, Dómine, tuam justitiam;
et ut eam exquirámus, cor nostrum ardóre caritátis
accēde: da intelléctum sénsui nostro, quo va-
leámus tuæ legis ábdita prescrutári: da perfectiόνem
fidei, ut possimus tuórum præceptórum órđinem
custodire; ut per hæc et à peccáto immunes, et
beátæ vitæ efficiámur herédes. *ñ*. Amen.

Lauda. Legem pone eis Dómine viam justitiæ: et

exquirant eam semper. *ñ*. Da mihi intellectum, et A perscrutabor legem tuam : et custodiam illam in toto corde, Domine.

Oratio. Inclina cor nostrum, Domine, in testimonia tua; à quo intus vanitatis averte : ut ab amore terreno nos segreges : et supernæ dilectioni consocias. *ñ*. Amen.

Lauda. Da eis intellectum, Domine, ut discant mandata tua. *ñ*. Qui timent te videbunt me, et lætabuntur : quia in verbo tuo speravi.

Oratio. Æquitatem testimoniòrum tuòrum, Domine, da nobis avidiori sensu capere : ut, quod mortificat in nos stultitia vivificet à te sapientia destinata. *ñ*. Amen.

SECUNDA FERIA POST RAMOS,
Ad Matutinum.

Antiphona. Exsurge Domine : salvum me fac Deus meus. Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa. *Psalms* III.

Oratio. Exsurge Domine, non à somno, non à loco, non è tempore, immense pervigil sempiterno : ut quia pusillum gregem tuum multi persequuntur, multi lacerant; tu propitiator atque defensor adesto spes à turbine, umbraculum ab aestu : et insurgentium feritatem, nos quæsumus, et consilia iniqua despicias; et scientium in nos dentes ac pedes conteras; et circumdantium nos millia collucta perdas. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Ne tradideris me, Domine, in manibus persequentium me : quoniam insurrexerunt in me testes falsi, et mentiti sunt ipsi sibi. *Adjutor* meus es tu, Domine : ne derelinquas me. *ñ*. Dominus illuminatio mea et salus mea, quem timebo? Dominus defensor vitæ meæ, à quo trepidabo?

Oratio. Ne tradideris Domino Ecclesiam tuam in persequentium se manu cruentâ : ut insurgentes in ea testes falsi, resileant; cum in ea Crucis vexilla fuerint elevata. *ñ*. Amen.

Antiphona 2. Cum operantibus iniquitatem ne perdas me, Domine; cum his, qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum. *ñ*. Secundum operationem manuum eorum retribuere illis : redde retributionem eorum ipsis.

Oratio. Cum operantibus iniquitatem ne perdas nos Domine : et quia passionis tempore loquentes foris pacem, mala autem in cordibus meditantes, singulari patientiâ perferre dignatus es : nos famulos tuos et à totius simultatis vitio liberes, et à talium conventu et hic et in æternum reddas exsortes. *ñ*. Amen.

Antiphona 3. Circumdederunt me inimici mei, sicut apes ceram, et exarserunt, sicut ignis in spinis : et in nomine Domini superavi eos. *ñ*. Tamquam cumulus arenæ impulsus sum, ut caderem : et Dominus suscepit me.

Capitula. Circumdantes animam tuam, Christe Domine, inimici alacriter super te, ut apes super ceram, inruerunt; cum tempore passionis cuneus super te exarsit, sicut ignis in spinis. Et ideo quæ-

sumus, ad precem Ecclesiæ tuæ jam respice : et cruentum scientis hostis de manu gladium tolle : ut mucronem suum declinum sentiat, cum per eos, quos tenuerit, fidei tuæ cognoverit prædicari doctrinam. *ñ*. Amen.

ñ. Congregati sunt adversus justum omnes principes Juda, et comprehendunt eum dicentes : Morte moriatur homo iste : et locutus est ad eos, dicens : P. Ecce ego in manibus vestris sum; operamini in me, sicut consiliamini in cordibus vestris : verumtamen, si morte condemnabitis, scitote, quia sanguinem innocentem contra vos traditis. *ñ*. Omnes in sanguine insidiati sunt virum justum : venati sunt ad mortem; ipse autem pacifica verba loquebatur ad eos. P. Ecce. Non Gloria.

B Oratio. Jesu, Salvator noster et Domine, adversus quem omnes Juda principes congregati, immane facinus perpetrantes, sanguinem innocentem effundunt : quo et Mundus **338** veterinosi criminis elogio emundatur, et cuncta, quæ in terra sunt, unione pacis sociata noscuntur; nos ejusdem tui crucis perceptione à cunctis sordibus delictorum emacula, et innocentiae bono exorna : quatenus vinculo alterne pacis innexi, tempore judicii tui tibi ut veræ pacis filii presentemur, et ex tuæ visionis intuitu nullatenus confundamur. *ñ*. Amen.

In Laudibus.

Antiphona. Averte faciem tuam à peccatis meis : et omnes iniquitates meas dele. *Psalms* L.

Oratio. Averte faciem tuam. *fol.* 161.

Ad Canticum. *Antiphona*. Factus sum in derisum totâ die, et omnes subsannabant me.

Canticum. Seduxisti me, Domine. *fol.* 276.

Matutinarium. In matutinis meditabor in te : quia factus es susceptor meus, Domine. *ñ*. Deus Deus meus ad te de luce vigilo.

Lauda. Laudate Dominum de cælis : laudate eum in excelsis : Angeli ejus, laudate eum.

Lectio libri Malachim. (III Regum cap. XI).

ñ. Deo gratias.

In illis diebus cum esset Salomon senex, depravatum est cor ejus per mulieres, ut sequeretur deos alienos : nec erat cor ejus perfectum cum Domino Deo suo, sicut cor David patris ejus. Sed colēbat Salomon Astherthen deam Sidoniorum, et Chamos deum Moabitarum, et Moloch idolum Ammonitarum. Fecitque Salomon quod non placuerat coram Domino, et non adimplevit ut sequeretur Dominum, sicut David pater ejus. Tunc ædificavit Salomon fanum Chamos idolo Moab, in monte contra Hierusalem, et Moloch idolo filiorum Ammon. Atque in hunc modum fecit universis uxoribus suis alienigenis, quæ adolēbant thura, et immolabant diis suis. Igitur iratus est Dominus Salomoni, quod aversa esset mens ejus à Domino Deo Israël, qui apparuerat ei secundo, et præceperat de verbo hoc ne sequeretur deos alienos, et non custodivit quæ mandavit ei Dominus. Dixit itaque Dominus Salomoni : Quia habuisti hoc apud te, et non custodisti pactum

meum, et præcepta mea quæ mandavi tibi, disrumpens sciendam regnum tuum, et dabo illud servo tuo. Verumtamen in diebus tuis non faciam, propter David patrem tuum: de manu filii tui sciendam illud, nec totum regnum auferam, sed tribum unam dabo filio tuo, propter David servum meum, et Hierusalem quam elegi. Suscitavit autem Dominus adversarium Salomoni, Adad Idumæum de semine regio, qui erat in Edom. Cum enim esset David in Idumæa, et ascendisset Joab princeps militiæ ad sepeliendum eos qui fuerant interfecisti, et occidisset omne masculum in Idumæa (sex enim mensibus ibi moratus est Joab, et omnis Israël, donec interimeret omne masculum in Idumæa), fugit Adad ipse, et viri Idumæi de servis patris ejus cum eo, ut ingrederetur Ægyptum: erat autem Adad puer parvulus. Cùmque surrexissent de Mádian, venere in Pharan, tuleruntque secum viros de Pharan, et introierunt Ægyptum ad Pharaonem regem Ægypti: qui dedit ei domum, et cibos constituit, et terram delegavit. Et invenit Adad gratiam coram Pharaone valde intimam, ut daret ei uxorem sororem uxoris suæ germanam Taphnes reginæ. Genovitque ei soror Taphnes Gené bath filium, et nutrit eum Taphnes in domo Pharaonis: eratque Gené bath habitans apud Pharaonem cum filiis ejus. Cùmque audisset Adad in Ægypto, dormisse David cum patribus suis, et inortuum esse Joab principem militiæ, dixit Pharaoni: Dimitte me, ut vadam in terram meam. Dixitque ei Pharao: Quæ enim re apud me indiges, ut quæras ire ad terram tuam? At ille respondit: Nulla: sed obsecro te ut dimittas me. Suscitavit quoque ei Deus adversarium Razon filium Eliádam, qui fugerat ad Adázor regem Soba dominum suum: et congregavit contra eum viros, et factus est princeps latronum cùm interficeret eos David: abieruntque Damáscum, et habitaverunt ibi, et constituerunt eum regem in Damasco, eratque adversarius Israël cunctis diebus Salomoni: et hoc est malum Adad, et odium contra Israël, regnavitque in Syria. Hieroboam quoque filius Nabath Euphratæus de Saréda servus Salomoni, cujus mater erat nomine Sarva, mulier vidua: levavit manum contra regem. Et hæc est causa rebelliónis adversus eum, quia Salomon ædificavit Mello, et coæquavit voráginem civitatis David patris sui. Erat autem Hieroboam vir fortis et potens: vidensque Salomon adolescentem bonæ indolis et industrii, constituerat eum præfectum super tributa univærsæ domûs Joseph. Factum est igitur in tempore illo, ut Hieroboam egrederetur de Hierusalem, et inveniret eum. **339** Abias Silonites propheta in via, opertus pallio novo: erat autem duo tantum in agro. Apprehendensque Abias pállium suum novum, quo coopertus erat, scidit in duodecim partes, et ait ad Hieroboam: Tolle tibi decem scissuras: hæc enim dicit Dominus Deus Israël: Ego sciendam regnum de manu Salomoni, et dabo tibi decem tribus. porro una tribus remanebit ei, propter servum meum David, et Hierusalem civitatem, quam elegi

A ex omnibus tribubus Israël: eò quòd dereliquerit me, et adoravit Asthérthen deam Sidoniorum, et Chamos deum Moab, et Moloch deum filiorum Ammon: et non ambulaverit in viis meis, ut faceret justitiam coram me, et præcepta mea et judicia, sicut David pater ejus. Nec auferam omne regnum de manu ejus, sed ducem ponam eum cunctis diebus vitæ suæ, propter David servum meum, quem elegi, qui custodivit mandata mea et præcepta mea. Auferam autem regnum de manu filii ejus, et dabo tibi decem tribus: filio autem ejus dabo tribum unam, ut remaneat lucerna David servo meo cunctis diebus coram me in Hierusalem civitate, quam elegi ut esset nomen meum ibi. Te autem assumam, et regnabis super omnia, quæ desiderat anima tua, erisque rex super Israël. Si igitur audieris omnia quæ præcepero tibi, et ambulaveris in viis meis, et feceris quod rectum est coram me, custodiens mandata mea et præcepta mea, sicut fecit David servus meus: ero tecum, et ædificabo tibi domum ædilem, quomodo ædificavi David domum, et tradam tibi Israël: et affligam semen David super hoc, verumtamen non cunctis diebus. Vult ergo Salomon interficere Hieroboam: qui surrexit, et aufugit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, et fuit in Ægypto usque ad mortem Salomoni. Reliquum autem verborum Salomoni, et omnia, quæ fecit, et sapientia ejus: ecce univærsa scripta sunt in libro verborum Salomoni. Dies autem, quos regnavit Salomon in Hierusalem super omnem Israël, quadraginta anni sunt. Dormivitque Salomon cum patribus suis, et sepultus est in civitate David patris sui, regnavitque Róboam filius ejus pro eo. (Cap. xii.) Venit autem Róboam in Sichem: illic enim congregatus erat omnis pópulus Israël ad constituendum eum regem. At verò Hieroboam filius Nabath, cum adhuc esset in Ægypto profugus à facie regis Salomoni, audita morte ejus, reversus est de Ægypto. Miseruntque et vocaverunt eum: venit ergo Hieroboam, et omnis multitudo Israël, et locuti sunt ad Róboam, dicentes: Pater tuus durissimum jugum impovit nobis: tu itaque nunc imminue paululum de imperio patris tui durissimo, et de jugo gravissimo quod imposuit nobis, et servemus tibi. Qui ait eis: Ite usque ad tertium diem, et revertimini ad me. Cùmque abiisset pópulus, iniiit consilium rex Róboam cum senioribus, qui assistebant coram Salomone patre ejus, cùm adhuc viveret, et ait eis: Quod datis consilium, ut respondeam pópulo? Qui dixerunt ei: Si hodiè obedieris pópulo huic, et servieris, et petitioni eorum cesseris, locutusque fueris ad eos verba lenia, erunt tibi servi cunctis diebus: qui dereliquit consilium senum, quod dederunt ei, et adhibuit adolescentem, qui nutriti fuerant cum eo, et assistebant illi, dixitque ad eos: Quod mihi datis consilium, ut respondeam pópulo huic, qui dixerunt mihi: Lévius fac jugum quod imposuit pater tuus super nos? Et dixerunt ei júvenes qui nutriti fuerant cum eo: Sic loquere pópulo huic, qui locuti sunt ad te, dicentes: Pater

ius aggravavit jugum nostrum, tu releva nos. Sic loqueris ad eos : Minimus digitus meus grossior est dorso patris mei. Et nunc pater meus posuit super vos jugum grave, ego autem addam super jugum vestrum : pater meus cecidit vos flagellis ; ego autem caedam vos scorpionibus. Et non acquievit rex populo : quoniam adversatus fuerat eum Dominus, ut suscitaret verbum suum, quod locutus fuerat in manu Ahie Silonite ad Hieroboam filium Nabath. Videns itaque populus, quod nolisset eos audire rex, respondit ei dicens : Quae nobis pars in David ? vel quae hereditas in filio Isai ? Vade in tabernacula tua Israel, nunc vide domum tuam David. Et abiit Israel in tabernacula sua. Super filios autem Israel, quicumque habitabant in civitatibus Juda, regnavit Roboam. Misit ergo rex Roboam Adram, qui erat super tributa : et lapidavit eum omnis Israel, et mortuus est. Porro rex Roboam festinus ascendit currum, et fugit in Hierusalem : recessitque Israel, a domo David, usque in presentem diem. Factum est autem cum audisset omnis Israel, quod reversus esset Hieroboam, miserunt, et vocaverunt eum congregato caeu, et constituerunt eum regem super omnem Israel, nec **340** secutus est quispiam domum David praeter tribum Juda solam. Venit autem Roboam Hierusalem, et congregavit universam domum Juda, et tribum Benjamin centum octoginta millia electorum virorum et bellatorum, ut pugnarent contra domum Israel, et reducerent regnum Roboam filio Salomonis. Factus est autem sermo Domini ad Semelam virum Dei, dicens : Loquere ad Roboam filium Salomonis regem Juda, et ad omnem domum Juda, et Benjamin, et reliquos de populo, dicens : Haec dicit Dominus : Non ascendetis, neque bellabitis contra fratres vestros filios Israel : revertatur vir in domum suam : a me enim factum est verbum hoc. Audierunt sermonem Domini, et reversi sunt de itinere, sicut eis praecerat Dominus. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam praeterit. f. 257.

Capitula. Exaudi Domine lamentabilem Ecclesiae tuae gemitum ; qui pro ea sustulisti injuriam passionum : ignominiae careat, quae se salvatam tuis passionibus non ignorat : ut aeternitatis tuae iudicio, et pressurarum eam tribulationibus relevet, et tibi coronandam sine fine associet.

Pater noster.

Lauda. Inquirentes Dominum non deficient ab omni bono. Venite filii, audite me : timorem Domini docebo vos. *Y.* Redimet Dominus animas servorum suorum : et non derelinquet omnes qui sperant in eum.

Oratio. Inquirentes te Domine dignanter exaudi ; atque ut in te laudetur anima nostra, propitius indulget imperti : et quia juxta es his qui tribulato sunt corde, aurem tuam ad contritionem nostri spiritus pande : et ad pacem, quae exsuperat omnem sensum, corpora nostra et corda convertet. Amen.

Ad Tertiam.

Ecclesiastici Salomonis (Cap. xxxvii).

A. Deo gratias.

Fili, omnis amicus dicit : Et ego amicitiam copulavi : sed est amicus solo nomine amicus. Nonne tristitia inest usque ad mortem ? Sodalis autem et amicus ad inimicitiam convertentur. O praesumptio nequissima, unde creata es cooperire aridam malitiam, et dolositatem illius ? Sodalis amico condolet causam ventris, et contra hostem accipiet scutum. Non obliviscaris amici tui in animo tuo, et non immemor sis illius in operibus tuis. Omnis consiliarius prodit consilium, sed est consiliarius in semetipso. A consiliario serva animam tuam : prius scito quae sit illius necessitas : et quod ipse in animo suo cogitabit : ne forte mittat eundem in terram, et dicat tibi : Bona est via tua ; et stat e contrario videre quid tibi eveniat. Cum viro religioso tracta de sanctitate, et cum justo de iustitia. Amen.

Antiphona 1. Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum, adversus Dominum, et adversus Christum ejus. *Y.* Disrumpamus vincula eorum : et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Oratio. Christo Deus, apud quem reges terrae astiterant meditantibus inania, et principes convenerunt ; da nobis speciale munus hoc gratiae, ut adversis nesciamus ullo modo cedere : quod sic in furore tuo infidelitas conturbetur, ut ex tuo adiutorio nostra credulitas coronetur. Amen.

Antiphona 2. Genua mea infirmata sunt pro jejunio : et caro mea immutata est propter misericordiam. Et ego factus sum opprobrium illis. *Y.* Deus laudem meam ne tacueris : quoniam os peccatoris, et os dolosi super me aperta est.

Oratio. Unigenite Fili Dei, cujus in jejunio infirmata sunt genua ; cujusque caro immutata est propter oleum : fac nos post te efficaciter currere in odorem unguentorum ; ut qui factus es in opprobrium inimicis nostris, efficacis potentia salutaris. Amen.

Antiphona 3. Ego, Domine, cum mihi molesti essent, iudicabam me cilicio. Et humiliabam in jejunio animam meam : et oratio mea in sinu meo convertebatur. *Y.* Sicut proximum, et sicut fratrem nostrum, ita complacbam : tamquam lugens contristatus, ita humiliabar. *Non dicatur Gloria.*

A. Animam meam dilectam tradidi in manibus inimicorum meorum. Et facta est mihi hereditas mea tamquam leo in silva : dedit contra me vocem adversarius, dicens : Congregamini, et properate ad devorandum illum : posuerunt me in desertum solitudinis. *P.* Et luxit super me omnis terra, quia non est inventus, qui me cognosceret, nec faceret bene. *Y.* Posuerunt me in lacu inferiori in tenebris et in umbra mortis. *P.* Et luxit. *Reiteretur A.*

Preces. Precem populi tui, Domine, attende, *P.* Et paree peccatis nostris, quia pius es. **341** *Y.* Creator Mundi Domine, qui aequitatem iudicas. tu

nos à malo libera dextera tua, P. Et parce. ⁊. A ter mortuos liber. ⁊. Domine Deus salutis meae, die clamavi, et nocte coram te.
Qui cruce tua Gentium adquisisti tibi populum: dele peccata omnium placatus, Christe, P. Et. ⁊. Qui Patrem tuum invocas; et ut ignoscat, postulas: dimitte nobis debita, vincla relaxa, P. Et. ⁊. Qui paradisi requiem prius latroni confers, succurre poenitentibus victos, P. Et.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capitula. Deus Dei Fili, qui in suscepta veri hominis carne passionum injuriam pro nobis dignatus es tolerare; tu nos passionis tuae mysterio à morte perpetua liberos redde: ut, quos moriens et resurgens liberasti de tenebris, judicans et regnans eruas à tormentis.

Pater noster, etc.

Ad Sextam.

Lectio libri Exzechielis Prophetae (Cap. xxv).

ñ. Deo gratias.

Factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, pone faciem tuam contra filios Ammon, et prophetabis de eis. Et dices filiis Ammon: Audite verbum Domini Dei: Haec dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixisti: Euge, euge super sanctuarium meum, quia pollutum est; et super domum Juda, quoniam ducti sunt in captivitatem: idcirco ecce ego tradam te filiis orientabilibus in hereditatem, et collocabunt caulas suas in te, et ponent in te tentoria sua: ipsi comedent fruges tuas: et ipsi bibent lac tuum. Daboque Rabbath in habitaculum Camelorum, et filios Ammon in cubile pecorum: et sciatis quia ego Dominus. Quia haec dicit Dominus Deus: Pro eo quod plauisisti manu, et percussisti pede, et gavisus es ex toto affectu super terram Israel: idcirco ecce ego extendam manum meam super te, et tradam te in direptionem gentium, et interficiam te de populis, et perdam te de terris, et conteram: et sciatis quia ego sum Dominus Deus vester. ñ. Amen.

Antiphona 1. Custodi me, Domine, de manu peccatoris: ab hominibus iniquis libera me, Domine. ⁊. Eripe me, Domine, ab homine malo: à viro iniquo et doloso libera me.

Oratio. Custodi nos, Domine, de manu peccatoris; et libera ab hominibus iniquis: ut, quia tu es protectio nostra; projectorem te in munere capiamus in gloriam sempiternam. ñ. Amen.

Antiphona 2. Dedérunt fel in escam meam, et in siti mea potaverunt me aceto: fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum. ⁊. Obscurentur oculi eorum, ne videant, et dorsum illorum semper incurva.

Oratio. Christe, Dei Fili, qui ultimo passionis exitu felle et aceto potatus es Judaeorum; presta nobis, ut per hoc, quod tu amaritudinem propinatus es, amaritudinum tuarum nos potatione deebrius: ut et amaritudo mortis tuae, dilectionis in nos augeat flammam; et resurrectionis potentia perfectam faciei tuae nobis repraesentet gloriam repromissam. ñ. Amen.

Antiphona 3. Estimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio, in-

ter mortuos liber. ⁊. Domine Deus salutis meae, die clamavi, et nocte coram te.

ñ. Unusquisque se à proximo suo custodiat; et in fratre suo non habeat fiduciam: quia omnis frater supplantavit, et omnis amicus fraudulenter incidit, P. Nec loquitur veritatem. ⁊. In labiis suis inducat inimicus, ut subvertat amicum suum in foveam: ex multa enim loquela intentavit eum, et deridet, P. Nec loquitur.

Preces. Fac nobiscum, Domine, misericordiam: da veniam: dona indulgentiam; P. Et miserere placatus. ⁊. Qui Mundum salvare veniens, iudicatus es; cum iudex adveneris, non nos tradas cum impiis; P. Et miserere. ⁊. Qui crucis patibulo suspensus in ligno es, mortem nostri criminis tuis portas B in humeris; P. Et miserere. ⁊. Semel passus pro impiis, qui nunquam moreris, mortifica nos à vitiis, et curi vulnera crucis; P. Et miserere. ⁊. Ut tua nobis facies in iudicium non praesentetur ad poenam; sed donet nobis veniam; P. Et miserere.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capitula. Deus Dei Fili, qui pro impiis passus es innocens; placida tibi nos innocentiae dignitate perlustra, et passionis tuae ignominia salva: ut per indebita supplicia mortis tuae, nos debita evadamus tormenta iniquitatis nostrae. ñ. Amen.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Nonam.

Lectio libri Ecclesiastici Salomonis (Cap. xxvii).

ñ. Deo gratias.

Fili, dilige proximum, et conjungere fide cum illo. Quod si denudaveris **342** absconsa illius, non persequeris post eum. Sicut enim homo, qui perdit amicum suum, sic et qui perdit amicitiam proximi sui. Et sicut qui dimittit avem de manu sua, sic qui reliquisti proximum tuum: et non eum capies: nos illum sequaris, quoniam longè abest. Denudare autem amici mysteria, desperatio est animae infelicis. Annuens oculo fabricat iniqua, et nemo eum abjiciet: in conspectu oculorum tuorum conculcavit os suum, et super sermones tuos admirabitur: novissimè autem pervertet os suum, et in verbis tuis dabit scandalum. Qui in altum mittit lapidem, super caput ejus cadet: et plaga dolosa, dolosi dividet vulnera. Et qui foveam fodit, incidet in eam: et qui statuit lapidem proximo suo, offendet in eo: et, qui laqueum alii ponit, perbit in illo. Facienti nequissimum consilium, super ipsum devolvetur, et non agnoscat unde adveniet illi. Illusio, et improprium superbiorum, et vindicta sicut leo insidiabitur illi. Laqueo peribunt qui oblectantur casu justorum: dolor autem consumet illos antequam moriantur. (Cap. xxviii.) Relinque proximo tuo nocenti te: et tunc deprecanti tibi peccata solventur. ñ. Amen.

Lectio libri Malachim (III Regum cap. xii).

ñ. Deo gratias.

In illis diebus: Hieroboam fecit solemnitatem filiis Israel, et ascendit super altare, ut adoleret incensum. (Cap. xiii.) Et ecce vir Dei venit de Judà in sermone

Dómini in Bethel, Hieróboam stánte super altáre, et thus jaciénte. Et exclamávit contra altáre in sermóne Dómini, et ait : Altáre, altáre, hæc dicit Dóminus : Ecce filius nascétur dómni David, Josías nómine, et immolábit super te sacerdótes excelsórum, qui nunc in tethura succéndunt, et ossa hóminum super te incéndet. Deditque in illa die signum, dicens : Hoc erit signum, quod locútus est Dóminus : Ecce altáre scindétur, et effundétur cinis, qui in eo est. Cúmque audisset rex sermóne hóminis Dei, quem inclamáverat contra altáre in Bethel, exténdit manum suám de altári, dicens : Apprehéndite eum. Et exáruit manus ejus, quam exténderat contra eum : nec váluit retráhere eam ad se. Altáre quoque scissum est, et effusus est cinis de altári juxta signum quod prædixerat vir Dei in sermóne Dómini. Et ait rex ad virum Dei : Deprecáre fáciem Dómini Dei tui, et ora pro me, ut restituátur manus mea mihi. Orávit vir Dei fáciem Dómini, et reversa est manus regis ad eum, et facta est sicut priús fuerat. Locútus est autem rex ad virum Dei : Veni mecum domum ut prándes, et dabo tibi múnera. Responditque vir Dei ad regem : Si dederis mihi mediam partem domús tuæ, non véniam tecum, neque cómedam panem, neque bibam aquam in loco isto : sic enim mandátum est mihi in sermóne Dómini præcipiéntis : Non cómedes panem, neque bibes aquam, nec revertéris per viam quã venisti. Abiit ergo per áliam viam, et non est reversus per iter, quo vénerat in Bethel. Prophétes autem quidam senex habitábat in Bethel, ad quem venérunt filii sui, et narravérunt ei ómnia ópera, quæ féerat vir Dei in illá die in Bethel : et verba quæ locútus fuerat ad regem, narravérunt patri suo. Et dixit eis pater eórum : Per quã viam abiit? Ostendérunt ei filii sui viam, per quam abierat vir Dei, qui vénerat de Judá. Et ait filiis suis : Stérnite mihi ásinum. Qui cùm stravissent, ascéndit, et ábiit post virum Dei, et invénit eum sedéntem subtus terebínthum. Et ait illi : Tu ne es vir Dei, qui venisti de Judá? Respondit ille : Ego sum. Dixitque ad eum : Veni mecum domum, ut cómedas panem. Qui ait : Non possum revérti, neque venire tecum, nec cómedam panem, neque bibam aquam in loco isto : quia locútus est Dóminus ad me in sermóne Dómini, dicens : Non cómedes panem, et non bibes aquam ibi, nec revertéris per viam quã feris. Qui ait illi : Et ego prophéta sum similis tui : et Angelus locútus est in sermóne Dómini, dicens : Reduc eum tecum in domum tuam, ut cómedat panem, et bibat aquam. Fecéllit eum, et redúxit secum : comédit ergo panem in domo ejus, et bibit aquam. Cúmque sedérent ad mensam, factus est sermo Dómini ad prophtam, qui redúxerat eum. Et exclamávit ad virum Dei qui vénerat de Judá, dicens : Hæc tibi dicit Dóminus : Quia non obédiens fuisti ori Dómini, et non custodisti mandátum quod præcepit tibi Dóminus Deus tuus, et reversus es, et comedisti panem, et bibisti aquam in loco in quo præcepit tibi ne cómederes panem, neque biberes aquam, non inferétur cadáver tuum in

sepúlchrum patrum tuórum. Cúmque comedisset et bibasset, strávit ásinum suum prophétæ, quem redúxerat. Qui cùm abiisset, invénit eum leo in via, et occidit, et erat cadáver ejus projectum in itinere : ásinus autem stabat juxta illum, et leo stabat juxta cadáver. Et ecce, viri transeúntes vidérunt cadáver projectum in via, et leónem stantem juxta cadáver. Et venérunt, et divulgavérunt in civitátem, in qua prophéta ille senex habitábat. Quod cùm audisset prophéta ille, qui redúxerat eum de via, ait : Vir Dei est, qui inobédiens fuit ori Dómini, et tradidit eum Dóminus leóni, et confrégit eum, et occidit juxta verbum Dómini, quod locútus est ei. Dixitque ad filios suos : Stérnite mihi ásinum. Qui cùm stravissent, et ille abiisset, invénit cadáver ejus projectum in via, et ásinum et leónem stantes juxta cadáver : non comédit leo de cadáver, nec læsit ásinum. Tulit quoque prophétes cadáver viri Dei, et posuit illud super ásinum, et réversus intulit in civitátem prophétæ senis, ut plángerent eum, et posuit cadáver ejus in sepúlcro suo : et planxérunt eum : Heu, heu, mi frater. Cúmque planxissent eum, dixit ad filios suos : Cúm mortuus fuero, sepelite me in sepúlcro, in quo vir Dei sepúltus est : juxta ossa ejus ponite ossa mea : ñ. Amen.

Antífona 1. Pauper sum ego, et in labóribus à juventute mea : in me pertransierunt iræ tuæ : circumdederunt me simul. Elongásti à me amicum meum, et notos meos præ miséria. ⁊. Dómine Deus salutis meæ, in die clamávi, et nocte coram te. *Non dicatur Glória.*

Orátio. Egénti, et in labóribus consisténti Ecclesiæ tuæ, Christe, citius consolátor occúrre : ut tu, qui pro ea egens et pauper effectus es, donis cœlestibus eam in futúro remúneres. ñ. Amen.

Antífona 2. Deus, injústi insúrgunt super me, et sinagóga impiórum quærit ánimam meam et non præpónent te ante se. ⁊. Et tu, Dómine Deus, miserátor, et miséricors et verax. *Non dicatur Glória.*

Orátio. Salvátor et Dómine, quem injústa super te insurgéntium malitia pérculit ; et sinagóga impiórum linguis sæviens crucifixit ; da nobis alto pietátis te semper mystério sequi : ut in eo quòd tu pro nobis et crucem passus es et sepúlchrum, nos devicto sæculo victóres transeámus ad cœlum. ñ. Amen.

Antífona 3. Conturbátus sum à voce inimici, et à tribulatióne peccatóris. Quóniam declinavérunt in me iniquitates : et in ira molésti erant mihi. ⁊. Cor meum conturbátum est in me, et formido mortis cécidit super me.

Hymnus. O Nazaréne. fol. 144.

Orátio. Contristámur ecce Dómine à voce inimici, dum serália super nos cadunt jácula ódii : sed tu, qui pro nobis acérba sustulisti oppróbria, nos famulos tuos et à tribulatióne peccatóris elónge ; et declinantes in nos iniquitates virtútis tuæ dispérde poténtiá.

Pater noster.

Ad Vesperum.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

Antiphona. Exsúrge, Dómine, et intende iudicio meo; Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Psalmus xxxiv.

Lauda. Tu mandásti mandáta tua custodire nimis. γ . Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Hymnus. Vocáris ad vitam. fol. 334.

Capítula. Deus auctor lúminis, cónditor claritátis, qui summovisti ómnia ópera tenebrárum, ut in nobis lucis tuæ plenitúdo regnáret; réspice, quæsumus; et per hoc lumen accensum hanc grátiam benedictiónis à nobis ómnibus exorátus infúnde: ut, sicut hæc flamma in altáris tui obséquium constitúta vincit ténebras ac repóllit, ita inluminatio tua à séuisibus nostris súperet omnem fómitem vitiórum.

Pater noster

Benedictio. Christus Dóminus vos custódiat propítius, et benedicat placátus. η . Amen. Cleméntia suá vos próteget, et à cunctis malis incessánter defendat. η . Amen. Ejus vos gaudeátis múere digni, qui peccatórum veniam concédit benignus. η . Amen.

Lauda. Inquiréntes Dóminum. *Quære.* f. 340.

TERTIA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Exsúrge Dómine, salva me Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversátes mihi sine causa. *Psalmus* iii.

Oratio. Exsúrge Dómine Deus noster in auxilio. fol. 258.

Antiphona 1. Eripe à frámea ánimam meam, 344 Dómine, et de manu canis únicam meam. Libera me de ore leónis: et à cornibus unicórnium humilitátem meam. γ . Narrábo nomen tuum frátribus meis: in mélio Ecclésiæ laudábo te. *Non dicátur* Glória.

Oratio. Christe Fili Dei eripe ánimam nostram à frámea inimíci potentíssimi: ut tu noster sis semper liberátor de ore leónis; qui ánimam tuam poténter eduxísti ad inferis. η . Amen.

Antiphona 2. Locúti sunt adversum me linguá dolósa, et sermónibus ódii circumdéderunt me: debellábant me gratis. Pro eo ut diligerent me, detrahébant mihi: ego autem orábam. γ . Posuérunť adversum me mala pro bonis: et ódium pro dilectióne mea.

Oratio. Adversum te inimíci tui, Dómine, malum locúti sunt; tunc útique quando te Magistrum bonum captiósa adulatióne laudábant. Qui ergo odiósis sermónibus eórum expugnári et circúndari te passus es; confessiónis nostræ, súpplices jam quæsumus, suscipe preces. η . Amen.

Antiphona 3. Sæpe expugnáverunt me à juventúte mea, dicat vero Israël. Sæpe à juventúte mea:

A etenim non potuérunt mihi. Supra dorsum meum fabricáverunt peccatóres: longé fecerunt injustitiam suam. γ . Confundántur et avertántur retrórsuam omnes, qui odérunt Sion.

Oratio. Ecce, Dómine, supra Ecclésiæ tuæ dorsum iníquitas onerósa peccántium fabricáta est superbórum; cùm incorrigibiles móribus, membra tua atrociter expúgnant. Da ergo, quæsumus, nobis, ita tolerántiæ virtúte fulciri; ut eos, quos in dorso áni-mæ nostræ sanádos portámus, salúbriter nobiscum ad cœléste stábulum reportémus: quò, uno ac siugulárum denário cum illis accépto, et nos de præficióne mereámur percipere lucrum, et ipsi de obediéntia cãpiant nobiscum præmium sempitérnum. η . Amen.

η . Collocáverunt me, quasi signum ad lanceam, inimíci mei, et bráchio suo comprehendérunt me. Cibáverunt me amaritúdone, et ebriáverunt felle únicam meam. Percussérunt ad númerum dentes meos; P. Et consumináverunt in pace ánimam meam. γ . Venatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsa est in lacu vita mea, et posuérunť lápidem super me; O. Et consumináverunt.

Oratio. Salvum fac pópulum tuum Dómine dextérá tuá; et, qui dedísti tíméntibus te crucis significatiónem, da pleníssimæ fidei dignitátem: ut, quos peccántes répuleras, converténtes suscipias: et tu da in tribulatióne auxiliúm necessárium, qui pro peccatóribus factus es pretium: et ipse tribulántem inimícam ad nihilum rédigas; ipse redémptos in civitátem circumstántiæ introdúcas. η . Amen.

In Láudibus.

Antiphona. Libera me de sanguínibus Deus, Deus salúis meæ: et exultábit lingua mea justitias tuas. *Psalmus* l.

Oratio. Christe Deus nostræ salutis, qui passiónibus tuis nostrórum criminum passiones extinguis; libera nos de sanguinum viris, et ab ómnibus corruptionibus nostris: ut facta carnis et sanguinis declinántes, non virórum sanguinum præcipitio intéritus, sed placéntium tibi mereámur número aggrogári. η . Amen.

Ad Cánticum. *Antiphona.* Dómine, viam pátiór, respónde pro me. Quid dicam, aut quid respóndébo tibi, cùm ipse fécerim?

Cánticum. Ego dixi: In dimidio diórum méorum, etc. fol. 122.

Oratio. Recordáre Dómine Jesu Christe, quóniam passus es in conspéctu inimicórum tuórum; dum te innocéntem invenissent in fictiönibus eórum; sed quia nos ab inimicis nostris infestámur, præsta, ut respónsio nostra apud te vera inventiatur. η . Amen.

Matutinárium. Rex meus et Deus meus, ad te orábo: Dómine mané exárdies vocem meam. γ . Verba mea áuribus pécipe Dómine, intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiónis meæ, rex meus et Deus meus. Quóniam ad te orábo, Dómine.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis: laudáte eum in excélsis. Laudáte omnes Angeli ejus: laudáte

Lectio libri Maláchim (III Regum cap. xvii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus locútus est Dóminus ad Heliám Thesbítam, dicens : Recède hinc, et vade contra orientem, et abscondere in torrénite Carith, qui est contra Jordánem, et **345** ibi de torrénite bibes : corvisque præcépi ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Dómini : cùmque abiisset, sedit in torrénite Carith, qui est contra Jordánem. Corvi quoque deferébant ei panem et carnes manè, similiter panem et carnes vèperi, et bibébat de torrénite. Post dies autem aliquántos siccátus est torrens : non enim plúerat super terram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum, dicens : Surge, et vade in Saréptam Sidoniórum, et manébis ibi : præcépi enim ibi mulieri viduæ ut pascat te. Surréxit, et ábiit in Saréptam Sidoniórum. Cùmque venisset ad portam civitátis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, et vocávit eam, dixitque ei : Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam. Cùmque illa pérgeret ut afferret, clamávit post tergum ejus, dicens : Affer mihi, óbsecro, et buccellam panis in manu tua. Quæ respondit : Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugillus cápero potest farinæ in hydria, et páululum ólei in lécytho : en colligo duo ligna, ut ingrédiam et faciám illud mihi et filio meo, ut comedámus, et moriamur. Ad quam Helias ait : Noli timère, sed vade, et fac, sicut dixisti : verúmtamen mihi primùm fac de ipsa farinula subcinericium panem párvulum, et affer ad me : tibi autem et filio tuo faciés póstea. Hæc autem dicit Dóminus Deus Israël : Hydria farinæ non deficiet, nec lécythus ólei minuétur usque in diem in qua Dóminus datárus est plúviam super faciés terræ. Quæ ábiit, et fecit juxta verbum Helias : et comédit ipse, et illa, et domus ejus : et ex illa die hydria farinæ non defécit, et lécythus ólei non est imminútus juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Helias. Factum est autem post verba hæc, ægrotávit filius mulieris matrisfamilias, et erat lánguor fortissimus, ita ut non remanéreret in eo hálitus. Dixit ergo ad Heliám : Quid mihi et tibi vir Dei? Ingréssus es ad me, ut rememoraréntur iniquitátes meæ, et interficeres filium meum? Et ait ad eam Helias. Da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus, et portávit in cœnàculum ubi ipse manébat, et pósuit super lectum suum. Et clamávit ad Dóminum, et dixit : Dómine Deus meus, étiamne viduam, apud quam ego uteúmque sustentor, affixisti ut interficeres filium ejus? Et expándit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus, et clamávit ad Dóminum, et ait : Dómine Deus meus, revertátur, óbsecro, ánima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dóminus vocem Helias : et reversa est ánima pueri intrá eum, et revixit. Tulitque Helias puerum, et depósuit eum de cœnàculo in interiorem domum, et trádedit matri suæ, et ait illi : En vivit filius tuus. Dixitque mulier ad Heliám : Nunc in isto cognóvi, quóniam vir Dei es tu, et verbum Dómini in ore tuo verum est. ñ. Amen.

A *Hymnus. Noctis tempus jam. fol. 257.*

Capítula. Deus Dei Fili, qui diligens óderis, et parcens occidéndus impéteris, dum in persecutóribus tuis, et benígnus osténdersis, et miséricors inventris; da nobis, ut per passiónis tuæ vúlnera, nostra expiéntur delicta : ut, qui húmilis pro nobis passus es mortem, gloriósus ætérnam nobis tribuas claritátem.

Pater noster.

Lauda. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium faciém Dei Jacob. 7. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Orátio. Educa Dómine super aquam refectiónis plebem, quam formásti per aquam baptismatis : ut, legálibus inebriáta doctrínis, illuc nostrum rapiat desidérium, ubi te dare ætérnum promittis præmium Beatórum. ñ. Amen.

Ad Tertiám.

Ecclesiástici Salomónis (Cap. xv).

ñ. Deo grátias.

Fili, multa est sapiéntia Dei, et fortis in poténtia, videns omnes sine intermissióne. Oculi Dómini ad timéntes eum, et ipse agnóscit omnem óperam hóminis. Atténdite ab hómine iniquo, et à próximo cave. (Cap. xvii.) Viæ eórum coram ipso sunt semper, non sunt absconditæ ab óculis ipsius. In unamquamque gentem præpósuit rectórem : et pars Dei Israël facta est manifestá. Et ómnia ópera eórum sicut sol in conspéctu Dei : et óculi ejus sine intermissióne inspicíentes in viis eórum. Non sunt abscondita testaménta per iniquitátem eórum, et omnes iniquitátes eórum in conspéctu Dei. Elecmósyna viri quasi signáculum in ipso, et grátiam hóminis quasi pupillam conservábit : et póstea resúrget, et retribuet illis retributiómem, unicuique in caput illórum, **346** et convertet inferióres partes terræ. Pœniténtibus autem dedit viam justitiæ, et corroborávit deficientes sustinère, et destinávit sortem veritátis. Convertere ad Dóminum, et relinque peccáta tua : et sta in sortem præpositiónis et oratiónis altissimi Dei. ñ. Amen.

Lectio Hieremias Prophétæ. Threnórum (Cap. iii).

ñ. Deo grátias.

Ego vir videns paupertátem meam, et virga indignatiónis ejus. Me minávit, et addúxit in ténébris, et non in lucem. Tantùm in me vertit manum suam totá die. Vetústam fecit pellem meam, et carnem meam, contrivit ossa mea. Edificávit in gyro meo, et circumdedit me felle, et labóre. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos. Circumædificávit advérsam me, ut non egrédiar : aggravávit cómpedem meam. Sed et eum clamávero, et orávero, exclúsit oratiómem meam. Conclúsit vias meas lapidibus quadris, sémitas subvértit. Ursus insidiarius factus est mihi in abscondito. Sémitas meas subvértit, et confrégit me : pósuit me desolatam. Teténdit arcum suum, et pósuit me quasi signum ad sagittam : misit in renibus meis filias púbretræ suæ. Factus sum in derisum omni pópulo

meo, cánticum eórum totá die. Replévit me amaritudinibus, inebriávit me absynthio. Confrégit ad numerum dentes meos, cibávit me cinere. Venatióne cepérunt me quasi avem inimici mei gratis. Lapsa est in lacum vita mea, et posuérunť lápídem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum : et dixi : Périi. Invocávi nomen tuum Dómine de lacis novissimis. Vocem meam audisti : ne avértas aurem tuam à singúltu meo gravissimo et clamóribus. Appropinquásti in die, quá te invocávi : dixisti : Ne timeas. Judicásti Dómine causam animæ meæ, redemptor vitæ meæ. Vidisti Dómine iniquitátes eórum advérsúm me : júdica júdicium meum. Audisti obpróbria eórum Dómine, omnes cogitatiónes eórum advérsúm me; labia insurgéntium mihi, et meditatiónes eórum advérsúm me totá die. Sessióne eórum, et resurrectionem eórum vide; ego sum psalmus eórum. Redde eis vicem Dómine juxta ópera mánuum suárum. Dabis eis scutum cordis labórem tuum. (Cap. iv.) Velocióres fuérunt persecutóres nostri áquilis cæli : super montes persecúti sunt nos, in deserto insidiáti sunt nobis. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris : cui diximus : In umbra tua vivémus in géntibus. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Libera me, Dómine, de ore leónis : et de manu canis éripe ánimam meam. Ut narrem nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudábo te, Dómine Deus meus. *ŷ.* Eripe à frámea ánimam meam : et de manu canis únicam meam.

Oratio. Libera nos Dómine de ore leónis ; qui injúriam perpéssus es crucis ; ut in médio Ecclésiæ te laudántes, narrémus nomen tuum frátribus nostris : qui solus victor factus es mortis. *ñ. Amen.*

Antiphona 2. Exurgéntes testes iniqui, quæ ignorábam interrogábant me. Retribuébant mihi mala pro bonis. Ego autem induébam me cilicio, et humiliábam in jejúnio ánimam meam. *ŷ.* Sicut próximum, et sicut fratrem nostrum, ita complacébam : tanquam lugens et contristátus ita humiliábar.

Oratio. Deus Dei Fili, advérsus quem exurgéntes iniqui, dum ignoránda intérogant, se ipsos ignorantia cæcitatís júgulant reddéntes tibi pro bonis mala : da nobis, sic in tuis passióibus conlátari, ut in cælestis glóriæ cúria mereámur coronándi admitti. *ñ. Amen.*

Antiphona 3. Improperlum, et misériam expectávit ánimá mea. Et sustínui qui mecum contristarétur, et non fuit : consolántem me non invéni. *ŷ.* Et déderunt in escam meam fel : et in siti mea potavérunt me acéto.

ñ. Conclúsit vias meas inimicus : insidiátor factus est mihi, sicut leo in absconditis. Sémitam meam subvértit, et confrégit. Teléndit arcum suum, et pósuit me quasi signum ad sagittam. Replévit, et inebriávit me amaritúdine. Comprehéndérunt me inimici mei sine causa quasi arem in muscipula. Deduxérunt in lacu mortis vitam meam, et posuérunť lápídem contra me. Vide Dómine iniquitátes eórum et júdica causam animæ meæ, P. Defénsor vitæ meæ.

ŷ. Sessióne eorum et resurrectionem eorum vide : ego sum psalmus eorum. Redde eis vicem Dómine, P. Defénsor.

Preces. Parce, Jesu redemptor ; súbveni redemptis delens peccáta nostra. P. Prétio sanguíinis. *ŷ.* Sacratæ manus illar, quæ cruci sunt affixæ, nos à delicto purgent P. Prétio. *ŷ.* Vox, quæ orávit Patrem, ut hóstibus **347** párceret, hæc nos tibi comméndet delens peccáta nostra P. Prétio. *ŷ.* Omni nos réple bono ; et fac carère malo, ut satiémur omnes P. Prétio. *ŷ.* Hódiè finem nostris pone, Christie, delictis, ut cràs resiciámur P. Prétio.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144

Capitula. Christe Dei Fili, quem atrox persequéntium turba cæco furóre perséquitur, et perséquens obcæcátur : dum Hóminem in te passióibus punit, et, Deitátis in te substántiam non agnóscit ; concede nobis, ut, te Deum verum, et Hóminem, unum Christum esse faténtes, ab æternis suppliciis habéri mereámur extórres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Michææ Prophætæ (Cap. vii).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Périit sanctus de terra, et rectus in homínibus non est : omnes in sanguine insidiántur, vir fratrem suum ad mortem venáur. Malum mánuum suárum dicunt bonum : princeps póstulat, et júdex in reddéndo est : et magnus locútus est desidérium animæ suæ, et conturba éront eam. Qui óptimus in eis est, quasi paliúrus : et qui rectus, quasi spina de sepe. Des speculatiónis tuæ, visitatio tua venit : nunc erit vastitas eórum. Nolite crédere ab amico : et nolite confidere in duce : ab ea, quæ dormit in sinu tuo, custódi claustra oris tui. Quia filius contuméliam facit patri, et filia consúrget advérsus matrem suam, nurus advérsus socrum suam : et inimici hóminis doméstici ejus. Ego autem ad Dóminum aspiciam, expectábo Deum salvatórem meum : áudiet me Deus meus. Ne lætáris inimica mea super me, quia cécidi : consúrgam, cum sédero in ténebris, Dóminus lux mea est. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei, donec causam meam júdicet, et faciat júdicium meum : edúcet me in lucem, vidébo justitiam ejus. Et aspiciet inimica mea, et operiétur confusióne, quæ dicit ad me : Ubi est Dóminus Deus tuus ? Oculi mei vidébunt in eam : nunc erit in conculcatióne ut lutum plateárum. Dies, ut ædificéntur maceræ tuæ : in die illa longè fiet lex. In die illa et usque ad te véniet Assur, et usque ad civitátes munitas ; et à civitatibus munitis usque ad flumen, et ad mare de mari, et ad montem de monte. Et terra erit in desolatióne propter habitatóres suos, et propter fructum cogitatiónum eórum. Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditatis tuæ. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Venántes captáti sunt quasi avem inimici mei gratis. Morti tradidérunt ánimam meam

✠. Et tu Dómine deridébis eos : pro nihilo habébis A omnes gentes.

Oratio. Christe Bei Fili, qui sine causa delicti, et morti es tráditus, et venántium láqueis inreitus; fácto, ut per indébitam mortem tuam mors nobis débita devincátur : ut, qui pro nobis es tráditus innocens, per bonum innocentíæ ad te nos fácias quándoque pervenire felices. ✠. Amen.

Antiphona 2. Totá die exprobráverant me inimici mei : et qui me laudábant advérsùm me jurábant; tu autem Dómine miserére mei. ✠. Quia cinerem sicut panem manducábam, et potum meum cum fletu miscébam.

Oratio. Totá die exprobrábant te inimici tui injústè; cùm te mundi Dóminum non solùm non agnóscerent; sed et viri pacífici advérsùs te jurárent : Præsta ergo nobis, ut qui passiónem tuam rectè crédimus; in resurrectione ætérna tecum páriter sine fine vivámus. ✠. Amen.

Antiphona 3. Dóminus mihi adjátor est : non timébo, quid mihi faciát homo. Dóminus mihi adjátor est : et ego vidébo inimicos meos. ✠. Tamquam cúmulus arénæ impúlsus sum ut cáderem : et Dóminus suscepit me.

✠. Súbitò vulnerávit me invidus diábolus, et ad nihilum redácta sunt ossa mea. Fratres mei testimónium dicunt contra me : P. Libera me, Dómine. ✠. Custódi me Dómine de manu peccatóris : et ab hominibus iniquis P. Libera me, Dómine.

Preces. Parce, Jesu redémptor, et súbveni redémptis delens peccáta nostra P. Prétio sánguinis tui. ✠. Corpus nostrum, quod cruci affligi voluisti, te judicánte, salva P. Prétio. ✠. Non júdices in ira, pro quibus judicátus es, álapis es cæsus delens peccáta nostra P. Prétio. ✠. Quórum peccáta tuis in húmeris portásti; hos, ne ruant, custódi P. Prétio. ✠. Hódie in nobis purgatiónem scótóris séntiant, et cras reple delens peccáta nostra. P. Prétio.

Hymnus. O Nazaréne, lux. fol. 144.

348 *Oratio.* Christe Deus, qui injúriam mortis et crucis pro nobis sustulisti; da nobis, ut per te victóres efficiámur nostri piáculi : ut in eo, quod tu post mortem resúrgis in glóriam, nos à morte vitiórum, nunquam ultéris casúri resurgámus per grátiam.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntiæ Salomónis (Cap. xvi).

✠. Deo grátias.

Fili, Deus sermóne suo ómnia sanat. Ipso enim vitæ et mortis habet potestátem, et dedúcit ad portas mortis, et redúcit : homo autem occidit per malitiam ánimam suam, et cùm exíbit spíritus, non revertétur, nec revocábit ánimam, quæ recépta est : sed tuam, Dómine, effúgere manum impossibile est. Negánes enim te nosse impii, per fortitudínem bráchií tui flagelláti sunt : novis aquis, et grandinibus persecutiónem passi, per ignem consummáti. Quod enim mirábile in aqua erat, quòd ómnia extinguit, plus ignis valébat : vindex enim est orbis justórum :

sed ut ipsi vidéntes scirent, quóniam Dei judicio patiúntur persecutiónem. Et quodam tēpore in aqua supra virtútem ignis ardébat, ut iniquæ terram nativitatís extermináret. Pro quibus angelórum esca nutriti pópulum tuum, et parátum panem de cælo præstitisti eis sine lábóre, omne delectaméntum in se habéntem, et omnis sapóris suavitatē. Ut scirent filii tui, quos dilexisti, Dómine, quóniam non nativitatís fructus pascunt hómines, sed sermo tuus hos, qui in te credunt, conservat. Quod enim ab igne non póterat exterminári, statim ab exíguo rádío solis calefactum tabescébat : ut notum ómnibus esset, quóniam opórtet prævenire solem ad benedictiónem, et ad oriéntem lucis te Dóminum adoráre. ✠. Amen.

Lectio libri Maláchim (III Regum cap. xviii).

✠. Deo grátias.

In diébus illis : Factus est sermo Dómini ad Heliám Thesbítem, dicens : Vade, et osténde te Achab, ut dem plúviam super faciē terræ. Ivit ergo Heliás ut osténderet se Achab : erat autem fames véhemens in Samaria. Vocavitque Achab Abdíam dispensatórem domús suæ : Abdías autem timébat Dóminum Deum valde. Nam cùm interficeret Jézabel prophétas Dómini, tulit ille centum prophétas, et abscondit eos quinquagénos, et quinquagénos in spelúncis, et pavit eos pane et aquá. Dixit ergo Achab ad Abdíam : Vade in terram ad univérsos fontes aquarum, et in cunctas valles, si fortè possimus invenire herbam, et salváre equos et mulos, et non pénitús juménta intéreant. Diviserúntque sibi regiónes, et circumirent eas : Achab ibat per viam unam, et Abdías per viam áliam seórum. Cúmque esset Abdías in via, Heliás occúrrit ei : qui cùm cognovisset eum, cécidit super faciē suam, et ait : Num tu es dómine mi, Heliás? Cui ille respóndit : Ego. Et dixit : Vade, et dic dómno tuo : Adest Heliás. Et ille, Quid peccávi, inquit, quóniam tradis me servum tuum in manu Achab, ut interficiat me? Vivit Dóminus Deus tuus, quia non est gens aut regnum, in quo non miserit dóminus meus, te requirēns : et respondéntibus cunctis. Non est híc : adjurávit regna singula et gentes, eò quòd mínimè reperiréris. Et nunc dicis mihi : Vade, et dic dómno tuo : Adest Heliás. Cúmque recéssero à te, spíritus Dómini asportábit te in locum, quem ego ignóro : et ingrēssus nunciábo Achab, et non invéniens te, interficiet me : servus autem tuus timet Dóminum ab infántia sua. Numquid non indicátum est tibi dómno meo, quid fécerim cùm interficeret Jézabel prophétas Dómini, quòd absconderim de prophétis Dómini centum viros quinquagénos et quinquagénos in spelúncis, et páverim eos pane et aqua? Et nunc tu dicis : Vade, et dic dómno tuo : Adest Heliás ut interficiat me? Et dixit Heliás : Vivit Dóminus exercituum, ante cuius vultum sto, quia hódie apparébo ei. Abiit ergo Abdías in occúrsum Achab, et indicávit ei. Venítque Achab in occúrsum Heliæ. Et cùm vidisset eum, ait : Tu ne es ille, qui contúrbas Israél? Et ille ait : Non ego turbávi Israél, sed tu, et domus patris tui, qui

dereliquistis mandata Dómini, et secuti estis Baálim. A Verúm tamen nunc mitte, et congrega ad me univérsam Israël in monte Carméli, et prophétas Baal quadringéntos quinquaginta, prophetásque lucórum quadringéntos, qui cómedunt de mensa Jézabel. Misit Achab ad omnes filios Israël, et congregávit prophétas in monte Carméli. Accédens autem Helias ad omnem pópulum Israël, ait : Usquequò claudicátis in duas partes ? si Dóminus est Deus, sequimini eum : si autem Baal, sequimini illum. Et non respondit ei **349** pópulus verbum. Et ait rursus Helias ad pópulum : Ego remánsi prophéta Dómini solus : prophétæ autem Baal quadringénti et quinquaginta, prophetæque lucórum quadringénti viri sunt. Dentur nobis duo boves ; et illi éligant sibi bovem unum, et in frusta cædentes, ponant super ligna, ignem autem non supponant : et ego fáciam bovem alterum, et impénam super ligna, ignem autem non supponam. Invocáte nómina deórum vestrórum, et ego invocábo nomen Dei mei : et Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis pópulus, ait : Optima propositio, quam locutus est Helias. Dixit ergo Helias prophétis Baal : Eligite vobis bovem unum, et fácite primi, quia vos plures estis : et invocáte nómina deórum vestrórum, ignémque non supponátis. Qui cum tulissent bovem, quem dederat eis, fecerunt : et invocábant nomen Baal de manè usque ad meridiem, dicéntes : Baal, exáudi nos. Et non erat vox, nec qui responderet : transiliebantque altáre, quod fécerant. Cúmque esset jam meridies, illudébat illis Helias, dicens : Clamáte voce majóre : Deus enim est, et forsitan lóquitur, aut in diversório est, aut in itinere, aut certè dormit, ut excitetur. Clamábant ergo voce magná, et incidébat se juxta ritum suum cultris, et lancéulis, donec perfunderétur ságuine. Postquam autem tránsiit meridies, et illis prophetántibus vénerat tempus, quo sacrificium offérri solet, nec audiebátur vox, nec áliquis respondébat, nec attendébat orantes : dixit Helias omni pópulo : Venite ad me. Et accedénte ad se pópulo, curávit altáre Dómini, quod destrúctum fúerat : et tulit duódecim lápides iuxta número tribuum filiórum Jacob, ad quem factus est sermo Dómini, dicens : Israël erit nomen tuum. Et ædificávit de lapidibus altáre in nómine Dómini : fecitque aquadúctum, quasi per duas aratúnculas, in circúitu altáris, et composuit ligna : divisitque per membra bovem, et pósuit super ligna, et ait : Impléte quátuor hydrias aquá, et fúndite super holocáustum, et super ligna. Rursúmque dixit : Etiam secúndò hoc fácite. Qui cum fecissent secúndò, ait : Etiam tértiò id ipsum fácite. Feceruntque tértiò, et currébat aquæ circum altáre, et fossa aquadúctus repléta est. Cúmque jam tempus esset ut offerrétur holocáustum, accédens Helias prophéta, ait : Dómine Deus Abraham, et Isaac, et Israël, osténde hódie quia tu es Deus Israël, et ego servus tuus, et juxta præcéptum tuum feci ómnia verba hæc. Exáudi me Dómine, exáudi me : ut di-

scat pópulus iste, quia tu es Dóminus Deus, et tu convertisti cor eórum iterum. Cécidit autem ignis Dómini, et vorávit holocáustum, et ligna, et lápides, pulverem quoque et aquam quæ erat in aquadúctu lambens. Quod cum vidisset omnis pópulus, cécidit in faciém suam, et ait : Dóminus ipse est Deus, Dóminus ipse est Deus. Dixitque Helias ad eos : Apprehéndite prophétas Baal, et ne unus quidem effúgiat ex eis. Quos cum apprehendissent, duxit eos Helias ad torrémentem Cison, et interfécit eos ibi. **ñ**. Amen.

Antiphona 1. Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : et super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua. **ñ**. Dóminus retribuet pro me : Dómine misericórdia tua in ætérnum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Oratio. Si ambuláverimus in médio tribulationis nostræ, Dómine vivifica nos ; et super iram inimicórum nostrórum emitte manum tuam : et libera nos dextera tuá, qui vicisti mundum per Crucis tuæ invictissimum signum : ut per te ab aëreis hujus mundi potestátibus insigniter liberáti, triumphantes et ovántes petámus íntima cœli. **ñ**. Amen.

Antiphona 2. Pone, Dómine, láchrymas meas in conspéctu tuo ; convertántur inimici mei retrórsim, et cognóscam ego, quia tu es Deus meus. **ñ**. In quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me. Multiplicásti ánimam meam in virtúte : ecce cognovi, quóniam Deus meus es tu.

Oratio. Pone Dómine in conspéctu tuo contra eos, qui nos odérunt, nostrárum óbices láchrymarum : ut jam tandem inimici nostri convertántur retrórsim, qui nos insáno ódio perseguúntur : sicque, rogámus, nostri criminis incéndia ubértas láchrymarum extinguat, ut passiónis tuæ célébritas per arctam gradientes viam ad gáudia nos pèrrahat ínflúta. **ñ**. Amen.

Antiphona 3. A láqueo linguæ iniquæ libera me, Dómine, et à lábiis operántibus mendácium. Libera me à rugiéntibus, parátis ad escam, et de manu quaréntium ánimam meam. **ñ**. Ad Dóminum cum tribulárer **350** clamávi : et exaudivit me.

Hymnus. O Nazaréne. fol. 144.

Oratio. Christe Dei Patris individua proles, qui adsumpto hómine láqueos iniquæ linguæ perpessus es ; tu Ecclésiám tuam ab ómnium passiónum intécebris libera ; à nocibilitate labiórum detrahéntium inxessam consérva : quatenus à rugiéntibus, ministris scilicet diabólicæ potestátis exémpta, úbinet cœlesti in cúria inhæreat gloriósa.

Pater noster.

Ad Vesperum.

Lauda. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

Antiphona. Invoca me in die tribulatiónis : et erípiam te, et glorificábis me. *Psalmus* XLIX.

Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua ; et salutáre tuum, et elóquium tuum. **ñ**. Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : quia sperávi in sermónibus tuis.

Hymnus. Vocaris ad vitam. fol. 334. *Capitula.* A Deus auctor luminis. fol. 345. *Lauda.* Hæc est generatio. fol. 345.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Salvum me fac Deus meus. Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : deus es peccatorum contrivisti. *Psalmus* III.

Oratio. Confessionem nostram Domine post quietem, dignam tuis conspectibus effice : ut sicut resurrectione nostra in te sumpsit exordium ; ita vita nostra à te habeat premium, nostraque fragilitas tuo muniatur auxilio : ut hostium millia rabido nos circumdantium fremitu, tuo dispargantur iudicio, tuoque conterantur respectu, tuisque jaculis vulnerentur : et plebs à te condita, à te redempta, ex te suscepta, fidei merito sanctoque famulatu semper ad te concurrat ; tuisque in atris te crebro laudatura consurgat. R̄. Amen.

Antiphona 1. Posui faciem meam ut petram durissimam, et scio quoniam non confundar. Juxta est enim qui me justificat. Y. Eripe me de inimicis meis Deus meus : et ab insurgentibus in me libera me.

Oratio. Christe Deus, qui mundum veniens liberatus in carne, faciem tuam, ut petram posuisti durissimam ; erige nos passionis tuæ exemplo et crucis circumvallata præsidio : ut et infidelitas per te confusa dispereat, et rursus fidelitas à te coronata perveniat. R̄. Amen.

Antiphona 2. Congrega, Domine, inimicos meos quasi gregem ad victimam : sanctifica illos in die occisionis : quia dixerunt : Non videbit novissima nostra. Y. Domine, exaudi orationem meam : et clamor meus ad te perveniat. Non avertas faciem tuam à me.

Oratio. Congrega, Domine, inimicos tuos quasi gregem ad victimam, quò aut respicientes ad veniam redeant, aut in malis perdurantes æternitatis iudicio contabescant : ut tu solus, qui victima pro nobis munda oblatus es Patri, victores nos efficias criminis nostri. R̄. Amen.

Antiphona 3. Non avertas aurem tuam à singultu meo, et clamoribus, Domine Deus meus : appropinqua in die tribulationis, et die animæ meæ : Ne timeas. Vide, Domine, iniquitates eorum adversum me : iudica iudicium meum.

Oratio. Non avertas aurem tuam à singultu nostro, Domine, nec tuum removeas aspectum à corde contrito ; sed in auxilium Ecclesiæ tuæ appropinqua : ut, qui tuis passionibus conformatur, tuis quoque muneribus consolatur. R̄. Amen.

R̄. Omnes adversarii mei persecuti sunt me, et non sunt satiati ; ecce stylo scribentur sermones mei, et reponentur in libro, ut sint in testimonium : ego scio quia æternus est. P. Qui me dereliquit super terram. Resurget caro mea, quæ ista patitur. Y. Dominus Deus aperuit mihi aurem, ego autem non contradico. Ecce Deus auxiliator meus. P. Qui.

Oratio. Omnipotens Dei Filius Christe, cujus verba stylo ferreo, forti scilicet sententiâ Patrum, scripta dignoscuntur ; in petra prædurissima, videlicet gentium corda, universa membrorum Ecclesiæ tuæ corda emolliens, nomina eorum in pagina libri vitæ digiti tui sancto stylo conscribe ; quò et naturali turgidine careant, et veræ humilitatis gratiâ enitescant. R̄. Amen.

In Laudibus.

Antiphona. Deus, propter te à peccatis meis faciem tuam averte : et omnes iniquitates meas dele. Quoniam ego in iniquitatibus conceptus sum : et in peccatis peperit me mater mea. *Psalmus* L.

351 *Oratio.* Agnoscantibus nobis. fol. 259.

Antiphona Dominus mecum est quasi bellator fortis : idcirco qui persequuntur me, cadant, et infirmi fiant : confundantur vehementer, quia non intellexerunt obprobrium sempiternum.

Canticum. Seduxisti me, Domine. fol. 276.

Oratio. Redemptor humani generis Domine Deus bellator fortis, qui torcular sustinens passionis, ipsum quoque torcular in quo calcator es, conculcasse dignosceris ; dum et à morte surgis ; et eos, qui te persecuti sunt corruentes infirmantesque ostendis : præbe nobis, in tuis passionibus et hilariter amarere, et opulentiùs conlætari : ut, dum infidèles perfidia cruciat, fideles conversio ab iniquitate absolvat. R̄. Amen.

Matutinarium. In matutinis mediabor in te : quia fuisti adiutor meus, Domine. Y. Deus Deus meus ad te de luce vigilo.

Lauda. In sanctis ejus laudate Dominum.

Lectio libri Malachiam (III Regum cap. xviii).

R̄. Deo gratias.

In illis diebus ait Helias ad Achab : Ascende, comede et bibe : quia sonus pluviæ est. Ascendit Achab ut comederet, et biberet : Helias autem ascendit in verticem Carmeli, et pronus in terram posuit faciem suam inter genua sua, et dixit ad puerum suum : Ascende, et prospice contra mare. Qui cum ascendisset, contempletus ait : Non est quicquam. Et rursum ait illi : Revertere septem vicibus. In septima autem vice, Ecce nubecula parva quasi vestigium hominis ascendebat de mari. Qui ait : Ascende, et dic Achab : Junge currum tuum et descende, ne occupet te pluvia. Cumque se verteret huc atque illuc, ecce cæli contenebrati sunt, et nubes, et ventus, et facta est pluvia grandis. Ascendens itaque Achab abiit in Jézabel : et manus Domini fac a est super Heliam, accinctisque lumbis currabat ante Achab, donec veniret in Jézabel. (Cap. xix.) Nunciavit autem Achab Jézabel omnia quæ fecerat Helias, et quomodo occidisset universos prophetas Baalgladio. Misitque Jézabel núncium ad Heliam, dicens : Hæc mihi faciant dii, et hæc addant, nisi hæc horâ cras posuero animam tuam sicut animam unius ex illis. Timuit ergo Helias, et surgens abiit, quocumque eum ferbat voluntas : venitque in Bersabee Judæ, et dimisit ibi puerum suum, et perrexit in de-

desertum, viam unius diei. Cùmque venisset, et se-
deret subter unam juniperum, petiit animæ suæ,
ut moreretur, et ait : Sufficient mihi Dómine, tolle
ánimam meam : neque enim melior sum, quàm pa-
tres mei. Projecitque se, et obdormivit in umbra
juniperi : et ecce angelus Dómini tetigit eum, et
dixit illi : Surge, comede. Respexit, et ecce ad ca-
put suum subcinericius panis, et vas aquæ : comedit
ergo, et bibit, et rursùm obdormivit. Reversusque
est angelus Dómini secúndò, et tetigit eum, dixitque
illi : Surge, comede : grandis enim tibi restat via.
Qui cùm surrexisset, comedit, et bibit, et ambulavit
in fortitudine cibi illius quadraginta diebus et qua-
draginta noctibus, usque ad montem Dei Oreb. Cùm-
que venisset illuc, mansit in spelunca : et ecce sermo
Dómini ad eum, dixitque illi : Quid hic agis Hella ?
At ille respondit : Zelo zelatus sum pro Dómino Deo
exercituum, quia dereliquerunt pactum Dómini filii
Israël : altaria tua destruxerunt, et prophetas tuos
occiderunt gládio, et derelictus sum ego solus, et
querunt ánimam meam, ut auferant eam. Et ait ei :
Egrédere, et sta in monte coram Dómino : et
ecce Dóminus tránsiit, et spíritus grandis et fortis
subvertens montes, et cónterens petras ante Dómi-
num : non in spíritu Dóminus, et post spíritum com-
motio : non in commotióne Dóminus, et post com-
motiónem ignis : non in igne Dóminus, et post ignem
sibilus auræ tenuis. Quod cùm audisset Helias, opé-
ruit vultum suum pállio, et egressus stetit in óstio
speluncæ, et ecce vox ad eum, dicens : Quid hic
agis, Hella ? et ille respondit : Zelo zelatus sum pro
Dómino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum
tuum filii Israël : altaria tua destruxerunt, et pro-
phetas tuos occiderunt gládio, et derelictus sum ego
solus, et querunt ánimam meam, ut auferant eam.
Et ait Dóminus ad eum : Vade, et réverte in viam
tuam per desertum in Damáscum : cùmque pervé-
neris illuc, unges Azáel regem super Syriam, et Jehu
filium Namsi unges regem super Israël : Heliséum
autem filium Saphat, qui est de Abelméula, unges
prophétam pro te. Et erit, quicumque fúgerit gládium
Azáel, occidet eum Jehu : et quicumque fúgerit
gládium Jehu, interficiet eum Heliséus. Et derelin-
quam mihi in Israël septem millia virórum, quorum
genua non sunt incurvata ante Baal, et omne os,
quod non **352** adoravit eum osculans manum. Pro-
fectus ergo inde Helias, réperit Heliséum filium
Saphat arántem in duódecim jugis boum : et ipse
in duódecim jugis boum arántibus unus erat : cùm-
que venisset Helias ad eum, misit pállium suum su-
per eum. Qui statim relictis bobus cucurrit post Hel-
liam, et ait : Osculer, oro te, patrem meum, et
matrem meam, et sic sequar te. Dixitque ei : Vade,
et réverte : quod enim meum erat, feci tibi. Re-
versus autem ab eo, tulit par boum, et mactavit il-
lud, et in aratro boum coxit carnes, et dedit pó-
pulo, et comederunt : consurgensque abiit, et secúsus
est Heliam, et ministrabat ei. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. Col. 257.

Capitula. Justus es Dómine ; qui pro nobis injúsus
judicatus es innocens : et ideó quæsumus, ut qui
punitus es sine crimine tuo, absolvas nos à factis
nostro.

Pater noster.

Lauda. Legem pone eis Dómine viam justitiæ tuæ
et exquirant eam semper. *Ps.* Da mihi intellectum,
et perscrutabor legem tuam : et custodiam illam
in toto corde meo.

Oratio. Inclina cor nostrum, Dómine, in testimonia
tua ; et à pravo vanitatis intuitu avérte : ut ab amore
terreno nos ségreges ; et supérnæ dilectióni consociés.
Amen.

Ad Tertiám.

Proverbiórum Salomónis (Cap. xvii).

A. Deo grátias.

Fili, qui despicit pauperem, exprobrat factóri ejus :
et qui in ruina lætatur altérius, non erit impunitus.
Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de
domo ejus. Et qui justificat impium, et qui con-
démnat justum, abominabilis est utérque ante Deum.
Quid prodest divitias stulto habere, cùm sapiéntiam
mereri non possit ? Omni témpore diligit, qui amicus
est : et frater in angústiis comprobatur. Homo stal-
tus plaudet manibus, cùm spónderit pro amico
suo. Qui meditatur discórdias, diligit rixas ; et qui
exáltat cor suum, querit ruinam. Qui pervérsi cor-
dis est, non invéniet bonum : et qui vertit linguam,
incidet in malum. Múnera de sinu impius accipit, ut
pervértat sémitas justí. Non est bonum, damnum
inférre justo : nec percútere príncipem, qui recta
judicat. Occasiones querit qui vult recedere ab
amico : omni témpore erit exprobrabilis. Aqua pro-
fúnda verba justí : et torrens redúndans fons sa-
piéntiæ. Amen.

Lectio Esatæ Prophætæ (Cap. lxii).

A. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Quis est iste, qui venit de
Edon, tinctis véslibus de Bosra ? iste formosus in
stola sua, grádiens in multitudine fortitudinis suæ.
Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad
salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum
tuum, et vestiméta tua sicut calcantium in tor-
culari ? Torcular calcavi solus, et de génibus
non est vir mecum : calcavi eos in furóre meo,
et conculcavi eos in ira mea : et aspérsus est san-
guis eórum super vestiméta mea, et ómnia in-
dumentá mea inquinavi. Dies enim últiõnis in corde
meo, annus retributiõnis meæ venit. Circumspéxi,
et non erat auxiliator : quæsi, et non fuit qui ad-
juvaret : et salvavit mihi bráchium meum, et indigna-
tio mea ipsa auxiliata est mihi. Et conculcavi pópu-
los in furóre meo, et inebriavi eos indignatiõne meá,
et detraxi in terram virtutem eórum. Miseratiõnem
Dómini recordabor, laudem Dómini super ómnibus,
quæ reddidit nobis Dóminus, et super multitudinem
bonórum domus Israël, quæ largitus est eis secúndum
indulgéntiam suam, et secúndum multitudinem mi-
sericordiárum suarum. Et dixit : Veróntamen pó-

pulus meus est, filii non negantes : et factus est eis salvator. In omni tribulatione eorum non est tribulatus, et angelus faciei ejus salvavit eos : in dilectione sua, et in indulgentia sua ipse redemit eos, et portavit eos, et elevavit eos cunctis diebus sæculi. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Conclúsit inimicus viam meam, et ánima mea in dolore turbata est : ádjuva me, Deus meus. *ñ.* Eripe me Dómine ab hómine malo : à viro iniquo, et lingua dolosa libera me.

Oratio. Christe, Dei virtus, et Dei sapiéntia, cujus vias dum antiquus hostis persequendo concludere nititur, à te, qui via es, miraculose conculcatur ; ita nos, quæsumus, tuâ grâtiâ circumvalla ; ut nec in via peccatorum antiqui hostis óbice concludamur ; et iterum te juvante per vias voluntatis tuæ dilatato corde curramus. *ñ. Amen.*

Antiphona 2. Semper vidébo vindictam de inimicis meis : posuerunt gravélinem cervici meæ : vide Dómine, et júdica, ne derelinquas me. *ñ.* Júdica Dómine nocentes me **353** et expúgna impugnantes me.

Oratio. Exúrge Deus, et misericórditer júdica terram, qui es pro nobis judicatus in terra ; qui condemnatus absolvis reos ; qui moriens vivificas mortuos ; qui resurgens confirmas dubios, et confundis iniquos. In tuam namque hereditatem gentes credendo vocentur, quem resurrexisset pro salute fidei-
lium constitentur. *ñ. Amen.*

Antiphona 3. Cogitaverunt mala advérsus animam meam, et peccata sua occultaverunt. Memor esto stetitisse me ante faciém tuam, et locutum esse pro eis bona. *ñ.* Qui cogitaverunt malitias in corde suo : tota die constituébant prælia. *Non dicitur Glória.*

ñ. Ecce factus sum omnibus inimicis meis in provérbium ; et longè facti sunt, qui me diligébant. Exténdit inimicus meus advérsum me pláretram suam, et subvertit calcaneum meum. Repléta est ánima mea dolóribus. Congregávit inimicus meus furórem suum in me, et infrémuit contra me déntibus suis. *P.* Tu autem, Dómine, libera me, et pone me juxta te. *ñ.* Súbito vulnerávit me invidus inimicus, et ad nihilum redacta sunt ossa mea. *P.* Tu autem, Dómine. *Non dicitur Glória.*

Preces. Tu pastor bone, qui pro óvibus animam posuisti, meménto nostri, *P.* Placáre, et miserere. *ñ.* Virtus perennis, sapiéntia Dei summi, Verbum Patris, meménto nostri ; *P.* Placáre. *ñ.* Cónditor rerum, víta ómnium, dominátor Angelórum, meménto nostri. *P.* Placáre. *ñ.* Tu Dei agnus, tu pro nobis es, velut ovis, immolatus, meménto nostri ; *P.* Placáre. *ñ.* Innocens captus, cæsus colaphis, latronibus datus, meménto nostri ; *P.* Placáre. *ñ.* Qui solus mortem nostri criminis tuâ morte devicisti, meménto nostri ; *P.* Placáre.

Hymnus. O Nazarené. *fol. 144.*

Capitula. Advérsus tuam, Christe, animam mala cogitantes patienter quidem sústines, ut pro te bonum tuis pastor exéplum grégibus præberes : dum

et persequéntium jácula tóleras, et pro persequéntibus Patrem efflagitas ; da ergo nobis, passiónis tuæ sacraménto à nostris passiónibus éluí, ut, qui blasphemantes te patientissimè tolerásti, credentes tibi ab ætérna éruas damnatione judicii.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Hieremíæ Prophétæ (Cap. x).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce ego longè projiciam habitatores terræ in hac vice : et tribulabo eos ita ut non inveniántur. Væ mihi super contritione mea, pessima plaga mea. Ego autem dixi : Planè hæc infirmitas mea est, et portabo illam. Tabernaculum meum vastatum est : omnes funiculi mei dirupti sunt, filii mei exierunt à me, et non subsistunt : non est qui exténdat ultrà tentorium meum, et érigat pelles meas. Quia stultè egérunt pastores, et Dóminum non quæsiérunt - propterea non intellexerunt, et omnis grex eorum dispérsus est. Vox auditionis ecce venit, et commotio magna de terra Aquilonis : ut ponat civitates Judæ solitudinem, et habitaculum draconum. (*Cap. xi.*) Audite verba pacti hujus, et loquimini ad viros Judæ, et ad habitatores Hierúsalem, et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Maledictus vir, qui non audierit verba pacti hujus, quod præcépi patribus vestris in die, quâ eduxi eos de terra Ægypti, de fornace férrea, dicens : Audite vocem meam, et fácite ómnia quæ præcépi vobis, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Augeat Dóminus plebem suam, et multiplicet eam in multis millibus populórum. *ñ.* Confluentur Dómino misericórdias ejus : et mirabilia ejus filiis hóminum.

Oratio. Auge, Dómine, pópulum tuum nimis, eúmque vel méritis, vel rebus exalta : ut, qui invidórum déntibus mordémur, felicióres semper, te propitiante, constemus. *ñ. Amen.*

Antiphona 2. Læténtur, Dómine, super elóquia tua : sicut qui invénit spólia multa. *ñ.* Et sacrificent sacrificium laudis : et pronúntient ópera ejus in exultatione.

Oratio. Læténtur, Dómine, super elóquia tua, quæ super mel et favum sunt dulcia : qualiter nobis temporalem dilectionem non inferant ; sed ad supernam semper delectationem ovando perdúcant. *ñ. Amen.*

Antiphona 3. Testimónium tuum, Dómine, fidele, párvulis præstat sapiéntiam. *ñ.* Justitiæ Dómini rectæ, lætificantes corda.

Oratio. Testimoniórum tuórum, Dómine, efficiamur beredes ; quæ nobis facta sunt credibilia : **354** sint nostræ meditationi assídua, ut sunt fidei veritate sincéra : atque ita nostro consumméntur ópere, sicut proferúntur ex ore : regant consolatióne mórrentes ; ac promptióres ad te fáciant auditóres. *ñ. Amen.*

ñ. Gressus eórum dirige, Deus, in sémitis tuis : *P.* Ut non moveántur vestigia eórum. *ñ.* Declaratio

sermōnum tuōrum illuminat . et intellēctum dat pār- A
vulis. *P. Ut.*

Preces. Dómine, exáudi, et salva, et libera me.
P. Dómine, ☩. Ad te ascēdat orátio mea, Deus,
et libera me. *P. Dómine, ☩.* Ne avértas faciē
tuam à me, sed libera me, *P. Dómine, ☩.* Cogita-
vérunt advérsūm me : ne déseras me, sed libera
me, *P. Dómine, ☩.* Tu enim Deus auxiliátor meus,
tu ádjuva me, *P. Dómine, ☩.* Eripiat me manus
excélsa tua, et próteget me, *P. Dómine, ☩.* Ad-
siste mihi in adutórium semper, et libera, *P. Dó-
mine, ☩.* Nunc ecce opprésit me dolor meus : jam
libera me, *P. Dómine, ☩.* Spíritus meus attenuátus
est in me : vivifica me, *P. Dómine, ☩.* Artus mei
in nihilum redacti sunt, jam rélicō me, *P. Dómine,
☩.* Hostes mei furórem suum implevérunt ; tu éruē B
me, *P. Dómine, ☩.* Infremuéruunt contra me dénti-
bus suis ; tu libera me, *P. Dómine, ☩.* Aperuéruunt
contra me ora sua ; tu custódi me, *P. Dómine, ☩.*
Adsístat tibi orátio mea, Deus, et exáudi me, *P.
Dómine, ☩.* Clamor meus ad te pervéniat, et exáudi
me, *P. Dómine, ☩.* Virtus tua afflictum erípiat, et
próteget me.

Hymnus. O Nazaréne, lux. fol. 144.

Capitula. Grassus nostros Dómine in sémitis tuis
confirma, ut in via tua gradiētes, misericórdiæ
tuæ nobis auxiliētur, et in tentatiōnibus tueántur :
ut cum apparúerit justítia tua, appareámus in con-
spéctu tuo sine confusiōne, et satiēmur glóriā tuā
sine confusiōne. Pater noster.

Ad Vesperum.

Lauda. Vespere, et manē, et merídie te laudá-
mus, Dómine.

Antiphona. Eripe me Dómine ab hómine malo : et
à viro iniquo libera me. *Psalmus cxxxix.*

Lauda. Deus laudem meam ne tacéris : quia ore
sapíi circumdederunt me : et expugnáverunt me
gratis.

Hymnus.

Jam legis umbra cláuditor,
Novúmque Phasse pródiit,
Cum vera lux in vésperum
Mundi subórta prómicat.

Hinc Christe rex post biduum
Cœnæ litas convivium,
Quo pascha pridem mysticum
In pascha nostrum vértitur.

Audi fidélium préces,
Qui traditórem passus es ;
Hac nocte nos inlúmina,
Carnem lava, cor præpara.

Ardor tuæ dulcédinis
Intérna nostra cóncremet ;
Fides parátos innovet,
Opúsque ad regnum vocet.

Ut, suavitate grátie
Hinc advocáti, in crástinum
Inebriémur póculis
Tui sacráti sánguiniis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Capitula. Propinqua passiōnis tuæ solémnia, Chri-
ste Deus, plebs devóta suscipiens, præparári tibi in
hóstiam vivam desiderat ; proinde quæsumus, ut
qui in crástinum ad tuum accessári sumus convi-
vium, præsta, ut in susceptiōne hujus venerándi
noctis et culpárum ténebris careámus et amoris
tui igne inflammémur.

Pater noster.

Benedictio. Passio nos consérvet jure perónni ; é.
Amen. Crimine nos hódie lavet, et cras múnere dí-
tet : ñ. Amen. Quò, pãsis vitiiis, Pascha cum illo
celebrétis. ñ. Amen.

Lauda. Legem pone eis Dómine. fol. 352.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Deus percussisti omnes adversantes
mibi sine causa : dentes peccatórum contrivisti.
Psalmus iii.

Orátio. Dómine, glória nostra, caput nostrum,
ne vitiórum gurgite mergámur exálda ; et ne nos
múltiplex curvet tribulatio, súbleva : te verò nobis
auxiliante, nec multitúdo nocébit tribulántium, et
supérbia in nos frangétur insurgéntium ; tuis ergo
benedictiōnem infúnde in pópulis, qui auctor es et
defénsor nostræ salútis. ñ. Amen.

C Antiphona 1. Tu Dómine demonstrásti mihi, et
ego cognóvi. Quasi agnus mansuétus, 355 portá-
tus sum ad victimam : et nunc cognóvi quia super
me cogitáverunt consilia. ☩. Et tu, Dómine, deri-
débis eos, et pro nihilo habébis omnes gentes. *Non
dicátur Glória.*

Orátio. Quasi agnus mansuétus tráditus pro nobis,
Dómine : qui útique sine peccáto et delicto portáus
es ad victimam : præsta ergo nobis, ut innocentiã
agni adipiscámur, ut in ætérnum tecum sine fine vi-
vámus. ñ. Amen.

Antiphona 2. Facta est heréditas mea mihi tam-
quam leo in silva : dedit contra me vocem suam.
☩. Quóniam quem tu perfecisti, ipsi destruxérunt :
justus autem quid fecit ? *Non dicátur Glória.*

D Orátio. Christe Dei Fili, cujus facta est heréditas
tua tibi, quasi leo in silva, crudéli contra te ritu ut
crucifigáris exclámans : ita nos infusiōne Sancti Spí-
ritús reple, ut charitátis igne fervētes innocēte vir-
cis clamórem ad auditus tuæ omnipotētiæ dirigá-
mus ; et ánimas nostras pro frátribus póuere tuis
nisibus insistámus. ñ. Amen.

Antiphona 3. Non sedi in consilio eórum, ludēti-
bus ipsis ; sed tinēbam à faciē eórum. Solus sedē-
bam, quóniam amaritudīne replētus sum. ☩. Quiri
congregatiōnes mal' gnórum : et cum impiis non se-
dēbo. *Non dicátur Glória.*

Orátio. Unigénite Dei Filius, qui in carne moritú-
rus appárens, in concilio L. déntium non sedisti, sed

salus sedens amaritudine pro nobis replētus es ; A
concede nobis, ut de passionibus tuis nullo modo
erubescētes, gloriæ tuæ mereāmur sinē sine esse
participes. *ñ*. Amen.

ñ. Qui mecum, ait, manum miserit in parōpside,
ille me traditūrus est hōdie. *P*. Væ hōmini, per
quem filius hōminis tradētur : bonum erat illi, si
natus non fuisset homo ille. *ñ*. Locūtus est Dōminus
Jesus Christus discipulis suis, dicens : Surgite, eā-
mus : ecce appropinquābit, qui me tradet. *P*. Væ
hōmini. *Non dicātur Glōria.*

Oratio. Christe Dei Filius, qui transitūrus ex hoc
mundo ad Patrem, speciali signo tuum prædixisti
traditōrem : quō non solum non latēret in cæteris,
sed ut potius discernētur à cæteris : te quæsumus,
te rogāmus, ut non præcidāmur ab Ecclēsiæ mem-
bro, qui redēpti sumus tuo sāguine pretioso :
neque quisquam in Ecclēsia tua constitutus torpō-
rem incurrat ; sed gloriōsis patiētiæ tuæ exēplis
provocēmur ad glōriam : qui proliōris tui in nullo
imitātes stūdia, bonōrum discipulōrum et doctri-
nam capiāmus et præmia. *ñ*. Amen.

Antiphona. Cor contritum et humiliatum ne sper-
nas, Deus ; sed benignè fac, deprecor, et miserere
mei Deus, miserere. *Psalmus L.*

Oratio. Cordis nostri secretā. *fol. 210.*

Ad Canticum. Antiphona. Dōmine probātor juste,
qui probas corda, et renes, videam, quæso, ultiō-
nem de inimicis meis : tibi enim revelāvi causam
meam.

Canticum. Seduxisti me, Dōmine. *fol. 276.*

Oratio. Deus, probātor juste, qui revelātam tibi
causam Filii tui, passiōnis utique suæ injūriam in
inidēlibus punitūrus agnōscis ; videāmus, quæsumus,
ultiōnem de inimicis ejus, ita ut aut resipiscētes ab
infidelitate ipsi se pœnitēdo ulciscāntur, aut perdu-
rantes in perfidia per ejus puniāntur justitiam,
ejus nunc contēpnuunt misericōrdiam manifestam.
ñ. Amen.

Matutinārium. Ego autem cantābo virtutem tuam,
Dōmine ; et exaltābo manē misericōrdiam tuam.
Quia factus es susceptor meus, Dōmine. *ñ*. Eripe
me de inimicis meis, Deus meus : et ab insurgētibus
in me libera me.

Lauda. Te laudant montes et omnes colles : te
laudant principes et omnes iudices terræ : omnes
Angeli te collaudant : Laudate

Lectio libri Malāchiam (IV Regum cap. vi).

ñ. Deo grātias.

In illis diēbus : Congregāvit Bénadab rex Syriæ
universum exercitum suum, et ascendit, et obsidēbat
Samaritam. Factaque est fames magna in Samaria :
et tamdiu obsessa est, donec venundarētur caput
asini octoginta argenteis, et quarta pars cavi stercō-
ris columbārum quinque argenteis. Cūque rex
Israēl transiret per murum, mulier quædam exclamā-
vit ad eum, dicens : Salva me, Dōmine mi rex.
Qui ait : Non te salvat Dōminus : unde te possum
salvare ? de arca, vel de torculari ? Dixitque ad eum

rex : Quid tibi vis ? Quæ respondit : Milier ista dixit
mihi : Da filium tuum, ut comedāmus eum hōdie, et
filium meum comedēmus crās. **356** Cōximus ergo
filium meum, et comedimus : dixitque ei altera die :

Da filium tuum, ut comedāmus eum. Quæ abscondit
filium suum. Quod cū audisset rex, scidit vesti-
mēta sua, et transibat per murum. Viditque omnis
pōpulus cilicium, quo vestitus erat ad carnem intrin-
secus. Et ait rex : Hæc mihi faciat Deus, et hæc ad-
dat, si steterit caput Helisēi filii Saphat super ipsum
hōdie. Helisēus autem sedēbat in domo sua, et senes
sedēbant cum eo. Præmisit itaque virum : et ante-
quam veniret nūcius ille, dixit ad senes : Numquid
scitis, quōd miserit filius homicidæ hic, ut præciā-
tur caput meum ? videte ergo, cū venerit nūcius,

B claudite ostium, et non sinatis eum introire : ecce
enim sonitus pedum dōmini ejus post eum est. Adhuc
illo loquente eis, apparuit nūcius, qui veniebat ad
eum. Et ait : Ecce tantum malum à Dōmino est : quid
amplius expectābo à Dōmino ? (*Cap. vii*) Dixit autem
Helisēus : Audite verbum Dōmini : hæc dicit Dōminus :
In tempore hoc cras modius similia uno statere erit,
et duo modii hordei statere uno, in porta Samarie.
Respondens unus de dūcibus, super ejus manum
rex incumbēbat, hōmini Dei, ait : Si Dōminus etiā
fecerit cataractas in cælo, numquid poterit esse,
quōd loqueris ? Qui ait : Vidēbis oculis tuis, et inde
non comedes. Quatuor ergo viri erant leprosi juxta
introitum portæ : qui dixerunt ad invicem : Quid hic
esse volumus, donec moriāmur ? sive ingredi voluē-

C rimus civitatem, fame moriēmur : sive manserimus
hic, nobis moriendū est : venite ergo, et transi-
giāmus ad castra Syriæ : si pepercerint nobis, vivē-
mus : si autem occidere voluerint, nihilominus mori-
ēmur. Surrexerunt ergo vespere, ut venirent ad
castra Syriæ. Cūque venissent ad principium ca-
strorum Syriæ, nullum ibidem repererunt. Siquidem
Dōminus sonitum audiri fecerat currum et equō-
rum, et exercitū plūrimi : dixeruntque ad invicem :
ecce mercēde condūxit adversum nos rex Israël reges
Hethæorum, et Ægyptiōrum, et venerunt super nos.
Surrexerunt ergo, et fugerunt in tenebris, et dereli-
querunt tentoria sua, et equos et asinos et mules, in
castris, fugeruntque, animas tantum suas salvare cu-
piētes. Igitur cū venissent leprosi illi ad princi-
pium castrorum, ingrāssi sunt unum tabernāculum,
et comederunt et biberunt tuleruntque inde argen-
tum, et aurum, et vestes, et abierunt, et abscondē-
runt : et rursūm reversi sunt ad aliud tabernāculum,
et inde similiter auferentes abscondērunt. Dixerunt-
que ad invicem : Non rectè facimus : hæc enim dies
boni nūcii est. Si tacuerimus, et noluerimus nū-
ciare usque manē, sceleris arguēmur : venite, eāmus,
et nunciemus in aula regis. Cūque venissent ad
portam civitatis, narraverunt eis, dicētes : Irimus
ad castra Syriæ, et nullum ibidem reperimus hōmi-
nem, nisi equos, et asinos alligatos, et fixa tentoria,
lerunt ergo portarii, et nunciaverunt in palatio regis
intrinsecus. Qui surrexit nocte, et ait ad servos

anos : Dico vobis quid fecerint nobis Syri : sciunt A quia fame laboramus, et idcirco egressi sunt de castris, et latitant in agris, dicentes : Cum egressi fuerint de civitate, capiemus eos vivos, et tunc civitatem ingredi poterimus. Respondit autem unus servorum ejus : Tollamus quinque equos, qui remanserunt in urbe (quia ipsi tantum sunt in universa multitudine Israël, alii enim consumpti sunt) et mittentes, explorare poterimus. Adduxerunt ergo duos equos, misitque rex in castra Syrorum, dicens : Ite, et videte. Qui abierunt post eos usque ad Jordānem : ecce autem omnis via plena erat vestibus et vasis, quæ projecerant Syri cum turbarētur : reversitque nuntii indicaverunt regi. Et egressus populus, diripuit castra Syriæ : factusque est modius similitæ statere uno, et duo modii hordei statere uno, juxta verbum Domini. Porro rex ducem illum, in cujus manu incubērat, constituit ad portam : quem conculcavit turba in introitu portæ, et mortuus est, juxta quod locutus fuerat vir Dei. *ñ . Amen.*

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capitula. Christe Dei Filius, quem Deus Pater pro nobis omnibus tradidit, cum veram te pro nobis hostium ipse suscepit; suscipe desiderium populi tui : quos redemisti salva : quos liberasti, vivifica : non sinas in perpetuum luctum ire, quos, ne perpetualliter perirent, venisti redimere; clavem timoris tui confige cor nostrum qui pro nobis omnibus et crucem passus es, et sepulchrum : ut per te et hic nobis sit remissio criminum, et in futuro perpetuum gaudium, quem pro omnibus credimus crucifixum.

Pater noster.

Lauda. Da eis intellectum, Domine, ut discant **357** mandata tua. *ñ .* Deduc me in legem mandatorum : quoniam ipsam volui.

Oratio. Aequitatem testimoniorum tuorum, Domine, da nobis avidiori sensu capere : ut, quod mortificat in nos stultitia, vivificet à te sapientia destinata. *ñ . Amen.*

Ad Tertiam.

Proverbiōrum Salomōnis (Cap. 1).

ñ . Deo grātiās.

Fili mi, audi disciplinam patris tui, et ne dimittas legem matris tuæ : ut addatur grātia capiti tuo, et torques collo tuo. Fili mi, si te lactaverint peccatores, D ne acquiescas eis. Si dixerint : Veni nobiscum, insidiemur sanguini, abscondamus tendiculas contra insontem frustra : deglutiamus eum sicut infernus viventem, et integrum quasi descendentem in lacum. Omnem pretiosam substantiam reperiemus, implēbimus domos nostras spoliis. Sortem mitte nobiscum, marsupium sit unum omnium nostrum. Fili mi, ne ambules cum eis, prohibe pedem tuum à semitis eorum. Pedes enim illorum ad malum currunt, et festinant ut effundant sanguinem. Frustrā autem jactur rete ante oculos pennatorum. Ipsi quoque contra sanguinem suum insidiantur, et moliantur fraudes contra animas suas (Cap. 1). Fili mi, si intraverit sapientia cor tuum, et scientia animæ tuæ placuerit :

consilium custodiet te, et prudentia servabit te, ut eruaris à via mala, et ab homine, qui perversa loquitur : qui relinquunt iter rectum, et ambulant per vias tenebrosas : qui latant cum malefecerint, et exultant in rebus pessimis : quorum via perversa sunt, et infames gressus eorum (Cap. vi). Serva, fili mi, mandata mea, et vives : et legem meam quasi pupillam oculi tui. *ñ . Amen.*

Lectio libri Esatæ Prophætæ (Cap. 1.).

ñ . Deo grātiās.

Quis est hic liber repudii matris vestræ, quo dimisi eam ? aut quis est creditor meus, cui vendidi vos ? ecce enim in iniquitatibus vestris vendisti estis, et in scelere vestris dimisi matrem vestram. Quia veni, et non erat vir : vocavi, et non erat qui audiret : numquid abbreviata et parvula facta est manus mea, ut non possem redimere ? aut non est in me virtus ad liberandum ? Ecce in increpatione mea desertum faciam mare, ponam flumina in siccum : computrescent pisces sine aqua, et morientur in siti. Induam caelos tenebris, et saccum ponam operimentum eorum. Dominus dedit mihi linguam eruditam, ut sciam sustentare eum, qui lapsus est verbo : erigit manū, manū erigit mihi aurem, ut audiam quasi magistrum, Dominus Deus aperuit mihi aurem, ego autem non contradico : retrorsum non abii. Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus : faciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus, et ideo non sum confusus : ideo posui faciem meam ut petram durissimam, et scio quoniam non confundar. Juxta est qui justificat me, quis contradicet mihi ? stemus simul, quis est adversarius meus ? accedat ad me. Ecce Dominus meus auxiliator meus : quis est qui condemnet me ? Ecce omnes quasi vestimentum conterentur, tinea comedit eos. Quis ex vobis timeans Dominum, audiens vocem servi sui ? (Cap. xli.) Hæc dicit Dominus : Ecce confundentur et erubescunt omnes, qui pugnant adversum te : erunt quasi non sint, et peribunt viri, qui contradicunt tibi. Quæres eos, et non invenies, viros rebelles tuos : et erunt quasi non sint : et veluti consumptio homines bellantes adversum te. Quia ego Dominus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi : Ne timeas, ego adjuvi te, dicit Dominus omnipotens. *ñ . Amen.*

Antiphona 3. Dixērunt apud se cogitantes iniqua : Homo iste beatificat novissima justorum et gloriatur patrem se habere Deum. Videamus si sermones ejus veri sunt, et tentemus, quæ ventura sunt ei. Quod si verus est filius Dei, suscipiet illum, et liberabit eum de manu contrariorum. *ñ .* Et ingrediebantur, ut viderent, vana locutum est cor eorum, congregaverunt iniquitatem sibi. Et egrediebantur foras, et loquebantur. *Non dicitur Glória.*

Oratio. Christe, Dei Filius, qui adversum te cogitantes iniqua, cruentaque malignorum consilia in te patiens tolerasti ; da nobis, exemplo tuo habere cor patiens, et adversos æquali tolerantia superare : ut

qui te habere Deum Patrem cognoscimus, cognitionis huius fide salvemur : et, qui passionis tuæ dies recolinimus, nostrarum passionum sordibus expiemur. *ñ. Amen.*

Antiphona 2. Locutus est Dominus Jesus Christus discipulis suis, dicens : Surgite, eamus : ecce appropinquabit, qui me tradet. *ñ.* Etenim homo pacis meæ, in quo speravi : qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Oratio. Christe Dei Filius, qui specialiter discipulis tuis præcipiens, antequam traditus esses, imperasti, ut surgerent ; da nobis, quæsumus, ut patiendi malos habeamus constantiam, et patientiæ teneamus exempla : quò à te discētes, quàm mitis sis et humilis corde ; et passionibus tuis communicemus exemplo, et beatitudinis æternæ potiāmur subsidio. *ñ. Amen.*

Antiphona 3. Ecce venit hora, ut dispargāmini, et me solum relinquātis ; sed non sum solus, quia Pater mecum est : confidite, ego vici mundum. *ñ.* Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, supportāssem utique. Et si is, qui oderat me, adversum me magna locutus fuisset : absconderem me utique ab eo.

ñ. Qui edebat panes meos mecum, elevavit contra me calcaneum. Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me. *ñ.* Ecce tradidit me, quem diligebam, et crudeli plagā percussit me : jam, Deus, pone vulneri meo salutem. *P.* Et resuscita. *Non dicitur Gloria.*

Preces. Clamāmus ad te, Deus, exaudi nos. *P.* Et à flagello iræ tuæ libera. *ñ.* Qui traditus es ad mortem, Redemptor Sancte, vivifica gregem, quem tuo redemisti crōde. *P.* Et à flagello. *ñ.* Qui flagellaris ab impiis et iniquis ; qui aceto potaris, nos à futuris libera malis. *P.* Et à flagello. *ñ.* Qui portas spineam in capite tuo coronam, ut nos membra tua à spinis criminum purges. *P.* Et à flagello. *ñ.* Vox tua Patrem pro nobis nunc inerpellet, quæ clamavit in Cruce, ut ignorātibz subveniret. *P.* Et à flagello. *ñ.* Sanguinis tui prætio salva nos, Christe, et tibi conjunge per crucis beatæ favorem. *P.* Et à flagello. *ñ.* Pœna tua reatum nostrum absolvat, et mors tua in delictam mortem extinguat. *P.* Et à flagello.

Hymnus. O Nazaréne. *fol. 144.*

Oratio. Christe, qui de patibulo ad Patrem, ut quid te dereliquerit, acclamasti : qui cruce tuā hōinem peccato perditum redemisti, illūque peccati auctorem æternis arsurum ignibus tradidisti ; postulāmus sanctam clemētiā tuam, ut nos, qui in te credimus, nunquam derelinquas : nec confidentiam nostram à tua Deitate repellas ; sed propitius clamōrem nostrum suscipe, et tibi met placito famulatu servire concede.

Pater noster.

IN CŒNA DOMINI.

Ad Nonam.

Antiphona 1. Cogitaverunt adversum me. Ne derelinquas, Domine. *P.* Ne fortè exaltentur. *ñ.* Eripe me Domine ab hōine malo : à viro iniquo libera me. Qui cogitaverunt injustitias in corde : totā die con-

sistebant bella. *P.* Ne derelinquas, Domine, ne fortè exaltentur. *ñ.* Accurrunt linguas suas, sicut serpentes : venenum aspīdum sub labiis eōrum. *P.* Ne derelinquas, Domine.

Capitula. Diligāmus, et sequāmur, fratres carissimi, justitiam sempiternam, manducare cupientes Dominicam cœnam : veniente enim patrefamilias, in exteriores tenebras reprobatus conviva projicitur, et sine nuptiali veste repertus damnatur. Nemo pravus cogitationibus sordidatus adveniat : nemo sacramenta cœlestia simulator accipiat. Imitemur potius patientiam Salvatoris, à quo sic videamus toleratam esse fraudulentiam traditoris, ut maligna cogitantem, rerum omnium præscius Dominus Jesus Christus secum cœnare permitteret, ne sanctificatio pane fraudaret. Imitemur ejus humilitatem, qui discipulorum pedes humiliter lavit : imitemur bonitatem ejus, qui neganti Petro fructuosas lacrymas donavit : caveamus inquietos fratres corporaliter declinare, et charitatem humilitatemque omnibus delectemur simpliciter exhibere. Sacrificium penitentiæ jejunantes orantesque solvamus, ut securi semper ad cœlestem convivium festinemus. *ñ. Amen.*

Antiphona 2. Ingressus Dominus Jesus in domum discubuit. Et ecce mulier habens alabastrum unguenti pretiosi, stans retrò secus pedes ejus, osculabatur eos, et lacrymis suis rigans capillis suis extergēbat eos. *P.* Et ungebat unguento. *ñ.* Quod cum viderent, qui cum eo erant, dicebant intrā se : Hic si propheta esset, sciret mulierem, quæ tangit eum : quia peccatrix est. Sciens Dominus cogitationes eōrum, dixit ad eos : Quid molesti estis mulieri ? quia bonum opus operata est in me. Propter quod dico vobis : Remissa sunt ei peccata multa, quoniam diléxit **359** multum. *P.* Et ungebat unguento.

Oratio. Accessuri, dilectissimi fratres, ad Dominicam cœnam : hodie faciē Domini Jesu ac redemptoris nostri præveniamus in confessione cum omni fiducia ; petentes ab illo cum lacrymis, ut expoliatus nos ab omnibus criminibus nostris, faciat accedere ad calicem suæ sacratissimæ passionis. *ñ. Amen.*

Antiphona 3. Dominus Jesus misit discipulos suos, et dixit ad eos : Euntes parate nobis Pascha, ut manducemus. *P.* Quia desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar. *ñ.* Cœnantibus autem illis accēpit Jesus panem, et benedixit, deditque discipulis suis, et dixit : Accipite, et comedite. *P.* Quia desiderio. *ñ.* Accēpit et calicem, postquam cœnavit, deditque discipulis suis dicens : Accipite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Non bibam amodò, donec illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei. *P.* Quia desiderio desideravi.

Oratio. Cogitantes, et delicta nostra cornentes non cruciatis tibi, Domine, victimas immolamus, sed simplicibus votis tibi sempiterni Sacerdotis corpus offerimus. Memorare itaque, Domine, quid pro nobis pertulerit, qui peccata nostra portavit. Indue cr-

go nos justitiæ stolâ, ut in cœna tua sine veste nuptiali nullus accumbat : gaudiis cœlestibus novi testamenti convivium flôreat : procul absit dolus, quo decéptus est malus ille discipulus & sit in omnibus fides vera, spes certa, et elâritas pura : ut spirituales sacramentis non damnetur consciëntia ; sed per pacis charitatisque tuæ dulcedinem ab omnibus emundâti vitiis ad te proclamémus è terris :

Pater noster.

Ad Vesperas post expoliâtum altâre.

Antiphona. Qu' modo ad latrênem cum glâdiis et fustibus venistis comprehendere me : vobiscum fui docens, et non tenuistis me. Unus ex vobis traditurus est me. Respondérunt discipuli dicentes : Numquid ego sum, Dómine ? Qui mecum, ait, manum mittit in parépside, ille me traditurus est hodiè. *Psalmus CVIII.*

Oratio. Quas tibi, Dómine Jesu Christe, pro cruce lacrymas, quæ pro sânguinis effusióne suspiria vel laménta respóndimus ? quæ pia vota reddámus ? Ecce nunc appâres pro nobis pœnis cruciândus indébitis : en câperis : expuëndus, expûeris : flagellândus, flagellâris : crucifigendus, crucifigêris : deridendus, deridêris : acêto propinândus, propinâris : consummândus, consummâris. Mirabiliter surrecturus parce nobis, Christe Dómine : parce rogâmus per admirabilem sanctæ passiónis ac resurrectiónis tuæ virtutem. Et, sicut paradisi civem reddidisti latrônem, fita per crucis tuæ victóriam omnem à malo liberes mundum, atque univêrsam rédimas hómimum creaturam : ut nos, quos consciëntiarum obscuritas prostrâvit in luctum, resurrectiónis tuæ clâritas attollat in gâudium. *ñ. Amen.*

Alia Oratio. Expia, quæsumus, Dómine, nostrórum cunctas facinorum culpas ; ut depósito vétêris hómimum indumentó per magnificentissimæ tuæ passiónis exéplum, divinâ resurrectiónis tuæ innovâti lætitiâ cœlestibus nos sentiámus opéribus inlustrâri. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, etc.

Dóminus sit. *ñ. Et cum.*

Ad pedes lavândos.

Antiphona. Bone Magister, lava me ab injustitiâ mea : et à peccâto meo munda me. Si enim ego lavi pedes vestros, Magister et Dóminus ; et vos debétis pliórum lavâre pedes. Exéplum enim relinquo, ut quemâdmodum ego fácio, et vos similiter faciatis. *ñ. Beati immaculâti in via : qui ambulat in lege Dómini.*

Oratio. Unigénite Dei Patris Filius, qui pro mundi salute nostræ humilitâtis assumere dignâtus es carnem, qui misericórditer hómimum, quem formâveras decéptum à persuasióne diaboli per humilitâtis tuæ grâtiâ ad paradisi iter fecisti revocâre gressus ; qui discipulórum tuórum pedes non dedignâsti lavâre, ut nos imitâdo exéplum salutâre, tecum faceres conregnâre : pétimus cleméntiam tuam, omnipotens Deus, ut nostrórum deleas facinora pecca-

tórum, quâtenus ablúti à delictis mereâmur Sanctis éffici participes in regno supérno. *ñ. Amen.*

Alia Oratio. Dómine Jesu Christe Filius Dei, qui in témpore nunciâtus et ante émnia témpora ex Patre génitus ; quique étiâ post multa sæcula nasci dignâtus es de Virgine matre ; quique formam servi accipiens in similitúdinem hómimum **360** numquam abluisti de sinu ingéniti Patris ; quique non es dedignâtus pedes tuórum lavâre discipulórum ; qui es étiâ Dóminus Angelórum : quæsumus omnipoténtiam tuam, clementissime Deus, ut cujus nitimur imitari exéplum, ejus mereâmur fieri participes regni : quâtenus ablúti ab ómnibus nostrórum vitis peccatórum, serviámus nómini sanctio tuo. Lava mores nostros undâ verbi tui, et à contagióne sordium grâtiâ purifica salutâri : et qui Unigéniti tui humilitâtem ánnuo recólimus opere, dum aquâ fratérnos pedes ablúimus, humilitâtem séduló prosequámur : et quod visibiliter nos impéndimus pédibus, tu invisibiliter nostris impértias animâbus. *ñ. Amen.*

SEXTA FERIA IN PARASCEVE.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego iniquitâtem meam agnôco : et peccâtum meum contra me est semper. Tibi soli peccâvi : Miserere mei, Deus. *Ps. L.*

Preces. Deprecémur Dóminum, ut remissionem peccatórum et pacem nobis propitiis donâre dignetur. Dicâmus omnes : *P. Dómine, exâudi, et miserere. ñ. Ex toto corde et ex tota mente supplices te precámur, P. Dómine, exâudi. ñ. Non secúndum peccâta nostra retribuas nobis ; P. Dómine. ñ. Sed secúndum misericórdiam indúlge nobis ; P. Dómine. ñ. Dicâmus omnes : P. Dómine, exâudi. Capitulum répetat. Et Diáconus dicit Erigite vos. Et Sacerdos dicit*

Oratio. Agnoscéntes iniquitâtes nostras et scélera nostra, Christe Deus nostræ salutis, qui passióibus tuis nostrórum ómnium passiones extinguis ; tribue nobis famulis tuis Dómine Jesu Christe indulgéntiam criminum, et remissionem peccatórum ; et vitam ætérnam à te Dómine cónsequi mereâmur. *ñ. Amen.*

Antiphona. Longè fecisti notos meos à me : persuérunt me abominatióne sibi. Traditus sum, et non egrediêbar, *ñ. Dómine Deus salutis meæ, diè clamâvi, et nocte coram te.*

Preces. Deprecémur Dóminum, ut *suprà.*

Preces. Dicâmus omnes : *P. Dómine, exâudi, et miserere. ñ. Deus, ne peccâta nostra consuêta pietâtis tuæ misericórdiam vincant. P. Dómine. ñ. Deus, qui majóri benignitâte miserêris ; quàm nos facilitâto peccâmus. P. Dómine. ñ. Intênde, quæsumus, confitêntes, et consolâre mœrentes. P. Dómine, exâudi. Dicâmus omnes : Capitulum répetat. Et Diáconus dicit Erigite v. s. Et Sacerdos dicit*

Oratio. Christe Dei Filius Patris, qui notis tuis longè astântibus in passióne discipulis, visionem ingeris crucis ; ne elongâri te, quæsumus, patiaris à nobis ; sed notas nobis éffice vias tuæ dulcedinis :

quique traditus non egrēderis, scilicet dum occultus a interioribus tuis, Denm te hominibus monstrari non pateris, verā cognitiōne nos sātia tuæ Divinitātis : ut in ea te post trānsitum potiāmur substantiā : Qui cum Deo Patre, et Spīritu Sancto unus pērmanes in Trinitate et in glōria sempiterna.

Antiphona. Sedēbit singularis, et tacēbit : quōniam sustulit jugum grave super se. Dedit percutiēti se maxillam, satiābitur opprobriis. Ponet in pūlvēre os eum, tamquam spes patiēti. *ŷ.* Æstimātus sum cum descendētibus in lacum : factus sum, sicut homo sine adjutērio, inter mōrtuos liber.

Preces. Deprecēmur Dōminum, ut *suprā.*

Preces. Dicāmus omnes : *P.* Dōmine, exaudi, et miserere. *ŷ.* Creverunt iniquitātes nostræ coram te, et peccāta nostra responderunt nobis. *P.* Dōmine. *B* Defēcit præ amaritudine vita nostra : consūptum est in dolore cor nostrum. *P.* Dōmine. *ŷ.* Cooperuisti nube temetipsum, ut non adret te oratio nostra. *P.* Dōmine. Dicāmus omnes. *Capitulum rēpetat, etc.*

Oratio. Jesu, Deus noster, qui maxillam præbuiti percussoribus tuis, saturātus pro nobis ipse opprobriis : concēde nobis miseris servis tuis, ut passiōnis tuæ exēmplo instructi, jugum suave tuum portēmus semper idōnei : quō à te discētes quām mitis sis et hūnilis corde ; et passiōnis tuæ communicēmus exēmplo, et beatitudinis æternæ potiāmur subsidio. *ŷ.* Amen.

Antiphona. Traditus sum usque in manē. Oculi mei defecerunt, dum aspicio in altitudinem cœli ad Dōminum, qui misertus est mei. *ŷ.* Numquid mōrtuis faciēs mirabilia : aut medici exsuscitābunt, et confitebuntur tibi ?

Preces. Deprecēmur Dōminum.

Preces. Dicāmus omnes : *P.* Dōmine, exaudi, et miserere. *ŷ.* Jam gemitus suscipe pœnitentium, et convertēte grātia tuæ vultum. *P.* Dōmine. *ŷ.* Adesto miseris deprecātus : adesto semper orātus, *P.* Dōmine. *ŷ.* Ne pertinācia delinquēptium **361** miseratiōnem tuæ pietātis avērtat. *P.* Dōmine. Dicāmus omnes : *Capitulum rēpetat, etc.*

Oratio. Dōmine Jesu Christe, qui pro nobis traditus es ad mortem, et cruci appēsus, ac pōculo fellicum aceto potātus ; gemitus servōrum tuōrum suscipe, et misēriis eōrum auxilium tuum præbe, et sanctum tuum nomen super nos vocētur semper. *ŷ.* Amen.

Antiphona. Cūm sēdēro in tēnebris, Dōminus lux mea est : iram Dōmini tolerābo, noli gaudere, inimice mors, quia cēcidi ; resurgam. *ŷ.* Eripe me de inimicis meis Deus meus : et ab insurgētibz in me libera me.

Preces. Deprecēmur Dōminum, ut *suprā.*

Preces. Dicāmus omnes : *P.* Dōmine, exaudi, et miserere. *ŷ.* Subvēniat nobis grātia Christi tui, qui pro nobis passiōnem suscepit. *P.* Dōmine, *ŷ.* Scindat chirōgraphum delictōrum, qui liberāvit morte pōptiā Mundum. *P.* Dōmine, *ŷ.* Salvificet pecca-

tōres (ujus redēpti sumus cruōre. *P.* Dōmine. Dicāmus. *Capitulum rēpetat, etc.*

Oratio. Jesu Christe Filius Dei vivi, qui cecidisti in manus inimici, et animam tuam dilēctam pro nobis servis tuis ad mortem tradidisti ; pōstea cum glōria Dei Patris à monumento surrexisti, et mundum redemisti : rogāmus sanctam clemēntiam tuam, ut vēniat super nos grātia tua, et in diem resurrectiōnis tuæ sine macula stare concēde. *ŷ.* Amen.

Antiphona. Versus sum in eōrum cānticum : factus sum in eis provērbium : abominantur me, et longē fugiunt à me. *ŷ.* Inclina Dōmine aurem tuam, et exaudi me : quia egeus et pauper sum ego.

Preces. Deprecēmur Dōminum, ut *suprā.*

Preces. Dicāmus omnes : *P.* Dōmine, exaudi, et miserere. *ŷ.* Concēde Ecclēsiæ tuæ pacem et tēporum tranquillitatem. *P.* Dōmine, *ŷ.* Hujus urbis subsidium præbe, et nobis propitiare. *P.* Dōmine, *ŷ.* Aufer jugum captivitātis, labem pestis et egestātis. *P.* Dōmine. Dicāmus omnes. *Capitulum rēpetat.*

Oratio. Christe Deus, qui Mundum vēniens liberāturus, in cānticum es infidelium versus, dum te non agnōcerent Deum, et ideō quasi hōminem lacerandū conviciis appetunt ; érige nos passiōnis tuæ exēmplo, et crucis circumvālla presidio : ut et infidelitas per te confusa dispereat, et rursūm fidelitas à te coronānda pervēniat. *ŷ.* Amen.

Antiphona. Persecuti sunt hōminem pauperem et mendicum, et compūctum corde morti tradiderunt. *ŷ.* Deus, laudem meam ne tacēris : quōniam os peccatōris et os dolōsi super me apertum est.

Preces. Deprecēmur Dōminum, ut *suprā.*

Preces. Dicāmus omnes : *P.* Dōmine, exaudi, et miserere. *ŷ.* Ægris tribue medicinam, egētibz dona substantiam. *P.* Dōmine, *ŷ.* Eripe cuōctos opprēssos, et compeditos absolve. *P.* Dōmine, *ŷ.* Peregrinātibz prosperare, patriæ redde captivos, *P.* Dōmine, *ŷ.* Dona vēniam delictōrum, et dele culpas scēlerum. *P.* Dōmine, exaudi. Dicāmus omnes : *Capitulum rēpetat, etc.*

Oratio. Multiplex nos, Dōmine, turba circumdat iniquitātis : et ideō, nisi tu Redēptor adjuveris, paulōminus anima nostra in lacum prōruat mortis. *D* Libera ergo nos et de opēribz, quæ inferōrum mitant pœnis, et de pœnālibz tartarōrum supplicis : Qui, devictis contractisque infernālibz portis, erēptam prædam deportāsti in cœlestibus regnis ; agrōtis medicinæ opus infūde ; errātibz viam salutis ostēde ; peregrinis et captivis patriam redde ; et peccātis nostris vēniam dona. *ŷ.* Amen.

Sono. Quis ascendit crucem pro impiis ? Aut quis in altum cepit captivitatem ? *P.* Innocens manibus et mundo corde. II. Dōmini est terra et plenitudo ejus : orbis terrarum, et universi qui habitant in eo. Ipse super maria fundavit eum : et super flumina preparavit illum. *P.* Innocens. III. Quis ascendet in montem Domini ? aut quis stabit in loco sancto ejus ? Qui non accēpit in vanū animam suam, nec juravit

in celo próximo suo. Hic accipiet benedictionem à Dōmino, et misericordiam à Deo salutari suo. *P. IV.* Hæc est generatio querentium Dōminum, requirentium faciem Dei Jacob. Attolite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : et introibit rex gloriæ : Dōminus fortis et potens : Dōminus potens in prælio. *P. Innocens. †. Glória, et honor Patri. P. Innocens. Quo expleto repetunt.* Quis ascendet in montem Dōmini ?

Lauda. Expecta me, dicit Dōminus, in diem resurrectionis meæ in futuro, quia iudicium meum, **362** ut congregem gentes, et colligam regna. *Psalms cxxxviii.*

Captula. Dōmine Jesu Christe, qui traditus es hodie, quasi agnus mansuetus ad victimam, converte captivitatem nostram : qui hodiè dorsum tuum ad flagella ponens, maxillas verò ad palmas constituens, hodiè, Jesu bone, faciem tuam pro nobis à confusione sputorum non avertens ; hodiè, Jesu Redemptor, pro nobis inlatus es ; ab infidelium slapis colaphizatus, et spinis ab eis coronatus ; hodiè, Pastor bone, pro óvibus animam tuam posuisti in cruce ; cum latronibus affixus es, et manus sacratæ affixæ cum clavis in cruce ; hodiè, positus es in sepulchro sub custodibus, et Sancti sepulchra laxarunt : hodiè, Jesu bone, finem pone nostris delictis, ut in die resurrectionis tuæ cum gaudio sumamus corpus tuum sanctum, et sacro sanguine reficiamur. Inde petimus et rogamus sanctam clementiam tuam, Christe, qui tanta et talia pro nobis susceptus, et passus es in corpore sancto tuo ; redime nos servos tuos à tenebris inferorum et ab insidiis inimicorum, ut in diem resurrectionis tuæ replèti Spiritu Sancto, et mundati ab omni delicto, beatitudinis æternæ potiàmur subsidio.

Pater noster.

Ad Tertiam.

Proverbiòrum Salomònis (Cap. iii).

†. Deo grátias.

Fili, Si dormieris, salvus eris : quiesces, et suavis erit somnus tuus : ne pavesas repentino terróre, et intruentes tibi potèntias impiòrum. Dōminus erit in latere tuo, et custodiet pedem tuum, ne capiaris à malo. †. Amen.

Antiphona. Faciem meam conspuere non verentur : illicò surrexerunt, et oppresserunt me : insidiati sunt, nec fuit, qui ferret auxilium. †. Improperium expectavit cor meum, et miseriam. Et sustinui qui simul mecum contristarètur, et qui consolaretur ; et non fuit.

Oratio. Christe, Dei Filius, cujus facies pro nobis sputis patuit infidelium ; da nobis, ut quod in te infidelitas habuit abjectum, nos ad nostræ habeamus fidei tutamentum : et in quo illa offensa est, ut te Dōminum crucifigeret gloriæ, nos tibi stabiliamur, et nostrum semper et liberatorem expectantes, et iudicem. †. Amen.

Antiphona 2. Dorsum meum posui ad flagella ; maxillas verò ad palmas ; faciem meam non averti

à confusione sputorum, et factus est Dōminus protector meus. †. Custodi me de manu peccatoris : et ab hominibus iniquis libera me, Dōmine. Qui cogitaverunt supplantare gressus meos.

Oratio. Admirabile satis est, Dōmine, quòd pro nóxiis innocens, piusque pro impiis animam posuisti, dorsum utique ad flagella ponens, maxillas verò ad palmas constituens, faciem quoque tuam à confusione sputorum non retrahens : Qui ergo tanta et talia in suscepto pro nobis passus es corpore, fac nos perenniter in tuæ Deitatis visibili et lætari. †. Amen.

Antiphona 3. Persecuti sunt me inimici mei, et misericordiam in me non fecerunt : lancea percusserunt super renes meos ; ego autem ad Dōminum clamavi. †. Effunde super inimicos meos iram tuam : et indignatio iræ tuæ apprehendat eos.

Oratio. Jesu Dōmine, qui dolorem Ecclesiæ tuæ, quo ad nihilum redacta sunt ossa ejus, pius gubernator intelligis, dum alios extra eam infidelitatis vorago præcipitat, alios intrà eam tentationum seditas necat ; concede nobis, ut quia tu solus pro nobis et tentatus et passus es, tu nos et à tentationibus et à passionibus nostris solus, ipse, eripias : quò testimonium nostrum intrà tuam Ecclesiam ita sit utile, ut mereamur tibi sine fine placere. †. Amen.

†. Sicut onus grave gravata sunt super me : computruerunt plagæ meæ. *P.* Quia ad flagella paratus sum ; et dolor meus in conspectu meo semper. †. Exaruit cor meum, et renes mei resoluti sunt : et ego ad nihilum reductus sum. *P.* Quia. Flectemus genua.

Preces. Deprecemur Dōminum, ut nos à flagello iræ suæ propitiis liberare dignetur.

Preces. Dōmine, miserere mei, et libera me. *P.* Dōmine, exaudi, et miserere. †. Dōmine, vim patior : responde pro me, et libera me. *P.* Dōmine, †. Filii matris meæ pugnaverunt contra me ; tu libera me. *P.* Dōmine, exaudi. †. Circièrunt me undique. nec est, qui eruat : tu libera me. *P.* Dōmine, **363** exaudi, et miserere. †. Sicut agnus mansuetus ductus sum ad victimam ; jam libera me. *P.* Dōmine, †. Dorsum meum dedi percutientibus, et gennas meas vellentibus : tu libera me. *P.* Dōmine, †. Faciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus : tu libera me. *P.* Dōmine, †. Satiatus sum amaritudine : inebriatus sum felle : tu protege me, et libera me. *P.* Dōmine, †. Traditus sum ad mortem : deputatus sum cum sceleratis : tu suscita me, et libera me. *P.* Dōmine, †. Iudica causam animæ meæ, defensor vite meæ, et libera me. *P.* Dōmine. †. Dicamus omnes. *Diáconus dicit* Erigite vos. *Et Episcopus dicit*

Oratio. Ingéniti Patris Unigénite Christe, qui pro nobis ab impiis hodiè occideris innocens ; tui sanguinis reminiscere pretium, et tollis populi delicta peccatum ; quique pro nobis perferre dignatus es sputa, probra, vincula, colaphos, alapas, et flagella,

crucem, clavos, amaritudinem, mortem, lanceam, A
ac novissimè sepulturam; nobis miseris, pro qui-
bus hæc passus es, cœlestis regni tribue beatitudi-
nem infinitam: ut qui passionem venerando prostér-
nimur, resurrectionis tuæ gaudiis ad cœlestia sub-
levemur.

Pater noster. Et ne nos.

AD SALUTATIONEM LIGNI DOMINI.

Hymnus.

Pange lingua gloriôsi
Prælium certaminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triûmphum nôbilem:
Quâtiliter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De parentis protoplâsti
Fraude facta cõdolens,
Quando pomi noxiâlis
Morte morsu cõrruit:
Ipse lignum tunc notâvit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depõscerat,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret:
Et medellam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo tẽporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis cõnditor;
Atque ventre Virginiâli
Caro factus prõdiit.

Vagit infans inter arcta
Cõnditus præsepia:
Membra pannis involûta
Virgo Mater alligat:
Et manus, pedesque, crura
Strictâ cingit fasciâ.

Lustra sex qui jam perâcia
Tempus implens cõrporis,
Se volente, natus ad hoc
Passiõni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.

Hic acêtum, fel, arûndo,
Sputa, clavi, lancea:
Mite corpus perforatur:
Sanguis unda prõfluit:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavântur flumine!

Cruce fidelis, inter omnes
Arbor una nôbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, germine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sustinet.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera;

Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas:
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre prætium sæculi;
Atque portum præparare
Nauta mundo naufrago,
Quam sacer cruor perûxit
Fuso Agni sanguine.

Laus tibi per omne tempus
Trinitas indifferens:
Laus, honor, virtusque summa,
Singularis glória;
Quæ te Deum sæculorum
Personet in sæcula.

B

Amen.

Oratio. O sancta Cruz, in qua salus nostra pepen-
dit: per te introeamus ad Patrem: per te veniam
mereamur: per te apud Christum habeamus indul-
gentiam et veniam. ñ. Amen.

Antiphona de Ligno Dõmini. Signum habentes ad
commemorationem mandati legis tuæ, 364 exiguo
ligno credimus animas nostras, ut transeûtes mare
liberemur per te Dõminum Salvatõrem. †. Dõminus
regnâvit in ligno. Etenim corrëxit orbem terræ,
qui non commovëbitur.

Antiphona 2. Iter facimus ligno portanti: vos in-
vocâte Patrem, ut transeûtes mare per lignum li-
beremur. †. Auxilium meum à Dõmino, qui fecit
cælum et terram.

C

Antiphona 3. Benedictum est lignum, per quod
fit justitia. In hoc autem ostendisti, Dõmine, Inimicis
nostris, quia tu es, qui liberes ab omni malo.
†. Latëntur cœli, et exultet terra, moveatur mare
et plenitudo ejus.

Ad Nonam pro indulgentia.

Sono. Pópule meus, quid feci tibi? in quo con-
tristâvi te? respõde mihi. P. Quia edûxi te de terra
Ægypti, parâsti crucem mihi. II. Audite, quæ Dõ-
minus loquitur: Surge, et contẽde iudicium advér-
sûs montes, et audiant colles vocem tuam. P. Quia
edûxi? III. Audite montes iudicium Domini, et fortia
fundaménta terræ; quia iudicium Domini cum po-
pulo suo; et cum Israel altercâbitur, diceas: P. Quia
edûxi te. IV. Pópule meus, quid feci tibi? aut in
quo te contristâvi? aut in quo tibi moléstus fui?
respõde mihi: quia edûxi te de terra Ægypti?
et de domo servitûtis liberâvi te? et misi ante faciẽm
tuam Mõysẽm, Aaron, et Marlam? P. Quia edûxi te.
V. Si affliget homo Deum; quia vos confixistis me,
et dixistis: In quo confiximus te? invaluérunt super
me verba vestra; et confixistis me, gens tota.
P. Quia edûxi te. VI. Quid dignum offeram Dõmino?
Curvâbo gënua Deo excëlso: numquid offeram ei
holocaustomata, aut vitulum anniculum? numquid
placâri poterit Dõminus in millibus ardetum? aut in
multis millibus hircõrum pinguium? P. Parâsti cru-
cem. VII. Numquid dabo primogénitum meum pre

scelere meo fructus ventris mei, pro peccato animæ meæ? *P. Parásti crucem.* VIII. Indicábo tibi homo, quid sit bonum : aut quid Dóminus quærat à te : útique fácere iudicium, et diligere misericórdiam ; et sollicitum ambuláre cum Deo tuo. *P. Parásti crucem.*

Prólogum. In finem pro susceptiõne matutina Psalmus ipsi David. Vigésimus primus. Longè à salúte mea verba delictórum meórum. III. Deus meus, clamábo per diem, nec exáudies : et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Siléntium fácite. I. Ego autem sum vermis, et non homo : oppróbrium hóminum, et abjectio plebis. II. Omnes qui vidébant me, subsannábant me : locúti sunt lábiis, et movérunt caput. III. Sperávit in Dómino, eripiat eum : salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Siléntium fácite. I. Quóniam tu es, qui eduxisti me de ventre : spes mea ab ubéribus matris meæ. II. In te jactátus sum ex útero : de ventre matris meæ Deus meus es tu : ne discédas à me : III. Quóniam tribulatio est próxima : et non est qui adjuvet.

Siléntium fácite. I. Circumdedérunt me vituli multi : tauri pingues obsederunt me. II. Aperuérunt in me os suum, sicut leo rápiens et rúgiens. III. Sicut aqua effusus sum : et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Siléntium fácite. I. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in médio ventris mei. II. Exáruit sicut testa virtus mea ; et lingua mea adhæsit fáciibus meis : et in púlverem mortis deduxisti me. III. Quóniam circumdedérunt me canes multi : concillium malignántium obsédit me.

Siléntium fácite. I. Foderunt manus meas et pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea. II. Ipsi veró consideravérunt, et conspexérunt me : divisérunt sibi vestiméta mea ; et super vestem meam miserunt sortem. III. Tu autem Dómine ne elongáveris auxiliium tuum à me : ad defensionem meam, Deus meus, respice.

Siléntium fácite. I. Eripe à frámea animam meam : et de manu canis únicam meam. II. Libera me, Dómine, de ore leónis : et à cornibus unicórnium humilitatem meam. III. Narrábo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudábo te, Dómine.

Siléntium fácite. Preces. Pœniténtes oráte, fléctite génuâ Deo. Deprecémur Dóminum Deum nostrum, ut indulgéntiam criminum, et remissionem peccatórum nobis donáre dignétur. Erigite vos : oráte, fléctite génuâ Deo. Deprecémur Dóminum Deum nostrum, ut lapsis manum pórrigat ; et præsidium, quod ab eo inquiritur, cleménter impértiat. Erigite vos : oráte, fléctite génuâ Deo. Deprecémur Dóminum Deum nostrum, ut reminiscéntes mala quæ gessimus, et deinceps vitémus insidias inimici ; ut quos diábelus persuasiõe sua ab altário Dei subtráxerat, patróna révocet effusio lacrynarum. Erigite vos ; complétâ oratione nostra. Omnes pari voce

365 indulgéntiam à Dómino postulémus.

Prosternimur ad preces. *Trecéntis vicibus indulgéntiam. o. o. o. o. c. o. o. o. o. Hoc trecéntis vicibus ñ. Tu Pastor bone, animam tuam pro óvibus posuisti. Tu Pastor bone. Repetátur tribus vicibus.*

Preces. Prosternimur preces ante faciém tuam : exáudi ; placáre : indúlge Dómine, et miserere nobis.

Post hæc dicit Diáconus hanc precem : Deprecémur Dóminum, ut remissionem peccatórum et pacem nobis propítius donáre dignétur

Deinde dicit Archidiáconus has preces : Te deprecámur, Dómine, *P. Indulgéntiam. ÿ.* Procédât ab Altissimo *P. Indulgéntia. ÿ.* Succúrrat nobis miseris *P. Indulgéntia. ÿ.* Delicta purget ómnibus *P. Indulgéntia. ÿ.* Præstétur pœniténtibus *P. Indulgéntia. ÿ.* Patróna sit lugéntibus *P. Indulgéntia. ÿ.* Errántes fide córrigat *P. Indulgéntia. ÿ.* Lapsos peccátis érigat *P. Indulgéntia. ÿ.* Te deprecámur, Dómine, *P. Indulgéntiam. Post hæc dicit Diáconus, etc.*

Oratio. Unigénite Filius Dei Patris, cujus caro pretiõsa à Judæis damnáta, ab ingrátis inlúditur, et crucifigénda latrónum corpóribus comparáta, ex cujus latere sanguis, et aqua profúxit ; et sanguinem non miror ex carne, aquam vero, ex eo quod intélligo, non mirábor ! Illa est enim útique aqua, quæ nos quondam per Adam mórtuos vivificávit regenerátos, procédens ex mórtuo. Cleméntiam ergo tuam quæsumus, ut sicuti pro amóre géneris humani non dedignátus es assúmere mortem nostram, ita étiam, resurgens à mórtuis, obtinere nos fáciat de triumpháto hoste victóriam. ñ. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui vivis cum Deo Patre, et regnas cum Spiritu Sancto in sæcula sæculórum. Amen.

Quâ expléta, exclámat Diáconus Indulgéntiam ducentis vicibus c. c. Indulgéntias. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc ducentis vicibus.

ñ. Tu, Pastor bone, animam tuam pro óvibus posuisti. Tu Pastor bone, *Repetátur duabus vicibus.*

Preces. Peccávinus tibi Deus, recedéntes à te : nobis confusio est, tibi cleméntia, et propitiatio.

Preces. Deprecémur Dóminum, ut remissionem peccatórum, et pacem nobis propítius donáre dignétur.

Preces. Te precámur, Dómine, *P. Indulgéntiam. ÿ.* Nos Patri reconciliet. *P. Indulgéntia. ÿ.* Christi

D confirmet grátiâ. *P. Indulgéntia. ÿ.* Confórmet Sancto Spiritui. *P. Indulgéntia. ÿ.* Pestem, et famem ábluat

P. Indulgéntia. ÿ. Medéllam ægris cónferat. *P. Indulgéntia. ÿ.* Captivos reddat pátriæ. *P. Indulgéntia. ÿ.* Vices ærum témperet. *P. Indulgéntia. ÿ.* Te deprecámur, Dómine. *P. Indulgéntiam.*

Oratio. Unigénite Filius Dei Patris, qui tantam redditurus grátiâ, in terris dignátus es nasci, ut nos eleváres ad cœlos : qui ideò in ligno Crucis manus próprias extendisti, ut nos ad lignum vitæ propítius revocáres ; de quo Adam gustáre non méruit, póstea quàm crimen prævaricatiõnis inéurit. Crux ergo tua, Deus, vitæ arbor est : in ætérnum vivifert quemcúmque ex eâ gustaverit. Tuam ergo cleméntiam pétimus, ut auferántur ab óculis tuis mala

nostra præterita; et bona futura nascantur: hujus mundi lux infida negligatur; et perennitas tuæ à nobis æternitatis requiratur. *ñ. Amen.*

Per misericordiam, etc.

Post hæc decantatur hic psalmus Miserere mei Deus, etc. cum Antiphona sua ab Episcopo impo- sita. Antiphona. Parce Deus quia. Psalmus L.

Post, dicto psalmo, unà cum Glória Patri, dicit Diaconus tertio, indulgentiam, non plusquam centum vicibus. Et dicit Episcopus hoc respensum: Tu Pastor bone. Et dicit Diaconus voce: per singulos autem versiculos psalmi Miserere mei Deus secundum, etc. Qui das post peccata indulgentiam.

Antiphona. Parce Deus, quia sprævimus præcepta tua, Qui das post peccata indulgentiam. Psalmus L. Miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam. Et secundum multitudinem misericordiarum, etc. Post quemlibet versum repetatur, Qui das post peccata indulgentiam.

Post, dicto psalmo, unà cum Glória Patri, dicit Diaconus tertio Indulgentiam, non plus quam centum vicibus o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc centum vicibus. Responsorium. Tu Pastor bone.

Deinde Diaconus, voce: Miserere nobis Deus, quia omnia potes. Tu enim dissimulas peccata hominum propter poenitentiam. 366 Deinde Diaconus dicit hanc precem. Deprecemur Dominum, ut remissionem peccatorum, et pacem nobis donare dignetur.

Preces. Te precamur, Domine, P. Indulgentiam. ÿ. Restituat Paradiso P. Indulgentia. ÿ. Claustra Cælorum aperiat P. Indulgentia. ÿ. Removeat supplicium P. Indulgentia. ÿ. Extinguat gehennæ incendium P. Indulgentia. ÿ. Defunctis donet requiem P. Indulgentia. ÿ. Locum quietis conferat P. Indulgentia. ÿ. Sanctis consortes faciat. P. Indulgentia. ÿ. Te precamur, Domine, ÿ Indulgentiam.

Oratio. Unigénite Filius Dei Patris, de quo antea tam innúmeros annos Prophéta cantavit hunc versum: In médio duorum animálum cognoscèris; cognitus plane es non solùm inter duos latrones pendens in ligno, vel duorum Testamentorum in médio; verùm etiã fugã solis, occasu dièi, concussione terrarum: Tu Christe descendisti ad inferos, et Sancta sepulchra laxarunt. Pietatem ergo tuam quaesumus; ut intelligere possimus, quantum nobis resurgens præstabis in regno, qui nos moriens resuscitasti cum glória de inférno.

Pater noster, qui es in cælis. ñ. Amen. Sanctificatur, etc.

Dicat Præbyter. Eruti à malo, stabiliti semper in bono, tibi adhærere mereamur Deo et Dómino nostro Jesu Christo. Da véniam peccatis nostris, et requiem timulis tuis ómnibus fídelibus defunctis. Frange, et percute omnes insidias inimici nostri: defende nos ab ómnibus opéribus malis, et confirma in cunctis bonis. Accipe jejúnium, vel votum nostrum; et exaudi orationem nostram in his diébus, et in totis temporibus. Tribue nobis pacem, et securitatem,

et sinceram charitatem, ac gratiam, stigmatem passionis tuæ Deus noster, Filius Dei; qui vivis cum Deo Patre, et regnas cum Spirítu Sancto in Trinitate unus Deus, permanens in sæcula sæculorum. ñ. Amen.

Dóminus sit.

SABBATO SANCTO.

Ad Vesperas.

Lauda. Dicant qui redempti sunt à Dómino: In ætérnum, P. Quos redemit de manu inimici: In ætérnum, et in sæculum sæculi. ÿ. Pópulus qui sedebat in ténebris et in umbra mortis, victos in mendicitate, et ferro.

P. Quos redemit. ÿ. Quia contrivit portas aéreas, et vectes férreos confrégit. P. Quos.

Oratio. Dóminus noster Jesus Christus Filius tuus, qui solus verbo virtutis cuncta moderans, et ómnia Crucis stigmata portans, vectes férreos comminuit; portarumque aerearum claustra perfrégit; in tartari profunda descendit; sedentibus in umbra mortis, ignotæ lucis claritate resplenduit; et sol justitiæ de túmulo, corpore suscitatus, procedens, ráliis suis ténebras nostras mirabiliter infústret. ñ. Amen.

Per misericordiam, etc.

Lauda. Alléluia. Ego sum primus, et ego novissimus: et fui mórtuus, P. Et ecce sum vivens: in sæcula sæculorum, Alléluia. ÿ. Dignus es, Dómine Deus noster accipere litrum, et sólvete signa ejus, quóniam occusus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex ómni tribu, et lingua. P. Et ecce. ÿ. Glória, etc. P. Et ecce.

Lauda. Alléluia. Angelus Dómini descendit de cælo, P. Et accedens, revolvit lapidem ab ostio monumenti. Alléluia, alléluia. ÿ. Lapidem quem repro- baverunt edificantes, hic factus est in caput ánguli. P. Et accedens. ÿ. Glória, et honor. P. Et accedens.

Dóminus sit semper. ÿ. Et cum.

Lauda. Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus cándida quasi nix; et dixit mulieribus: Nolite timere: ÿ. Confitemini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. P. Et accedens. ÿ. Glória, et honor Patri. P. Et accedens,

Dóminus sit semper. ñ. Et cum.

Lauda. Hic est panis verus Dei, qui de cælo descendit, et vitam tribuit Mundo: qui manducaverit ex eo, permanet in ætérnum. Et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. P. Qui credit in me, non esuriet, neque sitiet umquam. Alléluia, alléluia. ÿ. Ecce dispónam vobis, sicut dispósuit mihi Pater, regnum; ut edátis, et bibátis super mensam meam in regno meo. P. Qui credit. ÿ. Glória, et honor. P. Qui credit.

Capitula. Excellentissimam in hac nocte tuæ, Christe, Resurrecciónis celebrantes solemnitatem, in qua ipse novus dies, novo de túmulo surgens, veter- namsam antiquæ noctis calliginem, cæléstem conver- tisti in claritatem, te, quibus possumus, lacrymiosis rugitibus imploramus; 367 ut, qui nos redemisti

prætio tui sanguinis, instituta à te præcepta acceptes nostræ orationis. Sit indulgentia criminum; concedatur etiam cœlestis gloriæ summa virtutum. Memento, Domine, quia terra sumus; et accipe contritionem nostri spiritus; ut, qui carnis infirmitate ad terram prosternimur, ad cœlos castigatione spiritali jejuniis sublevemur. Et quia ex nostro est quod cadamus, ex tuo sit, ut surgamus, Te jubente, dicimus:

Pater noster: Et ne nos. Liberati à malo. *Quære sol. 2.*

Humiliate vos benedictioni.

Dominus sit semper. *ñ. Et cum.*

Benedictio. Christus Dominus, qui ascendit patibulum Crucis, suâ vos redemptione et passione conservet à malis. *ñ. Amen.* Detque vobis suæ dulcedinis sapientia renovari, qui se amaro permisit fellis poculo propinari. *ñ. Amen.* Ut, cujus laudes Ecclesiâ

cuncta celebravit ovando, ejus conservari mereatur magno Crucis vexillo. *ñ. Amen.*

Per misericordiam ipsius Dei nostri, etc.

Lauda. Alleluia. Locutus est Angelus Domini mulieribus, dicens: *P. Scio, quia crucifixum queritis: surrexit, sicut dixit. Venite, et videte ubi positus erat Dominus. ⁊. Cantate Domino canticum novum: quia mirabilia fecit. P. Scio, quia crucifixum queritis. ⁊. Gloria, et honor Patri, et Filio. P. Scio, quia.*

Oratio. Expletis, Domine, in hac sanctâ solemnitate nostræ servitutis officii, gratias tibi, laudesque referimus, dono tuæ miserationis adjuti; precantes te, Deus, ut à peccatis nos abluas, et in tuis semper laudibus exultare concedas. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam, etc.

In nomine Domini.

IN LÆTATIONE DIEI PASCHÆ RESURRECTIONIS.

369 Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormivi: et resurrexi, quoniam Dominus suscitavit me. *Psalmus III.*

Oratio. Domine Jesu Christe, qui pro nobis soporem mortis idèd suscepisti, ne nos amplius obdormeremus in mortem; dona, ut qui te moriente renascimur, te etiam vivificante à peccatorum lecto surgamus: nec ultra jam obruamur pœnâ peccati, qui nos redemptos congaudemus prætio sacri sanguinis tui. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

Antiphona 1. Surrexit Dominus à monumento, P. Et portas inferorum confrégit. ⁊. Tollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: et introibit rex gloriæ. P. Et portas ⁊. Gloria, et honor Patri. P. Et portas.

Oratio. Christe, vera redemptio mundi, qui, revolutio per Angelum lapide ab ostio monumenti, mirâ resurrectionis potentia triumphasti, cum sexus mulierum infirmior, qui te ardenti desiderio perquisivit, prior cæteris te resurgentem, Angelo nuntiante, audire promeruit; da nobis, ut fragilitatis nostræ torpore secluso, indesinenti servitutis tuæ potiamur solatio; ut te ardentius diligentes, oris nostri ostium nullâ in constituendo tibi immoti lapidis duritiâ obstruente, æterno mereamur consolari de munere. *ñ. Amen.* Per.

Antiphona 2. Vade, Maria, nuntia fratribus meis, P. Quia resurrexi, sicut illis dixi: eant in Galilæam, ibi me videbunt. ⁊. Deus deorum Dominus locutus est: et vocavit terram, à solis ortu usque ad occasum: ex Ston species decoris ejus. P. Quia. ⁊. Gloria. P. Quia.

Oratio. Christe, Dei Filius, quem vox angélica à mortuis resurrexisse prædixit, et euntibus discipulis, qui te in Galilæam visuri essent, innôtuit; da nobis plenum gaudium de tua semper resurrectione

habere: ut, qui in Galilæa, in transmigatione scilicet In corruptionis, manifestum te in carne voluisti ostendere discipulorum aspectibus, digneris etiam in nobis apparere virtutibus manifestus: ut à corruptione in incorruptionem transmigationem facientes, æternæ illius et veræ transmigationis possidere gaudia mereamur sine fine felices. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 3. Tulérust Dominum meum, et, ubi posuerunt eum, nescio. P. Noli flere, Maria; surrexit Dominus cum gloriâ, et regnabit à fine usque in finem fortiter. ⁊. Etenim Dominus dabit benedictionem: et terra nostra dabit fructum suum. P. Noli flere. ⁊. Gloria, et honor Patri. P. Noli flere, Maria.

Oratio. Sublatum te, Domine, è sepulchro fructuosa illius Mariæ inquisitio fletuum effusione conquiritur, quæ utique igne tui desiderii cremabatur; Quæsumus ergo, ut desiderium amoris tui similiter in nobis accendas: ut et in perquirendo valentiores, et in invenièdo te mereamur sine fine esse felices. *ñ. Amen.*

Per.

ñ. Stabat Maria ad monumentum foris plorans. Dum ergo fletet, prospexit ubi positum erat corpus Jesu. Vidit duos Angelos in albis sedentes. P. Et conversa retrorsum vidit Jesum stantem; et venit annuntians discipulis: Quia vidi Dominum, et hæc dixit mihi. ⁊. Dixit Jesus Mariæ: Mulier, quid ploras? quem queris? P. Et conversa.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Iste Deus meus, et honorificabo eum: Deus patris mei, et exaltabo eum.

Canticum Exodi (Cap. xv).

Cantemus Domino: gloriosè enim honorificatus est, * equum et ascensorem projecit in mare.

Adjutor et protector mihi fuit Dominus * in salutem:

Hic Deus meus, et honorificābo eum : * Deus patris mei, et exaltābo eum.

Dominus conterens bella, * Dominus nomen est eius. Currus Pharaonis et exercitum ejus * projecit in mare :

370 Elēctos ascensōres sternit : * stratōres dimērsit in rubro mari.

Pelagūsq̄ opēruit eos, * dimērsi sunt in profundum tanquam lapis.

Dēxtera tua, Dōmine, glorificāta est in virtūte : dēxtera manūs tuæ confrēgit inimicos. * Et prae multitudine majestātis tuæ contrivisti adversārios :

Misisti iram tuam, et comēdit eos tanquam stipulam. * Et per sp̄ritum iracūdiæ tuæ divisa est aqua :

Galavērunt tanquam murus aquæ, * galavērunt siccus in medio mari.

Dixit inimicus : Pēsequens comprehendam, partibor spōlia, replēbo animam meam :

Interficiam gladio meo, * et dominābitur manus mea.

Misisti sp̄ritum tuum, et coopēruit eos mare : * dimērsi sunt in profundum tanquam plumbum in aqua validissima.

Quis similis tibi in diis Dōmine? quis similis tibi, honorificus in sanctis, mirābilis in majestātibus, faciēns magnalia? * Extendisti dēxteram tuam, et devorāvit eos terra.

Gubernāsti justitiā tuā pōpulum tuum hunc quem liberāsti : * consolātus es virtūte tuā, in refectione sancta tua.

Audiērunt gentes, et iratæ sunt : * dolōres apprehēderunt inhabitāntes Philistiim.

Tunc festinavērunt duces Edom, et principes Moabitārum, * apprehēdit eos timor : et fluxērunt omnes inhabitāntes Chānaan.

Dēcidat super eos timor et tremor, * à magnitudine brāchii tui.

Fiant tanquam lapis, donec transeat pōpulus tuus, Dōmine, * usque dum pertranseat pōpulus tuus iste, quem liberāsti.

Induc, et planta eum in montem hereditātis tuæ, * in pręparata habitatiōne tua, quam pręparāsti tibi, Dōmine; sanctuārium tuum, quod pręparavērunt manus tuæ.

Dōmine, qui regnas in ætērnū, et in sæculum sæculi et adhuc. * Quia intrāvit equitātus Pharaōnis cum quadrigis et ascensibus in mare :

Et indūxit super eos Dōminus aquas maris : * filii autem Israël ambulavērunt per siccam per mediū mare. *Resistitur Antiphona* Iste Deus.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo et glōria, et virtus, et potēstas in sæcula sæculōrum. Amen.

Canticum. Benedictus es Dōmine Deus patrum nostrōrum. *Requie sol.* 6.

Sono. Ego dormivi, et quievi : et resurrexi, quoniam Dōminus suscitāvit me, P. Glōria mea. Allelūia.

†. Non timēbo millia pōpuli circumdāntis me : exūr-

ge Dōmine, salva me Deus meus, P. Glōria mea. Allelūia.

Lauda. Allelūia : Laudāte Dōminum de cœlis : Allelūia allelūia. *Psalms* cxlviii.

Principium Apocalypsis Joānis Apōstoli (Cap. 1). ¶. Deo grātias.

Apocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palām facere servis suis, quæ opōrtet fieri citō : et significāvit, mittens per Angelum suum servo suo Joāni, qui testimoniū perhibuit verbo Dei, et testimoniū Jesu Christi, quæcūmque vidit. Beātus, qui legit, et qui au it verba prophetiæ, et servat ea, quæ in ea scripta sunt : tempus enim propē est. Joānes septem Ecclēsias, quæ sunt in Asia. Grātia vobis et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventūrus est ; et à septem spiritibus, qui in conspectu throni ejus sunt ; et à Jesu Christo, qui est testis fidē is, primogēnitus mortuōrum, et princeps regum terræ : qui dilēxit nos, et lavit nos à peccātis nostris in sāguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdōtes Deo Patri suo : ipsi glōria in sæcula. Ecce venit cum nūbibus, et vidit eum omnis oculus, et qui eum pupugērunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ. Ego sum Alpha, et Omega, principium, et finis, dicit Dōminus Deus, qui est, et qui erat, et qui ventūrus est, omnipotens. ¶. Amen.

Hymnus.

Hic est dies verus Dei

Sancto serēnus lūmine,

Quo diluit sanguis sacer

Probrōsa mundi crimina :

Fidem refūdēns pēditis,

Cœcosque visu illūminans,

Quo nos gravi solvit metu,

Latrōnis absolutio.

Qui prēmio mutans crucem,

Jesu brevi acquisivit fidem :

Justōque brevior gradu

Pervēnit in regnum Dei.

Hoc opus stupent Angeli,

Pœnam vidēntes cōporis ;

Christōque adhærēntem reum

Vitam beātam cāpere.

Mystērium mirābile!

Ut abluat mundi luem,

Peccāta tollat omnium

Carnis vitia mundans caro.

371 Quid hoc potest sublimius,

Ut culpam quærat grātia?

Metūmque solvat chāritas,

Reddātque mors vitam novam?

Hamum sibi mors devoret,

Suisque se nodis liget?

Moriātur Vita hōminum,

Resurgat Vita omnium?

Dum mors per omnes transeat,

Omnes resurgant mōrtui?

Consumpta mors lecto suo,

P'crisse se solam gemat?

Quæsumus, auctor omnium,
In hoc Paschali gaudio
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexisti à mórtuis ;
Cum Patre, Sancto Spiritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum : cum omni supplicatióne rogémus ; ut nos glóriá resurrectiósni suæ propitiis justificáre dignétur. *ñ* . Præsta ætérne omnipotens Deus.

Kyrie, eléison : *ÿ* . Christe , eléison : Kyrie, eléison.

Capitula. Christe Dei Filius, qui venerabilis diei hujus excursum, et prius à te condita lucis, et post veræ resurrectiósni tuæ mystériis consecrasti, dum singulari trophæo triumphator inférni olim in hoc die devicto diabolo triumphasti ; da nobis, ut de sepulchro vitiórum exeámus ad te lumen verum, qui es resurrectiósni nostræ principium : ut, quia in te mors ultra nullo modo dominabitur, per veram Resurrectiósni tuæ poténtiam, quam verissime profitemur, peccata nostra á modo nobis nullatenus dominentur ; ut qui matutinum sacrificium pro nobis ipse oblatus es, in hoc Resurrectiósni tuæ témpore matutino ab omni nos júbeas purificári piaculo.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Dóminus. *ñ* . Et cum.

Lauda. Surrexit Christus à mórtuis Allelúia *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. *ÿ* . Cantáte Dómino cánticum novum : quia mirabilia fecit. *P.* Per glóriam. *ÿ* . Glória, et honor Patri. *P.* Per glóriam.

Benedictio. Christus Dóminus, qui ascendit, etc. *fol. 367.*

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, etc.

Ad Vesperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixerunt, dum perfereres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecisti solem et lunam. *ÿ* . Tu confirmasti in virtute tua mare : Tu contribulasti cápita draconum super aquas. *P.* Tu fecisti.

Oratio. Laudant te, Dómine, omnes Angeli tui ; dum a te se creatos agnoscunt : et cunctam creaturam cœlestem atque terrénam te opíficem subsistere ac dispóni non ámbigunt. Dona ergo méntibus nostris in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare ; et te solem justitiæ perpétuo nobis fulgóre claréseere lumen : quátenus nocturnas ténebras tuas semper valeámus inluminatióne vitare. *ñ* . Amen.

Per misericórdiam, etc.

Sono. Ubi est mors victória tua ? ubi est mors aculeus tuus ? Resurrexi : dicit Dóminus : Allelúia. *ÿ* . Propter misériam inopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Allelúia.

Dóminus sit. *ñ* . Et cum.

A Antiphona. Absorta est mors in victória. Ubi est mors victória tua ? *P.* Ubi est mors aculeus tuus ? *ÿ* . Propter misériam inopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári tuo : fiduciáliter agam in eo. *P.* Ubi est ? *ÿ* . Glória, et honor. *P.* Ubi est ?

Dóminus sit. *ñ* . Et cum.

Lauda. Redemisti nos, Dómine, sángine tuo ex omni tribu, et lingua : *P.* Et fecisti nos regnum Deo nostro. Allelúia. *ÿ* . Dómine Deus virtutum convérte nos : et osténde faciém tuam, et salvi érimus. *P.* Et fecisti nos. *ÿ* . Glória, et honor Patri. *P.* Et fecisti.

Hymnus. Hic est dies verus. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem mundi. *Hic suprâ.*

Capitula. Deus, cujus unum hunc ex ómnibus dáximus diem, in quo creatis rebus ómnibus voluisti esse et praséntis lucis indicem, et ætérni lúminis testem, ut in eo resúrgeret inluminatió témporum, atque resúrgeret inluminatió animórum : quique Dóminicæ et operatiósni primus, et resurrectiósni idóneus revólutus in circulo, et redúctus in cálculo, Paschális solemnitatís inciperet mystérium, et concluderet sacraméntum ; respice **372** in hoc témpore acceptábili, et in hac die salutis super servos tuos, Dómine, quos redemisti de captivitate nequitie spiritali trophæo Dóminicæ passióni : quos Agni tui sángine tinctos, ne vastátor læderet, liberásti ; Esto nobis prævius in solitúdine vitæ hujus, quò et in die calórem tentatiósni nostræ quasi nubes prótegens obúmbres, et in nocte à ténebris peccatórum nos quasi colúmna ignis inlúmines : ut, dum ades ad salutem, perdúcas ad réquiem.

Pater noster. Liberáti à malo, etc. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui diem istam resurrectiósni suæ consecravit mystério, resurgendi vobis præbeat efficáciam à delicto ; *ñ* . Amen. Et, qui olim hodiérna die a mórtuis surrexit, mortificatiósni omnimodæ vobis cónferens donum, resurgere vos fáciat cœlestium dono virtutum : *ñ* . Amen. Ut in eo semper vitam habeátis, in cujus mortem consépultos vos esse gaudéti. *ñ* . Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Tulérunt Dóminum meum, et néscio, ubi posuérunt eum. *P.* Noli flere, María : resurrexit Dóminus. Allelúia, allelúia. *ÿ* . Etenim Dóminus dabit benedictiósni : et terra dabit fructum suum. *P.* Noli flere, María. *ÿ* . Glória, et honor Patri. *P.* Noli flere, María.

Oratio. Christe, qui olim gloriósæ noctis hujus dilúculum resurrectiósni tuæ mystério consecrasti, dum primus ipse numquam moritórus, et veræ primitiæ dormiéntium surrexisti ; da nobis, ut in te resurgámus à vitiis, et vires reparémus pérditæ sanitatis : ut in te vivificémur ad statum veræ salutis, qui pro nobis es mortificatus usque ad supplicium Crucis. *ñ* . Amen.

Per misericórdiam tuam.

Dóminus sit semper. *ñ* . Et cum.

In nómine Dómini.

SECUNDA FERIA RESURRECTIONIS.

Ad Matutinum.

Antiphona, Psalmus, et Oratio, ut in die. Quære fol. 369.

Antiphona. Surrexit enim, sicut dixit Dominus; *P.* Et ecce præcedet vos in Galilæam: ibi eum videbitis. *ÿ.* Cantate Domino canticum novum: quia mirabilia fecit. *P.* Et ecce præcedet. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et ecce.

Oratio. Jesu, Dei Filius, quem vox Angélica a mortuis resurrexisse prædixit, et euntibus discipulis, quod te in Galilæam visuri essent innóuit: da nobis plenum gaudium de tua semper resurrectione habere: ut qui in Galilæam, in transmigratióne scilicet incorruptionis, manifestum te in carne voluisti ostendere discipulorum aspectibus; digneris etiam in nobis apparere virtutibus manifestus: ut à corruptione in incorruptionem transéuntes, æternæ illius et veræ transmigratiónis possidere gaudia mereamur sine fine felices. *â.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Resurrexit Dominus Jesus Christus à mortuis, *P.* Primitiæ dormientium: ut in eo omnes vivificentur. *ÿ.* Dicite in nationibus, Dominus regnabit à ligno. Etenim firmavit orbem terræ qui non commovébitur: iudicabit populos in æquitate. *P.* Primitiæ. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Primitiæ.

Oratio. Christe, qui olim. *Ut supra.*

Antiphona 3. Christus surgens à mortuis jam non moritur: mors illi ultra non dominábitur. *ÿ.* Memor fuit misericórdiæ suæ Jacob, et veritatis suæ domui Israël. Vidérunt omnes fines terræ salutare Dei nostri. *P.* Jam non. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Jam non.

Oratio. Incomparabilis Christe Domine Deus noster gaudiorum serenior, illústra convéntus omnis Ecclesiæ, quæ te ab inferis excipit resurgéntem; Qui ergo tam poténter et mortis acúleum vincis, et ultra non móreris, nos, quos poténter redemisti, in æternam mortem ire nullo modo patiáris. *â.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

â. Magnus es, Domine, et præclarus, *P.* Et laudabilis in virtúte, et invisibilis: tibi sérviet omnis creatúra tua. *ÿ.* Fortissime, magne, et potens, Dominus exercituum nomen est tibi. Magnus consilio, et incomprehensibilis cogitatu. *P.* Et laudabilis in virtúte. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et laudabilis in virtúte.

Oratio. Te Domine, ab inferis resurgéntem in glória, laudem tibi canit omnis à te cóndita creatúra: nos quoque pusilli cum magnis admixti laudantes, te rogámus ac pétimus: ut per te hic resurrectionis primæ habentes principia, cum Sanctis ómnibus resurgámus ad glóriam sempiternam. *â.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

373 In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Cantemus Domino: gloriósè enim honorificátus est, equum et ascensórem projecit in mare.

A Canticum. Cantemus Domino: gloriósè. *Require fol. 369.*

Oratio. Cantávimus tibi Domine, et cum omni laude cantávimus: quia equum et ascensórem projecisti in mare: ita diabolum cum exercitibus suis suffcos eadem virtúte. Quis similis tibi in diis Domine? quis similis tibi? gloriósus in sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodigia, cunctis géntibus, et pópulis prædicánda. *â.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Benedictus. Antiphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedictus es Domine.

Canticum. Benedictus es Domine Deus, etc. *Require fol. 6. Sono.* Ego dormivi. *Quære fol. 370.*

Lauda. Allelúia. Laudate Dominum de cælis. Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus CXLVIII.*

Lectio libri Apocalypsis Joánnis Apostoli (Cap. II). *â.* Deo grátias.

Angelo Ephesi Ecclesiæ scribe: Hæc dicit qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ambulat in médio septem candelabrorum aureórum: Scio ópera tua, et labórem, et patientiam tuam, et quia non potes sustinere malos: et tentásti eos, qui se dicunt Apostolos esse, et non sunt: et invenisti eos mendaces: et patientiam habes, et sustinuisti propter nomen meum, et non defecisti. Sed habeo adversum te pauca, quòd charitatem tuam primam reliquisti. Memor esto itaque undè excideris: et age penitentiam, et prima ópera fac: sin autem, venio tibi, et movébo candelabrum tuum de loco suo, nisi penitentiam égeris. Sed hoc habes, quia odis facta Nicolaitarum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis: Vincenti dabo étere de ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei mei. *â.* Amen.

Hymnus. Hic est dies. *fol. 370.*

Capitula. Adest Domine secúndi illius diéi luminósa species, in qua matutina lux, Christus videlicet noster, in firmaménto legis à se cónditæ se indicit agnoscendum. Præsta ergo nobis, ut, qui luce resurrectionis coruscávit in mundo, abundantia pietatis redundet in sæculo: quáliter ita firmaménto legisz corda nostra præterniat, ut inlæsos nos ad æternam pótrahat vitam.

Pater noster. A malo nos libera. *Quære fol. 10.*

Dominus sit. *â.* Et cum.

Lauda. Surrexit Christus à mortuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Cantate Domino canticum novum: quia mirabilia fecit. *P.* Per glóriam. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Benedictio. Christus Dominus, qui diem istum. *Quære fol. 372.*

Ad Vesperum.

Lauda. Laudaverunt te. *Oratio.* Laudant te Domine. *fol. 371.*

Sono. Dominus Jesus Christus surrexit à mortuis tertia die; *P.* Et vivit ex virtúte Dei. Allelúia. *ÿ.* Salvator noster resurgens à mortuis, curvavit mor-

tem : et illuminavit nos vitæ æternitâte. *P.* Et **A** vivit.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Ego sum primus, et ego novissimus; *P.* Et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum. *ÿ.* Laudáte nomen Dómini : laudáte servi Dómini. *P.* Et fui mórtuus. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et fui.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fide-
lis, primogénitus mortuórum, et princeps regum ter-
ræ : *P.* Ipse diléxit nos, et lavit nos à peccátis no-
stris sanguine suo. Allelúia. *ÿ.* Lápídem, quem re-
probaverunt ædificántes, hic factus est in caput
ánguli. *P.* Ipse diléxit. *ÿ.* Glória, et honor. *P.*
Ipse.

Hymnus. Hic est dies verus. *Supplicatio.* Orémus.
fol. 371.

Capitula. Christe Deus noster, qui secúndo die
firmaméntum formans, quasi solidaméntum scriptu-
rârum in Ecclesiâ præparas, quo cœlestes pópulos
Angelórum ab infirmitâte inferiorum hóminum, quasi
aquis ab aquis, discernere voluisti : qui que duo te-
staménta constituens, sigâram vétèris sacrificii per
testaméntum novum immolatióne tui córporis com-
plexisti ; da nobis, ut intellectu prudéntiæ angélicis
potestátibus, quasi aquis superioribus sociemur, et
semper ad supérna tendámus : quáliter ita solida-
méntum utriúsque legis in corde nostro præpóleat,
ut resurrectiõnis tuæ poténtia ad gáudia nos pér-
trahat infínita.

374 Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Benedictio. Christus Dei Filius, qui in corpore no-
stræ mortalitátis sústulit oppróbrium Crucis, ab omni
vos cruciátu nocibili eripiat passiónis ; *ñ.* Amen. Et
qui in vera córporis nostri carne surrexit ab inferis,
in omnimoda veritâte sanctificatiónis exúscitet corda
vestra ab omni lapsu facinoris : *ñ.* Amen. Ut fides,
quæ illum et mórtuum fuisse, et resurrexisse agnó-
scitis, æternæ vobis præparet receptácula mansiõnis.
ñ. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Surrexit Christus à mórtuis Allelúia. *P.*
Per glóriam Patris, Allelúia, allelúia. *ÿ.* Cantáte
Dómino cánticum novum : quia mirabilia fecit. *P.* **D**
Per glóriam. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Oratio. Mórtuum te peccáto fuisse non tuo, sed
nostro, Jesu Dómine, confitemur ; et ideo, quia sem-
mel pro impiis mórtuus, Deo vivis, fac nos, ut sic
semel moriámur vitiis, quáliter coronatúri resurgén-
tes lætémur semper de munéribus sempitérnis. *ñ.*
Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiámus
cum pace. *ñ.* Deo grátias.

PERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormivi : et resurrexi. *Psalmus* III.

Oratio. Dómine Jesu Christe. *Require folio* 369.

Antiphona 1. Quod Jesus mórtuus est peccáto,
mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo. *P.*
Nunc autem existimáte, vos mórtuos esse peccáto,
vivéntes autem Deo. *ÿ.* Omnes gentes pláudite má-
nibus : jubilate Deo in voce exultatiónis. *P.* Nunc
autem existimáte. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Nunc
autem existimáte.

Oratio. Mórtuum te peccáto. *Hic suprâ.*

Antiphona 2. Mórtuus est Christus propter peccáta
nostra, *P.* Et resurrexit propter justificatiónem no-
stram. *ÿ.* Cánite in initio mensis tubâ, in die insi-
gnis solemnitátis nostræ, *P.* Et resurrexit propter.
ÿ. Glória, et honor Patri. *P.* Et resurrexit.

Oratio. Christe, Dei Filius, qui mórtuus es propter
B peccáta nostra, et resurrexisti propter justificatiónem
nostram ; da nobis, et mortem habere vitiorum, et
resurrectiõnem obtinere virtutum : ut ita mortis et
resurrectiõnis tuæ in nobis vigeat sacraméntum,
quáliter ad te sine confusiõne post nostrum tránsitum
accédere mereámur. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 3. Si crédimus quòd Jesus mórtuus est,
et resurrexit : *P.* Ita et Deus eos, qui dormierunt
per Jesum, adducet cum eo. *ÿ.* Cantáte Dómino
cánticum novum : quia mirabilia fecit. *P.* Ita et
Deus. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Ita et Deus.

Oratio. Crédimus te, Dómine, indébita pro nobis
morte damnátum, et virtute própria suscítatum ; et
ideo profluénti lachrymârum exundatióne depósci-
C mus, ut qui te resurrexisse pro justificatióne nostra
nunc crédimus, placábilem, ac mitem in iudicio sen-
tiámus. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Tu es, Deus, qui facis mirabilia solus : *P.* Et
tu regnas in ætérnum Dómine. *ÿ.* Notam fecisti in
pópulis virtutem tuam : liberásti in bráchio tuo pó-
pulum tuum. *P.* Et tu. *ÿ.* Glória, et honor. *P.*
Et tu.

Oratio. Omnipotens ac mirábilis Dómine, tu es qui
facis mirabilia solus ; et tu regnas in ætérnum : ne
obliviscáris nostrí, nec humanis dejiciámur in láu-
dibus ; sed in te, in quo summa est gloriatio, tui mé-
mores delectémur. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam, etc.

In Láudibus.

Ad Cánticum. *Antiphona.* Adjûtor et protéctor fa-
ctus est mihi Dóminus in salútem.

Cánticum. Cantémus Dómino : glorióse. *Quære*
fol. 369.

Oratio. Adjûtor et protéctor noster Dómine, tuam,
quæsumus, ad salvándos nos appóne poténtiam : tu
es enim Deus noster, qui honorificáris ex débito ; et
exaltáris ex mérito : qui que, dum cõteris bella,
nomen quod tibi solum est, in virtútibus pandis, vel
in mirabilibus innotéscis ; prójice currus Pharaónis
et exércitum ejus in mari : ut qui terga sequuntur
nostra, ipso impetu, quo nos persequuntur, mergán-

tur : nos quoque ne cum eis inunérgas in profundum **A** aut pélagum patefactum. *ñ*. Amen.

Per.

375 Ad Benedictus. Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedictus es Dómine.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Ego dormivi et requievi : et resurrexi, quóniam Dóminus suscitávit me.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. II).

ñ. Deo grátias.

Ego Joánnes servus Jesu Christi audivi vocem de cœlo dicentem mihi : Angelo Smyrnæ Ecclesiæ scribe : Hæc dicit primus, et novissimus ; qui fuit mórtuus, et vivit : Scio tribulationem tuam, et paupertatem, sed dives es : et blasphemaris ab his, qui se dicunt Judæos esse, et non sunt, et mentiúntur, sed sunt synagoga sátanæ. Nihil horum timeas quæ passurus es. Ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in cárcerem, ut tentemini : et habeatis tribulationem diébus decem. Esto fidéls usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spiritus dicat Ecclesiis : Qui vicerit, non lædétur à morte secúnda. *ñ*. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *fol.* 371.

Capitula. Lúcidum diéi tértii spéculum agnoscéntes, in quo per cónditum firmaméntum legis divisæ sunt aquæ ab aquis, fidéles útiquè ab infidélibus segregáti ; te Dóminum rogámus et pétimus, ut verá **C** fide nos instruas, et ab infidelitate disjúngas : ut qui tértiâ die te suscitátum ab inferis crédimus, lucis æternæ præsidio muniámur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Surrexit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia, allelúia. *ñ*. Cantáte Dómino cánticum novum : quia mirabilia fecit. *P.* Per glóriam. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Benedictio. Christe Dei Filius, qui in córpore nostræ mortalitátis. *fol.* 374.

In nómine Dómini nostri.

In eódem die ad Vesperum.

Lauda. Laudaverunt te Dómine. *Oratio.* Laudant **D** te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Venite, et vidéte : Angelus quómódò revólvit lápidem ; *P.* Milites custodiéntes Sanctum ; Allelúia, allelúia. *ñ*. Mulieres lachrymántes, salvatórem quæréntes. Mariæ Angelus dixit : Non est hic : surrexit enim Dóminus. *P.* Milites.

Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.

Antíphona. Consepúlti enim sumus cum Christo per baptisina in mortem : ut quemádmódum resurrexit Christus à mórtuis per glóriam Patris, *P.* Ita et nos novitate vitæ ambulémus. *ñ*. Ipse fecit nos, et non ipsi nos. Nos autem pópulus ejus, et oves páscae ejus. *P.* Ita et nos.

Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.

Lauda. Redémit nos Dóminus, *P.* Et liberávit nos. Allelúia, allelúia. *ñ*. Laudáte pátri Dóminum : laudáte nomen Dómini. *P.* Et liberávit. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Et liberávit.

Hymnus. Hic est dies verus. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *fol.* 371.

Capitula. Omnipotens Deus Pater, qui die tértio ab infidélium córdibus, quasi ab inferióribus salsis aquis áridam, id est pópulum fontem fidei sitiéntem, segregáre dignátus es ; da nobis, ut ab infidélium láqueis segregáti, resurrectionem Filii tui prædicámus indúbii : ut qui tértio ab inferis suscitátus est die, trinâ nos virtutum copulatione resuscitet : quò fide, spe et charitate robústi, de ætérno resurrectionis mereámur múnere consolári.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Deus, Dei Filius, qui resurrectionis suæ glóriam toto dilatávit in mundo, credulitátis hujus vos justificet sacraménto : *ñ*. Amen. Et qui resurgens ultrâ non móritur, ab infinitæ vos mortis erípiat dominátu. *ñ*. Amen. Quò in eo nobis sit perpétuum gáudium, in quo nobis præcéssit veræ resurrectionis exéplum. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc. Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Mane nobiscum Dómine, *P.* Quóniam jam declinat dies in vésperum. Allelúia, allelúia. *ñ*. Accédite ad Deum, et illuminámini : et vultus vestri non erubéscant. *P.* Quóniam jam. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Quóniam jam.

Oratio. Concède nobis, Dómine, ut mortis ópera non agámus, qui resurrectionis tuæ triúmphos plenâ fide cólimus : ut insultantes morti perpétuæ per bonam vitam, novæ hereditátis capiámus præsidia. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

376 FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego dormivi. *Psalmus* III. *Oratio.* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antíphona 1. De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam illos : *P.* Ero mors tua ó mors, ero morsus tuus inferne. *ñ*. Propter misérias inopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo : fiduciálitèr agam in eo. *P.* Ero mors. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Ero mors.

Oratio. Concède nobis Dómine. *Hic supra.*

Antíphona 2. Absórta est mors prævalens : et maledictum pópali abstulit Dóminus ab omni ore, et delévit lachrymas ab omni fácie. *P.* Hic est Deus noster : exultémus, et epulémur in salutáre ipsius. *ñ*. Præoccupémus fáciem ejus in confessione : et in psalmis jubilémus ei. *P.* Hic est. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Hic est.

Oratio. Deus, Dei Filius, cujus mors mortem obsorbuit, et maledictum abstulit mundi ; fac nos ita semper in tua resurrectionis victória confectári, ut

ñum prædicamus glóriam Crucis, indesinenter potiamur præmio veritatis. ñ. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 5. Ubi est mors victória tua? *P.* Ubi est mors aculeus tuus? Resurrexi; dicit Dóminus. *ÿ*: Propter misérias inopum, et gémitum páuperum, nunc exurgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo: fiduciáliter agam in eo. *P.* Ubi est. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Ubi est.

Oratio. Christe Deus, à quo mors in victóriam absorpta est; qui mortis victóriam simul et aculeum destruens, magnum inundo redemptionis præsidium contulisti; da nobis, ut vitiorum morti virtutum profectibus insultantes, ad æterna gaudia mereamur perducí quandóque beatióres. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Magna, et mirabilia ópera tua, Dómine: justæ, et veræ sunt viæ tuæ. *P.* Rex ómnium géntium. *ÿ*. Quis non timet Dómine, et magnificat nomen tuum? quóniam solus justus es. *P.* Rex ómnium. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Rex ómnium.

Oratio. Magna, et mirabilia ópera tua Dómine, quia vera, et justa sunt judicia tua. Subde nos vestigiis tuis, ut fides Ecclesiæ tuæ pedes tuos ámbiat; mereaturque in his grátiam complecténdis, in quibus evangélica mûlier véniam méruít osculánda. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Iste Deus meus, et honorificabo eum: Deus Patris mei, et exaltabo eum.

Canticum. Cantémus Dómino: glorióse. *fol.* 369.

Oratio. Repélle à nobis Dómine mortíferam perniciem impij Pharaónis: ut comminató jugo servitutis Ægyptiæ, serviámus tibi in gaudio libertátis æternæ. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedictus es Dómine.

Canticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Ego dormivi. *fol.* 370.

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. 11).

ñ. Deo grátias.

Angelo Pérgami Ecclesiæ scribe: Hæc dicit qui habet rhombæam ex utrâque parte acutam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antipas testis meus fidélis, qui occisus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo adversus te pauca: quia habes illic tenentes doctrinam Báalaam, qui docebat Balac mittere scándalum coram filiis Israël, éde e, et fornicári: ita babes et tu tenentes doctrinam Nicolaitarum. Similiter pœniténtiam age, siquóminus, véniam tibi citò, et pugnabo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spiritus dicat Ecclesiis: Vincénti dabo édere manna absconditum, et dabo ei cálculum candidum: et in

cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit. ñ. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicatio.* Orémus. *fol.* 371.

Capitula. Luminosa diéi quarti lux matutina refúget, in qua tu, Deus Omnipotens, magna luminária in firmaménto cæli constituens, quadrifido Evangeliorum omnem mundum vísitans inrigásti, cum eum pretioso tuo sânguine redemísti; da ergo nobis, ita lucére in firmaménto Ecclesiæ, ut æternam mereamur **377** pervenire ad réquiem: ut qui Primogénitus ex mortuis créderis, indúltor quoque criminum in iudicio sentiáris.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Surrexit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. *ÿ*. Cantáte Dómino canticum novum: quia mirabilia fecit. *P.* Per glóriam. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Benedictio. Deus Dei Filius. *fol.* 375. In nómine Dómini.

Eodem die ad Vesperum.

Lauda. Laudaverunt te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Quis Deus magnus, sicut Deus noster? *P.* Tu es Deus, qui facis mirabilia solus. Allelúia, allelúia. *ÿ*. Honoríficus in Sanctis, mirábilis in majesticatibus, faciens prodigia. *P.* Tu es Deus. Dóminus sit. ñ. Et cum.

Antiphona. Trádidit in mortem animam suam, et cum infiquis deputátus est. *P.* Et ipse peccata multorum tulit: et iniquitátes nostras in se portávit. *ÿ*. Cantáte Dómino canticum novum: quia mirabilia fecit. *P.* Et ipse. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Et ipse.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Lauda. Ecce recordátus est Dóminus populi sui Allelúia, et misértus est hereditáti suæ. Allelúia. *P.* Et observabúntur dies isti summo stúdio, et gaudio magno. Allelúia, allelúia. *ÿ*. O Dómine salte nos fac: ó Dómine benè prosperáre. *P.* Et observabúntur. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Et observabúntur.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Lauda. Omnes benedicite Dóminum: et omnes conlaudáte majestátem ejus. *P.* Agito diem lætitiæ. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ*. Vox lætitiæ et salutis in tabernáculis justórum. *P.* Agite diem. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Agite diem.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Lauda. Vidi aquam egrediéntem de templo à latere dextro, Allelúia. *P.* Et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent: Allelúia, allelúia. *ÿ*. Dextera Dómini fecit virtútem: dextera Dómini exaltávit me. *P.* Et omnes. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Et omnes.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicatio.* Orémus. *fol.* 371.

Capitula. Ecce, Dómine, vésperum quarti diéi hujus officíi. ósis lumináribus frequentámus, in quo luminária

in firmamento cœli constituens, quasi in solidamento legis inflgens, quatuor videlicet Evangelistarum unâ te voce canentium corda illustrare dignatus es : quò te in quatuor mundi partes et mortem pro nobis gustasse, et à mortuis resurrexisse, unitis vòcibus nuntiarent : Te ergo petimus, teque rogâmus, ut in hujus vitæ obscuritate, ita resurrectionis tuæ in nobis præfulgeat grâtia, ut resurrecturi mereamur pertinere ad coronam.

Pater noster. Liberâti à malo. fol. 2.

Benedictio. Verus Dei Agnus, qui pro nobis est immolatus in cruce, ab omni nos conluviònis macula purget ; ñ. Amen. Et qui occisus ex infirmitate surrexit potenter, potentialiter devincat omnes libitus carnis vestræ ; ñ. Amen. Quique, devictâ morte, mortis devicit auctorem, devictis criminibus vestris, in se vos faciat vivere sinè fine. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Lauda. Christus pro nobis passus est, relinquens nobis exemplum, P. Ut sequamur vestigia ejus : Alleluia, alleluia. ÿ. Cântate Dòmino canticum novum : quia mirabilia fecit Dòminus. P. Ut sequamur. ÿ. Glòria, et honor. P. Ut sequamur.

Oratio. Christe, Dei Filius, quo moriente, optata mundo vita, salusque donata est ; dona nobis, in hoc resurrectionis tuæ festo copio. è lætari : ut qui tecum nos fuisse mortuos credimus, simul etiam tecum sine fine vivamus ; et qui mortem ultèrius in te dominari non credimus, à dominatu mortis perpètuæ liberemur. ñ. Amen. Per misericordiam.

In nòmine Dòmini.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormivi. Psalmus III. *Oratio.* Dòmine Jesu Christe. fol. 369.

Antiphona 1. Si mortui sumus cum Christo : credimus quia simul etiam vivemus cum illo : P. Scièntes, quòd Christus surgens à mortuis, jam non moritur, mors illi ultrâ non dominabitur. ÿ. Magnus Dòminus noster, et magna virtus ejus : et sapièntiæ ejus non est nùmerus. P. Scièntes. ÿ. Glòria, et honor. P. Scièntes.

Oratio. Christe, Dei Filius. *Quære retrò in Vesperis præcedentibus.*

Antiphona 2. Si resurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt querite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : P. Mortui enim estis, 378 et vita vestra abscondita est cum Christo. ÿ. Psallite Deo nostro in cithara, in cithara et voce psalmi. P. Mortui. ÿ. Glòria, et honor. P. Mortui.

Oratio. Tecum nos, Christe, jam per fidem consurrexistis exundanti hilaritate lætamur ; et ideo fac nos semper ea, quæ sursum sunt, querere : ut à flagitiorum nostròrum nequitia resurgentes, illuc, ubi tu in dextera Patris sedes, mereamur aliquando pervenire felices. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Dòminus sit. ñ. Et cum.

Antiphona 3. Christus resurgens à mortuis jam non moritur. P. Mors illi ultrâ non dominabitur. ÿ. Audite hæc omnes gentes : auribus percipite, qui habitatis orbem. P. Mors. ÿ. Glòria, et honor. P. Mors.

Oratio. Christe, qui resurgens à mortuis, jam non moreris ; concède, ut nulla in nobis ultèrius mors prævaleat criminis : ut qui resurrectionis tuæ mysterium fide promptissimâ veneramur, à nocibili mortis dominio liberemur. ñ. Amen.

Per misericordiam.

ñ. Tu es Deus qui facis mirabilia solus ; P. Et notam fecisti in pòpulis virtutem tuam. ÿ. Liberasti in brachio tuo pòpulum tuum, filios Israël, et Joseph. P. Et notam. ÿ. Glòria, et honor. P. Et notam.

Oratio. Tu es Deus, qui facis mirabilia solus : occurre animabus nostris optimus consolator : et indulgentiâli favore existe Redemptor : et qui nos acquisisti passioe voluntariâ, erue nos de læquea venantis invictâ potentiâ. ñ. Amen.

Per misericordiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Cântemus Dòmino : gloriòse enim honorificatus est, equum, et a ceusorem projecit in mare.

Canticum. Cântemus Dòmino. fol. 369.

Antiphona. In templo sancto gloriæ tuæ benedictus es Dòmine.

Canticum. Benedictus es Dòmine. fol. 6. Sono. Ego dormivi. fol. 370.

Lauda. Alleluia. Laudate Dòminum de cœlis : Alleluia, alleluia, alleluia. Psalmus CXLVIII.

Apocalypsis Joannis Apostoli (Cap. II).

ñ. Deo grâcias.

Angelo Thyatiræ Ecclesiæ scribe : Hæc dicit Filius Dei, qui habet oculos, ut flamma ignis, et pedes ejus similes aurichalco : Novi ópera tua, et charitatem, et fidem, et ministèrium, et patientiam tuam, et ópera tua novissima plura prioribus. Sed hæbeo adversum te : quia permittis mulierem Józabel, quæ se dicit prophètam, docere, et seducere servos meos, fornicari, et manducare de idolothytis. Et dedi illi tempus ut pœnitentiam ágeret : et non vult pœnitere à fornicatione sua. Ecce mitto eam in lectum : et qui moechatur cum ea, in tribulatione máxima, nisi pœnitentiam égerit ab óperibus suis : et filios ejus interficiam in mortem, et scient omnes Ecclesiæ, quia ego sum scrutans renes et corda : et dabo unicuique secundum ópera sua. Vobis autem dico, et cæteris, qui Thyatiræ estis : Quicumque non habent doctrinam hanc, et non cognoverunt altitudinem satanæ, quemadmodum dicunt, non mittam super vos aliud pondus : tamen, quod habetis, tenete donec veniam. Et qui vicerit, et qui custodierit usque in finem ópera mea, dabo illi potestatem super Gentes, et reget eas in virga férrea, et tamquam vas siguli confringentur, sicut et ego accépi à Patre meo :

et dabo illi stellam matutinam. Qui habet aurem, **A**udiat quid Spiritus dicat Ecclesiis. *ñ*. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicatio.* Orémus. *fol. 371.*

Capitula. Lúcidí exórtús diéi quinti primórdium contuéntes, in quo vivárum reptília animárum, et volatília tu, Deus noster, formáre dignátus es, te póscimus, téque rogámus, ut quos vivíficans renovásti Baptísmatis undá, nos resuscitádo à vitíis, pértrahas ad supérna; et qui te valdè ditúculò à mórtuis resurrexísse gaudémus, nos semper ad cœléstia evolásse resurrectiónis tuæ múnere gratulémur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Surrexit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Cantáte Dómino cánticum novum : quia mirabilia fecit. *P.* Per glóriam. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Benedictio. Verus Dei Agnus. *fol. 377.*

In nómine Dómini.

Ad Vesperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Et Oratio.* Laudant te Dómine. *fol. 371.*

Sono. Omnes gentes pláudite máribus : jubilate Deo. **379** *P.* In voce exultatiónis. Allelúia. *ÿ.* Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite. Quóniam rex omnis terræ Deus : psállite. *P.* In voce.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona. De manu mortis liberábo : de morte redímam illos. *P.* Ero mors tua ó mors ; ero morsus tuus, inférne. *ÿ.* Propter misérias inopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Pónam in salutári meo : fiduciáliter agam in eo. *P.* Ero mors tua. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Ero mors.

Dóminus s.t. *ñ*. Et cum.

Lauda. In mente habéte diem istum, in quo existis de Ægypto. *P.* Mensis novórum est iste : celebráte Pascha Dómino. Allelúia. *ÿ.* Súmite psallium, et date tympanum : psaltérium jocúndum cum cithara. *P.* Mensis novórum. *ÿ.* Glória et honor. *P.* Mensis novórum.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Vidi turbam Angelórum multórum in cœlo dicéntium voce magna : Dignus est qui occisus est Agnus accipere fortitúdinem, et glóriam, et honórem. Et omnes audívi dicéntes : Sedénti in throno, et Agno *P.* Benedictio, et hónor, et glória, et potéstas. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : et magnitúdinis ejus non est finis. *P.* Benedictio. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Benedictio.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicatio.* Orémus. *fol. 371.*

Capitula. Deus, qui in operatióne quinti diéi reptília animárum vivárum, homines scilicet renovátos per sacraméntum Baptísmatis, condidísti : et volatília cœli, ánimas videlicét Sanctórum ad supérna volántes manifestásti virtútum luce, formásti : præbe aui-

mabus nostris invíctum de tua resurrectióne solátium : ut per te renovátí resurgámus ad glóriam, per quem regenerátí sumus ad vitam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Grátia, quá vos per fidem Christo consepúltos esse gaudétis, mortíficet vos ab omni contagióne iniquitátis ; *ñ*. Amen. Et qui resurrectiónis illius gáudia toto dilatávit in mundo, sanctificatió-nem omnimodam exhibeat cordi vestro : *ñ*. Amen. Ut qui illum suscitávit à mórtuis, vos quoquè resuscitet ad glóriam æternæ remuneratiónis. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam. *P.* Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Cantáte Dómino cánticum novum : quia mirabilia fecit. *P.* Per Dóminum. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Per.

Oratio. Fac nos, Deus Pater, ita tibi fructificáre, ut ejus tantum simus, quem ex mórtuis suscitásti Christi scilicet Filii tui : quò, suscitádo nos tandem de vitíis ad virtútem, pervolre nos fácias ad æternam hereditátem. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Et Oratio.* Dómine Jesu Christe. *fol. 369.*

Antiphona 1. Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísma in mortem : ut quemámodum resurrexit Christus à mórtuis per glóriam Patris, *P.* Ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. *ÿ.* Ipse fecit nos, et non ipsi nos. Nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. *P.* Ita. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Ita.

Oratio. Christe, cui consepúlti sumus in mortem, ut resurgerémus tibi per fidem resurrectiónis tuæ ; lava nos à peccátis nostris in sânguine tuo : ut quos dudum mundásti aquá baptísmatis, indesinénter purífices indulgentiá pietátis. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Fructificémus Deo, ut simus ejus, *P.* Qui ex mórtuis resurrexit. *ÿ.* Dóminus regnávit, decórem induit : induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se. Etenim firmávit orbem terræ, qui non commovébitur. *L.* Qui. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Qui.

Oratio. Fac nos. *Quære retrò in Vesperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Christus Jesus secúndum tempus pro impiis mórtuus est, justus pro injústis : Ideò commendat charitátem suam in nobis, *P.* Ut justificáti in sânguine ejus, salví ab ira simus per ipsum. *ÿ.* Elóquia Dómini, elóquia casta : argéntum igne examinátum terræ, purgátum séptuplum. *P.* Ut justificáti. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Ut.

Oratio. Christe Deus noster, et Dómine, qui confirmásti nos mystério Crucis, et signásti mystério, poténtia tuæ resurrectiónis **380** dans pignus spíritús in córdibus nostris : fac nos ita, quæsumus re-

deampt'ónis nostræ dignitatem inculpabiliter custo-
dire; ut disrupto carnalis concupiscentiæ libitu, ita
primitiis spiritûs habentes, sequamur: ut gloriosa
resurrectiõnis tuæ potèntia, quæ nostro primùm præ-
cèssit in capite; in membris quoquæ et nunc per ef-
ficèntiam bonòrum òperum, et post per exsuscitatiõ-
nem glorificati còrporis impleatur. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

ñ. Quis Deus magnus sicut Deus noster? P. Tu es Deus, qui facis mirabilia magna solus. ÿ. Dómine in mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis. Deduxisti sicut oves pópulum tuum. P. Tu es Deus.

Oratio. Crédimus te, Dómine, indèbita pro nobis morte damnatum, et virtute propriâ suscitatum; et fideo profluente in lachrymarum exundatiõne depò-
scimus, ut qui te resurrexisse pro justificatiõne nos-
tra nunc crédimus, placabilem te ac mitem in judi-
cio sentiámus. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

In Lâudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Adjutor et protector factus est mihi Dóminus in salutem.

Canticum. Cantemus Dómino. *fol. 369.*

Oratio. Lætatur ecce Dómine, Hierúsalem fídelis in victóriam Crucis et potèntiam Salvatòris: fac ergo, ut diligèntes eam, in ejus pacem consistant; et recedentes ab ea, ad ejus amplèxum quandòque perveniant: ut ablato luctu, de resurrectiõnis æ-
tèrnæ gaudiis recreati, in ejus pace mereamur sine fine constitui. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedictus es Dómine.

Canticum. Benedictus es. *fol. 6. Sono. Ego dormivi. fol. 370.*

Lauda. Laudate Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudate Dóminum in excelsis. Allelúia, allelúia. *Psalms XLVIII.*

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. III).

ñ. Deo grátias.

Angelo Ecclésiæ Sardis scribe: Hæc dicit qui habet septem Spiritus Dei, et septem stellas: Scio òpera tua, quia nomen habes quod vivas, et mórtuus es. Esto vigilans, et confirma cætera, quæ moritúra erant. Non enim invénio òpera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe qualiter accèperis, et audieris, et serva, et pœnitèntiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam tanquam fur, et nescis quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómína in Sardis, qui non inquinavérunt vestimènta sua: et ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vicerit, sic vestiétur vestimèntis albis, et non delèbo nomen ejus de Libro vitæ, et confitèbor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus. Qui habet aures, audiat quid Spiritus dicat Ecclésiis. *ñ. Amen.*

Hymnus. Hic est dies. *Et Supplicatio.* Orémus. *fol. 371.*

Captula. Adest fúlgidum diéi sexti currículum, sextæ ætatis continens sacraméntum; In illo formá-

tus homo ex nihilo, in isto reparatus ex aliquo: in quo tu, Dei Filius, dum pro nobis inlèbitam suscepisti mortem, mortis devicisti auctorem; da ergo nobis, ut quos de manu tanti hostis tuo sanguine redemisti, non patiaris ætèrnis dolóribus cruciári: ut qui triúmphi resurrectiõnis tuæ, ea quæ sursùm sunt nos quærere præcipis, modificatiõne pietatis corda nostra mortifices à delictis.

Pater noster liberati à malo. *fol. 2.*

Dóminus sit. *ñ. Et cum.*

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fí-
dèlis, primogénitus mortuòrum, et princeps regum terræ: P. Ipse dilèxit nos, et lavit nos à peccatis nostris sanguine suo. Allelúia. *ÿ. Lápídem, quem reprobavérunt ædificantes, hic factus est in caput ánguli. P. Ipse. ÿ. Glória, et honor. P. Ipse.*

Benedictio. Grátia, qua vos. *fol. 379.*

In nómine Dómini nostri.

Ad Vesperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Et Oratio.* Laudant te Dómine. *fol. 371.*

Sono. Jubiláte Dómino omnis terra. *P. Cantate Deo: exultate, et psállite. Allelúia, allelúia. ñ. Psállite Deo nostro in cithara et voce psalmi: in tubis ductilibus, et voce tubæ còrnæ. Jubiláte in conspectu regis Dómini. L. Cantate Deo.*

Dóminus sit. *ñ. Et cum.*

Antiphona. Dóminus Deus patrum nostròrum suscitavit Filium suum Jesum, quem vos interenistis, *ÿ. Clamantes ante facièmm Pilati: Crucifige, crucifige. ñ. Notum fecit Dóminus salutàre suum: ante conspèctum gèntium revelavit justitiam suam, P. Clamantes. 381 ÿ. Glória, et honor. P. Clamantes.*

Dóminus sit. *ñ. Et cum.*

Lauda. Dicite in gèntibus: Dóminus regnavit à ligno. *P. Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovèbitur: Allelúia, Allelúia, Allelúia. ÿ. Lætèntur cœli, et exúltet terra, moveàtur mare, et plenitúdo ejus. P. Etenim.*

Dóminus sit. *ñ. Et cum.*

Lauda. Jocundare cœlum, et exúltate terra, Allelúia. Prorumpant montes jocunditatem, Allelúia. *P. Quia misértus est Dóminus plebis suæ, Allelúia, allelúia, allelúia. ÿ. Flúmina Judá prófluant aquas: distillábant montes dulcèdinem, et colles manábant lacte: quia fons de domo Dómini pródiit: Allelúia, allelúia. P. Quia. ñ. Glória, et honor. P. Quia.*

Hymnus. Hic est dies. *Et Supplicatio.* Orémus. *fol. 371.*

Captula. Deus, Dei Filius, qui hóminem, quem sexto die formásti ex nihilo, sextæ ætatis sæculi redemísti sanguine tuo: et qui tunc benè cõditus malè cécidit; nunc in mélius reformatus surrexit: da nobis, ut ita veraciter redemptiõnis nostræ mystèrium perpendámus, qualitèr in morte et resurrectiõne tuâ perènnitèr glorièmur: ut qui tẽpore salutis, mundo occurrèns, mortem nostram morièndo devicisti, ab ætèrna nos liberes damnatiõne judicii.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Deus, Dei Filius, qui patibulo pro impiis affixus est Crucis, suæ vos salvificet gloriâ passionis. *ñ.* Amen. Et qui mortem moriendo devicit, ipse à vobis omnes cruciatus avértat inférni: *ñ.* Amen. Ut in eo resurgátis ad glóriam, cujus nunc resurrecciónis suscipitis gáudia. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam. *P.* Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia, allelúia. *ñ.* Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabilia fecit. *P.* Per Dóminum. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Per Dóminum.

Orátio. Grátias ágimus tibi, Deus Pater, qui eripuísti nos de potestate tenebrarum, transférens in regnum Filii tui; da ergo, quæsumus nobis, ut quos per mortem revocávit ad vitam, per pietátem resuscitet ad gáudia sempitérna. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam. In nómine Dómini.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antífona. Ego dormivi. *Psalms* cclxix. *Et Orátio:* Dómine Jesu Christe. fol. 369.

Antífona 1. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam. *P.* Per Dóminum nostrum Jesum Christum. *ÿ.* Dicite in nationibus: Dóminus regnávít à ligno. Etenim firmávit orbem terræ, qui non commovébitur: judicábit pópulos in æquitáte. *P.* Per. *ÿ.* Glória. *P.* Per Dóminum.

Orátio. Quas tibi, Dómine, grátias reférre poterimus pro eo, quia nobis victóriam per effusiónem Filii tui sanguinis præstituísti? et ideò, quia defécium nostrum inspicias, supplementum tuæ pórrige pietátis: ut quicquid mens in conceptiõne laudis tuæ suggéret enarrándum, fidéli relatione os próferat ad æternitátis emolumentum. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 2. Grátia Dei data est nobis per inluminatiõnem Salvatoris nostri Jesu Christi. *P.* Qui destrúxit mortem, et inluminávit vitam. *ÿ.* Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Qui. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Qui.

Orátio. Grátias ágimus. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Antífona 3. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus noster, qui es, et qui eras, et qui ventúrus es Omnipotens. *ÿ.* Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, et usque ad nubes véritas tua. *P.* Qui es. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Qui es.

Orátio. Dómine Deus noster, qui es et qui eras et qui ventúrus es, grátias tibi creatúra à te cóndita referet, quia factum est regnum hujus mundi Dómini nostri Jesu Christi; quæsumus ergo, ut quos regnum ejus esse voluisti, ætérno eos consoléris in múnere. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Quàm magnificáta sunt *P.* Opera tua Dómine!

A ÿ. Omnia in sapiéntia fecísti: repléta est terra. *P.* Opera.

Orátio. Magnificáta sunt ópera tua Dómine, et humanæ intelligentiæ remotíssima: quorum nos visibilis pulchritúdo pulcherrimum ómnium próvocat ad conlaudándum Creatórem: Tu nos vero discretiónis imple spíritu: ut dùm tua mirámur ópera, te tuis **382** in opéribus laudet, magníficet intelligentia nostra. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antífona. Iste Deus meus.

Cánticum. Cantémus Dómino. fol. 369.

Ad Benedictus. Antífona. In templo sancto glóriæ tuæ benedictus es Dómine.

B Cánticum. Benedictus es Dómine. fol. 6. Sono. Ego dormivi. fol. 370.

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis: Allelúia, allelúia. Laudáte eum in excelsis. Allelúia, allelúia. *Psal.* cxxviii.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. iii).

ñ. Deo grátias.

Angelo Laodicæ Ecclesiæ scribe: Hæc dicit Testis fidélis, et verus, qui est principium creaturæ Dei. Scio ópera tua, quia neque frigidus es, neque cálidus: útinàm frigidus esses, aut cálidus: sed quia tepidus es, nec frigidus, nec cálidus, incipiam te evómere ex ore meo: quia dicis: Quòd dives sum, et locupletatus, et nullus égeo: et nescis quia tu es miser, et miserábilis, et pauper, et cæcus, et nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignitum probatum, ut salvus fias, et vestibus albis induaris, ut non appareat confusio nuditátis tuæ, et collyrio inunge oculos tuos ut videas. Ego quos amo, árguo, et castigo. *Æmulare* ergo, peniténtiam áge. Ecce sto ad ostium, et pulso: si quis audierit vocem meam, et aperuerit jánuam, introibo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum. Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut et ego vici, et sédeo cum patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclesiis. *ñ.* Amen.

Hymnus. Ille est dies, *Et supplicatio:* Orémus. fol. 371.

D Kyrie, elëison. ñ. Christe, elëison. Kyrie, elëison.

Capitula. Christe, Dei Filius, qui exórtum diéi séptimi in tua réquie consecrásti, cum ótium sábbati in sepúlchro positus complevísti; da réquiem cordi nostro beneplácitam tibi, ut ab opéribus nostris ita in te veracitèr quiescámus, ne in ótío sábbati peccatórum nostrórum onéribus adgravémur: ut qui te è sepúlchri quiète resurrexisse fidélitèr crédimus, è cælis item ad judicium veniétem mitíssimum sentiámus Piíssime.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam. *P.* Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Cantáte Dómino cánticum novum: quia

mirabilia fecit. *P.* Per Dóminum. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Per Dóminum.

Benedictio. Christus Dei Filius, qui in corpore nostræ mortalitatis sústulit obprobrium Crucis, ab omni vos cruciátu nocibili eripiat passionis. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam, etc.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiámus cum pace. *ñ.* Deo grátias.

SABBATO IN OCTAVAM PASCHÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Et Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Allelúia, Postquam resurrexit Dóminus Jesus Christus à mortuis, stans in médio discipulórum, locútus est diceus : *P.* Pax vobis : Ego sum, qui resurrexi à mórtuis. Allelúia. *ÿ.* Tunc aperuit illis sensum, ut intelligerent scriptúras, et dixit eis : Quóniam sic scriptum est : Nonne oportuit Christum pati, et resurgere à mórtuis? Allelúia. *P.* Pax.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Si resurrexistis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens. *P.* Mórtui enim estis : et vita vestra abscondita est cum Christo. *ñ.* Dómine salvos nos fac, ó Dómine bene prosperare : benedictus qui venit in nómi. e Dómini. Benedicimus vobis de domo Dómini : Deus Dóminus, et illúxit nobis. *P.* Mórtui. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Mórtui.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Lapidem, quem reprobavérunt ædificáns. hic factus est in caput ánguli. *P.* A Dómino factum est istud : et est mirábile in óculis nostris. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite. *P.* A Dómino. *ÿ.* Glória. *P.* A Dómino.

Hymnus.

Te centiès mille legiónum Angeli.
Concéntra plaudunt, et canóra júbilant,
Christe Jesu Alpha et Omega omnipotens,
Sepúltus olim, et vivens in sæcula,
Testis fidélis, et verum princípium.

Qui mundi hujus dejectisti principem,
383 Rédimens Orbem tuo almo Sanguine ;
Sanctus et verus Génitus Ingéniti,
Réserans clausum, et apértum obstruens,
Faciens nos Deo Regni Sacerdótium.

Tu verus Agnus solus sine mácula,
Qui dextram Patris conlocátus sólio,
Solutus egressus ab arce Domínica,
Et nilis Jáspidi, et Sárdino lápidi.
Iris per gyrum, smaragdus circuis.

Tu Dei pignus, hominisque Filius,
Septiès librum signátum signáculis
Sólvere signa dignus repértus es :
Agnus occisus septem pollens córnibus,
Septéno fulgens et lúmine flámmæo.

Et throno pródeunt fulgura, et tonitrua,

Septem ardéates ante thronum lámpades,
Septem ubique missi Dei Spiritus,
Septem stellæ micant Agni dextera,
Septem cui adstant candelábra áurea.

Sedéntes circùm quater seni Primátes,
Amicti cuncti níveis cycládibus,
Et laureáti diadémis áureis,
Áureas vehunt phálas arómatum,
Áureis psallunt módulis, et cítharis.

Stant ante Thronum nitet mare vitreum,
Bis bini fortes, idem animália :
Homo per genus, leo voce pérestrept
Juvénus ore promit Sacerdótium,
Petens ad astra more voláns áquilæ.

Quátuor formis senis alis singulis,
Ante et retrò cuncta plena óculis,
Vigiles semper dormiéndi néscii,
Vicissim Sanctus ter clamáns júgiter,
Illi, qui erat, est, et qui ventúrus est.

Gória Patri, laus, sapiéntia
Agnó sedénti supra Thronum in cœlis ;
Cum Patre regnat, et cum Sancto Spiritu,
Connéxa simul tribus una Déitas,
Per infínita sæculórum sæcula.

Amen.

Supplicátio. Orémus. *fol.* 371.

Capítula. Christe Dei Filius nostrárum réquies animárum, qui ótium sábbati requiescens in túmulo complexisti : ut in quo olim requieveras ab omni ópere faciéndò, in eo etiám requiesceres in sepúlchro, hunc nobis veracítèr sanctificans diem, cujus vespérum in prima nobis sábbati, quæ et octáva dies est, lucéscit : ut, qui dixeras de ténebris lumen splendescere, manifesté à mortuis resurgens apparéres in carne ; dirige cursum vitæ nostræ in viam sanctificatiónis omnimodæ, qualítèr ita in his septem diébus, quibus mundus iste perágitur, et in quibus quotidie nobis Agnus occiditur, et Pascha quotidie celebrátur, salubrióri vitæ currículo conversémur : ut absque fermento malitiæ verum Pascha mereámur quotidie celebrare : et ita ab ómnibus opéribus nostris in hoc die sanctificatióne tibi plácitá quiescámus, ut octávi illius æterni diéi resurrectiónia glóriá consolémur, quia te præcipiente orámus :

Pater noster. Liberáti à malo. *Require fólio* 2.

Benedictio. Christus, Dei Filius, qui in hoc die mórtuus requiévít in túmulo, det optátam réquiem cordi vestro ; *ñ.* Amen. Tribuátque vobis cessare ab omni ópere criminis, qui in sepúlchro pósitus sústulit obprobrium Crucis : *ñ.* Amen. Ut optábila vobis resurrectiónia ejus gáudium, et hic devótus efficiat, et in futúro de múnere æternitátis sustóllat. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam

Lauda. Appáruit Jesus jánuis clausis discipulis suis ; quòd esset Dóminus, unus non crédidit ex eis Thomas. *P.* Mitte manum tuam in fixúras clavórum meórum, et esto jam fidélis. Dóminus meus, et Deus meus. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Sit nomen D-

mini benedictum, amodò, et usque in ætèrnum. **A** nos tuæ scièntiæ lumen : ut qui paschália festa nunc venerántèr excélimus, in regno tuo cum electis tuis, et cum exercitibus Angelòrum decantémus gloriòso nómimi tuo. — Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DOMINICA IN OCTAVAS PASCHÆ.

Ad Matutinum.

Antífona. Ego dormivi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe. fol. 369.

Antífona 1. Livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos sicut oves errabámus : et Dóminus pósuit in eo iniquitátes ómnium nostròrum : tráditus est, *P.* Quia ipse vóluit, et non apéruit os suum. *ÿ.* Omnes gentes pláudite mánibus : jubilate Deo in voce exultatiónis. *P.* Quia. *ÿ.* Glória, et honor. **B** *P.* Quia.

Orátio. Omnipotens Deus Pater, qui nos Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui pretiòso sángine redemísti, non patiáris in te credèntes ætèrni supplicii bátrathro demérgi : ut per eum confessiòne nostròrum críminum ad te mereámur admítteri, in quo iniquitátes ómnium nostròrum posuísti : ut ejus, ejus, livóre sanáti sumus, indesinènti præsidio protegámur. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 2. Justè júdicans peccáta nostra **384** portávit córpore suo super lignum; *P.* Ut à malis separáti, cum justitia vivámus. *ÿ.* Jubilate Dómino omnis terra : servite Dómino in lætítia. *P.* Ut à malis. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Ut à malis.

Orátio. Justè quidem, Dómine, júdicans peccáta nostra in córpore tuo super lignum portásti, cùm diábolom non potesiáte, sed justitiá devicísti : ut qui per débitam mortem nostram servitúti ejus subjugáti erámus, per indébitam mortem tuam ad libertátis grátiam redeámus; fac nos ergo, ut in te semper liberi esse possimus, quálièr tecum et hic, et in ætèrnum sinè fine vivámus. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 3. Vulnerátus est propter iniquitátes nostras, et adritus est propter scélera nostra : *P.* Disciplina pacis nostræ in eo, livóre ejus sanáti sumus. *ÿ.* Veníte, et vidète ópera Dómini, quæ pósuit proflégia super terram. *P.* Disciplina. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Disciplina.

Orátio. Christe, Dei Filius, qui voluntáriè pro nobis carnem subjiciens morti, disciplina factus es nostræ pacis; fac nos tuis subjéctos existere disciplinis : ut qui livóre sanáti sumus, voluntátis tuæ semper judicio obsequámur. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Vicit leo de tribu Juda, radix David, aperte librum, et sólvete signa ejus; et cum eo exercitus Angelòrum clamántium, et dicéntium : *P.* Laus, et honor, et potéstas Deo nostro. *ÿ.* Vidi in cælo turbam magnam, quam dinumeráre nullus póterat : et clamábant voce magná, dicéntes : *P.* Laus et honor.

Orátio. Leo de tribu Juda, radix David áperi in

nos tuæ scièntiæ lumen : ut qui paschália festa nunc venerántèr excélimus, in regno tuo cum electis tuis, et cum exercitibus Angelòrum decantémus gloriòso nómimi tuo. — Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. *Antífona.* Cantémus Dómino : gloriòsè enim honorificátus est.

Cánticum. Cantémus Dómino. fol. 369.

Ad Benedictus. *Antífona.* Tibi soli Deo honor, et glória.

Cánticum. Benedictus es Dómine. fol. 6. Sono. Ego dormivi. fol. 370.

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis : Allelúia, allelúia. Laudáte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. v).

ñ. Deo grátias.

Ego Joánnes fui in spiritu, et vidi in dextera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magná : Quis est dignus aperire librum, et sólvete signácula ejus? Et nemo póterat, in cælo, neque in terra, neque subtus terram, aperire librum, neque respícere illum. Ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperire librum, nec vidère eum. Et unus de seniòribus dicit mihi : Ne fléveris : ecce vicit Iero de tribu Judá, radix David aperire librum, et septem signácula ejus. Et vidi : et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniòrum, agnum stántem quasi occisum, habéntem còrnua septem, et óculos septem : qui sunt septem spiritus Dei missi per orbem terrárum. Et venit, et accépit librum de dextera sedéntis in throno. Et cùm aperisset librum, quátuor animália, et viginti quátuor seniòres cecidérunt coram agno, habéntes singuli citharas, et páteras áureas, et phialas áureas plenas odoreméntòrum, quæ sunt oratiónes sanctòrum : et cantábant cánticum novum, dicéntes : Dignus es accipere librum, et aperire signácula ejus : quóniam occisus es, et redemísti nos Deo in sángine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne : et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdotes : et regnábunt super terram. Et vidi, et audivi vocem Angelòrum multòrum in circúitu throni, et animálium, et seniòrum : et erat númerus eòrum millia millium, dicéntium voce magná : Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiònem. Et omnem creatúram, quæ in cælo est, et super terram, et quæ sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo : omnes audivi dicéntes : Sedénti in **385** throno, et Agno, benedictio, et honor, et glória, et potéstas Deo nostro in sæcula sæculòrum. *ñ.* Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicatio.* Orémus. fol. 371.

Capítula. Decúrso, Christe Dómine, Paschális solemnitátis officio, et tuæ resurrectiònis gáudio cou-

summâto, quo verum lumen mundo de ténébris A
effulsisti, quo cæcis méntibus coruscâsti: adorâmus,
ecce et prostérnimur ante te Deum, qui véteris fer-
ménti malitiam ázymis sinceritâtis et veritâtis ex-
clúdens, omnem corruptiônem adulterinæ commix-
tiónis intrâ puritâtem ac simplicitâtem fidei non
relinquis, sed azymórum diem nobis ipsis absque
humáni sémis fermento ázymos dedicâsti: pétim-
us, ut pública fidei vota árbitèr devotiónis aspi-
cias: ut completum passiónis ac resurrectiónis tuæ
cultum pius propitiâtor inténdas; et quóniam per
te grátia et veritas facta est, veritatè tuâ instruas ad
intelléctum, quos grátia perdáxit ad cultum.

Pater noster. Liberâti à malo. fol. 2.

Lauda. Appáruit jánuis clausis. *Benedictio* Chri-
stus Dei Filius. fol. 383.

In nómine Dómini.

Exeunte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te. fol. 371.

Orátio. Te in excélsis, Dómine, laudent omnes
Angeli ac virtútes: tibi de terra det laudem omne,
quod à te auctóre sumit originem: et qui supernó-
rum conlaudâris officiis, terréstrium semper de-
lectéris obséquis. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Postquam resurrexistis. fol. 382.

Antiphona. Hæc est dies, quam fecit Dóminus:
P. Exsultémus, et epulémur in ea. †. O Dómine
salvos nos fac, ó Dómine bene prosperâre. P. Ex-
sultémus. †. Glória, et honor. P. Exsultémus.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Lauda. Celebrâbitis diem istum legitimum Dómi-
no; Allelúia. P. Et filii vestri usque in ætérnum.
Allelúia, allelúia, allelúia. †. Exsultâte Deo adjutori
nostro: jubilatè Deo Jacob. P. Et filii. †. Glória,
et honor. P. Et filii.

Hymnus.

Psallat altitúdo cœli,
Psallant omnes Angeli,
Quicquid est virtútis usquàm
Psallat in laudem Dei:
Nulla linguârum siléscat
Vox; sed omnis cónsonet.

Da puer plectrum, choréis
Ut canam flúlibus
Dulce carmen, et melódum,
Gesta Christi insignia,
Hunc canoëna nostra solum
Pangat, hunc laudet lyra.

Christus est, quem rex sacérdos
Adfuturum prótinus
Infulâtus concinēbat
Voce, chordâ, et tympano,
Spirítum cœlo fluéntem
Per medúllas háuriens.

Facta nos, et jam probâta
Pángimus miracula.
Testis est orbis; nec ipsa
Terra quod vidit, negat;

Cóminus Deum docéndis
Próditum mortalibus.

Corde natus ex Paréntis
Ante mundi exórdium,
Alpha, et Ω cognominâtus;
Ipse fons, et clâusula
Omnium, quæ sunt, fuérunt
Quæque pôst futúra sunt.

Ipse jussit, et creâta:
Dixit ipse, et facta sunt:
Terra, cœlum, fossa ponti,
Trina rerum máchina,
Quæque in his vigent sub alto
Solis, et lunæ globo;

Córpore formam cadúci,
Membra morti obnoxia
Induit, ne gens periret
Primo plusti ex gérmine,
Mérserat quem lex profúndo
Noxiâlis tártaro.

O beâtus ortus ille,
Virgo cum Puérpera
Edidit nostram salútem,
Fœta Sancto Spirítu;
Et puer Redemptor orbis
Os sacrátum prótulit.

Glória et honor Deo
Usquequæque altíssimo,
Unâ Patrî, Filióque,
Inclúto Paráclito;
Cui laus, et potéstas
Per ætérna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus. fol. 371.

Capitula, et *Benedictio*, quæ dicénda sunt **386** per
omnes Dominicos usque ad *Ascensionem* Dómini.

In exeunte Véspera.

Capitula. Deus, cujus unum. *Benedictio*. Christus
Dóminus, qui diem. fol. 372. *Lauda*. Appáruit jánuis
clausis. fol. 383.

Orátio. Leo de tribu Juda. fol. 384.

IN TERTIO DOMINICO POST PASCHA.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. Orátio. Laudant
D te Dómine. fol. 371.

Sono. Dóminus Jesus Christus surrexit à mortuis
tértiâ die, P. Et vivit ex virtúte Dei. Allelúia.
†. Salvátor noster resúrgens à mórtuis turbávit
mortem, et inluminávit nos vitæ æternitatè. P. Et
vivit.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Antiphona. Deus qui dives est in misericórdiis,
propter nímiâ charitatè suâ diléxit nos; P. Et
cum essémus mórtui peccáto, convivificávit nos
Christus, cujus grátia salvâti sumus. †. Quóniam
quis in núbibus æquâbitur Dómino? aut quis similis
erit Dómino inter filios Dei? P. Et cum. †. Glória,
et honor. P. Et cum.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Lauda. Platæ tuæ Hierusalem sternentur auro A omnem terram. ⁊ . Dóminus regnâvit, exsultet terra: mundo: Allelúia. *P.* Et cantâbitur in te canticum lætitiæ, Allelúia; Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicétur: Allelúia, allelúia, allelúia. ⁊ . *Lauda.* Hierusalem Dóminus: conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et cantâbitur. ⁊ . Glória, et honor. *P.* Et cantâbitur.

Hymnus. Te centiès mille. fol. 382. *Supplicatio.* Orémus. fol. 371.

Capitula. Christe Dei Filius.

Benedictio. Christe Dei Filius. fol. 385.

Lauda. Sapientia Dei super lapides pretiosos est, Allelúia; habitatio ejus in vasa áurea, Allelúia; *P.* Prudentia sua de thesauro invisibili procedit, Allelúia, allelúia, allelúia. ⁊ . Exténdens cœlos sicut pellem: qui tegit in aquis superiora ejus. *P.* Prudentia. ⁊ . Glória, et honor. *P.* Prudentia.

Oratio. Rex magne et terribilis Dómine, tibi in ómnibus Géntibus vera jubilet fides; et præsta, ut non solùm voce, sed et mente tibi psallámus, qui es Rex noster: ut tecum sinè fine vivámus. R̄ . Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antífona. Ego dormivi. *Psalmus* III.

Oratio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.

Oratio. 1. Cantáte Dómino canticum novum: benè psállite ei in jubilatione. *P.* Quia rectus est sermo Dómini, et ómnia ópera ejus in fide. ⁊ . Consultémini Dómino in cithara: in psalterio decem chordarum psállite ei. *P.* Quia. ⁊ . Glória, et honor. *P.* Quia.

Oratio. Cantémus tibi Dómine canticum novum: quia rectus est sermo tuus, et ópera tua fidélia: ut qui cœlorum regna in prophætæ jubilatione, et Evangelicæ tubæ clangóre conscéndere facis; illuc nos attrahas, quò ipse præcédís. R̄ . Amen.

Per.

Antífona 2. Elégit nos hereditatem sibi rex omnis terræ Deus. *P.* Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. ⁊ . Omnes gentes pláudite manibus: jubilate Deo in voce exsultationis. *P.* Psállite. ⁊ . Glória, et honor. *P.* Psállite.

Oratio. Rex magne, et terribilis. *Quære retrò in Vesperis præcedéntibus.*

Antífona 3. Jubilate Deo omnis terra: *P.* Cantate, et exsultate, et psállite. ⁊ . Cantate Dómino canticum novum: quia mirabilia fecit. *P.* Cantate. ⁊ . Glória, et honor. *P.* Cantate.

Oratio. Jubilet te, Dómine, omnis terra; psallum cantet, exsultet, psallat nómini tuo; cujus nomen est admirabile, et præclárum: Concède ergo Ecclesiæ tuæ précibus, ut quos in fide vocas, in tentatione non deseras: et qui tibi jubillum pèrsonant laudis in sæculum, præmium mereántur æternæ beatitudinis in futurum. R̄ . Amen.

Per misericórdiam.

R̄ . Regnâvit Dóminus omnis terræ: et inhabitâbitur univérsa terra. *P.* Ut paradísus circumcinges

læténtur insulæ multæ. *P.* Ut paradísus.

387 *Oratio.* Mirabilia sunt testimónia tua, Dómine Deus; quibus Unigénitus Filius tuus regnat univérse terræ: præsta ergo nobis, ut qui revelatâ facie glóriam ejus speculámur, à dextris ejus in judicio conlocémur. R̄ . Amen.

Per.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antífona.* Adjátor et protector mihi fuit Dóminus in salutem: hic Deus meus, et honorabo eum: Deus Patris mei, et exaltabo eum.

Canticum. Cantémus Dómino. fol. 369.

Ad Benedictum. *Antífona.* Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potestas in sæcula sæculórum.

Canticum. Benedictus es Dómine. fol. 6.

Sono. Ego dormivi. fol. 370.

Lauda. Laudate Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Laudate eum in excelsis, Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. III).

R̄ . Deo grátias.

Angelo Philadélphiæ Ecclesiæ scribe: Hæc dicit Sanctus, et Verus, qui habet clavem David: qui áperit, et nemo claudit: et claudit, et nemo áperit: Scio ópera tua, et dedi coram te ostium apertum, quod nemo potest claudere: quia módicam habes virtutem, et servasti verbum meum, et non negasti nomen meum. Ecce dabo de synagoga sátanæ, qui dicunt se judæos esse, et non sunt, sed mentiántur: Ecce faciam illos, ut véniant, et adórent ante pedes tuos: et scient quia ego diléxi te: quoniam servasti verbum patientiæ meæ et ego te servabo ab hora tentationis, quæ ventúra est in orbem univérsam tentare habitantes in terra. Vénio citò: tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam. Qui vicerit, faciam illum columpnam in templo Dei mei, et foras non egrediétur ampliùs: et scribam super illum nomen Dei mei, et nomen civitatis Dei mei novæ Hierusalem, quæ descendit de cœlo à Deo meo, et nomen meum novum. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis. R̄ . Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicatio.* Orémus. *Capitula.* Christe Dei Filius, qui venerabilis fol. 371. *Lauda.* Sapientia Dei super lapidem. folio 385. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui ascéndit patibulum. fol. 386.

In nómine Dómini.

Exeúnte Vespera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Oratio.* Laudant te Dómine. fol. 371. *Sono.* Dóminus Jesus Christus. fol. 373.

Antífona. Fecit cœlos Dóminus in virtute sua. *P.* Etenim corréxit orbem terræ, quæ non commovebitur. ⁊ . Læténtur cœli, et exsultet terra, moveatur mare, et plenitúdo ejus. *P.* Etenim. ⁊ . Glória, et honor. *P.* Etenim.

Dóminus sit. R̄ . Et cum.

Lauda. Sanctam Hierusalem novam vidi descen-

déntem de cœlo. *P.* Et audivi vocem dicentium : **A** et benedicite nomen ejus : *ÿ*. Bonè nuntiâte de die
Allelûia, allelûia. *ÿ*. Lauda Hierúsalem Dóminum :
conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et audivi. *ÿ*. Glória,
et honor. *P.* Et audivi.

Hymnus. Psallat altitúdo cœli. *fol.* 385. *Supplicá-*
tio. Orémus. *Capitula.* Deus, cujus unum hunc. *Be-*
neditio. Christus Dóminus, qui diem istum Resur-
rectiónis. *fol.* 371. *Lauda.* Sapiéntia Dei. *Orátio.*
Rex magne. *fol.* 386.

IN QUARTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Laudáverunt. *Orátio.* Laudant te. *fol.* 371.

Sono. Venite, et videte : Angelus quómódò revól-
vit lápidem ; *P.* Milites custodiéntes Sanctum. Alle-
lûia, allelûia ; *ÿ*. Mulieres lachrymántes, Salvatórem
quæréntes. Mariæ Angelus dixit : Non est híc : sur-
rêxit enim Dóminus. *P.* Milites.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Regnâvit Dóminus Deus noster Omní-
potens, gaud ámus, et exultémus. *P.* Quia venérunt
vota agni, quæ sunt justificatiónes sanctórum. *ÿ*.
Omnes gentes pláudite máribus : jubilate Deo in voce
exultatiónis. *P.* Quia. *ÿ*. Glória, et honor. *P.*
Quia.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Cantâte Deo Allelûia : Deo nostro *P.* Cãn-
ticum novum, cantâte : Allelûia, allelûia, allelûia.
ÿ. Laudâte púeri Dóminum : laudâte nomen Dó-
mini. *P.* Cánticum. **388** *ÿ*. Glória, et honor. *P.*
Cánticum.

Hymnus. Te cén-tiès mille. *Supplicá-tio.* Orémus. **C**
fol. 371. *Capitula.* Christe, Dei Filius, nostrárum.
Benedictio. Christe, Dei Filius, qui in hoc die. *fol.* 383.

Lauda. Gaudébat pópulus Israël Allelûia, et uni-
vérsa multitúdo Jacob colébant Dóminum legitímè ;
P. Et David cum cantóribus cithará repercutiébat in
domo Dómini : et laudem Dómino dicébat : Alle-
lûia, allelûia, allelûia. *ÿ*. Non permisit hóminem
nocère eis : sed corripuit pro eis reges. *P.* Et David.
ÿ. Glória, et honor Patri. *P.* Et David.

Orátio. Admirábilis Dómine, tuum nomen laudá-
bile est in univérsis finibus terræ : Præsta ergo nobis
vanam mundi celsitudinem declinâre : ut ex ore nos-
tro tua perficiátur laudátio, et veræ fidei nutrímén-
tis crescat in nos sciéntiæ plenitúdo. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormivi. *Psalmus* 5. *Orátio.* Dó-
mine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antiphona 1. Dómine Deus noster, quàm admirá-
bile est nomen tuum. *P.* In univérsa terra ! *ÿ*. Quó-
niam elevâta est magnificéntia tua super cœlos. *P.*
In univérsa terra. *ÿ*. Glória, et. *P.* In univérsa
terra.

Orátio. Admirábilis Dómine, tuum. In Vesperis
præcedéntibus.

Antiphona 2. Cantâte Dómino cánticum novum :
cantâte Dómino omnis terra. *P.* Cantâte Dómino,

et benedicite nomen ejus : *ÿ*. Bonè nuntiâte de die
ia diem salutâre Dómini. *P.* Cantâte. *ÿ*. Glória, et
honor. *P.* Cantâte.

Orátio. Cantet tibi, Dómine, omnis terra cánticum
novum ; quia redemisti per sânguinem Filii tui Dó-
mini nostri Jesu Christi omnem mundum : ut qui in
mortem ejus consepúlti sumus, infínitâ cum eo læ-
titiâ exultémus. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Quàm magnificâta sunt ópera tua
Dómine ! *P.* Omnia in sapiéntia fecisti : replêta est
terra creatúrâ tuâ. *ÿ*. Hoc mare magnum, et spa-
tium : illic reptilia, quorum non est númerus.
Animália pusilla, et magna. *P.* Omnia in sapiéntia.
ÿ. Glória, et honor. *P.* Omnia.

Orátio. Quàm magnificâta sunt ópera tua Dómine !
omnia in sapiéntia fecisti : reple tamen nos directi-
onis spiritu : ut dùm tua mirámur ópera, te tuis in
opéribus laudet intelligéntia nostra. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Ego sum Deus, et non mutor. Convertimini ad
me pópulus meus : testor enim vos, quóniam non
est álius Deus præter me. Ego feci terram, et hómi-
nem super eam : ego firmâvi cœlos ; *P.* Et omnes
stellar lucère mandâvi. *ÿ*. Ego primogénitus exivi
ante omnem creatúram : Ego feci in cœlis ut orirê-
tur lumen. *P.* Et urnes.

Orátio. Dómine Jesu Christe, verus Deus verúsque
homo ; qui non mutâris, sed es sanctus in ómnibus
opéribus tuis ; incredulitâtem à nobis dúbix mentis
averte : et cor nostrum grâtiæ tuæ munéribus reple :
ut tu, Deus verus credâris et cognoscâris ; qui Sal-
vâtor ómnium, miraculis et virtútibus approbâris.
ñ. Amen.

Per.

In Laudibus.

Ad Cánticum. *Antiphona.* Dóminus cónterens bella,
Dóminus nomen est ei. Currus Pharaónis et exérci-
tum ejus projéctit in mare.

Cánticum. Cantémus Dómino.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Tibi soli Deo. *Sono.*
Ego dormivi. *fol.* 370.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. xiv).

ñ. Deo grâcias.

Ego Joánnes sui in spiritu, et vidi : et ecce Agnus
D stabat supra montem Sion, et cum illo centum qua-
draginta quâtuor millia habéntes nomen ejus, et no-
men Patris ejus scriptum in fróntibus suis. Et au-
divi vocem de cœlo, tamquam vocem aquârum mul-
târum, **389** et tamquam vocem tonitruï magni : et
vocem, quam audivi, sicut citharædórum citharizân-
tium in citharis suis. Et cantábant quasi cánticum
novum ante sedem, et ante quâtuor animália, et se-
nióres : et nemo póterat dicere cánticum, nisi illa
centum quadraginta quâtuor millia, qui empti erant
de terra. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coin-
quinâti : Virgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum
quocúmque abierit. Hi empti sunt ex homínibus
primitiæ Deo, et Agno, et in ore ipsórum non est in-

véntum mendáclum : sine mácula enim sunt. Et vidi áterum Angelum volántem per médium cœlum habéntem Evangélium ætérnum, ut evangelizáret sedéntibus super terram, et super omnem gentem, et tribum, et pópulum, et linguam : dicens magná voce : Timéte Dóminum, et date illi honórem, quia venit hora iudicij ejus : et adoráte eum, qui fecit cœlum, et terram, mare, et fontes aquárum. *ñ*. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicatio.* Orémus. *Capitula.* Christe Dei Filius, qui venerabilis diei hujus. *fol. 371. Lauda.* Gaudébat pópulus Israël. *Requite folio 388. Benedictio.* Christus Dóminus, qui diem istum. *fol. 372.*

In nómine Dómini, etc.

Excúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt. *Oratio.* Laudant te Dómine. *fol. 371. Sono.* Venite, et vidéte. *Requite fol. 375.*

Antiphona. Tu es rex regum, cui Deus cœli regnum forte, *P.* Et potens, et honorátum dedit. *ñ*. Dómine Deus virtútum converté nos : et osténde fáciem tuam : et salvi érimus. *P.* Et potens. *ñ*. Glória, et honor, etc. *P.* Et potens.

Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.

Lauda. Cantáte Dómino cánticum novum Allelúia : quia mirabilia fecit Dóminus. Liberávit nos dextera ejus, et bráchium sanctum ejus. Allelúia. *ñ*. Notum fecit Dóminus salutáre suum : ante conspéctum géntium revelávit justitiam suam. *P.* Liberávit nos. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Liberávit nos.

Hymnus. Psallat altitúdo cœli. *Requite folio 385. C. Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *fol. 385. Preces, ut suprâ. Capitula.* Deus, cujus hunc ex ómnibus dúximus diem. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui diem istum resurrectionis. *Quere fol. 372.*

Lauda. Omne donum óptimum de cœlo véniet. Allelúia, *P.* Descéndens à patre lúminum. Allelúia, allelúia, allelúia. *ñ*. Psállite Deo nostro in cithara, in cithara et voce psalmi. *P.* Descéndens. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Descéndens.

Oratio. Admirábilis Dómine, tuum nomen. *folio 388.*

IN QUINTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Oratio.* Laudant te Dómine. *fol. 371.*

Sono. Quis Deus magnus sicut Deus noster? *P.* Tu es Deus qui facis mirabilia solus. Allelúia, allelúia, allelúia. — Honoríficus in Sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodigia. *ñ*. Tu es.

Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Allelúia, Rigans Deus montes de superioribus : de fructu óperum tuórum satiábitur terra. *P.* Produécens scœnum pecóribus, et herbam servitúti hóminum. *ñ*. Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine! Omnia in sapiéntia fecisti : repléta est terra creaturá tuá. *P.* Produécens. *ñ*. Glória, *P.* Produécens.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Vidi, et audivi voces Angelórum multórum in circúitu throni, stántes in conspéctu Agni. Quátuor animálium, et seniórurum voces. *P.* Cum fragóre magno resonábant, Allelúia. *ñ*. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Cum fragóre. *ñ*. Glória. *P.* Cum fragóre.

Hymnus. Te céntiès mille. *fol. 382. Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *Capitula.* Christe, Dei Filius, nostrárum réquies. *Benedictio.* Christus Dei Filius, qui in hoc die. *fol. 383.*

Lauda. Sapiéntia à Dómino Deo est Allelúia, *P.* Et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Allelúia, allelúia. *ñ*. Notum fecit Dóminus salutáre suum : ante conspéctum géntium revelávit justitiam suam. *B. P.* Et cum illo. **390** *ñ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et cum.

Oratio. Christe, Dei Filius, qui occisus Agnus resúrgis in glória, et habens potestátem humanam, illumináre dignátus es terram, quò passióis et resurrectionis tuæ plúvius inrigáta, te solum sequerétur ad vitam, quæ se olim mortis eliserat in vulnam ; nostris, quæsumus, précibus favens, da nobis et resurgéndi cópiam in opéribus bonis, et moriéndi efflicáciam in opéribus pravitátis. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Ad Matutnum.

Antiphona. Ego dormivi. *Psalmus iii. Oratio.* Dómine Jesu Christe. *Quere fol. 369.*

Antiphona 1. Vidi Agnum quasi occisum in médio seniórurum : et cantábant cánticum novum, dicétes : *P.* Dignus es accipere librum, et sólvete signácula ejus, quia redemisti mundum. *ñ*. Minuisti eum paulò minus ab Angelis, glória, et honóre coronásti eum. *P.* Dignus es. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Dignus es.

Oratio. Christe Dei Filius, qui occisus. *Requite in Vésperis istus Domínici.*

Antiphona 2. Fecit Dóminus luminária magna solus : Solem in potestáte diei ; *P.* Lunam autem, et stellas in potestáte noctis. *ñ*. Laudáte nomen Dómini : laudáte servi Dómini. *P.* Lunam autem. *ñ*. Glória, et honor Patri. *P.* Lunam.

Oratio. Dómine, qui fecisti luminária magna solus ; in sapiéntia lunam et stellas in potestátem noctis ; educ nos de jugo nequitiæ spirituális in manu forti et bráchio exténso : ac disseca quæcúmque cursu in nostro opponúntur obstácula : quia tu es Dóminus dominántium, custósque nostrárum manens animárum. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Magna ópera Dómini : exquisita *P.* In omnes voluntátes ejus. *ñ*. Memóriam fecit mirabilium suórum, miséricors, et miserátor Dóminus : *P.* In omnes. *ñ*. Glória, etc. *P.* In omnes.

Oratio. Magna ópera tua, Dómine, exquisita in omnes voluntátes tuas : Da nobis fámulis tuis, ut jùm óperum tuórum magnitúdinem admirámur, ma-

gnificentiã Conditõris debita confessione laudamus; tuãque mandata fidelia timorata sapiëntia exquiramus; atque perfectum intelligentiã decus, timoris obedientia faciãmus. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

ñ. Ego sum Dominus Deus vester, et non est præter me Salvator alius: Audiãrunt Insulæ, et timuerunt extrema terræ. *P*. Audi Israël puer meus, Jacob elicie meus, semen Abraham amici mei. *ÿ*. Ego sum primus, et ego novissimus. Manus quoque mea fundavit terram, et dextera mea mensa est cælos. *P*. Audi Israël.

Oratio. Tu es Domine Deus, et non est alius præter te: nec tamen ipse concluderis, quem extrema terræ agnovãrunt, dum à te fidei vocatiõne pertracta sunt: da ergo nobis, ut ita in te radicemur, ut cultu justitiæ, et operum dignitate æternam mereamur pervenire ad requiem. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Gubernasti justitiã tuã Domine, pòpulum tuum hunc, quem liberasti.

Canticum. Cantemus Domino: gloriõsè. *Quære fol. 369.*

Oratio. Glorificetur dextera tua Domine; quæ inimicos animæ nostræ vitæque confringat; et per multitudinem majestatis tuæ adhuc cõterat: et ter nos constructores cogitationum malãrum sermonumque et operum dimergat. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo honor. *Canticum.* Benedictus Dominus Deus patrum. *fol. 6.* *Sono:* Ego dormivi, et requievi. *Require fol. 370.*

391 *Lauda.* Laudate Dominum de cælis Allelûia, allelûia: laudate eum in excelsis. Allelûia. *Psalms CXLVIII.*

Apocalypsis Joannis Apostoli (Cap. XIX).

ñ. Deo grãtias.

Ego Joãnes fui in sp̃ritu, et vidi cælum apertum, et ecce equus albus, et qui sedebat super eum, vocatur Fidelis, et Verax, et in justitiã iudicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in capite ejus diademata multa, habens nomen scriptum quod nemo novit nisi ipse. Et vestitus erat veste aspersã sanguine: et vocatur nomen ejus, VERBUM DEI. Et exercitus qui sunt in cælo, sequẽbantur eum in equis albis, vestiti byssino albo mundo. Et de ore ipsius procedit gladius acutus: ut ipso percussat Gentes. Et reget eas in virga ferrea: et ipse calcet torcular vini furoris iræ Dei omnipotentis. Et habet in vestimento, et in femore suo scriptum: Rex regum, et Dominus dominiãntium. *ñ*. Amen.

Hymnus. Illic est dies verus Dei. *Capitula.* Christe Dei Filius, qui venerabilis diẽ hujus excursus. *Require fol. 371.* *Lauda.* Sapiëntia à Domino Deo est. *Require folio 389.* *Benedictio.* Christus Dominus, qui diem Resurrectiõnis. *fol. 372.*

PATROL. LXXXVI.

Exeunte Vespera.

Lauda. Laudaverunt te Domine. *Oratio.* Laudant te Domine. *Require fol. 371.* *Sono.* Quis Deus magnus. *fol. 389.*

Antiphona. Sit Glõria Domini in sæculum sæculi: *P*. Lætabitur Dominus in operibus suis: *ÿ*. Qui respicit terram, et facit eam tremere: qui tangit montes, et fumigabunt. *P*. Lætabitur. *ÿ*. Glõria, et honor Patri. *P*. Lætabitur.

Dominus sit semper. *ñ*. Et cum.

Lauda. Ascendite ad Hierusalem filie Sion, *P*. Et laudate Deum vestrum. Allelûia, allelûia. *ÿ*. A solis ortu usque ad occasum, laudate nomen Domini. *P*. Et laudate. *ÿ*. Glõria, et honor Patri. *P*. Et laudate.

Hymnus. Psallat altitudo cœli. *Quære fol. 385.* *Supplicatio.* Ordms. *Capitula.* Deus, cujus unum hunc diem. *Benedictio.* Christus Dominus, qui. *Quære fol. 372.* *Lauda.* Sapiëntia à Domino Deo est. *Oratio* Christe Dei Filius. *Quære fol. 390.*

IN SEXTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vesperum.

Lauda Laudaverunt te Domine. *Oratio.* Laudant te Domine. *fol. 371.*

Sono. Omnes gentes plaudite manibus: jubilate Deo. *P*. In voce exultationis Allelûia. *ÿ*. Psallite Deo nostro, psallite: psallite Regi nostro, psallite. Quoniam rex omnis terræ Deus: psallite. *P*. In voce. Dominus sit semper. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Audivi vocem magnam in cælo, dicentem: Agnus, qui occisus est. *P*. Dignus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapiëntiam, et benedictionem in sæcula sæculõrum. *ÿ*. Cantate Domino canticum novum: quia mirabilia fecit. *P*. Dignus. *ÿ*. Glõria, et honor Patri. *P*. Dignus.

Dominus sit semper. *ñ*. Et cum.

Lauda. Exaudivit pauperes Dominus: et compeditos suos non deseruit. *P*. Laudent illum cœli et terra. Allelûia, allelûia, allelûia. *ÿ*. Videant pauperes et lætentur: querite Dominum, et vivet anima vestra. *P*. Laudent. *ÿ* Glõria. *P*. Laudent.

Hymnus. Te cœntis mille legionum. *Supplicatio.* Orẽmus. *Capitula.* Christe, Dei Filius. *Benedictio.* Christus Dei Filius, qui in hoc. *Quære fol. 382.*

Lauda. Allelûia. Psallite Domino in cithara, Allelûia, in cithara et voce psalmi. Allelûia, allelûia. *P*. Jubilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus. *ÿ*. In cithara. *ÿ*. Glõria. *P*. In cithara.

Oratio. Domine admirabilis et immense, humiles nos propitius tam effice quam intende: ut quia nomen tuum admirabile est in omni terra, veritatis in nos solidius cumules disciplinam. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormivi. *Psalms III.* *Oratio.* Domine Jesu Christe. *Quære fol. 369.*

Antiphona I. Testimonia tua Domine credibilia facta sunt nimis. *P*. In longitudine dierum. **392** *ÿ*. Mirabiles elationes maris, mirabilis in excelsis

Dóminus, P. In longitudine. ⁊. Glória, etc. P. In A
longitudine.

Oratio. Testimónia tua, Dómine, quæ nobis facta sunt credibília, sint nostræ meditationi assídua, ut sunt fidei veritate sincera: atque ita nostro consummémur ópere, sicut proferúntur ex ore; regant consolatióne mærentes, ac promptiores efficiant. ⁊. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Vólucres cœli, et pisees, qui perambulabunt sémítas maris. P. Admirábile est enim nomen tuum, Dómine, in univérsa terra. ⁊. Et constituísti eum super ópera mánnum tuárum. Omnia subiecisti sub pédibus ejus. P. Admirábile. ⁊. Glória, et honor. P. Admirábile.

Oratio. Dómine admirábilis. *Requere retrò in fine Vésperi istius Domnici.*

Antiphona 3. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. P. Quóniam Rex omnis terræ Deus, psállite prudénter. ⁊. Omnes Gentes pláudite mámbus: jubiláte Deo in voce exsultatiónis. P. Quóniam Rex. ⁊. Glória, et honor. P. Quóniam Rex.

Oratio. Da nobis Dómine non solúm voce, sed et mente tibi psállere sapiénter: ut juxtá magnitudinis tuæ nomen, tuam à nostris vóicibus magnifices laudem. ⁊. Amen.

Per misericórdiam.

⁊. Mementóte Patres nostros, quemádmórum salváti sunt in mari Rubro, dum persequeréntur illos inimici eórum, et nos exclamémus in cœlos; et miserébitur nostri Dóminus, secúndum testaméntum patrum nostrórum. P. Ut sciant omnes Gentes, quia est, qui rédimat, et liberet Israël. ⁊. Dextera tua, Dómine, glorificáta est in virtute: dextera manús tuæ confrégit inimicos. Et præ multitudine majestátis tuæ contrivísti adversários. P. Ut sciant.

Oratio. Memoráre Dómine, quemádmórum liberásti patres nostros, dum persequeréntur illos inimici; exaltásti dexteram tuam in adversários eórum: tu enim es Deus noster, qui et honorificáris ex débito, et exaltáris ex mérito: Da ergo nobis, ut nos, qui per hujus sæculi pélagum ambulámus, nullis undárum mundiálíum tursiónibus frangámur. ⁊. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Gelavérunt tamquàm murus fluctus maris: stetit unda fluens in médio mari.

Canticum. Cantémus Dómino: gloriósc.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo. Sono. Ego dormivi, et quíevi. *Requere fol. 370.*

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. 111).

⁊. Deo grátias.

Ego Joánnes fui in spiritu, et osténdit mihi Dóminus flumen aquæ vitæ, spléndidum tamquàm crystal- lum, procedéntem de sede Dei et Agni. In médio platæa ejus, et ex utrâque parte flúminis lígnum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menses singulos reádens fructum suum, et fólia ligni ad sanitátem Géntium. Et omne maledictum non erit ampliús: sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrá non erit: et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine Solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sæculum sæculi. ⁊. Amen.

Hymnus. Illic est dies verus Dei. *Capitula.* Christo, Dei Filius, qui venerábilis. *Requere fol. 371. Lauda.* Allelúia, Psállite Dómino in cithara. *fol. 391. Benedictio.* Christus Dei Filius. *fol. 383.*

Exeunte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Oratio.* Laudant te Dómine. *Quere 317. Sono.* Omnes gentes pláudite. *fol. 394. Antiphona.* Vidi Agnum quasi ocelsum in médio seniórum: habébat enim in veste. P. Et in cápite scriptum: Rex regum, et Dóminus dominórum. ⁊. Magnus Dóminus et laudábilis nimis: et magnitudinis ejus non est finis. P. Et in cápite. ⁊. Glória, et honor Patri. P. Et in cápite.

Dóminus sit semper. ⁊. Et cum.

Lauda. Laudem diceat Deo nostro omnes. P. Qui timétis eum pusilli, et magni. Allelúia, allelúia. ⁊. Ecce nunc benedicite Dominum, omnes servi Dómini. P. Qui timétis eum. **393** ⁊. Glória, et honor Patri. P. Qui timétis eum.

Dóminus sit. ⁊. Et cum.

Alia Lauda. Allelúia, Cum lætítia ingrediémur in sancta Dómini: et cum exsultatióne. P. Regrediémur decantántes: Allelúia, allelúia, allelúia. ⁊. Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi: et psalmum dicat nómini tuo. P. Regrediémur. ⁊. Glória, et honor. P. Regrediémur.

Dóminus sit. ⁊. Et cum.

Alia Lauda. Fons hortórum: púteus aquárum vivéntium, P. Quæ fluunt inpetu à Libano. Allelúia, allelúia. ⁊. Rigans montes de superióribus: de fructu óperum tuórum satiábitur terra. P. Quæ fluunt. ⁊. Glória. P. Quæ.

Hymnus. Psallat alitúdo. *Supplicatio, Captula, et Benedictio, ut in fol. 306. Lauda.* Allelúia, Psállite Dómino in cithara.

Oratio. Dómine admirábilis. *fol. 394.*

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ad Vesperum.

395 *Lauda.* Laudavérunt te Dómine. *Oratio.* Laudant te Dómiæ. *fol. 374.*

Sono. Dómini est terra, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, P. Et univérsi qui hábitant in eo. Alle-

lúia. ⁊. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: et introibit rex glóriæ. P. Et univérsi.

Dóminus sit. ⁊. Et cum.

Antiphona. Pater Glóriæ suscitávit Jesum Chri-

stum à mórtuis, et conlocávit eum ad dexteram A
suam supra cælos, super omnem Principátum
et Potestátem, et Virtútem, et Dominatiónem, P. Et
super omne nomen, quod nominátur. *ÿ*. Ascéndit
Deus in jubiliatióne: Dóminus in voce tubæ. P. Et
super. *ÿ*. Glória. P. Et.

Orátio. Omnipotens Deus Pater glóriæ, qui Dómi-
num nostrum Jesum Christum suscitásti à mórtuis,
cónlocans illum ad dexteram tuam super omnem
Principátum, et Potestátem; súscita in nos stúdia
omnimodæ sanctitátis: ut illi soli religátæ sint pri-
mitiæ spiritûs nostri, qui à mórtuis resúrgens, mor-
tis príncipem própria virtúte devicit. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antífona 2. Ascénsor cæli, auxiliátor noster, P.
Magnificéntiam ejus discúrrunt nubes: habitatio B
ejus sursum. *ÿ*. Currus Dei decem millium múlti-
plex, millia lætántium: Dóminus in illis in Sina in
sancto. P. Magnificéntiam. *ÿ*. Glória, et honor.
P. Magnificéntiam.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Audívi vocem turbárum multárum dicén-
tium: Allelúia: honor, et glória Deo nostro: P.
Quia justa, et vera sunt iudicia ejus. Et iterum
dixerunt: Allelúia. P. Et adoravérunt sedéntem su-
per thronum, dicéntes: Amen, et Allelúia. *ÿ*. Excél-
sus super omnes gentes Dóminus, supra cælos gló-
ria ejus. P. Quia justa. *ÿ*. Glória. P. Et adoravérunt.

Hymnus.

Ætérne Rex Altissime,
Redéptor et Fidélium:
Quo mors solúta déperit,
Datur Triúmpfus grátie;
Quem lex subácta Tártari,
Marcens Avérno dispulit;
Carens mucrone péssimo,
Throno remisit Pátrio:

Scandens Tribúnal dexteræ
Patris: potéstas ómnium
Conlata Jesu est cœlitûs,
Quæ non erat humánitûs.

Ut trina rerum máchina:
Cœlestium, Terréstrium,
Et infernórum cón dita
Flectant genu jam súbdita.

Nec sit salus ullo modo
Tuo foris vocábulo;
A quo creata cuncta sunt.
Et recreata sancta sunt.

Ilæc tanta Christi grátia
Nexum tulit peccáminum;
Sumpsitque corpus próprium,
Totúmque pósidet Polum.

Tremunt vidéntes Angeli,
Versá vice mortálium,
Culpat caro, et purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Quæ præminet virtútibus
Summis procúl cœlestibus:

Deus caro, atque spíritus,
Plenus Deus, verúsque Homo.

Dicunt ex astris Angeli,
Deinúm revérte hujúsmodi,
Quem nos redíre crédimus,
Regnâre prorsus nóvimus.

Tu Christe nostrum gáudium,
Manens Olympo præditum,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precântes quæsumus,
Ignósce culpís ómnibus;
Et corda sursúm súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut cum rubénte cœperis
Clarère nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas coronás pérditas.

Da nobis illuc sédulâ
Devotióne téndere,
Quò te sedère cum Patre,
In arce regni, crédimus.

Glória tibi Dómine,
Qui scandis supra sidera,
Cum Patre, Sancto Spírítu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

396 *Supplicatio*. Orémus Redemptórem mundi
Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni sup-
plicatione rogémus; ut nos glóriâ Ascensionis suæ
C propitiis justificáre dignéetur. *ñ*. Præsta Ætérne
omnipotens Deus.

Kyrie eléison. *ñ*. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Ascensionis tuæ, Dómine, festa suscipiénti-
bus adésto propitiis, et save placátus; quique car-
nis nostræ fragilitátem tecum glorificándam in cœlé-
stibus devexisti, culpárum vétarum tolle putrédinem,
et vitæ nobis pristinæ réddito dignitátem: ut illic te
credéndo ascendere mereámur, quò te verácitèr con-
scendisse nunc crédimus.

Pater noster. Liberáti à malo. *sol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui assúptum hó-
minem Patérnam ascendéndo perduxit ad sedem,
perducát vos ad ætérnæ glóriæ libertátem; *ñ*. Amen.

D Quique si exaltátus esset à terra, promissit omnia
tráhère ad seípsum, nullum ex vobis patiátur à suo
esse corpore separátum; *ñ*. Amen. Sed sibi vos sinò
fine coronádos státuat, qui solus in vestro corpore
ascendéndo cœlórum penetrávit secréta. *ñ*. Amen.

Per.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum, et ad Patrem
vestrum, Allelúia. P. Ad Deum meum, et ad Deum
vestrum. Allelúia. allelúia. *ÿ*. Excélsus super om-
nes gentes Dóminus, et super cælis glória ejus.
P. Ad Deum. *ÿ*. Glória, et honor. P. Ad Deum.

Orátio. Rex regum Imménse, cui Deus cæli regnum
forte, et potens, et honorátum dedit; dum ómnia
potestátu tuæ subjécit: cui millia millium Angelórum
ministrant, da réquiem pópulo tuo ab ómnibus oné-

ribus, quibus onerati consistimus; ut qui ascendisti gloriosus in caelum, mitis existas, cum manifestata fuerit gloria tua. *ñ*. Amen.

Per misericordiam, etc.

In nomine Domini nostri Jesu Christi perficiamus cum pace. *ñ*. Deo gratias.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormivi: et resurrexi. *Psalms III.* *Oratio.* Domine Jesu Christe, qui pro nobis soporem, etc. *Require fol. 369.*

Antiphona 1. Positi sunt throni, et antiquus dierum sedebat: vestitum ejus sublime: et thronus ejus flamma ignis. *P.* Millia millium serviabant ei, et decies centena millia assistebant ei. *ñ*. Omnes Gentes plaudite manibus: jubilate Deo in voce exultationis. *P.* Millia millium. *ñ*. Gloria, et honor Patri. *P.* Millia millium.

Oratio. Rex regum Immense, etc. *Require in Vesperis istius festi.*

Antiphona 2. Ad similitudinem hominis vidi virum sedentem in throno, magnam claritatem habentem; *P.* Et omnes militiae caelestis exercitus Angelorum clamantes, dicebant in unum: Ecce, cujus imperium, et regnum, et gloria sine fine permanent in aeternum. *ñ*. Visi sunt gressus tui Deus, ingressus Dei mei; regis qui est in sancto. *P.* Et omnes militiae. *ñ*. Gloria, et honor. *P.* Et omnes militiae.

Oratio. Unigenite Dei Filius, qui devicta morte de terrenis ad caelestia transitum faciens, quasi Filium hominis apprensus, in throno magnam claritatem habens, quem omnis militia caelestis exercitus Angelorum laudat: praebe nobis, ut nullis flagitiorum vinculis in corde hujus saeculi inligemur, qui te ad Patrem ascendisse gloriosa fidei devotione concinimus; ut illic indesinenter cordis nostri dirigatur obituus, quod tu ascendisti post vulnera gloriosus. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam, etc.

Antiphona 3. Viri Galilaei, quid statis aspicientes in caelum? *P.* Ille Jesus, qui receptus est a vobis, sic venit, quemadmodum vidistis eum euntem in caelum. *ñ*. A templo tuo, quod est in Hierusalem, tibi offerent reges munera. *P.* Ille Jesus. *ñ*. Gloria, et honor. *P.* Ille Jesus.

Oratio. Salvator noster, et Domine, qui ascendens in caelos, intuitum clarificatus apparere dignatus es oculis: dum ita ut ascenderas venturum ad iudicium polliceris; fac nos hodiernae Ascensionis tuae festum pura cordium devotione suscipere: ut ita in te semper ad melius vita nostra ascendendo proficiat, quatenus ad iudicium venientem inconfutibili contuitu te semper visionis aspiciat. *ñ*. Amen.

Per.

ñ. Curvati sunt caeli, dum calcaret capita nubium Creator astrorum, et dum ascenderet caelos Dominator omnium: tremore concussus est numerus Angelorum clamantium **397** et dicentium: *P.* Quantus est iste, cui Throni, et Dominationes

occurrunt? *ñ*. Vidi in caelo turbam Angelorum multorum, quam dinumerare nullus poterat: et clamabant voce magna, dicentes: *P.* Quantus.

Oratio. Domine Jesu Christe, Creator astrorum, qui inclinasti capita nubium, dum te humiliasti in conversatione mortalium: ut in eo corpore, quo pro nobis probra sustinuisisti impiorum, in ipso ascenderes super omnes caelos caelorum, et laudes sumeres Angelorum; exaudi nos propitius, et hoc nobis concede placatus, ut, absoluti criminibus, illuc te nunc praeivum sequamur corde, quod tu ascendisti glorificatus in homine: ut te etiam tunc contemplari possimus conditorem et Dominum aeternum in maiestate, quem nunc verum Deum praestolamur et iudicem. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Dominus ascendit in caelos, et tonat: ipse iudicat extremae terrae. Potens est, et dat virtutem regibus nostris, et exaltavit cornu populi sui.

Canticum. Confirmatum est cor meum in Domino. *fol. 55.* *Reiteratur Antiphona.* Dominus ascendit in caelos, et tonat, etc.

Oratio. Christe Dei Filius, qui ascendens in caelum triumphator tonas; da nobis, ut te semper in veritate videntes, visionis tuae gratia fruamur: et qui, devicta morte, paternam ascendendo repetis sedem; tu da virtutem regibus nostris; et exalta tuae gloriae maiestatem. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedicimus te Domine, qui sedes super Cherubim, Rex Israel.

Canticum. Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum. *Require fol. 6.*

Sono. Alleluia. Regna terrae cantate Deo, Alleluia, alleluia, psallite Domino: psallite Deo nostro Alleluia, qui ascendit super caelos caelorum, ad Orientem. Ecce dabit vocem suam vocem virtutis suae. Alleluia.

Lauda. Laudate Dominum de caelis: Alleluia. *ñ*. Laudate eum in excelsis: Alleluia, alleluia. Laudate eum omnes Angeli ejus Alleluia, alleluia. *Psalms CXLVIII.*

Lectio libri Danielis Prophetae (Cap. vii).

ñ. Deo gratias.

In illis diebus: Ego Daniel aspicebam donec throni positi sunt, et antiquus dierum sedit: vestimenta ejus quasi nix candida, et capilli capitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flamma ignis: rotae ejus ignis accensus. Fluvius igneus, rapidusque egrediebatur a facie ejus: millia millium ministrabant ei, et decies centena millia assistebant ei: iudicium sedit, et libri aperti sunt. Iterum aspicebam in visione noctis; et ecce cum nubibus caeli quasi filius hominis veniebat, et usque ad antiquum dierum pervenit: et in conspectu ejus obtulerunt eum. Et dedit ei potestatem, et honorem, et regnum: et omnis populus, tribus, ac linguae ipsi serviunt: potestas ejus, pot-

sta ætérna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod A non corrumpétur: ñ . Amen.

Hymnus. Ætérne Rex Altíssime, Redémptor et fídelíum. Supplicátio. Orémus redémpptórem mundi, etc. Quære fol. 396.

Captula. Dómine Rex glóriæ, qui patefactis et adimplétis Prophetárum oráculis, tamquám elevátis æternálibus portis Patérnam repetis sedem : quia dum tua Déitas eò quò nunquám discéssit, regréllitur, humano géneri cælórum áditus aperitur : dona, ut illic extendátur nostra inténtio, quo præcéssit vera nostra redémpptio : nec inhæreámus captívá delectatióne terrenis, cúm jam nostri córporis caput tecum regnet in cælis.

Pater noster. Liberáti à malo, etc. fol. 2.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum. Benedictio. B Christus Dóminus, qui assúptum hóminem. Requre fol. 396.

Exeúnte Vesperá in Ascensióne Dómini.

Lauda. Die mandávit Dóminus misericórdiam suam : P. Et nocte declarávit. ¶. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo meo : Suscéptor meus es. P. Et nocte declarávit.

Orátio. Deus, qui tuam in die mandas misericórdiam, et nocte declarás : quæsumus, ut in die nos prótegas ad salútem et in nocte deféndas ad réquiem. ñ . Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Sono. Dómini est terra. fol. 395.

Antíphona. Ascéndit Deus in jubilatióne, P. Dóminus in voce tubæ. ¶. Omnes Gentes pláudite má nibus : jubilate Deo in voce 398 exsultatiónis. P. Dóminus in voce.

Dóminus sit semper. ñ . Et cum.

Lauda. Ascéndit Dóminus in cælos, et tónuit Allelúia. P. Ipse júdicat extrémá terræ. Allelúia, allelúia, allelúia. ¶. Excélsus super omnes Gentes Dóminus, supra cælos glória ejus. P. Ipse júdicat. ¶. Glória, et honor. P. Ipse júdicat.

Dóminus sit. ñ . Et cum.

Lauda. Psállite Deo Allelúia. P. Qui ascéndit super cælos cælórum, ad Oriéntem. Allelúia, allelúia, allelúia. ¶. Exaltáte Deo adjutóri nostro : jubilate Deo Jacob. P. Qui ascéndit. ¶. Glória, et honor. P. Qui ascéndit.

Hymnus. Ætérne Rex altíssime. fol. 395.

Supplicátio. Orémus. Quære fol. 396.

Captula. Christe, Dei virtus, et Dei sapiéntia, qui propter nos, et nostram salútem descéndens è cælis, humani géneris carne vestíri dignátus es, ut dignissimá societáte nos tuá Deitate vestíres, et quod mortále descendéndo suscepéras, immortalitáti ascéndéndo donáres ; tribue nobis intervéntu solemnitétis hodiérnæ, qua te cælos ascéndente et sequi cúpimus et gaudémus, ut benigníssimæ dispensatiónis hujus múnera cognoscéntes, reddámus pietáti tuæ, quod scílum póssumus, vota laudum : expectántes secúndi adventús tui æternórum solátia gaudiórum, quo jubénte dícimus :

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Jesus Christus Dóminus pacem, quam ad cælos rémeans, discipulis suis trádidit, integram in vobis, inlibatámque consérvet ; ¶. Amen. Angelos quoque sanctos, quos cælos ascensúrus suo elégit obséquio, vobis députet in præsidio : ñ . Amen. Ut ipso auctóre illuc erigámini fide, quo vos adsuméndos sperátis in réquiem. ñ . Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum.

Orátio. Rex regum, cui Deus cæli. Requre retrò in primis Vesperis.

IN DOMINICO POST ASCENSIONEM DOMINI.

Ad Vesperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine, cum sua Oratióne. Quære fol. 371.

Sono. Allelúia, Regna terræ, cantáte Deo, Allelúia, allelúia. ¶. Psállite Dómino : psállite Deo nostro, Allelúia, qui ascéndit super cælos cælórum, ad Oriéntem. Ecce dabit vocem suam vocem virtútis suæ. Allelúia.

Dóminus sit. ñ ; Et cum.

Antíphona. Qui ascéndit super cælos cælórum, P. Ad Oriéntem : Dóminus nomen est ei. ¶. Regna terræ, cantáte Deo, psállite Dómino : psállite Deo. P. Ad Oriéntem. ¶. Glória, et honor. P. Ad Oriéntem.

Dóminus sit. ñ . Et cum.

Lauda. Salvátor faciens signa, et mirabilia in cælo et in terra ; P. Ipse liberávit nos, qui ascéndit in cælos Allelúia. ¶. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est número. P. Ipse. ¶. Glória, et honor. P. Ipse.

Hymnus.

Sacrata Christi témpora

Prophéticis oráculis,

Virtúte firmans pectora,

Fidei explévit véritas :

Venisse mundi Dóminum

In templo sancti córporis,

Ut hóminem, quem fécerat,

Salváret ipse pérditum.

Dum pátitur passibilis,

Assúptus homo móritur.

Resúrgit impassibilis

Deus créator ómnium :

Qui suscitatus córpore

Diébus dudúm prædictis,

Quater denário número

Opes salútis édidit :

Quibus quadrátis ómnibus,

Ascéndens in altum duxit

Captivitátem captivam.

Dona dedit hominibus.

Coram suis discipulis

Hi adventum móniiti,

Ut repedántem cernerent,

Dum adfuisset témpora.

Quæ sola Patri cónita,

Incógnita nec Filio,
Discéntibus solícitis :
Licère nosse minimè.

Sistere tamen sólitii
Jubéntur summi Núntiis,
Donec virtútem Spiritús
Ex alto missam cáperent ,
Quam nos ovántes glóriá
Salútis nostræ præstitam,
Sanctorum consors láudibus
Hymnus resultat omnibus.

399 Da nobis illuc sédulá
Devotióne téndere,
Quo te sedère cum Patre
In arce regni crédimus.
Glória tibi Dómine,
Qui scandis supra sidera,
Cum Patre, Sancto Spiritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus. Quære fol. 396.

Capitula. Dómine Jesu Chryste, qui ascendisti super cælos cælórum ad Oriéntem, Océasum devincens; quos in te suscepisti rediméndos, in te pèrfecte ad excelsa tolléndos : ut ubi Caput præcessisti glorificátum, illuc totum corpus ádtrahas honorándum : nec in Occiduum mundi relinquas, quos ad Oriéntem perpétuum versus triumphátor exáltas.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus, Dei Filius, qui triumpháli júbilo ascendit ad Patrem, cælesti vos eórdium ascensióne glorificet; ñ. Amen. Et qui in forma vestri córporis est exaltátus à terra, Divinitátis beneficiis vos pèrtrahat ad supérna : ñ. Amen. Ut illuc vestrorum ómnium remunerándam pèrtrahat ad fidem, quò ipse glorificátus ascendit in hómine. ñ. Amen.

Per.

Lauda. Dóminus in cælo parávit sedem suam Allelúia : et regnum ejus ómnibus dominábitur Allelúia. *P.* Benedicite Dóminum omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Laudáte eum omnes gentes : laudáte eum omnes pópuli. *P.* Benedicite. *ÿ.* Glória. *P.* Benedicite.

Oratio. Dómine, qui in altis hábitas, et humilia respicias in cælo, et in terra, tibi nos dignánter incurva : et qui beatitudinem Angelórum in ómnibus pollicéris, obediéntiá nos Angélicá informáre dignéris. ñ. Amen.

Per.

In nómine.

IN DOMINICO POST ASCENSIONEM DOMINI.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormivi. *Psalmus* III. *Oratio.* Dómine Jesu Chryste. *Quære folio 369.*

Antiphona 1. Paráta sodes tua, Deus ex tunc : *P.* Et à sæculo tu es. *ÿ.* Elevavérunt flúmina Dómine : elevavérunt flúmina voces suas. *P.* Et à sæculo tu es. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et à sæculo.

A Oratio. Dómine, qui fortitúdine indúeris, et virtúte præcingeris; parátos nos fac ante sedem majestátis tuæ; ut ex tunc et à sæculo tuum nomen magnificémus : ac propitiáre in terris diguéris, qui es mirábilis in excelsis. ñ. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 2. Quis sicut Dominus Deus noster, *P.* Qui in altis hábitat, et humilia respicit in cælo et in terra? *ÿ.* Excelsus super omnes gentes Dóminus, supra cælos Glória ejus. *P.* Qui in altis. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Qui.

Oratio. Dómine qui in altis hábitas. *Quære retro in Vesperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Excelsus Dóminus, et humilia respicit : *P.* Et alta de longè agnóscit. *ÿ.* Laudáte púeri Dóminum : laudáte nomen Dómini. *P.* Et alta. *ÿ.* Glória *P.* Et alta.

Oratio. Excélse Dómine, qui humilia respicias, humilitátem nobis tríbue, per quam placéris; nec in nobis supérbia máneat, quam de longinquo cognóscis, et vicino dispèrdis : ut te miseránte, et elátio dejiciens à mente discédát, et contritio glorificans in corde permáneat. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. In tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ jubilate in conspéctu regis Dómino : commoveátur mare, et plenitúdo ejus; orbis terrárum, et omnes qui hábitant in eo. Flúmina. *P.* Plaudent má nibus in idípsum. *ÿ.* Montes, et colles cantábunt coram Deo laudem : et omnia ligna regionis. *P.* Plaudent má nibus.

Oratio. Júbilat te, Dómine, omnis terra, et universi, qui hábitant in ea : tibi flúmina plaudent má nibus; invicem tibi doctórum ora non solum sermónis obsequúntur officio; sed étiam stúdia honórum óperum deserviunt famuláta : Concède itaque Deus noster, ut útraque in nobis te auctóre praváteant laude, jugis et indefessa meditátio, et sanctæ conversatiónis sincéra religio intemeráta. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Dextera tua Dómine glorificáta est in virtúte : dextera manus tuæ, Dómine, 400 confrégit inimicos. Et præ multitudíne majestátis tuæ contrivisti adversários.

Canticum. Cantémus Dómino. *fol. 369.*

Ad Benedictus. Antiphona. Supra thronum regni tui, in firmamento cæli benedictus es Dómine.

Canticum. Benedictus es Dómine. *fol. 6. Some.* Allelúia, Regna terræ. *fol. 397.*

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis Allelúia, allelúia : laudáte eum in excelsis. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. vii).

ñ. Deo grátias.

Ego Joánnes sui in spírítu : et vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, et tribubus, et pópulis, et linguis : stantes ante thronum, in conspéctu Agni, amicti stolis albis, et palmarum in má nibus eórum : et clamábant voce

magnâ dicentes : Salus Deo nostro, qui sedes super A thronum, et Agno. Et omnes Angeli stabant in circuitu throni, et seniôrum, et quâtuor animâlium : et ceciderunt in conspectu throni in facies suas, et adorâbant Deum, dicentes, Amen. Benedictio, et claritas, et sapiëntia, et gratiarum actio, et honor, et virtus, et fortitudo Deo nostro, in sæcula sæculorum. *ñ*. Amen.

Hymnus. Sacra Christi tempora. *fol.* 398. *Supplicatio.* Oremus. *fol.* 396.

Capitula. Dómine, qui ascendisti in altum, captivam ducens captivitatem; nos à captivitate Diaboli, victoriæ tuæ erue triumphis : ut dona tua dum hominibus tribuis, ipsos homines donorum tuorum reddas ex toto participes.

Pater noster. Liberati à malo. *fol.* 2.

Lauda. Dóminus in caelo. *fol.* 399.

Benedictio. Christus Dei Filius, qui triumphasti. *fol.* 399.

In nómine Dómini.

Exeunte Vesperâ.

Lauda. Laudaverunt, cum sua oratione, *folio* 374. *Sono.* Allelúia, Regna terræ. *fol.* 397.

Antiphona. Excelsus Dóminus in cælis P. Glória ejus. *ñ*. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis habitat, et humilia respicit in caelo, et in terra? P. Glória. *ñ*. Glória, et. P. Glória.

Dóminus. *ñ*. Et.

Lauda. Ascendit Dens in jubilatione Allelúia : Dóminus in voce tubæ. Allelúia. P. Psállite Deo nostro Allelúia : psállite. Allelúia. *ñ*. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubilate Deo in voce exultationis. P. Psállite. *ñ*. Glória, et. P. Psállite.

Dóminus. *ñ*. Et cum.

Lauda 2. Ego vidi virum splenditum sedentem in throno claritatis suæ, Allelúia. P. Et in circuitu seniôrum, exclamabant voces per órganum dicentium : Allelúia, allelúia. *ñ*. Quis ego cognóvi, quod magnus est Dóminus : et Deus noster præ omnibus d is. P. Et in. *ñ*. Glória et. P. Et in.

Hymnus. Sacra Christi tempora. *Quære folio* 398. *Supplicatio.* Oremus, ut supra.

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui sublimis exaltasti thronum tuum in Hierúsalem civitatem tuam, quæ est útiq; Ecclesiâ, dum eam gloriósè conquiris, et ab ea triumpháliter ad Patrem ascendis : dum in assumpto hómine Assumptiônis tuæ glóriam manifestas : sint ergo in nobis, et vota tibi plácta, et ópera ipsa accepta ; ut ex hoc tecum possideamus regnum in Glória sempitéra.

Pater noster. Liberati à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus sit auxiliator vestri, qui assumptus in Coelis, sedet nunc ad dexteram patris : *ñ*. Amen. Corpus quoque vestrum nullis torpóribus potidatur passiônibus mancipari, qui illum glorificatum in Coelis assumpsit, *ñ*. Amen. Ut qui ascendens vidistis glóriam, judicantis non puniamini sententiâ. *ñ*. Amen.

Per.

Lauda. Dóminus in caelo paravit. *Oratio.* Dómine, qui in altis habitas. *fol.* 399.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi : Incipit Officium jejuniórum ; observatur 4. feria, et 5. feria, et 6. feria, et sabbato ante sanctum Pentecosten, ad exorandum Dóminum nostrum Jesum Christum pro peccatis nostris, ac pacem impetrandam vel pro sacris lectionibus audiendis ; et, ut véniat Spíritus Paráclitus, et munda nostra repériat habitacula, Ecclesiám Dómini frequentemus.

SEQUITUR QUARTA FERIA.

Ad Matutinum. *Antiphona.* Tu autem Dómine susceptor meus es, glória mea, et exaltans caput meum. *Psalmus* III.

Oratio. Quamvis Dómine. *fol.* 68.

B *Antiphona* 1. Delicta qui solus intolligis, a peccatis nostris munda nos Dómine. *Psalmus* XVIII.

401 *Oratio.* Ab occultis nostris. *fol.* 68.

Antiphona 2. Dómine salvum fac regem : et exaudi nos in die, quâ invocaverimus te. *Psalmus* XIX.

Oratio. Tribulationes cordis nostri. *fol.* 68.

Antiphona 3. Fiat Dómine misericórdia tua super nos : sicut speravimus in te. *Psalmus* XXXII.

Oratio. Fiat misericórdia tua Dómine super nos, ut qui singillatim corda hóminum singis : speciatim ea sanctifices : et quia oculi tui super eos sunt, qui te metuent ; timóris tui da nobis plenitudinem : ut et agnitiónis tuæ nobis cónferas largitatem. *ñ*. Amen.

Per.

C *ñ*. Deus misereatur nobis, et parcat peccatis nostris : P. Et avértat iram suam à nobis. *ñ*. Hlámnet vultum suum super nos, et misereatur nobis. P. Et avértat.

In Laudibus.

Antiphona. Avérte faciem tuam à peccatis nostris : et omnes iniquitates nostras dele. *Psalmus* L.

Oratio. Avérte faciem tuam. *fol.* 68.

Ad Canticum. *Antiphona.* Ne extérmines.

Canticum. Dómine Dómine Rex Deorum. *folio* 103.

Oratio. Universe carnis spíritus fortissime ac misericors Deus, propitiare, quæsomus, universitati Ecclesiæ tuæ ; et dimitte peccata omnium : aufer, quæsumus, à nobis iniquitates, et scélera nostra ; tuæque nos benedictiônis et pacis infusiône locupléta. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Matutinarium. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, P. Et ópera mánuum nostrarum dirige super nos : *ñ*. Respice in servos tuos, in ópera tua : et dirige filios eorum. P. Et ópera. *ñ*. Glória, et. P. Et ópera.

Lauda. In Sanctis ejus laudate Dóminum allelúia, allelúia : in firmamento virtutis ejus. *Psalmus* CL.

Lectio libri Proverbiórum Salomónis (Cap. III).

ñ. Deo grátias.

Fili, habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitêris prudentiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cogita illum, et ipse diriget gressus tuos. Ne sis sá-

prens apud temetipsum : time Dóminum , et recede à malo : sánitas quippe erit in umbilico tuo, et irrigatio ossium tuórum. Honóra Dóminum de tua substantia, et de primitiis ómnium frugum tuárum : et implebuntur aræ tuæ saturitate, et vino torculária tua redundábunt. Disciplinam Dómini, fili mi, ne abjicias : nec deficias, cùm ab eo corripieris : quem enim diligit Dóminus, corripit : et quasi pater in filio complacet sibi. *ñ*. Amen.

Hymnus. Benignitátis. Supplicatio. Orémus. fol. 69.

Capitula. Descendat, Dómine, ad nos Spiritus Sanctus, per quem et mundata pectora nostra ipse possideas, et institutam à te orationem suscipias : ut ita non per nos, sed per illum nostra accipias postulata, sicut per illum nostra delectas facinora ; cùm eo, qui tecum, et cum Patre regnat æqualis, interpellante pro nobis, per eum ad te proclamamus è terris.

Pater noster, qui es in cælis. A malo nos libera. fol. 40.

*Lauda. Dóminus in cælo paravit sedem suam Allelúia : et regnum ejus ómnibus dominabitur Allelúia. P. Benedicite Dóminum omnes Angeli ejus, Allelúia, allelúia, allelúia. *ñ*. Laudate Dóminum omnes Gentes : et conlaudate eum omnes pópuli. P. Benedicite Dóminum. *ñ*. Glória, et honor. P. Benedicite Dóminum.*

*Benedictio. Expectantes se Spiritus efficiat immaculatos à sórdibus : *ñ*. Amen. Répleat munere, quos se inspicit sustinere. *ñ*. Amen. Ut cùm venerit impleatur sanctitate ejus, cujus adventum amabiliter expectamus ; *ñ*. Amen. Ipso præstante, et auxiliante, qui cum Patre, et filio, unus Deus vivit, et regnat in sæcula sæculórum. *ñ*. Amen.*

*Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.*

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, etc.

Ad Tertiam, et Sextam, et Nonam dicantur ut sequantur.

Ad Tertiam.

Prophetia. Fili, custodi sermones meos. Quære fol. 96.

Lectio libri Exodi (Cap. xvi).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Venit omnis multitúdo filiúrum Israël in deserto Sin, quod est inter Elim, et Sínai : quinto décimo die mensis secúndi, postquam egressi sunt de terra Ægypti. Et murmurávit omnis congregatio filiúrum Israël contra Móysen, et contra Aaron. Dixérunt ego filii Israël : Utinam mórtui essemus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebamus ad ollas cárnium, et comedebamus panes in saturitate : quid eduxistis nos in deserto istud, ut occiderétis omnem multitudinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen : Ecce, ego vobis pluam panes de cælo : egrediatur pópulus, et colligat, quæ sufficiant per singulos dies : ut tentem enim utrúm si ámbulet in viis meis, an non. Die autem sexto parent quod inferant : et sit duplum quòd colligere solébant per singulos dies. Dixéruntque Móyses et Aaron ad cunctos filios Israël : Vespere sciétis quòd Dóminus

eluxit vos de terra Ægypti : et manè vidébitis gloriam ejus : audivi autem murmur vestrum contra Dóminum : nos verò quid sumus, quia mussitástis contra nos? Et ait Móyses : Dabit vobis Dóminus vespere carnes édere, et manè panes in saturitate : eò quòd audierit murmuratiónes quibus murmuráti estis contra eum, nos enim quid sumus? nec contra nos est murmur vestrum, sed contra Deum. Dixitque Móyses ad Aaron : Dic univérsæ congregatióni filiúrum Israël : Accédite coram Dómino : audivit enim murmur vestrum. Cùmque loqueretur Aaron ad omnem cætum filiúrum Israël, respexérunt ad solitudinem : et ecce glória Dómini apparuit in nube. Locutus est Dóminus ad Móysen, dicens : Audivi murmuratiónes filiúrum Israël, loquere ad eos : Vespere comedétis carnes, et manè saturabimini pánibus : sciétis quòd sim Dóminus Deus vester. Factum est ergo vespere, et ascendit coturnix, operuitque castra : manè quoque ros jácuit per circúitum castrórum. Cùmque operuisset superficiem terræ, apparuit in solitudinem minutum et quasi pilotonsum in similitudinem pruinae super terram. Quod cùm vidissent filii Israël, dixerunt ad invicem : Manhu? quod significat : Quid est hoc? ignorábant enim quid esset. Quibus ait Móyses : Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescendum. Ille est sermo, quem præcepit Dóminus : Appellavitque domus Israël nomen ejus Man : quod erat quasi semen Coriándri album, gustúsque ejus quasi similia cum melle. Dixit autem Móyses : Iste est sermo, quem præcepit Dóminus : Imple gomor ex eo, et custodiatur in futuras retrò generatiónes : ut nóverint panem, quo álui vos in solitudine, quando educti estis de terra Ægypti. Dixitque Móyses ad Aaron : Sume vas unum, et mitte ibi Man, quantum potest capere gomor : et respónde coram Dómino ad servandum in generatiónes vestras, sicut præcepit Dóminus Móysi. Posuitque illud Aaron in tabernáculo reservandum. Filii autem Israël comedérunt Man quadraginta annis, donèc venirent in terram habitabilem. *ñ*. Amen.

Lectio libri Aggæi Prophætæ (Cap. 1, 11).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem, portáte lignum, edificáte domum : et acceptábilis mihi erit, et gloriificabor, dicit Dóminus. Et suscitávit Dóminus spiritum Zoróbábel filii Saláthiél, ducis Judá, et spiritum Jesu filii Josédéch sacerdotis magni, et spiritum reliquórum de omni pópulo : et ingressi sunt, et faciébant opus in domum Dómini exercituum Dei sui. Factum est verbum in manu Aggæi prophætæ, dicens : Spiritus meus erit in médio vestri, nolite timere. Quia hæc dicit Dóminus exercituum : Adhuc módicum est, et ego commovébo cælum, et terram, mare, et áridam. Et movébo omnes gentes : ET VENIET DESIDERATUS cunctis géntibus : et implebo domum istam glóriam, dicit Dóminus exercituum. Magna erit glória domus istius novissimæ plus-

quàm primæ, dicit Dóminus exercituum : et in loco isto dabo pacem, dicit Dóminus exercituum. *R.* Amen.

Lectio libri Actuum Apostolorum (Cap. x).

R. Deo grátias.

In illis diébus : Vir quidam erat in Cæsará, nómine Cornélius, Centúrio Cohórtis, quæ dicitur Italiæ, religiósus, et timens Deum cum omni domo sua faciens eleémósynas multas plebi, et déprecans Deum semper : is vidit in visu manifestè quasi horâ diéi novâ, Angelum Dei introeüntem ad se, et dicentem sibi, Cornéli. Ille fatuens, timóre corréptus, dixit : Quis es, Dómine? Dixit autem illi : Oratiónes tuæ, et eleémósynæ tuæ ascendérunt in memoriám in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppem, et accersi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus. Illic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, ejus est domus juxta mare : hic dicit tibi quid te oporteat facere. Et cum discessisset Angelus, qui loquebátur illi, vocávit duos domésticos suos, et militem metuéntem Dóminum, ex his qui illi parébant. Quibus cum narrasset omnia, misit illos in Joppem. Pósteró autem die iter illis faciéntibus, et appropinquántibus civitatí, **403** ascendit Petrus in superióra, ut oráret circa horam diéi sextam. Et cum essurfret, voluit gustáre. Parántibus autem eis, cecidit super eum mentis excéssus : et vidit cælum apértum, et descendens vas quoddam, velut linteum magnum, quátuor iníitiis submitti de cælo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, et serpéntia terræ, et volatília cæli. Et facta est vox ad eum : Surge Petre, occide, et mandúca. Ait autem Petrus : Absit Dómine, quia nunquàm manducávi omne commúne, et immúndum. Et vox iterúm ad eum : Quæ Deus purificávit, tu ne commúne dixeris. Hoc autem factum est per ter : et statim recéptum est vas in cælum. Et dum intrá se hæsitáret Petrus quidnam e-set visio, quam vidisset : ecce viri, qui missi erant à Cornélió, inquirentes domum Simónis, adstiterunt ad jánuam. Et cum vocárent, interrogábant, si Simon, qui cognominátur Petrus, illic habéret hospitium. Petro autem cogitánte de visione, dixit Spíritus ei : Ecce viri tres quæruunt te. Surge itaqùe, et descende, et vade cum eis nihil dúbítans : quia ego misi illos. Descéndens autem Petrus ad viros, dixit : Ecce ego sum, quem queritis : quæ causa est, propter quam venistis? Qui dixerunt : Cornélius Centúrio, vir justus, et timens Deum, et testimonium habens bonum ab univérsa gente Judæórum, responsum accépit ab Angelo sancto, accersire te in domum suam, et audire verba abs te. Introducens igitur eos, recépit hospítio. Sequénti autem die surgens, profécus est cum eis : et quidam ex frátribus ab Joppen comitatí sunt cum eo. Alterá autem die introivit Cæsarám. Cornélius verò expectávit illos, convocáns cognátis suis, et necessariis amicis. Et factum est cum introisset Petrus, óbvius venit ei Cornélius, et próciciens ad pedes ejus adorávit. Petrus verò elevávit eum, dicens : Surge, et ego ipse homo sum. Et loquens cum illo intrávit, et invenit multos, qui con-

A vénerant : et dixit ad illos : Vos scitis quómodò abominátum sit viro Judæo conjungi, aut accédere ad alienigenam : sed mihi osténdit Dóminus, néminem commúnem aut immúndum dicere hóminem. Propter quod sine dubitatíone veni accersitus. Interrogo ergo, quam ob causam accersistis me? Et Cornélius ait : A nudiusquárta die usque in banc horam, orans eram in domo mea, et ecce vir stetit ante me in veste cándidâ, et ait : Cornéli, exaudita est oratio tua, et eleémósynæ tuæ commemoratæ sunt in conspéctu Dómini. Mitte ergo in Joppen, et accersi Simónem, qui cognominátur Petrus : hic hospitátur in domo Simónis coriárii juxta mare. Et confestim igitur misi ad te : et tu benefecisti veniéndò. Nunc ergo in conspéctu tuo omnes ádsumus, audire **B** ómnia quæcúmque tibi præcépta sunt à Dómino. *R.* Amen.

Antiphona 1. Salvos nos faciat dextera tua, et exáudi nos. *Psalmus LIX.*

Oratio. Salvum fac pópulum tuum Dómine dextera tuâ : et qui dedisti timéntibus te Crucis significatió-nem, da pleníssimam fidei dignitatem : ut quos peccántes repúleras, converténtes suscipias : et tu dà in tribulatióne auxiliúm necessariúm, qui pro peccátó-ribus factus es prétium : et ipse tribulántem inimí-cum ad nihilum rédigas : ipse redemptos in civitatem circumstántiæ introducas. *R.* Amen.

Per.

Antiphona 2. Confitémini Dómino in cithara : **C** in psalterio decem chordarum psállite ei. *Psalmus XXXII.*

Oratio. Dómine, qui justórum gáudium, tuum facis esse præcéptum ; quorum laudatio tibi et obsequitur diligéndo, et diligit conlaudádo ; qui tibi per Legis citharam novum cánticum cantant ; et per psalterium piis vócbus sacro fragóre persúltant : eórum nos Dómine vestigiis inhærere concède ; et laudem tuam cum eisdem tribuæ conclamáre : Et quia rectus est sermo tuus, tuâque fidélia ópera ; præsta, ut te corde fidéli credámus ; et misericórdiam tuam impénsius cónsequi mereámur. *R.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjútor, et protéctor noster est. *Psalmus XXXII.*

Divisio. Ecce óculi Dómini super timéntes eum.

R. Deprecámur Dóminum, dicéntes : Peccávimus tibi Deus ; *P.* Patiéntiam habe in nobis, et propitiáre in malis, quæ quotidie adréscunt super nos. *Y.* Defécimus in ira tua : et in furóre tuo conturbáti sumus. *P.* Patiéntiam.

Preces. Clamámus ad te Deus : exáudi nos ; *P.* Et à flagello iræ tuæ libera. *Y.* Protéctor noster sancte, et piíssime Pater, flagitium réprime, et præsidium tuum concède. *P.* Et à flagello. *Y.* Miserere clemens, et indúlge placátus, **404** quos tuo redemisti ságuine sacro. *P.* Et à flagello. *Y.* Súbveni,

et audi aure plácidâ cirò ; et gémitum adtênde creatûræ totius tuæ. *P.* Et à flagello.

Oratio. Tibi Dómino, pátiens est ánima nostra ; à quo et virtâtem tolerántiæ, et præmium concupiscit accipere : tua ergo super nos misericórdia, sicut sperâmus, fiat : tuaque nos grátia consuéta præveniât.

Pater noster. A malo nos libera, etc. *Quære fol. 10.*

Benedictio. *Quære in Tertiâ, quæ dicitur per totum annum.*

Ad Sextam.

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. xxxii).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Mulieres opuléntæ súrgite, et audite vocem meam : filiæ confidénter percípите áuribus elóquium meum. Post dies et annos, et vos conturbabimini confidénter : consummata est enim vindemia, collectio ultrâ non véniet. Obstupescite, opuléntæ, conturbabimini confidénter : exiite vos, et confundimini, accingite lumbos vestros. Super úbera plângite, super regiõne desiderábili, super vinea fértili. Super humum pópuli mei spinæ et vepres ascéndent : quantò magis super omnes domos gaudii civitátis exsultántis? Domus enim dimissa est, multitúdo urbis derelicta est, ténebræ et palpátio super spelúncam in ætérnum. Gáudium onagrórûm páscua gregum, donèc effundátur super nos spiritus de excélsó : et erit désertum in cermel, et cermel in saltum reputábitur. Et habitábit in solitúdine iudiciûm, et justítia in cermel sedébit. Et erit justítia pax, et castos justítia siléntium, et securitas usque in sompitérnum. ñ. Amen.

Antiphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nobis. *Psal. cxxii.*

Oratio. Ad te, Dómine, óculos nostros. *fol. 75.*

Antiphona 2. Bénêfac, Dómine, bonis. *Psal. cxxiv.*

Oratio. Bénêfac Dómine. *fol. 75.*

Antiphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc et usquè in sæculum. *Psal. cxxx.*

ñ. Miserère ; quia Deus es. *P.* Miséricors miserère ; quia peccávimus tibi. *ÿ.* Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miséricors.

Preces. Dicâmus omnes preces nostras : Dómine placâtus attênde ; *P.* Et in misericórdia furórem rémouve. *ÿ.* Bénignus ea, quæ rogâris, concède ; et postulatiõnem nostram. *P.* Et in misericórdia. *ÿ.* Deus noster, áperi óculos tuos, et vide mala, quæ nos cóprimunt. *P.* Et in misericórdia. *ÿ.* Indulgéntiam peccatórum nostrórum concède, et láchrymas pœniténtium. *P.* Et in.

Capítula. Exálta cornu nostrum. *fol. 75.*

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, habe, adúciam in Dómino. *fol. 95.*

Lectio libri Númeri (Cap. xvii, xviii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere ad filios Israël, et áccipe ab eis virgas singulas per cognatiõnes suas, à cunctis prin-

cipibus tribuum, virgas duódecim, et uniuscujusque nomen superscribes virgæ suæ : nomen autem Aaron erit in tribu Levi, et una virga cunctas eórum familias continébit : ponesque eas in tabernáculo fœderis coram testimónio, ubi lóquor ad te : quem ex his elégero, germinábit virga ejus : et cohibébo à me querimónias filiórum Israël, quibus contra vos múrmurant. Locútusque est Móyses ad filios Israël : et dedérunt ei omnes principes virgas per singulas tribus : fuérunt virgæ duódecim absque virga Aaron. Quas cùm posuisset Móyses coram Dómino in tabernáculo testimónii : sequénti die egressus invénit germinásse virgam Aaron in domo Levi : et turgéntibus gemmis erúperant flores, qui fóliis dilatátis in amigdalas deformatæ sunt. Prótulit ergo Móyses omnes virgas de conspécû Dómini ad cunctos filios Israël : viderúntque, et recepérunt singuli virgas suas. Dixit Dóminus ad Móysen : Revertátur virga Aaron in tabernáculum testimónii, et servétur in signum rebéllium filiórum, et quiescant querelæ eórum advérsùm me, ne moriántur. Fecitque Móyses sicut præcéperat Dóminus. Dixérunt autem filii Israël ad Móysen : Ecce consumpti sumus, omnes perivimus : quicumque accéderit ad tabernáculum Dómini, moriétur : num usque interneciõnem conciti deléndi sumus? Dixitque Dóminus ad Aaron : Tu, et filii tui, et domus patris tui tecum, portábitis iniquitatem sanctuárii : et tu et filii tui simul sustinébitis peccata sacerdotiî vestri : sed et fratres tuos de tribu Levi, et sceptrum patris tui sume tecum, præstóque sint, et ministrent tibi : **405** tu autem et filii tui ministrábitis in tabernáculo testimónii. ñ. Amen.

Prophetia. Audíte principes Jacob. *fol. 95.*

Lectio libri Actuum Apostolorum (Cap. x).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Apériens Petrus os suum, dixit : In veritate cómperi, quóniam non est personarum accéptor Deus : sed in omni gente, quæ timet eum, et operátur justítiam, accéptus illi. Verbum enim suum misit filiis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum (hic est enim ómnium Dóminus). Vos autem scitis quod factum est verbum per univérsam Judæam : incipiens enim à Galilæa, post baptismum, quod prædicávit Joánes Jesum Názareh : quómodo unxit eum Dóminus Spiritu Sancto, et virtate, hic pertransiit benefaciendo et sanando omnes opprésos à diabolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium horum, quæ fecit in regiõne Judæórum, et Hierúsalem, quem et occidérunt suspendentes in ligno. Hunc Deus suscitávit tertiâ die, et dedit ei manifestum Neri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo : nobis, qui manducávimus, et bibimus cum illo, postquam resurréxit à mórtuis, per dies quadraginta. Et præcipit nobis prædicâre pópulo, et testificâri, quia ipse est, qui constitútus est à Deo iudex vivórum et mórtuórum. Huic omnes Prophætæ testimónium pèrbibent, remissiõnem peccatórum accipere per nomen

ejns omnes, qui erodunt in eum. Adhuc loquente **A**
 Petro verba hæc cecidit Spiritus Sanctus super
 omnes qui audiabant verbum. Et obstupuerunt qui
 erant et circumcisiõe fideles, qui venerant cum Petro :
 quia et in Nationes gratia Spiritus Sancti effusa
 est. Audiabant illos loquentes linguis, et magnificantes
 Dominum. Tunc respondit Petrus : Numquid aquam
 quis prohibere potest, ut non baptizarentur hi, qui
 Spiritum Sanctum acceperunt sicut et nos? Et jussit
 eos in nomine Jesu Christi baptizari. Tunc rogaverunt
 eum, ut maneret apud eos aliquot diebus. Audi-
 erunt autem Apostoli, et fratres qui erant in Judæa :
 quoniam et Gentes receperunt verbum Dei, et hono-
 rificabant Deum.

ñ. Amen.

Antiphona 1. Sperantes autem in Domino miseri-
 cordia circumdabit. *Psalmus xxxi.*

Oratio. Deus quem cordium occulta non latent,
 tibi secreta conscientiae non celantur; remitte, quaesumus,
 iniquitates nostras, et dele omnia peccata
 nostra: ut animas nostras, et admissa remittendo,
 conquiras; et tegendo delicta, possideas: et quia tu
 es exultatio nostra, redime nos miserando; et à
 flagellis peccatorum redimendo libera. **ñ**. Amen.

Per.

Antiphona 2. Magnificate Dominum mecum: et
 exaltemus nomen ejus in unum. *Psalm. xxxiii.*

Oratio. In omni tempore te Dominum benedicat
 anima nostra: et laudem tuam oris confessio per-
 sonet: magnificet te omnis conventus Ecclesiae; et in
 unitate fidei collecta te Redemptorem nostrum in-
 quirendo non desistat; sed potentiam tuam multiplici
 famulatu sustollat: ut talibus frequentando obs-
 quii, et à praesentibus angustiis liberetur, et futura
 beatitudinis gloriae conjungatur. **ñ**. Amen.

Per.

Antiphona 3. Redimet Dominus animas servorum
 suorum: et non derelinquet omnes qui sperant
 in eum. *Psalm. xxxiii.*

Preces. Acclives te oramus Christe, parce nobis,
P. Et miserere. **ñ**. Placare supplicantibus, Salvator
 Unigenite; nostrisque favens precibus, propitius in-
 labere. **P.** Et miserere. **ñ**. Delicta nostra pandimus:
 scelera cognoscimus: extensis Caelo manibus veniam
 exposcimus. **P.** Et. **ñ**. Remissionem omnium tribue
 facinorum: concede indulgentiam, quam omnes à te
 postulant. **P.** Et. **ñ**. Infirmos omnes visita: captivos
 redde patriae: oppressos cuactos alleva benigna tua
 dextera. **P.** Et miserere.

Oratio. Inquirentes te, Domine, dignanter exaudi;
 atque ut in te laudetur anima nostra propitius indul-
 tor imperti: et quia juxta es his qui tribulatio sunt
 corde, aures tuam ad contritionem nostri spiritus
 gaude: et ad pacem tuam, quae exuperat omnem
 sensum, corpora nostra et corda converte.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Benedictio. Quare in Nonam quae dicitur per totum
 annum.

Ad Vesperum.

Lauda. Vespere, mane, et meridie te laudamus,
D. mine.

Antiphona. Salva plebem tuam Domine, et bene-
 dic hereditatem tuam Domine. *Psalmus xxvii.*

Lauda. Dirigantur viae nostrae Domine, **P.** Ad cus-
 todiendas justificationes tuas. **ñ**. Beati **406** imma-
 culati in via: qui ambulant in lege Domini. **P.**
 Ad custodiendas. **ñ**. Gloria, et honor. **P.** Ad custo-
 diendas.

Hymnus. Benignitatis. *Supplicatio Oramus. fol. 69.*

Capitula. Christe Dei virtus, et Dei sapientia, quem
 omnis creatura praecognans laudem annuntiat; et om-
 nis Ecclesia venisse te jam praedicat, atque ad judi-
 cium venturum Evangelium praenuntiat: Domine
 miserere, et parce populi tui delicta; et tribue no-
 bis in hac, quam aggredimur, parcimonia, abstin-
 entiam; in bonis actibus tui timoris perseverantiam;
 atque in nos cor novum, et spiritum rectam innova:
 et sicut olim discipulis è caelis inspirasti Spiritum
 veritatis; nobis quoque praesta post hos abstin-
 entiam dies similiter consequi; ut mereamur remunerati-
 onem tui timoris, quia, te instituente, dicimus.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Benedictio. Dominus Jesus Christus, qui post re-
 surrectionis suae diem quaterdenis diebus cum disci-
 pulis commoratus est suis, inchoationis vestrae jejun-
 nium clemens suscipiat, et cuncta facinora laxando
 diimitat; **ñ**. Amen. Et qui ad discipulos intrare non
 distulit januis clausis, ipse vos ingredi faciat in re-
 gnum suae beatitudinis; **ñ**. Amen. Et qui videnti-
 bus cunctis ad Caelos remeans, sedem repetit Dei-
 tatis, illustrari vos jubeat per Spiritum veritatis.
ñ. Amen.

Per.

Lauda. Dominus in Caelo. *fol. 401.*

Oratio. Exaudi nos Deus salutaris noster; qui es
 omnium terrae spes: et in virtute tua praepara mon-
 tes, quos illustres potentia, virtutumque copia sub-
 limes insignium: tuum est enim, nos celsiora ditare
 per merita; per quae vitae beatae scandimus ardua:
 ut Ecclesia tua in omnibus terrae finibus dilatata, dum
 fidei petit sublimitatem, spei promereatur quietem;
 et ad charitatis perveniat apicem. **ñ**. Amen.

Per.

In nomine Domini.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem susceptor meus es, gloriae
 meae, et exaltans caput meum. *Psalmus iii.*

Oratio. Quamvis Domine. *fol. 68.*

Antiphona 1. Exaudi nos Deus salutaris noster,
 spes omnium finium terrae. *Psalmus Lxiv.*

Oratio. Exaudi nos Deus salutaris noster. *Quare
 retrò in superioribus Vesperis.*

Antiphona 2. Omnis terra adoret te, et psallat tibi,
Psalmus Lxv.

Oratio. Omnis terra adoret te Domine, et tibi
 psallat vitae participio incorruptae: ut sicut sunt

omnia tuo formata officio, ita cuncta, tuo pariter a
zudbantur imperio. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 3. Benedicat nos Dominus Deus noster,
benedicat nos Deus : et metuant eum omnes fines
terrae. *Psalmus* Lxvi.

Oratio. Confiteantur tibi omnes populi, Deus, tua
qui redempti sunt premia : et quorum erant ob infi-
delitatem implenda supplicia ; gaudeant tua gratia
salvari se gratia. *ñ*. Amen.

Per.

ñ. Domine ne intendas in delicta populi tui, sed
in eos intende *P*. Qui serviunt tibi in veritate. *ÿ*.
Neque volueris perdere, qui pendent mores habue-
runt : sed respicias super eos *P*. Qui.

In Laudibus.

Antiphona. Averte faciem tuam a peccatis meis : et
omnes iniquitates meas dele. *Psalmus* L.

Oratio. Averte faciem. *fol.* 68.

Ad Canticum. Antiphona. Deus patris nostri Isaac :
Domine qui dixisti mihi : Revertere in terram tuam
et in locum patris tui, et benefaciam tibi.

Canticum. Deus patris nostri Abraham. *folio* 101.

Oratio. Domus tuae dignitas ac sublimitas, tua
nobis gratia revelante, pateat ; quatenus eam verè,
ut caeli portam elevatam sursum, humili intuitu con-
templantes, cum omni reverentia veneremur ; ac
votorum nostrorum in ea tibi ex donis tuis munera
offeramus. *ñ*. Amen.

Per.

Matutinarium. Exortum est in tenebris lumen
rectis corde : *P*. Misericors, et miserator, et justus
Dominus. *ÿ*. Clamaverunt ad Dominum cum tribu-
larerentur : et de necessitatibus liberavit eos. Dominus.
P. Misericors. *ÿ*. Gloria, et honor. *P*. Misericors.

407 *Lauda*. In sanctis ejus laudate Dominum
Alleluia, alleluia. *ÿ*. In firmamento virtutis ejus
laudate Dominum. *Psalm.* cl.

Lectio libri Proverborum Salomonis (Cap. iii).

ñ. Deo gratias.

Beatus homo, qui invenit sapientiam, et qui as-
suetus prudentia : melior est adquisitio ejus negotia-
tione argenti, et auri primi fructus ejus : pretiosior
est cunctis opibus : et omnia, quae desiderantur, huic
non valent comparari. Longitudo dierum in dextera
ejus, et à sinistris illius divitiae, et gloria. Viae ejus
viae pulchrae, et semitae illius pacificae. Lignum vitae
est his, qui apprehenderint eam : et qui tenuerint
eam, beatus. Dominus sapientiam fundavit terram,
stabilivit caelos prudentiam. Sapientiam illius eruperunt
abyssi, et nubes rore condescunt. Fili mi, ne ef-
fluant haec ab oculis tuis : custodi legei meam, at-
que consilium meum : et erit vita animae tuae, et gra-
tia faucibus tuis : tunc ambulabis fiducialiter in via
tua, et pes tuus non impinget : si dormieris, non ti-
nabis : quiesces, et suavis erit somnus tuus. Ne pa-
veas repentino terrore, et inruentis tibi potentias
impiorum. Dominus enim erit in latere tuo, et cu-
stodiet pedem tuum ne capiaris à malo. *ñ*. Amen.

Hymnus. Benignitatis. *fol.* 69. *Capitula*. Descendat
Domine. *Lauda*. Dominus in Caelo. *fol.* 399.

Ad Tertiam.

Lectio libri Ecclesiastici (Cap. vi).

ñ. Deo gratias.

Fili à juventute excipe doctrinam, et usque ad ca-
nos invenies sapientiam. Quasi is qui arat, et se-
minat, accede ad illam, et sustinebitis fructus ejus :
in opere enim ipsius exiguum laborabis, et cito edere
de generatione illius. *ñ*. Amen.

Lectio libri Numeri (Cap. xvi).

ñ. Deo gratias.

In illis diebus : Core filius Gessar, filii Caath, filii
Levi, et Dathan atque Abiron filii Eliab, Non quo-
què filius Pheleth de filiis Ruben, surrexerunt con-
tra Moysen, alii quoque filiorum Israël ducenti quin-
quaginta proceres synagoga, et qui tempore concilii
per nomina vocabantur. Cumque staretis adversus
Moysen et Aaron, dixerunt : Sufficiat vobis, quia
omnis multitudo sanctorum est, et in ipsis est Do-
minus : Cur elevamini super populum Domini ? Quod
cum audisset Moyses, cecidit pronus in faciem suam :
locutusque est ad Core, et ad omnem multitudinem :
Manè, inquit, notum faciet Dominus qui ad se per-
tinet, et sanctos applicabit sibi : et quos elegerit,
appropinquabunt ei. Hoc igitur facite : Tollet unus-
quisque thuribula sua, tu Core, et omne concilium
tuum : et hausto cras igne, ponite desuper thymiama
coram Domino : et quemcumque elegerit, ipse erit
sanctus : multum erigimini filii Levi. Dixitque rus-
sum ad Core : Audite filii Levi : Num parum vobis
est, quod separavit vos Dominus Deus Israël ab omni
populo, et junxit sibi, ut serviretis ei in cultu taber-
naculi, et staretis coram frequentia populi, et mini-
strareris ei ? idcirco ad se fecit accedere te et omnes
filios tuos filios Levi, ut vobis etiam sacerdotium
vendicaret, et omnis globus tuus stet coram Domino ?
quid est enim Aaron, ut murmuratis contra eum ?
Misit ergo Moyses ut vocaret Dathan et Abiron filios
Eliab. Qui responderunt : Non ibimus : numquid pa-
rum est tibi quod eduxisti nos de terra quae lacte et
melle manabat, ut occideres in deserto, nisi et do-
minatus fueris nostris ? Revera induxisti nos in ter-
ram, quae sicut rivus lactis et mellis, et dedisti no-
bis possessiones agrorum et vinearum : an oculos
nostros vis auferre ? non ibimus. Iratusque Moyses
valde, ait ad Dominum : Ne respicias ad sacrificia
eorum : tu scis quod ne asellum quidem umquam
acceperim ab eis, nec afflixerim quempiam eorum.
Dixitque ad Core : Tu, et omnis congregatio tua
state seorsum coram Domino, et Aaron die crastino
separatum. Tollite singuli thuribula vestra, et ponite
super ea incensum, offerentes Domino ducenta quin-
quaginta thuribula : Aaron quoque teneat thuribu-
lum suum. Quod cum fecissent, stantibus Moysè et
Aaron, et coacervassent adversus eos omnem multi-
tudinem ad ostium tabernaculi, apparuit cunctis glò-
ria Domini. Locutusque Dominus ad Moysen et Aaron,
ait : Separabimini de medio congregationis hujus, u

ens répenté disórdam. Qui ceciderunt proni in terra A in faciém suam, atque dixerunt: Fortíssime Deus spirituum univérse carnis, nùm uno peccante, contra omnes tua ira desæviet? Et ait Dóminus ad Móysen: Præcipe univérso pópulo ut separétur à tabernáculo Core, et Dathan et Abiron. Surrexitque Moyses, et abiit ad Dathan et Abiron: et sequéntibus 408 eum senióribus Israël, dixit ad turbam: Recédite à tabernáculo impiórum, et nolite tângere quæ ad eos pèrtinent, ne involvámini in peccatis eórum. Cùmque recessissent à tentóriis eórum per circúitum, Dathan et Abiron egressi stabant in intróitu papiliónum suórum, cum uxóribus et liberis, omni- que frequéntiâ. Et ait Móyses: In hoc sciétis, quòd Dóminus misit me ut fácerem univérsa quæ cèrnis, et non ex próprio ea corde meo protulerimus: Si B consuetâ hóminum morte interierint, et visitáverit eos plaga, quâ et cæteri visitári solent, non misit me Dóminus: sin autem novam rem fécerit Dóminus, ut apériens terra os suum deglútiat eos et ómnia quæ ad eos pèrtinent, descenderintque viventes in infèrnum, sciétis quòd blasphemáverunt Dóminum. Confestúm igitur ut cessávit loqui Móyses disrúpta est terra sub pédibus eórum: et apériens os suum, devorávit illos cum tabernáculis suis, et univérsa substántia, descenderúntque vivi in infèrnum opèrti humo, et perierunt de medio multitudinis. At verò omnis Israël, qui stabat per gyrum, fugit à clamóre pereúntium, dicens: Ne fortè et nos terra deglútiat. Sed et ignis egressus a Dómino, interfécit C duécéntos quinquaginta viros, qui offerébant incensum. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Præcipe Eleázaro filio Aaron sacerdoti ut tollat thuribula quæ jacent in incéndio, et ignem huc illúque dispèrgat: quóniam sanctificáta sunt in mórtibus peccatórum: producátque ea in láminas, et affigat altári, eò quòd oblátum sit in eis incensum Domino, et sanctificáta sunt, ut cernant ea pro signo et monumento filii Israël. Tulit ergo Eleazar sacerdos thuribula ærea, in quibus obtulerant hi quos incéndium devorávit, et produxit ea in láminas, affigens altári: ut habérent postea filii Israël, quibus commémnerint, ne quis accédât alienigena, et qui non est de semine Aaron, ne patiátur sicut et passus est D Core, et omnis congregatio ejus, loquente Dómino ad Móysen. Murmurávit autem omnis multitúdo filiórum Israël sequénti die contra Móysen et Aaron, dicens: Vos interfecistis pópulum Dómini. Cùmque orirétur seditio, et tumultus incrésceret, Móyses et Aaron fugierunt ad tabernáculum fæderis. Quod, postquam ingressi sunt, opèruit nubes, et apparuit glória Dómini. Dixitque Dóminus ad Móysen: Recédite de médio hujus multitudinis, étiam nunc delébo eos. Cùmque jacérent in terra, dixit Móyses ad Aaron: Tolle thuribulum, et hausto igne de altári, offeres incensum désuper, pergens citò ad pópulum ut roges pro eis: jam enim egressa est ira á Dómino, et plaga desæviet. Quod cùm fecisset Aaron, et currensset ad médium multitudinis, quam jam vastá-

bat incendium, obtulit thymiáma: et stans inter mórtuos ac vivéntes pro pópulo deprecátus est, et cessávit ira Dómini ab Israël. Amen.

Lectio libri Ezechiélis Prophète (Cap. xxxix).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Ponam glóriam meam in géntibus: et vidébunt omnes gentes judicium meum, quod fécerim; et manum meam, quam exténdierim super eos. Et sciet domus Israël, quia ego sum Dóminus Deus eórum, à die illâ, et deinceps. Et scient gentes quóniam in iniquitáte sua capta sit domus Israël, eò quòd dereliquerint me, et absconderim faciém meam ab eis: et tradiderim eos in manus hóstium, et ceciderint in gládio univérsi. Juxtâ immunditiam eórum et scelus feci eis, et absconderim faciém meam ab illis. Proptereà hæc dicit Dóminus Deus: Nunc reddam captivitatem Jacob, et miserëbor omnis Israël: et adsumam zelum pro nómine sancto meo. Et portábunt confusiónem suam, et omnem prævaricatióem, quâ prævaricati sunt in me, cùm habitáverint in terram suam confidénter néminem formidántes: et redúxero eos de pópulis, et congregávero eos de terris inimicórum suórum, et sanctificátus fuero in eis, in óculis gentium plurimárum. Et scient quia ego Dóminus Deus eórum, eò quòd transtúlerim eos in nátiónes, et congregáverim eos in terram suam, et non dereliquerim quemquam ex eis ibi. Et non abscondam ultrâ faciém meam ab eis, eò quòd effúnderim Spíritum meum super omnem domum Israël, ait Dóminus Deus. Amen.

Lectio libri Actuum Apostolorum (Cap. xv).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Surrexerunt quidam de hærésibus Pharisæórum, qui credidérunt, dicéntes: Quia opórtet circumcidi eos, præcipere quoque servare legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli, et senióres vidére verbum hoc. Cùm autem magna conquistio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, 409 vos scitis quóniam ab antiquis diébus in nobis elégit Deus per os meum audire Gentes verbum Evangélii, et crédere. Et qui novit corda Deus, testimonium perhibuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut et nobis, et nihil discrèvit in ter nos et illos, fide purificans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Dóminum, impónere jrgum super cervicem discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portare potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu crédimus salvári, quemádmódum et illi. Tácuit autem omnis multitúdo: et audiébant Barnabam, et Paulum narrántes quanta fecisset Deus signa, et prodigia in Géntibus per eos. Et postquam tacuéerunt, respóndit Jacobus, dicens: Viri fratres, audite me. Simon narrávit quemádmódum Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revértar, et reedificábo tabernáculum David, quod cecidit: et diónta ejus reedificábo, et érigam illud: ut requirant cæ-

teri homines Deum, et omnes gentes super quas invocatum est nomen meum. *A.* Amen.

Antiphona 1. Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commovebitur in æternum. *Psalmus cxxiv.*

Oratio. Concede nobis, Domine, sic in te firmiter confidere; ne possit nos turbo inimici commovere: in montem Sion fidem nostram statue; et in circuitu populi jegerit adesse dignare; ne redemptorum numerositas concupiscat ad iniquitatem manus extendere: ac sic mundi delectamenta respuant; ut obligationes nexias tua in virtute dirumpant; tuamque bonitatem sacra donatione suscipiant. *A.* Amen.

Per.

Antiphona 2. Dominus virtutem populo suo dabit: et benedictet plebem suam in pace. *Psalmus xxviii.*

Oratio. Deus, cujus filii, id est, Angeli, gloriam offerunt; cui omnes Sancti honorem laudemque deprorunt: te adoramus subiecti; te humiles deprecamur: Suscipe Domine fidelia vota mentis; et compesce superbiam carnis: accepta preces servorum tuorum; eisque consortium tribue Angelorum: ut cujus vox intonuit in virtute, et refulsit in magnificentia; de cordis interioribus ignorantie tenebras removeas: et scientie lumen, per quod te contemplare mereamur, propitius accendas. *A.* Amen.

Per.

Antiphona 3. Simul in unum dives et pauper. *Psalmus xlviii.*

A. Miserere, et parce nobis Domine, qui pietatem plus diligis, quam judicium requiris: et ideo dissimulas a peccatis; *P.* Ut habeas quibus miserearis. *Y.* Confusio et obprobrium facti sumus omnibus, qui colabant te. Ne, quæsumus, tradas nos in perpetuum, neque auferas a nobis misericordiam tuam. *P.* Ut habeas.

Preces. Dicamus omnes preces nostras: Domine placatus adtende; *P.* Et in misericordia furorem remove. *Y.* Benignus ea, quæ rogaris concede, et postulationem nostram; *P.* Et in. *Y.* Deus noster, aperi oculos tuos, et vide mala, quæ nos comprimunt; *P.* Et in. *Y.* Indulgentiam peccatorum nostrorum concede, et lacrymas penitentium; *P.* Et in.

Oratio. Audiant simul te, Domine, omnes gentes; et dives ac pauper aurem tibi cordis accommodent: ibique omnium ad fidem præparetur auditio, quò salvandis promittitur gratiæ plenitudo.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Benedictio. Quære in Tertia, quæ dicitur per totum annum.

Ad Sextam.

Lectio libri Ezechielis Prophetæ (Cap. xxxiv.)

A. Deo gratias.

Hæc dicit Dominus: Salvabo gregem meum, et non erit ultra in rapinam, et iudicabo inter pecus, et pecus. Et faciam cum eis pactum pacis, et cessare faciam bestias pessimas de terra: et qui habitant in

deserto, securi dormient in saltibus. Et ponam eos in circuitu collis mei benedictionem: et deditam umbrem in tempore suo: plavie benedictionis erunt. Et dabit lignum agri fructum suum, et terra dabit germen suum, et erunt in terra sua absque pavore: et scient quia ego Dominus, cum contrivero catenas jugi eorum, et ervero eos de manu imperantium sibi. Et non erunt ultra in rapinam gentibus, neque bestiam terræ devorabunt eos: sed habitabunt confidenter absque ullo terrore. Et suscitabo eis germen nominatum: et non erunt ultra imminuti fame in terra, neque portabunt ultra obprobrium gentium. Et scient quia ego Dominus Deus eorum ero cum eis, et ipsi populus meus domus Israël: ait Dominus Deus. Vos autem greges mei, pascuæ meæ **410** homines estis: et ego Dominus Deus vester. *A.* Amen.

Antiphona 1. Laqueus contritus est, et nos liberati sumus. Adjutorium nostrum in nomine Domini. *Psalmus cxxiii.*

Oratio. Esto in nobis. *fol. 78.*

Antiphona 2. Convertere Domine captivitatem nostram, sicut torrens in austro. *Psalmus cxxv.*

Oratio. Convertere Domine captivitatem. *fol. 78.*

Antiphona 3. Beati omnes, qui timent Dominum, qui ambulant in viis ejus. *Psalm. cxxvii.*

A. Miserere nobis Domine: *P.* Miserere nobis. *Y.* Ad te levamus oculos nostros, qui habitas in caelis; *P.* Miserere.

Preces. Dicamus omnes: Parce Domine, et miserere; *P.* Quia pius es. *Y.* Ad te levamus oculos nostros, qui habitas in caelis; *P.* Quia pius es. *Y.* Salvum fac Domine, populum tuum, et benedic hereditatem tuam; *P.* Quia. *Y.* Avertatur furor tuus a civitate ista, et a populo tuo; *P.* Quia. *Y.* Averte faciem tuam a peccatis nostris: et omnes iniquitates nostras dele; *P.* Quia.

Oratio. Deus, qui timentes. *fol. 79.*

Benedictio dicitur de Sexta, quæ dicitur per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, habe fiduciam. *fol. 95.*

Lectio libri Deuteronomii (Cap. x.)

A. Deo gratias.

In illis diebus: Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere ad omnem cœtum filiorum Israël, et dices ad eos: Audi Israël: quid Dominus Deus petit à te, nisi ut timeas Dominum, et ambules in vis ejus, et diligas eum, ac servias Domino Deo tuo in toto corde tuo, et in tota anima tua: custodiasque mandata Domini, et carimonia ejus, quas ego hodie præcipio, ut benè sit tibi? Ea Domini Dei tui cœlum est, et cœlum cœli, terraque, et omnia quæ in eis sunt: et tamen patribus tuis conglutinatas est Dominus, et amavit eos, et eligit semen eorum post eos, id est, vos de cunctis gentibus, sicut hodie comprobatur. Circumcidite igitur præputia cordis vestri, ut cervicem vestram ne induratis amplius: quia Dominus Deus vester, ipse est Deus deorum, et Dominus dominantium, Deus magnus et potens,

et terribilis, qui personam non accipit, nec numera. Facit iudicium pupillo et viduæ, amat peregrinum, et dat ei victum atque vestitum : et vos verò amate peregrinos, quia et ipsi fuistis advênæ in terra Ægypti. Dóminum Deum tuum timébis, et ipsi soli sêrvies : ipsi adhærêbis, jurabisque in nómine illius. Ipse est laus tua, et Deus tuus, qui fecit tibi magnalia et terribilia, quæ vidérunt óculi tui. In septuaginta animabus descendérunt patres vestri in terra Ægypti : et ecce nunc multiplicávit te Dóminus Deus tuus sicut astra cœli. (Cap. xi.) Ama itaque Dóminum Deum tuum, et obsêrva præcepta ejus et cærimonia, júdicia atque mandata, omni tẽmpore. *ñ*. Amen.

Lectio libri Ezechielis Prophætæ (Cap. xi).

ñ. Deo grátias.

Factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, fratres tui, viri propínqui tui, et omnis domus Israël, univêrsi, quibus dixérunt habitatores Hierúsalem : Longè recédite à Dómino, nobis data est terra in possessionem. Propterea hæc dicit Dóminus Deus, quia longè feci eos in géntibus, et quia dispêrsi eos in terris : ero eis in sanctificatió-nem módicam in terris, ad quas venérunt. Propterea loquere : Hæc dicit Dóminus Deus : Congregábo vos de pópulis, et adunábo vos de terris, in quibus dispêrsi estis, dabóque vobis humum Israël. Et ingrediétur illuc, et áuferam omnes offensiónes, cunctasque abominatiónes de illo. Et dabo eis cor novum et spiritum rectum tribuam in viscéribus eorum : et áuferam cor lapideum de carne eórum, et dábo eis cor cárneum : ut in præceptis meis ambulent, et júdicia mea custódiant, faciántque ea : et erunt mihi in pópulum, et ego ero eis in Deum. *ñ*. Amen.

Lectio libri Actuum Apostolórum (Cap. viii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Cùm audissent Apóstoli, qui erant in Hierosólymis, quia recepit Samaria verbum Dei, misérunt ad illos Petrum et Joánnem. Qui cùm venissent, oravérunt pro ipsis ut acciperent Spiritum sanctum : Nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spiritum sanctum. Cùm vidisset autem Simon, quia per impositionem manús Apostolórum darétur Spíritus sanctus, obtulit eis pecúniam, dicens : Dale et mihi hanc potestatem, ut cuicumque imposúero manus, accipiat Spiritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum : **¶** Pecúnia tua tecum sit in perditiónem : quóniam donum Dei existimásti pecúniá possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermone isto : cor enim tuum non est rectum coram Dómino. Pœniténtiam, inquit, age ab hac nequítia tua : et roga Dóminum, si fortè remittátur tibi hæc cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis, et obligatióne iniquitátis video te esse. Respóndens autem Simon dixit : Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ

dixístis. Et illi quidem testificáti et locati verbum Dei, rediebant ad Hierúsalem, et multis regiónibus Samaritanórum evangelizábant Dóminum Jesum Christum. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Suscipiant montes pacem populo tuo, et colles justitiam tuam. *Psalms lxxi.*

Oratio. Suscipiant montes pacem pópulo tuo : qui primordiáli rádio inlustráti sunt fidei : ut de sublimitate Sanctórum descendat justítia collium ; et pusilli cum magnis culmen perfectórum súbéant meritórum. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Nobis adhærere Deo bonum est : pónere in Dómino spem nostram. *Psalms lxxii.*

Oratio. Nobis adhærere tibi Deo bonum est : sed tu desidérium boni sic in nobis adcúmula ; ut spes, quæ nos tibi adsociat, nullá fidei titubatióne vacillet, sed charitátis stabilitate perdúret. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Quam bonus Deus Israël eis, qui recti sunt corde ! *Psalms lxxiii.*

Preces. Ad te piè exclamámus Deus : súperant nos péssima flagélla ; Miserére. *P.* Finis noster adest : succúrre Christe. *ñ*. Bone pastor móriens, prótege oves tuas : à malo defénde ; Miserére. *P.* Finis. *ñ*. Iram tuam à nobis repelle : plebem tuam à malo defénde ; Miserére. *P.* Finis. *ñ*. Luctum nostrum in gáudium verte : plebem tuam à malo defénde ; Miserére. *P.* Finis. *ñ*. Miserére plebi tuæ Christe : consoláre nos pro quo sumus tristes ; Miserére. *P.* Finis.

Oratio. Dómine Deus Israël, te rogámus, te pétimus ; ut bonitatem tuam, quam rectis corde profusius tribuis, peccatóribus nobis ob conversatióne non déneges : ut ipsá quæ regis húmiles, per ipsam sibi súbditos efficias contumáces : et ea ipsa bonitas, per quam indesinénter justos coronas, sit júgiter intervéntrix pro nobis, ut peccatóribus parcas : ut de bonitate, in qua Sancti exsultant lætantes ; de eadem se tibi restitui gáudeant oberrantes : quosque sæcularis inlécibra per diversarum contágia rerum à te facit recedere ; eosdem sincera confessio tibi faciat adhærere ; atque in laudem tui impensióne súplici, mentis unanimitate clamitantes, vota persólvere.

Pater noster. A malo nos libera, *fol. 10.*

Benedictio dicatur, ut in Nona, quæ dicitur per totum annum.

Ad Vesperum.

Lauda. Dóminus illuminatió mea, et salus mea, quem timébo ?

Dominus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Disrúmpe vincula peccatórum : ut sacrificémus tibi hóstiam laudis. *Psalms cxv.*

Lauda. Tu mandásti *P.* Mandata tua custodiri nimis Deus meus. *ñ*. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P.* Mandata. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Mandata.

Hymnus. Benignitátis fons. *fol. 69. Supplicatio.*

Orémus. Capitula. Christo Dei virtus. *Benedictio.* A Dóminus Jesus. *Lauda.* Dóminus in cælo parávit. fol. 400. *Orátio.* Christe Jesu. *Quære infrà in Matutinis sequéntibus.*

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona, et Psalmus 3, ut in quinta Fèria fol. 406. Orátio. Quamvis Dómine. fol. 68.

Antiphona 1. Fiat Dómine misericórdia tua super nos : sicut sperávimus in te. *Psalmus xxxii. Orátio.* Fiat misericórdia tua Dómine. folio 401.

Antiphona 2. Omnes gentes pláudite má nibus : jubiláre Deo in voce exsultatiónis. *Psalmus xlvi.*

Orátio. Christe Jesu, terribilis Deus noster et rex noster, cujus in nativitate cum pastóribus Angeli glóriam detulerunt, cui, devicto mortis auctóre, omnes gentes manibus cordibusque plausérunt; quem trophæa victricia reportántem ad æthera, Apostolorum est fides prosecúta : fac nos redemptiónis nostræ, et Ascensiónis tuæ mystéria fidei jubilatíone **412** cantáre; et cum príncipibus pópuli, Deo Abraham fidéli famulátu placére. *ñ. Amen.*

I'er.

Antiphona 3. Pónite corda vestra in virtúte Dómini : ut enarrétis in progénie áltera. *Psalmus xlvi.*

Orátio. Magnifice Dómine diláta exsultatíones universæ terræ : ut diffúsa in ómnibus fides, mundum répleat; et juxta magnitudinis tuæ nomen, tuam nostris vóci bus magnífices laudem. Amen.

ñ. Per misericórdiam.

ñ. Benefáciat nobis Deus, et liberet nos ab ómnibus malis; P. Et donet pacem in diétus nostris; ÿ. Inlúminet vultum suum super nos et misereátur nobis. P. Et donet.

In Láudibus.

Antiphona. Avérte faciém. *Psalmus l. Orátio.* Avérte faciém tuam. fol. 68.

Ad Cánticum. Antiphona. Deus Omnipotens benedícat nobis, et créscere nos fáciat in turmas populórum.

Cánticum. Ecce odor. *Orátio.* Tuam Deus Omnipotens. fol. 161.

Matutinárium. In tuo Deus lúmíne. *P. Vidébimus lumen. ÿ. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te : et justítiam tuam his, qui recto sunt corde. P. Vidébimus lumén.*

Lauda. In sanctis ejus laudáte Dóminum : Allelúia, allelúia. *P. In firmaménto virtútis ejus laudáte Dóminum. Psalmus cl.*

Léctio libri Proverbiórum (Cap. iv).

ñ. Deo grátias.

Fili, Príncipium sapiéntiæ, pösside sapiéntiam, et in omni possessióne tua acquirere sapiéntiam : árripe illam, et exaltábit te : glorificáberis ab illa, cum fueris amplexátus : dabit cápiti tuo augménta gratiárum, et coróna Dómini ínclýta próteget te. Audi fili mi, et suscipe verba mea, ut multiplicéntur anni vitæ tuæ. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, ducam te

per sémitas æquitátis : quas cum ingrèssus fueris, non arctabúntur grèssus tui, et currens non habébis offendiculum. Tene disciplinam, ne dímittas eam : custódi illam, quia ipsa vita tua. Ne delectéris in sémitis impiórum, nec tibi pláceat malórum via. Fuge ab ea, ne tránseas per illam : declína, et désere eam : non enim dórmunt nisi malè fécerint : nec capiétur somnus ab eis nisi supplantáverint. Cómedunt panem impietátis, et vinum iniquitátis bibunt. Justórum autem sémita, lux splendens, procédit et crecscit usque in pefectum diem. *ñ. Amen.*

Hymnus. Benignitátis fons. fol. 69. *Capitula.* Descéndat Dómine ad nos. *Lauda.* Dóminus in cælo parávit sedem suam. *Et Benedictio fol. 400.*

Ad Tertiam.

Prophétia. Fili, Custódi sermónes. fol. 96.

Léctio libri Númeri (Cap. xxvii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Locútus est Dóminus ad Móysen dicens : Ascénde ad montem istum Abarim, et contempláre inde terram, quam datúrus sum filiis Israél : cümque videris eam, íbis ad pópulum tu, sicut ivit et frater tuus Aaron : quia offendísti me in desérto Sin in contradiccióne multitudínis, nec sanctificáre voluístis coram eis super aquis. Hæ sunt aquæ contradicciónis in Cades in desérto Sin. Cui respóndit Móyses : Provideat Dóminus spirituum omnis carnis, hómínem, qui sit super multitudínem hanc : et possit extré et intráre ante eos, et educere illos vel introducere : ne sit pópulus Dómini absque pastóre. Dixítque Dóminus ad eum : Tolle Josué filium Nun, virum in quo est spiritus, et pone manum tuam super eum. Qui stabit coram Eleázaro sacerdote et omni multitudíne : et dabis ei præcépta cunctis vidéntibus, et partem glóriæ tuæ, ut áudiat eum omnis synagóga filiórum Israél. Pro hoc, si quid agéndum erit, Eléazar sacérdos cónsulet Dóminum. Ad verbum ejus ingrediétur et egrediétur ipse, et omnes filii Israél cum eo, et cætera multitúdo. Fecit Móyses ut præcéperat Dóminus. Cüm attulisset Jósuë, státuit eum coram Eleázaro sacerdote, et omni frequéntiâ pópuli. Et impósitis cápiti ejus má nibus, cuncta replicávit quæ mandáverat Dóminus. *ñ. Amen.*

Léctio libri Ezechielis Prophétæ (Cap. ix).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Iniquitas domús Israél et Judá, magna est nimis valde, et repléta terra est sanguínibus, et civitas repléta est aversióne : dixerunt enim : Déreliquit Dóminus terram, et Dóminus non videt. Igitur et meus non parces oculus, neque miserébor : viam eórum super caput eórum reddam. Et ecce vir, qui indútus erat lineis, qui habébat atramentárium in dorso suo, respóndit verbo, dicens : Feci sicut præcepísti **413** mihi (Cap. x). Et vídi, et ecce in firmaménto, quod erat super caput Chérubim, quasi lapis sapphrus, et quasi species similitúdinis sólii apparuit super eum. Et dixit ad

virum, qui indutus erat lineis, et ait : Sume ignem A de medio rotarum, quæ sunt inter Chérubim : et ingressus vidi, et ecce quatuor rotæ juxta Chérubim : rota una juxta Chérubim in unum, et rota alia juxta Chérubim in unum : species autem rotarum quasi visio lapidis chrysolithi. Stantibus illis, stabant : et cum elevatis elevabantur : spiritus enim vitæ erat in eis. Et egressa est glória Dómini à limine templi : et stetit super Chérubim. Et elevavit me spiritus, et introduxit me ad portas Dómini ad Orientem, qui respicit à solis ortu : Et ascendit glória Dómini de medio civitatis, stetitque super montem, qui est ad Orientem urbis, et glória Dei Israël erat super eum. *ñ. Amen.*

Lectio libri Actuum Apostolorum (Cap. xiii).

ñ. Deo grátias.

In illis diebus : Erant in Ecclesia, quæ erat Antiochia, prophætæ, et doctores, in quibus Barnabas, et Simon, qui vocatur Niger, et Lúcius Cyrenensis, et Mánaon, qui erat Herodis tetrarchæ collactaneus, et Saulus. Ministrantibus autem illis Dómino, et jejunantibus, dixit Spiritus : Separâte mihi Barnabam, et Paulum in opus, ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, et orantes, imposuerunt illis manus, dimiseruntque illos. Et ipsi quidem missi à Spirítu sancto abiérunt Seleúciam ; et inde navigábant Cyprum. Et cum venissent Salamnam, prædicábant verbum Dómini in synagogis Judæorum. Habébant autem et Joánnem in ministerio. Et cum perambulárent univérsam insulam usque Paphum, invenérunt virum quemdam magum pseudo-prophétam, Judæum, cui nomen erat Barjesu, qui erat cum cónsule Sergio Paulo viro prudénte. Hic, accersitis Barnabá et Paulo, desiderábat audire verbum Dei. Resistébat autem ille Elymas magus (sic interpretáitur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem à fide. Saulus autem, qui et Paulus, replétus Spirítu sancto, intuens eum, dixit : O plene omni dolo, et fallaciâ, fili diaboli, inimice omnis justitiæ, et non desinis subvertere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, et eris cæcus : non vidébis solem usque ad tempus. Et confestim cecidit super eum caligo, et tenebræ, et circúiens quærébat qui ei manum daret. Tunc Procónsul cum vidisset factum, credidit admirans super doctrinam Dómini. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Adjuva nos Deus salutâris noster : et propter honorem nominis tui Dómine libera nos : et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum. *Psalmus LXXVIII.*

Oratio. Propitius esto peccatis nostris Dómine ; et propter honorem nominis tui perfectâ nos récrea libertate : ne, dum nostro peccatorum elógio adterimur, in obprobrium gentium redigâmur : Ergo ut nos veritate non púnias pœnæ ; causam nobis scelerum áblue : atque in conspectu tuo gémitus compeditorum intróeat : de occulto tuo in manifestó nostro grátia indúlta procedat. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

PATR. LXXXVI.

Antiphona 2. Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creásti ab initio. *Psalm. LXXIII.*

Oratio. Meménto Dómine congregatiónis. *folio 75.*

Antiphona 3. Confitébimur tibi Deus : confitébimur tibi, et invocábimus nomen tuum Dómine. *Psalmus LXXIV.*

ñ. Filii Sion convertimini ab ómnibus iniquitatibus vestris, et jam non erit in vobis sterilitas et angústia. Fécite vobis cor novum, et spirítum rectum : P. Quia nolo mortem morientis, dicit Dóminus, donec revertatur, et vivat. *ÿ.* Convertimini, et ágite præniténtiam ab ómnibus iniquitatibus vestris, et non erit vobis in ruinam iniquitas. P. Quia nolo.

Preces. Christe Redemptor pius animárum, exáudi gémitus sléntium ; P. Et miserère. *ÿ.* Ne derelinquas plebem supplicántem ; exáudi precem et respice : quæ postulámus adtribue ; P. et miserère. *ÿ.* Parce, rogámus : parce tandem fessis ; memor es nostri : lætifica ; diffúsam vitam jam révoca ; P. Et miserère. *ÿ.* Salvátor noster, intuere terram : cœlestem largire plúviam : et victum nobis partúriat grátia tua ; P. Et miserère. *ÿ.* Indúlge nostrum fácinus horrendum, quo te offénsó defécimus : dimitte nobis hoc débitum ; P. Et miserère.

Capitula. Confitébimur tibi Deus, confitébimur tibi peccata atque facinora nostra ; quæ tibi pótius sunt cógnota, quàm probántur admissa : Invocámus itaque nomen tuum, ut in te patefactis tribuas véniam ; qui non statim in ábditis vis exercere vindictam : ut qui confessiône placáris humilium, remissionem ómnium tribuas delictórum.

Pater noster. *414* A malo nos libera. *fol. 10.*

Benedictio dicátur, ut in Tertia, quæ dicitur per totum annum.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. xxix).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Obstupescite, et admirámini, fluctuâte, et vacillâte : et inebriámini, et non à vino : movémmini, et non ebrietâte. Quóniam miscuit vobis Dóminus sopórem, et claudet oculos vestros : prophætæ et principes vestri, qui vident visiones, peribunt. Et erit vobis visio ómnibus sicut verba libri signati, quem cum dederit sciénti litteras, dicítque ei : Lege istud : respondébit : Non possum, signatus est enim. Et dábitur liber nesciénti litteras : dicéturque ei : Lege, et respondébit. Nescio litteras. Et dixit Dóminus : Eò quòd appropinquat pópulus iste ore suo, et lábiis suis honorificat me, cor autem ejus longè est à me, et timuérunt me mandató hóminis et doctrinis : Ideò ecce ego addam admiratiónem, faciam pópulo huic miraculo grandi et stupéndo : peribit enim sapiéntia à sapiéntibus ejus, et intelléctus prudéntiæ ejus abscondétur. Væ qui profúndi estis corde, ut à Dómino abscondátis consilium : quorum sunt in tenebris ópera, et dicunt : Quis videt nos ? Nonne adhuc módicum, et in brevi convertétur Libanus in cermel, et cermel in saltum reputábitur ? Et áudient in die illa surdi verba libri, et de tenebris et caliginé.

oculi cæcōrum videbunt. Et addent mites in Dōmino lætitiā, et pāuperes hōmines in sancto Israhēl exultābunt. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Bénēfac Dōmine bonis, et rectis corde. *Psalmus cxxiv.*

Oratio. Bénēfac Dōmine bonis. *fol. 73.*

Antiphona. 2. Benedictio Dōmini super vos : benedicimus vos in nōmine Dōmini. *Psalm. cxxviii.*

Oratio. Dōmine Jesu Christe, qui pro nostræ salutis remedio, impiōrum sustinuisti commēria; auxili tui ope nos prōtege advērsus impugnantium mala : ac, ne dorsum nostrum delicti cōprimat sārcaia; impōne hūmeris nostris, pæcēptis evangēlicis ōnera sāvāia : per quæ peccāti fābricam dēstruas; et compaginibus sacris nos virtūtum mēritis cōstruas. *ñ. Amen.*

Per misericōrdiam.

Antiphona. 3. Speret Israhēl in Dōmino, ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus cxxx.*

ñ. Multa sunt peccāta nostra Dōmine : patiētiā habe in nobis; *P.* Et miserēre servis tuis. *ÿ.* Non secūndūm peccāta nostra faciās nobis : neque secūndūm iniquitātes nostras retribuās nobis; *P.* Et miserēre.

Preces. Dicāmus omnes : Dōmine miserēre nobis : *P.* Esto propitiū. *ÿ.* Piē precāntes supplices exaudi Christe : *P.* Esto. *ÿ.* Nostra relāxa crimina : dele peccāta : *P.* Esto. *ÿ.* In omnes gentes, Dōmine, pacem concēde : *P.* Esto. *ÿ.* Remissionem ōnium concēde : *P.* Esto. *ÿ.* O Deus potentissimē, clemens succurre : *P.* Esto.

Oratio. Exalta cornu nostrum. *fol. 73. Benedictio dicitur, ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum.*

Ad Nonam.

Propheta. Fili, Habe fidūciam. *fol. 95.*

Lectio libri Levitici (Cap. xxiii).

ñ. Deo grātias.

In illis diēbus : Locūtus est Dōminus ad Mōysen, dicens : Lōquere filiis Israhēl, et dices ad eos : Cūm ingressi fuēritis terram, quam ego dabo vobis, et mesueritis sēgetem, ferētis manipulos spicārum, primitias messis vestræ, ad sacerdotem : qui levabit fasciculum coram Dōmino, ut acceptābilis sit pro vobis, alterā die sabbati. Atque in eōdem die quo manipulus consecratur, cædatur agnus immaculatus anniculus in holocaustum Dōmino. Et libamēta offerantur cum eo, duōdecim offæ similæ conspersæ oleo in incensum Dōmino, odoremque suavissimum : liba quoque vini, quarta pars hin. Panem, et polentam, et pultes non comedētis ex sēgete, usque ad diem quā offerētis ex ea Dōmino Deo vestro. Præcēptum est enim sempiternum in generatiōibus, cunctisque habitatiōibus vestris. Numerābilis ab alterā die sabbati, in quā obtulistis manipulos primitiarum, septem hebdomadas plenas, usque ad alterum diem expletiōnis hebdomadæ sēptimæ, id est, quinquaginta dies : et sic offerētis sacrificium novum Dōmino ex ōnibus habitaculis vestris, panes primitiarum duos de duabus dēcimis similæ fermentatæ : quos coquētis, et of-

A ferētis primitias in odorem suavitatis. *ñ. Amen.*

Lectio libri Ezechielis Prophætæ (Cap. xxxv).

ñ. Deo grātias.

Factus est sermo Dōmini ad me, dicens : Fili hōminis pone faciē tuam advērsus montem Seir, et prophetābis de eo, dicens illi : Hæc dicit Dōminus : Ecce ego ad te mons Seir, et extēdam manum meam super te, et dabo te desolatūm atque desērtum. Urbes tuas demōliar, et tu desērtus eris : **415** et scies quia ego Dōminus. Eō quod fuēris inimicus sempiternus, et concluseris filios Israhēl in manus gladii in tēpore afflictionis eōrum, in tēpore iniquitatis extrēmæ. Propterea vivo ego, dicit Dōminus Deus : quōniam sanguini tradam te, et sanguis te persequetur : et cūm sanguinem oderis, sanguis persequetur te. Et dabo montem Seir desolatūm et desērtum : et auferam de eo euntem, et redeuntem. Et implēbo montes eōrum occisorum suorum : in collibus suis, et in vāllibus tuis, atque torrentibus interfēcti gladio cadent. In solitudines sempiternas tradam te, et civitates tuæ non habitabuntur : et sciētis quia ego sum Dōminus Deus. *ñ. Amen.*

Lectio libri Actuum Apostolorum (Cap. xv).

ñ. Deo grātias.

In illis diēbus : Placuit. Apōstolis, et senioribus cum omni Ecclesia, eligere viros, et mittere Antiochiam cum Paulo, et Bārnaba, et Silam, viros primos in fratribus, scribentes per manus eōrum. Apōstoli et seniores fratres his, qui sunt Antiochiæ, et Sirix, et Cilicix, fratribus ex Gēntibus, salutem. **C** Quoniam quidem audivimus quia quidam ex nobis exeuntes, turbaverunt vos verbis, evertentes animas vestras, quibus non mandavimus : placuit nobis collectis in unum, eligere viros, et mittere ad vos, cum charissimis nostris Bārnaba et Paulo, hominibus, qui tradiderunt animas suas Deo. Misimus ergo Judam et Silam, qui et ipsi vobis verba referent eadem. Visum enim est Spiritui sancto, et nobis, nihil ultra imponere vobis oneris quam hæc necessaria : ut abstineatis vos ab immolatis simulachrorum, et sanguine, suffocato, et fornicatione; a quibus custodiētes vos, benē agitis. Valēte. Illi igitur dimissi, venerunt Antiochiam : et congregatā multitudine tradiderunt epistolam. Quam cūm legissent, gavisī sunt super consolatione. Judas autem et Silas, et ipsi cūm essent Prophætæ, verbo plurimo consolati sunt fratres, et confirmaverunt. Facto autem ibi tēpore, dimissi sunt cum pace a fratribus, ad eos qui miserant illos. Visum est autem Silas manere ibi : solus autem Judas abiit. Paulus autem, et Bārnabas demorabantur Antiochiæ, docētes, et evangelizantes cum aliis verbum Dei. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Quis Deus magnus sicut Deus noster ? tu es Deus qui facis mirabilia solus. *Psalmus lxxvi.*

Oratio. Precāmur Dōmine, ne tuā nos repellas propitiōne; sed obtinēdæ misericōrdiæ adhuc tempus appōne : ut dextera, quæ fuit vindex in ultione facinorum; ipsa sit nobis contritū in remedium sempiternum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Quia tu Dómine suavis, et mitis es : et multum misericors invocántibus te. *Psal. lxxxv.*

Oratio. Misere Dómine, ad te tota die clamántibus ; tæque in tribulatióne invocántibus existe propitiu : ut in quibus májestatem tuam adorándo laudámus, dignè suscipias ; et pro quibus te timémus, pius ignóscas : Timóris igitur tui obediéntiã corda nostra lætifica ; et consolatiónis dulcedine dabiétatem nostræ mentis confórta : Sed quia tu suavis ac mitis es, suavitatem ex tua indulgéntia hauriámus ; et in retribuendo pius te mitémque sentiamus. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 3. Præoccupémus faciem Dei in confessione : et in psalmis jubi émus ei. *Ps. xciv.*

Preces. Avérte, Dómine, iram furóris tui ; P. Et miserátor parce pópulo tuo. *ñ.* Omnium précibus pius auxiliu præbe : tæque rogámus, Sancte, citò concede ; P. Et miserátor. *ñ.* Tu Christe, débiles gémitus intuere : vincula mortis solve, et vitam largire ; P. Et miserátor. *ñ.* Jam vide lachrymas : intellige lugéntes : tandem de facta nostra clemens indulge ; P. Et miserátor. *ñ.* Nostris auditibus signum salutis pone Angelum : non permittas ultrà nocere ; P. Et miserátor.

Oratio. Præoccupémus faciem tuam, Dómine, in confessione, et in psalmis tibi debita modulatione jubilántes, adorámus ac procidimus ante te, ploratu inéerno et gémitu deprecántes : ut quia tu fecisti nos, et tu es Deus noster ; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, et oves pásceat tuæ pastor sollicitus adtendas ; tribuásque his grátiam, pro quibus animam posuisti.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 40.*

Benedictio dicatur, ut in Nona, quæ dicitur per totum annum.

Ad Vesperum.

Lauda. sol agnovit occasum suum. Posuisti tenebras, et facta est nox.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Reple Deus gáudio os nostrum : et lingua nostra exultatione. *Psalmus cxxv.*

Lauda. In toto corde meo exquisivi te : **P. 416** Ne repéllas me à mandátis tuis. *ñ.* In corde abscondi elóquia tua : ut non peccem tibi. P. Ne repéllas. *ñ.* Glória, et honor. P. Ne repéllas.

Hymnus. Benignitátis fons. *folio 69. Capitula, et Benedictio, et Lauda fol. 405.*

Oratio. Liberet nos, Dómine, dextera tua ; impetioque tuo flecte arrogántium corda : ut Gentes veritátis adventu declaréscant, et osténsam salutem cordis humilitate suscipiant. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu es Dómine. *Psalmus iii. Oratio.* Quamvis, Dómine, plúrima. *fol. 68.*

Antiphona 1. Non repéllat Dóminus plebem suam :

A et hereditatem suam non derelinquet. *Psalmus xciii.*

Oratio. Non repéllas, Dómine plebem, quam mercatus es ; nec derelinquas hereditatem, pro qua in Cruce appensus es : sed quousque justitia, nunc occulta, manifeste clareat in iudicio, pietate porréctã nos rege : et secúndum multitudinem dolórum nostrórum tuã nos lætifica exortatióne : ut qui dolórem nunc fingis in præcepto, futuro réquiem nobis concedas in sæculo. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Benè nuntiãte de die in diem salute ejus. *Psalmus xcvi.*

Oratio. Cantet tibi novum. *fol. 80.*

Antiphona 3. Liberet nos Dómine dextera tua, et brachium sanctum tuum. *Psalm. xcvi.*

B *Oratio.* Liberet nos Dómine. *Quære hic suprã.*

ñ. Hábeant, Dómine, finem peccãta nostra : deletur iniquitas, et induámur justitiã sanctã tuã ; P. Ut lætetur iterum Hierusalem. *ñ.* Tu exurgens miseréberis Sion : quia venit tempus miseréndi. P. Ut lætetur.

In Laudibus.

Antiphona. Avérte faciem tuam à peccãtis meis : et omnes iniquitates meas dele. *Psalmus l.*

Oratio. Avérte faciem. *fol. 68.*

Ad Canticum. *Antiphona.* Ne extérmines.

Canticum. Dómine, Dómino, Rex. *fol. 103.*

Matutinarium. *Antiphona.* Deus miseréatur nobis, et benedicat nos : P. Illáminet Dóminus vultum super nos. *ñ.* Ut cognoscámus in terram viam tuam, in ómnibus géntibus salutare tuum. P. Illáminet.

Lauda. Montes, et omnes colles : ligna fructifera, et omnes cedri. *Psalmus cxlviii.*

Lectio libri Proverbiórum Salomónis (Cap. xvi).

ñ. Deo grátias.

Fili : Unívrsa propter semetípsum operátus est Dóminus ; impium quidem ad diem malum. Abominatió Dómini omnis arrogans : étiam si manus ad manum fuerit, non erit innocens. Misericórdiã et veritate redimitur iniquitas : et in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placuerint Dómino viæ hóminis, inimicos quoque ejus convertet ad pacem. Mélius est parvum cum justitiã, quam multi fructus cum iniquitate Cor hóminis dispósuit viam suam : sed Dómini est dirigere gressus ejus. Divinatio in labiis regis, in iudicio non errabit os ejus. Pondus et statéra iudicia Dómini sunt : et ópera ejus omnes lapides sancti. Abominábiles regi qui agunt impiè : quóniam justitiã firmátur sólium. Volúntas regum labia justa : qui recta loquitur dirigétur. *ñ. Amen.*

Hymnus. Benignitátis fons. *fol. 69. Capitula.* Descendat, Dómine, ad nos. *Lauda.* Dóminus in cælo parávit. *Benedictio.* Expectántes se. *fol. 401.*

Ad Tertiã.

Propheta. Fili, custódi sermónes. *fol. 96.*

Lectio libri Deuteronomi (Cap. xxviii).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Locutus est Dóminus ad Móysen,

dicens : Lóquere ad omnem cœtum filiôrum Israël, A et dices ad eos : Ego Dóminus Deus tuus. Si audieris vocem Dómini Dei tui, ut facias atque custodias ómnia mandata ejus, quæ ego præcipio tibi hodiè, faciâtque te Dóminus Deus tuus excelsiorem cunctis géntibus, quæ versantur in terra. Veniéntque super te univêrsæ benedictiões istæ, et apprehéndent te : si tamen præcepta ejus audieris. Benedictus tu in civitate, et benedictus in agro. Benedictus fructus ventris tui, et fructus terræ tuæ, fructusque jumentórum tuórum, greges armentórum tuórum, et caulæ óvium tuárum. Benedictæ aræ tuæ, et benedictæ reliquiæ tuæ. benedictus eris egrédiens et regrédiens. Dabit Dóminus inimicos tuos qui surgunt advêrsùm te, corruéntes in conspéctu tuo : per unam viam veniént ad te, per septem fugiént à facie tua. Et mittet Dóminus benedictiõnem super cellaria tua, et super ómnia ópera mánuum tuárum : benedictque tibi in terram quam accéperis. Suscítabit te **417** Dóminus sibi in pópulum sanctum : si custódieris mandata Dómini Dei tui, et ambuláveris in viis ejus. Videbúntque omnes terrárum pópuli, quòd nomen Dómini invocátum sit super te, et tímebunt te. Abundare te faciát Dóminus ómnia bonis, fructibus terræ tuæ, quam jurávit Dóminus pátribus tuis ut daret eam tibi. Apériat Dóminus thesáurum suum, cœlum, et plúviam tribuat terræ suæ in témpore suo : benedictque cunctis opéribus mánuum tuárum. Et scenerábis géntibus multis, et ipse à nullo scenus accipies. Constituet te Dóminus in caput et non in caudam : et eris suprâ, et non subtér : si audieris mandata Dómini Dei tui, quæ ego præcipio, ut benè sit tibi, et possideas terram, quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi. *ñ* . Amen.

Propheta. Convertimini et ágite. *fol.* 133.

Lectio Actuum Apostolorum (Cap. xx).

ñ . Deo grátias.

In illis diébus : Proposúerat Paulus transnavigáre Ephesum, nequa illi mora fieret in Asia. Festinábat enim, si possibile sibi esset, ut diem Pentecósten fáceret Hierosólymis. A Miléto autem mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis à prima die, quâ ingressus sum in Asiam, quálitèr vobiscum dégerim per omne témpus, quo fúerim, sérviens Deo cum humilitate, et láchrymis, et tentatiõnibus, quæ mihi acciderunt ex insidiis Judæórum : quómòdò nihil subtráxerim vobis utilium, quóminús adnuntiárem vobis, et docerem vos públicè, et per domos, testíficans Judæis atque Géntibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spiritu, vado in Hierúsalem ; quæ in ea ventúra sunt mihi ignórans : nisi quod Spiritus sanctus per omnes civitates protestétur mihi, dicens : quóniam vincula, et tribulatiões me manent in Hierosólymis. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm

me, dúnmodò consúmmem cursum meum, et ministérium, quod accépi à Dómino Jesu, testíficari Evangélium grátia Dei. Et nunc ecce ego scio, quia ampliús non vidébitis faciém meam vos omnes, per quos transivi prædicans regnum Dei. Quaspróptèr excélsior vos hodiérnâ die, quia mundus sum à sânguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminús adnuntiárem omne consilium Dei volis. Adténdite vobis, et univêrso gregi, in quo vos Spiritus Sanctus pósuit episcopos, régere et Ecclésiám Dei, quam adquisistis sânguine suo. *ñ* . Amen.

Antífona 1. Præparáte vos hóstiam vivam, sanctam, Deo placéntem, rationábilè obséquium vestra. Et nolite contristári Spiritum Sanctum. *P.* Audite hæc, omnes gentes : áuribus percípите, qui habitátis orbem. *Psalm.* XLVII.

Orátio. Audiant simul te. *fol.* 409.

Antífona 2. Spiritus Dómini Spiritus vitæ est, et benedicta glória Dómini de loco suo. *ñ* . Verbo Dómini cœli firmáti sunt : et Spiritu oris ejus omnis virtus eórum. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Dómine, qui justórum. *fol.* 403.

Antífona 3. Mittam in vobis Spiritum veritátis, qui à Patre procedit, ille árguet mundum de peccáto, et de judicio, et de justitia. *Ps.* XLIX.

ñ . Fortissime Deus, Spiritus univêrsæ carnis, numquid omnes in ira tua dispérdes ? clemens es, et multæ miseratiõnis. *P.* Dómine, dimitte peccáta pópuli tui. *ñ* . Dominátor Dómine, Deus miséricors et clemens. *P.* Dómine.

Preces. Dicâmus omnes : Miséricors Dómine.

P. Mi-erère. *ñ* . Qui es unus poténtiâ, ejusdemque tuo Genitóre substántiæ, *P.* Miserère. *ñ* . Qui princeps sacerdotum es, regum rector, pópulórum Dóminus. *P.* Miserère. *ñ* . Qui captivis reddis pátriam, infirmis operæ consolatiõnem mœrentibus. *P.* Miserère. *ñ* . Indulgéntiam postulâmus, concède : pœniténtibus salutem tribue. *P.* Miserère.

Supplicatio. Orémus Dei Patris Omnipotentis miséricórdiam, súpplices implorémus ; ut nos grátia Christi sui Dómini nostri, et virtus Spiritús tui Sancti propitiis inlustrâre dignétur.

Capitula. Dómine Jesu Christe, quem venisse crédimus in carnis abjectiõne húmitem, Mundum peeúntem redinere : quemque iterum præstolâmur in poténtiâ Deitátis ventúrum, sæculum delinquens terribiliter judicâre ; imménsam pietâtem tuam tremétes fámulí tui quæsumus, ut, dùm véneris, non de peccáto nos arguas, sed ineffabili bonitate succurras ; et hic pótiús humilitátis nostræ confessiõnem accipias, ut et illic facinora univêrsa indulgeas, et in dextera tuæ partem coronandos státuas.

Pater noster. A malo nos libera. *fol.* 10.

Benedictio dicitur, ut in Tertia, quæ dicitur per totum annum. Ad Sextam et Nonam dicitur, ut in sexta Feria præterita, fol. 411.

IN SANCTUM PENTECOSTEN.

419 Ad Vesperum.

A

Lauda. Quóniam apud te est fons vitæ : et in lumine tuo vidébimus lumen. Osténde misericórdiam tuam. *P.* Sciéntibus te. *ÿ.* Dómine in cælo misericórdia tua : et véritas tua. Multiplicásti misericórdias tuas *P.* Sciéntibus te.

Dóminus sit semper. *ñ.* Et cum spíritu.

Orátio. Deus, apud quem est fons vitæ ; et in cuius lumine aspícuimus lumen ; éutri, quæsumus, in nos tuæ sciéntiæ splendórem : quo valeámus ad tui fontis arcédere ubertátem : Locos quoquè diversárum doctrinárum, conténtos fluéntis tuis, nobis cóllige propinándos : ut sitiéntibus nobis vitálem impértias potum ; et caligántibus animábus supérnè lumen restítuas. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Si diligitis me : mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem meum, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum *P.* Usque in ætérnum. Allelúia. *ÿ.* Dùm vénerit Paráclitus, quem ego mitam vobis à Patre, Spíritus veritátis, ille testimónium perhibébit de me : et vos testimónium perhibébitis, quia ab initio mecum estis. *P.* Usque. *ÿ.* Pater venit hora, ut clarífices Filium tuum, et Filius tuus claríficet te : quia quos dedísti mihi, volo ut ubi sum ego, et ipsi sint mecum : ut videant claritátem meam, quam dedísti mihi : quia dilexísti me ante constitutióem mundi. *P.* Usque.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antífona. Paráclitus Spíritus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, quæcúmque C dixero vobis. *P.* Pacem meam do vobis, pacem meam comméndo vobis. *ÿ.* Laudáte púeri Dóminum : laudáte nomen Dómini. *P.* Pacem *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Pacem.

Orátio. Consoláre, Jesu, per donum Sancti Spíritus destitútas bonis stúdis fidélium mentes ; ut affluéntium donórum Spíritus ille Paráclitus, quem Patrem in tuo nómine missórum esse testátus es, nos eripiat ; qui tecum, et cum Patre indivisá potestátis substántia regnat : ut ómnia nos, illo docénte, et pacem tuam sequámur idónei, et afféctum tuum nunquam relinquámus instrúcti. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 2. Dùm vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me : et vos testimónium perhibébitis, *P.* Quia ab initio mecum estis. *ÿ.* Deus deórum Dóminus locátus est : et vocávit terram. A solis ortu usque ad occásum : ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Quia. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Quia.

Dóminus sit. *ñ.* Et.

Lauda. Spíritus est Deus : et eos, qui adorant eum, in spíritu et veritáte. *P.* Adoráre opórtet. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Adoráre. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Adoráre.

Hymnus.

Sacrâte veni Spíritus,
Ore Patris Paráclite :
Pollicítus, qui jam dudum,
Joële vate, éditus :

Tempóribus novísimis
Implénda, inquit, viscera :
Deo cunctórum plácida
Vaticináre insígnia.

Quem Deus noster hac die
Perfúsus effúdit Discípulis ;
Ascéndens, ut promiserat,
Morte derelictá, ad sedem ;

Quos videns cæca, et invida
Judæa plebs, sic fatéitur :
Plenosque musto clámitant,
Dùm non credunt magalía.

Quos Petrus constans árguit ;
Non, ut putátis, víno sunt
Repléti, sed Spíritu,
De quo Prophéta loquitur.

Post hæc recépto plúrimi
Verbo, rimántes córdibus,
Auctáque plenítudine,
Christi jungúntur ágmini.

Mystérium absconditum,
Quondám quod erat Israéli.
Nunc revelátum cánitur,
Osténsium in Apóstolis.

Hic dies quinquagésimus,
Qui jubilæus tráditur :
Solémne nobis gáudium,
Remissiónis próprium.

Hymnum dicámus et Patri
Hymnum dicámus Filio,

420 Simúl cum Sancto Spíritu,
Inténtá voce, et pectore.

Amen.

Supplicátio. Dei Patris omnipoténtis misericórdiam súpplices implorémus ; ut nos grátia Christi sui, Dómini nostri, et virtúte Spíritus Sancti propítius justificáre dignétur. *ñ.* Præsta Ætérne, Omnipotens Deus.

Kyrie eléison. *ñ.* Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Fiat super nos, Dómine, misericórdia tua, et fulgor Spíritus tui interióra nostra inradíet : ut ipse accéndat frigidus, et inlustret obscúros, qui tecum semper pérmanet præclárus, et gloriósus.

Pater noster. Liberátí à malo. fol. 40.

Benedictio. Spíritus Paráclitus, qui olim in Discípulos manifésto ignis est declarátus in múnere, ignis sui calóre à cunctis vos peccátis emáculet ; *ñ.* Amen. Et qui mæstificátis eórum córdibus clemens Conso-látor occúrrit, magná vos sui instruat grátia sacramenti ; *ñ.* Amen. Quique tunc Apóstolos docuit ve-

ritatem, vos et nunc enūtriat fide, et post ætèrnau A
perducatur ad requiem. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Lauda. Effundam de Spíritu meo super omnem
carnem Allelúia : *P.* Et prophetábunt filii vestri.
Allelúia, allelúia. *ÿ.* Emitte Spíritum tuum, et crea-
buntur : et renovabis facièm terræ. *P.* Et prophetá-
bunt. *ÿ.* Gloria, et honor. *P.* Et.

Orátio. O Spíritus Sancte, qui à Patre Filióque
procèdis, doce nos facere veritatem : ut, qui de Patre
Filióque accepisti processiónem, invisibili nos his, à
quibus tam ineffabiliter procèdis, adsocias charitatè.
ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Hymnus. *Ætèrne rerum Cónditor. Quære f. 3.*

Orátio. *Ætèrnium te, Dómine, rerúmque ómnium*
Cónditorem, cunctórum vœx canit Adélium ; qui et
certos témporum limites sigis, et metas, quibus nox
secernatur et dies, ætèrnâ lege constituis : abyssus
étènim sapientiæ tuæ, ut mortálium adlevaret fastí-
dium, aliud labori concessit, aliud quieti servavit.
Præsta ergo, Omnipotens Deus, ut mens ægra sopore
turbata, dum gallo canente admonetur, alacritèr cur-
rens ad spem rédeat lucis, et primitias divini labóris
in tuis semper impendat officiis. *ñ. Amen.* Per mi-
sericórdiam.

Super psalmum, Antiphona. Ego dormivi, et re-
surrexi : quóniam Dóminus suscitávit me. *Psalmus III.*

Antiphona. Redde mihi lætítiam salutàris tui : et
spíritu principáli confirma me Dómine. *Psalmus L.*

Antiphona. Misit de cœlo, et liberávit me : dedit
mihi obprobrium conculcantes me. *Psalmus. LVI.*

Orátio. Spíritus Sancte, qui ex Patre Filióque pro-
cèdis, locuplèta nos dono tuo benedictiónis : quate-
nus spritu principáli confirmati, cœlesti emissiónè
mereamur quotidie liberári. Sit ergo super nos bene-
dictio tua, eaque nos semper confirma per ineffabi-
lem poténtiam Trinitátis ; ut inhábitet in nobis Spí-
ritus Sanctus, innovet Spíritus rectus, cónfirmet
Spíritus principális, atque unius testimónii sit virtú-
tis : ut confirmátos nos per Patrem, et innovátos per
Filium, custodítos nos esse gaudeamus per Spíritum D
Sanctum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Dóminus locútus est discipulis suis :
Accipite Spíritum Sanctum. *P.* In nómine meo dæ-
mónia ejcete : et super infirmos imponite manus ve-
stras, et bene habébunt. *ÿ.* Deus deórum Dóminus
locútus est : et vocávit terram. A solis ortu usque ad
occásam : ex Sion spécies decóris ejus. *P.* In. *ÿ.*
Gloria. *P.* In.

Orátio. Deus, qui in virtúte Spíritus Sancti, et dæ-
mónia ejci, et infirmos posse sanári in tuo nómine
docuisti : da nobis ita replèri hujus Sancti Spíritus
dono, ut ab omnimodo dæmoniórum mereamur éripi
tentamènto : quatenus per eum à nostris infirmitati-

bns relevati, benè per illum possimus habère, eum
pro nostris opèribus bonum perénne percepèrimus in
múnere. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Omnium rerum Creatòr et Dóminus
docuit sapiéntiam. *P.* Sanctus Spíritus, únicus, sim-
plex, multimodus, subtilis, incoinquinátus, sãvis,
et charus. *ÿ.* Magnus Dóminus noster ; et magna
virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus *P.*
Sanctus Spíritus. **421** *ÿ.* Glória, et honor. *P.* San-
ctus Spíritus.

Orátio. Omnium rerum Creatòr et Dóminus docuit
sapiéntiam, in qua est Sanctus Spíritus, únicus, sim-
plex, multimodus, subtilis : et unus Pater, unus Fi-
lius, unus Spíritus Sanctus, non pluralitè Deitátis
osténsi, sed unitate virtútis innèxi : et unidne persónæ
cãreant, et unitate natúræ permãcant : nec sit illic
aliquid diversum, ubi in singulis résonat unum : Hæc
ígitur te, Sancta Trínitas, fidei cognitióne credèntes,
póscimus et rogãmus, ut manifestatióne Spíritus tui
ita cor nostrum inradies, ut et carnis ópera declinè-
mus, et perfectiónem sanctitátis omniomodæ conse-
ciémus. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 3. Locútus est Dóminus Discipulis suis :
Accipite Spíritum Sanctum : quorum remisèritis pec-
cãta, remittuntur eis : et quorum renueritis, detenta
erunt. *P.* Pacem meam do vobis, pacem meam com-
mèndo vobis. *ÿ.* Qui emittit elóquium suum terræ :
velocitèr currit sermo ejus. *P.* Pacem. *ÿ.* Glória.
P. Pacem.

Orátio. Christe, Dei Filius, qui per Spíritum San-
ctum dimitti intrà Ecclésiã peccãta tibi constítu-
tus, Magister bone, contulisti Discipulis ; da nobis,
hujus dono copiósius affluere, quò igne ejus, et con-
dènsa in nobis exurantur facinora, et pacis tuæ don-
entur cõmoda manifestã. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

ñ. Ecce véniet Spíritus veritátis, qui docèbit vos
omnem veritatem : Non enim loquètur à semetipso :
sed quæcumque áudiet, loquètur, *P.* Et quæ ventúra
sunt annuntiãbit vobis. *ÿ.* Spíritus veritátis, quem
mittet Pater de cœlo, ille vos docèbit omnem viam
justitiæ. *P.* Et quæ ventúra. *ÿ.* Glória, et *P.* Et
quæ.

Orátio. O Spíritus Sancte. *fol. 420.*

In Lãudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Propter timòrem tuum
Dómine, in útero accèpimus, et parturivimus Spí-
ritum salutis, quem fecisti super terram.

Canticum. De nocte vigilat spiritus meus. *folio 64.*

Orátio. Pone, Dómine, Spíritum tuum in nos ; ut
parturiãmus spíritum salutis, quem fecisti super ter-
ram : ut, ipso nobiscum in ætèrnium manènte, nullis
pœnis crucièmur in futúro exãmине. *ñ. Amen.*

Per.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo honor, et
glória, virtus, et potèstas in sæcula sæculórum.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus patrum. A
fol. 6.

Sono. Effúndam, dicit Dóminus, de Spiritu meo.
P. Super omnem carnem : Allelúia. ψ . Prophetá-
bunt filii vestri, et filiaë. Et omnis qui invocáverit
Dóminum, salvábitur. P. Super omnem.

Dóminus sit. η . Et cum.

Lauda. Allelúia. Laudáte Dóminum de cœlis Alle-
lúia : laudáte eum in excelsis. Allelúia, allelúia. ψ .
Laudáte eum omnes Angeli ejus : laudáte eum om-
nes virtútes ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. *Psal-*
mus cXLVII.

Lectio libri Joëlis Prophætæ (Cap. II).

η . Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Noli timere terra, exsulta et
lætare : quóniam magnificávit Dóminus ut fáceret. **B**
Nolite timere animalia terræ : quia germináverunt
speciosa desérti, quia lignum átulit fructum suum,
et ficus et vínea dedérunt virtutem suam. Et filiaë
Sion exsultate, et lætamini in Dómino Deo vestro :
quia dedit vobis doctórem justitiæ, et descendere
faciet ad vos imbrem matutinum et serótinum, in
principio. Et implebuntur aræ vestræ fruménto,
et redundábunt torculária vino et oleo. Et comedé-
tis vescéntes, et saturabimini : et laudábitis nomen
Dei nostri, qui fecit vobiscum mirabilia : et non con-
fundétur pópulus meus in ætérnum. Et sciétis quia
ego in médio Israël solus. Noli timere ; sed exsulta
et lætare, cum magnificávit Dóminus, ut fáceret : et
ego Dóminus Deus vester, et non est alius : et non **C**
confundétur pópulus meus in ætérnum. Et erit post
hæc : Effúndam Spiritum meum super terram : et
prophetábunt filii vestri, et filiaë vestræ : senes vestri
somnia somniábunt, et júvenes vestri visiones vidé-
bunt. Sed et super servos meos et ancillas meas in
diébus illis effúdam Spiritum meum. Et dabo prodí-
gia in cœlo sursúm, et signa in terra deorsúm, s-
n-
guinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol vertétur in
ténbras, et luna in sanguinem : antequàm véniat
dies Dómini magnus et terribilis. Et omnis qui invo-
cáverit nomen Dómini salvus erit. η . Amen.

422 Hymnus.

Beata nobis gaudia
Anni rediit órbita,
Cum Spiritus Paráclytus
Effulsit in Discipulos.
Ignis, vibrante lumine,
Linguae figuram detulit ;
Verbis ut essent prófui,
Et charitate férvidi.

Linguis loquuntur ómnium :
Turbæ pavent Gentilium :
Musto madere deputant,
Quos Spiritus repléverat.

Patrâta sunt hæc mysticâ,
Paschæ peracto tempore ;
Sacro diérum número,
Quo læge sit remissio.

Te nunc Deus piissime,
Vultu precámur cernui,
Inlâpsa nobis cœlitus
Largire dona Spiritûs.

Dudum sacrata pectora
Tuâ replésti gratiâ ;
Dimitte nunc peccamina,
Et da quiéta témpora

Anni peractis mœnsibus,
Tanta recurrunt gaudia ;
Votisque dudum credulis
Optatus advenit dies ;

In quo Spiritus Dómini
Terram replévit gaudiis :
Cœlestis adventûs sui
Mundo decurrunt lumina.

Quod est probatum tēstibus ;
Apostolorum vóciibus ;
Cum sint diversis óribus
Vanis locuti géntibus.

Tanto redempti múnere,
Patris, et Nati Spiritui
Juges agamus grátias,
Deo perenni in sæcula.

Glória tibi Trinitas
Æqualis una Déitas,
Et ante cuncta sæcula,
Et nunc, et in perpétuum.

Amen.

Supplicatio. Oremus Dei Patris. *Quære folio 417.*

Capitula. Dómine Jesu Christe, infúnde Spiritum
Sanctum promissum Patris in nos, qui vivíficet, et
dóceat nos plenitudinem veritatis in mystério beátæ
et individuae Trinitatis : ut in ejus dono sit per-
fectio nostræ salutis, in quo omnis consistit summa
virtutis.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Lauda. Effúndam de Spiritu meo. *Benedictio.* Spi-
ritus Paráclytus. fol. 420.

In nómine Dómini.

Esequente Vespera in diem Sanctum Pentecostem.

Lauda. Quóniam apud te est fons vitæ. *Sono.* Si
diligitis me, mandata mea. fol. 419.

Antiphona. Spiritus veritatis, quem mittet Pater
de cœlo, P. Ille vos docébit omnem viam justitiæ. ψ .
Verbo Dómini cœli firmati sunt : spiritu oris ejus
omnis virtus eórum. P. Ille. ψ . Glória. P. Ille.

Dóminus sit. η . Et cum.

Lauda 1. Dùm compleréntur dies Pentecostes,
erant omnes Apóstoli simul in unum : P. Et factus
est de cœlo sonus, tamquam Spiritûs válidi adve-
niéntis. Allelúia. ψ . Sit glória Dómini in sæculum
sæculi : lætábitur Dóminus in opéribus suis. P. Et
factus. ψ . Glória. P. Et factus.

Dóminus sit. η . Et cum.

Lauda 2. Allelúia. Repléti sunt omnes Spiritu
Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, sicut Spiri-
tus dabat pronuntiâre eis. Allelúia. ψ . Beata gens,
cujus Dóminus, Deus ejus ; pópulus, quem elégit

Dominus in hereditatem sibi. *P.* Et cœperunt. *ÿ.* A Glória. *P.* Et.

Dóminus. *ñ.* Et cum.

Lauda 3. Spiritum tuum dedisti eis, Dómine, qui doceret eos : et Manna non privásti ab ore eórum. *P.* Et aquam dedisti eis in siti. Allelúia. *ÿ.* Dómine virtútum convérte nos : et osténde faciém tuam, et salvi érimus. *P.* Et aquam. *ÿ.* Glória. *P.* Et aquam.

Hymnus. Beàta nobis gándia. *ut supra.*

Capitula. Spíritus Sanctus, Dómine, deducat nos in viam rectam : ut in nobis malitia non súperet ; et in cunctis Divinitate redúndet.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Spíritus Dei bonus deducat vos in viam rectam et à lapsu peccáminum itinera vestra d sjún-gat ; *ñ.* Amen. S tque dux itineris vestri, qui olim in Discipulos apparuit manifestus : *ñ.* Amen. Ut eódem repléti, et mare hujus sæculi transeá-is inlæ-si, et ætérno mereámini de múnere consolári. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Effúndam de Spíritu meo. *Orátio.* O Spí-ritus Sancte. *fol. 402.*

423 IN PRIMO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

IN DIE SANCTISSIMÆ TRINITATIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Apud te est, Dómine, *P.* Fons vitæ : et in lumine vidébimus lumen. *ÿ.* Filii hóminum, in pro-tectione alárum tuárum sperábunt : Et inebriábuntur ab ubertate domús tuæ : et torrénte voluntátis tuæ potum dabis eis Dómine. *P.* Fons vitæ.

Orátio. Dómine, apud quem est fons vitæ, et in cujus lumine aspícmus lumen ; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendórem : ut sitiéntibus nobis vitálem impértias potum, et caligántibus animábus supérno lámíne restítuas intelléctum. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Qui exténdit cœlos sicut pellem : qui tegit aquis superióra ejus. *P.* Qui facit Angelos suos, spí-ritus ; et ministros suos, ignem uréntem. Allelúia. *ÿ.* Qui fundávit terram super stabilitátem ejus : non inclinábitur in sæculum sæculi. *P.* Qui facit.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Allelúia, Filii Sion, exultáte et lætá-míni in Deo vestro : *P.* Quia dedit vobis doctórem justítiæ, et effúdit de Spíritu suo super omnem car-uem. *ÿ.* Exultáte Deo adjutóri nostro : jubilate Deo Jacob. *P.* Quia dedit. *ÿ.* Glória. *P.* Quia. Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Allelúia. Mundávit nos Dóminus ab ómni-bus malis : et dedit nobis cor novum, et spíritum rectum : *P.* Et áuferet cor lapideum de carne nostra ; ut in viis ejus ambulémus. Allelúia. *ÿ.* Magnús Dó-minus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Et áuferet. *ñ.* Glória, et. *P.* Et áuferet.

Hymnus. O lux Beàta Trinitas. *fol. 115.*

Supplicatio. Orémus imménsam, et ineffábil-em Trinitátem Patris, et Filii, et Spíritus sancti : ut vi-tam nostram in bonis opéribus dirigat, et post hujus sæculi tránsitum, ætérnam réquiem cum justis concédát. *ñ.* Præsta Ætérne Omnipotens Deus.

Kyrie eléison. *ñ.* Christe eléison, *Kyrie eléison.*

Capitula. Deus Spíritus Sancte, à quo creata sunt ómnia, et restauráta sunt univérsa : qui in principio, id est, in Filio tuo Dómino nostro Jesu Christo, cœlum terrámque fecisti : da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui est bonus in ómnibus, in córdibus nostris infundátur : qui ergo mi-rabiliter dona gratiárum patris in singulis, singu-láriter te manifestum osténde in remitténdis iniqui-tátibus nostris.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Spíritus Sanctus, qui repéti sonitu de cœlo igneis super Discipulos apparuit linguis, pleni-túdinem in vobis operétur suæ sanctificatióis ; *ñ.* Amen. Et quo docénte, Discipuli sunt prælocúti magnália, eodem vos inspiránte, constiteámini peccáta vestra, ad consequéndam misericórdiam suam : *ñ.* Amen. Ut per quem illi éloqui ómnium linguis edó-cii sunt, per eum sit vobis remissio ómnium peccá-tórum. *ñ.* Amen.

Per.

Lauda. Verbo Dómini cœli firmáti sunt Allelúia : *P.* Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Allelúia. Timeat Dóminum omnis terra. Allelúia. *ñ.* Quia ipse dixit, et facta sunt : ipse mandávit, et creata sunt. *P.* Spíritu. *ÿ.* Glória. *P.* Spíritu.

Orátio. Deus Pater Omnipotens, qui in principio, id est, in Filio tuo Jesu Christo Dómino nostro, cœlum, terrámque fecisti ; da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui super aquas, id est, super cor nostrum te-nebrósum ac fluidum fertur, fructus tibi in nobis be-neplácitos operétur : ut in corpore nostro copiósa virtútum exundatióne sanctificans, indesinéti nos igne amóris tui accéndat. *ñ.* Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum. *Orátio.* Ætérnum te au-ctórem. *fol. 3.*

Antiphona. Dómine, quid multiplicáti sunt qui tri-bulant me ? Tu autem Dómine susceptórum meus es.

Psalmus III.

Antiphona. Lava me ab injustítia mea : et à pec-cáto meo munda me Domine. *Psalmus I.*

Antiphona. In te confúdit ánima mea : libera me Dómine. *Psalmus LVI.*

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credétes in te. *fol. 3.*

Antiphona 1. Verbo Dómini cœli firmáti sunt : *P.* Et spíritu oris ejus, omnis ornátus eórum. *ÿ.* Diligit misericórdiam, et judícium : misericórdiá Dó-mini plena est terra. **424** *P.* Et spíritu. *ñ.* Glória, et *P.* Et spíritu.

Orátio. Tuo Dómine Verbo cœli sunt facti, et Spí-ritu ornáti ; quia apud beátam Trinitátem nihil dis-

crētum in ópore, nihil reperitur sequestrātum in A unūcere; quando ea, quæ Pater facit et Filius, ea etiam indivisè operātur et Spīritus Sanctus: Cœlestis ergo fábrica Patris Verbo consēritur, et ornātus Spīritu oris perficitur: tribue proindē nobis, ut ópera tua cognoscāmus in fide; dūm te Dóminum Trinitātis essentiālem credimus, et æquālem. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 2. Spīritus meus erit in médiō vestrī; P Quia ego commovebo cœlum, et terram: et implebo domum istam glóriā, dicit Dóminus. *ŷ*. Omnes gentes plaudite mánibus: jubilate Deo in voce exultatiōnis. P. Quia. *ŷ*. Glória. P. Quia.

Orátio. Dómine Deus, súscita in nobis Spīritum tuum Sanctum, quo tua fœcundētur Ecclēsia: ut Spīritus dona idem spīritus in médiō nostrī pōsitus doceat, replens domum tuam inenarrābili glóriā: quālitē in loco isto et ubertās pacis redūdet, et abundāntia gratiārum exuberet. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Spīritus Dómini replēvit orbem terrārum. P. Et hoc, quod cōtinet ómnia, sciēntiam habet sensūs. Creāvit enim, ut essent ómnia. *ŷ*. Excelsus super omnes gentes Dóminus; et supra cœlos glória ejus. P. Et hoc. *ŷ*. Glória, et honor. P. Et hoc.

Orátio. Pone, Dómine, Spīritum tuum in médiō nostrī, qui mundis nos aquis pœnitētiæ lavans, præparet nos tibi semper in hóstiam vivam: quò nec libido templum cordis nostri contāminet, nec flamma ignis ætérni terram nostrī cōrporis pœnāliter in quocúmque contristet. *ŷ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Facta est super me manus Dómini: et vidi, et ecce Spīritus fulgens veniēbat ab Oriēte, et nubes magnæ erant in eo; P. Et ignis in médiō ejus. *ŷ*. Quocúmque ibat Spīritus, páriter elevabāntur et rotæ, sequētes eum: Spīritus enim vitæ erat in rotis. P. Et ignis. *ŷ*. Glória, et honor. P. Et ignis.

Orátio. Deus Pater Omnipotens. *Require retrò in Vesperis præcedētibus.*

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. De nocte vigilat Spīritus meus.

Canticum. De nocte vigilat. fol. 64.

Orátio. De nocte vigilāntem. fol. 124.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo honor, et glória, et virtus, et potestas in sæcula sæculórum.

Canticum. Benedictus es Dómine. fol. 6. Sono. Qui extēdit cœlos sicut pellem. fol. 423.

Lauda. Laudate Dóminum de cœlis Allelúia: laudate eum in excelsis Allelúia, allelúia. *Psalmus* CLXVIII.

Lectio libri Sapientie Salomónis (Cap. 1).

ñ Deo grátias.

Vigilate justitiam, qui judicatis terram. Sentite de

Dómino in bonitate, et in simplicitate cordis querite illum: quóniam invenitur ab his, qui non tentant illum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum: perversæ enim cogitationes separant à Deo: probata autem virtus corripit insipientes: quóniam in malévola animam non intrabit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. Sanctus enim Spīritus disciplinæ effugiet fictum, et avértit se à cogitationibus, quæ sunt sinè intellectu, et corrumpitur superveniēte iniquitate. Benignus est enim Spīritus sapientie, et non liberabit maledictum à lábiis: quóniam renis illius testis est Deus, et cordis ejus scrutator est verus, et lingue ejus adiutor. Quóniam Spīritus Dómini replēvit orbem terrarum. *ñ*. Amen.

Hymnus. Splendor Paternæ glóriæ. fol. 67. *Supplicatio.* Orémus immensam. *Capitula.* Deus Spīritus Sancte. *Lauda.* Verbo Dómini cœli. *Benedictio.* Spīritus Sanctus, qui repenti sōnitu. *Require* fol. 423.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Exeunte Vespera.

Lauda. Apud te est Dómine. et *Orátio.* Dómino apud quem. *Quære* fol. 423. *Sono.* Qui extēdit cœlos sicut pellem, ut *suprà*.

Antiphona. Verbo Dómini cœli firmati sunt: spīritu oris ejus omnis virtus eorum. *ŷ*. Bénedic anima mea Dóminum in omni tēpore: semper laus ejus in ore meo.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda 1. Allelúia. Spīritus tuus bonus Deus deducat nos in viam rectam. Allelúia. *ŷ*. Quóniam magnus Dóminus, et laudabilis nimis: terrabilis super omnes Deos. P. Deducat nos. *ŷ*. Glória, et honor Patri. P. Deducat nos.

Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.

Lauda 2. Bénedic anima mea Dóminum. Allelúia. Qui ponit nubem ascensum suum. Allelúia. P. Qui facit Angelos suos, Allelúia spīritus; et ministros suos, ignem uréntem. Allelúia. *ŷ*. Qui fundavit terram super stabilitatem suam: et non inclinabitur in sæculum sæculi. P. Qui facit. *ŷ*. Glória, et honor. P. Qui facit Angelos.

Hymnus. Altissimi Verbum Patris. *Quære folio 84.*

Supplicatio. Orémus immensam, et ineffabilem, etc. *Require* fol. 423.

Capitula. Inclinemus Deo, fratres charissimi, corda cum láchrymis: et confitētes peccata nostra clementissimo Conditóri, jugi obsecratione clamemus è terris:

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Benedicite vobis Omnipotens Dóminus, qui nos dignatus est plasmare de nihilo. *ñ*. Amen. Ipse sanat languores nostros, qui noster est solus Dóminus, et Redemptor: *ñ*. Amen. Atque ipsi semper sit cura de vobis, in quo omnis est plenitudo nostræ salutis. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Lauda. Verbo Dómini cœli.

Oratio. Deus Pater Omnipotens, qui etc. *Require A*
fol. 423.

IN SECUNDO DOMINICO POST SANCTUM
PENTECOSTEN.

Ad Vesperum.

Lauda. In noctibus extollite manus vestras in sancta. *P.* Et benedicite Dóminum. *ŷ.* Qui statis in domo Dómini, in atriis domus Dei nostri. *P.* Et benedicite Dóminum.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Sono. Deus in te speravi : Dómine, non. *Require*
fol. 412.

Antiphona. Dóminus dat sapiéntiam ; *P.* Et ex ore ejus sciéntia, et prudéntia procedet. *ŷ.* Magnus Dóminus et laudábilis nimis : et magnitudínis ejus non est finis. *P.* Et ex ore. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et ex ore.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Diligite justitiam, qui judicátis terram. Senilte de Dómino in bonitate, *P.* Et in simplicitate cordis quærite illum. *ŷ.* Audite hæc omnes gentes : auribus percípite, qui habitátis orbem. *P.* Et in. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et in.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, et mea est fortitúdo. *P.* Per me principes, et reges imperant; et poténtes decernunt justitiam. *ŷ.* Audi populus meus, et testificabor tibi : Israël, si me audieris. *P.* Per me. *ŷ.* Glória. *P.* Per me.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Hæreditate adquisivi testimónia tua in æternum : Allelúia. *P.* Quia exultatio cordis mei es tu. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ.* Inclina cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in æternum, propter retributiónem. *P.* Quia exultatio. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Quia.

Hymnus. O lux beata Trinitas. *Quære fol. 413.*
Supplicatio. Oremus Redemptorem. *fol. 66.*

Capitula. Transacto diéi curriculo, noctisque appropinquante spatio, tibi, Dómine, lúminis incensum offerimus vespertinum, suppliciter postulantes magnificéntiam tuam : et quod in nobis offuscatur caligine peccatórum, tui lúminis incensióne clarifica; et pectus nostrum, quod inimicus offuscat, tu Dómine, sólitá pietate inlústra. Et si óculis corpóreis in nocte dorminus, præsta Omnipotens Deus; ut in te mentis áciem dirigámus, terminóque noctis impléto, reparatá luce ad oratióem surgéntes, in laudem gloriæ tuæ moménta futúri diéi expectémus.

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Benedicat vos Dóminus Jesus Christus, Dei Filius, rex æternus, et misereatur vobis. *ñ.* Amen. Mittat vobis Dóminus Angelum suum Sanctum Michaëlem principem, qui custodiát corda, et corpóra vestra. *ñ.* Amen. Máneat pax Dómini nostri Jesu Christi vobiscum, ut in lúmine pacis ambulétis, et in número Sanctórum computáti sitis. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Bonum mihi est allelúia. *P.* Lex oris tui. Allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ.* Bonitatem fecisti cum servo tuo Dómine, secundum verbum tuum. *P.* Lex. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Lex.

Oratio. Dómine ante te omne desidérium nostrum; et gémitus no-ter non est absconditus à te : **426** præsta ergo, quæ desiderámus; et parce, quæ gésimus : simulque et fructum nostris tribue desidériis; et véniam cencède peccátis. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutnum.

Hymnus. Ætérne rerum Córditor. *fol. 3.*

Oratio. Omnipotens, ætérne, miséricors Deus, qui téporum das tépora; qui singulis téporibus das grátiam, quæ administréntur : te veniéntie, prolixitas tenebrarum exæstuat; gallo nos consoláris canénte : ut, dum præco diéi sonat, diurni óperis meditatio reviviscat. Respice ergo nos júgiter, et instiga, ne profundæ noctis erróre persuási, diéi obliviscámur perénis; sed labéntes in ténebris érige, et vidéndo nos corrige : ut cum Petro respiciámus errata, et páribus láchrymis crimina desleámus commissa. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Vocem meam precor, de monte sancto tuo exaudi me. *Psalmus III.*

Antiphona. Tibi soli peccavi, Dómine; malum coram te fecit ánima mea. *Psalmus I.*

Antiphona. Deus, sub umbra alárum tuarum pró-
C tege nos. *Psalmus LVI.*

Oratio. Discute à nobis, Unigénite ingéni Patris, somnum corpóris; et clemens placatus nostris parce piaculis : ut in te redemptórum cópia piis frequentétur vigiliis; tuisque digna habeatur obtutibus sacris : et quod nunc insérere nititur nobis ignótilis carnis fragilitas, Divinitátis tuæ dono surgat in glória. Tu ergo Dómine cunctis in te confidéntibus lumen largum impénde; et ad supérnam pátriam, alárum tuarum obumbratióne nos attrahie. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antiphona 1. In te, Dómine, omne desidérium nostrum : *P.* Et gémitus noster non est absconditus à te. Cor enim nostrum conturbatum est in nobis : *ŷ.* Propterea non timébitis dum conturbábitur terra, et transferéntur montes in cor maris. *P.* Et gémitus. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et gémitus.

Oratio. Dómine ante te omne desidérium. *Require in Vesperis præcedéntibus.*

Antiphona 2. Humiliata est in pulvere ánima nostra : adhæsit in terra venter noster. *P.* Exsúrge, quare obdormis Dómine? exsúrge, et ne repéllas nos in finem. *ŷ.* Quare faciém tuam avértis, oblivisceris inopiæ nostræ, et tribulatónis nostræ? *P.* Exsúrge. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Exsúrge, quare obdormis.

Oratio. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos contra omnem malitiam persequéntium; et libera nos propter nomen tuum à contrarietate spirituum inmundó-

rum : ut, qui nos in loco humiliatū afflictionis, exaltes iterum in remuneratiōe virtutis. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Antiphona 3. Audi pópulus meus, et loquar : Israël, et testificator tibi : quóniam Deus Deus tuus ego sum. In tribulatiōe invocasti me, *P.* Et liberavi te, et exaudi te in abscondito tempestatis. *ñ.* Deus deo : Dominus locutus est : et vocavit terram, à solis orto usque ad occasum : ex Sion species decoris ejus. *P.* Et liberavi te. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et liberavi.

Oratio. Dómine, qui manifestus crederis in iudicio cum majestate venturus ; misericordiã tuã à peccatis eripias ; ne nos justitia simul cum peccatoribus pertrahat. *ñ. Amen.*

Per.

ñ. Nos iniquè egimus, et ad iracundiam te provocavimus, Dómine : propterea tu inexorabilis es. Scrutemur corda nostra, et queramus, et revertamur. *P.* Ad te Dómine. *ñ.* Numquid in ætérnum oblivisceris nostri ? dereliques nos in longitudinem dierum ? Convertete nos, et convertamur. *P.* Ad te Dómine. *ñ.* Glória, et honor Patri. *Reiteretur ñ.* Nos iniquè.

Aliud Responsórium. Ne abstuleris Dómine misericordiam tuam à nobis. *P.* Quia ecce facti sumus despecti, et iniuncti, humiles super terram propter peccata nostra. *ñ.* Meménto Dómine quid factum sit nobis : aspice, et vide opprobrium nostrum. *P.* Quia ecce. *ñ.* Glória, et honor. *ñ.* Ne abstuleris.

Aliud Responsórium. Propitiare Dómine pópulo tuo, quia peccavit tibi : *P.* Et omnes iniquitates eorum ne memineris, sed fac cum eis misericordiam, et exaudi illos, pro quibus invocaveram te, Dómine. *ñ.* Convertere Dómine aliquantulum, et delectare super servos tuos. *P.* Et omnes. *ñ.* Glória, et honor. *ñ.* Propitiare.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Dómine Deus noster, pónside nos : **427** Dómine, præter te, álium non nóvimus, nomen tuum invocávimus.

Canticum. De nocte vigilat. *fol. 61.*

Oratio. De nocte vigilantem. *Quære fol. 124.*

Ad Benedictus Antiphona. Est Deus in cælo, cui nos servimus, et potens est liberare nos de malis nostris, et de manu mortis eripere nos.

Canticum. Benedictus es Dómine. *fol. 6.* *Oratio.* Dómine Deus Patrum. *Sono.* Verba mea. *Quære fol. 93.*

Lectio libri Ecclesiastici (Cap. vii).

ñ. Deo grátias.

Filli, Non te pigeat visitare infirmum : ex his enim in dilectiōe firmaveris. In ómnibus opéribus tuis memorare novissima tua, et in ætérnum non peccabis. *(Cap. viii).* Non litiges cum hómine potente, ne fortè incidas in manus illius. Non contendas cum hómine locuplète, ne fortè incites tibi litem : multos perdidit aurum atque argéntum, et usquè cor regum extendit et convertit. Non litiges cum hómine linguato,

ne malè de progénie tua loquatur. Ne despicias hóminem avértentem se à peccato, neque impróperes ei : meménto quóniam omnes sumus in correptione : Ne spernas hóminem in sua senectute : etenim hæc nobis senescunt. Noli de mórtuo gaudere : sciens quóniam omnes moriémur, et in gáudio vólumus ventre. Ne despicias narratiōnem presbyterorum sapiéntium ; in verbis enim illórum conversare : ab ipsis enim disces doctrinam intelléctus, et servare mandata sine querela. *ñ. Amen.*

Hymnus. Splendor. *fol. 67.* *Supplicatio.* Orémus Redemptiorem, *ut supra.*

Capitula. Te deprecámur, Dómine sancte Pater, ætérne Deus, auctor lúminis sempitérni, qui fecisti, ut orirétur lumen indeficiens, et temporalem lucem occiduo sine clausisti ; ut per successiōnem nox excluderet diem, et dies revelata noctem suã claritate fugaret : te itaque opíficem ómnium deprecámur Dóminum, ut terrèna operatiō simul suo auctore deficiat.

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Lauda. Cantate Dómino. *Oratio.* Tibi Dómine. *fol. 94.*

Exeunte Vespera, ómnia dicuntur, ut in exeunte Vespera de primo Dominico post Octavam Epiphaniæ, Quære fol. 94. Excerpto

Capitula. Adsiduis oratiōibus culpárum nostrarum véniam deprecámur, infinitam Dei Patris Omnipotentis misericordiam vespertinam preposcámus : et ut nos fidei amore flammáto, charitatis unitate connexos, Jesus Christus Dóminus noster per ómnia custodire dignetur.

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Deprecámur, Omnipotens Pater, ut hos servos tuos propitiã majestate custodias ; *ñ. Amen.* Accingantur virtutibus pacis, et frequententur muneribus pretiosis ; *ñ. Amen.* Permaneant in certamine pertinaces, et existant in prælio dimicando victores. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Oratio. Dómine ante, etc. *fol. 425.*

IN TERTIO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Vesperum.

Lauda. Apud te est Dómine fons vitæ, etc. *Oratio.* Dómine, apud quem est fons, etc. *Requite fol. 120.* *Sono.* Tenebræ non. *Requite fol. 120.*

Antiphona. Thronus tuus Deus inesthmabilis, et glória incomprehensibilis : cui adstant omnes exercitus Angelórum cum tremore : *P.* Cujus aspéctus arefacit abyssum, et indignatio facit tabescere montes. *ñ.* Dómine Deus virtutum quis similis tibi ? potens es Dómine, et veritas tua in circúitu tuo. *P.* Cujus. *ñ.* Glória. *P.* Cujus. Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Laudabo Dóminum in cubili meo : *P.* Die ac nocte tenébo eum ; et non dimittam illum. *ñ.* Exaltabo te Dómine Deus meus, et rex meus : et benedicam nomen tuum in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Die ac nocte. *ñ.* Glória. *P.* Die.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Dómine Deus Patris nostri Abraham, et Deus Isaac, qui dixisti, ut benefaceres nobis, *P.* Erue nos de manu iniquitatis nostræ. *ÿ*. *Convérte nos Deus noster : et avérte iram tuam à nobis. P.* Erue nos. *ÿ*. *Glória. P.* Erue nos.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Justus es Dómine : Allelúia. *P.* Et rectum iudicium tuum. Allelúia. *ÿ*. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in cælo. **428** Allelúia, allelúia. *P.* Et rectum. *ÿ*. *Glória, etc. P.* Et rectum.

Hymnus. Invéntor rútilis. *fol. 91. Supplicatio.* Orémus. *fol. 66.*

Capítula. Immolánte tibi, Dómine Deus noster, in dia sanctæ solemnítatis vespertinam hóstiam laudis orámus ; ut inclines misericórdiæ tuæ aurem ad vota pópuli supplicántis : Fiat in conspéctu tuo orátio súpplicum, suavítatis incénsus ; elevátio mánuum meárum, sacrificium vespertinum. Proficiat hæc Dómine, fámulis tuis ad firmam protectiónem : ut omni horá, omniq[ue] témpore nos per munus misericórdiæ tuæ et in diúrnis áctibus prótegas ; et in noctúrno sopóre custódias.

Pater noster. Liberáti à malo, etc. *Require fol. 2.*

Benedictio. Benedictiónum suárum super vos piissimus Dóminus inbrem benignus infúndat. *ñ*. Amen. Angélicá vos custodiá prótegat ; antiquum hostem à eórdibus vestris expéllat : *ñ*. Amen. Ut cingulo castitátis adstrictos, nulla vos ludificatiónis suæ arte cállidus detérreat inimicus. *ñ*. Amen.

Per.

Lauda. Principium verbórum tuórum véritas. Allelúia. *P.* In ætérnum pérmanent ómnia iudicia justitiæ tuæ. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ*. Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine, et lumen sémitis meis. *P.* In ætérnum. *ÿ*. *Glória. P.* In.

Orátio. Deus suávis ac mitis, multúmque invocántibus te misericors, oratióne[m] nostram áuribus pércepe ; ac de multítudine misericórdiæ tuæ nostra erráta rémove : et ne humi proni reptémus, ad te vidéndum nos eréptus státue. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónitor. *Quære folio 3.*

Orátio. Deus, qui próvidá majestáte creatúræ totius gubernatióne[m] impéndis, et diúrnis curis quéttem noctúrnam oppónis : tu véniens prolixitátem tenebrárum exæstua, et gallo, nos consoláre, canénte : ut dum præco diéi sonat, diúrní óperis meditatio reviviscat. Réspice nos júgiter cleménti intúitu, et instiga, ne profúndæ noctis erróre persuássi, diéi obliviscámur perénnis ; sed labéntes in ténébris érige, et vidéndum nos córrige : ut cum Petro respiscámus erráta, et páribus láchrymis defleámus commissa. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Deus salus ómnium tu es : véniat super pópulum tuum et benedictio tua. *Psalms III.*

A Antiphona. Deas veritátem diligis : incérta et ocúltá sapiéntiæ manifestásti mihi. *Psalms. L.*

Antiphona. Clamábo ad Deum altíssimum : Deum conditórem ómnium qui benefecit mihi. *Psalms LVII.*

Orátio. Multi dicunt animæ nostræ, in te Dómine non esse salútem : quos tuá Deus fortitúdine cóntere ; tuáque virtúte hóstium millia ad níbilum rédige : atque nos ab injustitiæ sórdibus lava ; et à peccatórum nostrórum facinore munda : ut parátum sit cor nostrum tuæ resurrecciónis cánere psalmum ; et inlæsum persólvere votum ad offícium matutinum. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Audi Dómine deprecatióne[m] pópuli ; *P.* Et cunctórum preces orántium in isto loco Deus de cælo exáudi. *ÿ*. Quia tu Dómine suávis ac mitis es ; et multúm misericors invocántibus te. *P.* Et cunctórum. *ÿ*. *Glória. P.* Et cunctórum.

Orátio. Deus suávis ac mitis. *Require in Vespere precedentibus.*

Antiphona 2. Tu nobis es, Dómine, refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos. *P.* Multa sunt enim flagélla peccatórum nostrórum. *ÿ*. Pro hac orábit ad te omnis sanctus, in témpore oportúno. *P.* Multa sunt. *ÿ*. *Glória, etc. P.* Multa sunt.

Orátio. Da nobis Dómine peccatórum remissióne[m], qui purgátis præstas beatitúdiem : esto refúgium à pressúra damnatiónis, qui indúlto es libertátis : et quia multa flagélla peccatórum in nobis plagá inruénte sentimus, in te confidéndum circúmdari nos **C** tuá misericórdiá sentiámus. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 3. Miserère nobis Dómine, miserère : *P.* Quia multúm repléi sumus contéptu. *ÿ*. Ad te levávi óculos meos, qui hábitas in cælis. *P.* Quia. *ÿ*. *Glória, et honor. P.* Quia multúm.

Orátio. Miserère nobis, Dómine ; expectatióne[m] nostræ quæstium auxiliium tribue : **429** ut qui supernórum repléti sumus contéptu, defeusióne[m] tuæ muniámur auxilio. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Esto nobis Dómine protéctor, et médicus : tu peccatórum nostrórum vulnere[m] solítá pietáte tribuis medicinam : tu errántibus es via. *P.* Et te, Deus pie, quæréntibus das coronam, *ÿ*. Te pupilli patrem ; te **D** egéni, atque peccatóres mereántur habère pastórem. *P.* Et te Deus. *ÿ*. *Glória. ñ*. Esto nobis.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Dómine Deus noster, pacem tuam da nobis : ómnia enim dedisti nobis.

Cánticum. De nocte vigilat. *fol. 64. Orátio.* De nocte vigilántem. *fol. 124.*

Ad Benedictus. Antiphona. Servi Dei Dóminum benedicite, qui vos éruit ab ínferis ; et de manu mortis liberávit nos.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus. *fol. 6.*

Orátio. Dómine Deus qui super. *Sono.* Emitte lacem tuam, cum *Lauda, et Psalmo. Quære fol. 111. et 112.*

Lectio libri Ecclesiastici Salomónis (Cap. 1x).
ñ. Deo grátias.

Fili, Ne derelinquas amicum antiquum : novus autem non erit similis illi. Vinum novum, amicus novus : veterescet, et cum suavitate libes illud. Non zelus glóriam et opes peccatóris : non enim scis quæ ventúra sit illius subversio. Non pláceat tibi injúria injustórum, sciens quóniam usque ad inferos non placébit impius. Longè esto ab hómine potestatem habente occidendi, et non suspicaberis timórem mortis : et si accesseris ad illum, noli áliquid committere, ne fortè áuferat vitam tuam. Communiónem mortis scito : quóniam in médio laqueórum ámbulas, et super doléntium arma ambulábis. Secundùm virtutem tuam cave te à próximo tuo, et cum sapientiibus et prudentibus tracta. Viri justí sint tibi convivæ, et in timóre Dómini sit glória tua. *ñ. Amen.*

Hymnus. Splendor. fol. 67. Supplicatio. fol. 66.

Capitula. Deus Omnipotens, qui cuncta moderáris, et tuis óculis præterita, presentiaque, et futúra tamquam recéntia recognóscis : da véniam malis nostris : tribue præteritis áctibus remissionem ; dona præsentibus pacem, et de futúris plenam concède credulitatem : ut amputáti a nobis máculis delictórum, prótegi mercámur in hac die Sanctórum excébiis Angelórum.

Pater noster, etc. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Cantáte Dómino canticum novum. *Oratio.* Tibi Dómine. *fol. 94.*

In exeunte Vespera, ómnia dicántur, ut in exeunte Vespera de primo Dominico post Octávam Epiphaniæ D mini fol. 94. Excéptis Capitula et Benedictio, quæ sequántur :

Dómine Deus, vita mortálium, lux fidélium, virtus operántium, réquies defunctorum ; da nobis, Dómine, tranquillam, et ab omni inquietudine liberam noctem : ut post plácidi sopóris inducias, cum grátia múnneris tui, veniente luce, Spíritus Sancti industriá dotáti, tibi grátia múnnera reférre mereámur in læsi.

Pater noster.

Benedictio. Benedic Dómine hanc plebem tuam, Christi tui sânguine comparátam. *ñ. Amen.* Ne quicquam hábeant cœcitatís, qui jam greges recensiti sunt Christi : *ñ. Amen.* Conserva in eis, Dómine tuam vitam nuptialem, ut Patriarchárum, omniumque D Sanctórum mereántur esse convivæ. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Nota, quòd, quamvis in Missale habémus quatuordecim Dominicas, et hic non habémus nisi decem recitandas ; si áliquod festum defúerit, et voluerint recitare officium Dominicale, dicántur de Dominicis præteritis : scilicet, post Sanctum Pentecósten.

IN DOMINICA ANTE JEJUNIUM KALENDARUM
NOVEMBRIUM.

Ad Vesperum.

Lauda. In noctibus extóllite manus vestras in sancta : *P.* Et benedicite Dóminum. *ñ. Qui statis*

A in domo Dómini, in átríis domus Dei nostri. *P.* Et benedicite.

Oratio. In noctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclesia tua fixos státuas, ac dum mundiáliibus imprimimur sarcinis, nostrá laudári te actióne concedas. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Sono. Intrate portas. *Require fol. 128.*

Antiphona. Allelúia Dómine Deus patris nostri Abraham, et Deus Isaac, qui dixisti, **430** ut benefaceres nobis ; *P.* Erue nos de manu iniquitátis nostræ. *ñ.* Converté nos Deus salutáris noster : et avérte iram tuam a nobis. *P.* Erue nos. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Erue nos.

Dóminus sit. *ñ. Et cum.*

Lauda. Ne memor fueris Deus. *P.* Iniquitátes nostras antiquas, Allelúia. *ñ.* Citò nos præveniat misericórdia tua : quia páuperes facti sumus nimis. *P.* Iniquitátes nostras. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Iniquitátes nostras.

Hymnus. Inventor rútilis, etc. *fol. 91. Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *Require fol. 66. Capitula.* Defensio nostra Dómine. *Benedictio.* Benedicat vobis Omnipotens Dóminus. *Require fol. 121.*

Lauda. Irascimini, et nolite peccare : Allelúia. Dicite in córdibus vestris, Allelúia : *P.* Et in cubilibus vestris compungimini. Allelúia, allelúia. *ñ.* Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. *P.* Dicite. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et in cubilibus.

Oratio. Tibi Dómino soli subjacet ánima nostra, quem omnis Creatórem suum agnóscit nátura : à te virtutem patientiæ, ne scándalo moveámur, accipimus ; qui omne, quod sumus, debere nos nóvimus : Fac ergo nos spe nunquam iniquitátis fulciri ; nec fallácibus divitiis cor nostrum appónere : ut in te solo adsuescámus requiescere ; et ad promeréndum petita, coram te corda nostra compúcta éffice. *ñ. Amen.*

Per..

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum. *fol. 3.*

Oratio. Deus, quem totus. *fol. 118.*

Antiphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum. *Psalmus III.*

Antiphona. Dele iniquitátes meas. *Psalmus L.*

Antiphona. Clamábo ad Deum Altíssimum : qui benefecit mihi. *Psalmus LVI.*

Oratio. Dómine Deus, cui ad. *fol. 119.*

Antiphona. Fílii hóminum dives, et pauper. *P.* Inclínemus Deo corda nostra : et ne timeámus in die mala. *ñ.* Audite hæc omnes gentes : áuribus percipite omnes qui habitátis orbem. *P.* Inclínemus. *ñ.* Glória. *P.* Inclínemus.

Oratio. Audiant simul te Dómine suæ salutis auctórem et dives ac páuper ; mandátis tuis aurem accommódent, simul áudiant simulque concurrant : neschismatum et hæresum erróre sejunctis, aliis sint præcepta vitália odor vitæ in vitam, et áliis odor mortis in mortem : idcirco Dómine et adversos collige, et conjunctos non sinas dirimi ab unitate

Ecclesiæ; ibique omnium ad percipiendam fidem A præparètur auditio, quò salvandis promittitur gratiæ plenitudo, & Amen.

Per misericordiam, etc.

Antiphona 2. Sperate in Deum omne concilium populorum, P. Effundite coram illo corda vestra: quia ipse auctor vester est. *ÿ*. Nolite sperare in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere: divitiæ si fluant, nolite cor apponere. P. Effundite. *ÿ*. Glória, et honor. P. Effundite.

Oratio. Tibi Dómino soli súbjacet, etc. *Require in Vesperis præcedentibus*.

Antiphona 3. Convertè nos Deus salutaris noster.

Oratio. Convertè nos Deus. *Quære fol. 116.*

ñ. In te confidunt omnes apinæ dicentes: Cito Deus miserébitur nobis, quia Dóminus locútus est, B dicens: Gaudébo super unum penitèntem. P. Quàm super nonaginta novem justis, non indigentibus penitentiâ. *ÿ*. Gaudium erit in cælo coram Angelis Dei super uno peccatore penitentiâ agente. P. Quàm. *ÿ*. Glória. *ñ*. In te confidunt.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Tu Dómine propter nos.

Canticum. Dómine qui hábitas in æternum. *fol. 128.*

Ad Benedictus. Antiphona. Filii hominum. *Ut supra. Oratio*. Dómine Deus patrum. *fol. 93.*

Sono. Deus misereatur nobis, P. Et benedicat nos: Allelúia. *ÿ*. Illúminet Dóminus vultum suum super nos, P. Et benedicat nos.

Lauda. Laudate Dóminum de cælis Allelúia: laudate eum in excelsis. Allelúia. *Psalmus cxlviii.*

Lectio libri Ecclesiástici Salomónis (Cap. 11).

ñ. Deo grátias.

Meméntes Dóminum sustinète misericordiam ejus: et non deflectátis ab illo ne cadátis. Qui timétis Dóminum, créde illi: Et non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum: et in oblectatióne veniet vobis misericordia. Qui timétis Dóminum, diligite illum, et illuminábit **431** corda vestra. Respícite filii nationes hominum: et scitote quis sperávit in Dómino, et confúsus est: permánsit in mandátis ejus, et derelictus est? et quis invocávit eum, et despexit illum? Quóniam pius et misericors Deus, et dimittit in tempore tribulatiónis peccata omnibus exquiréntibus se in veritate. Væ dúplici corde, et labiis scelerátis, et manibus malefaciéntibus; et peccatóri terram ingrediénti duabus viis. Væ dissolutis corde, qui non credent Deo: ideò non protegúntur ab eo. Væ his, qui perdidérunt sustinentiam, et qui dereliquerunt vias rectas, et divertérunt in vias pravas. Et quid faciétis, cum aspícere cœperit Dóminus? Qui timent Dóminum, non erunt incredibiles verbo ejus: et qui diligunt illum conservábunt viam illius. Qui timent Dóminum, inquirunt quæ beneplácita sunt illi: et qui diligunt eum, replebúntur lege ipsius. Qui timent Dóminum, parábunt corda sua, et in conspéctu illius sanctificábunt ánimas suas. *ñ*. Amen.

Hymnus. Spléndor patrénæ. *fol. 67. Supplicatio*. Orémus. *fol. 66.*

Capitula. Jam fulget oriens, jam próperat dies; jam fugátis ténebris auróra rubéscit, in luce jam claret luce purissimâ cælum: et sol refúlgens rádios suos infert mundo: cuncta festinant; optant te Dóminum habère propitium, quem suum auctórem semper agnoscunt, páritèr et defensorem.

Pater noster.

Lauda. Irascimini, et nolite. *Require in superioribus Vesperis*.

Oratio. Tibi Dómine in Eccésia Sanctórum. *fol. 117.*

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI:

Incipit officium jejuniarum Kalendrarum Novembriarum, quod observatur tribus diebus ante festum Sancti Cypriani, prout sequitur.

Super psalmes.

Antiphona. Tu autem Dómine susceptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus iii.*

Oratio. Quamvis Dómine. *Quære fol. 68.*

Antiphona 1. Delicta quis intelligit. *Psalmus xviii.*

Oratio. Ab occúltis nostris.

Antiphona 2. Exáudi nos in die. *Psalmus xix.*

Oratio. Tribulatiónes cordis nostri. *fol. 68.*

Antiphona 3. Cantábimus, et psállimus virtutes tuas. *Psalmus xx.*

Oratio. Virtus imménsa Dómine, tibi subdátur ánima et caro nostra; tibi que sincerissimè desérviat vita nostra: desidérium animæ, quo ad te pervéniat, C supple; et labiórum deprecatióne, millefórmis ille ne subripiat, súscipe: occúltum hostem devince virtute tuâ; nosque præveni in benedictiône; et per viam vitæ perduc ad gáudia sempitérna. *ñ*. Amen. Per misericordiam.

Deus misereatur nobis, et parcat peccátis nostris, P. Et avértat iram suam à nobis. *ÿ*. Illúminet vultum suum super nos, et misereatur nobis. P. Et avértat. *ÿ*. Glória, et honor. P. Et avértat.

In Laudibus.

Antiphona. Iniquitates ego agnóscó: et peccátum meum contra me semper. *Psalmus l.*

Oratio. Agnoscéntibus nobis iniquitates nostras, et própria tibi Dómine pendentes piacula, ejulantes láchrymis, pectore verberato súpplices orámus: ut avértas à nostris sceléribus faciém tuam; et déleas, quæ gessimus, cuncta peccata: Crea itaque Deus in corde nostro, quod odis; et propitiatióne solita dimitte, quod odis: ac si te crebrò ad irascendum nostra iniqua exasperant vitia; tua te nobis placabilem reddat indulgéntia copiósa. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Ad Canticum. Antiphona. Ne extérmines plebem, *Et Canticam*. Dómine Dómine Rex dedrum. *fol. 103.*

Mutinárium. Sit spléndor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos: *ÿ*. Respice in servos tuos, et in ópera tua: et dirige filios edrum. P. Et ópera mánuum nostrárum. *ÿ*. Glória, et honor. P. Et ópera.

Lauda. In sanctis ejus laudate : Alleluia, alleluia. **A**
In firmamento virtutis ejus laudate Dominum.
Psalmus CL.

Lectio libri Ecclesiastici Salomonis (Cap. iv).

ñ. Deo gratias.

Fili conserva tempus, et devita à malo. Pro anima tua non confundaris dicere verum. Est enim confusio adducens peccatum, et est confusio ad lucens gloriam et gratiam. **432** Ne accipias faciem adversum faciem tuam, nec adversus animam tuam mendacium. Non reverearis proximum tuum in casu suum : nec retineas verbum in tempore salutis. Ne abscondas sapientiam tuam in decore ejus. In lingua ejus cognoscitur sapientia : et sensus, et scientia, et doctrina in verbis veritatis, et firmamentum in operibus justitiae. Non contradicas veritati ullo modo, **B** et de mendacio ineruditionis tuae confundere. Non confundaris consistere peccata tua, et ne subjicias te omni homini pro peccato. Noli resistere contra faciem potentis, et ne coneris contra ictum fluvii. Pro justitia agonizare pro anima tua, et usque ad mortem certare pro justitia, et Deus expugnabit pro te inimicos tuos. ñ. Amen. •

Hymnus. Benignitatis fons Deus.

Supplicatio. Oremus Redemptorem mundi. fol. 69.

Capitula. Quid poterit, o piissima Trinitas Deus noster, condigne tibi infirmitas humanae fragilitatis retribuere; quae tantis facinorum ponderibus prae-gravatur quotidie? Scelera nostra confessione proprii oris patefacimus : adversum nos iniquitates nostras et pronuntiamus; et vulnere nostrorum infirmitates ostendimus, et à te vero medico malagma nostris ulceribus adhiberi exoptulamus. Unde quia tu es Agnus Dei qui tollis peccatum mundi; ob hoc prostrati, quaesumus tuae potentiam Deitatis; ut quotiens à nobis offenderis, totiens ignoscere digneris; quia te praecipiente, etsi indigni, clamamus è terris :

Pater noster.

A malo nos libera. fol. 10.

Lauda. Veniant mihi miserationes tuae, et vivam Alleluia : *P.* Quia lex tua meditatio mea est. Alleluia, alleluia. *ÿ.* Fiat misericordia tua ut consolentur me, secundum eloquium tuum servo tuo. *P.* Quia lex. *ÿ.* Gloria et honor. *P.* Quia lex.

Benedictio. Christus Dei Filius, qui cum Patre, et Spiritu Sancto, Deitatis obtinet unitatem : ipse hoc indictum abstinenciae jejuniium triduandum, pro statu Ecclesiae, et totius populi salvatione clementer accipiet; ñ. Amen. Quique solus pro nostra salvatione patibulum pertulit crucis, ipse cor vestrum emaculet : ñ. Amen. Ut defaecati ab universa conlutione delicti, praemio ab eo potissimum indeptae promissionis. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Ad Tertiam.

Propheta. Fili, Habe fiduciam. fol. 95.

Lectio libri Levitici (Cap. xxiii).

ñ. Deo gratias.

In illis diebus : Locutus est Dominus ad Moysen, dicens : decima die mensis hujus septimi, dies ex-piationum erit celeberrimus, et vocabitur sanctus : affligetisque animas vestras in eo, et offeretis holocaustum Domino. Omne opus servile non facietis in tempore diei hujus : quia dies propitiationis est, ut propitietur vobis Dominus Deus vester. Omnis anima, quae afflicta non fuerit in die hoc, perbit de populis suis : et quae operis quippiam fecerit, delebo eam de populo suo. Nihil ergo operis facietis in eo : legitimum sempiternum erit vobis in cunctis generationibus, et habitacionibus vestris. Et locutus est Dominus ad Moy-en, dicens : Loquere filiis Israel : A quinto decimo die mensis hujus septimi, erunt feriae tabernaculorum septem diebus Domino. Dies primus vocabitur celeberrimus atque sanctissimus : omne opus servile non facietis : sed septem diebus offeretis holocaustum Domino : dies quoque octavus erit vobis celeberrimus, et offeretis holocaustum Domino : est enim caelus atque collectae : omne opus servile non facietis in eo. Haec sunt feriae Domini, quas vocabitis celeberrimas ac sanctissimas, offeretisque in eis oblationes Domino, holocausta et libamenta juxta ritum uniuscujusque diei. A quinto decimo ergo die mensis septimi, quando congregaveritis omnes fructus terrae vestrae, celebrabitis ferias Domini septem diebus : sumetisque vobis die primo fructus arboris pulcherrimae, spatulasque palmorum, et ramos ligni densarum frondium, et salices de torrente, et laetabimini coram Domino Deo vestro : celebrabitisque solemnitatem ejus septem diebus per annum : legitimum sempiternum erit in generationibus vestris. Mense septimo facta celebrabitis in umbraculis septem diebus. ñ. Amen.

Lectio libri Ezechielis Prophetae (Cap. xxxiii).

ñ. Deo gratias.

Factus est sermo Domini ad me, dicens : Fili hominis dic ad domum Israel : Sic locuti estis, dicentes : Iniquitates nostrae, et peccata nostra super nos sunt, et in ipsis tabescimus : quomodo ergo vivere **433** poterimus? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dominus Deus : nolo mortem impii, sed ut revertatur impius à via sua, et vivat. Convertimini à viis vestris pessimis : et quare moriemini domus Israel? Tu autem fili hominis dic ad filios populi tui : Justitia **D** justus non liberabit eum in quacumque die peccaverit : et impietas impii non nocet ei, in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua : et justus non poterit vivere in justitia sua, in quacumque die peccaverit. Etiam si dixerit justus vitam vivet, et confusus in justitia sua fecerit iniquitatem : omnes justitiae ejus oblivioni tradentur, et in iniquitate sua, quam operatus est, in ipsa morietur. Si autem dixerit impio Morte morieris : et egerit poenitentiam à peccato suo, feceritque judicium et justitiam, pignus restituerit ille impius, rapinamque reddiderit, in mandatis vitae ambulaverit, nec fecerit quicquam injustum : vitam vivet, et non morietur. Omnia peccata ejus, in quae peccaverit, non imputabuntur ei : judicium, et justitia

tiam fecit, vitā vivet. Et dixerunt filii pópuli tui : A Non est æqui pónderis via Dómini . et ipsórum via injústa est. Cùm enim recesserit justus à justitia sua, feceritque iniquitates, moriétur in eis. Et cùm recésserit impius ab impietate sua, feceritque iudicium, et justitiam, vitā vivet, et non moriétur, ait Dóminus omnipotens. *ñ*. Amen.

Sequētia epistolæ Pauli Apostóli ad Romános
(*Cap. III*).

ñ. Deo grátias.

Fratres, Est Deus verax : omnis homo mendax, sicut scriptum est : Ut justificeris in sermónibus tuis : et vincas dùm iudicaris. Si autem iniquitas nostra justitiam Dei comméndat, quid dicemus ? Numquid iniquus est Deus, qui infert iram ? (secundùm hóminem dico.) Absit : alióquin quomódò iudicábit Deus hunc mundum ? Si enim veritas Dei in meo mendácio abundávit in glóriam ipsius : quid adhuc et ego tamquàm peccátor iudicor ? et non (sicut blasphemámur, et sicut ajunt nos quidam diceret) faciámus mala ut véniant bona : quorum damnatio justa est. Quid igitur ? præcellimus eis ? Nequáquam. Causati enim sumus Judæos, et Græcos omnes sub peccato esse, sicut scriptum est : Quia non est justus quisquam : non est intélligens, non est requirens Deum. Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt, non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum. Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolosè agébant : Venenum aspídum sub lábiis eórum : Quorum os maledictióne, et amaritudíne plenum est. Veloces pedes eórum ad effundéndum sánguinem : Contritio, et infelicitas in viis eórum : et viam pacis non cognovérunt : Non est timor Dei ante óculos eórum. Scimus autem quóniam quæcúmque lex loquitur, iis, qui in lege sunt, loquitur : ut omne os obstruatur, et súbditus fiat omnis mundus Deo : quia ex opéribus legis non justificábitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognitio peccati. Nunc autem sinè lege justitia Dei manifestata est ; testificata à lege, et Prophétis. Justitia autem Dei per fidem Jesu Christi, in omnes et super omnes qui credunt : non enim est distinctio : Omnes enim peccavérunt, et egent glóriá Dei. Justificati gratis per grátiam ipsius, per redemptionem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. *ñ*. Amen.

Antífona 1. Propter honórem nóminis tui Dómine libera nos : et propítius esto peccatis nostris, propter nomen tuum. *Psalmus LXXVIII*.

Orátio. Propítius esto peccatis. *fol. 413*.

Antífona 2. Salva plebem tuam Dómine, et benedic hereditatem tuam. *Psalmus XXVII*.

Orátio. Exáudi vocem deprecationis nostræ Dómine, quam ad te húmili imploratione dirigimus ; tuarúmque nos, quæsumus, miseratiónum circúmda excubiis : ut non copulémur peccantium malis ; sed sit córdibus nostris pax præfixa : atque in tuo amore flóreat caro nostra ; tibi que compláceat vita nostra : Quaprópter te rogámus, ut plebi tuæ for-

tissimus protector existas : tuúmque pópulum salvum fácias ; et hereditatem tuam regéndo ac benedicéndo sustollas. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 3. Deus in adiutorium nostrum inténde : Dómine ad adiuvándum me festina. *Psalmus LXIX*.

ñ. Deprecémur Dóminum, et placabilis erit nobis ; *P.* Et exáudiet nos, et miserébitur nobis. *ñ*. Venite, exultémus in Dómino : iubilémus Deo salutarí nostro ; *P.* Et exáudiet. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Deprecémur Dóminum.

Preces. Dicámus omnes : Mirerere, Dómine, et exáudi nos ; *P.* Quia pius es. *ñ*. Ex toto corde, et ex tota mente orántes ad te exáudi Dómine ; *P.* Quia. *ñ*. Qui hábitas in cœlis, **434** et humilia respicias, poeniténtibus dona indulgéntiam. *P.* Quia. *ñ*. Civitatem hanc, et omnes habitantes in ea, prótege Christe dexterá virtutis ; *P.* Quia. *ñ*. Remissionem peccatorum, et emendationem morum concède Dómine ; *P.* Quia pius es.

Orátio. In adiutorium nostrum inténde Dómine, nosque ad adiuvándum festina : nihil enim in bonis opéribus conátus nostri te desistente proficiunt ; à quo gressus hóminis dirigitur : tu es enim, per quem roboratur fragilitas.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10*.

Benedictio dicitur illa, quæ dicitur in Tertia per totum annum.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaiæ Prophète (Cap. XXXIII).

ñ. Deo grátias.

Dómine miserere nostri : te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in manè, et salus nostra in tempore tribulationis. A voce Angeli fugerunt pópuli, et ab exultatione tua dispersæ sunt gentes. Et congregabuntur spolia vestra sicut colligitur bruchus, velut cùm fossæ plenæ fuerint de eo. Magnificatus est Dóminus, qui habitavit in excelsis : implevit Sion iudicio et justitiá. Et erit fides in temporibus suis : divitiæ salútis sapiéntia et sciéntia timóris Dómini : ipse thesaurus ejus. Ecce videntes clamabunt foris, et Angeli pacis amare flebunt. Dissipatæ sunt viæ, cessavit tránsiens in sémitam, irritum factum est pactum, projecit civitates, non reputavit hómines. Luxit, et elanguit terra : confusus est Libanus, et obsorduit, et factus est Saron sicut désertum, et concussa est Bassan, et Carmelus. Nunc consurgam, dicit Dóminus : nunc exaltabor, nunc sublimabor. *ñ*. Amen.

Antífona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereatur nobis. *Psalmus CXXII*.

Orátio. Ad te Dómine óculos nostros. *fol. 75*.

Antífona 2. Láqueus contritus est, et nos liberati sumus. *Psalmus CXXIII*.

Orátio. Estó in nobis Dómine. *fol. 78*.

Antífona 3. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde. *Psalmus CXXIV*.

ñ. Miserere ; quia Deus es : *P.* Misericors, mi-

serere; quia peccavimus tibi. *ŷ*. Ad te levamus oculos nostros, qui habitas in cælis. *P.* Misericors. *ŷ*. Glória, et honor. *ŕ*. Miserere.

Preces. Dicamus omnes: Propitiare populo tuo Christe; *P.* Et miserere. *ŷ*. Intende nostris tandem precibus: intende jam propitius; *P.* Et miserere. *ŷ*. Nos peccavimus, nos inique egimus, nos impiè gessimus: *P.* Et miserere. *ŷ*. Averte iram, et dona indulgentiam cum vultus tui grátia; *P.* Et miserere. *ŷ*. A peccatis, ac delictis nostris purifica nos Domine; *P.* Et miserere.

Oratio. Bénéfac Domine bonis. *fol.* 73.

Benedictio dicatur illa, quæ dicitur in Sexta per totum annum.

Ad Nonam.

Prophætia. Fili, custodi sermões meos. *fol.* 96. *Lætitio libri Deuteronomii (Cap. xxiii, xxiv, xxv).*

ŕ. Deo grátias.

In illis dièbus: Locutus est Dóminus ad Móysen; dicens: Lóquere filiis Israël, et dices ad eos: Ego Dóminus Deus vester. Non offeres mercédem prostibuli, nec pretium carnis, in domo Dei tui. Non fœnerabis fratri tuo ad usúram pecúniam, nec fruges, nec quámlibet áliam rem: sed aliéno. Fratri autem tuo absque usúra, id quod indiget, commodabis: ut benedicat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere tuo in terram, ad quam ingrediéris possidendam. Cùm voveris votum Deo tuo, non tardabis reddere: quia requireret illud Dóminus Deus tuus: et si morátus fueris, reputábitur tibi in peccátum. Si nolueris pollicéeri, absque peccáto eris. Quod autem egressum est de lábiis tuis, obsérva, et fácies sicut promisisti Dómino Deo tuo: ex própria voluntáte et ore tuo locutus es. Cùm répetes à próximo tuo rem aliquam quam debet tibi, non ingrediéris domum ejus, ut pignus áuferas: sed stabis foris, et ille tibi próferet, quod habérit: si autem pauper est, non pernoctábit apud te pignus, sed statim reddes ei ante solis occásum: et dormiet in vestiméto suo, ut benedicat tibi, et hábeas justítiam coram Dómino Deo tuo. Non negabis mercédem indigéntis, et páuperis frátribus tuis, sive ádvenis, qui tecum morántur in terra, et intrá portas tuas sunt: sed eadè die reddes ei pretium labóris sui ante solis occásum, quia pauper est, et ex eo sustentat ánimam suam: ne clamet contra te ad Dóminum, et reputétur tibi in peccátum. Non occidéntur patres pro filiis, nec filii pro pátribus, sed unusquisque pro suo peccáto móritur. Non pervértes judicium ádvenæ et pupilli, nec áuferes pignoris loco viduæ vestiméntum. Meménto quod servieras in Ægypto, et éruit te Dóminus Deus tuus indè. Idcirco præcipio tibi ut non fácias hanc rem. Quando messúeris ségetem in agro tuo, et oblitus manipulum reliqueris, non revertáris ut colligas eum: sed ádvenæ, pupillo, et viduæ relinques, ut benedicat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánuum tuarum. Si fruges collégeris olivárum, quicquid re-

PATROL LXXXVI.

sed relinques ádvenæ, pupillo, ac viduæ. Si vindemíaveris vineam tuam, non colliges romanóntes rancemos, sed cedent in usus ádvenæ, pupilli, ac viduæ. Meménto quòd tu servus eras in Ægypto, idcirco præcipio tibi ut fácias hanc rem. Non habébis in sáculo diversa póndera; majus et minus: nec erit in domo tua módius major et minor: pondus habébis justum et verum, et módius æquális, et verus erit tibi: ut vivas multo témpore super terram, quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. *ŕ*. Amen.

Prophætia. Audite qui longè estis. *fol.* 71.

Sequéntia Epistolæ Pauli Apóstoli ad Romános (Cap. xi).

ŕ. Deo grátias.

Fratres, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis cópóra vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolite conformári huic sæculo, sed reformámini in novitáte sensús vestri: ut probétis quæ sit volúntas Dei, quod est plácitum, et perféctum. Dico enim per grátiam quæ data est mihi in ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere quàm opórtet sápere, sed sápero ad sobriétatem: et unicuique sicut Deus dividit mensúram fidei. Sicut enim in uno corpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est vobis, differéntèr; sive autem prophétiam secúndum grátiam fidei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exhortatióne, qui tribuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdone, qui miserétur in hilaritáte. Diléctio sinè simulatióne. Odíentes malum, adhæréntes bono: Charitátem fraternitátis invicèm diligéntes: Honóre invicèm præveniéntes: Sollicitúdone non pigri: Spiritu fervéntes: Deo serviéntes: Spe gaudéntes: In tribulatióne patiéntes: Oratióni instántes: Negótiis sanctórum comunicántes: Hospitalitátem sectántes. Benedicite persecúntibus: benedicite, et nolite maledícere. Gaudéte cum gaudéntibus, flete cum fléntibus: Idípsum sentiéntes invicèm: non alta sapiéntes, sed humilibus consentiéntes. Nolite esse prudéntes apud vosmetipsos: Nulli malum pro malo reddéntes: providéntes bona non tantúm coram Deo, sed étiam coram hominibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus hominibus pacem habéntes: Non vosmetipsos defendéntes, charíssimi, sed date locum iræ: scriptum est enim: Mihi vindicta; ego retribuam, dicit Dóminus. Sed si esurierit inimícus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput ejus. Noli vinci à malo, sed vince in bono malum. *ŕ*. Amen.

Antíphona 1. Confitémini Dómino in cithara: in psalterio decem chordárum psállite ei. *Psalms xxxii.*

Oratio. Domine, qui justórum. *fol.* 403.

Antíphona 2. Anima nostra pátiens est Dómino: quóniam adjútor et protéctor noster est. *Psalms xxxii.*

Oratio. Tibi Dómino pátiens. fol. 401.

Antífona 3. Fiat, Dómine, misericórdia tua super nos : sicut sperávimus in te. *Psalmus* xxxii.

Preces. Tu misericors Dómine, éripe nos à flagéllō iræ tuæ : propitiare; *P.* Et miserere. *ŷ.* Ecclesiám, quam præelegisti, defénde : sacerdotum vota suscipe libentér : exáudi precem; *P.* Et miserere. *ŷ.* Omnipotens ætérne rector Cælórum summe Deus cerne gémitum ac fletum : præbe auditum; *P.* Et miserere. *ŷ.* Seniores, júvenes, atque lactántes dirá morte perimúntur in dolore : Redémptor parce; *P.* Et miserere. *ŷ.* Peccávimus, iniquitátes commisimus : tu Redémptor áblue omne delictum : solve reátum, *P.* Et.

Oratio. Fiat misericórdia tua. fol. 401.

Ad Vesperum.

Lauda. Vespere, manè, et meridie te laudámus **B** Dómine.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antífona. Reple Deus gáudio os nostrum : et lingua nostra exultatióne. *Psalmus* cxxv.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua Dómine; *P.* Salutáre tuum, et elóquium tuum. **436** *ŷ.* Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : quia sperávi in sermónibus tuis. *P.* Salutáre. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Salutáre.

Hymnus. Benignitátis. *Supplicatio.* Orémus. *f.* 69. *Capitula.* Quid póterit. *Lauda.* Véniant mihi. *Benedictio.* Christus Dei Filius. fol. 432.

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutinum.

Antífona. Tu autem Dómine. *Psalmus* iii. *Oratio.* Quamvis Dómine. fol. 68.

Antífona 1. Magnificáte Dóminum mecum : et exalíemus nomen ejus in unum. *Psalmus* xxxiiii.

Oratio. In omni témpore. fol. 405.

Antífona 2. Filii hóminum, in protectiõe alárum tuárum sperant te Dómine. *Psalmus* xxxv.

Oratio. In protectiõe alárum tuárum Dómine filios hóminum sperántes, nequáquam délegas; sed tamquam pullos, quò possimus supérnis volátibus præparári, fovéndo enútrias : nec déripi nos laceratiõe insidiántium sinas; nec à nido Ecclesiæ tuæ avoláre permittas; sed dum nos regimíne regis patérno, ad ubertátem domús tuæ adjúti tuo veniámus auxilio. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 3. Pópuli constebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi. *Psalmus* 44.

Oratio. Deus, cujus sedes manet in sæculum sæculi; tülgeat Ecclesiá tua varietáte virtútum; et scriptum tuum perornétur discipliná officiórum : quosque ejus ornámentis afficis, separári ab ea nullátenuo patiáris. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Placábilis esto Dómine, et osténde te nobis. *P.* In témpore tribulatiónis, et angústie nosræ. *ŷ.* Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtúte tua libera nos. *P.* In témpore. *ŷ.* Glória, et honor. *ñ.* Placábilis.

A

In Laudibus.

Antífona. Miserere mei Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam. *Psalmus* 2.

Oratio. Miserere nobis Dómine secúndum magnam misericórdiam tuam : ut unde nos erubécimus, tu indúlgeas : et ea, quæ egisse nos pœnitet, tu cleménter ignóscas. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Ad Canticum. Ne extérmines.

Canticum. Dómine Dómine Rex. fol. 403.

Matutinárium. Deus Deus meus *P.* Ad te de luce vigilo. *ŷ.* Sitivit in te ánima mea, quam multipliciter et caro mea. In terra desérta, ínvia, et inaquósa. *P.* Ad te de luce. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Ad te.

Lauda. In sanctis laudáte Dóminum Allelúia, allelúia : *ŷ.* In firmaménto virtútis ejus. *P.* Laudáte.

Prophetia. Deus, qui das. fol. 139. *Hymnus.* Benignitátis fons. *Supplicatio.* Orémus. fol. 69. *Capitula.* Quid póterit, ò piíssima. *Lauda.* Véniant mihi miseratiónes. *Et Benedictio.* Christus Dei Filius. fol. 432.

Ad Tertiám.

Prophetia. Fili, habe stúciám. fol. 95.

Lectio libri Exodi (Cap. xxii.)

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Qui ímmolat diis, occidétur, præter Dómino soli. Advenam non contristábis, nec affliges eam : ádvenæ etenim ipsi fuístis in terra *Ægypti*. Viduæ et pupillo non nocébitis. Si læséritis eos, vociferábuntur ad me, et ego áudiam clamórem eórum : et indignábitur furor meus; percutiámque vos gládio, et erunt uxóres vestræ viduæ, et filii vestri pupilli. Si pecúniám mútuam déderis pópulo meo páuperi qui hábitat tecum, non árguas eum quasi exáctor, nec usúris ópprimes. Si pignus à próximo tuo accéperis vestiméntum, ante solis occásum redde ei. Ipsum enim est solum, quo operítur, indumentum carnis ejus, nec habet áliud in quo dórmíat : si clamáverit ad me, exáudiam eum, quia misericors sum. Diis non détrahes, et pr.ncipi pópuli tui non maledices. Décimas tuas et primitias non tardábis offerre. (*Cap. xxiii.*) Non suscipies vocem mendácii : nec júnges manum tuam ut pro ímpio dicas falsum testimónium. Non sequáris turbam ad faciéndum malum : nec in **D** iudicio, plurimórum acquièsces sententiæ, ut à vero dévies. Páuperis quoque non miseréberis in iudicio. Non declinábis in iudicio páuperis. Mendácium fugies. Innocéntem, et justum non occides : quia advérsor ímpium. Nec accipias múnera, quæ excæcant et prudéntes, et subvértunt verba justórum. Peregrinis moléstus non eris : scies enim advérsórum ánimas : quia et ipsi peregrini fuístis in terra *Ægypti*. Primitias terræ tuæ déferas **437** in domum Domini Dei tui. *ñ.* Amen.

Lectio libri Zachariæ Prophétæ (Cap. vii, viii.)

ñ. Deo grátias.

Factum est verbum Dómini exercituum ad me, dicens : Lóquere ad omnem pópulum terræ, et ad sacerdótes, dicens : Cúm jejunáretis, et plangerétis in

quinto et séptimo per hos septuaginta annos : num- A
quid jejúnium jejunástis mihi ? et cum comedi-
stis, et bibístis, numquid non vobis comedístis,
et vobis metípsis bibístis ? Numquid non hæc sunt
verba quæ locútus est Dóminus in manu prophetá-
rum priórum, cum adhuc Hierúsalem habitaretur, et
esset opulénta, ipsa et urbes in circúitu ejus, et ad
Austrum, et in campéstribus habitaretur ? Et fa-
ctum est verbum Domini ad Zachariam, dicens :
Judicium verum judicáte, et misericórdias et mi-
seratiónes facite, unusquisque cum fratre suo. Et
viduam, et pupillum, et ádvenam, et páuperem no-
llite calumniári : et malum vir fratri suo non cógitet
in corde suo. Et noluerunt adténdere, et vertérunt
scápulam recedéntes, et aures suas adgravavérunt
ne audirent. Et cor suum posuerunt ut adamántem, B
ne audirent legem, et verba quæ misit Dóminus
exercituum in Spíritu sancto, per manum prophetá-
rum priórum : et facta est indignatió magna à Dó-
mino exercituum. Et factum est sicut locútus est
Dóminus, et non audierunt : sic clamábunt, et non
exáudiam, dicit Dóminus exercituum. Et dispérsi
eos per ómnia regna, quæ nésciunt : et terra deso-
lata est ab eis, eò quòd non esset tránsiens et re-
vertens : et posuerunt terram desiderábilem in des-
értum. Facium est verbum Dómini exercituum ad
me, dicens : Hæc dicit Dóminus exercituum : Zelá-
tus sum Sion zelo magno, et indignatióne magná
zelátus sum eam. Hæc dicit Dóminus exercituum :
Reversus sum ad Sion, et habitábo in Hierúsalem :
et vocábitur Hierúsalem civitas veritátis, et mons C
Dómini exercituum mons sanctificátus. *ñ*. Amen.

Sequentia Epistolæ Pauli Apóstoli ad Románcs
(*Cap. xiii*).

ñ. Deo grátias.

Fratres, induimini Dóminum nostrum Jesum
Christum, et carnis curam ne feceritis in desideríis.
(*Cap. xiv*.) Infirmum autem in fide adsúmte, non in
disceptatióibus cogitatiónum. Alius autem credit
manducáre ómnia : qui autem infirmus est, ólera
mandúcet. Si qui non mandúcat, manducántem
non spernat : et qui non mandúcat manducántem
non júdicet : Deus enim illum assúpsit. Tu quis
es, qui júdicas aliénium servum ? suo Dómino stat,
aut cadit : stabit autem : potens enim est Deus statuere
illum. Nam állus júdicat diem inter diem :
álius autem júdicat omnem diem : unusquisque in
suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit.
Et qui mandúcat, Dómino mandúcat : et grátias agit
Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat,
et grátias agit Deo. Nemo enim nostrám sibi vivit,
et nemo sibi móritur. Sive enim vivimus, Dómino
vivimus : sive enim mórimur, Dómino mórimur.
Sive ergo vivimus, sive mórimur, Dómini sumus.
In hoc enim Christus mórtuus est, et resurrexit : ut
vivórum et mortuórum dominétur. *ñ*. Amen.

Antíphona 1. Rédimet Dóminus ánimas servórum
suórum : et non derelinquet omnes qui sperant in
eum. *Psalmus xxxiii*.

Orátio. Inquiréntes te Dómine. *fol. 405*.

Antíphona 2. Salvos nos faciát dextera tua, et
exáudi nos. *Psalmus lxx*.

Orátio. Salvum fac pópulum. *fol. 405*.

Antíphona 3. Exáudi nos Deus salutáris noster,
spes ómnium finium terræ. *Psalmus lxxv*.

ñ. Beneficiat nobis Deus, et liberet nos ab ómni-
bus malis ; *P*. Et donet pacem in diébus nostris :
ñ. Inlúminet vultum suum super nos, et misereátur
nobis ; *P*. Et do. et. *ñ*. Glória, et honor.
ñ. Beneficiat.

Preces. Fac nobiscum Dómine misericórdiam : da
véniam : dona indulgéntiam ; *P*. Et misereere pla-
cátus. *ñ*. Omnipotens Iugénite, Unigéniti Génit-
r sanctíssime, prece[m] nostram súscipe ; *P*. Et. *ñ*. Par-
ce, rogámus, ómnibus : parce ægrotántibus : assiste
Iugéntibus : indúlge pœniténtibus ; *P*. Et. *ñ*. Ani-
mas quiescéntium, sancte Dómine, ab inférno érué ;
paradiso restitue ; *P*. Et. *ñ*. Christe, qui cœlos
póssides, mundum rédimens, tu Deus clementis-
sime, peccáta nostra áblue ; *P*. Et.

Orátio. Exáudi nos Deus salutáris noster, *fol. 406*.

Ad Sextam.

Lectio libri Zachariæ Prophétæ (Cap. viii).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Conforténtur manus vestræ,
qui audístis in diébus his sermónes istos per os
prophetárum, in die quâ fundata est domus Dómini
exercituum, ut templum ædificáretur. Siquidem
ante dies illos merces hóminum non erat, nec mer-
ces jumentórum 438 erat ; neque introeúndi, ne-
que exeúndi erat pax præ tribulatióne : et dimisi
omnes hómines, unumquémque contra próximum
suum. Nunc autem non juxtà prióres ego faciám re-
liquiis pópuli hujus, dicit Dóminus exercituum, sed
semen pacis erit : vinea dabit fructum suum, et
terra dabit fructum suum, et cœli dabunt rorem
suum : et possidére faciám reliquias pópuli hujus
univérta hæc. Et erit : sicut erátis maledictio in
géntibus, domus Judæ, et domus Israël : sic salvábo
vos, et éritis benedictio : nolite timére, conforténtur
manus vestræ. Quia hæc dicit Dóminus exercituum :
Sicut cogitávi ut affligerem vos, cum ad iracúndiam
patres vestri me provocárent, dicit Dóminus, et non
sum misértus : sic convérsus cogitávi in diébus istis,
ut beneficiám Hierúsalem, et dómui Judá : nolite
timére. Loquimini veritátem unusquisque cum pró-
xiimo suo : veritátem, et judicium pacis judicáte in
portis vestris. *ñ*. Amen.

Antíphona 1. Convérte Dómine captivitátem no-
stram, sicut torrens in austro. Qui séminant in lá-
chrimis, in gáudio metent. *Psalmus cxxv*.

Orátio. Convértere, Dómine, captivitátem. *fol. 78*.

Antíphona 2. Beáti omnes, qui timent Dóminum,
qui ámbulant in viis ejus. *Psalmus cxxvii*.

Orátio. Deus, qui timéntes te. *fol. 79*.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc
nunc et usque in sæculum. *Psalmus cxxx*.

ñ. Miserére nobis Dómine, *P*. Miserére. *ñ*. Ad

te levâmus oculos nostros, qui hâbitas in cœlis :
P. Miserêre. *ŷ.* Glôria, et honor. *ñ.* Miserêre nobis Dômine.

Preces. Exâudi Dômine preces nostras ; *P.* Et miserêre nobis. *ŷ.* Attênde Dôminæ de sanctuario tuo ; *P.* Et miserêre. *ŷ.* Dona confidéntibus de commissis malis véniam ; *P.* Et miserêre. *ŷ.* Indûlge lapsis, et parce nostris peccâtis ; *P.* Et miserêre.

Capitula. Exâlta cornu nostrum Dômine. *fol.* 73.

Ad Nonam.

Prophetia, Fili, custôdi sermônes. *fol.* 96.

Lectio libri Deuteronomii (Cap. vii).

ñ. Deo grâcias.

In illis diêbus : Locûtus est Môyses ad omnem Isràëlem, dicens : Ecce elêgit te Dôminus Deus tuus, ut sis ei pópulus peculiâris de cunctis pópulis, qui sunt super terram. Non quia cunctas gentes número vincebâtis, vobis vincit Dôminus, et elêgit vos, cùm omnibus sitis pauciores : sed quia dilêxit vos Dôminus, et custodivit juramentum, quod jurâvit pâtribus vestris : eduxitque vos in manu forti, et redemit de manu servitûtis, de manu Pharaónis regis Ægypti. Et scias, quia Dôminus Deus tuus, ipse est Deus fortis et fidêlis, custodiens pactum et misericórdiam diligentibus se, et his qui custodiunt præcepta ejus, in mille generatiões : et reddens odiéntibus se statim, ut disperdat eos, et ultrâ non differat, prôtinus eis reddens quod meréntur. Custôdi ergo præcepta et cerimonias atque judicia, quæ ego mando tibi hodiê ut fâcias. Si postquam auderis hæc judicia, et custodieris et féceris, custodiet et Dôminus Deus tuus tibi pactum, et misericórdiam quam jurâvit pâtribus tuis : et diligit te ac multiplicâbit, benedicetque Deus fructui ventris tui, terræ tuæ, fruménto tuo, atque vindémis, oleo, et arméntis, grégibus óvium tuârum super terram, pro qua jurâvit pâtribus tuis ut daret tibi. Benedictus eris inter omnes pópulos. Non erit apud te stérilis utriusque sexus, tam in hominibus quàm in grégibus tuis. Auferet à te Deus omnem languorem : et infirmitates Ægypti péssimas, quas novisti, non inferet tibi, sed cuncti hostes tui deforâbunt omnes pópulos, quos Dôminus Deus daturus est tibi. Non parcat eis oculus tuus, nec sêrvies diis eórum, ne sint in ruinam tibi. Si dixeris in corde tuo : Plures sunt gentes istæ, quómodo pótero delere eas ? noli metûere, sed recordâre quæ fécerit Dôminus Deus tuus Pharaóni, et cunctis Ægyptiis, plagas máximas, quas vidérunt oculi tui, et signa atque poténtiam, manûque robústam, et exténtum brâcium, ut edúceret te Dôminus Deus tuus : sic faciet cunctis pópulis, quos metuis. Insuper et crabrônes mittet Dôminus Deus tuus in eos, donêc deleat omnes atque disperdat qui te fugierunt, et latere potuerunt. Non timêbis eos, quia Dôminus Deus tuus in médio tui est. *ñ.* Amen.

Lectio libri Zachariæ Prophætæ (Cap. viii).

ñ. Deo grâcias.

Hæc dicit Dôminus : Loquimini veritatem unusquisque próximo suo : veritatem, et iudicium pacis iudicite in portis vestris. Et unusquisque malum contra amicum suum ne cogitêtis in córdibus vestris : et juramentum mendax ne diligâtis : omnia enim hæc sunt, quæ odi, dicit Dôminus. Et factum est verbum Dômini exercituum ad me, dicens : Hæc dicit Dôminus exercituum : Jejûnium quartî, et jejûnium quinti, et jejûnium séptimi, et jejûnium décimi erit dómui Judâ in gâudium, et lætítiam, et in eo solemnitates præclâras : veritatem, et pacem tantum diligite. Hæc dicit Dôminus exercituum : Usquequò véniant pópuli, ut hâbitent in civitatibus multis, et vadant ad habitatores, unus ad alterum, dicentes : Eamus, et deprecémur faciem Dômini, et querâmus Deum exercituum, ut miserâtur nobis. *ñ.* Amen.

Sequëntia Epistolæ Pauli Apóstoli ad Românos (Cap. xiv).

ñ. Deo grâcias.

Fratres, in hoc enim Christus mórtuus est, et resurrexit : ut vivórum et mortuórum dominêtur. Tu autem quid iudicas fratrem tuum ? aut quare spernis fratrem tuum ? omnes enim stâbimus ante tribunal Christi : scriptum est enim : Vivo ego, dicit Dôminus, quóniam mihi flectêtur omne genu : et omnis lingua confitêbitur Deo. Itaque unusquisque vestrum pro se ratióne reddet Deo. Non ergo amplius invicem iudicémus : sed hoc iudicite magis, ne ponâtis offendiculum fratri, vel scândalum. Scio, et confido in Dômino Jesu, quia nihil commûne per ipsum, nisi ei qui existimat aliquid commûne esse, illi commûne est. Si enim propter cibum frater tuus scandalizâtur, aut contristâtur : jam non secúndum charitatem ambulâs. Noli cibo tuo illum pèdere, pro quo Christus mórtuus est. Non ergo blasphemêtur bonum vestrum. Non est regnum Dei esca, et potus : sed iustitia, et pax in Spiritu sancto. *ñ.* Amen.

Antiphona 1. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

Psalmus lxxv.

Oratio. Omnis terra adoret te. *fol.* 78.

Antiphona 2. D. cite Deo : Quàm terribilia sunt ópera tua ! in multitudine virtâtis tuæ. *Psalmus lxxv.*

Oratio. Deus, cui omnis terra præcónans júbilat laudem ; cuiusque glóriam canórâ psalmi conclâmat voce ; cuiusque terribilem in tuis opêribus fatetur virtutem : da nostris vócabis tibi plâcítum júbilum, et orationibus perféctum dicere psalmum ; teque conditorem ómnium prædicâre virtutum : ut quia super gentes oculi tui aspiciunt, et cunctórum intima insensibiliter scrutântur ; quæsumus, sic nos deventer tuis visibus prospice, sicque misericórditer corrige ; ut in nobis nec facinóribus provocatus, iam effundas ; nec cùm rogâris, misericórdiam tuam contineas : Et præsta, ut ipsa nobis sit dis ipsa,

quòd te pro admissis metúimus; ipsúmque véniam præmiiu, quòd Deitatem tuam crédimus et fatémur. Tu itaque Dómine pone ánimas nostras ad vitam; ut líc desicámus quæ géssimus; et quam peccádo amisiómus, grátiam adquirámus. *ñ*. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona 3. Benedicat nos Deus noster, benedicat nos Deus: et métuant eum omnes fines terræ. *Psalmus Lxvi.*

Preces. Dicámus omnes: Miserère Dómine, *P.* Miserère. *ñ*. Iniquitátes multæ sunt: *P.* Miserère. *ñ*. Cháritas refrigéscit: *P.* Miserère. *ñ*. Tibi soli peccávimus; *P.* Miserère. *ñ*. Christo Redemptor mundi, *P.* Miserère.

Oratio. Consteántur tibi omnes. *fol. 406.*

Ad Vespérum.

Lauda. Sol agnóvit occásu suum. Pósuit ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Deus memor fuit nostri: et benedixit nobis. *Psalmus cxiii.*

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Tu mandásti mandáta tua *P.* Custodire nialis, Deus meus. *ñ*. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P.* Custodire. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Custodire.

Hymnus. Benignitátis. *fol. 69. Capitula.* Quid póterit. *Lauda.* Véniant mihi miseratiónes tuæ. *folio 452.*

IN TERTIA DIE:

Ad Matutinum.

Antiphona. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudivit me de monte sancto suo. *Psalmus iii.*

Oratio. Vocem nostram exáudi, Dómine, secúndum multam, et magnam misericórdiam tuam: et quia tu spiras bonum, quod pétimus, tribue propitiús misericórdiam, quam à te rogámus. *ñ*. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona 1. Surge Deus, júdica terram: quóniam tu domináris in ómnibus géntibus. *Psalmus Lxxiii.*

Capitula. Exúrge Deus, qui júdicas. *fol. 80.*

440 Antiphona 2. Deus, qui similis tibi? ne táceas, neque sileas Deus. *Psalmus Lxxxii.*

Oratio. Deus, quis similis tibi? *fol. 80.*

Antiphona 3. Cognóscant gentes quóniam nomen tibi Dóminus: tu solus Altíssimus super omnem terram. *Psalmus Lxxxii.*

Oratio. Cognóscant gentes, Christe. *fol. 72.*

ñ. Convertimini ad me omnis congregatió filiórum Israëlís. Ecce ego confirmábo super vos faciém meam, dicit Dóminus; *P.* Quia miséricors sum ego: ut non in ætérnum iráscaz vobis. *ñ*. Atténdite ad me pópulus meus, et tribus meæ me audíte; *P.* Quia. *ñ*. Glória, et honor. *Reiterétur ñ*. Convertimini.

In Laudibus.

Antiphona. Ne projicias nos Dómine à facié tua. *Psalmus L.*

Oratio. Ne projicias nos. *fol. 81.*

Ad Cánticum. Antiphona. Tu Dómine in ætérnum pérmanes, et sedes tua in sæculum sæculi.

Cánticum. Meménto Dómine. *fol. 206.*

Matutinárium. In tuo Deus lámine *R.* Vidébitus lumen. *ñ*. Osténde misericórdiam sciéntibus te, et justitiam tuam his, qui recto sunt corde. *ñ*. Glória, et honor. *P.* Vidébitus.

Lauda. In sanctis ejus laudáte Dóminum Allelúia, allelúia: *ñ*. In firmaménto virtútis ejus laudáte Dóminum. *Psalmus cl.*

Lectio libri Sapientíæ Salomónis (Cap. xi).

ñ. Deo grátias.

Miserère Deus ómnibus, quóniam ómnia potes, et dissimulas peccáta hómínium propter pœniténtiam. Diligis enim ómnia quæ sunt, et nihil odisti eórum quæ fecisti: nec enim ódiens áliquid constituisti. Quómodo autem posset áliquid permanére, nisi tu voluisses? aut quod à te vocátum non es-et, conservarétur? Parcens autem ómnibus: quóniam tua sunt Dómine, qui ánimas amas. Bonus enim est spíritus tuus in ómnibus. Propter quod hos, qui exérrant, pártibus córripis: et de quibus peccant, ádmones et allóqueris: ut delétá malitiá, credant in te Dómine. *ñ*. Amen.

Hymnus. Benignitátis. *fol. 69. Supplicatio.* Orémus. *Capitula.* Quid póterit, ó piíssima Trinitas. *Lauda.* Véniant mihi. *Et Benedictio.* Christus Dei Filius. *fol. 452.*

Ad Tertiam.

Prophetia. Fili, habe fidúciám. *fol. 95.*

C

Lectio libri Deuteronomii (Cap. xvi).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Locútus est Móyses ad omnem cœtum filiórum Israëlís, et dicit ad eum. Septem hebdomadas numerábis tibi ab ea die quâ falcem in ségetem miseris: et celebrábis diem festum hebdomadárum Dómino Deo tuo, oblatiõem spontáneam manús tuæ, quam ófferes juxta benedictiõem Dómini Dei tui: et epuláberis coram Dómino Deo tuo, tu, et filius tuus, et filia tua, et servus tuus, et ancilla, et Levites qui est intrá portas tuas, et ádvena ac pupillus et vídua, qui morántur nobiscum: et recordáberis quóniam servus fúeris in *Ægypto*: custódiés quæ præcépta sunt. Solemnitátem quoque tabernaculórum celebrábitis septem diébus, quando collégeris de área et de torculari fruges tuas: et epuláberis in festivitáte tua, tu, et filius tuus, et filia tua, et servus, et ancilla, Levites quoque et ádvena, et pupillus ac vídua qui intrá portas tuas sunt. Septem diébus Dómino Deo festa celebrábis: benedicéte te Dóminus Deus tuus in cunctis frúgibus tuis, et in omni ópera inánuum tuárum, erisque in lætitiá. Tribus vicibus per annum apparébit omne masculinum in conspéctu Dómini Dei tui in locum quem elégerit: in solemnitate azymórum, in solemnitate hebdomadárum, et in solemnitate tabernaculórum. Non apparebitis ante Deum vácui: sed offerat unusquisque secúndum quod hábuerit juxta benedictiõem Dómini Dei sui, quod déderit ei. Judi-

res et magistros constitues in ómnibus portis tuis, A quas Dóminus Deus tuus déderit tibi, per singulas tribus tuas : ut júdicent pópulum Justo júdicio, nec in álteram partem declinent. Non accipies persónam, nec múnera : quia múnera excærant óculos sapiéntium, et mutant corda justórum. Justè quod justum est persequeris : ut vivas et possideas terram, quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. R̄. Amen.

Lectio libri Jeremiæ Prophætæ (Cap. v).

R̄. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audi pópulus stulte, qui non habes cor : qui habentes óculos, non vidétis ; et aures, non audítis. Me ergo non timébitis, ait Dóminus : et faciém meam non verébitis ? Qui pósuit arénam términum maris, præcéptum sempitérnum, quod numquàm præterit : et commovebúntur, et non potuerunt ; et intumescunt fluctus ejus, et non transibunt illud : **441** pópulo autem huic factum est cor incrédulum et exasperans, receserunt et abiérunt. Et non direrunt in corde suo : Metuámus Dóminum Deum nostrum, qui dat nobis pláviám temporáream et serótinam in témpore suo ; plenitúdinem ánnuæ messis custodiéntem nobis. Iniquitátes nostræ declinaverunt hæc : et peccáta nostra prohibuerunt bonum à nobis : Quia inventi sunt in pópulo meo ímpii insidiántes, áncupes láqueos ponentes et pédicas ad capiéndos viros. Sicut decipula plena ávibus, sic domus eórum plena dolo : ideo magnificáti sunt et dícati. Incrassáti sunt et impinguáti : et præterierunt sermónes meos péssimè. Causam viduæ non judicaverunt, et causam pupilli non direxerunt, et júdiciu páuuperum non judicaverunt. Numquid super hi : non visitábo, dicit Dóminus ? et super gentem hujuscémodi non ulciscétur ánima mea ? Stupor et mirabilia facta sunt in terra : prophætæ prophetábant mendácium, et sacerdótes plaudébant mánibus suis : et pópulus meus diléxit tália : quid igitur fiet in novíssimo ejus ? (Cap. vi.) Confortámini filii Bénéjamin in médio Hierúsalem. R̄. Amen.

Sequéntia Epistolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios (Cap. iv).

R̄. Deo grátias.

Frates, Renovámini spiritu mentis vestræ, et indáite novum hóminem, qui secúndum Deum créatus est in justitia, et sanctitate veritátis. Propter quod deponentes omne mendácium, loquimini veritátem unusquisque cum próximo suo : quóniam sumus invicém membra. Irascimini, et nolite peccáre : sol non occidat super iracúndiam vestram. Nolite locum dare diabólo : qui furabátur, jam non furétur : magis autem labóret, operándo mánibus super his quod bonum est, ut hábeat unde tribuat necessitátem patiénti. Omnis sermo malus ex ore vestro non proédat : sed si quid bonum est ad ædificatiónem fidei, ut detur grátia audientibus. E : nolite contristári Spíritum sanctum Dei : in quo signáti estis in diem redemptiόνis. Omnis amaritúdo, et ira, et indignatio, et clamor, et blasphemía tollátur à vobis cum omni malitia. Estóte autem invicém

benigni, misericórdes ; donantes autem invicém, sicut et Deus in Christo donávit vobis. R̄. Amen.

Antiphona 1. Nobis adhærere Deo bonum est : pónere in Dómino spem nostram. Psalm. LXXII.

Orátio. Nobis adhærere Deo. fol. 411.

Antiphona 2. Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creásti ab initio. Psalm. LXXIII.

Orátio. Meménto Dómine congregatiónis. fol. 75.

Antiphona 3. Conftébinur tibi Deus : conftébinur tibi, et invocábimus nomen tuum Dómine. Psalmus LXXIV.

R̄. Ne memor fueris iniquitátes nostras antiquas, P. Citò nos præveniat misericórdia tua Dómine. V̄. Adjuva nos Deus salutaris noster : et propítius esto peccátis nostris. P. Citò nos. V̄. Glória, et honor.

Reiterétur R̄. Conftébinur.

Preces. Dicámus : Miserere nobis Deus, P. Miserere nobis. V̄. Mundi rector, et Redemptor Jesu Christe, rerum auctor, P. Miserere. V̄. Qui exáudis obsecrantes, et gementes intuérís, P. Miserere. V̄. Parce nostris jam delictis, favens vultu pietátis ; P. Miserere. V̄. Hujus urbis, atque plebis conservátor esto vigil : P. Miserere. V̄. Peccávimus tibi Deus : indulgéntiam postulámus : P. Miserere nobis.

Orátio. Conftébinur tibi Deus : conftébinur. fol. 413.

Ad Sextam, et ad Nonam, ómnia dicántur, ut in Féria præterita de secúndo Die jejúnii Sancti Cypriáni. fol. 436.

IN NOMINE DOMINI JESU CHRISTI.

Incipit officium jejuniórum Calendarum Novémbrum ; quod observátur tribus diébus, ante festum Sancti Martini. Ad Matutinum, ómnia dicántur de Féria Quarta in Cápite jejúnii. fol. 429.

Ad Vesperum.

Lauda. Vespere, et mané, et meridie te laudámus Dómine.

Dóminus sit. R̄. Et cum.

Antiphona. Salva plebem tuam Dómine, et benedic hereditátem tuam. Psalmus XXVII.

Lauda. Veniat super nos misericórdia tua Dómine : P. Salutáre tuum, et elóquium tuum. V̄. Et respondebo exprobrántibus mihi verbum : quia sperávi in sermónibus tuis. P. Salutáre. V̄. Glória, et honor. P. Salutáre.

Hymnus. Benignitátis fol. 69.

Capitula. Erubescimus Dómine te. Lauda. Irascimini, et nolite peccáre. Allelúia. fol. 131.

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. Psalmus III.

442 *Orátio. Quamvis, Dómine, píurima. fol. 68.*

Antiphona 1. Deus nostrum refúgium, et virtus ; adjátor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nímis. V̄. Propterea non timébitis diem conturbábitur terra, et transferéntur montes in corde maris. Psalmus XLV.

Orátio. Deus noster esto nobis in advérsis refúgium ; et in certaminibus hujusmodi, virtútis tuæ

præbe solatium : ut dum te adventante mœrens turbata fuerit terra, tibi adjungantur in gaudio, qui ob metum judicii admissa deflent in sæculo : ut tu virtutum Dominus sis nobiscum ; quem et timemus judicem ; et cognoscimus Redeinptorem. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Deus salutaris noster : et averte iram tuam à nobis. Ne in æternum irascaris nobis. *ÿ*. Ostende nobis Dómine misericordiam tuam : et salutem tuam da nobis. *Psalmus LXXXIV.*

Oratio. Ostende nobis, Dómine misericordiam tuam, et salutem tuam da nobis : plenâ grâtiâ ubertate demonstra ; plebis tuæ iniquitatem remitte ; et cuncta peccata tégmine indulgentiâli coöperi : Converterte nos itaque ad te, et conversis præcepta tua servare concede : et tamen exorabilis sit tua clementia ; ut in nobis hec ira tua, in quantum merito peccati gravamur, desæviat ; nec indignatio bonitatem tuam commoveat : sed præsta, ut dum verbere pectora tundimus, et gementes occulta conscientiarum (cum te non lateant) propalâmus, meritum nostrarum evadâmus culpârum : ut te Dóminum misericordiæ, et veritatis auctorem completiône justitiæ et pacis perpetuæ hereditatis fruamur. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Deus Deus noster respice nos : sperantes in te ne derelinquas. *ÿ*. Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt : in te speraverunt, et non sunt confusi. *Psalmus XXI.*

Oratio. Christe, qui de patibulo ad Patrem, ut quid te dereliquerit, adclamasti ; qui cruce tuâ hominem peccato præditum redemisti ; illumque peccati auctorem æternis arduum ignibus tradidisti : postulâmus sanctam clementiam tuam, ut nos, qui in te credimus, numquam derelinquas ; nec confidentiam nostram à tua Deitate repellas : sed per diem clamorem nostrum suscipe, et in nocte placito tibi famulatu servare concede : semperque corda nostra in amorem tui fragrantia spiritali succende ; et gratiam quam peccando amisimus, convertendo restitue. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

ñ. Beneficiat nobis Deus, et liberet nos ab omnibus malis. *P.* Et donet pacem in diebus nostris : *ÿ*. Inluminet vultum suum super nos, et misericordetur nobis. *P.* Et donet. *ÿ*. Glória, et honor. *ñ*. Beneficiat.

In Laudibus.

Antiphona. Averte faciem. *Psalmus L.* *Oratio.* Averte faciem tuam. *fol. 68.*

Ad Canticum. *Antiphona, Et Canticum.* Deus Patris nostri. *fol. 100. et 101.*

Matutinarium. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, *P.* Et ópera manuum nostrarum dirige super nos. *ÿ*. Respice in servos tuos, et in ópera tua : et dirige filios eorum. *P.* Et ópera. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Et ópera.

Lauda. In sanctis ejus. *Propheta.* Miserere Deus omnibus. *fol. 440.* *Hymnus.* Benignitatis. *fol. 69.*

A Capitula. Erubescimus, Dómine, te Patrem. *Et Lauda.* Irascimini, et nolite. *fol. 131.* *Oratio.* Tibi Dómine. *fol. 94.*

Ad Tertiam.

Propheta. Fili, custodi sermones. *fol. 96.*

Lectio libri Exodi (Cap. xxxiii).

ñ. Deo grâtiâs.

In illis diebus : Loquebatur Dóminus ad Móysen facie ad faciem, sicut loqui solet homo cum amico suo. Cùmque ille reverteretur in castra, minister ejus Jósuë filius Num, puer, non recedebat de tabernaculo. Dixit autem Móyses ad Dóminum : Præcipis ut educam pópulum istum : et non iudicas mihi quem missurus es mecum, præsertim cum dixeris : Novi te ex nómine, et invenisti grâtiâ coram me. **B** Si enim inveni grâtiâ in conspectu tuo, ostende mihi faciem tuam, ut sciam te, et inveniam grâtiâ ante oculos tuos : respice pópulum tuum et gentem hanc. Dixitque Dóminus : Facies mea præcedet te, et requiem dabo tibi. Et ait Móyses : Si non tu ipse præcedes, ne educas nos de loco isto. In quo enim scire poterimus ego et pópulus tuus invenisse nos grâtiâ in conspectu tuo, nisi ambulaveris nobiscum, et gloriemur ab ómnibus pópulis qui habitant super terram ? Dixit autem Dóminus ad Móysen : en verbum istud, quod locutus es, faciam : invenisti enim grâtiâ **443** coram me, et te ipsum novi ex nómine. Qui ait : Ostende mihi glóriam tuam. Respondit : Ego ostendam omne bonum tibi, et vocabor in nómine Dómini coram te : et miserabor cui volüero, et clemens ero in quem mihi placuerit. Rursúmque ait : Non poteris videre faciem meam : non enim vidébit me homo ; et vivet. Et iterum : Ecce, inquit, est locus apud me, et stabis supra petram. Cùmque transibit glória mea, ponam te in foramine petræ, et prótegam dexterâ meâ, donèc transeam : tollamque manum meam, et vidébis posteriora mea : faciem autem meam videre non poteris. (*Cap. xxxiv.*) Et de nocte consurgens ascendit in montem Sinaï, sicut ei præceperat Dóminus, portans secum duas tabulas. Cùmque descendisset Dóminus per nubem, stetit Moyses cum eo invocans nomen Dómini. Quo transeunte coram eo, ait : Dominator Dómine Deus, misericors et clemens, pátiens et multæ miserationis, ac verus, qui custodis misericordiam in millia : qui auferis iniquitatem, et scelerata, atque peccata, nullusque apud te per se innocens est : qui reddis iniquitatem patrum in filios, in tertiam et quartam generationem. Festinusque Móyses, curvatus est pronus in terram, et adorans ait : Si inveni grâtiâ in conspectu tuo Dómine, óbsecro ut gradiaris nobiscum (pópulus enim duræ cervicis est) ut auferas iniquitates nostras atque peccata, nosque possideas. Respondit Dóminus : Ego infuso pacto vidéntibus cunctis, signa faciam quæ nunquam visa sunt super terram, et in nullis gentibus : ut cernat pópulus, in cujus es medio, opus Dómini terribile quod facturus sum. Observa cuncta quæ hodiè mando tibi. *ñ*. Amen.

Lectio libri Jeremiæ Prophætæ (Cap. v).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Circuite vias Hierúsalem, et aspícite, et consideráte, et quærite in platéis ejus, an inveniátis virum faciéntem judícium, et quæréntem fidem : et propítius ero ei. Quod si étiam, Vivit Dóminus, dixerint : et hoc falsò jurábunt. Dómine óculi tui re-píciunt fidem : percussisti eos, et non dolnérunt : adtrivisti eos, et renuérunt accépere disciplinam : induravérunt fácies suas super terram, et noluerunt revérti. Ego autem dixi : Fórsitàn páuperes sunt et stulti, ignorántes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo igitur ad optímates, et loquar eis : ipsi enim cognovérunt viam Dómini, et judícium Dei sui : et ecce hi magis simul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Idcirco percússit eos leo de silva, lupus ad vésperum vastávit eos, pardus vigilans super civitátes eórum : omnis, qui egréssus fuerit ex eis, capíetur : quia multiplicátæ sunt prævaricatiónes eórum, confortátæ sunt aversiónes eórum. Super quo propítius tibi esse pótero ? filii tui dereliquérunt me, et jurant in his, qui non sunt dii : saturávi eos, et mœchátii sunt, et in domo meretricis luxuriabántur. Equi amatóres et in fœminas admissárii facti sunt : unusquisque ad uxórem próximi sui hinniébat. Numquid super his non visitábo, dicit Dóminus ? et in gente tali non ulciscétur ánima mea ? Ascéndite muros ejus, et dissipáte, consummationem autem nolite fácere. ñ. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Colossenses (Cap. iii).

ñ. Deo grátias.

Fratres : Induite vos sicut elécti Dei, sancti, et dilécti, viscera misericórdiæ, benignitátem, modéstiam, paciéntiam : supportántes invicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super hæc ómnia, charitátem habéte, quod est vinculum perfectiónis : et pax Christi exsúlet in córdibus vestris, in qua et vocáti esis in uno corpore : et grati estis. Verbum Christi hábitet in vobis abundántiér, in omni sapiéntia, docétes, et commónétes vosmetípsos, in psalmis, hymnis, et cánticis spirítuálibus, cantántes in córdibus vestris Dómino. Et omne quodcúmque faciitis in verbo, aut in ópere, D

Antiphona 1. Avertísti Dómine fáciem tuam à nobis, et facti sumus turbáti. Ad te Dómine clamámus : et te Deum nostrum deprecámur ; ut exáudias nos, et miseréberis nobis. †. A voce exprobrántis et obloquéntis à facie inimici et persequéntis. *Psalmus XLIII.*

Orátio. Dómine Jesu Christe, quem sæculórum et regem fatémur et Dóminum ; qui salutem in Jacob operáris ; et in Israël jocundá contemplatióne cognósceris ; dona salutem méntibus nostris, deléndo peccáti offénsam de nostris consciétiis : ut mens nostra te lumen veritátis irradiáta aspiciat ; et 444 in

A splendóre tuo, firmo fidei gressu permáneat. ñ. Amen.

Per.

Antiphona 2. Ecce óculi Dómini super tíméntes eum : et in eos, qui sperant in misericórdia ejus. Ut eripiat à morte ánimas eórum. †. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjátor et protéctor noster est. *Psalmus xxxii.*

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine. *folio 401.*

Antiphona 3. Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : et húmiles spiritu salvábit : nec derelinquet omnes qui sperant in eum. †. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberábit eos Dóminus. *Psalm. xxxiii.*

ñ. Ad te levámus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miserére nobis Dómine, miserére nobis : quia multum repléti sumus contéptu. †. Multus est Dómine labor et dolor. Quis novit poténtiam iræ tuæ, aut præ timóre iram tuam dinumeráre ? Convértere super servos tuos. P. Miserére. †. Glória, et honor. ñ. Ad te levámus.

Preces. Miserére et parce, clementissime Dómine, pópulo tuo ; P. Quia peccávimus tibi. †. Pro nostris malis flagellámur ácrius, et pro delictis obexámur dúrius ; nec deslémus mala quæ commísimus ; P. Quia. †. Rémove famem, et da imbrem grátie, fructuúmque largam præbe abundántiam, atque optátam peccatórum véniam : P. Quia. †. Amove pestem, Redémptor Altíssime ; ne obruámur repentiná morte : dum prosérnimur, non detur pœna ; véniam da peccántibus : P. Quia. †. Láchrymis nostra dignis reple pectora : áffluat in nos charitátis spirítus ; quæ eruámur vitiórum lápsibus ; P. Quia peccávimus tibi.

Capítula. Benedicat te, Dómine, in omni témpore ánima nostra : quia in famulis tuis semper adest misericórdia tua : dum nos et discipliná córrigis, et indulgéntiá foves : dum percutiéndo sanas, et sanándo corróboras. Dona igitur nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitátem, plenissimam percipiámus in retributióne dulcédinem.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Benedictio, Quære illam, quæ dicitur per totum annum.

Ad Sextam.

Lectio libri Zachariæ Prophætæ (Cap. vii, viii).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Judícium verum judicáte, et misericórdias fácite, unusquisque cura fratre suo. Et víduam, et pupillum, et ádvenam, et páuperem nolite calumniári : et malum vir fratri suo non cógitet in corde suo. Et noluerunt adténdere, et vertérunt scápulam recedéntes, et adgravavérunt aures suas ne audirent. Et cor suum posuérunt ut amántem, ne audirent legem, et verba quæ misit Dóminus exercituum in Spirítu sancto per manum prophætárum priórum : et facta est indignatio magna à Dómino exercituum, et non audierunt : sic clamábunt, et non exáudiam, dicit Dóminus exercituum. Et di-

omnia regna, quæ nesciunt : et terra
is, eò quòd non erat tránsiens et
erunt terram desiderabilem in
verbum Dómini exercituum,
n zelo magno, et indigna-
m. Hæc dicit Dóminus
Sion, et habitábo in
salem Civitas veri-
ons sanctificátus.
huc habitábunt
viri báculus
platæa ci-
lémentibus
n : Si
ius

A salute nostra verba delictórum nostrórum. P. Exáudi
Dómine. *ŷ*. Glória et honor. *Reiteretur* *ñ*. Numquid.

Preces. Miséricors Dómine, exáudi supplices ; P.
Et miserere. *ŷ*. Excélse, perpétue, quæ pòscimus tri-
bue : P. Et miserere. *ŷ*. Virtútis præsidio, Redém-
ptor, defénde nos. P. Et miserere. *ŷ*. Supérna Po-
téntia, peccátis da véniam ; P. Et Miserere.

Oratio. Effundéntibus nobis coram te corda in
oratione, tu Dómine, qui spes ómnium es, exáudi et
miserere ; tibi que nos servitúros subde ; et súblitis
peccáto propitiá benignitáte occurre : fac nos ini-
quitáte rapiná carere ; et divitiárum tuárum orna-
ménta conquirere : atque te concupiscere, te nosse,
teque omni vitæ nostræ témpore Dóminium mereá-
mur habere.

B Pater noster. A malo nos libera. fol. 10.

Benedictio, *Quære illam, quæ dicitur in Sexta per
otum annum.*

Ad Nonam.

Propheta. Fili, habe fidúciam. fol. 95.

Lectio libri Exodi (Cap. xxiv).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus : Locútus est Dóminus ad Móysen,
dicens : Ascénde ad Dóminum tu, et Aaron, Nadab,
et Abiu, et septuaginta senes ex senióribus Israël, et
adorábitis procul. Solúsque Móyses ascéndet ad
Dóminum, et illi non appropinquábunt : nec póp-
ulus ascéndat cum eo. Venit ergo Móyses et narrávit
plebi ómnia verba Dómini, atque iudicia : respon-
dítque cunctus pópulus uná voce : Omnia verba, quæ

C locútus est Dóminus, faciémus. Scripsit autem Móy-
ses univérsos sermónes Dómini : et mané consúr-
gens ædificávit altáre ad radicem montis, et duódec-
cim titulos per duódecim tribus Israël. Et obtulé-
runt holocáusta, immolaverúntque victimas pacíficas Dó-
mino, vitulos. Tulitque Móyses dimídiam partem
sánguinis ; et misit in crateres : partem autem resí-
duam fudit super altáre. Assuménsque volúmen fœ-
deri, legit audiénti pópulo : qui dixerunt : Omnia
quæ locútus est Dóminus, faciémus, et érimus obe-
diétes. Ille verò sumptum sanguínem respérsit in
pópulum, et ait : Illic est sanguis fœderis quod pé-
pigit Dóminus super cunctis sermónibus his. Ascen-
derúntque Móyses et Aaron, Nadab et Abiu, et se-
D ptuaginta de senioribus Israël : et viderunt Deum :
et sub pélibus ejus quasi opus lápidis sapphiri, et
quasi cœlum, cum serénium est. Nec super eos qui
procul recessérunt de filiis Israël, misit manum
suam, viderúntque Dóminum, et comederúnt, ac
bibérunt. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Ascénde
ad me in montem, et esto ibi : dabóque tibi tabulas
lapideas, et legem ac mandáta quæ scripsi. ut dó-
ceas eos. Surrexérunt Móyses et Jósue minister ejus :
ascendénsque Móyses in montem Dei, senióribus ait :
Expectáte hic dónec revertámur ad vos. Habétis
Aaron et Hur vobiscum : si quid natum fuerit quæ-
stiónis referétis ad eos. Cúmque ascendisset Móyses,
opé vitæ nubes montem, et habitávit glória Dómini,
super Sinai, tegens illum nubes sex diébus ; séptimo

me, speravérunt patres
peravérunt, et liberásti eos. *ŷ*. Ad
erant, et salvi facti sunt : in te speravérunt,
non sunt confúsi. *Psalmus xxi.*

Oratio. Respice in nos Dómine Deus noster ; nec
averténdo faciém tuam à nobis, nos aliquátenus de-
relinquas : verè enim salvi érimus, si vultus tui in
nos aspéctum convérteris ; et hiláriter nostris te ani-
mábus conúxeris : et quia in te speravérunt patres
nostri, et salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eórum
spei succédere ; et parilitate horum, æitérná cum eis
exsultatione gaudere. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Misericórdia tua Dómine subsequátur
nos **445** ómnibus diébus vitæ nostræ : *ŷ*. Et ut in-
habitent in domo Dómini, in longitudínem diérum.
Psalmus xxii.

Oratio. Hymnum novum, et dulce cánticum, ac
tuæ laudis præcónium, Dómine, crebrò nos tibi fá-
cito adclamáre : ut tibi nos officii mérito regas ; et
super aquam refectiónis educádo convértas : ut te
miserante, et regimine tuæ grátie sustentémur ; et
aquá refectiónis à contagione peccáti lavémur : tuá-
que deductióne ad te prótinus exsultántes perveniá-
mus ; tibi que acceptábili famulátu infatigabiliter ser-
viámus. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Revertátur impius à via sua mala,
et iniquus cesset delinquere : et véniam ad vos in
jocunditate, dicit Dóminus. *ñ*. Nolite speráre in ini-
quitáte, et rapinas nolite concupiscere : divitiæ si
fluant, nolite cor appónere. *Psalmus lxi.*

ñ. Numquid in nostra justitia fundimus preces
ante te Dómine ? sed sperámus in misericórdia, quia
sanctus es. P. Exáudi, Dómine, placáre Dómine :
adténde, et fac : et noli tardáre. *ŷ*. Deus Deus nos-
ter respice in nos : quare nos dereliquisti ? longè à

autem die vocavit eum de melio caliginis. Erat species gloriæ Domini, quasi ignis ardentis super verticem montis in conspectu filiorum Israël. Ingressusque Moyses medium nebulae, ascendit in montem : et fuit ibi quadraginta dies, et quadraginta noctes. (Cap. xx. Levitici.) Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens : Loquere filiis Israël, et dices ad eos : Custodite præcepta mea; 446 et facite ea : et sciatis, quia ego sum Dominus qui sanctifico vos. Amen.

Lectio libri Joëlis Prophætæ (Cap. II).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dominus : Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejúniis, et fletu. Et scindite corda vestra, non vestimenta vestra, et convertimini ad Dominum Deum vestrum : quia benignus ac misericors est, pátiens et multæ misericordiæ, et præstabilis super malitia. Quis scit si convertatur, et ignoscat, et relinquat post se benedictionem, sacrificium et libamen Domino Deo nostro? Cánite tubá in Sion, sanctificate jejúnium, vocate cæcum, congregáte populum, sanctificate Ecclesiam, coadunate senes, congregáte párvulos, et sugentes úbera : et egredietur sponsus de cubiculo suo, et sponsa de thálamo suo. Inter vestibulum et altáre plorabunt sacerdotes ministri Domini, dicentes : Parce Domine, parce populo tuo : et ne des hereditatem tuam in opprobrium, ut dominentur eis nationes : quare dicunt in populis : Ubi est Deus eorum? Zelatus est Dominus terram suam, et pepércit populo suo. Et respóndit, et dixit Dominus populo suo : Ecce ego mittam vobis frumentum, vinum, et oleum, et replebimini : et non dabo vos ultra opprobrium in gentibus. Amen.

Sequentia Epistolæ Pauli Apóstoli ad Hebræos (Cap. XIII).

ñ. Deo grátias.

Fratres, Jesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. Exeamus igitur ad eum extra castra, impropérium ejus portantes. Non enim habemus manentem hęc civitatem, sed futuram inquirimus. Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis Domino semper, id est, fructum labiorum confitentium nomen ejus. Beneficentiæ autem, et communionis nolite oblivisci : talibus enim hostiis promeretur Deus. Obedite præpositis vestris, et subijcite eis. Ipsi autem pervigilant, quasi rationem de animabus vestris reddituri, ut cum gaudio hoc faciant, et non gementes : hoc autem expedit vobis. Oráte pro nobis : confidimus enim quia bonam conscientiam habemus in omnibus benè volentes conversari. Amplius autem deprecor vos hoc facite, ut quò celèrius restituar vobis. Deus autem, qui eduxit à mortuis pastorem magnum ovium, in sanguine testaménti æterni, Dominum Jesum Christum, aptet vos in omni bono, ut faciatis voluntatem ejus, faciens in vobis quod placeat coram se per Jesum Christum : cui est honor, et glória in sæcula sæculorum. Amen.

Antiphona 1. Benedic Domine hereditatem tuam :

et rege eam, et extolle usque in sæculum. ÿ. Ne simul iradas me cum peccatoribus : et cum operantibus iniquitatem. *Psalmus xxvii.*

Oratio. Clamantes ad te Domine precamur ; ut in consolatione nostra non sileas ; nec nos secundum desideria cordis nostri relinquendo, simul cum peccatoribus iradas : salva plebem tuam, quam tu ipse creasti ; et benedic hereditatem, quam pretioso sanguine redemisti. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Da virtutem, Domine, populo tuo : et benedic in pace plebem tuam. ÿ. Afferte Domino filii Dei : afferte Domino filios arietum. Afferte Domino gloriam et honorem. *Psalmus xxviii.*

Oratio. Da Domine virtutem populo tuo contra adversitatum omnium mala, plebemque tuam pacis consolatione locupleta : ut pro abundantia quietis omnes in templo tuo tibi gloriam concinant ; laudemque pariter et honorem, malis vitæ bujus obliti, tuæ semper deferant majestati. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Esto nobis Domine in Deum protectorem, et in locum munitum, ut salvos nos facias. Quia firmamentum meum, et refugium meum es tu : et propter nomen tuum dux mihi eris, et enutries me. *Psalmus xxx.*

Preces. Miserere Domine supplicantibus : P. Tu dona nobis veniam. ÿ. Rerum Creator omnium, ad te precem dirigimus : P. Tu dona. ÿ. Iram tuam remove : et quæ rogamus, tribue : P. Tu dona. ÿ. Concède nobis Domine copiam indulgentiæ : P. Tu dona. ÿ. Cum misericordia tribue nobis pluviam : P. Tu dona nobis.

Oratio. Esto nobis Domine in Deum protectorem ; ne incolis obsidentibus nostrarum integritas mentium feriat : pro loco autem munito, tuum habere mereamur auxilium : Nam te nobis obumbrante, nulla vis valébit irumpere : neque recessus tentationum penetrabit nostros sinus, si tu intrá extraque 447 adfueris, et firmamentum refugiumque nostrum tuam dexteram dederis.

Pater noster. A malo nos libera. fol. 10.

Benedictio, Quære illam in Nona, quæ dicitur per totum annum.

Ad Vesperum.

Sol agnovit occasum suum. Posuisti tenebras, et facta est nox.

ÿ. Dominus sit. Amen. Et cum.

Antiphona. Salvos fac Domine quietos terræ. *Psalmus lxxv.*

ñ. Dirigatur, Domine, oratio mea sicut incensum in conspectu tuo : elevatio manuum mearum P. Sacrificium vespertinum. ÿ. Pone Domine custodiam ori meo : et ostium circumstantiæ labiis meis. P. Sacrificium. ÿ. Glória, et honor Patri. Reiteretur. Amen. Dirigatur.

Hymnus. Benignitatis fons. fol. 69. *Capitula.* Erubescimus Domine te. *Lauda.* Irascimini, et nolite peccare. Alleluia. *Quære* fol. 131.

IN TERTIA DIE.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III.*Oratio.* Quamvis Dómine. *Quære* fol. 68.*Antiphona* 1. Exáudi de cælo Dómine, et dimitte peccata servis tuis, et pópulo tuo. *ŷ.* Quia tu Dómi e suávis, et mitis es; et multum miséricors invocántibus te. *Psalmus* LXXXV.*Oratio.* Deus suávis, ac mitis, multumque invocántibus te miséricors; oratióem nostram áuribus pèrcepe, ac de multitudíne misericórdie tuæ nostra errata rémove: et ne humi proni reptémus, ad te viséndum nos erectos státue. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Deus, ut liberes nos, vénias: ut auxiliéris nobis, festína. *ŷ.* Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis velut ovem Joseph. Qui sedes super chérubim, appáre. *Psalmus* LXXXIX.*Oratio.* Dómine virtutum, oratióes servórum tuórum non irátus sed placátus áccipe: vel quod nos oráre opórteat, dignáre monstráre: eósque æternitátis cibo confórta, quos panis lachrymárum contúrbat: et tam mensurábili fletu flúmína lachrymárum óculi fluant; ut miseratiónum tuárum cópiam, criminibus elisis, inflectant; quique Redemptóris nostri advéntum tréméntes pavémus, ejus gloriósum conspéctum, te tribuente, pacatíssimum contemplémur. *ŷ.* Amen.

Per.

Antiphona 3. Dómine Deus noster exáudi nos: propitiu esto, et salva nos, *ŷ.* Citò nos prævéníat misericórdia tua: quia páuperes facti sumus nimis. *Psalmus* LXXXVIII.*Oratio.* Citò anticipet nos misericórdia tua, Dómine; quos nec consolátio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio sustentat auxilii; sed vitæ reátus, vexatióque jaciátos árguit, vel consciéntia facinórum, vel últio peccatórum: libera nos propter nomen tuum; et propitiu esto peccátis nostris propter glóriam tuam: ut cum utrámque rem propter te féceris, et sólitá pópulum tuum pietáte respéxeris; glória tibi detur ex liberatióne, et propitiátio nobis tuo accédât ex nómine. *ŷ.* Amen.

Per.

ŷ. Deprecémur Dóminum, dicétes: Peccávimus tibi Deus; *P.* Patiéntiam habe in nobis, et propitiáre in malis, quæ quotidie adréscunt super nos: *ŷ.* Défecimus in ira tua, et in furóre tuo conturbáti sumus. *P.* Patiéntiam. *ŷ.* Glória, et Reiterétur *ŷ.* Deprecémur.

In Laudibus.

Antiphona. Ne projicias nos Dómine à fácie tua. *Psalmus* L.*Oratio.* Ne projicias nos Dómine. *Quære* fol. 81.Ad Canticum. *Antiphona.* Tu Dómine in ætérnum.*Canticum.* Meménto Dómine quid factum sit nobis. fol. 206. In loco. Benedictus es Dómine Deus patrum nostrórum.**A** *Matutinárium.* Exórtum est in ténebris. *Quære* fol. 69.*Lauda.* Montes, et colles: ligna fructifera, et omnes cedri. *Psalmus* CXLVIII.*Lectio libri Ecclesiástici Salomónis* (Cap. xxxvi).*ŷ.* Deo grátias.

Miserére nostrí Deus ómnium, et respice nos, et osténde lumen miseratiónum tuárum: et immitte timórem tuum super gentes, quæ non exquisierunt te, et cognóscant quia non est Deus nisi tu, ut enárrent magnália tua. Alleva manum tuam super gentes aliénas, ut videant poténtiam tuam. Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, sic in conspéctu nostrórum magnificaberis in illis, ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te Dómine. Transi, in nova, et inmuta mirabilia. In ira flammæ devoréntur **448** peccatóres; et qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem. Cóntere caput principum inimicórum, dicóntium: Non est álius præter nos. Cóngrega omnes tribus Jacob: et cognóscant quia non est Deus nisi tu, ut enárrent magnália tua: et hereditábis eos, sicut ab initio. Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum; et Jacob, quem coæquásti primogénito tuo. Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Hierúsalem, civitáti requiési tuæ. Reple Sion inenarrábilibus verbis tuis, et glóriá tuá pópulum tuum. Da testimónium, quia ab initio creaturæ tuæ sunt, et súscita prædicatióes, quas locúti sunt nómine tuo prophétæ prióres. Da mercédem sustinéntibus te, et prophétæ tui fidéles inveniúntur: et exáudi oratióes servórum tuórum. Secúndum benedictiónem tuórum da pópulo tuo, et dirige nos in justítiam, et sciant omnes qui inhabitant terram, quia tu es Deus conspéctor sæculórum. *ŷ.* Amen.

Hymnus. Benignitátis fons. fol. 69. *Capitula.* Erubescinus Dómine. *Lauda.* Irascimini, et nolite peccáre. Allelúia. fol. 131. *Oratio.* Tibi Dómine. fol. 117.

Ad Tertiám.

Propheta. Fili, Custódi sermónes meos. *Quære* f. 96.*Lectio libri Deuteronomii* (Cap. xii).*ŷ.* Deo grátias.

In illis diébus: Locútus est Móyses ad omnem cœtum filiórum Israël, et dixit ad eum: Obsérva et audi ómnia quæ ego præcipio tibi, ut be-è sit tibi et filiis tuis post te in sempitérnum, cum féceris quod bonum est et plácitum in conspéctu Dómini Dei tui. Quandò disperdiderit Dóminus Deus tuus ante fáciem tuam gentes, ad quas ingreliéris possidéndas, et posséderis, atque habitáveris in terram eórum: cave ne imiéris eas, postquàm fuerint te introéunte subvérsæ, et requiras cærinónias eórum. Non fácias similiter Deo Dómino tuo. Quod præcipio tibi, hoc tantum fácito Dómino: ne addas quicquam, nec minuas. (Cap. xii.) In toto corde, et in tota ánima vestra Dóminum Deum vestrum sequimini, et ipsum timéte, mandata illius custodite, et audite vocem: ipsi serviétis, et ipsi adherébitis, ut

avertatur Dominus ab ira furoris sui, et miseretur tui, multiplicetque te sicut juravit patribus tuis, quando audieris vocem Domini Dei tui, custodias omnia precepta ejus, quae ego praecipio tibi hodie, ut facias quod placitum est in conspectu Domini Dei tui. (Cap. xiv.) Fideles estote Domino Deo vestro: non vos incidetis, nec facietis calvitium super mortuo. Quoniam populus sanctus es Domino Deo tuo: et elegit ut sis ei in populum peculiarem de cunctis gentibus quae sunt super terram. Peregrino, qui intra portas tuas est, da ut comedat, aut vende ei: quia tu populus sanctus es Domini Dei tui: ut discas timere Dominum Deum tuum omni tempore, ut comedant et saturabuntur: ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum quae feceris. (Cap. xv.) Civem et propinquum repetendi non habebis potestatem. Et omnino indigens mendicus inter vos non erit: ut benedicat tibi Dominus in terram, quam traditurus est tibi in possessionem. Si tamen audieris vocem Domini Dei tui, et custodieris universa quae ejus sunt, quae ego praecipio tibi hodie, ut pollicitus es: fenestabis gentibus multis, et ipse a nullo accipies mutuum: dominaberis nationibus plurimis, et tui nemo dominabitur. Cave ne forte subrepat tibi impia cogitatio: ne avertas oculos tuos a paupere fratre tuo, volens ei quod postulat mutuum commodare: ne clamet contra te ad Dominum, et fiat tibi in peccatum. Sed dabis ei: nec ages quippiam callide in ejus necessitatibus sublevandis: ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni tempore, in cunctis ad quae manum miseris. Non deerunt pauperes in terra habitationis tuae: idcirco ego praecipio tibi, ut aperias manum fratri tuo egeno et pauperi, qui tecum versatur in terra: ut benedicat tibi Dominus Deus in cunctis operibus tuis. *ñ. Amen.*

Lectio libri Esae Prophetae (Cap. lxx).

ñ. Deo gratias.

Ecce non est abbreviata manus Domini ut salvare nequeat, neque adgravata est auris ut non audiat: Sed iniquitates vestrae diviserant inter vos et Deum vestrum, et peccata vestra absconderant faciem ejus a vobis ne exaudiat. Manus enim vestrae pollutae sunt sanguine, et digiti vestri iniquitate: labia vestra locuta sunt mendacium, et lingua vestra iniquitatem fatetur. Non est qui invocet justitiam, nec est qui iudicet vere: sed confidunt in nihilo, et loquuntur vanitates: conceperunt laborem, et pepererunt iniquitatem. Ova aspidum rupérunt, et **449** telas araneae texerunt: qui comederit de ovis eorum, morietur: et quod confutum ex eo, erumpet in regulum. Telae eorum non erunt in vestimentum, neque operientur vestimentis suis: opera eorum opera inutilia; opus iniquitatis in manibus eorum. Pedes eorum ad malum currunt, et festinant ut effundant sanguinem innocentem: cogitationes eorum cogitationes inutiles: vastitas et contritio in vis eorum. Viam pacis nescierunt, et non est iudicium in gressibus eorum: semina eorum incurvatae sunt

A eis: omnis qui calcet in eis, ignorat pacem. Propter hoc elongatum est iudicium a vobis, et non apprehendet vos iustitia: expectavimus lucem, et ecce tenebrae; splendorem, et in tenebris ambulavimus. Palpavimus sicut caeci parietem, et quasi absque oculis adtractavimus: impingimus meridie quasi in tenebris, et caliginosi quasi mortui. Rugiemus quasi ursi omnes, et quasi columbae meditantés gememus: expectavimus iudicium, et non est; salutem, et elongata est a nobis. Multiplicatae sunt enim iniquitates nostrae coram te, et peccata nostra responderunt nobis: quia scelera nostra nobiscum, et iniquitates nostras cognovimus, peccare et mentiri contra Dominum: et aversi sumus ne ireremus post tergum Dei nostri, ut loqueremur calumniam et transgressionem: concepimus, et locuti sumus de corde verba mendacii. Et conversum est retrorsum iudicium, et iustitia longè stetit: quia corruit in platea veritas, et aequitas non potuit ingredi. Et facta est veritas in oblivione: et qui recessit a malo, praedae patuit: et vidit Dominus, et malum apparuit in oculis ejus, quia non est iudicium: et vidit quia non est vir: et apertus est, quia non est qui occurrat: et salvavit sibi brachium sanctum suum, et iustitia ejus ipsa confirmavit eum. *ñ. Amen.*

Sequentia epistolae Pauli Apostoli ad Galatas (Cap. v).

ñ. Deo gratias.

Fratres, omnis lex in uno sermone completur: Diliges proximum tuum sicut te ipsum. Quod si invicem mordetis, et comeditis: videte ne ab invicem consumamini. Dico autem: Spiritu ambulare, et desideria carnis non perlicietis. Caro enim concupiscit adversus spiritum: spiritus autem adversus carnem: haec enim invicem adversantur sibi: ut non quaecumque vultis, illa faciat. Quod si spiritu ducimini, non estis sub lege. Manifesta autem sunt opera carnis: quae sunt fornicatio, immunditia, luxuria, idolorum servitus, veneficia, inviditiae, contentiones, aemulationes, irae, rixae, dissensiones, haereses, invidiae, homicidia, ebrietas, comestiones, et his similia: quae dico vobis, sicut et praedixi, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur. Fructus autem Spiritus est: caritas, gaudium, pax, longanimitas, bonitas, benignitas, fides, modestia. Adversus hujusmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitis, et concupiscerunt. Si vivimus spiritu, spiritu ambulemus. Non efficiamur inanis gloriae cupidi invicem provocantes invicem invidentes. (Cap. vi.) Fratres, etsi preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, componite hujusmodi in spiritu lenitatis, considerans te ipsum, ne et tu tentaris. Alter alterius onera portate, et sic impleritis legem Christi. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. Ante te, Domine, omne desiderium nostrum: et gemitus noster non est absconditus a te. Cor enim nostrum conturbatum est in nobis. *ñ.* Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne discesseris a me. *Psalms xxxvii.*

Oratio. Dómine ante te omne desidérium nostrum; A et gémitus noster non est absconditus à te : præsta ergo, quæ desideramus; et parce, quæ géssimus : simulque et fructum nostris tribue desidériis; et véniam concedere peccatis. R̄. Amen.

Per.

Antiphona 2. Humiliata est in pulverem ánima nostra : adhesit in terra venter noster : Exsurge, quare obdormis Dómine? exsurge, et ne repellas nos in finem. *Psalms XLIII.*

Ÿ. Deus auribus nostris audivimus, et patres nostri annuntiaverunt nobis.

Oratio. Rex Deus noster, qui mandas salutem Jacob, insurgentium in nos tentationum impetus, tui nominis majestate devince: et insidiantium inimicorum laqueos brachii tui virtute confringe: ut qui cordis secreta cognoscis; conscientie maculas abluis; fidem nostram in te firmam efficias; humilitatem placatus intendas; et in defensione nostris semper exurgas. R̄. Amen.

Per.

Antiphona 3. Audi populus meus, et loquar: Israël, et testificabor tibi: quoniam Deus Deus tuus ego sum. In tribulatione invocasti me, et libera vi te, et exaudi vi te in abscondito tempestatibus. Ÿ. Deus deorum Dominus locutus est: et vocavit terram à solis ortu usque ad occasum: ex Sion species decoris ejus. *Psalms XLIX.*

R̄. Custodi Dómine ánimas nostras, quia sanctus es: **450** salvum fac populum tuum, Deus, sperantem in te. Quia tu suavís, ac mitis es; et multum misericors. *P.* Invocantibus te. Auribus percipe orationem nostram. Ÿ. In die tribulationis meae Deum exquisivi, manibus meis nocte coram ipso: et non sum decéptus. Negavit consolari ánima mea. Ÿ. Prótege Dómine civitatem istam, et esto adjutor populo tuo, et libera nos ab ómnibus malis, quibus nos tradidisti. Ÿ. Dómine refúgium factus es nobis, à generatione in generationem. Priusquam fierent montes, aut firmaretur orbis terræ; à sæculo et in æternum tu es. Ÿ. Reddat tibi in memoria, Deus, opus manuum tuarum; ne recordatus fueris ómnibus sceléribus nostris: fac nobiscum propter nomen tuum. Ÿ. Glória, et honor.

Preces. Verbum Patris Altissimi, *P.* Redemptor, peccantibus miserere: Ÿ. Elide nostrum facinus, qui pro nobis es traditus; *P.* Redemptor. Ÿ. Purifica nos à vitiiis; qui cæsus es á lapis; *P.* Redemptor. Ÿ. Qui pro nobis potatus es felle, nos reple dulcedine; *P.* Redemptor. Ÿ. Accende nos igne Crucis tue, quos redemisti sanguine; *P.* Redemptor.

Oratio. Invocamus te Dómine in die tribulationis, ut nos eripias, fidelique nutrimentis et nos crescere facias: ut quod mente proficimus, tibi seruiat; et usus nostræ actionis laus sit tui perpétui nominis.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Benedictio, Quære illam, quæ dicitur in Tertia per totum annum.

Ad Sextam.

Prophetia. Dómine miserere nostri. *fol. 434.*

Antiphona 1. Audi Dómine deprecationem populi tui; et cunctorum preces orantium in isto loco, Deus, de celo exaudi. Ÿ. Quia tu Dómine suavís, ac mitis es; et multum misericors invocantibus te. *Psalms LXXXV.*

Oratio. Salvos nos fac servos tuos, Dómine Deus noster, sperantes in te; quia suavís ac mitis multumque misericors es: ré-pice in nos, ac miserere nostri: ut nominis tui magnitudine cor nostrum lætetur; te timeat, ut lætetur: deduc nos in via tua; et ambulantes in veritate tua consolare adjutorio, et adjuva consolando. R̄. Amen.

Per.

Antiphona 2. Tu nobis es, Dómine refúgium à pressura, quæ circumdedit nos: multa sunt enim flagella peccatorum nostrorum. Ÿ. Beati, quorum remissa sunt iniquitates: et quorum tecta sunt peccata. *Psalms XXXI.*

Oratio. Dona nobis Dómine peccatorum remissionem, qui purgatis præstas beatitudinem: esto refúgium à pressura damnationis, qui indulget es libertatis: et quia multa flagella peccatorum in nobis, plaga inruente, deserviunt, in te confidendo circumdari nos misericordia tua sentiamus. R̄. Amen.

Per.

Antiphona 3. Miserere nobis Dómine, miserere: quia multum repléti sumus contemptu. Ÿ. Ad te levamus oculos nostros, qui habitas in caelis. *Psalms CXXII.*

R̄. Non est Deus præter te Dómine. Innova signa, et immota mirabilia. Miserere plebi tuæ super quam invocatum est nomen tuum. Miserere civitati sanctificationis tuæ. Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis; pro glória tua populum. Ÿ. Tu Dóminus noster suavís, ac mitis es, patiens, et cum omni misericordia disponens omnia; et si peccavimus in te; tui sumus expectantes misericordiam tuam. Ÿ. Quique terrigenæ, ac filii hominum: simul in unum dives et pauper. Ÿ. Exaudi Dómine: placare Dómine, adtende, et fac; ne moreris propter temetipsum, Deus meus. Ÿ. Cognoscimus Dómine peccata nostra, et iniquitates patrum nostrorum: peccavimus coram te; parce nobis Dómine. Ÿ. Miserere Deus ómnium, quoniam omnia potes, et dissimulas peccata hominum propter poenitentiam. Ÿ. Tu Dómine virtutum cum tranquillitate júdicas, et cum magna reverentia disponis omnia. Ÿ. Ego sum Deus: ambulare coram me, et estote perfecti; ut possideatis terram hereditatis vestræ. Ÿ. Ego sum, et pactum mecum inerum, dicit Dóminus. Convertimini ad me, et plangite: et ego consolabor vos velociter. Ÿ. Glória, et honor. *Reiteretur R̄. Non est Deus.*

Preces. Quos redemisti sanguine, *P.* Tuâ salva potentia, Christe misericors: Ÿ. Pro quibus flagellis cæsus adductus es, *P.* Tuâ: Ÿ. Pro quorum crimine, Piissime, cruci affixus es, *P.* Tuâ: Ÿ. Pro

quibus verberatus, capite percussus es, P. Tuâ: A rum replêti sumus contemp̃tu, defensionis tuæ nû-
 ̃. Qui tibi stentes mala nostra pândimus; P. Tuâ nûm̃ auxilio.

Oratio. Misere nobis Domine; expectationi nostræ: quæsitum auxilium tribue: ut, qui superbô-

Pater noster. A malo nos libera. fol. 40.

Ad Nonam dicatur, ut in Nona de secunda Die Je-
 jûnii præcedenti. fol. 445 et 446.

IN NOMINE DOMINI

INCIPIT

LIBER PRIMUS PSALMORUM

SECUNDUM DAVID PROPHETAM.

INCIPIT PRIMUS PSALMUS.

Prophetia de Domino Jesu Christo, sibe fructu justorum et interitu impiorum.

[1] Añã. In lege Domini fuit voluntas eius die, ac nocte: in lege eius meditabitur.

Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit * et in cathedra pestilentie non sedit.

Sed in lege Domini fuit voluntas eius * et in lege eius meditabitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est * secus decursus aquarum.

Quod fructum suum dabit in tempore suo: et folium eius non decidit * et omnia quæcumque fecerit, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic * sed tamquam pulvis, quem proicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgunt impii in iudicio * neque peccatores in consilio iustorum.

Quoniam nobis Dominus viam iustorum * et iter impiorum peribit.

II.

In finem Psalmus David.

Añã. Nunc reges intelligite, erudimini omnes qui iudicatis terram: servite Domino in timore.

Quare fremuerunt gentes * et populi meditati sunt inania?

Adiuerunt reges terræ * et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum eius.

Dirumpamus vincula eorum * et proiciamus a nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in cælis, iridebit eos * et Dominus subannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua * et in furore suo conturbabit eos.

Diapsalma.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Syon montem sanctum eius * prædicans præceptum Domini.

Dominus dixit ad me: Filius meus es tu; * ego odie genui te.

B Pete a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam * et possessionem tuam terminos terrarum.

Reges eos in virga ferrea * et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite * erudimini omnes, qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore * et exultate ei cum timore.

Adprendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus * et pereatis a via iusta.

Cum exarserit in brebi ira eius * beati omnes, qui confidunt in eum.

III.

Psalmus David, cum fugerit a facie Absalonis filii sui.

C Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ * non est salus illi in Deo eius.

Diapsalma.

Tu autem, Domine, susceptor meus es * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamabi * et exaudibit me de monte sancto suo.

Diapsalma.

Ego dormibi, et quiebi, et resurrexi * quoniam Dominus suscitabit me.

Non timeho millia populi * circumdantis me:

Exurge Domine * saluum me fac Deus meus.

D Quoniam tu percusisti omnes adversantes mihi sine causa * dentes peccatorum conteruisti.

Domini est salus * et super populum tuum benedictio tua.

IV.

Victori in Psalmis Cantici David.

Añã, Quam invocarem te, exaudisti me: Deus iustitiæ liberaisti me.

[1] Quam invocarem te, exaudisti me, Deus, iustitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti me.

Miserere mei, Domine: * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo graves corde: * ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendacium.

Diapsalma.

Scitote quoniam magnificabit Dominus sanctum suum : * Dominus exaudiet me dum clamahero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare; * quæ dicitis in cordibus vestris, et in cubilibus vestris compungi-
mini.

Diapsalma.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine * dedisti lætitiã in corde meo.

A tempore frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum dormiam, et requiescam * quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituti
sti me.

V.

Victori pro hereditatibus. Canticum David.

Añã. Mane exaudies vocem meam, Domine : mane ads abo tibi, et adorabo te.

Verba mea auribus percipe, Domine, intellige clamorem meum * intende voci orationis meæ,

Rex meus, et Deus meus * quoniam ad te orabo, Domine.

Mane exaudies vocem meam * mane adstabo tibi, et videbo te.

Quoniam tu es Deus nolens iniquitatem * non habitabit iuxta te malignus, neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti Domine omnes, qui operantur iniquitatem * perdes eos, qui locuntur mendacium.

Verum sanguinum, et dolosum abominabit Dominus : ego autem in multitudine misericordiæ tuæ sperabo. * Introibo in domum tuam : adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitiã tuã propter inimicos meos * dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas * cor eorum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eorum * linguis suis dolose agebant.

Iudica illos Deus * decidant a cogitationibus suis.

Secundum multitudinem impietantium eorum expelle eos * quoniam exacerbaverunt te, Domine.

Lætentur omnes, qui sperant in te : in æternum exultabunt, et inhabitabis in eis * et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum.

Quoniam tu Domine, benedices iustum : * Domine, ut scutum bonæ voluntatis tuæ coronasti nos.

VI.

Victori in psalmis super octava. Canticum David.

Añã. Ne in ira tua arguas me, Domine.

Domine ne in ira tua arguas me * neque in furore tuo corripas me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum * sana me, Domine.

Quoniam turbata sunt ossa mea * et anima mea turbata est valde.

Et tu, Domine, usquequo convertere, et eripe

A animam meam * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laborabi in gemitu meo, lababo per singulas noctes lectum meum * lacrimis stratum meum rigabo.

Turbatus est præ ira oculus meus * inveterabi inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem : quoniam exaudibit Dominus vocem fletus mei * exaudibit Dominus deprecationem meam : Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, et confundantur omnes inimici mei * avertantur retrorsum, et confundantur valde velociter.

VII.

Psalmus David, quem canebat Domino pro verbis Cusi filii gemini.

Añã. Iustum adiutorium meum a Domino, qui salvos facit rectos corde.

Domine Deus meus in te sperabi * libera me ab omnibus persequentibus me, et eripe me.

Ne quando rapiat, ut leo, animam meam * dum non est, qui redimat, neque qui salvum faciat.

[in] Domine, Deus meus si feci istud : si est iniquitas in manibus meis; si reddidi retribuentibus mihi mala * decidam merito ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat eam, et conculcet in terra vitam meam * et gloriam meam in pulverem deducat.

Diapsalma.

Exurge Domine in ira tua * et exaltare in finibus inimicorum tuorum.

Exurge Domine Deus meus in præcepto, quod mandasti : et synagoga populorum circumdabit te * et propter hanc in altum regredere, Domine.

Judica populos : iudica me, Domine, saluum me fac secundum iustitiam meam * et secundum innocentiam manuum mearum super me.

Consummetur nequitia peccatorum; * et dirige iustum scrutans corda, et renes Deus.

Iustum adiutorium meum a Domino * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et patiens * nunquid irascitur per singulos dies?

Nisi convertamini, gladium suum vibrabit * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis * sagittas suas ardetes et fecit.

Ecce parturit iniustitia * concepit dolorem et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et fodit eum * et incidit in foveam, quam operatus est.

Convertitur dolor eius in capita eius * et iniquitas eius in vertice ipsius descendit.

Confitebor Domino secundum iustitiam eius * et psallam nomini Domini altissimi.

VI I.

In finem pro torcularibus Psalmus David.

Añã. Quam admirabile est nomen tuum, Domine, in universa terra.

Domine, Dominus noster * quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Quoniam elebata est magnificentia tua supra caelos * ex ore infantium, et lactantium perfecisti laudem.

Propter inimicos tuos * ut destruas inimicum, et defensorem.

Quoniam videbo caelos, opera digitorum tuorum * lunam, et stellas, quas tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es eius * aut filius hominis, quoniam visitas eum.

Minorasti eum paulo minus ab angelis * gloria, et honore coronasti eum : et constituisti eum super opera manum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius, obes, et boves * universa insuper et pecora campi.

Volucres caeli, et pisces maris * qui perambulant semitas maris.

Domine, Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

IX.

Victori pro morte filii Canticum David.

Añā. *Lætabor, et exultabo in te, et psallam nomini tuo, Altissime.*

Confitebor tibi, Domine ; in toto corde meo * narabo omnia mirabilia tua.

Lætabor, et exultabo in te * et psallam nomini tuo Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum * instruabuntur, et perient a facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum, et causam meam * sedes super thronum, qui iudicas æquitatem.

Lucrepasti gentes, et periit impius * nomen eorum delesti in æternum, et in sæculum sæculi.

Inimici defecerunt framea in finem * et civitates eorum destruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu * et Dominus in æternum permanet.

Parabit in iudicio sedem suam * et ipse iudicabit orbem terræ in æquitate.

Iudicabit populos cum iustitia, et factus est Dominus refugium pauperum * adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te omnes, qui noberunt nomen tuum * quoniam non derelinquis quærentes te, Domine.

Psallite Domino, qui habitatis in Syon * adnuntiate inter gentes mirabilia eius.

Quoniam requirens sanguinem eorum, memoratus est * et non est oblitus orationes pauperum.

Miserere mei Domine, et vide humilitatem meam de inimicis meis * qui exaltas me de portis mortis, ut adnuntiam omnes laudes tuas in portis filia: Syon : exultabo in salutari tuo.

Infixæ sunt gentes in interitu, quem fecerunt * in laqueo, quem occultaverunt, comprehensus est pes eorum.

Cognoscitur Dominus iudicia faciens * in ope-

ribus manuum suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores * in infernum omnes [iv] gentes, qui obliiscuntur Dominum.

Quia non in finem obliiscetur pauperis * patientia pauperum non peribit in finem.

Añā. *Tibi derelictus est pauper, pupillo tu eris adiutor.*

Exurge, Domine, non prævaleat homo * iudicentur gentes in conspectu tuo.

Constitu, Domine, legislatorem super eos * ut sciant gentes, quoniam homines sunt.

Diapsalma.

Ut quid, Domine, recessisti longe * despicias in opportunitatibus, in tribulatione ?

In supervia impii incenditur pauper * comprehendantur in cogitationibus suis, quas cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriiis animæ suæ * et qui inique gerit, benedicetur.

Exacerbavit Dominum peccator * secundum multitudinem iræ suæ requiret.

Non est Deus in conspectu eius * polluntur viæ eius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua a facie eius * omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo non movebor * a generatione in generatione sine malo.

Cuius maledictione os plenum est, et amaritudine, et dolo * sub lingua eius labor, et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis, ut interficiat innocentem * oculi eius in pauperem respiciunt.

Insidiatur in occultis, sicut leo in cubili suo * insidiatur, ut rapiat pauperem, rapere pauperem.

Donec adducat eum in conversatione sua, et in laqueo suo humiliabit eum * inclinabit se, et cadet, dum dominabitur pauperi.

Dixit enim in corde suo : Oblitus est Deus * avertit faciem suam, ne videat usque in finem.

Exurge, Domine Deus meus, et exaltetur manus tua * ne obliiscaris pauperem in finem.

Cuius causa irritavit impius Deum ? * dixit enim in corde suo : Non requiret Deus.

Vides quoniam tu laborem, et dolorem consideras * ut tradas eum in manibus tuis.

Tibi derelictus est pauper * pupillo tu eris adiutor.

Conteres brachia peccatoris, et maligni * requiretur delictum eius, nec inveniatur.

Regnabit Dominus in æternum et in sæculum sæculi * peribitis gentes de terra eius.

Besiderium pauperum exaudibit Dominus * deprecationes cordis eorum exaudibit aëris tua.

Iudicare pupillo, et humili * ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

X.

In finem Psalmus David.

Añā. *Quoniam iustus Dominus, et iustitiam dilexit æquitatem vidit vultus eius.*

In Domino confido * quomodo dicitis animæ meæ **A**mino, qui bona tribuit mihi, et psallam nomini Domini altissimi.

Quoniam ecce peccatores tetenderunt arcum * paraberunt sagittas suas in faretra, ut sagittent in obscuro rectum corde?

Quoniam quem tu perfecisti, ipsi dextruxerunt : * iustus autem quid fecit ?

Dominus in templo sancto suo * Dominus in cœlo sedes eius : oculi eius in pauperem respiciunt.

Palpebra eius interrogat filios hominum : Dominus interrogat iustum, et impium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pruit super peccatores laqueus ignis * sulfur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam iustus Dominus, et iustitiam dilexit * æquitatem vidit vultus eius.

XI.

In finem pro octava. Psalmus David.

Añā. Propter miseras inopum, et gemitus pauperum, nunc exurgam, dicit Dominus.

Salbum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus * quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum * labia dolosa in corde, et de corde locuti sunt mala.

Disperdat Dominus universa labia dolosa * et linguam magniloquam.

Qui dixerunt : Lingua nostra magnificabimur * labia nostra a nobis sunt : quis noster est Dominus ?

Propter miseras inopum, et gemitus pauperum * nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam super salutarem meum * fiducialiter agam in eo.

Eloquia Domini eloquia casta * argentum igne examinatum terræ purgatum septuplum.

Tu, Domine, serbabis nos, et custodies nos a generatione hac * in æternum.

In circuitu impii ambulabunt * secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

XII.

In finem Psalmus David.

[v] *Añā. Exultabit cor meum in salutaris tuo : cantabo Domino, qui boni tribuit mihi.*

Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem ? * quousque avertis faciem tuam a me ?

Quandiu ponam consilium in animam meam * dolorem in corde meo per diem.

Usquequo exaltabitur * inimicus meus super me ?

Respice, et exaudi me, Domine Deus meus * inlumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte :

Ne quando dicat inimicus meus : * Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero * ego autem in tua misericordia sperabo.

Exultabit cor meum in salutaris tuo * cantabo Do-

PATR. LXXXVI.

XIII.

In finem Psalmus David.

Añā. Dixit insipiens in corde suo : Non est Deus. Tu Deus noster es ?

Dixit insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in voluptatibus suis * non est, qui faciat bonum : non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum * ut videat, si est intelligens, aut requrens Deum.

Omnes declinaverunt : simul inutiles facti sunt in voluptatibus suis : * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

B Sepulcrum patens est guttur eorum * linguis suis dolose agebant.

Venenum aspidum sub labiis eorum * quorum os maledictione et amaritudine plenum est.

Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem : contritio, et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non agnoberunt * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes * qui operantur iniquitatem,

Qui devorant plebem meam, sicut cibum panis : Dominum non invocaverunt * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione iusta est * consilium inopis confudisti, quoniam Deus spes ejus est.

C Quis dabit ex Sion salutare Israel * in avertendo Dominus captivitatem plebi suæ, lætetur Jacob, et exultet Israel.

XIV.

Psalmus David.

Añā. Quis habitabit, Domine, in tabernaculo tuo, aut quis requiescit in monte sancto tuo ?

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo ? * aut quis requiescit in monte sancto tuo ?

Qui ingreditur sine macula, et operatur iustitiam : qui loquitur veritatem in corde suo, et non egit dolum in lingua sua : nec fecit proximo suo malum, et opprobrium non accepit adversus proximum suum * ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus : timentes autem Dominum magnificat.

Qui iurat proximo suo, et non decipit eum * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc * non commovebitur in æternum.

XV.

Titulus inscriptione Psalmus David.

Añā Dixi Domino : Deus meus es tu.

Conserva me, Domine, quoniam in te speravi, dixi Domino : * Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non indiges.

Sanctis qui in terra sunt eius * mirificavit omnes voluntates suas inter illos.

Multiplicatæ sunt enim infirmitates eorum * post te acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus * A
nec memor ero nomina illorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meæ, et calicis mei * tu es, qui restitui mihi hereditatem meam.

Funes ceciderunt mihi in præclaris * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Domino, qui mihi tribuit intellectum * insuper et usque ad noctem increpaberunt me renes mei.

Prævidebam Dominum in conspectu meo semper * quoniam a dextris est mihi, ne unquam commobear.

Propter hoc delectatum est cor meum, et exultabit lingua mea * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in infernum * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. B

Notas mihi fecisti vias vitæ * adimplebis me lætitiis cum vultu tuo : delectationes in dextera tua usque in finem.

XVI.

In finem Oratio ipsi David.

[vi] Añ. *Exaudi Deus iustitiam meam, intende deprecationem meam, auribus percipe, Domine, orationem meam.*

Exaudi, Deus, iustitiam meam, intende deprecationem meam, * auribus percipe orationem meam, et non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat * oculi mei videant æquitatem.

Probasti cor meum, et visitasti * noctem igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas. C

Ut non loquatur os meum opera hominum * propter verba labiorum tuorum ego custodibi vias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis * ut non moriantur vestigia mea.

Ego clamabi, quia exaudisti me, Deus : * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te * a resistentibus dexteræ tuæ.

Añ. Custodi me, Domine, ut pupillam oculi; sub umbra alarum tuarum protege me.

✠ A facie impiorum, qui me afflixerunt : inimici mei animam meam circumdederunt * adipe suo concluderunt : os eorum locutum est superbia. D

Proicientes me nunc circumdederunt * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me, sicut Leo paratus ad prædam * et sicut catulus Leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eos, et subverte illos * eripe animam meam ab impio, frameam tuam de manu inimicorum.

Domine, a paucis a terra dispertire eos * et supplantata eos in vita ipsorum.

De absconditis tuis adimpletus est venter eorum * saturati sunt desiderii, et reliquerunt, quæ super fuerunt parvulis suis.

Ego autem cum iustitia apparebo in conspectu tuo * satiabor, dum manifestabitur gloria tua.

XVII.

Victori servo Domini David, qui locutus est ad Dominum verba cantici hujus in die qua liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, et de manu Saul, et ait :

Añ. *Virtus mea : diligam te, Domine, firmamentum meum.*

Diligam te, Domine * virtus mea.

Dominus firmamentum meum, et refugium meum * et liberator meus.

Deus meus adiutor meus, et sperabo in eum * protector meus, et cornu salutis meæ, et redemptor meus.

Laudans invocabi Dominum * et ab inimicis meis salvus ero.

Circumdederunt me gemitus mortis * et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni invenerunt me * prævenerunt me laquei mortis.

Et in tribulatione mea invocabi Dominum * et ad Deum meum clamabi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam * et clamor meus in conspectu eius, et introibit in aures eius.

Respexit, et commota est, et contremuit terra * et fundamenta montium conturbata sunt, et commota sunt, quoniam iratus est ei Deus.

Ascendit fumus in ira eius * et ignis a facie eius exardescit.

Carbones succensi sunt ab eo : et inclinavit cælos, et descendit * et caligo sub pedibus eius. C

Ascendit super Cherubin * et volavit.

Volavit super pennas ventorum, et posuit tenebras latibulum suum * in circuito eius tabernaculum eius : tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Præfulgore in conspectu eius nubes transierunt * grando, et carbones ignis.

Et intonuit de cælo Dominus * et altissimus dedit vocem suam.

Misit sagittas suas, et dissipavit eos * et fulgura multiplicavit, et conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum * et revelata sunt fundamenta orbis terræ.

Ab increpatione tua, Domine * et ab spiratione spiritus iræ tuæ. D

Misit e summo, et accepit me et adsumsit me de multitudine aquarum * eruit me, quoniam voluit me.

Liberavit me de inimicis meis fortissimis * et ab his, qui oderunt me, quoniam confortati sunt super me.

Prævenerunt me in die afflictionis meæ ; * et factus est Dominus protector meus.

Et produxit me in latitudine ; * eruit me, quoniam voluit me.

Liberavit me de inimicis meis potentibus ; * et ab insurgentibus in me eripuit me.

Et retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam * et secundum innocentiam manuum mearum retribuit mihi.

[vii] Quia custodibi vias Domini; * nec impie gessi a Deo meo.

Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo sunt semper; * et iustitias eius non reppuli a me.

Et ero immaculatus coram eo; * et observabo me ab iniquitate mea.

Et retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam; * et secundum innocentiam manuum mearum in conspectu oculorum eius.

Quum sancto sanctus eris; et cum viro innocente innocens eris * et cum electo electus eris, et cum perverso subverteris.

Quoniam tu populum humilem salbum facies; * et oculos superbiorum humiliabis.

Añã. Quis Deus præter Dominum, aut quis Deus præter Deum nostrum? Deus qui præcinxit me virtutem.

¶ Quoniam tu inluminas lucernam meam, Domine * Deus meus inluma tenebras meas.

Quoniam a te eripiar a tentatione; * et in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus inpolluta via eius: eloquia Domini igne examinata * protector est omnium sperantium in eum.

Quoniam quis Deus præter Dominum * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtutem * et posuit immaculatam viam meam.

Qui perficit pedes meos tamquam cervi * et super excelsa statuit me.

Qui docet manus meas ad prælium * posuisti ut arcum æreum brachia mea.

Dedisti mihi protectionem salutis tuæ * et dextera tua, Deus, suscepit me, et disciplina tua ipsa me docebit, et doctrina tua diriget me in finem.

Dilatasti gressus meos subtus me * et non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos, et comprehendam illos: et non revertar donec deficiant * affligam illos nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.

Præcinxisti me virtutem ad bellum * supplantasti omnes insurgentes in me subtus me.

Et inimicorum meorum dedisti mihi dorsum * et odio me habentes disperdidisti.

Clamaberunt, nec erat, qui salbos faceret ad Dominum * nec exaudibit eos.

Comminuam illos, ut pulberem ante faciem venti * ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi * constitues me in caput gentium.

Plebs, quem non cognobi, serbivit mihi * obauditu auris obaudibit mihi.

Filli alieni mentiti sunt mihi * filii alieni inveteraverunt, et claudicaverunt a semitis tuis.

Vivit Dominus, et benedictus Deus meus * et exaltator Deus salutis meæ.

Deus, qui das vindictam mihi * et subdedisti populos sub me.

Liberator meus Dominus de gentibus iracundis, et

A ab insurgentibus in me exaltabis me * a viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in populis Domine * psallam dicam nomini tuo.

Magnificans salutem Regis ipsius, et faciens misericordiam Christo suo David; * et semini eius usque in sæculum.

XVIII.

Victori Canticum David.

Añã. Præceptum Domini lucidum inluminans oculos.

Cœli enarrant gloriam Dei * et opera manuum eius adnuntiat firmamentum.

Dies diei eructuat verbum * et nox nocti indicat scientiam.

B Non sunt loquelæ, neque sermones * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exhibit sonus eorum; * et in fines orbis terræ verba illorum.

In sole posuit tabernaculum suum * et ipse tamquam sponsus procedens e thalamo suo.

Exultabit ut gigans ad currendam viam: e summo cœlo egressio eius * et occursum eius usque ad summum eius, nec est, qui se abscondat a calore eius.

Lex Domini inreprehensibilis convertens animas: * testimonium Dei fidele sapientiam præstans parvulis.

Iustitiæ Domini rectæ lætificantes corda * præceptum Domini lucidum inluminans oculos.

C Timor Domini sanctus permanet in sæculum sæculi * iudicia Dei vera iustificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum, et lapidem preciosum multum * et dulciora super mel, et favum.

Etenim servus tuus custodit ea * in custodiendo illa retributio multa.

Delicta quis intelligit? * ab occultis meis munda me Domine, et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominata; tunc immaculatus ero * et mundabor a delicto maximo.

[viii] Et erit, ut complacent eloquia oris mei * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus * et redemptor meus.

XIX.

Victori Canticum David.

Añã. Protegat te nomen Dei Jacob, mittat tibi auxilium de sancto, et de Sion tueatur te.

Exaudiat te Dominus in die tribulationis * protegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxilium de sancto * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui * et holocaustum tuum pingue fiat.

Diapsalma.

Tribuat tibi Dominus secundum cor tuum * et omne consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo * et in nomine Domini Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognobi, quoniam salvum faciet Dominus Christum

suum, et exaudiet eum de caelo sancto suo * in potentibus salutis dexteræ eius.

Hii in curribus, et in equis * nos autem in nomine Domini Dei nostri magnificabimur.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt * nos vero resurreximus, et erecti sumus.

Domine salvum fac regem * et exaudi nos in quamcumque die invocaberimus te.

XX.

In finem Psalmus David.

Añā. Exaltare Domine in virtute tua, cantabimus, et psallimus virtutes tuas.

Domine in virtute tua lætabitur rex * et super salutare tuum exultabit veementer.

Desiderium animæ eius tribui-ti ei * et deprecationem laborum eius non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictione dulcedinis * posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petit, et tribuisti ei * longitudine dierum in sæculum sæculi.

Magna est gloria eius in salute tua * gloriam, et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictione in sæculum sæculi * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperabit in Domino * et in misericordia altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis * in tempore vultus tui.

Dominus in ira sua conturbabit eos * et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaberunt in te mala * cogitaverunt consilium, quod non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos deorsum * et in reliquiis tuis præparare vultum illorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua * cantabimus, et psallimus virtutes tuas.

XXI.

In finem pro susceptione matutina Psalmus David.

Añā. Deus Deus meus respice in me, et ne derelinquas me.

Deus Deus meus respice in me quare me dereliquisti * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, nec exaudies * in nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas laus Israel * in te speraverunt patres nostri : speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo * opprobrium hominum, et abiectio plebis.

Omnes qui videbant me, subsanabant me * locuti sunt labiis, et morderunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum * salbum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui eduxisti me de ventre * spes mea ab uberibus matris meæ.

In te iactatus sum ex utero : de ventre matris meæ Deus meus es tu * ne discedas a me, quoniam tribulatio proxima est, et non est, qui adiubet.

Circudederunt me vituli multi * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt in me os suum * sicut Leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusa sunt * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquefiens * in medio ventris mei.

Exaruit sicut testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis * et in pulverem mortis deduxerunt me.

Quoniam circudederunt me canes multi * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos * et dinumeraverunt omnia ossa mea.

[ix] Ipsi vero consideraverunt, et conspexerunt me * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongaberis auxilium tuum a me * ad defensionem meam respice.

Eripe a fræme animam meam * et de manu canis unquam meam.

Libera me de ore Leonis * et a cornibus unicornuorum humilitatem meam.

Añā. Narrabo nomen tuum fratribus meis, in medio Ecclesiæ laudabo te, Domine.

Qui timetis Dominum, laudate eum * universum semen Jacob, magnificate eum.

Timeat eum omne semen Israel * quoniam uos sprebit neque dispexit preces pauperum.

Neque avertit faciem suam a me ; * et dum clamarem ad eum exaudibit me.

Apud te laus mihi est in Ecclesia magna * vota mea reddam coram timentibus eum.

Edent pauperes, et saturabuntur : et laudabunt dominum, qui requirunt eum * vivit cor eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum universi fines terræ * et adorabunt in conspectu eius

omnes patriæ gentium. Quoniam Domini est regnum * et ipse dominabitur genti.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes divites plebis in conspectu eius * procedunt universi, qui descendunt in terra.

Et anima mea ipsi vivet, * et semen meum serviet illi.

Adnuntiabitur Domino generatio ventura * et adnuntiabunt cæli iustitiam eius, populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

XXII.

In finem Psalmus David.

Añā. Nam et si ambulam in medio umbræ mortis, non timebo mala : quoniam tu mecum es Deus.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit * et in loco viridi, ibi me collocabit.

Super aquam refectionis edocabit me * animam meam ibi convertit.

Deduxit me super semitam iustitiæ * propter nomen suum.

Nam et si ambulem in medio umbræ mortis * non timebo mala * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum * et poculum tuum inebrians, quam præclarum est.

Et misericordia tua subsequatur me omnibus diebus vitæ meæ * ut inhabitem in domo Domini in longitudinæ dierum.

XXIII.

In finem Psalmus ipsi David. Prima Sabbati.

Añã. Ipse super maria fundavit eam et super flumina præparavit illam.

Domini est terra, et plenitudo ejus * orbis terrarum, et universi qui habitant in ea.

Ipse super maria fundavit eam * et super flumina præparavit illam.

Quis ascendit in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto eius ? * innocens manibus, et mundo corde.

Qui non accepit in vano animam suam * nec iuravit proximo suo in dolo.

Hic accipiet benedictionem a Domino * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium Dominum * requiruntium faciem Dei Jacobi.

Tollite portas principes vestras, et elebamini portæ æternales; * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in prælio.

Tollite portas principes vestras, et elebamini portæ æternales; * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * virtutum ipse est Rex gloriæ.

XXIV.

In finem Psalmus ipsi David.

Añã. Deus meus in te confido, non erubescam.

Ad te, Domine, lebabam animam meam * Deus meus in te confido, non erubescam.

Neque irideant in me inimici mei * etenim universi, qui te expectant, non confundantur.

Confundantur iniqui * facientes vana.

Vias tuas, Domine, notas fac mihi * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me * quia tu es Deus salutaris meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine * et misericordiæ tuæ, quæ a sæculo sunt.

Delicta iuventutis, et ignorantie meæ ne memineris * secundum magnam misericordiam tuam memor esto mei.

Propter bonitatem tuam Domine, quia dulcis, et

rectus Dominus * propter hoc legem statuit delinquentibus in viam.

[x] Diriget mites in iudicio * docebit mansuetos vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia et veritas * requiruntibus testamentum eius, et testimonia ipsius.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo * copiosum est enim.

Quis est homo, qui timeat Dominum * legem statuit ei in via, qua elegit.

Anima eius in bonis demorabitur * et semen eius hereditatem possidebit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum * et testamentum ipsius, ut manifestetur illi.

Oculi mei semper ad Dominum * quia ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei * quoniam unicus, et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt * de necessitatibus meis eripe me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum * et dimitte omnia peccata mea.

Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et eripe me * Domine non confundar, quoniam invocavi te.

Innocentes et recti adhæserunt mihi * quoniam sustinui te, Domine.

Redime me Deus Israel * ab omnibus angustiis meis.

XXV.

Psalmus ipsi David.

Añã. Domine dilexi decorem domus tuæ et locum gloriæ maiestatis tuæ.

Iudica me Domine, quoniam ego in innocentiam meam ingressus sum * et in Deo sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, et tenta me * ure renes meos, et cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est * et complacui in veritate tua.

Non sedi in concilio vanitatis * et cum iniqua gentibus non introibo.

Odio habui congregationes malignantium * et cum impiis non sedabo.

Lavabo inter innocentes manus meas * et circumdabo altare tuum Domine.

Ut audiam vocem laudis tuæ * et enarrem universa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domus tuæ * et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis animam meam * et cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates sunt * dextera eorum repleta est numeribus.

Ego autem in innocentiam meam ingressus sum * redime me, et miserere mei.

Pes enim meus stetit in via recta * in ecclesiis benedicam Domino.

XXVI.

Psalmus David priusquam ungueretur.

Añā. Inluminatio mea, et salus mea Dominus, quem timebo ?

Dominus inluminatio mea, et salus mea * quem timebo ?

Dominus defensor vitæ meæ * a quo trepidabo ?

Dum adpropinquant super me nocentes * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra * non timebit cor meum.

Et si insurgat in me prælium * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluntatem Domini * et protegar a templo sancto eius :

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui, in petra exaltavit me.

Nunc autem exaltavit caput meum * super inimicos meos.

Circuibo, et immolabo in tabernaculo eius hostiam iubilationis * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Añā. Expecta Dominum, viriliter age, et confortetur cor tuum, et expecta Dominum.

Exaudi Domine vocem meam, quam clamavi ad te * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixi cor meum * quæsi vultum tuum, vultum tuum, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me * nec declines in ira a servo tuo.

Adiutor meus es tu, Domine * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me * Dominus autem adsumsit me.

Legem mihi statue Domine in via tua * et dirige me in semita recta propter inimicos meos.

Ne tradideris me in manibus persequentium me * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

[11] Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum viriliter age * confortetur cor tuum, et expecta Dominum.

XXVII.

In finem Psalmus David.

Añā. Dominus adiutor meus, et Redemptor meus, et in ipso speravit cor meum, et adiutus sum.

Ad te, Domine, clamabi * Deus meus, ne sileas a me, et ero similis descendentibus in lacum.

Exaudi vocem deprecationis meæ dum oro ad te * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul tradas me cum peccatoribus * et cum operantibus iniquitatem, ne perdidit me.

Cum his qui locuntur pacem cum proximo suo * mala autem sunt in cordibus eorum.

Da illis, Domine secundum opera eorum, et secun-

A dum nequitiam studiorum ipsorum * et secundum opera manuum illorum retribue illis, redde retributionem ipsorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt in opera Domini, et in operibus manuum suarum non consideraverunt, * destrue illos, nec ædificabis eos.

Benedictus Dominus, * quoniam exaudibit vocem deprecationis meæ :

Dominus adiutor meus, et redemptor meus * et in ipso speravit cor meum, et adiutus sum.

Et resloruit caro mea * et ex voluntate mea confitebor illi.

Dominus fortitudo plebi suæ * et protector salutarium Christi sui est.

B Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuæ * et rege eos, et extolle eos usque in sæculum.

XXVIII.

Psalmus David in consummationem Tabernaculi.

Añā. In templo Domini omnes dicent gloriam, et sedebit Dominus rex in æternum.

Afferte Domino filii Dei * afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam, et honorem : afferte Domino gloriam nomini eius * adorate Dominum in aula sancta eius.

Vox Domini super aquas, Deus maiestatis intonuit * Dominus super aquas multas.

C Vox Domini in virtute * vox Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros, et confregit Dominus cedros Libani * et comminuit eos tanquam vitulum Libani, et dilectus sicut filius unicornuorum.

Vox Domini intercidentis flammam ignis * Vox Domini concutientis solitudinem, et commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, et revelabit Dominus condensa * et in templo eius omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitabit * et sedebit Dominus rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit * et benedicet populum suum in pace.

XXIX.

In finem Psalmus David pro dedicationis domus Domini.

Añā. Domine Deus meus clamabi ad te, et sanasti me.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamabi ad te * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferis animam meam * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus * et constemini memoriæ sanctitatis eius.

Quoniam ira in furorē eius * et vita in voluntate ipsius.

Ad vesperum demorabitur fletus * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in mea abundantia : * Non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua præstitisti decori meo virtutem * avertisti faciem tuam a me, et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo * dum descendero in corruptionem ?

Numquid confitebitur tibi pulvis * aut adnunciabit veritatem tuam ?

Audibit Dominus, et misertus est mei * Dominus factus est adiutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi * B concidisti saccum meum, et præcinxisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

XXX.

In finem Psalmus David.

Añs. In te Domine sperabi non confundar in æternum : in tua iustitia libera me, et eripe me.

[xii] Inclina ad me aurem tuam * et accelera, ut eripias me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum militum * ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, et refugium meum es tu * et propter nomen tuum dux mihi eris, et enutries me, et educes me de laqueo, quem statuerunt mihi.

Quoniam tu es protector meus, Domine * in manus tuas commendo spiritum meum.

Redemisti me Domine Deus veritatis * odisti omnes observantes vanitatem supervacue.

Ego autem in Domino sperabo * exultabo, et lætabor in tua misericordia.

Quia respexisti humilitatem meam, salbam fecisti de necessitatibus animam meam * nec conclusisti me in manus inimici.

Statuisti in spatioso loco pedes meos * miserere mei Domine, quoniam tribulor.

Conturbatus est præ ira oculus meus * anima mea, et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea * et anni mei D in gemitibus.

Infirmatus est in paupertate vigor meus * et ossa mea conturbata sunt.

Præ omnibus inimicis meis factus sum opprobrium vicinis meis nimium : * et timor notis meis.

Omnes qui videbant me foris, fugiebant a me * excidi tanquam mortuus a corde, et factus sum, sicut vas perditum.

Quoniam audibì vituperationem multorum * circum habitantium me.

In eo dum congregarentur omnes simul adversum me, ut acciperent animam meam : consiliati sunt * ego vero in te sperabi, Domine.

Dixi : Tu es Deus meus in manibus tuis tempora

mea * libera me : et eripe me de manibus inimicorum meorum, et a persequentibus me.

Añs. Domine, non confundar, quia invocavi te.

☩ Inlumina faciem tuam super servum tuum * et salvum me fac in tua misericordia.

Domine non confundar quoniam invocavi te * erubescant impii, et deducantur in infernum.

Muta efficiantur labia iniqua * quæ locuntur adversus iustum iniquitatem, in superbia, et contemptu.

Quam magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te ! * et perfecisti sperantibus in te, in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abditu vultus tui, a conturbatione hominum * proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus, quoniam mirificavit misericordiam suam * in civitate circumstantiæ.

Ego autem in pavore meo proiectus sum a vultu oculorum tuorum * ideo exaudisti vocem deprecationis meæ, dum orarem ad te.

D. ligita Dominum omnes sancti eius * quoniam veritatem requiret Dominus, et retribuet his, qui abundanter faciunt superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum * omnes qui speratis in Domino.

XXXI.

In finem intellectus David.

Añs. Exultatio mea Deus : redime me a circumdantibus me.

Beati quorum remissæ sunt iniquitates * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum * nec est in ore eius dolus.

Quoniam tacui inveteraverunt omnia ossa mea * dum clamarem tota die.

Quoniam die, ac nocte gravata est super me manus tua * conversus sum in ærumna, dum confringitur spina.

Delictum meum ego agnosco ; * et iniustitias meas non operui.

Dixi : Pronunciabo adversum me iniustitias meas Domino * et tu remisisti impietatem cordis mei.

Pro hoc orabit ad te omnis sanctus * in tempore opportuno.

Veruntamen in diluvio aquarum multarum * ad eum non adproximabunt.

Tu mihi es refugium a pressura, quæ circumdedit me * exultatio mea redime me a circumdantibus me.

Intellectum dabo tibi, et instruam te * in via quæ egredieris : firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus, et mulus, in quibus non est intellectus * in freno, et ramo maxillas eorum constringe, qui non adproximant ad te.

Multa flagella peccatorum * sperantes autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, et exultate iusti, * et gloriamini omnes recti corde.

XXXII.

In finem Psalmus David.

*Añs. Confitemini Domino in cithara, in psalterio
accem chordarum psallite ei.*

Gaudete iusti in Domino * rectos decet conlaudatio.

[xiii] Confitemini Domino in cithara * in psalterio
accem chordarum psallite ei.

Cantate ei canticum novum * bene psallite ei in
inubilatione.

Quoniam rectus est sermo Domini * et omnia opera
eius in fide.

Diligit misericordiam, et iudicium * misericordia
Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt * et spiritu oris
eius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris * ponens in
thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra * ab ipso autem
commovebuntur universi, et omnes qui inhabitant
orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt; * ipse manda-
vit, et creata sunt.

Dominus dissipat consilia gentium: reprobatur
autem cogitationes populorum, * et reprobatur
consilia principum.

Consilium vero Domini manet in æternum * cogi-
tationes cordis eius in sæculum sæculi.

*Añs. Anima nostra patiens est in Domino, quoniam
adiutor, et protector noster est.*

Beata gens cuius es Dominus Deus eorum *
populum quem elegit Dominus in hereditatem sibi.

E cœlo respexit Dominus, et vidit omnes filios ho-
minum * de præparato habitaculo suo respexit super
omnes, qui inhabitant orbem.

Qui fluxit singillatim corda eorum; * qui intelligit
omnia opera eorum.

Non salvabitur rex per multitudinem virtutis suæ
* nec gigans salvus erit in abundantia fortitudinis
suæ.

Fallax equus ad salutem * in abundantia autem
virtutis suæ non erit salus.

Ecce oculi Domini super timentes eum * et in eos
qui sperant in misericordia eius.

Ut eripiat a morte animas eorum * et alat eos in
fame.

Anima autem nostra patiens est in Domino quoniam
adiutor, et protector noster est, * et in ipso
ætabitur cor nostrum, et in nomine sancto eius
speravimus.

¶ Fiat, Domine, misericordia tua super nos * sicut
speravimus in te.

XXXIII.

Psalmus David cum immutavit vultum suum coram

Abimelec, et immisit eum, et dixit:

*Añs. Magnificate Dominum mecum et exaltemus
nomen eius in unum.*

Benedicam Domino in omni tempore * semper laus
eius in ore meo.

A In Domino laudabitur anima mea * audiant man-
sueti, et latentur.

Magnificate Dominum mecum * et exaltemus no-
men eius in unum.

Inquisivi Dominum, et exaudivit me * et ex omni-
bus angustiis meis eripuit me.

Accedite ad Dominum, et inluminamini * et vultus
vestri non erubescunt.

Iste pauper clamavit et Dominus exaudivit eum *
et ex omnibus tribulationibus eius liberavit eum.

Immittit angelum Dominus in circuitu timentium
eum * et eruet eos.

Gustate, et videte, quam suavis est Dominus * bea-
tus vir, qui sperat in eum.

B Timeate Dominum omnes sancti eius * quoniam ni-
hil deest timentibus eum.

Divites egruerunt, et esurierunt * inquirentes autem
Dominum non deficient omni bono.

*Añs. Redimet Dominus animas servorum suorum,
et non derelinquet omnes, qui sperant in eum.*

Venite filii, audite me * timorem Domini docebo
vos.

Quis est homo, qui vult vitam * et cupit videre
dies bonos?

Cohibe linguam tuam a malo; * et labia tua ne
loquantur dolum.

Declina a malo, et fac bonum * inquire pacem, et
sequere eam.

Oculi Domini super iustos * et aures eius ad preces
eorum.

C Vultus autem Domini super facientes mala * ut
perdat de terra memoriam eorum.

Clamaberunt iusti, et Dominus exaudivit eos * et
ex omnibus tribulationibus eorum liberabit eos.

Iuxta est Dominus his, qui tribulato sunt corde *
et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes iustorum * et de his omnibus
liberabit eos Dominus.

Dominus custodit omnia ossa eorum * et unum ex
eis non conteretur.

Mors peccatorum pessima, * et qui oderunt iustum
delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum * et
non derelinquet omnes qui sperant in eum.

XXXIV.

Psalmus ipsi David.

*Añs. Dic animæ meæ, Domine: Salus tua ego
sum.*

Iudica, Domine, nocentes me * et expugna impu-
gnantes me.

[xiv] Adpreende arma, et scutum * et exurge in
adiutorium mihi.

Effunde framea, et conculde adversus eos, qui
me persecuntur * dic animæ meæ: Salus tua ego
sum.

Confundantur, et reveantur inimici mei * qui
querunt animam meam.

Avvertantur retrorsum, et confundantur * qui cogi-
tant mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante faciem venti * et angelus Domini affligens eos.

Fiant viæ eorum tenebræ, et lubricum * et angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitu laquei sui * vane exprobraverunt animam meam.

Veniat illis laqueus, quem ignorant, et captio, quam occultaverunt, adprendat eos * et in laqueo incidant in idipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino, delectabitur super salutare eius * omnia ossa mea dicent : Domine, quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortioris eius * et egenum, et pauperem a deripientibus eum.

Exurgentes testes iniqui, quæ ignorabam, interrogabant me * et retribuere mihi mala pro bonis, et sterilitatem animæ meæ.

Ego autem cum mihi molesti essent, induebam me cilicio, et humiliabam in ieiunio animam meam * et oratio mea in sinu meo convertebatur.

Sicut proximum, et sicut fratrem nostrum, sic complacebam * tamquam lugens, et contristatus, ita humiliabar.

Adversum me lætati sunt, et convenerunt * congregati sunt in me flagella, et ignoraverunt.

Dissoluti sunt, nec conpuncti sunt, tentaverunt me, et deriserunt derisu * stridebant super me dentibus suis.

Domine, quando respicies, restitues animam meam a malefactorum eorum * et a leonibus unicam meam.

Añã. Confitebor tibi, Domine, in ecclesia magna : in populo gravi laudabo te.

¶ Non insultent in me, qui adversantur mihi inique * qui oderunt me gratis, et annuebant oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur * et super iram dolose cogitabant.

Dilataverunt in me os suum * dixerunt : Euge, euge : viderunt oculi nostri.

Vidisti, Domine, ne sileas * Domine, ne discedas a me.

Exurge, et intende iudicio meo * Deus meus, et Dominus meus in causam meam.

Iudica me secundum misericordiam tuam, Domine Deus meus, non supergaudeant in me inimici mei * nec dicant in corde suo : Euge, euge animæ nostræ : nec dicant : devorabimus eum.

Erubescant, et confundantur, qui gloriantur malis meis * induantur pudore, et confusione, qui magna locuntur adversum me.

Exultent, et lætentur qui volunt iustitiam meam * et dicant semper : Magnificetur Dominus ; qui volunt pacem servi eius.

Sed et lingua mea meditabitur iustitiam tuam * tota die laudem tuam.

XXXV.

In finem Sermo Domini. Psalmus David.

Añã. Intuo, D. us, lumine videbimus lumen.

¶ Dixit iniustus, ut delinquat sibi : * non est timor Dei ante oculos eius.

Quoniam dolose egit in conspectu eius * ut inveniret iniquitatem suam, et odium.

Verba oris eius iniquitas, et dolus : noluit intelligere, ut bene ageret * iniquitatem meditatus est in cubili suo.

Adstitit omni viæ non bonæ * malitiam autem non odibit.

Domine, in cælo misericordia tua * et veritas tua usque ad nubes.

Iustitia tua sicut montes Dei * iudicia tua velut abysus multa.

Homines, et iumenta salbos facies, Domine * multiplicasti misericordiam tuam, Deus.

Filii autem hominum in protectione alarum tuarum sperabunt * inebriabuntur ab uberibus domus tuæ, et torrentem voluntatis tuæ potum dabis eis.

Quoniam apud te est, Domine, fons vitæ * et in lumine tuo videbimus lumen.

Præterde misericordiam tuam scientibus te * et iustitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ * et manus peccatorum non moveant me.

Ibi ceciderunt omnes, qui operantur iniquitatem * expulsi sunt, nec potuerunt stare.

XXXVI.

Psalmus huic David.

Añã. Delectare in Domino, et dabit tibi petitiones cordis tui.

Noli æmulari inter malignantes * neque æmulatus fueris facientes iniquitatem.

Quoniam tamquam sœnum cito arescent * et sicut olera herbarum cito cadent.

[xv] Spera in Domino, et fac bonitatem * et inhabitata terram, et pasceres in divitiis eius.

Delectare in Domino * et dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela ad Dominum viam tuam, et spera in eum * et ipse faciet et educet tamquam lumen iustitiam tuam, et iudicium tuum sicut meridiem.

Subditus esto Domino, et obsecra eum * noli æmulari eum, qui prosperatur in via sua, et in hominem facientem iniquitatem.

Desine ab ira, et derelinque indignationem * ne æmuleris, ut nequiter facias.

Quoniam qui inique agunt exterminabuntur * nam qui expectant Dominum, ipsi hereditatem possidebunt terram.

Pusillum adhuc, et non erit peccator * et quæres locum eius, nec invenies.

Mansueti autem possidebunt terram * et delectabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccator iustum, et fremet super eum dentibus suis * Dominus autem iridebit eum, quoniam prospicit, quod veniet dies eius.

Gladium evaginaverunt peccatores * tetenderunt arcum suum, ut deciant inopem, et pauperem, et trucident rectos corde.

Framea eorum intret in cor ipsorum * et arcus A eorum conteratur.

Melius est modicum iusto * super divitiis peccatorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur * confirmat autem iustos Dominus.

Nobis Dominus vias immaculatum * et hereditas eorum in aeternum erit.

Non confundentur in tempore malo * et in diebus famis saturabuntur.

Quoniam peccatores peribunt : inimici autem Domini statim ut honorabuntur, et exaltabuntur * deficientes, ut fumus, deficient.

Mutatur peccator, et non solbet * iustus autem miseretur, et tribuet.

Quoniam benedicentes eum, possidebunt terram * R maledicentes autem illum, disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur * et viam eius cupiet nimis.

Cum ceciderit iustus, non conturbabitur * quoniam Dominus confirmat manus eius.

Añā. *Expecta Dominum, et custodi vias eius, et exaltabit te.*

Iunior fui, et senii, et non vidi iustum derelictum * nec semen eius egens panem.

Tota die miseretur, et cœnerat * et semen eius in benedictione erit.

Declina a malo, et fac bonum * et inhabita in sæcula sæculorum.

Quoniam Deus amat iudicium * et non derelinquet C sanctos suos, in æternum conservabuntur.

Iniusti puniuntur * et semen impiorum peribit.

Iusti hereditatem possidebunt terram * et inhabitabunt in sæcula sæculorum super eam.

Os iusti meditabitur sapientiam * et lingua eius loquetur iudicium.

Lex Dei eius in corde ipsius * et non supplantabuntur gressus eius.

Considerat peccator iustum, et quærit perdere eum * Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius, nec damnabit eum quum indicabitur illi.

Expecta Dominum, et custodi vias eius, et exaltabit te, ut hereditas terram * cum pereant peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum, et elevatum super D cedros Libani * Transibi, et ecce non erat : quæsi cum, et non est inventus locus eius.

Custodi innocentiam, et vide æquitatem * quoniam sunt reliquæ homini pacifico.

Iniusti autem disperibunt * simul reliquæ impiorum peribunt.

Salus autem iustorum a Domino * et protector eorum est in tempore tribulationis.

Et adiuvabit eos Dominus, et liberabit eos : et eripiet eos a peccatoribus, * et salvos faciet eos : quoniam speraverunt in eum.

XXXVII.

Psalmus David in commemoratione.

Añā. *Ante te omne desiderium meum Deus : et*

gemitus meus non est absconditus a te.

Domine ne in ira tua arguas me * neque in furore tuo corripas me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi * et confrastasti super me manum tuam, nec est sanitas in carne mea.

A vultu iras tuas : et non est pax ossibus meis * a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ superposuerunt caput meum * sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Computruerunt, et deterioraberunt cicatrices meæ * a facie insipientiæ meæ.

Miseriis afflictus sum, et turbatus sum usque [xvi] in finem * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam anima mea completa est in lusionibus * et non est sanitas in carne mea.

Incurbatus autem, et humiliatus sum usquequaque * rugiebam a gemitu cordis mei.

Ante te omne desiderium meum Deus * et gemitus meus non est absconditus a te.

Cor meum conturbatum est in me, et dereliquit me virtus mea * et lumen oculorum meorum non est mecum.

Amici mei, et proximi mei adversum me a:propria:berunt, et steterunt * et proximi mei a longesteterunt.

Et vim fecerunt, qui quærebant animam meam : et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitatem * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem velut surdus non audiebam * et sicut mutus, qui non aperuit os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens * et non habens in ore suo increpationes.

Quoniam in te Domine, speravi ; tu exaudies, Domine, Deus meus ; quia dixi : Ne umquam insultent in me inimici mei * et dum commoverentur pedes mei super me, magna locuti sunt.

Quoniam ego ad flagella paratus sum * et dolor meus contra me est semper.

Quoniam iniquitatem meam ego pronuncio * et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivent, et confortati sunt super me * et multiplicati sunt, qui oderunt me inique.

Qui retribuiebant mihi mala pro bonis : detrahebant mihi, * quia subsecutus sum iustitiam.

Ne derelinquas me Domine Deus meus * ne discendas a me.

Intende in adiutorium meum, * Domine Deus salutis meæ.

XXXVIII.

In finem pro Iditun Canticum David.

Dixi : Custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea * posui ori meo custodiam, dum consisist peccator adversum me.

Obmutui, et humiliatus sum, et silui a bonis * et dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me ; et in meditatione mea exardescit ignis * locutus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Domine, finem meum * et numerum dierum meorum, quid est, ut sciam, quid desit mihi.

Ecce veteres posuisti dies meos * et substantia tua a me * misericordia tua, et veritas tua semper susceperunt me.

Verumtamen universa vanitas * omnis homo vivens.

Diapsalma.

Quamquam in imaginem Dei ambulet homo, * tamen vane conturbabitur.

Thesaurizat, et ignorat, cui congreget ea, et nunc quæ est expectatio mea ? nonne Dominus ? * et substantia mea tamquam nihil ante te est semper.

Ab omnibus iniquitatibus meis eripe me * obprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, et non aperui os meum * quoniam tu es, qui fecisti me.

Amove a me plagas meas : * a fortitudine enim manus tuæ ego defeci in increpationibus.

Propter iniquitatem erudisti hominem * et tabescere fecisti, velut aranea animam eius.

Verumtamen universa vanitas * omnis homo vivens. Exaudi orationem meam et deprecationem meam * auribus percipe lacrymas meas, ne sileas a me.

Quod incola ego sum apud te in terra * et peregrinus sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquam eam et * amplius iam non ero.

XXXIX.

In finem Psalmus David.

Añs. Expectans expectabi Dominum ; et respexit me, et eduxit me de lacu miseræ.

Expectans expectabi Dominum, et respexit me et exaudibit deprecationem meam * et eduxit me de lacu miseræ, et de luto fœcis.

Statuit supra petram pedes meos et direxit gressus meos * et inmisit in os meum canticum novum, hymnum Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt * et sperabunt in Domino.

Beatus vir, cuius est nomen Domini spes eius * et non respexit in vanitate, et insania falsa.

Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua * et in cogitationibus tuis non est quis similis tibi.

Adnunciabi, et locutus sum * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium, et oblationem nolisti : aures autem perfecisti mihi ; * holocausta etiam pro delicto non postulasti.

[xvii] Tunc dixi ecce venio * in capite libri scriptum est de me.

Ut faciam voluntatem tuam, Deus meus, volui * et legem tuam in medio cordis mei.

ꝫ Bene nunciabi iustitiam tuam, Domine, in ecclesia magna * ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu cognovisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo * veritatem tuam, et salutare tuum dixi.

Non celabi misericordiam tuam * et veritatem tuam a synagoga multa.

Tu autem, Domine, ne elongaberis misericordias

tuas a me * misericordia tua, et veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus * comprehenderunt me iniquitates meæ, et non potui, ut viderem.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei * et cor meum dereliquit me.

Complacuit Domino, ut eriperet me * Domine, in auxilium meum respice.

Confundantur, et reveantur omnes inimici mei * qui quærent animam meam, ut auferant eam.

Avertantur retrorsum, et confundantur * qui cogitant mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam * qui dicunt mihi : Euge, euge.

B Exultent, et lætentur in te omnes, qui quærent te Domine * et dicant semper : Magnificetur Dominus : qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum * Dominus curam habet mei.

Adiutor, et liberator meus es tu * Domine, ne tardaberis.

XL.

In finem Psalmus David.

Añs. Ego dixi : Domine, miserere mei : sana animam meam, quia peccavi tibi.

Beatus, qui intelligit super egenum, et pauperem * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum * et beatum faciat eum.

Et emundet de terra animam eius * et non tradat eum in manus inimici eius.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius * universum stratum eius versasti in infirmitate eius.

Ego dixi : Domine, miserere mei * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi * quando morietur, et peribit nomen eius.

Et ingrediebantur, ut viderent * vanum locutum est cor eorum * congregaverunt iniquitatem ipsi sibi.

Et egrediebantur foris * et loquebantur simul in unum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei * adversum me cogitaverunt mala mihi, verbum iniquum mandaverunt adversum me.

Numquid qui dormit, non adiciet * ut resurgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperabi * qui edebat panes meos, ampliabit adversum me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me * et retribuam illis.

In hoc cognobi, quoniam voluisti me * quia non gaudebit inimicus meus super me.

Propter innocentiam autem meam suscepisti me * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo * et usque in sæculum : fiat, fiat.

INCIPIT LIBER SECUNDUS.

XLI.

In finem Psalmus David intellectus filiis Choree.

Añā. Sitibit anima mea ad Deum vivum : quando veniam, et apparebo ante faciem Dei.

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitibit anima mea ad Deum vivum * quando veniam, et apparebo ante faciem Dei.

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte * dum dicitur mihi quotidie : ubi est Deus tuus ?

Hæc memoratus sum * et effudit in me anima mea.

Quoniam ingrediar in locum tabernaculi admirabilis domus Dei * in voce exultationis, et confessionis sonus epulantis.

Quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me ? * spera in Domino, quoniam confitebor illi salutare vultus mei, et Deo meo.

A meipso anima mea turbata est * propterea memor ero tui, Domine, de terra Jordanis, et Hermonis a monte modico.

[xviii] Abyssus abyssum invocat * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me ingressi sunt.

In die mandabit Dominus misericordiam suam * et in nocte declarabit.

Apud me oratio mea Deo vitæ meæ * dicam Deo : Susceptor meus es, quare me oblitus es, et quare me repulisti : et contristatus incedo, dum affligit me inimicus.

In eo dum confringuntur omnia ossa mea, exprobraverunt me, qui tribulant animam meam * dum dicitur mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus ?

Quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me * spera in Domino, quoniam confitebor illi salutare vultus mei, et Deo meo.

XLII.

In finem Psalmus David ad Judæos.

Añā. Emitte lucem tuam, Domine, et veritatem tuam.

⚡ Judica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta * ab homine iniquo, et doloso eripe me.

Quia tu es Deus meus, et fortitudo mea * quare me reppulisti, et contristatus incedo, dum affligit me inimicus.

In eo dum confringuntur omnia ossa mea * exprobraverunt me qui tribulant animam meam.

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam * ipsa me deduxerunt et adduxerunt in monte sancto tuo, et in tabernaculo tuo.

Et introbo ad altare Dei mei * ad Dominum, qui iustificat iuventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus * quare tristis es anima mea, et quare conturbas me ?

A Spera in Domino quoniam confitebor illi * salutare vultus mei et Deo meo.

XLIII.

In finem filii Coree intellectus Psalmus David.

Añā. Tu es ipse Rex meus, et Deus meus, qui mandas salutem Jacob.

Deus auribus nostris audibimus * et patres nostri adnunciaverunt nobis.

Opus, quod operatus es in diebus eorum * in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos * afflixisti populos, et expulisti eos.

Non enim in gladio suo possidebunt terram * et brachium eorum non liberabit eos.

B Sed dextera tua, et brachium tuum, et inluminatio vultus tui * quoniam complacuit tibi in illis.

Quia tu es ipse rex meus, et Deus meus * qui mandas salutem Jacob.

In te enim inimicos nostros ventilabimus * et in nomine tuo spernimus omnes insurgentes in nos.

Non enim in arcu meo sperabo * et gladius meus non salvabit me.

Salvastis enim nos ex affligentibus nos * et eos, qui nos oderunt, confudisti.

In Deo laudabimus tota die * et in nomine tuo confitebimur in sæcula.

Diapsalma.

Nunc autem reppulisti, et sprevisi nos * et non egredieris Deus e virtutibus nostris.

C Avertisti nos retrorsum præ inimicis nostris * et qui nos oderunt, diripiebant sibi.

Dedisti nos tamquam obes escarum * et in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio * et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos in obprobrium vicinis nostris * inlusionem et derisu his qui in circuitu nostro sunt.

Posuisti nos in similitudinem gentium * commotionem capitis in populo.

Tota die verecundia mea contra me est * et confusio vultus mei operuit me.

A voce exprobrantis, et obloquentis * a facie inimici, et persequentis.

D Hæc omnia venerunt super nos, et oblitus sumus te * et inique non egimus in testamento tuo : et non recessit retro cor nostrum, nec declinasti semitas nostras a via tua.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis * et operuit nos umbra mortis.

Si oblitus sumus nomen Dei nostri, et si expandimus manus nostras ad deum alienum * nonne Deus requirit ista ? ipse enim nobis occulta cordis.

Quoniam propter te morti afficimur tota die * extimati sumus, ut obes occisionis.

Exurge : quare obdormis, Domine? * exurge, et **A** ne repellas nos in finem.

Quare faciem tuam avertis * oblivisceris inopiæ nostræ, et tribulationis nostræ.

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra * et hæsit in terra venter noster.

Exurge, Domine, adiuva nos * et libera nos propter nomen tuum.

XLIV.

In finem pro his qui incommutabuntur filiis Core intellectus Canticum pro dilectio.

[xix] Añã. Eructuabit cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ * velociter scribentis. Speciosus forma * præ filiis hominum.

Diffusa est gratia in labiis tuis : propterea benedixit te Deus in æternum * accingere gladio tuo circa femur, potentissime.

Speciem, et pulchritudinem tuam intende * prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ acutæ potentissime * populi infra te cadent, viscera inimicorum regis.

Añã. *Sedes tua Deus in sæculum sæculi : virga æquitatis virga regni tui : dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem.*

Ⲛ Sedes tua Deus, in sæculum sæculi * virga recta est virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cassia a vestimentis tuis * a gradibus eburneis, ex quibus te delectaberunt filię regum in honore tuo.

Adstitit regina a dextris tuis * in vestito deaurato, circumamicta varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam, et obliviscere populum tuum, et domum patris tui * quoniam concupit rex speciem tuam.

Quia ipse est Dominus Deus tuus * et adorabunt eum filię Tyri in muneribus.

Vultum tuum deprecabuntur * omnes divites plebis.

Omnis gloria eius filię regis ab intus * in fimbreis aureis circumamicta varietate.

Afferentur regi virgines post eam * proximæ eius adducentur tibi in lætitia, et exultatione : adducentur in templo regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui, Domine * in omni progenie, et generatione.

Propterea populi conſtebuntur tibi in æternum * et in sæculum sæculi.

XLV.

In finem pro filiis Core, pro Iditun Psalmus David.

Añã. *Deus, nostrum refugium, et virtus adiutor in pressuris, quæ nos invenerunt nimis.*

Deus, nostrum refugium et virtus * adiutor in tribulationibus, quæ nos invenerunt nimis.

Propterea non timebimus, dum conturbabitur terra * et transferentur montes in corde maris.

Sonaberunt et turbatæ sunt aquæ eius * conturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei * sanctificabit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio eius non commovebitur * adiuvabit eam Deus aspectu suo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna * dedit vocem suam Altissimus, et mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum * susceptor noster Deus Jacob.

Diapsalma.

B Venite, et videte opera Domini * quæ posuit prodigia super terram.

Auferens bella usque ad fines terræ * arcum conteret, et confringet arma : et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Dominus * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum * susceptor noster Deus Jacob.

XLVI.

Victorum filiorum Core secunda Sabbati Canticum David.

Añã. *Elegit nos hereditatem sibi rex magnus Dominus super omnem terram.*

Omnes gentes plaudete manibus * iubilare Deo in voce exultationis.

C Quoniam Deus summus, terribilis * rex magnus super omnem terram.

Subiecit populos nobis * et gentes suppedibus nostris.

Elegit nos hereditatem suam * speciem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in iubilatione * Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite * psallite regi nostro psallite; quoniam rex omnis terræ Deus, psallite sapienter.

Regnabit Dominus super omnes gentes * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populi convenerunt cum Deo Abraham * quoniam dii fortes terræ nimium elevati sunt.

XLVII.

In finem Psalmus Cantici pro filiis Core secunda Sabbati.

[xx] Añã. *Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templo tuo.*

Magnus Dominus, et laudabilis valde * in civitate Dei nostri in monte sancto eius.

Dilatans exultationes universæ terræ * mons Sion, latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in gradibus eius dinoscetur * cum suscipiet ea.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt * et convenerunt in unum.

Ipsi videntes tunc admirati, conturbati, et commoti **A** sunt * timor adprehendit eos.

Ibi dolores sicut parturientis * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audibimus, ita et vidimus in civitate Domini virtutum * in civitate Dei nostri, Deus fundabit eam in sæcula.

Diapsalma.

Suscipimus, Deus, misericordiam tuam * in medio templo tuo.

Secundum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terræ. * iustitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiae Judæ * propter iudicia tua, Domine.

Circumdare Sion, et complectimini eam * narrate in turribus eius.

Ponite corda vestra in virtute eius * et distribuite gradus eius, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi * et ipse reget nos in sæcula.

XLVIII.

In finem filii Corei Psalmus David.

Añā. Audite hæc omnes gentes auribus percipite, qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ filii hominum * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquetur sapientiam * et meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo ad similitudinem aurem meam * aperiam in psalterio propositionem meam.

Ut quid timebo in die mala * iniquitas calcanei mei circumdedit me.

Qui confidunt in virtute sua * quique in abundantia divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimet, redimet homo * non dabit Deo placationem suam, nec pretium redemptionis animæ suæ.

Laborabit in æternum, et vivet in finem * quoniam non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes.

Simul insipiens, et stultus peribunt * et relinquent alienis divitias suas.

Sepulcra eorum domus eorum in æternum * tabernacula eorum in omni progenie, et generatione.

Invocabant nomina eorum in terris ipsorum * et **D** homo in honore cum esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Hæc via eorum in scandalum ipsis * et postea in ore suo benedicent.

Diapsalma.

Sicut oves in infernum depositæ: mors depascit eos: et obtinebunt eos iusti in matutinum, et auxilium eorum veterascet in infernum * a gloria eorum, et a gloria sua expulsi sunt.

Veruntamen Deus liberabit animam meam de manu inferni * cum acceperit eam.

Ne timueris cum dives factus fuerit homo * et quum multiplicata fuerit gloria domus eius

Quoniam non cum morietur accipiet omnia * neque simul descendet cum eo gloria domus eius.

Quoniam anima eius in vita ipsius benedicetur * et confitebitur tibi cum benefeceris ei.

Introibunt usque in progenie patrum suorum * et usque in æternum non videbunt lumen.

Et homo in honore cum esset, non intellexit * comparatus est iumentis insipientibus, et similis factus est illis.

XLIX.

In finem Psalmus David.

Añā. *Invoca me in die pressuræ: et eripiam te, et glorificabis me.*

Deus deorum Dominus locutus est * et vocavit terram.

B A solis ortu usque ad occasum * ex Sion species decoris eius.

Deus manifeste veniet * Deus noster et non silebit.

Ignis ante eum ardebit * et in circuitu eius tempestas valida.

Advocabit caelos sursum * et terram discernere populum suum.

Congregate illi sanctos eius, qui ordinent testamentum eius super sacrificia * et adunciabunt cæli iustitiam eius, quoniam Deus iudex est.

Diapsalma.

Audi, popule meus, et loquar * Israel, et [xxi] testificabor tibi, quoniam Deus, Deus tuus sum ego.

Non super sacrificia tua arguam te * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

C Non accipiam de domo tua vitulos * neque de gregibus tuis hircos.

Mææ sunt enim omnes feræ silbarum * iumenta in montibus, et bobes.

Cognovi omnia volatilia cæli * et species agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi * meus est enim orbis terræ, et plenitudo eius.

Numquid manducabo carnes taurorum * aut sanguinem hircorum potabo?

Immola Deo sacrificium laudis * et redde Altissimo vota tua.

Invoca me in die tribulationis * et eripiam te, et glorificabis me.

Peccatori autem dixit Deus: * Quare tu enarras iustitias meas, et adsumis testamentum meum per os tuum.

Tu vero odisti disciplinam * et projecisti sermones meos post te.

Si videbas furem, simul cum eo currebas * et cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundabit nequitia * et lingua tua concinnabit dolum.

Sedens adversus fratrem tuum detrahebas * et adversus filium matris tuæ ponebas scandalum.

Hæc fecisti, et tacui * existimasti iniquitatem quod ero tibi similis?

Arguam te, et statuam illam * contra faciem tuam.

Intelligite hæc, omnes, qui obliviscimini Dominum * ne quando rapiat, et non sit, qui eripiat.

Sacrificio laudis honorificabit me * illic est iter, quod ostendam illi salutare meum.

L.

In finem Psalmus David cum veniret ad eum Natan propheta, quando intravit Bersabe, et dixit.

Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam * et secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitates meas.

Usquequaque laba me ab iniustitia mea * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego agnosco * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci * ut iustificeris in sermonibus tuis, et vincas dum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum * et in peccatis peperit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti * incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Adsparges me ysopo, et mundabor * lababis me, et supra nibem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium, et lætitiā * et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * spiritum rectum innoba in visceribus meis.

Ne proicias me a facie tua * spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiā salutaris tui * spiritu principali confirma me.

Doceam inicos vias tuas * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ * laudabit lingua mea iustitias tuas.

Domine, labia mea aperies * et os meum adnuntiabit laudem tuam.

Quoniam, si voluisses sacrificium dedissem utique * holocaustis vero non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus * cor contritum et humiliatum Deus non spernet.

Benignè fac, Domine, in bona voluntate tua Sion * ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, et holocausta * tunc inpones super altare tuum vitulos.

LI.

In finem Intellectus David cum advenit Dohec Ilmæus, et adnuntiavit Sauli, et dixit: Venit David in domum Abimelec, et dixit.

Añã. Ego sicut oliva fructifera in domo Domini sperabi in misericordia tua, Deus.

Quid gloriaris in malitia * qui potens es in iniquitate?

Tota die iniustitiam cogitavit lingua tua * sicut rasorium acutum fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem * iniquitatem magis, quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis * in lingua dolosa.

Propterea destruat te Deus in finem, et evellat te, et emigrabit te de tabernaculo tuo * et radicem tuam de terra vibentium.

Diapsalma.

[XXII] Tunc videbunt iusti et timebunt * et super eum ridebunt, et dicent:

Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorium suum * sed speravit in multitudine divitiarum suarum et prævaluit in vanitate sua.

Ego autem sicut oliva fructifera in domo Domini * sperabi in misericordia tua Deus in æternum, et in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti: et expectabo nomen tuum quoniam bonum est * ante conspectum sanctorum tuorum.

LII.

In finem pro Amalec Intellectus David.

Añã. Dum reduxerit Dominus captivitatem plebi suæ, lætetur Jacob, et exultet Israel.

Dixit insipiens in corde suo * non est Deus.

Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in voluptatibus suis * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dominus de cælo prospexit super filios hominum * ut videat, si est Intellegens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt in voluptatibus suis * non est qui faciat bonum non est usque ad unum.

Nonne cognoscent omnes * qui operantur iniquitatem?

Qui devorant plebem meam sicut cibum panis * Dominum non invocaverunt, illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipabit ossa hominum sibi placentium * confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel: in avertendo Dominus captivitatem plebi suæ * lætetur Jacob, et exultet Israel.

LIII.

In finem carminibus Intellectus David cum venissent Ziffei, et dicerent Sauli: Ecce David absconditus est penes nos.

Añã. Deus in nomine tuo salvum me fac, et in virtute tua libera me * Deus exaudi orationem meam.

Auribus percipe * verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam * et non præposuerunt Deum ante conspectum suum.

Diapsalma.

Ecce enim Deus adiuvat me * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Converte mala inimicis meis * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo, Domine * quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me * et super inimicos meos respexit oculus tuus.

LIV.

In finem carminibus Intellectus David.

Añā. Ne despexeris deprecationem meam, intende in me, et exaudi me, Domine.

Exaudi Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam * intende in me, et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea * et conturbatus sum a voce inimici, et a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaberunt in me iniquitates * et in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me * et formido mortis cecidit super me.

Timor, et tremor venerunt super me * et conturbavit me tenebræ, et dixi :

Quis dabit mihi pennas sicut columbæ * et volabo, ut requiescam?

Ecce elongabi fugiens, et mansi in solitudinem * expectabam Dominum, qui me saluum faceret a pusillo ankno, et tempestate.

Præcipita, Domine, et divide linguas eorum * quoniam vidi iniquitatem, et contradictionem, in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros eius * iniquitas et labor in medio eius, et iniustitia : et non defect de plateis eius usura, et dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, supportassem utique * et si his, qui oderant me, adversum me magna locuti fuissent : absconderem me utique ab eo.

Tu vero homo unanims, dux meus, et notus meus, qui simul mecum dulces capiebas cibos * in domo Domini ambulabimus cum consensu.

Veniat mors super illos * et descendant in infernum viventes.

Quoniam nequitia in hospitibus eorum * in medio ipsorum.

Ego ad Deum clamabi, et Dominus exaudibit me * vespere, mane, et meridie.

Narrabo, et renunciabo, et exaudiet vocem meam * liberabit in pace animam meam ab [xxiii] his qui adpropinquant mihi, quoniam inter multos erat mecum.

Et exaudiet Deus, et humiliabit eos, qui est ante sa cula * et manet in æternum.

Non est enim illis commutatio * et non timeverunt Deum.

Extendit manum suam in retribuendo illis : contaminaverunt testamentum eius * divisi sunt ab ira vultus eius, et adpropriavit cor eius.

Mollierunt sermones suos super oleum * et ipsi sunt iacula.

Iacta in Deo cogitatum tuum, et ipse te enutriet * non dabit in æternum fluctuationem iusto.

Tu vero, Deus, deduces eos in puteum interitus * viri sanguinosa, et dolosi non dimidiabunt dies suos : ego vero in te sperabi, Domine.

A

Victori pro Cumulato, eo quod procul habierit David humilis, et simplex, et quando tenuerunt eum Palæstini in Gethe.

Añā. In me sunt Deus vota, quæ reddam laudationis tibi.

Miserere mei, Domine, quoniam conculcabit me homo * tota die bellans tribulabit me.

Conculcaberunt me inimici mei tota die * ab altitudine dierum.

Quoniam multi, qui debellabant me, timebunt * ego vero in te sperabi, Domine.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem : in Deo sperabo * non timebo, quid mihi faciat homo.

Tota die verba mea abominabantur adversum me * omnia consilia eorum in malum.

Inhabitabunt abscondite : ipsi calcaneum meum observabunt expectantes animam meam * pro nihilo salvabis eos : in ira populos confringes.

Deus vitam meam adnunciabi tibi, posuisti lacrymas meas in conspectu tuo * sicut in repromissione tua.

Tunc convertentur inimici mei retrorsum * in quacunque die invocavero te, ecce agnobi ; quoniam Deus meus es tu.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem, in Deo sperabo * non timebo, quid mihi faciat homo.

In me sunt Deus vota, quæ reddam * laudationis tibi.

Quia eripuisti animam meam de morte * oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu :

Ut placeam coram Domino * in lumine viventium.

LVI.

In finem Psalmus David pro populo, qui se elongaverunt ipsi David in titulis inscriptione, cum tenuerunt eum Allofili in Gethe. Vox Pauli apostoli orantis.

Miserere mei, Dei, miserere mei : quoniam in te confidit anima mea * et in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum * ad Dominum qui benefecit mihi.

Diapsalma.

Misit de cælo, et salvavit me * dedit in obprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam * et animam meam eripuit de medio catulorum leonum, dornibi conturbatus.

Filli hominum dentes eorum arma et sagitta * et lingua eorum machæra acuta.

Exaltare super cælos Deus * et super omnem terram gloria tua.

Laqueos paraberunt pedibus meis * et incurbaberunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam * et ipsi inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum * cantabo et psallam.

Exurge gloria mea * exurge psalterium, et cetera : exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populo Domine * psalmum dicam tibi inter gentes.

Quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua * et veritas tua usque ad nubes.

Exaltare super caelos Deus * et super omnem terram gloria tua.

LVII

In finem Psalmus David.

Añã. Si vere utique iustitiam loquimini, recta iudicate filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini * in terra iniquitates manus vestrae concinnant.

Alienati sunt peccatores ab utero ; * erraverunt a ventre : locuti sunt falsa.

Ira illis secundum similitudinem serpentis, sicut aspidæ surdæ, et obdurantes aures suas [xxiv,] quæ non exaudiunt voces incantantium * et venefici, quæ incantantur a sapiente.

Deus coneruit dentes eorum in ora ipsorum * molas leonum confregit Dominus ut ad nihilum deveniant velut aqua decurrens.

Extendit arcum sum donec infirmentur : * sicut cera liquefacta auferentur.

Supercecidit ignis super eos, et non viderunt solem * priusquam producat spinas vestras ramus.

Sicut viventes * sic in ira obsorbet eos.

Lætabitur iustus quum viderit vindictam impiorum * manus suas lababit in sanguine peccatorum.

Et dicet homo * si utique est fructus iusto, et utique est Deus iudicans eos super terram.

LVIII

In finem Psalmus David, quando misit Saul et cetera : odibit domum ejus, ut interficeret eum, et dixit :

Añã. Exaltabo mane misericordiam tuam, quoniam factus es susceptor meus, et refugium meum in die pressuræ meæ.

Eripe me de inimicis meis, Deus meus * et ab insurgentibus in me, libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem * et a viris sanguinum libera me.

Quia ecce occupaverunt animam meam : inruerunt in me fortes * neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine : sine iniquitate cucurri et dirigebar.

Exurge in occursum mihi, vide : et tu, Domine Deus virtutum Deus Israel intende ad visitandas omnes gentes * non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

Convertantur ad vesperum, et fame patientur, ut canes * et circuibunt civitatem.

Ecce ipsi loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum * quoniam quis audivit.

Et tu, Domine, deridebis eos, pro nihilo habebis omnes gentes * fortitudo mea, a te custodiar, quia Deus susceptor meus es, Deus meus misericordia eius præveniet me.

Deus meus estende mihi inter inimicos meos * non occideris eos, ne quando obliiscantur legis tuæ.

PATROL. LXXXVI.

Disparge illos in virtute tua * et destrue eos protector meus, Domine.

Delicta oris eorum sermones labiorum ipsorum * et comprehendantur in superbia sua, et de exactione, et mendacio convellantur.

Consumme eos in ira consummationis, et non erunt * et scient, quia Deus dominabitur Jacob et finium terræ.

Diapsalma.

Convertantur ad vesperum, et fame patientur, ut canes * et circuibunt civitatem.

Ecce ipsi di-pargentur ad manducandum * si autem non saturabuntur, mirmurabunt.

Ego autem cantabo potentiam tuam, et exaltabo mane misericordiam tuam * quia factus es susceptor meus, et refugium meum in die tribulationis meæ.

Adiutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es, * Deus meus, misericordia mea.

LIX.

In finem qui inmutabuntur in titulis inscriptione. Psalmus David in doctrinam quando succendit Mesopotamiam, et Syriam, Sobab : et convertit Joab, et percussit in vallem Salinarum duodecim millia.

Añã. Deus reppulisti nos, et destruxisti nos : iratus fuisti et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam * sana contritiones eius, quoniam mota est.

Ostendisti populo tuo dura * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti mentibus te significationem * ut fagiant a facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui * saluum me faciat dextera tua, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : Lætabor, et dividam Sicimam * et convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaat, et meus est Manasses * et Efrem, fortitudo capitis mei.

Juda rex meus : Moab olla spei meæ * in Idumæa ostendam calceamentum meum : mihi allosili subditi sunt.

Quis deducet me in civitate circumstantiæ, aut quis deducet me usque in Idumæam * nonne tu, Deus, qui reppulisti nos, et non egredieris Deus e virtutibus nostris.

Da nobis auxilium in tribulatione * et vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

LX.

In finem Psalmus David. Obsecratio cum bona gratia.

Añã. A finibus terræ ad te clamabi, Domine.

Exaudi, Deus, deprecationem meam * intende voci orationis meæ.

[xxv] A finibus terræ ad te clamabi * dum auxilietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula * protegar A
in velamento alarum tuarum.

Diapsalma.

Quoniam tu, Deus, exaudisti orationem meam * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adicies : annos eius usque in diem generationis, et generationum * permancbunt in æternum in conspectu Dei.

Misericordiam et veritatem * quis requirit eorum.

Sic psallam nomini tuo Deus, in sæcula * ut reddam vota mea de die in diem.

LXI.

Victori pro Iditum Psalmus David.

Doctrina sanitatis.

Añã. Nonne Deo subdita est anima mea, quoniam ab ipso est enim patientia mea : etenim ipse est Deus B
meus, et salutaris meus, adiutor meus, non movebor amplius.

Quosque inruetis in homines interficientes universos * tanquam parieti inclinato, et maceræ impulsæ ; Veruntamen honorem meum cogitaverunt repellere * cucurrerunt in siti.

Ore suo benedicebant * et corde suo maledicebant.

Diapsalma.

Veruntamen Deo subdita est anima mea * quia ab ipso est sufferentia mea.

Etenim ipse est Deus meus et salutaris meus * adiutor meus non emigrabor.

In Deo salutaris meo, et gloria mea * Deus auxilii mei, spes mea in Deo est.

Sperate in eum omnis conventus plebis meæ * ef- C
fundite coram illo corda vestra, quoniam Deus adiutor noster est.

Veruntamen vani filii hominum ; * mendaces filii h minum in stateris, ut decipiant ipsi de vanitate sua in idipsuum.

Nolite sperare in iniquitatibus, et in rapinis nolite concupiscere * divitiæ si fuerint nolite cor adponere.

Semel locutus est Deus : dno hæc audibili * quia potestas Dei est, et tibi, Domine, misericordia : quia tu reddes singulis secundum opera eorum.

LXII.

Psalmus David, cum esset in deserto Judææ.

Bona gratia eius, qui secundum Deum perfectus est.

Añã. In deserto, et in invio, et in aquoso, Deus, D
Deus meus ad te de luce vigilo.

Deus, Deus meus * ad te de luce vigilo.

Sitibit in te anima mea * quam multipliciter, et caro mea in deserto, et in invio, et in aquoso :

Sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam * quia melior est misericordia tua super vitam.

Labia mea laudabunt te, sic benedicam te in vita mea * et in nomine tuo lababo manus meas.

Sicut adipe, et pinguedine repleatur anima mea : * et labia exultationis laudabunt nomen tuum.

Sic memor fui tui super stratum meum * in matutinis meditabor in te, quia factus es adiutor meus, et in velamento alarum tuarum sperabo.

Adhæsit anima mea post te * me suscipiat dextera tua.

Ipsi vero in vano quæsierunt animam meam * introibunt in inferiora terræ : tradentur in manus gladii : pars vulpium erunt.

Rex vero lætabitur in Domino, laudabitur omni qui iurat in eo * quoniam obstructum est os loquentium iniqua.

LXIII

Victori Psalmus David.

Doctrina Dei cultoris adlætæ.

Añã. Exaudi, Deus, orationem meam, cum tribulor : a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium * et a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacerunt, ut gladium linguas suas * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in oculis Immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt * firmaberunt sibi verbum malum, disputaberunt laqueos, dixerunt : Quis videbit eos ?

Prescrutati sunt iniquitatem * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedit homo ad cor altum * et exaltabitur Dominus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum * et pro nihilo habuerunt eos, et infirmatæ sunt super eos linguæ eorum.

[xvii] Conturbati sunt omnes qui videbant eos * et timuit omnis homo.

Et adnunciaberunt opera Dei * et facta eius intellexerunt.

Lætabitur iustus in Domino, et sperabit in eo * et laudabuntur omnes recti corde.

LXIV.

Psalmus David Canticum Iheremæ et Ezeziel de verbo peregrinationis, quando incipiebat proficisci.

Vocatio gentium.

Añã. *Exitus matutini, et vesperi delectaberis, Deus.* Te decet, Domine, ymus Deus in Sion et tibi reddetur votum in Iherusalem : * exaudi orationem meam ad te omnis caro venit.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos * et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus, quem elegisti, et adsumsisti * inhabitabit in tabernaculis tuis.

Replebimur bonis domus tuæ * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster * spes omnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia, qui conturbas fundum maris * sonum autem fluctuum eius, quis sufferet.

Turbabuntur gentes * et timebunt omnes, qui inhabitant fines terræ a signis tuis.

Exitus matutini, et vesperi * delectaberis.

Visitasti terram, et inebriasti eam * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aqua * præparasti cibum A
illorum, quia ita est præparatio tua.

Rivos eius inebria, multiplica generationes eius *
in stillicidiis suis lætabitur, cum exoriatur.

Benedicens coronam anni benignitatis tuæ * et
campi tui replicantur ubertate.

Pinguescent fines deserti * et exultatione colles ac-
cingentur.

Induti sunt arietes obium, et convalles abundabunt
frumento * etenim clamabunt, et ymaum dicent.

LXV.

In finem Canticum Psalmus David resurrectionis.

Vocatio gentium, et apostolorum testimonium.

Añã. Psalmum dicite nomini eius, date gloriam
laudi eius, dicite Deo : Quam metuenda sunt opera tua.

Iubilare Deo omnis terra, psalmum dicite nomini B
eius * date gloriam laudi eius.

Dicite Deo : Quam terribilia sunt opera tua * in
multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi * psalmum
dicat nomini tuo, Altissime.

Venite, et videte opera Domini * terribilis in con-
siliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, et flumen pertrans-
ibit pede * ibi lætabimur in idipsum.

Qui dominatur in virtute sua in æternum * oculi
eius super gentes respiciunt.

Qui in ira provocant * non exultentur in semetipsis.
Benedicite gentes Deo nostro * et obaudite vocem
laudi eius.

Qui posuit animam meam ad vitam * et non dedit
C. commoveri pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus * igne nos examinasti,
sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes
super dorsum nostrum * imposuisti homines super
capita nostra.

Transivimus per ignem, et aquam * et induxisti
nos in refrigerio.

In roibo in domum tuam cum holocaustis * red-
dam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea, et
locutum est os meum in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso, et
arietibus * offeram tibi boves cum yreis.

Venite, et audite, et narrabo vobis, omnes qui t-
metis Dominum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsam ore meo clamabi * et exultabi sub lin-
gua mea.

Iniquitatem si consexi in corde meo * non exau-
diat Deus.

Propterea exaudibit me Deus * et intendit voci de-
precationis meæ.

Benedictus Dominus qui non amovit deprecationem
meam * et misericordiam suam a me.

LXVI.

In finem Psalmus Cantici David.

Vocatio gentium, et apostolorum prædicatio.

Añã. Intumescat Dominus vultum suum super nos.

Deus misereatur nobis * et benedicat nos.

Intumescat Dominus vultum suum super nos * et
misereatur nobis.

[xvii] Et cognoscamus in terra viam tuam * in
omnibus gentibus salutare tuum.

Constituantur tibi populi Deus * confiteantur tibi
populi omnes.

Lætentur, et exultent gentes * quoniam iudicas po-
pulos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

Constituantur tibi populi Deus * confiteantur tibi
populi omnes.

Terra dedit fructum suum : benedicat nos Deus,
Deus noster benedicat nos Deus * et metuant eum
omnes fines terræ.

LXVII.

In finem Psalmus David.

Christi incarnatio, et Gentium vocatio.

Añã. Exurgat Deus, et dissipentur inimici eius *
et fugiant, qui oderunt eum a facie eius.

Sicut defecit fumus, deficiant * sicut fluit cera a
facie ignis : sic pereant peccatores a facie Dei : et
iusti epulentur.

Exultent in conspectu Dei * et delectentur in læ-
titia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius * iter
facite ei, qui ascendit ab occasu : Dominus nomen
est ei.

Gaudete in conspectu eius * turbabuntur a facie
eius patres orphanorum, et iudices viduarum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui habitare fa-
cit unanimes in domo.

Qui educit vinetos in fortitudine * similiter et eos,
qui ira provocant, qui habitant in sepulcris.

Deus quum egredieris coram populo tuo * dum
transgredieris per desertum.

Diapsalma.

Terra mota est, etenim cœli distillaverunt a facie
Dei * mons Syna a facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segregavit Deus hereditati tuæ
* etenim infirmata est.

Tu vero perfecisti eam * aulmalia tua inhabita-
bunt in ea.

Parasti in dulcedine tua pauperi, Deus : * Do-
minus dabit verbum evangelizantibus in virtutibus
multis.

Reges virtutum dilecti * et species domus dividere
spolia.

Si dormiatis inter medios eleros, pinnæ columbæ
deargentatæ * et posteriora dorsi eius in specie
auri.

Diapsalma.

Dum discernit crelestis reges super terram * ni-
vem dealbabuntur in Selmon.

Montem Dei montem uberem * mons coagulatus
mons uber.

Ut quid suspicamini montem uberem * mons in
quo beneplacitum est Deo habitare in eo.

Diapsalma.

Etenim Dominus habitabit usque in finem * sam-
per.

Añ. *Benedictus Deus, benedictus Dominus de die in diem.*

Carrus Dei decem millium multiplex millia letantur * Dominus in illis, in Syna, in sancto.

Ascendit in altum cepit captivitatem, dedit dona hominibus * etenim qui non credunt inhabitare Dominaum Denm.

Benedictus Deus * benedictus Dominus de die in diem :

Prosperum iter faciat nobis Deus salutaris noster * Deus noster, Deus salvificans, et Domini mors, et Domini exitus.

Verumtamen Deus conquassabit capita inimicorum suorum * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus : Ex Basan convertar * convertar in profundum maris, ut tinguatur pes tuus in sanguine, lingua canum tuorum ex inimicis tuis, ab ipso.

Visi sunt gressus tui, Deus : * ingressus Dei mei : regis qui est a sancto ipsius.

Prævenere principes coniuncti psallentibus * in medio iubencularum tympanistrarum.

In ecclesiis benedicite Dominum Deum * de fontibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentior in pabore, principes Juda duces eorum * principes Zabulon, principes Neptalim.

Manda, Deus, virtuti tuæ * confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Iherusalem * tibi offerunt reges munera.

Increpa feram silvæ, concilia taurorum inter vaccas populorum * ut non excludantur hi, qui probati sunt arguo.

Dissipa gentes, quæ bella volunt : venient legati ex Ægypto * Æthiopia præveniat dare manus Deo.

Regna terræ, cantate Deo, psallite Domino, psallite Deo * qui ascendit super cælos cælorum ad orientem.

Eccæ dabit vocem suam vocem virtutis suæ * date honorem Deo.

Super Israel magnificentias eius, et virtutes eius * in nubibus.

[xxviii] Mirabilis Deus in sanctis suis * Deus Israel ipse dabit virtutem, et fortitudinem plebi suæ : benedictus Dominus.

LXVIII.

In finem pro his qui immutabuntur. Psalmus David.

Passiones, et Judæorum abiectioes sic :

Añ. Salbum me fac, Deus Domine, quoniam introierunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi * et non est substatuta.

Deveni in altitudinem maris * et tempestas dimersit me.

Laborabi clamans, rucæ factæ sunt sauces meæ * deflexerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei * qui oderunt me inique.

Confortati sunt super me, qui me persecuti sunt inimici mei iniuste * quæ non rapui tunc exolbebam.

Deus tu nosti insipientiam meam ; * et delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui te expectant, Domine Deus virtutum * ne reveantur super me qui querunt te Domine Deus Israel.

Quoniam propter te subportabi inproperium * operuit reverentia faciem meam.

Exter factus sum fratribus meis * et os pes filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me * et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Humiliabi in ieiunio animam meam * et factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium * et factus sum illis in parabola.

Adversum me exercebantur, qui sedebant in porta * et in me psallebant, qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te Domine * tempus beneplacitii.

Deus in multitudinem misericordiæ tuæ * exaudi me in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non inhærear : libera me ex odientibus me, et de profundo aquarum * non me dimergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum, neque opereat super me puteus os suum.

Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Ne avertas faciem tuam a puero tuo * quoniam tribulor velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, et libera eam * propter inimicos meos eripe me.

Tu enim æcis inproperium meum, et confusionem, et verecundiam meam * in conspectu tuo omnes tribulantes me.

Inproperium expectavit cor meum, et miseriam : et sustinui, qui simul mecum contristaretur, et non fuit * et consolantem me, et non inveni.

Et dederunt in esca mea fel * et in siti mea potaberunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum * et in captionem, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum, ne videant * et dorsum illorum semper incurba.

Effunde super eos iram tuam * et indignatio iræ tuæ adpreendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta * et in tabernaculis eorum non sit, qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, ipsi persecuti sunt me * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super impietatem ipsorum * et non intrent in tua iustitia.

Deleantur de libro viventium * et cum iustis non scribantur.

Pauper ego, et dolens sum * et salus vultus tui A
Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei mei cum cantico * magnifi-
cabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum * cornua
producentem, et ungulas.

Videant pauperes, et lætentur * quærite Dominum,
et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus * et victos
suos non sprebit.

Laudent illum cœli et terra * mare et omnia re-
pentia in eo.

Quoniam Deus saluum faciet Syon, et ædificabunt
civitates Juda, et inhabitabunt ibi, et hereditabunt
eam * et semen servorum eius possidebunt eam : et
qui diligunt nomen eius, habitabunt in eam.

LXIX.

In finem Psalmus David in rememoratione Dei quando
salvum fecit eum Dominus.

Deprecatio iusti, et ipsius Christi.

Añã. Deus in adiutorium meum, tu intende; Do-
mine, ad adiuvandum me, festina.

[LXIX] Confundantur, et reveantur inimici mei *
qui quærun animam meam.

Avertantur retrorsum, et confundantur qui cog-
itant mihi mala.

Avertantur statim erubescences * qui dicunt mihi :
Euge, euge.

Exultent, et lætentur in te omnes qui quærun te
Domine * et dicant semper : Magnificetur Dominus,
qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum * Dominus curam
habet mei.

Aditor et liberator meus es tu * Domine ne tar-
daberis.

LXX.

In finem Psalmus David filiorum Aminadab, qui fue-
runt in captivitatem :

Christi passio, et resurrectio.

Añã. Deus, in te sperabi, Domine, non confundar
in æternum : * in tua iustitia libera me, et eripe
me.

Inclina ad me aurem tuam * et libera me.

Esto mihi in Deum protectorem * et in locum mu-
nitum, ut saluum me facias.

Quoniam firmamentum meum, et refugium meum D
es tu * Deus meus eripe me de manu peccatoris, et
de manu contra legem agentis, et iniqui.

Quoniam tu es patientia mea, Domine : * spes
mea a iuventute mea.

In te confirmatus sum ex utero : de ventre matris
meæ Deus meus es tu * in te est decantatio mea
semper.

Tamquam prodigium factus sum multis * et tu
adiutor fortis.

Repleatur os meum laude tua, ut possim cantare
gloriam tuam * tota die magnificentias tuas.

Ne proicias me in tempore senectutis * et cum
defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mala mihi : et qui cu-
stodiebant animam meam, consilium fecerunt in
unum, dicentes : Deus dereliquit illum * persequi-
mini, et comprehendite eum quia non est qui eripiat
eum.

Deus, ne elonges a me * Deus meus in adiutorium
meum respice.

Confundantur, et deficiant detraentes animam
meam * operiantur pudore, et confusione, qui quæ-
runt mala mihi.

Ego autem semper in te sperabo * et adiciam su-
per omnem laudem tuam.

Os meum pronuntiabit iustitiam tuam * tota die
laudem tuam.

Quia non cognobi negotiationes, introibo in poten-
B tias Domini * memorabor iustitiæ tuæ solius.

Añã. Gaudebunt labia mea dum cantabero tibi ; * et
anima mea, quam redemisti Domine.

Docuisti me, Deus, a iuventute mea * et usque
nunc pronuntiabo mirabilia tua, et usque ad senec-
tam, et senium Deus ne derelinquas me.

Donec adnuntiem brachium tuum * generationi
omni, quæ ventura est ;

Potentiam tuam, et iustitiam tuam, Deus usque
in sæculum * quæ fecisti magnalia, Deus, quis simi-
lis tibi.

Quia ostendisti mihi tribulationes multas, et ma-
las * et conversus vivificasti me, et de abyso terra
iterum reduxisti me : multiplicasti iustitiam tuam :
et conversus consolatus es me.

C Et ego confitebor tibi in vasis psalmodum * veri-
tatem tuam psallam tibi in cithara, Deus sancte
Israel.

Gaudebunt labia mea dum cantabero tibi ; * et
anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea meditabitur iustitiam tuam. *
tota die laudem tuam.

Dum confusi, et reveriti fuerint * omnes qui quæ-
unt mala mihi.

LXXI.

In Salomone Psalmus David.

Prophetia Christi regni, et vocationes gentium.

Añã. Suscipiant montes pacem populi tui, et colles
iustitiam tuam.

Deus, iudicium tuum regi da * et iustitiam tuam
filio regis.

Iudicare populum tuum in tua iustitia * et pau-
peres tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populi tui * et colles
iustitiam tuam.

In sua iustitia iudicabit pauperes huius populi * et
salvos faciet filios pauperum.

Et humiliabit calumniatorem * et permanebit cum
sole, et ante lunam in sæcula sæculorum.

Et descendit, sicut pluvia in vellus * et sicut stilli-
cidia stillantia super terram.

Orietur in diebus eius iustitia, et multitudo pacis *
donec extollatur Juna.

Et dominabitur a mari usque ad mare * et a fluminibus usque ad terminos orbis terræ.

Coram illo Æthiopes procedunt * et inimici eius limum lingent.

[xxx] Reges Tarsis, et insulæ munera offerunt * reges Arabum, et Sababa dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ * omnes gentes serviunt ei.

Quia liberabit pauperem a potente * et inopem, cui non erat adiutor.

Parcet pauperi, et inopi * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris, et iniquitatibus liberabit animas eorum * et præclarum nomen eius coram ipsis.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ * et ora-

bunt pro eo semper : tota die benedicent eum.

Et erit firmamentum in terra a summis montibus, superextolletur super Libanum fructus eius * et florebunt de civitate, sicut scœnum terræ : et erit nomen eius benedictum in sæcula.

Ante solem permanet nomen eius * et ante lunam sedes eius.

Et benedicentur in eo omnes tribus terræ * omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia magna solus * et benedictum nomen maiestatis eius in æternum, et in sæculum sæculi :

Et replebitur maiestate eius omnis terra * fiat, fiat.

INCIPIT LIBER TERTIUS.

LXXII.

Defecerunt Ymni David filii Jesse : Psalmus Asaph.

Confessio humanæ infirmitatis super impiis.

Añs. Quam bonus Deus Israel * eis qui recto sunt corde.

Mei autem pene moti sunt pedes * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelabi in peccatoribus * pacem peccatorum videns.

Quia non est declinatio mortis eorum nec firmamentum in plaga ipsorum.

In laboribus hominum non sunt * et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia eorum * operati sunt iniquitatem super impietatem suam.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum * transferunt in dispositione cordis.

Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam * iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in cœlo os suum * et lingua eorum transiit super terram.

Ideo revertetur huc populus meus * et dies pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt : Quomodo scibit Deus * et si est scientia in excelso ?

Ecce ipsi peccatores, et abundantes in sæculo * obtinuerunt divitias.

Et dixi : Numquid vane justificabi cor meum, et tibi inter innocentes manus meas * et sui flagellatus tota die, et vindex meus in matutino.

Si dicebam : Narrabo sic * ecce generatio filiorum tuorum, cui disposui.

Existimabam, ut cognoscerem hoc, labor est ante me * donec intrem in sanctuarium Dei, et intellegam in nobisino.

Veruntamen propter dolositates eorum posuisti eis mala * deiecisti eos, cum allebarentur

Quomodo facti sunt in desolatione subito defece-

runt, et perierunt propter iniquitatem suam * velut a somnio exurgentes.

Domine, in civitate tua * imaginem illorum ad nihilum rediges.

Quia exaruit cor meum, et renes mei resoluti sunt * et ego ad nihilum reductus sum, et nescibi.

Velut iumentum factus sum apud te * et ego semper tecum.

Tenuisti manum meam dexteram * et in voluntate tua deduxisti me, et cum gloria adsumisti me.

Quid enim mihi restat in cœlo * et a te quæ volui super terram.

Defecit cor meum et caro mea robor cordis mei, et pars mea tu Deus in sæcula.

Quia ecce qui elongant se a te, peribunt * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est * ponere in Deo spem meam, ut enarream omnia promissa tua in portis filiæ Syon.

LXXIII.

Intellectus Asaph.

Vox Christi de futuro. Proclamatio nobilissima Iudeorum et circumventionis, quæ sub Vespesiano et Tito facta est.

Añs. Memento congregationis tuæ Domine, quam creasti ab initio.

[xxx] Ut quid repulisti nos, Deus, in finem * iratus est furor tuus super obes gregis tui.

Memento congregationis tuæ * quam creasti ab initio.

Liberasti virgam hereditatis tuæ * montem Syon in quo habitas in idipsum.

Eleba manum tuam in superbia eorum * in finem, Quanta malignatus est inimicus in sanctis tuis * et gloriati sunt omnes, qui te oderunt.

In medio atrio tuo posuerunt signa sua, signa * et non cognoverunt, sicut in via supra summum.

Tamquam in siliis lignorum securibus exciderunt eius * in idipsum.

Dipinne, et ascia deiecerunt ea, incenderunt igni

sacruarium tuum * in terra posuerunt tabernaculum A Jacob et omnia cornua peccatorum confringam, et nominis tui. exaltabuntur cornua iusti

Dixerunt in corde suo * cognatio eorum in idipsum :

Venite, comprimamus omnes dies festos Domini * de terra.

Signa nostra non vidimus * iam non est propheta, et nos non agnoscet amplius.

Usquequo Deus improperabit inimicus * irritat adversarius nomen tuum in finem.

Ut quid avertis faciem tuam, et dexteram tuam *, e medio sinu tuo in finem.

Deus autem rex noster ante sæcula * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare * tu contribulasti capita draconum super aquas.

Tu confregisti caput draconis magni * et dedisti eum in esca populo Æthiopo.

Tu dirupisti fontes, et torrentes * tu exicasti flumina Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : tu fecisti solem, et lunam : tu fecisti omnes terminos terræ * ætatem, et ver tu fecisti ea.

Memor esto huius creaturæ tuæ * quia inimicus exprobravit Dominum : et populus insipiens exacerbavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas constituentium tibi * animas pauperum tuorum, ne obliuiscaris in finem.

Respice in testamento tuo, quia repleti sunt * quia obscurati sunt terræ domorum iniquitantium.

Ne avertatur humilis factus confusus * pauper, et Inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Domine, iudica causam tuam * memor esto obprobrii servorum tuorum, et eorum, qui insipientes sunt tota die.

Ne obliuiscaris vocem quærentium te * superbia eorum qui te oderunt, ascendat in sempiternum.

LXXIV.

In finem ne desperas David. Psalmus Asaph. Canticum.

Christi dictio deitatis et commemoratio divina.

Añã. Confitebimur tibi, Deus, confitebimur tibi : et invocabimus nomen sanctum tuum.

Narrabo omnia mirabilia tua * quum accepero tempus, ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra, et omnes habitantes in ea * ego autem confirmabi columnas eius.

Dixi iniquis : Nolite inique agere * et delinquentibus : Nolite exaltare cornum.

Nolite in altum extollere cornum vestrum * et ne requamini adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque a desertis montibus * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et huic exultat * quia calix in manu Domini vini meri plenus est mixto, et inclinabit ex hoc in illud.

Veruntamen fœx eius non est exinanita * bibent ex eo omnes peccatores terræ.

Ego autem in sæcula lætabor, et psallam Deo

et omnia cornua peccatorum confringam, et exaltabuntur cornua iusti

LXXV.

In finem Ynnis Psalmus Asaph. Canticum pro Assiriis.

Vindictam adversum impios secundum Dei iudicium.

Añã. *Inluminans tu mirabilis a montibus æternis.*

Notus in Iudea Deus * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius * et habitatio eius in Syon.

Ibi confregit cornu, arcum, * scutum, gladium, et bellum.

Inluminans tu mirabilis * a montibus æternis.

Turbati sunt omnes insipientes corde * dormierunt B somnum suum, et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitabunt, qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi ? * ex tunc, [xxxii] et ab ira tua, e cœlo iudicium iaculatum est.

Terra tremuit, et quiebit, dum resurgeret in iudicio Deus * ut salvus faceret omnes quietos terræ.

Quia cogitatio hominis confitebitur tibi * et reliquæ cogitationes diem festum agent tibi.

Vobete, et reddite Domino Deo vestro * omnes, qui in circuito eius offertis munera.

Terrifisti et ei qui aufert spiritum principum * terribili præ regibus terræ.

LXXVI.

Victori pro Iditum, Psalmus David.

De Dei patientia et mirabilium operum eius.

Añã. *In die tribulationis meæ Deum exquisibi : manibus meis nocte coram eo et non sum deceptus.*

Voce mea ad Dominum clamabi * et vox mea ad Deum : et respexit me.

In die tribulationis meæ Deum exquisibi * manibus meis nocte coram eo, et non sum deceptus.

Recusabi consolari animam meam * memoratus sum Dei, et lætatus sum.

Alienus sum, et defecit paulisper spiritus meus * præoccupaverunt custodias omnes iniurii mei, conturbatus sum, et non sum locutus.

Recordatus sum dies antiquos * et annos æternos in mente habui.

Meditatus sum nocte cum corde meo * cogitabam, et ventilabam spiritum meum.

Et dixi : Numquid in sæcula repellat Deus : aut non apponat benefacere adhuc * aut in finem misericordiam suam amputabit a sæculo, et generatione.

Numquid obliuiscetur misereri Deus * aut continebit in ira misericordiam suam ?

Et dixi : Nunc cœpi * hæc mutatio dexteræ altissimi.

Memoratus sum operum Dei * quia memor erò a principio mirabilium tuorum.

Et meditatus sum in omnibus operibus tuis * et in adinventionibus tuis me exercebor.

Deus, in sancto via tua : quis Deus magnus, sicut A
Deus noster * tu es Deus qui facis mirabilia magna
solus.

Notam fecisti in populis virtutem tuam * liberasti
brachio tuo plebem tuam, filios Jacob, et Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, et
timuerunt * conturbati sunt abyssi.

A multitudine sonitus aquarum * vocem dederunt
nubes.

Etenim sagittæ tuæ pertransierunt * vox tonitru
tui in rota.

Inlaxerunt fulgura eius orbis terræ * mota, et
tremefacta est terra.

In mari viæ tuæ, et semitæ tuæ in aquis multis
* et vestigia tua non cognoscuntur.

Deduxisti sicut obes populum tuum * in manu B
Moysi, et Aaron.

I.XXVII.

Eruditionis Asaph.

*Vox Christi de Judæis. Christi dictio ad Ecclesiam
pro prioris populi iniquitate.*

Añã. *Inclinate aurem vestram in verba oris mei :
popule meus adtende legem meam.*

Adtende popule meus legem meam * inclinate au-
rem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum * loquar proposi-
tiones ab initio sæculi.

Quanta audibimus, et cognobimus ea * et patres
nostri adnuntiaberunt nobis.

Non sunt occultata a filiis eorum * in progenie
altera.

Narrate laudes Domini, et virtutes ejus * et mi-
rabilia eius, quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Iacob * et legem
posuit in Israel :

Quam mandavit patribus nostris * ut notam face-
rent ea filiis suis.

Ut cognoscat generatio altera * filii, qui nascentur,
exurgent, et narrabunt ea filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam * et non obli-
scentur operum Dei sui : et mandata eius exquirant.

Ne fiant, sicut et patres eorum * genus præbum,
et peramarum :

Genus, quod non direxit cor suum * et non cre-
didit Deo spiritus eius.

Fi ii Efen intendentes arcum, et mittentes sagi-
tas suas : * cum conversi sunt in die belli.

Non custodierunt testamentum Dei sui * et in
lege eius noluerunt ambulare.

Et obliti sunt beneficiorum eius * et mirabilium
eius, quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit magna in terra
Ægypti * in campo Taneis.

[xxxiii] Interrupit mare, et perduxit eos * et stavit
aquis, quasi in utre.

Et eduxit eos in nubem diei * et nocte in inlumi-
natione luminis.

Interrupit in heremo petram * et adaquavit eos,
velut in abyssus multa.

Et eduxit aquam de petra * et eduxit tamquam flu-
mina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei * in ira concita-
berunt excelsum in siccitate.

Et tentaberunt Deum in cordibus suis * ut p-
rent escam animabus suis.

Et male locuti sunt de Deo, et dixerunt * Numquid
poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ * et
torrentes inundaberunt.

Numquid, et panem poterit dare * aut parare men-
sam populo suo?

Ideo audibit Dominus, et distulit, et superposuit,
et ignis accensus est in Iacob * et ira Dei ascendit in
Israel.

Quia non crediderunt in Deum suum * nec spe-
raberunt in salutare eius.

Et mandavit nubibus desuper * et ianuas cæli
aperuit.

Et pluit illis mannam manducare : panem cæli
dedit eis * panem angelorum manducabit homo, fru-
mentationem misit illis in abundantiam.

Añã. *Non sunt rememorati manu eius die, quæ
liberavit eos de manu tribulationis.*

Et excitavit Austrum de cælo * et incluxit in
virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulberem carnes * et sicut
arenæ maris volatilia pinnata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum * circa
tabernacula eorum.

C Et manducaberunt, et saturati sunt nimis * et de
siderium eorum obtulit eis.

Non sunt fraudati a desiderio suo * adhuc esca
eorum erat in ora ipsorum.

Ira Dei ascendit in eos, et occidit plurimos eorum *
et electos Israel inpedibit.

In omnibus his peccaberunt adhuc * et non cre-
diderunt in mirabilibus eius.

Et defecerunt in vanitate dies eorum * et anni
eorum cum festinantia.

Quum occideret eos, tunc quærebant eum * et
convertebantur ante lucem, et veniebant ad eum.

Et rememorati sunt, quia Deus adiutor eorum est *
et Deus excelsus liberator eorum est.

D Et dilexerunt eum in ore suo * et lingua sua men-
titi sunt ei.

Cor autem ip-sorum non est rectum cum eo * nec
fides habita est illis in testamento eius.

Ipsæ autem est misericors, et propitius sit peccatis
eorum * et non disperdidit eos.

Et abundavit, ut averteret iram suam ab eis * et
non accendit omnem iram suam.

Et rememorati sunt, quia caro sunt * spiritus van-
dens, et non rediens.

Quotiens exacerbaberunt eum in deserto * in ira
concitaberunt eum in terra sine aqua.

Et conversi sunt, et tentaberunt Deum * et Sanctam
Israel exacerbaberunt.

Non sunt rememorati manu eius * die qua libera-
vit eos de manu tribulationis.

Qui posuit in Ægypto signa sua * et prodigia sua
in campo Taneos.

Convertit in sanguine flumina eorum * et puteales
aqua eorum ne biberent.

Inmisit in eos muscam caninam, et comedit eos *
et rana exterminavit eos.

Et delit caniculæ fructus eorum * et labores eo-
rum locustæ.

Occidit in grandine vineas eorum * et moros eo-
rum in pruina, et substantias eorum in igne.

Et tradidit in grandine iumenta eorum * et posses-
siones eorum in igne.

Inmisit in eos iram indignationis suæ * indignationem,
et iram, et tribulationem, inmissiones per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, et non pepercit a
morte animabus eorum * et iumenta eorum in morte
concluserunt.

Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti *
primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cam.

Et abstulit, sicut obes, populum suum * et per-
duxit eos, tamquam gregem in deserto.

Añã. Adduxit eos in montem sanctificationis suæ.

Et eduxit eos in spe, et non timuerunt * et inimicos
eorum operuit mare.

Adduxit eos in montem sanctificationis suæ * mon-
tem hunc, quem adquisivit dextera eius.

Et eiecit a facie eorum gentes * sortem divisit eis
terram in funiculo distributionis.

Et habitavit in tabernaculis eorum * tribus Israel.

Et tentaverunt et exacerbarunt Deum excel-
sum * et testimonia eius non custodierunt.

Averterunt se, et non ob-erbarunt, sicut et pa-
tres eorum * [xxxiv] et conversi sunt in arcum per-
versum.

In ira concitaverunt eum in collibus suis * et in
sculptilibus suis æmulati sunt eum.

Audibit Dominus et sprebit * et ad nihilum redigit
nimis Israel.

Et repulit tabernaculum Selon tabernaculum suum *
in quo habitabit inter homines.

Et tradidit in captivitate virtutes eorum * et pul-
critudines eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum * et heredi-
tatem suam sprebit.

Iuvenes eorum comedit ignis * et virgines eorum
non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt * et viduæ
eorum non ploraverunt.

Et excitatus est, tamquam dormiens Dominus * et
tamquam potens crapulatus a vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora * obpro-
brium sempiternum dedit eis.

Et repulit tabernaculum Joseph et tribum Efren
non elegit * sed elegit tribum Juda, montem Sion,
quem dilexit.

Et edificabit sicut unicornuorum sanctificatio-

A nem suam * in terra fundavit eam in sæcula.

Et elegit David servum suum, et sustulit eum de
gregibus obium * de post sustentis accepit eum.

Pascere Jacob servum suum * et Israel hereditatem
suam.

Et pabit eos sine malitia cordis sui * et in sensu
manuum suarum deduxit eos.

LXXVIII.

Psalmus Asaph.

*Vox Apostolorum post passionem Christi. Prophetia,
quæ secundum Antiochum de Judæis contingit accen-
dentium storiã in Maccabæis.*

Añã. Cito nos præveniat misericordia tua, Domine.

Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam, pol-
luerunt templum sanctum tuum * posuerunt Jerusa-
lem velut pomorum custodias.

Posuerunt mortalia servorum tuorum escas volati-
libus cæli * carnes sanctorum tuorum vestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum, velut aqua in cir-
cuito Jerusalem * et non erat, qui sepeliret.

Facti sumus obprobrium vicinis nostris * iulusione,
et derisu his, qui in circuito nostro sunt.

Usquequo, Deus, irasceris in finem * an in finem
exardescit velut ignis, zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non noverunt *
et in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt.

Quia comederunt Jacob * et locum eius desolabe-
runt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum,
cito anticipet nos misericordia tua Domine * quoniam
pauperes facti sumus nimis.

Diapsalma.

Adiuva nos Deus salutaris noster, et propter ho-
norem nominis tui libera nos, et propitius esto pec-
catis nostris propter nomen tuum * ne quando dicant
gentes : Ubi est Deus eorum.

Innotescat in nationibus coram oculis nostris * de-
fensio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est.

Intret in conspectu tuo gemitus compeditorum *
secundum multitudinem brachii tui posside filios
morti punitorum.

Redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum *
improperium ipsorum, quod exprobraverunt tibi,
Domine.

Nos autem populus tuus, et obes gregis tui confite-
bimur tibi in sæcula * et in sæculum sæculi narra-
vimus laudem tuam.

LXXIX.

Pro his qui immutabuntur testium Asaph. Psalmus
pro Asyrîs.

*Prophetia, quæ ab adversariis circumvallati sunt, et
deprecatio de Christi adveniu.*

*Añã. Qui regis Israel intende ; qui deducis velut
obem, Joseph.*

¶ Qui sedes super Cherubin manifestare coram
Efren * et Benjamin, et Manasse.

Excita potentiam tuam * et veni, ut salvos facias
nos.

Deus virtutum converte nos * et ostende faciem
tuam, et salvi erimus.

Domine Deus virtutum * quousque irascaris in orationem servi tui.

Cibasti nos panem lacrymarum * et potum dedisti nobis in lacrymis ad mensuram.

Posuisti nos in contradictione vicinis nostris * et inimici nostri deriserunt nos.

[xxxv] Deus virtutum converte nos * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Diapsalma.

Vineam ex Ægypto transtulisti * eiecisti gentes, et plantasti eam.

Viam fecisti in conspectu eius * et plantasti radices eius, et repleta est terra.

Operuit montes umbra eius * arbusta eius cedros Dei.

Extendisti palmites eius usque ad mare * et usque ad flumina propagines eius.

Ut quid dextruxisti maceriam eius * et vindemiaverunt eam omnes transeuntes viam.

Exterminabit eam aper de silba * et singularis ferus depastus est eam.

Domine Deus virtutum convertere * nunc respice de caelo, et vide, et visita vineam istam, et dirige eam, quam plantavit dextera tua, et filium hominis, quem confirmasti tibi.

Incensam igni, et effosa manu ab increpatione vultus tui, Domine, peribunt * fiat manus tua super virum dexteræ tuæ, et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Et non discedimus a te, vivificabis nos * et nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum converte nos * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

LXXX.

In finem pro Torcularibus. Psalmus ipse Asaph, Quinta Sabbati.

Vocatio gentium, et doctrina eorum, qui acciderint priori populo.

Añs. Exultate Deo adiutori nostro : iubilate Deo Jacob.

Sunite psalmum, et date tympanum * psalterium iucundum cum cithara.

Canite in initio mensis tuba, in die insignis solemnitatis vestræ * quia præceptum Israel est, et iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Ioseph posuit cum exiret de terra Ægypti * linguam, quam non noverat, audivit.

Diverit ab oneribus dorsum eius * manus eius in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te : et exaudivi te in abscondito tempestatis * probavi te ad aquas contradictionis.

Diapsalma

Audi popule meus, et loquar * Israel et testificabor tibi.

Israel si me audieris, non erit in te Deus recens neque adorabis deos alienos.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi de terra Ægypti * dilata os tuum, et ego adimplebo illud.

Et non audibit populus meus vocem meam * et Israel non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum * et ambulaverunt in voluptatibus suis.

Si plebs mea audisset me, Israel si vias meas ambulasset, ad nihilum inimicos eius humiliasset * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei * et erit tempus eorum in aeternum.

Cibabit eos ex adipe frumenti * et de petra melle saturabit eos.

LXXXI.

Psalmus ipsi Asaph.

Vox Christi ad Judæos. Argutio principum Judæorum.

Añs. *Judicate pupillo, et egeno : humilem, et pauperem iustificate.*

Deus stetit in sinagoga deorum * in medio autem deos discernit.

Quousque iudicatis iniquitatem * et facies peccantium sumitis.

Diapsalma.

Judicate pupillo et egeno * humilem et pauperem iustificate.

Eripite pauperem et egenum * de manu peccatoris liberate eum.

Nescierunt, nec intellexerunt, qui in tenebris ambulant * mobebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi, dii estis * et filii excelsi omnes.

Vos autem, sicut homines moriemini * et sicut unus de principibus cadetis.

Exurge Domine iudica terram * quia tu hereditaberis omnibus gentibus.

LXXXII.

Canticum Psalmi Asaph.

Vox Christi de Judæis.

Deprecatio de quibus pro eo, qui passus est tristitiam populi : et prophetia pro fine inimicorum Dei.

Añs. *Cognoscant gentes, quia nomen tibi Dominus : tu solus altissimus super omnem terram.*

¶ Deus quis similis tibi * ne taceas, neque condescaris Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt * et qui te oderunt, lehaberunt caput.

[xxxvi] In plebem tuam adversus te cogitaverunt * consilium cogitaverunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt : Venite, disperdamus eos ex gente * et non memoretur nomeni Israel amplius.

Quoniam cogitaverunt consilium in unum : adversus te testamentum disposuerunt * tabernacula Idumæorum, et Smaelitarum, Moab, et Agareni.

Gabal, et Ammon, et Amalec * et alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assirius simul venit cum illis * facti sunt in susceptione filiis Loth.

Diapsalma.

Fac illis, Deus, sicut Madian, et Sisara, et sicut Jabin in torrentem Cisson * disperierunt omnes in Eador : facti sunt sicut stercus terræ.

Pone principes eorum sicut Orep, Zeb, Zebee, et A Salmava * omnes principes eorum, qui dixerunt: Hereditatem possideamus nobis sanctuarium Dei.

Deus meus pone illos, ut rotam * et sicut stipulam ante faciem ventii.

Sicut ignis, qui comburet silbam * et velut si flamma comburet montes.

Ita persequere eos in tempestate tua * et in ira tua conturbabis eos.

Imple facies eorum ignominia * et querant nomen tuum, Domine.

Confundantur, et turbentur in sæculum sæculi * et revereantur et pereant in æternum, et in sæculum sæculi.

Et cognoscant, quia nomen tibi Dominus * tu solus altissimus super omnem terram.

LXXXIII.

Victori pro Torcularibus filiis Coreph. Psalmus.

Prophetia de Christo, et de Ecclesiis eius.

Añã. *Cor meum, et caro mea exultabunt in Deum vivum.*

Quam amabilia sunt tabernacula tua, Domine Deus virtutum * concupibit, et defecit anima mea in atria, Domini.

Cor meum, et caro mea * exultabunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum * et turtur nidum, ubi reponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum * rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Diapsalma.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te, Domine ascensus in corde eius disposuisti * in convallem plorationis in locum, quem fundasti ei.

Etenim benedictionem dabit, qui legem dedit * ambulabunt de virtute in virtute, et videbitur Deus deorum in Syon.

Diapsalma.

Domine Deus virtutum exaudi precem meam * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui * quia melior est dies una in atris tuis super milia.

Elegi abiectus esse in domo Dei * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Dominus * gratiam, et gloriam dabit Deus.

Dominus non pribabit bonis * ambulanti in innocentiam.

Domine Deus virtutum * beatus homo, qui sperat in te.

LXXXIV.

Victorum filiorum Coreb Psalmus David.

Prophetia de Christo et pro eis, qui per ipsum liberati sunt.

Añã. *Deus tu convertens vivificabis nos; et plebs tua lætabitur in te.*

¶ Benedixisti, Domine, terram tuam * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ * operuisti omnia peccata eorum.

Diapsalma.

Mitigasti omnem iram tuam * aversus es ab ira indignationis tuæ.

Converte nos Deus salutaris noster * et averte iram tuam a nobis.

Non in æternum irascaris nobis * neque extendas iram tuam a progenie in progenie.

Deus tu convertens vivificabis nos * et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam * et salutare tuum da nobis.

B Audiam quid loquatur in me Dominus Deus * quoniam loquetur pacem in plebem suam; et super sanctos suos: et in eos qui convertuntur ad ipsum corde.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius * ut inhabitet gloria in terram nostram.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi * iustitia et pax complexæ sunt.

Veritas de terra orta est * et iustitia de cælo prospexit.

[xxxvii] Etenim Dominus dabit benignitatem * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulabit * et ponet in via gressus suos.

LXXXV.

Psalmus ipsi David: Obsecratio David.

Vox Christi, sive populi ani.

Añã. *Quia tu, Domine, suavis, ac mitis es, et multum misericors invocantibus te.*

¶ Inclina Domine aurem tuam et exaudi me * quoniam egenus et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus es * salvum fac servum tuum, Domine Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamabi tota die * lætifica animam servi tui, quia ad te Domine animam meam lebabam.

Quia tu, Domine, suavis, ac mitis es * et multum misericors invocantibus te.

D Auribus percipe orationem meam * et intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamabi ad te * et exaudivisti me.

Non est similis tibi in diis, Domine * et non est secundum opera tua.

Omnes gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te, Domine * et honorificabunt nomen tuum, quia magnus es tu, et faciens mirabilia tu Deus solus.

Deluc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua * lætetur cor meum, et timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in toto corde meo, et honorificabo nomen tuum, quia magna est

super me misericordia tua * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniusti insurrexerunt adversum me, et sinagoga potentium quæsierunt animam meam * et non præposuerunt Deum ante conspectum suum.

Et tu, Domine Deus meus, miserator, et misericors * patiens, et multum misericors, et verax.

Respice in me, et miserere mei * da potestatem puero tuo, et saluum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum, Deus, signum in bono, ut videant, qui me oderunt, et confundantur * quoniam tu, Domine, adiuvisti me, et consolatus es me.

LXXXVI.

Filiorum Corepp : Psalmus Cantici.

Christi incarnatio.

Añā. *Diligit Dominus portas Syon super tabernacula Jacob.*

ꝑ Fundamenta eius in montibus sanctis * diligit Dominus portas Syon super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te * civitas Dei.

Diapsalma.

Memor ero Raab, et Babilon * scientium me.

Ecce enim alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopus * qui fuerunt illie.

Mater Syon dicet, homo, et homo factus est in ea * et ipse fundabit eam Altissimus.

Dominus narravit scripturas populorum suorum * et principum eorum, qui fuerunt in ea.

Diapsalma.

Sicut lætantibus nobis omnibus * commemoratio est in te.

LXXXVII.

Canticum carminis filiorum Coreph. In finem pro Amalec ad respondendum Intellectum Eman Ezraelitæ.

Christi mortem prophetizabit.

Añā. *Et ego ad te Domine clamabi, et mane oratio mea præveniat te.*

ꝑ Domine Deus salutis meæ * per diem clamabi, et nocte coram te.

Intret oratio mea in conspectu tuo * inclina aurem tuam ad precem meam, Domine.

Quia repleta est malis anima mea * et vita mea in infernum adpropriabit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Et sicut vulnerati dormientes proiecti in monumentis, quorum non est memoria amplius * et quidem ipsi de manu tua expulsi sunt.

Posuerunt me in loco inferiori * in tenebris, et umbra mortis.

In me confirmata est iracundia tua * et omnes electiones tuas super me induxisti.

Diapsalma.

Elongasti notos meos a me * posuisti me abominationem eis : traditus sum, et non egrediebar.

Oculi mei infirmati sunt præ inopia * clamabi ad

A te, Domine Deus meus, tota die expandi manus meas ad te.

[xxxviii] Numquid mortuis faciens mirabilia * aut medici resuscitabunt, et constebuntur tibi ?

Diapsalma.

Numquid enarrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam * aut veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua * aut iustitia tua in terra oblitterata ?

Et ego ad te, Domine, clamabi * et mane oratio mea præveniat te.

Ut quid Domine reppulisti orationem meam, avertisti faciem tuam a me * pauper sum ego, et in laboribus a iuventute mea.

B Exaltatus autem, et humiliatus sum * et confusus.

In me pertransierunt iræ tuæ * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdede runt me sicut aqua tota die * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum * et notos meos præ miseria.

LXXXVIII.

Intellec. Etan Israelitæ.

Christi regnum ex semine David.

Añā. *In cælis præparabitur veritas tua, Domine.*

Misericordias tuas, Domine * in æternum cantabo.

In generatione, et progenie * pronuntiabo veritatem tuam in ore meo.

C Quoniam dixisti : in æternum misericordia ædificabitur * in cælis præparabitur veritas tua.

Disposui testamentum electis meis * iurabi David servo meo.

Usque in æternum præparabo semen tuum * et ædificabo in generatione, et progenie sedem tuam.

Diapsalma.

Constebuntur cæli mirabilia tua, Domine * et veritatem tuam in ecclesiis sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino * aut quis similis erit Deo inter filios Dei.

Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum * magnus, et metueudus super omnes, qui in circuitu eius sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi * potens es, Domine, et veritas tua in circuitu tuo.

D Tu dominaris potestate maris * motum autem fluctuum eius tu mitigas.

Tu humiliasti, sicut vulneratum, superbum * et in virtute brachii tui dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra * orbem terrarum, et plenitudinem ejus tu fundasti.

Aquilonem, et mare tu creasti * Tabor et Ermon in nomine tuo exultabunt :

Tuum brachium cum potentia. Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua * iustitia, et iudicium præparatio sedis tuæ.

Misericordia, et veritas præibunt ante faciem tuam * beatus populus, qui scit iubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in

nomine tuo exultabunt tota die * et in tua iustitia A exultabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es * et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quoniam a Domino est adsumtio * et a sancto Israel regi nostro.

Tunc locutus es in aspectu filiis tuis, et dixisti, Posui adiutorium super potentem * et exaltabi electum de populo meo.

Inveni David servum meum * oleo sancto unxi eum. Manus enim mea auxiliabitur ei * et brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo * et filius iniquitatis non nocebit eum.

Et concidam inimicos eius a facie ipsius * et odientes eum in fugam vertam.

Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso * et in nomine meo exaltabitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius * et in fluminibus dexteram eius.

Ipse invocabit me, Pater meus es tu * Deus meus, et susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum * excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordia mea * et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæcula sæculorum sedem eius * et tronum eius sicut dies cœli.

Si dereliquerint filii eius legem meam, et in iudiciis meis non ambulaverint, si iustificationes meas profanaverint, et mandata mea non custodierint * C visitabo in virga iniquitates eorum, et in flagellis peccata eorum.

Misericordiam autem meam non auferam ab eis, neque nocebo eis in veritate mea : neque profanabo testamentum meum * et quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel iurabi in sancto meo : si David mentiar semen eius in æternum manebit * et tronum eius sicut sol in conspectu meo.

[xxxix] Sicut luna perfecta in æternum manebit * et testis in cœlo fidelis.

Tu autem repulisti, et sprevisi * distulisti Christum tuum.

Avertisti testamentum servi tui * profanasti in terra sanctitatem eius.

Dextruxisti omnes macerias eius * posuistimunitiones eius in formidine.

Diruperunt eum omnes transeuntes viam * factus est in opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram inimicorum eius * lætificasti omnes inimicos eius.

B Avertisti adiutorium gladii eius * et non es auxiliatus ei in bello.

Disolvisti eum ab emundatione * et semen eius in terra consistit.

Minorasti paulo minus dies sedis eius * perfudisti eum confusione.

Diapsalma.

Usquequo, Deus, irasceris in finem * an in finem exardescit, velut ignis, ira tua.

Memorare, quæ sit mea substantia * non enim vane constituisti filios hominum.

Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem * aut quis eruit animam suam de manu inferni.

Diapsalma.

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine * sicut iurasti David in veritate tua.

Memor esto obprobrii servorum tuorum, quod continui in sinu meo multarum gentium * quod exprobraverunt inimici tui, Domine, quod exprobraverunt in commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in æternum * fiat, fiat.

INCIPIT LIBER QUARTUS.

LXXXIX.

Oratio Moysi viri Dei.

Judæorum obiecti.

Añs. Sit splendor Domini Dei nostri super nos.

Domine, refugium factus es nobis * a generatione in progenie.

Priusquam fierent montes, aut firmaretur orbis terræ * a sæculo, et in sæculum tu es.

Ne avertas hominem in humilitate * et dixisti : Convertimini, filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, tamquam dies una, * et sicut hesternus dies quæ præterit, et sicut custodia in nocte, quæ pro nihilo habetur : ita erunt anni eorum.

Maue sicut herba transeat, mane floreat, et pertranseat * vespere decidat, induret, et arescat.

D Quoniam defecimus in ira tua * et in furore tuo conturbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo * sæculum nostrum in inluminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt * et nos in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur * dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta annis.

Si autem in potentatibus octuaginta annis * et plurimum eorum labor, et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo super nos * et corripiemur.

Quis nobis potentiam iræ tuæ * aut præ timore iram tuam dinumerare.

Dexteram tuam, Domine, notam fac nobis * et eruditos corde in sapientia.

Convertere, Domine, aliquantulum * et repropitiare super servos tuos.

Satiati sumus mane misericordiam tuam * et exultabimus, et delectati sumus in omnibus diebus nostris.

Delectati sumus pro diebus quibus nos humiliasti * annis quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, et in opera tua Domine * et dirige liliis eorum.

Sit splendor Domini Dei nostri super nos : et opera manuum nostrarum dirige in nos * et opus manuum nostrarum confirma.

XC.

Laus Cantici David.

Christi victoria omni qui secundum Deum persecutus est.

Añā. In protectione Dei cæli commorabitur : dicit Deo : Susceptor meus es.

Qui habitat in adiutorium Altissimi * in protectione Dei cæli commorabitur.

Dicit Domino : Susceptor meus es tu, et refugium meum * Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberabit me de laqueo venantium * et a verbo aspero.

In scapulis suis obumbrabit tibi * et suppinis eius sperabis.

Scuto circumdabit te veritas eius * non timebis a timore nocturno.

XL] A sagitta volante per diem, a negotio perambulanti in tenebris * a ruina, et dæmonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille et decem millia a dextris tuis * tibi autem non adpropitiabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedent ad te mala * et flagellum non adpropitiabit tabernaculo tuo.

Quoniam angelis tuis mandabit de te * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te * ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem, et basiliscum ambulabis * et conculcabis leonem, et draconem.

Quoniam in me sperabit liberabo eum * protegam eum, quia cognovit nomen meum.

Invocabit me, et ego exaudiam eum * cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum adimplebo eum * et ostendam illi salutarem meum.

XCI.

Psalms Cantici in die Sabbati, qui secundum Deum requiescit.

Añā. Bonum est confiteri Domino : et psallere nomini tuo, Altissime.

Ad adnuntiandum mane misericordiam tuam * et veritatem tuam per noctem.

A In decacorde psalterio * eum cantico, et cithara. Quia delectasti me, Domine, in factura tua * et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua, Domine * nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscit * et stultus non intellet ea.

Quum exurentur peccatores sicut fenem, et scrutati sunt omnes, qui operantur iniquitatem, ut intereant in sæculum sæculi * tu autem Altissimus in æternum es, Domine.

Quoniam ecce inimici tui, Domine peribunt * et dispargentur omnes, qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornum meum * et senectus mea in misericordia uberi.

B Et respexit oculus tuus inimicos meos * et insurgentes in me malignantes audibit auris tua.

Justus, ut palma florebit * et sicut cedrus, quæ est in Libano, multiplicabitur.

Plantati in domo Domini * in atrii domus Dei nostri florebut.

Ahuc multiplicabuntur in senecta uberi * et bene patientes erunt.

Ut adnuntient, quoniam iustus Dominus Deus noster * et non est iniquitas in eo.

XCII.

Laus Cantici ipsius David in die Sabbato, quando fundata est terra.

Ymnus regni Christi in priori eius adventu.

C *Añā. Mirabiles elationes maris mirabilis in aliis Dominus.*

Dominus regnabit, decorem induit * induit Dominus fortitudinem, et princiaxit se virtute.

Etenim firmavit orbem terræ * quæ non commovebitur.

Parata sedes tua Deus * ex tunc, et a sæculo tu es.

Elebaberunt flumina, Domine * elebaberunt flumina voces suas.

Tollant flumina altitudines suas * a vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris * mirabilis in aliis Dominus.

D Testimonia tua, Domine * credibilia facta sunt nimis.

Domum tuam decet sanctitas, Domine * in longitudine dierum.

XCIII.

Psalms ipsi David, quarta Sabbati.

Judæis Ecclesiam Dei persequentibus.

Añā. Non repellet Dominus plebem suam, et hereditatem suam non derelinquet.

Deus ultionum Dominus * Deus ultionum liber egit.

Exaltare, qui iudicas terram * redde retributionem superbis.

Quousque peccatores, Domine * usquequo peccatores gloriabuntur.

Pronuntiabunt, et loquentur iniquitatem * loquentur omnes, qui operantur iniustitia.

Populum tuum, Domine, humiliaberunt * et hereditatem tuam vexaberunt.

Viduas, et advennū interfecerunt; et pupillos occiderant, et dixerunt: Non videbit Dominus * nec intellegeat hæc Deus Jacob.

Intelligite nunc, qui insipientes estis in populo * et stultj, aliquando sapite.

[xli] Qui plantavit aurem non audiet * qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit gentes non arguet qui docet nomen scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris, Domine * et de lege tua docueris eum.

Ut mitiges eum a diebus malis * donec fodiat peccatori fovea.

Quoniam non repellet Dominus plebem suam * et hereditatem suam non derelinquet.

Quousque iustitia convertatur in iudicio * et tenent eam omnes, qui recto sunt corde.

Diapsalma.

Quis resistet mihi adversus malignantes * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem.

Nisi Dominus adjuvisset me * paulo minus habitaberat in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus * misericordia tua, Domine, adjuvet me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo * exortationes tuæ delectaberunt animam meam.

Numquid adhærebit tibi sedes iniquitatis * qui fingis dolorem in præcepto?

Captabunt animam iusti * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium * et Deus meus in auxilium spei meæ.

Et reddet illis iniquitates ipsorum * et in malitia eorum disperdet eos Dominus Deus noster.

XCIV.

Ymnus Cantici David.

Vocatio Judæorum, et cognatio eorumdem.

Añã. Præoccupemus faciem Dei in confessione, et in psalmis iubilemus ei.

Venite exultemus in Domino * iubilemus Deo salvatori nostro.

Præoccupemus faciem eius in confessione * et in psalmis iubilemus ei.

Quoniam Deus magnus * Dominus rex magnus super omnem terram.

Quoniam non repellet Dominus plebem suam, quia in manu eius sunt omnes fines terræ * et altitudines montium ipse conspiciet.

Quoniam ipse est mare, et ipse fecit illud * et arida manus eius fundaberunt.

Venite, adoremus, et procidamus ante Deum * et ploremus coram Domino, qui fecit nos.

A Quoniam ipse est Dominus Deus noster * nos autem populus eius, et obes gregis eius.

Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione * secundum diem tentationis in deserto.

Ubi tentaverunt me patres vestri * probaberunt, et viderunt opera mea.

Quadragesima annis proximus fui generationi huic * et dixi: Semper errant corde.

Propter quod odio habui hanc generationem * et ipsi non cognoverunt vias meas.

Quibus iurabi in ira mea * si introibunt in requiem meam.

XCv.

Canticum ipsi David, Sermones quos locutus est quando Dominus ædificabatur post Captivitatem.

Vocatio gentium, et Christi adventus.

Añã. Bene nunciate de die in diem salutem Domini. Cantate Domino canticum novum * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini eius * beneduntiate de die in diem salutem eius.

Adnunciate inter gentes opera eius * in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis * terribilis super omnes domos.

Quoniam omnes dii gentium, dæmonia * Dominus vero cælos fecit.

Confessio, et species in conspectu eius * sanctitas, et magnificentia in sanctificatione eius.

C Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem * afferte Domino gloriam nomini eius.

Tollite hostias, introite in atria eius, adorare Dominum in aula sancta eius * commoveatur a facie eius universa terra.

Dicite in nationibus: Dominus regnavit a ligno * etenim quorrexit orbem terræ, quæ non commovebitur.

Iudicabit populos in iustitia * et gentes in ira sua. Lætentur cæli, et exulet terra * moveatur mare, et plenitudo eius.

Gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt * tunc exultabunt omnia ligna silvarum ante faciem Domini, quoniam venit, quoniam veniet iudicare terram.

D Iudicabit orbem terræ in æquitate * et populos in veritate sua.

XCvi.

Psalmus ipsi David, quando terra eius restituta est.

Ymnus regni Christi in secundo adventu.

[xlii] Añã. Dominus regnabit, exulet terra: lætentur insulæ multæ.

Nubes et caligo in circuitu eius * iustitia, et iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante eum præcedet * et inflammabit in circuitu inimicos eius.

Inluserunt fulgura eius orbis terræ * vidit et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini * a facie Dei tremuit omnis terra.

Adnunciaberunt cœli iustitiam eius * et viderunt A omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate Dominum * omnes angeli eius.

Audibit, et lætata est Syon, et exultaberunt filie Judæ * propter iudicia tua, Domine.

Quoniam tu es Deus altissimus super omnem terram * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum odite malum * custodit Dominus animas servorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iustis * et rectis corde lætitia.

Lætamini iusti in Domino * et cōfitemini memorie sanctitatis eius.

XCVIH.

Psalms David.

Vocatio gentium, et Christi adventus.

Añā. *Notum fecit Dominus salutare suum, ante conspectu gentium revelabit iustitiam suam.*

Cantate Domino canticum novum * quia mirabilia fecit Dominus.

Salvabit ei dextera eius * et brachium sanctam eius.

Notum fecit Dominus salutare suum * ante conspectum gentium revelabit iustitiam suam.

Memor fuit misericordie sue Jacob * et veritati sue domui Israel.

Viderunt omnes fines terre * salutare Dei nostri. Iubilare Deo universa terra * cantate et exultate, et psallite.

Psallite Deo nostro in cithara, in cithara, et voce psalmi * in tubis abietum, et voce tubæ cornæ : iubilare in conspectu regis Domino.

Commoveatur mare, et plenitudo eius * orbis terrarum, et universi, qui habitant in ea.

Flumina plaudent manibus in idipsum, montes exultabunt ante faciem Domini quoniam venit * quoniam veniet iudicare terram.

Iudicabit orbem terre in æquitate * et populos in veritate sua.

XCVIII.

Psalms David.

Ymnus regni Christi.

Añā. *Dominus in Syon magnus, et excelsus super omnes populos.*

Dominus regnabit irascuntur populi * qui sedes super Cherubin, moveatur terra.

Dominus in Syon magnus * excelsus super omnes populos.

Confiteantur omnes nomini tuo magno, et terribili, quia sanctum est * et honor regis iudicium diligit.

Tu parasti æquitatem * iustitiam, et iudicium in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum * et adorate scabellum pedum eius, quoniam sanctus est.

Moyses, et Aaron in sacerdotibus eius * et Samuel inter eos, qui invocant nomen eius.

Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia eius, et præcepta eius * quæ dederat illis.

Domine Deus noster, tu exaudiebas eos * Deus, tu propitius fuisti illis, et vindicans in omnia studia eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto eius * quoniam sanctus est Dominus Deus noster.

XCIX.

Psalms in confessione.

Vocatio gentium.

Añā. Iubilare Deo omnis terra * servite Domino in lætitia.

B Intrate in conspectu eius in exultatione * scitote, quod Dominus ipse est Deus ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Nos autem populus eius * et obes pascuæ eius.

Intrate portas eius in confessione * et atria eius in ymnis confessionum.

Laudate nomen eius quoniam suavis est Dominus * in æternum misericordia eius, et usque in sæculum sæculi veritas eius.

C.

Psalms David

Ymnus qui secundum Deum perfectus est.

[XLIII] Añā. *In matutinis, Domine, interfice omnia peccata nostra.*

C Misericordiam, et iudicium cantabo tibi, Domine * psallam, et intellegam in via immaculata, quando venies ad me.

Peraambulabam in innocentiam cordis mei * in medio domus tuæ.

Non præponebam ante oculos meos actus malignos * facientes prævaricationes odibi, et non adhaesit mihi cor prabum.

Declinantes a me malignos non agnoscebam * detrahentem adversus proximum suum occulte eum persequerbar.

Supervo oculo, et insatiabili corde * cum eo simul non edebam.

Oculi mei ad fideles terre * ut sedeant in mecum.

Ambulans in via immaculata * hic mihi deserviebat.

Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam * qui loquitur iniqua, non direxi in conspectu oculorum meorum.

In matutinis interficiebam omnes peccatores terre * ut disperdam de civitate Domini omnes, qui operantur iniquitatem.

CI.

Oratio pauperis, cum anxius fuerit in conspectu Domini et fuderit orationem suam.

Tribulatio super priorem populum, et prophetia novæ populi, et vocatio gentium.

Añā. *In quacumque die invocabo te, velociter exaudi me, Domine Deus meus.*

Domine, exaudi orationem meam * et clamor meus ad te perveniat.

Non avertas faciem tuam a me in quacumque die A
tribulor inclina ad me aurem tuam * in quacumque
die invocabo te velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei * et ossa
mea sicut in fritorio confixa sunt.

Percussus sum sicut fœnum, et aruit cor meum *
quia oblitus sum manducare panem meum.

A voce gemitus mei * adhæserunt ossa mea carni
meæ.

Similis factus sum pellicano in solitudine : factus
sum sicut nocticorax in domicilio * vigilabi, et factus
sum sicut passer unicus in ædificio.

Tota die exprobrabant me inimici mei * et qui me
laudabant, adversum me iurabant.

Quia cinerem sicut panem manducabam * et potum
meum cum fletu miscebam.

A facie iræ tuæ, et indignationis tuæ * quia lebasti,
et allisisti me.

Dies mei, sicut umbra præterierunt * et ego sicut
fœnum arui.

Tu autem, Domine, in æternum permanes * et
memoriale tuum in sæculum sæculi.

*Añã. Timebunt gentes nomen tuum, Domine, et omnes
reges terræ gloriam tuam.*

¶ Tu exurgens, misereberis Syon * quia venit tempus
miserendi eius.

Quia beneplacitum habuerunt servi tui lapides eius
* et terræ eius miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Domine * et omnes
reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificabit Dominus Syon * et videbitur in
maiestate sua.

Et respexit in orationes pauperum * et non sprebit
preces eorum.

Scribatur hoc in sæculum alterum * et populus
qui nascetur laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo * Dominus
de cœlo in terra prospexit.

Ut audiret gemitus vinculatorum * et solbat filios
intermentorum.

Ut annuntietur in Syon nomen Domini * et laus
eius in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum * et regna, ut
serviant Domino.

Et respondit ei in via virtutis suæ * paucitatem
dierum meorum enuncia mihi.

Et ne revoces me in dimidio dierum meorum * in
sæcula sæculorum anni tui.

Initio terram tu fundasti, Domine * et opera manuum
tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes * et omnia sicut
vestimentum veterescent, et sicut opertorium mutabis
ea, et mutabuntur.

Tu autem idem ipse es * et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum inhabitabant ibi * et semen
eorum in sæculum sæculi dirigitur.

CII.

Psalmus David.

Doctrina glorificationis.

*Añã. Miserator, et misericors Dominus quia non in
finem irascetur, nec in æternum indignabitur.*

[XLIV] Benedic anima mea Domino * et omnia interiora
mea nomini sancto eius.

Benedic anima mea Domino * et noli oblibisci omnes
retributiones eius.

Qui propitiis sit cunctis iniquitatibus tuis * qui sanat
omnes langores tuos.

Qui redimet de interitu viam tuam * qui saviat in
bonis desiderium tuum.

Qui coronat te in miseratione, et misericordia *
renovabitur, sicut aquilæ iuventus tua.

Faciens misericordias Dominus * et iudicium omnibus
iniuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi * filiis Israel voluntates
suas.

Miserator, et misericors Dominus, patiens, et multum
misericors * non in finem irascetur, nec in æternum
indignabitur.

Non secundum peccata nostra faciet nobis * neque
secundum iniquitates nostras retribuet nobis.

Quia secundum altitudinem cœli a terra * confirmabit
misericordiam suam super timentes eum.

Quantum distat oriens ab occasu * elongabit a nobis
iniquitates nostras.

Sicut pater misaretur filiorum, sic misertus est
C Dominus timentibus eum * quia ipse scit figmentum
nostrum.

Memento, Domine, quod terra sumus * homo sicut
fœnum dies eius et sicut flos fœni, ita aruit.

Quia spiritus pertransibit ab eo, et non erit * et non
agnoscat amplius locum suum.

Misericordia autem Domini a sæculo est * et usque
in sæculum sæculi super timentes eum.

Et iustitia eius super filios filiorum custodientibus
testamentum eius * et memoria teuentibus mandata
eius, ut faciant ea.

Dominus in cœlo parabit sedem suam * et regnum
eius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes angeli eius, potentes
virtutes eius, qui facitis verbum eius * obedire voci
D sermonum eius.

Benedicite Domino omnes virtutes eius * ministri
eius, qui facitis voluntatem eius.

Benedicite Domino omnia opera eius * in omni
loco dominationes eius : benedic anima mea Domino.

CIII.

Psalmus ipsi David.

Doctrina gentium, et eorum priori populo.

*Añã. Confessionem, et decorem induisti, amicta luce
sicut vestimento.*

Benedic anima mea Domino * Domine Deus meus,
magnificatus es vehementer.

Confessionem et decorem induisti * amictus lumine
sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem * qui tegit in aquis A
superiora eius.

Qui ponit nubem ascensum suum * qui ambulat
super pinnas ventorum.

Qui facit angelos suos spiritus * et ministros suos
ignem urentem.

Qui fundavit terram super stabilitatem eius * non
inclinabitur in sæculum sæculi.

Abyssus sicut palleum amictus eius * super mon-
tes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient * a voce tonitruï tui
formidabunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi * in lo-
cum, quem fundasti ei.

Terminum posuisti eis, quem non transgredien-
tur * neque convertentur operire terram.

Qui emittit fontes in convallibus * inter medios
montium pertransibunt aquæ.

Potabuntur omnes bestię silvarum * expectabunt
onagri sitim suam.

Super ea volucres cœli inhabitabunt * de medio pe-
trarum dabunt voces suas.

Rigans montes de superioribus tuis * de fructu
operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum pecoribus * et herbam servituti
hominum.

Ut educat panem de terra * et vinum lactifecet cor
hominis.

Ut exilaret faciem in oleo * et panis cor hominis
confirmet.

Satiabuntur omnia ligna silvarum * et cedri Libani, C
quos plantasti.

Illic passeris nidificabunt * fulices domus dux
eorum.

Montes excelsi cervis * petreæ refugium harenacis.

Fecit lunam in tempora, sol agnoscit occasum
suum * posuisti tenebras, et facta est nox.

¶ In ipsa pertransibunt omnes vestię silvarum *
catuli leonum rugientes, ut rapiant, et quærant a
Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt * et in cubilibus
suis se conlocaberunt.

Exiit homo ad opus suum * et ad operationem
suam usque ad vesperum.

Quam magnificata sunt opera tua Domine! omnia
in sapientia fecisti * repleta est terra creatura D
tua.

[XLV] Hoc mare magnum, et spatiosum * illic
reptilia, quorum non est numerus: animalia pusilla,
et magna.

Illic nabes pertransibunt * draco iste, quem con-
firmasti ad ludendum ei.

Omnia a te expectant, Domine * et tu das escam
illis in tempore opportuno.

Dante te, illi colligent * aperiente autem te manum
tuam, omnia replebuntur ubertate.

Avertente autem te faciem tuam turbabuntur *
aufers spiritus eorum, et deficient, et in terram suam
revertentur.

Emitte spiritum tuum, et creabuntur * et renova-
bis faciem terræ.

Sit gloria Domini in sæculum sæculi * letabitur
Dominus in operibus suis.

Qui respexit in terram, et facit eam tremere * qui
tangit montes, et fumigabunt.

Cantabo Domino in vita mea * psallam Deo meo
quandiu ero.

Suabis sit ei laudatio mea * ego vero delectabor in
Domino.

Deficient peccatores a terra, et iniqui ita ut non
sint * benedic anima mea Domino.

CIV.

SECUNDA FERIA.

Alleluia, Alleluia.

Doctrina impietatis Judæorum Gentibus.

Añã. Quærite Dominum et confortamini: quærite
faciem ejus semper.

Constemini Domino, et invocate nomen eius * ad-
nuntiate inter gentes opera eius.

Cantate, et psallite magnalia eius * narrate omnia
mirabilia eius.

Laudamini in nomine sancto eius * læletur cor
quærentium Dominum.

Quærite Dominum, et confortamini * quærite faciem
eius semper.

Mementote mirabilem eius, quæ fecit * prodigia
eius, et iudicia oris eius.

Semen Abraam servi eius * filii Jacob electi eius.

Ipsè Dominus Deus noster * in universa terra iudi-
cia eius.

Memor fuit in sæculum testamenti sui * verbi,
quod mandavit in mille generationes.

Quod disposuit ad Abraam * et iuramenti sui Isaac.

Statuit illud Jacob in præcepto * et Israel in testa-
mento æterno.

Dicens tibi: Dabo terram Canaam * funiculum
hereditatis tuæ Israel.

Quum essent numero brevis * paucissimi, et incolæ
in ea.

Et pertransierunt de gente in gentem * et de regno
ad populum alterum.

Non permisit hominem nocere eis * sed corripuit
pro eis reges.

Nolite tangere Christos meos * et in prophetas
meos nolite malignari.

Et vocavit famem super terram * et omne firma-
mentum panis contribuit.

Misit ante eos virum * in servo venundatus est
Joseph.

Humiliaberunt in compedibus pedes eius, ferrum
pertransivit anima eius, donec veniret verbum eius
* eloquium Domini ignibit eum.

Misit rex, et solbit eum * princeps populorum, et
dimisit eum.

Et constituit eum dominum domus suæ * et princi-
pem omnis possessionis suæ.

Ut erudiret principes suos, sicut se * et seniores
suos prudentiam doceret.

TERTIA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Añs. Dirupis petram, et fluxerunt aquæ, et abierunt in sicco flumina.

Et intravit Israel in Ægypto * et Jacob habitavit in terra Chan.

Et auxit populum suum nimis * et confortavit eum super inimicos eius.

Convertit cor eorum, ut odiret populum ejus * et dolam faceret in servos eius.

Misit Moysen servum suum * et Aaron, quem elegerat ipsam.

Posuit in eis verba signorum suorum * et prodigiorum in terra Cham.

Misit tenebras, et obscuravit eos * et exacerbaverunt verbum eius.

Convertit aquas eorum in sanguine * et occidit pisces eorum.

Misit terræ eorum ranas * in cubilibus eorum, et regum ipsorum.

Dixit, et venit cinomia, et scinifes * in omnibus finibus eorum.

Posuit plubias eorum in grandinem * ignem comburentem in terra ipsorum.

Et percussit vineas eorum, et ficulneas eorum * et contribit omne lignum finium eorum.

Dixit, et venit lucusta, et brucus * cui non erat numerus.

[XLVI] Et manducavit omne fœnum terræ eorum * et omnem fructum terræ ipsorum.

Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti * primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos in argento, et auro * et non erat in tribus eorum infirmus.

Lætatus est Ægyptus in protectione eorum * quia cecidit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectione eorum * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petierunt carnes, et venit cutarnix * et panem cæli saturavit eos.

Dirupit petram, et fluxerunt aquæ * et abierunt in sicco flumina.

Quia memor fuit verbi sancti sui * quod locutus est ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione * et electos suos in lætitia.

Et dedit eis regiones gentium * et civitates populorum possidebant.

Ut custodiant iustificationes Domini * et legem eius exquirant.

CV.

QUARTA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Prophætia vocationis Gentium et que in omnibus Dei Verbi inluminatio.

Añs. Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius.

Contemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

A Quis loquetur potentias Domini * auditas faciet omnes laudes eius.

Beati, qui custodiunt iudicium * et faciunt iustitias in omni tempore.

Memento nostri, Domine, in Leneplacito populi tui * visita nos in salutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum * ad lætandum in lætitia gentis tuæ : ut lauderis cum hereditate tua.

Peccavimus cum patribus nostris * injuste egimus, iniquitates fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua * et non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaberunt eum ascendentes in rubro mari * **B** et liberavit eos propter nomen suum, ut notam faceret eis potentiam suam.

Et increpavit rubro mari, et recessit * et eduxit eos in aquis multis sicut in deserto.

Et liberavit eos de manu odientium * et redemit eos de manu inimicorum.

Et operuit aqua tribulantes eos * et unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbo eius * et cantaverunt laudes eius.

Acceleraverunt, et oblitii sunt operum eius, * et non sustinuerunt consilium eius : et concupierunt concupiscentias in deserto.

Et tentaverunt Deum in siccitate, dedit eis petitiones eorum * et inmisit saturitatem in animas eorum. **C**

Et irritaberunt Moysen in castris * et Haaron sanctum Domini.

Aperta est terra, et deglutit Dan * et operuit super synagoga Abiron.

Exarsit ignis in synagoga eorum * et flamma comedit peccatores.

Fecerunt vitulum in Orep, et adoraverunt sculptilia * et mutaverunt gloriam suam in similitudinem vituli manducantis fœnum.

Oblitii sunt Deum, qui liberavit eos * qui fecit magna in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit disperdere eos, si non Moysen servus eius stetisset in contradictione in conspectu eius * **D** et averteret iram eius, ne disperderet eos.

Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem * et non crediderunt verbo eius.

Et murmuraverunt in tabernaculis suis * et non exaudierunt vocem Domini.

Et elebavit manum suam in illis, ut deiceret eos in deserto * et ut deiceret semen eorum in nationibus, et dispergeret eos per regiones.

Et consecrati sunt Beelphegor * et manducaverunt sacrificia mortuorum.

Et irritaberunt eum in observationibus suis * et multiplicata est in eis ruina.

Stetit Fines, et exoravit, et cessavit quæratio *

et reputatum est illi ad iustitiam a generatione, et a generatione usque in sæculum.

QUINTA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Añ. Salva nos, Domine Deus noster.

Et iritaberunt eum ad aquas contradictionis, et vexatus est Moyses propter eos, quia exacerbaverunt spiritum eius * et non distinxit in labiis suis.

Et non disperdiderunt gentes * quas Dominus dixerat illis.

Et commixti sunt inter gentes, et didicerunt opera eorum * et servierunt sculptilibus eorum, et factum est illis in scandalum.

[XLVII] Immolaverunt filios suos * et filias suas dæmoniis.

Effuderunt sanguinem innocentem * sanguinem filiorum suorum, et filiarum suarum : quod sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Infecta est terra sanguinibus, et contaminati sunt in operibus eorum * et fornicati sunt in observationibus suis.

Et iratus est animo Dominus in populum suum * et abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus nationum * et dominabunt eis qui oderant eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum * sæpe liberavit eos.

Ipsi autem exacerbaverunt eum in concilio suo * et humiliati sunt in suis iniquitatibus.

Et respexit eos cum tribularentur * in eo cum exaudiret orationes eorum.

Quia memor fuit testamenti sancti sui * et poenituit eum secundum multitudinem misericordiae suae.

Et tradidit eos in misericordia * in conspectu hominum qui captibaberunt eos.

Salvos nos fac Domine Deus noster * et congrega nos de nationibus.

Ut confiteamur nomini sancto tuo * et gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum * et dicet omnis populus : fiat, fiat.

INCIPIT LIBER QUINTUS.

CVI.

SEXTA FERIA.

Alleluia.

Vocatio gentium.

Añ. Dicant, qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimicorum.

Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Dicant nunc gentes, quæ redemptæ sunt a Domino * quos redemit de manu inimicorum.

De regionibus congregavit eos * a solis ortu, et occasu, ab Aquilone, et mari.

Erraverunt in solitudine, in siccitate, in via * et civitatem habitationis illic non invenerunt.

Esurientes, et sitientes erant * et anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad Dominum, quum tribularentur * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et deduxit eos in viam rectam * ut irent in civitatem habitationis.

Confiteantur Domino misericordias eius * et mirabilia eius filiis hominum.

Quia saturabit animam inanem * et animam esurientem satiabit bonis.

Sedentes in tenebris, et umbra mortis * vinculis ligatos in mendicitate, et ferro.

Quia exacerbaverunt eloquium Domini * et consilium Altissimi iritaberunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum * infirmati sunt, nec fuit, qui adiuvaret eos.

Et clamaverunt ad Dominum, quum tribularentur * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris, et umbra mortis * et vincula eorum dirupit.

Confiteantur Domino misericordias eius * et mirabilia eius filiis hominum.

Quia contribit portas æreas * et vectes ferreos confregit.

Suscipit eos de via iniquitatis ipsorum * propter iniustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum * et adpropriaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum, quum tribularentur * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

SABBATO.

Añ. Misit verbum suum, et sanavit nos Dominus ; et eripuit nos de interitu.

Et misit verbum suum, et sanavit eos * et eripuit eos de interitu eorum.

Confiteantur Domino misericordias eius * et mirabilia eius filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis * et pronuntient opera eius in exultatione.

Qui descendunt mare in nabibus * facientes operationes in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Domini * et mirabilia eius in profundo.

Dixit, et stetit spiritus procellæ * et exaltati sunt fluctus eius.

Ascendunt usque ad cælos, et descendunt usque ad abyssos * et anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt, et moti sunt, sicut ebrius * et omnis sapientia eorum deglutita est.

[XLVIII] Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Statuit procella in aura, et siluerunt fluctus eius * et lætati sunt, quod siluerunt.

Et eduxit eos in portum voluntatis suæ * et de necessitatibus eorum liberavit eos. **A**

Confiteantur Domino misericordias eius * et mirabilia eius filiis hominum.

Exaltent eum in ecclesia populi * et in cathedra seniorum laudent eum.

Quia posuit flumina in desertum * et exitus aquarum in sissim.

Terram fructiferam in salsuginem * a malitia inhabitantium in ea.

Posuit deserta in stagna aquarum * et terra sine aqua in exitus aquarum.

Et collocavit illic esurientes * et constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas * et fecerunt fructum nativitatis suæ.

Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis * et iumenta eorum non sunt minorata.

Pauci facti sunt, et vexati sunt * a tribulationibus malis, et dolore.

Effusa est contentio super principes eorum * et exluxerunt eos vana ipsorum.

Et eduxit eos in invio, et non in via, et adiuverit pauperem de mendicitate * et posuit sicut obes patris familias.

Videbunt recti, et lætabuntur * et omnis iniquitas obliuabit os suum.

Quis sapiens est, intellegat hæc * et tunc intelleget misericordias Domini.

CVII.

Canticum Psalmus David.

Pussio Christi.

Aña. Exurgam diluculo, et confitebor Domino.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum * cantabo et psalmum dicam tibi.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, et cithara * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine * psalmum dicam tibi inter gentes.

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua * et veritas tua usque ad nubes.

Exaltare super cœlos, Deus, et super omnem terram gloria tua * ut liberentur dilecti tui.

Salvum me faciat dextera tua, et exaudi me * Deus locutus est in sancto suo, lætabor, et dividam Sicimam, et convallē tabernaculorum dimetiar. **D**

Meus est Galaat, et meus est Manasses * et Efrem fortitudo capitis mei.

Juda rex meus, Moab oïla spei meæ * in Idumæa extendam calciamentum meum, mibi alloflii subditi sunt.

Quis deducet me in civitate circumstantiæ * aut quis deducet me usque in Idumæa.

Nonne tu, Deus, qui reppulisti nos * et non egredieris, Deus, e virtutibus nostris.

Da nobis auxilium in tribulatione * et vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

CVIII.

Pro victoria David Canticum.

Victoria Christi.

Deus, laudem meam ne tacueris * quoniam os peccatoris, et dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me * et expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut diligerent me, detrahebant mihi * ego autem orabam pro eis.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis * et odium pro dilectione.

Constituē super eum peccatorem * et diabolus stet a dextris eius.

Quum iudicatur, exeat condemnatus * et oratio eius fiat in peccatum. **B**

Fiant dies eius pauci * et episcopatum eius accipiat alter.

Fiat tabernaculum eius desertum * et non sit, qui inhabitet in eo.

Fiant filii eius orfani * et uxor eius vidua.

Commoti amoveantur filii eius, et mendicent * et eiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fenerator omnem substantiam eius * diripiant alieni omnes labores eius.

Non sit illi adiutor * nec sit, qui misereatur orfanis eius.

Fiant anni eius in interitu * in una generatione deleatur nomen eius.

Commemoretur iniquitas patrum eius in conspectu Domini * et peccatum matris eius non deleatur. **C**

Fiat contra Dominum semper * ut disperdat de terra memoria eius.

Pro eo quod non sit recordatus facere misericordiam * et persecutus est hominem pauperem, [XLIX] et mendicum, et compunctum corde morti tradidit.

Et dilexit maledictionem, et veniet ei * et noluit benedictionem, et prolongabitur ab eo.

Et induit se maledictionem, sicut vestimento * et intrabit sicut aqua in interiora eius, et sicut oleum in ossibus eius.

Fiat illi sicut vestimentum, quod operietur * et sicut zona, quæ semper præcingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahebant mihi apud Dominum * et qui locuntur mala adversus animam meam.

Et tu, Domine, fac mecum misericordia propter nomen tuum * quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quoniam egenus, et pauper sum ego * et cor meum conturbatum est in me.

Sicut umbra, cum declinat, ablatus sum * et excusus sum sicut locusta.

Genua mea infirmata sunt a ieiunio * et caro mea immutata est propter oleum, et ego factus sum obprobrium illis.

Viderunt me, et moverunt capita sua * adiuba me, Domine Deus meus, salvum me fac propter misericordiam tuam. ut sciant, quia manus tua hæc est, et tu, Domine, fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices * qui insurgunt in
Et eduxit eos in portum voluntatis suæ * et de ue-

me confundantur, servus autem tuus lætabitur in te. **A**
Induantur reverentia, qui detrahunt mihi * et operiantur, sicut diploide, confusionem suam.

Confitebor Domino nimis in ore meo * et in medio multorum laudabo eum.

Quoniam adstitit a dextris pauperum * ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

CIX.

Canticum David.

Bona gratia.

Añã. Tecum principium in die virtutis tuæ.

Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis † donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis suæ emittit Dominus ex Syon * et dominabitur in medio inimicorum suorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ * in splendoribus sanctorum ex utero ante luciferum genui te. **B**

Iuravit Dominus, et non pœnitebit eum * tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedec.

Dominus a dextris suis confringet * in die iræ suæ reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas * conquasabit capita in terra copiosa.

De torrente in via vivit * propterea exaltabit caput.

CX.

Alleluia.

Doctrina Christi.

Añã. Principium sapientiæ timor Domini : intellectus bonus facientibus ea.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo * in concilio iustorum, et congregatione.

Magna opera Domini * exquisita in omnes voluntates eius. **C**

Confessio, et magnificentia opus eius * et iustitia eius manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum * miserator, et misericors Dominus escam dedit timentibus se.

Memor fuit in sæculum testamenti sui * virtutem operum suorum adaunabit populo suo.

Ut det illis hereditatem gentium * opera manuum eius veritas, et iudicium.

Fidelia omnia mandata eius, confirmata in sæculum sæculi * facta in veritate, et æquitate.

Redemptionem misit Dominus populo suo, mandavit in æternum testamentum suum * sanctum et terribile nomen eius.

Principium sapientiæ timor Domini * intellectus bonus facientibus ea. **D**

Laudatio eius * manet in sæculum sæculi.

CXI.

Alleluia.

Nobi populi vocatio.

Añã. Misericors et miserator, et iustus Dominus. Jucundus homo, qui miseretur.

Beatus vir, qui timet Dominum * in mandatis eius cupiet nimis.

Potens in terra erit semen eius * generatio rectorum benedicetur.

Gloria, et divitiæ in domo ejus * et iustitia eius manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectus corde * misericors, et miserator, et justus Dominus.

Jucundus homo, qui miseretur, et commodat * disponit sermones suos in iudicio : quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit iustus * obaudito malo non timebit.

Paratum est eor eius sperare in Domino * [L.] confirmatum est cor eius, non commovebitur, donec videat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus * iustitia eius manet in sæculum sæculi, cornu eius exaltabitur in gloria.

Peccator videbit et irascetur, dentibus suis freedet, et tabescet * desiderium peccatorum peribit.

CXII.

Alleluia.

Novi populi doctrina.

Añã. Laudate, pueri, Dominum : laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum * laudate nomen Domini. Excelsus super omnes gentes Dominus * supra caelos gloria eius.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat * et humilia respicit in caelo, et in terra.

Suscitat a terra inopem * et ab stercore erigit pauperem.

Ut conlocet eum cum principibus, cum principibus populi sui * qui habitare facit sterilem in domo matrem filiorum lætantem.

CXIII.

Alleluia.

Añã. Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

In exitu Israel de Ægypto * domus Jacob de populo barbaro.

Facta est Judæa sanctificatio eius * Israel potestas eius ; Israel regnavit in ea.

Mare vidit, et fugit * Jordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaverunt, ut arietes * et colles velut agni obium.

Quid est mare, quod fugisti * et tu Jordanis, quare conversus es retrorsum.

Montes quare exultastis, ut arietes * et colles, velut agni obium.

A facie Domini tremuit omnis terra * a facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum * et rupes in fontes aquarum.

Non nobis Domine, non nobis * sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordiam, et veritatem tuam * ne quando dicant gentes : Ubi est Deus eorum.

*Añã. Deus autem noster in caelo sursum : * in caelo et in terra quæcumque voluit, fecit.*

Simulacra gentium argentum, et aurum * opera manuum hominum.

Os habent, et non loquentur * oculos habent, et A non videbunt.

Aures habent, et non audient, * nares habent, et non odorabunt.

Manus habent, et non palpabunt * pedes habent, et non ambulabunt.

Non clamabunt in guttore suo * neque enim est spiritus in ora ipsorum.

Similes illi sunt, qui faciunt ea * et omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israel sperabit in Domino * adiutor, et protector eorum est.

Domus Haaron sperabit in Domino * adiutor, et protector eorum est.

Qui timent Dominum sperent in Domino * adiutor, et protector eorum est. **B**

Dominus memor fuit nostri * et benedixit nobis.

Benedixit domum Israel, benedixit domum Aaron * benedixit omnes timeutes Dominum, pusillos cum maioribus.

Adiciet Dominus super vos * et super filios vestros benedictionem.

Benedicti vos a Domino * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Domino * terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine * neque omnes, qui descendunt in infernum.

Sed nos, qui vibimus, benedicimus Domino * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

CXIV.

Alleluia.

Novi populi vocatio, vel perfectio.

Añ. Misericors Dominus, et iustus, et Deus noster miseretur.

Dilexi, quoniam exaudibit Dominus * vocem orationis meæ.

Quia inclinabit aurem suam mihi * et in diebus meis invocabo eum.

Circumdede runt me dolores mortis * pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem, et dolorem inveni, et nomen Domini invocabi * o Domine libera animam meam.

Misericors Dominus, et iustus * et Deus noster miserabitur.

Custodiens parvulos Dominus * humiliatus sum, et **D** liberavit me.

Convertere animam meam in requiem tuam * quia Dominus benefecit mihi.

Quia eripuit animam meam de morte * oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.

[u] Complacabo Domino * in regione vivorum.

CXV.

Alleluia.

Vocatio gentium.

Credidi propter quod locutus sum * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo mentis meæ * : Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino * pro omnibus, quæ præstitit mihi.

Calicem salutaris accipiam * et nomen Domini invocabo.

Preiosa in conspectu Domini * mors sanctorum eius.

O Domine, ego servus tuus * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea * tibi sacrificabo hostiam laudis.

Vota mea Domino reddam in atriis domus Domini, in conspectu omnis populi eius * in medio tui Jerusalem.

CXVI.

Alleluia.

Victoria eorum qui in Christo agonizantur, et prophetia de Christo.

Añ. Confirma super nos Deus misericordiam tuam.

Laudate Dominum, omnes gentes * et conlaudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia eius * et veritas Domini manet in æternum.

CXVII.

Alleluia.

Eruditioue secundum Deum inductionis.

Añ. Fertitudo mea, et laudatio mea Dominus, et factus est mihi in salute.

Confitemini Domino quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Dicat nunc domus Israel, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

C Dicat nunc domus Aaron, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Dicant nunc omnes timeutes Dominum, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

In tribulatione invocabi Dominum * et exaudibit me in latitudine.

Dominus mihi adiutor est * et non timebo, quid mihi faciat homo.

Dominus mihi adiutor est * et ego despiciam inimicos meos.

Bonum est sperare in Domino * quam sperare in homine.

Bonum est confidere in Domino * quam confidere in principibus.

Omnes gentes circumdederunt me * et in nomine Domini ultus sum illos.

Circumdantes circumdederunt me * et in nomine Domini ultus sum illos.

Circumdede runt me sicut apes fabum, et exarserunt in me sicut ignis in spinis * et in nomine Domini ultus sum illos.

Impulsus versatus sum, ut caderem * et Dominus suscepit me.

Fortitudo mea, et laudatio Dominus * et factus est mihi in salute.

Vox lætitiæ, et salutis * in tabernaculis iustorum.

Dextera Domini fecit virtutem * dextera Domini exaltavit me.

Non moriar, sed vibam * et narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus * et morti non A tradidit me.

Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas confitebor Domino * hæc porta Domini, iusti introibunt per eam.

Confitebor tibi, Domine, quoniam exaudisti me * et factus es mihi in salute.

Lapidem quem reprobaverunt ædificantes * hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud * et est mirabile in oculis nostris.

Illic est dies, quem fecit Dominus * exultemus, et lætemur in eo.

O Domine, salbos nos fac * o Domine, bona prospera.

Benedictus, qui venit in nomine Domini * benediximus vos de domo Domini.

Añ. Deus Dominus, * et inluxit nobis.

Constituete diem solemnem in confrequentationibus * usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, et confitebor tibi * Deus meus es tu, et exaltabo te.

Confitebor tibi Domine, quoniam exaudisti me * et factus es mihi in salute.

Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

CXVIII.

Aleph.

Doctrina inambitionis.

Añ. Tu mandasti mandata tua, Domine, custodire nimis.

[LII] Beati immaculati in via * qui ambulant in lege Domini.

Beati, qui prescrutantur testimonia eius * in toto corde suo exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem * in viis eius ambulaverunt.

Tu mandasti mandata tua Domine * custodire nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas iustificationes tuas.

Tunc non confundar * dum respicio in omnia mandata tua.

Confitebor tibi, Domine, in directione cordis mei * in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ.

Iustificationes tuas custodiam * non me derelinquas usquequaque.

Beth.

Domus conversationis.

Añ. In toto corde meo exquisivi te, Deus, ne repellas me a mandatis tuis.

In quo corrigit iubenior viam suam * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te * ne repellas me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Domine * doce me iustificationes tuas.

In labiis meis pronuntiabi * omnia iudicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum * sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis me exercebor * et considerabo vias tuas.

Et in tuis iustificationibus meditabor * non oblitiscar sermones tuos.

Gimel.

Plenitudo : angustia.

Añ. Revela oculos meos, et considerabo mirabilia de lege tua : incola ego sum in terra, ne abscondas a me mandata tua.

Retribue servo tuo * vivam, et custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos * et considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra * ne abscondas a me mandata tua.

B Concupibit anima mea desiderare iustificationes tuas * in omni tempore.

Increpasti supervos * maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me obprobrium, et contemtionem * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur * servus autem tuus exercebatur in tuis iustificationibus.

Nam et testimonia tua meditatio mea est * et consolatio mea iustificationes tuæ sunt.

Deleth.

Tabularum.

C Adhæsit pavimento anima mea * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias tuas pronuntiabi, et exaudisti me * doce me iustificationes tuas.

Hanc viam iustificationum tuarum fac, ut intelligam * et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me * et de lege tua miscrere mei.

Viam veritatis elegi * iudicia tua commemorabi.

Adhæsi testimoniis tuis, Domine * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri * quum dilatares cor meum.

He :: ::

Vibent.

Añ. Legem pone mihi, Domine, viam iustitiæ tuæ, et exquiram eam semper de toto corde meo.

Legem pone mihi, Domine, viam iustificationum tuarum * et exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, et prescrutabor legem tuam * et custodiam illam de toto corde meo.

Deduc me in legem mandatorum tuorum * quoniam ipsam velui.

Inclina cor meum in testimonia tua * et non ad inutilitatem.

Averte oculos meos, ne videant vanitatem * in via tua vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum * in timore tuo.

Apputa obprobrium meum, quod suspicatus sum * A
iudicia enim tua lucunda.

Ecece concupibi mandata tua in tua * iustitia vivifica me.

Vau Get.

Bonum salutare.

[L. II] Veniat super nos misericordia tua, Domine
* salutare tuum, et eloquium tuum.

Et respondebor exprobrantibus mihi verbum *
quia sperabi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usque-
quaque * quia in iudiciis tuis sperabi.

Et custodiam legem tuam semper * in æternum, et
in sæculum sæculi.

Et ambulabi in latitudine * quia præcepta tua ex-
quisibi.

Loquar de testimoniis tuis in conspectu regum, B
* et non confundar.

Et meditabor in mandatis tuis * quæ dilexi vehe-
menter.

Et lebabam manus meas in mandatis tuis, quæ dilexi
* et exercebor in mirabilibus tuis.

Zay. Hec. T.

Initium.

Memento verbi tui servo tuo * in quo mihi spem
dedisti, Domine.

Hæc me consolata est in humilitate mea * quia
eloquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agebant usquequaque * a lege au-
tem tua non declinabi.

Memor fui iudiciorum tuorum a sæculo, Domine * C
et delectatus sum.

Tædium tenuit me pro peccatoribus * derelinquen-
tibus legem tuam.

Cantabiles erant mihi iustificationes tuæ * in loco
incolatus mei.

Memor fui in nocte nominis tui, Domine * et cu-
stodibi legem tuam.

Hoc mihi factum est * quia iustificationes tuas ex-
quisibi.

Heth.

Vita vel vivacitas.

Portio mea, Domine, * dixi, custodire legem tuam.

Depreceatus sum faciem tuam * de toto corde meo.

Miserere mei secundum eloquium tuum, quia cogi-
tabi vias tuas * et converti pedes meos in testimo- D
nia tua.

Paratus sum, et non sum turbatus * custodire
mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me * et le-
gem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi * super
iudicia iustitiæ tuæ.

Particeps sum ego omnium timentium te * et cu-
stodientium mandata tua.

Misericordia tua, Domine, plena est terra * iustifi-
cationes tuas doce me.

Teth.

Bonum.

Ant. Bonus es, Domine : bonitate doce nos.

lucunditatem fecisti cum servo tuo, Domine * se-
cundum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me *
quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer, ego deliqui * propterea
eloquium tuum custodibi.

Bonus es, Domine * et in bonitate tua doce me
iustificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum *
ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Quosgulatum est, sicut lac cor eorum * ego vero
legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi est, quod humiliasti me, Domine *
ut discam iustificationes tuas.

Bona mihi est lex oris tui * super millia auri, et
argenti.

Ioth.

Principium aleo.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me * da
mihi intellectum, ut discam mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, et lætabuntur * quia
in verbo tuo sperabi.

Cognobi, Domine, quia æquitas, et veritas, iudicia
tua * et in veritate tua humiliasti me.

Fiat nunc misericordia tua, et consoletur me *
secundum eloquium tuum cum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, ut vibam * quia
lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem
fecerunt in me * ego autem exercebor in præceptis
tuis.

Convertantur ad me timentes te * et qui noberunt
testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in tuis iustificationi-
bus * ut non confundar.

Kaph.

Manus.

[LIV] Defecit in salutari tuo anima mea * et in
verbo tuo sperabi, Domine.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum * dicentes :
Quando consolaberis me.

Quia factus sum, sicut ater in pruina * iustifica-
tiones tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui, Domine * quando facies
de persecutibus me iudicium.

Narraberunt mihi iniqui delectationes suas * sed
non ita, ut lex tua, Domine.

Omnia mandata tua veritas * iniqui persecuti sunt
me, succurre mihi.

Paulo minus consummaverunt me in terra * ego
autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me * ut
custodiam testimonia oris tui.

Lameth.

Disciplina, sive cordis auxilium.

*Ant. Fundasti terram, et permanet : ordinationi tuæ
perseverant dies, quoniam universa serviunt tibi, Do-
mine.*

In æternum, Domine * permanet verbum tuum A
in cœlo.

In generatione et progeie * veritas tua.

Fundasti terram, et permanet * ordinationi tuæ
perseverant dies, quoniam universa serviant tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est * tunc forsitan
perissem in humilitate mea.

In æternum non obliuiscar iustificationum tuarum
* quia in ipsis vivificasti me, Domine.

Tuus sum ego, salvum me fac * ut custodiam iustificationes tuas.

Me expectaberunt peccatores, ut perderent me *
testimonia autem tua non intellexerunt.

Omni consummationi vidi finem * latum mandatum
tuum valde.

Mem.

Sempiternum incipit.

Quomodo dilexi legem tuam, Domine * tota die
meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato
tuo * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi * quia testimonia
tua meditatio mea est.

Super seniores intellexi * quia mandata tua exquisi-
sibi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos * ut custodiam
verbum tuum.

A iudiciis tuis non declinabi * quia tu legem posuisti
mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua * super mel,
et fabum ori meo.

Mandata tua intellexi * propterea odio habui omnem
viam iniquitatis.

Nun.

Sempiterna visio.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, Domine * et
lumen semitis meis.

Iurabi, et statui * custodire iudicia iustitiæ tuæ.
Humiliatus sum usquequaque, Domine * vivifica
me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei comproba, Domine * et iudicia
tua doce me.

Anima mea in manibus tuis semper * et legem tuam
non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueos mihi * et a mandatis
tuis non errabi.

Hereditatem adquisivi testimonia tua in æternum *
quia exultatio cordis mei tu es.

Inclinabi cor meum ad faciendas iustificationes
tuas * propter æternam retributionem.

Samec.

Adiutorium. Oculus.

Iniquos odio habui, et abominatus sum * legem
autem tuam dilexi, Domine.

Adiutor et susceptor meus es tu * et in verbo tuo
sperabi.

Declinate a me malignantes * et prescrutabor
mandata Dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuum, ut vi-

vam * et ne confundas me ab expectatione mea.

Adiuva me, et salabor * et meditabor in iustificationibus
semper.

Sprevisti omnes discedentes a iustificationibus
tuis * quia iniusta cogitatio eorum est.

Præbaricatores reputabi omnes peccatores terræ *
ideo dilexi testimonia tua semper.

Inflige timori tuo carnem meam * a iudiciis enim
tuis timui.

Ayn.

Sive oculus. nos.

Añ. Excipe servum tuum in bono : ut non calumnientur
mihi superbi.

[Lv] Feci iudicium, et iustitiam * Domine, ne tradas
me persequentibus me.

B Excipe servum tuum in bono * ut non calumnientur
mihi superbi.

Oculi mei defecerunt in salutari tuo * et in eloquium
iustitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo, Domine, secundum multam
misericordiam tuam * et secundum iustificationes
tuas doce me.

Servus tuus sum ego : da mihi intellectum * ut
sciam testimonia tua.

Tempus est benefaciendi, Domine * dissipaverunt
legem tuam iniqui.

Ideo dilexi testimonia tua * super aurum, et topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar * omnem
viam iniquitatis odio habui.

Pbc.

Os.... iustitia.

Mirabilia testimonia tua, Domine * ideo scrutata
est anima mea.

Declaratio sermonum tuorum inluminet me * et
intellectum det parvulis.

Os meum aperui, et adtraxi spiritum * quia mandata
tua concupiscebam.

Respice in me, et miserere mei * secundum iudicium
diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum *
ut non dominetur mihi omnis iniustitia.

Erue me a calumniis hominum * ut custodiam
præcepta tua.

D Faciem tuam ostende super servum tuum * et doce
me iustificationes tuas.

Rivos lacrymarum deduxerunt oculi mei * quia
non custodierunt legem tuam.

Sade.

Iustitiæ inscio.

Añ. Cremavit me zelus domus tuæ, quia inimici
mei verba tua oblii sunt.

Iustus es Domine * et rectum iudicium tuum.

Mandasti iudicium, et testimonia tua * et veritatem
tuam nimis.

Cremavit me zelus domus tuæ * quia oblii sunt
verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum valde * et servus tuus dilexit
illud.

Adolescentior ego sum, et contemptus * iustificationes tuas non sum oblitus.

Iustitia tua iusta in æternum * et lex tua veritas. Tribulatio. et angustia invenerunt me * mandata autem tua meditatio mea est.

Æquitas et testimonia tua in æternum * intellectum eorum da mihi, Domine, et vivifica me.

Coph.

Vecatio aspic.

Añã. Prævenerunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua.

Exclamabi in toto corde meo, exaudi me, Domine * iustificationes tuas requiram.

Clamabi ad te salvum me fac * ut custodiam præcepta tua.

Prævenerunt in maturitate, et exclamabi * et in verbo tuo sperabi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculo * ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam exaudi, Domine, secundum multam et magnam misericordiam tuam * et secundum iudicium tuum vivifica me.

Adpropriaverunt persequentes me iniuste * lege autem tua longe facti sunt.

Pr. pe es tu, Domine * et omnia mandata tua veritas.

Ab initio cognovi de testimoniis tuis * quia in æternum fundasti ea.

Res.

Capitis.

Vide humilitatem meam, et eripe me * quia legem tuam non sum oblitus.

Iudica iudicium meum, et redime me * propter eloquium tuum vivifica me.

Longe est a peccatoribus salus * quia iustificationes tuas non exquisierunt.

Miserationes tuas multas, Domine * secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi persequentes tribulabant me * a testimoniis tuis non declinabi.

Vidi incompressos, et tabescebam * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide, quia mandata tua dilexi * Domine, in tua misericordia vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas * in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.

Sim.

Dentium sedentes.

Principes persecuti sunt me gratis * et a verbis tuis formidavit cor meum.

[Lvi] Lætor ego super eloquia tua * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, et abominatus sum * legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi * super iudicia iustitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam * et non est illis in scandalum.

Expectabam salutare tuum, Domine * et mandata tua serbavi.

Custodibit anima mea testimonia tua * et dilexit ea valde.

Serbavi mandata tua, et testimonia tua * quoniam omnes vias meas in conspectu tuo, Domine.

Tav.

Signum.

Adpropriet oratio mea in conspectu tuo, Domine * secundum eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo, Domine * secundum eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum * quum docueris me iustificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquia tua * quoniam omnia mandata tua iusta sunt.

Adpropinquet postulatio mea in conspectu tuo, Domine * fiat manus tua ad liberandum me, quia mandata tua dilexi.

Concupibi salutare tuum, Domine * et lex tua meditatio mea est.

Vivit anima mea, et laudabit te * et iudicia tua adiuvabunt me.

Errabi sicut obis quæ perierat * vivifica servum tuum, quia mandatorum tuorum non sum oblitus.

CXIX.

Canticum gradum.

Ad Dominum, cum tribularer, clamabi * et exaudibit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam.

Sagittæ acutæ potentis * cum carbonibus desolatoriis.

Heu me, quod incolatus meus prolongatus est a me * habitabi cum habitantibus Cedar.

Multum incola fuit anima mea : cum his qui oderant pacem eram pacificus * dum loquebar illis in-pugnabant me gratis.

CXX.

Canticum gradum.

Bonorum nuntiationes.

Añã. Auxilium meum a Domino qui fecit cælum, et terram.

Lebabi oculos meos ad montes * unde veniat auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino * qui fecit cælum, et terram.

Non det in commotione pedem tuum * neque dormitet, qui custodit te.

Ece non dormitabit, neque obdormiet * qui custodit Israel.

Dominus custodiat te * Dominus protectio tua super manum dexteræ tuæ.

Per diem sol non uret te * neque lana per noctem.

Dominus custodiat te ab omni malo * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum et exitum A
tuum * ex hoc nunc et usque in sæculum.

CXXI.

Canticum gradum.

Orationis.

Añã. *Fiat pax in virtute tua, et abundantia in turribus tuis.*

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi * in domo Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in atriis tuis Ierusalem.

Ierusalem quæ ædificatur ut Civitas * cuius participatio eius in idipsum.

Illic enim ascenderunt tribus, tribus Domini * testimonium in Israel ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio * sedes super tronum David.

Rogate quæ pacis sunt Ierusalem * et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua * et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos loquebar pacem de te * et propter domum Domini Dei mei quæ sibi bona tibi.

CXXII

Canticum gradum.

Bona gratiæ.

Añã. *Oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nobis.*

Ad te lebamus oculos nostros * qui habitas in cælis.

Ecce sicut oculi servorum ad manus dominorum suorum, [LVII] et sicut oculi ancillæ ad manus dominæ suæ * ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nobis.

Miserere nobis, Domine, miserere nobis * quia multum repleti sumus contemtionem :

Multumque repleta est anima nostra obprobriis abundantium * et dispeccatione superbiorum.

CXXIII.

Canticum gradum.

Restitutionis.

Añã. *Laqueus contritus est et nos liberati sumus.*

Nisi quod Dominus erat in nobis * dicat nunc Israel, nisi quod Dominus erat in nobis.

Quum insurgerent homines in nos * forsitan vivos deglutissent nos.

Quum irasceretur animus eorum adversum nos * forsitan velut aqua absorbuissent nos.

Torrentem pertransiit anima nostra * forsitan pertransisset anima nostra aquam inmensam.

Benedictus Dominus * qui non dedit nos in captura dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium.

Laqueus contritus est * et nos liberati sumus.

Adiutorium nostrum in nomine Domini * qui fecit cælum, et terram.

CXXIV.

Canticum gradum.

Speratio futurorum.

Añã. *Benefac Domine bonis, et rectis corde.*

Qui confidit in Domino sicut mons Syon * non commovebitur in æternum, qui habitat in Ierusalem.

Montes in circuitu eius, et Dominus in circuitu populi sui * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non derelinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum * ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Benefac, Domine * bonis, et rectis corde.

Declinantes autem ad obligationem, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem * pax super Irael.

CXXV.

Canticum gradum.

Ædificationis Ecclesiæ.

Añã. *Magnificavit Dominus facere nobiscum : facti sumus lætantes.*

In convertendo Dominus captivitatem Syon * facti sumus, sicut consolati.

Tunc repletum est gaudium os nostrum * et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes, magnificavit Dominus facere cum istis : magnificavit Dominus facere nobiscum * facti sumus lætantes.

Converte, Domine, captivitatem nostram sicut torrens in austro * ut qui seminant in lacrymis, in gaudio metant.

Euntes ibant, et sebant * mittentes semina sua.

Venientes autem venient in exultatione * portantes manipulos suos.

CXXVI.

Canticum gradum.

Vocationis gentium.

Nisi Dominus ædificaverit domum * in vano laborant qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem * in vano vigilant, qui custodiunt eam.

In vanum est vobis ante lucem surgere * surgite, postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Quum dederit dilectis suis somnum ecce hereditas Domini filii * mercis fructus ventris ejus.

Sicut sagittæ in manu potentis * ita filii excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis * non confundetur dum loquetur inimicis suis in porta.

CXXVII.

Canticum gradum.

Victoriæ Dei militiæ

Añã. *Labores fructuum tuorum manducabis : beatus es, et bene tibi erit.*

Beati omnes, qui timent Dominum * et qui ambulat in viis eius.

Labores fructuum tuorum manducabis * beatus es, et bene tibi erit.

Uxor tua, sicut vitis abundans * in lateribus domus tuæ.

Filii tui, sicut nobella olivarum * in circuito mensæ A
tuzæ.

Ecce sic benedicetur omnis homo * qui timet Do-
minum.

Benedicat tibi Dominus ex Syon * et videas quæ
bona sunt in Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum * pax super Is-
rael.

CXXVIII.

Canticum gradum.

Oratio martyrum.

[LVIII] Añā. *Benedictio Domini super vos : bene-
dicimus vos in nomine Domini.*

Sæpe expugnaberunt me a iuventute mea, dicat
nunc Israel * sæpe expugnaberunt me a iuventute
mea : etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaberunt peccatores *
prolongaberunt iniquitates suas.

Dominus iustus * concidet cervices peccatorum.

Confundantur, et convertantur retrorsum * om-
nes, qui oderunt Syon.

Fiant sicut stœnum ædificiorum * quod priusquam
evellatur, arescit.

De quo non implebit manum suam, qui metit * et
sinum suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt, qui præteriebant : benedictio
Domini super vos * benedicimus vos in nomine Do-
mini.

CXXIX.

Canticum gradum.

De humilitate.

Añā. *A vigilia matutina usque ad noctem : speret Is-
rael in Domino.*

De profundis clamabi ad te, Domine * Domine,
exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * ad orationem servi
tui.

Si iniquitatem observaberis, Domine, * Domine,
quis sustinebit.

Quia apud te propitiatio est * et propter legem
tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo tuo * sperabit anima
mea in Domino.

A vigilia matutina usque ad noctem * a custodia
matutina speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia est * et copiosa
apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel * ex omnibus iniquitatibus
ejus.

CXXX.

Canticum gradum.

Oratio David. Inluminatio Christi.

Añā. *Speret Israel in Domino ex hoc nunc, et us-
que in sæculum.*

Domine, non est exaltatum cor meum neque elati
sunt oculi mei * neque ambulavi in magnis, neque
in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam * sed exaltavi animam
meam.

Sicut ablactatus super matrem suam * ita retri-
bues animam meam.

Speret Israel in Domino * ex hoc nunc, et us-
que in sæculum.

CXXXI.

Canticum gradum.

Populi Perfectio.

Memento Domine David * et omnes mansuetudi-
nes eius.

Sicut iuravit Domino * votum vobis Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ * si as-
cendero in lectum stratus mei.

Si dederò somnum oculis meis, aut palpebris meis
dormitationem * aut requiem temporibus meis.

Donec inveniam locum Domino * tabernaculum
B Deo Jacob.

Ecce audibimus eum in Eufрата * invenimus eum
in campis silbæ.

Introibimus in tabernaculo ejus * adorabimus in
loco ubi steterunt pedes eius.

Exurge Domine in requiem tuam * tu et arca san-
ctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur iustitiam * et sancti tui
lætentur in bonis.

Propter David servum tuum * non avertas faciem
Christi tui.

Añā. *Parabi lucernam Christo meo.*

Iurabit Dominus David in veritate, et non frustra-
bit eum * de fructu ventris tui ponam super sedem
meam.

C Si custodierint filii tui testamentum meum, et tes-
timonia mea hæc, quæ docebo eos * et filii eorum
sedebunt usque in æternum super sedem meam.

Quoniam elegit Dominus Syon * prælegit eam in
habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi * hic habi-
tabo quoniam prælegi eam.

Vidua eius benedicens benedicam * et pauperes
eius saturabo panibus.

Sacerdotes eius induam salutare * et sancti eius
exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David * parabi lucernam
Christo meo.

Inimicos eius induam confusione * super ipsum
autem floriet sanctificatio mea.

CXXXII.

Canticum gradum.

Populi perfectio.

Añā. *Sicut ros Hermon, quod descendit in montem
Syon : [LIX] illic mandabit Dominus benedictionem.*

Ecce quam bonum et quam iucundum * habitare
fratres in unum.

Sicut unguentum a capite quod descendit in bar-
bam in barbam Aaron * quod descendit in ora
vestimenti eius.

Sicut ros Hermon, quod descendit in montem
Syon * quoniam illic mandabit Dominus benedictio-
nem, et vitam usque in sæculum.

CXXXIII.

Canticum gradum.

Populo venturo.

Ecce nunc benedicite Dominum omnes servi Domini * qui statis in domo Domini, in atris domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta * et benedicite Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Syon * qui fecit cælum, et terram.

CXXXIV.

Alleluia.

Doctrinæ inductionis.

Añā. *Ego cognobi, quod magnus est Dominus : et Deus noster super omnes deos.*

Laudate nomen Domini * laudate servi Domini.

Qui statis in domo Domini * in atris domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia benignus Dominus * psallite nomini eius, quoniam suave est.

Quoniam Iacob elegit sibi Dominus * Israel in possessionem sibi.

Quia ego cognobi, quod magnus est Dominus * et Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit Dominus fecit * in cælo, et in terra, in mari, et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ * fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis * qui percussit primogenita Ægypti, ab homine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodigia in medio tui, Ægypte * in Faraonem, et in omnes servos eius.

Qui percussit gentes multas * et occidit reges mirabiles.

Seon regem Amorrhæorum, et Og regem Basan * et omnia regna Canaan occidit.

Et dedit terram eorum hereditatem * hereditatem Israel servo suo.

Domine, nomen tuum in æternum * Domine, memoriale tuum in sæculum sæculi.

Quia iudicabit Dominus populum suum * et in servis suis consolabitur.

Simulacra gentium argentum, et aurum * opera manuum hominum.

Os habent, et non loquentur * oculos habent, et non videbunt.

Aures habent, et non audiunt * nares habent, et non odorabunt.

Manus habent, et non palpabunt * pedes habent, et non ambulabunt.

Non clamabunt in gutture suo * neque enim est spiritus in ora ipsorum.

Similes illis fiant, qui faciunt ea * et omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israel benedicite Domino * domus Aaron benedicite Domino.

Domus Levi benedicite Domino * qui timetis Dominum, benedicite Domino.

A Benedicat tibi Dominus ex Syon * qui habitat in Ierusalem.

CXXXV.

Alleluia.

Bona gratia liberatorum.

Añā. *In humilitate nostra memor fuit nostri Dominus, et redemit nos de manu inimicorum nostrorum.*

Confitemini Domino quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Confitemini Deo deorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Confitemini Domino dominorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui fecit mirabilia magna solus * quoniam in sæculum misericordia eius.

B Qui fecit cælos intellectu * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui firmavit terram super aquas * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui fecit luminaria magna solus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Solem in potestate diei * quoniam in sæculum misericordia eius.

Lunam et stellas in potestate noctis * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui percussit Ægyptum cum primitiis suis * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et eduxit Israel, e medio eius, * quoniam in sæculum misericordia eius.

C In manu forti, et brachii excelso * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui divisit mare rubrum in divisiones * quoniam in sæculum misericordia eius.

[Lx] Et transduxit Israel per medium eius * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui excussit Faraonem, et exercitum eius in mari rubro * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui transduxit populum suum per desertum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui eduxit aquam de petra rupis * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui percussit gentes multas * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et occidit reges mirabiles * quoniam in sæculum misericordia eius.

D Seon regem Amorreorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et Og regem Bassan * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et omnia regna Canaan occidit * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et dedit terram eorum hereditatem * quoniam in sæculum misericordia eius.

Hereditatem Israel servo suo * quoniam in sæculum misericordia eius.

Quia in humilitate nostra memor fuit nostri Dominus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et redemit nos de manu inimicorum nostrorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui dat escam omni carni * quoniam in sæculum A
misericordia eius.

Constitemini Deo cœli * quoniam in sæculum mise-
ricordia eius.

Constitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in
sæculum misericordia eius.

CXXXVI.

Psalmus David et Iheremiæ.

Sanctorum voces, qui in captivitate sunt.

Super flumina Babilonis illic sedimus, et flevimus *
dum recordaremur tui, Syon.

In salicibus in medio eius * ibi suspendimus organa
nostra.

Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxe-
runt nos verba canticorum * et qui adduxerunt nos,
dixerunt nobis : Hymnum cantate nobis de canticis B
Syon.

Quomodo cantabimus canticum Domini * in terra
aliena?

Si oblitus fuero tui Ierusalem * obliuiscatur me
dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis * si tui non
meminero.

Si non præposuero Ierusalem * in principio læti-
tiae meae.

Memento Domine filiorum Edon in diebus Ierusa-
lem * qui dixerunt : Exinanite, exinanite quousque
ad fundamentum in ea.

Filia Babilonis misera * beatus qui retribuit tibi
retributionem, quam tu retribuisti nobis.

Beatus, qui tenet * et allidet parvulos suos ad pe- C
tram.

CXXXVII.

Psalmus David.

Bona gratia. Prophetia David.

Añã. In conspectu angelorum tuorum psallam tibi,
Domine.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo, quoniam
exaudisti omnia verba oris mei * et in conspectu
angelorum tuorum psallam tibi.

Adorabo ad templum sanctum tuum * et confitebor
nomini tuo.

Super misericordiam, et veritatem tuam * quo-
niam magnificasti super omnia nomen sanctum
tuum.

In quacumque die invocabo te, velociter exaudi D
me Domine * multiplicasti animam meam in veri-
tate tua.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terræ *
quoniam audierant omnia verba oris tui.

Et exultent in canticis Domino, quoniam magna est
gloria Domini * quoniam excelsus Dominus, et humilia
respicit, et alta de longe agnoscit.

Si ambulabero in medio tribulationis, vivificabis
me * et super iram inimicorum meorum extendisti
manum tuam, et saluum me fecit dextera tua.

Domine, retribue pro me * Domine misericordia
tua in æternum : opera manuum tuarum ne despi-
cias.

CXXXVIII.

Pro victori David Canticum.

Declaratio iusti cum Dei dicatione.

Añã. Tu formasti me, posuisti super me manum
tuam Domine.

Domine probasti me, et cognobisti me * tu cogno-
bisti sessionem meam, et resurrectionem meam : tu
intellexisti cogitationes meas a longe.

Semitam meam, et limitem meum tu investigasti *
et omnes vias meas prævidisti, quia non est dolus
in lingua mea.

Ece tu, Domine, cognobisti omnia * nobissima,
et antiqua.

[LXI] Tu formasti me, et posuisti super me ma-
num tuam * mirabilis facta est scientia tua ex me,
confortata est, nec potero ad eam.

Quo ibo ab spiritu tuo * et a facie tua quo fugiam?

Si ascendero in cœlum tu ibi es * et si descendero
in infernum ades.

Si sumsero pinnas meas ante lucem * et habita-
bero in postremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me * et tenebit
me dextera tua.

Et dixi : Forsitan tenebræ conculcaberunt me * et
nox inluminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur a te * et nox
sicut dies inluminabitur.

Sicut tenebræ eius, ita et lumen eius * quoniam tu
possides renes meos, Domine.

Suscepisti me de utero matris meæ * constitero
tibi, Domine, quoniam terribiliter mirificatus es.

Mira opera tua, Deus * et anima mea novit nimis.

Non est occultatum os meum a te, quæ fecisti in
occultis * et substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui * et in libro
tuo omnes scribentur :

Dies firmabuntur * et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui
Deus * valde confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arena maris multipli-
cabuntur * et surrexi, et adhuc tecum sum.

Si occidas Deus peccatores, viri sanguinum de-
clinata a me : quia dicitis in cogitationibus vestris *
accipiant in vanitate civitates suas.

Nonne qui oderant te Deus, oderam illos * et su-
per inimicos tuos tabescebam.

Perfecto odio oderam illos * et inimici facti sunt
mibi.

Proba me Domine et scito cor meum * interroga
me, et cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est * et deduc me
in via æterna.

CXXXIX.

Pro victoria Canticum David.

Voces quæ adversus Deum agonizantur.

Añã. Domine Deus virtus salutis meæ, obumbra
caput meum in die belli.

Eripe me, Domine, ab homine malo * a viro ini-
quo libera me.

Qui cogitaverunt malitias in corde suo * tota die A
constituebant praelia.

Acuere linguas suas, sicut serpentes * venenum
aspidium sub labiis eorum.

Conserva me, Domine, de manu peccatoris * ab
hominibus iniquis libera me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos * abs-
conderunt supervi laqueos mihi.

Et funes extenderunt continuatis pedibus meis *
iuxta iter scandala posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu * exaudi vocem
deprecationis meae.

Domine Deus virtus salutis meae * obumbra caput
meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, a desiderio meo pecca-
tori * cogitaverunt adversum me, ne derelinquas B
me: ne umquam exaltentur.

Caput circuitus eorum * labor laborum ipsorum
operiet eos.

Cadent super eos carbones ignis; et in igne dei-
cies ens * et in miseriis non subsistunt.

Vir lingosus non dirigetur super terram * virum
iniustum mala capiunt in interitu.

Cognobi, quoniam faciet Dominus iudicium in-
opis * et vindictam pauperis.

Verumtamen iusti confitebantur nomini tuo * et
habitabunt recti cum facie tua.

CXL.

Canticum David.

Oratio, qui secundum Deum perfecti sunt.

Domine, clamabi ad te, exaudi me * intende voci C
orationis meae, dum clamabero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu
tuo * elebatio manuum mearum sacrificium vesper-
tinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo, et ostium cir-
cunstanz labiis meis * ut non declinet cor meum
in verbum malum,

Ad excusandas excusationes in peccatis cum ho-
minibus operantibus iniquitatem * et non commina-
bor cum electis eorum.

Corripiet me iustus in misericordia, et increpabit me
* oleo autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eo-
rum, absorti sunt continuati petrae iudices eorum *
audierunt verba mea, quoniam potuerunt.

Sicut crassitudo terrae eructuat super terram *
dissipata sunt ossa nostra secus infernum:

Quia ad te Domine Domine oculi mei * in te spe-
rabi, ne auferas animam meam.

[LXII] Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi *
et ab scandalis operantibus iniquitatem.

Cadent in retia eius peccatores * singulariter sum
ego, donec transeam.

CXLI.

Eruditio David, cum essent in spelunca.

Vocem, qui propter Deum perfecti sunt.

Añã. Effundam in conspectu Dei orationem meam,
tribulationem meam ante ipsum pronuntiabo.

Voce mea ad Dominum clamabi * voce mea Deum
deprecatum sum.

Effundam in conspectu Dei orationem meam *
tribulationem meam ante ipsum pronuntiabo.

In deficiendo in me spiritum meum * et tu cogno-
bisti semitas meas.

In via hac quam ambulabam * absconderunt su-
perbi laqueos mihi.

Considerabam a dextris, et videbam * et non erat
qui cognosceret me.

Periit fuga mea * et non est, qui requirat animam
meam.

Clamabi ad te, Domine, dixi: Tu es spes mea *
portio mea in terra viventium.

Intende voci orationis meae, quia humiliatus sum
nimis * libera me a persequentibus me quoniam con-
fortati sunt super me.

Educ de carcere animam meam ad constituendum
nomini tuo * me expectant iusti donec retribuas mihi.

CXLII.

Canticum David.

Oratio confessionis.

Añã. Auditam fac mihi mane misericordiam tuam.

Domine exaudi orationem meam * auribus percipe
obsecrationem meam in veritate tua.

Exaudi me in tua iustitia, et ne intres in iudicio
cum servo tuo * quia non iustificabitur in conspectu
tuo omnis vibens.

Quia persecutus est inimicus animam meam *
humiliavit in terra vitam meam.

Conlocavit me in obscuris sicut mortuos saeculi,
et anxius est in me spiritus meus * in me turba-
tum est cor meum.

Memor fui dierum anticorum, et meditatus sum
in omnibus operibus tuis * et in factis manuum tuarum
meditabor.

Expandi manus meas ad te * anima mea velut
terra sine aqua, velociter exaudi me.

Domine defecit spiritus meus, non avertas faciem
tuam a me * et similis ero descendantibus in lacum

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam *
quia in te speravi Domine.

Demonstra mihi viam, per quam ambulem * quia
ad te Domine animam meam lebabam.

D Eripe me de inimicis meis, Deus meus, quoniam
ad te confugivi * doce me facere voluntatem tuam,
quia tu es Deus meus, spiritus tuus bonus deducet
me in viam rectam.

Propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in
aquitate tua * et educes de tribulatione animam
meam.

Et in misericordia tua disperdes inimicos meos.
et perde omnes, qui tribulant animam meam * quo-
niam servus tuus sum ego.

CXLIII.

Psalmus David.

Añã. Misericordia mea, et refugium meum, susce-
ptor meus, et liberator meus.

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus **A** meas ad bellum * digitos meos ad prælium.

Misericordia mea, et refugium meum * susceptor meus, et liberator meus.

Protector meus, et in ipso sperari * subiciens populos sub me.

Domine, quid est homo, quod innotuisti ei * aut filius hominis, quod reputas eum.

Homo vanitatis similis factus est * dies eius sicut umbra præterierunt.

Domine inclina cælos, et descende * tange montes, et fumigabunt.

Corusca coruscationes, et dissipabis eos * emitte sagittas tuas, et conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto, eripe et libera me de aquis multis * et de manu filiorum alienorum. **B**

Quorum os locutum est vanitatem * et dextera eorum dextera iniquitatis.

Deus canticum novum cantabo tibi * in psalterio decem cordarum psallam tibi.

Qui das salutem regibus, et liberas David servum tuum de gladio maligno * eripe et libera me de aquis multis, et de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem * et dextera eorum dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novella plantationis * stabilita a iuventute sua.

Filiæ eorum decoratæ * circumornatæ ut similitudo templi.

[LXIII] Promtuarum eorum plena * eructantia ex hoc in illud. **C**

Oves eorum fœtosæ abundantes in itineribus suis * bobes eorum crassi.

Non est ruina maceræ * neque transitus, neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt * beatus populus cuius est Dominus Deus eorum.

CXLIV.

Hymnus David. Alep.

Hymnus cum Dei dictione.

Añã. *Suabis Dominus universis, et miserationes eius super omnia opera eius.*

Exaltabo te Domine rex meus, et Deus meus * et benedicam nomen tuum in æternum, et in sæculum sæculi. **D**

Per singulos dies benedicimus te * et laudamus nomen tuum in æternum, et in sæculum sæculi :

Magnus Dominus, et laudabilis nimis * et magnitudinis eius non est finis.

Generatio, et generatio laudabunt nomen tuum * et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam maiestatis tuæ, et sanctitatem tuam loquentur * et mirabilia tua narrabunt.

Virtutem terribiliorum tuorum dicent * et magnificentiam tuam loquentur.

Memoriam abundantie suavitatis tuæ eructabunt * et in tua iustitia exaltabuntur.

Miserator et misericors Dominus * patiens, et

PATROL. LXXXVI.

multum misericors, et sanctus in omnibus operibus suis.

Suabis Dominus universis * et miserationes eius super omnia opera eius.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua * et sancti tui benedicent tibi.

Gloriam regni tui dicent * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam * et gloriam magnificentie regni tui.

Regnum tuum, Domine, regnum omnium sæculorum * et dominatio tua in omni progenie, et generatione.

℟ Fidelis Dominus in verbis suis * et sanctus in omnibus operibus suis.

Erigit Dominus omnes qui ruunt * et corrigit omnes elisos.

Oculi hominum in te sperant Domine et tu das escam illis in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam * et imples omnem animam benedictionem.

Iustus Dominus in viis suis * et sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus * invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet * et orationes eorum exaudiet, et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se * et omnes peccatores disperdet.

Laudem Domini loquetur os meum * et benedicet omnis caro nomini sancto eius in æternum, et in sæculum sæculi.

CXLV.

Alleluia.

Hymnus cum Dei dictione.

Añã. *Dominus erigit elisos, Dominus solbet compeditos, Dominus intumescit cæcos.*

Lauda anima mea Dominum * laudabo Dominum in vita mea, psallam Deo meo quandiu ero.

Nolite confidere in principibus * neque in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exiet spiritus eorum, et revertetur in terram suam * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cuius Deus Iacob adiutor eius * spes eius in Domino ipsius, qui fecit cælum et terram, mare et omnia, quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem a sæculo * facit iudicium iniuriam patientibus, et dat escam esurientibus.

Dominus erigit elisos, Dominus solbet compeditos, Dominus intumescit cæcos * Dominus dirigit iustos.

Dominus custodit advenam; pupillum, et viduam suscipiet * et vias peccatorum exterminabit.

Regnabit Dominus in æternum * Deus tuus Syon in sæculum sæculi.

CXLVI.

Alleluia.

Hymnus cum Dei dictione.

Añã. *Qui sanat contritos corde, et alligat contritiones eorum: magnus Dominus noster, et magna virtus eius.*

Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus * A Deo nostro iucunda sit laudatio.

Ædificans Iherusalem Dominus * et dispersos Israhel congregans.

Qui sanat contritos corde * et alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum * et omnibus eis nomina vocat.

[LXIV] Magnus Dominus noster, et magna virtus eius * et sapientiæ eius non est numerus.

Suscipit mansuetos Dominus * humiliat autem peccatores usque ad terram.

Incipite Domino in confessione * psallite Deo nostro in cithara.

Qui operit cælum nubibus * et parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus scænum * et herbam servituti hominum.

Qui dat iumentis escam ipsorum * et pullis corborum invocantibus eum.

Non in viribus equi voluntatem habebit * neque in tabernaculis viri beneplacitum est ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum * et in eos, qui sperant in misericordia eius.

CXLVII.

Alleluia.

Hymnus cum Dei dictione.

Aññ. *Iherusalem lauda Dominum; Deum tuum Syon lauda.*

Lauda Iherusalem Dominum * conlauda Deum tuum Syon.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum * benedixit filios tuos in te.

Qui posuit fines tuos pacem * adipe frumenti satians te.

Qui emittit eloquium suum terræ * velociter currit sermo eius.

Qui dat nibem sicut lanam * nebulam velut cinerem adspargit.

Qui emittit crystallum suum tamquam frusta panis * ante faciem frigoris eius quis subsistit.

Mittit verbum suum, et liquefaciet ea * stat spiritus eius, et fluent aquæ.

Pronuncians verbum suum Jacob * iustitia, et iudicia sua Israhel.

Non fecit taliter omni nationi eius * et iudicia sua non manifestabit eis.

CXLVIII.

Alleluia.

Hymnus cum Dei dictione.

Laudate Dominum de cælis * laudate eum in excelsis.

Laudate eum, omnes angeli eius * laudate eum, omnes virtutes eius.

Laudate eum sol et luna * laudate eum omnes stellæ et lumen.

Laudate eum cæli cælorum * et aquæ, quæ super cælum sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, et facta sunt * ipse mandavit, et creata sunt.

Statuit ea in æternum, et in sæculum sæculi * præceptum posuit et non preteritit.

Laudate Dominum a terra * dracones et omnes abyssi.

Ignis grando nix glacies spiritus tempestatis * qui faciis verbum eius.

Montes, et omnes colles * ligna fructifera, et omnes cedi.

Bestiæ, et universa pecora * serpentes, et volucres pinnatæ.

Reges terræ, et omnes populi * principes, et iudices terræ.

Iuvenes, et virgines, seniores cum iunioribus * B laudent nomen Domini.

Quia exaltatum est nomen eius solius * confessio eius super cælum, et terram.

Et exaltabit cornu populi sui * hymnus omnibus sanctis eius filiis populo adpropinquanti sibi.

CXLIX

Alleluia.

Cantate Domino canticum nobum * laus eius in Ecclesiis sanctorum.

Lætetur Israhel in eo, qui fecit ipsum * et filii Syon exultent super regem suum.

Laudent nomen eius in choro * in tympano, et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo * et exaltabit mansuetos in salute.

Exultabunt sancti in gloria * et lætabuntur in cithilibus suis.

Exaltationes Dei in faucibus eorum * et gladii bis acuti in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus * increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus * et tubiles eorum in vinculis ferreis.

Ut fiat in eis iudicium conscriptum * gloria hæc est omnibus sanctis eius.

CL.

Alleluia.

Laudate Dominum in sanctis eius * laudate eum in firmamento virtutis eius.

Laudate eum in potentatibus eius * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eum in sono tubæ * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et coro * laudate eum in cordis, et organo.

Laudate eum in cymbalis bene sonantibus laudate [LXV] eum in cymbalis iubilationum * omnis spiritus laudet Dominum.

CLI.

Hic Psalmus proprie scriptus in David extra numerum cum pugnator esset adversus Goliath solus.

Pusillus eram inter fratres meos * et adolescentior in domo patris mei.

Pasebam obes patris mei * manus meae fecerunt **A** organum, et digiti mei abtaberunt psalterium.

Et quis adnuntiabit Domino meo * ipse Dominus exaudibit me.

Ipse exauditor omnium * ipse misit angelum suum, et tulit me de obibus patris mei, et unxit me in misericordia uctionis euae.

Fratres autem mei boni, et magni * et non fuit in eis beneplacitum Domino.

Exibi obviam alienigenae * et denutrabit me in simulacris suis.

Ego autem evaginato ab eo habens ipsius gladio amputabi caput eius * et abstuli opprobrium a filiis Israel.

INCIPIUNT CANTICI.

CANTICUM DEUTERONOMII.

Capitulum 35.

Aña. Apparuit Dominus de monte Faran, et cum eo sanctorum milia.

Dominus de Sina veniet : et de Seir ortus est nobis.

Apparuit Dominus de monte Faran : et cum eo sanctorum milia.

In dextera eius ignea lex : dilexit populos.

Omnes sancti in manu illius sunt : et qui adpropinquant pedibus eius accipiet de doctrina illius.

Manus eius pugnabunt pro eo : et adiutor illius contra adversarios eius erit.

Catulus leonis fluet largiter de Basan : abundantia perfructur : et plenus erit benedictione Domini mane, et meridie possidebit.

Quasi primogenita tauri pulcritudo eius cornua rinocerotis cornua illius : in ipsis ventilabit gentes usque ad terminos terre.

II.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulum 8 et 9.

Aña. Deus fortis super tronum David sedebit et confirmet illud usque in sempiternum.

Liga testimonium et signa legem in discipulis meis : expectabo Dominum, qui abscondit faciem suam a domo Jacob et prestolabor eum.

Ecce ego et pueri quos dedit michi Dominus in signum et in portentum Srahelis : a Domino exercituum, qui habitat in monte Syon.

Et quum dixerint ad vos querite a pitonibus : et a divinis, qui stridant in incantationibus suis.

Numquid non populus a Deo suo requirit pro vivis ac mortuis : et ad legem magis, et ad testimonium.

Quod si non dixerint iuxta verbum hoc : non erit eis matutina lux.

Et transibit per eam, et corruet et esuriet : et cum esurierit irascetur et maledicet regi suo et Deo suo.

Et suscipiet [suspiciet] sursum : et ad terram intuebitur.

Et ecce tribulatio, et tenebre, dissolutio et angustia et caligo persequens : et non poterit avolare de angustia sua.

Primo tempore allebata est terra Zabulon, et terra Neptallin : et in novissimo adgravata est via maris trans Jordanem Galilee.

Gentium populus qui sedebat in tenebris vidit lucem magnam : habitantibus in regione umbre mortis, lux orta est eis.

Multiplicasti gentem, non magnificasti letitiam letabuntur coram te sicut letantur in messe : sicut exultant victores, quando dividunt spolia.

Iugum enim honeris eius, et virgam humeris eius et sceptrum exactoris eius : superasti sicut in die Madian.

Quia omnis violenta predatio cum tumultu et vestimentum mixtum sanguine : erit in combustione et cibus ignis.

Parvulus enim natus est nobis filius datus est nobis : et factus est principatus eius super humeros eius.

Et vocabitur nomen eius : Admirabilis consiliarius.

Deus fortis pater futuri seculi : princeps pacis.

[LXVI] **M**ultiplicabitur eius imperium : et pacis eius non erit finis.

Super solium David sedebit et super regnum eius : ut confirmet illud et corroboret in iudicio et iustitia a modo et usque in sempiternum.

Zelus Domini exercituum : faciet hoc.

III.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulum 10 et 11.

Aña. Radix Jesse qui stat in signum populorum ipsum gentes deprecabuntur.

Ecce Dominator Dominus exercituum confringet launculam in terrore : et excelsi statura succidentur et sublimes humiliabuntur.

Et subvertentur condensa saltus ferro : et Libanus cum excelsis cadet.

Et egredietur virga de radice Jesse : et flos de radice eius ascendet.

Et requiescet super eum spiritus Domini, spiritus sapientie et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis, spiritus scientie et pietatis : et replebit eum spiritu timoris Domini.

Non secundum visionem oculorum indicabit : neque secundum auditum aurium arguet : set iudicabit in iustitia pauperes et arguet in equitate pro mansuetis terre.

Et percutiet terram virga horis sui : et spiritu laborum suorum interficiet impium.

Et erit iustiti cingulum lumborum eius : et fides cinctorium renum eius.

Habitabit lupus cum agno : et pardus cum edo ac-
cubabit.

Vitulus et leo et obis simul morabuntur : et puer
parvulus minabit eos.

Vitulus et ursus pascentur : et simul requiescent
catuli eorum.

Et leo quasi bos comedet paleas et delectabitur in-
fens ab ubere.

Super foramine aspidis et in cabernam reguli : qui
ablactatus fuerit manum suam mittit.

Non nocebunt et non occident in universo monte
sancto meo, quia repleta est terra scientia Domini :
sicut aqua maris operientis in die illa.

Radix Gesse qui stat in signum populorum : ip-
sum gentes deprecabuntur et erit sepulcrum eius
gloriosum.

IV.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulum 30.

Deus iudicii Dominus : beati omnes qui expectant
eum.

Populus enim Syon habitabit in Ierusalem plorans :
nequaquam plorabis miserans miserebitur tui.

Ad vocem clamoris tui : statim et audierit respon-
debit tibi.

Et dabit tibi Dominus panem artum et aquam
brebem : et non faciet avolare a te ultra doctorem
tuum.

Et erunt oculi tui videntes preceptorem tuum : et
aures tue audient verbum post tergum monentis.

Hec via ambulate in ea neque ad dexteram neque
ad sinistram, et contaminabis lamminas sculpillium
argenti tui : et vestimentum constatilis auri tui et
disperges ea sicut imunditiam menstruate. Egredere
dices ei.

Et dabitur pluvia semini tuo ubicumque semina-
beris in terra : et panis frugum terre erit uberrimus
et pinguis.

Pascentur in possessione tua in die illa agnæ spa-
tiosæ et tauri tui et pulli asinorum tuorum qui ope-
rantur terram : commixtum migma comedent : sic
in area ut ventilatum est.

Et erunt super omnem montem excelsum et su-
per omnem collem elebatum rivi currentium aquarum :
in die interfectionis multorum cum ceciderit
torris.

Et erit lux lune sicut lux solis : et lux solis erit
septemplex sicut lux septem dierum : in die qua
alligaberit Dominus vulnus populi sui et percussuram
plage eius sanaberit.

Ecce nomen Domini venit de longinquo : ardens
furor eius et gravis ad portandum.

Labia eius repleta sunt indignatione : et lingua
eius quasi ignis devorans.

Spiritus eius velut torrens inundans usque ad me-
dium collium eternorum ad perdendas gentes in
nihilum : et frenum erroris quod erat in maxillis po-
pulorum.

Canticum erit vobis sicut nox sanctificate solem-

nitatis : et letitia cordis sicut qui pergit cum tibia et
intret in montem Domini ad fortem Srahel.

Et auditam faciet Dominus gloriam vocis sue : et
terrorem brachii sui ostendet in comminatione furoris
et flammæ ignis devorantis.

Allidet in turbine : et in lapide grandinis.

[LXVII] A voce enim Domini pabebit Assur virga
percussus : et erit transitus virge fundatus quam re-
quiescere faciet Dominus super eum.

in tymphanis et citharis : et bellis precipuus ex-
pugnabit eum.

Flatus enim Domini : sicut torrens sulfuris suc-
cendens eum.

V.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulum 35.

Añã. Ecce Deus noster veniet et salvos nos fa-
ciet.

Confortate manus dissolutas : et genua debilia
roborate.

Dicite pusillanimes : confortamini et nolite ti-
mere.

Ecce Deus vester ultionem adducit retributionis :
Deus ipse veniet et salvos nos faciet.

Tunc aperientur oculi cecorum : et aures surdo-
rum patebunt.

Tunc saliet sicut cerbus claudus : et aperta erit
lingua mutorum.

Quia scisse sunt in deserto aque et torrentes in
solitudine et que erant arida in stagna et sitientes in
fontes aquarum.

In cubilibus in quibus prins dracones habitabant
horietur viror calami et iunci : et erit ibi semita et
via et via sancta vocabitur.

Non transibit per eam pollutus set hec erit nobis
directa via : ita ut stulti non errent per eam.

Non erit ibi leo et mala bestia non ascendet per
ea : nec invenietur ibi.

Et ambulabunt qui liberati fuerint et redempti à
Domino : convertentur et venient in Syon cum laude
et letitia sempiterna super capita eorum.

Gaudium et letitiam obtinebunt : et fugiet dolor
et gemitus.

VI.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulum 40.

Añã. Parate viam Domino rectas facite semitas Dei
nostri.

Consolamini consolamini popule meus : dicit Do-
minus Deus vester.

Loquimini ad cor Iherusalem et vocate eam quo-
niam completa est malitia eius, dimisse sunt iniqui-
tates illius : suscepit de manu Domini duplicia pro
omnibus peccatis suis.

Vox clamantis in deserto parate viam Domino :
rectas facite in solitudine semitas Dei nostri.

Omnis vallis exaltabitur : et omnis mons et collis
humiliabitur.

Et erunt praba in directa : et aspera in vias A planas.

Et revelabitur gloria Domini : et videbit omnis caro pariter quod hos Domini locutum est.

Vox dicentis clama : et dixi quid clamabo.

Omnis caro fenam : et omnis gloria eius quasi flos agri.

Et siccatum est fenam et cecidit flos : quia spiritus Domini sufflavit in eo.

Vere fenam est populus et siccatum est fenam et cecidit flos : verbum autem Domini Dei nostri stabit in eternum.

Super montem excelsum ascende tu qui evangelizas Syon exalta in fortitudine vocem tuam : qui evangelizas Iherusalem exalta et noli timere : dic civitatibus Juda, ecce Deus vester.

VII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Añã. Ecce Dominus in fortitudine veniet et bracium eius cum dominatione.

Ecce Dominus Deus in fortitudine veniet : et bracium eius dominabitur.

Ecce merces eius cum eo : et opus illius coram ipso.

Sicut pastor gregem suum pascit et in bracio suo congregabit agnos et in sinu suo levabit : fetas ipse portabit.

Quis mensus est pugillo aquas : et celos palmo ponderabit.

Quis appendit tribus digitis molem terre : et C librabit in pondere montes et colles in statera ?

Quis adiubit spiritum Domini : aut quis consiliarius eius fuit et ostendit illi ?

Quam quo inid [*Fortis, inii*] consilium et instruxit eum ; et docuit eum semitam iustitie ; et erudit eum scientia : et viam prudentie ostendit illi.

Ecce gentes quasi stille situle : et quasi momentum instatere reputate sunt.

Ecce insule quasi pulvis exiguus et Libanus non sufficiet ad succendendum : et animalia eius non sufficient ad holocaustum.

Omnes gentes quasi non sint sic sunt coram eo : [LXVIII] et quasi nicilium et inane reputate sunt.

VIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 42.

Cantate Domino canticum novum : laus eius ab extremis terræ.

Qui descenditis in mare et plenitudo eius : insule et habitatores earum.

Sublebetur desertum et civitates eius : in domibus habitabit Cedar.

Laudate eum habitatores petræ : de vertice montium clamate.

Ponent Domino gloriam : et laudem eius in insulis nuntiabunt.

Dominus sicut fortis egredietur : et sicut vir paeliator suscitabit zelum.

Vociferabitur et clamabit : et super inimicos suos confortabitur.

Tacui semper silui patiens fui : sicut pariens loquar.

Dissipabo et absorbebo simul desertos faciam montes et colles : et omne germen eorum exicabo.

Ponam flumina in insulas : et stagna arefaciam.

Et deducam cecos in viam quam nesciunt : et in semitis quas ignoraverunt ambulare eos faciam.

Ponam tenebras coram eis in luce : et prava in recta.

IX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 49.

Añã. Consolatus est Dominus populum suum : et pauperum suorum miserebitur.

Hec dicit Dominus redemptor Srahel sanctus eius : ad contemibilem animam et abominatam gentem ad servum dominorum.

Reges videbunt et consurgent principes et adorabunt propter Dominum quia fidelis est : et sanctus Srahel qui elegit te.

Hec dicit Dominus, tempore placito exaudibi te : et in die salutis auxiliatus sum tui.

Et serbabi et dedi te in sedus populi : ut suscitares terram et possideres hereditates dispersas.

Ut diceres his qui vincti sunt exite : et his qui in tenebris sunt revelamini.

Super vias pascentur : et in omnibus planis pascula eorum.

Non esurient neque sitient et non percutiet eos estus et sol : quia miserator eorum reget eos et ad fontes aquarum potabit illos.

Et ponam omnes montes meos in via : et semite mee exaltabuntur.

Ecce isti de longe venient et ecce illi ab Aquilone et mari : et isti de terra australi.

Laudate celi et exulta terra, iubilare montes laudem : quia consolatus est Dominus populum suum et pauperum suorum miserebitur.

X.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 51.

Añã. Salus mea in sempiternum erit dicit Dominus et iustitia mea in generatione et generatione.

Attendite ad me popule meus : et tribus mea me audite.

Quia lex a me exiit : et iudicium meum in loco populorum requiescet.

Prope est iustus meus et egressus est saluator meus : et bracia mea populos indicabunt.

Me enim insule expectabant : et bracium meum sustinebunt.

Lebate in celum oculos vestros : et videte sub terra deorsum.

Quia celi sicut fumus liquescent et terra sicut

vestmentum adteretur : et habitatores eius sicut A
hec interibunt.

Salus autem mea in sempiternum erit : et iustitia
mea non deficiet.

Audite me qui scitis iustum populum : lex mea in
corda eorum.

Nolite timere obprobrium hominum : et blasphemias
eorum ne metuatis.

Sicut enim vestimentum sic comedet eos vermis :
et sicut lanam sic devorabit eos tinea.

Salus autem mea in sempiternum erit : et iustitia
mea in generatione et generatione.

Consurge consurge induere fortitudine brachium
Domini : consurge sicut in diebus antiquis in generationibus
seculorum.

Numquid non tu percussisti supervum : vulnerasti B
draconem ?

Numquid non tu exsiccasti mare : aquam abyssi
veementis.

Qui posuisti profundum maris viam : ut transirent
liberati.

Et nunc qui redempti sunt a Domino convertentur
et venient in Syon laudantes : et letitia sempiterna
super capita eorum.

Gaudium et letitiam obtinebunt : et fugiet dolor
et gemitus.

[LXIX] Ego ego ipse consolabor vos : ait Dominus.

XI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 52.

Añā. *Quam pulcri super montes pedes adnuntiantis C
pacem predicantis salutem dicentis regnabit Dominus
Deus tuus.*

Consurge consurge induere fortitudine tua Syon :
indere [induere] vestimentis glorie tue Iherusalem
civitas sancta.

Quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircumcisus
et immundus : excutere de pulvere consurge sede Iherusalem,
solbe vincula colli tui captiva filia Syon.

Quia hæc dicit Dominus, gratis venundati estis :
et sine argento redimemini.

Quia hæc dicit Dominus Deus, in Egypto descendit
populus meus in principio ut colonus esset ibi : et Assur
absque ulla causa calumniatus est eum.

Et nunc : quid michi est hæc dicit Dominus, quoniam
ablatus est populus meus gratis.

Dominatorum eius inique agunt dicit Dominus : et
jugiter tota die nomen meum blasphematur.

Propter hoc sciet populus meus nomen meum in
die illa : quia ego ipse : quia ego ipse qui loquebar
ecce adsum.

Quam pulcri super montes pedes evangelizantis et
prædicantis pacem : adnuntiantis bonum prædicantis
salutem dicentis Syon, regnabit Dominus Deus
tuus.

Vox speculatorum tuorum lehaberunt vocem simul
laudabunt : quia oculus ad oculum videbunt quum
converterit Dominus Syon.

XII

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 56.

Añā. *Iuxta est salus mea ut veniat et iustitia mea ut
reveletur ait Dominus.*

Hæc dicit Dominus, custodite iudicium et facite
iustitiam : quia iuxta est salus mea ut veniat et iustitia
mea ut reveletur.

Beatus vir qui facit hoc : et filius hominis qui ad-
prehendit istud.

Custodiens sabbatum ne polluat illud : custodiens
manus suas ne faciat omnem malum.

Et non dicat filius advene qui aderet Domino di-
cens : separationem dividet me Dominus a populo
suo.

Et non dicat eunucus, ecce ego lignum aridum :
quia hæc dicit Dominus eunucis.

Qui custodierint sabbata mea et elegerint que vo-
lui et tenuerint fedus meum : dabo eis in domo mea
et in muris meis locum et nomen melius a filiis
et a filiabus nomen sempiternum dabo eis quod non
peribit.

Et filius advene qui aderet Domino ut colant eum :
et qui diligant nomen eius ut sint ei in servos.

Omnem custodientem sabbatum ne polluat illud et
tenentes fedus meum : adducam eos in monte sacro
meo et letificabo eos in domo orationis mee.

Holocausta eorum et victimæ eorum placebunt michi
super altari meo : quia domus mea domus orationis
vocabitur cunctis populis ait Dominus Deus qui con-
gregat dispersos Srahel.

XIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 62.

Añā. *Dicite filie Syon : ecce salvator tuus venit.
Iurabit Dominus in dextera sua : et in brachio for-
titudinis sue.*

Si dederō triticum tuum ultra cibum inimicis tuis :
et si biberint filii alieni vinum tuum in quo tu labo-
rasti.

Quia qui congregabunt illud comedent et laudabunt
Dominum : et qui comportant illud vibent in auribus
sanctis meis.

Transite transite per portas, preparate viam po-
pulo meo : planum facite iter et eligite lapides.

Elevate signum ad populos : ecce Dominus audi-
tum fecit ab extremis terre.

Dicite filie Syon ecce Salvator tuus venit : ecce
merces eius cum eo et opus illius coram ipso.

Et vocabunt eos populus sanctus et redempti a Do-
mino : tu autem vocaberis civitas quesita non de-
relicta.

XIV.

CANTICUM EX EVANGELIO SECUNDUM LUCAM.

Capitulo 4.

Añā. *Fecit michi magna qui potens est et sanctum nomen
eius et misericordia eius in omni progenie et generatione.*

Magnificat anima mea Dominum : et exultabit spi-
ritus meus in Deo salutari meo.

[LXX] Quia respexit humilitatem ancille sue : A
ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes genera-
tiones.

Quia fecit michi magna qui potens est et sanctum
nomen eius : et misericordia eius in progenies et pro-
genies timentibus eum.

Fecit potentias in bracio suo : dispersit supervos
mente et intellectu cordis sui.

Deposuit potentes de sede : et exaltabit humiles.

Esurientes replebit bonis : et divites dimisit inanes.

Suscepit Srahel puerum suum memorari miseri-
cordie sue : sicut locutus est ad patres nostros Abra-
ham et semini eius usque in seculum.

XV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 45.

Añã. *Aperintur terra et germinet salvatorem et iusti-
tia oriatur simul.*

Rorate celi desuper : et nubes pluant iustum.

Aperiat terra et germinet salvatorem : et iustitia
oriatur simul ego Dominus creabi ea.

Ve qui contradicit flactori suo : testa de samis
terre.

Numquid dicit lutum figulo suo quid facis : et opus
tuum absque manibus est ?

Ve qui dicit patri quid generas : et mulieri quid
parturis.

Hec dicit Dominus sanctus Srahel plastes eius :
ventura interrogate me super filios meos et super
opus manuum mearum mandate michi.

Ego feci terram : et hominem super eam creabi
ego¹.

Manus mee tetenderunt celos : et omni militiae eo-
rum mandabi.

Ego suscitabo eum ad iustitiam : et omnes vias
eius dirigam.

Ipse edificabit civitatem meam : et captivitatem
meam dimittet.

Non in pretio neque in muneribus : dicit Dominus
Deus exercituum.

Hec dicit Dominus, labor Egypti : et negotiatio
Eziopie et Sabaim.

Viri sublimes ad te transibunt et tui erunt : post
te ambulabunt, victi manibus pergunt et te adorabunt
teque deprecabuntur.

Tantum in te est Deus et non est absque te Deus :
vere tu es Deus absconditus Deus Srahel salvator.

Confusi sunt et erubuerunt simul omnes habierunt
in confusione fabricatores errorum : Srahel salvatus
in Domino salute eterna.

Non confundemini : et non erubescetis usque in
seculum seculi.

Quia hec dicit Dominus creans celos ipse Deus
formans terram et faciens eam : ipse plastes eius.

Non in vanum creabit eam : sed ut habitaretur
formabit eam.

Ego Dominus et non est alius : non in abscondito
locutus sum in loco terre tenebroso.

Non dixi semini Jacob, frustra queritis me : ego
Dominus loquens iustitiam et adnuncians recta.

Congregamini et venite : et accedite simul qui
salvatis ex gentibus.

Nescierunt qui lebant signum sculpture sue : et
rogant Deum non salvantem.

Adnunciate et venite et consiliamini simul : quis
auditum fecit hoc ab initio ex tunc predixit illud.

Numquid non ego Dominus et non est ultra Deus
absque me ? Deus iustus et salvans non est pre-
ter me.

Convertimini ad me et salvi eritis omnes fines ter-
ræ : quia ego Dominus et non est alius.

B In memetipsum iurabi et egredietur de ore meo
iustitie verbum et non revertetur : quia michi curba-
bunt omnia genu et iurabit omnis lingua.

Ergo in Domino dicent mee sunt iustitie, et impe-
rium ad eum veniet : et confundantur omnes qui re-
pugnant ei.

In domino iustificabitur : et laudabitur omne semen
Srahel.

XVI

CANTICUM DE EVANGELIO SECUNDUM LUCAN.

Capitulo 2.

Añã. *Ego in Domino gloriabo gaudebo in Deo Ihesu
meo.*

Nunc dimittis servum tuum Domine secundum
verbum tuum in pace : quia viderunt oculi mei salu-
tare tuum quod preparasti ante faciem omnium po-
polorum.

Lumen ad revelationem gentium : et gloriam ple-
vis tue Srahel.

XVII.

[LXXI] CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 60.

Añã. *Inluminare Iherusalem adest enim lumen
tuum.*

Surgo inluminare Iherusalem quia venit lumen
tuum : et gloria Domini super te orta est.

Quia ecce tenebre operient terram : et caligo po-
pulos.

Super te autem oriatur Dominus : et gloria eius
in te videbitur.

D Et ambulabunt gentes in lumine tuo : et reges in
splendore ortus tui.

Leba in circuitu oculos tuos et vide : omnes isti
congregati sunt et venerunt tibi.

Filii tui de longe venient : et filie tue in latere
surgent.

Tunc videbis et affues : et admirabitur et dilata-
bitur cor tuum.

Quando conversa fuerit ad te multitudo maris :
fortitudo gentium venerit tibi.

Inundatio camelorum operiet te : dromedarie Ma-
dian et Eva.

¹ Hoc pronomen ego in M. exstat initio versus sequentis.

Omnes de Sabaa venient aurum et tus deferentes : A Ego Dominus in tempore eius : subito faciat istud.

Omne pecus Cedar congregabitur tibi : atletes Nahot ministrabunt tibi.

Offerentur super placabili altari meo : et domus maiestatis mee glorificabo.

Qui sunt isti qui ut nubes volant : et quasi columbe ad fenestras suas.

Me enim insule expectabant : et nabes maris in principio.

Ut adducant filios tuos de longe, argentum eorum et aurum eorum cum eis in nomine Domini Dei tui : et sancti Srahel quia glorificabit te.

Et edificabunt filii peregrinorum muros tuos : et reges eorum ministrabunt tibi.

In indignatione enim mea percussi te : et in reconciliatione mea misertus sum tui.

Et aperientur porte tue iugiter die ac nocte : et non claudentur.

Ut afferatur ad te fortitudo gentium : et reges eorum adducantur.

Gens enim et regnum quod non servierit tibi peribit : et gentes in solitudine vastabuntur.

✠ Gloria Libani ad te veniet et abies et boxus et pinus simul ad ornandum locum sanctificationis mee : et locum pedum meorum glorificabo.

Et venient ad te curvi filii eorum qui humiliabunt te : et adorabunt vestigia pedum tuorum omnes qui detraebant tibi.

Et vocabunt te civitatem Domini Syon sancti Srahel : pro eo quod non fuisti derelicta et odio habita et non erat qui per te transiret.

Ponam te in supervia seculorum : gaudium in generatione et generationem.

Et sugges lac gentium : et mamillas regum lactaberis.

Et scies quia ego Dominus salvans te : redemptor tuus fortis Jacob.

Pro ere afferam aurum et pro ferro afferam argentum et pro lignis hes : et pro lapidibus ferrum.

Et ponam visitationem tuam pacem : et prepositos tuos iustitiam.

Non audietur iniquitas ultra in terra tua : vastitas et contritio in terminis tuis.

Et occupabit salus muros tuos : et portas tuas laudatio.

Non erit tibi amplius sol ad lucendum per diem neque splendor lune inluminabit te : set erit tibi Dominus in lucem sempiternam et Deus tuus in gloriam tuam.

Non occidet ultra sol tuus et luna tua non minuetur : quia Dominus erit tibi in lucem sempiternam et complebuntur dies luctus tui.

Populus autem tuus omnes iusti, in perpetuum hereditabunt terram : germen plantationis mee opus manuum mearum ad glorificandum.

Minimus erit in mille : et parvulus in gentem fortissimam.

XVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulum 31.

Hec dicit Dominus : vox in excelsis audita est lamentationis : fletus et ululatus : Rachel plorans filios suos et noluit consolari super eos quia non sunt.

Hec dicit Dominus : quiescat vox tua a ploratu et oculi tui a lacrimis : quia est merces operi tuo ait Dominus.

Et revertentur de terra inimici et est spes novissimis tuis ait Dominus : et revertentur filii ad terminos suos.

Audiens audibi Efrain transmigrantem : castigasti me et eruditus sum quasi iubenculus indomitus.

[LXXII] Converte me et revertar : quia tu es Deus meus.

Postquam enim convertisti me egi penitentiam : et postquam ostendisti michi percussi femur meum.

Confusus sum et erubui : quoniam sustinui obprobrium adolescentie mee.

Si filius honorabilis michi Efrain si puer delicatus : quia ex quo locutus sum de eo adhuc recordabor eius.

Idecirco conturbata sunt viscera mea super eum . miserans miserebor eius ait Dominus.

Statue tibi speculum pone tibi amaritudines : dirige cor tuum in viam rectam in qua tu ambulasti.

Revertere virgo Srahel revertere ad civitates tuas : usquequo deliciis disolveris filia vaga quia creabit Dominus novum super terram : FEMINA CIRCUMDANT VIRUM.

INCIPIUNT CANTICI DE QUADRAGESIMA DICENDI.

XIX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulum 58.

Clama ne cesses dicit Dominus : quasi tuba exalta vocem tuam.

Et adnuntia populo meo scelera eorum : et domui Jacob peccata eorum.

Me enim de die in diem querunt : et scire vias meas volunt.

Quasi gens que iustitiam fecerit : et que iudicium Dei sui non dereliquerit.

Rogant me iudicia iustitie : adpropinquare Deo volunt.

Quare ieiunabimus et non aspexisti : humili-bimus animas nostras et nescisti ?

Ecce in diem ieiunii vestri invenitur voluntas vestra : et omnes debitores vestros repetitis.

Ecce ad lites et ad contentiones ieiunatis : et percussistis pugno impie.

Nolite ieiunare sicut usque ad hanc diem : ut audiatur in excelsis clamor vester.

Numquid tale est ieiunium quod elegi : per d'cum affligere hominem animam suam ?

Numquid contorquere quasi circulum caput suum : A et saccum et cinerem sternere ?

Numquid istum vocabi ieiunium : et diem acceptabilem Domino ?

Nonne hoc est magis : ieiunium quod elegi.

Dissolve colligationes impietatis : solve fasciculos deprimentes.

Dimitte eos qui contracti sunt liberos : et omne bonus eorum disrumpe.

Frange esurienti panem tuum : et egenos vagosque induc in domum tuam.

Quom videris nudum operi eum : et carnem tuam ne dispereris.

Tunc erumpet quasi mane lumen tuum : et sanitas tua citius orietur.

Et anteibit faciem tuam iustitia : et gloria Domini B colliget te.

Tunc invocabis et Dominus exaudiet : clamabis et dicet : ecce adsum.

XX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Tren. Capitulo 5.

Recordare Domine quid acciderit nobis : intuere et respice obprobrium nostrum.

Hereditas nostra versa est ad alienos : domus nostra ad extra eos.

Pupilli facti sumus absque patre : matres nostre quasi vidue.

Aquas nostras pecunia bibimos : et ligna nostra pretio comparabimus.

Cervicibus minabamur : lassis non dabatur requies. C

Egipto dedimus manum et Assiriis dedimus colla nostra : ut saturaremur pane.

Patres nostri peccaverunt et non sunt : nos autem iniquitates eorum portabimus.

Servi dominati sunt nobis : et non fuit qui redimeret nos de manibus eorum.

In animabus nostris afferabamur panem nobis : a facie gladii in deserto.

Fellis nostra quasi clibanus exusta est : a facie tempestatum famis.

Mulieres in Syon humiliaverunt : et virgines in civitatibus Juda.

Principes manum suspensi sunt : et facies senum D non erubuerunt.

Adolescentibus impudice abusi sunt : et pueri in ligno corruerunt.

Senes de portis defecerunt : et iuvenes de coropallentium.

Defecit gaudium cordis nostri versus est in luctu corus noster, cecidit corona capitis nostri : ve nobis quoniam peccabimus.

Propterea mestum factum est in dolore cor nostrum, ideo contenebrati sunt oculi nostri propter montem Syon quia disperit : vulpes ambulaverunt per eum.

[LXXIII] Tu autem Domine in eternum permanes : et solium tuum in generatione et generatione.

Quare ergo in perpetuum oblivisceris nostri : derelinques nos in longitudine dierum.

Converte nos Domine ad te et convertemur : ro-noba dies nostros sicut a principio.

Set proiciens reppulisti nos : iratus es contra nos voementer.

XXI.

ORATIO IHEREMIE [NEHEMIE] DE LIBRO ESDRE II.

Capitulo 1.

Aña. *Miserere Deus magne terribilis qui custodis pactum et misericordiam diligentibus te et custodientibus mandata tua.*

Queso Domine Deus celi fortis magne atque terribilis : qui custodis pactum et misericordiam cum his qui diligunt te et custodiunt mandata tua.

Fiat auris tua auscultans et oculi tui aperti : ut audias orationem servi tui que ego oro quorum te odie nocte et die pro filiis Srahel servis tuis.

Et consteior pro peccatis filiorum Srahel in quibus peccaverunt tibi : et ego et domus patris mei.

Peccavimus vanitate seducti sumus : et non custodimus mandatum et cerimonias adque iudicia que precepisti Moysi servo tuo.

Memento verbi quod mandasti Moysi famulo tuo dicens : cum transgressi fueritis ego disperdam vos in populis.

Et si revertamini ad me et custodiatis mandata mea et faciatis ea, etiamsi alducti fueritis ab extrema celi inde congregabo vos : et inducam in locum quem elegi ut habitaret nomen meum ibi.

Et ipsi servi tui et populus tuus quos redemisti in fortitudine tua magna : et in manu tua valida. C

Obsecro Domine sit auris tua attendens ad orationem servi tui : ad orationes servorum tuorum qui volunt timere nomen tuum.

Et dirige servum tuum odie : et da ei misericordiam ante virum hunc.

XXII.

ORATIO MANASSE REGIS DE LIBRO PARALIPOMENON.

Aña. *Peccabi Domine peccabi et iniquitatem meam ego cognosco.*

Deus altissimus magnanimis, miserator et multe misericordie : patiens super mala hominum.

Tu ergo Domine secundum multitudinem bonitatis tue promisisti indulgentiam et remissionem delinquentibus tibi : et abundantiam misericordie tue, statuisti penitentiam peccatoribus ad salutem.

Tu ergo Domine Deus iustorum non posuisti penitentiam iustis tuis Abraham Ysaac et Jacob, qui non peccaverunt tibi set posuisti penitentiam michi peccatori : quoniam super numerum arene maris habundaverunt iniquitates mee : et non est declinatio multitudinis delictorum meorum.

Et nunc iuste contineor digne comprimor : percurbatus multis vinculis ferreis ad non erigendum caput.

Quoniam non sum dignus aspicere et videre altitudinem celi : pre iniustitiis meis.

Quoniam irritabi furorem tuum et feci malum co-

ram te : statuens abominaciones et multiplicans odiositates.

Et nunc flecto genua cordis mei : precans a te bonitatem.

Peccabi Domine peccabi : et iniquitatem meam ego agnosco.

Ne perdas me cum iniquitatibus meis neque in finem iratus contineas mala mea : neque condemnaberis mecum his qui sunt in inferibus [inferioribus] terre.

Tu es enim Deus penitentium : ut in me ostendas bonitatem tuam.

Indignum me salvabis secundum multitudinem misericordie tue : et glorificabo nomen tuum in omni vita mea.

Quoniam te laudat omnis virtus celorum : et tibi est gloria in secula seculorum.

XXIII.

CANTICUM TOBI.

Capitulum 13.

Magnus es Domine in eternum : et in omnia secula regnum tuum.

Quoniam tu flagellas et salvas, ducis ad infernum et reducis : et non est qui effugiat manum tuam.

Confitemini Domino filii Srahel : et in conspectu gentium laudate eum.

Quoniam ideo dispersit vos in gentes que ignorant eum ut vos narretis mirabilia eius : et faciatis scire eos quia non est alius Deus omnipotens preter eum.

Ipsae castigabit nos propter iniquitates nostras : [LXXIV] et ipse salvabit nos propter misericordiam suam.

Aspicite ergo que fecit vobiscum timore et tremore confitemini illi regemque seculorum : laudate et exultate eum in operibus vestris.

Ego autem in terra captivitatis mee constabor illi : quoniam ostendit magestatem suam super gentem peccatricem.

Convertimini itaque peccatores et facite iustitiam coram Deo : credentes quod faciet vobiscum misericordiam suam.

Ego autem et anima mea : in Deo lætabitur.

Benedicite Domino omnes electi eius : agite diem leticie et confitemini illi.

XXIV.

ORATIO DE LIBRO IHESU.

Capitulum 36.

Miserere nostri Deus omnium et respice nos : et ostende nobis lumen miserationis tue.

Et immitte timorem tuum super gentes que non exquisierunt te : et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua.

Alleba manum tuam super gentes alienas : ut videant potentiam tuam.

Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in illis : ut cognoscant te sicut et nos cognovimus quoniam non est Deus preter te Domine.

Innoba signa : et immuta mirabilia.

Glorifica manum : et brachium dextrum.

Excita furorem : et effunde iram.

Extolle adversarium : et afflige inimicum.

Festina tempus et memento finis : ut enarrent magnalia tua.

In ira flame devorentur peccatores : et qui pesimant plebem tuam inveniunt perditionem.

Contere caput principum iniquorum : dicentium non est alius preter nos.

Congrega omnes tribus Jacob et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua : et hereditabis eos sicut ab initio.

Miserere plebi tue super quam invocatum est nomen tuum : et Srahel quem quoequasti primogenito tuo.

Miserere civitati sanctificationis tue : Iherusalem civitati requie tue.

Reple Syon inenarrabilibus virtutibus tuis : et gloria tua populum tuum.

Da testimonium quia ab initio creature tue sunt : et suscite precatones quas locuti sunt in nomine tuo prophete priores.

Da mercedem sustentibus te ut prophetui [prophetæ tui] fideles inveniantur : et exaudies orationes servorum tuorum.

Secundum benedictionem Haaron da populo tuo : et dirige nos in viam iustitie.

Ut sciant omnes qui inhabitant terram : quia tu es Deus conspexor seculorum.

XXV.

CANTICUM ZACCARIE [AZARIE] DE LIBRO DANIELIS.

Capitulum 3.

Añā. *Quecumque Domine fecisti nobis, vero iudicio fecisti, et hæc omnia propter peccata nostra.*

Alia. *Iustus es Domine in omnibus que fecisti nobis et omnia opera tua veritas et recte sunt vie tue.*

Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum et laudabilis : et gloriosum nomen tuum in secula.

Quia iustus es in omnibus que fecisti nobis et universa opera tua et vie tue recte : et omnia iudicia tua vera.

Iudicia enim vera fecisti iuxta omnia que induxisti super nos : et super civitatem sanctam patrum nostrorum Iherusalem.

Quia in veritate et in iudicio induxisti omnia hæc : propter peccata nostra.

Peccabimus enim et inique egimus recedentes a te : et deliquimus in omnibus et precepta tua non audibimus nec observabimus nec fecimus sicut preceperas nobis ut bene nobis e-
set.

Omnia ergo que induxisti super nos et universa que fecisti nobis : vero iudicio fecisti.

Et tradidisti nos in manibus inimicorum inicorum, pessimorum prevaricatorumque : et regi iniusto et pessimo ultra omnem terram.

Et nunc non possumus aperire os : confusio et obprobrium facti sumus servis tuis et his qui colunt te.

Ne quesumus tradas nos in perpetuum propter nomen tuum : neque dissipes testamentum tuum neque auferas misericordiam tuam a nobis.

Propter Abraham dilectum tuum et Ysaac servum tuum et Srahel sanctum tuum : quibus locutus es pollicens quod multiplicares [LXXV] semen eorum sicut stellas celi : et velut arena que est in litore maris.

Quia Domine imminui sumus plusquam omnes gentes : sumusque humiles in universa terra odie propter peccata nostra.

Et non est in hoc tempore princeps profeta et dux neque holocaustum neque sacrificium neque oblatio neque incensum neque locus primitiarum coram te : ut possimus invenire misericordiam tuam.

Set in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur sicut in holocaustis arietum et taurorum : et sicut in milibus agnorum pinguium sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo odie ut placeat tibi.

Et perfice subsequentes te : quoniam non est confusio confidentibus in te.

Et nunc sequimur in toto corde nostro et timeamus te : et querimus faciem tuam ne confundas nos.

Set fac nobiscum secundum mansuetudinem tuam : et secundum multitudinem misericordie tue : et erue nos in mirabilibus tuis et da gloriam nomini tuo Domine.

Confundantur omnes qui ostendunt servis tuis mala : confundantur in omni potentia sua et robor eorum conteratur.

Et scient quia tu es Dominus solus : et gloriosus in universo orbe terrarum.

XXVI.

INCIPIUNT CANTICI DE TRADITIONE DOMINI. C

CANTICUM DE LIBRO MACCABEORUM II.

Capitulum I.

Añs. Domine Domine Deus omnium creator terribilis et fortis iustus et misericors congrega dispersionem nostram, libera eos qui serviunt gentibus.

Alia. Domine Domine contemptos et abominatos respice, afflige comprimentes et contumeliam facientes in superbia ut sciant gentes quod tu es Deus noster.

Domine Domine Deus omnium creator : terribilis fortis et misericors.

Qui solus es rex bonus, solus prestans, solus iustus : omnipotens et eternus.

Qui liberas Srahel de omni malo : qui fecisti patres electos et sanctificasti eos.

Accipe sacrificium pro universo populo tuo Srahel : et custodi partem tuam et sanctifica dispersionem nostram.

Libera eos qui serviunt gentibus : contemptos et abominatos respice, ut sciant gentes quod tu es Dominus Deus noster.

Afflige comprimentes : et contumeliam facientes in superviam.

Constituere populum tuum in loco sancto tuo : sicut dixit Moyses.

XXVII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulum II.

Añs. Quasi agnus mansuetus ductus sum ad victimam.

Tu Domine demonstrasti michi : et ego cognovi.

Nunc ostendisti michi studia eorum : et salvam fecisti a persequentibus animam meam.

Et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam : et nunc cognovi quia super me cogitaberrunt consilia.

Mittamus lignum in pane eius : et eradamus eum de terra viventium : et nomen eius non memoretur amplius.

Tu autem Domine Sabaoth qui iudicas iuste et probas renes et cor : videam queso ultionem tuam ex eis tibi enim revelabi causam meam.

Iustus quidem tu es Domine : si disputem tecum verumtamen iusta loquar ad te.

Quare via impiorum prosperatur : bene est omnibus qui pravaricantur et iniique agunt.

Plantasti eos et radicem miserunt : proficiunt et faciunt fructum.

Prope es tu hori eorum . et longe ha renibus eorum.

Et tu Domine nosti me et vidisti me : et probasti cor meum tecum.

Congrega eos quasi gregem ad victimam : et sanctifica illis in die occisionis.

XXVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulum I3.

Tu scis Domine recorde [recordare] mei et tuere me a persequentibus me et visita me : ab his qui persecuntur me.

Noli in patientia tua suscipere me : scito quoniam sustinui pro te obprobrium inventi sunt sermones tui et comedi eos.

Et factum est michi verbum tuum in gaudio et in letitia cordis mei : quoniam invocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum.

[LXXVI] Non sedi in concilio ludentium : et gloriosus sum.

A facie enim manus tue solus sedebam : quoniam comminatione replesti me.

Quare factus est dolor meus perpetuus : et plaga mea disperabilis renuit curari.

Factum est michi : quasi mendacium aquarum infidelium.

Propter hoc hec dicit Dominus si converteris convertam te : et ante faciem meam stabis.

Etsi seperaberis pretiosum a vili : quasi hos meum eris.

Convertentur ipsi ad te : et tu non converteris ad eos.

Et dabo te populo huic in murum hereum fortem : et bellabunt adversum te : et non prevalebunt, quia ego tecum sum ut salvem te et eruam te dicit Dominus.

Et liberabo te de manu pessimorum : et redimam te de manu fortium.

XXIX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 18.

Attende Domine ad me : et audi vocem adversariorum meorum.

Numquid reddetur pro bono malum : quia foderunt foveam anime mee.

Recordare quod steterim in conspectu tuo ut loquerer pro eis bonum : et averterem indignationem tuam ab eis.

Propterea da filios eorum in fame : et deduc eos in manu gladii.

Fiant uxores eorum absque liberis et vidue : et viri earum interficiantur mortem.

Iubenes eorum confodiantur gladio in prelio : audiatur clamor de domibus eorum.

Adduces enim super eos latronem repente quia foderunt foveam ut caperent me : et laqueos absconderunt pedibus meis.

Tu autem Domine scis omne consilium eorum : adversum me in morte.

Ne propitieris iniquitati eorum : et peccatum eorum a facie tua non deleatur.

Fiant corruentes in conspectu tuo : in tempore furoris tui abutere eis.

XXX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 20.

Añā. Domine qui me persecuntur corruant et infirmi fiant.

Seduxisti me Domine et seductus sum : fortior me fuisti et invaluisti.

Factus sum in derisu : tota die omnes subsana-
bant me.

Quia iam olim loquor vociferans : iniquitatem et vastitatem clamito.

Et factum est michi sermo Domini in obprobrium et in derisu tota die : et dixi non recordabor eius neque loquar ultra in nomine illius.

Et factus est in corde meo quasi ignis exestuans claususque in ossibus meis : et defeci ferre non sustineus.

Audibi enim contumelias multorum : et terrorem in circuitu.

Persequimini et persequamur eum : ab omnibus viris qui erant pacifici mei et custodientes latus meum.

Si quomodo decipiatur et prevaleamus adversus eum : et consequamur ultionem ex eo.

Dominus autem mecum est quasi bellator fortis : ideoque qui persecuntur me cadent et infirmi erunt.

Confundantur vehementer . quia non intellexerunt obprobrium sempiternum quod numquam deletur.

Et tu Domine exercituum probator iusti qui probas renes et cor : videam queso ultionem tuam ex eis, tibi enim revelabi causam meam.

A

XXXI.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 23.

Contritum est cor meum in medio mei : contremuerunt omnia ossa mea.

Factus sum sicut vir ebrius : et quasi homo madidus a vino.

A facie Domini : et a facie verborum sanctorum eius.

Quia adulteriis repleta est terra : quia a facie maledictionis luxit terra, arefacta sunt arba deserti.

Factus est cursus eorum malus : et fortitudo eorum dissimilis.

Propheta namque et sacerdos pollutus sunt : et in domo mea inveni malum eorum ait Dominus.

B Idcirco via eorum erit quasi lubricum in tenebris : impellentur enim et corruent in ea.

Auferam enim super eos mala : annum visitationis eorum ait Dominus.

XXXII.

CANTICUM IHEREMIE [MICHEÆ] PROPHETE.

Capitulo 7.

Añā. Nolite credere amico et nolite confidere in duce : quia inimici hominis domestici eius.

[LXXVII] Nolite credere amico et nolite confidere in duce : ab ea que dormit in sinu tuo custodi claustra horis tui.

Quia filios contumeliam facit patri, filia consurgit adversus matrem suam, et nurus contra socram suam : et inimici hominis domestici eius.

C Ego autem ad Dominum aspiciam, expectabo Deum salvatorem meum : audiet me Deus meus.

Ne leteris inimica mea super me quia cecidi : consurgam.

Quum sedero in tenebris Dominus lux mea est : iram Domini portabo quoniam peccabi ei.

Donec iudicet causam meam et faciat iudicium meum : et educet me in luce videbo iustitiam eius.

Et aspiciet inimica mea et operietur confusione : que dicit ad me ubi est Dominus Deus tuus.

XXXIII.

CANTICUM EZECHIELIS PROPHETE.

Capitulo 36.

Añā. Effundam super vos aquam mundam dicit Dominus et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris.

Tollam vos de gentibus et congregabo vos de universis terris : et adducam vos in terram vestram.

Et effundam super vos aquam mundam et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris : et ab universis idolis vestris mundabo vos.

Et dabo vobis cor novum : et spiritum meum ponam in medio vestri.

Et auferam cor lapideum de carne vestra et dabo vobis cor carneum : et spiritum meum ponam in medio vestri.

Et faciam ut in preceptis meis ambuletis : et iudicia mea custodiatis et ope emini.

Et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris :

et eritis mihi in populum et ego ero vobis in Deum. A

XXXIV.

INCIPIUNT CANTICI DE RESURRECTIONE
DOMINI.

CANTICUM DE LIBRO GENESIS.

Capitulum 49.

Añã. *Ad prædam Domine ascendisti; requiescens accubuisti ut leo et virtute tua suscitatus es.*

Juda te laudabunt fratres tui: manus tue in cervicibus inimicorum tuorum.

Adorabunt te filii patris tui: catulus leonis Juda.

Ad prædam filii uni ascendisti: requiescens accubuisti ut leo et quasi leena quis suscitabit eam.

Non auferetur sceptrum de Juda nec dux de femoribus eius donec veniat qui mittendus est: et ipse erit expectatio gentium.

Ligans ad vineam pullum suum: et ad vitem o filii mi asinum suum.

Lababit vino stolam suam: et in sanguine ube pallem suam.

Pulciores oculi eius vino: et dentes lacte candidores.

Sedit in forti arcus eius et dissoluta sunt vincula brachiorum eius et manus illius per manum Dei omnipotentis: Jacob inde pastor egressus est lapis Srahel.

Deus patris tui erit adiutor tuus: et omnipotens benedicet tibi.

Benedictionibus celi desuper: benedictionibus abyssi-jacentis deorsum.

Benedictionibus uberum et vulbe: benedictiones patris tui confortate sunt.

Benedictionibus patrum eius: donec veniret desiderium collium eternorum.

Fiant in capite Joseph: et in vertice Nazareth inter fratres suos.

XXXV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulum 43.

Añã. *Antiqua ne intueamini noba faciem: dicit Dominus.*

Ante me non est formator Deus: et post me non erit.

Ego sum ego sum Dominus: et non est absque me salvator.

Ego adnunciabi et salvabi: auditum feci et non fui in vobis Deus alienus. D

Vos testes mei dicit Dominus: et ego Deus ab initio.

Ego ipse et non est qui de manu mea eruat: operabor et quis avertit illud.

Hec dicit Dominus redemptor vester sanctus Srahel: propter vos emissi Babylonem et detraxi vectes universos: et Caldeos in nabibus suis gloriantes.

Ego Dominus sanctus vester: creans Srahel rex vester.

Hec dicit Dominus qui dedit in mari viam: et in aquis torrentibus semitam.

[LXXXVIII] Qui eduxit quadrigam et equum, agmen et robustum simul obdormierunt: nec resurgere.

Contriti sunt quasi linum et extincti sunt: ne meminertis priora et antiqua ne intueamini.

Ecce ego facio noba et nunc orietur: utique cognoscetis ea.

Ponam in deserto viam et in invio flumina: glorificabunt me vestie agri dracones et structiones.

Quia dedi in deserto aquas et flumina in invio: ut darem potum populo meo, electo meo, populum istum formabi michi, laudem meam narrabit.

XXXVI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulum 63.

Añã. *Salvabit michi brachium meum et iustitia mea ipsa auxiliata est michi.*

Quis est iste qui venit de Edon: unctis vestibus de B Bosra.

Iste formosus in stola sua: gradiens in multitudine fortitudinis sue.

Ego qui loquor iustitiam: et propugnator sum ad salvandum.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum et vestimentum tuum: sicut calcantium in torculari?

Torcular calcabi solus: et de gentibus non est vir mecum.

Calcabi eos in furore meo et conculcabi eos in ira mea et adsparsus est sanguis eorum super vestimenta mea: et omnia indumenta mea inquinabi.

Dies enim ultionis in corde meo est: et annus retributionis mee venit.

Circum inspexi et non erat auxiliator: quæsi mihi et non fuit qui adiubaret. C

Salvabit michi brachium meum: et iustitia mea ipsa auxiliata est michi.

Conculcabi populos in furore meo et inebriabi eos in indignatione mea: et detraxi in terra virtutem eorum.

XXXVII.

CANTICUM ESAYE [IEREMIE] PROPHETE.

Capitulum 31.

Añã. *Tamquam de somno suscitatus sum et vidi et somnus meus dulcis michi.*

Hec dicit Dominus exercituum Deus Srahel: adhuc dicent verbum istud in terra Juda et in urbibus eius quum convertero captivitatem eorum.

Benedicat tibi Dominus pulcritudo iustitie montis sanctus: et habitabunt in eo ludas et omnes civitates eius, simul agricole et minantes greges.

Quia inebriabi animam lassam: et omnem animam esurientem saturabi.

Ideo quasi de somno suscitatus sum: et vidi et somnus meus dulcis michi.

Ecce dies veniunt dicit Dominus et seminabo domum Srahel et domum Juda semine hominis: et semine iumentorum.

Et sicut vigilabi super eos ut evellerem et demolirem et dissiparem et dispergerem et affligerem: sic vigilabi super eos ut edificem et plantem ait Dominus.

XXXVIII.

CANTICUM ESAYE [OSÉE] PROPHETE.

Capitula 6.

Ana. Vivificabit nos Dominus post duos dies die tertia suscitabit nos et vibemus.

Venite revertamur ad Dominum quia ipse cepit et sanabit nos : percutiet et curabit nos.

Vivificabit nos post duos dies, die tertia suscitabit nos et vibemus in conspectu eius : sciemus sequamurque ut cognoscamus Dominum.

Quasi diluculo preparatus est egressus eius : et veniet nobis quasi imber temporaneus et serotinus terre.

Quid faciam tibi Efraym quid faciam tibi Juda : misericordia vestra quasi lux matutina et quasi ros mane pertransiens.

Propter hoc dolabi in Prophetis et occidi eos in verbo horis mei : et iudicia mea quasi lux egredietur.

Quia misericordiam volui et non sacrificium : et scientiam Dei plusquam holocaustum.

XXXIX.

CANTICUM SOFFONIE PROPHETE.

Capitula 5.

Ana. Exspecta me in die resurrectionis mee dicit Dominus ut congregem gentes et colligam regna.

Exspecta me dicit Dominus in die resurrectionis mee in futuro : quia iudicium meum ut congregem gentes et colligam regna.

Ut effundam super eos omnem indignationem meam : et omnem iram furoris mei.

In igne enim zelli mei devorabitur omnis terra : quia tunc reddam populis labium electum [LXXIX] ut vocent omnes in nomine Domini et serviant ei humero uno.

Ultra flumina Eziopie inde supplices mei : filii dispersorum in eorum deferent munus michi.

In die illa non confunderis super cunctis adventionibus tuis : quibus prevaricata es in me.

Quia tunc auferam de medio tui magni locus superbie tue : et non adicies exaltari amplius in monte sancto meo.

Et derelinquam in medio tui populum pauperem et egenum : et sperabunt in nomine Domini reliquie Srahel.

Non faciet iniquitatem nec loquentur mendacium : et non inveniatur in ore eorum lingua dolosa.

Quoniam ipsi pascentur et accubabunt : et non erit qui exterreat.

INCIPIUNT CANTICI DE SANCTIS.

XL.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH.

Capitula 26.

Datio Dei permanet iustus : et profectus illius successus habebit in eternum.

Mulieris bone beatus vir : numerus annorum eorum duplex.

Mulier fortis oblectat virum suum : et annos vite illius in pace implevit.

A Pars bona, mulier bona, in parte bona timentium Deum : dabitur viro pro factis bonis.

XLI.

CANTICUM DE LIBRO JUDICUM.

Capitula 5.

Ana. Diligentes te Domine : sicut sol in ortu suo resplendens ita rutilent.

Qui sponte obtulistis de Srahel animas vestras ad periculum : benedicite Dominum.

Audite reges, auribus percipite principes : ego sum ego sum que Domino canam, psallam Domino Deo Srahel.

Domine cum exires de Seyr et transires per regiones Edom : terra mota est celique ac nubes distillaberunt aquis.

B Montes fluxerunt a facie Domini : et Sinay a facie Dei Srahel.

Nova bella elegit Dominus : et portas hostium ipse subvertit.

Clipens et hasta si apparuerit in quadraginta millibus Srahel : cor meum diligit principes Srahel.

Qui propria voluntate obtulistis vos discrimini : benedicite Domino.

Qui ascenditis super nitentes asinos et sedetis in iudicio et ambulatis in via : loquimini ubi conlasi sunt currus : et hostium est suffocatus exercitus.

Ibi narrentur iustitie Domini : et clementie eius in fortes Srahel.

Tunc descendit populus Domini ad portas : et obtinuit principatum.

C Salvate sunt reliquie populi : Dominus in fortibus dimicabit.

Venerunt reges et pugnaberunt, pugnaberunt reges Canaan in Tanay iuxta aquas Magedon : et tamen nihil tulerunt predantes, de celo dimicatum est contra eos.

Sic pereant inimici tui Domine : qui autem te diligunt sicut sol in ortu suo resplendens ita rutilent.

XLII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitula 61.

Ana. Letitia sempiterna erit electis meis dum dero opera eorum in veritate.

Vos sancti Domini vocabimini : ministri Dei nostri dicetur vobis.

Fortitudinem gentium comedetis : et in gloria eorum supervietis.

Pro confusione vestra duplici et rubore laudabant partem eorum : propter hoc in terram suam duplicia possidebunt.

Letitia sempiterna erit eis : quia ego Dominus diligens iudicium : et odio habens rapinam in oclocatum.

Et dabo opus eorum in veritate : et fedus perpetuum feriam eis.

Et sciatur in gentibus semen eorum : et germen eorum in medio populorum.

Omnes qui viderint eos cognoscent illos : quia ibi sunt semen cui benedixit Dominus.

INCIPIUNT CANTICI DE UNO JUSTO.

XLIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulum 17.

Benedictus vir qui confidit in Domino : et erit Dominus fiducia eius.

Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum : quod ad humorem mittit radices suas, et non timebit dum venerit estus.

Et erit folium eius viride : et in tempore [LXXX] siccitatis non erit sollicitus nec aliquando desinit facere fructum.

Sana me Domine et sanabor, saluum me fac et saluus ero : quia laus mea et virtus mea tu es.

Ecce ipsi dicunt ad me : ubi est verbum Domini, veniat : et ego non sum turbatus te pastorem sequens : et diem hominis non concupivi tu scis.

Quod egressum est de labiis meis : rectum in conspectu tuo fuit.

Non sit michi formidinis : spes mea tu in die afflictionis mee.

Confundantur omnes qui me persecuntur et non confundar ego : pabeant illi et non pabeam ego.

Induc super eos diem afflictionis : et duplici contritione contere eos.

XLIV.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH.

Capitulum 51.

Añã. Danti michi sapientiam dabo gloriam consiliatus sum enim ut facerem illam zelatus sum bonum ut non confundar.

Priusquam errarem quesivi sapientiam : palam in oratione mea.

Ante tempus postulabam pro illam [illa] : et usque in nobissimis inquiram eam.

Desloruit tanquam precox uba : letatum est cor meum in ea.

Ambulabit pes meus iter rectum : a iuventute mea investigabam illam.

Inclinavi modice aurem meam et excepi illam : multam inveni micimetipsi sapientiam, multum profeci in ea.

Danti michi sapientiam dabo gloriam, consiliatus sum enim ut facerem illam : zelatus sum bonum ut non confundar.

Conculcata [*Fortè, conculcata*] est anima mea in illam : et in faciendo eam confirmatus sum.

Manus mea extendi in altum : et insipientiam eius luxi.

Animam meam direxi ad illam : et in agnitione inveni eam.

Possedi cum ipsis cor ab initio : propter hoc non relinquare.

Venter meus conturbatus est querendo eam : propterea possidebo bonam possessionem.

Dedit enim michi Dominus linguam mercedem meam : et in ipsa laudabo eum.

Adpropinquate ad me indocti : et congregate vos in domum discipline.

A Quid adhuc retardatis : aut quid dicitis in his, anime vestre sitiunt veementer.

Aperui hos meum et locutus sum : comparate vobis sine argento sapientiam et collum vestrum subicite iugo.

Et suscipiet anima vestra disciplina : in proximo est enim invenire eam.

Videte oculis vestris quoniam modice laborabi : et inveni michi multam requiem.

Adsumite disciplinam in multo numero argenti : et copiosum aurum possidete in ea.

Letetur anima vestra in misericordia eius : et non confundemini in laude ipsius.

Operamini opus vestrum ante tempus : et dabit vobis mercedem vestram in tempore suo.

XLV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulum 42.

Ecce servus meus suscipiam eum : electus meus dicit Dominus : complacuit sibi in illo anima mea.

Dedi spiritum meum super eum : iudicium gentibus proferet.

Non clamabit neque accipiet personam : nec audietur foris vox eius.

Calamum quassatum non conteret : et linum fumigans non extinguet.

In veritate educet iudicium, non erit tristis neque turbulentus : donec ponat in terra iudicium, et legem eius insule expectabunt.

XLVI.

CANTICUM ZACHARIE PROPHETE.

Luce Capitulum 1.

Añã. Tu puer propheta Altissimi vocaberis preibis enim ante faciem Domini parare vias eius ad dandam scientiam salutis plebi eius.

Benedictus Dominus Deus Srahel : quia visitabit et fecit redemptionem plebi sue.

Et erexit cornu salutis nobis : in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per hos sanctorum profetarum suorum : qui a seculo sunt.

Salutem de inimicis nostris : et de manu omnium qui oderunt nos.

D Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sancti sui : iusiurandum quod iurabit ad Abraham patrem nostrum daturum se nobis, ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi in sanctitate et iustitia coram ipso omnibus diebus nostris.

Et tu puer propheta Altissimi vocaberis : [LXXXI] preibis enim ante faciem Domini preparare vias eius.

Ad dandam scientiam salutis plebi eius : in remissione peccatorum.

Per viscera misericordie Dei nostri : in quibus visitabit nos horiens ex alto.

Inluminare eis qui in tenebris et in umbra mortis sedent : ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

XLVII.
INCIPIUNT CANTICI DE VIRGINIBUS.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH.

Capitulo 39.

Añ. In canticis laborum vestrorum dicite Domino :
universa opera tua bona valde.

Audite me divini fructus : et quasi rosa plantata
super rivos aquarum fruticate.

Quasi Libanus : odorem suavitatis habete.

Florete flores quasi liliū date odorem frondete
in gratiam et conlaudate canticum : et benedicite
Dominum in operibus suis.

Date nomini eius magnificentiam : et constitemini
illi in voce laborum vestrorum : in canticis laborum
et citharis : et sic dicetis in confessione : opera Do-
mini universa bona valde.

XLVIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 61 et 62.

Gaudens gaudebo in Domino : et exultabit anima
mea in Deo meo.

Quia induit me vestimentum salutis : et indumento
iustitie circumdedit me.

Quasi sponsam decoratum corona : et quasi spon-
sam ornatam munilibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum ; et sicut
hortus semen suum germinat : sic Dominus Deus
germinabit iustitiam et laudem coram universis gen-
tibus.

Propter Syon non tacebo, et propter Iherusalem
non quiescam donec egrediatur ut splendor iustus
eius : et salvator eius ut lampas accendatur.

Et videbunt gentes iustum tuum : et cuncti reges
terre inclitum tuum.

Et vocabitur tibi nomen novum : quod hos Do-
mini nominabit.

Et eris corona glorie in manu Domini : et diadema
regni in manu Dei tui.

Non vocaberis ultra Derelicta : et terra tua non
vocabitur amplius Desolata.

Set vocaberis Voluntas mea in ea : et terra tua
inhabitabitur.

Quia complacuit Domino in te : et terra tua inha-
bitabitur.

Habitabit enim iuvenis cum virgine : et habita-
bunt in te filii tui.

Et gaudebit sponsus super sponsam suam : et gau-
debit super te Dominus Deus tuus.

Super muros tuos Iherusalem constitui custo-
des : tota die et tota nocte in perpetuum non tace-
bunt.

Qui reminiscimini Dominum ne taceatis et ne de-
tis silentium ei donec stabiliat : et donec ponat Iheru-
salem laudem in terra.

XLIX.

CANTICUM SOFFONIE PROPHETE.

Capitulo 3.

Lauda filia Syon, iubila Srahel : letare et exulta
in omni corde filia Iherusalem.

A Abstulit Dominus iudicium tuum : avertit inimicos
tuos rex Srahel.

Dominus in medio tui : non timebis malum ultra.
In die illa dicetur Iherusalem noli timere : Syon
non dissolbuntur manus tue.

Dominus Deus tuus in medio tui fortis : ipse sal-
vabit te.

Gaudebit super te in letitia, silebit in dilectione
tua : et exultabit super te in laude.

Nugis qui a lege recesserunt, congregabo qui ex
te erant : ut non ultra habeas super eos obpro-
brium.

Ecce ego interficiam omnes qui afflixerunt te in
tempore illo : et salvabo claudicantem et eam [e]
que eiccta fuerant congregabo.

B Et ponam eos in laudem et in nomen : in omni
terra confusionis eorum.

In tempore illo quo adducam vos : et in tempore
quo congregabo vos.

Dabo enim vos in nomen et in laudem omnibus
populis terre : quum convertero captivitatem vestram
coram oculis vestris, dicit Dominus Deus.

L.

CANTICUM ZACCARIE PROPHETE.

Capitulo 2.

Lauda et letare filia Syon : quia ecce ego veniam
et habitabo in medio tui dicit Dominus.

[LXXXII] Et applicabuntur gentes multe ad Do-
minum in die illa, et erunt mici in populum et habitabo
in medio tui : et scies quia Dominus exercituum mi-
sit me ad te.

Et possidebit Dominus Judam partem suam in
terra sanctificata : et eliget adhuc Iherusalem.

Sileat omnis care a facie Domini : quia consur-
rexit de habitaculo sancto suo.

LI.

CANTICUM SALOMONIS IN SACRATIONE BASELICE.

Paralipom. II, capitulo 6.

Añ. Sint Domine oculi tui aperti super domum
istam.

Domine Deus Srahel non est similis tui Deus in
cælo et in terra : qui custodis pactum et miseri-
cordiam cum servis tuis, qui ambulavit coram te in
toto corde suo.

D Qui prestisti servo tuo David patri meo quecum-
que locutus fueras ei : et que hore promiseras opere
complesti sicut et presens tempus probat.

Nunc ergo Domine Deus Srahel : imple servo tuo
David patri meo quecumque locutus es ei dicens :

Non deficiet ex te vir coram me : qui sedeat super
thronum Srahel.

Ita tamen si custodierint filii tui vias meas et
ambulaberint in lege mea : sicut et tu ambulasti co-
ram me.

Et nunc Domine Deus Srahel : firmetur sermo
tuus quem locutus es servo tuo David.

Ergo nec [ne] credibile est : ut habitet Deus cum
hominibus super terram ?

Si celum et celi celorum non te capiunt : quanto **A** in omnibus seculis seculorum : quoniam in te benedicit omne sanctum in eternum.

Set ad hoc tantum facta est ut respicias ad orationem servi tui : et obsecrationem eius.

Domine Deus meus audi preces quas fundit famulus tuus coram te : ut aperias oculos tuos super domum istam diebus hac noctibus super locum in quo pollicitus es ut invocaretur nomen tuum et exaudias orationem quam servus tuus orat in eo.

Exaudi preces famuli tui et populi tui Srahel : qui cumque oraverit in loco isto.

Exaudi de habitaculo sancto tuo id est de caelis et propitiare : tu es enim Deus meus.

Aperiantur queso oculi tui : et aures tue intente sint ad orationem que fit in loco isto.

Nunc igitur consurge Domine Deus in requiem **B** tuam : tu et arca sanctificationis tue.

Sacerdotes tui Domine Deus induantur iustitiam : et sancti tui letentur in bonis.

Domine Deus ne avertas faciem Christi tui : memento misericordiarum David servi tui.

LII.

CANTICUM DE RESTAURATIONE BASELICE.

Tobie Capitulo 13.

Luce clara fulgebis : in omnibus finibus terre.

Nationes multe de loginco venient tibi : et habitatores a nobissimis partibus terre ad nomen Domini Dei.

Et munera sua in manibus habentes, regi celorum offerunt cum letitia : et nomen Domini magnum erit **C** in omnibus seculis seculorum.

Maledicti omnes qui sperant te : et omnes qui blasphemant te.

Maledicti omnes qui oderunt te : et omnes qui dixerunt in te verbum durum.

Maledicti omnes qui deponunt te : et omnes qui destruant muros tuos, et omnes qui subvertunt turres tuas, et omnes qui succendunt habitationes tuas, et benedicti erunt in te omnes qui diligunt te in eternum.

Tunc gaude et letare cum filiis iustorum : quia omnes colligentur et benedicent Dominum in eternum.

Felices qui diligunt te, felices qui gaudent in pace tua, et felices omnes homines qui contristabuntur in flagellis tuis : quoniam gaudebunt omne gaudium tuum in secula. **D**

Anima mea benedicet Dominum regem magnum quia liberabit Iherusalem : et edificabitur iterum domus eius, in omnibus seculis seculorum confitebitur regi celorum.

Ostie Iherusalem izmaracdo et salfiro fabricabuntur : et lapides pretiosi omnes muri tui.

Turres Iherusalem gemmis edificabuntur : et propugnacula eius auro mundo.

Platee Iherusalem canticum letitie dicunt : et per omnes vicos eius Alleluia cantabitur.

Benedictus Dominus qui exaltat te, et benedictus

PATROL. LXXXVI.

in omnibus seculis seculorum : quoniam in te benedicit omne sanctum in eternum.

LIII.

[LXXXIII] CANTICUM BALE HE LIBRO NUMERI.

Capitulo 25.

Adsumta parabola sua dixit Balaam : de Aran adduxit me Balaac rex Moabitum de montibus orientis.

Veni inquit et maledicere Jacob : propra et detestare Srahel.

Quomodo maledicam cui non maledixit Dominus : aut qua ratione detester quem Deus non detestatur.

De summis silicibus videbo eum : et de collibus considerabo illum.

Populus enim solus habitabit : inter gentes non reputabitur.

Quis dinumerare posit pulberem Jacob : aut nosse numerum stirpis Srahel.

Moriatur anima mea morte iustorum : et fiant nobissima mea horum similia.

Non est Deus sicut homo ut mentiatur : nec ut filius hominis ut mutetur.

LIV.

CANTICUM DE APOSTOLO.

Epist. 1. ad Timot. Capitulo 4 et 6.

Adprehende vitam eternam in qua vocatus es : et confessus bonam confessionem coram multis testibus.

Exemplum esto fidelium in verbo, in conversatione, in caritate : in fide et in castitate.

Dum venio adtende lectioni : exortationi doctrine. Noli neglegere gratiam que in te est : que data est tibi per profetiam cum impositione manuum.

Hec meditare in his esto : ut profectus tuus manifestus sit omnibus.

Adtende tibi et doctrine : insta in illis.

Hoc enim faciens : et te ipsum salvum facies et qui te audiunt.

LV.

INCIPIUNT CANTICI DE COTIDIANO.

CANTICUM MOYSI DE LIBRO EXODO.

Capitulo 15.

Cantemus Domino : gloriose enim honorificatus est. Equum et ascensorem : proiecit in mare.

Adiutor et protector meus Dominus : et factus est mihi in salute.

Hic Deus meus et honorificabo eum : Deus patrie mei et exaltabo eum.

Dominus conterens bella Dominus nomen est ei : currus Faraonis et exercitum eius proiecit in mare.

Electos ascensores ternos strantes dimersit in rubro mari : pelago cooperuit eos dimersi sunt in profundum tamquam lapis.

Dextera tua Domine glorificata est in virtute : dextera manus tue confregit inimicos, et pre multitudine inagestatis tue conteruisti adversarios.

Misisti iram tuam, et comedit eos tamquam stipulam : et pre spiritu iracundie tue divisa est aqua.

Steterunt tamquam murus aque : gelaberunt fluctus A
in medio mari.

Dixit inimicus persequens, comprehendam partibus
spolia replebo animam meam : interficiam gladio
meo et dominabitur manus mea.

Misisti spiritum tuum et cooperuit eos mare : di-
mersi sunt tamquam plumbum in aqua validissima.

Quis similis tibi in diis Domine quis similis tibi
honorificus : in sanctis mirabilis, in magistratibus
faciens prodigia.

Extendisti dexteram tuam et devorabit eos terra : gu-
bernasti iustitia tua populum tuum hunc quem liberasti.

Consolatus es in virtute tua : in refectione sancta
tua.

Audierunt gentes et irate sunt : dolores adpreen-
derunt inhabitantes Filistim.

Tunc festinaberunt duces Edom : et principes
Moabitarum, adpreendit eos timor : tabuerunt omnes
inhabitantes Canaan.

Decidat super eos timor et tremor magnitudinis
bracii tui : stant tamquam lapis donec transeat po-
pulus tuus Domine, usque dum pertranseat populus
tuus hunc quem liberasti.

Induc et planta eum in montem hereditatis tue :
in preparata habitatione tua quam preparasti tibi
Domine.

Sanctuarium tuum Domine quod preparaberunt
manus tue : Domine qui regnas in eternum et in
sempiternum et adhuc.

Quia introibit equitatus Faronis quum quadrigis
et ascensoribus in mare et induxit super eos Domi-
nus aquas maris : filii autem Srahel ambulaverunt
per sicum per medium mare.

LVI.

[LXXXIV] CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulum 5.

Cantabo nunc dilecto canticum dilecte vinee mee :
vineam facta est dilecta in loco uberi.

In cornu et macerie circumfodi et circumfodi :
et plantabi vineam Sorech.

Et edificabi turrem in medio eius : et torcular
fodi in ea.

Et sustinui ut faceret ubas : fecit autem spinas.

Et nunc homo Iuda et qui habitatis in Iherusalem
iudicate inter me et vineam meam : quid faciam D
vinee mee adhuc quod ei non fecerim.

Quoniam sustinui ut faceret ubas : fecit autem
spinas.

Nunc autem annuntiabo vobis : quid facturus
sum vinee mee.

Auferam maceriam eius et erit in direptione : et
dextruam parietes eius et erit in conculcatione.

Et derelinquam vineam meam : et non potabitur
neque fodiatur.

Et ascendunt in eam sicut in agrum incultum
spine : et nubibus mandabo ne pluant super eam
pluviam.

Vinea enim Domini Sabaoth domus est Srahel :
et domo Iuda nobellum dilectum.

Quoniam sustinui ut faceret iudicium : fecit autem
iniquitatem et non iustitiam set clamorem.

LVII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulum 26.

Añã. Anima mea desiderat te in nocte ; de mane
Domine vigilabo ad te.

Urbs fortitudinis nostre : salvator.

Ponetur in ea murus : et antemurale.

Aperite portas ingrediatur gens iusta custodiens
veritatem : vetus error habit.

Servabis pacem, pacem quia in te sperabimus :
sperastis in Domino in seculis eternis in Domino
Deo forti in perpetuum.

Quia incurbabit habitantes in excelso : civitatem
sublimem humiliabit. B

Humiliabit eam usque ad terram : detrahet eam
usque ad pulverem.

Conculcabit eam pes : pedes pauperum gressus
egenorum.

Semita iusti recta facta est : rectus callis iusti
ad ambulandum.

In semita iudiciorum tuorum Domine sustinimus
te : nomen tuum et memoriale tuum in desiderio
anime.

Anima mea desiderat te in nocte : sed et spiritus
meus in precordiis meis de mane vigilabo ad te.

Quum feceris iudicia tua in terra : iustitiam dis-
cent habitatores orbis.

Misereamur impio, et non discet iniustitiam in
terra sanctorum : inique gessit et non videbit glo-
riam Domini. C

Domine exaltetur manus tua et non videant : vi-
deant et confundantur zelantes populi et ignis hostes
tuos devoret.

LVIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulum eodem.

⚡ XVIII. Preceptum.

Añã. Vivent mortui tui interfecti mei resurgent.

Domine dabis pacem nobis : omnia enim opera
nostra operatus es in nobis.

Domine Deus noster possiderunt nos domini
absque te : tantum in te recordemur nominis tui.

Morientes non vibant, gigantes non resurgent :
propterea visitasti et conteruisti et perdidisti omnem
memoriam eorum.

Indulxisti genti Domine : indulxisti genti, numquid
glorificatus es ? elongasti omnes terminos terre.

Domine in angustia requisierunt te : et in tribula-
tione murmuris doctrina tua in eis.

Sicut que concepit dum adpropinquaverit ad
partum, dolens clamat in doloribus suis : sic facti
sumus a facie tua Domine.

Concepimus et quasi parturibimus et peperimus
spiritum : salutem non fecimus in terra ideo non
cecidit habitatores terre.

Vivent mortui tui : et interfecti mei resurgent.

Expergescimini et laudate Dominum qui habitatis

in pulberem : quia ros lucis ros tuum, et terra oculorum tuorum : verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum.

Vade popule meus, intra in cubicula tua, claude hostia tua super te, abscondere medicum ad momentum : donec transeat indignatio.

LIX.

CANTICUM ESAÏE PROPHETE.

Capitulum 33.

Añã. Audite qui longe estis que fecerim : dicit Dominus et cognoscite fortitudinem meam.

Conterriti sunt in Syon peccatores : pressedit timor Ypocritas.

[LXXXV] Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante : aut quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis.

Qui ambulat in iustitiis : et loquitur veritatem.

Qui proicit avaritiam et calumniam : et excutit manus suas ab omni munere.

Qui obdurat aures suas ne audiat sanguinem : et claudit oculos suos ne videat malum.

Iste in excelsis habitabit munimenta saxorum sublimitas eius : panis ei datus est aque ejus fideles sunt.

Regem in decore suo videbunt, oculi eius cernent terram de longe : cor tuum meditabitur timore.

Ubi est literatus ubi legis ubi verba ponderans : ubi doctor parvulorum.

Populum imprudentem non videbis, populum altis sermonibus : ita ut non possis intelligere dissertitudinem lingue eius in qua nulla est sapientia.

Respice Syon civitatem solemnitatem [solemnitatis] nostre : oculi tui videbunt Iherusalem habitationem opulentam.

Tabernaculum quod nequaquam transferri poterit nec auferentur clavi eius in sempiternum : et omnes funiculi eius non rumpentur.

Quia solummodo ibi magnificus Dominus noster locus stabiorum : rivi latissimi et potentes.

Non transibit per eam navis remigum : neque triremis magna transgredietur eam.

Dominus enim iudex noster, Dominus legifer noster : Dominus rex noster : Ipse salvabit nos.

LX.

CANTICUM IERONIME PROPHETE.

Capitulum 2.

§ XXXV. In 1°.

Añã. *Quanta vobis reddam tibi salvatori meo Domino.*

Alia. *Fluctus tui Domine super me transierunt et ego dixi : expulsus sum ab oculis tuis putas videbo templum sanctum tuum.*

Clamabi de tribulatione mea ad Dominum : et exaudibit me.

De ventre inferni clamabi : et exaudibit vocem meam.

Et projecisti me in profundum in corde maris : et flumen circumdedit me.

Omnes gurgites tui et fluctus tui super me ingressi sunt : et ego dixi abiectus sum a conspectu

oculorum tuorum : verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum.

Circumdederunt me aque usque ad animam, abissus ballabit me, pelagus cooperuit caput meum : ad extrema montium descendi, terre vectes concluserunt me in eternum.

Et sublevabis de corruptionem [corruptione] vitam meam : Domine Deus meus.

Quum angustiaretur in me anima mea, Domini mei recordatus sum : et veniet oratio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custodiunt vanitates : frustra misericordiam suam dereliquerunt.

Ego autem cum voce laudis immolabo tibi : quemcumque vobis reddam pro salute Domino.

LXI.

CANTICUM DE LIBRO ESDRE IV.

Capitulum 8.

§ XLII. Emitte.

Añã. *Tronus tuus Deus inextimabilis ; et gloria incomprensibilis : cui adstat omnis exercitus angelorum cum tremore, cuius aspectus arefacit abissos et indignatio tabescere montes.*

Alia. *Miserere Domine eis qui non habent substantiam bonorum operum.*

Domine qui habitas in eternum : cuius oculi clavi et superiora in aere.

Cuius tronus inextimabilis : et gloria incomprensibilis.

Cui adstat omnis exercitus angelorum cum tremore : eorum observatio in vento et igni convertitur.

Cuius verbum firmum : et dicta perseverantia.

Cuius dispositio fortis : et iussio terribilis.

Cuius aspectus arefacit abissos, et indignatio tabescere montes : et veritas testificatur.

Exaudi Domine orationem servi tui : auribus percipe deprecationem sipienti tui, intende verba mea.

Dum enim vibo loquar : et dum sapio respondeam.

Ne aspicias populi tui delicta : set qui tibi in veritate servierunt.

Neque attendas impie agendum [Forte, agentium] studia : set qui tua testamenta cum doloribus condiderunt.

Neque cogites perdere qui in conspectu tuo false conversati sunt : set memorare qui ex voluntate tuum timorem cognoverunt.

Neque volueris perdere qui peccorum mores [LXXXVI] habuerunt : set respicias super eos qui legem tuam splendide docuerunt.

Neque indigneris eis qui vestitiis peius sunt iudicati : set diligas eos qui semper in gloriam tuam confiderunt.

Quoniam nos et patres nostri talibus moribus egimus : tu autem propter nos peccatores misericors vocatus es.

Si enim decreberis ut nostri misereris : tunc misericors vocaberis.

Nobis enim non habentibus opera iustitie : iustis A quibus sunt opera multa reposita apud te Domine , ex propriis operibus percipient mercedem.

Quid est enim homo ut ei indigneris : aut genus corruptibile ut ita amariceris de ipso.

In veritate enim nemo de genitis est qui non im-
pie gessit : et de confidentibus qui non deliquit.

Set in hoc enim adnuntiabitur iustitia et bonitas tua Domine : quum misertus fueris eis qui non habent substantiam bonorum operum.

LXII.

CANTICUM MOYSI DEUTERONOMIUM.

Capitulo 32.

⚡ LVIII. Exaltabo.

Adtende celum et loquar : audiat terra verba ex B ore meo.

Expectetur sicut pluvia eloquium meum : et descendat sicut ros verba mea.

Sicut nimbus super gramen et sicut nix supra fenum : quoniam nomen Domini invocabi : date magnitudinem Domino Deo vestro, Deus vera opera eius, et omnes vie eius iudicia.

Deus fidelis et non est iniquitas in eo : iustus et sanctus Dominus.

Peccaberunt nonne hii filii immaculati progenies prava et perversa : hec Domino retribuisti sicut populus fatuus et non sapiens.

Nonne hic ipse pater tuus : qui possedit fecit et creavit te.

Commemoramini dies anticos : intelligite annos C generationis et generationum.

Interroga patrem tuum et adnuntiabit tibi : seniores tuos et dicent tibi.

Quum partiretur altissimus nationes gentium quemadmodum dispersit filios Ade : statuit terminos gentium secundum numerum angelorum Dei.

Facta est portio Domini populus eius Jacob : funiculum hereditatis sue Srahel.

Sufficientiam dedit ei in terra deserta : in sitim caloris ubi non erat aqua.

Circumduxit et docuit : et custodibit eum sicut pupillam oculi.

Sicut aquila proteget nidum suum et super pullos suos conscendit : expandit alas suas et suscepit eos D et superposuit scapulis suis.

Dominus solus deducebat eos : et non erat cum eis Deus alienus.

LXIII.

CANTICUM ANNE DE LIBRO SAMUELIS I.

Capitulo 2.

⚡ LXII. In deserto.

Confirmatum est cor meum in Domino : et exaltatum est cornum meum in Deo salutari meo.

Dilatatum est hos meum : super inimicos meos.

Letor ego in sanctitate tua quia non est alius Deus quomodo tu, nec est sanctus preter te : et non est iustus preter Deum nostrum.

Nolite gloriari et nolite alta loqui in supervia et

ne exeat magniloquium ex ore vestro : quoniam Deus scientie Dominus est.

Deus qui parat adinventiones suas : arcus potentium infirmatus est et infirmi virtute prececti sunt.

Pleni panibus minorati sunt : et esurientes transierunt terram.

Sterilis peperit septem : et fetosa in filiis infirmata est.

Dominus mortificat et vivificat : ducit ad inferos et reducit.

Dominus pauperem et divitem facit : humiliat et exaltat.

Suscitat a terra inopem : et ab stercore erigit pauperem.

Et sedere facit eum cum potentibus populi : et tronum glorie hereditans illi.

Dat votum obtanti : et benedicet annos iusti.

Quoniam non in viribus potens est vir : Dominus infirmum facit adversarium suum Dominus sanctus.

Non gloriatur sapiens in sua sapientia ; neque gloriatur dives in divitiis suis ; neque gloriatur fortis in fortitudine sua : set in eo gloriatur qui gloriatur , scire et intelligere Dominum , et facere iudicium et iustitiam super terram.

Dominus ascendit in celos et tonat : et ipse iudicabit extrema terre.

Potens est et dat virtutem regibus nostris : et exaltabit cornu Christi sui.

LXIV.

[LXXXVII] CANTICUM DE LIBRO PARALIPOMENON I.

Capitulo 29.

⚡ LXIV. Exitus.

Añã. In manu tua Domine virtus et potentia in manu tua magnitudo et imperium omnium.

Benedictus Dominus Deus Srahel patris nostri : ab eterno et usque in eterno.

Tua est Domine magnificentia et potentia : et gloria adque victoria et tibi laus.

Cuncta enim que in celo : et que in terra, tua sunt.

Tuum Domine regnum : et tu es super omnes principes.

Tue divitie et tua est gloria : et tu dominaris omnibus.

In manu tua Domine virtus et potentia : in manu tua magnitudo et imperium omnium.

Nunc igitur Domine Deus noster constebimur tibi : et laudabimus nomen tuum inclitum.

Quis ego aut quis populus meus : ut possimus tibi hec universa promittere ?

Tua sunt enim omnia : et que de manu tua accipimus dedimus tibi.

Peregrini enim sumus coram te : et adveae sicut omnes patres nostri.

Dies nostri quasi umbra super terram : et nulla est mora.

Domine Deus Abraham, Ysaac, et Srahel patrum nostrorum : custodi in eternum hanc voluntatem cordis nostri, et semper in veneratione tua memora ista permaneat.

LXV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitula 12.

⌘ LXVI. Inluminet.

Añã. *Conversus est furor tuus et consolatus es me.*

Confitebor tibi Domine quoniam iratus es mihi : conversus est furor tuus et consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus : fiducialiter agam et non timebo.

Quia fortitudo mea et laudatio mea Dominus : et factus est mihi in salute.

Aurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris : et dicetis in illa die.

Constituimini Domino et invocate nomen eius, notas facite in populis adventiones eius : mementote quoniam excelsum est nomen eius.

Cantate Domino quoniam magnifice fecit : aduneciate hec in universa terra.

Exulta et lauda habitatio Syon : quoniam magnus in medio tui sanctus Srahel.

LXVI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitula 35.

⌘ LXXV. Inluminans.

Domine miserere nostri : te enim expectabimus.

Esto bracium nostrum in mane : et salus nostra in tempore tribulationis.

A voce angeli fugierunt populi : et ab expectatione tua disperse sunt gentes.

Et congregabuntur spolie vestre sicut colligitur brucus : et velut quum fosse plene fuerint de eo.

Magnificatus est Dominus : quoniam habitabit in excelsis.

Implebit Syon iudicio et iustitia : et erit fides in temporibus suis.

Divitie salutis sapientie et scientie : timor Domini ipse tesaurus eius.

Ecce videntes clamabunt foris : angeli pacis amare stebunt.

Dissipate sunt vie, cessabit transiens per semitam, irritum factum est pactum : proiecit civitates, non reputabit homines.

Luxit et elanguit terra, confusus est Libanus et obsurdit : et factus est Saron sicut desertum, et concussa est Basan et Carmelus.

Nunc exurgam dicit Dominus : nunc exaltabor et nunc sullimabor.

LXVII.

ORATIO MARDOCEI DE LIBRO ESTER.

Capitula 13.

Añã. *Miserere Domine plebi tue et ne despicias hereditatem tuam quam redemisti.*

Domine Domine rex omnipotens : in ditione tua cuncta sunt posita et non est qui tue possit resistere voluntati.

Si decreberis salvare Srahel : Tu fecisti celum et terram, et quicquid celi ambitu continetur.

Dominus enim omnium es : nec est qui resistat maiestati tue.

Et nunc Domine rex Deus Abraham : miserere po-

A pulo tue quia volunt nos inimici perdere et hereditatem tuam delere.

Ne despicias partem tuam : quam redemisti tibi ex Egibto.

Exaudi deprecationem meam : et propitius esto sorti et funiculo tuo.

[LXXXVIII] Et converte luctum nostrum in gaudium ut videntes laudemus nomen tuum Domine : et non claudas ora te canentium.

LXVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitula 14.

⌘ LXXXVII. Et ego.

Ne nos dederis in obprobrium propter nomen tuum Domine.

Deducant oculi mei lacrimas per diem et noctem : et non taceant.

Quoniam confectione magna contrita est virgo filia populi mei : plaga pessima veementer.

Si egressus fuero ad agros ecce occisi gladio : et si introiero in civitate ecce adtenuati fame.

Propheta namque et sacerdos : habierunt in terram quam ignoraverunt.

Numquid proiciens abiiecisti Judam : aut Syon abominata est anima tua ?

Quare ergo percussisti nos ita : ut nulla sit sanitas ?

Expectabimus pacem : et non est.

Bonum et tempus curationis : et ecce turbatio.

Cognovimus Domine impietates nostras, et iniquitates patrum nostrorum : quia peccabimus tibi.

Ne nos dederis in obprobrium propter nomen tuum : neque facias nobis contumelia.

Solii glorie tue recordare : ne irritum facias fedus tuum nobiscum.

Numquid sunt sculptilibus gentium qui pluant : aut celi possunt dare imbrem.

Nonne tu es Domine Deus noster quem expectabimus : tu enim fecisti omnia hec.

LXIX.

CANTICUM DEUTERONOMIUM.

Capitula 9.

⌘ LXXXVIII. Sit splendor.

Domine Deus ne disperdas populum tuum et hereditatem tuam quam redemisti in magnitudine tua : quos eduxisti de Egypto in manu forti.

Recordare servorum tuorum : Abrahami Ysaac et Jacob.

Ne aspicias duritiam populi huius : et impietatem adque peccatum.

Ne forte dicant habitatores terre de qua eduxisti nos : non poterat Dominus introducere eos in terram quam pollicitus est eis et oderat illos.

Idecirco eduxit eos : ut interficeret eos in solitudine.

Qui sunt populus tuus et hereditas tua : quos eduxisti in fortitudine tua magna et in bracio teo extento.

LXX.

CANTICUM IOSAFAT DE LIBRO PARALIPOMENOS II.

Capitula 20.

¶ XCI. Bonum est.

Domine Deus patrum nostrorum tu es Deus in celo : et dominaris cunctis regnis gentium.

In manu tua est fortitudo et potentia : nec quisquam tibi potest resistere.

Nonne tu Domine Deus noster in te fecisti omnes habitatores terre huius coram populo tuo Srahel : et dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum.

Habitaberuntque in ea : et intruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo dicentes.

Si intruerint super nos mala gladii, iudicii, pestilentie et famis stabimus coram te in domo hac in conspectu tuo in qua invocatum est nomen tuum : et clamabimus ad te in tribulationibus nostris, et exaudies, salbosque facies.

Nunc igitur Deus noster : ergo non iudicabis inimicos nostros?

In nobis quidem non tanta est fortitudo : ut possimus huic multitudini resistere que inruit super nos.

Set quum ignoremus quid agere debeamus : hoc solum residuum habemus, ut oculos nostros dirigamus ad te.

LXXI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitula 25.

¶ C. In matutinis.

Domine Deus meus es tu : exaltabo te et confitebor nomini tuo.

Quoniam fecisti mirabilia : et cogitationes antiquas fideles amen.

Quia posuisti civitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam domum alienorum : ut non sit civitas, et in sempiternum non edificetur.

Super hoc laudabit te populus fortis : civitas gentium robustarum timebit te.

Quia factus es fortitudo pauperi fortitudo egeno in tribulatione : spes a turbine, umbraculum ab estu.

Spiritus enim robustorum : quasi turbo impellens parietem.

[LXXXIX] Sicut estus in sitim tumulum alienorum humiliabis : et quasi calorem sub nube torrentem, propaginem fortium marcescere facies.

Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc convivium pinguium, convivium vindemie : pinguium medullatorum, vindemie defecate.

Et precipitabit in monte isto faciem vinculi conligati super omnes populos : et telam quam horditus est super omnes nationes. Precipitabit mortem in sempiternum.

Et auferet Dominus Deus lacrimam ab omni facie : et obprobrium populi sui auferet de universa terra quia Dominus locutus est et dicetur in illa die.

Ecce Dominus Deus noster iste est : expectabimus eum, et salvabit nos.

A Iste Dominus sustinuumus eum, exultabimus et letabimur in salutare eius : quia requiescet manus Domini in monte isto.

LXXII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitula 37.

¶ CVII. Exurgam.

Domine exercituum Deus Srahel qui sedes super Cerubin : tu es Deus solus omnium regnorum terre.

Tu fecisti celum et terram : inclina Domine aurem tuam et audi, aperi oculos tuos et vide : et audi omnia verba Sennacerib, que misit ad blasphemandum Deum vibentem.

Vere enim Domine desertas fecerunt reges Assiriorum terras et regiones earum : et dederunt deos earum igni.

Non enim erant dii, set opera manuum hominum ligna et lapis : et comminuerunt eos.

Et nunc Domine Deus noster salva nos de manu eius : ut cognoscant omnia regna terre quia tu es Dominus solus.

LXXIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitula 38.

¶ CXVH. Deus Dominus.

Añã. Corripies me Domine et vivificabis me.

Ego dixi, in dimidio dierum meorum, vadam ad portas inferi : quesibi residuum annorum meorum : dixi non videbo Dominum Deum in terra vibentium.

Non aspiciam hominem ultra et habitorem : quiebit generatio mea, ablata est et convoluta est a me quasi tabernacula pastorum.

Precisa est velut a texente tela vita mea, dum adhuc ordire succidit me : de mane usque ad vesperum finiens me.

Sperabam usque in mane : quasi leo sic contribit omnia ossa mea.

Sicut pullus yrundinis sic clamabam : meditar ut columba : adtenuati sunt oculi mei suspicientes in excelso, Domine vim patior responde pro me.

Quid dicam aut quid respondebit michi quem ipse fecerim : recogitabo omnes annos meos in amaritudine anime mee.

D Domine si sic vobitur ; et in talibus est vita spiritus mei : corripies me et vivificabis me.

Ecce in pace amaritudo mea amarissima : tu autem eruisti animam meam ut non periret.

Proiecisti post tergum tuum : omnia peccata mea. Quia non infernus confitebitur tibi : neque mors laudabit te.

Non expectabunt qui descendunt in lacum : veritatem tuam.

Vivens vivens confitebitur tibi : sicut et ego odie pater filiis noiam facio veritatem tuam.

Domine salvos nos fac : et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in domo Domini.

LXXIV.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitula 51.

⚡ CXVIII. Prevenerunt.

Āñā. Qui fecit omnia ipse est Deus, et Irahel hereditas eius, Dominus exercituum nomen est illi.

Iurabit Dominus exercituum per animam suam : quoniam replebo te hominibus quasi bruceo : et super te celeuma cantabitur.

Qui fecit terram in fortitudine sua, preparabit orbem in sapientia sua : et prudentia sua extendit celos.

Dante eo vocem : multiplicabuntur aque in celo.

Qui lebat nubes ab extrema terre : fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de tesauris suis : stultus factus est omnis homo ab scientia sua.

Confusus est omnis confiator in sculptili : quia mendax confatio eius nec est spiritus in eis.

Vana sunt enim opera et risui digna : in tempore visitationis sue peribunt.

Non sicut hec pars Jacob : quia qui fecit omnia ipse est Deus : et Irahel sceptrum [xc] hereditatis eius, Dominus exercituum nomen est illi.

LXXV.

CANTICUM ECCLESIASTICI.

Capitula 11 et 12.

⚡ CXXVIII. A vigilia.

Letare iubenis in adulescentia tua : et in bonis sit cor tuum in diebus iuventutis tue.

Et ambula in viis cordis tui et in intuitu oculorum tuorum : et scito quod pro his omnibus adducet te Deus in iudicio.

Aufer iram a corde tuo, et amove malitiam a carne tua : adulescentia enim et voluptas vane sunt.

Memento Creatoris tui : in diebus iuventutis tue. Antequam veniat tempus afflictionis : et adpropinquent anni de quibus dicas non mihi placent.

Antequam tenebrescat sol, et lumen, et luna, et stelle : et revertatur nubes post pluviam.

Quando commovebuntur custodes domus, et mutabuntur viri fortissimi : et otiose erunt molentes in minuto numero.

Et tenebrescent videntes per foramina, et claudent ostia in platea : in umilitate vocis molentis.

Et consurgent ad vocem volucris . et obsurdescent omnes filie carminis.

Excelsa quoque timebunt : et formidabunt in via.

A Florebit amigdalus et impinguabitur lucusta : et dissipabitur capparitis.

Quoniam ibit homo in domum eternitatis sue : et circuibunt in platea plangentes.

Antequam rumpatur funis argenteus et recurrat vitta aurea : et conteratur idria super fontem, et confringatur rota super cisterna.

Et revertatur pulvis in terram suam unde erat : et spiritus redeat ad Deum qui dedit illum.

LXXVI.

CANTICUM DE LIBRO JOB.

Capitula 19.

⚡ CXLII. Auditam.

B Scio enim quod redenitor meus vivit : et in nobisimo de terra surrecturus sum.

Et rursus circumdabor pelle mea : et in carne mea videbo Deum quem visurus sum.

Ego ipse, et oculi mei conspecturi sunt : et non est alius.

Reposita est hec spes mea in sinu meo : et hereditas mea in Deo meo.

LXXVII.

CANTICUM ANGELORUM.

DE NATIVITATE CHRISTI.

Gloria in excelsis Deo.

Et in terra pax hominibus bone voluntatis.

Laudamus te.

Benedicimus te.

Adoramus te.

Glorificamus te.

Ymnum dicimus tibi.

Gratias tibi agimus : propter gloriam tuam magnam.

Domine Deus : Rex celestis.

Deus pater omnipotens

Domine Fili unigenite.

Iesu Christe altissime.

Domine Deus.

Agnus Dei.

Filius Patris.

Qui tollis peccata mundi : miserere nobis.

Qui tollis peccata mundi : suscipe deprecationem nostram.

D Qui sedes ad dexteram : miserere nobis.

Quoniam tu solus sanctus.

Tu solus Dominus.

Tu solus altissimus.

Iesu Christe.

Cum sancto Spiritu : in gloria Dei Patris. Amen.

INCIPIUNT YMNI DE TOTO CIRCULO ANNI.

[xc] Prologus Ymnorum.

Miracula primeva ymnorum modula clara
Angelica promserunt, nascente Domino, ora
Videlicet paucis infusa celitus dona

Resumeret terrestri pastorum acie visa.

In veteri iam quidem ymnorum reeulerant [Forte
refulserat] ordo.

Cum trium ora iubenum fornacis igne devicto

Veterique Patri, Filio iam tunc et ipsis adiuncto **A**
 Sumserunt ymnum laudium cunctorum vite quod alto
 Olimpiadis ambitu quodque terreni circuitus gire
 Beato tamen cetui quam cuncto elemento creato
 Toth sacra toth rura ymnizabere arte camena.
 Ad nunc quod celebrat per tot pie orbe difusa
 Nitens Ecclesia divino sacramento locata
 Tandemque et Redemptor sacrum cene tempus ad-

[implens

Eterno sit Patri ymnum concentum apostolico solvens
 Vestigiâ beata orationis causa convertens
 Exiit in montem quoque exorare Parentem
 Rector quoque fidei et cunctis per secla Magister
 Admonet et Paulus ut psalmis loquamur et ymni
 Nam ex hoc surrexit sacrata dogma ymnorum
 Hario Papa Ambrosio ceterisque more istorum
 Ad laudem divinam ymnorum sic condere modos
 Nunc laudes Domini nunc martyrum narrare trium-

[phos

Omnemque celibem dirivare vocibus sonos
 Et dulces reddere factori omnium melos.
 Dei summa gloria laus et letitia constat
 In his et Trinitas laudatur et Ecclesia fraglat
 Dum ymnum dicimus honorem et gloriam damus
 Ymnum dum canimus Ecclesia vota monstramus
 Tandem et omnium finem noxiarum obtamus.

[xcii] *Ymrus de adventu Domini et Sanctorum festi-
 tate ter nixtus qui in Matutinum dicendus est quando
 adventu Domini incipitur.*

Gaudete flores martirum,
 Salbete plebes gentium,
 Visum per astra mitite,
 Sperate signum glorie.
 Voces Prophetarum sonant,
 Venire Ihesum nuntiant,
 Redemptionis previa,
 Qua nos redemit gratia.
 Hic mane nostrum promicat,
 Et corda leta exestuant.
 Cum vox fidelis personat
 Prenuntiatrix gloriam.
 Tante salutis gaudium,
 Quo est redemptum seculum,
 Exceptionis inclitum
 Ablinc ciamus canticum.
 Adventus hic primus fuit
 Punire quo non seculi
 Venisset ulcus tergere
 Salbandos [salbando] quod perierat.
 Ad nunc secundus premonet
 Adesse Christum iannis
 Sanctis coronas reddere
 Celique regna pandere
 Eterna lux promittitur
 Sidusque salbens promitur
 Iam nos iubar prefulgidum
 Ad ius vocet celestium
 Te Christe solum querimus
 Videre sicut es Deus

Ut leta nos hec visio
 Evellat omni tartaro
 Quo dum Redemptor veneris
 Cum candidato martyrum
 Globo: adunes celibi
 Nos tunc beato cetui
 Deo Patri sit gloria
 Eiusque soli Filio
 Cum Spiritu Paraclito
 Et nunc et in perpetuum.

Amen.

ÿ. Exultabunt sancti in

*Ymrus in diem sancti Romani, XIV. Kalendas De-
 cembriis.*

B Romane Christi fortis assertor Dei. *Ut in ejus Fe-
 stivitate, die 18. Novembris.*

ÿ. Iustorum anime in manu.

Ymrus in diem sancti Crispini.

Insignem Christi Crispinum laudemus martirem.
Ut in ejus Festivitate, die 19.

ÿ. Iustum deduxit Dominus per viam.

Ymrus de adventu Domini cotidianus ad Vesperum.
 Verbum supernum prodiens. *Ut in Breviario, fol.*

10.

ÿ. Deus manifeste veniet.

Alius ad Matutinum.

Vox clara ecce intonat. *fol. 12.*

*Item Dominicalis dicendus tam ad Vesperum quam ad
 Matutinum.*

Christi caterba clamitet. *fol. 1.*

C

ÿ. Excita potentiam.

Ymrus in diem sancte Cecilie.

Incliti festum pudoris. *Ut in ejus Festivitate die
 22. Novembris.*

ÿ. Exultabunt sancti in gloria.

Ymrus in diem sancti Clementis.

Clementis festum celebratur odie. *Ut in ejus Fe-
 stivitate, die 23.*

ÿ. Iustum deduxit Dominus.

[xciii] *Ymrus in diem sancti Saturnini episcopi.*
*Dicendus est totus in passionis in translatis sue
 tantum ubi littera conspexeris Io Ta.*

Vocis audite nobitas refulsit. *Ut in ejus Festi-
 tate, die 29.*

D

ÿ. In memoria.

Ymrus in diem sancti Andre apostoli.

Decus sacrati nominis. *Ut in ejus Festivitate, die
 30.*

ÿ. Iustum deduxit Dominus.

Ymrus in diem sancte Leo: adie.

Sanctissime Leocadie. *Ut in ejus Festivitate, die
 9. Decembris.*

ÿ. Confessionem et decorem.

Ymrus in diem sancte Eulalie.

Laudem beate Eolalie. *Ut in ejus Festivitate, die
 10.*

ÿ. Speciem et pulcritudinem.

Ymnus in diem sancte Marię.

A solis ortu cordine [cardine]. *Ut in Festo Annuntiationis B. M. V. die 18.*

In alia festiuitate non dicitur.

Fit porta Christi peruia
 Referta plena gratia
 Transitque Rex et permanet
 Clausa ut fuit per secula
 Genus superni numinis
 Processit aula Virginis
 Sponsus Redemptor Conditor
 Sue gigans Ecclesie
 Honor Matris et gaudia
 Immensa spes credentium
 Per atra mortis pocula
 Resolbit nostra crimina.

In Natiuitate Domini

Feno iacere pertulit
 Presepe non aborruit
 Parboque lacte pastus est
 Per quem nec ales esurit
 Gaudet corus celestium
 Et angeli canunt Deum
 Palamque fit pastoribus
 Pastor creator omnium.

In apparitione Domini.

Hostis Eroses impie. *Ut in Breviario f. 90.*

In allisione infantum.

Katerra matrum personat. *fol. 59.*

De Lazaro.

Quarto die iam fetidus. *fol. 91*

In cena Domini ad Matutinum.

Tunc ille Iudas carnifex. *fol. 91.*

Ymnus in diem sancti Tome Apostoli.

[✠] Xpe rex mundi

Festum Christe Rex per orbem. *Ut in ejus Festiuitate, die 21. Decembris.*

†. Iustum deduxit.

Ymnus in Natiuitate Domini.

Veni Redemptor gentium. *fol. 45.*

†. Dominus dixit ad me.

Ymnus in sancti Stephani.

Christus est vita veniens in orbem. *f. 51.*

†. In memoria.

Ymnus in diem sancte Eugenie.

Honore Sancte Eugenie. *Ut in ejus Festiuitate, die 12. Decembris.*

†. Exultabunt Sancti

Ymnus in diem sancti Jacobi fratris Domini.

Clara sanctorum una Iherusalem. *fol. 59.*

†. Iustum deduxit.

Ymnus in sancti Iohannis apostoli et Evangeliste.

Iste electus Iohannes. *fol. 54.*

†. In memoria.

[xciv] *Ymnus sancti Jacobi fratris sancti Iohannis.*

O Dei Verbum Patris ore proflutum. *Ut in ejus Festiuitate, die 20. Decembris.*

A

Ymnus in diem sancte Columbe.

Nardus Columbe floruit. *Ut in ejus Festiuitate, die 31. Decembris.*

†. Speciem et pulcritudinem.

Ymnus in Circumcisione Domini.

Sacer octabarum dies. *fol. 62.*

†. Domine Deus noster.

Ymnus in Apparitione Domini.

Inluminans Altissimum. *fol. 85.*

†. Hostis Herodis impie.

Ymnus in diem sancti Iuliani.

Insigne festum Iuliani martiris. *Ut in ejus Festiuitate, die 9. Ianuarii.*

†. Iustorum anime.

Ymnus in diem sancti Sabastiani.

B Sabastiani martiris sollempne est festum

Beati plebs fidelis concine

Benigna mente canticum novum Deo

Qui dat triumphum sanctis et victoriam

Iubetque celi possidere patriam

Vir hic fuit verax modestus sobrius

Mitis iucundus valde et carissimus

Sermone clarus lingua disertissimus

Ad hoc latebat seculi sub clamide

Regnum ut poli predicaret omnibus

De ore sancti multitudo plebium

Precepta Christi audientes inquirunt

Sit turpe nobis actenus qui viximus

Obtemperando pessimis parentibus

Christum sequamur redemptorem omnium

C

Sebastiane sancte noster vernule

Tu nos doce sobe gubernare et protegere

Ad passionem qualiter promissimam

Venire mentem debeamus habiter

Et fortiter crudelem hostem vincere

Fecit beatus sicut illi iusserat

Terrena cuncta mox iubet relinquere

Ex toto corde illi sicut stercora

Temnunt caduca illico et respuunt

Appeterent vitę ut futura gaudia

Parentibus cum nuntiatum protinus

Esset venire magnis cum gargitibus :

Quid vobis et filii contigit carissimi

Perdatis ut mundi iucunda et optima

D

Et tenditis ad mortem ultra pessimam

Cepere sancti ad dolorem flectere

Cor ad parentum verba emollescere

Sed mox predicti martires effecti sunt

Corroborantur nimia constantia

Ad perferenda tormenta atrocia

Vobis jam Deus pandit poli januam

Ad illam ut venire sanctam patriam

Possitis in qua nulla mors sed gaudium

Perenne adque magna est iucunditas

Gustate et videte quam suavis est Dominus

Si pulcritudinem domorum queritis

Eterna civitas habet pulcras domos

Multasque mansiones in celestibus

Et angelorum ibi absque sillabis

Ter sanctum saluat multitudo iubilant

Ad laudem illic regis resonant organa
Fragrantque campi variis odoribus
Emicat jubar absque ullis umbribus
Serenitas ibi est absque nubilo
Et sempiternum lumen ibi est Deus

Quam magna multitudo est dulcedinis
Tue Deus quam te timentibus celas
Et perfecisti te valde diligentibus
Donumque gratie tue petentibus
Donas et indulgentiam piissime
Zoe beata mutaque permansera
Bis ternis cernit angelum Dei
Librum tenere de quo verba protulit
Sabasiani coram suis visibus
Clamore vocis Conditorem invocat

Beatus est credens tuis sermonibus
Sabastiane magne et mirabilis
Dixit jam credo Deum Dei Filium
Quemque meum pandit os velociter
Ut laudem illum in superna patria
Que vox potest laudes tuas Deus loqui
Que cogitare mens valet potentiam
Tuo repleti martires max flammine
Ad passionem properant interriti
Ut te fruantur summo et hono Deo

Te adjuvante martires effecti sunt
Per servum tuum pium et sanctissimum
Sabastianum militem fortissimum
Per quos rogamus fribiles ut audias
Nostras preces noxasque omnes amputes

Adest dies percomta summis gaudiis
Que decoratam martirum victoriis
[xcv] Excipit sancta debota ecclesia
Ob hoc decenter in laudes altissimi
Ynum promamus cantibus armonicis.

Hic vir inluster meritis ac verbibus
Ab idolorum ultibus [Forte, cultibus] nefariis
Plebes convertit divinis oraculis
Cultores reddit fidei catholice
Et amatores fervidos martiril.

Prompto carorum fratrum nutans animum
Affatu firmat salubri ortamine
Parentum quoque coniugumque subolum
Adque carorum infidelem animum
Fidei sancte mancipabit cultui.

Hinc principante plebium Cromatium
Nicostratum vel Claudium vel Castulum
Necnon et Zoe simul et Castorium
Adletas fecit Christi Dei filium
Quod incunanter perferrent martirium.

Qui innobati salutari labacro
Signis coruscant virtutibus eminent
Nam quemdam lapsam quassatis iam membris
Resaurat orans illico Tiburtius
Que cum parentes Christo munus obtulit.

Hic vir inluster merito Cromatius
Spreto profano cultu idolatric
Aderens caste discipline fidei

A Nexus dissolbit famulorum libere

Mancipans Christo quos jure possideret ;
Mox se devotum exhibens Altissimo

Reliquid cuncta mundi transitoria
Adesit mente divinis obsequiis
Student [Studet] implere indita oracula
Forum spernit et secretum appetit -
Huic caterba aderent credentium,
Perferre pondus nequibens martirii
Cum quibus idem in Campano litore
Cenobialem vitam geret digniter
Deo se simul cuncti mactant hostia.

Romuleorum Principes sacrilegi
Ad hec commoti gravius deseviunt
Et exarsere furoreque ravidio

B In persequendo Christi testes fidei
Libamen quoque diis nolent exhibi :

Tunc Papa urbis convocato agmine
Catholicorum secum remaneantium
Quosdam ex illos [illis] consecrat presbiteros
Quosdam honorat decore Levitico
Ceteros omnes fecit subdiaconos.

Sabasiani auctoris studio
Omnium horum armata confessio
Ad passionem prosilit intrepida
Nam Zoe victrix prima vicit dimicatas
Hinc Tranquillinus triumphat felicitas :

Deinde simul Claudius Nicostratus
Castor, Victorque una cum Simpronio
Sacra querentes corpora per litora

C Subito capti ab insidiantibus
Salo immersi pro Christo peremti sunt.

Post hos beati preliantes pulchrius
Castulus sanctus nec non et Tiburtius
Superant ignes, tortorumque verbera :
Ense prostrati, migrant ad celestia,
Regno adsciti cum turba angelica.

Igitur temti ex hinc nobilissimi
Gemini fratres set uni vocabulo
Figuntur ligno ferreis aculeis
Stimulantur planta pedum clavibus :
Fatentes Christum lancea transfossi sunt

His universo laureati sanguine.
Rutilum sidus lucernaque fulgida

D Diu latere nullatenus potuit
Sabasiani inclita presentia
Orator quique cunctis fuit strenuus.

Hic callidorum conventus insidiis
Regi oblatum extat imperterritus
Et sciscitatur numina cur temneret ?
Christum cunctanter laudando confessus est
Esse cum Patre Deum sempiterniter.

Huius ad vocem furens iudex impius
Jubet in campo hunc sagittis insui
Quo [Quod] genus pene huic ad exitium
Putans prodesset sibi ad vindictam
Amens relinquit ipsum velut mortuum :

Nulla beatus dolore conteritur
Cum armaretur divinis virtutibus

Set convalescens iam virtute preditus
Persecutorem obviat modestius
Proponens morem Christiani dogmatis.

Inmanis ille denuo deseuiens
Fragilis concidi Dei sanctum imperat
Indesinenter usque dum deficeret
Set mox ut ipsam perferret sententiam
Spiritum efflat ad patria celica [patriam celicam]

Adstote Dei gloriosi martires
Adstote Christi milites fortissimi
Ferte laborem vobis obsequentibus
Patrocinate vobis diligentibus
Et suffragate Christiano cœtui :
En clerus omnis adque Sacerdotium
En etas omnis sexus vel conditio
Vestris congaudent odie victoriis
Prebete cunctis congrua remedia
Ac queque vestris competunt iam meritis :

Qui postulata conferendo plebibus
Et munimenta Christo servientibus
Omnibus sitis perenne solatium
Ad reserandum paradisi aditum
[xcvi] Qui hujus festum veneramus gaudium.

Presta oramus Trinitas indifferens
Desiderata tibi consententibus
Qui solus nomen Deitatis obtines
Pater cum Filio atque Sancto Spiritu
In Trinitate regnas in perpetuum.
Amen.

† . Exultabunt sancti in gloria.

Ymnus in diem sancte Agnetis. XIII Kalendas Fe-
bruarias.

Agne sepulcrum est Romulea in domo. *Ut in ejus*
Festivitate, die 20. Januarii.

† . Letetur mos Sion et exultent.

Ymnus in diem sanctorum Fructuosi episcopi, Angurii
et Eutogii diaconorum. XII Kalendas Februarias.

O triplex honor o triforme culmen. *Ut in ejus*
Festivitate, die 21.

† . Iustorum anime.

Ymnus in diem sancti Vincentii.

Adest miranda passio. *Ut in ejus Festivitate, die 22.*

† . In memoria eterna.

Ymnus in diem sancti Babile episcopi. VIII Kalendas
Februarias.

[† Christus est vita.]

O Sacerdotum inclita corona. *Ut in ejus Festivitate,*
die 25.

† . Iustorum anime.

Ymnus in diem sancti Tirsii. V Kalendas Februarias.

Exulta nimium turba fidelium. *Ut in ejus Festivi-*
tate, die 28.

† . Exultabunt sancti.

Ymnus in diem sancte Agate.

[† Xpe celestis.]

Festum insigne proditit coruscum. *Ut in ejus Fes-*
tivitate, die 5. Februarii.

† . Speciem et pulcritudinem.

A Ymnus in diem sancte Dorote. VII Idus Februarias

[† Insigne festum.]

Te decet ymnus in Syon Omnipotens
Dum quisque reddit votum in Iherusalem.
Fide sumens in voto constantiam
Expellit sese cunctis ab inlecebris
Ut te sequatur crucem sibi baiulans.

Hoc documento priores Apostoli
Egerunt actu fidei probabiles
Hoc predicando fundabere ecclesiam
Materque vera persistens incolomis
Enixa sponsum profert alma pignora.

In infolatus agmina potissima
Nectareosque fructus in martiribus
In confessores fert donum uberrimum

B Dum gloriatur in regnis celestibus
Se perceptura opes inefabiles.

Hinc odierno bis binis in testibus
Resultans victrix transmittit regalia
Tibi rex poli abta vel suabia
Munera vere balde probatissima
Que tuo idem lucravit ex sanguine.

In Dorotea ligustra ambrosea
Liliorumque ac rosarum destinat
Vel in Callistem Cristetemque violas
Oppletas valde odore gratissimo
Vel preciosum ferculum in Teufilo ;

Quorum certatrix Dorotea prior est
Duplici comta laurea prefulgida
Virginitatis nempe hac martirii
Adeptam fructem in lucro consortium
Sororum duum tertium vel Teufilo.

Cappadocene Cesaree civitas
Hec cives orta summo in presidio
Specimen urbi prebet imitabile
Fide prepollens vita morum emittens
Martiriali triumphum expodiens.

Opinione huius sacre virginis
Infandus preses comperta Sabricius
Discutiendam sisti sibi precipit
Temtatur blandis ac suadellis decipi
Idem deterrit minis perasperrimis :

Quam ut prescepit preses inperterrita
Furens catasta trucidandam sublimat
Set insons penam incunctanter perferens
Elata voce nomen Christi predicat
Unum cum Patre fore hoc Paraclito.

Cuius ad finem [fidem] emervandam callidus
Christetem simul cum Callistem provocat
Sibimetipsi parilem ut faciat
Set mox correcte per ipsam credere
Que facta esset celeps iam augustior
[xcvii] Quis enarrare tua Christe valeat
Miraculorum opera insignia

Que agis ipse dum sanctos glorificas ?
Nam stanti ales presul ad custodiam
Cum corruentes corrigas elementius.

Aflata cuius virgo sancta Flammine
Fert iam clapsis salutem sororibus

Restaurans mentem ortamentis fidēi
In his ferborem recreat martirii
Quod properarent hic ad palmam alacres.

Inlusum ita se dolens Saprificus
Ambarum censet artus cupam urere
Quarum ex nec dum ulcisci nititur
Victrices fecit ethera consendere
Ad obtinenda diadema regia.

Gavisa celeps dum ex hoc presisteret
Luenda penis sublimatur st̄p̄ite
Dilaniatur flagris adque unguis
Libenter perfert facies [faces] in lateribus
Ad palmas vultum properas illarum.

Atrocitatem supergressa presidis
Spiculatori perimenda traditur
Nubtura sponsum iam quoheres martirum
Sibi petenti Teufilo scolastico
Munere misso laureatur sanguine.

E paradiso destinata munera
Teufilus sumens admiratur stupidus
Trium melorum vel rosarum suabium
Quorum afflatus renovatur vivido
Credendo laudat Christum Dei Filium.

Quum esset olim crucis Christi derisor
Confessor factus repente potissimus
Diffuso ore crucifixum predicans
Simulacrorum imposturam in flammis
Funesta coram preside prenuntiat.

Tunc furens iudex hunc sistit eucleo
Afficiendum penis noxialibus
Quem ut advertit vultu imperterritum
Ac pertinacem in fide persistere
Perimit ense mox effecta martirem.

Ob hoc Redemptor supplices exposcimus
Ut quique horum congaudemus meritis
Et diem festum botibe excolimus
Ab his defensi careamus vitiis
Expiemurque cunctis a deliqui.s.

Hii quoque nostris sabendo miseriam
Conpatiendoque necessitatibus
Cunctis adsistant patroni assidui
Ut nunc ereptos ab adversitatibus
Victuros secum profcant [provehant] ad premium.

Presta quesumus unitas potentia
Summa qui regis seculorum secula
Ut te fruamus sine fine tempora
Lux angelorum et dies perennius
Sol ipse nobis vigeas perpetuus.

† . Justorum anime.

Ymnus in diem sancte Eulalie Barcinonensis.

Fulget honor sepulcri martiris Eulalie. *Ut in ejus
Festivitate, die 12. Februarii.*

*Ymnus in cathedra sancti Petri.
VIII Kalendas Martias.*

O Petre petra ecclesie. *Ut in hac Festivitate, die 22.*

† . Gloria et divitie.

*Ymnus in diem sanctorum Emeterii et Celedoni.
V Nonas Martias.*

Scripta sunt oelo duorum. *Ut in eorum Festivi-
tate, die 5. Martii.*

A *Ymnus dicendus Dominicos post Apparitione Domini
ad Vesperum usque ad Dominico ante Carnes tol-
lendas.*

Agni Genitor Domine. *Ut in Breviario, fol. 65.*

Ymnus in Carnes tollendas.

Alleluia piis edite laudibus. *fol. 157.*

† . Quam dulcia.

Ymnus de Quadragesima.

O Nazarene lux Bethlem Verbum Patris. *fol. 144.
145, 146, 147.*

Item alius de mediante Quadragesima.

Fabens redemptis vota abstinentie,
Occurre fessis Dux verus Emmanuel,
B A quo dicata sanctius ieiunia
Forma futuri noscitur ad gloriam
Opus celeste regni esse ianuam.

Cui si consors clara sidus rutilans
Ignita lampas misceatur largitas,
Utraque libans celsa quisnam dextra
Riteque compos ut alis pinnigera
Volatu pernix poli adit intima.

[xcviii] Insigne cuius Moises misterium
Dei amicus extitit oraculo;
Raptus Elias celi curro igneo,
Fulta tuetur Ninnibe cum civibus
Quod verbi claret veritatis nuntius.

Passim deinde tu magister celibum
C Quater dierum decies curriculo
Victor triumphas paradisi heremo,
Morsu delicti abluens ieiunio,
Prorsus resistens temptatori callido.

Quod nos sequentes usitatim decimas
Saltim dierum nunc litamur hostia;
Tu quoque mitis iugis indulgentia,
Ut holocausta effice pinguissima,
Qua expiemur cordium picula.

Poculum esto vite sitientibus,
Fons aque vive regni sors denarius,
Guile qui gustu in Adam cecidimus,
Surgendo in te ieiunando dapibus
Reficiamus cum supernis civibus.

Qui contritorum usu sacrificio
D Ades latroni in crucis patibulo;
Nobis adesto celitus tu Domine,
Nostri memento, nos de trono respice,
Quos redemisti tuo sacro sanguine.

Judex ut ipse quum tremendus veneris
Previa cruce angelorum humeris,
Terrore mundum tubeque concusseris,
Cum sanctis ipsi innobati gloriam,
Dextram tenentes evadamus tartara.

Prestaque summa Trinitas potentia,
Cuncta qui regis seculorum secula,
Ut te fruantes sine fine gloria,
Lux angelorum et dies perennius,
Sol ipse nobis vigeas perpetuus.

Amen.

Ymnus per dies Sabbatos dicendus in Quadragesima A ad Matutinum.

Aurora iam spargit polum
Terris dies inlabitur
Lucis resultet spiculum
Discedat omne lubricum
Fantasma noctis decedat
Mentis reatum subruat
Quicquid tenebris orrida
Nox adtulit culpe cadat
Ut mane illud obtinum
Quod prestolamus cernui
In luce nobis effluat
Dum hoc canora concrepat
Gloria Patri ingenito
Gloria Unigenito
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula.
Amen.

Ymnus in Quadragesimam per dies Sabbatos ad Vesperum.

Altissimi Verbum Patris. fol. 94.

Ymnus dicendus in Quadragesima per dies Dominicos ad Matutinum.

Te lucis auctor personet
Huius caterva carmina,
Quam tu replesti gratia,
Anastasis potentia.
Nobis dies hec innuit
Diem supremum sistere,
Quam mortuos resurgere
Viteque fassis reddere.
Octava prima redditur,
Dum mors habunda tollitur,
Dum mente circumcidimur,
Nobique demum nascimur.
Quum mane nostrum cernimus
Rediase victis hostibus,
Mundique luxum temnimus,
Panem salutis summinimus.
Ieiuniorum victimis
Corpus litamur aridis,
Piteque parsimoniis
Sacris potimur hostiis.
Hec alma sit sollemnitas
Sit clara hec festivitas,
Sit feriata gaudiis
Dies reducta ab inferis.
Gloria Patri ingenito,
Gloria Unigenito,
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula.
Amen.

Ymnus in medianti die festo sibe in Lazaro tam ad Vesperum quam ad Matutinum.

Verbum Patris quod prodiit factum caro. fol. 252.

†. Eripe me Domine.

Ymnus in Rames Palmarum.

Vocaris ad vitam sacrum Dei genus. fol. 354.

†. Venite filii audite me.

Ymnus de Vespera in Cena Domini.
Iam legis umbra clauditur. fol. 354.

[xcix] *Ymnus in Resurrectione Domini.*
Psallat altitudo celi. fol. 385.

II Feria.

Ecce quam [quem] Vates vetustis
Concinebant seculis,
Quem prophetarum fideles
Pagine sponponderant;
Emicat promissus olim,
Cuncta conlaudent eum.
Cantaris infusa limfa
Fit falernum nobile;
Nuntiat vinum minister
Esse promptum ex ydria;
Ipse Rex sapore tinctis
Obstupescit poculis.

Membra morbis ulcerosa,
Viscerum putredines,
Mando ut abluantur; inquit:
Fit ratum quod iusserat,
Turgidam cutem repugnans
Vulnerum piamina.

Tu perennibus tenebris
Iam sepulta lumina
Inliuis limo salubri,
Sacri odoris nectaro,
Mox apertis ac medulla
Lux reducta est orbibus.

Increpans ventum furentem
Quod procellis tristibus
Vertat equor summo ab ymo,
Vexet et vagam ratem;
Ille ius sit obsecundans
Mitis unda sternitur.

III Feria.

Extimum vestis sacrate
Furtim mulier adtigit,
Protinus salus secuta est,
Hora pallor deserit,
Sistitur rivus cruoris
Qui fluebat perpetim.

Exitu dulcis iubentus
Raptum abevum [Ferte, ephebum] viderat
Orba quem mater supremis
Funerabat stetibus,
Surge dixit, ille surgit,
Matri et adstans retitur.

Sole iam quarto carentem,
Iam sepulcro absconditum
Lazarum iubet viere
Reddito spiramine;
Fetidum iecur reductus
Rursus intrat alitus.

Ambulat per stagna ponti,
Summa calcat fluctuum,
Mobilis licor profundi
Pendulam prestat viam

Nec fatescit unda sanctis
Pressa sub vestigiis.

IV Feria.

Suetus antro bustualis
Sub catenis frondere,
Mentis inpos efferatis
Percitis [Percitis] furoribus
Prosilat ruitque supplex,
Christum adesse ut senserat.

Pulsa pestis lubricorum
Mille formis demonum
Corripit gregessubilli [gregis suilli]
Sordida sporcamina,
Seque nigris mergit undis
Et pecus limphaticum.

Quinque panibus peresis
Et gemellis piscibus,
Affatim relecta iam sunt
Accubant in milia;
Fert equalis ter quaternis
Ferculorum fragmina.

Tu cibus panisque noster,
Tu perennis suabit;
Nescit esurire in evum
Qui tuam summit dapem,
Nec lacuna ventris implet,
Set fobet vitalia.

V Feria.

Clausus aurium, meatus
Et sonorum nescius,
Purgat ad precepta Christi
Grassa queque obstacula,
Vocibus capax fruendis
Ac susurris previus.

Omnis egritudo cedit,
Laugor omnis pellitur,
Lingua vatur [fatur] quam veterna
Vinxerat silentia,
Gestat et suum per orbem
Letus eger lectulum.

Quin et ipsum ne salutis
Inferi expertes forent
Tartarum benignus intrat,
Facta [Forte, Fracta] cedit ianna
Vectibus cadit refulsis [revulsis]
Cardo dissolubilis.

Illa prompta ad inruentes
Ac revertentes tenax
Obice extorsus recluso
Porta reddit mortuos,
[c] Lege vestra et limen atrum
Iam recalandum patet.

Set Deus dum luce fulba
Mortis antra inlaminat,
Dum stupentibus tenebris
Candidum prestat diem,
Tristia squalentis ethere
Polluerunt [Palluerunt] sidera.

Sol relugit et lugubri
Sordidus ferrugine,

A Igneum reliquid axem,
Seque mrens abdidit,
Fertur orruisse mundum
Noctis eterne cahos.

VI Feria.

Solve vocem mens sonora,
Solbe linguam mobilem,
Dic tropeum passionis,
Dic triumphalem crucem;
Pange vexillum notatis
Quod refulget frontibus.

O novum cede stupenda
Vulneris miracula [miraculum],
Iline cruoris fluxit unda,
Limpha parte ex altera;
Limpha nempe dat labacrum,
Tunc corona ex sanguine est.

B

Vidit anguis immolatum [immolatam]
Corporis sacri hostiam;
Vidit et fellis perusti,
Vox venenum perdidit,
Saucius dolore multo
Colla fractus sivilat.

Quid tibi profane serpens
Profuit rebus novis
Plasma primum perculisse
Versipelli ortamine?
Diluit culpam recepto
Forma mortalis Deo.

Sabbato.

C

Ad brebem se mortis usum
Dux salutis edidit,
Mortuos olim sepultosque
Ut redire insuescerent,
Dissolutis pristinatorum
Vinculis peccaminum.

Tunc patres sanctique multi
Conditorem previum
Iam revertentem secuti
Tertio demum diem [die]
Carnis indumenta sumunt,
E que bustis prodeunt

Cerneres quaire membra
De fabilis aridis,

D

Frigidum venis resumtis
Pulverem tepescere,
Ossa nervos ac medulla [medullas]
Glutino cutis tegi.

Ymnus post [Forte, ante] Ascensione Domini.

Post ut occasum resolbit
Vite et hominem reddidit
Arduum tribunal alti
Victor ascendit Patris;
Iucilitam celo reportans
Passionis gloriam.

Macte iudex mortuorum,
Macte rex viventium,
Dexter in Parentis arce,
Qui cluit virtutibus

Omnium venturus inde
Iustus ultor criminum.

Te senes et te iubentus,
Parvulorum te corus,
Turba matrum virginumque,
Simplices puellule
Voce concordēs pudici
Perstreptent concentibus.

Fluminum lapsus et unde,
Litorum crepidines,
Imber, estus, nix, pruina,
Silva et aura, nox, dies,
Omnibus te concelebrent
Seculorum seculis.

Gloria Patri melodis
Personemus vocibus,
Gloria Christo canamus,
Gloriam Paraclito:
Qui Deus Trinus et unus
Reguat ante secula.
Amen.

*Ymnus de Resurrectione Domini infra ebdomada ad
Tertia.*

[✠ Certum tenentes.]

Ihesu Redemptor omnium
Qui morte mortem conterens
Ab inferorum abdito
Die resurgis tertio

Tu nos misellos quesumus
Pro quos fudisti sanguinem
Ceno platos criminum
Reduc polorum sedibus

Quo hii nobum qui canticum
Tibi obantes precinunt
Adiuncti in celestibus
Te perfruamur largius
Presta :::::

[ci] *In Resurrectione Domini Dominicalis ab octabas
Pasce usque in Ascensione.*

Te centies mille legionum angeli. fol. 382.

*Ymnus in diem sancte Engrati vel decem et octo
martirum.*

Bis nobem noster populus sub uno
Martirum servat cineres sepulcro,
CesarAugustam vocitamus urbem,
Res cui tanta est.

Plena magnorum domus angelorum
Non timet mundi fragilis ruinam
Toti sinu gestans simul offerenda
Munera Christo.

Quem Dei dextram quatiens cornucam
Nube subnixus veniet rubentem,
Gentibus iustam possituros equo
Pondere libram.

Orbe de magno caput excitata
Obiam Christo properanter ibit,
Civitas quoque pretiosa portans
Dona canistris.

Tu decem sanctos revees et octo
Cesaragusta studiosa Christi,

A Vertice flavis oleis revincta
Pacis honore.

Sola in occursum numerosiores
Martirum turbas Domino parasti,
Sola pred.ves pietate multa
Luce frueris.

Vix parens orbis populosa Penis,
Ipsa vix Roma in solio locata,
Te decus nostrum superare in isto
Munere digna est.

Hinc et Engrati recubant tuarum
Ossa virtutum quibus efferati
Spiritu mundi violenta virgo
Dedecorasti.

B Martirum nulli remeante vita
Contigit terris habitare nostris
Solut tu morti proprie subprestes
Vibis in orbem.

Vibis, ac pene seriem retexis,
Carnis et cese spoliū retentis,
Terra quam sulcos habeat amarus
Vulnera narrans.

Barbarus tortor latus omne carpsit,
Sanguis impensus, lacerata membra,
Pectus abscissa patuit papilla
Corde sub ipso.

Iam minus mortis pretium peracta est,
Qui venenatos abolens dolores
Concita membra tribuit quietem
Fine supremo.

C Cruda te longum tenuit cicatrix,
Et diu venis dolor hesit ardens,
Dum putrescentes tenuat medullas
Tavidus humor.

Invidus quamvis obitum supremum
Persecutoris gladius negarit,
Plena te martir tamen ut peremta
Pena coronat.

Vidimus partem iccoris revulsam,
Ungulis longe iacuisset pressis,
Mors habet pellens aliquid tuorum
Te quoque viba.

D Hunc novum nostre titulum fruendum
Cesaraguste dedit ipse Christus,
Iuge vibrantis domus ut dicata
Martiris esset.

Ergo ter senis sacra candidatis,
Dives obtato simul et Lupercō
Perge conscriptum tibimet senatū
Pangere psalmis.

Ede Succesum, cane Martialem,
Mors et Urbani tibi concinatur,
Iulium cantus resonet, simulque
Quintilianum.

Publium pangat corus, et revolbat
Quale Frontonis fuerit tropeum,
Quid bonus Felix tulerit, quid acer
Cecilianus.

Quantus Euvoti tua bella sanguis

Tinzerit, quantus tua Primitivæ,
Dum tuos vivax recolat triumphos
Laus Apodemi.

Quatuor post hinc superest virorum
Nomen extolli, rennente metro,
Quos Saturninos memorat vocatos
Prisca vetustas.

Hec sub altari sita sempiterno
Lapsisque nostris veniam precatur
Turba, quum servat procerum creatrix
Purpureorum.

Nos pio fletu date perluamus
Marmorum sulcos, quibus est operta
Spes, ut absolvat retinaculorum
Vincla meorum.

Sterne te toga generosa sanctis
Civitas mecum tumulis, deinde
Mox resurgentis animos et artus
Tota sequeris.

Gloriam psallat : : : :

† . Exultabunt sancti.

[CII] *Ymnus in diem sancti Torquati.*

Urbis Romulee iam toga candida. *Ut in ejus Festivitate, die 1. Maii.*

† . In omnem terram.

Ymnus in diem sancte Crucis. V Nonas Maias.

Pange linguam gloriosi. *Ut in ejus Festivitate, die 3 Maii.*

† . Dicite.

Ymnus in Ascensione Domini.

Eterne Rex Altissime. *fol. 395.*

† . Ascendit Deus.

Ymnus de letaniis.

Benignitatis fons Deus. *Ut in Breviario fol. 69.*

Ymnus in sanctum Pentecosten.

Beata nobis gaudia. *fol. 422.*

† . Emitte spiritum tuum.

Ymnus in diem sancti Adriani.

Iberusalem gloriosa. *Ut in ejus Festivitate, die 17 Junii.*

† . Justorum anime.

Ymnus in diem sanctorum Sirlaci et Paule. XIII Kalendas Junius.

[✠ Laudem beate Eulalie.]

Sacrum tempus in calculo
Anni revolbit circulus
Resonet laus in coro
Ex ore plevis et clero.
Christum Deum inni dicent,
Qui Sirlaco martiri
Pauleque eius socie
Robur dedit constantie.

Preses namque Cartaginis
Illius erat temporis
Anolinus terribilis
Nomen gestabat inmanis.
Instat sanctos perquirere
Signato Christi nomine
Mox Sirlacum et Paulam

A Silvanus duxit in aulam.
Tunc sciscitati martires
Fatentur Deum in celis
Nam non litare idolis
Almis professi sunt verbis.
Ex inc verba mulcentia
Sanctorum linit pectora
Set temunt vana delubra
Et Christum credunt in astra.

Iudex repletus furia
Sacrata tundit corpora
Penarum mutat genera
Gorda non mutat credula.

Iuxta beneque arbores
Palmarum cesi martires

B Latidum hictu anime
Migrant polorum in ede.

Moxque Silbanus corpora
Ignis proiecit in flammam
Sed imber ingens e celis
Extinxit impetum ignis.

Ob hoc precamur Domine
In horum festa martirum
Vota cunctorum accipe
Et que postcunt adtribue.

Quo dum vita peragimus
Eluas nos a vitis
Et emendati moribus
Pollere fac virtutibus.

Deo Patri.

C † . Justorum anime.

Ymnus in diem sancti Ihoannis. Nativitas.

Puer hic sonat Ihoannes. *Ut in ejus Festivitate, die 24 Junii.*

† . Lucerna.

Alius ad Matutinum.

Clange liram Zaccarias. *Ibi.*

† . Lucerna pedibus meis.

Ymnus in diem sancti Zoyli. V Kalendas Julias.
[✠ Vocis audite.]

Martiris gesta Zoylique corona. *Ut in ejus Festivitate, die 27.*

Ymnus sanctorum Petri et Pauli.

Apostolorum passio. *Ut in eorum Festivitate, die 29.*

D † . In omnem terram.

[CIII] *Ymnus in diem sancti Christofom.*

O beate mundi auctor. *Ut in ejus Festivitate.*

† . Iustorum.

Ymnus in diem sanctorum Juste et Rufine.

Adsunt Punicea floscula virginum. *Ut in eorum Festivitate.*

† . Letetur mons Sion.

Ymnus in diem sancti Sperati.

Sperati sancti martiris. *Ut in ejus Festivitate.*

† . Vox letitie.

Ymnus in diem sancti Cucufa.

Barcinon leto Cucufate vernans. *Ut in ejus Festivitate.*

† . Justum deluxit.

Ymnus in diem sancte Cristine.

Virginis sacre triumphum. *Ut in ejus Festivitate.*

Ymnus in diem sancti Felicis.

Fons vitæ Deus perennis. *Ut in ejus Festivitate.*

†. In memoria eterna.

Ymnus in diem sanctorum Justi et Pastoris.

O Dei perbenne Verbum. *Ut in eorum Festivitate, die 6 Augusti.*

†. Ex ore infantium.

Ymnus in diem sancti Laurentii.

En martiris Laurentii. *Ut in ejus Festivitate, die 10.*

†. Justorum anime.

Ymnus in diem sancti Genesi.

O Rerum Domine Conditor omnium. *Ut in ejus Festivitate, die 25.*

†. Justus ut palma.

in diem sancti Ieronii.

☩ Laudem beate.]

Sacratum Christi antestitem. *Ut in ejus Festivitate, die 26.*

Ymnus in diem sancti Agustini.

[☩ Christus est vita.]

Lux Deus Christe pietas redundans. *Die 28.*

Ymnus in diem sancti Cipriani episcopi.

Urbis magister Tascie. *Ut in ejus Festivitate.*

Ymnus in diem sancti Mattei.

[☩ Clementis festum.]

Christe tu rerum opifexque operum,
Olimpum regis, aridaque sustines,
Polum decoras lumine sidereo,
Arbaque reple hominis ex traduce,
lube ne salum effluat ex limite.

Tu Protoplausto ejusque prosapie,
Legis que sensum naturale inserit,
Ut ea fratri quem vult sibi inroget;
Denum Moises bis a te in tabulis
Denis accepit preceptis almificis.

Ex hinc Prophete bis octoni veniunt,
Populi corda ad salutem instruunt,
Errorem vanum idolorum dextruunt,
Credere Deum te celestem predicunt,
Et prestolare incarnatum proferunt.

Milibus quinque ducentis in serie
Habens hic mundus annos ab origine,
Tunc verus Agnus, natusque ex Virgine
Ter denis in te annis tue tempore
Sic a Iohannis tinctus est baptismate.

Dehinc prescitos elegis Apostolos
Petrum, Andream, Iohannem, et Iacobum,
Bartholomæum, Iudamque, et Simonem,
Tomam, Filippum, et Alsei Iacobum,
Matteum vero vocans a toloneo [telonio].

Hinc post ascensum Christe tuum ad celos
Propere pergitque ad Eziopios;
Mox a Candacis Eunuco susceptus est,
Prestigiator liberavit a magos [magis],
In somno vertit dracones sevissimos.

Exortat cetum vanos deos temnere,
Et Deum verum Jesum Christum credere.

PATROL. LXXXVI.

A Ut paradisi fruuntur delicie :

Mox ab Eglippo est arcitus principe
Et prolem eius suscitata funere.

[CIV] Rex vidit credit et plebs templum co.
In quo rex lotus coniuxque bapismate
Quum Eufraone plebs et Eugenia
Almam ducentes vitam in progenie
Usque dum cepit Irtacus regimine.

Convocat namque rex rudis Apostolum
Eique regnum spondit dimidium,
Ut celeps illi detur Eugenia,
Cui bis centum alme in cenobia
Virgines erant sacra cum velamina.

Ad hec Matheus Irtaco exortus est
Fas non est servus Regis sponsam ducere,

B Nec Christi sponsam fas est tue copule
Iungi : Irtacus ob hoc mox Apostolum
Percuti iussit punctum ictu gladii.

Orans confossum migrat celi auina,
Aurum mox prebet virgo Eugenia,
Et Christo dignam construunt basilicam,
In qua Matheus requiescit in urnam,
Vigent virtutes per eterna tempora.

Virgines uri rex precepit ; sed flamma
Ventus invergens cremat regis atria :
Mox est percussus totus elebantia
Prolis arreptus demonis sevitia,
Set pater cesus ense efflat animam.

Rex num mox cepit frater Eugenie,
Beor gestabat nomen ex bapismate,

C Que sanctus martir unxeratque crismate,
Provincie sunt idemque basilice,
Que canunt Deo dulci modulamine.

Vota rex plevis Christe ratam [rata] effice,
Languidis fabe, elisosque erige,
Mentis solamen, functis dona requiem,
Arce et pestem, bellum, litem remobe,
Fraterno pacem solida in pectore.

Supplices Christe vernuli exposcimus,
Adsistat fauctor nobis hic Apostolus
Impetret nostris veniam sceleribus,
Evulsis cunctis vitiisque funditus,
Vita dum instat polleat virtutibus.

Gloria Patri personet Ingenito,

D Gloria Christo semper Unigenito,
Gloria Sancto Spiritui Paraclito,
Cuius eterna laus et potentia
Per infinia seculorum secula.

†. In memoria.

Ymnus in Decollatione sancti Iohannis Baptiste.
Ilic Joannes mire natus. *Ut in hac Festivitate.*

†. In memoria.

Ymnus in diem sancti Hieronimi presbiteri.

[☩ Insigne festum.]

Christus est virtus Patris sapientiam [sapientia].
Ut in ejus Festivitate.

Ymnus in diem sanctorum virissimi Maxime et Julii.

Iucundum nobis hunc diem
Sanguis sacravit martirum

Virissimi et Maxime
Julieque sororis fides
Exultat in his Trinitas
Impari leto numero,
Polum repletur gaudio
De martirum consortio.
Trauntur ad supplicium
Nati gente nobilium;
Se nobiles esse credunt,
Mori si possent pro Domino.
Parari penas imperat
Dum fremit impius iudex,
Sanctos turbare nitiur,
Quos conspicit immobiles.

Suspenduntur eculeo
Crucis armati vexillo
Pro rege vitam ponere
Morti fideles animas.

Merguntur equore vasto
Saxis colla prementibus
Veloces Christi milites
Ora tangunt quam remiges.
Vasca Caripdis reddidit
Olisipona meruit
Extrema terre finium
Cruore pollet martirum.

Inde grates persolvimus
Tibi Deo almifico
In Trinitate unico,
Qui das sanctis auxilium.

Ob hoc precamur, Domine,
In horum festa martirum
Vota cunctorum accipe,
Et que poscunt adtribue.
Presta....

Ymnus in diem sanctorum Fausti, Januarii et Martialis.
[✠ Christe rex mundi Creator.]

Misticum melos solvat,
Et adtolat laudibus
Plebs dicata Deo Patri,
Et honore debito
Ymnus dulciter decantent
[cv] Christo et Paraclito.

Pro triumphis beatorum
Fausti, Januarii,
Tertiusque Martialis;
In agone vicerunt
Trinitatem constiendo
Suscepti martirio.

Voce declamans fidelis
Beatorum titulis,
Qualiter vicerunt hostem
Suis cum suppliciis,
Trinitatem constiendo
Adepti sunt gaudio.

Manibus cruentus hostis
Cum atroci ungula
Consecrata beatorum
Laniari corpora,

A Tensos pariter cesosque
Urens flamma cruciat.
Inde oculis evulsis
Cutenorum capita,
Nervorum conpage soluta
Servat hunc crudelitas,
Conteret piorum ossa
Et medulla penetrans.

Dextera protecti Christi
Non timent incendia,
Angelica medicina
Reformantur lumina,
Confractaque solidantur,
Et curantur vulnera.

B Stupet tyrannus valde
Tanta in miracula
Cum incolomes videret,
Quos perire iusserat;
Qualiter vicissent cuncta
Tormentorum genera.

Illi patienter ferunt,
Quod furentes inferunt,
Scientes quod pro Christo
Tanta qui pertulerant,
Celitus adquirant lucra
Que fruuntur iugiter.

Quidam cernebant venire
Missa celi munera,
Angelorum magna turba
Sursum expectantium,
Ut sanctorum coronaret
Gloriosa capita.

C Adestote sancti Dei
Supplicanti populo
Et petentibus prebete
Quesitum remedium,
Regnum ut participentur
Vestro in consortio.
Presta....
‡. Justorum.

Ymnus in diem sanctorum Cosme et Daniani.
Plebs Deo dicata polleus. *Ut in eorum Festivitate.*
‡. Pretiosa.

Ymnus in diem sanctorum Servandii et Germani.
[✠ Christe rex mundi.]

D Christe verus Rex sanctorum. *Ut in eorum Festivitate.*
‡. Exultabunt.

Ymnus in diem sanctorum Vincenti Sabine et Cristeti.
Huc vos gratifice plebs pia convocat. *Ut in eorum Festivitate.*

‡. Ut supra.

Ymnus in diem sancti Martini episcopi
Martine confessor Dei. *Ut in ejus Festivitate.*

Item Ymni de Sanctis.

Sanctorum meritis inclite gaudia
Pangamus socii gesta que fortia
Nam gliscit animus promere cantibus
Victorum genus optimum
Hil sunt quos retinens mundus inorruit
Ipsam nam sterili flore per arjuum

Sprevere penitus teque secuti sunt
 Rex Christe bone celitus
 Hii pro te furias adque ferocia
 Calcarunt hominum sevaque verbera
 Cessitis lacerans fortiter unguas [Cessit iis...
 ungula]

Nec carpsit penetralia
 Ceduntur gládii more videntium
 Non murmur resonat non querimonia
 Set corde tacito mens bene conscia
 Conservat patientia

Que vox que poterit linguam retexere
 Quod tu martiribus munera preparas
 Rubri nam fluido sanguine laureis
 Ditantur bene fulgidis

[cvi] Te Trina Deitas unaque poscimus
 Ut culpas ablvas noxia subtraas
 Des pacem famulis nos quoque gloriam
 Per cuncta tibi secula

Alius.

Rector Redemptor et Conditor
 Qui tuis olim servulis
 Illius dedisti seculis
 Oblectamenta temnere
 Nobis refunde celitus
 Tuum Patrisque comparem
 Quo corda nunc tepentia
 Confraglent igne proprio
 Illic relictis terreis

Te inspirante perciti
 Strages secuti corporum
 Regnum poli adepti sunt
 Prostrati unde quesumus
 Quo ob triumphos martires
 Ymnum Deo persolvimus
 Nunc annuis recursibus
 Ipsorum interventibus
 Cunctos ablutos sordibus
 Sursum reduc ab infimis
 Sacris reformans sedibus
 Presta....

Alius.

Rex gloriose martirum
 Corona confitentium
 Qui dispuentes terra
 Perducis ad celestia
 Aurem benignam protinus
 Appone nostris vocibus
 Tropeo sacro pangimus
 Ignosce quod deliquimus
 Tu vincis in martiribus
 Parcendo confessoribus
 Tu vincis nostra crimina
 Donando indulgentia

Alius.

Eterna Christi munera
 Et martirum victorias
 Laudes canentes devitas
 Letis canamus mentibus

A
 Ecclesiarum principes
 Illic triumphales duces
 Celestis aule milites
 Et vera mundi lumina
 Terrores [Terrore] victo seculi
 Penisque spretis corporis
 Mortis sacre compendio
 Lucem beatam possident
 Traduntur igne martires
 Et bestiarum dentibus
 Armata sevit vinculis
 Tortoris insana manus
 Nudata pendunt viscera
 Sanguis sacratus funditur
 Et permanet immobilis
 Vite peremnis gratie

B

Devota sanctorum fides
 Invicta spes credentium
 Perfecta Christi caritas
 Mundi triumphant principes
 In his paterna gloria
 In his voluntas Spiritus
 Exultat in his Filius
 Celum repletur gaudium
 Te nunc Redemptor quesumus
 Ut martirum consortio
 longas precantes servulos
 In sempiterna secula

Alius.

C

Laudes sanctorum martyrum
 Quos sacra fecit passio
 Christi conformes glorie
 Puris canamus mentibus
 Quos de futuris premiis
 Securos celi milites
 Nec mundi vobis vanitas
 Nec terror fregit impius
 Non tenebrosi carceres
 Honus cervicis ferreis
 Non manices vel conpede
 Mentis mutarunt gaudia
 Eterni fontis etiam

D

Semel rigati poculo
 Sitim presentis corporis
 Refrigerabat spiritus
 Negato pane fortius
 Non fame sentit sanctitas
 Quos pascit verbo solito
 Fide vibebant uberes
 Cordis probato robore
 Velcantes tot molestias
 Agon suscepit publicus
 Vitam petentes martires
 Sic sancti quos non fregerant
 Carcer famis et vincula
 Alacres in supplicia
 Mundi vicerunt principem
 Suum Factorem Dominum
 Christum sequentes martires

Post ignes truces gladios
Eternis florent premiis.
[CVII] *Ymni de uno Justo.*

Deus tuorum militum
Sors et corona premium
Laudes canentes martiris
Absolbe nexu criminis
Hic nempe mundi gaudia
Et blandimenti noxia
Caduca rite deputans
Pervenit ad celestia
Penas cucurrit fortiter
Et sustulit viriliter
Pro te refundens sanguinem
Eterna dona possidet
Ob hoc precatu supplices
Te poscimus piissime
In hoc triumpho martiris
Dimitte noxiam servulis.

Alius.

Deus inmensa Trinitas
Unitas semper gloria
Pater Christe Paraclite
Rerum invicte Domine
Qui largitate muneris
Tuo prestasti martiri
Cuius festa votissima
Quam celebramus odie
Tormenta que seivissima
Hac varia supplicia
Victrice tua dextera
Mente robusta pertulit
Cuius adclines Domine
Te deprecamur largius
Etherea consortia
Celsa dona fastigia
Qui princeps esse principum
Rex mysticus agnosceris
Agnita nostra crimina
Larga dele clementia
Adventus ut cum fulgidus
Tuus Christe patuerit
Tuo ducante martire
Leti pergamus obviam.

Alius.

Martir Dei qui unicum
Patris sequendo Filium
Victrix triumphas hostibus
Victor fruens celestibus
Tui precatu munere
Nostrum reatum dilue
Arcens mali contagium
Vite remobens tedium
Soluta sunt iam vincula
Tui sacrati corporis
Nos solve vinculis seculi
Amore Filii Dei
Tua accedat pietas
Qui Patri quoequalis es

A Simul et Sanctum Spiritum
Vivens per omne seculum.
Amen.
Ymnus unius Confessoris.
Summe Confessor sacer et sacerdos
Temporum meta rota torquet anni
Tempus est nobis tibi consecratum
Pangere festum.
Presul insignis meritisque clare
Te sacra cleri populique turba
Corde prostrati pietate multa

Vernula Patrem
Vota cunctorum relegas in aula
Regis eterni fobead utrumque
Ordinem cuius pius extitisti

B Pastor in urbe
Questibus cunctis referunt gementes
Gestis culpærum lacrimisque pandunt
Pessime mentis animeque nigre
Crimine dira
Dignaque pena revocat in ora
Nostro cum duro miseros perurguet
Peudere mundo variante facta
Celitus ira

Tu procul casu proibe tonantis
Pelle peccata tenue furorem
Pestis et morbus petimus recedat
Sospite cibe

C Moribus cultis moderare vitam
Confert et sudam placidaque mentem
Corda virtutum meditentur arma
Munera Christi

Sancte tu prebe quotiens rogaris
Profluos fructos plubiasque largas
Credimus cuncta Domino favente
Te dare posse
Credimus Christum pretium laborum
Premium iustum studiis dedisse
A quibus artus etiam solutus
Morte bearis

Gloria Christo patulo canamus
Ore prestantis [prestanti] sibi servienti
Tanta qui pollet Deitate simplex
Trinus et Unus.

Alius.

D Deus inmensa Trinitas
Corona confitentium
[CVIII] Et magna laus martirum
Sume preces fidelium.

Huius sancti pontificis
Et confessoris merita
Prestes nobis solacia
Cunctaque purges noxia
Ut confluentes erigat
Et peccatores redimas
Donando indulgentia
Et conferendo gratia
Et ut vir hic confessus est
Tuum nomen mortalibus

Ita devotis mentibus
Te fateamur omnibus

Ymnus de Virginibus.

Ihesu corona virginum
Quem mater illa concipit
Quem sola virgo parturit
Hec vota clemens accipe
Qui pascis inter lilia
Septus coreis virginum
Sponsas decoras glorie
Sponsisque reddens premia
Quocumque pergis virgines
Secuntur adque laudibus
Post te canentes cursitant
Innosque dulces insonant
Te deprecamur largius
Nostris adauge mentibus
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Ymnus de una Virgine.

Virgines proles opifexque matri
Virgo quem gessit peperitque Virgo
Virginis festum canimus tropeum
Accipe votum
Hec tua virgo duplici beata
Sortem dum gessit fragilem domare
Corporis sexum domuit cruentum
Corpore seclum
Inde nec mortem nec amica mortis
Seva penarum genera pavescens
Sanguine fuso meruit sacratum
Scandere celum
Huius obtentu Deus alme nostris
Parce iam culpis vitia remittens
Quo tibi puris resonemus alium
Pectoris ymnum
Gloria Patri Genitoque proli
Et tibi compar utriusque semper
Spiritus alme Deus unus omnis
Tempore seclis.
Amen.

Ymnus in sacratione basilicæ.

Ecce te Christe tibi cara semper
Te Redemptorem omnium potentem
Supplici poscit pietate patrem
Turba precantum.
Ilic sacra ut sedis tua sempiterna
Perpetim constet maneatque nostris
Proxima culpis veniam perhactis
Corpore corde
Porta hic celi pateat sedentis
Clausam damnatis reserata iustis
Veritas vita via lux et ignis
Influe mitis.
Hic homo verus Deus et magister
Petra et pastor obis et sacerdos
Panis et vitis sator et creator
Respice plebem
Hic manet [*Forste, manai*] rupis latices beatos

A Abluet noxas vitiis peremtis
Innobet mentes maculas remotis
Fonte perennis
Hic caput membra propria reviset
Lectio pascat populos aperta
Sponsus ut tradat animis amicis
Oscula sancta
Fraglet hic virtus species decora
Summat hic dogma doceatque corda
Inriget summa dubiam patentes
Pectora vita

Lapsus et mestus pariterque lugens
Fessus et languens simul omnis errans
Quippiam quisquis humilis precatur
Omnia prestat

B Gloriam psallat : : :
Ymnus in anniversario sacrationis basilicæ.

Christe cunctorum dominator alme
Patris eterni genitus ab ore
Supplicum vota pariter et ymnum
Cerne benignus
Cerne quod puro Deus in honore
Plebs tua supplex resonet in aula
Annua cuius reveunt colendum
Tempore festum

He [*Hæc*] domus rite tibi dedicata
Noscitur in qua populos sacratum
Corpus adsumit bibit et beati
Sanguinis austum

C Hii sacrosancti latices veterinos
Diluunt culpas perimuntque noxas
Crismate vero genus ut creetur
Christicolarum

Hic salus egris medicina fessis
[*cix*] Lumen orbatis veniamque nostris
Fertur offensis timor adque meror
Pellitur omnis

Demnis seva perit hic rapina
Pervicax montrum pavet et retenta
Corpora linquens fugit hic remotus
Ocuis umbras

Hic locus nempe vocitatur aula
Regis inmensi niveaque celi
Portaque vite patriam petentes
Accipit omnes

D Turbo quam nullus quatit aut vagantes
Diruunt venti penetrantque nimbi
Non tetrus ledit piceus tenebris
Tartarus orrens

Quesumus ergo Deus ut sereno
Annua summo famulos gubernans
Qui tui summo celebrant amore
Gaudia templi

Nulla nos vite cruciet molestas [*molestia*]
Sint dies leti placideque noctes
Nullus ex nobis pereunte mundo
Sentiat ignes

Hic dies in quo tibi consecratam
Conspicis aram tribuat perennem

Gaudium nobis vigeatque longo
 Tempore husu
 Gloriam summo resonet Parenti
 Gloria Christo pariterque sancto
 Spiritui dulci modulemur ymo

Omni per evo.

Ymnus in restauratione basilice.

O beata Iherusalem
 Predicanda civitas
 Que tuis leta triumphis
 In supernis civibus
 Innobata regis amplo
 Claritatis stigmatē
 Fulgidum gestans honorem
 Plena mater filii
 Pacis alme gloriosis
 Letabunda finibus
 Rite restaurata claro
 Sanctitatis lampade
 Hic tui templi refulget
 Sanctior memoria
 Jure restorationis
 Lucido fundamine
 Quum decoris pollet lacto
 Dignitatis sidere
 Te precamur hic adesse
 Conditor sanctissime
 Hicque promptus consecrandis
 Sedibus inlabere
 Adque consecrator ipse
 Hic adesto iugiter
 Iam templum tui honoris
 Effice nos servulos
 Non caro non corda nostra
 Militent discrimini
 Set tuo sacro dicati
 Serviamus nomine
 Hic tui altaris aram
 Quum decoris gloriam
 Rite rursus preparatam
 Rex superne visita
 Hic tua virtus redundet
 Hic honor refulgeat
 Regis hoc altare summi
 Sit coruscum lumine
 Sit honore mancipatum
 Sit repletum munere
 Sit beatum sit serenum
 Sit placens Regi Deo
 Hic tibi nostrorum alma
 Cordium altaria
 Consecra superne iudex
 Innobans nos gratia
 Sedibus inlapse donans
 De supernis munera
 Ut tibi per omne seclum
 Trinitas sanctissima
 Sit honor inmensa virtus
 Et perennis gloria

A Qui Deus in Trinitate
 Permanes in secula.
 Amen.

Ymnus in ordinatione episcopi.

Verus Redemptor Christe lumen luminis
 Imago Patris splendor invisibilis
 De Patre natus antecedens tempora
 Ex matre vero prodiens in tempore
 Promissionis fedus implens devote

Tu es sacerdos tu sacerdotes creas
 Tu principatum sortis huius floride
 Aaron dedisti consecrator inclite
 Perfusione sacri sancti unguinis
 Et veste sancta vultum eius predicans

Sublimen cuius in caput premititur

B Nitens olivum mitra auri lammina
 Stola decoris vestimento poderis
 Ambitur idem quem sacratum nuntiat
 Inpressa vesti et colorum dignitas
 Cuius iacintus torta bissus purpura
 Cuius dicati preferentes gloriam
 Vestis sacra ora tintinabulis
 [cx] Erat corusca rite dependentibus
 Ut templum intrans audiretur pontifex

Distincta gemmis pulcritudo temporis
 Affigebatur sub figuris optimis
 Izmaracodus illic Sardius topatius
 Onicinus carbunculus ligurius
 Saffrus iaspis et nitens crisolitus

C Berillus inde seu acates fulgidi
 Cum amitisto ordinis sui loco
 Distinctionis iuris illic positi
 Dabant future gratie signaculum
 Quod hec figure nuntiarent te Deum
 Cuius dicite sacramentum gratie
 Tentum per umbras transiende seculi
 Pervenit ad te liberator obtime
 Ut que [quem] figure precinebant mystice
 Completa in te veritas ostenderet

Hinc finis ipse legis ad iustitiam
 Mundi reatum proximans detergere
 Oblatus ipse tu oblato consecrans
 In Patri aram conlocatam victimam
 Hoc sacramento suscitans ecclesiam

D Caput cui factus et ducator preivus
 Duces in illam presulesque conlocans
 Quorum regatur instruenda legibus
 Ut erudita gratia pontificum
 Vitare possit damna seva mortium
 Hinc te corona Christe fratrum postulat
 Successionis clara huius gratia
 Descendat in his quo futuros preligis
 Uni columbe preferentis principes
 Apostolatus gloriam his conferens.

Ad Matutinum.

Adest diei Christe consecratio
 Honoris illi suscitati Antestitem
 Nostri recursu innovate temporis
 Qua hunc vel omnis personare convenit

Ecclesiarum deputatos principes

Sint sacrosancto consecrati unguine

Sint sanctitatis prenitentes lampade

Compunctionis compluantur munere

Confessionis innobentur cantico

Omni repulso criminum contagio

Sint carne puri sint et hore fulgidi

Sint ospitales sint amantes invicem

Signis coruscent sanitatum compotes

Virtute pellant spiritus deinonia

Et veritatis convalescunt gratia

Retorta bissus castitatis fulgide

Et unitatis punice concordia

Indesinenter corda horum repleant

Que dum patenter mentibus insederint

Adstare possent Christi ad aram liberi

Sit his potestas et ligare et solbere

Episcopalis probra privilegio

Curare morbos corporum vel mentibus

Compassionis ferre testimonium

Portare motum litis orte scandalum

Ut de peractis sanctiatis cursibus

Vite coronam qua parasti omnibus

Te Christe vero corde diligentibus

Hic consequantur post triumphos seculi

Regno perenni consecrandi perpetim

Sit Trinitati sempiterna gloria

Honorque sumus et potestas inelita

Que Trinitas Pater Patrisque Filius

Cum spiritu unus Deus substantia

Per cuncta regnat in seculorum secula.

Ymnus in ordinatione regis.

Inclite Rex magne regum

Consecrator principum

Veritas signa Patris

Christe vero crismate

Quo fabente regna durant

Adque regem imperant

Provee regnum fidelis

Principis ad gloriam

Unguine sacro nitescat

Sanctitate floreat

Fulgeat vite corona

Polleat clementia

Gaudeat cum plebe totus

Tota plebs cum principe

Sit dies natalis huius

Ferata gaudio

Sit piis omnino votis

Plena exultatio

Ut pie tenendo regnum

Quum beatis moribus

In quibus nunc principatur

Sic modestus imperet

Quo simul cum his fruatur

Sempiterno munere

In natalicio regis.

Anni perhaecto circulo

Ades dies celebrior

A Natale nobis principis
Noba recursum temporis

Quo matris alvo proditus

Diem petivit seculi

Lucisque huius pro die

Intravit ortum nesciens

Hunc tu creator obtinere

Cunilibus infantie

Vectum per oras temporum

[cxi] Perfectum abbas in virum

Quem disciplinis erudis

Gratis peragens sensibus

Maturitate temporis

Honore ditata regio

Ob hoc Deus te poscimus

B Ut huius adsis questibus

Fabe rogantem munere

Poscentis audiens precem.

*Ymnus de projectione exercitus qui usque in reversione
dicendus est diebus letaniarum.*

O verum regimen Christe fidelium

Qui vita via es hac pia veritas

Lustrans conspicuo lumine credulos

Obscurans quoque perfidos

Tu es unigena alma redemptio

Tu verus genitor nosque clientuli

Tante lacrimis pectora tundimus

Intende pie supplices

Rectores humiles quesumus patrie

Cum cunctis sibi met plebibus creditis

C Directo itinere inclite ducito

Dans pacis bona omnibus

Moysi qui famulo ad precem intuens

Ponti purpurea equora dividens

Traducis cuneos Israeliticis

Siccato maris alveo

Et qui ad nilivum principis illius

Faraonis opus calle potissimo

Calcando rediens in pium ilico

Mersis linfa superfluens

Eius quique pius questibus annuens

Frendens prevalide mox truculentior

Divinis Amalec plectitur hictibus

Consumtis suis omnibus

D Dux esto placidus his tuis servulis

Virtus angelica illis adereat

Custus invigilet his tua gloria

Qui es summa benignitas

Ut tamquam vituli plebs tua commeans

Ex grege fidei ausibus liberis

Gentes barbaricas cornibus ventilet

Ac planta terat impios

Hostiles acies telaque bellica

Que frustrat minitrat [*Fortè, frustra minitat*] turba
[satellitum]

In necem populi tendere acrius

Everte Deus funditus

Cuius presidio inclitus belliger

David opilio mente tyrannidem

Goliam subigiens saxeo impetu
 Letus munere redditur
 Post hunc qui etiam tempore p[ro]stero
 Judam munificum efficit prelio
 Clemens salvifica castra fidelium
 Depellens cito tedium
 Nostrorum gemitus aspice principum
 Vulgi funerea murmura contuens
 Ex iusto iugulo deseca emulos
 Tu regum pater omnium
 Non nostris noceat pugio finibus
 Set firmes animo principis incliti
 In cunctis vigeat robore gratie
 Facti undique compotes
 Defende populum vindice dextera
 Quem sacro prelio sanguinis emtus est
 Ilac vero labacri gurgite abluens
 Toth sacras tibi milites [milites]
 Victricem tribue Christe de hostibus
 Palmam Christicolis celitus regibus
 Ex totis viribus te redamantibus
 Vota vita et actibus
 Nunc cepta peragant gressibus prosperis
 Cum pace redeant sedibus propriis
 Pactumque recinant ymnum in etheris
 Huiusce tibi vocibus
 Sit Trino Domino gloria Unico
 Regnum perpetuum aucta perennitas
 Qui semper famulis comta corona es
 Regnans seculis omnibus.

Ymnus pro varia clade.

Rex eterne Deus fons pietatis
 Spes tranquilla salus vera medella
 Defesis requies pascua vite
 Lux indeficiens parce redundans
 Ad te mestificati murmura dantes
 Adclines famuli adsumus omnes
 Nollensque miseros morte punire
 Conversos potius vivere magis
 Tu es confugium illud opacum
 Ad quod dum titubans conscia culpis
 Mens tandem properat percipit idem
 Pro fragilis veniam adque salutem
 Nos unde nimium territi actum
 Quos cladis valide plectitur hictu
 Ad te confugimus alme Redemptor
 Ut culpam pietas mox sequatur
 Mortem quam minitans voce profeta
 Olim vaticinat sic Iheremias
 Videmus proprius percite nostras
 Nunc intrare domos adque fenestras
 Davidque gravius tempore fluxit
 Urbem depopulans impia clades
 Nostris pro meritis finibus instans
 Iam quoque gladio vindice truncat
 [cxii] Morbi ecce lues longius crasans
 Ad nos proclivior pene vicinat
 Ad nunc pro vitilis proxima nostris
 Consistit perimens agmina plebis

A Quosdam mortificans durius partes
 Mittit funereos sbrum ignes
 Ex quibus putriflua reddita membra
 Non flat spiritus nec pulmo anelat
 Virtus nulla vigeat carnis humane
 Subsistit facilis fessa dolore
 Hac laudis facie cuncta tabescunt
 Ut cera solito igne fugatur
 Infantes iuvenes sexus utrisque
 Etas ipse senum cignea iamque
 Lactantes etiam ubera matrum
 Prostratur pariter vulnere diro
 Replet te nimium civibus urbes
 Castella populis villule omnis
 Effecte vacue sunt solitudo
B Cultore manet arida tellus
 Hanc peccata plagam nostra merentur
 Hoc nostrum facinus parturit ulcus
 Hec funesta quoque nempe iumenta
 Admissa tribuunt nostra luenda
 Hac proinde pium cernui omnes
 Sanctum Christe tuum quesumus vultum
 Qui semper bonus es adque benignus
 Contritos releba corde piatos

Ad Sexta.

[P Rex eterne]

Iram quam merito sternimur auctor
 Iam suspende cito iure paterno
 Mucronemque plage valde frementem

Amen.

C A nostris propitius paribus pelle
 Dele iam maculas mente patratas
 Purga quidquid inest vulnus inicum
 Nodos perfidie redde solutos
 Hac sevum quibe celitus hictum
 Pro nobis pietas tua te poscat
 Spiraque tuis inclite sanctis
 Talem pro miseris summere vocem
 Que intrare tuas possit ad aures
 Iam vide gemitus aspice planctus
 Rugitum populi presulum adque
 Sacrorumque pius principum audi
 Singultus lacrimas flebiles questus
 Nobis immeritis commoda aurem
 Ne quamvis gravidos ponderis mole
D Consummas facili ulceris labe
 Quas sacro redimis ipso cruore
 Fletum qui sceleris Ninevitarum
 Commutans melius ethere repente
 Mortem quam timidi iam metuebant
 Clemens innocuam esse quivisti
 Toth tantaque tuum murmura nostra
 Scandat flammigerum culminis arcem
 Ex quo salvicum rite fomentum
 Cunctis adveniat ocuis abtum
 Temtos magne plagam inguinum o
 Incursis mortis varios acerve
 Inpressum redige noxia queque
 Dextera sancta tua parcitus arce
 Celestis medice Christe tremei de

Incursum varios mortis acerve
 Impensum redige tuque potenter
 Languenti populo pande vigorem
Ad Nona.

[P Rex eterne]

Huius supplicium pestis amare
 Depelle opifex crimine demto
 Ut morvifuens [*Forte*, morbi fugiens] dira vetustas
 Succedat populis aucta venustas

Mercedis proprie unguine sancto
 Fauctor devilia membra sobeto
 Nervos conglomerata iam resolutos
 Et vitam tribuens abluere nexus
 Ad quamquam gravior culpa subinstet
 Maior namque tua gratia polleat
 Quo nostri honeris vincula resolvens
 Concedes veniam devota laxes
 Presta Ingenite gloria summa
 Semper cum Genito omnia imple
 Compar spiritui Trinitas una
 Ilac vera Deitas secla gubernans.

Ymnus de sterilitate pluvie.

Squalent arva soli pulbere multo
 Pallet siccus aer terra fatescit
 Nulla roris onus nulla venustas
 Quando nulla vires gratia florum
 Tellus dira sitit nescit aro:is
 Fons iam nescit aquas flumina cursus
 Erbam nescit humus nescit aratrum
 Magnorum rupta patet turpis iactu
 Estu ferbet humus igneus ardor
 Ipsas urit abes frondea ramis
 Fessis tecta negant pulvis arene
 Sicco disputitur ore vianis

Ventis ora fere bestia ventis
 Captantesque viri flammina venti
 Ventis et volucres ora recludunt
 Ilac mulcere sitim fraude volentes
 Fetus cerba suos pignera cerba
 Fetus cerba siti fessa recusat
 Fetus cerba pios mesta relinquit
 Quesitam quoniam non veit erbam

Venerunt iuvenes pocula noti
 Querentes puteum limfaque fugit
 [cxiii] Et vasis vacuis tecta revisitunt
 Fletu seu proprio ore vibentes

Bos presepe suum liquid inane
 Pratorumque volens carpere gramen
 Nudam versat humum sic pecus omne
 Fraudatum moriens labitur erbis

Radices nemorum rustica plebs
 Explorat miseros curba labore
 Solarique famem cortice querit
 Nec sucos teneros arida prestat

Hanc peccata famem nostra merentur
 Set mercem propriam Christo sobeto
 Quo culpa gravior gratia maior
 Iusti supplicii vincula resolat
 Iam celum reseres arbaque laxes

A Secundo placidus imbre rogamus
 Elie meritis impia secla
 Donasti plubiam nos quoque dones
 Eterne Genitor gloria Christo
 Semper cum Genito sit tibi sancto
 Compari Spiritui qui Deus unus
 Pollens perpetuis inclite seculis. Amen.
 † . Rigans Deus montes.

Ymnus de ubertate pluvie.

Obduxere polum nubila celi
 Absconduntque diem sol [sole] effugato,
 Noctes continuas sidere nudas
 Et lune viduas carpimus olim.

Ether dira micat igne coruscus,
 Concusoque tremat cardine mundus,

B Celi porta tonat, raptaque credas
 Axis etherei vincula resolvi.

Excrescunt pluviis equora ponti,
 Nec fines proprios iam freta norunt,
 Terrarum tedio fluctuat unda,
 Errabunda secat arva carina.

Portus nauta suos litora nauta
 Secessusque suos nauta requirit
 Ospes nauta satis vitibus ospes
 Messes nauta supernavigat hostes.

Flentes agricole culta relinquant,
 Spectans naufragium triste laboris
 Messi leta natat semina census
 Nati tecta petunt arbaque migrant.

Cernas alta domus culmina ferri,

C Et mutatis locis lumina poni,
 Mestas inter abes ludere pisces
 In tremulis ludere tectis.

Eversa videas arbore nidos
 Pullis quum teneris per freta duci,
 Nec matrem exilio ponere curas
 Maioresque metu cogere fretas.

Spectat turba virum turba fenestris,
 Spectat feminei turba pudoris,
 Deploratque famam turba precantium,
 Victum navigiis nauta ministret.

Ihesu parce tua morte redemtis,
 Prior dillubium pertulit etas,
 Ut mundaret aqua crimina terras,
 Set mundata tuo sanguine terra est.

D Ramum missa ferens hore columba,
 Ramum pacifere munus olive,
 Exutas liquido flumine terras
 Leto significat lapsa volatu.

Ymnus de nubentibus.

Tuba clarifica plebs Christi revoca
 Hoc in ecclesia votiva gaudia
 Fide eximia celebra monita,
 Confltere piacula.

Rite magna clange deifica,
 Celicas ianuas patentes intona
 Quos [Quas] dira truserat veneni invi
 lam Christus cuncta reserat.
 Sit fera frauca serpentis lancea

Adam protoplaustum primevum incolam
Eva feminea polluit labia,
Et expulit a patria.

Usurpant vetita ligni pomifera
Deceptis oculis cernunt squalida
Exusta corpora flamma anguifera
Dolendo gignunt pignera.

Epitalamia usque dum reddita
Voce paradica receptant gratiam,
Crescite clamitat replete aridam,
Ornate tori talama.

Pistis nardifica arba ambrosea
Cum Christum celicum virgo puerpera
Redimens miseros ad vitam invita
Plaudete evangelizat.

Coreis timphahis exulta musica,
Et redde Domino vota perennia
Qui crucis gloriam [gloria] eruit animas,
Quas coluber momorderat.

Pusilla copula adsume fistulam,
Liram et tibiam, prestepe canticam
Voce organica carmen melodia
Gesta psalle divitica.

Fecunda Domine presentes nuptias
Prole dignissima, qui tibi serviant,
Et tuo nomini gratias referant,
Benedictique permaneant.

Cithara iubila, cimbala concrepa,
Cinara resona, nablum tripudia
Excelsa Domino qui regit omnia
Per cuncta semper secula.

Amen.

[CXIV] *Ymnus generalis de infirmis.*

Xpe celestis medicina patris. *Fol. 105.*

Ymnus generalis defunctis.

Christe Rex mundi creator. *Ut in officio defun-*
clorum.

Ymnus in exequias defunctorum dicendus.

Deus igne sors aninarum. *Ut in officio defun-*
clorum.

Ymnus unius defuncti.

Hinc functionis dies est
Credenti in te Rex Deus
Functi fidelis spiritus
Traduc coris celestium.

Huius tenebras discute,
Peccata huius dissice;
Locetur in celestibus
Iunctus polorum cibibus.

Serena huic micet dies,
Sidus perenne splendet;
Nullus tenatur tediis,
Summis feratur gaudiis.

Ut inferorum carceres
Et claustra queque orrentia
Pertransiens, in ethera
Celi fruatur patria.

Hinc et recepto corpore
Resurgat hic ad gloriam

A Tementis aucte gratie
Laudans perennis incolam
Presta :::::

Ymni Dominicales cotidiani.

Inventor rutilis dux bone luminis. *Fol. 91.*

Alius.

O lux Beata Trinitas. *Fol. 113.*

Alius.

Intende nostris precibus,
Intende iam propitius
O Christi mundi gloria,
Festumque lumen inriga.

Te vespertina oratio,
Te matutina concinat,
Tibi indefesse personet
Ymnum cum dulci carmine.

Te vesperi laus congrua,
Te matutina vox canet:
Tibi omne tempus personet
Ymnum perennis glorie.

Alius.

Lux vera lucis claritas,
Lucis manens hereditas,
Laus in tenebris promitur,
Precantibus splendor detur.

Te tempus omnis temporis,
Te quicquid in nobis viget
Conlaudat in perpetuis
Eternitatis seculis.

Alius.

Deus creator omnium
Polique rector, vestiens
Diem decora lumina,
Noctem sopora gratie.

Artus solutos ut quies
Recedet labores usui,
Mentesque lassas allebat,
Luctusque solbat anxios.

Gratos peracto iam dies
Et nocti exortu preces,
Voti reos ut adiubes
Ymnum canentes solbimus.

Exultare nostru lubrico,
Te cordi alta somniet,
Ne hostis invidi dolo
Pabor quiete suscitet.

Christum rogemus et Patrem
Christi Patrisque Spiritu,
Unum potens per omnia
Fobe precantes Trinitas.

Alius.

Christe lux mundi salus et potestas. *Fol. 110.*

Item Ymni cotidiani Vespertini.

II Feria ad Vesperum.

Lucis Creator obtime,
Lucem dierum proferens,
Primordiis lucis nobe
Mundi parans originem;

Qui mane iunctum vesperi
 Diem vocari precipi,
 Tetrum cahos inlabitur,
 [cxv] Audi preces cum flētibus.

Ne mens gravata crimine
 Vite sit exul munere,
 Dum nil perenne cogitat,
 Seseque culpis inligat.

Celorum pulset intimum,
 Vitale tollat premium,
 Vitemur omne noxium
 Purgemus omne pessimum.

Presta....

II Feria ad Vesperum

Inmense celi Conditor,
 Qui mixta ne confunderent
 Aque fluenta dividens,
 Celum dedisti limitem.

Firmans locum celestibus,
 Simulque terre rivulis,
 Ut unda flammās temperet,
 Terre solum ne dissipet.
 Infunde nunc Piissime
 Donum perhennis gratie,
 Fraudis nobe ne casibus
 Nos error adterat vetus.

Lucem fides inveniat.
 Sic luminis lubar ferat
 Ut vana cuncta terreat
 Et falsa nulla comprimat.

Presta....

III Feria.

Telluris ingens Conditor,
 Mundi soluta qui eruens
 Pulsis aque molestiis
 Terram dedisti immobilem :

Ut germen abtum preferens
 Fulvis decora floribus
 Fecunda fructum sisteret
 Pastumque gratum redderet.

Mentis perusta vulnera
 Munda virore gratie,
 Ut facta fletu diluat,
 Motusque prabos adterat.

Iussis tuis obtemperet,
 Nullis malis obproximet,
 Bonis repleti gaudeat,
 Et mortis actum nesciat.

Presta.....

IV Feria.

Celi Deus sanctissime,
 Qui lucidum centrum poli
 Caudore pingis igneo,
 Augens decora lumina.

Quarto die qui flammean
 Solis rotam constituens,
 Lune ministrans ordini
 Vagos recursus siderum.

Ut noctibus vel luminis

A Direptionis terminum
 Primordiis et mensuum
 Signum dare notissimum.
 Inlumina cor hominum,
 Absterge sordes mentium,
 Remobe culpe vinculum,
 Everte moles criminum.

V Feria.

Magne Deus potentie,
 Qui ex aquis ortum genus,
 Partim remittis gurgiti,
 Partim lebas in aere.

Diversa limfīs imprimens,
 Subvecta celis iurogans,
 Ut stirpe una prodita

B Diversa rapiant loca.

Largire cunctis servulis,
 Quos mundat unda sanguinis,
 Nescire lapsam criminum.
 Nec ferre mortis tedium.

Ut culpa nullum deprimat,
 Nullum lebet iactantia,
 Elisa mens ne concidat,
 Elata mens ne corruat.

VI Feria.

Plasmator hominis Deus,
 Qui cuncta solus ordinans
 Humum iubes producere
 Reptantis et ferre genus.

C Qui magna rerum corpora
 Dictu iubentis vivida,
 Ut serviant per ordinem
 Subdens dedisti hominem.

Repelle a servis tuis
 Quicquid per imunditiam
 Aut moribus se sugerit,
 Aut actibus se interserit.

Da gaudiorum premia,
 Da gratiarum munera,
 Dissolbe litis vincula,
 Adstringe pacis federa.

Sabbato.

Rerum Deus fons omnium,
 Qui rebus actis omnibus,
 Totius orbis ambitu
 Censu replesti munerum

Non actibus fessus manens,
 Laboribus non saucius,
 Cuncta quietem das egris,
 Curis ruant ne morvidis.

Concede nunc mortalibus
 Uti malorum hostiis
 [cxvi] Instare iam virtutibus
 Et munerare prosperis.

Terroris ut cum iudicis
 Orror supremus ceperit,
 Letemus omnes invicem
 Pacis repleti munere

Ymnus de duodecima.

Te lucis ante terminum
 Rerum Creator poscimus
 Ut solita clementia
 Sis presul ad custodiam
 Procul recedant somnia
 Et noctium fantasmata
 Hostemque nostrum comprime
 Ne polluantur corpora.

Ymnus ante completa.

Civis [cibis] resumtis congruis,
 Cene peractis usibus,
 Ad te Redemptor inclite
 Laudes venimus promere.
 Occurre nobis ocius
 Tollas civi [cibi] gravedinem
 Corpus parandum ad precem
 Confessionis dans fidem.
 Ut quicquid ore promimus
 Tuis sacris in laudibus,
 Nobis coronam conferens
 Soli Deo dans gloriam.

Presta....

Ymni de completa.

Sol angelorum respice
 Quem concupiscit mentium
 Intento visu castitas
 Sursum manentem cernere.

Quo cuncta pollutent celitus
 Cursu recursu prospero,
 Quo vita constat omnium,
 Intende gratis supplicium.

Da servulis custodiam,
 Quo temperentur commoda,
 Adversa sint innoxia,
 Corrupta ne sint pectora.

Fragilitas tu sensuum
 Sator, salus, refectio,
 Potus cibusque, gaudium,
 Lux adque virtus cordium :

Repelle membris lubricam,
 Ne polluat lasciviam,
 Ne feda vexet passio,
 Culpetque mentis actio.

Virtutis infer copiam,
 Qua conferas clementiam,
 Oblitis ut peccaminum
 Dones quieti temporum.

Votis rogamus affatim
 Superna pax inlabere,
 Quo cuncta tuta perpetim
 Serves subactis scandalis.

Gloria....

Alius.

Cultor Dei memento
 Te fontis et lavacri
 Rorem subiisse sacrum
 Te crismate innobatum.
 Fac cum vocante somnum

A Castum petens cubile
 Frontem locumque cordis
 Crucis figura signet.
 Crux pellit omne crimen,
 Fugiunt crucem tenebre,
 Tales dicata signo
 Mens fluctuare nescit.

Proculo procul vagantium
 Portenta somniorum,
 Procul esto pervicac
 Prestigiator estu.

O tortuose serpens,
 Qui mille per meandros,
 Fraudesque flexuosas
 Agitans quieti corda.

B Discede, Christus hic est,
 Hic Christus est, liquece :
 Signum quod ipse nosti
 Damnat tuam caterbam.

Corpus licet fatescens
 Iacet reclinet paululum,
 Christum tamen sub ipso
 Meditabimur sopore.

Gloria Deo Patri,
 Et Christo vibo regi,
 Paraclitoque sancto
 Et nunc et in eternum. Amen.

Ymni de prima vigilia.

Obsidiones obvias
 Paremus omnes carminum
 Contra tenebrarum ducem,
 Contra tetrum satellitem.

Manus perarmet spes, fides,
 Lumbos valens crux obteget,
 Cingamur ense spiritus
 Propter timores noctium.

Ihesu manu fortissima
 Salva fideles per fidem,
 Everte adversos crucem
 In pace cuncta protege.

[cxvii] *Alius.*

Adsunt tenebre prime
 Noctis tetre excursus,
 Cum canticis et ymnis
 Nunc dedicemur omnes.

D Nam tempus illud hoc est,
 Quod Iheremias dicit,
 Surgendum esse nobis
 Primordio in noctis.

Nos spiritu perarma,
 Invicta radix David ;
 Disrumpe vincla noctis,
 Et da iubar salutis.

Somni quies sit grata,
 Mens pervigil resurgat,
 Non sordideimur actu,
 Nec spiritu grabemur.

Set corpore et mente
 Spiritu ferbente

Vestigio impigro
Te consequamur, Christe.
Alius.

Noctis tetre primordia
In laudibus transeginus.
Nunc te precamur Trinitas,
Ut precinentes audias.

Tu omnibus da gratiam,
Tu fessa quoque alleba,
Errata dele crimina,
Exclude iuge scandalum.

Lux vera nos inluminet,
Mentis tenebras effuget;
Ut pax habundet omnibus,
Qui te Creator credimus,

Alius.

Quieti tempus adest,
Quod fessa membra quies
Obtineat innocens,
Et Christo vigilet mens.

Pelle a nobis Deus,
Rogamus, omne tetrum:
Anguis piscis malignus
Virusque mortiferum
Ut sub umbra alarum
Tutissima tuarum
Protecti maneamus;
Ad tuasque laudes surgamus;

Sit gloria et honor
Deo Patri, et Proli,
Paracito quoequali
In seculorum seculis.
Amen.

Item Dominicales.

Christe qui lux es et dies,
Noctis tenebras delege.
Lux ipse lumen preferens,
Vitam beatam predicans.

Precamur, sancte Domine,
Defende nos in hac nocte;
Sit nobis in te requiem,
Quietam noctem tribue.

Ne gravis somnus inruat,
Hostis nobis subripiat,
Caro illi consentiat,
Et nos reos statuatur.

Oculi somnium capiant,
Cor ad te semper vigilet,
Dextera tua protegat
Famulos, qui te diligunt.

Defensor noster aspice,
Insidiantem reprime,
Guberna tuos famulos,
Quos sanguine mercatus es.

Memento nostri Domine
In gravi isto corpore;
Qui es defensor anime
Adesto nobis Domine.
Tetre noctis insidias

A Huius timoris libera;
Tuae lucis magnalia
Totum clerum inlumina.
Gloria Patri ingenito,
Gloria unigenito,
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula.
Amen.

Alius

Lucis Auctor clemens, lumen inensum,
Lumen, cuius fulget sanctus eternus
Christus, cum quo regnat quum ipso in unum
Et Sanctus Spiritus una potestas.

B Tetre noctis huius caliginem pelle,
Serpentisque fraude, quæsumus, fuga,
Nos armatos crucis signaculo salva:
Sacrosancto tuo nomine dita.

Quos peccati mole gravior pressos
Sua mille formis fraude decepit
Se victorem gaudens quoque se victum
Cognoscat virtutem Omnipotentis.

Pater immortalis omnium pastor
Invidentem hostem frange fuscantem;
Lumen nobis prebe perhenne de sancto
Tenebroso calle non pabeamus
Redemptor eterne Rex omnis terre,
[cxviii] Delictorum pius gemitus adtendit
Insidiantem hostem confringe salvator,
Nos eterne vite redde beatos.

C Noctem nobis istam dona quietam:
Inimicum hostem fuga a nobis:
Crucis signum vincat omne inimicum
Te, Christe, rogamus mane nobiscum.

Gloria, et honor, potestas, et virtus
Ingenito Deo, Genitoque Christo,
Spirituique simul Paracito sancto;
Cuius verbo claret secula cuncta.

Ymnus ad quietem.

Tempus sopori congruum
Adest, quies sit temporum,
Stratum rigemus lacrimis,
Lectum labemus fletibus.
Precelleamur simholo.

D Succedat hinc oratio;
Hinc osculantes invicem
Armemur ipsi per crucem.

Sic fessa membra lectulo
Demus sub illo iudice,
Qui sic quiescentes excubat,
Ut dormientes protegat.
Discedat turba demonum,
Liquescet ars satellitum
Per nomen hoc crucis sacre,
Que te tuosque dissidet.

At tu Creator omnium
Procul repelle tedium,
Adversa cuncta dissices,
Tranquilla queque conferas.

Ymni de medium noctis.

Quod convolutis artubus
Somno gravatis torpunt
Delumens in somnio
Turpique fluxu in semine :

Fusis Pater piissime
Expostulamus fletibus,
Ut iam recedant sordida
Libidinum fantasmata.

Laha quod hostis polluit,
Quod sordidabit innova ;
Mundemur omnes sordidis
Carnis grabate spiritus.
Presta...

Alius.

Surgentes ad te Domine
Atre noctis silentio,
Vigiliis obsequiis
Patrum sequentes ordinem,
Quem nobis dereliquerunt
Iure hereditario,
Ministrantes excubiis
Tibi sancte Paraclite

Pari cum Patre clarus es
Quum Christo subtilissimus
Multismodus Spiritus

.....
Grege tuus tibi deditus
Nullo tenatur crimine,
Quem tuo Christe sanguine
Voluisti redimere.

Obes errantes prevede
Pastor bone piissime,
Ad aulam celsitudinis
Tuis reporta humeris.

Tabefactus est saucius,
Abcedat princeps demonum,
Perdat predam de faucibus
Insatiata rabies.

Exultet Christus Dominus,
Psallat chorus angelicus,
Laudes sonent in organo
Ter Sanctus dicat Domino.

Alius.

Ihesu defensor omnium
Protector et mirabilis,
Sueta noctis advenit
Et nos sopore dediti
In tuo Christe nomine
Qui custos et defensor es,
Et vigilemus spiritu,
Ut mereamur lampades.

Cantores tuos Domine,
Quos iubes nocte surgere
Ad invocandum tuum nomen,
Quod nobis est laudabile ;

Quem omnis terra metuit
Pro tanta magnitudine
Sequamur in laude tua,

A Quod pie Sancte poscimus.
Ymnorum concurs personet
De corde te canentium
Sequamur tanti gaudii
Promissa Sancti Spiritus.

Clamor in nocte factus est,
Ihesus ingressus ianuis
Et vigilantes provocat
Intrare sancta regia.

Gaudet sponsus virginum
Ingressus in cubiculo,
Ubi coronas martirum
Refulgent ante Dominum.

[cxix] Mercedem tante glorie
Daturus es credentibus,
Quod nobis sitit animus
Sic mereamur consequi.

B

Medium noctis tempore
Profetica vox admonet
Dicamus laudes Domino
Patri semper et Filio,
Sancto quoque Spiritui ;
Perfecta enim Trinitas
Uniusque substantie
Laudanda semper nobis est.

Medium noctis tempore
Pergens vastator angelus,
Egipto mortem inferens
Diluit primogenita.

C

Hec ora iustis salus est
In quo se victus angelus
Ausus punire non fuit.
Signum formidans sanguine.

Egiptus flebat fortitè
Tantarum dira funera,
Solutus gaudebat Srahel
Agni protectus sanguine.

Nos vero Srahel sumus,
Letemur in te Domine,
Hostem prosternentes malum
Christi defensi sanguine.

Medium noctis tempore
Per voce evangelica
Venturus sponsum creditur
Regni celestis Conditor.

D

Occurrant sancte virgines
Obviam tunc adventui,
Claras gestantes lampades,
Magno letantes gaudio.

Stulte foris remanent,
Qui extinctas habent lampades,
Frustra pulsantes ianuam
Clausam iam regni regiam.

Quare vigilemus sobrie
Stantes mente splendidi,
Ut adveniente Ihesu
Digni occurramus obviam.

Medium noctis tempore
Paulus quoque et Silvas

Pro Christo victi in carcere
Laudantes resoluti sunt.

Nobis hic mundus carcer est,
Christe resolve vincula,
Nostra relaxa crimina
In te sancte credentium.

Dignos nos fac Rex agie
Venturi regni glorie,
Eternis ut mereamur
Te laudibus concinere.
Presta...

Ymni de nocturnos.

Primo dierum omnium
Quo mundus exstat conditus,
Vel quo resurgens Conditor
Nos morte victa libera

Pulsis procul torporibus
Surgamus omnes ocius,
Et nocte queramus pium
Sicut Profetam novimus.

Nostras preces ut audiat,
Suamque dextram porrigat,
Et hic platos sordibus
Reddat polorum sedibus.

Ut quique sacratissimo
Huius diei tempore
Horis quietis psallimus
Donis beatis muneret.

Iam nunc paterna claritas
Te postulamus affatim,
Absit libido sordidans
Omnesque actus noxius.

Ne feda sit vel lubrica
Compago nostri corporis,
Per que aberni ignibus
Ipsi crememur acrius.

Ob hoc Redemptor quesumus,
Ut probra nostra diluas,
Vite perhennis commoda
Nobis benignus conferas.

Quo carnis actu exules
Effecti ipsi celibes
Ut prestolantes cernui
Melos canamus glorie.

Presta....

V Feria.

Tu Trinitatis unitas
Orbem potenter qui regis,
Adtende laudum cantica,
Que excubantes psallimus.

Nam lectulo consurgimus
Noctis quieto tempore,
Quo flagiteramus vulnere
A te medellam omnium.

Ut quod suasi fraudibus
Satellitum deliquimus,
Abstergat illud celitus
Tua potestas glorie.

Ne corpus adsit sordidus,

A Ne torpor instet cordium,
[cxx] Et criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.

Ob hoc Redemptor quesumus
Reple tuo nos munere,
Per quod dierum circulis
Nullis ruamur actibus.

VI Feria.

Summe Deus clementie
Mundique factor macine,
Unus potentialiter
Trinusque personaliter

Nostros pius quum canticis
Fletus benigne suscipe,
Quo corda pura sordibus
Te perfruamur largius.

B

Lumbos iecurque morvidum
Adure igni congruo,
Accincti ut sint perpetim
Luxu remoto pessimo.

Ut quique oras noctium
Nunc concinendo rumpimus,
Donis beate patrie
Ditemur omnes affatim.

Sabbato.

Tu rex Redemptor omnium,
Qui cuncta que creata sunt,
Certis in evum legibus
Disponis adque ordinas.

C

Nocturnis oris surgimus,
Actus iniquos pandimus,
Nostrique oris organum
Te laudat ymnis dulcibus.

Ut turba quodque demonum
Corrupti astu proprio,
Parcendo cures omnia
Et dona vite conferas.

Ne ipsa plebs nequissima
Auctrique cuncti criminis
Nos ad perhenne incendium
Secum cremandos adtraat.

Ad nunc gementes poscimus
Tuam Deus potentiam,
Ut nos ab omni liberos
Reddas citopiaculo

D

II Feria.

Somno reffectis artubus,
Spreto cubili surgimus,
Nobis Pater canentibus
Adesse te deposcimus.

Te lingua primum concinat,
Te mentis ardor ambiat,
Ut actuum sequentium
Tu Sancte sis exordium.

Cedant tenebre lumini,
Et nox diurno sideri,
Ut culpa quam nox intulit,
Lucis labescat munere.

Precamur idem supplices,

Noxas ut omnes amputes,
Et ora te canentium
I auderis in perpetuum.

III Feria.

Consors paterni luminis,
Lux ipse lucis et dies,
Noctem canendo rumpimus,
Assiste postulantis.

Aufer tenebras mentium,
Fuga caterbas demonum,
Expelle somnulentia,
Ne pigritantes obruat.

Sic Christe nobis omnibus
Indulgeas credentibus,
Ut prosis exorantibus,
Quod precinentes psallimus.

IV Feria.

Rerum Creator obtime,
Rectorque noster aspice,
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.

Te Christe sancte poscimus,
Ignosce tu criminibus,
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.

Mentes manusque tollimus,
Profetam sic in noctibus
Nobis gerendum precipit,
Paulusque gestis censuit.

Vides malum quod gessimus,
Occulta nostra pandimus,
Preces gementes fundimus,
Dimitte quod peccabimus.

Item alii ad galli cantum.

Noctis tempus iam preterit. *Fol. 257.*

Alius.

Gallo canente venimus. *Fol. eodem.*

Alius.

Hac noctis hora precius. *Fol. eodem.*

[cxxi] *Alius.*

In matutinis surgimus. *Fol. 103.*

Ymnus Dominicalis ad pullorum cantu.

Eterne rerum Conditor. *Fol. 3.*

Ymnus Dominicalis ad Matutinum.

Te Deum laudamus : Te Dominum confitemur. **D**

fol. cxxvi

Inciipiunt ymni Matutinarum cotidian

Splendor paterne glorie

De luce lucem proferens

Dux lucis et fons luminis

Dies diem inluminans

Verusque sol inlabere

Micans nitore perpetim

Iubarque Sancti Spiritus

Infunde nostris sensibus

Votis vocemus te Patrem

Patrem perhennis glorie

Patrem potentis gratie

Culpam relegit lubricam

A

Informet actus strenuos

Dentem retundat invidi

Casos secundet asperos

.....

*Hic in Codice desiderantur saltim duæ, vel jorsam
plures paginae.*

Ore peractus circulus

Deo sacratum promere

Ymnum perennis glorie.

Exurge Ihesu, alleba

Cordis rei fastidia,

Ut lingua clare concinat

Laudis tue magnalia.

Infunde lumen spiritus,

Da caritatem cordibus,

Quo te Deum per omnia

Laudemus semper secula.

Amen.

Ymnus de Tertia.

Certum tenentes ordinem,

Pio poscamus pectore

Hora diei tertia

Virtutem Trini nominis.

Ut simus habitaculo

Illi Sancto Spiritui,

Qui condam in Apostolis

Hac ora distributus est.

Quo gradientes ordinem

Ornavit cuncta splendide

Regni celestis Conditor

Eterne vite premiis.

Alius.

Te magestatis Domine

Trino pollentes nomine

Precamur tui famuli,

Libens ut nos exaudias.

Errata nostra dilue,

Vocem clamoris accipe

Largire te fabentibus [atentibus]

Regni celestis premia.

Alius.

Nunc Sancte nobis Spiritus,

Unus [Unum] Patri cum Filio,

Dignare promptus ingeri

Nostro refusus pectore.

Hos, lingua, mens, sessus vigor,

Confessionem personet,

Flammescat igne caritas,

Accendat ardor proximos.

Ymnus de Quarta.

Qui amne nunc quadrifluo

Evangelistarum rigas

Mundi quaternos cardines,

Audi precamur supplices.

Seclus dimitte proprium,

Aufer tepores mentium,

Omnisque dignos effice

Compunctionis munere.

Corpus libido non terat,

Non ira mestis subrepat,
Informet actam veritas,
Servet pudorem castitas.

Ymnus de Quinta.

Qui toth libri per Moysen
Evum ruentem intruis,
Quod sensibus nos corporis
Regis Redemptor precipis.
Fac nos tuis in legibus
Sic permanere perpetim,
[cxxv] Quo spiritu et corpore
Concinamus naviter.

Repelle quod pabescimus;
Concede quod te poscimus;
Ut te pium mitissimum
Laudemus in perpetuum.

Ymnus de Sexta.

Rector potens verax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane instruis,
Et ignibus meridiem.

Extingue flammam litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Alius.

Iam cursus ore sexies
Rotat diei tempore,
Nos admonet per omnia
Landes defferre devitas.
Nunc Petrus orans, gentibus
Fidem futuram prospicit,
Nunc viba Christus femine
Instat fluente tradere.

Hoc solus evo mystico
Tres Patriarcha ospitat
Carnis figure nuntios
Sub Trinitatis numinis [numine].

Perfecta summi calculi
Hec prima constat partibus,
Que ducta sese perficit,
Tenetque mundi fabricam.

Hec nempe Christi conditam [condita]
Manet tua potentia;
Cuius potestas glorie
Per cuncta regnat secula.

Ymnus de Septima.

Auctor perennis glorie,
Qui septiformis gratie
Das Spiritum credentibus
Adsiste mitis omnibus.
Expelle morbos corporum,
Mentes [Mentis] remobe scandalum,
Itascinde virus criminum,
Fuga dolores cordium.

Ut quam preces susceperis
Clemens tuarum plebium,
Redamus omnes gloriam

A

Trino Deo per secula.

Ymnus de Octava.

Octavus ore circulus
Iam vergit et nos instruit,
Diem futuri examinis
Deffere cum suspiriis.

Septem dierum cursibus
Nunc tempus omne ducitur
Octavus ille ultimus
Erit dies iudicii.

In quo Redemptor seculi
Non nos in ira arguas,
Set a sinistris libera,
Ad dextram nos colloca.

Ymnus de Nona.

Fundere preces tempus est,
Diei cursus admonet
Canere laudis canticum
Tibi Redemptor omnium.

Serenam mentem effice,
Opus honestum perfice,
Precem orantum accipe,
Vitam perennem tribue.

Alius.

Convexa solis orbita
Nohem voluta circulis,
Ore peracto tramite
Ter conficit tornario.

Hoc passionis tempore
Conplevit Auctor omnium.
Nunc ad laborem vinee
Misit vocatos servulos.

Hac Petrus ora mystica
Clodi resolvit vincula;
Nunc visionum conditor
Terno recurso terminat.

In hac canamus gloriam
Cum voce puris mentibus
Deo creanti prospera
Peracta iustis secula.

Ymnus de Decimo.

Iam dena nos preceptio
Legis sacrate premonet;
Ut in tenebris seculi
[cxxxiii] Non militemur crimini.

Ob hoc Deus te poscimus,
Ut nos placatus corrigas,
Offensa nostra dituas,
Adversa quoque arceas.

Tu esto nostrum gaudium,
Qui es futurum premium,
Sit nostra in te gloria
Per cuncta semper secula.

Ymnus de Undecima.

Horis peractis undecim
Ruit dies in vesperum,
Solbamus omnes devitum
Mentis benigne canticum.

Labor diurnus transiit,

B

C

D

Quo Christe nos conduxeras,
Da iam colonis vinee
Promissa dono gratia.
Mercedem quoque advocas,
Quos ad futurum muneras,
Nos in labore adiuba,
Et post laborem recrea.

Hymnus de Duodecima.

Quodquod diem determinant
Hore Deus piissime,
Laudes honores debitas
Persolbat iste grex tibi.
Iacet nunc dies in vesperum,
Transit supernus lucifer,
Exurge, mentes innoba

A Iam spirituali gratia,
Discedat umbra criminum
Pellatur ira demonum
Cubile nostrum visita
Tua Deus custodia.

Ad Vesperum.

Rerum Deus tenax vigor
Immotus in te permanens
Lucis diurna tempora
Successibus determina.

Largire clarum vespere
Quo vita nusquam decedat,
Set premium mortis sacre
Perennis inestet gloria.

INCIPIUNT HORÆ CANONICÆ.

[CXXIV] INCIPIT AURORA,

QUÆ ANTE PRIMAM RECITATUR IN DIEBUS FERIIS PER
TOTUM ANNUM.

Antiphona. Deus in adiutorium meum intende :
Dómine ad adiuvandum me festina.

Psalms LXXIX. Deus in adiutorium meum intende.
Folio XXVIII. CXXIII. Psalmus David. Beáti immaculati
in via. In quo corrigit juveniorem suam. Retribue
servo tuo, vivam. *Fol. LII.*

Reciteretur Antiphona. Deus in adiutorium meum
intende : Dómine ad adiuvandum me festina.

Dicat Præbyter. Dóminus sit semper vobiscum.
ñ. Et cum.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Præveni in ma-
tiritate, et clamavi : quia in verbo tuo supersperavi. **C**
P. Allelúia. †. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te
diluculo : ut meditárer eloquia tua. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Jam meta noctis tránsiit,
Somni quies jam præteríit,
Auróra surgit fulgida,
Spargit cælum lux nova.

Sed cum diçi spéculum
Cernámus hinc nos omnes,
Ad te, supérne Lucifer,
Preces necesse est fúndere.

Te lucis Sancte Spíritus,
Et charitátis áctibus
Ad instar illud glóriæ
Nos innovátos effíce.

Præsta, Pater Piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

†. Exúrge, Dómine, áljuva nos ; et libera nos
propter nomen tuum.

B *Vel alius Vers.* A vigilia matutina usque ad no-
ctem, Deus sancte, custódi nos.

Alius Vers. Adjutor, et liberator noster es tu Dó-
mine, ne tardáveris ad salvandum nos.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, qui es in cælis : ñ. Amen. Sanctificétur
nomen tuum : ñ. Amen. Advéniat regnum tuum :
ñ. Amen. Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
ñ. Amen. Panem nostrum quotidiánum da nobis hód-
dié : ñ. Quia Deus es. Et dimitte nobis débíta nostra,
sicut et nos dimittimus debitóribus nostris. ñ. Amen.
Et ne nos indúcas in tentatióem : ñ. Sed libera
nos à malo.

A malo nos libera, et in tuo timóre, et ópere bono
nos confirma Trinitas Deus noster ; tibi que serviámus
Deo, ac Dómino nostro servitúte perenni : Qui
vivis, et ómnia regis nunc, et in ætérna sæcula sæ-
culórum. ñ. Amen.

Preces. Deus miserére, Deus miserére : Deus mi-
serére infirmis, opprèssis, captivis, itine-
rántibus, navigántibus, tribulántibus, pœniténtibus ;
et defúctis fidélibus citò succúrre. Pater Cœléstis.

Aliæ Preces. Deus miserére, Deus miserére, Deus
miserére : Miserére nobis, Dómine, miseris : Mi-
serére famulis tuis ; Miserére infirmis, miserére op-
prèssis, miserére captivis, miserére peregrinis, mi-
serére navigántibus, miserére itinerántibus, miserére
pœniténtibus, miserére lugéntibus, miserére pecca-
tóribus : Tu Christe parce Christiánis vivéntibus
cunctis ; quóniam meritórum nostrórum diversis at-
D térimur malis : et quia coram te própriam fatémur
misériam, misericórdiæ tuæ opem in nobis sentiámus ;
et óperum medélam et réquiem jubéto præ-
stáre ómnibus fidélibus defúctis. Amen.

INCIPIT ORDO PRIMÆ,

QUÆ DEBET DICI PER TOTUM ANNUM.

Antiphona. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te di-
luculo : ut meditárer eloquia tua. 2. Prævenérunt
Glória, et honor. 3. Prævenérunt.

Psalmus LXXVI. Psalmus CXLIV. Psalmus CXLV. A mina, Dómine, vultum tuum super nos, et miserere Regnum tuum, Dómine, regnum, etc. *Psalmus CXLII. [CXXV] CXVIII. Psalmus David.* Adhæsit pavimento anima mea. Legem pone mihi Dómine. Véniat super nos misericórdia tua, Dómine. *Fol. LII et LIII.*

Antiphona. Prævenérunt oculi mei, Deus, ad te diluculo : ut meditárer eloquia tua.

Responsorium diébus fertilibus. Adjutor, et liberator noster es tu, Dómine. *ŷ.* Deus in nómine tuo salvum me fac : et in virtute tua júdica me. *P.* Es tu, Dómine. *ŷ.* Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto : et nunc, et sempér in sæcula sæculórum. Amen. *P. Reiterétur Responsórium.* Adjutor, et liberator.

Responsórium diúdi feride. Adjuva nos Deus salutaris noster : *ŷ.* Et propter honórem nóminis tui Dómine libera nos. *P.* Salutáris noster. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Adjuva nos, etc.

De Confessore Responsórium. In conspectu Angelórum psallam tibi, Dómine Allélúia : *ŷ.* Adorábo ad tempus sanctum tuum, et confitebor tibi, Dómine. *P.* Psallam. *ŷ.* Glória, et honor.

Responsórium de uno justo sive Mártire. De ore justí procedit doctrína. Allélúia, allélúia : Favum mellis distillant lábia ejus. *ŷ.* Os justí meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur júdicium. *P.* Favum mellis. *ŷ.* Glória, et honor. *Reiterétur* *ŷ.*

De Sanctis sive de Martyribus Responsórium. Vincula Sanctórum jam solúta sunt; et plagæ eórum jam sanátæ sunt : quasi navigánte de mundo ferebantur in cælum. *ŷ.* Qui sunt isti, qui ut nubes volant, et quasi colúmbæ ad fenéstas suas? *P.* Ferebantur. *ŷ.* Glória, et honor.

In Quadragesima diébus Féris Responsórium. Quærite primúm regnum Dei : et hæc ómnia apponéntur vobis. *ŷ.* Quærite Dóminum, et confortámini : quærite faciém ejus sempér. *P.* Et hæc ómnia. *ŷ.* Glória. *P.* Quærite.

In Quadragesima diébus Dominicis Responsórium. Servi Dei benedicite Dóminum, et collaudáte regem sæculórum. Quia opórtet sempér oráre et nunquàm deficere. *ŷ.* Qui statis in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. *P.* Quia opórtet. *ŷ.* Glória.

De Adventu Dómini Responsórium. Montes filix Sion ramos vestros exténdite, et germináte, et fructum jocunditátis afférte pópulo Dei Israël : quóniam véniet dies Dómini. *ŷ.* Laudáte cæli, et exúlta terra, jubilate montes laudem : *ŷ.* Et fructum jocunditátis. *P.* Glória.

De Nativitate Dómini Responsórium. Splendet hódie cælum, et terra : quia Salvátor nobis natus est ad rediméndum peccáta nostra. Ipse est Dóminus Deus noster. *ŷ.* Párvulus enim natus est nobis, et filius datus est nobis : *P.* Ipse est Dóminus. *ŷ.* Glória, et honor. *Reiterétur* *ŷ.*

In diébus festívis per totum annum Responsórium. Lux tua, Dómine, luceat super nos : et majéstas tua illúminet nos Allélúia : Ut spiritu tuo repléti, non timeámus insidias inimici. Allélúia, allélúia. *ŷ.* Illú-

mina, Dómine, vultum tuum super nos, et miserere nobis. *P.* Ut spiritu tuo repléti. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Lux tua, Dómine, etc. *Vel dicátur istud Responsórium in Octávis Nativitátis.*

Lectio libri Zachariæ Prophætæ (Cap. viii).

Hæc dicit Dóminus : Reversus sum ad Sion, et habitábo in Hierúsalem : et vocábitur Hierúsalem Civitas veritátis, et Mons Dómini exercituum noster sanctificátus. *ŷ.* Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Romános (Cap. xiiii).

Fratres, Nox præcessit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo à nobis ópera tenebrárum, et induámus nos arma lucis. Sicut in die honestè ambulémus : non in comessatióibus, et ebrietátibus, non in cubilibus, et impudiciis, non in contentiõne, et æmulatiõne : sed induimini Dóminum nostrum Jesum Christum. *ŷ.* Amen.

Lauda. Allélúia. Cantábo Dómino in vita mea. *P.* Allélúia : *ŷ.* Psallam Deo meo quándiù ero. *P.* Allélúia.

Lauda. Allélúia, Dómina Dómini fecit virtútem. *P.* Allélúia : *ŷ.* Dómina Dómini exaltávit nos. *P.* Allélúia, allélúia.

Et nota, quòd in tempore Quadragesimæ non dicítur Allélúia in ista Lauda.

Hymnus.

Jam lucis orto sidere
Deum precémur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet à nocentibus.

Linguam refræmans tēpore et,
Ne lit's error insonet :
Visum fovēdo cōtegat,
Ne vanitates háuriant.

Sint pura cordis intima,
Absistat et vecórdia :
[cxxvi] Carnis terat supérbiam
Potús cibique párcitas :

Ut, cùm dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canámus glóriam.

Iam nos secúndæ præmonet
Horæ peráctus circulus,
Teo sacrátum prómere
Hymnum perénis glóriæ.

Exúrge Je-u álleva
Cordis rei fastidia ;
Ut lingua clarè concinat
Laudis tuæ magnália.

Infúnde lumen Spiritus
Da claritátem córdibus ;
Quò te Deum per ómnia
Laudémus sempér sæcula.

Amen.

ŷ. Bonum est confitéri Dómino, *P.* Et psállere nómini tuo Altissime.

De Resurrectiõne Responsórium. Dicite in natiõibus Allélúia : Dóminus regnávít à ligno Allélúia, allélúia. *ŷ.* Etenim corréxit orbem terræ, quæ non

commovébitur. P. Dóminus regnávít. †. Glória, et A honor. Reiteretur Dicite.

Hymnus.

Auróra lucis rútilat :
Cælum láudibus intonat :
Mundus exáltans júbilat :
Gemens inférnus úlulat.
Cùm rex ille fortissimus,
Mortis confráctis viribus,
Pede concúlcans tártara
Solvit à pœna miseros.
Ille, qui clausus lápide
Custoditur sub milite ;
Triúmphans pompá nóbili,
Victor surgit de fúnere.
Solútis jam gemitibus,
Et inférni dolóribus :
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.

Tristes erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem pœná mortis crudéli
Servi damnárant impií.

Sermóne blando Angelus
Prædixit mulieribus :
In Galilæa Dóminus
Videndus est quantociús.

Illæ dum pergunt cóncite,
Apóstolis hæc dicere :
Videntes eum vivere,
Osculant pedes Dómini.

Quo agnito Discipuli
In Galilæam próperè
Pergunt, vidèrè facièm
Desiderátam Dómini.

Claro pascháli gáudio
Sol mundo nitens rádío,
Cùm Christum jam Apóstoli
Visu cernunt corpóreo.

Osténsa sibi vúlnera
In Christi carne súlgidá,
Resurrexisse Dóminum,
Voce faténtur públicá.

Rex Christe clementissime,
Tu corda nostra pòsside ;
Ut tibi laudes débitas
Redámus omni témpore.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexisti à mórtuis,
Cum Patre, Sancto Spiritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

†. Bonum est constéteri Dómino, P. Et psállere
nómini tuo Altíssime.

Et istud, quod séquitur, videlicet Cánticum Benedi-
dictus Dóminus Deus. Et Psalmus 1. debet sempèr
dici per totum annum in diébus Feriálibus, excépto
témpore Resurrectiónis.

Cánticum. Benedictus es Dómino Deus patrum
nostrórum. Fol. 6, Psalmus 1.

Et nota, quòd in diébus Dominicis, et festivis debet
semper dici Cánticum Te Deum laudamus. Et Cánti-
cum Glória in excelsis, Et Symbolum Crédimus in
unum Deum.

Cánticum.

Te Deum laudamus ; te Dóminum confitémur ;
Te ætérnum Patrem omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli, tibi Cœli, et univérsæ pote-
státes :
Tibi Chérubim ac Séraphim incessábilí voce pro-
clámant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Si-
baoth.

B Pleni sunt cœli et terra glóriá majestátis tuæ.
Te gloriósus Apostolórum chorus ;
Te prophetárum laudábilis númerus ;
Te Mártyrum candidáus laudat exércitus.
Te per orbem terrárum sancta confitétur Ec-
clésia

Patrem imménsæ majestáti-
Ad venerándum tuum verum unigénitum Filium,
Sanctum quoquè Paráclitum Spíritum.

[cxxvii] Tu es rex glóriæ Christe.

Tu Patris sempitérnus es Filius.

Tu ad liberándum susceptárus hóminem, non bor-
ruisti Virginis úterum :

Tu, devicto mortis acúleo, aperuisti credéntibus te
regna cœlórum :

C Tu ad dexteram Dei sedes in glória Patris :
Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus ; tuis fánuilis súbveni, quos
preti so ságuine redemisti :

Ætérna fac cum sanctis tuis in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum Dómine ; et benedic
hereditáti tuæ :

Et rege eos : et extólle illos usquè in sæculum et
in sæcula sæculórum. Amen.

Per singulos dies benedicimus te :

Et laudamus nomen tuum in ætérnum et in sæcu-
lum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto : sine tribulatióne et
peccáto nos custodíre.

Miserère nobis, Dómine, miserère nobis.

D Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos ; sicut
sperávimus in te.

In te Dómine sperávi, non confundar in ætér-
num.

Parce, Dómine, parce pópulo tuo : et ne des in
obpróbríum hereditátem tuam.

Cánticum Angelórum.

Glória in excelsis Deo : Et in terra pax homínibus
bonæ voluntátis. Laudamus te, Benedicimus te, Ado-
rámus te, Glorificámus te : Hymnum dicimus tibi :
Grátias tibi ágimus propter glóriam tuam magnam,
Dómine Deus Rex cœléstis Deus Pater omnipotens,
Dómine Fili unigénite Jesu Christe Altíssime. Dó-
mine Deus, agnus Dei, Filius Patris, Qui tollis pec-

câta mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam tu solus sanctus, Tu solus Dominus, Tu solus Altissimus, Jesu Christe, Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris. Amen.

Symbolum Apostolorum.

Crédimus in unum Deum, Patrem omnipotentem, Factorem cœli et terræ, visibilium et invisibilium conditorem. Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, Ex Patre natum ante omnia sæcula, Deum ex Deo, Lumen ex lumine, Deum verum ex Deo vero, Natum, non factum (Homoûsion Patri; hoc est, ejusdem cum Patre substantiæ:) per quem omnia facta sunt, quæ in cœlo, et quæ in terra: Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de cœlis, * Et incarnatus est de Spiritu Sancto: natus ex Maria Virgine: homo factus est. Passus sub Póntio Piláto: Sepultus: Tertia die resurrexit: Ascendit in cœlos: sedet ad dexteram Patris; Iterum venturus est in gloria judicare vivos et mortuos: cujus regni non erit finis. Crédimus in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem, ex Patre, et Filio procedentem, Cum Patre, et Filio simul adorandum, et glorificandum: qui locutus est per Prophetas; In unam sanctam catholicam atque Apostolicam Ecclesiam. Constitimur unum baptisma in remissionem peccatorum. Expectamus resurrectionem mortuorum, Et vitam futuri sæculi. Amen.

† Satiati sumus mané misericordiâ tuâ: et exultavimus, et lætati sumus in omnibus diebus nostris.

Supplicatio. Orémus pium et exaudibilem Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatione rogémus; ut nostri agonis cursum ad finem bonorum operum, et supernæ beatitudinis propitius perducere dignetur. †. Præsta æternæ omnipotens Deus.

Kyrie eléison. †. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula 3 in diebus Festivis. Deus ad adjuvandum nos festina; ne aut inimicus prævaleat, dum differt adiutorium; aut desperatio succedat, dum retardas auxilium: utramque tuam opitulationem oppone; et piam cautionem nobis et omnibus Christiânis impende: ut qui fiduciam nostram in tua collocamus virtute, semper tua muniamur Divinitate.

Pater noster.

A malo nos libera. Fol. 10.

Benedictio. Benedicat nos Dominus rector æternus. †. Amen. Prætegat, muniat, et ab omni malo defendat; †. Amen. Ut erēptos à malis heredes constituat in cœlis. †. Amen.

Per misericordiam ipsius.

Capitula Ferialia. Deus, in adiutorium nostrum intende; Domine, et ut nos adjuves, festinans aggredere: tribue itaque vires explendi quod novimus, et perfectioni deputa quod optamus.

Pater noster.

A malo nos libera. Fol. 10.

[cxxxviii] *Benedictio.* Sit veritas, et misericordia divi a nobiscum; et superare valeamus in bonis actibus inimicum. †. Amen. Exaltet in suo beneficio cor nostrum, ut decendant à nobis cuncta vulnera delictorum. †. Amen. Dextera ejus imbuat miseratoris triumphum, quo veteros hostis, Christo gubernante, conteramus aculeum. †. Amen.

Capitula Dominicæ. Ad te, Domine, effundimus desiderium cordis nostri; cum lacrymis precamur, ut audias vocem nostri clamoris, et effectum dona petitionibus nostris: Estoque nobis, Domine, in omnibus bonis adjutor promptissimus, in periculis liberator assiduus: pelle à nobis dolum, interime vitium. Præsta alternæ dulcèlinis incrementum. Sit nobis: correptio morum indulgentia criminum; ut orationem nostram accipias; peccata dimittas; fide repleas; indulgentiâ foveas; misericordiâ prætegias; adversa destruas; prospera concedas; habeamus in hoc sæculo bonæ actionis documentum; castitatis donum; charitatis studium; sancti amoris affectum; et in futuro cum sanctis Angelis adipiscamur regnum; et propter magnam misericordiam tuam defunctis omnibus fidelibus Christiânis sempiternam requiem dona.

Pater noster.

A malo nos libera. Fol. 10.

Benedictio. Benedicat nos omnipotens Dominus cœlestibus bonis, et repleat spiritalibus donis. †. Amen. Concedat nobis charitatem, gaudium, patientiam, mansuetudinem, spem, fidem et continentiam; †. Amen. Ut repleti omnes bonis ejus, ad æternam vitam beatitudinis pervenire possimus. †. Amen.

Per misericordiam tuam.

INCIPIT ORDO CANTANDUS VEL RECITANDUS AD TERTIAM.

Antiphona. Præoccupemus faciem ejus in confessione: et in psalmis jubilemus ei. *Psalmus xciv.*

cxxxviii. *Psalmus David.* Meménto verbi tui servo tuo. Pórtio mea, Domine. Jucunditatem fecisti cum servo tuo. Fol. lxxi.

Antiphona. Præoccupemus faciem ejus in confessione: et in psalmis jubilemus ei.

In diebus Festivis Responsorium. Defensor juste, defende nos: et libera nos de manu inimicorum nostrorum. †. Deus in nomine tuo salvos nos fac: et in virtute tua. P. Libera nos de manu. †. Glória, et honor. *Reiteretur Responsorium.*

In diebus Ferialibus Responsorium. Deus, adjuva nos, Deus, auxilium in tribulatione: quia vana est salus hominis. †. In Deo faciemus virtutem: et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos. P. Quia vana est. †. Glória, et honor.

In Quadragesima diebus Ferialibus Responsorium. Deprecemur Dominum: et placabilis erit nobis. Et exaudiet nos, et miserabitur nobis. †. Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro. P. Et exaudiet nos. †. Glória, et honor.

In diebus Dominicis carnalibus Responsorium. Mi-

sericórdiam, et iudicium cantábo tibi Dómine : Allelúia, allelúia. *ŷ*. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domús tuæ. *P.* Cantábo tibi, Dómine. Allelúia, allelúia. *ŷ*. Glória, et honor. *Reiterétur Responsórium.*

Lectio libri Levitici (Cap. xxvi).

ŷ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ponam tabernáculum meum in médio vestrá, et non abjiciet vos ánima mea. Habitábo inter vos, et ero vester Deus, vosque éritis pópulus meus, et ego Dóminus Deus vester. *ŷ*. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios (Cap. v).

ŷ. Deo grátias.

Fratres, Estóte imitatóres Dei, sicut filii charissimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et tradidit semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiám Deo in odórem suavitátis. *ŷ*. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Magnús Dóminus noster, et magna virtus ejus : *P.* Allelúia. *ŷ*. Et sapiéntia ejus non est númerus. *P.* Allelúia.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Deus exáudi oratióem nostram. *P.* Allelúia, allelúia : *ŷ*. Et clamor noster ad te pervéniat. *P.* Allelúia, allelúia.

Et nota, quòd in témpore Quadragesimæ non dicitur Allelúia in ista Lauda.

Hymnus.

Certum tenétes órdenem,
Pio poscámus pectore
Horá diéi Tertiá
Virtútem trini númeris.
Ut simus habitáculum
[cxxxix] Illi Sancto Spiritui.
Qui quondám in Apóstolis
Hac horá distribútus est :
Quo gradiétes órdenem,
Ornávít cuncta spléndidè
Regni cœléstis Córditor
Ætérnæ vitæ præmiis.
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Clamóres. 1. Non secúndum peccáta nostra faciás nobis, Deus : neque secúndum iniquitátes nostras retribuás nobis. 2. Non secúndum. 3. Non secúndum peccáta. *ŷ*. Sed secúndum multitudínem miseratiónum tuárum miserére nobis, Dómine.

Supplicatio. Orémus piúm et exáudibilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus ; ut nobis grátiam misericórdiæ suæ, et delictórum véniam propitiús donáre dignétur. *ŷ*. Præsta ætérne.

Kyrie eléison. *ŷ*. Christe eléison. Kyrie eléison.

Cápítula. Dómine Jesu Christe, Fili Dei Patris, qui horá diéi tertiá in Crucis suspénsus patíbulo, delictus mundi delictum tuo abluísti supplicio, eodémque horæ curriculo super cápita Apostolórum tuórum

igne Sancti Spiritús delísti donum : te quæsumus, et rogámus, ut eo múnere corda nostra irrádies, et ánimas benedicas.

Pater noster.

Benedictio. Benedicat vos trína majéstas, et una Déitas : *ŷ*. Amen. Pater et Filius, et Spiritus Sanctus. *ŷ*. Amen. Tales nos dies examinatiónis invéniat, quales fons regeneratiónis emísit. *ŷ*. Amen.

De Adventu Dómini Responsórium. Véniet Dóminus, et apparébit in médio filiórum pópuli sui. De manu impiórum liberábit eos, et de morte redimet illos. *ŷ*. Dóminus omnipotens suscitábit justum nobis. Et ipse salvum faciét pópulum suum a peccátis eórum. *P.* Et de manu impiórum liberábit eos. *ŷ*. Glória, et honor. *Reiterétur Responsórium.*

Aliud. Ecce Dóminus véniet, Redémptor noster sanctus Israël, Corónam regni habens in cápite suo. *ŷ*. Attendite ad me pópulus meus : et tribus me audite : quia propè est justus meus, et egréssus est Salvátor meus, *P.* Corónam regni habens in cápite suo.

Aliud. *ŷ*. Aspiciebam in núbibus Cœli : et quasi Filius hóminis veniebat, *P.* Corónam regni. *ŷ*. Glória, et honor. *Reiterétur.*

Responsórium. Quarè tardas, Deus? Veni : et libera pópulum tuum ; te enim expéctat omnis Israël. *ŷ*. Veni, Dómine, noli tardáre : reláxa facinora plebs tuæ ; *P.* Te enim expéctat. *ŷ*. Glória, et honor.

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. xxxv).

ŷ. Deo grátias.

C Hæc dicit Dóminus : Lætábitur desérta et invia, et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exultábit lætabúnda et laudans : glória Libani data est ei : decor Carméli, et Saron ; ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. *ŷ*. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Philippéenses (Cap. iv).

ŷ. Deo grátias.

Fratres, gaudéte in Dómino sempèr : et iterúm dico gaudéte. Modéstia vestra nota sit omnibus hóminibus : Dóminus propè est. Nihil solíciti sitis : sed in omni oratióne, et obsecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Christi, quæ exúperat omnem sensum, custodiát corda, et córpora vestra, et intelligéntias vestras, per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. *ŷ*. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Veni, Dómine, et aspère pópulo tuo : *P.* Allelúia. *ŷ*. Et reláxa facinora eórum. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Te majéstatis Dómine,
Trino colétes nómine,
Præcámur tui famuli ;
Libens ut nos exáudias.
Erráta nostra dilue ;
Vocem clamóris áccipe ;
Largre te faténtibus
Regni cœléstis præmia.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Parâclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

A

In Têmpore Spiritûs Sancti. Glôria tibi Trinitas.
Fol. 422.

[cxxx] *Supplicatio.* Orémus pium, et exaudibilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut nos grâtiâ adventûs sui nobis de die in d em cor novum, et spiritum rectum propitius innovâre dignetur. *ñ.* Præsta æternæ omnipotens Deus.

Capitula. Tertia jam, Dómine, dié surgit hora, in qua Spiritum Sanctum in Apostolorum cordibus infundere dignatus es; et ut variis loquerentur in linguis, eorum faucibus resonasti: Præsta ergo, æternæ omnipotens Deus, ut sicut in eodem tẽmpore os eorum in tuis laudibus apperuerit, ita quoque nos in futuro tuam misericórdiam consequi mereamur.

B

Pater noster.

Benedictio. Custodiat nos Dóminus; ubique præcedat: et suorum mandatorum observatores efficiat; *ñ.* Amen. Quique ad exorandum eum in hac hora diéi Tertia devotâ mente concurrimus, occursum, atque subsidium semper habere mereamur ineffabile Trinitatis; *ñ.* Amen. Ut ejus protectiõe salvati eum eodem Dómino in æternâ sæcula mereamur lætari. *ñ.* Amen.

In Quadragesima Responsórium. Ecce venient dies Dómini magni, eleemósynæ, et jejúnii: estote parati benefacere opprëssis, viduis, et órphanis; ut recipiatis mercèdem in novissimis temporibus, dicit Dóminus. Quiésceite ágere perversè: discite benefacere: querite judicium: subvenite opprëssis; *P.* Ut recipiatis. *ñ.* Glôria, et honor. *Reiteretur Responsórium.*

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. lv).

ñ. Deo grâtiâs.

In illis diëbus: Locutus est Esaias dicens: Querite Dóminum, dum inveniri potest: invocâte eum, dum propè est. Derelinquat impius vias suas, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dóminum, et miserèbitur ejus, et ad Dóminum Deum nostrum: quoniam multus est ad ignoscendum. *ñ.* Amen.

Epistola Pauli Apóstoli ad Ephésios (Cap. iv).

ñ. Deo grâtiâs.

Fratres, Omnis sermo malus de ore nostro non procedat: sed si quid bonum est ad ædificatióem opportunitatis, ut det grâtiâm audientibus. Et nolite contristâri Spiritum Sanctum Dei: in quo signati estis in diem redemptionis. *ñ.* Amen.

Lauda. Laus tibi, laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ. Deus exaudi oratióem nostram, *P.* Rex æternæ glóriæ. *ñ.* Et clamor noster ad te perveniat. *P.* Rex æternæ glóriæ.

Hymnus.

Benignitatis fons Deus,
Qui non habes suam boni,
Super malum sceléstium

Semper pius, semper bonus.
Mœstum satis cor cadimus,
Et triste pectus túrdimus;
Aguas pupillæ fundimus:
Mœstas genas inducimus.

Égisse multum pœnitent
Horrens tetrum, vel pessimum,
Turpissimumque sórdidum;
Fatémur omne nóxium.

Elata vox te postulat:
Tu parce, dicit, Cónditor;
Jam parce, clamat óbsecrans:
Ignosce quod commissimus.

Non ira mœstos sórbeat;
Non pœna fessos cónterat:
Solare contritos citò,
Et gaudium nobis dato.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Parâclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Clamores. 1. Non secúndum peccata nostra facias nobis, Deus: neque secúndum iniquitates nostras retribuas nobis. 2. Non secúndum. 3. Non secúndum. *ñ.* Sed secúndum multitudinem miseratiónum.

Supplicatio. Orémus pium, et exaudibilem Dóminum nostrum, *ut suprâ.*

Capitula. Exaudi oratióem nostram, Dómine; gemitusque nostros auribus pèrcipe: nos enim iniquitates nostras agnoscimus; et delicta nostra coram te pândimus: tibi, Deus, peccávimus; tibi que constântes véniam expécimus: Et quia recéssimus à mandâtiis tuis, et legi tuæ minime parúimus; convertere Dómine, super servos tuos, quos redemisti sanguine tuo: Indúlge quæsumus nobis; et peccâtiis nostris véniam tribue: tuæque pietatis misericórdiam in nobis largiri dignâre.

Pater noster.

Benedictio. Deus, qui est fons indulgèntiæ, suscipiat litatióem abstinentiæ nostræ; [cxxx] *ñ.* Amen. Quique est Omnipotens et substántia Divinitatis, det posse parère præcéptis. *ñ.* Amen. Et quod non possumus carnâli ex infirmitate perficere, ipsius Divinitate adjâti mereamur adimplère. *ñ.* Amen.

D

De Traditiõe Dómini Responsórium. Miserère, quia Deus es: miséricors, miserère; quia peccávimus tibi. *ñ.* Ad te levâmus oculos nostros, qui habitas in cœlis. *P.* Miséricors, miserère.

Aliud Responsórium. Quot sunt dies servi tui, Dómine: quando facies de persecúntibus me judicium? *ñ.* Posuerunt peccatores láqueos mihi: et à mandâtiis tuis non erravi. *P.* Dómine, quando facies.

Lectio libri Hieremiæ Prophætæ (Cap. ix).

ñ. Deo grâtiâs.

Hæc dicit Dóminus: Ecce ego conflâbo, et comprobâbo inimicos meos: quid enim aliud faciám à facie filii pópuli mei? Sagittæ vulnerâtes lingua eorum; dolum locuta est in ore eorum: pacem cum

amico suo loquitur, et occulê ponit ei insidias. **A** Sit gloria illi in sæcula sæculorum. Amen. *P.* Allelûa, allelûa, allelûa. *P.* Allelûa, allelûa, allelûa.

Numquid super his non visitabo, dicit Dominus? Si quis est vir sapiens, qui intelligit hoc, ad quem verbum Domini fiat, annuntiet istud, ait Dominus omnipotens. *ñ.* Amen.

E. istola prima Joannis Apostoli ad Gentes (Cap. II).

ñ. Deo grátias.

Charíssimi, Nolite diligere mundum, neque ea, quæ in mundo sunt. Si quis diligit hunc mundum, non est charitas Patris in eo: quoniam omne, quod est in mundo, concupiscéntia carnis, et concupiscéntia oculorum est, et supérbia vitæ: qui verò ex hoc mundo est, et mundus transit, et concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntatem Dei, manet in ætérnum, quomodo Deus manet in ætérnum. *ñ.* Amen.

Lauda, Hymnus. Benignitatis fons. ut suprâ ÿ. Eripe me Domine ab homine malo: à viro iniquo, et doloso libera me.

Supplicatio. Orémus pium, et exaudibilem Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatione rogémus; ut nos per stigmata passionis suæ propitius justificare dignetur. ñ. Præsta ætérne omnipotens Deus.

Capitula. Miserere nobis Domine, miserere nobis: et in te confidentes exaudi: adversantium arma confringe; et laqueos nobis destrue præparatos: ut circumdati claritate cœlesti, non incidamus in foveam mortis: sed parato corde tuam in populis exaltémus misericordiam veritatis; qui pro nobis sustulisti obprobrium Crucis.

Pater noster.

Benedictio. Mors Christi admirabile sacramentum depellat à nobis omnium conluviões facinorum: ñ. Amen. Sanguis ejus ineffabile pretium extinguat in vos omnium deformitatem vitiorum: *ñ.* Amen. Crucis ejus insigne vexillum consortes vos efficiat Angelorum. *ñ.* Amen.

De Resurrectione Domini Responsorium. Hoc jam tertio manifestatus est Iesus Discipulis suis, cum resurrexisset à mortuis. Allelûa, allelûa. ÿ. Et undecim Discipuli abiérunt in Galilæam, ubi constituerat illis Iesus. Et videntes eum adoraverunt. *P.* Cum resurrexisset. *ÿ.* Glória, et honor.

Apocalypsis Joannis Apostoli (Cap. I).

ñ. Deo grátias.

Ego Joannes servus Jesu Christi sui in spiritu, et audivi vocem de cœlo dicentem mihi: Ego sum primus, et ego novissimus; et vivus, et sui mortuus; et ecce sum vivens in sæcula sæculorum. *ñ.* Amen.

Epistola Pauli Apostoli ad Colossenses (Cap. III).

ñ. Deo grátias.

Fratres, Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt querite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sapite, non quæ super ter: am. Mortui enim estis, et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo. *ñ.* Amen.

Lauda. Allelûa, allelûa, allelûa. ÿ. Resurrexít Dominus Iesus Christus; *P.* Allelûa, allelûa. *ÿ.*

Sit gloria illi in sæcula sæculorum. Amen. *P.* Allelûa, allelûa, allelûa.

Hymnus.

Jam surgit hora Tertia,
Et nos inténti currimus,
Psalléndi opus implémus:
Christum laudémus Dominum.

[cxxxii] Hora quoque jam Tertia
Christus cruce suspensus est,
Voluntatem Patris implévit,
Mundi peccátum abstulit,

Conscéndit sedem propriam,
Sedet ad Patris dexteram;
Conlaudant throni Dominiuum,
Quem perfdi negaverant.

Nos Christum Deum colimus,
Judicéinque sperámus;
Quem Prophætæ ceciverunt,
Apostoli secuti sunt.

Egressus hora Tertia
Sanctus Pater familias
Per singulos denarios
Condúxit operarios.

In tua, Christe, vinea,
Quam præmio jam cernimus,
Sequimur opus mysticum
Propter promissum optimum.

Ecce præcessit jam hora,
In qua Sanctus Spiritus
Apostolorum vascula
Le verbo fecit ébria.

Intúde sensum, Domine;
Ut te canámus laudibus:
Christe, Redemptor omnium
Sanctifica nostrum chorum.

Glória tibi Domine,
Qui surrexisti à mortuis
Cum Patre, Sancto Spiritu
In sempiterna sæcula.

Amen.

ÿ. Dominus regnavit à ligno. Allelûa. Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébatur.

Supplicatio. Orémus pium et exaudibilem Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatione rogémus; ut sicut in hac hora diéi Tertia, Apostolorum corda Spiritus Sanctus illuminávit, et dócuit; ita nos indignos, lúmine vero propitius illuminare dignetur. ñ. Præsta ætérne omnipotens Deus.

Kyrie, eléison. ñ. Christe, eléison.

Capitula. Domine Jesu Christe, Fili Dei Patris, qui hora diéi Tertia, propter redimendum populum tuum te tradi voluisti, et inimicorum colla per potentiam gloriæ ad nihilum reduxisti: concède nobis, atque familiæ tuæ de reatu conscientie véniam, de morte vitam; ut te mérito inveniamus Redemptorem, quem nunc, et per omnia sæcula credimus esse júdicem, et piissimum Salvatorem.

Pater noster.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui horâ diéi A
Tértiâ misit ad Apóstolos suos Spiritum Paráclitum; in visceribus nostris innovet Spiritum rectum; *ñ.* Amen. Et quia mirabile in æquitate permanet Sanctum, arcana pectoris nostri répleat Spiritus Sanctus: *ñ.* Amen. Unigénitus Christus Dóminus, qui in faciém discipulorum suoruni natu vivifico insufflavít, ipse pópulum suum benedictionibus faciat abundare per Spiritum principalem. *ñ.* Amen.
Per misericórdiam.

De Ascensione Responsórium. Quis dabit mihi pen-
nas sicut colúmbæ, et volábo, ut requiescam? *ñ.*
Ecce elongávi fugiens: et mansi in solitúdine. P.
Et volábo, ut requiescam? *ñ.* Glória, et honor.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. iv).

ñ. Deo grátias.

Ego Joánes servus Jesu Christi fui in Spiritu, et
vidi: et ecce sedes Dei posita erat in cælo, et supra
sedem sedens: et qui sedebat, ipse vocabátur Testis
fidélis, et immortalis in sæcula sæculórum. *ñ.*
Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios (Cap. iv).

ñ. Deo grátias.

Fratres: Qui descendit, ipse est qui ascendit su-
per cælos, ut adimpleret ómnia. Ipsi glória, et impé-
rium in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Ascendit Deus
in jubilatióne, P. Allelúia. *ñ.* Ascendit Dóminus in
voce tubæ. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri
Nostro refusus pectori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessionem personent,
Flammescat igne charitas,
Accendat ardor proximos.

Præsta, Pater piissime,
[cxxxiii] Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

ñ. Veni Dómine, noli tardare: et relâxa facinora
pelebis tuæ.

Supplicatio. Ordemus piúm et exaudibilem Dómi-
num nostrum Jesum Christum, cum omni supplica-
tióne rogémus; ut nos glóriâ Ascensionis suæ pro-
pitius justificare dignetur. *ñ.* Præsta æternæ omni-
potens Deus.

Kyrie, eléison. *ñ.* Christe, eléison.

INCIPIT ORDO AD SEXTAM DICENDUS VEL
RECITANDUS.

Antiphona. Deus in nómine tuo salvum me fac: et
in virtute tua libera me. *Psalm. LIII.*

CXXVIII. Psalmus David. Feci iudicium et justi-
tiam. Mirabilia testimónia tua. Justus es, Dómine.
Vol. LV.

Antiphona. Deus in nómine tuo salvum me fac: et
in virtute tua libera me.

Diébus Festivis Responsórium. In omni loco, domi-
nationes ejus: Benedic anima mea Dóminum Alle-
lúia, allelúia: *ñ.* Qui sanat omnes languores tuos:
Qui redémit de interitu vitam tuam. P. Bénedic
ánima mea. *ñ.* Glória, et honor.

Diébus Feriálibus Responsórium. Misere, mise-
rator: miserere nobis. *ñ.* Ad te levámus oculos
nostros, qui hábitas in cælis. P. Misere nobis.
ñ. Glória, et honor.

Diébus Dominicis Responsórium. Da nobis Dómine
lætítiam cordis: et cor cède pacem in diébus nostris.
Allelúia, allelúia. *ñ.* Deus in nómine tuo salvos nos
fac: et in virtute tua libera nos. P. Et concède.
ñ. Glória, et honor.

De Adventu Dómini Responsórium. Hierúsalem
lætare in Adventu Dómini, quóniam ipse véniet tibi.
Et áuferet à te stolam luctus, et anxietates, et induct
te pulchritudinem æquitatis in adventu suo. *ñ.* Et
ponam visitationem tuam pacem, et præpositos tuos
justitiam. P. Et áuferet a te stolam. *ñ.* Glória, et
honor.

Lectio libri Michææ Prophætæ (Cap. vi).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Locútus est Michæas, dicens: Indi-
cabo tibi ò homo quid sit bonum, et quid Dóminus
querat à te: útique facere iudicium et justitiam, et
diligere misericórdiam, et solícitè ambulare cum
Dómino Deo tuo. *ñ.* Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Romános (Cap. vii).

ñ. Deo grátias.

Fratres, Infelíx ego homo, quis me liberábit de
corpore mortis hujus? Grátia Dei per Jesum Christum
Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Salva, Dómine Deus
noster: et congrega nos de Géntibus Allelúia: *ñ.* Ut
confeitemur nómini sancto tuo: et gloriemur in laude
tua. P. Allelúia, allelúia.

De Resurrectione Dómini Responsórium. Videte
magnalia Dei, quæ fecit Dóminus; confortámini, et
nolite timere; P. Quia Deus pro nobis pugnat. Alle-
lúia, allelúia. *ñ.* Laudate Dóminum omnes Gentes:
conlaudate omnes pópuli: P. Quia Deus pro nobis,
D *ñ.* Glória, et honor Patri.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendore mané instruis,
Et gñibus meridiem.

Extingue flammam litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Quadragesima Hymnus.

Dicamus laudes Dómino
Ferventi valdè spiriti;
Hora voluta sexiès
Nos ad orandum pròvocat.
Quia in hoc fidèlibus
Vera saltis gràtia,
Reáli Agni hóstia,
Virtute crucis redditur;
Cuius luce claríssima
Tenebréscit meridies:
Sumamus toto pectore
[cxxxiv] Tantum splendorem grátia.
Amen.

Alius.

Jam cursus horæ Sextæ
Rotat dièi tempore,
Nos admonet per omnia
Laudes referre debitas.
Nunc Per rus orans, Géntibus
Fidem futuram prospicit:
Nunc viva Christus fémine
Instat fluénta tradere.
Hoc solis ævo mysticè
Tres Patriarcha hospitat
Carnis figuræ Nuntios
Sub Trinitátis númine.
Perfècta summi càculi
Hæc prima constat partibus;
Quæ ducta sese perficit,
Tenetque mundi fabricam.
Hæc nempè Christie cõdita
Manent tuâ poténtiâ;
Cujus potestas glóriæ
Per cuncta regnat sæcula.
Amen.

Clamores 1. Ne projicias nos, Deus, à facie tua: et Spiritum sanctum tuum ne auferas à nobis. 2. Ne projicias. 3. Ne projicias nos. ⁊. A ruina, et Dæmónio meridiano, Deus sancte custodi nos.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dómini nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiõne rogémus; ut nobis auxiliùm de celo, et misericórdiam suam largam propitiùs tribuere dignètur. ⁊. Præsta æternè omnipotens Deus.

Capitula. Deus, qui horarum tempora cõsecras, Sextæ horæ curriculo pro mundi salvatiõne triumphasti in crucis patibulo; tibi et Ecclèsia tua sub hujus sanctificatiõne temporis, et mentis obsèquia defert, et confessiõnis precamina profert: Proinde rogámus, ut ita hujus celebritátis obsèquia tibi depromámus, dum vivimus; ut ad te coronandi mereámur venire post tránsitum.

Pater noster.

Benedictio. Salutare tuum Dómine, famulis tuis tribuere dignare; ⁊. Amen. Oratiõnes suscipe: petitiõnes supple: et peccata dimitte. ⁊. Amen. A languoribus cura, et fidèlium pectora à delictorum maculis purga. ⁊. Amen.

A *Ad Sextam de Quadragesima Responsórium.* Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. *P.* Ne in ætèrnum irascàris nobis. ⁊. Mitiga, Dómine, omnem iram tuam: et avérte ab ira indignatiõnis tuæ. *P.* Ne in ætèrnum. ⁊. Glória, et honor.

Lectio libri Joëlis Prophætæ (Cap. 11).

⁊. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejúniõ, et fletu, et planctu. Et scindite corda vestra, et non vestimenta vestra, et convertimini ad Dóminum Deum vestrum: quia benignus, et misericors est. ⁊. Amen.

Epistola I. Joánnis Apóstoli ad Gentes (Cap. 11).

⁊. Deo grátias.

B Charissimi: Mandátum novum scribo vobis, quod est verum et in ipso, et in vobis: quoniam tenebræ transierunt, et lumen verum jam lucet. Qui dicit se in luce esse; et fratrem suum odit, in tenebris est usque adhuc. Nam qui diligit fratrem suum, in lumine manet, et scándalum in eo non est. Qui autem odit fratrem suum, in tenebris est, et in tenebris ambulat: et nescit quò eat: quoniam tenebræ obcecaverunt oculos ejus. Scribo vobis, filioli, quoniam remittuntur vobis peccata propter nomen ejus; cui est honor et glória in sæcula sæculórum. ⁊. Amen.

Lauda. Laus tibi Dómine, Rex æternæ glóriæ. Salva nos, Dómine, ⁊. Ut confiteámur nómini sancto tuo.

Hymnus. Dicamus laudes Dómino. *Folio cxxxii.*

C *Capitula.* Accipe, Dómine, sacrificium confessónum nostrarum de manu linguæ nostræ, quam formasti, et excitasti; ut confiteatur nómini sancto tuo: et sana vulnera animæ nostræ, et dicent: Dómine, quis similis tibi? Piè enim docet nos, quomodo miseretur ei, qui sibi consistetur. Solve ergo à nobis miseram stridentem catenam vitiorum; et à jugo flagitiórum, quo demersi sumus, nos erue: atque ab inténsa confusiõnis caligine, serenitátis tuæ pius illústra dilectiõne.

Pater noster.

A malo nos libera. *Fol. 10.*

Benedictio. Omnipotens Dóminus, qui nos per abstinentiam fecit esse devotos, efficiat nos castitate mundissimos; ⁊. Amen. Quique nobis jejúniõ inspiravit votum, habere tribuat apud se mercèdem beatitudinis inventire; ⁊. Amen. Ut simus spiritu fluctificantes, [cxxxv] qui carnales per jejúniõ cupimus extinguere voluptates. ⁊. Amen.

De Traditiõne Dómini Responsórium. Eripe me de inimicis meis Dómine; quia tu es Deus meus. ⁊. Eripi me Dómine ab hómine malo: et à viro impio libera me. *P.* Quia tu es. *Reiterètur.*

Aliud Responsórium. Placabilis esto Dómine, et ostènde te nobis in tempore tribulatiõnis, et angustia nostræ. ⁊. Deus in nómine tuo salvos nos fac: et in virtute tua libera nos. *P.* In tempore tribulatiõnis. *Reiterètur* ⁊.

Lectio libri Threnórum (Cap. 1).

⁊. Deo grátias.

In illis diebus : Dixit Hieremias : Misit inimicus A
ignem in ossibus meis, et erudit me : expandit
rete pedibus meis, et convertit me retrorsum. Ju-
stus est Dominus, quia os ejus ad iracundiam pro-
vocavit : audite obsecro universi populi : Pars mea
Dominus dixit ad animam meam : propterea expec-
tabo eum. *ñ*. Amen.

Epistola I Joannis Apostoli ad Gentes (Cap. v).

ñ. Deo gratias.

Charissimi : Hæc est annunciatio, quam audistis
ab initio, ut diligamus alterutrum. Non sicut Cain,
qui ex maligno erat, et occidit fratrem suum. Et
propter quid occidit eum ? Quoniam opera ejus ma-
ligna : fratris autem erant justa. Omnis autem, qui
odit fratrem suum, homicida est. Et scimus quoniam
omnis homicida non habet vitam æternam in se man-
entem. In hoc cognovimus charitatem, quoniam
pro nobis animam posuit ; et nos debemus pro frā-
tribus animas ponere. *ñ*. Amen.

Lauda. Laus tibi, Domine, Rex æternæ gloriæ.
Salva nos, *ñ*. Ut confiteamur. *Hymnus.* Jam cur-
sus. *Clamores.* Ne projecias *fol.* cxxxiii, cxxxiv.

Supplicatio. Oræmus pium, et exaudibilem Dómi-
num nostrum Jesum Christum cum omni supplica-
tione rogemus ; ut nos per stigmata passionis suæ
propitius justificare dignetur. *ñ*. Præsta æternæ,
omnipotens Deus.

Capitula. Dic animæ nostræ, Domine : Salus tua
ego sum ; Quamque cernis imbecillitatis suæ turbāri
contūtu, non sinas in æterno eloquio : nec deseras
nostra intima, dum se iniquitas prodiderit viru-
lenta : Sed nocentes nos, tu júlica ; tuæque pote-
state, nos impugnantes expúgna.

Pater noster.

Benedictio. Christus Dominus, qui innocens expā-
sis manibus pepéndit in ligno, Crucis suæ nos salvi-
ficet sacraménto. *ñ*. Amen. Appensione quoque suā
sursum nos allevet, qui pro nobis dignatus est exal-
tari in Cruce ; *ñ*. Amen. Ut verè lucram sanguinis
ejus simus, qui in illo confidentiam cordis nostri di-
rgimus. *ñ*. Amen.

INCIPIT ORDO AD HORAM NONÆ DICENDUS.

Antiphona. Dominus solvit compeditos : Dominus
erigit elisos. Dominus illuminat cæcos, dirigit
justos. *Psalms* cXLV.

Psalms cXXI. *Psalms* cXXII. *Psalms* cXXIII.

Antiphona. Dominus solvit compeditos : Dominus
erigit elisos. Dominus illuminat cæcos, dirigit
justos.

Responsorium Feriale. Salvus ero, Domine, si me
consolatus fueris, quamvis indignus ego sum. Cre-
do, quia salvabis me. *ñ*. Domine non sum dignus,
ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo.
P. Credo, quia. *ñ*. Glória, et honor.

Aliud Responsorium. Vivit anima mea, Deus, et
laudabit te. *ñ*. Erravi sicut ovis, quæ perierat :
quære servum tuum, Deus ; *P.* Et laudabit te. *ñ*.
Glória, et honor.

In Adventu Domini Responsorium. Lætāmini Gen-
tes, et exultate, quoniam veniet Dominus ; *P.* Ut
clarificet orbem terrarum : et fructus vester erit in
jocunditatem. *ñ*. Nolite ante tempus judicare, quoad-
usquæ veniat Dominus ; *P.* Ut clarificet.

*De Resurrectione Domini Responsorium Dominiis
diebus.* Mane nobiscum Domine, quoniam jam decli-
nat dies in vespèrum. Allelúia, allelúia, allelúia.
ñ. Confirma super nos misericordiam tuam : et vé-
ritas tua maneat nobiscum ; *P.* Quoniam jam declinat
dies. *ñ*. Glória, et honor.

In Feriālibus Resurrectionis Responsorium. Recor-
dāmini quālitèr locutus est vobis Dominus : Quia
oportet Filium hominis crucifigi, et die tertiā resúr-
gere. Allelúia, allelúia, allelúia. *ñ*. Dixit Jesus di-
scipulis suis : Hæc sunt verba, quæ locutus sum ad
vos, dum adhuc [cxxxvi] essem vobiscum. *P.* Quia
oportet.

Responsorium in diebus Festivis. Glória magna est
sequi Dominum, quia nihil melius, quàm timere
illum : nec dulcius, quàm respicere in mandatis
ejus. Allelúia, allelúia. *ñ*. Nobis adhærere Deo
bonum est : et ponere in Deo spem nostram. *P.*
Quia nihil melius. *ñ*. Glória, et honor.

Aliud Responsorium. Auxilium meum à Domino,
qui fecit cælum et terram. Allelúia. *ñ*. Levavi oeu-
los meos ad montes, unde veniet auxilium mihi. *P.*
A Domino, qui fecit. *ñ*. Glória, et honor.

Lectio libri Hieremias Propheta (Cap. vi).

ñ. Deo gratias.

Hæc dicit Dominus : State super vias, et videte,
et interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona,
et ambulāte in ea ; et invenietis requiem animabus
vestris. *ñ*. Amen.

*Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Colossenses
(Cap. iii).*

ñ. Deo gratias.

Fratres, Charitatem tenete, quod est vinculum
perfectiōnis : et pax Christi exsultet in cordibus ves-
tris, in qua et vocati estis in uno corpore : grati
estote per fidem, quæ est in Christo Jesu Domino
nostro. *ñ*. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Vivit anima
mea, Deus, et laudabit te : *ñ*. Et judicia tua adju-
vabunt me. *P.* Allelúia, allelúia.

Hymnus per annum.

Fündere preces tempus est ;

Dièi cursus admonet

Cânere laudis canticum

Tibi Redemptor omnium.

Serénam mentem effice ;

Opus honestum perfice ;

Preces orantium accipe ;

Vitam perennem tribue.

Præsta, Pater piissime ;

Patrique compar Unice,

Cum Spiritu Paráclito

Regnare per omne sæculum.

Amen.

In Quadragesima Hymnus.

Convexa solis órbita,
Novem voluta circulis,
Horæ peracto tránte,
Ter conficit ternário.

Hoc passiónis témpore
Complévit Auctor ómnium :
Nunc ad labórem vineæ
Misit vocátos sérvulos.

Hac Petrus horá mysticâ
Claudi resólvit víncula ;
Nunc visiónum cógnotor
Terpo recúrsu términat.

In hac canámus glóriam
Cum voce, puris méntibus,
Deo creánti próspéra
Peracta justis sæcula.

Amen.

Clamor. 1. Propitius esto iniquitatibus nostris : et sana, Dómine, languóres nostros. 2. Propitius esto. 3. Propitius esto. Convértere Dómine aliquántulum, et repropitiare super servos tuos.

Supplicatio. Orémus pium, et exaudibilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogénus ; ut nobis pœniténdi votum, et pœnitentiæ fructum, et vitæ æternæ remédium propitius tribuere dignétur. *ñ.* Præsta ætérno omnipotens Deus.

Capitula. Deus, qui pro mundi salvatióne Nonæ horæ curriculo in Crucis stigmatè glorióso triumphásti miraculo ; et perémpitá morte Sanctórum ánimas éruens ab infernali ergástulo, viam nobis reserásti, reverténdo ad súperos : quæsumus, ut ita nostro complaceáris obsequio, quatenús illic post tránsitum properémus gressu percóncito, quò tu nostra præcessisti vera redemptio.

Pater noster.

Benedictio. Salva plebem tuam Dómine, quam tu ipse creásti : *ñ.* Amen. Bénedic hereditatem tuam, quam pretiósio sanguine redemísti ; *ñ.* Amen. Rege eam, et extólle eam usque in sempitérnum, et in sæculum sæculi. *ñ.* Amen.

Responsórium de Quadragesima. Spes nostra in Deo est, et ipse adjuvabit nos. *ÿ.* Speráte in eum omnis convéntus plebis meæ, et effúndite coram illo corda vestra. *P.* Et ipse adjuvabit nos. *ÿ.* Glória, et honor.

Aliud Responsórium. Miserere nobis, Dómine : miserere nobis. *ÿ.* Ad te levámus óculos nostros, qui habitas in cælis. *P.* Miserere. *ÿ.* Glória, et honor.

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. LV).

ñ. Deo grátias.

In diébus illis, Locútus est Esaias dicens : Quærite Dóminum, dùm inveníri potest : invocáre eum, dùm prope est. Derelinquat [cxxxvii] impius vias suas, et vir iniquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Dóminum Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. *ñ.* Amen.

A Epístola I Joánnis Apóstoli ad Gentes (Cap. iii).
ñ. Deo grátias.

Charíssimi, Nemo vos sedúcat. Qui facit justitiam, justus est. Qui facit peccátum, ex diabolo est : quóniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit Filius Dei, ut dissólvat ópera diaboli. Omnis qui natus est ex Deo, peccátum non facit : quóniam semen ipsius in eo manet, et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. *ñ.* Amen.

Lauda. Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ. *ÿ.* Vivit ánima. *P.* Et judicia tua. *ÿ.* Rex æternæ.

Hymnus.

Perfécito trino número,
Ternis horárum términis,
Laudes canétes débitas,
Nonam dicétes psállimus.

Sacrum Dei mystérium
Puro canétes pectore ;
Patris Magistri régulam
Signo salútis próditam.

Et nos surgámus spírítu
Adhærétes Apóstolis :
Qui plantas habent débiles,
Christi virtutem diligunt.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

C Clamores. Propitius esto iniquitatibus : Et coram Dómine. Et ómnia ália, ut suprà præter Capitulum, quæ sit ista :

Capitula. Miserere nobis, Dómine, quia peccárimus tibi ; et propter duritiam cordis nostri in ipsa peccatórum morte durávimus : nos ore, nos corde, nos ópere, nos ómnibus vitiis inquinati vé iam pœsumus : quia crimen agnoscimus ; et ut peccáti noxam indúlgeas hujus, prostráti fidem commítantes rogámus.

Pater noster.

Benedictio. Benedicat nos Dóminus, et propitius nos sanctificáre dignétur : *ñ.* Amen. Fidem nostram róboret promíssis donórum cœlestium, et spem nutrit incrementis præsentium gaudiórum. *ñ.* Amen. Ipse nos gloríficet præmio æternitátis, qui rediméto dignátus est præio passiónis. *ñ.* Amen.

ORDO ANTE COMPLETORIA

DICENDUS VEL RECITANDUS IN QUADRAGESIMA.

Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine ! Omnia in sapiéntia fecisti : repléta est terra creaturá tuá. Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. Quàm magnificáta. Qui dat escam omni carni : quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória, et honor. Confitémini Deo cœli : quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória. Confitémini Dómino quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória.

Hymnus.

Cibis resúptis congruis,

Cœnæ peractis úsibus,
Ad te, Redemptor inclyte,
Laudes venimus prómere.
Oecurre nobis ocyus,
Tollens cibi gravédinem,
Corpus parándum ad precem,
Confessionis dans fidem.

Ut quicquid ore prómimus
Tuis sacris in láudibus,
Nobis corónam cónferens,
Soli Deo dans glóriam.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

HIC INCIPIUNT COMPLETORIA

IN HUNC MODUM, QUI SEQUITUR IN DIEBUS FESTIVIS.

Signátum est super nos lumen vultús tui Dómine : * dedisti lætítiam in corde meo.

A tẽpore fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiescam :

Quóniam tu Dómine singularítèr in spe * constituísti me.

Glória, et honor Patri, et Filio, et Spíritui Sancto in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia, allelúia, allelúia.

In *Quadragesima* dicitur Laus tibi : laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

C Ecce nunc benedicite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui státis in domo Dómini, * in átriis domús Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * [cxxxviii] et benedicite Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Glória, et honor. Allelúia, allelúia, allelúia.

In *Quadragesima*. Laus tibi : laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum : * et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

Dignare, Dómine, nocte istá, * sinè tribulatióne, et peccáto nos custodíre.

Miserère nobis, Dómine : * miserère nobis.

Quóniam tu es protéctor meus, * in manus tuas comméndo spírítum meum.

Redemísti me Dómine * Deus veritátis.

Custódi nos Dómine ut pupillam óculi : * sub umbrá alárum tuárum prótege nos.

Hymnus.

Sol Angelórum réspice,
Quem concupiscit méntium
Inténto visn cástitas,
Sursúm manéntem cernere.

Quo cuncta pollent cœlitús
Cursu recúrsu próspéro :
Quo víta constat ómnium,

A

Inténde grates súpplicum.

Da sérvulis custódiám,
Quá temperéntur cómoda :
Advérsa sint innóxia ;
Corrúpta ne sint péciora.

Frugálitás tu sónsuum
Sator, salus, reféctio,
Potus, cibique, gáudium,
Lux, atque virtus córdium.

Repélle membris lúbricám,
Ne pólluat lascívia ;
Ne fœda vexet pássio,
Culpétque mentis áctio.

Virtútis infer cópiám,
Quá cónferas cleiméntiam ;
Oblitus ut peccáminum,
Dones quiétem témporum.

B

Votis rugámus affátim
Supérna pax inlábere,
Quá cuncta tuta pérpetim,
Serves subáctis scándalis.

Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Uná cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

ŷ. Réspice, et exáudi me Dómine Deus meus. Illumina óculos meos, ne unquám obdórmiam in morte.

Psalm. xc statim sequitur.

C Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis á timóre noctúrno.

Si ascéndero in lectum strati mei : * memor esto meí, Dómine.

Si dédero sómnum óculis meis, aut pálpebris meis dormitatióne, aut réquiem tempóribus meis : * memor esto meí, Dómine :

Donèc invéniam locum Dómino, tabernáculum Deo Jacob : * memor esto meí Dómine.

Glória, et honor Patri, et Filio, et Spíritui Sancto. * Memor esto meí, Dómine.

Sicut erat in princípío, et nunc, et sempèr, et in sæcula sæculórum. Amen ; * Memor esto meí, Dómine.

D Si ascéndero in lectum strati meí : * memor esto meí, Dómine.

ŷ. Te precor, Dómine, auctor lucis, et diéi, ne derelinquas me ; sed memor esto meí, Dómine.

Hymnus.

Cultor Dei meménto,
Te fontis, et lavácri
Rorem bisússe sacrum,
Te chrismate innovátum.

Fac cum vocánte somno,
Castusa petens cubile ;
Frontem, locúmque cordis
Cruccis figúra signet.

Crux pellit omne crimen :
Fúgiant cruce[m] ténébræ ;

Tali dicata signo
 Mens fluctuare nescit.
 Procùl procùl vagantur
 Portenta somniòrum,
 Procùl esto perviciaci
 Præstigiatòr astu.
 O tortuòse serpens,
 Qui mille per mæandros,
 Fraudésque flexuosas
 Agitas quiéta corda :
 Discède; Christus hic est,
 Illic Christus est, liquésce :
 Signum, quod ipse nosti,
 Damnat tuam catervam.
 Corpus licet fatiscens,
 Jacens reclinet paulùm;
 Christum tamen sub ipso
 Meditabimur sopòre.
 Glòria Deo Patri,
 Et Christo vivo regi,
 Paraclitòque Sancto,
 Et nunc, et in ætèrnum.
 Amen.

ÿ. Rêdîmet Dòminus ànimas servòrum suòrum :
 [cxxxix] et non derelinquet omnes qui sperant in
 eum.

Supplicatio. Orémus pium, et exaudibilem Dòmi-
 num nostrum Jesum Christum, cum omni supplica-
 tiòne rogémus; ut nos in hac nocte, et in omni
 tèmpace Angélica custòdia tueatur; et hostem cælli-
 dum, et cum actibus suis procùl à còrdibus, et à cu-
 bilibus nostris propitius expèllere, et effugare di-
 gnètur. ñ. Præsta ætèrne omnipotens Deus.

Kyrie eléison ñ. Christe eléison. Kyrie eléison.

Alta Supplicatio. Orémus Pium, et exaudibilem,
 etc., ut nos in hac nocte, et in omni tèmpace de in-
 sidiis inimici propitius liberare dignètur. ñ. Præ-
 sta.

Supplicatio. Orémus pium, et exaudibilem Re-
 demptòrem mundi Dòminum nostrum, etc.; ut nos
 in hac nocte, et in omni tèmpace per Angelum suum
 sanctum ab omnibus adversitatibus inimici, et an-
 tiqui serpèntis propitius protégere et conservare
 dignètur. ñ. Præsta ætèrne, etc.

Capitula. Rêspice, Dòmine, super nos, et vigila
 super oves gregis tui, ne fur nocturnus subr'pat, et
 furètur. Tu es enim, Dòmine, qui non dormis, ne-
 que obdormitas ad custodiendum ànimas nostras:
 illúmina cor nostrum lúmine veritatís tuæ; ut tua
 misericórdia sæmpèr fúlgeat in còrdibus nostris.

Pater noster.

A malo nos libera. Fol. 10.

Benedictio. Gregem tuum ne déseras, pastor bone,
 et visitator animarum. ñ. Amen. Fuga insidiàntem
 lupum, ut nullum in nobis nocèndi repèriat locum.
 ñ. Amen. Nocturnum furem intèrfice, Christe, ut
 oves gregis tui in lúmine constitúti, íntegro possint
 número permanère. ñ. Amen. Per misericórdiam

A tuam, Deus noster; qui vivis, et ómnia regis in sæ-
 cula sæculòrum. Amen.

Dòminus sit. ñ. Et cum Spiritu tuo.

In nómine Dòmini nostri Jesu Christi perficámus
 cum pace. ñ. Amen.

*Finitis Completóriis, omni tèmpace debent dici ista,
 quæ sequuntur.*

ÿ. Custòdi nos Dòmine ut pupillam óculi: sub
 umbra alàrum tuàrum protége nos.

Oratio. Salvásti nos, Dòmine Jesu Christe, per
 diem vigilantes; custòdi nos in hac nocte requie-
 scèntes: quòd si nos obdormièrimus, Spiritus tuus
 Sanctus vigilet super nos; et custòdiat in hac no-
 cte, et in omni tèmpace. Amen.

Per misericórdiam tuam.

¶ Dòminus sit. ñ. Et cum.

In nómine Dòmini nostri Jesu Christi in hac no-
 cte dormiámus, et requiescámus cum pace. ñ. Deo
 grátias.

Pater noster.

*In diebus verò Sabbatòrum vel præcipuarum festi-
 vitatum, finitis in órdinem Psalmis Completórii secun-
 dum usum modernòrum, ut dictum est, dicitur istud
 Responsórium, et ália quæ sequuntur.*

Responsórium. Gregem tuum ne déseras, Pastor
 bone, qui dormire nescis in vigilia: ÿ. Et ne no-
 ctúrnis terròribus fatigémur, cælèste super nos vi-
 lámèn prætènde, P. Qui dormire nescis. ÿ. Glòria,
 et honor. *Duplicatur Responsórium.*

Lectio libri Ezechielis Prophætæ (Cap. xxxiv).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dòminus: Salvábo gregem meum, et
 non erit ultrà in rapinam; et ideò judicábo inter
 pecus, et pecus. Et cessare faciam béstias pessimas
 de terra. Et qui in désertis hábitant, securi dormiunt,
 ait Dòminus omnipotens. ñ. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Philippenses (Cap. iv).

ñ. Deo grátias.

Fratres: Petitiões vestræ innotéscant apud Deum.
 Et pax Christi, quæ exúperat omnem sensum, cu-
 stòdiat corda, et còpora vestra, et intelligèntias ve-
 stras, per fidem, quæ est in Christo Jesu Dòmino
 nostro. ñ. Amen.

Lauda in Quadragesima. Laus tibi, laus tibi, Dò-
 mine Jesu Christe: Illúmina Dòmine óculos nostros,
 ne unquam obdormiámus in morte: ÿ. Confirma
 super nos, Deus, misericórdiam tuam: et veritas
 tua manet nobiscum in ætèrnum. P. Jesu Christe.

Lauda de Traditiòne Dòmini. Laus tibi, laus tibi
 Dòmine, Rex ætèrnæ glóriæ. Salva plebem tuam,
 Dòmine Rex ætèrnæ glóriæ; ÿ. Rege eam Dòmine,
 Rex ætèrnæ glóriæ: P. Quam redemisti tuo saũ-
 guine. ÿ. Laus.

[cxl] *Hymnus.*

Obsidiões óbvias.

Parèmus omnes cårminum,

Contra tenebrarum ducem,

Contra tetrum satèlitem.

Manus perámet spes, fides;

Lumbos, valens Crux obtegat :
Cingamur ense spiritûs
Propter timorem noctium.

Jesu manu fortissimâ
Salva fideles per fidem,
Everte adversos Cruce,
In pace cuncta protégè.

Hymnus.

Adsunt tenebræ primæ :
Noctis terræ excursus
Cum canticis, et hymnis
Nunc dedicemus omnes.

Nam tempus illud hoc est,
Quod Hieremias dicit :
Surgendum esse nobis
Primordio in noctis.

Nos spiritu per arma,
Invicta radix David ;
Dirumpè vincla noctis,
Et da jubar salutis.

Somni quies sit gratâ :
Mens pervigil resurgat :
Non sordidèmur actu ;
Nec spiritu gravèmur :

Sed corpore, et mente
Spiritu fervente,
Vestigio impigro
Te consequamur, Christe.

Hymnus.

Noctis terræ primordia
In laudibus transégimus :
Nunc te precamur, Trinitas ;
Ut præcinentes audias.

Tu omniibus da gratiam ;
Tu fessa quoquæ alleva,
Errata dele criminum,
Exclade juge scandalum.

Lux vera nos inluminet,
Mentis tenèbras effuget ;
Ut pax abundet omnibus,
Qui te, Creator, credimus.

Alius Hymnus.

Quièti tempus adest,
Quod fessa membra quies
Obtineat innocens,
Et Christo vigilet mens.

Pelle à nobis, Deus,
Rogamus, omne tetrum ;
Anguis prisci malignum,
Virusque mortiferum.

Ut sub umbrâ alarum
Tutissimâ tuarum
Protecti maneamus,
Ad tuasque laudes surgamus.

Sit glòria, et potestas
Deo Patri, et Proli,
Paracrito coequali
In sæculorum sæcula.

Amen.

A *Psalmus L. Cum glòria, etc.*

ÿ . Scuto circumdabit te veritas ejus : non timè
bis à timore nocturno.

Kyrie elèison. Christe elèison, Kyrie elèison.
Pater noster. Deus, miserère.

Hymnus in Quadragesima dicendus.

Lucis auctor clemens, lumen immensum :
Lumen, cujus fulget Sanctus æternus
Christus, cum quo regnat cum ipso in unum
Et Sanctus Spiritus, una potestas.

Tetræ noctis hujus caliginem pelle,
Serpentisque fraudes, quæsumus, fuga :
Nos armatos Crucis signaculo salva :
Sacrosancto tuo nomine dita.

Quos peccati mole gravidè pressos,

B Suâ milleformis fraude decèpit,
Se victorem gaudens, quoquæ se victum
Cognoscat virtute Omnipotentis.

Pater immortalis, omnium Pastor,
Invidentem hostem frange fuscantem ;
Lumen nobis præbe perenne de Sancto :
Tenebroso calle non paveamus.

Redemptor æternæ, Rex omnis terræ,
Delictorum pius gemitus adtende :
Insidiantem hostem confringe Salvator ;
Nos æternæ vitæ redde beatos.

Noctem nobis istam dona quiètam :
Inimicum hostem fuga à nobis :
Crucis signum vincat omne iniquum :
Te, Christe, rogamus, mane nobiscum.

C Glòria, et honor, potestas, et virtus
Ingénito Deo, genitòque Christo,
Spiritusque simul Paracrito Sancto ;
Cujus verbo clarent sæcula cuncta,
Amen.

Psalmus L. ÿ . Scuto.

Hymnus dicendus diebus Dominicis.

Christe es, et dies,
Noctis tenèbras detege :
Lux ipse lumen præferens,
Vitam beatam prædicans.

[CXL] Precamur, Sancte Domine,

Defende nos in hac nocte :
Sit nobis in te requies,
Quiètam noctem tribue.

D

Ne gravis somnus inruat,
Nec hostis nos subrepat ;
Nec caro illi consentiens,
Et nos reos staturat.

Oculi somnium capiant :
Cor ad te semper vigilet :
Dextera tua protégat
Famulos, qui te diligunt.

Defensor noster aspice,
Insidiantem réprime :
Guberna tuos famulos,
Quos sanguine mercatus es.

Memèto nostri Domine
In gravi isto corpore ;

Qui es defensor animarum,
Adesto nobis Domine.

Tetræ noctis insidias
Hujus timoris libera :
Tuæ lucis magnalibus
Totum Clerum illuminata.

Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spirito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Psalms 1.

†. Scuto circumdabit te veritas ejus : non timē-
bia à timore nocturno.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos à malo.

*Deinde dicantur Miserationes in quolibet Féria, pro
ut sequuntur per ordinem in secunda, et tertia, et
quarta, quinta, sexta, et sabbato Féria. Et quia capi-
tulæ præcedunt Miserationes : ideo sic ordinantur,
prout debent dici in quolibet Féria.*

Secunda Féria, Capitula. Noctem nostram illumina,
æternæ omnipotens Deus, effice nos famulos
tuos obdormire quietibus, et virtutibus sanctorum
excitare : ut ab omni inquietudine tenebrarum, te
auxiliante, ad diem clarum pervenire mereamur.

Pater noster.

Benedictio. Crux Domini nostri Jesu Christi à timore
nos defendat inimici. *ñ.* Amen. Lux veritatis
expellat à nobis omnes tenebras cæcilitatis ; *ñ.* Amen.
Ut ejus illuminatione salvati, æternam benedictionem
percipere mereamur. *ñ.* Amen.

Tertia Féria, Capitula. Deus, lumen æternum,
splendor siderum, claritas noctium, illuminatio incom-
prehensa tenebrarum da nobis hanc noctem se-
cundam, tranquillam, ac quietam ; et si qua hodiè pec-
cata contraximus, tu pius, et misericors indulge
propitius : preces quoque famulorum libenter exaudi,
et postulata concede.

Pater noster.

Benedictio. Manus Dei Patris omnipotentis auxi-
lietur nobis ; *ñ.* Amen. Brachium sancium ejus
confortet nos. *ñ.* Amen. Nihil in nobis prævaleat
inimicus ; *ñ.* Amen. Sed in omnibus nobis aurem
suam inclinet Dominus noster Jesus Christus. *D*
ñ. Amen.

Quarta Féria, Capitula. Siqua, Domine, in die
peccata contraximus opere, sermone et cogitatione :
tu dimitte : et hanc nobis noctem tranquillam, paci-
ficam, ac sine peccato concedere digneris.

Pater noster, qui es.

Benedictio. Dominus Jesus Christus, qui nos redē-
mit : in hac nocte custodiat : *ñ.* Amen. Sanctificet
cor da, et corpora nostra ; *ñ.* Amen. Et in bonis
actibus compleat desideria nostra. *ñ.* Amen.

Quinta Féria, Capitula. Custodi, Domine, animas
nostras, ac de manu tentatoris erue : elonga à
nobis nocturnum furem, et insidias falsitatis ejus à
vobis repelle ; quia milleformis in nocturnis tempō-

A ribus adest, quærens decipere dormientem, quem
vigilantem superare non potest. Sed tu, Domine,
ut bonus pastor, ac piissimus gubernator, gregem
tuum ne deseras : animam tuam pro ovibus posuisti ;
et quos tuo pretioso sanguine redemisti, salva nos.

Pater noster, qui es.

Benedictio. Gregem tuum, Pastor bone, placatus
attendere : et hos famulos tuos de tuis benedictionibus
reple. *ñ.* Amen. Columitatem mentis, et corporis
tribue : et perpetuam salutem concede. *ñ.* Amen.
Domina nobis tempora quiete, et pacifica, ut tibi servi-
mus mente devota. *ñ.* Amen.

Sexta Féria, Capitula. Custodi nos quiescentes in
hac nocte, et velociter exaudire digneris, quas coram
te fundimus preces ; et ut in tenebris non [cxlii] ti-
meamus inimicum tentatorem, circumvallata nos for-
titudinis Cruce.

Pater noster.

Benedictio. Benedictionum suarum super nos Do-
minus imbrem infundat ; et Trinitas inseparabilis à
nobis numquam recedat. *ñ.* Amen. Angelicæ visita-
tione nos protegat, et nocturnum furem de cubilibus
nostris expellat : *ñ.* Amen. Ut cingulo castitatis
adstrictos, in nulla nos ludificationis suæ arte detér-
reat inimicus. *ñ.* Amen.

Sexta Féria, Capitula. Custodi nos, Domine, sicut
exaudire, et custodire dignatus fuisti sanctum Daniè-
lem orantem in lacu leonum, et non tetigerunt illum
bestiæ ; quia fortissima eum tua tangebatur dextera : fe-
ræ feroces ante eum se solvabant, et odorantes su-
giabant : Fulgeat in vobis, Domine, tuus Christus ;
et fugiat à cordibus, et à cubilibus nostris perfidus
inimicus.

Pater noster.

Benedictio. Omnipotens Deus, qui es lumen æternum ;
inlabere, quæsumus, sensibus famulorum tuorum : *ñ.*
Amen. Custodi gregem tuum ; et lupum in-
sidiatorem repelle. *ñ.* Amen. Omnium corda, et
pectora conserva ; et nocturnum furem cum Angelis
suis ab eis procul effuga. *ñ.* Amen.

Sabbato, Capitula. Amove à nobis, Domine, scân-
dalum noctis ; ut non timeamus ambulare in medio
umbræ mortis : apprehendat nos virga tua, et baculus
tuus : virga Jesse per Beâtam Mariam : ipse nos
perducet ad vigiliam matutinam, qui nos docuit
orare, et dicere :

Pater noster, qui es.

Benedictio. Exaudiat nos Dominus, et benedicat.
ñ. Amen. Protegat ab hoste callido, et ab omni
nalo defendat ; *ñ.* Amen. Et sub umbra alarum
suarum, nos in hac nocte, et in omni tempore cu-
stodiat. *ñ.* Amen.

*His peractis, quolibet die totius anni, finitis Com-
pletoriis in hunc modum, ante aspersionem aquæ ben-
dictæ, debet dici iste Versiculus, qui sequitur, et Oratio,
quæ sibi jungitur.*

†. Custod. nos, Domine, ut pupillam oculi : sub
umbra alarum tuarum protege nos.

Sequitur Oratio. Salvasti nos, Domine Jesu Chr iste,

per diem vigilantes; constóli nos in hac nocte re-
quiescentes. quod si nos obdormierimus, Spiritus
tuus Sanctus vigilet super nos; et custodiat in hac
nocte, et in omni tempore, et maneat semper nobis-
cum. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam, etc.

Dóminus sit semper vobiscum. *ñ. Et cum Spiritu
tuo.*

In nómine Dómini nostri Jesu Christi in hac nocte
dormiamus, et quiescámus cum pace. *ñ. Deo
grátias.*

*Et quando spárgitur Aqua benedicta super altáre,
dicat Præbyter:* Benedicat vos Pater, et doceat Fili-
us, et illúmet Spiritus Sanctus. *ñ. Amen.*

*Et quando spárgitur Aqua benedicta fídelibus Chri-
stianis, debet Præbyter dicere:* Grátia Sancti Spiritus **B**
mundet vos à delictis ómnibus. *Vel sic:* Filius Dei
Patris omnipotentis purget vos ómnibus inquina-
mentis.

Secúnda Fériá, Miseratiónes. Miserere nobis, Deus,
miserere nobis. *P.* Miserere nobis, et esto placátus.
ñ. Audi pie, Rex ætérne, preces supplicántium, et
averte iram. Facinus remitte cunctis, et quietem
dona pópulo fídeli. *P.* Miserere nobis Deus: *ñ.* Om-
nes simul te precámur, Jesu bone Deus, adtén-
de misértus nostri, precibus exorátus: et quæsitá præbe
pópulo tuo fídeli. *P.* Miserere nobis Deus. *ñ.* Præbe
pacem, da quietem, et tranquillitatem téporum.
Precámur: mitte Angelum salutis, et precántibus
save de tuis excelsis. *P.* Miserere nobis Deus. *ñ.* Es-
to nobis, Deus pie, júgiter defensor, simul et pro-
tector: sume arma, et exúrge, et fer opem nobis, et
adesto clemens. *P.* Miserere nobis Deus.

Tertiá Fériá, Miseratiónes. Miserere Miserátor, et
esto placátus: miserántem te osténde, et peccáta
dimitte: ex Maria natus homo, in natúra Deus,
P. Remitte iniquitates, quas tibi peccávimus:
ñ. Per quem te semper in colis credimus regnán-
tem; ita careámus malis, te auxiliante. *P.* Remitte
iniquitates. *ñ.* Te rogámus, te precámur, Sancte
pie Deus; ut nos respicias, Christe, miseros placátus.
P. Remitte. *ñ.* Grex tuus tibi fatétur mala, quæ
commisit: tu Pater Sancte, ab hostis vorátu. *ñ.* Ag-
graváti sumus: nostra peccáta plorámus: non sinas,
quod adquisisti, ab Angelis deléri. *ñ.* Ecclesiæ **D**
cathólicæ totius convéntus ad te proclamántes: præbe
pietátis locum. *ñ.* Peregrinis, sive egénis pátriam
[cxLIII] redde: ægris pristinam salutem, defunctisque
réquiem.

Quartá Fériá Miseratiónes. Miserere Dómine, mise-
rere nobis: tibi soli peccávimus, *P.* Indúlge nobis,
rogámus. *ñ.* Lapsi sumus gravítér in peccátis ma-
gnis; véniam precámur. Christe parce nostris deli-
ctis. *ñ.* Scelus nemus admissum; non reddas, ut
merémur. Pater pie, dele noxam, et peccáta reláxa.
ñ. Pœniténtibus convérsis redde cor contrítum:
et elisis jam succúrre, Rex cœléstis. *ñ.* Paupéribus,
egénis, itinerántibus, náufragis, lapsis, viduis, pupil-
lis jam succúrre, Rex cœléstis. *ñ.* Peregrinis, op-

préssis, dispérsis, et captivis, vinctis, ægris, et de-
fúctis jam succúrre, Rex cœléstis. *ñ.* Si peccávi-
mus in te, tui sumus, Deus, expectántes. Dómine,
misericordiam tuam. *ñ.* Quid est homo, Dómine, ut
ei indignèris: aut genus corruptibile, ut ita de ips-
amárè irascáris? *ñ.* Nemo de géntis est, qui non
impiè gessit; nec de confiténtibus, qui tibi non deli-
quit. *ñ.* In hoc nuntiáb tur bonitas tua, Deus, cum
misértus fúeris iniquitatibus nostris.

Quintá Fériá, Miseratiónes. Miserere, mi-erere,
P. Dómine: nos peccávimus; tu dímite, *P.* Dómine.
ñ. Nos errámus; tu eménda, *P.* Dómine. *ñ.* Pro
infirmis te precámur, *P.* Dómine. *ñ.* Pro defúctis
te rogámus, *P.* Dómine. *ñ.* Pro captivis te rogámus,
P. Dómine. *ñ.* Pro itinerántibus te postulámus, *P.*
Dómine. *ñ.* Pro navigántibus te precámur, *P.* Dó-
mine. *ñ.* Pro pœniténtibus te exorámus, *P.* Dó-
mine. *ñ.* Indulgéntiam postulámus, *P.* Dómine.

Sextá Fériá, Miseratiónes. Dómine, miserere nobis:
Dómine, miserere nobis; *P.* Et averte iram tuam à
nobis. *ñ.* Dómine, audi lachrymántes; Dómine,
véniam peténtes; *P.* Et averte. *ñ.* Dómine, pupil-
lórúm precibus súbveni misértus, et clemens; *P.*
Et averte. *ñ.* Dómine, propter temetipsam súscipe
singulórúm preces; *P.* Et averte. *ñ.* Dómine, no
spernas plebem; qui tuam pietátem exquirunt; *P.*
Et averte iram.

Sábbato, Miseratiónes. Miserere, miserere, mi-er-
rere, Jesu bone. *P.* Peccátis nostris linem pone:
ñ. Audi pie, et inténde, et geméntes consoláre, Pa-
ter pie, Rex ætérne. *ñ.* Auctor noster, et Redém-
ptor, plebis tuæ sis protector, peccatorúmque indúl-
tor. *ñ.* Prostráti omnes rogámus: ut agnóscas,
supplicámus; ut dímittas, exorámus; *ñ.* Qui pro
nobis formam servi induere voluisti, pœniténtes jam
exáudi; *ñ.* Qui latrónem confiténtem paradiso col-
locásti; et álium condemnásti; *ñ.* Qui pro nobis
sustulisti passiónem quoquè Crucis, jam meménto
servis tuis. *ñ.* Cruce tuá jam prótege, quos per eam
redemisti: dexterá tuá jam custódi; *ñ.* Qui Láza-
rum jam puténtem de sepúlchro suscitásti, oves tuas
tu custódi. *ñ.* Rex ætérne, Jesu bone, à mácula nos
absólve, et in bonis nos confirma; *ñ.* Defúctis
dona réquiem: dona paradísium: cólloca vinctos
Sanctorúm catervæ.

In tépore Traditiónis Dómini, Miseratiónes. Deus
miserere, Deus miserere, miserere Deus, miserere.
P. Christo miserere: *ñ.* Tu cæcis lumen, surdis
auditum, mutis elóquium, atque claudis gressum,
virtus debiliúm: *ñ.* Tu pastor et ovis in via salú-
tis: tu passus pro nobis: tu victor perénnis: Christe,
parce nobis. *ñ.* Audi viduas: rege pupillos: ór-
phanis, et vinctis, fídelibus cunctis, solámen tribue.
ñ. Adténde, et audi precántes: súbveni: furórem
rémove: præsidium præbe, Redemptor ætérne.

Orátio. Miserere nobis Dómine, miserere nobis:
et iniquitatum nostrarum clemens cópíam dignèris
abolère: ut quicquid, suadente inimico, in hujus
diéi spátio, cogítatu, dicto, vel facto deliquimus, tu

qui pius es, et misericors, indolge propitius : ut nocturnam evadentes decipulam, ad constitutum ministeriorum ordinem exurgentes, laudationis tibi jubileum persolvamus indennes. *ñ*. Amen.

Oratio. Miserere nobis Domine, miserere nobis : et pupillis, atque egenis, elisis, seu peregrinis, mœstis, ac lapsis solamen tribue clemens : oppressos releva, dispersos congrega, captivos revoca, infirmos visita, pœnitentibus, reisque dele crimina : et universis christianis congrua largire subsidia ; itinerantibus, et vinctis, seu fidelibus cunctis hospitalem animarum et corporum, accumulata : Innumerosa nostra dele scelera ; et propter magnam misericordiam tuam defunctis omnibus sempiternam requiem dona. *ñ*. Amen.

Et istæ duæ Orationes debent dici in tempore Quadragesimæ post Miserationes ; una ipsarum unâ die, et altera in alia die : et [CXLIV] his finitis, Præbyter debet spargere Aquam benedictam, ut supra dictum est.

Séquitur Benedictio mensæ.

ñ. Oculi hominum in te sperant Domine : et tu das escam illis in tempore opportuno. *ñ*. Gloria, et honor. *ñ*. Aperis tu manum tuam : et imple omnem animam benedictione. *ñ*. Gloria et honor. *ñ*. Edent pauperes, et saturabuntur : et laudabunt Dominum qui requirunt eum : et vivet cor eorum in sæculum sæculi. *Et hic non dicitur Gloria ;*

Et sic accedens Minister, qui panes mensæ intulit, et imponit hunc versum :

Qui dat escam omni carni : quoniam in sæculum misericordia ejus. Gloria, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto : Sicut erat in principio, et nunc, etc. *C*

Benedictio. Sanctifica, Domine, hanc escam et potum, quæ sumpturi sumus : ut per manus sancti Angeli tui sanctificata, utraque sumere mereamur. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster ; qui vivis, et omnia regis in omnia sæcula sæculorum. Amen.

In nomine Domini nostri Jesu Christi ; sanctificatum, et benedictum : resciamur cum pace. *ñ*. Deo gratias.

Et dum prandium, vel cœna fit, omnes silentium debent habere : et inter Regulares personas libere regulæ debet legi, ne fabulæ vulgares intermittantur : quo prandio peracto, vel cœna imponitur ista Lauda :

Vox lætitiæ et salutis Alleluia. *P.* In tabernaculis justorum. Alleluia, alleluia. Ecce quam bonum, et quam jucundum, habitare fratres in unum. *P.* In tabernaculis justorum. *ñ*. Gloria, et honor Patri. *P.* In tabernaculis.

Imponitur iste versiculus.

Refecisti nos Domine in factura tua : et in operibus manuum tuarum exultabimus. *ñ*. Gloria, et honor Patri.

Oratio. Tibi gratias agimus, et te benedicimus, Domine Jesu Christe : qui nos satiare dignatus es escâ et potu carnali ; recte nos dono spirituali, et libera nos ab omni nexu peccati ; ut tibi semper serviamus illæsi. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster ; qui vivis, et omnia regis in sæcula sæculorum. *ñ*. Amen.

In nomine Domini nostri Jesu Christi : Dominus abundare faciat servis suis omni benedictione, et pace. Amen. *ñ*. Semper lætitia in domo ista cum fratribus istis. Amen.

INCIPIIT COMMUNE.

INCIPIIT

OFFICIUM UNIUS INFIRMI,

SIVE PLURIMORUM INFIRMORUM :

Et dicitur officium istud in sexta feria, quando non habuerit aliqua festa recitare, vel in alio tempore, quando sibi placuerit recitare illud.

[CXLV] *Ad Vesperos.*

In nomine Domini nostri Jesu Christi lumen cum pace. *ñ*. Deo gratias.

Dominus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Dominus illuminatio mea, et salus mea, quem timebo ?

Dominus sit. *ñ*. Et cum.

Sonus. Sana, Domine, omnes languores nostros. Alleluia. *ñ*. Redime de interitu vitam nostram. Alleluia, alleluia.

Antiphona. Christe Domine, qui es medicus salutaris, *P.* Tribue languidis subsidium medicinæ cœlestis. *ñ*. O Domine salvos nos fac, o Domine bona prosperare. *P.* Tribue. *ñ*. Gloria, et honor. *P.* Tribue. Dominus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Salvos nos faciat dextera tua. Alleluia. *P.*

Exaudi nos Domine Deus noster : Alleluia, alleluia, *ñ*. Ut confiteamur nomini sancto tuo : et gloriemur in laude tua. *P.* Exaudi. *ñ*. Gloria, et honor. *P.* Exaudi Dominus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Salvos nos fac Domine Deus noster : Alleluia. *P.* Et congrega nos de nationibus : Alleluia, alleluia. *ñ*. Ut confiteamur nomini sancto tuo : et gloriemur in laude tua. *P.* Et congrega. *ñ*. Gloria. *P.* Alleluia, alleluia.

Hymnus.

Christe, cœlestis medicina Patris,
Verus humanæ medicus salutis,
Prœvidæ plebis præcibus potentèr
Pande favorem.

En ob infirmos tibi supplicamus,
Quos nocens pestis validitudo quassat:
Ut pius morbum releves jacentium,
Quo quatiuntur.

Qui potestate manifestus extans,
Max Petri socrum febribus facientem,
Reguli prolem, puerumque salvans
Centurionis.

Ferto languenti pópulo vigórem :
 Efflue largam in pópulis salútem :
 Pristinis, more sólito, refórmans
 Viribus ægros.

Córporem morbos, animæque sana :
 Vúlnerum causis ádhíbe medélam ;
 Ne sine fructu cruciátus urat
 Córpora nostra.

Omnis impúlsus périmens recédât :
 Omnis incúrsus crúcians liquéscat :
 Vigor optátæ fóveat salútis
 Membra doléntis.

Jam, Deus, nostros miserére fletus ;
 Sic quibus te nunc pétimus medéři ;
 Ut tuam omnis récubans medélam
 Séntiat æger :

Quò, per inlâta mala dùm terúntur,
 Frudítorum número decóri
 Cónipotes intrent, sociánte fructu,
 Règna polórum.

Glóriam psallat chorus, et resúltet :
 Glóriam dicat, canat, et revólvat :
 Nómni Trino, Deitáti soli
 Sidera clament.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, Dómi-
 num nostrum Jesum Christum, cum omni supplica-
 tione rogémus ; ut vúlnera famulórum suórum,
 ómnium fidélium infirmórum, propítius curáre di-
 gnétur. *ñ.* Præsta ætérne omnipotens Deus.

Kyrie eléison. *ñ.* Christe eléison. *Kyrie eléison.*

Capitula. Precámur, Dómine, ut nos in ira tua non
 árguas : et furórem tuum in nos desævire non sinas :
 sed plácidus corréptor tolle peccándi usum ; ne nos
 arguendo durius, propéllas ad nihilum : Miserére ergo
 [cxlvi] infirmitáti nostræ : et famulórum tuórum,
 ómnium fidélium infirmórum tuam impétri medé-
 lam : et quos cernis próprio turbári peccáto, quiétus
 députa, misericórditer indulgendo.

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 40.*

Benedictio. Omnipotens Dóminus, qui fidelissimos
 famulos suos, omnes fideles infirmos, corporáli cór-
 ripit vúlneri, ipse illos, et nos à córpore, mentisque
 ægritudínibus expiet. *ñ.* Amen. Quique nostram in
 se suscépit infirmitátem, ipse nobis, et illis tribuat
 to'erántiæ sinè sine mercédem : *ñ.* Amen. Sicque
 omnes in commúni, ejus piétas fóveat, ut nec cor-
 rúpta nostra salus desaxiat ; nec desperatiónis infir-
 mitas illáta succúmbat. *ñ.* Amen.

Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster : Alle-
 lúia. *P.* Ut confiteámur nómini sancto tuo, Allelúia :
 et gloriémur in laude tua. Allelúia, allelúia. *ñ.* Me-
 ménto nostri Dómine in benepárcito tuo : visita nos
 Deus in salute tua. *P.* Ut confiteámur. *ñ.* Glória, et
 honor. *P.* Ut confiteámur.

Oratio. Omnipotens sempitérne Deus, inclina. *Ut
 hic infra.*

Per misericórdiam.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

A In nómine Dómini nostri Jesu Christi, salus infir-
 mórum cum pace. *ñ.* Deo grátias.

Ad Matutinum.

Ne projicias nos Dómine à facie tua : *P.* Et spíri-
 tum sanctum tuum ne áuferas à nobis. *Psalms. l.*
P. Et spíritum sanctum. Ne projicias.

Oratio. Ne projicias nos Dómine à facie tua ; neque
 áuferas misericórdiam tuam à nobis : et quos reátus
 facinoris tenet obnoxios ; miseratiónis tuæ cleméntia
 faciat absolutos. *ñ.* Amen.

Per.

Antiphona. Salvátor noster, salva nos in dilectiõe
 tua ; *P.* Et indulgéntiã tuã libera nos. *ñ.* Ad te levá-
 mus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Et in-
 dulgéntiã. *ñ.* Glória. *P.* Et indulgéntiã.

B *Oratio.* Omnipotens sempitérne Deus, inclina au-
 rem tuam supplicatióibus nostris : et famulis tuis,
 ómnibus fidélibus infirmis, adversã córpore valitú-
 dine laborántibus, cœlestis grátie medicínã con-
 cède.

Per. *ñ.* Amen.

Antiphona. Osténdẽ nobis Dómine misericórdiam
 tuam : *P.* Et salutãre tuum da nobis. *ñ.* Ut consu-
 teámur nómini sancto tuo : et gloriémur in laude tua.
P. Et salutãre. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et salu-
 tãre.

Oratio. Deus, qui confitentiũ tibi corda purifí-
 cas ; et accusãntem consciéntiam ab omni vinculo
 iniquitãtis absólvit ; da indulgéntiam famulis ; et
 cœlestis grátie sincéram medicínã eórum tribue
 corpóribus. *ñ.* Amen.

Per.

Antiphona. Convértere Dómine, et éripe ánimas
 nostras. *P.* Et salvos nos fac propter misericórdiam
 tuam : quia non est in morte qui memor sit tui.
ñ. Dómine, ne in furóre tuo árguas nos : neque in
 ira tua corrípias nos. *P.* Et salvos. *ñ.* Glória, et
 honor. *P.* Et salvos.

Oratio. Adésto quæsumus, Dómine, supplicibus
 tuis : et quibus austeritãtem justæ correptiõis in-
 fligis, propítius ádhíbe auxilium misericordissimæ
 consolatiõis. *ñ.* Amen.

Per.

ñ. Virtus nostra, Dómine, esto firmaméntum in-
 firmis : *P.* Esto refúgium, et liberátor opprésis :
ñ. Esto bráchium nostrum in manè, et salus nostra
 in témpore tribulatiõis. *P.* Esto refúgium. *ñ.* Glória,
 et honor. *Reiteretur Responsórium.*

Antiphona. Ego occidam, et vivere faciã : per-
 cútiam, et ego sanãbo.

Canticum Deuteronomii (Cap. xxxii).

Vidi enim eos fatigatos, * et deféctos in obductiõe,
 et dissólutos.

Et dixi : Ubi sunt dii tui Israël, * in quibus confi-
 débã in ipsis ?

Quorum ádipe sacrificiórum edebãtis, * et bibebãtis
 vinum libatiónum eórum :

Exúrgant nunc, et ádjuvent vos, * et stant vobis
 protectóres.

Videte, videte, quoniam ego sum Dominus, * et A quam mendacio ambiat inherere; sic libeat humilitati insistere, ut per id et morbum superbiae caveat, et tuorum premissa honorum cum Sanctis participare suescat. n̄. Amen.

Ego sum qui occidam, et vivere faciam : * percutionem, et ego sanabo.

Matutinarium. Illumina Domine vultum tuum super nos, et miserere nobis : *P.* Ut cognoscamus in terra viam tuam. *ŷ.* Deus misereatur nobis, et benedicat nos : *P.* Ut cognoscamus.

Lauda. Laudate Dominum omnes gentes Alleluia, alleluia : et collaudate eum omnes populi. *P.* Quoniam confirmata est super nos [cxlvi] misericordia ejus : et veritas Domini manet in æternum. *ŷ.* Gloria, et honor.

Lectio libri Hieremie Prophete (Cap. xliix).

n̄. Deo gratias.

Hæc dicit Dominus : Ecce ego visitabo vos : et suscitabo super vos verbum meum bonum, et reducam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitationes, quas cogito super vos, ait Dominus, cogitationes pacis, et non afflictionis, ut dem vobis pacem, salutem, et patientiam. Et invocabitis me, et timebitis : orabitis me, et ego exaudiam vos. Queretis me, et inveniatis : cum quasiieritis me in toto corde vestro, inveniar a vobis, ait Dominus omnipotens. n̄. Amen.

Hymnus. Christe cælestis. *Ut supra in Vesperis.*

Capitula. Respice, Domine, super famulos tuos, omnes fideles ægroto, tui nominis invocatione gaudentes : tribue eis medicinam cælestem : tutelam mentis infunde : et ab omni infirmitate, et languore eos liberare dignare.

Pater noster. A malo nos libera. *Fol. 10.*

Lauda. Salvos nos fac. *Ut supra in Vesperis.*

Ad Tertiam.

Lectio libri Proverborum Salomonis (Cap. vi).

n̄. Deo gratias.

Fili, Custodi sermones meos, et præcepta mea recorde tibi. Serva mandata mea, et vives. n̄. Amen.

Antiphona. Dominus virtutum, ipse est Rex gloriæ.

Psalmus xxxiii.

Oratio. Domine fortis et potens, Domine virtutum, ipse es Rex gloriæ : ab omni peccato cor nostrum munda, et manus nostras innocias serva ; et animas nostras a vanitate dissocia : ut in loco sancto tuo stare, et a te Domino Deo nostro benedictionem mereamur percipere. n̄. Amen.

Per misericordiam.

Psalmus cxxiv.

Antiphona. Ad te Domine levavi animam meam : Deus meus in te confido, non erubescam : neque irideant me inimici mei. *Reiteretur Antiphona.* Ad te Domine.

Oratio. Ad te Domine formam animæ nostræ, spei admiculo erigentes, precamur ; sic eam desideriiis spiritalibus imbua, ut carnaliter conversari desistat : ne inimici derideant promittendo terræna, quam spiritalis gratia pertulit ad superna. Tu itaque Deus Omnipotens, id sapere concede, ut veritati potius,

quam mendacio ambiat inherere ; sic libeat humilitati insistere, ut per id et morbum superbiae caveat, et tuorum premissa honorum cum Sanctis participare suescat. n̄. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona. Vide humilitatem meam, Domine, vide laborem meum : et dimitte peccata mea.

Psalmus xxiv.

Vide humilitatem meam, et laborem meum : * et dimitte mihi omnia peccata mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam, et eripe me : * non confundar quoniam invocavi te.

Innocentes et recti adhererunt mihi : * quia sustinui te, Domine.

Redime me Deus Israël, * ex omnibus angustiis meis.

Gloria, et honor. *Reiteretur Antiphona.* Vide humilitatem.

n̄. Ad adjuvandum nos festina, Domine : ad liberandum nos, *P.* Ne tardaveris. *ŷ.* Deus in nomine tuo salvos nos fac : et in virtute tua libera nos. *P.* Ne tardaveris. *ŷ.* Gloria, et honor. *Reiteretur Responsorium.*

Lauda. Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia. Laus tibi, laus tibi, laus tibi, laus tibi, Jesu Christe. *ŷ.* Gloria, et honor. *P.* Alleluia, alleluia.

Preces. Non est alius, *P.* Nisi tu Deus, *ŷ.* Qui orari possit. *P.* Nisi, *ŷ.* Qui misereri possit. *P.* Nisi, *ŷ.* Qui contritos sanet, *P.* Nisi, *ŷ.* Qui infirmos visitet, *P.* Nisi, *ŷ.* Qui captivos liberet, *P.* Nisi. *Reiteretur Non est alius.*

Supplicatio. Oramus Redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatione rogemus ; ut vulnera famulorum suorum omnium fidelium infirmorum propitius curare dignetur. n̄. Præsta æternæ omnipotens Deus.

Kyrie eleison. n̄. Christe eleison. *Kyrie eleison.*

[cxlvi] *Capitula.* Ad te, Domine, levantes animas nostras, precamur ; ut eas spiritali sustollas desiderio, quæ carnali sæpius dimerguntur voto : dona humilitatem, quam ipse videas ; et perfructuosum laborem, ut peccata dimittas : simplicitas et æquitas nostris inhæreant animis ; dolus et injustitia procul recedant a nobis.

Pater noster. Sed libera nos.

A malo nos libera, et in tuo timore, et opere bono nos confirma, Trinitas Deus noster ; qui es benedictus, et vivis, et omnia regis in sæcula sæculorum. n̄. Amen.

Benedictio dicatur, ut in Tertia, quæ dicitur in diebus feriis per totum annum. Ad Sextam, et Nonam, omnia dicantur, ut in alio tempore.

INCIPIT

OFFICIUM MORTUORUM.

Ad Vesperos.

Antiphona. Eripe Domine animas nostras de morte, ut placeamus tibi in lumine viventium.

Psalms.

A

Eripe animam meam ab impio, * fræmeam tuam ab inimicis manûs tuæ.

Eripe me de manu inimicorum nostrorum, * et à persequentiibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua : * Dómine non confundar, quóniam invocavi te.

Eripe me de inimicis meis Deus meus : * et ab insurgentiibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem : * et de viris sanguinum salva me.

Eripe me de luto ut non infagar : * libera me ab his qui odérunt me, et de profundis aquarum.

Eripe me, quia tu scis improprium meum, * et confusionem meam, et reverentiam meam.

Eripe me de inimicis meis Dómine, ad te confugi : * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Eripe me, et libera me de aquis multis ; et de manu filiorum alienorum. * Quorum os locutum est vanitatem : et dextera eorum, dextera iniquitatis.

Eripe me Dómine ab homine malo : * à viro in quo eripe me.

Eripies me de contradictionibus populi : * constitues me in caput gentium.

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus : * egrediamur et panderem à diripientibus eum.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui odérunt me : * quóniam confortati sunt super me.

Glória et honor.

Antiphona. Vivent mortui tui Dómine, et interfecti mei resurgent. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Expergiscimini, qui dormitis in pulvere : et laudate Dóminum Deum vestrum. Allelúia, allelúia.

Psalms David.

Usquequò exaltabitur inimicus meus super me ? * respice, et exaudi me Dómine Deus meus.

Usquequò Dómine oblivisceris in finem ? * usquequò avertis faciem tuam à me ?

Usquequò impropèrabit me inimicus : * irritat adversarius nomen tuum in finem ?

Usquequò Dómine irascèris in finem : * accendètur velut ignis zelus tuus ?

Usquequò Dómine avertis in finem : * exardescet sicut ignis ira tua ?

Usquequò peccatores Dómine, * usquequò peccatores gloriabuntur ?

Usquequò gravi corde ? ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendacium ?

Usquequò judicatis iniquitatem : * et facies peccatorum sumitis ?

Glória, et honor.

Antiphona. Redime Dómine animas servorum tuorum. *P.* Allelúia. *ÿ.* Custodi omnia ossa eorum ; et non derelinquas animas servorum tuorum. *P.* Allelúia. *ÿ.* Glória, et honor Patri.

Psalms David.

Redime me, et miserere mei : pes meus stetit in via recta : * in Ecclesiis benedicam te Dómine.

Redimet Dóminus animas servorum suorum : * et non derelinquet omnes qui sperant in eo.

Redemisti in brachio tuo populum tuum, * filios Jacob, et Joseph.

Redemptionem misit Dóminus populo suo : * mandavit in ætérnum testamentum suum.

Glória, et honor.

Antiphona. Non intres in iudicio *P.* Cum servis tuis, Dómine ; *ÿ.* Quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. *P.* Cum servis. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Cum servis.

Psalms.

B Numquid in ætérnum projiciet Deus : * aut non apponet ut complacitior sit adhuc ?

Numquid in ætérnum irascèris nobis ? * aut [cxlii] extèdes iram tuam à generatione in generationem ?

Numquid irascètur per singulos dies ?

Numquid consuebit tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam ?

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et consuebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepúlchro misericordiam tuam, * aut veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscèntur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis ?

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, * qui singis laborem in præcepto ?

C Numquid in fluminibus iratus es Dómine ? * aut in fluminibus furor tuus ? aut in mari indignatio tua ?

Numquid non Deus est pater tuus, * qui possedit, et fecit, et creavit te ?

Numquid Sion dicit : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundavit eam Altissimus.

Numquid obliviscètur misereri Deus ? * aut continebit in ira sua misericordias suas ? Glória, et honor.

Antiphona. Crédimus, quia Redemptor noster resuscitabit nos : *P.* Et in carne nostra vidèbimus Dóminum Deum. *ÿ.* Fidéls Dóminus in omnibus verbis suis : et sanctus in omnibus operibus suis. *P.* Et in carne. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et in carne nostra vidèbimus Dóminum Deum.

Lauda. Allelúia. Fac cum servis tuis Deus, *P.* Secundum misericordiam tuam. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creasti ab initio. *P.* Secundum. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Secundum.

Lauda. Allelúia. Educ eos Dómine de tenebris, et umbra mortis : *P.* Et vincula eorum dirúmpe. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creasti ab initio. *P.* Et vincula. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et vincula.

Hymnus.

Deus igne fons animarum,

Duo qui socias elementa :

Vivum simul, ac moribundum

* sana me Dómine, quóniam conturbata sunt ossa mea. Et ánima mea turbata est valde.

Miserere mei Dómine: quóniam únicus et pauper sum ego. * Tribulatiónes cordis mei [cui] multiplicatæ sunt: de necessitatibus meis erue me.

Miserere mei: pes meus stetit in via recta: * in ecclésiis benedícam te Dómine.

Miserere mei, et exáudi me. Tibi dixit cor meum, * exquisívit te fácies mea: fáciem tuam Dómine requíram. Ne avértas fáciem tuam à me.

Miserere mei Dómine quóniam tribulor: conturbatus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus: * quóniam defécit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

Miserere mei Deus, secundùm magnam misericórdiam tuam: * et secundùm multitudinem miseratiónum tuarum, dele iniquitatem meam.

Miserere mei Deus, miserere mei: quóniam in te confidit ánima mea. * Et in umbra alarum tuarum sperábo, donec transeat iniquitas.

Miserere mei, conculcávit me homo: tota die impugnans tribulávit me. * Conculcáverunt me inimici mei tota die: quóniam multi bellantes advérsum me.

Miserere mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine levávi ánimam meam.

Miserere mei, et da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac filium ancillæ tuæ. Fac mecum signum in bono.

Miserere nostri Dómine, miserere nostri: * quia multum repléti sumus despectiõe.

Réquiem ætérnam, etc.

Oratio. Deus, qui humanarum animarum amátor es; ánimas famulorum tuorum omnium fidélium defunctorum, quas vera, dum in corpóribus manérent, tenuit fides; ab omni cruciátu inferórum redde extórres: ut segregatæ ab infernalibus claustris, Sanctiòrum mereántur adjuvári consórtiis. ñ. Amen.

Antiphona. Meménto Dómine congregatiónis tuæ, quam creásti ab initio.

Psalmus David.

Libera me, nequándò rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non est qui rélimat, neque qui salvum fáciat.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justitiam tuam.

Libera me ab his qui odérunt, * et de profundis aquarum.

Libera me, quia egénus et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intrá me.

Libera me à persecuéntibus me: * quia confortati sunt super me.

Libera me de aquis multis; et de manu filiórum alienórum. * Quorum os locútum est vanitatem: et dextera eórum, dextera iniquitátis.

Libera me de operántibus iniquitatem: * et de viris sanguinum salva me:

Libera ánimam meam Dómine à lábiis iniquis, * et à lingua dolósa.

Libera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miseretur.

Libera Deus Israël afflicto, * ex ómnibus tribulatióibus suis.

Liberásti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Réquiem ætérnam, etc.

Oratio. Fac, quæsumus Dómine, hanc cum servis tuis misericórdiam, ut factorum suórum in pœnis non recipiant vicem, qui tuam in votis tenuerunt fidei veritatem; ut sicut hic vera fides junxit eos fidélium turmis, ita eos illúc tua miseratio sóciat Angélicis choris. ñ. Amen.

Abicidária. Miserere, miserere, miserere illi, Deus.

P. Christe Redemptor, véniam ei concède. *ÿ.* Mundi Rector, et Redemptor Jesu Christe, rerum Actor.

P. Christe Redemptor. *ÿ.* Qui exáudis obsecrantes, et geméntes intuéris. *P.* Christe Redemptor. *ÿ.* Qui expéctas pœniténtes, et peccata deplorantes. *P.* Christe. *ÿ.* Sacerdótum audi preces, aures tuas implorántum. *P.* Christe Redemptor. *ÿ.* Sepultúra domus mea tenebrósa, et dolorósa. *P.* Christe.

Oratio. Delicta juventutis, et ignorantiæ eius, quæsumus, ne memineris Dómine; sed secundùm magnam misericórdiam tuam, memor esto illius in Glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collaténtur illi Angeli, in regnum tuum Dómine servum tuum suscipe. Suscipiat eum Sanctus Michaél Archángelus Dei, qui militiæ celestis méruit principátum: Véniant illi óbviam sancti Angeli, et perdúcant eum in cœlestem civitatem Hierúsalem: Suscipiat eum Beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves cœlestis regni tráditæ sunt: Adjuvet eum Sanctus Paulus, qui dignus fuit esse vas electiões: Intercédant pro eo Sanctus Joánnes electus Dei Apóstolus, [cui] revelata sunt secréta cœlestia: Orent pro illo omnes Sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potéstas ligandi atque solvéndi: Intercédant pro eo omnes Sancti Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc sæculo sustinuerunt; ut vinculis carnis exútus perventre mereántur ad Glóriam regni cœlestis, præstante Dómino nostro Jesu Christo; Qui cum Patre.

In secundo Noctúrno.

Antiphona. Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: vincetos vinculis tu resólve Dómine.

Psalmus David.

Quia tu Dómine suávis, ac mitis es; * et multam miséricors invocántibus te.

Tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Tu Dómine adjuvisti me, * et consolátus es me.

Tu Dómine susceptor meus * glória mea, et exáltans caput meum.

Tu Dómine servabis et custódies nos * à generatiõe hæc in ætérnum.

Tu Dómine ne elongáveris auxiliium tuum à me: * ad defénsiõnem meam cóspice.

Tu Dómine, * benedixisti justo.

Tu Dómine ne longè facias miseratiões tuas

me : misericórdia et véritas tua sempèr suscepérunt me.

Tu Dómine eruísti ánimam meam ut non periret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Tu Dómine deridébis malos : * et ad nihilum deduces omnes gentes.

Réquiem, etc.

Orátio. Súscipe piíssime Deus in sinu Abrahæ Patriarchæ ánimas famulórum tuórum, ómnium fidélium defunctorum ; eosque cum Sanctis et electis adjúnge : non eis culpa carnis ad pœnam ; sed prosit eis tuæ pietas miseratiónis ad véniam. ñ . Amen.

Antífona. Animas páuperum tuórum, Dómine, ne obliviscáris in finem.

Psalmus David.

Tui sunt cœli, et tua est terra, * mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Tu fecísti omnes téminos terræ : æstátem et ver : tu plasmásti ea. * Tu eruísti ánimam meam ut non periret : projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Tu fundásti orbem terræ : aquilónem, et mare tu creásti.

Tu illúminas lucérnam meam Dómine : Deus meus illúmina ténebras meas.

Tu cognovísti ómnia novíssima, et antiqúa : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Tu pópulum húmitem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * et ex tunc ira tua.

Réquiem, etc.

Orátio. Pétimus, Dómine, misericórdiam tuam ; ut ánimæ famulórum tuórum, ómnium fidélium defunctorum, mutátâ sorte tristium mansiónum, felici perfruántur societáte Justórum. ñ . Amen.

Antífona. Parce nobis, Dómine, quia ánimas amas.

Psalmus David.

Ad te levámus óculos nostros, * qui hábitas in cœlis.

Ece sicut óculi servórum, * in má nibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancillæ in má nibus dómínæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec miserentur nostri.

Ad Dóminum meum clamávi : et exaudivit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus introivit in aures ejus.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : et exaudivit me. * Dómine libera ánimam meam à lábiis iniquis, et à lingua dolósa.

Ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iniquam odio hábui.

Réquiem ætérnam, etc.

Orátio. Precámur te, Deus Omnipotens ; ut defunctorum ánimæ in te credéntes, ac de tua pietate, misericórdiæque tuæ sperántes, sic à delictis ómnibus

A absolvántur, ut nulla in ætérna confusióne obnoxíæ te eántur. ÿ . Amen.

Abicidária. Miserère, miserère, Deus, miserère : véniam ei concède, et peccáta dele. ÿ . Aurem tuæ pietátis pulsáms modò : tu réquiem attribue famulo tuo. P. Miserère. ÿ . O Jesu Redémptor, Bone, Sancte, Ætérne, huic, pro quo te supplicáms, véniam dona. P. Miserère. ÿ . Dimítte illi ómnia ejus delicta : ejus facta non requíras in die illa. P. Miserère. ÿ . Vos oráte, Sacerdótes, pro me ad Deum, ut non invéníar reus jam ante eum. P. Miserère. ÿ . Simúl et omnes Levitæ gémitum date : qui ministrátis Christi ante altáre. P. Miserère.

[CLIV] *Orátio.* Deus, cui ómnia vivunt, et cui non péreunt moriéndò córpora nostra, sed mutántur in melius : Te súpplices deprecámur, ut súscipi fácias ánimam famuli tui per manus sanctórum Angelórum tuórum deducéndam in sinum amíci tui Abrahæ Patriarchæ, resuscitándamque in novíssimo magni judicii die : et quicquid vitiórum, fallénte diabolo, contráxit, tu pius, et misericors ábluas indulgéndò. ñ . Amen.

In tertio Noctúrno.

Antífona. Noli nos relinquere Dómine : ne tradas ánimas nostras império inimicórum.

Psalmus David.

Dómine diléxi decórem domús tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Dómine servábis nos : et custódies nos * à generatióne hac in ætérnum.

Dómine à paucis dívide eos, in vita eórum * de absconditis tuis adimpléus e-t venter eórum.

Dómine, Dómine virtus saltús meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Dómine recessísti longè, despicias in opportunitátibus, in tribulatióne? Dum superbit impius, incendi-tur pauper : comprehendúntur in consiliis quibus cogitant.

Dómine Deus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Dómine in voluntáte tua, præstitísti decóri meo virtutem : * Avertísti faciem tuam à me, factus sum conturbátus.

Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Dómine Dómine Rex deórum, cœlórum, * ne ex-términes pópulum tuum, et hereditátem tuam, quam liberásti de império inimicórum.

Réquiem ætérnam.

Orátio. Súscipe, Dómine, ánimam famuli tui N. quam hodiè de ergástulo hujus sæculi vocáre dignátus es ; et libera eam de locis pœnarum : quiétis, ac lucis ætérnæ beatitúdine perfruatur ; et inter Sanctos et electos tuos in resurrecciónis glóriá resuscitári mereátur. ñ . Amen.

Antífona. Resúrgunt mórtui tui, Deus : resúrgunt qui in monumentis sunt, et lætabúntur coram te.

Psalmus David. Respice in me, et miserere mei : **A** * quia unicus, et pauper sum ego,

Respice in me, et miserere mei, * da imperium tuum puero tuo : et salvum fac filium ancillae tuae.

Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.

Respice in servos tuos, et in opera tua : * dirige filios eorum.

Respice in testamentum tuum : * quia replati sunt, qui obscurati sunt terrae domibus iniquitatum.

Respice, et exaudi me Domine Deus meus. Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte : * nequando dicat inimicus meus : Praevalui adversus eum.

Requiem aeternam.

Oratio. Non intres in iudicium cum servo tuo, Domine; quoniam nullus apud te justificabitur homo, nisi per te omnium tribuatur ei remissio peccatorum. Non ergo eum, quaesumus, tua iudicialis sententia premat, quem tibi vera supplicatio fidei christianae commendat : sed gratia tua illi succurrante, mereatur evadere iudicium ultionis, qui, dum viveret, insignitus est signaculo sanctae Trinitatis. **A**. Amen.

Antiphona. Vivent mortui tui Deus; interfecti mei resurgent.

Psalmus David.

Latabitur justus cum viderit vindictam : * manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

Latabitur justus in Domino, et speravit in eo, et laudabuntur omnes recti corde. * Latabor et exultabo in te : psallam nomini tuo Altissime.

Latabimur in salutari tuo : * et in nomine Dei nostri magnificabimus.

Latabimini in Domino, et exultate justi : * et gloriamini omnes recti corde.

Latabimini justi in Domino : et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Laeentur omnes, qui sperant in te, * in aeternum exultabunt : et habitabis in eis.

Laeatur cor quaerentium Dominum. * Quaerite Dominum, et confirmamini.

Requiem.

Oratio. Clementissime Domine, audi servorum tuorum preces; et animam famuli tui *N.* inter victimarum turmarum catervas facito [clv] collocari : a dextris quoque Filii tui Domini nostri misericordiam inventurus adistat; et Sanctorum tuorum consortio deputatus, regnum caeleste sine fine possideat. **A**. Amen.

Abicidaria. Miserere, miserere, miserere illi Deus : malis ejus finem pone : pone, et dolentes consolare. *P.* Jam Domine miserere. **Y**. Audite me, omnes fratres, seu defunctorum matres; ordo fratrum, et sorores pia voce ejulantes : *P.* Jam Domine miserere. **Y**. Libera me de inferno, tu Fili Dei Patris : propter temetipsum, Christe, pone finem malis meis : *P.* Jam Domine. **Y**. Bona umbra nos tangebatur, quando arbor hic adstabat : intus foris nos or-

abat, et nos omnes gubernabat. *P.* Jam Domine.

Oratio. Domine Jesu Christe, qui mortem moriens devicisti : et vitam mortuis reddidisti : quaesumus potentiam tuam ; ut servus tuus, cujus hodie commemorationem facimus, sinistrae partis contagione exitus, dexteram teneat : ut sine metu, sine corruptione, sine mortalitate, quem diutius conceptus productus ad patriam, ibi sit, ubi omnis turba Justorum in aequalitate permanet Angelorum. **A**. Amen.

In laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Exortum est in tenebris lumen rectis corde : misericors, et miserator, et justus Dominus.

Canticum. Matthaei (Cap. xxii).

Accesserunt ad Jesum Saducei, qui dicunt non esse resurrectionem : * et interrogaverunt eum, dicentes :

Magister, Moyses dixit, Si quis mortuus fuerit, non habens filium, * frater ejus ducat uxorem illius, et suscitet semen fratri suo.

Erant autem apud nos septem fratres : et primus, uxore ducta, defunctus est : * et non habens semen, reliquit uxorem suam fratri suo.

Similiter secundus, et tertius usque ad septimum : * Novissime autem omnium, et mulier defuncta est. In resurrectione ergo, cujus erit de septem uxor? * omnes enim habuerunt eam.

Respondens autem Jesus, ait illis : * Erratis, nescientes Scripturas, neque virtutem Dei.

In resurrectione enim, nec nubent, neque nubentur, * sed sunt sicut Angeli Dei in caelo.

De resurrectione autem mortuorum, * non legistis, quod dictum est a Domino dicente nobis :

Ego sum Deus Abraham, * et Deus Isaac, et Deus Jacob ?

Non est Deus mortuorum, * sed viventium.

Requiem aeternam.

Reiteretur Antiphona. Exortum est.

Ad Benedictus. Antiphona. Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te : miserere ei, et exaudi me.

Canticum. Benedictus es Domine. *fol. 6.*

Reiteretur Antiphona. Exaudi Domine.

Sono. Vivent mortui tui Deus : *P.* Interfecti mei resurgent : **Y**. Et laudabuntur omnes, qui sunt super terram. *P.* Interfecti mei.

Lauda. Omnis spiritus laudet Dominum Alleluia : Et confundet eum. Alleluia, alleluia. *Psalmus cl.*

Reiteretur Lauda. Omnis spiritus.

Domini sit semper. **A**. Et cum.

Lectio libri Isaiae Prophetae (Cap. lviii).

A. Deo gratias.

Haec dicit Dominus : Orietur in tenebris lumen vobis, et tenebrae vestrae erunt sicut merities. Et requiem dabit vobis Dominus semper, et replabit splendoribus animas vestras, et ossa vestra liberabit, et eritis quasi hortus irriguus, et sicut fons

aquarum, cui non deficient aquæ, ait Dóminus Om- A
nípotens. ñ. Amen.

Hymnus.

Christe Rex, mundi Creátor,
Et Redemptor Inelyte,
Vota plebis obsecrántis,
Tu benigne túscepe :
Súplici voce precámur,
Postulátus ádveni.

Mortis olim tu poténter
Vincens ut princeps,
Tártara sæva petísti
Dira claustra diruens,
Férrea vincla resólvens,
[cl.vi] Et retrúsos éximeans.

Hoc triúmpho confiténtes,
Mente proná quæsumus ;
Mortis ut tu des quietem,
Cum quiete gáudium :
Déxteræ Patrís trophæo
Cum beátis ómnibus.

Non eos flamma perátrat :
Non caténa vinciat :
Vermis illús pavéndi
Nemo pœnam séntiat ;
Sed tuo dono beáti,
Absque sine gáudeant.

Præstet hæc Unitas semper,
Atque summa Trínitas ;
Cujus est perénne nomen
Sempitérna cláritas ;
Ac Deus trinus, et unus
Regnat ante sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dómi-
num nostrum Jesum Christum, cum omni supplica-
tione rogémus : ut spíritus et ánimas famulórum
suórum, ómnium fidélium defunctórum, inter
ágrina beatórum propítius collocáre dignétur. ñ.
Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ñ. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Rogámus sanctam eleméntiam tuam,
Pater Omnípotens Deus, propter ánimas famulórum
tuórum, ómnium fidélium defunctórum, quas ex
hujus vitæ confráctibus, et terréni córporis conclu-
sione subtráhere voluisti; ut eas supérnæ congrega-
tioni adsócies, atque ab inferórum sédiúis érctas
cœlestibus habitáculis álliges: ita ut eórum caro,
quæ nunc jacet exanimáta, évigilet gloriósa. Non
sint pœnarum obnoxíæ; sed spíritu grátix copu-
látæ: ómnia facta eórum, dicta, et cogitata piá be-
nignitate injúlgæas: ut per Unigénitú tui grátiam,
et partem accípiant Glórix, et plenitudinem resur-
rectiónis in futúro cum Sanctis ómnibus váleant ob-
tinéere.

Pater noster. A malo nos libera. *Fol. 10.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui morte. *Lauda.*
Defunctórum ánimas. *Oratio.* Commendámus tibi
Dómine. Et ómnia ália ut suprà. *Fol. 119.*

INCIPIT

OFFICIUM UNUS MARTYRIS PRÆCIPUI

SEX CAPPARUM, VEL QUATUOR CAPPARUM.

Ad Vesperos.

Lauda. Sperávit ánima mea in Dómino. A custó-
dia matutína. *P.* Usque ad noctem. *ÿ.* Sustinuit
ánima mea in verbo tuo Dómine. Fiant aures tuæ
intendentes, in oratiónem servi tui. *P.* Usque ad
noctem.

Dicat Præsbyter. Dóminus sit semper. ñ. Et cum.
Sonus. Deus præcinxit me virtútem: *P.* Et pósuit
immaculátam viam meam. Allelúia, *ÿ.* Déxtera tua
Dómine suscepit me: et disciplina tua ipsa me dó-
cuit. Allelúia. *P.* Et pósuit immaculátam.

B *Dicat Præsbyter.* Dóminus sit ñ. Et cum.

Antiphona. Hic vir justus et fídelis in vita sua
multa fecit bona; *P.* Et post mortem laudabilia
ópera ejus: *ÿ.* Hic accipiet benedictiónem à Dó-
mino: et misericórdiam à Deo salutári suo. *P.* Et
post mortem. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio,
et Spíritui Sancto in sæcula sæculórum. Amen.

P. Et post mortem.

Dóminus sit semper. ñ. Et cum

Lauda. Diligam eum ex toto corde meo, dicit Dó-
minus; *P.* Et erit sicut ros, Israël: germinábit si-
cut líllum, et florébit. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Et ego
primogénitum ponam illum excelsum præ régibus
terræ. *P.* Et erit sicut ros. *ÿ.* Glória, et honor Pa-
tri, et Filio, et Spíritui Sancto in sæcula sæculó-
rum. Amen. *P.* Et florébit. Allelúia, allelú a.

C

Hymnus.

Insignem Christi Mártyrem
Laudémus ore et pectore,
Quem clara mortis glória
Cœlestem fecit incolam.

Hic testis namque fidei
Auctórem Christum prædicans,
Litare Sacris Génium
Contempsit impertérritus.

Non illum pœna cárceris,
Non rigor sævus gládii,
Non ferri, non incéndia
Fide certántem exasperant.

Sepúlchro corpus rédditum
Mortis piáto vulnere :
[cl.vii] Emicans in cœlum volat
Christum secátus spíritus.

Quem cingit coroná Deus,
Claro corúscat lumine ;
Lætum victórem choris
Consóciat Angélicis.

Mors ista pretiósá est
Cum Sanctis : et Beata gens ,
Quæ cœlum justis pánditur,
Quæ regnum lucis tráditur.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito

In sempiterna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatione rogémus; ut per gratiam ipsius, et per intercessionem Sanctæ Mariæ Virginis, et genitricis suæ, et per intercessionem Sancti Martyris sui *N.* nobis remissionem peccatorum, et pacem propitiis donare dignetur. *ñ.* Præsta æternæ omnipotens Deus.

Kyrie eléison. *ñ.* Christe eléison. *Kyrie eléison.*

Capitulum. Beatissimi Martyris tui *N.* Domine natalitia honore debito venerantes dexteræ tuæ opem exquirimus; et gravati delictorum nostrorum pondere divinam potentiam exposcere non metúimus; quantoque fragilitas nostra vitiorum óbice verberetur perpéndere non valémus; qui recedendo à te, et per tot abrupta gradiendo facinorum, cæcitatís peccatum incúrrimus, et te, qui verum justitiæ lumen es, contemnendo carúimus: assiste, quæsumus nunc, Trinitas incommutabilis Deus, familiæ tuæ præcibus exoratus; cunctorumque in hac hora vespertina suscipe vota, cunctorumque pius crimina laxa: et omnium facinorum labe detérsâ, cœlestis patræ cunctis prænia tribuere promissa digneris.

Pater noster. Liberati à malo. *Fol. 2.*

Benedictio. Petitiones nostras supérna Divinitas suppleat, et desideria nostra beatissimi Martyris sui *N.* intercessione proficiat. *ñ.* Amen. Omnium præcibus clemens auditor assistat, et cunctorum piacula bonitatis propitiâ absolvat. *ñ.* Amen. Sensus nostros nunc in bonis sibi adhærere faciat, et in futuro suorum nos gaudiis jungat. *ñ.* Amen.

Per.

Lauda. Stetit Dominus supra petram pedes meos: et direxit gressus meos; *P.* Et immisit in os meum allelúia; *Hymnum* Deo nostro. Allelúia. *ÿ.* Expectans expectavi Dominum, et intendit mihi. *P.* Et immisit. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et immisit.

Oratio. Præsta. *Hic infrâ.*

Ad Matutinum.

Antiphona. Lâbia mea, Domine, apéries: et os meum annuntiabit laudem tuam, *Psalmus L.*

Reiteretur Antiphona. Lâbia.

Oratio. Exultent Domine. *Fol. 60.*

Antiphona 1. Coronavit eum Dominus, et benedixit. *D.* Diléxit illum, *P.* Et suprâ multa mûnera constituet illum. *ÿ.* Beatus vir, qui timet Dominum: in mandatis ejus cupiet nimis, *P.* Et diléxit illum. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et suprâ.

Oratio. Concède, omnipotens Deus, ut sicut gloriosissimus Martyr tuus *N.*, per Christum Dominum in Ecclesiâ devicit viriliter adversarium, in Christo Ecclesiâ destruat inimicum: ut pópulus fidélium ætérnam pacem et gaudium obtineat, dum ad te quoque securitatis conquirit provéntum. *ñ.* Amen. *Per misericórdiam.*

Antiphona. 2. Coronam gloriæ ponam super caput ejus, dicit Dominus: *P.* Et induam illum stolam candidam; quia servavit mandata mea; *P.* Et pro-

A. pter nomen meum effusus est sanguis ejus in terra. *ÿ.* Potens in terra erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur. *P.* Et induam illum. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et propter nomen meum.

Oratio. Præsta nobis, Deus, ut beatissimus Martyr tuus *N.* assiduam det patrocinium: ut ejus quoque præclarum assequi mereamur exemplum; quem protectorem sentientes impensissimè, sequamur fortissimè præliantem. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. In paradiso deliciarum constitutum illum, dicit Dominus; *P.* Quia servavit mandata mea, et legem meam diléxit. *ÿ.* Manus enim mea auxiliabitur ei: et brachium meum confortabit eum: *P.* Quia servavit. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Quia servavit.

Oratio. Domine Deus, qui beatissimo Martyri tuo *N.*, post patrâtam victóriam, concessisti regni potentiam: circa nos, Omnipotens, [c. xviii] delensiónis tuæ pone custodiam; ut quibus regnandi felicitas non debetur, delinquendi ferocitate sublatâ, in te requiescendi securitas conferatur. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Responsorium. Ego sum lux mundi: qui sequitur me, non ambulat in ténébris, *P.* Sed habebit lucem vitæ, dicit Dominus. *ÿ.* Si quis vult post me venire, abneget semetipsum: et tollat crucem suam, et sequatur me. *P.* Sed habebit. *ÿ.* Glória, et honor. *Patri.*

Reiteretur Responsorium. Ego sum lux.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Lætor in sancti hie tua: quoniam non est alius Deus quomodo Deus nostrus.

Canticum. Confirmatum est cor meum. *Folio 86.*

Reiteretur Antiphona. Lætor.

ÿ. Glória, et honor. *P.* Quoniam non est.

Ad Benedictum. Antiphona. Benedictio Domini in mercèdem justi festinat.

Canticum. Benedictus es Domine. *Fol. 6.*

P. In mercèdem justi. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* In mercèdem.

Benedicamus Patrem, et Filium, et Spiritum Sanctum; hymnum dicamus, et superexaltamus eum in sæcula sæculorum. Amen.

Reiteretur Antiphona. Benedictio Domini.

Sonus. Fac mecum Deus signum in bono, Allelúia, *ÿ.* Ut videant qui me odérunt, et confundantur: quoniam tu Deus adjuvisti me, et consolatus es me. Allelúia.

Lauda. Laudate Dominum de cœlis Allelúia: laudate eum in excelsis. Allelúia.

Psalmus 148. Psalmus 149. Psalmus 150.

P. Fac mecum Deus. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Signum in bono. Allelúia.

Lectio libri Sapientiæ Salomónis (Cap. 18).

ñ. Deo grátias.

Tégit justum tentatio mortis, et commotio in ere-

mo facta est multitudinis : sed non diu permansit A ira tua. Proferans enim homo sine querela propugnauit, proferens seruitutis suae scutum, orationem, et per incensum deprecationem allegans, restitit irae, et finem imposuit necessitati, ostendens quoniam tuus est famulus. Vicit autem turbas, non virtute corporis, nec armaturam potentiae, sed verbo Dei vexatorem projecit, iuramenta parentum commemorans. Cum enim iam catervatim cecidissent super alterutrum mortui, inter stetit, et amputauit impetum, et diuisit illam quae ad vivos ducebat viam. In veste enim soleris, quam habebat, totus orbis terrarum, et parentum magnalia in quatuor ordinibus lapidum erant sculpta, et magnificentia tua in diademat capitis illius erat inscripta. R. Amen.

Hymnus.

Deus tuorum militum
Sors, et corona, praemium,
Laudes canentes Martyris
Absolve nexum criminis.

Hic nempè mundi gaudia,
Et blandimenta noxia
Caduca ritè deputans,
Pervenit ad caelestia :

Poenas cucurrit fortiter,
Et sustulit viriliter,
Pro te effundens sanguinem
Aeterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici
Te poscimus piissime ;
In hoc triumpho Martyris,
Dimitte noxam servulis.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
In sempiterna saecula.

Amen.

Supplicatio. Oremus Redemptorem mundi.

Quaere retrò in Vesperis praecedentibus.

Capitula. Acceptabile Deo, nobis quoque conveniens est, ut alacres ac solennes ad celebrandum tabernaculi gloriam conveniamus, dilectissimi fratres : ut dum ultricis manus reverentèr dependimus obsequelam, copiosam hauriamus divinæ gratiae opulentiam.

Pater noster. Liberati à malo. *Fol. 2.*

Lauda. In psalterio, et cithara dicam : Alleluia. *P.* In psalterio decem chordarum dulcis sonus est. Alleluia, alleluia. *ÿ.* Cantate Domino canticum novum : quia mirabilia fecit. *P.* In psalterio decem chordarum. *ÿ.* Gloria, et honor Patri. *P.* In psalterio decem chordarum.

Dicit Præbyter. Humiliate vos benedictioni.

Dominus sit semper, R. Et cum Spiritu tuo.

Benedictio. Petitiones nostras super aeterna Divinitas supleat, et desideria nostra beatissimi [CLIX] Martyris sui N. intercessione perficiat. R. Amen. Omnium precibus clemens auditor adistat, et cunctorum piacula bonitate propitiâ abluat. R. Amen. Sensus

nostros nunc in bonis sibi adherere faciat, et in futuro suorum nos gaudiis jungat. R. Amen.

Per misericordiam ipsius et, etc.

In nomine Domini. *Fiat commemoratio.*

Lauda. Ad annuntiandum manè misericordiam tuam : et veritatem tuam per noctem.

Oratio. Manè, Domine, oratio nostra perveniat ad te, quia suscepisti contractionem fragilitatis nostrae : concede nobis diem istum jocundum, et pacificum, sine scandalo, sine macula, sine ulla tentatione ; ut advenientes, ad vesperum te collaudemus Regem æternum. R. Amen.

Per misericordiam. Fidelium animæ, omnium defunctorum, per misericordiam Dei cum Christo sine fine requiescant in pace. R. Deo gratias.

B

ALIUD OFFICIUM

UNIUS MARTYRIS PONTIFICIS.

Ad Vesperos.

Lauda. Gloria, et honore coronasti eum Domine : *ÿ.* Gloriam, et magnum decorem imposuisti super eum. *P.* Domine.

Sonus. Fac mecum Deus signum in bono Alleluia ; *ÿ.* Ut videant qui me oderunt, et confundantur : quoniam tu Deus adjuvisti me, et consolatus es me. *P.* Alleluia.

Antiphona. Oculus Dei aspexit iustum in bono, et elegit illum ab humilitate sua. Audivit eum, et vocem ipsius. *ÿ.* Lex Dei ejus in corde ipsius : et non supplantabuntur gressus ejus. *P.* Et elegit illum ab humilitate sua. Audivit eum et vocem ipsius. *ÿ.* Gloria, et honor. *P.* Audvit eum, et vocem ipsius.

C

Lauda. Justus ut palma florèbit Alleluia : Sicut cedrus Libani multiplicabitur. Alleluia, alleluia. *P.* Potens in terra erit semen sanctum ejus : *ÿ.* Generatio rectorum benedicetur. *P.* Sicut cedrus Libani. *ÿ.* Gloria, et honor. *P.* Sicut cedrus Libani.

Hymnus. Insignem Christi Martyrem. *Supplicatio.* Oremus Redemptorem mundi, *fol. 156 et 157.*

Capitula. Adesto, Domine, celebrantibus Ecclesiae tuae mysteria, quae dependunt in laudem N. Martyris tui atque Pontificis : sint grata in oculis tuis ; neque frustrèmur in nocturnis actibus, qui gloriosum Martyrem tuum vespertinis officiis frequentamus : sitque vita nostra devotioni sacræ non dissona ; et qui honorificè recolimus Martyrem, ipsius vitae tenemus sanctissimæ dignitatem.

D

Pater noster. Liberati à malo. *Fol. 2.*

Benedictio. Patrocinio sancti sui N. atque Pontificis preces nostras, et holocausta Christus Dominus clementèr custodiat. R. Amen. Ejus intercessu postulationes nostras adtendat, et ab omnibus peccatis purificatos custodiat ; R. Amen. Ut passio, quae affuit ad gloriam, comitetur nobis ad veniam. R. Amen.

Per misericordiam.

Lauda. Statur Dominus supra. *fol. 157.*

Oratio. Interveniente beatissimo Martyre tuo N. atque Pontifice custodi nos, Domine ab inimicis ; dum aut certandi instantiam sumimus, aut periculi foveam evitamus : ostende mendaces, qui nos odios

malignis infestant : et dum maculas infigunt, tu be- A
nigne emundes. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

In nomine Domini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Domine, apéries : et os
meum annuntiábis laudem tuam. *Psal.* 1.

Reiteretur Antiphona. Lábia mea Domine.

Oratio. Exultent Domine lábia nostra. *Fol.* 60.

ñ. Iste sanctus clamávit, et Dominus exaudivit
eum : *P.* Et ex ómnibus tribulatiónilus ejus liberávit
eum. *ñ*. Potens in terra erit semen ejus : generatió
rectórum benedicétur. *P.* Et ex ómnibus.

Oratio. Interveniénte beatissimo Mártire tuo, ut
hic *suprà*.

Antiphona 2. Ego clamávi, quia exaudisti me B
Deus : inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba
mea. *P.* Custódi me, ut pupillam óculi. Sub umbra
alárum tuárum prótege me. *ñ*. Exaudi Deus oratió-
nem meam cum tribulor : à timóre inimici libera
ánimam meam. *P.* Custódi me. *ñ*. Glória, et honor.
P. Custódi.

Oratio. Christe, qui es Ecclesiæ tuæ caput, præsta :
ut beatus Martyr tuus *N.* in corpore Ecclesiæ con-
stitútus, qui tunc membra pro cápite dedit, nunc
caput pro membris adhibère non cesset : cápiti
próximus [clx] regat totum, et próteget corpus,
adimpéndens ubéritas, quo se exultat obtinuisse fel-
cius. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 3. Homo justus erit quasi flos agri, et
redolébít gratus odor ejus : *P.* Et omnis qui sperat
in Deum laudábit eum. *ñ*. Beátus qui intélligit su-
per egénium, et páuperem : in die mala liberábit eum
Dominus. *P.* Et omnis qui sperat. *ñ*. Glória, et
honor. *R.* Et omnis qui sperat.

Oratio. Domine Deus, beátus Mártir tuus *N.* vin-
cat suis méritis nostra flagitia ; qui non suis, sed di-
vinis virtúibus sæviéntium pótuít superáre suppli-
cia : et qui dudum in illis vicit atrocitatibus impie-
tatem, in nobis ipsa manu tua malæ cupiditátis
superet voluntátem. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

ñ. Justus justificétur, et sanctus sanctificétur *P.*
Adhuc. Beátus, qui lavit stolam suam : ut sit po-
téstas ejus in ligno vitæ. *ñ*. Et quicumque vicerit, B
sic vestietur candidá veste, et non delébo nomen
ejus de libro vitæ. *P.* Adhuc. Beátus. *ñ*. Gloria, et
honor. *Reiteretur ñ*. Justus justificétur.

In Laudibus.

Antiphona. Thronum glóriæ heréditans illi : dat
votum optánti, et benedícat annos justí.

Canticum. Confirmátum est cor meum. *Fólio*
80. *Reiteretur Antiphona.* Thronum.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Benedictio Domini mer-
cédem ju-ti festinat.

Canticum. Benedictus es Domine. *Fol.* 6.

Reiteretur Antiphona. Benedictio Domini.

Sonus. Sépties in die laudem dixi tibi, Domine

Allelúia, allelúia. *ñ*. Super júdicia justitiæ tuæ.
Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudáte Dominum de cælis Allelúia : Lau-
dáte eum in excelsis. Allelúia. *Psalmus* cxlviii.

Prophetia. Justus si morte præoccupátus. *Fólio* 53.
Hymnus. Deus tuórum militum. *Fólio* 128.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dómi-
num nostrum Jesum Christum, cum omni supplica-
tióne rogémus ; ut nos grátia ípelus, et per interces-
sióne sanctæ Mariæ Virginis et Genitricis suæ, et
per intercessióne sancti *N.* Mártiris sui atque
Pontificis, nobis salútem ánimæ, et corpóris, et re-
missióne ómnium nostrórum peccatórum propi-
tius, et pacem nobis donáre dignétur. *ñ*. Præsta
omnipotens Deus.

Kyrie, eléison. *ñ*. Christe, eléison. *Kyrie,* eléison.

Capitula. Omnipotens Deus, qui Mártirem tuum
N. atque Pontíficem de hóstibus triumpháre fecisti ;
eódem intercedénte, rémove Eccléiæ hostes ; in Ec-
clésiá auge credétes : illi virtúte assidua repellán-
tur ; isti grátia indefésa multiplicéntur : ut tuam in
Mártire fortitúdinem advérsi séntiant, et favórem
subjécti cognóscant.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Lauda. In psaltério, et cithara dicam : Allelúia.
P. In psaltério decem chordárum dulcis sonus est.
Allelúia, allelúia. *ñ*. Cantáte Domino cánticum
novum : quia mirabilia fecit. *P.* In psaltério decem
chordárum. *ñ*. Glória, et honor. *P.* In psaltério de-
cem chordárum.

Benedictio. Patrocínio sancti sui *N.* Mártiris. *Fol.*
119.

In nomine Domini. *Fiat commemoratio.* *Lauda.*
Ad annuntándum mané.

Oratio. Mané Domine oratio nostra. *Fol.* 150.

SEQUENTUR ALII VESPERTINI UNIUS MARTYRIS SIMPLICIS
NOVEM LECTIIONEM.

Ad Vesperos.

Lauda. Lucérna pédibus meis verhum tuum, *P.*
Domine, lumen sémitis meis. *ñ*. Voluntária oris
mei cómproba Deus : et júdicia tua doce me. *P.*
Domine, et lumen sémitis meis.

Sonus. Bénedic ánimá mea Dóminum : qui sanat
omnes languóres tuos ; *P.* Et de intéritu vitam
tuam. Allelúia. *ñ*. Qui corónat te in miseratióne et
misericordiá : renovábit sicut áquilæ juventútem
tuam. *P.* Et de intéritu.

Antiphona. Bené nuntiávi justítiam tuam in Ecclé-
sia magna, *P.* Ecce lábia mea non probibui : Dómi-
ne, tu cognovisti. *ñ*. Expéctans expéctávi Dómi-
num, et inveniit mihi. *P.* Ecce lábia mea. *ñ*. Gloria.
et honor. *P.* Ecce lábia mea.

Lauda. Beátus vir. Allelúia. *P.* Qui implévit,
Allelúia [clxi] desidérium suum Allelúia. *ñ*. Be-
nignus vir qui miserétur et commodat, dispónit ser-
mónes suos in júdicio : quia in ætérnum non com-
movébitur. *P.* Qui implévit. Allelúia. *ñ*. Glória, et
honor. *P.* Desidérium suum. Allelúia.

Hymnus. Deus tuorum militum. *Supplicatio.* Orémus Redemptorem mundi. *Fol. 146.*

Capitula. Grátias tibi ágimus, omnipotens Deus, in quo nóviter ostenduntur spei fructus, quibus promeréndi fidénciam tam fortissimi Mártyris tui *N.* præstátur insaigábilis intercésus : quò invictus Christi tui miles officii sui non immemor, qui tradidit ánimam suam pro Christo, non cesset preces offerre pro pópulo Christiáno.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol. 2.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui Mártyri suo *N.* patiéndi cóntulit votum, patiéntiam nobis tríbuat contra omnes inlécebras vitiórum : *ñ. Amen.* Et qui illi donávit, peractá passióne, corónam ; nobis cónferat, peracto luctámine mundi, gáudia promissa. *ñ. Amen.* Ut qui hac die tanti Mártyris solémnia celebrávis, cum eódem post tránsitum conlocáti, in cælestibus sedibus gaudeátis. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedictus, et vivit, et ómnia regit in sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

Dóminus sit sempér. *ñ. Et cum.*

Lauda. Benefecit Dóminus cum ánima ejus. *P.* Et aperuit illi jánuam fidei. *Allelúia, allelúia. ÿ.* Lex Dei ejus in corde ipsius : et non supplantabuntur græssus ejus. *P.* Et aperuit illi. *ÿ. Glória, et honor. P.* Et aperuit.

Orátio. Præsta nobis, omnipotens Deus ; ut beátus *N.* Martyr tuus assiduam det patrocinium : ut ejus quæ clarum ásequi mereámur exémpulum ; et sentientes impensissimè suffragantem, sequámur fortissimè præliantem. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Laudábit lingua mea justitias tuas, Deus meus. *Psalms 1.*

Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra annuntiándo justitias tuas : et exúltent lábia nostra patrocinio veritátis : ut non dissolvántur vaniloquio falsitátis : Sicque tibi constiténdo, remissis criminibus in te exultémus : ut in congregatióne justórum sacro ágmine decantantes, vitæ beátæ efficiámur heredes. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona. 1. Iste homo in certamine fortis factus est ; *P.* Et à persequentibus liberátus est : quóniam perseverávit in innocéntia sua. *ÿ.* Máxima est glória ejus in salutári tuo : glóriam et magnum decórem impónes super eum. *P.* Et à persequentibus. *ÿ. Glória, et honor. P.* Et à persequentibus.

Orátio. Præsta nobis omnipotens Deus. *Ut hic supra.*

Antiphona. 2. Ecce intélliget puer meus, excélsus erit et sublimis ; *P.* Et ego suscipiam eum. *ÿ.* Manus enim mea auxiliábitur ei : et bráchium meum confortábit eum. *P.* Et ego. *ÿ. Glória, et honor. P.* Et ego.

Orátio. Fac nos, Dómine, beáti *N.* Martyris tui sequi pedes : ut ejus muniti suffragio, respuámus

falacias dæmonum ; cujus instrúcti patrocinio, videámus bona Dómini in regióne vivórum. *ñ. Amen.*
Per misericórdiam.

Antiphona 3. Ecce servus meus suscipiam eum : *P.* Eléctus meus compláuit sibi in illo ánima mea. *ÿ.* Potens in terra erit semen ejus : generatio rectorum benedicétur. *P.* Eléctus meus. *ÿ. Glória, et honor. P.* Compláuit sibi.

Orátio. Ætérnum nomen virtútis tuæ, omnipotens Deus, orámus : ut nos Mártyris tui *N.* et ómnium Sanctórum méritis sócios fide pares, devotióne strénuos, passióne consimiles ; et in resurrectione feliciam fácias coæquári. *ñ. Amen.*

Per.

ñ. Justus si morte præoccupátus fuerit, *P.* Anima ejus in refrigerio erit. *ÿ.* In memoria ætérna erit justus : obaudiu malo non timébit. *P.* Anima ejus. *ÿ. Glória ; et honor. P.* Anima ejus.

In Láudibus.

Antiphona. Thronum glóriæ heréditans illi : dat votum optánti.

Cánticum. Confirmátum est cor meum. *Fol. 86. P.* Thronum glóriæ. *ÿ. Glória, et honor. P.* Dat votum optánti.

[CLXII] *Ad Benedictus.* *Antiphona.* Benedictio Dómini in mercedem justí festinat.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *Fol. 6.*

Sonus. Séptiès in die laudem dixi tibi Dómine allelúia, allelúia, super júdicia justitiæ tuæ. *Allelúia, allelúia.*

Lauda. Laudáte Dónum de cælis Allelúia : Laudáte eum in excélsis. *Allelúia. Psalmus. 148.*

Prophetia. Justus si morte præoccupátus. *Fol. 53.*

Hymnus. Deus tuorum militum. *Supplicatio.* Orémus Redemptorem. *fol. 155. Capitula.* Omnipotens Deus, qui Mártyrem tuum. *Lauda.* In psalterio, et cithará. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui Mártyri suo. *Fol. 191.*

INCIPIT OFFICIUM

SIVE HISTORIA

PLURIMORUM MARTYRUM.

SEX CAPPARUM.

Ad Vesperos.

Lauda. Exórtum est in ténébris lumen rectis corde : *P.* Miséricors, et miserátor, et justus Dóminus. *ÿ.* Directam fecit viam justórum, et præparávit iter Sanctórum. *P.* Miséricors.

Dóminus sit. *ñ. Et cum.*

Sonus. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tangunt illos torméntum mortis, *Allelúia. ÿ.* Visi sunt in óculis insipientium mori : et æstimata est malitia éxitus illórum : illi autem sunt in pace. *Allelúia.*

Dóminus sit sempér. *ñ. Et cum.*

Antiphona. Viri justí, germináte sicut rosæ germinant sub umbra montis ; *P.* Et quasi lílium odórem suavitátis habéte. *ÿ.* Gaudéte justí in Dómino :

rectos decet collaudatio. *P.* Et quasi lilium. *ŷ.* A eos. Alleluia, alleluia. *ŷ.* Brati, qui custodiunt iudicium, et faciunt iustitiam in omni tempore. *P.* Gloria, et honor. *P.* Et quasi lilium.

Dominus sit semper. ŷ. Et cum.

Lauda. Sanguinem Sanctorum requiram, dicit Dominus: *P.* Et habitabo cum eis in regno meo. Alleluia, alleluia. *ŷ.* Fidelis Dominus in verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis. *P.* Et habitabo. *ŷ.* Gloria, et honor. *P.* Et habitabo.

Hymnus.

Sanctorum meritis inelyta gaudia
Pangamus socii, gesta que fortia:
Nam gliscit animus promere cantibus
Victorum genus optimum.

Hi sunt quos retinens mundus inhorrui:
Ipsam nam sterili flore per aridum
Sprevere penitus, teque secuti sunt,
Rex Christe bono cœlitus.

Hi pro te furias, atque ferocia
Calcârunt hominum, sævæque verbera:
Cessit his lacerans fortiter ungula
Nec carpsit penetrabilia.

Cæduntur gladiis more bidantium:
Non murmur resonat, non querimonia;
Sed corde tacito mens bene conscia
Conservat patientiam.

Quæ vox, quæ poterit lingua retexere,
Quæ tu Martyribus mûnera præparas?
Rubri nam flûido sanguine laureis
Ditântur benè fulgidis.

Te summa Dêitas, ûnaque poscimus,
Ut culpas ablûas, nôxia subtrahas,
Des pacem famulis, nobisque gloriâ
Per cuncta tibi sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatione rogémus; ut per gratiam ipsius, et per intercessionem Sanctæ Mariæ Virginis, et Genitricis sue, et per intercessionem sanctorum Martyrum suorum. *NN.* nobis remissionem peccatorum, et pacem propitius donare dignetur. *ŷ.* Præsta æternæ omnipotens Deus.

Kyrie, elêison. ŷ. Christe, elêison, *Kyrie, elêison.*

Capitula. Christe, qui es Dei Patris indeficiens lumen, tibi hoc diæi vergentis occiduo, et adveniētis primordio, in commemorationem sanctorum Martyrum tuorum *NN.* votivas fundimus preces; fidelitèr exorantes: ut iisdem suffragantibus, famulorum tuorum concordes, et pacificas orationes ad vocem sacrificii vespertini hymnis oblâtas et canticis, misericors et placatus acceptare digneris.

Pater noster. Liberati à malo. *Fol. 2.*

Benedictio. Meritis Sanctorum suorum *NN.* divina pietas benedictionem nobis impertiat. *ŷ.* Amen. Preces nostras propitiatus exaudiat. *ŷ.* Amen. Ita sua occurrat nobis in veniam, et mortem nostram commoveat in vitam. *ŷ.* Amen.

Lauda. Gaudium sempiternum super caput Sanctorum; *P.* Laus et jocunditas apprehendet [CLXIII]

dicium, et faciunt iustitiam in omni tempore. *P.* Laus et jocunditas. *ŷ.* Gloria, et honor. *P.* Laus et jocunditas.

Oratio. Meménto nostri, Domine, et sicut beatissimis sanctis tuis *NN.* digna premia reddis: in nostris parce, et miserere peccatis: ut absoluti de præteritis, mereamur custodiam de futuris. *ŷ.* Amen.

Per.

In nomine Domini.

SEQUUNTUR MATUTINI DE SANCTIS, VEL PLURIMORUM
MARTYRUM PRÆCIPUIS, VEL SOLEMNIBUS.

Antiphona. Da nobis lætitiâ salutâris tui: spiritu principali confirma nos Domine. *Psalmus 1.*

Oratio. Redde nobis, Domine, lætitiâ salutâris tui, quam amissimus iniquè gerendo, et prætermisimus negligendo: Tu ad eam nos revoca, et eam nobis restitua: ut peccato expulso, succedat iustitia: et, mœstitiâ repulsâ, adsit lætitiâ: Da, quæsumus, hanc jocunditatem, ut perventre mereamur ad æternam salutem. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona. Justi epulentur, et exultent in conspectu Domini: *P.* Et delectentur in lætitiâ. *ŷ.* Salus autem justorum à Domino Deo est: in tempore opportuno, et in tempore tribulationis. *P.* Et delectentur in lætitiâ. *ŷ.* Gloria, et honor. *P.* Et delectentur.

Oratio. Meménto nostri, Domine. *Ut hic supra.*

Antiphona. Qui persequébantur justos, dimersisti, Domine, in profundum; *P.* Et in columna nobis dux eorum fuisti. *ŷ.* Quia tu Domine suavis, et mitis; et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te. *P.* Et in columna. *ŷ.* Gloria, et honor. *P.* Et in columna nobis.

Oratio. Gaudium nostrum, et salus nostra, virtus, atque iustitia, Domine Deus omnipotens, fac nos, quæsumus, placidâ tibi Sanctorum sorte gaudere: et illic laudes tuas rectorum canere perpetuum decantare. *ŷ.* Amen.

Antiphona. Propè timētes Deum, salutâre ipsius, et super sanctos suos, *P.* Et in eos qui convertuntur ad ipsum. *ŷ.* Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis. *P.* Et in eos. *ŷ.* Gloria, et honor. *P.* Et in eos.

Oratio. Beatissimorum Martyrum *NN.* præsidii animati, fida ad Dominum nostrum pergat oratio: ut quorum in hoc sæculo gloriosum celebramus triumphum, eorum in æternum precibus adjuvemur. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam.

ŷ. Sancti, qui certamen habuerunt pro fide, inimicus in eis potestatem non habebit: quia clamaverunt unâ voce, dicentes: *P.* Sanctus Deus, Sanctus fortis, excelsus, Sanctus, et immortalis, miserere nobis. *ŷ.* Vidi in cælo turbam magnam, quam dinumerare nullus poterat: et clamabant voce magna,

dicentes : *ÿ*. Sanctus Deus, Sanctus fortis. *ÿ*. Gló-
ria, et honor. *Reiteretur Responsórium Sancti.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antífona. Diligentes te, Dómine,
sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Cánticum Júdicum (Cap. 5).

Qui spon'è obtulistis de Israél ánimas vestras ad
periculum, * benedicite Dóminum.

Audíte reges, percípite áuribus príncipes : * Ego
sum, ego sum quæ Dómino canam, et psallam Dó-
mino Deo Israél.

Dómine, cùm exires de Seir, * et transires per re-
giónes Edom,

Terra mota est, * coelique ac nubes stillavérunt
aquis.

Montes fluxérunt à facie Dómini, * et Sin'í à facie
Dómini Dei Israél.

In diébus Samgar filii Anath, in diébus Jahel,
quievérunt sémitæ : * et ingrediebántur per eas,
ambulavérunt per calles devíos.

Cessavérunt fortes in Israél, et quievérunt : *
donè súrgeret Débhora, súrgeret mater in Israél.

Nova bella elégit Dóminus, * et portas hóstium
ipse subvértit

Clypeus et hasta si apparúerint in quadraginta
míllibus Israél. * Cor meum diligit príncipes
Israél :

Qui própria voluntate obtulistis vos discrimini, *
benedicite Dóminum.

Qui ascénditis super niténtes ásinos, et sedéti in
fudicio, et ambuláti in via, * loquimini. Ubi collisi
sunt currus hóstium, et suffocátus est exercitus,
[CLXIV] Ibi narréntur justitiæ Dómini * et clemén-
tia in fortes Israél.

Tunc descendit pópulus Dómini ad portas, * et
obtinuit principátum.

Surge, surge Débhora, surge, surge, loquere cán-
ticum : * surge Barac, et apprehénde captivos tuos,
filii Abinoém

Salvátæ sunt reliquæ pópuli, * Domiaus in fórti-
bus dimicávit.

Ex Ephraim delebo eos in Amalec, * et post eum
Bénjamin

In pópulos tuos, o Amalec : de Machir príncipes
descendérunt, * et de Zabulon qui exercitum dúc-
rent ad bellándum.

Duces Issachar fuere cum Débhora, et Barach
vestigia sunt secúti, * qui quasi in præceps ac in
bátrathrum se discrimini dedit :

Diviso contra se Ruben, * magnanimórum repérta
conténtio est.

Quarè hábitas inter duos términos, * ut áudias sí-
bilos gregum ?

Gath trans Jordánem quiescébat, * et Dan vacábat
návibus :

Aser habitábit in littore maris, * et in pórtibus
morabátur.

Zabulon verò et Néphthalim obtulérunt a.imas
suas morti * in regióne Cane.

PATROL. LXXXVI.

Venérunt reges et pugnavérunt, pugnavérunt
reges Chánaan in Thanach juxta aquas Magéddo, * et
tameu nihil tulérunt prædantes.

De cælo dimicátum est contra eos : stellæ ma-
néntes in órđine et cursu suo, advérsus Sisaram
pugnavérunt.

Torrens Cison traxit cadáverá eórum, * torrens
Cádumim, torrens Cison :

Concúta ánimam robustórum : * úngulæ eqnórum
cecidérunt, fugiéntibus impetum, et per præceps rú-
giéntibus fortíssimis hóstium.

Maledicite terræ Meroz, dixit Angelus Dómini : *
maledicite habitóribus ejus, quæ non venérunt in
auxilium Dómini, in adjutórium fortíssimórum
ejus.

Benedicta inter mulieres Jahel uxor Haber Cinæi, *
benedicátur in tabernáculo suo.

Aquam peténti lac dedit, * et in ph'ala príncipum
óbtulit bútyrum.

Sinístram manum misit ad clavum, et dóxteram ad
fabrórum málleos, * percussítque Sisaram quærens
in cápite vúlneris locum, et tempus válidè pér-
forans.

Inter pedes ejus ruit : defécit, et mórtuus est : *
ante pedes illius volvébatur, et jacébat exánimis et
miserábilis.

Per fenéstram respícions, ululábat mater ; * et
de cœnáculo loquebátur, dicens :

Cur morántur régredi currus ejus ? * Quarè tar-
davérunt pedes quadrigárum illius ?

Una sapiéntior cæteris uxóribus ejus, * hæc sócrui
verba respóndit :

Fórsitan nunc dividet spólia, * et pulchérissima fe-
minárum eligitur ei :

Vestes quoque diversórum colórum Sísaræ tra-
déntur in prædam, * et sup'ellex vária ad oránda
colla congerúntur.

Sic péreant omnes inimíci tui, Dómine : * qui
autem te diligunt, sicut sol in ortu respléndens, ita
rútilent.

Glória, et honor Patr.

P. Diligentes te, Dómine, sicut sol in ortu suo
respléndens, ita rútilant.

Ad Benedictus. Antífona. Sancti, et húmiles
corde, spíritus et ánimæ justórum, benedicite Dó-
minum.

Cánticum. Benedictus es Dómine. fol. 6.

Reiteretur Antífona Sancti.

Sonus. Salus justórum à Dómino est : et salvábit
eos Allelúia, allelúia ; *ÿ*. Quia speravérunt in
Deum vivum. P. Et salvábit eos. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia :
Laudáte eum in excelsis. Allelúia. *Psalmus cxlviii.*

Lectio libri Sapiéntiæ Salomónis (Cap. v).

ñ. Deo grátias.

Justi in perpétuum vivent, et apud Dóminum est
merces eórum, et cogitátió illórum apud Altíssi-
mum. Ideò suscepérunt regnum decóris, et diadéma.
specièi de manu Dómini : quóniam dexterá suá teges

cos, et brachio suo defendit illos. Tunc stabunt justi in magna constantia adversus eos qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores illorum. Videntes turbantur terrore horribili, et mirantur in subitane insperata salutis, dicentes inter se, poenitentiam agentes, et prae angustia spiritus gementes: Hi sunt quos aliquando habuimus in risu, et in similitudinem improprietatis. Nos insensati vitam illorum aestimabamus insaniam, et finem illorum sine honore: quomodo computati sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illorum inventa est. *ñ. Amen.*

[CLXV] *Hymnus.*

Laudes sanctorum Martyrum,

Quos sacra fecit passio
Christi conformes gloriae,
Puris canamus cordibus:

Quos de futuris praemissis
Securos caeli milites,
Nec mundi movit vanitas,
Nec terror fregit impius.

Non tenebrosi carceres,
Onus cervicis ferreum,
Non manicae, vel compedes
Mentium mutarunt gaudia.

Aeterni fontis etiam
Semel rigati poculo,
Sitim praesentis temporis
Refrigerabat Spiritus.

Negato pane fortius,
Non famem sentit sanctitas;
Quos pascit verbo solito
Fide bibebant tiberes.

Corde probato robore,
Velantes tot molestias
Agon suscepit publicus
Vitam petentes Martyres.

Sic Sancti, quos non frangerant
Carcer, fames, et vincula,
Alacres in supplicia
Mundi vicierunt Principem.

Suum factorem Dominum
Christum secuti Martyres,
Post ignes, cruces, gladios,
Aeternis florent praemiis.

D o Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
In sempiterna saecula.

Amen.

Supplicatio. *Oramus.* fol. CLXII.

Capitula. Deus, qui in omnium Sanctorum protectione mirabilis, hunc diem praecipuorum Martyrum tuorum *N.N.* consecrasti: quaesumus potentiam tuam: et da Ecclesiae tuae catholicae de tantis gaudere principibus: ut illorum sequi mereamur pia devotione doctrinam; qui dilectos tibi greges tuo pane paverunt: et qui tibi de tuo munere placuerunt, eorum precibus adjuti, mereamur de praesentibus angustiis liberari.

A Pater noster. Liberati. fol. 2.

Lauda. Respexit eos cum tribularentur: Alleluia; *P.* Cum exaudiret orationes eorum. Alleluia, alleluia. *ñ.* Et clamaverunt justi ad Dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberavit eos. *P.* Cum exaudiret. *ñ.* Gloria. *P.* Cum exaudiret.

Benedictio. Meritis sanctorum. fol. CLXII.

In nomine Domini.

Fiat commemoratio. *Lauda.* Ad annuntiandum. *Oratio.* Maue Domine. fol. CLX.

OFFICIUM PLURIMORUM MARTYRUM

QUATUOR CAPPARUM.

Ad Vesperos.

Lauda. Exortum est. fol. CLXII.

B *Sonus.* Gaudete justi in Domino: rectos decet collaudatio. Alleluia. *ñ.* Constatemini Domino in cithara: in psalterio decem chordarum psallite Deo. Alleluia, alleluia.

Dominus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Sancti sicut rosae germinant per diem, *P.* Et velut germen olivae per totam noctem. *ñ.* Beata gens, cujus est Dominus Deus ejus; populus, quem elegit in hereditatem sibi. *P.* Et velut. *ñ.* Gloria, et honor. *P.* Et velut.

Dominus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Beati mundo corde: *P.* Quoniam ipsi Deum videbunt. Alleluia, alleluia, alleluia. *ñ.* Beati, qui custodiant iudicium, et faciunt justitiam in omni tempore. *P.* Quoniam ipsi. *ñ.* Gloria, et honor. *P.* Quoniam.

C *Hymnus.* Sanctorum meritis. *Supplicatio.* *Oramus.* fol. CLXII.

Capitula. Deus, Sanctorum omnium gloriosa, et copiosa misericordia, exaudi supplicem tibi plebem, per sanctorum Martyrum tuorum *N.N.* a te suffragia postulantes: rege nos per alternas temporum vices, et disparem dierum, ac noctium successiones pari protectione custodi: ut adjuti sanctorum praecipuorum Martyrum tuorum *N.N.* precibus; qui diem hunc per misericordiam tuam prosperum duximus; noctem quoque hanc placidam tibi, animarum, et corporum puritate ducamus.

Pater noster. Liberati. fol. 2.

D *Benedictio.* Sanctorum praecipuorum Martyrum tuorum *N.N.* nos Dominus muniat patrocinio, et expiet a peccato. *ñ.* Amen. Illorum nos efficiat suffragatione felices; quorum [CLXVI] nunc sumus solemnitatibus obsequentes. *ñ.* Amen. Et cum illis pariter mereamur ingredi caelum; quorum nunc in terra celebramus triumphum. *ñ.* Amen.

Per.

Lauda. Gaudium sempiternum. fol. CLXII.

Oratio. Deus, qui sanctorum Martyrum tuorum *N.N.* meritis agnosceris esse mirabilis: esto placabilis excessibus nostris, et auxiliator in omnibus opportunis: sitque honor virtutis tuae, quod glorificas sanctos, et gratia, quod justificas impios. *ñ.* Amen.

Per.

In nómine Domini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætitiã salutãris tui : et spũrũ pũncĩpãli confirmã nos Dõmine. *Psalmus L. Reiterẽtur.* Da nobis.

Orãtio. Redde nobis. *fol. CLXIII.*

Antiphona 1. Sanctis tuis, Dõmine magna erat lux ; P. Eò quòd ignem urẽntem, colũmnã lucis habuerunt in nocte. *ŷ.* Iavocãbant Dõminum, et ipse exaudiebat eos : in colũmnã nubis loquebãtur ad eos. P. Eò quòd. *ŷ.* Glõria, et honor. P. Eò quòd.

Orãtio. Deus, qui Sanctõrum. *Ut hic suprã.*

Dõminus sit. *ñ.* Et cum

Antiphona 2. Quanta malignãtus est inimicũs in sanctis tuis. Et gloriãti sunt omnes qui te odẽrunt, in mẽdio atrii tui. P. Elevã manum tuã, Dõmine, in supẽrbia eõrum in fine. *ŷ.* Incendẽrunt igni sanctuãrium tuum : in terra polluerunt tabernãculum nõminis tui. P. Et gloriãti sunt. *ŷ.* Glõria, et honor. P. Elevã manum.

Orãtio. Deus, qui virtũtem Sanctis, et sanctimõniã ornãmẽta largĩris : hanc Ecclesiã honõres Martyribus tuis *N.N.* exhibẽntem, sanctitãtis perõrna insignibus : ut qui gloriãntur victõres triũmpho extãre Mãyres, sic æternis Sanctõrum tuõrum felicitãtibũs copulẽntur. *ñ.* Amen.

Per.

Antiphona 3. Sancti tui Dõmine. P. Quasi oves exultãverunt, glorificãntes te : *ŷ.* Quia liberãsti eos. P. Dõmine, in lumine vultũs tui ambulãbunt, et in nõmine tuo exaltãbũntur. P. Quasi. *ŷ.* Glõria, etc. P. Quia liberãsti.

Orãtio. Sanctos tuos, Dõmine, Martyres *N.N.* virtũte tuã dẽxterã fultos, invicto agõne certãsse recõlimus ; undẽ eõrum memõrias venerãmur pãritẽr et orãmus : ut sicut illõs res eos tui nõminis confẽssio prãbuit, ita nostri sedulitãte obsẽquii, dignẽntur jũgiter nobis adẽsse patrõni. *ñ.* Amen.

Per.

ñ. Beãti, qui habent partem in primã resurrectiõne : in eis secũnda mors non habẽbit potestãtem. *ŷ.* Beãti, qui persecutiõnem patiũntur propter justitiã : quõniam ipsõrum est regnum cõelõrum. P. In eis secũnda mors. *ŷ.* Glõria, et honor. *Reiterẽtur Responsõrium.* Beãti.

In Lãudibus.

Ad Cãnticum. *Antiphona.* Omnes sancti in manu Dei sunt : et qui appropinqunt pẽdibus ejus, accipiẽt de doctrina ipsius.

Cãnticum Deuteronomii. (Cap. xxxiii.)

Dõminus de Sina venit, * et de Seir ortus est nobis :

Appãruit de monte Pharã, * et cum eo sanctõrum millia.

In dẽxtera ejus ignea lex. * Dilẽxit põpulos.

Omnes sancti in manu ejus sunt : * et qui appropinqunt pẽdibus ejus, accipiẽt de doctrina ipsius.

A Legem prãcepit nobis Mõyses, * hereditãtem multitudĩnalis Jacob.

Erit apud rectissimũ rex, * congregãtis principibus põpuli cum tribubus Israẽl.

Vivat Ruben, et non moriãtur, * et sit parvus in nũmero.

Audi Dõmine vocem Judã, * et ad põpulum suum intrõduc eum :

Manus ejus pugnavẽrunt pro eo, * et adjũtor illius contra adversãrios ejus erit.

Perfẽctio tua, et doctrina tua * Levi viro sancto tuo,

quem probãsti in tentatiõne, * et judicãsti ad aquas contradicitiõnis.

B Qui dixit patri suo, et matri : Nẽcio vos ; * et frãtribus suis : Ignõro illos : et nesciẽrunt filios suos.

Illi custodiẽrunt eloquium tuum, et prãceptum servãverunt, * judicãtia tuã õ Jacob, et legem tuã õ Israẽl :

Ponent thymiana in furõre tuo, et bolocustant super altãre tuum.

Benedic Dõmine fortitudĩni ejus, * et õpera mãnuum illius suscipe.

Percute dorsa inimicõrum ejus : * et qui odẽrunt eum, non consũrgant.

Amantissimus Dõmini Bẽnjanin habitãbit contĩdẽntẽr in eo : * et quasi in thãlamo totã die morãbitur, inter hũmeros illius requiescet.

C [CLXVII.] Benedicat Dõminus terrã Joseph, * de pomis cõeli, et rore, atque abyso subjãctã. De pomis frũctuum solis ac lunã.

Vẽrtice antiquõrum mõntium, de pomis polõrum æternõrum : * et de frũctibus terrã, et plẽnitudĩne ejus.

Benedictio illius qui apparũit in ruho, veniat super caput Joseph, * et super vẽrticem nazarãi inter fratres suos.

Quasi primogẽnita tauri pulchritũdo ejus, cõrnua rhinocerotis cõrnua ipsius : * in ipsis ventilãbit gẽntes usquẽ ad tẽrminos terrã :

Nã sunt multitudĩnes Ephraim, * et hęc millia Manãsse.

Lãtãre Zãbulon in exĩtu tuo, * et Issachar in tabernãculo tuo.

D Põpulos ad montem vocãbunt : * ibi immolãbunt vĩctimas justitiã.

Qui inundatiõnem maris quasi lac sugent, * et thesaũros absconditos arenãrum.

Benedictus ille in latitudĩne Gad : * quasi leo requiẽvit, cepit brãchium ac vẽrticem.

Et vidit principãtum suum, quòd in parte doctõrum esset repõsitus :

Qui fait cum principibus põpuli, * et fecit justitiã Dõmini, et judicium suum cum Israẽl.

Dan cãtulus leõnis, * fuet largitẽr de Basan.

Nẽphtalim abundãntiã perfrũctur, et plenus erit benedictiõne Dõmini : mare et meridiẽ passũr dẽbit.

Benedictus in filiis Aser, * sit placens in fratribus A suis,

Tingat in oleo pedem suam : * ferrum et aes caecamentum ejus.

Sicut dies juventutis tuæ, * ita et senectus tua.

Non est alius ut Deus fortissimus : * accensor cœli auxiliator tuus.

Magnificentiæ ejus discurrent nubes, habitacula ejus sursum, * et subleu brachia sempiterna : eijciet à facie tua inimicum, dicetque : Contèrere.

Habitabit Israël confidènter, et solus : * oculi Jacob in terra frumenti et vini, cœlique caligabunt rores.

Beatus tu Israël : * quis similis tibi popule, qui salvaris à Dòmino ?

Scutum auxilii tui : * et gladius gloriæ tuæ .

Negabunt te inimici tui, * et tu eorum colla calcabis.

P. Et qui appropinquant pedibus ejus, accipient de doctrina ipsius. Glória, et honor.

P. Et qui appropinquant.

Oratio. Venisse te Dòminum cum Sanctòrum militibus, et venturum Prophetarum vaticiniis audientes, expòscimus : ut, qui te ad redemptionem mundi venisse jam credimus, venturum quoque ad iudicium, purgatis còrdibus præstolèmur : ut, quia in manu tua Sanctòrum multitudo consistit, in remedio pietatis tuæ reditus à te peccantium cumulètur : qualitèr adpropinquantes pedibus tuis, satièmur sempèr doctrinà intimæ visionis. Æ. Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti et humiles corde, spiritus et animæ justòrum, benedicite Dòminum.

Canticum. Benedictus es. fol. 6.

Sonus. Via justòrum régia facta est Allelúia. Iter sanctòrum præparatum est. Allelúia, allelúia, allelúia, ♪. Hic est civitas, et salvatio justòrum. Pone murum, et juxtà murum congregatiónes Sanctòrum. Allelúia.

Lauda. Laudate Dòminum de cœlis Allelúia : Laudate eum in excelsis. Allelúia. Psalmus cxlviii.

Lectio libri Sapientiæ Salomònis (Cap. 11).

Æ. Deo grátias.

Justòrum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori : et æstimata est malitia exitus illòrum ; et ab itinere justo abièrunt in exterminium : et quod à nobis est iter exterminii : illi autem sunt in pace. Et si coràm hominibus tormenta passi sunt, spes illòrum immortalitate plena est. In paucis vexati, et in multis benè disponèntur : quoniam Deus tentavit illos, et invenit eos dignos se. Tanquam aurum in fornace probavit illos, et quasi holocausti hostiam accepit illos, et in tempore erit respectus illòrum. Fulgebunt justi, et tamquam scintillæ in arundinetò discurrunt. Judicabunt nationes, et dominabuntur populis, et regnabit illòrum Dòminus in perpétuum. Æ. Amen.

Hymnus.

Rex gloriöse Mátyrum,
Coróna confitèntium ;
Qui respuentes terræ
Perdúcis ad Cœlestia.

Aurem benignam prótinus
Appòne nostris vóçibus :
Trophæa sacra pángimus :
Ignosce quod delinquimus.

[CLXVII] Tu vincis in Mátyribus,
Parcèndo confessóribus :
Tu vince nostra crimina,
Donándo indulgèntiam.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitèrna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus. fol. CLXII.

Capitula. Deus, qui beatorum tuorum N. N. Mátyrum sollicitus custos, et amplíficus remunerator existis : hænc plebem nostram agonibus congaudentem, inténde clemens, et da singulis quod poscunt, qui Sanctis tribuisti de hoste triumphum : ut quos per carnis mortem tibi placuisse meminimus, patrónos apud te sempèr strènuos habeamus.

Pater noster. Liberati. fol. 2.

Lauda. Gáudium sempitèrnum super caput Sanctòrum : P. Laus, et jocunditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ♪. Beati, qui custodiunt iudicium, et faciunt justitiam in omni tempore. P. Laus. ♪. Glória, et honor. P. Laus.

Benedictio. Sanctòrum præcipuorum. fol. CLXV.

In nómine.

Commemoratio. Lauda. Ad annuntiandum. Oratio. Manè Domine. fol. CLIX.

OFFICIUM PLURIMORUM MARTYRUM

DUARUM CAPPARUM VEL NOVE M LECTIÓNUM.

Ad Vesperos.

Lauda. Exortum est. fol. CLXII.

Sonus. Allelúia. Justi in perpétuum vivent Allelúia, ♪. Et apud Dòminum est merces eorum. Allelúia, allelúia.

Dòminus sit. Æ. Et cum.

Antiphona. Sanctòrum ossa germinabunt de loco suo ; P. Et nómina eorum sicut lilia munda florèbunt. ♪. Plantati in domo Dòmini, in átriis domus Dei nostri. P. Et nómina. ♪. Glória. P. Et nómina. Dòminus sit. Æ. Et cum.

Lauda. Invocabant Dòminum, et ipse exaudièbat eos : P. In columna nubis loquebatur ad eos. Allelúia, allelúia. ♪. Et clamaverunt justi ad Dòminum cum tribularèntur : et de necessitatibus eorum liberavit eos. P. In columna. ♪. Glória, etc. P. In columna.

Hymnus. Sanctòrum méritis.

Supplicatio. Orémus. fol. CLXII.

Capitula. Sancte Dòmine, in cujus honore Mátyrum tuorum N. N. pià confessiõe lætámur. orámus te, et quæsumus ; ut qui propter David servum tuum

Christi tui faciē non avērtis, propter nos famulos tuos, Sanctōrum Mārtirum tuōrum *N.N.* suffrāgia, non retārdēs

Pater noster. Liberāti. *fol. 2.*

Benedictio. Benedicat vos Dōminus intercēssu sanctōrum Mārtirum suōrum *N.N.*, et dēxterā suā protēctos custodire dignētur. *ñ. Amen.* Liberet vos eōrum mēritis à cunctis vitæ præsēntis illēcebris; et grātiām Sancti Spiritūs infūdat in cōrdibus vestris. *ñ. Amen.* Auferat à vobis omnes maculas delictōrum; et perdūcat vos ad splendōrem omnium Sanctōrum suōrum. *ñ. Amen.*

Per.

Lauda. Respēxit eos cū tribularēntur Allelūia. *P.* Cū exaudiret oratiōnes eōrum. Allelūia, allelūia, allelūia. *ÿ.* Et clamavērunt justi ad Dōminum cū tribularēntur: et de necessitatibus eōrum liberāvit eos. *P.* Cū. *ÿ.* Glōria, et honor. *P.* Cū.

Oratio. Confitēntes tibi, Dōmine, in omnibus operibus tuis, te benedicent in Sanctis: Te quæsumus, ut nos Mārtirum tuōrum *N.N.* intercēssione sanctifices, et perfectiōne corōnes. *ñ. Amen.*

Per.

In nōmine.

Ad Matutinum.

Da nobis lætitiām. *Psalmus L.*

Oratio. Redde nobis Dōmine. *fol. CLXIII.*

Antiphona 1. Palmæ fuērunt in mānibus Sanctōrum: et magno clamōre dicēbant: *P.* Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. *ÿ.* Et adjuvābit eos Dōminus, et liberābit eos: qui speravērunt in eo. *P.* Et magno clamōre. *ÿ.* Glōria, et honor. *P.* Salus Deo nostro.

Oratio. Confitēntes tibi Dōmine. *Quære retrò hic in Vesperis præcedentibus.*

Antiphona 2. Florēte Sancti sicut rosa plantāta super aquas, *P.* Et quasi lilium date odōrem suavitātis. *ÿ.* Plantāti in domo Dōmini, in ātriis domūs Dei nostri. *P.* Et quasi lilium. *ÿ.* Glōria, et honor. *P.* Et quasi lilium.

[CLXX] *Oratio.* Exultatio sanctōrum tuōrum *N. N.* Mārtirum, Dōmine Deus Sancte, quæsumus, te requirēntes, et invocāntes exaudi; et hæc nobis mūnere pietātis attribue: ut dū litāmus triumphis Mārtirum, salvēmur suffrāgiis Sanctōrum. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 3. Filius Dei lætātus est super justos; et in paradiso delitiārum constituit illos. *ÿ.* Et clamavērunt justi ad Dōminum cum tribularēntur: et de necessitatibus eōrum liberāvit eos. *P.* Et in paradiso. *ÿ.* Glōria, et honor. *P.* Et in.

Oratio. Rēdime, Dōmine, in te sperāntium animas nostras: et quia servos tuos nos esse confidēmus, Amicōrum tuōrum suffrāgiis commendāmur: nec unquam eōrum auxilio deserāmur; quorum mune te prēcibus annūere feliciter gratulāmur. *ñ. Amen.*

Per.

ñ. Sancti, qui per fidem vicērunt regna, operati

sunt iustitiām, adēpti sunt repromissiōnes, extinxērunt impetum ignis, fugavērunt aciēm glādii, fortes facti sunt in bello, *ÿ.* Obturavērunt ora leōnum, convaluērunt de infirmitate sua. *P.* Et fortes, *ÿ.* Glōria, et honor. *Reiterētur Responsōrium.* Sancti.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Gloriōsus Dōminus in Sanctis, gloriōsus, et mirābilis.

Canticum. Cantēmus Dōmino. *fol. LXXXIII.*

Antiphona. Gloriōsus Dōminus in Sanctis ejus.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Sancti et hūmiles corde, spīritus et animæ iustōrum, benedicite Dōminum.

Canticum. Benedictus. *fol. 6.*

Antiphona. Sancti et hūmiles corde.

Sonus. Via iustōrum facta est, allelūia: Iter Sanctōrum pręparātum est. Allelūia, allelūia. *ÿ.* Ille est civitas, et salvatio iustōrum. Pone murum, et juxta murum congregatiōnes Sanctōrum. Iter Sanctōrum pręparātum est. Allelūia, allelūia.

Lauda. Laudate Dōminum de cœlis Allelūia: laudate eum in excelsis. Allelūia. *Psalmus CXLVII.*

P. Iter Sanctōrum pręparātum est. Allelūia.

Propheta. Iustōrum animæ.

Hymnus. Rex g'oriōse.

Supplicatio. Orēmus Redemptōrem.

Capitula. Deus, qui beatorum Mārtirum.

Benedictio. Benedicat vos Dōminus. *folio CLXV, LXVI, LXVII, LXVIII.*

In nōmine Dōmini.

Fiat commemoratio. *Antiphona.* Ad annuntiāndum.

Oratio. Manē Dōmine. *fol. CLIX.*

INCIPIT HISTORIA

UNIUS CONFESSORIS PONTIFICIS PRÆCIPUI.

Ad Vesperos.

Lauda. Confessiōnem, et decōrem induisti: *P.* Amictus sicut lumen vestimētum. *ÿ.* Confessio et spes in conspēctū ejus: sācētitas et magnificētia in sanctitate ejus. *P.* Amictus sicut lumen.

Dōminus sit. *ñ.* Et cum.

Sonus. Confitēbor tibi Dōmine in toto corde meo: narrābo mirabilia tua. Allelūia. *ÿ.* Lætābor et exultābo in te Dōmine: psallam nōmini tuo Altissime. Allelūia.

Dōminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Confitēbor tibi Dōmine in toto corde meo: *P.* In consilio iustōrum, et congregatiōne. *ÿ.* Adorābo ad templum sanctum tuum, et confitēbor nōmini tuo. *P.* In consilio. *ÿ.* Glōria, et honor. *P.* In consilio.

Dōminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Confitēbor tibi Dōmine rex Allelūia: *P.* Et collaudābo Deum salvatōrem meum. Allelūia, allelūia. *ÿ.* In conspēctū Angelōrum psallam tibi: adorābo ad templum sanctum tuum, et confitēbor nōmini tuo. *P.* Et collaudābo. *ÿ.* Glōria, et honor. *P.* Et collaudābo.

Hymnus.

Summe Confessor, sacer, et sacerdos,
 Temporum metas rota torquet anni;
 Tempus est nobis tibi consecratum
 Pāngere festum.

Præsul insignis, meritisque clare,
 Te sacra Cleri, populique turba
 Corde prostrati, pietate multâ
 Vêrnula Patrem.

Vota cunctorum rēlegas in aula
 Regis æterni: foveas utrumque
 Ordinem; cujus pius extitisti
 Pastor in urbe

Quæstibus cunctis referunt gementes;
 Gestis culpârum, lachrymiæque pandunt
 [CLXX] Pessimæ mentis, animæque nigræ
 Crimina dira

Dignæque pœna rēvocat in ora
 Nostra, cum dira miseris perûrget
 Pândero mundo, variantæ facta
 Cœlitus irâ.

Tu procul casus prôhibe tonantis:
 Pelle peccata, ténua furôrem:
 Pestis et morbus, pétimus, recédant,
 Sôspite cive.

Môribus cultis moderâre vitam,
 Conserque sudam, placidamque mentem:
 Corda virtutum meditântur alma
 Mûnera Christi.

Sancte, tu præbe, quôtiens rogâris,
 Prôfluos fructus, pluviæque largas:
 Crédimus, cuncta, Dômino favente,
 Te dare posse.

Crédimus Christum prætium labôrum,
 Præmium justum stúdiis dedisse;
 A quibus per artus etiā solutos
 Morte, beâris.

Glóriam Christo pátulo canâmus
 Ore præstanti sibi serviénti;
 Tantâ qui pollet Deitâte simplex,
 Trinus et Unus. Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dômi-
 num nostrum Jesum Christum, cum omni supplica-
 tione rogâmus: ut per grâtiâ ipsius, et per inter-
 cessionem Sanctæ Mariæ virginis et genitricis suæ, D
 et sancti N. Episcopi et Confessoris, nobis salutem
 animæ, et corpôris, et remissionem peccatorum, et
 pacem propitiis donâre dignetur. ñ. Præsta æternæ
 omnipotens Deus.

Kyrie eléison. ñ. Christe eléison. Kyrie eléison.
Capitula. Tu Paternæ Divinitatis consors, et Unigé-
 niti connexe Sancte Spirîtus, tuam quæsumus, in hæc
 sacrificia vespertina appône cleméntiam: Ut plebs,
 quæ tuum honôrat Confessorem, famulânter te quæ-
 sumus, sentiat in beneficiis largitôrem, et sua quis-
 que vota se obtinuisse congâudeat; dùm Confessoris
 qui atque Pontificis N. recûrais festivitâtibus céle-
 brat Natâlem.

Pater noster. Liberâti. fol. 2.

A *Benedictio.* Per intervântum beatissimi Antistitis
 et Confessoris sui N. benedictio Dômini largissima
 véniat super vos. ñ. Amen. Oratiônibus vestris ac-
 cômmodet aurem, et petitiônnum vestrârum propi-
 tius exâudiat precem. ñ. Amen. Viam salutis, ipso
 intercedente, in hujus vitæ cursu præambulémus;
 ut ad culmen regni cœlestis omnes illæsi perveniâ-
 mus. ñ. Amen

Per.

Lauda. Germinâbunt ossa tua quasi sâlices Alle-
 lûia, P. Juxta fluéntes aquas. Allelûia allelûia. ÿ.
 Et erit tamquàm lignum, quod transplantâtum est.
 P. Quasi sâlices. ÿ. Glória, et honor. P. Juxta.

Oratio. Dômine Deus, qui beatissimo Confessori
 tuo atque Pontifici N. dedisti, ut caro ejus requiê-
 sceret, et pro nómînâ confessione corónam justitiæ
 consequi posset: da nobis miseris, ut qui confes-
 sionis méritum non habémus, ejus præcibus et mé-
 ritis vindictam scelerum evadâmus: et sicut caro
 ejus in inférno non est derelicta, sed à corruptiône
 criminum libera, spiritui post sociatâ cum Sanctis
 erit in glória; ita nos peccatôres, ut ad te veniâmus,
 Redemptor criminum jube. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In nómîne. *Fiat commemoratio.*

Antiphona. Vespere, manè, et meridie te laudâ-
 mus Dômine.

Oratio. Dômine Deus omnipotens, qui vespere et
 manè et meridie unum diem vocâri jussisti; et ut
 sol agnosceret occasum suum imperâsti: âperi,
 quæsumus, ténembras córdium nostrôrum; ut, te ra-
 diante, cognoscâmus te Deum verum et lumen
 ætérnum. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In nómîne Dômini.

*Sequitur Matutinum unius præcipui confessoris et
 pontificis.*

Antiphona. Lâbia mea Dômine apéries: et os
 meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalm. L.*

Reiteretur Lâbia mea Dômine.

Oratio. Laudet te, Dômine, lingua nostra, an-
 nuntiândo justitias tuas: et exúltent lâbia nostra
 præconiô veritâtis, ut non dissolvântur vanilôquio
 falsitâtis: Ut qui tibi confitendo, remissis crimini-
 bus, in te exúltâmus; in congregatiône justôrum,
 sacro ágmine decantâtes, vitæ beâtæ efficiâmur
 heredes. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Caro mea requiescet in spe. P. Quô-
 niam non derelinques animam meam in inférno:
 nec dabis sanctum tuum vidère [CLXXI] corruptiô-
 nem. ÿ. Notas mihi fecisti vias vitæ, et implêbis
 me lætitiâ cum vultu tuo: delectatiônes in dextera
 tua usque in finem. P. Quôniâ non derelinques.
 ÿ. Glória, et honor. P. Nec dabis sanctum tuum.

Oratio. Domine Deus, qui beatissimo Confessori
 tuo atque Pontifici N. dedisti, ut caro ejus requiêsceret,
 et pro nómînâ confessione corónam justitiæ
 consequi posset: da nobis miseris, ut qui conse- siq-

nis méritum non habémus, ejus précibus et méritis A vindictam scélerum evadámus: et sicut caro ejus in inférno non est derelicta, sed à corruptiône criminum libera, spiritui post sociata cum Sanctis erit in glória; ita nos peccatóres, ut ad te veniámus, Redemptor criminum jube. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 2. Custodisti corpus meum ab omni pollutione: P. Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in me excitávit æternas. *ÿ.* Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: et dixi: Illúmina ténébras meas. P. Odor tuus Dómine. *ÿ.* Glória, et honor. P. Odor tuus.

Oratio. Christe Jesu Dei Fílius, qui custodisti corpus beatíssimi Confessoris tui atque Pontificis N. ab omni pollutione; in quo odor tui múnere concupiscéntias excitávit æternas: excita in nos talem charitátis tuæ amórem, quo voluptates superémus carnales; et sic vivámus, ut non futúras veniámus in pœnas: ut qui ultiónem merémur proméritam; beatitúdinali regnum consequámur intercessiónibus sanctis. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 3. Fácies tua tamquám aqua munda illuminábitur: P. Vultus autem tuus sicut lúifer oriétur à meridiána parte; germinábit tibi vitam. *ÿ.* Non det in commotióne pedem tuum: neque obdórmiet, qui custódit te. P. Vultus. *ÿ.* Glória. P. Vultus.

Oratio. Ætérne omnipotens Deus, qui sanctum Pontíficem et Confessórem tuum N., cujus nunc præsénti festivitáte gaudémus, itá pro nomine tuo fórtitèr mundi fallácias repugnare fecisti, ut nihil præsénti sæculo, tuo magno præférret amóri; nobis quoque peccatóribus famulis tuis, ejus concède précibus; ut nullis impediti adversitatibus inimici, ad te Dóminum properáre festinémus invicti. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, etc.

[CLXXI] *Responsórium.* Ecce Dómine in toto corde suo te solum Confessor tuus N. constitétur et credit; dùm concéptum amórem tuæ fidei constiténdo narrat, et mirabilia tua de toto corde pronúntiat; ut credéntes vitam habeamus in illo, P. In quo ille per confessiónem méruit inventre mercédem. *ÿ.* Lætáre ergo, et exultáre nos fac in te júnitèr, et evidéntèr: ut in te habeamus post discrimina réquiem. P. In quo ille. *ÿ.* Glória, et honor. *Reiterétur Responsórium* Ecce.

Oratio. Mirábilis in Sanctis tuis, Dómine virtútum, exáudi supplices tuos, et peccatóribus nobis beatíssimi Confessoris tui atque Pontificis N. patrocinia largire, et charitátis perpétuæ ubertátem attribue. Ille corónam virtútis méruit; nos ejus suffrágiis, te donánte, veniam criminum, et pacem perpétuæ charitátis conséqui mereámur. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

In laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Confitébor tibi Domine. quia liberásti me à rugiéntibus, parátis ad escam, et de manu quæréntium ánimam meam.

Cánticum Ecclesiásticæ (cap. LI).

Confitébor tibi Dómine Rex, * et collaudábo te Deum salvatórem meum.

Confitébor nómini tuo magno: * quóniam adjutor et protéctor factus es mihi,

Et liberásti ánimam meam a perditione, * et à láqueo linguæ iniquæ, et à lábiis operántium mendárium,

Et contra assisténtes factus es mihi adjutor. * Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui

A rugiéntibus, parátis ad escam, * et de manu quæréntium ánimam, et de portis tribulatiónis quæ circúndedit me:

A pressúra flammæ quæ circúndedit me, * et in médio ignis non æstuávi:

De altitúdine ventris inferi, et lingua iniqua, et à verbo mendáccii, * à rege injusto, et à lingua injústa:

Laudábit usque ad mortem ánima Dóminum, * et vita mea in inférno appropinquans erat in inférno deorsum.

Circúmdederunt me úndiquè et non erat qui aljuvaret. * Respiciens eram ad adjutórium meum, et non erat.

[CLXXII] Memorátus sum misericórdiæ tuæ Dómine, * et operatiónis tuæ, quæ à sæculo sunt:

Quóniam óruis sustinéntes te, * et liberas eos de mánibus géntium.

Exaltásti in terra habitatióne meam, * et pro mórtuo defféndo deprecátus sum.

Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis, * et in témpore superbórum sine adjutório.

Laudábo nomen tuum assiduè, * et collaudábo eum in confessiône,

Exaudita est oratio mea. * Liberásti ánimam meam

A perditione, * et eripuísti me de témpore iniquo.

Propterea confitèbor, et laudem dicam tibi, * et benedicam nómini Dómini.

Cùm adhuc júnior sum, priúsqvam errárem, * quæsi vi sapiéntiam palàm in oratióne mea.

Ante témpus postulábam pro illa, * et usque in novissimo iniquam eam. Et deffui tamquam præcox uva,

Lætárum est cor meum in ea. * Ambulávit pes meus iter rectum,

A juventúte mea investigábam illam. * Inclinávi módicè aurem meam, et excépi illam.

Multam invéni mibimetípsi sapiéntiam, * multàm proféci in ea.

Dánti mihi sapiéntiam, dabo gloriám. * Consiliátus enim ut fácerem illam: zelátus sum, ut non confúndar.

Collectáta est ánima mea in illa, * et in faciéndo eam confirmátus sum.

Manus meas extēdi in altum, * et insipiētiā A
ejus luxi.

Viam meam dirēxi ad illam, * et in magnitudinem
inveni eam.

Possēdi cum ipsa cor ab initio : * propter hoc non
relinquar.

Venter meus conturbātus est querēdo eam : *
propterea possidēbo bonam possessionem.

Dedit enim mihi Dōminus linguam mercēdem
meam : * et in ipsa laudābo eam.

Appropinquāte ad me indocti, * et congregāte vos
in domum disciplinæ :

Quid adhuc retardātis? et quid dicitis? * animæ
vestræ sitiunt vehemēter.

Apēruī os meum, et locūtus sum : * comparāte
vobis sine argēto, B

Et collum vestrum subjicite jugo, et suscipiat ani-
ma vestra disciplinam : in próximo est enim inve-
nire eam.

Vidēte oculis vestris, quōniam modicum laborāvi,
* et inveni multam requiem.

Assūmite disciplinam in multo número argēti, *
et copiosum aurum possidēte in ea.

Lætētur anima vestra in misericordia ejus, * et
non confundēmini in laude ipsius.

Operāmini opus vestrum ante tempus, * et dabit
vobis mercēdem vestram in tempore suo.

Antiphona. Confitebor tibi Dōmine : quia liberā-
sti, ut *suprà.*

Ad Benedictus. *Antiphona.* Benedictio Dōmini in
mercēdem justi festinat. C

Canticum. Benedictus es Dōmine. *fol. 6.*

Sonus. In conspectu Angelōrum psallam tibi Dō-
mine Allelūia : †. Adorābo ad templum sanctum
tuum, et confitebor tibi, Dōmine. Allelūia.

Dōminus sit. †. Et cum.

Lauda. Allelūia. Confessio ejus super cælum et
terram Allelūia : Exaltāvit cornu pōpuli sui. Allelūia.

Hymnus est omnibus sanctis ejus. Allelūia, allelūia.

Psalmus cxlviii. Reiteretur Antiphona. Allelūia. Con-
fessio ejus super cælum et terram. †. Glória, et
honor. P. Exaltāvit cornu pōpuli sui. Allelūia. *Ut
suprà.*

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (cap. xlii).

†. Deo grātiās.

†. Ille dicit Dōminus : Ecce servus meus, suscipiam
eum : electus meus, complacuit sibi in illo anima
mea ; dedit spiritum meum, iudicium super gēti-
bus profert. Non clamābit, neque accipiet persōnam,
neque audietur foris vox ejus. Cālamum quassatum
non cōteret, et lignum fūmigans non extinguet : in
veritate edūcet iudicium. Non erit tristis, nec turbu-
lētus, donēc ponat in terra iudicium : et legem ejus
insulæ expectābunt. †. Amen.

Hymnus.

Deus immēsa Trinitas,
Corōna confitētium,
Et magna laus Mārtyrum,
Sume preces fidēlium.

Hujus sancti Pontificis

Et Confessoris merito

Præstes nobis solatia ;

Cunctaque purges noxia :

Ut conflēntes érigas,

Et peccatōres rédimas,

Donādo indulgētiā,

Et conferēdo grātiā.

Et ut vir hic confessus est

Tuum nomen mortālibus ;

[clxxxiii] Ita devōtis mētibus

Te fateāmur omnibus.

Deo Patri sit glória,

Ejusque soli Filio,

Cum Spīritu Paráclito,

In sempiterna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptōrem. *f. clxx.*

Capitula. Christe Deus, qui per Apóstolum tuum
oris confessionem ad salutem prodēsse dixisti ; Con-
fessoris tui atque Pontificis N. precibus cōsule
nostræ salutis : ut ea, quæ corde credimus, ore autem
professi fuērimus, à te exaudiri ocyus mereāmur,
quo jubēnt, dicāmus :

Pater noster. A malo nos libera. *fol. 10.*

Dicat Præbyter. Humiliāte vos benedictiōni.

Dōminus sit. †. Et cum.

Lauda. Germinābunt ossa tua.

Benedictio. Per intervētum beatissimi. *folio. clxx.*

In nōmine Dōmini. *Fiat commemoratiō.*

Lauda. Ad annuntiāndum manē misericordiam
tuam. *Oratio.* Manē Dōmine oratio nostra. *folio. clxx.*

INCIPIIT OFFICIUM

UNIUS CONFESSORIS PRÆCIPUI NOM. PONTIFICIS.

Ad Vesperos.

Lauda. Confessionem, et decorem. *folio. clxxi.*

Dōminus sit. †. Et cum.

Sonus. In conspectu Angelōrum psallam tibi Dō-
mine Allelūia : Adorābo ad templum sanctum tuum,
et confitebor tibi, Dōmine. Allelūia.

Dōminus sit. †. Et cum.

Antiphona. Confitebor tibi Dōmine, quōniam exau-
disti me : P. Et factus es mihi in salutem. †.

Deus canticum novum cantābo tibi : in psaltério de-
cachōrdo psallam tibi. P. Et factus es. †. Glória,
et honor. P. Et factus.

Dōminus sit. †. Et cum.

Lauda. Confitebor Dōmino Allelūia P. Secundūm
justitiā ejus. Allelūia. Et psallam. Allelūia. †.
Lætābor et exultābo in te Dōmine : et psallam nō-
mini tuo Altissime. P. Secundūm justitiā. †.
Glória, et honor Patri. P. Et psallam. Allelūia.

Hymnus.

Iste Confessor Dōmini sacratus,

Festa plebs cujus celebrat per orbem,

Hodiē lætus mēruit secretā

Scāndere cœli.

Qui pius, prudens, hūmilis, pudicus,

Sōbrius, castus fuit, et quiētus ;

Vita dum præsens vegetâvit ejus
Còrporis artus.

Ad sactum cujus túmulum fréquentèr
Membra languéntum modò sanitâti,
Quòlibet morbo fúerint gravâta,
Restituúntur.

Undè nunc noster Chorus in honòrem
Ipsius, hymnum canit hunc libèntèr ;
Ut piis ejus méritis juvèmur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui supra cœli résidens cacùmen
Totius mundi máchinam gubérnat
Trinus, et unus.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus ; ut per grátiam ipsius, et per intercessiònem Sanctæ Mariæ Virginis et Genitricis suæ, et sancti Confessoris sui *N.* nobis salutem ànimæ et còrporis, et remissiònem peccatórum, et pacem propitiùs donàre dignètur. *ñ.* Præsta ætérne omnipotens Deus.

Kyrie eléison. *ñ.* Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Ætérne omnipotens Deus, à quo omne bonum exóritur, et meliòri cursu progréditur : qui fidem róboras confessorum, præsta tolerántiam bonórum, dum sævit acérbitas persecúentium. Omnipoténtiam tuam Dómine póscimus ; ut preces nostras dignántèr aténdas, et cleméntèr accípias, quas in honórem plácti beatissimi Confessoris tui *N.* adhibémus : ut ejus intervéntu, coòperántè misericordiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitántèr obtineant ; et ab ómnibus absoluti delictis, cœléste regnum possideant.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatissimum Confessórem suum *N.* se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confitéatur nos coram Patre suo, qui est in cœlis. *ñ.* Amen. [CLXXIV] Et qui in ore suo accépta sibi confessiònem cóntulit cántica, ipse confessiònem nostram remunerándam suscipiat ; *ñ.* Amen. Ut exémplo beatissimi Confessoris sui *N.* confiténdo, et laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi sumus, mereámur esse in cœlo. *ñ.* Amen.

Per.

Lauda. Germinábunt ossa. *fol. CLXX.*

Oratio. Tuam, Clementíssime Pater, súpplices exorámus cleméntiam ; ut hodiérna solémnitas, quam pro beatissimi Confessoris tui *N.* veneratióne suscépimus, ipsa nos tibi comméndet : et sicut illi coronam sanctæ perfectiònis tribuisti ; ita nobis ejus intercessiòne ómnium delictórum véniam et indulgéntiam largiáris. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini. *Fiat commemoratio. folio 170.*

Ad Matutinum.

Lábia mea Dómine. *Psalmus L. P.* Et os meum.

Oratio. Laudet te Dómine. *fol. CLXX.*

Antiphona 1. Confitébor tibi Dómine in vasis psal-

A mórum : veritátem tuam psallam tibi Deus meus. *ñ.* Gaudébunt lábia mea dum cantávero tibi ; et ánima mea, quam redemísti. *P.* Veritátem. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Veritátem tuam.

Oratio. Exémpis, ac méritis sanctíssimi Confessoris sui *N.* institúti, ætérno Regi, ac Patri Deo preces, fratres charíssimi, cum omni humilitáte fundámus : ut sicut illum pro nostræ eruditiónis exémplo, diversárum collectatiónum fecit exémpa subire ; ita intercedéndi pro nobis apud pietátis suæ cleméntiam ei tribuat pleníssimam facultátem. *ñ.* Amen.

Antiphona 2. Habébis fidúciám, repóstita tibi spe, et depósitus in terram secúrus dórmies : et requiesces, et non erit qui extérreat te. *ñ.* Non det in commotióne pedem tuum : neque obdórmiet, qui custódit te. *P.* Secúrus dórmies. *ñ.* Glória et honor. *P.* Et requiesces.

Oratio. Inténta, fratres charíssimi, Dóminum oratióne poseámus ; ut hunc diem, quem sancti sui *N.* confessio illústrat, triúmphum célebre nobis ac pósteris in rebus et actiõibus propitiátus concédât : ut ejus venerátóres merèmur esse in sæculo, ejus méritis nostrórum cónsequi mereámur véniam delictórum. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. In pace dórmiam, et requiescam : quóniam tu Dómine singuláritèr in spe constituísti me. *ñ.* Confitébor tibi Dómine in toto corde meo : in consilio justórum, et congregatióne. *P.* Quóniam tu Dómine. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Quóniam tu.

Oratio. Tuam, clementíssime Pater, súpplices exorámus cleméntiam ; ut hodiérna solémnitas, quam pro beatissimi Confessoris tui *N.* veneratióne suscépimus, ipsa nos tibi comméndet : et sicut illi coronam sanctæ perfectiònis tribuisti ; ita vobis ejus intercessiòne ómnium delictórum véniam et indulgéntiam largiáris. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Ecce quómódò móritur justus, et nemo considerat ; et viri justi tollúntur, et nemo cónspicit corde ; à fácie iniquitátis sublátus est justus : erit pax sepultúræ ejus. *ñ.* Justus, si morte præoccupátus fúerit, ánima ejus in refrigério : erit pax. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Ecce quómódò.

Oratio. Confessoris tui beatíssimi *N.* annuá recurssióne, Dómine, memóriam solémnitèr recoléntes, supérnæ grátia: aspersione locuplèta : at cujus nunc festa devóto prosequúntur adnisu, ejus quoquè pépetuam clémenti regántur, et protegántur intúitu. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Confitébor tibi Dómine. *folio CLXXI. Canticum.* Confitébor tibi Dómine. *P.* Quia liberásti. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et de manu.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio Dómini. *Canticum.* Benedictus. *fol. 6. P.* In mercèdem justí. *ñ.* Glória, et honor. *P.* In mercèdem justí. *ñ.* Benedicámus Patrem. *P.* In mercèdem justí. *Sono.* In conspèctu Angelórum. *fol. CLXXII.*

Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cælum et A terram Allelúia : P. Exaltávit cornu pópuli sui. Allelúia. ⁊ . Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia, allelúia. *Psalmus* 148.

Antequam dicatur. Glória, et honor Patri. [CLXXV] P. Exaltávit cornu. ⁊ . Glória, et honor. P. Allelúia. Conféssio ejus. *Totum.*

Propheta. Hæc dicit Dóminus. *Hymnus.* Deus iménsa. *fol.* CLXXII. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *Capitula.* Ætérne omnipotens Deus. *folio* CLXXI. *Lauda.* Germinábunt ossa *fol.* 170. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui beatíssimum. *fol.* CXXIII.

In nómine Dómini.

Fiat commemoratio. *fol.* CLIX.

INCIPIT OFFICIUM

UNIUS CONFESSORIS SIMPLICIS DUARUM CAPPARUM, VEL NOVEN LLECTIONUM.

Ad Vesperos.

Lauda. Confessionem, et decorem. *Sonus.* Confitebor tibi Dómine. *fol.* CLXIX.

Antiphona. Confitebor tibi Dómine in toto corde meo : P. Quóniam exaudisti verba oris mei. In conspéctu Angelórum psallam tibi. ⁊ . Deus meus es tu, confitebor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. P. Quia exaudisti. ⁊ . Glória, et honor. P. In conspéctu.

Dóminus sit. ⁊ . Et cum.

Lauda. Confitebor Dómino. *Hymnus.* Iste Confessor. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *folio* CLXXIII.

Capitula. Glorióse, ac miséricors Dómine, qui beato Confessóri tuo N. tibi nimis in ore suo confitéri dedisti; teque in médio Justórum, ejus confessione laudári voluisti : idem Confessor tuus in hoc vespertino témpore cognóscis esse prolátus : At tu Dómine, qui largitus es pro tui nóminis confessione coronam; nobis quoque peccatóribus misericórdiam, et confiténtibus delicta nostra, impetrándi quæ pòseimus, præsta effíciam.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui est Confessorum remunerátio, Confessoris sui N. suffrágio, nos sanctæ confessionis magnificet dono; ⁊ . Amen. D ⁊ . Homo iste conservávit legem Dei excélsi in angústia, et tentatióne. P. Fidélis inventus est. ⁊ . Glória, et honor. ⁊ . Iste homo.

Per.

Lauda. Germinábunt. *fol.* CLXX.

Oratio. Deus Dei Filius, quem ille Confessor tuus N. in toto corde conféssus, nomen tuum honorificándo, perductus est ad coronam; da in ore nostro confessionem, quæ nos expúrget à crimine : ut quicquid in tuæ laudis honóre deprémimus, in lucro nobis prodé-se ætérni múnere sentiámus ⁊ . Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini

Fiat commemoratio.

Antiphona. Vespere, et mane.

Oratio. Dómine Deus. *fol.* CLXX.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábua mea Dómine. *Psalm.* L.

Oratio. Laudet te, Dómine. *fol.* CLXX.

Antiphona. Confitebor tibi in pópulis Dómine : psalmum dicam nómini tuo inter gentes. ⁊ . O Dómine ego servus tuus : ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ. P. Psalmum dicam. ⁊ . Glória, et honor. P. Psalmum dicam.

Oratio. Deus Dei Filius. *Ut hic suprâ.*

Antiphona. Confitebor Dómino nimis in ore meo : P. Et in médio multórum laudábo eum. ⁊ Quóniam B ástitit à dextris páuperis, ut salvam fáceret à persecúentibus ánimam meam. P. Et in médio. ⁊ . Glória, et honor Patri. P. Et in médio.

Oratio. Beátum satis, Dómine, N. Confessórem tuum esse fecisti : qui in tote corde suo tibi conféssus, in concilio Justórum, et congregatióne probátur esse conspicuus : Da ergo nos méritis ejúsdem, ut confessione simplicióri mundári à crimine, et Sanctórum mereámur congregatióni, et cœtibus interesse. ⁊ . Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. In pace dóriniam et requiescam : P. Quóniam tu Dómine singularitér in spe constituisti me. ⁊ . Confitebor tibi Dómine in toto corde meo : C narrábo ómnia mirabilia tua. P. Quóniam tu Dómine. ⁊ . Glória, et honor. P. Quóniam tu Dómine.

Oratio. Deus, qui beatíssimi N. confessiõnem accéptans, ita ómnia verba oris ejus plenissimè exaudisti, ut participem eum effíceras [CLXXVI] regni tui, quo in conspéctu Angelórum tibi psálleret; áccipe nunc per eum confessionis nostræ votum, qui illum produxisti ad præmium : et qui illum per confessiõnem voluisti esse beátum, nos post lapsum in hoc mundo, demùm ad ætérnam coronádos pértrabas pátriam. ⁊ . Amen.

Per misericórdiam.

⁊ . Iste homo in professiõne sua non est prævaricátus; et in témpore oppressiõnis suæ fidélis iuvéntus est : ideo diléctus factus est à Dómino Deo suo. D ⁊ . Homo iste conservávit legem Dei excélsi in angústia, et tentatióne. P. Fidélis inventus est. ⁊ . Glória, et honor. ⁊ . Iste homo.

Antiphona, ad Canticum. Confitebor Dómine. *Canticum.* Confitebor tibi Dómine. *Ad Benedictus.* *Antiphona.* Benedictio Dómini. *Canticum.* Benedictus es Cum sono. In conspéctu. *Et lauda.* Allelúia. Conféssio. *Psalm.* CXLVIII. *Propheta.* Hæc dicit Dóminus : Ecce servus meus. *Hymnus.* Deus inmensa. *fol.* CLXXII. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem mundi. *Capitula.* Glorióse, ac miséricors. *Quære retrò folio præcedenti.* *Lauda.* Germinábunt ossa. *fol.* CLXX. *Benedictio.* Dóminus Jesus Christus. *Hic supra.* In nómine Dómini, etc.

INCIPIUNT HORÆ,

SIVE HISTORIA

PLURIMORUM CONFESSORUM.

Ad Vesperos.

Lauda. Exortum est in tenebris lumen rectis corde : misericors, et miserator, et justus Dominus. *ŷ.* Directam fecit viam justorum, et preparavit iter Sanctorum. *P.* Misericors, et miserator, et justus Dominus.

Dominus sit. *ŷ.* Et cum.

Sono. Salus justorum à Domino est : et salvavit eos. Allelúia, allelúia. *ŷ.* Qui speraverunt in Deum : *P.* Et salvavit eos. Allelúia, allelúia.

Dominus sit. *ŷ.* Et cum.

Antiphona. Juste, Confessorum opera multa repósta apud te sunt. *P.* Domine, ex propriis operibus mercedem recipiunt. *ŷ.* Justi verò inperpetuum vivent, et apud Dominum est merces eorum. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Domine, ex propriis.

Dominus sit. *ŷ.* Et cum.

Lauda. Invocabant Dominum, et p̄e exaudiébat eos : in columna nubis loquebatur ad eos. Allelúia, allelúia. *ŷ.* Et clamaverunt justí ad Dominum cum tribularentur : et de necessitatibus eorum liberavit eos. *P.* In columna nubis. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* In columna.

Hymnus. Sanctorum méritis. fol. CLXI.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christam, cui omni supplicatione rogémus; ut per gratiam ipsius, et per intercessionem sanctæ Mariæ Virginis jus genitricis, et sanctorum confessorum suorum NN. nobis salutem animæ et corporis, et remissionem peccatorum, et pacem propitius tribuere dignetur. *ŷ.* Præsta æternæ omnipotens Deus.

Kyrie, eléison. *ŷ.* Christe eléison. *Kyrie eléison.*

Capitula. Deus, qui sanctorum Confessorum tuorum providentiâ mirabili hunc diem solemnitate consecrasti; da Ecclesiæ tuæ Catholice, quæsumus potentiam tuam, de tantis gaubere principibus; ut illorum regi mereamur piâ devotioe, doctrinarique, qui dilectos tibi greges tuo pæ pavérunt: ut qui tibi de tuo munere placuerunt, orum precibus aucti mereamur de presentibus agustis liberari.

Pater noster. Liberati à malo. *ol.* 2.

Benedictio. Benedicat vos, omnipotens Deus sanctorum Confessorum suorum NN. grátia gratulantes. *ŷ.* Amen. Donet vobis firmitem fidei, expectationem spei, et dulcedinem caritatis; *ŷ.* Amen. Ut talibus suæ grátie muniti prædiis, eorum festa celebrantes fieri etiam participes mereamini. *ŷ.* Amen. Per misericordiam.

Lauda. Gaudium sempiternum super caput sanctorum confessorum: *P.* Laus, et jocunditas apprehendit eos. Allelúia, allelúia. Beati qui custodiunt iudicium, et faciunt justitiâ in omni tempore. *P.*

A Laus, et jocunditas. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Laus.

Oratio. Propitiare, Domine, supplicationibus nostris; et exemplo sanctorum Confessorum tuorum NN. [CLXXVII.] flammam in nobis accende caritatis: et quorum nos jubet esse imitatores, præsta esse participes. *ŷ.* Amen.

Per misericordiam.

In nomine Domini.

Fiat commemoratio.

Antiphona. Vespere, et mané.

Oratio. Domine Deus omnipotens. fol. CLXX.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætitiâ salutâris tui: et spiritu principali confirma nos Domine. *Psalmus* L.

B *Oratio.* Redde nobis lætitiâ. fol. CLXIII.

Antiphona 1. Hi sunt qui mortales tunicas deposuerunt, et immortalem vitam sumpsérunt: *P.* Modò coronantur, et accipiunt palmam; *ŷ.* Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi: et benè patientes erunt, ut annuntient. *P.* Modò. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Modò.

Oratio. Deus, exultatio et palma sanctorum Confessorum NN. exaudi nos supplices tuos: et præsta, ut quorum in tuo amore reliquias veneramur, et emolumenta recolimus, eorum méritis ab omnibus malis liberari, et conservari mereamur. *ŷ.* Amen. Per misericordiam.

Antiphona 2. Venite ad me, omnes sancti mei, dicit Dominus, Qui laboratis, et onerati estis, et ego reficiam vos. *ŷ.* Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos. *P.* Qui laboratis. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Qui laboratis.

Oratio. Propitiare, Domine. *Hic suprâ.*

Antiphona 3. Venite benedicti patris mei, dicit Dominus: Percipite regnum, quod vobis paratum est ab origine mundi. *ŷ.* Accedite ad me, et illuminamini: vultus vestri non erubescunt. *P.* Percipite. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Percipite.

Oratio. Beatissimorum memoriae Confessorum suorum honorantes, Deum omnipotentem supplices deprecemur; ut nos eorum orationibus circumsepti, eruamur à cunctis infestationibus inimici. *ŷ.* Amen. Per misericordiam.

ŷ. Viri sancti, vobis apertus est paradysus, plantata est arbor vitæ, præparata est abundantia, ædificata est civitas, inventa est requies, perfecta est caritas. Infirmitas à vobis extincta est: dolores transierunt. *ŷ.* Ecce quam bonum, et quam jocundum, habitare fratres in unum. *P.* Perfecta est caritas. *ŷ.* Glória, et honor. *ŷ.* Viri sancti.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Domine, qui te diligunt sicut sol splendens in ortu suo, ita rutilent.

Canticum. Qui spontè obtulistis. f. CLXIII.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Justi, et sacerdotes sancti et humiles corde, benedicite Dominum

Canticum. Benedictus es Domine. fol. 6.

Sono. Via justórum facta est, Allelúia : iter Sanctórum præparátum est. Allelúia, allelúia. *ŷ.* Hic est civitas, et salvátio justórum : pone murum, et juxta murum congregatiónem Sanctórum. *P.* Iter Sanctórum. *Psalmus CXLVIII*

Prophetia. Justórum animæ in manu. *Hymnus.* Rex glorióse Mártýrum. *fol. CLXVII. Supplicátio.* Orémus. *fol. CLXII. Capitula.* Deus, qui sanctórum Confessorum. *fol. CLXXVI. Lauda.* Gáudium sempiternum. *Benedictio.* Benedicat vos omnipotens. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

INCIPIT OFFICIUM

PLURIMORUM EPISCOPORUM ET CONFESSORUM.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est in ténébris.

Sono. Allelúia. In omnem terram exiit sonus Sanctórum : *P.* Et in fines orbis terræ verba illórum. Allelúia. Allelúia. *ŷ.* Non sunt loquélæ, neque sermones, quibus non audiántur voces eórum. *P.* Et in fines.

Dóminus sit semper. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Isti sunt viri nomináti in virtúte. *P.* Doctóres pópuli, faciéntes júdicium in doctrina sua. *ŷ.* Cæli enarrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum. *P.* Doctóres pópuli. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Doctóres.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum. *P.* Disciplinâ, et sapientiâ replévit illos Dóminus. Allelúia.

Lauda. Creávit in illis grátiam spíritus sui, et intellectu replévit corda eórum. Allelúia, allelúia. *ŷ.* Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : et de necessitatibus eórum liberávit eos. *P.* Creávit in illis. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Creávit in illis.

[CLXXVIII] *Hymnus.* Rex glorióse. *fol. CLXVII*

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus, ut nos gratiâ ipsius, et per intercessiónem sanctórum Episcopórum et Confessorum nobis remissionem peccatórum, et pacem propitiis donare dignétur. *ñ.* Præsta æternæ omnipotens Deus. *Kyrie eléison, ñ. Christe eléison. Kyrie eléison.*

Capitula. Omnipotens Deus, qui diversitates gratiarum in Ecclesia tua distribuens, alios Martyriâli excellentiâ consecras, alios gratiâ Confessionis exornas : da nobis, ut qui Confessorum tuorum *N.N.* hodiè solénnia celebrámus, tibi placere ex confessione nostrórum áctuum mereámur : ut rogatúri ea, quæ, Filio tuo docente, didicimus, exaudiámur, cum clamavérimus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui justificátórum decóre, et pœniténtium confessiõe indúitur; Confessorum suórum *N.N.* prece det vobis ita per confessionem malè gesta deslere, ut justificatiõe fulgeatis decóre. *ñ.* Amen. Quique se consitentes justificat, nos per pœniténtiam próvchat ad coronam; *ñ.* Amen. Ut qui nunc in Confessorum *N.N.* recordatiõe et vota promittis, et laménta, in retribu-

tiõe cum eis gáudia obtineatis perpétua. *ñ.* Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómini, auro fulgéntia Allelúia; *P.* Quia spontè obtulistis Dómino Deo animas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ.* Benedicti vos à Dómino, qui fecit cælum et terram. *P.* Quia spontè. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Deus Dei Filius, lumen astrórum, fulgor syderum, stela spléndida et matutina, claritas sempiterna, et Sanctórum eruditio copiøsa, erúdiat nos, quæsumus, justitiæ suæ virgâ per sanctórum suórum *N. N.* intercessiõe assíduam : Sicque quod prædicavérunt spéndidè inlumináti, agéndo existámus corde ; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod oculus non viat, nec auris audívit) post óbitum accedámus indénnes, et à nexu peccáminum liberi. *ñ.* Amen.

Per

In nómine Dómini.

Ad Matutinum. Antiphona. Da nobis lætitiám. *Psalmus L.*

Orátio. Reddemobis, Dómine. *fol. CLXIII.*

Antiphona 1. Ii sunt qui missi sunt per orbem terrarum, et prostavérunt se ante Agnum, *P.* Habéntes phialas áures plenas incénsu, quæ sunt memoriæ sanctórum cantántes cánticum novum. *ŷ.* In omnem terram exiit sonus eórum : et in fines orbis terræ verba illórum. *P.* Habéntes phialas áureas. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Habéntes.

Orátio. Beatissimórum Episcopórum memoriám, et sanctórum Confessorum *NN.* tolerántiam honorántes, Deum omnipoténtem supplices deprecémur : ut nos eórum oratiõe circumsepti, eruámur à cunctis infestatiõe inimici. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Beati, et multo honóre digni, quorum pórtio Deus es; *P.* Quibus à principio præparátum est regnum; juorum animæ in manu Dei sunt. *ŷ.* Clamavérunt júli, et Dóminus exaudívit eos : et ex ómnibus tribulatiõe eórum liberávit eos. *P.* Quibus à principio. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Quibus.

Orátio. Beati verè Dómine, et nimio honóre digni sunt, quorum tu pósto esse dignátus es; ideóque intervénit sanctórum tuórum *N. N.* et Sociórum, quicquid tibi ex nobis non militat, amor cœlestis Patriæ in nobis flagis usquequaque intérimat : et post. cum his Sancti, quorum animæ in manu tua sunt, nos piéty tæ cœlesti in regno adjúngat. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam

Antiphona 3. Lega tuam spléndidè docuérunt; *P.* Quorum sunt ópera multa repósitá apud te, Dómine. *ŷ.* Qui confitent in Dómino, sicut mons Sion : non commovebatur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Quom sunt ópera. *ŷ.* Glória honor. *P.* Quorum.

Orátio. Deus Dei Fius. *Quære retrò præcedéntibus.*

ñ. Sancti, qui in jústia erudiérunt

gebunt sicut splendor firmamenti : P. Et sicut stella cæli in perpétua æternitate. *ÿ*. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus [CLXXIX] in charitate non ficta, et eórum doctrinã fulget Ecclesiã, ut sol et luna. P. Et sicut. *ÿ*. Glória, et honor. P. Et sicut.

Oratio. Christe Dei Filius, qui Sanctos tuos *N.N.* præsciens, ante mundi constitutionem eos éligris et in exéplum nostrum hie eos constituis : fac ita nos sanctórum *N.N.* Episcopórum et Confessórum prædicamento obediétes existere ; ut adoptionem filiórum post nostrum óbitum mereámur. *ñ*. Amen. Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Qui propria voluntate obtulistis vos discrimini; benedicite Dóminum, narrantes justitias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Canticum. Qui sponte obtulistis. *f. CLXXII.*

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti, et húmiles corde, spírítus et ánimæ justórum, benedicite Dóminum.

Canticum. Benedictus es Dómine. *fol. 6.*

Sono. Allelúia. In omnem terram. *Quære retrò in Vesperis præcedentibus.*

Lauda. Laudate Dóminum de cælis Allelúia : laudate eum in excelsis. Allelúia. *Psalmus CXLVIII.*

Lectio libri Sapiéntiæ Salomónis (Cap. XLIV.)

ñ. Deo grátias.

Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntiã suã a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntiã suã præditi, nuntiántes in dignitate prophetárum, et imperántes in præsenti sæculo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In pueritia sua requirétes modos músicos, et narrántes cãrmina scripturárum. Omnes dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdiu habétes : pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatióibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérun nomen narrántes laudes eórum : et sunt quorum non est memória : perierunt quasi non fuerint : et nati sunt quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdes sunt, quorum pietas non defuit : et cum sémine ipsórum perseveránt bona, heréditas nepótum illórum, et in testaméntis stetit semen illórum ; et filii illórum propter illos : usquẽ in ætérnum manébit semen eórum : et glória eórum non derelinquétur. Córpora eórum in pace sepulta sunt, et nomen eórum manébit in generatióne et generatióne. Sapiéntiam ipsórum narrant pópuli, et laudem eórum nuntiãt Ecclesiã. *ñ*. Amen.

Hymnus. Rex glorióse Martyrum. *folio CLXVII.*
Supplicatio. Orémus Redemptórem. *folio CLXII. Capitulã.* Omnipotens Deus, qui diversitates. *Lauda.* Vos estis vasa sancta Dómini. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui justificatórum. *fol. CLXXVIII.*

INCIPIT OFFICIUM

DE UNA VIRGINE PRÆCIPUA.

Ad Vesperos.

Lauda. Sperávit ánima mea in Dómino, à custó-

dia matutina usque ad noctem. *ÿ*. Sustinuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendétes in oratiónem ancillæ tuæ. P. Usquẽ ad noctem.

Sonus. Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus, in sæcula; P. Ut reddam vota mea de die in diem. Allelúia. *ÿ*. Deduxisti me Dómine, quia factus es fidúcia mea : turris fortitúdinis à fácie inimici. Habitábo in sanctuário tuo Deus in sæcula. P. Ut reddam vota.

Antiphona. Osténde mihi fáciem tuam Sion, et vox tua in áuribus meis : dulcis est enim mihi vox tua, et fácies tua decóra. *ÿ*. Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : et obliviscere domum patris tui. P. Dulcis est. *ÿ*. Glória, et honor. P. Dulcis est.

Antiphona. Virgo prudentissíma, quò progréderis quasi auróra valdè rútilans? Filia Sion, tota formósa et suávis es. Pulchra ut luna, et elécta ut sol. *ÿ*. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. P. Tota formósa. *ÿ*. Glória, et honor. P. Pulchra ut luna.

Lauda. Speciósa facta es, et suávis in deliciis tuis : Allelúia. Pulchritúdo tua similis est palmæ indeniéntis in plenitúdone claritátis. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ*. Lauda Hierúsalem Dóminum : et conláuda Deum tuum Sion. P. Pulchritúdo. *ÿ*. Glória et honor. P. Pulchritúdo tua.

Lauda. Spécie et pulchritúdone tuã inténde, prospere procède, et regna, Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ*. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justitiam : et dedúcet te [CLXXX] mirabiliter dextera tua. P. Inténde, prospere. *ÿ*. Glória, et honor. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperitque Virgo ;
Virginis festum cãnimus, trophæum,
Accipe votum.

Hæc tua Virgo dúplici beatã
Sorte, dum gessit fráguilem domãre
Córporis sexum, domuit cruéntu
Córpoze sæclum.

Indè nec mortem, nec amica mortis
Sæva pœnarum gênera pavescens,
Sanguine fuso méruit sacrátum
Scãndere cœlum.

Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vitia remittens ;
Quo tibi puri resonemus alnum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque sempèr
Spírítus alme, Deus unus omni
Témpore sæcli.

Amen.

Supplicatio. Orémus redemptórem mundi Dómini nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus ; ut per grátiam ipsius, et per intercessiónem intemeratæ glorióse beatissimæ Virginis Mariæ genitricis suæ, et sanctæ *N.* virginis et mártiris, nobis salutem ánimæ et cörperis, et remissió-

nem peccatorum, et pacem propitius tribuere dignetur. **A**men. **Præsta æternæ omnipotens Deus.**

Kyrie elíson. ñ. Christe elíson. Kyrie elíson.

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui carnis virginitatem servántibus, fructum promittis sperare centésimum; intercessu virginis tuæ nostrorum vincula solve peccatorum: ut qui carnæ fragilitate dejicimur, ejus patrocinio sublevemur.

Patet noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui virginem suam **N.** casto servavit pudore; castitatis nos dono munificet: **ñ. Amen.** Et qui illum subarrhavit sibi annulo fidei, nos suæ connectat indissolubili charitati; **ñ. Amen.** Ut eam pro nobis apud se suffragantem admittat, quam ipse sibi incorrupto amore assumpsit sponsam. **ñ. Amen.**

Per.

Lauda. Sicut palma exaltata sum in Cades Allelúia: et sicut oliva speciosa in campis. Allelúia. Sicut vitis fructificavi suavitatem odoris, Allelúia, allelúia, allelúia. **ÿ.** Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dómini sperabo et in misericordia Dei mei in æternum, et in sæculum sæculi. **P.** Sicut vitis. **ÿ.** Glória, et honor. **P.** Allelúia, allelúia, allelúia.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui castimoniam diligis, et virginitatem amplecteris, sanctá virgine tuá **N.** intercedente pro nobis, nostris ignosce peccatis: et nobis ita in præsentí donum tribue castitatis, ut lætemur in futuro cum Angelis sanctis. **ñ. Amen.**

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Fiat commemoratio.

Antiphona. Vespere, mane, et meridie. Oratio. Dómine Deus Omnipotens. **folio clxx.**

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea Dómine apéris: et os meum annuntiábit laudem tuam. **Psalmus L.**

Oratio. Exúltent Dómine lábia nostra præconió veritátis; ut non resolvántur vaniloquio falsitátis: sicque lingua nostra iudicium veritátis loquátur, ut Christum tuum verum iudicem promptíssimá devotíone laudet: atque ita præcepta tua assidue in nostro corde verséntur; ut gressus nostri ab insidiósis decipulis minime supplantentur. **ñ. Amen.**

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Dilectíone æterná Dóminus diléxit te; propterea attráxit te ad misericórdiam. **P.** Adhuc ædificávit te Dóminus Deus tuus, virgo Israël. **ÿ.** Non det in commotíonem pedem tuum; neque obdormiet qui custódit Israël. **P.** Adhuc ædificávit te. **ÿ.** Glória, et honor. **P.** Adhuc ædificávit te.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui et méritis beatíssimam **N.** dotare iussisti, ut te sequendo, qui justus es, párticeps tuæ justitiæ [clxxxi] efficerétur; nec desiceret inquirendo, donec potirétur Martyrii prænió: præsta nobis ejus intercessióne; ut sicut illa pro tuo nómine dimicávit, et vicit; ita nos justí-

tate sequáces effecti, pietátis tuæ intúitu justificémur. **ñ. Amen.**

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Una es próxima mea, una es cónlumba mea, **P.** Et mácula non est in te. **ÿ.** Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. **P.** Et mácula. **ÿ.** Glória, et honor. **P.** Et mácula.

Oratio. Deus largitor divitiarum cœlestium, et mirábilis peráctor múnere æternorum, qui beatíssimam **N.** in sæculo páuperem elegisti; sed pro te certádo æternis ópibus sublimásti: paupertatem spiritús nos sequi sempér attribue, per quam possimus tuæ majestáti per ómnia complacere. **ñ. Amen.**

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Veni sponsa à Libano, veni à montibus páscuæ. **P.** Currámus in odórem unguentorum tuorum. **ÿ.** Non det in commotíonem pedem tuum: nec obdormit qui custódit Israël. **P.** Currámus. **ÿ.** Glória, et honor Patri. **P.** Currámus.

Oratio. Christe Dómine, qui sacris virginibus tantam tribuis fortitudínem, ut sæculum vincéntes et carnem, pro te mori festinant: intercessu virginis tuæ **N.** et mártiris, flammam in nos tuæ charitátis accende; ut nec titillatíones nos carnis illiciant, nec sæculi blandiménta decipiant. **ñ. Amen.**

Per misericórdiam.

ñ. Gaude filia Sion, dicit Dóminus: Spiritus meus, qui est in te, et verba mea quæ pósui in corde tuo, non recédant de ore tuo, nec de ore séminis tui **P.** Usquæ in sempiternum. **ÿ.** Lauda Hierúsalem Dóminum: lauda Deum tuum Sion. **P.** Usquæ in. **ÿ.** Glória, et honor. **P.** Gaude filia.

Oratio. Dómine Jesu Christe. *Requre retrò in superioribus Vesperis.*

In Láudibus

Ad Canticum. Antiphona. Benedictus Dóminus, quia induit me vestiméntum salutáris: et injunéctum jocunditátis circumdedit me: tamquam sponsam decorávit me coroná.

Canticum Esaiæ (Cap. LXI, LXII). **ñ.** Deo grátias. Gaudens gaudébo in Dómino, etc., **fol. 81.**

Repetitur Antiphona.

Ad Benedictus. Antiphona. Filia Sion, benedic Dómino de excélsis in omni benedictíone et laude.

Canticum. Benedictus es Domine Deus patrum. **fol. 6.**

Sonus. Dóminus Deus cœli, benedicat tibi: honor regni dábitur in manu tua, et adorábunt coram te filii multarum géntium. Allelúia. **ÿ.** Audi filia Sion, quia exaltata es, et fácies tua fulget in templo Dei: sol justitiæ ingressu tuo oriétur. Allelúia, allelúia

Lauda. Laudate Dóminum de cœlis Allelúia: laudate eum in excélsis. Allelúia. **Psalmus cxlviii.**

Léctio libri Hieremiæ Prophætæ (Cap. xxxi).

ñ. Deo grátias.

Longè Dóminus apparuit mihi, et dixit: In charitate perpétua diléxi te: ideo attráxi te, miserans. Rursùm ædificábo te, et ædificaberis virgo Israël: adhuc ornaberis tympanis tuis, et egredieris in

choro psallentium. Adhuc plantabis vineam in montibus Samaritæ: plantabunt plantantes, et donec tempus veniat, non vindemiabunt: quia erit dies, in qua clamabunt custodes in monte Ephraim: Surgite, ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum. Quia hæc dicit Dominus: Exultate in lætitia Jacob, et hinnite contra caput gentium: personate, canite, et dicite: Salva Domine populum tuum, reliquias Israël. *R.* Amen.

Hymnus. Virginis Proles. Supplicatio. Orémus. Quære. fol. clxxx.

Capitula. Deus, qui Sanctos tuos unicâ dilectione complécteris, et geminâ ad te charitate tendentes sæcularibus evellis ærumnis; accipe Ecclesiæ tuæ votiva congratulatione obsequia: ut, qui dilectione memores Virginis meritum prædicamus honorem; proficiente in nobis bonitatis augmento, per charitatem proximi, tuæ quoque mereamur dilectioni convecti.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Lauda. Sicut palma, *fol. clxxx. Benedictio.* Dominus Jesus Christus, qui virginem suam *N. Quære in Matutinis præcedentibus.*

[clxxxii] In nomine Domini nostri Jesu Christi, etc.

Fiat commemoratio ut in folio clxix.

INCIPIT OFFICIUM,

SIVE HISTORIA

PLURIMARUM VIRGINUM.

Ad Vesperas.

Lauda. Laudaverunt te, Domine, omnes Angeli tui, et hymnum dixerunt, dum perficeres fabricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox: *P.* Tu fecisti solem et lunam. *ÿ.* Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum super aquas. *P.* Tu fecisti.

Dominus sit semper. *R.* Et cum

Sonus. Allelûia. Justitiâ plena est dextera tua. Latetur mons Sion, et exultent filie Judæ *P.* Propter judicia tua. Allelûia, allelûia. *ÿ.* Allelûia. Magnus Dominus, et laudabilis valde in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilatans exultationes universæ terræ. *P.* Propter judicia.

Dominus sit semper. *R.* Et cum.

Antiphona. Ecce istæ religiôsæ femine patientes, et castæ, curam domus suæ gerentes: *P.* Nihil habentes, et omnia possidentes. *R.* Hæc est generatio querentium Dominum, requirantium faciem Dei Jacob. *P.* Curam domus. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Nihil habentes.

Dominus sit semper. *R.* Et cum.

Lauda. Filie tuæ, Hierusalem, in latere surgent. *ÿ.* Tunc videbis, et afflues, *P.* Et dilatabitur cor tuum. Allelûia, allelûia, allelûia. *ÿ.* Lauda Hierusalem Dominum: et collauda Deum tuum Sion. *P.* Tunc videbis. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et dilatabitur.

Hymnus.

Jesu, corona Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quem sola Virgo parturit;
Hæc vota clemens accipe.

Qui pascis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decorus gloriâ,
Sponsisque reddens præmia.

Quocumque pergis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces insonant.

Te deprecamur largius,
Nostris adauge mentibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Deo Patri sit gloriâ,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
In sempiterna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatione rogemus; ut per gratiam ipsius, et per intercessionem intemeratæ, et gloriôsæ, sempérque Virginis Mariæ genitricis ejus, et sanctarum virginum, et martyrum suarum *N.N.* nobis salutem animæ et corporis, et remissionem peccatorum, et pacem tribuere dignetur. *R.* Præsta æternæ omnipotens Deus.

C Kyrie eleison. *R.* Christe eleison. Kyrie eleison.

Capitula. Omnipotens sempiternæ Deus, qui bonitate inenarrabili rédimis omnia; interventu sanctarum *N.N.* virginum et martyrum orationi nostræ aurem tuæ pietatis inclina; et contra invisibilis hostis amarissima tela tentationis, victricia nobis fidei porrigere arma: ut qui altitudinem cordis nostri ad excelsa solii tui dirigimus, à conventu malignantium in hac humilitate terrarum veræ fidei protectione salvemur.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Dominus Jesus Christus, qui virgines suas *N.N.* casto sibi servavit pudore, castitatis nos dono munificet: *R.* Amen. Et qui illas subarrhavit sibi annulo fidei, nos suæ connectat indissolubili charitati: *ÿ.* Amen. Ut eas pro nobis apud se suffragatrices admittat, quas sibi indisrupto amore assumpsit sponas. *R.* Amen.

Per

Lauda. Exaltatæ sunt filie Hierusalem, et processerunt in glória. Allelûia, allelûia. *ÿ.* Latetur mons Sion, et exultent filie Judæ, propter judicia tua Domine. *P.* Et processerunt. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et processerunt.

Oratio. Adesto Domine. *Quære infra in istis Matutinis.*

Ad Matutinum

Da nobis lætitiâ salutaris tui. *Psalmus v. Oratio.* Redde nobis lætitiâ *Quære folio clxxiii.*

[CLXXXIII] *Antiphona* 1. Ut colúmbæ mansuétæ A plaudébant sibi alis suis, et gloriabántur in itinere suo : pópulus autem gaudébat gáudio magno in lætítia eárum. *ŷ*. Lætétur mons Sion, et exúltent filix Judæ, propter judícia tua Dómine. *P*. Et gloriabántur. *ŷ*. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Pópulus autem.

Orátio. Glorióse Rex Christe, cui Virginitas flórida nitet; dùm sanctítate perspicuos clarificas, et Virgines beatitúdine claritátis glorificas : dùm Virgines te sequántur, tibi que glorióse martyrio conjungántur : Te supplices deprecámur, ut pietátis tuæ medélam impétiás criminibus ómnium, quorum non debétur glória meritórum; et quibus díginitas non est ex mérito, ex indulgéntia pietátis Virginum dona. *ñ*. Amen. *Per*.

Antiphona 2. Offeréntur Regi virgines post eam : próximæ ejus adducéntur nobis in lætítia et exultatióne. *ŷ*. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne. *ŷ*. Glória. *P*. Próximæ.

Orátio. Virga æquitátis, virga regni tui Dómine : ipsa nos córrigat, à plagá que éruat; atque eádem correctiódinem et ingerat pœnà, et instruat disciplinà : Sit ergo nobis hæc virginitas non perditio, sed doctrina : fac et nos diligere justítiam; et odire iniquitatem : ac per spéciem tuam pulchritudinémque curréntes, dedúcat nos mirabilítér dextera tua; et mortificáto in nobis incentivæ libidinis ardóre, accinge lumbos nostros custodià castitátis. *ñ*. Amen. *Per*.

Antiphona 3. Omnis glória filix Regis ab intús, Virgines sequántur eum : *P*. Ducéntur in lætítia et exultatióne : ducéntur in templo Regis. *v*. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : constitues eos principes super omnem terram. *P*. Ducéntur in lætítia. *ŷ*. Glória. *P*. Ducéntur

Orátio. Deus, cujus sedes manet in sæculum sæculi; súlgeat Ecclésiá tua varietáte virtútum, sceptrum tuum perornétur disciplina officiórum : quodque ejus ornámentis affigitur, separári ab ea nullátenu's patiáris. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

ñ. Simile est regnum cœlórum decem virginibus : D quæ accipiéntes lámpades suas exierunt sponso óbviám. *P*. Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad nuptias, et clausa est jánuá. *ŷ*. Mediá autem

nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite óbviám ei. *P*. Et quæ parátæ. *ŷ*. Glória, etc. *Reitérétur Responsórium*.

Orátio. Adéstó, Dómine tibi supplicántibus; et invocántibus nomen sanctum tuum placátus inténde : atque intervéntu sanctárum virginum *N. N.* erectos nos, ac redemptios in sæculo gaudère concedé : ut cálicis permixtióne, cujus nos fusióne redemptos fatémur, ipsius transformatióne ab hac ignobilitáte ad ætérnam glóriam perducámur. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. *Antiphona*. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rutilant.

Cánticum. Qui sponté obtulistis. *fol. CLXIII*.

B Ad Benedictus. *Antiphona*. Benedicámus te, Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël.

Cánticum. Benedictus es Deus. *fol. 6*.

Sono. Allelúia. Justítia plena est. *Require retrò in Vesperis*.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia : laudáte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus. 148*.

Lectio libri Ecclesiástici (Cap. xxxix).

ñ. Deo grátias.

Audíte me divini fructus, et quasi rosa plantáta super rivum aquárum fructificáte. Quasi Líbanus odórem suavitátis habéte. Floréte flores, quasi lílium, date odórem, et frondéte in grátiam, et conlaudáte cánticum, et benedicite Dóminum in opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, in cánticis labiórum, et citharis, et sic dicéti in confessióne : Opera Dómini univérsa valde bona. *ñ*. Amen.

Hymnus. Jesu, coróna Virginum. *Supplicatio*. Orémus Redemptiórem mundi. *Require retrò in Vesperis*.

[CLXXXIV] *Capitula*. Deus, cujus sunt elóquia casta, et judícia recta; tribue nobis intercessióne sanctárum virginum et mátyrum tuárum *N. N.* casto ore verba tua deprómere, et corde puríssimo judiciórum tuórum mandáta serváre : ut in te lætétur cópia redemptiórum, qui es coróna justórum : tibi decanténus psalmum lætítix; cujus múnere perveniámus ad fructum justítix.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2*.

Lauda. Exaltátæ sunt filix Hierúsalem. *Benedictio*. Dóminus Jesus Christus, qui virgines. *Quare ut suprà*.

INCIPIT SANCTORALE.

[CLXXXV] DIE IX JANUARIJ.

IN SOLEMNITATE SANCTORUM JULIANI ET BASILISSÆ,
VEL COMITUM EJUS.

Ad Vesperos.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. *ñ*. Deo grátias.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Exortum est in ténebris. *Sono*. Justórum ánimæ. *Require in commúni. fol. CLXII*.

Antiphona. Isti sunt Sancti pleni innocéntiá, quos et virginitas decorávit, *P*. Et Mariyrii palma participes fecit in regno Dei. *ŷ*. Gaudéte justí in Dó-

mino : rectos decet collaudatio. P. Et Martyrii. γ. A
Glória. P. Et Martyrii.

Dóminus sit. η. Et cum.

Lauda. Isti sunt Sancti, qui in isto sæculo non
sunt polluti : Virgines enim sunt ; P. Ideò lavérunt
stolas suas, et dealbavérunt illas. Allelúia, allelúia,
allelúia. γ. Beati, quorum remissæ sunt iniquitates :
et quorum tecta sunt peccata. P. Ideò. γ. Glória.
P. Ideò.

Hymnus.

Insigne festum Juliáni mártiris,
Quo cara stringens Virginitatis consórtia,
Cælos adéptus sit supérnus íncola :
Plebis dicatæ multitúdo pèrsonet,
Fidésque plena singulórum núnciat.

Hic Juliánus sorte claro gérmine,
Civis togatæ urbis Antiochiæ,
Imbútus omni disciplinâ ártium,
Inlústre pignus únicum paréntibus,
Vitam gerébat consecratam móribus.

Qui bis novénis ánnuis recúrribus,
Spem cum seréndæ prolis in se osténderet,
Adsunt paréntes : Jure nuptum súggerunt,
Quò liberórum casta procreatio
Avos perénni consecrâret nómine.

Sed ecce, Christi servus ad Deum fugit
Septem diébus, noctibusque pèrvigil :
Quid ipse dicat, quid velit, jam cónsultat.
Adest Deus, docet fidélem sérvulum :
Jubens, salutis appetit connúbium.

Firmátus idem grátia oráculis,
Surgit, parénti lætior cónsuetis :
Ex more virgo tunc puélla cónsuetis ;
Mox Basilissa sorte huic despónditur,
Decus decóri compar hic adjúngitur.

Adest et ipse nuptiarum jam dies :
Urbis vocata multitúdo cónvenit :
Plebes vicinæ civitatum cónfluat ;
Urbana lætæ concinéntes cántica,
Amóre carnis perstrepatés cymbala.

Sparsis sonórum músicis convéntibus,
Melos per omnem civitatem pèrsonat,
Cantu sonóra concrepábant órgana,
Lyræ strepéntes tinniébant chórdulæ,
Clavis platææ perstrepatés citharis.

Sed hæc Beátus géstiens contépnere,
Mentem futúrà præparat victóriæ :
At ipse victor, tráditâ cum Virgine,
Intrat sacratum jam thori cubículum,
Illuc reclínes contuéntur mox Deum.

Sed prima Virgo dona sentit múnere,
Quibus, beato mox odóris néctare
Thoris refúsa, jam sacrata horrésceret :
Hinc fundaménta contreméscunt léctuli,
Et luce clarâ innovántur cælibes.

Fulgóre jam post hinc præéunte lámpadam,
Rex Christus illis luce clarâ osténditur,
Chori Angelórum, vel sacrarum Virginum
Visu salutis intuéntur céruo ;

ΠΑΤΡΟΛ. LXXXVI.

Jam tunc fovéntur, tunc docéntur ampliùs.

Hoc sacrosáncto provocati múnere,
Jungúntur ambo junctióne spirítus,
Et carnis actum nesciéntes lúbrium,
Tenent beátum cælibes connúbium,
Quo spirituáles próferant partus Deo.

Functis deindè prótinus paréntibus,
Claro supéstités liberórum nómine,
[CLXXXVI] Fundos, domósque prædiórum dívidunt
Quibus virórum, virgínúmque súlgida
Dicánda Christo cónsecrant cænóbia.

Sed palma florens Juliáni mártiris,
Decem virórum millibus præténditur,
Isdem patérno quos regébat ámbitu.
Hinc et choréis Basilissa Virgínium
Stipata floret grátia charismatum.

Erat futúro Mártiri hoc próprium,
Cum sacrosáncta Basilissa cónjuge,
Ut oris ejus igne tactus quispiam,
Statim supérnam consecútus grátiam,
Terréna linquens, stríngeret cœlestia.

Sic sic docéntes Plébbium fréquentiam,
Sic multa Christo consecrantes millia,
Duæ lucérnæ candelábros inposítæ,
Lucent seréno claritátis lúmine,
Fulgent perénni gratiarum lámpade.

Hinc, Basilissâ commonénte virgines,
Colúmma lucis éminens apparuit,
Styli beátam scriptiónem præferens,
Quæ deputatam Virgínium fréquentiam,
Deo placénte, prædicáret súlgidam.

Sui precátus Virgo vota obtínens,
Præmittit omnes jam locéndas Virgines
Cœlestis aulæ in beato sidere,
Quas ipse claro sine mortis ádsequens,
Oratióni incúbans, defúngitur.

Sit Trinitati sempitérna glória,
Honórque summus, et potéstas ínclita :
Quæ Trinitas Pater, Patrisque Filius,
Cum Spirítu, unus Deus substántia
Per cuncta regnat sæculórum sæcula.

Amen.

Hymnus.

Jam passiónis inchoándæ glória
Fidem beati Juliáni próvocat,
Quam Marcianus nuntiátam non ferens,
Omnes fidéles, Mártirum sacríchoros
Flammis perúri per satéllem præcipit.

Ast Juliánum, quem rebéllem pèrtulit,
Jubet stupéndis verberári sústibus :
Sed unus ex his cæsor ausu péstifer,
Sacra diris membra tundens ictibus,
Carens ocellis ultus est mox lúmine ;

Quem Juliánus carne, corde illúminans,
Christo futúrum præparábat Mártirem :
Ast ipse tractus per platæus dúcitur,
Torquéndus omni saxitátum pòndere,
Pœnisque duris vulnerándus ácritér.

Jam turbulénta Præsídialis óptio

Sancti crucientis vinxerat doloribus;
Et ecce tractus Martyr ad locum venit,
Quo dulce pignus educatur Præsidis,
Celso vocatus, Celsius vocabulo:

Qui visionis glorioso lumine
Christi fidem cominus mox intuens,
Fixosque vultus dirigens in Martyrem,
Stupet polorum legiones candidas
Blandis Beatum consolari affatibus.

Hoc rursus idem cernit aucta gloria;
Caputque supra Martyris coronulam,
Gemmis coruscant, ponderantes, auream,
Trium virorum aureolis vultibus
Melos supernum concrepabant suavis.

Talique visu, ipse, quippe cantica,
Quæ harmonia concinabat suavior,
Miratur idem: vestibus depositis,
Cursu petiit Martyrem Dei, celer
Se christianum corde et ore profitens.

Subtractus ex hinc, Martyris vestigia
Calore Christi jam sacer, deosculat,
Plagas relambit, sacra lingit vulnera,
Se Juliâni præsidentis assecclam;
Nomen parentum, vel honorem abnegans.

Mox nuntiorum contabescunt tædio
Mater, patèrque: hinc dolore tabidi
Funebre factum non ferentes filii,
Glamore terras luctuoso compluunt
Plangunt gemuntque: consolari nequeunt.

Sed ecce rursus Præsidis fremens furor
Prolem jubet disgregari à Martyre;
Frustratur aetui jussionis: immò
Videns quod quisque vellet proficere,
Corrabit vultum; ejulat, brachiis plodens.

Hinc noxiali claudit ambos carcere,
Quo furva essent tota, caeca, et foetida:
Sed sidus illic lucis almae splenduit,
Et luminoso nectar addit carceri;
Locusque horrens sit Beatis clarior.

Quod ritè factam pertremescunt milites,
Et lumen hujus contuentes gratiæ,
Conversa Christo corda votis offerunt;
Sternuntur almis Martyris vestigiis:
Christum honorant, nomen ejus prædicant.

His convocatis ad fidem custodiibus,
Bis dena eorum conflagravit pectora,
Septem fideles stirpe clara pròditi,
Quos sacra Christo vinxerat germinitas:
Claro utebantur hi Magistro Antonio.

Ductore tali præeunte Angelo,
Petunt ovantes claustra dira carceris,
Quibus beati consedebant Martyres;
Statimque florens Celsius, vel milites
Baptisma Christi consequuntur candidum.

Hinc agmen unum Christiani dogmatis
Facti, magistro Juliâno, Antonio,
Uno tenentur mancipati vinculo,
[CLXXXVII] Unus acti carceris custodiam
Finitre vitam cum triumpho, exæstant.

A Fides probata Juliâni martyris
Probanda signis rursus et virtutibus,
Corpus sepulchro mancipandum suscitât:
Plebe obstupente, vel tremente insignia,
Terræna vincens, vincit et mox tartara.

Sed ecce surgens, voce clamans intonat:
Accepta esse vota Christo Martyris,
Cujus precatu, glorioso munere
Infernus omnis contremescens palluit,
Vivum reportans, quem tenebat mortuum.

Truces ministros Inferorum videtur,
Quorum ducatu pronior per tartara
Deductus ipse, hinc abisso hæserat;
Hinc sorte mortis liberatus exiens,
Christum fatetur, Juliâno necitur:

B Qui consecutus gratiam baptismatis,
Athleta Christi fortis idem factus est:
Fide novatus, charitate fervidus,
Ex sacramento dictus Anastasius.
Agonis arce cum beatis utitur.

Aurora fulgens jam diem redlexerat;
Parata pænæ nuntiatur Præsidi:
Cupæ minaces jam replent sulphure,
Picisque, stuppæ, copia bituminum
Suscepta membra non perurunt Martyrum.

Nam his cremandi Martyres depositi,
Adstante vulgo, Plebis et frequentia,
Probantur igne: mox, ut aurum fulgidum,
Clamore uno concrepantes singuli
Melos ab igne, carminis Davidici.

C Consumptus ignis gloriosos Martyres
Ostendit, aucta dignitatis gloria;
Tantæque rei comprobans miraculum,
Præses (quod ante Marcianus spononderat
Matrem beato tradit idem Celsio.

Hæc commorata promptior cum filio,
Gratos odorum nare fructus excipit:
Hinc suavitatis jam refecta nectare,
Oblivionem mox dolorum sustinet,
Confessa Christum læta corde et corpore.

Quæ tineta fontis sacrosancti gurgite,
Et prole nata sua, à patre filio,
Calore fervens Christiâni nominis,
Se persequentes cæcitate percudit,
Thorumque casta conjugale abnuat.

D Tunc Marcianus, hoc suorum funere
Percussus, adstans excipit vulnus novum:
Nam voce clara imprecatu Martyrum
Submersa templi pulchritudo deperit;
Templumque ipsum terræ hiatus absorbit.

Ab hinc atrox jam Præsidis minax furor,
Sanctis crematis, et peremptis cæteris,
Mox Juliâno, et beato Celsio
Cutem revulsit gloriosi verticis;
Quos et ferarum mox subegit morsibus.

Hinc jam theatro intronissi Martyres
Cum noxiali perditorum agmine
Mixto, mucronis enecantur verbere;
Sed candidato adprobantur sanguine

Munus piórum massa rubra córporum.

Nam quisque supra córporis súi thecam
Apparuére Christiáno cœtui,
In virginali dedicáto stigmatè;
Quorum cruor latè respérsus, probat
Illæ ipsa terra, quò operíre nésciat.

Horum beáta jam sepúlta córpora
Fundunt perénne de sepúlchris gúrgitem;
Ex cujus undis fons sacrátus grátia
Implètur amplis cúrsibus lympháteis,
Quibus stupénda pródeunt miracula.

Illíc sacráto funciónis témpore
Natális horum, baptizándi cónfluunt;
Decem leprósi mox salutem pérferunt:
Illuc vox treménda de supérnis intonat:
Fides merètur Juliáni hæc ómnia.

Jam jam, beáte Martyr, audi súpplices;
Jam Juliáne confovéto sérvulos;
Et advocátus Mátyrum consórtio,
Fave redémpsis; lánguidis jam súbveni,
Advérsa pellens, et secúnda impértiens.

Tui sequáces adprobáti, sæculum
Discanus omnes móribus contémnere;
Irata domáre; fluxa carnis spérnere:
Nullo tenácis blandiménto córporis
Usi, polórum perfruámur gáudiis.

Nullis graváti criminum contágiis,
Sempér supérnis concremémur ignibus;
Sempér supérna charitatè sérvidi,
Compunctionis innovémur munere;
Christum sequéntes præstolémur Júdiciem.

Dies ut illa cùm treménda vénerit,
Mundúmque terror judicántis présserit,
Sponsóre sacro te patróno vérvulo
Dextram tenéntes, evadámus tártara;
Regno potíti vestiámur glóriá.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Houórque summus, et potéstas ínclýta:
Quæ Trinitas Pater, Patrisque Filius,
Cum Spiritu, unus Deus substántiá
Per cuncta regnat sæculórum sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dómi-
num nostrum Jesum Christum, cum omni supplica-
tióne rogámus; ut per intercessiόnem [CLXXXVIII]
sancti Juliáni et Basilissæ et Cómitum ejus mátyr-
rum, remissiόnem peccatórum, et pacem nobis do-
nàre dignètur. *ñ.* Præsta ætérne omnipotens Deus.

Kyrie eléison. *ñ.* Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimis
Juliáno et Basilissæ fidá sibi charitatè conjúgibus,
cœléstis connúbii consórtia tribuisti, dans illis, et
corruptiόnis néscire contágiá, et sanctitátis perficere
vota: dùm in utròque sexu, et per Juliánum virórum
tibi múltiplex númerus adgregátur, et per Basilis-
sam sanctárum virginum multitúdo conquiritur: dùm
et illa per confessiόnem suscipitur, et hic per pas-
siόnem glorificátur: dùm et illa in virginibus floret,
et hic in passiόnibus gaudet, dans utrisque ad te

A glorióso tránsitu evocári: dum et illa ad te post in-
sultatiόnem criminum evocátur, et hic post decisam
cutem sui cápitis glorióso passiόnis fine conclúditur;
horum précibus atque suffrágiis junge nos tibi indis-
rúpto fœdere charitátis: ut, qui per eos tunc tibi
consecrásti vasa mundíssima, per te nos sanctificá-
tes córpo et spiritu perdúcas ad cœléstia regna.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui inter Juliánum,
et Basilissam spirituále jussit esse connúbium, spiri-
tuáli vos fáciat florére dono virtútum: *ñ.* Amen. Et
qui beátum Celsium à látere Mátyris non passus est
dividi, in nullo vos patiátur à suo córpo segregári;
ñ. Amen. Atque per eos capiátis ætérnæ vitæ præ-
sidia, per quos sibi Christus múltiplicia sacrávit vasa
mundíssima. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérum. *Quære fol. CLXII.*

Oratio. Sancti tui, Dómine, Juliánus et Sócii ejus,
ut palma in conspéctu tuo florent; plantáti radicáti-
que assistunt tuis in átriis sanctis; qui in martyrii
certámine constitúti, adquisierunt de supplicio pal-
mam victóriæ; et de morte in domo tua perpétuam
glóriam: Orámus ergo ínclýte Deus, ut eórum ínlu-
stribus méritis, nobis ob facinora peccatórum vé-
niam condonàre dignèris. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri.

Ad Matutinum.

C Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalms 1. Oratio.*
Redde nobis Dómine lætítiam. *Fol. CLXIII.*

Antiphona 1. Sancti sicut rosæ gérminant per
diem, *P.* Et velut germen olivæ per totam noctem.
ñ. Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: pó-
pulus, quem elégit Dóminus in hereditátem sibi. *P.*
Et velut germen. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et velut
germen.

Oratio. Sancti tui itaque, Dómine, Juliánus et
Basilissa ut rosa germináverunt in te, qui es verus
dies, et ut germen olivæ per noctem meruérunt in
certámine adipisci præmium salvatiόnis ætérnæ;
eorúmque labor fuit in pœna, quorum manet merces
in glória: fac ut nos qui Sanctiórum tuórum méritis
impares sumus, illórum intercessiόne, te juvante,
tuo in regno mereámur esse consórtes. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Palmæ fuérunt in má nibus sanctió-
rum: et magno clamóre dicébant: *P.* Salus Deo
nostro, qui sedet super thronum, et Agno. *ñ.* Et
adjuvábít eos Dóminus, et liberábít eos: et salvos
faciét eos: quóniam speravérunt in eum. *P.* Salus
Deo nostro. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Salus.

Oratio. Sancti tui itaque Dómine, Juliánus. *Re-
quire in superióribus Vesperis.*

Antiphona 3. Isti sunt viri sancti, qui adpropinquant
Dómino: *P.* Isti sunt viri justí, pleni justitiá, et
palmæ in má nibus eórum. *ñ.* Hæc est generatió
quæréntium Dóminum, requiréntium faciém Dei

Jacob. P. Isti sunt. ⁊. Glória, et honor. P. Isti sunt.

Oratio. Cognoscitur, Dómine, manus tua in sanctis tuis, dum ad illústris pugnae certámen sublimat sanctum Juliánum, Sociósque ejus; sicut herba germináre fecit inter fallácias, et mundi minas, fortissimáque congressióne superándo hostes iniquíssimos: ánnue préciibus Sanctórum miséricors et clementíssime Deus; ut exémplo tuórum mártýrum Juliáni et Basilissae nos fácias, tuis inháeréndo vestigiis, coronári supérno in regno. ⁊. Amen.

Per misericórdiam.

⁊. Audivi vocem de cælo dicentem: Juliánus dilectus meus, P. Qui pro me Mundum contémpsit, deputétur in número Sanctórum: Basilissa nóminis sui digna, quæ orábat: Hæc me implére deléctat. ⁊. Propter dilectum meum [CLXXXIX] Juliánum reddátur ánima. P. Qui pro me. ⁊. Glória, et honor. P. Qui pro me.

Oratio. Ecce, Dómine, dilecti tui Juliáni et Sociórum ejus miraculorum insígnia prædicámus; illi etenim prædicti Mártýres in te credéndo atque sequéndo, ardéntibus demérsi in cupis, inlæsi, post ignis rutilánte claritate, respléndent; è quibus vox è supérnis intonat: Juliáni dilecti mei fides hæc ómnia méruit, et majóra horum merétur; eúm et óculum cuidam credénti in nómine tuo réformat, corpus et ánimam súscitat, idolórum vaníssima simulácula in púlvere réligit: obsecrámus te Clementíssime per hujus Mártýris intercessiónem; ut inluminéntur ténebræ cordis nostri, et resurgámus à sepúlchris vitiórum, et templum córporis nostri inlæsum conservémus: ut in ætérnum tecum, et cum Sanctis tuis sine fine vivámus. ⁊. Amen.

Per.

Antiphona 1. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, P. Et non tanget illos torméntum mortis. ⁊. Justi verò hereditáte possidébunt terram: et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. P. Et non tanget illos. ⁊. Glória. P. Et non.

Oratio. Dómine Jesu Christe, cœlestis grátiae largitor, qui sanctis tuis Juliáno et Basilissae tantam grátiam præstitisti, ut abnegántes ómnia, quæ hujus mundi sunt, in número Sanctórum, vel in congregatióne electórum eos consórtes effíceres: orámus ergo te, ínclýte Deus, obséquis Sanctórum, ut nostris méntibus spiritalé lumen insinues: ut omni cupiditate hujus mundi à nobis detérsá, eórum inlústribus méritis, nobis ob facinora peccatórum véniam condonáre dignéris. ⁊. Amen.

Per.

Antiphona 2. Filius Dei lætátus est super justos: P. Et in paradiso deliciarum constituet illos. ⁊. Quóniam Dóminus amat judicium, et non derelinquet sanctos suos: in ætérnum conservábuntur. P. Et in paradiso. ⁊. Glória. P. Et in paradiso.

Oratio. Christe Dei Filius, qui es gloriósus in Sanctis, et admirábilis in majestate; cujus poténtiá

virtutis, pro nómine tuo certántibus Juliáno athlétæ tuo et Sociis ejus, tantum doni attribuisti laudis, ut coronam acciperent pretiósam, auro, et gemmis ornátam; et ómnia quæ vellent fiducialitèr à te fácere possent: Horum intercessióne nos quoque fámulos tuos in commilitiõne tuórum fidéli promissióne adjunge; ut, si delicta nostra malè vivéndo non meréntur coronam, vel saltim misericórdiæ mercéde nos pétrahas ad supérna: ut eórum sanctis méritis nobis dona grátiae cóndere, et donáre dignéris. ⁊. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Floréte sancti sicut rosæ plantátæ super aquas, P. Et quasi lílium date odórem suavitátis. ⁊. Plantáti in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri florébant. P. Et quasi lílium. ⁊. Glória, et honor Patri. P. Et quasi.

Oratio. Glorióse ómnium Rex Christe, cui justitia placet, et sanctitas flórida nitet; qui tantam grátiam sanctitátis fámulæ tuæ Basilissae præstitisti, ut, dum illa Virgines admonéret, colúmna lucis illi apparéret, quæ eas illumináret, odórque suavíssimos, qui eam confortáret, ut illa sic respondéret: Insúlto tibi diabole, quia ex grege mihi crédito nullus est qui tecum péreat: tu solus de tua pœna lætare: Horum intercessióne rogámus te, piíssime Deus, ut pietátis tuæ medélam impertiáris criminibus ómnium, qui non merémur glóriá meritórum, ut nobis sit indulgéntia pietátis ex dono. ⁊. Amen.

Per misericórdiam.

⁊. Hæc dicit Dóminus: Visitábo Sanctos meos in médio ignis, et è médio flammæ liberábo eos; et dabo eis regnum. P. In ætérnum, et in sæculum sæculi. ⁊. Exultábunt Sancti in glória: lætabúntur in cubilibus suis. P. In ætérnum, ⁊. Glória, et honor. P. In ætérnum.

Oratio. Deus omnipotens ætérne Christe Jesu, quo adjuvánte, athléta tuus Juliánus super ócalum evúlsum signum Crucis impósuit, et statim eum inlumináre proméruit, invocáto nómine Trinitátis: Tu pietate sólita, et orántium súscipe vota, et cœcitatís nostræ ténebras inlúmina: tribue quoque nobis obténuo sanctórum Mártýrum largam tuæ benedictiõnis impensiónem; quò et ténebræ à caligine nostri cordis inluminéntur, et peccatórum nostrórum vincula dissolvántur. ⁊. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Propè tímèntes Deum salutáre ipsos: P. Et super sanctos, et in eos qui convertúntur ad ipsum. ⁊. Fidélis Dóminus in verbis suis: et sanctus in ómnibus [cxc] opéribus suis. P. Et super sanctos. ⁊. Glória. P. Et super.

Oratio. Beatissimórum mártýrum Juliáni et Basilissae et ejus Cómitum præsidii animáti, fida ad Dóminum nostrum pergat oratio: ut quorum in hoc sæculo gloriósum celebrámus triúmphum, eórum in ætérnum préciibus adjuvémur. ⁊. Amen.

Per.

Antiphona 2. Justi epuléntur, et exúltent in eoa-

spéctu Dómini : P. Et delectentur in lætítia. *ŷ*. Sa-
lus autem justórum à Dómino : et protéctor eórum
est in témpore tribulatiónis. P. Et delectentur.
ŷ. Glória. P. Et delectentur.

Orátio. Meménto nostrí, Dómine; et sicut sanctis
tuis Juliáno et Basilissæ et Comitibus ejus martyrii
digna præmia reddis; ita nostris parce et miserere
peccátis : ut absolúti de prætérítis, mereámur
custódiam de futúris. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 3. Justi suscepérunt mortem, ut non
confunderentur, sed confortáti sunt, ut non præva-
ricarent testaméntum sanctum : P. Et loquebantur
omnes propter regnum Dómini, et propter testa-
méntum patrum nostrórum. *ŷ*. Adhuc multiplica-
buntur in senécta úberi : et benè patientes erunt. B
P. Et loquebantur. *ŷ*. Glória, et honor. P. Et lo-
quebantur.

Orátio. Ecce, Dómine, clara est vox, quæ nos
invitat ad convivium, vel ad gaudium Sanctórum,
ubi epulántur omnes amici tui : concède nobis fá-
mulis tuis, quæsumus, affectum tuæ dilectiúnis, qui
nos ad supérna ádtrahat; atque intervéntu martyrum
tuórum Juliáni et Cómitum ejus, supérno múnere
conquisíti, per ipsos introduci ad Sanctórum ætérna
tabernacula mereámur. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Viri sancti, vobis apértus est paradísus, plan-
tata est arbor vitæ, preparata est abundántia, ædi-
ficata est civitas, inventa est réquies, P. Perfécta est
cháritas, infirmitas à vobis extincta est. Dolóres C
ŷ. Ecce quàm bonum, et quàm jocún-
dum habitare fratres in unum. P. Perfécta est.
ŷ. Glória, et honor. P. Perfécta est.

Orátio. Trinitas vera indivisa, Deus summe et une,
et trine, qui per parvi témporis tribulatiónem, vel
ad réquiem ætérnam ire promittis; præsta nobis per
intercéssum sanctórum Juliáni et Sociórum ejus
martyrum, ut spírítu ambulémus, et desidéria carnis
non perficiámus; et sic paréntes nostros renuntié-
mus, ut à te non recedámus : ut, dàt cháritas tua,
quæ data est per Spírítum Sanctum, se in nostris
diffúderit cordibus, tuis in hæréndo vestigiis, coroné-
mur. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antífona. Diligéntes te, Dómine,
sicut sol in ortu suo respéndens, ita rútilant.

Cánticum. Qui spontè obulístis. *Quære fol. clxiii.*

Ad Benedictus. Antífona. Sancti et húmiles cor-
de, Spírítus et ánimæ justórum, benedicite Dómi-
num.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *Fol. 6. Sono.*
Via justórum facta est. *Lauda*. Laudáte Dóminum
de cælis Allelúia. *Psalmus* cxlviii. *Propheta*. Justó-
rum ánimæ in manu Dei sunt. *Quære fol. clxvii.*

Hymnus.

Juliám vita mártiris
Amóre Christi nobilis

Excelsa mundi réspuens,
Arcem tenére vult cæli.

Jubétur à Paréntibus
Accipere conjúgium :
Nec patri fuit óbvius,
Nec Deo mente pérfidus.

Consúlto lucis Auctóre,
Jussa complère suggerit :
Lætus pater inducitur,
Basilissaque póscitur.

Junguntur fide cómpares ;
Agunt cælestes nuptias :
Sed illi cordis órgano
Réuibus uri póstulant.

Intrántes in cubiculo
Odor rosárum infúnditur :
Conséntit virgo íntegrum
Serváre contubérnum.

Qui captus Antiochiæ
Sub Marciáno præside.
Torquétur membris ómnibus,
Extinctum novat óculum.

Quo deprecante, pérfida
Eversa sunt et idóla.
[cxc] Resúrgit Anastásius,
Convérsum est et Celsius.

Cupas implent incéndii,
Stuppa, pice, et bitúmine :
Inlæti et hinc éxéunt
Ac templa eversa diluunt.

Adquirít Matrem Puer :
Fit Filius Pater Matris :
Secundæ Nativitátis
Filius Matrem regénérat.

Missus in Amphitéatro
Béstis, pardus leo blanditur :
Et percússus indè vúlnerè ;
Raptus arce est in glória,

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Sancto simul Paráclyto
In sempitérna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus. *fol. clxxxvii.*

D *Capitula*. Dómine Jesu Christe, qui Juliánum et
Basilissam ita grátia tuæ opibus præmunísti, ut sic
spírítualis conjúgii cópulá nocteréntur, ne carnis
commixtióne ullaténus misceréntur : tu nos ad eórum
exémplum efficias castimóniæ sublimes, et in dil-
géndó te, fervóre Sancti Spírítus cósequáles : et sicut
illos effecisti tibi vasa mundíssima, sic carnáli in
nobis voluptáte devictá, plúrimos exémpló eórum
accéndas ad cælestia regna.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Gáudium sempitérnum. *Quære fol. clxii.*
Benedictio. Christus Dóminus, qui inter Juliánum.
Quære fol. clxxxviii.

In nómine Dómini etc.

DIE XII JANUARI.

IN FESTO SANCTORUM QUADRAGINTA MARTYRUM,
Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXVIII.
*præter Officium de Vesperis et Capitula; et Benedic-
 tiones et Capitula de Matutinis, quæ ut sequuntur.*
Ad Vesperum.

Lauda. Lux orta est justis, P. Et rectis corde lætitia. ⁊. Gaudébunt justis cum omnibus sanctis. P. Et rectis corde.

Sono. Gaudete justis in Domino: rectos decet colaudatio. Allelúia. ⁊. Confitemini Domino in cithara: in psalterio decem chordarum psallite Deo. Allelúia.

Domínus sit sempér. ⁊. Et cum.

Antiphona. Elevaverunt ad Dominum manus suas, P. Et dixerunt: Domine, quadraginta annus, quadraginta coronentur. ⁊. Lauda Hierúsalem Dominum: confáuda Deum tuum Sion. P. Et dixerunt. ⁊. Glória, et honor Patri. P. Et dixerunt.

Domínus sit sempér. ⁊. Et cum.

Lauda. Sanguinem Sanctorum requiram ego, dicit Dominus; P. Et habitabo cum eis in regno meo. Allelúia, allelúia. ⁊. Fidélis Dominus in verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis. P. Et habitabo cum eis. ⁊. Glória, et honor. P. Et habitabo.

Hymnus. Sanctorum méritis. *Supplicatio.* Orémus. fol. CLXII.

Capitula. Tolle, Deus, gládium de manu diaboli persequentis; ut pax tua abúndet in Sanctis: non sináture ampliús vulneráre tentátores, quibus talia remédia voluit providére Salvátor; ut in domo pacis inter filios pacis exclamémus è terris:

Pater noster. Liberáti a malo.

Benedictio. Sanctorum suorum Quadráginta Martyrum vos Dominus múniat patrocínio, et expiet à peccáto; ⁊. Amen. Illórum vos efficiat suffragatióne felices, quorum nunc estis solemnitatibus obsequentes: ⁊. Amen. Quò cum illis páriter mereámini cælum, quorum in terra nunc celebrátis triúmphum. ⁊. Amen.

Per.

Domínus sit. ⁊. Et cum.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

DIE XIX JANUARI.

IN FESTO SANCTORUM SEBASTIANI, ET EJUS COMITUM. D
Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: P. Miséricors, et miserátor, et justus Dominus. ⁊. Diréctam fecit viam justórum: et præparávit iter Sanctorum. P. Miséricors, etc.

Domínus sit sempér. ⁊. Et cum.

[cxii] *Sono.* Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Allelúia. ⁊. Visi sunt in óculis insipientium mori: et extimáta est malitia éxitus illórum: illi autem sunt in pace. Allelúia.

Domínus sit sempér. ⁊. Et cum.

Antiphona. Justis epuléatur, et exúltent in conspéctu Domini: P. Et delectentur in lætitia. ⁊. Salus

A autem justórum à Domino: et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis. P. Et delectentur. ⁊. Glória, et honor Patri. P. Et delectentur.

Domínus sit sempér. ⁊. Et cum.

Lauda. Clamaverunt justis, et Dominus exaudivit eos Allelúia: P. Et ex omnibus pressuris eórum liberávit eos. Allelúia, allelúia. ⁊. Multæ tribulatiónes justórum: et de his omnibus liberávit eos Dominus. P. Et ex omnibus. ⁊. Glória, et honor. P. Et ex omnibus.

Hymnus.

Solénne festum pler benigna prómite
 Sebastiánus mártiris Sanctissimí,
 Quo mundum linquens regna cœli possidet:
 Omnes sonóro júbilo concinite,
 Christóque vota corde puro réddite.

Illic literarum clarus, et Christícola,
 Et Mediólani indolis indigena,
 Charus Tyranno erat: nam Principibus
 Sub veste ad hoc mundiáli militans,
 Fidei ut digna mulcéret allóquia.

Duo gemelli ac fideles milites
 Marcellianus frater et Marcus pius,
 Christi dum proná nomen mente cóferant,
 Multantur diro carceráli vínculo;
 Mox audiéndi óptimo Præsidi.

Ad hæc paréntes, vel modéstæ cónjuges,
 Muglunt dantes, ac peléntes cárcerem,
 Cum blandiméntis amicórum nóxiis,
 Natos démonstrant, ejuládo flágitant;
 Non ut obire áppetant, sed dégere.

Inter paréntum láchrymas vel cónjugum,
 Christi cœperunt milites molléscere,
 Mentésque pœnæ ad dolóres néctere:
 Sed tunc eórum coram erat cœlibus
 Sebastiánus bélliger fortissimus.

Mox quibus sese objiciens in médio,
 Consúlto cunctos instruens allóquio,
 Mundique falsa esse lucra indicat;
 Cœlestis regni prædicans insignia,
 Vitam finiri propter Christum imperat.

His dum Beátus áptius discerneret
 Chorus, cum lumen rádians ab æthere,
 Sebastiánum áfficit mox lúcidum,
 Et palliatus júvenis sub lúmine,
 Quo fertur eum imbui plenissimè.

Ædes sunt intrá acta hæc Nicóstrati,
 Cujusque prior Zoiæ uxor crédidit,
 Annos elinguis quæ his ternos dúxerat,
 Effécta jussu éloquentis tunc Mártiris
 Fjusque dicta ritè prorsus ínsequi.

Nam se notábat Angelum prospicere
 Sacrum tenére ante ipsum códicem,
 Per quem digésta hauriébant singula:
 Conféstim omnes ad hoc credi clamant,
 Ablutionemque ócyus expóstulant.

Sed sempér cautus, atque dignus præsagus
 Sebastiánus, imperat Nicóstratum,
 Ut vinclis tenti tráditu carcéribus

Forent coacti; cùm jam tunc credentibus
Baptisma cuncti consequantur aptius.

Quod ritè factum credidit et Clàudius
Natis cum charis, et cum chara cónjuge :
Cùm Polycàrpus advocatus Præsbyter,
Qui persecutentum erat metu látitans,
Illic baptizandis nomen dare imperat.

Tunc nomen dantes univèrsi pròprium,
Sexdèna et octo utrorùmque sexuum
Per eum tincti sunt pio in gurgite :
Et jam renati sub divina gràtia,
Dies per decem læta psallunt càntica.

Romæ Præfèctus urbis sed Cromàtius
Ad sciscitandum vocat sic Tranquillinum.
Qui de natòrum diceret arbitrio ;
Fidémque Christi illi plenè intimans,
Ipsum credèdo sese natum indicat.

Cujus edoctus sospitáte àrbiter,
Venire Sanctos illicè clàm præcipit :
Venàlem pensans esse Christi gràtiam,
Despondet auri infinita pòndera,
Artus medèri lánguidos expòstulat.

Non hoc potiri distrahèdo optines,
Nisi Christum credas priùs, Sancti inquam :
Tuo medèla erit nulla còrpori ;
Adest ipse, vovet statim Præsces crèdere,
Adèptà omni pèctoris formidine.

Sed mox beàtior cernit eum còmmodè,
Deòrum fìcta priùs monstra fràngere,
Culturam nempè nòxiam omnem pèllere,
Cunctis delictis abnùere pròtinus :
Quod ut agatur, optat ille pròptior.

At tunc cœperunt Màrtyres contèrere
Délubra vana óperis mechànici :
Decòrus adstat jàvenis Cromàtio,
Qui cuncta curat, solvit, et podàgricos
Nodos supèrno pròtinus calàthico.

Sebastiàni pròvido consilio
Tunc ægotàri æmulat Cromàtius :
[EXCIII] Præfèctus rei alter ait públicæ ;
Abjècta mundi istius ut dispèndia,
Futùra vitæ rudimènta cãpiant.

Credit cum patre dulcis et Tibùrtius,
Omnisque credit pròpria família,
Quater et dena cèntiès promiscua
Sacro ablùta lavacro discrimina,
Charismatùmque consequuntur gràtiam.

Antestàri mægnum galústum potissimum,
Sanctos tuèndo qui colligit Cromàtios
Sacris præcèptis, pròpriis in ædibus ;
Quos ille omnes sic fovet et còmmovet,
Ut pompa nullum sæculàris òccupet.

Furor sed quia ingruit tyrànnidis,
Hoc nullà potest ratiòne còntegi,
Ex sacro scripto jussus et Cromàtius,
Cau-à ut medèndi lóngius ab òppido
Suo, adret cum suis commèrcio.

Sanctos utròsque tunc monet intèntio
Sebastiànum, Polycàrpum sanctùmque,

A Ut, quis de illis iret cum euntibus ;
Sed ambo quærunt passiónis bravium :
In urbe ambo residere ambiunt.

Sumus sed Papas Polycàrpus còmmonet,
Ut adqùisitam plebem nollet linquere,
Novèlam Christi rore ubi inriget :
Mox conticèscens sacer ad hoc sènior,
Blandùmque vatis ànnuit impèrium :

Tunc apud Papam remanère Màrtyres
Marcellianum, Marcum, Tranquillinumque,
Tibùrtium, Castòlium, Nicòstratum ;
Cum fratre verò Clàudio, vel filio
Sebastiànum et Zoè sanctissimam :

B Hos autem ipse sancta in Ecclèsia
Christo ministros ritè omnes cònsecrat,
Explèntque sacra vègeti mystèria :
Pollent diversè singuli officiis,
Et prarogatà sanitatum gràtià.

Sit Trinitati sempitèrna glòria,
Honòrque summus et potèstas inelyta ;
Quæ Trinitas Pater, Patrisque Filius
Cum Spíritu, unus Deus substàntià
Per cuncta regnat sæculòrum sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orèmus. *mutatis nominibus.* folio
CLXVII.

Capitula. Alùmni tui, Christe, solèmne adest Se-
bastiàni festum millitis almi ; qui nobis recuperandæ
spei suffràgia præbet, et cœlestis vitæ alimoniã fo-
vet : qui dùm format devios, perlustrat dógmate in-
doctos sublimis aulæ terrènæ ; sublimi cùriæ cœlli
attrahat nos illuc prece, ubi tecum pèrpetin gaudet :
et quibus agonizantibus palmiferum de hoste tulit
triùmphum, cum eis nos apud te sóveat patrociniò
indefèso ; quem nos orare, et dicere :

Pater noster. Liberatì à malo. fol. 2.

Benedictio. Sebastiàni màrtyris nos Dòminus suf-
fràgio servet, qui illum cum sóciis évehit poli ad
sedem : ñ. Amen. Et qui, illo orante, os quondàm
obstructum reseravit Zoè, apèriat os vestrum in
confessionibus laudis suæ ; ñ. Amen. Ut flagrantes
fide, et fulti bonòrum òpere, ovantes mereàmini re-
gna cœlestia obtinère. ñ. Amen.

Per.

D *Lauda.* Gáudium sempitèrnum. fol. CLXXVI. *Orá-
tio.* Ecce lætatur in te Dòmine. *Antiphona.* Da no-
bis lætitiã salutàris tui. *Psalmus* L. *Require infrà
in Matutinis de isto festo.* *Oratio.* Redde nobis Dò-
mine lætitiã. *Require* fol. CLXXII.

Antiphona. 1. Exultabunt Sancti in glòria : P.
Lætábuntur in cubilibus suis. 2. Beata gens, cujus
est Dòminus, Deus ejus ; pópulus, quem elegit Dò-
minus in hereditatem sibi. P. Et lætabuntur. 3.
Glòria, et honor. P. Et lætabuntur.

Oratio. Exultare Sanctos in glòria, et lætari in
cubilibus suis, divìno Spíritu ac propheticà voce
prædictum est : Nos igitur sancti Sebastiàni patro-
cinio cohærentes, in laudem beatissimi hujus Màr-
tyris matutinà oratiòne vota solvamus ; quos divìno

múnere coronátos, tenebrósà morte detérsos, filios A
lucis eloquia Divinitátis testántur. ñ . Amen.

Per.

Antiphona. 2. Lætámini in Dómino, et exultáte
justi, P. Et gloriámini omnes recti corde. † . Gau-
dète justi in Dómino : rectos decet conlaudátio. P.
Et gloriámini. † . Glória. P. Et gloriámini.

Orátio. Ecce lætátur in te, Dómine, martyr tuus
Sebastiánus ; et in te gloriátur, quia à te coroná-
tur : Pétimus ergo te, Dómine Deus, quantis pósu-
mus précibus : ut quia ejus hodierná die festa so-
lemnia celebrámus, nostrórum véniam delictórum
cónsequi mereámur. ñ . Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. 3. Exultatiónes Dei in fáucibus San-
ctórum. P. Glória hæc est ómnibus Sanctis. [cxciv] B
Allelúia, allelúia. † . Vox lætitiæ et salutis in ta-
bernáculis justórum. P. Glória hæc est. † . Glória,
et honor. P. Glória hæc.

Orátio. Exultatiónes tuæ, Dómine, in fáucibus fá-
mulí tui Sebastiáni mártiris ; dùm in te gloriátur,
in te quoquè lætátur : ut, qui pro Dómino miríficus
éxtitit triumphátor, pro servis existat magníficus
intercessor. ñ . Amen.

Per misericórdiam.

ñ . Exultábunt Sancti cum fidúcia ; P. Et gau-
déntes, festinábunt vidére faciém Dei, cui servié-
runt, et à quo incipiunt gloriósi mercédem recipere.
† . Exultábunt Sancti in glória : et lætabúntur in
cubilibus suis. P. Et gaudéntes. † . Glória, et
honor. P. Et gaudéntes. C

Orátio. Cháritas inclýta, spes certa, fides integra,
Dómine Deus noster ; præsta, ut, dùm tibi novum
cánticum decantámus, vétéris malitiæ à ferménto
purgémur : ut, dùm in tua laude gloriámur, pecca-
tórum nostrórum ónere non premámur : atque ità,
suffragántibus sanctis tuis Sebastiáno et ejus Comi-
tibus martyribus, poténtiam tuam pio concinámus
affectu, ut cleméntiæ tuæ assiduam mereámur ad-
pisci præsidium. ñ . Amen.

Per misericórdiam.

In Ládibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te Dómine.
Cánticum. Qui spontè obtulistis. *Ad Benedictus. An-
tiphona.* Sancti et húmiles corde. *Cánticum.* Benedi-
ctus es Dómine Deus patrum nostrórum. Fol. 6. D
Sono. Via justórum. fol. CLXVII. *Lauda.* Laudáte
Dóminum de cœlis : Allelúia. *Psalmus CXLVIII. Pro-
pheta.* Justórum animæ in manu Dei sunt. *Requære*
fol. CLXVII.

Hymnus.

Jam nunc ad illum properáre cónvenit,
Quia passiónis tempus árguet immáne .
Apostolórum namque natalitio
Zoë beáta dùm oráret, promptior
Celso per sontem trádidit spiritum.

Dies dedúctos octo post, Tranquillinus
Pauli ad aulam orans, nihilóminus
Diro est hic tunc dilapidátus saxo,

Vasto dimersum corpus et in flúmine ;
Mens verò efflat árduo in sidere :

Horum prótinus requiréntes córpora
Nicostratus et Cláudius cum sóbole
Diébus tenti decem, cum Castório
Mersi marinis ámnibus in flúctibus,
Explérunt dignum passiónis præmium.

Torquátus Sanctis frauduléntè néctitur,
Comménto cujus cápitur Tibúrtius
Affectu sævo, atque diro vindice ;
Quem et mucróne imperávit pléctere,
Christóque fortem consecrávit Mártirem.

Sanctórum hospes Cástulus Zetárius
Captus est ; Christi Mátyr mox efficitur :
Postquam deinde verberáti lanceis
Marcelliánus sanctus et Marcus probus,
Sic laureáti fundunt cœlo spiritum.

Togam Deo post acquisitam cándidam,
Pulcer ut gregem pastor Christo tráditum
Sebastiánus, pædagógus óptimus
Insidiátur ; per crudéles vincitur,
Ac servis ductus princípum obtútibus :

Quem jam, Tyránnus imperat mox impius
Duci in campum, et sagittis insui :
Sed Christi póstea sanátus grátiá,
Inter flagélla demùm vitam términans,
Arcem sacrátam évolat in æthera.

Adésto nunc beáte jam precántibus
Sebastiáne ; jam tuere sérvulos
Sancto cum illo comitatu próprio :
Dimitte culpam, atque præsta véniam ;
Quò omnes fruámur gáudio cœlesti.

Fratérna Clerum cháritas coaglútinat :
Nullum simúltas à catérva disgreget :
Fucus, rubigo, luxus, avaritia
Abscédat ; omnis impia convéntio :
Christum ut mente sempè purè ámbiant.

Jugum, quo gens impiè nunc nos cómprimit,
Tuo depélle adjumento grátiæ ;
Hostis nec morbus adsit, vel peúria :
Advérsa cuncta ócyùs effúgiant :
Pax sit perénnis, functis quies plácita.

Non nos in ira Judex tunc corripíat,
Cùm terror ejus fúlserit in glória :
Nec ignis vorax mancipándos ádprobet ;
Sed te sequéntes prævium potíssimum
Sanctórum simus cómpotes consórtio.

Præsta, orámus, Trinitas indifferens
Desideráta tibi constitútibus ;
Qui solus nomen Deltáti obtinens
Pater cum Verbo, atque Sancto Spiritu,
In Trinitáte regnas in perpétuum.

Amen.

Supplicátio. Orémus. *Mutáti nominibus. folio*
CLXII.

[cxcv] *Capítula.* Gloriósa est palma victóriæ san-
ctórum tuórum Sebastiáni et ejus Cómitum máty-
rum Dómine ; quia quanta virtus est in méritis, ta-
ta patiéntia probátur in factis : caro cécidit, mundus

erubuit, persecutor expavit; et quibus fuit in pœna A vitæ, facta est in morte victória. Te igitur, omnipotens Deus, rogâmus, ut intervêntu eorum nobis vœnia non negetur omnium peccatorum.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Lauda. Gaudium sempiternum. fol. CLXII.

Humilitate vos benedictioni.

Dominus sit semper vobiscum. ã. Et cum spiritu tuo.

Benedictio. Benedicat vos omnipotens Dominus sanctorum martyrum Sebastiani et ejus Comitum passione lætantes. ã. Amen. Tribuat vobis omnimodæ benedictionis plenitudinem, quibus condere dignatus est legem; ã. Amen. Ut et omnipotenti Deo laudis sacrificium offeratis, et vos indesinenter invicem exhibeatis officium charitatis. ã. Amen. B

Per misericordiam ipsius et, etc.

In festo S. Luciani Presbyteri et Martyris omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX. præter Capitula, et Benedictiones de Vesperis; et Capitula de Matutinis, quæ ut sequuntur.

Capitula. Beatissimi martyris sui Luciani Presbyteri agonem, divinâ virtute perfectum, votis sollemnibus, fratres dilectissimi, celebramus; ut qui triumphalem palmam per fidei munimenta, Christo opitulante, promeruit obtinere, patrocinii sui nobis intercessum apud eum, cujus jam præsentia gratulatur, dignetur impendere: et ipse nobis peccatorum tribuat veniam, qui eidem contulit immortalitatis coronam.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dominus, qui martyri suo Luciano Presbytero patiendi contulit votum, patientiam vobis tribuat contra omnes inlæcebras vitiorum: ã. Amen. Et qui illi donavit, peractâ passione, coronam, vobis conferat, peracto luctamine mundi, gaudia repromissa: ã. Amen. Ut qui in hoc die tanti Martyris ovantes solœmnia celebratis, cum eodem post transitum collocari in cœlestibus sedibus gaudeatis. ã. Amen.

Per misericordiam.

Ad Matutinum, Capitula. Cum ex lege tua, Domine, novèrimus in memoria æterna esse justum, non pro illius, sed pro nostri commendationis hoc tibi offerimus holocaustum: petentes, ut qui ejus animam fecisti in passione victricem, nostrum votum efficias in confessione victorem; quod, eodem suffragante, clamorem nostræ accipias vocis:

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

DIE XX JANUARIJ.

IN FESTO SANCTARUM AGNÆTIS ET EMERENTIANÆ VIRGINUM.

Ad Vesperam.

Lauda. Laudaverunt te Domine omnes Angeli tui.

Sono. Allelûia. Justitiâ plena est dextera tua.

Antiphona. Ecce istæ religiôsæ lœminæ. Lauda. Filia tuæ Hierusalem in latere surgent. Quære folio CLXXXII.

Hymnus.

Agnæ sepulchrum est Romulea in dono
Fortis puellæ, Martyris inclytæ:
Conspèctu in ipso cõdita túrium
Servat salûtem Virgo Quiritium.

Duplex corõna est præstita Martyri,
Intacta ab omni crimine Virgo:
Mortis deinde gloriâ libera,
Ultrò offerens se, nec rénuens mori.

Ut vidit Agnes stare trucem virum
Mucrone nudo, lætor hæc ait:
Jam te sequentem, Christe, animam voca
Cum virginâli tunc Patris hostiâ.

Sic fata Christum vertice cernuo
Supplex adorat; vulvus ut imminens
Cervix subiret prona paratius,
Ast ille tantam spem peragit manu.

Cœlestis arcis nobilis incola,
Intende nostris conluviõibus
Vultu, gemello cum diademate;
Cui posse soli cuncti Parens dedit.

Sit Trinitati gloriâ unicæ,
Virtus, potestas, summa potentia,
Regnum retentans; qui Deus unus est
Per cuncta semper sæcula sæculis.

Amen.

Supplicatio. Oremus Redemptorem mundi. fol. CLXXXII. Mutatis nominibus.

[CXXVI] Capitula. Adesto, Domine, tibi supplicantibus; et invocantibus nomen sanctum tuum, occurre placatus: atque intervêntu sanctarum Agnætis et Emerentiænæ virginum et martyrum erectos, ac redemptos, in sæcula gaudere concede: ut calicis permixti, cujus nos effusione redemptos fatemur, ipsius transformatione ab hac ignobilitate ad æternam gloriam perducas.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dominus, qui virgines suas Agnætē et Emerentiānam casto sibi desponsavit amore, indissolubilièr vos sibi suam charitatem associet; ã. Amen. Quique in illis virginitatis contulit donum, conferat in vobis suæ gratiæ complementum. ã. Amen. Ut qui virginitatis decore non clarētis, ex méritis Virginum potiâmini gaudis. ã. Amen. D

Per misericordiam ipsius Dei nostri, etc.

Lauda. Exaltatæ sunt filia Hierusalem; P. Et processerunt in gloria. Allelûia, allelûia, allelûia. ¶. Lætetur mons Sion, et exultent filia Judæ, propter judicia tua Domine. P. Et processerunt. ¶. Glória, et honor. P. Et processerunt.

Oratio. Deus, qui harum virginum tuarum Agnætis et Emerentiænæ non terrénos, sed divinos esse fructus enuncias; fac nos harum obtentu, non terréna sapere, sed mundato corde cœlestia præstolari: ut qui harum Virginum devotè incólimus festum, à nostrorum criminum sordibus expiamur. ã. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

In nómine Domini nostri.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætitiā. *Psalmus* L. *Oratio.*
Redde nobis Dōmine lætitiā. *folio* CLXIII.

Antiphona 1. Inlūxit in cōrdibus nostris Dōminus,
qui dixit de tēnebris lumen *P.* Splendescere, ad il-
luminatiōnem sciētiæ claritātis Dei, in faciē Jesu
Christi. *ŷ.* Præoccupēmus faciē ejus in confes-
siōne : et in psalmis jubilemus ei. *P.* Splendescere.
ŷ. Glōria, et honor. *P.* Splendescere.

Oratio. Deus, qui in cōrdibus harum virginum
Agnētis et Emerentiāe mārtyrum inlucēscens, fe-
cisti de tēnebris lumen splendescere : ut quæ vitiātæ
fūerant per natūram, essent illuminatæ per grātiā;
inlucēce in cōrdibus nostris ad emolumentum ætēr-
næ salutis : ut caligine nostrōrum vitiōrum detērsā,
sola nos lucis tuæ clāritas sempiterna possideat. **B**
ŷ. Amen.

Per misericōrdiam.

Antiphona 2. Nos omnes, revelatā faciē glōriam
Dōmini speculāntes, in ejūdem imāginem transfor-
māmur à claritāte in claritātem, tanquā Dōmini
spīritu. Non ambulāmus *P.* In astūtiā, neque adul-
terēmur verbum Dei, sed in manifestatiōne veritātis.
ŷ. Cantāte Dōmino cānticum novum : benē psāllite
ei in jubilatiōne. *P.* In astūtiā. *ŷ.* Glōria, et honor
Patri. *P.* In astūtiā.

Oratio. Revelatā faciē, tuam, Christe Dōmine,
glōriam speculāntes, rogāmus, atque expōscimus,
ut à claritāte spei in claritātem illius perfēctæ rei,
mereāmur perfēctiūs transformāri : ut sicut hæ vir-
gines tuæ Agnes et Emerentiāna de virtūte passiōnis
in virtūtem æternitātis proficiētes, tanquā à cla-
ritāte in claritātem translātæ sunt ; itā nos et in hac
spe, qua consistimus, beatē vivāmus : et dūm de hac
vita ad illam pervenerimus, tecum sinē fine regnē-
mus. *ŷ.* Amen.

Per misericōrdiam tuam.

Antiphona 3. Audite me divini fructus, et bene-
dicite Dōmino, *P.* Et constitēmini illi in voce labiō-
rum nostrōrum, et dicite. Allelūia, allelūia. *ŷ.*
Cantāte, et psāllite illi : narrāte omnia mirabilia
ejus. *P.* Et constitēmini illi. *ŷ.* Glōria et honor Pa-
tri. *P.* Et constitēmini illi.

Oratio. Deus qui harum virginum tuarum Agnētis,
etc. *Quære retrò in Vesperis de isto festo.* **D**

ŷ. Simile est regnum cælōrum decem virginibus,
quæ accipiētes lāmpades suas, exierunt sponso in
obviām. *P.* Et quæ paratæ erant, intraverunt cum
eo ad nūptias : et clausa est janua. *ŷ.* Mediā nocte
clamor factus est : Ecce sponsus veuit, exite obviām
ei. *P.* Et quæ paratæ erant. *ŷ.* Glōria, et honor
Patri. *P.* Et quæ paratæ.

Oratio. Fac nos, Dōmine Jesu Christe, ut oleum
lætitiæ in vasis consciētiæ purā mentis integritāte
servēmus : quò, dūm clamor factus fuerit, tibi sponso
veniēti ad iudiciū obviām exeāmus, non cum fā-
tuīs, sed cum prudētibus Virginibus, coronādi
[cxvii] adnumerēmur. *ŷ.* Amen.

Per misericōrdiam tuam Deus noster, et, etc.

A

In Laudibus.

Ad Cānticum. Antiphona. Diligētes te Domine,
sicut sol in ortu suo resplēdens : ita rutilant.

Cānticum. Qui spontē obtulistis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedicimus te Dōmi-
ne, qui sedes super Chērubim, Rex Israēl. *Cānticum.*
Benedictus es Dōmine. *fol.* 6. *Sono.* Allelūia. Justi-
tiā est plena. *Lauda.* Laudate Dōminum de cælis.
Prophetia. Audite me divini fructus. *fol.* CLXXXIII.

Hymnus.

Necnon et ipsos protégit advenas
Puro ac fideli pēctore supplices ;
Duplex corōna est præstata Mārtyri
Intāctum ab omni crimine virginali
Mortis deindē glōria liberæ.
Ajunt maritali vix hābilem thoro
Primis in annis fore puellulam
Christi calētem fortitēr Impii
Jussis rentsam : quōminūs idōtis
Addicta, sacram desereret fidem.
Tentata binis nam prius artibus,
Nunc ore blandi iudicis Illici :
Nunc sæviētis carnicifis minis
Stabat feroci rōbore pērtinax ;
Corpūsq̄e duris excruciatibus
Ultrò offerēbat, non rénuens mori.
Tunc atrox tyrānnus, si facile est, ait,
Pœnam subactis ferre doloribus,
Et vita vilis spērnitur : at pudor ejus
Dicatē virginitātis impetendus est.
Ilanc in lupānar tradere publicum
Certum est : ad aram ni caput āpplicet,
Ac de Minērva jam vēniām roget ;
Quam virgo pergit tēmnere virginem :
Omnis juvētus irruet, et novum
Ludibriōrum mancipium petet.
Haud (inquit Agnes) immemor est i.ā
Christus suōrum, perdat, ut aureum
Nobis pudōrem ? nos quoquē deserat ?
Præstō est pudicis ; nec patitur sacra
Integritātis mūnera pōllui.
Ferro, impia soboles, potes servire :
Non inquinābis membra libidine.
Sic elocūtam publicitūs jubet,
Flexam in platēas sistere virginem :
Stantem réfugit mœsta frequentia
Avērsa vultus, ne petulantiūs
Quisquam verēdum conspiceret locum.
Intēdit unus, fortē procacitēr,
Os in puellam, nec trēpidat sacram
Spectāre formam lūmine lūbrico.
Gehennālis ignis flāminis in modum
Vibrātur ardens, atque oculos ferit :
Cœcus corūscō lūmine cōrruit,
Atque in platēæ pūlvēre pālpitat.
Tollunt sodāles seminēcem solo,
Verbisque deflent exequiālibus :
Ibat triūmphans virgo, Deum Patrem
Christūmq̄e sacro cārmine cōncinens,

Quod sub profāni labe periculi
 Castum lupānar nec violābile
 Aspēcta victrix virginitas foret.
 Sunt qui rogātam retulerint preces,
 Fudisse Christo, redderet ut reo
 Lucem jacēti; tum invenit hālitum.
 Vitæ innovātum ūsibus intēgris
 Primum; sed Agnes hunc hābuit gradum :
 Cœlestis aulæ mox ālius datur.
 Accēsus iram, nam furor incitat,
 Hostis cruentus, vincor, ait, gemens :
 Stringe ferrum miles, et exere
 Præcēpta summi régia Principis.
 Ut vidit Agnes, stare trucem virum :
 Mucrone nudo, lætior hæc ait :
 Exulto talis quod potius venit,
 Vesanus, atrox, turbidus armiger,
 Quam si veniret languidus ac tener,
 Mollisque Ephæbus tinctus arōmate,
 Qui me pudōris fōnere pēderet.
 Ille hic amātor, jam fateor, placet :
 Ibo irruēntis grēssibus obviām,
 Nec demorābor vota calēntia,
 Ferrum in papillas omne recēpero,
 Pectusque ādimet vim, glādiū traham;
 Sic nupta Christo transiliam poli :
 Omnes tēnebras, æthere celsior.
 Ætérne Rector divide Jānuas
 Cœli obserātas terrigenis priūs,
 Ac te sequēntem, Christe, ānimam voca
 Cum virginali tunc Patris hōstia.
 Sic fata, Christam vultice cernuo
 Supplex adorāt; valnus ut immineus
 Cervix subiret prona parātius.
 Ast ille tantam spem pēragit manu.
 Uno sub ictu, nam caput āmputat,
 Sensus dolōris mors cita prævenit :
 Exultus indē spīritus emicat;
 Libérque in auras exilit, Angeli
 Sepsere eōntem trāmite cāndido.
 Mirātur orbem sub pēdibus situm :
 Spectat tēnebras ārdua sūbditas;
 Ridētque solis quod rota cireant;
 [CXCVIII] Quod mundus omnis volvit et im-
 Rerum quod atro turbine vivitur, [plicat;
 Quod vana sæcli mobilitas rapit
 Reges, tyrānos, impéria, et gradus,
 Pompasque honōrum stultē tunc cōmium,
 Argēnti et auri vim rābidam sitim,
 Cunctis peltani per vārium nefas,
 Splendōre multo structa habitācula,
 Illūsa pictæ vestis inānia,
 Irāti, mortem, vota, pericula,
 Nunc triste longum, nunc breve gāudium,
 Livōris atrī fumificas faces,
 Nigrēscit undē spes hōminum et decus :
 Et quod malōrum tērius omnium est,
 Gentilitātis sōrdida nūbila
 Hæc calcat Agnes, ac pede procūcat,

A Stans, et draconis calce premens caput;
 Terrēna mundi, qui ferus omnia
 Spargit venēnis, mergit et inferis.
 Nunc virginali perdōmitus solo
 Cristas Cérberi dēprimit ignei;
 Nec victus audet tollere vérticem :
 Cingit corōnis intērcā Deus
 Frontem duābus Mārtiris innubæ;
 Una decēplex édita sēxiēs
 Merces perēnni lūmine cōfficit;
 Centēnus extat fructus in āltera.
 O virgo felix, ò nova glōria
 Castum vel ipsum redde fōrnicem :
 Purga jam corda propitiābili
 Fulgōre, nostrum si jecur impleas,
B Nil non pudicum est, quān pia viscera.
 Dignēris almo vel pede tångere
 Quæ tibi vota plebs pia dēdicat;
 Et à delictis sērvulos ex̄pia,
 Quos tua cernis gāudia psāllere.
 Sursūm volātū pērnici vōlitans,
 Mitte deorsūm gāudia pōpulis,
 Qui tui psallunt mūnere civēs,
 Dans nobis cunctis vivere sœculis.
 Sit Trinitāti glōria unicæ,
 Virtus, potēstas, summa potēntia;
 Regnum retēntans, qui Deus unus est
 Per cuncta semp̄r sœcula sœc̄orum.
 Amen.

C *Supplicatio.* Orēmus Redemptōrem. *Multis nomi-*
nibus. fol. CLXXXII.

Capitula. Omnipotens Deus, qui bonitāte inenar-
 rābili rēdimis omnia; intervēntu sanctārum virgi-
 num Agnētis et Emerentiāne oratiōni nostræ aurem
 tuæ pietātis inclina; et contra invisibilis hostis ama-
 rissima tela, victricia nobis protectiōnis, ac fidēlia
 porrige arma : ut qui altitudinem cordis nostri ad
 excēlsa sōlii tui dirigimus, à convēntu malignāntium
 in hac humilitate terrārum veræ fidei protectiōne
 salvēmur, piissime.

Pater noster. Liberāti à malo. fol. 2.

Lauda. Exaltātæ sunt filiæ Hierusalem; P. Et
 processerunt in glōria. Allelūia, allelūia. †. La-
 tetur mons Sion, exultent filie Judæ, propter iudicia
 tua Dōmine. P. Et processerunt. †. Glōria, et hon-
 or. P. Et processerunt.

D *Benedictio.* Dōminus Jesus Christus, qui virgines
 suas Agnētem et Emerentiānam casto sibi servāvit
 pudōre, castitātis nos dono munificet : ñ. Amen.
 Et qui illas subarrhāvit sibi ānnulo fidei, nos suæ
 connectat indissolubilit̄er charitatē; ñ. Amen. Ut
 eas pro nobis suffragatrices admittat, quas sibi in-
 corrupto amōre assūpsit sponas. ñ. Amen.

Per misericōrdiam.

DIE XXI JANUARI.

IN SANCTORUM FRUCTUOSI, AURURII, ET EULOGII.

Ad Vesperum. *Lauda.* Exortum est. *Quære fol.*
 CLXII.

Sermo. Dum succenderetur fornax, preparati sunt

Ananias, Azarias, et Misaël ad comburendum : et Ingressi in ignem sic, satiabantur ardore flammæ : Angelus enim Dei stetit in medio, vento roris flante : intelligite, arguite. *ŷ*. Tunc pueri lætantes canebant : *P.* Deus omnipotens, terribilis, et metuendus in sæcula. Amen : allelûia. *ŷ*. Tres pueri jussu regis in fornacem missi sunt : non verentes flammam ignis tamquam ex uno ore canebant : Deus omnipotens, terribilis, et metuendus in sæcula amen : allelûia. *ŷ*. Tunc illi tres tamquam ex uno ore hymnum canebant, et benedicbant, et magnificabant Dominum de camino ignis ardentis, dicebantque : Deus omnipotens, terribilis, et metuendus in sæcula amen : allelûia.

Dominus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Ut aurum igne probati Sancti, *P.* Et quasi hostia holocausti accepti sunt in conspectu Dei sui. *ŷ*. Justi verò hereditate possidebunt terram : et inhabitabunt in sæculum sæculi super eam. *P.* Et quasi hostia. [cxix] *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Et quasi hostia.

Dominus sit semper. *ñ*. Et cum.

Lauda. Columnam ignis ducem habuerunt itineris Allelûia, *P.* Per quam ostendit Deus lucem eis : Allelûia, allelûia : *ŷ*. Expandit nubem in protectionem eorum, et ignem ut luceret eis per noctem. *P.* Per quam ostendit. *ŷ*. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Per quam ostendit.

Hymnus.

O triplex honor, ô triforme culmen,
Quo nostræ caput excitatur urbis,
Cunctis urbibus éminens Iberis,
Quorum præsidio fovemur omnes.

Circumstans Chorus ex utroque sexu,
Vestrum psallite ritè Fructuosum :
Laudans Augurium resùllet hymnus,
Mixtis Eulogium modis coæquans.

Il inter rápidos focos crepantes
Intrant passibus, et minantur ipsi
Flammarum crepitantibus caminis ;
Quos olim fugiet perennis ignis.

Felices animæ, quibus per ignem
Celsa scândere cõtingit Tonantis !
Cunctis pro pópulis rogâte Christum,
Ut nos Tartæo tegat ab igne.

Ætérno Genitóri Glória, Christo
Semper génito, sit tibi semper
Compar Spiritui ; qui Deus unus
Pollea perpétuis inlyte sæculis.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem. *Mutatis nominibus.* *Quære fol.* CLXII.

Captula. Probata satis est, Dómine, tuorum trium vita et festa Sanctorum, ut auri fúlgidum radiantis metallum : quorum fidem, dum probabili camino exáminas, laudábili iudicio tibi placitãram adsignas ; Itabes ergo in tribus his manipulis Sacerdotum, quos ad te mater nostra misit Ecclésia, discrêta quidem ordinum, sed veneranda officia Sacerdotum : In

Fructuoso siquidem Pontificális grátia fulgens ; In Augurio, et Eulógio Leviticæ dignitatis ministérium clarens : Nostra ergo vota ii tuis obtútibus sanctificanda insinuent : ille, ut pro te more Sacerdotii consecranda perórnet ; horum ministério cálicem salutarem sumamus ad vitam : illius invocatióne sanctificati perducamur ad glóriam.

Pater noster. Liberati à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus, Dei Filius, qui tribus Pæris in camino pòsitis, quartum se dignatus est demonstrare, grátia vos suæ visionis inluminet ; *ñ*. Amen. Et qui Fructuosum cum suis Diaconibus sacerdotem inter crepantes ignes calore amoris sui non est passus extingui, nullo vos tentationum igne patiatur aduri : *ñ*. Amen. Ut refectiõnem, quam illi post ignes sæculi percipere meruerunt, et vos post vitæ hujus excursum capiatis in regiõne viventium. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Clamaverunt justi, et Dóminus exaudivit eos Allelûia : *P.* Et ex ómnibus pressuris eorum liberavit eos. Allelûia, allelûia. *ŷ*. Multæ tribulationes justorum : et de his ómnibus liberavit eos Dóminus. *P.* Et ex ómnibus. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Et ex ómnibus.

Oratio. Mira satis, Dómine, tuorum trium est constantia Sacerdotum, Fructuosi videlicet Episcopi, Augurii et Eulógii Levitarum : quorum unita, nec divisa devótiõ, dum successiõne fornacis præparantur ad comburendum, constantèr persistunt in combustione viriliter, plus calentes amore tuo, quàm devicti incendio alièuo : cum, etsi cõpora cedunt flammis, victrices animæ rapiuntur in æthera ; Da ergo nobis, eorum méritis à tentationum igne non tangi, ab æternis ardoribus éruí, et post excursum sæculi, ignitis tibi desidèris copulari. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætitiã salutãris. *Psalms* L. *Oratio.* Redde nobis, Dómine, lætitiã. *Quære fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Dnm succenderetur fornax, præparati sunt Ananias, Azarias, Misaël ad comburendum : et ingressi in ignem, tunc deambulabant per médium flammæ : Angelus enim Dei stetit in medio, vento roris flante non tégit eos ignis : sic pueri lætantes canebant : *P.* Deus omnipotens, terribilis, et metuendus in sæcula amen, benedicimus te. *ŷ*. Clamaverunt justi, et Dóminus exaudivit eos, et ex ómnibus tribulationibus eorum liberavit eos. *P.* Deus omnipotens. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Deus omnipotens. [cc] *Oratio.* Mira satis, Dómine, tuorum. *Quære retrò in Vesperis præcedentibus.*

Antiphona 2. Hi tres missi sunt in médium fornacis conligati, et deambulabant per médium flammæ, *P.* Et odor ignis non fuit in illis, et aspèctus quasi similis Filio Dei. *ŷ*. Beata gens, cujus est Dóminus Deus-ejus : pópulus, quem elégit Dóminus, in here-

ditatem sibi. *P.* Et odor ignis. *ÿ.* Glória. *P.* Et odor.

Oratio. Hi tres pro tuo nómine in fornacis médio constitúti, quæsumus, Dómine, mereámur pro nobis in camino sæculi consisténtibus exaudiri; ut odor ignis, qui vitiórum foménto nutritur, nullo modo se nobis adtigisse lætémur: quáliter aspéctûs tui glóriâ inter flammâs sæculi recreâti, à lapsu criminum et absolúti reperiamur, et liberi. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antiphona 3. Tres púeri jussu regis in fornacé missi sunt: non veréntes flammam ignis dicébant: Benedictus es. *P.* Hi tres, quasi ex uno ore laudábant de camino ignis, dicébant: Allelúia. *ÿ.* Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: et de necessitatibus eórum liberávit eos. *P.* Hi tres. *ÿ.* Glória. *P.* Hi tres.

Oratio. Tres púeri, Babylónico camino probáti, lúdis tibi hóstiam, Christe Dómine, inter ignes pósti cecinerunt, quibus plus virtúte tuâ caléntibus non pótuit nocére ignis admóitus: Erue ergo nos de ignibus vitiórum, et succénde vapóre virtutum: ut, præcálidi charitátis tuæ incéendio, victóriam mereámur ferre de mundo. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Hæc dicit Dóminus: Visitábo sanctos meos in médio ignis, et è médio flammæ liberábo eos, et dabo eis regnum *P.* In ætérnum et in sæculum sæculi. *ÿ.* Exultábunt sancti in glória: lætabúntur in cubilibus suis. *P.* In ætérnum. *ÿ.* Et dabo opus eórum in veritate, et sædus perpétuum fériam eis. *P.* In ætérnum. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* In ætérnum.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui Sanctos tuos in médio ignis visitare dignátus es, dum de mélio flammæ eos coronádos adsumis, quos viriliter pro te certátes martyrium peregrisse cognóscis; érue vitam nostram à camino facinorum, et visita nos consolatióibus gratiarum: ut cùm his tribus Martyribus mereámur habére in cœlestibus partem, quibus non passióne, sed fide dignóscimur consórtes éffici. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Ananias, Azarias, Misael, benedicite Deo. *P.* Qui vos liberávit de camino ignis ardéntis. *ÿ.* Exultáte Deo adjutóri nostro: jubiláte Deo Jacob. *P.* Qui vos liberávit. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Qui vos liberávit.

Oratio. Ananias, Azarias, Misael, tres illi púeri Babylónico igne probáti, magnum spécimen Sanctis, Dómine, martyribus præbuérunt, quibus exemplum præbuit eórum veneránda victória: In illis quidem ignis aufúgit, ne moreréntur; in istis admissus est, ut coronaréntur: dum et in illis, nec dum témpore passiónis alto, penális ignis non pótuit córpora sacráta contingere; et in istis, témpore accépto, quo Christo moriente via jam paradisi apérta consisteret, applicita igni tunc córpora extingueret, quando jam Beátis apérta paradisi jánuâ esset: Benedicimus ergo te Deum, qui et illos liberásti à flammis,

et istos coronásti post flammâs: qui et pro liberándis illis ignes adspárgis; et pro adsuméndis istis ignes admittis: Da ergo nobis, utrorúmque exémplic atque suffrágiis, ut sic liberémur à vitiórum carnálium igne; ut ignita eloquiórum tuórum concremáti dulcédine, ad te mereámur pervenire in pace. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Ananias, Azarias, et Misael servi Dei excélsi. *P.* Magnus est Dóminus, qui de igne liberávit nos. *ÿ.* Conflétini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. *P.* Magnus est. *ÿ.* Gloria, et honor. *P.* Magnus.

Oratio. O beatissimi Mártires Christi, servi Dei excélsi; magnus est Dóminus, qui de igne non vos ad hóc liberáre vóluit, ut vita in vobis sæculi permaneret: Qui ergo inter calóres ignium vitam meruistis perpétuam, nos inter vapóres sæculi prece operite continuâ. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Ananias, Azarias, et Misael timéntes Dóminum, qui éruit eos de médio ardéntis flammæ, *P.* Canébant: Allelúia de excélsis. [cc] *ÿ.* Exáltent eum in Ecclesiâ plebis: et in cátedra zeniórum laudent eum. *P.* Canébant allelúia. *ÿ.* Gloria, et honor, etc. *P.* Canébant allelúia.

Oratio. Ecce, ad instar trium illórum Puerórum, hi quoque Mártires tui, in ignes sæculi pósti, et in camino pro tuo nómine constitúti, simili te, Dómine, devotiónis more conlaudant; et illi quidem, timéntes te Dóminum, cánticum tibi concinunt glóriæ, qui eruéras eos de médio ardéntis flammæ: hi verò, non ut ab igne non contingántur, concinéntes laudum offerunt precem, sed ut à te per ignis supplicia coronéntur, hymnum tibi déserunt consciéntiæ libertate: Da ergo nobis, ut cursum vitæ nostræ in pace ducéntes, et ab ardóribus libidinum liberi, et à futúris mereámur suppliciiis liberári. *ñ.* Amen.

Per.

ñ. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justitiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, *P.* Fortes facti sunt in bello, *ÿ.* Stetérunt contra hostes, et de inimicis se vindicavérunt. *P.* Fortes. *ÿ.* Glória, etc. *P.* Fortes.

Oratio. Admirábile satis est, Dómine, Christiánæ Fidei sacraméntum, per quod Mártires tui regna vicérunt, justitiam operáti sunt, ignisque ímpetum extinxérunt: Fac nos ergo, ad instar illórum simili fidei calóre fervescere: ut dum fortes extilimur mundáno in bello, ætérno mereámur munerári de præmio. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Notum tibi fácimus, rex, quia non cólimus deos tuos, et simulácula, quæ constituísti, non adoramus. *P.* Habémus enim in cœlis Deum, qui de mánibus tuis, rex, potens est liberáre nos. *ÿ.* Da nobis auxiliúm, Deus, in tribulatióne: et

vana salus hominis. *P.* Habemus. *ŷ.* Glória. *P. A.* Per misericórdiam.

Oratio. Dómine Jesu Christe, quem Mártires tui in Cœlis se habere Deum professi sunt, qui de manibus persecutõris eos posse eripere, dum falsõrum deõrum simulacra contemnerent adorare: fac, nos te semper in veritate diligere, teque etiã fideliter adorare; ut, omnimodã simulacrõrum superstitione dẽvictã, placitã tibi Mártirum tuõrum imitantes sequamur vestigia. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Ignem, quem tu rex minãris nobis, Deus in cœlo potens esse liberare nos ex eo. *P.* Quod si noluerit, scito, quia non sacrificamus idõlis. *ŷ.* Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovebuntur in æternum, qui habitant in Hierusalem. *P.* Quod si noluerit. *ŷ.* Glória, et honor, etc. *P.* Quod si noluerit.

Oratio. Ignis, qui Sanctis tuis, Dómine, à persecutõibus non solum minãtus, sed et præparãtus est ad comburendum, mirãbile illis adtulit vincendi compendium: dum ipsa accelerãtio pœnã citãtium eos dirigit ad consummatõnem victoriã: ut per hoc quod citõ flammis adusti sunt, per hoc quãtõtiã gradum coronã scãdere promerentur: Quæsumus ergo, ut mertiã Mártirum tuõrum futurus ille ignis, impiõrum cruciatibus præparãtus, in nullo nos attingere audeat; sed, Deitãtis tuã vexillo potentiã liberãti, sceptrum mereãmur cœlestis percipere regni. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Tamquam aurum in fornãce probãvit justos Dóminus, et quasi holocãusti hõstiam accẽpit illos: *P.* Et invenit dignos se. Allelõia, allelõia, allelõia. *ŷ.* Et eduxit eos in viã rectã; ut irent in civitatẽ habitãtionis. *P.* Et invenit. *ŷ.* Glória, etc. *P.* Et invenit.

Oratio. Unigẽnitus Dei Filius, qui Justos tuos tamquam aurum fornãcis igne examinãtis; cõrdium nostõrum, quæsumus, vires inspicias: et juxtiã posse nostrum, si placet tibi, ita nos igne tribulatiõnum tentãri permittẽ; ut de bono paciẽtiã hereditãtem mereãmur in cœlestibus obtinere. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam, etc.

ŷ. Isti sunt sancti, qui pro testamẽto Dei ad mortẽm ánimas tradiderunt; quos lima justitiã, velut aurum purissimum probãvit: *P.* Regnant in perpẽtuum, nec ab invicem segregabuntur. *ŷ.* Sancti amãbiles et decõri, quõmodo in vita sua dilexerunt se invicem; ita et in morte non sunt divisi. *P.* Regnant. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Regnant.

Oratio. Dómine Jesu Christe, pro cujus testamẽto Sancti tui ad mortẽm suas ánimas tradiderunt, tenti catenis, macerãti carceribus, [cõ] perusti incendiis; eõrum mertiã, justitiã nos limã compõne, et velut aurum purissimum in omni sanctitãtis õpere effice: ut, qui tibi devõtis cõrdibus famulãmur, nullo modo in perpẽtuum à Deitãtis tuã consõrtio segregemur. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Ut aurum igni probãti sunt Sancti, *P.* Et tamquam hõstiam holocãusti accẽpti sunt in conspectu Dei sui. *ŷ.* Quõniam Dóminus amat judicium, et non derelinquet Sanctos suos: in æternum conservabuntur. *P.* Et tamquam. *ŷ.* Glória, etc. *P.* Et tamquam.

Oratio. Christe, Filius Dei, qui Mártires tuos, ut aurum probãtum igni, ita tibi in holocãusti hõstiam accẽptos esse fecisti; ánnue precibus nostris, ut ignitis resultãntes voluptãtibus carnis, provẽntum mereãmur obtinere æternã felicitãtis. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Descendit Angelus de cœlo, et excussit flammã, et fecit mẽdium fornãcis quasi ventum roris flantem, *P.* Et non tetigit justos ignis, neque molẽstus eis fuit. *ŷ.* Invocabant Dóminum, et ipse exaudiẽbat eos: in colũna nubis loquebãtur ad eos. *P.* Et non tetigit. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et non tetigit.

Oratio. Deus, qui ministẽrio descendẽtis è cœlo Angeli tui, trium Puerõrum flammã mirificẽ dispersisti: ut vim naturã suã in illis urens ignis amitteret, qui tuis obtũtibus placuissent: redde nos à concrementõne vitiorũ extrãneos: à diaboli laqueis facito esse nos liberos; et tuis nos Martyribus post transitum adsõcia coronãndos. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antiphona 3. Sanctis tuis, Dómine, magna erat lux; *P.* Propter quod igni ardẽtem colũnam ducem habuerunt. Allelõia, allelõia. *ŷ.* Beãti immaculãti in viã: qui ambulant in lege Dómini. *P.* Propter quod. *ŷ.* Glória, et honor, etc. *P.* Propter quod.

Oratio. Magna, Dómine, Sanctis tuis est lux, dum te in nocte hujus sæculi ignem ardẽtem colũnam habere mereantur, quã et inluminãntur, quid faciãnt; et adjuvãntur, ut intellẽcta perficiãnt: Præsta ergo nobis obtẽtu Mártirum tuõrum; ut lũminis tui ductu tenebrõsum sæculi hujus iter agẽtes, ad æthereas mansiõnes perveniãmus felices. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

ŷ. Probãsti nos Deus: igne nos examinãsti, sicut examinãtur argẽntum: Posuisti tribulatiõnes in dorso nostro. Transivimus per ignem et aquã: *P.* Et induxisti nos in refrigerium. *ŷ.* Salvãsti enim nos, Deus, ex affligẽtibus nos: et eos, qui nos oderunt confundisti. *P.* Et induxisti. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et induxisti.

Oratio. Deus, qui probatiõne solitã pietãtis probãre Sanctos tuos voluisti in terris: nec plus eos tentãri permittis, quã quod in eis donum tolerãtiã adesse conlatum tuo mũnere præspicias: erue nos ab omni tentatiõne, quã nostrã possit obriere mentem: ut placito tibi famulãtu fideliter serviẽtes, sic nos tentãri permittas, ut tentãtio ipsa non nos in confusiõnem erroris, sed in amplẽxum veritãtis valẽnter adstringat. *ŷ.* Amen.

Per

Antiphona 1. Sanctis tuis, Dòmine, magna erat A
lux. *P.* Eò quòd ignem uréntem colúmnam duce[m]
habuerunt in nocte. *ÿ.* Invocabant Dòminum, et
ipse exaudièbat eos: in colúmna nubis loqu-bàtur
ad eos. *P.* Eò quòd. *ÿ.* Glòria, etc. *P.* Eò quòd.

Oratio. Deus, qui Sanctos tuos multiplicibus torm-
mentis hòminum subdere voluisti, ut haberent de
patientia lucrum, de passio[n]e trophæum; érue nos
à suppliciis inferòrum, ut et hic nos devotio tibi
beneplácita jungat, et in futuro fides, quã te crédi-
mus, in æternis sédi[b]us introducat, *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Quanta malignatus est inimicus in
Sanctis tuis: et gloriati sunt qui te odérunt in médio
átrio tuo. *P.* Eleva manum tuam, Dòmine, in supér-
bia eòrum in finem. *ÿ.* Incendérunt igni sanctuá- B
rium tuum: in terra polluerunt tabernáculum nómi-
nis tui. *P.* Eleváverunt. *ÿ.* Glòria. *P.* Elevavé-
runt.

Oratio. Dòmine Jesu Christe, cujus poténtia
sancti Mártires tui rotántem ignis impetum extinxé-
runt, et justitiam operáti sunt; peccatóribus nobis
favórem tuæ pietátis indulge: ut per fidem, quã
Sancti regna vicérunt, per eam nos peccatóres cæ-
lestè mereámur obtinère consórtium. *ñ.* Amen.

Per.

[cciii] *Antiphona 3.* Sancti tui, Domine, quasi oves
exultáverunt, *P.* Glorificánte[s] te; quia liberásti eos.
ÿ. Dòmine, in lúm ne vultus tui amulábunt, et in
nómine tuo exaltábunt totá die: et in tua justitia
exultábunt. *P.* Glorificánte[s]. *ÿ.* Glòria, et honor C
Patri. *P.* Glorificánte[s].

Oratio. Deus, qui ineffábilis splendóre pia tuòrum
máryrum peccatóra replevistí, corónas tuo múnere re-
fulgèntes, quasi ut hic ex passio[n]e spei grátia mer-
cavérunt, illic à te percipere in múnere mereóntur:
fac, nos splendére et lucrè de beneplácita tibi dul-
cedine proximórum, et dignitate óperum perfectórum:
ut, etsi effusio[n]e sánguinis corónas non mereámur
accipere, ex fructu dilectio[n]is veræ perpétuam me-
reámur apud te obtinère hereditátem. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Beati óculi, qui vident, quæ vos vidètis; et au-
res, quæ audiunt, quæ audistis, quia in multis tribu-
lació[n]ibus mecum permansistis, dicit Dòminus. *P.*
Amen dico vobis, quia vobis datum est nosse mysté-
rium regni cælórum, et nómina vestra scripta sunt
in cælo. Allelúia. *ÿ.* Venite benedicti Patris mei,
possidete vobis regnum parátum à constitutió[n]e
mundi. *P.* Amen dico vobis. *ÿ.* Glòria. *P.* Amen. D

Oratio. Adesto nobis, Omnipotens Deus, sanctorum
tuorum Fructuosi Agurii, et Eulógii triumphálem
celebrántibus diem, et lætítiam spiritúalem tribue
gaudiórum concédens eòrum intercessió[n]e sepúl-
is réquiem, offerentiúmque tibi corpóribus hospítatem:
quorum sic fides membrís igne decidéntibus arsit, ut
sentirent corruptibilis naturæ defectum, et nescirent
cæléstis á[n]imi mutáre propósitum, *ñ.* Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Diligentes te, Dòmine,
sicut sol in ortu suo respléndens, ita rutilant.

Canticum. Qui spontè. fol. CLXIII.

Ad Benedictus. Antiphona. Tres púeri jussu regis
in fornacem missi sunt; non veréntes flammam igni,
dicebant: Benedictus es. *ÿ.* Illi tres, quasi ex uno
ore decantabant regi magno, dicebantque: Benedi-
ctus es.

Canticum. Benedictus es, Dòmine. fol. 6.

Sono. Dum succenderetur fornax. *Quære retrò in
istis Vesperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudate Dòminum de cælis Allelúia, alla-
lúia: laudate eum in excélsis. Allelúia. *Psal-
mus* CXLVIII.

Prophetia.

Lectio libri Sapientíæ Salomónis (cap. XVI).

ñ. Deo grátias.

Passi sunt justi digna torménta, et per multítudi-
nem bestiárum extermináti sunt. Pro quibus tormén-
tis benè disposuisti pópulum tuum, quibus dedisti
concupiscéntiam delectaménti sui, novum sapórem,
escam parans eis ortygométram: ut illi quidem con-
cupiscéntes escam propter ea, quæ illis o-ténsa et
missa sunt, étiam à necessariá concupiscéntia aver-
teréntur. Hi autem in brevi ímpes facti, novam gu-
stavérunt escam. Oportébat enim illis quidè[m] sine
excusatió[n]e supervenire intéritum exeréntibus ty-
ránnidem: his autem tantum osténdere, quomód-
m inimici illórum exterminaréntur. Etenim dum
pervenit illis sæva bestiárum ira, mórsibus perversó-
rum serpéntium exterminábantur. Non in perpé-
tuum permánsit ira tua, sed ad correptionem in
brevis turbati sunt, signum habéntes salutis tuæ. Qui enim convér-
sus est, non per hoc, quod videbat, sanabátur, sed
per te ómnium Salvátorem. *ñ.* Amen.

Hymnus.

Felix Tarráco, Fructuoso vestris

Adtolit caput ignibus chorus

Cum Levitis géminis procul relicens:

Illis piis nos Deus ádspicit benignus.

Arce[m] quand' quidem potens Ibéram,

Trino Mártire Trínitas coronat:

Ardens Agúrius capéscit æthera;

Necnon Eulógius, simul supérnum

Christi lúcidus ad sedile tendit.

Dux et prævius, et magister illis

Ad tantum decus, ex Episcopáli

Clarus nómine Fractuósus ibat.

Acclius quia Præsidis repén-
te

Jussu, vénerat ad forum Sacérdos,

Levitis comitántibus duobus:

Inde ad carceréam viros caténam

Pastus sánguine cárnifex trahébat:

Gaulet currere Fructuósus ultrò.

Ac, ne quis sócius timor ferret,

Præcéptor véhemens eúndo firmat,

Incendit quo fidem calóre Christi.

Mecum state viri : vocat cruéntus
[cciv] Ad pœnam còluber Dei ministros :
Ne mors térreat, en parâta palma.

Carcer Christicolis gradus corônæ est,
Carcer pròvelit ad supérna cœli,
Carcer conciliat Deum beâtis :
His dictis, ádeunt specum reórum.

Exércent ibi mysticum lavácrum,
Et purgámen aquæ : stupent ténebræ.
Sex hic continuis latent diébus,
Tandem stant trucis ad tribúnal hostis.

Fratres tergéminos tremunt catástæ.
Judex Æniliánus imminébat,
Atrox, túrbidus, insolens, profánus
Aras dæmoniácas coli jubébat.

Tu, qui Doctor, ait, seris novéllum
Comménti genus, ut leves puéllæ
Lucos destituant, Jovem relinquant :
Damnes, si sápias, Augústi dogma.

Jussum est Cæsaria ore Galiani,
Quod princeps cohit, ut colámus omnes.
Hæc fanti, plácidus refert Sacérdos :
Ætérnum colo principem, diérum
Factórem, Dominúmque Galiani,
Et Christum Patre prosátum perénni,
Cujus sum fámulus, gregisque Pastor.
Subridens ait ille : Jam fuisti.

Nec differt furor, aut refrónat iram,
Sævis dæstinat ignibus cremádos :
Exsúltant, prohibéntque flere vulgum.
Quosdam de pópulo videt sacérdos

Libándum sibi póculum offeréntes :
Jejunámus, ait, recúso potum ;
Nondum nona diem resignat hora :
Numquam conviolábo jus dicátum,

Nec mors ipsa meum sacrum resólvet :
Sic Christus sitiens Crucis sub hora
Oblátum sibi póculum recúsans
Nec libáre volens, sitim perégit.

Intrant intéréa locum rotúndâ
Conclósum cèveâ, madeus ferárum
Multo sânguine, quem furor fréquentat,
Cùm spectácula perstrépunt cruénta.

Ac vilis gladiátor, ense duro,
Percússus cadit, et fremit volúptas,
Hic flammánte pyrâ, niger minister
Ardens supplicium parâre jussus,

Constrúxit fásibus rogam suprémis :
Qui cum còrpora cõncremánda solvit,
Fervéntes ánimas amóre lucis,
Fracto cárceris expeditret antro.
Certant officiis pii sodáles :
Plantis calciaménta dissolúti,
Pronus detráhere studébat unus.
Sed sanctus vetat ora Fructuósus

Inclináta premi : facéssite, inquit,
Ne nostrain gravet obsequéla mortem.
At quin ipse meos pedes resólvam,
Ne vestúgia præpedíta vincis

A Tardis gréssibus iruant in ignem.
Cur laménta rigant genas madéntes ?
Cur vestri memor, ut fiam, rogátis ?
Cunctis pro pópulis rogábo Christum.

Vix hæc ediderat, reláxat ipse
Induménta pedum, velut Móyses,
Quondam fécerat ad rubum propínquans :
Non calcáre sacram crematiónem,

Aut adstáre Deo priús licébat,
Quàm vestigia pura lígeréntur.
Stabat calce mera : resúltat ecce
Cœlo spíritus, et serit loquéliam,

Quæ cuuctos tremefécit audiéntes.
Non est, créдите, pœna, quam vidéti,
Quæ puncto ténui ciátâ transit ;
Nec vitam rapit illa, sed réformat.

B Felices ánimæ, quibus per ignem
Celsa scándere, cóntigit Tomántis !
Quas olim fúgiet perénnis ignis.
Hæc intér rápidis focus crepántes

Intrant pássibus, et minántur ipsi
Flammárum crepitántibus caminis.
Nexus dénique, qui manus retrórsùm
In tergum renováverant revinctas,
Intáctâ cute décidunt adústi.

Non ausa est cohibère pœna palmas
In morem Crucis ad Patrem leváudas :
Solvit bráchia, quæ Deum precéuntur.

C Priscórum specimén trium putáres,
Quos olim Babylónicum per ignem
Cantántes stúpuit tremens Tyránnus.
Illis sed pia flamma tunc pepércit

Nondum témpore passiónis apto,
Nec mortis decus inchoánte Christo.
Hos, cùm diffúgeret vapóreus ardor,
Orant, ut celer ignis advoláret,

Et finem daret ánxii periculis.
Exoráta suos obtre tandem
Majéstas fámulos, jubet cadúcis
Missos corpóribus, sibique reddi.

Yidit Præsidiis ex domo Satéllis
Cœlum Martyribus patère apértum,
Insignéque viros per astra ferri.
Quin, et filiólæ monens herili

D Ostóndit scéleris notam patróni,
Cœlo vivere, quos ferus perémít.
Hæc tum virginitas palam vidère
Pérfidum méruit paréntem cœcum,

Ut crimen Bómíni domus timéret.
Tunc corpóribus sacris favillæ,
[ccv] Et perfúsa mero legúntur ossa,
Quæ raptim sibi quisque vindicábat.

Fratrum tantus amor domum réferte
Sanctórum cinerum dicáta dona,
Aut gestáre sinu fidéle pignus.
Sed et reliquias resuscitándas,

Et mox cum Dómíno simul futúros,
Discrétis loco dividant sepúlchris :
Cérnui niveis stolis amicti

Mandant restitui, cadavéraque claudi,
Mixo mármori púlvere sacranda.

O triplex honor, ò trifórme culmen,
Quo nostræ caput excitâtor urbis,
Cunctis úrbibus éminens Ibéris,
Exultâre tribus libet Patrónis :

Quorum præsidio fovémur omnes
Terrarum pópuli Pyrinæarum.
Circumstet chorus ex utrôque sexu,
Heros, virgo, puer, senex, ancila :

Vestrum psállite rite Fructuósum,
Laudans Agúrium resúlet hymnus,
Mixtis Eulógium modis coæquans,
Reddâmus páribus pares Camænas.

Hinc aurâta sonent in arce tecta,
Blandum lítoris extet inde murmur,
Et carmen freta feriâta pangant.
Olim tempus erit rúente mundo,
Quum te Tarræco Fructuósus acri
Solvat supplicio tegens ab igne.
Fors dignâbitur, et meis medélam
Torméntis dare, prosperante Christo,
Dulces Hendecasyllabos revólvens,
Atque tripúdiâs cœlo admixtus Chorus
Per sæcula vivens in æthera.

Ætérno Genitóri glória, Christo
Semper génito sit tibi semper,
Compar Spiritui; qui Deus unus
Polles perpétuis ínclyte sæculis.
Amen.

Supplicatio. Orémus, *mutâti nominibus, f. cl. xii.*

Capitula. Christe, Dei Filius, qui et tribus in camino pôsitis púeris liberâtor miríficus adjuisti; et tribus his martyribus Fructuóso, Agúrio, et Eulógio, probâti ignibus claruisti: dum et illis parâtam camino mortem evâdere, et istis coronas inventre, flammis cõpora extinguentibus, concessisti: præbens in utrisque discrêta gratiârûm officia, dum et illos ignis non tãgeret, et istos adtingens faciliùs coronâret: suspéndens ab illis mortem, consúmens in istis laudâbilem passionem; utrorûmque votis obsequenti famulâtu ignis ipse deserviens, dum et ab illis, ne morerentur, recederet; et ad istos, ut coronâ præoptâta ventret: da nobis, ut in utrorûmque sanctitâte lætantes, sic victórias Mártirum celebrémus, ut infinitâ cum eis lætitiâ gaudeâmus.

Pater noster. Liberâti à malo.

Lauda. Colúmnâ ignis. *Fol. cxcix.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui Fructuósum Episcopum cum suis Diacónibus examinâtos igne perdúxit ad regnum, liberâtos vos à camino libidinum herédes effliciat regni Cœlorum. *ñ. Amen.* Et qui cõporum illorûm cineres, usurpâtos à frâtribus, uno in loco tumulândos vóluit congregâre, ab unitate vos non dívidat sanctæ matris Ecclésiæ: *ñ. Amen.* Ut eum inter flammâs concupiscéntiæ liberâtozem mereâmini inventre, in quo illi post esúricem merucunt inventre refectionem. *ñ. Amen.*

A Per misericórdiam.
In nómine Dómini.

DIË XXII JANUARIÏ.

IN FESTO SANCTI VINCENTII LEVITÆ ET MARTYRIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea. *Fol. clvi.*

Sono. Spes mea tu es, pórtio mea in terra vivorûm.

P. Réspice Deus ad oratiónem meam. Allelúia. *ÿ.* In conspéctu Dómini effúndam oratiónem meam, tribulatiónem meam ante ipsum pronuntiâbo. Cum defécerit à me spíritus meus, et tu cognovisti Dómine. *P.* Réspice. *ÿ.* Dómine in via ista, per quam ambulâbam, absconderunt muscipulam mihi. Intendebam in dexteram, et videbam: et non erat, qui recognósceret me. *P.* Réspice Deus. *ÿ.* Fuga mea à me périit, nec est qui quærat ánimam meam. Dómine clamâvi ad te: *P.* Réspice Deus.

Dóminus sit semper. *ñ. Et cum.*

Antiphona 1. Libera me Dómine de luto, ut non inbæream: éruar ex his qui odérunt me. *P.* Et de profúndo aquarum. Non me dimérgat tempestas aquæ, nec obsórbeat me [ccvi] profúndum. *ÿ.* Salvum me fac Deus: quóniam introiérunt aquæ usque ad ánimam meam. *P.* Et de profúndo. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et de profúndo.

Oratio. Deus, qui multis passiónum genéribus miríficè vincéntem Vincéntium coronâsti, liberans illum ab omni exitio tormentorûm, ut vestigia ejus, quæ luto non inhâserant vitiorûm, miríficè calcarent omne crudelitatis supplicium: ne aquarum obsorbéretur profúndo, qui mente sæculum calcans, jam heres esset próximus cœlo: præbe nobis précibus tanti Mártiris, nec luto vitiorûm adíngi, nec profúnda desperatiónis vorâgine operíri; sed cândidâ consciétiæ libertâte decóri tibi præsentémur in die iudicii. *ñ. Amen.*

Dóminus sit. *ñ. Et cum.*

Antiphona. Ego in laboribus multis fui, et in cárcere. Ter virgiscæsus sum, nocte et die in profúndo maris fui; *P.* Et ex his ómnibus liberâvit me Deus, qui est benedictus in sæcula. *ÿ.* Multiplicâti sunt super capillos cápitis mei, qui odérunt me gratis. *P.* Et ex his ómnibus. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et ex his ómnibus.

Dóminus sit. *ñ. Et cum.*

Lauda. Circumdedérunt me aquæ usque ad ánimam: Allelúia. *P.* Pélagus úndique me vallâvit; in médio mare novíssimè liberâsti me Dómine. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* De profúndis clamâvi ad te Dómine: Dómine exâudi vocem meam. *P.* Pélagus úndique. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Pélagus.

Hymnus.

Adest mirânda pássio
Levitæ Sancti mártiris,
Cui clara virtúte flagrans
Coróna Vincénti datur.

Beâtus ille spíritus,
Quem post triúmphum prælii,
Post vincla dira cárceris,

Cœlestis aula suscipit.

Omnes mirantur perpētum
Post factum cruōrem Mārtyrem,
Quem testulārum frāgmīna
Mucrone acūto vūlnerant.

Dolōre nullo frāngitur
Nullāque pœnā vincitur,
Flammas ferens per ūngulas
Robūsta permānsit fides.

Ex hinc repōnunt mōllibus
Christi fidēlem militem
Carnis relicto pōndere,
Ad astra migrat Spiritus.

Vesānus Imperātor feris
Jactum cadāver mandat :
Custōde Corvo, corpore
Fames lupina pēllitur.

Gravis Tyrānnum excitat
Furor, jubētque Mārtyrem
Insūtum parvo ecūleo
Ponti profūdo immērgere.

Honor summus tunc rēdditur,
Jubēnte Christo, littori ;
Refectis undis lēvibus
Prævēnit omnes rēmigēs.

Tu solus ō bis inclyte,
Solus brāvii dūplīcia
Palmam tulisti, tu duas
Simul parāsti laūreas.

Adēsto nunc, et pērcipe
Voces precāntom sūpplices,
Nostri reātus effīcax
Orātor ad Thronum Patris.

Per te, per illum cārcerem
Honoris aūgmētum tui,
Per vincla, flammās, ūngulas,
Per carcerālem stīpitem,

Per fragmen illud tēsteum,
Quo parta crevit glōria,
Per quem tremēntes pōsteri
Exosculāmur lēctulum.

Miserēre nostrārū precum,
Placātus ut Christus suis
Inclinet aurem prōsperam ;
Noxas nec omnes imputet.

Si ritē solēmnum diem
Venerēmur ore, et pēctore
Si sub tuōrum gāudio
Vestigiōrum stērnimur :

Paulisper huc inlābere,
Christi favōrem dēferens,
Sensu gravāti ut sēntiant
Lēvāmen indulgēntiæ.

Sic nulla jam restat mora,
Quum excitātam nōbilis
Carnem resūmat spīritus,
Virtūte perfūntam pari.

Ut quæ labōrum pārticeps,
Commūne discriēmen tulit,

A Sit et cobēres glōriæ
Cunctis in ævum sæculis.
Præsta Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Parāclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

[ccvii] *Supplicatio.* Orēmus. *mutāto nōmine. folio*
CLXVII.

Capitula.

Adest, Dōmine, testis tui solēmne illud, atque famosissimum festum, quod ānnuis recūrsibus mortālium obtūtibus præsēntatur, in quo hīc Vincēntius martyr tuus mirabilitēr vincens, et solo probātus et pēlago, nec terrēnis supplicis vincitur, nec marinius gurgitibus compeditur, vincens et tēnebras pāriet et catēnas : dūm prædicātor lūminis nec vinculōrum vincitur pœnis, nec tenebrōsis remōti cārceris superātur angūstis ; sed pōtius, qui verē confēssus nomen fūerat veritātis, in veritāte famulāntia sibi vidēret cœlestis obsēquia lucis : Qui ergo devōti ānnuā devotiōne tanti Mārtyris solēmne festum suscipimus, quæsumus, ut susceptiōnis hujus apud te præmio munerēmur, quo memorāti Mārtyris intervēntu remōveas a nostris finibus plagam, et totius nocibilitātis incōmmoda : quo et provēntus frugum placidos terra partūriat, et ānimæ nostræ divini fonte virtūtibus concalescant : ut expūlsis tenebrarū opēribus in tuo Christe lūmine cuncta superāntes adversa, et hīc et in futūro gāudia nobis in commūne exoptāta provēniant ; qui nos orāre præstas, et dicere :

Pater noster. Liberāti à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dōminus, qui virilitēr vincēnti Vincēntio, tenebrōso adsistēti in cārcere, et lūmine est infūsus et mūnere, sic luce suā nos visitet, ut ætēni mūneris conlatiōne ditificet ; ñ . Amen. Quique illi refūsit inter tēnebras cārceris, inlucēscat in cōrdibus vestris ad evadēnda futūre supplicia ulitiōnis : ñ . Amen. Ut, qui ipso vocabulo sui nōminis victor comprobātus est, passiōnis suæ nos pērcibus consōrtēs efficiat in cœlestibus regnis. ñ . Amen.
Per.

Lauda. Dilēctio tua sicut fons vitæ pērmanet :
P. Et sapiēntia tua velut ornāmētum āureum. Allelūia, allelūia, allelūia. ŷ . Non det in commotiōnem pedem tuum : neque dormiet qui custōdit te.
P. Et sapiēntia. ŷ . Glōria, et honor. **P.** Et sapiēntia.

Oratio. Deus, qui mirabilitēr vincēnti Vincēntio datūrum te manna absconditum promissisti, ut qui mortālium devicerat gēnera tormentōrum, immortalitātis utiq̄ue mūnere ditaretur ; concēde nobis mēritis ejus, qui te fide nōmine et passiōne secūtus est, ut nomen novum, quod nobis in Christianitātis tītulo est conlātum, et in hac vita possessiōnem bonōrum opērum novam nobis adcūmulet, et in futūro ætērnū nobis regnum, et gāudium præparet sine fine. ñ . Amen.

Per misericōrdiam.
In nōmine Dōmini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea Dómine apéries : et os meum annuntiábit laudem tuam. *Psalms* L.

Oratio. Exúltent Dómine. *fol. clxxx.*

Antiphona 1. Probásti me Dómine quasi aurum. Posuisti tribulatiónes in dorso meo. *P.* Transivi per ignem et aquam : et induxisti me in réquiem. *ŷ.* Introibo in domum tuam cum holocáustis : reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt lábia mea. Et locútum est os meum, in tribulatióne mea. *P.* Transívi. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Transívi.

Oratio. Benedicimus te, omnipotens Deus, qui beatissimum Vincéntium mártirem tuum, sicut quondam tres púeros, ab ignis incéndio liberásti : cum ejus útiqúe membris adhíbita flamma, et si esset quæ exúreret, non tamén esset quæ vínceret; ejus ergo préciibus rorem misericórdiæ tuæ nostris infunde viscéribus, ut madefácto igne carnális incendií, flamma in nobis tepéscat peccáti : quæ et si à nobis naturalítér non desístat, quæsumus, ne fragilitátem nostram materiáliúter succénsam combúrat; sed ita grátia natúræ subvéniat, ut quod origine carémus, múnere restinguere valcámus. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Protéctor tuus ego sum, noli timére, dicit Dóminus. Si transieris per ignem, non combúret te. *P.* Flúmina non conclúdent te, quia tenébo manum tuam. *ŷ.* Per diem sol non uret te; neque luna per noctem. *P.* Flúmina. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Flúmina.

Oratio. Christe Filius Dei, protéctor beatissimi Vincéntii mártiris gloriósi, qui ejus manum mirabíliúter auxilií vice susténtans, nec flammis adúri, nec aquis passus es superári; da nobis, ut nec ignes libidínium nos in quocúmque contáminant, nec flúmina odiórum in quocúmque contúrben: sed [civium] protectiúnis tuæ dexterá, quá testis tuus adjútuus est, ut marina superáret discrimina; nos quoque adjuvémur, ne futúram veniámus in pœnam. *ñ.* Amen.

Per.

Antiphona 3. Tu, quam unum ex principibus elégit me Dóminus, et ut virum fortem constituit me in prælium. *P.* Dedit mihi Dóminus stolam candidam, et ornávit me coroná. *ŷ.* Benedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígitos meos ad prælium. *P.* Dedit mihi Dóminus. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Dedit mihi.

Oratio. Omnipotens Deus, qui Mártirem tuum ætérno nómine munerásti, et eum ex principibus in passióne elegísti; ut qui causá nóminis tui blasphemántem sustinuíset invidiam, in tuo nómine laudántium súmeret obsequéiam, et ornáres illum coroná : tribue ergo exultántibus fámulis indefésium triumphántis auxiliú, ut intercessióne séculá refórmet malè scissa indumentá baptísmatis, quem pro te dimicántem mártirii cruóre respérá stolá indovisti decórís. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Probásti me, Dómine, sicut probátur argén-

tum. Posuisti tribulatiónes in dorso meo : transivi per ignem et aquam : et induxisti me in réquiem. Introibo in domum Dómini, *P.* Qui exaudivit deprecatiónem meam. *ŷ.* Veníte, et audíte, et narrábo vobis, omnes qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ. *P.* Qui exaudivit. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Qui.

Oratio. Deus, qui probatióne sólitá pietátis probári Sanctum tuum voluísti in terris, nec plus eum tentári permittis, quàm quod in eum donum tolerántiæ adesse conlátum tuo múnere præspicis; érué nos ab omni tentatióne, quæ nostram possit olútere mentem : ut plácito tibi famulátu fidélitér serviéntes, sic nos tentári permittas, ut tentatió ipsa non nos in confusióne mœroris, sed in ampléxu veritátis valéntér adstringat. *ñ.* Amen.

B Per misericórdiam.

Antiphona 1. Vocávi te nómine tuo, dicit Dóminus. Si transfretáveris aquas, flúmina te non conclúdent. *P.* Et si per ignem transire cœperis, flamma non ardébit in te. *ŷ.* Labóres frúctuum tuórum manducábis : beátus es, et bené tibi erit. *P.* Et si per ignem. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et si per ignem.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui tuum esse Vincéntium mártirem ex nómine ipso pronúncias, dum tibi útiqúe vicít, pro tuo nómine militans, et in transfretatióne aquarum, et combutióne ignium : dum illi adesse dignáris, insuperábilem illum in ipsis passiónibus tuo reddis auxiliú; quæsumus pietátem tuam, prótegas supplicatióibus nostris, ut qui in illo vicísti pondus aquæ, et flammam à nobis æternórum ignium extinguas. *ñ.* Amen.

C Per misericórdiam.

Antiphona 2. Perféctio, et doctrína viro sancto tuo, quem probásti Dómine in tentatióne. Ponent thymíama in conspéctu tuo : *P.* Et adolébit incénsium super altáre tuum. *ŷ.* Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei : et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. *P.* Et adolébit. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et adolébit.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui es Ecclésiæ tuæ caput, præsta, ut Vincéntius beatíssimus mártir tuus in corpore Ecclésiæ constitútuus, qui tunc membra pro cápite dedit, nunc Caput pro membris adire non cesset; Capitúque próximus regat totum, et prótegat corpus : id impédeus ubérius, quod se exúltat obtinúisse felicius. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : *P.* Vincénti dabo édere de ligó vitæ, quod est in paradiso Dei mei. *ŷ.* Manus enim mea auxiliábitur ei : et bráchium meum confortábit eum. *P.* Vincénti. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Vincénti.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimo mártiri tuo Vincéntio obediéntiæ aurem tribuere dignátuus es, quá salúbrí cordis intellectu agnósceret, quid sibi Spíritus diceret; da nobis méritis ejus, édere de ligno vitæ, et fructum cápere hereditátis perpétuæ : ut cives Paradisi tui mereámur existeré,

qui tui nunc Mártyris incólimus devotissimè passiónem. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Vocávi te nómine tuo : meus es tu. Si transfretáveris aquas, ego tecum sum, nec flúmina te concludént : *P*. Per ignem si transire cœperis, flamma non contaminábit. *ÿ*. Et dedi hómines pro te, et pópulos pro ánima tua. Noli timère, serve meus rectissime, [ccix] quem elégi. *P*. Per ignem. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Per ignem.

Orátio. Omnipotens Dóminus, qui beatissimum Vincéntium mártirem tuum passiónis símulis, quasi minántium flúctuum cúmulis, probári, non óbrui, permisisisti : cùm eum dimicántem nec pœna superáret, nec immersum unda supprimeret : quia ei et ille adfuit, ne cruciátibus vincerétur, et hic præstitit, ut contra natúrám flúctibus portarétur ; miraculis tantis fidem ómnibuz præsta, ut vota celebrántibus devotissimè conferántur. *ñ* Amen.

Per.

Antífona 1. Qui vicerit, et serváverit usque in finem ópera mea, *P*. Dabo illi potestátém super Gentes, et reget eas in virga férrea. *ÿ*. Et ponam in mari manum ejus : et in fluminibus dexteram ejus. *P*. Dabo illi. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Dabo illi.

Orátio. Dómine Deus, præsta propítius ; ut beatissimus Vincéntius martyr tuus vincat suis méritis nosira flagítia, qui non suis, sed divinis víribus sæviéntium pótuít superáre supplicia : et qui dudùm in illis vicit impietátis atrocitátém ; in nobis malæ cupiditátis súperet voluntátém. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antífona 2. Adpropíate ad me pópuli, et congregáte vos in domum disciplinæ Dei nostri. Vidète Vincéntii glóriam, quóniam propter quod laborávit, invénit multam réquiem : in faciéndó eam confirmátus est. *P*. Lætétur ánima nostra in misericórdia Dei. *ÿ*. Magnificáte Dóminum mecum : et exaltémus nomen ejus in unum. *P*. Lætétur. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Lætétur.

Orátio. Unigénite Filius Dei Patris, qui beatissimum Vincéntium mártirem tuum in tuo nómine laborántem fecisti in misericórdia tua lætári ; quæsumus divinitátis tuæ poténtiam, ut imitatémto ejus, et vota nostra pro tuo nómine sint accépta, et nostrórum óperum efficiéntia tibi máneat in ómnibus placitúra : ut vincéntes mundi discrimina, mereámur effici perénnis ædificii constructúra. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam

Antífona 3. Vincénti dábitur coróna vitæ, et à morte non lædétur ; *P*. Sed dábitur illi stella matutína : *ÿ*. Et ego primogénitum ponam illum, et excélsam apud reges terræ. *P*. Sed dábitur. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Sed dábitur.

Orátio. Deus, qui vincénti Vincéntio potentialitèr sempèr in cunctis ejus et opéribus et passiónibus claruísti ; dàm pro his ómnibus, et coroná illum vitæ ditificas, et, ut à morte non læderétur, matutínæ stellæ promissióne conróboras : quæ útiquè resur-

rectiónis lucem insinuans, matutína profudè vocáta, quia noctem fugat, et lucem adnúnciat : dàm, depúlsá nocte sæculi, promittitur sydus múneris sempitérni : hujus ergo stellæ matutínæ nos, Dómine Jesu Christe, fácto cõmpotes esse : ut promissiónis tuæ consolatióne lætántes, ad fructum justitiæ tuæ mereámur perventre indémnes. *ñ*. Amen.

Per.

ñ Vincénti dabo corónam, et faciám illum columnam in templo Dei : *P*. Adscribam super eum nomen civitátis Hierúsalem, et nomen meum novum. *ÿ*. Omnis qui vicerit, faciám illum sedere in throno Patris mei. *P*. Adscribam. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Adscribam.

Orátio. Dómine Jesu Christe qui mirabiliter Vincénti huic mártiri tuo et corónam de victória præstas, et columnam in templo tuo, quasi decórem ædificii, futúrum esse assignas : dùm ei et coronánda vincéndi stúdia súggeris, et invictam perseverántiæ voluntátém in passiónibus prælargtris ; da nobis exémplo ejus, et diligéndi te votum æquale, et vincéndi voluntátém : ut ita nomen civitátis illius novæ Hierúsalem nostris in pectóribus sit adscriptum, quálitèr, dùm indesinéntèr obtútum mentis nostræ in illius visióne defigimus, in ejus pace perénnitèr jucundémur. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antífona. Circumdedérunt me aquæ usque ad ániam : abyssus vallávit me, pélagus cooperuít caput meum. Clamávi ad te Dómine, exáudi me.

Canticum. Clamávi ad Dóminum. *f*. 315.

Ad Benedictus. Antífona. Benedictio Dómini in mercédem justí festinat.

[ccx] *Canticum*. Benedictus es. *fol*. 6.

Sono. Projecerunt me in médio mari : et facta est mihi tranquillitas magna. *P*. Quia liberásti me Dómine de abyso, et misértus es me. Allelúia, allelúia. *ÿ*. Qui conscéndunt mare in návis, operántes in aquis multis ; ipsi vidérunt mirabilia tua. *P*. Quia liberásti me. *ÿ*. Abominátus sum in médio aquæ : et habitávi in corde maris, et invocávi te Dómine. *P*. Quia liberásti me. *ÿ*. Imperásti procéllæ, et stetit in aura : et fluctuátæ sunt undæ maris, et congratulátus sum nimis. *P*. Quia liberásti. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Quia liberásti me.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis, Allelúia : laudáte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* cXLVIII.

Lectio libri Esaíæ Prophétæ (Cap. XLIII, XLIV).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus, creans te Jacob, et formans te Israël : Noli timère, quóniam redémi te, et vocávi te nómine tuo : meus es tu. Cùm transieris per aquam, tecum ero, et flúmina non opérient te : cùm ambuláveris in igne, non combúreris, et flamma non ardébit in te : Quia ego Dóminus Deus tuus sanctus Israël salvátor tuus. Ex quo honorábilis factus es in óculis meis, et gloriósus : ego diléxi te, ego dabo hómines

pro te, et pópulos pro ánima tua. Noli timère, quóniam tecum ego sum. Hæc Dóminus dicit fáciens et formans te, ab útero auxiliátor tuus : noli timère serve meus Jacob rectissime, quem elégi. Effúndam enim aquam super sitiéntem, et fluénta super áridam : effúndam enim spíritum meum super semen tuum, et benedictiónem meam super stirpem tuam. Et germinábunt inter herbas, quasi sálices juxta fluéntes aquas. *ñ*. Amen.

Hymnus.

Beáte Martyr próspéra
Diem triumphálem,
Quo ságuinis merces tibi,
Coróna Vincénti datur.

Hic te ex ténébris sæculi,
Tortóre victo, et júdice,
Evéxit ad cælum dies,
Christóque ovántem réddidit.

Nunc Angelórum párticeps,
Nunc lucis insignis stolá,
Quam testis indomábilis
Rivis cruóris láveras.

Cùm te satélles Idóli,
Præcinctus atris légibus,
Litáre diis Géntium
Ferox caténis cógeret.

Ac verbo Principum mollit
Suadéndo blandè effúdit,
In catástas ne vita
Libera nupta decídat.

Rex, inquit, máximus Orbis,
Qui scepra gestat Romuléa,
Servíre sanxit ómnia
Priscis deórum cúltribus.

Vos Nazaréni adsistite,
Fidémque et ritum spérnite,
Hæc saxa, quæ princeps colit,
Placáte fumo, et victimá.

Exclámat hic Vincéntius,
Levíta de Tribu sacra
Minister altáris : Deum
Excólimus nos verum.

Tibi ista præsent númina,
Tu saxa, tu lignum colas,
Tu mortuórum mórtuus
Fias deórum póntifex.

Nos lucis auctórem Patrem,
Ejúsque Christum filium,
Quem solum ac verum Deum,
Datíane, confitémur.

Hic ille jam commótor :
Audéane, infelix, ait,
Jussa deórum, et principum
Violáre verbis ásperis?

Jus est sacrátum, et públicum,
Cui cedit humánum genus,
Nec te jubénte férvidè
Infans pericelum pérmoveat?
Hoc namque decretum cape,

Aut ara, thure, et céspite
Precánda jam nunc est tibi,
Aut mors luénda ságuine

Respóndit ille altrínsecus :
Age ergo quicquid virium,
Quicquid potestátis tibi est,
Palàm relúctor, exérce.

Vox nostra quæ sit áccipe :
Et Christus, et Pater est Deus,
Servi hujus et testes sumus,
Extórque, si potes, ídem.

Torménta, carcer, úngulæ,
Stridens flammis flamma,
Atque ipsa pœnárúm última,
Mors Christiánis ludus est.

Vestra insánis vánitas,
Scutúmque vestri Cæsaris,
Condigna vestris sénsibus
Coli jubétis númina.

[ccxi] Excíssa fabrili manu,
Cavis recócta, et sóllibus,
Quæ voce, quæ gressu carent,
Immóta, cæca ligna sunt.

His sumptuósa à spléndido
Délubra crescunt mármore :
Íllis colla mugiéntium
Percússa taurórum cadunt.

Adsunt et ille spíritus :
Sunt et magístri crimínium,
Vestræque salútis áncupes
Vagi, impoténtes, sórdidi :
Qui vos laténtér íncitos
In omne compéllunt nefas,
Vastáre justos nécibus,
Plebem píórum cárperè.

Norunt et ipsi, ac séntiunt
Pollére Christum, et vivere,
Ejúsque jam jam ádfore
Regnum treméndum pérfidis.

Clamant paténtér déniquè
Pulsi ex látebris córporum,
Virtúte Christi et nómine,
Déniquè ídem dæmónes.

Íllis intonántem Mártyrem
Judex profánus non tulit,
Conclámat : Os obstrúite,
Ne plura jactet improbus :

Vocem loquéntis cláudite,
Raptúmque líctóres date,
Íllum scórsus cánibus
Pastum, manúsque exércite.

Ínfixus in prætórium
Convitiátor séntiat,
Impúnè ne quos sibi
Diis extruéndis jússerit.

Tibi ergo soli cóntumax
Tarpéia calcéntur sacra?
Tu porró solus óbteras
Romam, Senátum, Cæsares?

B

C

D

Vinctum retortis brachiis,
Sursum, ac deorsum extendite,
Compago donec ossium
Divulsa, membratim crepent.

Post hinc diversis ictibus
Nudata costarum sunt abdita,
Ut per lacunas vulnerum
Jecur retectum palpitet.

Ridebat hæc miles Dei,
Manus cruentas increpans,
Quod fibra non profunditibus
Intraretque artus ungula.

Ac jam omne robur artium
Eviscerando cesserat,
Nisusque ævenis solverat,
Fesso lacertorum toro.

Ast ille tanto lætior,
Omni vacantem nubilo
Frontem serenam lumine
Te, Christe, præsentem videns.

Quis vultus iste, proh pudor!
Datianus ajebat fuens:
Gaudet, revinctus, et provocat
Tortorem tortus æcrior.

Nil illa vis exercita
Tot noviorum mortibus
Agone in isto proficit,
Ars idolorum vincitur.

Sed vos alumni carceris
Pærcite, ait, invicto,
Cohilite paulum dextras,
Respiret ut lassus vigor.

Per sicca rursus ulcera,
Dum sese cicatrix colligit
Refrigerati sanguinis
Manus resulcans diruit.

His contra Levites refert:
Suam tuorum præspicis
Languere virtutem canum
Age ipse major caruifex.

Ostende, quo pacto queant
In recessus rescindere
Manus et ipse intersere,
Rivosque ferventes bibe.

Erras, cruenta, si meam
Te reris pœnam sumere,
Cum membra morti obnoxia
Dilaniata interficis.

Est alter homo intrinsecus,
Violare quem nullus potest:
Liber, quietus, integer,
Exors dolorum tristium

Hoc, quod laboras perdere
Tantis furoris viribus,
Vas est soldatum, ac fectile,
Quovis frangendum modo.

Quinimò nunc entere
Illud secare, ac plectere:
Cum perstat intus, qui tuam

A Calcat, Tyranne, insaniam.
Hunc tu lacesse, hunc distorre
Invictum, insuperabilem,
Nullis procellis subditum,
Soli hunc subiectum Deo.

Hæc fatur, et stridentibus
Laniatur uncis denuò,
Cui Prætor ore subdolo
Angulat verba et sibilat:

[ccxii] Si tanta callidi pectoris
Prædurat obstinatio,
Pulvuar ut nostrum inane
Abomineris tangere:

Saltim latentes paginas,
Librosque operatos deroga,
B Quibus sectam pravam seminans:
In istis cremantur ignibus.

His, Martyr, auditis, ait:
Quem tu maligne mysticis
Minaris ignem litteris,
Flagrabis ipse hoc justius.

Nonne scimea cœlestis
Vindex erit voluntas,
Tanti veneni interpretem
Linguam perurens fulmine.

Vides favillas indices
Gomorrhædorum criminum:
Sodomitæ cladis cinis
Testes perennis funeris.

C Exemplar hoc semper tuum est;
Fulgo quem mox sulphuris,
Bitumen, et mista pice
Imo implicabunt tartaro.

His persecutor saucius
Pallet, labescit, et statim
Insana torquens lumina,
Spumasque frendens egerit.

Tunc deinde cunctatus dū,
Decernit extrema omnium:
Ignis, gravati, et luminis
Exerceatur questio.

Hæc ille sese ad mœnura
Grado citato prorupit,
Ipsosque pernix gaudio,
Pœnæ ministros prævenit.

D Ventum ad palæstram gloriæ,
Spes certat, et crudelitas:
Luctamen anceps conserunt
Ille Martyr, illic caruifex.

Serra lectulum regula
Dente frequenti exasperant,
Cum multa carbonum strues
Vivum vaporat halitum.

Hunc sponte conscendit rogam
Vir sanctus, ore interrito,
Cœli et coronæ conscius,
Celsum tribunal scandere.

Subter crepante aspergine
Scintillat excursus salis,

Punctisque fervens stridulis
Sparsimque artus figitur.

Arvina post hinc igneum
Impressa cratem lambit,
Vix unda foris fúmida
In membra sensim liquitur.

Ille interim inmótuus manet,
Tamquàm dolórum néscius,
Tendíque in altum lúmina :
Nam vincla palmas présserant :

Sublátus indè fórtior,
Lúgubre in antrum trúditur :
Ne liber ortus lúminis
Animáret altum spíritum.

Est intus imo ergástulo
Locus ténebris nigrior,
Quem saxa mersi fórniciis
Angústa clausu strángulant.

Ætérna nox illíc latet
Expers diúrni sideris :
Ille carcer horréndus suos
Habère fertur inferos.

In hoc bárathrum conjécit
Truculéntus hostis Mártyrem,
Lignóque plantas inserit ;
Divaricátis crúribus.

Quin addit ad hæc pœnam novam,
Crucis pericli artificis,
Nulli tyránno cógntam,
Nec fando compértam retrò.

Fragménta testárum juhét
Hirta impolitís úngulis
Acumináta, infórmia,
Tergo jacéntis stérnere.

Totum cubl'e spículis
Armant dolóre saxisqúe :
Insómne qui subtér latus
Mucróne pulset óbvio.

Hac ille versátur umbra
Meditáre artes, quas strúxerat ;
Sed Be'ezbud cállida
Comménta Christus destrúxit.

Nam carcerális cæcitas
Spéndóre lucis fúlgurat,
Dupléxque morsus stíptis
Ruptis cavérnis dissilit.

Agnóscit híc Vincéntius
Adésse, quod speráverat,
Tanti labóris præmium,
Christum datórem lúminis :

Cernit deinde frágmina
Jam testuárum, móllibus
Vestiri semet flóribus,
Redolénste nectar cárcere.

Quin et fréquentér Angeli
Stant, et loquúntur cómínus,
Quorum unus ore augústior
Compéllat his dictis virum .

A [ccxiii] Exúrge Martyr ínclýte,
Exúrge secúrus tui,
Exúrge, et almís cœtibus
Noster sodális adhære.

Præsta Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem. *Fol. clxxxvii.*

Capitula. Dómine Clementíssime Deus, tribue; ut fortíssimus Vincéntius martyr tuus, qui, pro te viriliter-dímicans, tuo múnere vicit, ità nobis in tuo nómine júgitér adsit, ut victor eccléie, victor existat peccáti : quodidánas ábluat culpas, qui tot tantásque supergrés-sus est pœnas; ut, qui pro Dómino miríficus éxstitit triumphátor, pro servis existat magníficus intercessor.

B Pater noster. Liberáti. *fol. 2.*

Lauda. Allelúia. Diléctio tua sicut. *fol. ccv.*

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui poténtér vincénti mártýri suo Vincénti matutnam stellam donávit in múnere, et primæ resurrectionis et futúræ vos gáudiis ditet; ñ. Amen. Et qui eidem Vincénti manna dedit absconditum, obténtu ejus glorióso vos immortalitátis véstiat indumentó : ñ. Amen. Ut ex-émplo memoráti mártýris et cárceres vincéntes et flammás; edúcti è cárcere sæculi, flammás evadátis ætérni supplicii. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

In exéunte Vesperá.

C *Lauda.* Sperávit ánima mea in Dómino.

Sono. Spes mea tu es pórtio mea. *fol. ccv.*

Antiphona. Vincéntius sanctus, ut solis rádius splendet, et sicut lília campi floret. *P.* Portans odórem suavitátis in conspéctu Dómini. *ÿ.* Dómine in virtúte tua lætábitur Rex : et super salutáre tuum exultábit veheméntér. *P.* Portans. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Portans.

Dominus sit. ñ. Et cum.

Lauda. Corónam spléndidam sempitérnám Allelúia. *P.* Vincénti dabo. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchiúm meum confortábit eum. *P.* Vincénti. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Vincénti.

Hymnus. Adest miránda passio.

D *Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *fol. clxxxvii.*

Capitula. Deus, qui Levítam tuum Vincéntium tanto virtútum múnere decorásti, ut ministérii sacri fretus officio, Filium tuum Dóminum nostrum secutúrus in passióne, ejúsdem Christi tui cálicem ministráret prius credéntibus in salutem : tu nos fácto coram te dignè tractáre suscepta ministeriórum officia, quorum gestándam suscepimus obsequéram; quò martyr tuus Vincéntius divíno auctus spíritu, persequéntem Datíanum objéctibus duris adgréditur, cum contra Valérium Episcopum suum lévítér militásse conquerétur : méritis suis tribuat ómnibus in hac vita feliciórem excúrsus, in futúro regnum beatitúdinis infinitum : ut sicuti eum inter pœnas suscepisti te confiténtem; ita nunc júbeas exaudíre pro

nobis orantem, eam ad te proclamaverimus e terris. **A**

Pater, noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Deus, lumen ætænum, qui novâ luce martyri suo Vincéntio pósito refusit in carcere, inlucéscat in córdibus vestris ad ætænam remuneratióem : ñ. Amen. Et qui corpus ejus in médio mari demersum marinis gurgitibus revocavit ad litus, révocat vitam vestram ab intèritu, et nóxiis áctibus : ñ. Amen. Quique, corvo obsequente, dilatavit prædicti Mártyris glóriam, devotióem vestram solitiâ propitiatióne suscipiat. ñ. Amen.

Per.

Lauda. Allelúia. Diléctio tua sicut fons vitæ pèrmanet.

Oratio. Deus qui mirabilitèr. *fol. ccvii.*

DIE XXV JANUARIJ.

IN FESTO SANCTI BABILE EPISCOPI, ET TRIUM PUERORUM.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol. clxii.*

Antiphona. Justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dómini. *P.* Et delecténtur in lætítia. *ÿ.* Salus autem justórum à Dómino : et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis. *P.* Et delecténtur. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et delecténtur.

[ccxiv] *Lauda.* Justi jocundéntur Allelúia, *P.* Et læténtur, Allelúia, allelúia. *ÿ.* Vox lætítie, et saltús in tabernáculis justórum. *P.* Et læténtur. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et læténtur : Allelúia, allelúia.

Hymnus.

O Sacerdótum inclýta coróna,
Atque corúscum Levitárum ordo,
Clero adscito, præcinámus hymnum
Mente benignâ.

Formam exémpli Bábilas Antistes
Nobis tenéndam dímicans impressit :
Ne templi Dei óstia pandámus
Cállido hosti.

Hic vir virtúte fidei muníus
Antiochénam dum régeret arcem,
Sprévit profánum átriis sanctis
Numeriánum.

Illicò captus stítitur tyránnò,
In fola verus Christo immolándus :
Versutiósa ábdicat assérta,
Vera uténdo.

Réputans namque dógrata pèrvèrsa,
Rerum fatétur ómnium Auctórem,
Celsi Paréntis coætérnam prolem
Orbem creásse.

Aris hortátur dæmonum litare,
Spèrnens arctátur vacis eatenárum,
Colo gravátur póndere bolárum,
Compède pede.

Fit gregi pastor magnum documéntum,
Urbi mostrátur véluti contéptus :
Hinc ovans defert Christo vota laudum
Victor insignis.

Fictilem vicit ratiocinándò ;

Vanas pèrdocet liberáles artes,
Indicit sensum pótiùs díscrtum
Trium puerórum,
Sóboles sequens génitrix, quos mittit
Agonizándos Præsulc cum álmo :
Quália pati Patrem et Magístrum
Eúmdem dicunt.

Hic quippè parens verus ut Abraham est,
Hóstia qui se tribus cum Púeris
Obtulit sacrâ stípitis in ara
Regi polórum.

Inter iusónates lotis ulnis ambit
Sacrum altáre stípiti elátus,
Dira dùm perfert vincla vel torménta,
Cómítans docet.

B Simul conféssi nomen Trinitátis,
Sústinent simul lacerántem ictus ;
Sed rapuère ab hoste trophæum
Dono divino.

Ad periméndum póstmodum producti,
Alacres pergunt, carmen præcinéntes
Tripúdií psalmi, ultricem quadragénam,
Voce sonórâ.

Tunc Præsul plebem contéstans assáur ;
Itâ ut esset vinclis onerátus,
Ad confundéndum júdicem profánum
Sepelirétur.

Párvulos quoquè Bábilas litándos
Patri adsignat ense verberándos ;
Quorum agónem púlchrius consúnat
Sánguine fuso.

C Quique concépti urnâ sepulchráli,
Vigent perénni memóriâ passi,
Sede promissâ potit in arcem
Diadémate.

Bino in ipsis múnere per ipsos
Obtines missos, civitas quæsta :
Nimíum gaude, glórians in Christo
Júbilo magno.

Hic obsequénda membra rediviva
Póssidet ; sursúm ánimas victrices
Stolis indútas cándidis, fulgéntes,
Palmas geréntes.

D Inde Redémptor eerne de supérnis
Ratem redémpti gregis, incubántem
Sæcli in mare, túrbina impulsántem
Tentatiónum.

Déxteræ tuæ auxiliium præbe,
Eámque cunctis à malis defénde :
Tecum victuram vehens in supérnis
Ævo perénni.

Glória summa, Christo, tibi sempèr,
Simul cum Patre, Spiritúque Sancto :
Sit nunc, et sempèr soli tibi Deo
Trino, et uno.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem, *mutatis nominibus, fol. clxxxvii.*

Capitula. Intèndit, fratres charíssimi, sacerdóti

Babilæ inconvulsæ spei vi tatem, triúmque Puerórum robustiorem ánima fidem, quàm valentem córporis qualitatem; quos prædictus doctor egrégius gládio continuo percussúros, sacris ulnis congeminando, compléctitur; grátias flebiliter réferens Creatóri, quòd eos, quos de manu ejus accéperat coronandos, obtúlerit illi: Horum igitur exéplum constantiæ imitantes, mores corrigámus in melius, charitatem teneámus ad invicem, per dilectiõnem excéptum ministérium expleámus; et ad servitatem Dei cæteros inflammémus: Operári justitiam delectémur, [ccxv] nòxia fugiámus, spíritu orémus, atque dicámus:

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Babilæ præcibus solvántur vestra peccata; cujus virtute Numeriáno domùs Dei obserata sunt liniua; ñ. Amen. Ejúsque suffrágio animárum vestrárum vos gaudeátis obtinuisse lucrum, cujus documénto trium Puerórum societas méruit subtre Máryrium: ñ. Amen. Ut sicut iidem infántuli, magistro subsequente, gládii pro Christo páriili animadversióne truncáti sunt; sic vos unítá vincti societate, divinum sempèr agátis obséquium. ñ. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. clxii.

Orátio. Præsta, Dómine, ut dum Sanctórum Babilæ, et trium Puerórum veneránda templa suscipimus; ipsi tibi templum puri cordis, et impollúti córporis effíci mereámur: atque in domùs tuæ receptáculis perdurantes, electórum tuórum mereámur esse participes. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus 1.*

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam. *Fol. clxiii.*

Antiphona 1. Fecisti Dómine in mari viam, et inter fluctus sémitam firmíssimam osténdens: *P.* Quia potens es, transcúntes mare salváre. *ÿ.* Juxtà est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde: et húmiles spíritu salvábit. *P.* Quia potens. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Quia potens es.

Orátio. Noli nos, Dómine, nostris oneráre ponderibus: et qui Judææ pártibus innotésceris, plúrimùm deprecámur; ut nostris pectóribus immoréris: et cujus Hierúsalem nomen est magnum; intercessióne Sanctórum Babilæ, et trium Puerórum máryrium sit in nostra conversatióne præcipuum. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Transiérunt mare rubrum, quasi per áridam terram, hæc dicit Dóminus. Transíte, transíte: *P.* Quia ego vos dedúcám de terra mea. *ÿ.* Gaudéte justí in Dómino: rectos decet collaudátió. *P.* Quia. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Omnipotens Deus, qui óculos tuos dirigit super justos, méritis eórum preces nostras dignánter inténde: ut et à peccátis nostris vultùs visita-

tióne purgémur, et número tuórum misericórdiæ tuæ múnere sociémur.

Antiphona 3. Deus qui glorificáris in concílio Sanctórum, *P.* Magnus et metuéndus es: Allelúia. *ÿ.* Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. *P.* Magnus. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Magnus.

Orátio. Præsta Dómine, ut dum Sanctórum.

Quære in istis Vesperis præcedéntibus.

ñ. In paradiso Dei requiescunt sancti, quorum fructus indeficiens perseverat, in quo est satiétas et medélla. *P.* Supra stellas fulgébunt facies eórum. *ÿ.* Fulgébunt justí, et tamquam scintillæ in arundineto discúrrunt. *P.* Supra stellas. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Supra.

In Láudibus.

B Ad Cánticum. *Antiphona.* Diligentes te Dómine sicut sol in.

Cánticum. Qui spontè obtulistis. *Ad Benedictus.*

Antiphona. Sancti et húmiles. fol. cliv. *Cánticum.* Benedictus es Dómine. fol. 6. *Sono.* Salus justórum à Dómino. *Lauda.* Laudáte Dóminum de cœlis. *Psalmus cxlviii.* fol. clxiv. *Prophetia.* Justórum animæ. fol. clxvii. *Hymnus.* O Sacerdotum. fol. ccxiv. *Supplicatio.* Orémus, mutátiis nomínibus. fol. clxxxvii.

Capitula. Deus, Sanctórum glória, et copiósus misericordiá, exáudi plebem tibi supplicem, per Sanctórum te suffrágia postulántem: rege nos per alternas témporum vices, et per dispares diérum, ac nóctium successiónes pari protectiõe custódi; ut adjúti sanctórum tuórum Babilæ, et trium Puerórum máryrium precibus, qui diem hunc per misericórdiam tuam próspèrum dúximus, noctem quoque hanc beneplácitá tibi animárum, et córporum puritáte ducámus.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclesia Sanctórum. Allelúia. *P.* Lætétur Israel in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Cántate Dómino canticum novum: quia mirabilia fecit. *P.* Lætétur. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Lætétur.

[ccxvi.] *Benedictio.* Beatissimórum máryrium suórum Babilæ, et trium Puerórum vos Dóminus intercessióne custódiat: ñ. Amen. Sperántium in se necessitátes placátus inténdat; ñ. Amen. Et supplicántium culpas propitiátus omittat. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE XXVIII JANUARI.

IN FESTO SANCTI TYRSI MARTYRIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Lux orta est justis. *P.* Et rectis corde lætítia. *ÿ.* Gaudébunt justí cum ómnibus Sanctis. *P.* Et rectis corde.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Sono. Gaudéte justí in Dómino: rectos decet collaudátió. *P.* Allelúia. *ÿ.* Confitémini Dómino in cithara: in psalterio decem chordárum psállite Deo. *P.* Allelúia.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Antiphona. Contempserunt Sancti vitam mundi, et pervenerunt ad præmium regni. *P.* Et laverunt stolas suas in sanguine Agni. *ÿ.* Quoniam Deus amat iudicium, et non derelinquet Sanctos suos: in æternum conservabuntur. *P.* Et laverunt *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et laverunt.

Dominus sit. *ÿ.* Et cum.

Lauda. Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. *P.* Alleluia, alleluia, alleluia. *ÿ.* Beati, qui custodiunt iudicium, et faciunt justitias in omni tempore. *P.* Alleluia. *ÿ.* Glória et honor. *P.* Alleluia.

Hymnus.

Exulta nimium, turba Fidelium;
Solémne hodiè Mátyris inclýti
Est festum: móduła cármina fórtitèr
In laudem Dómini, atque poténtiam.

Cælestis pátriæ gáudia cógitans
Tyrus, vir pépultit ómnia sæculi
Sanctus; cùm minimè créderet in Deum,
Alfátus súbitò flámine sancto est.

Sævum conspiciens júdicem, increpat:
Cur sanctos Dómini, inquit, atróciór
Pæn's discrúcias valdè crudélibus?
Infix! Erebi igne cremándus es.

Illicò rábidus témpore présserat
Hostis Cumbícius, membra coléntium
In terra Dóminum multa perémpta sunt,
Sanctórum nitida millia Mátyrum.

Sanctus pro Dómino Léucius nititur
Eléctam ánimam trádere: pótiús
Divérsa génera pértulit innocens
Pænárum, cúpiens præmia cælica.

Athlèta pédibus impiger ámbulans
Tyrus, regem ubi réperit impium,
Apprehéndens ténuít, ádmonet, et docet,
Jam falsa ut cólere idóla ténueret.

Tunc læto símulans ore locútus est:
Te, Tyrse, cúpio consilio meo
Adsénsus tribuens, ut sacrifices diis;
Ut magnas accipias cópias múnorum.

Sanctus, perspícuum est, ait, impie,
Quod totus hábitet ille nequíssimus
In te nunc cóluber pravus, et invidus:
Cum tali péreas príncipe hórridè.

Gastrum pernícitèr ádflore præcipit
Plenum lymphá, caput Mátyris súffocat:
Corpus, quod súperest, fústibus cædere
Nodósis ácriús péstifer imperat.

Sed servus Dómini voce piíssima
De vase míserum júdicem increpat:
Agnóscè Dóminum, lúbrice et invido,
Cùm cernis ópera magna et ínclýta.

Turris constrúitur áltius éminens,
Per gyrum gládiis fixis in órđinem
Alnus ut fastigio pósitus décidens
Ense suscéperet membra fidélica.

Magnus tu, Dómine, præ diis ómnibus!
Multum miríficus in te credéntibus!
Pravis muscépula sis! Sanctus in athera

A Christi glorificat omnipoténtiam.

Victus non váluit insatiábilis
Sævus terríbilis, et nova cógitat
Torménta, sitiens vincere Mátyrem;
Sed Sanctus Dóminus contérruit malum.

Ne Tyrse timeas, sic ait Angelus:
Diréctus ego sum à Dómino Deo
A te supplicia áuferam ómnia;
Hosténque póteris vincere péssimum.

Exáudi, Dómine. Cógitat impius
Inferre ónera, víncula et ómnia:
Fervens óleum, plumbum, et úngulas;
Ut Sanctum súperet mátyrem, et necet.

Cernens proficere nil suis viribus,
Sanctum præcipitem in mari præcipit
B Jactári, videant ne óculi hóminum
Ter dena stádia à litore longius.

Quàm mira, Dómine, sunt ópera tua!
Addúcunt mánibus Mátyrem Angeli,
Et dulci résonant cármine cánticum:
Judex non mérui cèrnerè Angelos.

[ccxvii] Debémus pénitús facta rétèxere,
Quæ sanctis méritis reddíderit bona,
Tribus júdicibus culpá labéntibus,
Quos terra répultit mórtuos sæpiús.

Exórant pópuli Mátyrem; Inquiunt:
Orámus, Dómine, præcipe prótinús;
Terra ut suscépiat córpora júdicum,
Quæ scatens pútrida, vérmibus fúnditur.

Cleméntèr láchrymas sárculum áccipit,
C Designans locum ubi córpora cóndere
Debérent: véniam da, Pie póscimus
Martyr; nos húmiles crédimus in Deum.

Læténtur ómnium corda voléntium
Cælestis pátriæ quærrere gáudia;
Et pravi fáciant nulla nocéntia,
Ut venti à fácie stípula pérvolent.

Te Martyr láchrymis vérvule póscimus:
Per te omnipotens Cónditor ócyús
Durum quo prémimur hoc jugum áuferat;
Et lætos fáciat sæcla in ómnia.

Jam Summe Dómine réspice sáucium
Delictis pópulum: dele chirógraphum;
Et nostrum gémitum cerne propitiús,
Dans nobis auxílium témpore cóngruo.

D Defúntis réquiem ómnibus, Optímè
Concéde: témpora próspéra tribue;
Victum paupéribus; subsidium viduis:
Omnes percipiant, quod piè póstulant.

Te nostra júbilet glória pérpetuam,
Qui solus Dóminus trinus et unus est
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans ómnibus ímperans.

Sit Trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia;
Virtúte sólitá, qui regit ómnia
Susténtans cóndita piè per sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem. *mutatis nominibus.* fol. CLXXVIII.

Capitula. Auctor lucis, fons luminis, et imménsi claritas splendóris, Christe, ingéniti Patris unigénita proles, qui athlétæ tuo Tyrso perénni fontis lavacro sitiénti portitórem luminis nuntium cœlis destinásti; ut ille eum extérius luminaret, quem ab intùs accónderas; ut fieret lucérna pédibus, qui esset lustrátor mentis assíduus: arde quæsumus in méntibus nostris almo ignis tui fervóre, quem te ab arce missúrum tuo es pollicitus ore: ut flagrans intérius ad exuréndã vitia, lustret extérius ad capiéndã præmia sempitérna, piissimus.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dei Filius, à quo beatissimus martyr Tyrsum antè est passióne frúitus, quàm lavacro, ipse nos munificet dono æternitátis, et remuneret præmio sempitérno benedictiónis: ñ. Amen. Et qui illum mari projectum Angelis vehéntibus reportávit ad littus, vos secum adsociet in polórum sédibus lætabúndos; ñ. Amen. Ut illum semper invocétis Deum et Patrem, quem idem martyr Tyrsum et sub aquis liberá invocávit voce. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur. fol. CLXVIII.

Oratio. Veniéntes ad te benedicti Patris tui, Christe Dei Filius, percipere à te regnum, quod eis præparátum esse prædixisti ab origine mundi; fac ergo nos etiam immériti eos ádsequi: ut qui beatissimi mártiris tui Tyrsi vel sociórum ejus festum incólimus, perénriter cum eisdem Sanctis jocundémur: et sicut idem Mártirem tuum sectóribus serrá non permisisti secári; ita nos ejus suffrágio à grémio matris Ecclesiæ nullá potiáris occasióne divélli; sed cum benedictis percipiámus regnum, quod Sanctis tuis pollicitus es in ætérna sæcula sæculórum. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus L.* *Oratio.* Redde nobis. fol. CLXIII.

Antiphona 1. Venite ad me Sancti mei, dicit Dóminus: Vindemiáte fructum labórum vestrórum, germen justitiæ, *P.* Cujus odor est magnus, sicut odor liliorum, et rosárum in témpore suo. *ÿ.* Plantati in domo Dómini, in átriis domús Dei nostri florébunt. *P.* Cujus odor. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Cujus.

Oratio. Veniéntes ad te Sancti tui, Dómine, invitati, ut vindémient fructus labórum suórum; fac nos per misericórdiam eos ádsequi in vivéntium terra: ut qui beatissimum athlétam tuum Tyrsum prius martyriæ consecrásti, quàm lavacro, prius fide, quàm regeneratióne, prius etiam supplicio, quam baptismo; tu ómnibus dimittas nobis peccáta, et dones nobis regnum hereditátis perpétuæ: ut per bonam operatiónem, et conversatiónem perveniámus in paradísam delitiárum, [ccxviii] et gaudétes de

A labórum nostrórum fructu, vindemiémus fructus nostros in gáudio ætérno. ñ. Amen.

Antiphona 2. Venite ad me omnes Sancti mei, dicit Dóminus, *P.* Qui laborátis, et oneráti estis, et ego reficiam vos. *ÿ.* Venite filii, audite me: timórem Dómini docébo vos; *P.* Qui laborátis. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Qui.

Oratio. Veniéntes ad te, Sancte Deus, omnes qui laboravérunt, et pro te multum sustinuérunt, ut eos requiescere fácias, sicut promissisti eis dicens: Ego reficiam vos: fac ergo nos in Ecclesiá tua orántes, eos totá mentis intentióne ádsequi, ut consequámur misericórdiam tuam, ut pro mérito non damnémur in pena, qui ex nostro mérito non merémur véniam: qui beatissimum Tyrsum prævenisti in benedictiónem grátia, osténdens illi in ténebris lumen, et perfectiónem grátia post labórem: rogámus ergo etsi immériti, ut suffrágio prædicti Mártiris, labóre nostro oneráti, reficiámur cum Sanctis tuis verbi tui mellifluá doctrinã in vivéntium terra. ñ. Amen.

Antiphona 3. Venite benedicti patris mei, dicit Dóminus, *P.* Percipite regnum, quod præparátum est ab origine mundi. *ÿ.* Accédite ad me, et illuminámini: et vultus vestri non erubéscant. *P.* Percipite regnum. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Percipite regnum.

Oratio. Veniéntes ad te benedicti Patris mei. *Quære retrò in Vesperis præcedéntibus.*

ñ. Clarificátum est nomen Dómini Jesu Christi in Sanctis pro patiéntia, et fide, in ómnibus persecutióibus, quas sustinuérunt, *P.* Ut digni haberéntur in regno Dei, pro quo et passi sunt. *ÿ.* Dedúxit eos in viam rectam: ut irent in civitátem habitatiónis. *P.* Ut digni. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Ut digni.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Diligétes te, Dómine, sicut sol. *Canticum.* Qui spontè obtulistis. fol. CLXIII. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti, et húmiles corde. *Canticum.* Benedictus es Dómine. fol. vi. *Sono.* Via justórum. *Lauda.* Laudáte Dóminum de Cœlis, Allelúia. *Psalmus CLVIII.* fol. CLXIX. *Propheta.* Justi in perpétuum vivent, et apud. fol. CLXIV. *Hymnus.* Exúlta nimium turba. *Quære retrò in istis Vesperis præcedéntibus. Et Supplicatio.* Orémus Redemptórem.

Capitula. Dómine Deus omnipotens tuórum ante mundi constitutiónem præsciis electórum, Tyrsi mártiris tui et Cómitem ejus ánnuis recúrsum solénnia álacri voto suscipiéntibus dele cuncta delicta propitiús: Et qui pro tuo nómine tot tantásque pèrtulit penas, suffrágio suo nostras deleat culpas; ut ejus precibus à cunctis peccáminum néxibus absoluti, ad te post tránsitum mereámur pervenire stolá decóris indúti Piissime.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclesiá Sanctórum. Allelúia. *P.* Lætétur Israël in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Cantáte Dómino canticum

Antiphona. Contempérunt Sancti vitam mundi, et pervenérunt ad præmium regni. *P.* Et lavérunt stolas suas in sanguine Agni. *ÿ.* Quóniam Deus amat iudicium, et non derelinquet Sanctos suos : in ætérnum conservabúntur. *P.* Et lavérunt *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et lavérunt.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Beáti, qui custodiunt iudicium, et faciunt justitias in omni tempore. *P.* Allelúia. *ÿ.* Glória et honor. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Exúlta nímiùm, turba Fidélium ;
Solémne hodiè Mártiris incliyi
Est festum : módula cármina fórtitèr
In laudem Dómini, atque poténtiam.

Cœléstis pátriæ gándia cógitans
Tyrasus, vir pépulis ómnia sæculi
Sanctus : cùm mininè créderet in Deum,
Alfátus súbitò flámine sancto est.

Sævum conspiciens júdicem, increpat :
Cur sanctos Dómini, inquit, atrécior
Pœnis discrúcias valdè crudélibus ?
Inflíx ! Erebi igne cremándus es.

Illicò rábidus tẽmpore prẽsserat
Hostis Cumbícius, membra coléntium
In terra Dóminum multa perẽmpta sunt,
Sanctèrum nítida millia Mártirum.

Sanctus pro Dómino Léucius nítitur
Eléctam ánimam trádere : pótiùs
Díversa gênera pertulit innocens
Pœnarum, cúpiens præmia cœlica.

Athlèta pédibus impiger ámbulans
Tyrus, regem ubi réperit impium,
Apprehéndens ténuit, ádmonet, et docet,
Jam falsa ut colere idóla tẽmueret.

Tunc læto simulans ore locútus est :
Te, Tyrse, cúpio consilio meo
Adsénsus tribuens, ut sacrifices díis ;
Ut magnas accipias cópias mánerum.

Sanctus, perspicuum est, ait, impie,
Quod totus hábitet ille nequissimus
In te nunc coluber pravus, et invidus :
Cum tali péreas príncipe hórridè.

Gastrum pernícitèr ádfore præcipit
Plenum lymphá, caput Mártiris súffocat :
Corpus, quod súperest, fústibus cædere
Nodósis ácriùs péstifer imperat.

Sed servus Dómini voce piissima
De vase míserum júdicem increpat :
Agnósce Dóminum, lúbrice et invidio
Cùm cernis ópera magna et incliyta.

Turris constrúitur áltiùs éminens
Per gyrum gládiis fixis in ordíne
Albus ut fastigio véstis decedens
Ense susceperet, et cæcá blánda.

Magnus tu, lúbrice et invidio
Multùm miríficè, et cæcá blánda
Pravis muscip

A Christi glorificat omnipoténtiam.

Victus non váluit insatiábilis
Sævus terribilis, et nova cógitat
Torménta, sitiens vincere Mártirem ;
Sed Sanctus Dóminus contèrruit malum.

Ne Tyrse timeas, sic ait Angelus :
Diréctus ego sum à Dómino Deo
A te supplicia áuferam ómnia ;
Hosténque póteris vincere péssimum.

Exáudi, Dómine. Cógitat impius
Inferre ónera, vincula et ómnia :
Fervens óleui, plumbum, et úngulas ;
Ut Sanctum súperet mártirem, et necet.

Cernens proficere nil suis viribus,
Sanctum præcipitem in mari præcipit
B Jactári, vídeant ne óculi hóminum
Ter dena stádia à littore lóngius.

Quàm mira, Dómine, sunt ópera tua
Addúcent máribus Mártirem Angeli,
Et dulci résonant cármine cánticum :
Judex non méruit cœrnere Angelos.

[ccxvii] Debémus pénitens facta re
Quæ sanctis méritis reddiderit bon
Tribus júdicibus culpá labéntibus,
Quos terra répulit mórtuos sapiùs.

Exórant pópuli Mártirem ; Inqu
Orámus, Dómine, præcipe prótin
Terra ut suscipiat cõrpora júdic
Quæ scatenus pátrida, vérmibus

Cleméntèr láchrymas sárcula
C Designans locum ubi cõrpora
Debèrent : véniam da, Pie p
Martyr ; nos húmiles crédim

Læténtur ómnium corda
Cœléstis pátriæ quarere gá
Et pravi fáciant nulla nocé
Ut venti à fácie stipula pér

Te Martyr láchrymis vé
Per te omnipotens Cõndit
Durum quo prémimur hoc
Et lætos fáciat sæcla in

Jam Summe Dómine
Delictis pópulum : dele
Et nostrum gémitum ce

D Dans nobis auxillam te
Defúnctis réquiem
Concède : tẽmpora p
Victum paupéribus ;
Omnes percipiant, q

Te nostra júbilet
Qui solus Dóminus
Jugi império sæculi
Et cuncta dóminas

Sit Trino Dómin
Regnum perpétu
Virtute sólita,
Susténans cõ

Amen.

FESTA FEBRUARII.

...atum minere : illic unicum Patri
...tres : ibi cum Patre unum
...equaliter subsistent
...nos non dere
...regno,
...nisi

e
tes
nem
e tum
m gé
psalle
i. ♪. Gl

...tate tum
...in judi
...preparatus e
...ad salvatiõe
- Amen.

Hierusalem,
...atum est [ccxi]
...culum adapéri
...tur. ♪. Cantate
... benè nunciat
... omne. ♪. Gl

qui
tum
...tia deesse
...ruptioe vivere : ut, qu
... credente sanctificas, a
...tum in ... adtollas : t
...tum in ... tibus nuntia
... futuro cognoscar

Alleluia. Deo ... erunt hostiam p
... scriptum est
... duos pullos
... nomen Domini
... turum. ♪. ...
... in lege Domini
... columbarum :
... laudate serv
... loria, et honor

Deus, qui in
... vel duos pullos
... in vivam
... ipse factus es
... nos
... hostiam
... rione parièn
... bi offerri pr
... para hostia
... ut, qui leg

novum : quia mirabilia fecit. *P.* Lætetur Israël. *ŷ.* **A** ménti sui : verbi, quod mandavit in mille generatiões. *P.* Ante conspéctum. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Ante conspécum.

Benedictio. Intervéntur sanctórum Tyrsi et Cómitum ejus cœlitus inláp̄sa Dei benedictio vos prótegat, et ab omni malo deféodat. *ñ.* Amen. Eórum prócibus à cunctis incómmodis tueámini, quorum festa anándo suscipitis. *ñ.* Amen. Ut cum eis in ætérna beatitúdine participes sitis, quorum solémmia devotissimé celebrátis. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE II FEBRUARII.

IN FESTO PURIFICATIONIS SANCTÆ MARIE.

Ad Vesperos.

Laud. Laudavérunt te Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixerunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecisti solem et lunam. *ŷ.* Tu confirmásti in virtúte tua mare. Tu contribulásti cápita draconum super aquas. *P.* Tu fecisti.

Orátio. Laudant te, Dómine, omnes Angeli tui, dum à te se creatos agnóscunt ; et cunctam creatúram cœléstem atque terrénam te opífice subsistere ac dispóni non ámbigunt. [ccxix] Dona ergo méntibus nostris, in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare ; et te solem justítie, perpétuo nobis fulgóre claréscere lumen : quátenus noctúrnas ténebras tuâ semper valeámus inluminatióne vitare. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Justitiâ est plena dextera tua. Lætetur mons Sion, et exultent filiæ Judæ, *P.* Propter judícia tua. Allelúia, allelúia. *ŷ.* Allelúia : Magnus Dóminus et laudábilis valde in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilátans exultatiões univérsæ terræ. *P.* Propter judícia.

Dóminus sit semper. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri. *P.* Jubiláte Deo univérsa terra : Cantáte, et exultáte, et psállite. *ŷ.* Cantáte Dómino cánticum novum : quia mirabilia fecit. *P.* Jubiláte Deo. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Jubiláte Deo.

Orátio. Dómiue, quem hóminem natum hómines conspexérunt ; et prædictum fines terræ vidérunt ; qui ante áliqua témpora prædictus es vócbis Prophetárum, et in témpore visus glorificátus es móduis populórum ; concède propítius, vasa nos tua tibi permanere puríssima : ut lucis auctor nos et júgiter inlústres ; et indesinenter inhábites. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Vidérunt óculi mei salutáre tuum, Dómine, quod parásti in conspéctu populórum. *P.* Lumen ad revelatióem géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. *ŷ.* Dómine Dóminus noster, quàm admirábilis est nomen tuum in univérsa terra ! *P.* Lumen ad. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Lumen ad.

Dóminus sit semper. *ñ.* Et cum.

Lauda. Notum fecit Dóminus salutáre suum : *P.* Ante conspéctum géntium revelávit justitiam suam. Allelúia, allelúia. *ŷ.* Memor fuit in ætérnum testa-

tionés. *P.* Ante conspéctum. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Ante conspécum.

Hymnus.

Sacer Puritátum dies
Hodiérnus rutilat,
Quo secúndum carnem Christus
Templo Simeon tráditur
Patri non adoptiõe
Sed coætérnus géneré.

Spiritu complétur alvus
Incorrúptæ Virginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Illibátam Genitricem
Proles castam elégit.

Inde Simeon grandævus
Ovas ulnis áccipit,
Amplexusque videbatur
Salutáre Dómini:
Resólve jam nunc in pace
Artus istos fráigiles.

Sed nec illa impar Anna
Continéntiâ grádiens,
Quam in flore juventútis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem, confitétur,
Fore mundi Príncipein.

Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Túrturum, columbarúmque
Bina in sacrificio,
Quæ córporis, animæque
Puritátem docérent.

Glória Deo poténti
In excelsis résonet ;
Glóriam canámus Christo,
Atque Sancto Spiritui ;
Cui laus et potéstas
In ætérna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus piúm et exaudibilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiõe rogémus ; ut nos grátiâ Presentatiónis ipsius, et Purificatiónis ejus genitricis Mariæ nobis salutem animæ, et córporis, et remissiõnem, et pacem propítius tribuere dignétur. *ñ.* Præsta ætérne omnipotens Deus.

Kyrie eléison. *ñ.* Christe eléison, Kyrie eléison

Capitula. Jesu Dómine, cujus admirábilis nomen Angelus præiixit, Mater impósuit, Simeon cognóvit, Anna laudávit ; salva populum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magnificum in cœlo : ut, qui solus es poténtiâ gloriósus, sis étiam pérdiis miseratiónis indulgéntiâ pius.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Et, qui Simeónis justí máribus est susceptus, vos sibi met adsociet benedictiõe perpétuâ lætabúndos. *ñ.* Amen. Idem, qui præcépto legis

suae signum desectæ carnis accepit, omnes à nobis A sordes [ccxx] sui amoris connexione depurget; ñ. Amen. Et, qui vos filios Abrahæ in seipso, qui est semen ejus, benedicere promisit, hereditatis beatae conlatiõe munificet. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Lauda. Adnunciatur in Sion nomen Dòmini : P. Et laus ejus in Hierusalem. Allelúia, allelúia, allelúia. ⁊. Et timébunt gentes nomen tuum, Dòmine, et omnes reges terræ glóriam tuam. P. Et laus. ⁊. Glória, et honor. P. Et laus.

Oratio. Omnipotens Deus Pater et Dòmine, largire credenti tuo pòpulo pacem : ut in templo tuo videamus Salutàre tuum ; quem Simeon justus ulnis suis accepit : ut, qui lumen ad revelatiònem gèntium exiit, indùtor criminum ipsemet credentium sentiatur. ñ. Amen.

Per misericordiam tuam.

In nòmine Dòmini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dòmini est salus : et super pòpulum tuum benedictio tua. *Psalmus III.*

Oratio. Tu es, Dòmine, salus, et tua est salus : hanc gaudemus in nobis largitam ; hanc etiã usque in finem à te pètinus largiendam : Effunde, quæsumus, super pòpulum tuum benedictiònem tuam : ut privetur maledictio pœnæ, et ditescat in nobis fructus justitiæ. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 1. Cùm inducerent paréntes puerum Jesum in templo, ut fàcerent pro eo secundum legem Mòysi : P. Accipit Simeon in manibus, et benedixit Deum. ⁊. Magnus Dòminus, et laudàbilis nimis in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus. P. Accipit Simeon. ⁊. Glória, et honor. P. Accipit.

Oratio. Omnipotens Deus Pater. *Quære retrò in istis Vesperis præcedentibus.*

Antiphona 2. Simeon in templo elevavit vocem, dicens : Nunc dimittis servum tuum in pace : P. Quia viderunt oculi mei salutàre pòpuli tui. ⁊. Notum fecit Dòminus salutàre suum : ante conspectum gèntium revelavit justitiã suam. P. Quia viderunt. ⁊. Glória, et honor. P. Quia viderunt.

Oratio. Beátam, Dòmine, illam justì tui Simeonis vocem fac in nobis pari diligentiã personare : ut quia vidimus et credimus Salutàre tuum ; in pace, cùm jàsseris dimittàmur : non quò à te dimissos sine vitæ accipiãmus ; sed, per te absolùtos à debito, in fine pacem sempiternam possideãmus. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Vidimus glóriam Dòmini, glóriam quasi Unigéniti. P. A Patre plenum gratiæ, et veritatis. ⁊. Sicut audivimus, ita et vidimus in civitate Dòmini virtutum, in civitate Dei nostri : Deus fundavit eam in sæcula. P. A Patre. ⁊. Glória, et honor. P. A Patre.

Oratio. Vidimus glóriam tuam, Dòmine, glóriam quasi Unigéniti à Patre, Unigénitum Deitate, Pri-

mogénitum minere : illic únicum Patris, hic præcipuum inter fratres : ibi eum Patre unum, hic in fratribus primum : illic æqualiter subsistentem, et in sinu Patris manentem, hic sócio non derelinquentem ; Largire ergo tuo fieri particeps regno, quibus es propitiatus in Mundo : quibusque advenisti prius redemptor, existe in futuro remunerator. ñ. Amen.

Per misericordiam.

ñ. Iste, qui natus est, redemptio nostra est, et Dòminus, et Deus est. P. Iste consolabitur nos à plaga nostra, et à labore in terra captivitatis nostræ. ⁊. Pàrvulus natus est nobis, filius datus est nobis, et factus est principatus ejus super húmerum ejus. P. Iste consolabitur. ⁊. Glória, et honor. P. Iste consolabitur.

Oratio. Dòmine Jesu Christe, qui es redemptio nostra et salus nostra, sana plagam contritiõnis nostræ : qui suscepisti carnem fragilitatis humanæ ; et qui veniens ónera nostra sublevare dignatus es, quæsumus, ut à malis opèribus nostros labores evacues, nostra que stúdia pius in bono confirmes. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 1. Viderunt oculi mei salutàre tuum Dòmine, P. Quod præparasti ad revelatiònem gèntium. ⁊. Bonum est confitèri Dòmino, et psallere nòmini tuo Altissime : P. Quod præparasti. ⁊. Glória, et honor. P. Quod præparasti.

Oratio. Fac nos, Dòmine, ut Salutàre tuum, quem oculis fidei vidimus, placabilem in judicio sentiãmus : ut, qui ad revelatiònem præparatus est Gèntium, non ad punitiònem, sed ad salvatiònem se júdicem ingerat redemptòrum. ñ. Amen.

Antiphona 2. Tulérunt Jesum in Hierusalem, ut sisterent eum Dòmino, sicut scriptum est [ccxxi] in lege Dòmini. P. Quia omne masculinum adapèriens vulvam, sanctum Dòmino vocabitur. ⁊. Cantate Dòmino, et benedicite nomen ejus : benè nunciãte de die in diem salutàre ejus. P. Quia omne. ⁊. Glória, et honor. P. Quia omne.

Oratio. Dòmine Deus, qui omne masculinum, adapèriens vulvam, sanctum esse testàris ; fac nos tibi in sanctitate, et justitiã deservire : ut, qui vulvam matèrni úteri incorruptiõe sanctificas, æternæ sanctificatiõnis præmio credentes adtollas : ut, qui gloriósum nomen tuum in gèntibus nuntiant, remuneratorem te suum in futuro cognóscant. ñ. Amen.

Per.

Antiphona 3. Alleluia. Dederunt hóstiam pro Jesu secundum quod scriptum est in lege Dòmini P. Par túrturum, aut duos pullos columbàrum : allelúia. ⁊. Laudate nomen Dòmini : laudate servi Dòmini. P. Par túrturum. ⁊. Glória, et honor. P. Par túrturum.

Oratio. Deus, qui in expiatiõe parientum par túrturum, vel duos pullos tibi offerri præcipis columbàrum ; in vivam nos præpara hóstiam, qui pro nobis ipse factus es hóstia : ut, qui legem implèro

venisti, non salvere, in nobis Evangélii grátiam di- **A**
gnéris opuléntius propagáre. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Nunc, Dómine, dabis pópulo tuo pacem : quia
vidérunt óculi mei salutáre tuum. *P.* Lumen ad
revelatiónem Géntium. *ÿ*. Jocunditátem fecisti cum
servo tuo, Dómine, secúndum verbum tuum. *P.* Lu-
men. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Lumen.

Orátio. Omnipotens Deus Pater et Dómine, lar-
gire credénti tuo pópulo pacem : ut, qui Salutáre
tuum vidimus, visióne grátiae tuæ munerémur :
Ut, qui lumen ad revelatiónem éxitit Géntium,
indúltor criminum ipsemet credéntium sentiátur.
ñ. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Lætahúntur omnes.
Cánticum. De nocte vigilat. *Orátio.* Deus, qui no-
tum fecisti. *fol.* 64.

Alia Antiphona de Cántico. Ego in Dómino gloriá-
lor : gaudébo in Deo Jesu meo.

Cánticum (Luca 1).

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, * secúndum
verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, * quod
pará-ti ante faciém ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam
plebis tuæ Israël.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo honor,
et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculó-
rum.

Cánticum. Benedictus. fol. 6. Sono. Allelúia. Ju-
stitiá est plena délixera tua. *fol.* clxxxii.

Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis allelúia : lau-
dáte eum in excélsis allelúia. Laudáte eum omnes
Angeli ejus : laudáte enim omnes virtútes ejus :
Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalms cxlvi.*

Prophetia. Audi me, Jacob, et Israël, quem.
fol. 65. *Hymnus.* Sacer Puritátum dies. *Quære in*
Vesperis precedéntibus. Et Supplicátio. Orémus Re-
demptórem. *Capítula.* Notum factum est salutáre Do-
mini. *fol.* 65. *Lauda.* Adnunciétur in Sion nomen
Dómini, et laus. *Benedictio.* Et qui Simeónis justi
manibus. *Quære in Vesperis præcedéntibus, fol.* ccxix.

DIE V FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ AGATHÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Sperávit ánima mea in Dómino. *fol.*
clxxix.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat tibi : honor
regni dábitur in manu tua ; *P.* Et adorábunt coram
te filii multárum géntium : allelúia. *ÿ*. Audi, filia
Sion, quia exaltáta es, et faciés tua fulget in templo
Dei : Sol justitiæ in gressu tuo oriétur : allelúia.
P. Et adorábunt.

Antiphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis ?
Lauda. Spécie, et pulchritúdine tuá. *fol.* clxxx.

Hymnus.

Adéstó, plebs fidíssima,

Venústum festum : grátia
[cxxxii] Laudum depróme cármina,
Christóque vota máxima.

Beáta virgo Agatha,
Fide et clara gérmine,
Mundi reféllens nóxia,
Adépta est cœlestia.

Hæc grávitèr Christum amans,
Ipsúmque solum prædicans,
Exténta jussu Præsidis,
Arctátur in imo cárceris.

Sævi furóre júdicis
Christi puélla térritur ;
Sed virgo sancta impiis
Libère rénuít aris.

Tu nunc demum Martyr ácrius
Adficéris verbéribus ;
Péctoris papilla tollitur,
Castúmque corpus túnditur.

Magnus sed Christi sénior.
Disrúmpit claustra cárceris :
Reddit papillam íntegram,
Curátque ómnia vulnèra.

Sic sic puélla sánctior
Tanto adépta præmio,
Genu orándo fléctitur,
Fuditque cœlo spiritum.

Mox namque clarus júvenis
Tabéllam scriptam déferens,
Mente sacrá pronúncians
Defénsiõnem Patriæ.

Nam, montis Æthnæ incéndium
Cursu dum rapidíssimo
Ad urbem pronum fléctitur,
Claret puéllæ méritum.

Tunc è sepúlchro Mártyris
Plebs sacrum velum déferunt,
Cujus pia præsentia
Extinguit mox incéndia,

Jam Virgo nunc sanctíssima
Plebi fidéli próroga
Peccatórum indulgéntiam.
Pacis reddéndo cómoda :

Quæ olim concives tuos
Magno ab igne éruis,
Tu redde nos jam líberos
Jugo remóto péssimo.

Sit cunctis, sit fidélibus
Locus quiéte plácidus :
Tutélam præsta órphanis,
Subsidiúmque viduis.

Præsta, Pater piíssime,
Patrítque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orémus, *mutáto nómine. folio*
clxxxviii.

Capítula. Deus conlátor justitiæ, et castibóniz

prærogator, a quo Agatha sàmula tua visitatam se fore respiciens, et in vulneratis membris récipit sanitatè; et noctis medio revincta càrcere, cœlesti promerètur inlustràri ex lúmìne; tu luce illà Sancti Spiritùs nostram inràdians mentem, ad videndum te et corpore valentes et ànimo puriòres effice: quò, dum spirituális affectus in intèrno se diffúderit corde, fidèli ad te ore proclamàndo conlàudent.

Pater noster. Liberàti à malo. fol. 2.

Benedictio. Animàrum vestràrum Christus Dòminus vulnèra tergat, qui beatissimam Agatham pro suo nómìne absclisam non dèstitit curàre mamillam: ñ. Amen. Atque, cujus mèritis à fluibùs remòvit ac detràxit incèndia, ejus nunc opitulatione flammam à vobis malæ cupiditatis retórqueat; ñ. Amen. Ut, quæ cœlesti inscriptione liberàtrix advocàta est patriæ, omnes in commùne patrocinio indefesso conservet. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltàta sum. *fol. clxxx.*

Oratio. Deus, qui sanctæ Agathæ fidei baptismo stolam induis, et glóriæ tuæ vestimèntis exornas, dum eam post martyrii palmam laureàndo coronas; concède nobis, præcibus ejus, ut confessionis veridicæ vestiti decòre, justitia indùti et sanctitate, futurà tibi præsentemur in réquie. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In nómìne Dòmini nostri Jesu Christi.

Ad Matutnum.

Antiphona. Lábìa mea, Dòmine, apèries: et os meum annuntiàbit laudem tuam. *Psal. l.*

Oratio. Exultent, Dòmine, lábìa. *fol. clxxx.*

Antiphona 1. Virgo sápiens benedicètur: timòrem autem Dòmini ipsa conlàndat. Date ei de fructu mánuum suàrum, *P.* Ut laudèntur in portis ópera ejus. *ÿ.* Labóres fructuum tuòrum manducàbis: beà us es, et benè tibi erit. *P.* Ut laudèntur. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Ut laudèntur.

Oratio. Virgo Christi Agatha, quæ útique sápiens benedicèris, et Dei in àtriis [ccxiii] coronàris, dum de fructu mánuum tuàrum à Dòmino véniam promerèris; detur nobis, quæsumus, tui mèrito sapièntiæ laudationem habère, et in Christi timòre te adjuvante perinanère, ut mereàmur ab illo in perpétuum benedicì. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Virgo prudentissima, quò progrèderis quasi auróra valdè rútilans? filia Sion, *P.* Tota formósa et suavis es: pulchra, ut Luna, elécta, ut Sol. *ÿ.* Spécie tuà, et pulchritudine tuà intènde, prospèrè procédè, et regna, propter veritatè, et mansuetúdinem, et justitiam: et deducet te mirabiliter dèxtera tua. *P.* Tota formósa. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Tota formósa.

Oratio. Virgo tua, Christe, Agatha prudènter gloriósa effècta est, quæ, consurgènti auróræ comparàta, pulchra atque elécta, ut Sol, probàtur, et Luna; dum clarióri rútilans lúmìne, ut Luna plena clarèscit in sànguine; et, ut Sol flagrans atque immi-

nutionem sui nesciens, sanctitatis persistit in ópere. Da ergo nobis, ut intervèntu prædictæ Mártiris apud te obtinère indulgèntiam mereàmur, qui nunc pro delictis láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibémus. ñ. Amen. *Per misericórdiam.*

Antiphona 3. Virgo Israël, expàndi amictum meum super te, dicit Dòminus, *P.* Et indui te stolà decòris. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Ædificans Hierúsalem Dòminus: et dispersiões Israël còngregans. *P.* Et indui te. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et indui te.

Oratio. Deus, qui Sanctæ Agathæ. *Quære retrò in Vesperis præcedèntibus.*

ñ. Egrèdere inter lilia, ò pulchra filia Hierúsalem, quia perfècta es et decòra, et reprehènsio in te non est: ascènde quasi sponsa Libanum. *P.* Et percipe benedictionem fidei à Dòmino Deo tuo. *ÿ.* Surge própera, amica mea formósa, et veni. *P.* Et percipe. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et percipe.

Oratio. Dòmine Jesu Christe, qui ita in spírìtu tuo sanctam Agatham mártirem inflammásti, ut et lasciviæ superàret flammam, et eam ignis extèrior non úreret, eadem interveniènte, misericórdiæ tuæ nobis rorem infunde: ut naturàle incèndium exinguàmus, dum salutàre remèdium obtinémus. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Benedictus Dòminus, qui induit me. *Canticum.* Gaudens gaudèho in Dòmino. *Ad Benedictus. Antiphona.* Filia Sion, bédicè. *Canticum.* Benedictus es Dòmine. *Sono.* Dòminus Deus cœli benedicat tibi. *Lauda.* Laudàte Dòminum de cœlis. *Psalms cxlviii. Prophetia.* Longè Dòminus apparuit. *fol. clxxxii.*

Hymnus.

Festum insigne prodit coruscum:
Voces in aula résonent cunctòrum:
Deo, dicàta plebs álumna tota
Pàndite vota.

Hæc virgo sancta, germineque clara
Sæculi cuncta réspuit cadúca;
Christum secúta, acríori pœnæ
Súbdidit membra.

Judex iniquus ipse Quintiànus,
Virginem sanctam Agatham cum vidit,
Decem malignis féminis obscœnis
Tradi præcepit:

Quam cum vidissent, blandiuntur verbis:
Audi præceptum Júdicis monèntis:
Adóra deos, et lucràre vitam,
Præmiaque multa.

Sed fide plena nóbilis puèlla
Execrat cuncta vanitatùm verba;
Spemque fixam rétinet in Christo
Semper invicta:

Quam Quintiànus præsentàri jubens,
Idóla vana cogit adorànda;
Fortis puèlla rétinet in Christo
Fidem perfèctam.

Iràtus judex sibilat crudèlis:

Tortóres suos éxcitat immånis,
Torquéri jubet delicátum corpus
Puéllæ sacrum.

Pœnas inlátas viriliter portat :
Corpus intáctum Dómino consérvat :
Fide, quâ credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.

Additur pœna crudélis et sæva :
Virginis sacræ torquétur mamilla :
Diùque torta, abscidi præcépít
Ubera sacra.

Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athléta,
[ccxxiv] Cujus è cœlis Angélica cura
Sanat mamillam.

Splendor sanctus ténebras inlústrat :
Per totam noctem lux è cœlis émicat :
Pavóre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.

Furóre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ignitos carbónes
Corpus sacrátum volutári jubet
Látère nudo.

En terrémótus factus est immånis,
Mœórque cunctos térruit tortóres :
Unum opprésit nómine Silvånum
Pars parietis.

Omnis convéntus ille civitátis,
Tremóre viso, sic concúrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occidi ;
Fúgiit ipse.

Póst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflávít ánimam in cœlos
Togâ cum Sanctis.

Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honóris
Tábulas signat áureis scriptas
Litteris sacris.

Judex iniquus, numquam erubéscens,
Volvens inquirít ejus facultátes :
Péssimâ morte mórsibus equórum
Nece vastátur.

Mira tam satis prodierunt signa
Anni verténtis facta comprobántia :
Æthnæus ipse mons eructávit
Ígnem ardéntem.

Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beátum.

Deus, qui tanta tribuísti dona
Virgini tuæ cœlestia regna ;
Nobis indignis ob honórem ejus
Dilue culpas.

Ob cujus laudem Clerus decántans,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honóre sacrum.

A Sacérdos vitâ habeátur clarus :
Móribus bonis tibi sit ornátus,
Ut dignè possit tuum immoláre
Corpus beátum.

Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honóris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætémur cum Sanctis
Tuis in cœlo.

Hæc in honórem, carmínaque dixit,
Virginis sacræ et mérita narrávit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctórum choro.

Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro
Qui tecum regnat cum Spiritu Sancto
Juge per ævum.

B

Amen.

Supplicatio. Orémus, *mutato nomine, fol. clxxxviii.*
Capitula. Dómine Jesu Christe, cui virgo, et mar-
tyr Agatha, et integritate júngitur, et sángine soci-
tur, dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sá-
guinem fudit ; præsta sámulis supplicántibus, ut,
expiáti à peccátis tibi ita adhæreámus, ne à te ul-
teriùs recedámus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Sicut palma. *fol. clxxx.* *Benedictio.* Ani-
márum vestrárum Christus. *Quare in Vesperis præ-*
cedéntibus.

DIE VII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYR.
Ad Vesperum.

C

Lauda. Exórtum est. Sono. Justórum ánimæ. *fol.*
clxii. *Antiphona.* Sancti sicut rosæ gérmíant. *fol.*
clxv. *Lauda.* Sanguinem Sanctórum requíram cum.
Fol. clxii.

Hymnus.

Christe, lux lucis vera, Deus Angelórum,
Vita sanctórum, sálus innocéntium,
Plebs pia optat celebráre festum :
Accipe votum.

En tua virgo Dorothea sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Ménteque purâ.

D

Dúplici portat mérito coronam,
Dum manet virgo, fudit et beátum
Sanguinem promptè próprium, voléndo
Vincere mortem.

Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciátur diris ;
[ccxxv] Sed manet constans, deridéndo nigra
Idóla muta.

Tum duas lapsu grávitè ruéntes,
Una Crystétes vocitáta soror,
Sive Callistes, tibi conquistvit
Ígne pietas.

Ténditur post hinc in eatásta Martyr,
Sústinens pœnas diu, verberáta :
Sic Deo dignam ánimam donávit

Sanguine fuso.

Theophil'o mittit niveum puerum
Cum rosis tribus, totidemque malis :
Vidit, et stupet nim'um sagæce
Munus, et aptum.

Ille fide plenus vocitâdo Chri-tum
Intimat : Credi pôtuit Tyrânno,
Vertex abscissus meruisse clarâ
Ætheris aulam.

Nunc fave, Virgo, précibus tuorum :
Sérvulis præbe véniam malorum :
Fac tuos nobis sócios patrônes
Longum in ævum.

Simus ut vestro plâcidi amóre,
Festa qui digno cólimus honóre :
Pacis utâmur páriter connéxi
Múnere digno.

Pestis abscedat, fugiâtque languor :
Quod jugum premit pópulos, depélle :
Sii quies defunctis, medicina ægris ;
Vítaque apta.

Simul ut tecum, Dorotheâ sancta,
Aulam cœlôrum teneâmus amplam,
N.straque Christo sint reboántia
Ora canóra.

Glóriam psallat chorus, et resúlet :
Glóriam dicat, canat, et revólvet :
Nómîni trino, Deitâti soli
Sidera clament.

Amen.

Supplicatio. Orémus, *mutâto nómîne, fólio*
CLXXXVII.

Capitula. Fac nos, Dómine Jesu Christo, ad te
convérti, et in tui timóre permanère, qui Theophilum
mártirem tuum ad te convérti fecisti ex aspectu
delectâbilis pomi : quòd sicut menti ejus in tribus
malis, totidemque rosis sacraméntum insinuans Tri-
nitâtis ad culmen eum perfectæ fecisti pertingere
passiónis, supplicio eum glorificans crucis ; sic nos
odóre charitâtis tuæ reficiens, et actu fac tibi placâ-
biles et corpore fortiôres : ut utraq; virtute valén-
tes post te in odórem unguentórum tuórum currâ-
mus, et patérnis affectibus implorântem te erga nos
semper placâbilem sentiâmus, cum ad te proclama-
vérimus :

Pater noster. Liberâti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Redemptor vester ac Dóminus Doro-
thææ vos virginis suffrag'io múniat, qui per eam Cry-
stêten et Callisten pœnitúdinis acceptâvit laménta :
ñ. Amen. Ac sicut illæ post lapsam ad salutis viam
revérsæ sunt, sic vos, relictis superstitionibus mun-
di, sequâmini Christum ; ñ. Amen. Ut ejus sequéndo
vestigia exémplo Theophili odóre Christi repleâmini
et grâtâ. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol. CLXII.*

Oratio. Memóriæ sanctæ ac venerâbilis Dorotheæ
virginis ac mártiris tuæ, sicut rosa floruit ejus mar-
tyrii sanguis : Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas

A confortas, et peccatóres sine mora justificas ; qui
tribus malis, totidem rosis Dorotheæ votis expellta
concessisti, et Theophilum regni tui coheredem fe-
cisti : eórum précibus emundémur ab omni conta-
gione peccâminum ; pacémque cum eis capiâmus in
terra vivéntium. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In nómîne Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus L. Oratio.*
Redde nobis, Dómine. *fol. CLXIII.*

Antiphona 1. Sanctórum ossa germinábunt de loco
suo ; P. Et nómîna eórum sicut lilia munda floré-
runt. ÿ. Multæ tribulationes justórum : et de his
ómnibus liberâvit eos Dóminus. P. Et nómîna. ÿ.

B Glória, et honor Patri. P. Et nómîna.

Oratio. Deus desperántium salus, et errántium
via, et peccántibus medicina, qui beatissimas virgi-
nes Crystêten et Callisten, quas insidiis hostis anti-
quus à proposito submóverat Christi tui, prædica-
méntis simul ac précibus famulæ tuæ Dorotheæ ad
cultum Christiânæ fidei revocásti ; pietas tua à nobis
ita peccândi casum depéllat : ac præsta nobis, ut
germinémus de loco nostro in diem advéntus tui ;
et sicut lilia munda, floreâmus in conspéctu tuo ab
omni delicti securi ac liberi. ñ. Amen.

Antiphona 2. Germinábunt sancti sicut lilium, P.
Et florébunt sicut rosæ memóriæ eórum. [CCXXVI]
ÿ. Justus, ut palma florébit : et sicut cedrus, quas
est in Libano, multiplicabitur. P. Et florébunt. ÿ.

C Glória, et honor. P. Et florébunt.

Oratio. Memóriæ sanctæ ac venerâbilis. *Quære re-
trò in Vesperis præcedénibus.*

Antiphona 3. Florète Sancti sicut rosa plantâ a
super aquas : P. Et quasi lilium date odórem suavi-
tâtis. ÿ. Plantâti in domo Dómini, in átriis domus
Dei nostri florébunt. P. Et quasi lilium. ÿ. Glória,
et honor. P. Et quasi lilium.

Oratio. Dómine Jesu Christe, cui sancta virgo tua
Dorothea, velut rosa plantâta, floruit, dum in mar-
tyrio pro te sanguinem sudit ; et sicut liliom odórem
suavissimum dedit (te enim annuente respéctu or-
nâtur, fide adjuvâtur, ex ópere consecrâtur in pas-
sione) supplicum précibus benignus inténde : et per
pœniténtiam nos tibi faciâs complacère, et per ho-
néstos mores tibi conjungi. ñ. Amen.

D Per misericórdiam.

Per misericórdiam.

ñ. Justi in perpétuum vivent, P. Et apud Deum
est merces eórum. ÿ. Justórum ánimæ in manu
Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis.
P. Et apud Deum. ÿ. Glória, et honor. P. Et
apud.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Diligentes te Dómine.
Canticum. Qui sponiè obtulistis. *fol. CLXIII.* *Ad Be-
nedictus.* *Antiphona.* Sancti, et húmiles. *Canticum.*
Benedictus es Dómine. *fol. 6.* Sono. Salus justó-
rum à Dómino. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis.
Psalmus CLXVIII. *Propheta.* Justórum ánimæ. *fol.*

CLXVII. *Hymnus. Te decet. fol. xcvi. Capitula. Fac Anos, Dómine. Lauda. Gáudium sempiternum. Benedictio. Redemptor vester. Quære retrò in Vesperis præcedéntibus.*

DIE XII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ VIRGINIS, BARCHINONENSIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Sperávit ánima mea in Dómino. Sono. Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus. Antiphona. Virgo prudentíssima. Lauda. Spécie et pulchritúdine tua. fol. clxxxix.

Hymnus.

Fulget hic honor sepúlchri
Mártyris Eulaliæ,
Quem sacro signávit idem
Passiónum stigmatè ;
Huc vocat adesse cunctos :
Cónvenit occurrere.

Gérminis hujus propágo,
Vel catérva cónfluens,
Barchinóna augústa semper,
Stirpe aucta insígni,
Cívium florens coróna,
Plebs fidélis inelyta.

Virginem vidéte vestram,
Quàm sit index glóriæ ;
Quæ fide probáta terret
Sic furéntem júdicem,
Prædicans Crucis honórem,
Vel salútis Júdicem.

Hæc enim cæsa catómis
Sistitur equúleo,
Cæditur, exungulátur,
Atque flammis úritur,
Términum habère laudis
Inter ista nésciens.

Ambiens Crucis patrónum,
In Cruce suspénditur :
Corpus illic ad honórem
Nix polórum prótegit :
Sic calóre plena sancio,
Passiónem sústulit ;

Hujus ex ore colúmba,
Jam solútis ártubus,
Prósiit mirè per auras,
Ceu volátu pército ;
Virginem vicísse clamans
In supérnis scélibus :
Quam tamen Dei puélla
Géstiens præcurrere,
Lege jam mortis peráctá,
Gáudiis adtóllitur :
Sicque risu corporáto,
Corda mulcet fléntium.

Lúcida felix per orbem
Bárchinon adtólleris,
Quæ sinu pignus reténtans
Tam salúbre, tam piúm ;
Scilicet, tanti habéndo

Córpore consórtium.

O beáta sponsa Christi
[ccxxvii] Virgo clementíssima,
Súscipe jam singulórum
Vota, vel suspíria :
Póstulans Christum precáto,
Quo geméntes áudiat :

Non iniquis serviámus
Mente factiónibus ;
Non caro jugum rebéllis
Suáve Christi rénuat ;
Sed sacri catóris omnes
Sanctitáte fúlgeant :

Solve quod tædet, quod urget
Mortis ad perníciam,
Péstilens morbus recédât ;
Mucro hostis súbruat ;
Vita sit tranquilla cunctis ;
Sint quiéta témpora :

Cívibus occurre, Cívís,
Et salútem pórrige ;
Esto sic patróna nobis
In relátu grátiaë,
Sicut es victra cœlis
Ad favórem glóriæ.

Inter hæc a Imíxtus ipse
Conquírat et Quírícus,
Qui tui locum sepúlchri
Régulis monásticis
Ad honórem consecrávit
Sempitérni núminis :

Ut mel post claustra carnis
Sis memor in æthere ;
Et minus, quod hic perégi,
Tu valénter súppleas :
Hæc tibi perláta vota,
Vel camœna cónsecrans.

Glória Patri, Natóque
Semper, et Paráclito :
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiárum cópia :
Quem Deum cuncta faténtur
Sæculórum sæcula

Amen.

D *Supplicatio. Orémus, mutáto nómine, fol. clxxxii.*

Capitula. Adest, Dómine, beátæ virginis Eulaliæ festum, quod ánnis recúrribus suscipimus inco-léndum, in quo eadè m martyr Barchinónensium cí-vis et íncola genitálo solum meritórum titulis præ-tulit, honóre etiám inlustrávit sepúlchri ; dum, quod vívæ vocis ædificat verbo, effúsi sánguínis docet exémplo : hæc enim ad passiónem læta prófliens, forum adit intrépida, et verbis tonántibus profánum Júdicem correptóra, passióni se óblulit non quæ-sita. Rogámus ergo te piíssime Deus, ut facias nos simili accensióne amóris tui strénuos, et sanctitátis perfectióne idéneos : ut sicut in hac die prædicte Mártyris tuæ passiónem venerámur et sepúlchrum ;

ita à passionibus nostris vel sepulchris nostrorum A
eriminum liberati perducamur ad cœlum.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dei Filius, qui ex anime beate Virginis corpus niveo candore vestivit, vestiri vos faciat justitiæ stolis et opèribus sanctitatis : *ñ.* Amen. Et qui eam ultra ætatem fecit esse victricem, ejus intervntu peccata vestra habeant finem, et in futuro suis mèritis mereamur invenire quietem : *ñ.* Amen. Ut, qui illi post flammam contulit Cœlum, nobis post lapsum tribuat consortium Angelorum. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Lauda. Sicut palma exaltata. fol. CLXXX.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu tuo sanctam EuláIAM mártirem inflammasti, ut et lasciviæ superaret flammam, et eam ignis extèrior non ureret; eadem interveniente misericordie tue nobis rorem infunde : ut naturale incéndium extinguamus, dum salutare remédium obtinemus. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus 1.*

Oratio. Exultent, Dómine, lábia. fol. CLXXX.

Antiphona 1. Benedicta igitur tu Deo altissimo, pro ómnibus mulieribus ; *P.* Propter hoc non discedet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. *ñ.* Non det in commotiõnem pedem tuum : neque obdormatet, qui custodit te. *P.* Propter hoc. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Propter hoc.

Oratio. Benedicta igitur virgo EuláIA à te Deo altissimo et rege aténno, dum illam victricem fecisti de gloriõse martyrio : quæpropter sanctam cleméntiam tuam rogámus atque exposcimus, ut laus tua júgter ab ore nostro nullatenus discedat ; sed ob méritum prædictæ virginis corda nostra in lege tua præpõlleant. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

[CCXXVIII] *Antiphona 2.* Grandis pulchritudo ejus exaltata est super sidera, et bráchium ejus in núbibus cœli ; *P.* Et nomen ejus in ætérnum pèrmanet. *ñ.* Deus, cum egrediéris coram pópulo tuo, dum pertransieris per désertum. *P.* Et nomen. *ñ.* Glória Patri. *P.* Et nomen.

Oratio. Grandis itaque est pulchritudo beate virginis EuláIE, Dómine Deus, quam tu útique super sidera exaltasti, dum per martyrii glóriam eam coronasti : præbe nobis præcibus ejus, peccatis nostris carere, et in ætérnum tecum sine fine gaudere. *ñ.* Amen.

Per.

Antiphona 3. Induta es vestimèntis glóriæ, et ornata es ornámèntis sanctis ; *P.* Et facta es speciosa, invocata à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia. *ñ.* Qui posuit fines tuos pacem ? et adipe fruménti

A sátiat te. *P.* Et facta es. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et facta es.

Oratio. Indue nos, Dómine Jesu Christe, vestimèntis glóriæ, quibus possimus ad convivium mensæ tuæ pervenire ; ut, qui beatissimam EuláIAM virginem per sanguinis effusiõnem coronâ decóris laureasti : nos quoque speciosi ante te appareamus in diem judicii, dum véneris. *ñ.* Amen.

Per.

ñ. Egrédere inter lilia opaca, Alia Hierúsalem, quia perfectá es et decóra, et reprehensio in te non est : ascende, quasi sponsa, Libanum. *P.* Et percipe benedictiõnem fidei à Dómino Deo tuo. *ñ.* Surge, pròpera amica mea, formósa, et veni. *P.* Et percipe benedictiõnem. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et percipe.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu, *Quare retrò in istis Vesperis præcedéntibus.*

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Benedictus Dóminus, qui induit me. *Canticum.* Gaudens gaudébo. fol. LXXI.

Ad Benedictus. Antiphona. Filia Sion, benedic. *Canticum.* Benedictus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus Deus cœli.

Lauda. Laudate Dóminum. *Psalmus cXLVIII.*

Prophétia. Longè Dóminus apparuit. *Quere fol. CLXXI. Hymnus.* Fulget híc honor sepulchri. *Quere retrò in Vesperis præcedéntibus.*

Capitula. Deus qui beatam EuláIAM ante passionis grátiam, dum scänderet, quid oráret, misericorditer docuisti ; dum in eam non facis petre, quicquid à te docta fòrtiter credisset : dona nobis, ut quod de te scimus et credimus, ad ætérnam profecisse nobis lætitiám gratulémur : ut, quod illà effusiõne per te mèruit sanguis, nos in his sámuti tui Dómini nostri mereamur adipisci verbis.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Lauda. Sicut palma exaltata. *Quere fol. CLXXX.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui EuláIAM virginem inter flammam fecit esse victricem, faciat vos ejus præcibus, et incentiva carnis vestræ devincere ; et perfectè devicto mundo, victóriam in cœlestibus reportare. *ñ.* Amen. Et qui in sepulchro virginis corpus niválibus prunis vestit ad glóriam, ipse corda vestra et cõpora véstiát ad perfectiõnem sanctitatis ; *ñ.* Amen. Ut cum illà perfectiõnis mereamini palmam, cujus nunc obséquentes celebrátis solemnitàtem. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vesperum.

Lauda. Sperávit áuima. *Sono.* Deus præcinxit *Quere fol. CLVI.*

Antiphona. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclesiám meam. *P.* Et tibi dabo claves regni cœlorum. *ñ.* Posui adiutorium super potèq-

tem : et exaltavi electum de plebe mea. *P.* Et tibi A terræ. *P.* Et erit. γ . Glória, et honor. *P.* Et erit dabo. γ . Glória, et honor. *P.* Et tibi dabo.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol. clvii.*

Hymnus.

O Petre, petra Ecclesiæ,
Isto beatus nómine,
Quo Petrus à Christo Petrá.
Non Petra Christus à Petro.
Tu es Petrus, qui Filii
Confessor es primus Dei,
Illic primus in membris manens ;
[ccxxix] Ob quod Cephás vocatus es.

Adest dies, quo Rómula
In urbe consecratus es ;
In quo Cathedræ nobilis
Scandens Thronum adtolleris :

Conlata ergo gloriæ
In te potestas affluens,
Ligata solvat crimina,
Portasque Avérni obstruat.

Illic Pastor ut piissimus,
Oves guberná créditas ;
Intus fori-que pervigil,
Ne subruamur, prótege.

Et clave illá cœlicá
Solvens cætenas criminum,
Illic reos indúcto,
Quo clarus extas Jánitor.

Ut cum polórum Principi
Recta membra jússeris,
Sit Trinitáti glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, *mutáto nómine, f. l. clxxxvii.*

Cápítula. Christe, Dei Filius, qui supra petram a díficatúrus Ecclesiám tuam, beatissimo Petro Apostolórum ómnium principi claves regni cœlórum dedisti : ut in illo primúm ædíficáta Ecclesiá súrgeret, qui te non solum dil gere, sed et constéteri prior céteris méruit ; da nobis, ut in die, quá ille rectúrus Ecclesiám, suscepit pontificális grátie culmen. suscipiámus nos perfectiónis omnimodæ sanctitátem : ut per eum, cui ligándi et solvéndi concessisti in Ecclesiá potestátem, per eum nostra júbeas peccáta dímittere, et ad regnum nos vitæ perpétuæ introfere.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dei Filius, qui in beatissimo Petro Apóstolo suo primam fundávit Ecclesiám, fundátos vos in se siné mácula et ruga possideat. η . Amen. Et, qui illum elégit primúm sibi claviculárum regni, vos conservatóres efficiat sui præcepti. η . Amen. Ut jussu, per quem patéscit jánuá cœli, per eum peccatóres evadátis portas inférni. η . Amen.

Per.

Lauda. Diligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P.* Et erit, sicut ros : Israël germinábit sicut lílium, et florébit. Allelúia, allelúia. γ . Et ego primogénitum ponam illum excelsum apud reges

sicut.

Orátio. Christe, Dei Filius, qui oves tuas sub testimónio dilectiónis tuæ Apostolórum ómnium principi Petro commendásti ; quò, et te interrogánte, et illo respondénte, dignus probarétur esse Pastor Ecclesiæ : fac nos verídice amatóres tuos semper existere : ut per eum, cui claves datæ sunt regni, per eum nos intráre mereámur jánuam Paradísi. η . Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antífona. Lábía mea, Dómine. *Psalmus L.*

Orátio. Exúltent, Dómine, labia nostra.

Quære folio clxxx.

B *Antífona 1.* Beatus es Simon Bar-Jona : *P.* Quia caro et sanguis non revelávit tibi ; sed Pater meus, qui in cœlis est, ipse elégit te. γ . Deus deórum Dóminus locútus est : et vocávit terram, à solis ortu usque ad occásum : ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Quia caro. γ . Glória. *P.* Quia caro.

Orátio. Ilesu Salvátor noster et Dóminus, qui primátum Apostólicæ dignitátis in beatissimo Petro Apóstolo tuo conférre dignátus es ; cujus prima vocátio nómínis Bar-Jona legis diléctam generatiónem significat, Petri-que vocábulum in Christo firmaméntum Ecclesiæ sonat : largire nobis, eo suffragánte ; ut et doctrinis ejus vocatórum obséquia dependétes, perpétuæ hereditátis mereámur esse consórtes : ut caro et sanguis, quæ revelatiónem tui ignoránt, in nobis dominátum non hábeant ; sed Spíritus tuus, quo ille plenus te conféssus est Filium Dei, nos impleat ad promeréndum præmium judicij post futúri. η . Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 2. Si diligis me, Simon Petre, pasce oves meas : tu nosti, Dómine, quia amo te. *P.* Et ánimam meam ponam pro te. γ . Tibi dixit cor meum, quæsi ví faciem tuam : vultum tuum Dómine requiram. *P.* Et ánimam. γ . Glória, et honor. *P.* Et ánimam.

Orátio. Christe, Dei Filius, qui oves. *Requere retrò in istis Vesperis præcedéntibus.*

D *Antífona 3.* Tamquam unum ex principibus elégit me Dóminus, et ut virum fortem constituit me in prælium : *P.* Dedit mihi Dóminus stolam candidam, et ornávit me coroná. γ . Benedictus Dóminus Deus meus [ccxxx] qui docet manus meas ad bellum, et digitos meos ad prælium. *P.* Dedit mihi. γ . Glória, et honor. *P.* Dedit mihi.

Orátio. Deus, Dei Filius, qui in te solidíssima petra exaltásti Petrum, et per Petrum Ecclesiám, effectus illi in tribulatióne fidúcia, quò posset advérsa cuncta superáre præsentia ; pórtige nobis auxiliium dexteræ tuæ, ut per eum qui in te post negatiónem rédditus salutí méruit solidári, per eum nos dignéris à vitiórum tentatióibus erúere : ac fides nostra in nullo coram te appárens nutabúnda, et ánimas et córpora pértrahat ad supérna. η . Amen.

Per.

ñ. Grátias ágimus Deo, qui elégit te Pontíficem é médio fratrum tuórum, et dedit tibi honórem sacerdotií; P. Ut immaculátam ófferas oblatiõnem Deo tuo. †. Ecce constituit te Dóminus principem : et præfectum in Géntibus dedit te. P. Ut immaculátam. †. Glória, et honor. P. Ut immaculátam.

Oratio. Christe, Filius Dei vivi, quem Petrus super petram solidátus verè conféssus est, quia útique non petra à Petro, sed Petrus vocátus est à petra, in qua est fundáta Ecclésiá; te supplices deprecámur, ut idem, qui accépit claves regni cœlórum, peccatóribus pandat cœlestis viæ intróitum : ut per quem doctrinæ sublimis exémpla suscepimus, per eum æternæ vitæ nos suscepisse cõmmoda sentiámus.

ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antífona. Thronum glóriæ heréditas illi : dat votum optánti, et benedict annos justí.

Canticum. Confirmátum est. fol. LXXXVI.

Ad Benedictus. Antífona. Benedictio Dómini in mercédem.

Canticum. Benedictus es, Dómine Deus. fol. 6. Sono. Deus præcinxit. fol. CLVI.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia : laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia, *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia.

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. XXXII).

ñ. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce in justítia regnabit rex, et principibus ejus in judicio præerit. Non caligábunt óculi videntium, et aures audientium diligénter auscultábunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, et lingua balbórum velóriter loquétur et planè. Non vocábitur ultrà is, qui insipiens est, princeps : neque fraudulénter appellábitur major. Stultus enim fátua loquétur, et cor ejus faciet iniquitátem, ut perficiat simulatiõnem, et loquátur ad eum fraudulénter, et vácuam faciat ánimam : esuriéntis vasa péssima sunt : ipse enim cogitatiõnes concinnávit ad perdéndo mites in sermõne mendácií, cum loquétur páuperi judícium. Princeps verò ea, quæ digna sunt principe, cogitábit, et ipse super duces stabit. **D** *Mulieres* opuléntiæ súrgite, et audite vocem meam : filiæ confidénter percípite áuribus elóquium meum, donec effundátur super vos spiritus de excélsis : et erit desértum in Cermel, et Cermel in saltum reputábitur. Et habitábit in solitúdine judícium, et justítia in Cermel sedébit. Et erit opus justítiæ pax, et cultus justítiæ siléntium, et securitas usque in sempitérnum. Et sedébit pópulus in pulchritúdine pacis, et in tabernaculis fidúciæ, in réquie opulénta, ait Dóminus omnipotens. ñ. Amen.

Hymnus. O Petre petra Ecclésiæ. *Supplicatio.* *Orémus* Redemptórem. *Quære retrò in istis Vesperis præcedéntibus.*

Capítula. Apóstole Dei beatissime Petre, petra Ecclésiæ, pastor cœlestis aulæ, qui ob hoc, quod pri-

mus, filium Dei esse, conféssus es Christum, claves meruisti percipere regni cœlórum ; percéptæ hujus privilégio potestátis nostrórum ómnium vincula dissólve, et illis gloriósus jánitior adsta, nosque peccatóres feliciter introducas.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. In psaltério et cithara. fol. CLVIII. *Benedictio.* Christus Dei Filius. *Quære in istis Vesperis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN FESTO SANCTI MATHIÆ APOSTOLI.

Omnia dicántur unius Mártyris præcéptui folio CLVI, *et post Prophetiam legátur hæc Epístola.*

Lectio Actuum Apostolórum (Cap. 1).

ñ. Deo grátias.

B In illis diébus exúrgens Petrus in médio fratrum, dixit : Viri fratres, oportet impleri scripturam, quam prædixit Spíritus [CXXXI] Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum : qui connumerátus erat in nobis, et sortitus fúerat sortem ministérii hujus. Hic itaque adquisivit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crepuit médius : et diffúsa sunt ómnia viscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Hierúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Acheldemach, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commoratió ejus desérta, et non sit, qui hábitet in ea : et episcopátum ejus accipiat álius. Opórtet ergo ex his viris, qui nobiscum congregáti sunt in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incipiens à baptisinate Joánnis usque ad diem, quã assúptus est à nobis, testem resurrectiõnis ejus nobiscum fieri ex istis. Et statuerunt duos viros, Joseph, qui dicitur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathiam. Et orántes dixerunt : Tu Dómine, qui corda ómnium nosti, osténde, quem elégeris ex his duobus unum, accipere locum ministérii hujus, et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut iret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cecidit sors super Mathiam, et adnumerátus est cum undecim Apóstolis. ñ. Amen.

FESTA MARTII.

DIE III.

IN FESTO SANCTORUM BENEDECTI, ET CELEDONII MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum quatuor cappárum fol. CLXV, excépto Hymno ad Vesperas, Capítula, Benedictiõne, et Hymno ad Matutnum.

Ad Vesperos.

Hymnus.

Scripta sunt Cælo duórum

Mártyrum vocábula,

Aureis quæ Christus illic

Adnotávit litteris :

Sánguinis notis éadem

Scripta terts tradidit.

Pollet hoc felix per orbem

Terra Ibèra stémate :
 Hic locus dignus teúendis
 Ossibus visus Deo ,
 Qui beatórum pádicus
 Esset hospes córporum.
 Hic caléntes hauxit undas,

Cædit ietu dúplici :
 Inlitas cruóre sancto
 Nunc arénas incolæ
 Confrequéntant obsécántes
 Voce, votis, múnere,
 Exter, hic nec non et urbis

Ut colónus ádvenit :
 Fama nam terras in omneis
 Præcucúrrit próditrix,
 Hic patrónos case mundi,
 Quos precántes ámbiant.

Nemo puras hic rogándo
 Frustrá congéssit preces :
 Lætus hinc tersis revértit
 Supplicatór flétibus :
 Omne, quod justum popóscit,
 Impetrátum séntiens :

Tanta pro nostris periclis
 Cura suffragántum est ;
 Non sinant ináne, ut ullus
 Voce murmur fúderit ;
 Audiunt, statimque ad aurem
 Régis æterni ferunt.

Inde largo fonte abyssi
 Dona terris influunt,
 Súpplicum causas pétitis
 Quæ medéllis irigant :
 Nil suis bonis negávit
 Christus unquam téstibus :
 Isti sunt quos nec catóna
 Dura, nec mors térruit,
 Unicum Deum fatéri
 Sánguinis dispéndio ;
 Sánguinis sed tale damnum
 Læx repéndit longior :

Hoc genus mortis decórum est :
 Hoc probis dignum visis
 Membra morbis excidénda
 Texta venis lánguidis,
 Hæstico donare ferro,
 Morte et hostem vincere :

Pulchra res! ictum sub euse
 Persecutóris pátitur :
 Nóbilis per vulnus amplum
 Porta justis pánditur ;
 Lota mens in fronte
 Rubrósi decóris éxilit.

Nec rudem crudi labóris
 Ante vitam dúxerant
 Milites, quos ad perénne
 Cingulum Christus vocat :
 [ccxxii] Suéta virtus bello ense
 Armis militat sacrátis ,

A Cæsaris vexilla linquent ;
 Signum Crucis éffigunt :
 Proque ventósis draconum ,
 Quos gerébant pálliis,
 Præferunt insigne lignum,
 Quod draconem súbdidit.

Vile censent expéditis
 Ferre dextris spicúlum,
 Máchinis murum ferre,
 Castra forte cingere,
 Impias manus cruéntis
 Inquinare strágibus.

Fortè tunc atrox, secúndos
 Israëlis pósteros ,
 Auctor aulæ mundiális

B Ire ad aram jússerat :
 Idólis litare nigris,
 Esse Christi réfugas.

Liberam succincta ferro
 Pestis urgébat fidem :
 Hæ virgas, et secúres,
 Et bissúlcas úngulas
 Ultrò fortis expectábat
 Christi amore intérrita,

Carcer inígata duris
 Colla baccis impetit,
 Bárbaras forum per omne
 Tortor exércet manus ,
 Véritas crimen putátur,
 Vox fidéllis pléctitur :

C Tunc et ense casa virtus
 Triste percússit solam,
 Et rogis ingésta mortis
 Ore flammæ sórbuit :
 Dulce tunc justis cremári,
 Dulce ferrum pépseti.

Æté no glóriam regi
 Votivis cum gáudiis
 Lætiús sæculum per omne
 Ovándo concínte ;
 Girum volvéntem, qui mundi
 Usquequaque sústinet.
 Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, *mutátiis*
nomínibus, folio clxxviii.

Cap'tula. Ecce sacrórum Fratrum sacra solénnia
 celebrántes, te Deum pietátis intentióne rogámus ;
 ut, quorum conditíone córporum Ibèram dédicas
 terram, eórum précibus in pace omnem in tuo sán-
 guine redemptam tueáris Ecclésiám : quò, eisdem
 suffragántibus, à te promereámur audiri, à quo præ-
 ceptum suscipimus exorándi :

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2

Benedictio. Omnipotens Deus, ad quem beatíssimi
 Hemethérius et Celedónius mártires ob confessiónia
 fidelique signáculum orárium atque ánulum cælis
 subvehénda misérunt, consérvet vos utròque múnere
 gratiárum ; ñ. Amen. Ut per eos et fidei et confes-
 siónis virtúte polléntes ; æterni cælestis pátriæ ha-

beāmini cives, quōrum hōdiē gēminum festum cele- A
brātis ovātes. *ñ*. Amen. Quō, sicut alūmna plebs
de eōrum gēminā susceptiōne cōrporum gratulātur,
sic tota Ecclesiā eōrum se tuēri ac defēdi patroci-
niis gratulēmur. *ñ*. Amen.

Ad Matutinum hymnus.

Hic duorum chara fratrum
Concalēscunt pēctora ;
Fida, quos per omne tempus
Jūnxerat sodālitas :
Stant parāti ferre, quicquid
Sors tulisset ūtima :
Seu foret præbēnda cervix
Ad bipēnnem publicam :
Vērberum post vim crepāntum,
Post catāstas igneas :
Sive paradisi offerēdum
Pectus, aut leōnibus.
Nosne Christo procreāti
Mammōnæ dicābimur ?
Et Dei formam gerētes
Serviēmus sæculo ?
Absit, ut cœlestis ignis
Se tēnebris misceat :
Sic satis, quod capta primo
Vita sub chirōgrapho,
Dēbitum persolvit omne
Functa rebus Cæsaris :
Tempus est Deo repēdi
Quicquid est prōprium Dei.
Ite signōrum magistri,
Et vos tribūni adsisite,
Aureos offērite torques
Sauciōrum præmia :
Clara vox hic Angelōrum
Vocat stipēdia ;
Christus illic candidātis
Præsidet cōbortibus,
Et throno regnans ab alto,
Dannat infāmes deos :
Quæque deridēda nobis
Monstra divos fingit.
[CCX XIII] Hæc loquētes obruuntur
Mille pœnis Mārtires :
Nexibus manus utraq̃ue
Flexus involvit rigor :
Et calybs adtrita colla
Dūritēr ambit circulis
O vetustātis silētiis
Obsolēta oblivio !
Invidētur ista nobis,
Fama et ipsa extinguitur,
Chārtulas blasphemus oliu
Nam satēlles abstulit ;
Ne tenācibus libellis
Erudita sæcula
Ordinem, tempus, modūque
Passiōnis prōditum,
Dūlcibus linguis per aures

Posterrōrum spārgerent :
Hoc tamen solum vetūsta
Sūbtrahunt silēntia,
Jūgibus longum catēnis
Ad capillum tracti,
Quo viros dolōre tortor
Quāve pompa ornāverit.
Illa laus occūlta non est,
Nec senēscit tēmpore :
Missa quod sursūm per auras
Evolārunt mūnera,
Quæ viam patēre cœli
Præmicādo ostēderent,
Illus fidem figūrans
Nube fertur ānulus :
Hic sui dat pignus oris
Ut ferunt, orārium ;
Quæ supérno rapta flatu
Lucis intrant intimum.
Per poli liquēntis axem
Fulgor auri absconditur ;
Ac diu visum sequārem
Téxtilis candor fugit ;
Subvehūntur usque in astra,
Nec vidēntur amplius :

B

Vidit hoc convēntus adstans,
Ipse vidit cārnifex,
Et manum reprēssit hærens,
Ac stupōre obpālluit ;
Sed tamen perēgit ictum,
Ne periret glōria.

C

Jam ne credis, bruta quondam
Vasconum gentilitas,
Quām sacrum crudēlis hēroum
Immolārit sāguinem ?
Credis in Deum relātum
Hostiārū spīritum ?
Cerne quām palām feroces
Hic domāntur dæmones,
Qui lupino capta ritu
Defōrmant præcōrdia ;
Strāngulant mentes et ipsas,
Seque miscent sēnsiōne.

D

Tunc suo jam plenus hoste,
Sistitur furens homo,
Spumans, efflans salivas,
Cruda torquens lūmina ;
Expiāndus quæstiōne
Non sudrūm criminum.
Audiens hæc tortor adest,
Ejetātu sēbili :
Scinditur per flagra corpus,
Nec flagellum cœrnitur ;
Crescit et suspēsus ipse
Vincula latēntibus est.

His modis spurcum latrōnem
Mārtirum virtus quatit,
Hæc cœrcet, torquet, urit,
Hæc catēnas incutit

Prædo vexatus relictis
E medullis exiit :
Linqvit inlesam rapinam,
Faucibus siccis fugit,
Ungue ab imo usque ad capillum
Salva reddit omnia,
Cônstitens ardere scæ,
Nec gehennæ est incola.

Quid loquar, purgata longis
Alba morbis corpora?
Algidus cum decoloros
Horror artus concutit :
Hinc tumor vultum relinquit,
Hinc color verus redit.

Hoc bonum Salvator ipse,
Quo fruamur, præstitit,
Martyrum quod membra
Nostro consecravit oppido :
Sospitantque nunc Colobos
Quos Iberus alluit.

State nunc invictæ matres
Pro receptis parvulis,
Cônjugum salute læta
Vox maritarum strepet :
Sit dies hæc festa nobis,
Sit sacrata gaudiis.

Glória Patri, Natôque,
Semper et Paráclito
Laus, potestas, atque virtus,
Gratiarum copis que;
Deum cuncta fatentur
Sæculorum sæcula.

Amen.

[CCXXXIV] FESTA APRILIS.

DIE XVI.

IN FESTO SANCTÆ ENGRATIÆ,
VEL DECEN ET OCTO MARTYRUM.

*Omnia dicantur plurimorum Martyrum. fol. CLXII.
excépto Hymno, qui est iste : Bis novem noster.
fol. CL.*

FESTA MAIL.

DIE I.

IN FESTO SANCTI TORQUATI ET COMITUM EJUS
EPI-COPORUM.

Ad Vesperum.

Lauda. Exortum est. fol. CLXII.

*Sono. Allelúia. In omnem terram exiit sonus Sancto-
rûm : P. Et in fines orbis terræ verba illorûm
Allelúia. ♪. Allelúia. Non sunt loquæz neque sermões
: quibus non audiântur voces eorûm. P. Et in
Dóminus sit. ♩. Et cum.*

*Antiphona. Allelúia. Isti sunt viri nominati in
virtute : P. Doctóres pópuli faciéntes iudicium in
doctrina sua. ♪. Cœli enarrant glóriam Dei, et ópe-
ra mánuum ejus annúnciat firmaméntum. P. Do-
ctóres. ♪. Glória, et honor. P. Doctóres.*

Dóminus sit. ♩. Et cum.

Lauda. Disciplinã et sapiéntiã replévit illos Dómi-

*A nus. Allelúia ; P. Creávit in illis grátiam Spirítus
sancti sui : intellectu replévit: corda eorûm. Allelúia,
allelúia. ♪. Et clamaverunt ad Dóminum, cum tri-
bularéntur : et de necessitatibus eorûm liberávit eos. P.
Creávit in illis. ♪. Glória, et honor. P. Creávit in illis.*

Hymnus.

Urbis Romuleæ jam toga cándida
Septem Pontificum destina prouicat,
Missos Hespériæ, quos ab Apóstolis
Adsignat fidei prisca relatio.

Hi sunt perspicui lúminis índices
Torquatus, Tésiphons, atque H-sychina;
Hinc Indalétius, sive Secundus est,
Juncti Euphrasio, Cæciliôque sunt.

Hi evangelico lâmpade præditi
B Lustrant Occiduae partis aréntia;
Quò sic cathólicis ignibus ardeant,
Ut cedant faucibus furna nocéntia.

Accis continuò próxima fit Viris
Bis senis stádiis, quã procul insident :
Mittunt adscelas escula quærere,
Quo fessa dâpibus membra reficerent.

Illic discipuli Idóla Gentium
Vanis inspiciunt ritibus excoli :
Quos dum sic ágere stóribus immorant,
Terréntur potiùs ausibus impiis.

Mox insana fremens turba satellitum,
In his cum fidei stigmata nosceret,
Ad pontem fluvii usque per ardua
Incursu céleri hos agit in fugam.

C Sed pons prævalido murice fortior
In partes subito pronus resolvitur,
Justos ex manibus hostium eruens,
Hostes sum-neo gurgite subruens.

Hæc prima fidei est via plébiùm,
Inter quos mulier sancta Lupária
Sanctos adgrédiens cernit, et obsecrat,
Sanctorum monita pectore conlocans.

Tunc Christi famula obsequio parens
Sanctorum statuit condere fabricam,
Quò Baptistérii unda patésceret,
Et culpas omnium grátia térgeret.

Illic Sancta Dei femina tinguitur,
Et vitæ lavacro tincta renascitur :

D Plobs hic continuò pèrvolat ad fidem,
Et sit cathólico dógmate múltiplex.

Post hæc Pontificum clara sodalitas
Parititur próperans septem in úrbibus,
Ut divisa locis dógmata fúnderent,
Et sparsis pópulos ignibus úrerent.

Per hos Hespériæ fluibz indita
Inlúxit fidei grátia præcocax :
In signis váriis, atque poténtiâ
Virtutum, hómines crédere próvocant.

Ex huic justitiæ fructibus inclyti
Vitam múltiplici fœnore térmiant,
Consépti túmulis, úrbibus in suis :
Sic sparso cinere, una coróna est.

Illic te turba potens única séptiês

Oràtu pètimus pèctoris àbdita ;
 Ut vestis prècibus, sidus in ætheris
 Porremur sócii civibus Angelis.

Sit trino Dómino glória único,
 Patri cum Génito, atque Paráclito ;
 Qui solus Dóminus Trinus et Unus est,
 Sæ lórum válidè sæcula còntinens.

Amen.

Sypplicatio. Orémus, *mutatis nominibus, fol. CLXII.*

Capitula. Ecce Dómine, nostrórum Præsulum memóriam facièntes, quorum doctrinis fides Christiána nostris primùm inlápisa est partibus ; Torquáti videlicèt, Secúndi, Indaléti, Tesiphóntis, Euphrásii, Carcilií [ccxxxv] et Hesychii, vespertinum tibi hoc lumen offèrimus, obsecrantes, ut eórum nos prècibus à criminum squalóre depúrget, et spiriúalium charismatum grátià innoves, quorum præsentià occidua partis plagam visitare dignatus es.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Deus, qui Torquáti et Sociórum ejus itineri gloriósius efféctus est ductor, ipse vestrórum criminum sit intèltor : *ñ.* Amen. Et, qui eórum Discipulos miro pontis frágramine liberávit ab inaptis, vos eripiat à cunctis vitiórum carnálium incentivis ; *ñ.* Amen. Ut illo ardóre spiritús quo Christi nomen vestris partibus crédimus prædicásse, eo valeátis et terrèna respúere, et cœlestia semper ánimo retinère. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgente : Allelúia. *P.* Quia spontè obtulistis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. *ñ.* Benedicti vos à Dómino, qui fecit cœlum et terram. *P.* Quia spontè. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Quia spontè.

Oratio. Beáti verè, Dómine, et nimio honóre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignatus es ; ideóque intervèntu sanctórum tuórum Torquáti et Sociórum ejus quicquid tibi ex nobis non militat, amor cœlestis pátriæ in nobis flagrans usquequaque intèrimat : et póst cum his Sanctis, quorum ánime in manu tua sunt, nos piétas tua cœlesti in regno adjungat. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalms L. Oratio.* Redde nobis, Dómine. *fol. CLXIII.*

Antiphona 1. Hi sunt, qui missi sunt per orbem terrórum, et prostravérunt se ante Agnum, *P.* Habèntes phialas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ Sanctórum, cantántes cánticum novum. *ñ.* In omnem terram exiit sonus eórum : et in fines orbis terræ verba illórum. *P.* Habèntes phialas. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Habèntes.

Oratio. Hi sunt, Dómine, septem fáculæ hujus Hespèriæ finibus iudicæ ad effugándam ejus tetra noctis infidelitátem cœlitis missæ : ob hujus ergo munus grátiæ à te nobis cõuláre reficiat nos fra-

A grátia odóris evangélicæ doctrinæ ac thymiámatum præceptórum dignè reholéntium ; ex quo dógmate pléuiús reférti, id ipsum corda et mens nostra partúriat, quod à te iudicii témpore remunerári mérito digna petiúo nostra efflágitat. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Beáti, et multo honóre digni, quorum pórtio Deus est : *P.* Quibus à principio præparátum est regnum, horúnque ánime in manu Dei sunt. *ñ.* Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : et ex ómnibus tribulatiónebus eórum liberávit eos. *P.* Quibus à principio. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Quibus à principio.

Oratio. Beáti verè, Dómine, et nimio. *Quære retrò in Vesperis præcedéntibus.*

B Antiphona 3. Legem tuam splendidé docuerunt, quorum sunt ópera multa. *P.* Repósita apud te, Dómine. *ñ.* Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion non commóvetur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Repósita. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Repósita.

Oratio. Deus Dei Filius, lumen astrórum, fulgor siderum, stella splendída et matutína, cláritas sempitérna, et sanctórum eruditio copiósa, erúdiat nos, quæsumus, justitiæ tuæ virga per sanctórum tuórum Torquáti et Sociórum ejus intercessiódinem assidua : sicque, quod prædicavérunt splendidé inlumináti, agéndo exítamus corde ; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audivit) post óbitum accedámus indèmmes, et à reu peccáminum liberi. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Sancti, qui in justitia erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. *P.* Et sicut stellæ cœli in perpétua eternitáte. *ñ.* Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta ; et ab eórum doctriná fulget Ecclesiá, ut Sol, et Luna. *P.* Et sicut stellæ. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et sicut stellæ.

Oratio. Christe, Dei Filius, qui Sanctos tuos præsciens, ante mundi constitutiódinem eos eligis, et in exéplum nostrum hic eos constitúis ; fac nos ita Sanctórum prædicaménto obediéntes existere, ut adoptiódine filiórum post nostrum óbitum mereámur cómpotes esse. [ccxxxvi] *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Qui própriá voluntáte obtulistis vos discrimini, benedicite Dóminum narrántes justitias ejus et clémentiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulistis. *fol. CLXIII.*

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti et humiles corde, spiritus et ánime justórum, benedicite Dóminum. *ñ.* Justi, et sacerdotes sancti et humiles corde, benedicite Dóminum.

Cánticum. Benedictus es, Dómine. *fol. 6. Sona.* Allelúia. In omnem terram. *Quære retrò in Vesperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia, alle-

laia: laudate eum in excelsis, alleluia, alleluia. *Psal-*
mus CXLVIII.

Lectio libri Sapientiae (Cap. XLIV).

ñ. Deo gratias.

Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua
a saeculo. Dominantes in potestatibus suis, homines
magnos virtute, et prudentia sua praediti, nunciantes
in dignitate prophetarum, et imperantes in praesenti
saeculo, et virtute prudentiae populos sanctissima
verba. In pueritia sua requirentes modos musicos, et
narrantes carmina scripturarum. Omnes divites in
virtute, pulchritudinis studium habentes: pacificantes
in domibus suis. Omnes isti in generationibus
gentis suae gloriam adepti sunt, et in diebus suis ha-
bentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, requirunt
nomen narrantes laudes eorum: et sunt quorum non
est memoria: perierunt quasi non fuerint: et nati
sunt, quasi non nati, et filii ipsorum cum ipsis. Sed
illi viri misericordes sunt, quorum pietas non defuit,
et cum semine ipsorum perseverat bona hereditas
nepotum illorum, et in testamentis stetit semen illorum:
et filii illorum propter illos. Usque in aeternum
manebit semen eorum, et gloria eorum non derelin-
quetur. Corpora eorum in pace sepulta sunt, et nomen
eorum manebit in generatione. Sapientiam ipsorum
narrant populi, et laudem eorum nunciat Ecclesia.
ñ. Amen.

Hymnus. Urbis Romulae. Supplicatio. Oramus
Redemptorem. Quare retrò in Vesperis praecedentibus.

Capitul. Adest, Domine, clara et etitens tuorum
illa septem Pontificum revoluti temporis annua celebra-
tione: alma sollemnitas! per quos dudum occiden-
talis plagae novellae fidei germinae praedicationis sar-
culo plantare dignatus es normam; per quos nefariae
superstitionis curascante luminis radio effugare di-
gnatus es dogma. His ergo intervenientibus ardeant
in conspectu gloriae tuae desideriorum nostrorum
clibana: deferantur precum veridica holocausta:
acceptentur votorum pura libamina: his orantibus,
tribuatur cunctis sacrosancto altario tuo deservien-
tibus, nivei candoris munditia castitatis; Virginitas
aimi pudoris mentis: et corporis remuneranda integritas;
continentibus, et omnibus in commane filie-
libus, operis sancti effectus a te in futuro examine
rite beandus. Torquatus ex his nobis proroget mo-
niliis ornamenta virtutum: Tésiphons a te, qui es
fons vitae, uberrimo doctrinae gurgitis poculo satiet:
flesychius sceleris nostri piacula mundet: Indal-
tius index bonorum operum spiritualium alimenta
ministret: Secundus futuri adventus tui gaudio ele-
ctorum participio jungat: Euphrasius quadrifluis
Evangeliorum amne Catholicae fidei dogmata firmet:
Cacilius caelibus Angelorum nos adsociet. Sic
quoque plebs alumna Sanctorum tuorum in can-
ticis labiorum et laudis iubilio festa rite excolens,
septemplex dono gratiarum exuberet: ut ad id,
quod oculus non vidit, nec auris audivit, quod praeparasti
his, qui te diligunt, crinium mole dempta,

A aethereis sedibus contutanda praedictorum ducatu
perducatur ad regnum.

Pater noster. Liberati a malo. fol. 2.

Lauda. Vos estis vasa sancta Domino. *Benedictio.*
Deus, qui Torquati et Sociorum ejus. *Quare retrò in*
Vesperis praecedentibus.

DIE II MAII.

IN FESTO SANCTI FELICIS DIACONI HISPALENSIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Speravit anima. fol. CLVI. Sono. Fac mo-
cum, Deus. fol. CLVIII.

[CCXXXVII] *Antiphona.* Beatus vir, qui non est lap-
sus verbo oris sui, et non est compunctus tristitia
delicti. *P.* Felix, qui non habet maeritiam in animo
suo. *ñ.* Beatus, qui intelligit super egenum, et pau-
perem: in die mala liberavit eum Dominus. *P.* Fel-
ix, qui non. *ñ.* Gloria, et honor Patri. *P.* Felix,
qui non.

Dominus sit semper. ñ. Et cum.

Antiphona. Beatus, cujus Deus Jacob adjutor, est
spes ejus in Domino Deo ipse: *P.* Qui fecit cae-
lum, et terram, mare, et omnia, quae in eis sunt:
ñ. Qui ingreditur sine macula, et operatur justitiam:
qui loquitur veritatem in corde suo: *P.*
Qui fecit caelum. *ñ.* Gloria, et honor. *P.* Qui fecit
caelum.

Dominus sit semper. ñ. Et cum.

Antiphona. Beatus vir, cujus est auxilium abs te,
Domine: ascensum in corde ejus disposuisti. *P.*
Ambulabit de virtute in virtutem. *ñ.* Domine Deus
virtutum, converte nos, et ostende faciem tuam, et
salvi erimus. *P.* Ambulabit. *ñ.* Gloria, et honor. *P.*
Ambulabit.

Dominus sit semper. ñ. Et cum spiritu.

Lauda. Beatus servus ille, quem adveniens Do-
minus ejus invenit beneficientem. *P.* Verum dico
vobis, quod super omnia bona constituet illum: Al-
leluia, alleluia. *ñ.* Beatus vir, qui implevit deside-
rium suum ex ipsis: non confundetur, dum loquetur
inimicis suis in porta. *P.* Verum. *ñ.* Gloria, et
honor. *P.* Verum.

Hymnus. Deus tuorum. fol. CLVIII. *Supplicatio.*
Oramus, mutato nomine, folio CLVII.

Capitula. Felix martyr tuus, Domine, et nomine
probatus et munere consecratus, dum eum ex nomine
vocas, et munere consecras: ut eum et nuncupares
praesentem, et glorificares electum; Confessionis ergo
hujus nos participes effice, et beatitudinis compotes
rotte: ut, te annuente, infelices eruat de ergastulis
inferorum, cum ipse Felix permanet in aeternum.

Pater noster. Liberati a malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dominus, qui beatissimum
hunc Martyrem et merito felicem fecit esse et nomi-
ne, ab omni vos infelicitatis labe expurget; ñ.
Amen. Ut, qui per illum feliciter temporales infeli-
cium infelicitates devicit, felicitati vos aeternae jubeat
munerari: ñ. Amen. Ut, qui per hunc Martyrem
iudicialis felicitatis privilegio gaudet, in aeterna vos

felicitate [F. felicitate] sine fine lætandos oblectet. *ñ. Amen.*

Per misericordiam ipsius.

Lauda. Allelúia. Benedictio ejus sicut fluvius inundans in throno honoris. *P.* Dócuít sapiéntiam; hæc ómnia justo in bono. Allelúia. *ŷ.* Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum. *P.* Dócuít sapiéntiam. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Dócuít sapiéntiam.

Orátio. Felix martyr tuus, Dómine, quem útiq; felicem esse et nómine voluisti et mérito, suo nos suffragio tuéatur in sæculo; ut cum tristitia áni mi et si fuit temporaliter quæ accideret, non tamen exiit, quæ noceret: tristitiam nocitórã h nostris córdibus suã submóveat prece; ut, qui illum nómine hereditásti ætérno, nos, ne pereámus, supplicio digneris liberare perpéuo. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* 1. *Orátio.* Exúltent, Dómine, lábia nostra. *folio* 60.

Antiphona 1. Felix in glória est imitándus in úmóre Dómini; *P.* Quia in bonitate, et alacritate áni mi plácuít Deo Israël. *ŷ.* In memória ætérna erit justus: et ab audíta malo non timébit. *P.* Quia in bonitate. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Quia in bonitate.

Orátio. Omnipotens Christe, Fílius Dei Patris Altíssimi, qui in sensu Felicis mártiris circumspectiões tuas dedisti, adimplens illum spírítu sapiéntiæ, et véstiens stola glóriæ sempitérnæ: quò infelicitatem sæculi feliciter vincens, felicitástis illius sanctæ Hierúsalem mereatur éffici heres; da nobis felici ejus mérito triumphare, ut infelicitates nostræ felici ejus suffragio propellantur, et vita ipsa in mélius commutétur. *ñ. Amen.*

Per misericordiam, etc.

Antiphona 2. Felix, qui non hábit áni mi sui tristitiam, et non excidit ab spe sua. *P.* Jocunditate et exultatiõe thesaurizávit super eum Dóminus, et nómine ætérno hereditávit illum. *[ccxxxviii]* *ŷ.* Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutaris potávit illum: *P.* Jocunditate. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Jocunditate.

Orátio. Felix tuus, Dómine. *Quære retrò in Vespéris præcedéntibus.*

Antiphona 3. Felix, qui pótuit transgredi, et non est transgréssus; et fácere mala, et non fecit: *P.* Ideò stabilita sunt ópera ejus in Dómino, et eleémósynas illius enarrábit Ecclésia sanctórum. *ŷ.* Benignus vir, qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judicio: quia in ætérnum non commóvetur. *P.* Ideò stabilita. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Ideò stabilita sunt.

Orátio. Felix est, Dómine, quem ita tuo múnere facis esse felicem, ut transgressiões nesciat volupitates: ut, cum possit transgredi, transgréssum se esse non nóverit: nec malè fácere, cum útiq; pos-

sit à rectis sémitis deviãre; Qui ergo non suo sed tuo múnere felicitástis hujus promérui donum, nostræ infelicitástis suis précibus detérgat oppróbrium: quò, tanti Mártiris ducátu in sæcula gubernáti, et voluntátem peccáandi nesciámus habère, et transgressiões culpas ignorémus perficere. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam, etc.

ñ. Felix vir, qui invéntus est sine mácula: et quí post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúniis et thesáuros. *P.* Quis est hic, laudábimus eum, fecit mirabilia in vita sua: *ŷ.* Ideò stabilita sunt dona ejus in Deo suo, et eleémósynas illas enarrávit Ecclésia sanctórum. *P.* Quis est. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Quis est.

Orátio. Deus auctor felicitástis ætérnæ, qui in tantum fecisti Felicem mártirem tuum esse felicem, ut nec post aurum abiret, nec in thesáuros et pecúnias speráret: eum sine avaritiæ contágio margarítas fulgens prædicádo semináret in pópulo; da nobis, ut totius avaritiæ retinácula perhorréntes, justitiæ verbum in ore portémus: quò legem et misericordiam in lingua habéntes, infelicitátem sæculi Felicis tui mérito superémus, et felicitátem vitæ ætérnæ felicióri ejus suffragio capiámus. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. *Antiphona.* Thronum glóriæ heréditans illi: dat votum optánti, et benedicite annos justí.

Cánticum. Confirmátum est cor meum. *Quære fólio* lxxxvi. *Cánticum.* Benedictus es, Dómine Deus. *folio* 6.

Sono. Séptiès in die laudem dixi tibi, Dómine Allelúia, allelúia: *ŷ.* Super judícia justitiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia: laudáte eum in excélsis, Allelúia, allelúia. *Psalmus* cxxviii.

Lectio libri Sapiéntiæ Salomónis (Cap. xiv, xv).

ñ. Deo grátias.

Beátus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulátus tristitiã delicti. Felix, qui non hábit in áni mo suo tristitiam, et non excidit à spe sua. Beátus vir, qui in sapiéntia sua morátur, et qui in justitia sua meditátur, et in sensu cogitávit inspectiõe nem Dei. Qui timet Deum, faciét bonum: et qui contémens est justitiæ, apprehéndet illud, et obviábit illi quasi mater honorificáta, et quasi similiter à virginitate suscipiet illum. Cibábit illum panis vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutaris potábit illum. Et úrmábitur in illo, et non flectétur: et continébit illum, et non confundétur: et exaltábit illum apud próximos suos, et in médio Ecclésiæ apériet os ejus: adimplébit illum spírítus sapiéntiæ et intelléctus, et stola glóriæ véstiet illum. Jocunditátem et exultatiõe nem thesaurizávit super eum, et nómine ætérno hereditávit illum. *ñ. Amen.*

Hymnus. Deus údrum militum. *Fol.* clviii. *Supplicatio.* Orémus Redemptiorem. *Capitula.* Felix martyr tuus. *Lauda.* Allelúia. Benedictio ejus sicut su-

vius. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui beatissimum. *Quære in Vesperis præcedentibus. Ezeunte Vesperâ Lauda.* Sperâvit ánima mea. *folio ccv. Sono.* Fac mecum, Deus, signum in bono. *Quære fol. clx.*

Antiphona. Orâte ad Dóminum, viri sancti, ut concedat pópulo suo salutem; *P.* Et omnis infirmitas auferatur à nobis. *ÿ.* Conlitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. *P.* Et omnis. *ÿ.* Glória. *P.* Et omnis.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Córpora sanctórum quiescéntium in loco [ccxxxix] isto, orâte pro nobis ad Dóminum; *P.* Ut donet pacem super terram et réquiem tempóribus nostris. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Laudate Dóminum, omnes Gentes: et confaudate eum omnes pópuli. *P.* Ut donet. *ÿ.* Glória. *P.* Ut donet. **B**

Hymnus. Deus tuórum militum. *fol. clviii. Supplicatio.* Orémus. *Capitula.* Felix martyr tuus. *Benedictio.* Christus Dóminus. *Lauda.* Allelúia. *Benedictio* ejus. *Oratio.* Felix tuus, Dómine. *Quære retrò in próximis Vesperis præcedentibus.*

DIE III.

IN FESTO INVENTIONIS SANCTÆ CRUCIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixerunt, dum perficeres fabricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox: *P.* Tu fecisti Solem et Lunam. *ÿ.* Tu confirmásti in virtute tua mare: contribulásti cápta draconum super aquas. *P.* Tu fecisti. **C**

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Sono. O bona Crux, quæ decórem et pulchritudinem de má nibus Dómini suscepisti, quia diu desiderata, sollicitè amata, sine intermissione quæsitá. Allelúia. *ÿ.* Sancta Crux, antequàm te Dóminus ascendéret, timórem terrénium habuisti; modò verò, quia invénta es amórem cœlestem obtinens, pro voto susciperis. Allelúia.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Allelúia. Gloriémur in Cruce Dómini nostri Jesu Christi; *P.* Per quem nobis mundus crucifixus est, nosque mundo. *ÿ.* Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabilia fecit. *P.* Per quem nobis. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Per quem nobis. **D**

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Pacificávit ómnia per sánguinem Crucis suæ, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt, Dóminus Jesus Christus: *P.* Quóniam in ipso hábitat omnis plenitúdo Divinitátis corporaliter: *P.* Qui est caput omnis principátus. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Omnes gentes pláudite má nibus: jubilate Deo in voce exultatiónis. *P.* Quóniam in ipso. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Qui est caput.

Hymnus.

Pange, lingua gloriósi
Prælium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nobilem:

Qualiter Redemptor orbis
Inmolatus vicerit.

De parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
Morte morsu corruit:
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medellam ferret indò,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Conditor,
Atque ventre virginali
Carne factus proditit.

Vagit infans inter arcta
Couditus præsepia:
Membra pannis involuta
Virgo mater alligat;
Et manus, pedesque, crura
Sicriatâ cingit fasciâ.

Lustra sex qui jam peracto
Tempus implens corporis,
Se volente natus ad hoc,
Passioni deditus,
Agnus in Cruce levatur
Inmolandus stipite.

Hic acetum, fel, arundo,
Sputa, clavi, lancea
Mite corpus perforatur:
Sanguis undâ profluit:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavantur flumine!

Crux fidelis inter omnes
Arbor una nobilis:
Nulla talem silva profert
Fronde, flore, et germine;
Dulce lignum, dulce clavum
Dulce pondus sustinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa viscera;
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas,
Ut superni membra Regis
[ccxl] Mite tendas stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre prætium sæculi;
Atque portum præparare
Nautæ mundi naufrago,
Quem sacer cruor perunxit
Fuso Agni sanguine.

Glória, et honor Deo
Usquequaque altissimo,
Una Patri, Filiòque,

Inclyto Paráclito,
Cui laus, et potestas,
Per æterna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatione rogemus; ut nos vexillo Crucis suæ propitius justificare dignetur. *ñ.* Præsta, æternè omnipotens Deus.

Kyrie elíson, *ñ.* Christe elíson, Kyrie elíson.

Capitula. Dómine Jesu Christe noster Cónitor et Redemptor, qui nosti nos cecidisse saucios in delictis; érige nos in virtute et victória sanctæ Crucis: da nobis salutis esse præmium, quod tibi pro nobis fuit pœnale supplicium: ut eo quod tu mortem sustulisti ad mortis victóriam, nos habeamus ad peccatorum véniam, et vitam æternam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dei Filius, qui pacificávit ómnia per sanguinem. Crucis suæ, verà nos crucifixiône mortificet: *ñ.* Amen. Ut erecti semper in victóriam Crucis, devicto semper diabolo triumphemus; *ñ.* Amen. Quò venerábile Crucis festum devotiône promptissimè celebrantes, et hic et in æternum mereámur esse felices. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fídelis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ. *P.* Ipse diléxit nos, et lavit nos à peccátis nostris sanguine suo. *Allelúia.* *ñ.* Lápídem, quem reprobarerunt ædificantes, hic factus est in caput ánguli. *P.* Ipse diléxit nos. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Ipse diléxit.

Oratio. Christe Dei Filius, in cujus nómine per Crucis mystérium omne genu flectétur; da nobis in Cruce tua copiosius exultare, ut in ejus victória, et illæsi mare sæculi transeámus, et ad te coronandi post nostrum tránsitum accedámus. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormivi: et resurrexi, quóniam Dóminus suscitávit me. *Psalmus III.*

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopórem mortis ideò suscepisti, ne nos amplius obdormirémus in mortem; dona, ut qui te moriente renáscimur, te étiam vivificante à peccatorum lecto surgámus: nec ultrà jam obruámur pœnà peccáti, qui nos redemptos congaudémus prætio sacri sanguinis tui. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. In nómine Dómini omne genu flectétur cœlestium, terréstrium et infernórum; *P.* Quia Dóminus obétiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. *P.* Ideò Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. *ñ.* Audite hæc omnes gentes: áuribus percipite, qui habitátis orbem: *P.* Quia Dóminus. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Ideò Dóminus.

A Oratio. Christe Dei Filius. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Antiphona 2. Christus Jesus, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est, esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinavit, *P.* Formam servi accipiens, humiliávit se usque ad mortem, mortem autem Crucis. *ñ.* Ipse fecit nos, et non ipsi nos; nos autem pópulus ejus, et oves pásuæ ejus. *P.* Formam servi accipiens. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Formam servi.

Oratio. Christe Jesu, qui, mortalitátis nostræ formá suscéptá, mortis nostræ et Crucis voluisti sustinere injúriam; da nobis, ut Crucis tuæ munimine e crucis septi devincámus omnes láqueos inimic. *ñ.* Amen.

B Per misericórdiam.

Antiphona 3. Justè júdicans peccáta nostra portávit corpore suo super lignum; *P.* Ut à malis separáti cum justitia vivámus. *ñ.* Jubiláte Deo omnis terra: servíte Dómino in lætítia. *P.* Ut à malis. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Ut à malis.

Oratio. Justè quidem, Dómine, júdicans peccáta nostra in corpore tuo super lignum portásti, cum diabolum non potestáte, sed justitiá devicisti: ut qui per débitam mortem nostram servituti ejus subjugáti erámus, per indébitam mortem tuam ad libertátis grátiam redeámus; [CCXLI] fac nos ergo ut in te semper liberi esse possimus, qualiter tecum et hic et in æternum sinè fine vivámus. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

C ñ. Jesum Nazarénum, quem unxit Deus Spíritu Sancto, et virtúte, quem Judæi repulserunt, et occiderunt suspendentes in ligno: Hunc Deus suscitávit post diem tertium, et dedit illum manifestum fieri non omni pópulo; sed nobis prædestinátis ab eo, qui cum ipso manducávimus, et conversáti sumus. *P.* Posquàm resurrexít à mórtuis. *ñ.* Appáruit Dóminus, jánuis clausis, discípulis suis. *P.* Postquàm. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Postquàm.

Oratio. Jesu Nazaréne, qui à Judæis suspensus in ligno, magno resurrectionis devictá morte triumphásti miraculo; dignare te manifestum fieri in cordibus nostris: et, qui post mortem Crucis re-urgens, tuus es manifestátus discipulis; post vúlnera nostræ corruptionis, tuæ nos subsequántur mánera pietátis. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Cantémus Dómino: gl'oríose enim honorificátus est.

Canticum. Cantémus Dómino: gl'oríose. *Quære fol. 369.*

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potestas in sæcula sæculórum.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus. *fol. 6.*

Sono. O bona Cruz. *Quære in Vesp'ris præcedéntibus.*

Lauda. Laudáte Dóminum de Cælis Allelúia: lau-

dāte eum in excelsis Allelūia, allelūia. *Psalmus A*
CXLVIII.

Prophetia. Ego Joānes fui in spīritu, et ostēdit mihi. *fol.* 392.

Hymnus. Pange lingua gloriōsi.

Supplicatio. Orēmus Redemptōrem mundi Dōminum. *Quare in Vesperis præcedētib.*

Capitula. Ineffabile satis est, Dōmine, mystērium Crucis tuæ, quo et mortis potestātem evācuas, et resurrecciónis luce corūscas; Da ergo nobis et imīta, et perfectiōnein sanctæ virtūtis: ut, dum prædicāmus glōriam Crucis, ad præmium mereāmur pertinere immortalitātis.

Pater noster. Liberāti à malo. *folio 2.*

Lauda. Dōminus Jesus Christus.

Benedictio. Christus Dei Filius. *Quare in Vesperis B*
præcedētib.

DIE XX.

IN SANCTORUM CYRIACI, ET PAULÆ, MARTYRUM.

Omnia dicantur plurimorum Māryrum, fol. CLXII, *excepto Hymno, qui est iste: Sacrum tempus in cālculo. folio* CII.

FESTA JUNII.

DIE XVII.

IN FESTIVITATE SANCTI ADRIANI ET NATALIÆ.

Ad Vesperum.

Antiphona. Exortum est in tēnebris. *fol.* CLXII.

Sono. Allelūia. Judicium datum est Sanctis. *P.* In hora sacrificii vespertini. Allelūia, allelūia. *ŷ.* Ecce Michaël unus principum priōrum veniet, ut sanctificentur multi. *P.* In hora.

Dōminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Desidērium bonum justis dābitur. *P.* Et mulier gratiōsa invēniet glōriam. *ŷ.* Justi vero hereditate possidēbunt terram: et inhabitābunt in sæculum sæculi super eam. *P.* Et mulier. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et mulier.

Dōminus sit semp̄r. *ñ.* Et cum.

Lauda. Desidērium justōrum omne bonum est. Allelūia, *P.* Et mulier servans sēmitas justitiæ, vias sanctorum custodiens. Allelūia, allelūia. *ŷ.* Salus autem justōrum à Dōmino: et protēctor eōrum est in tēmpore tribulatiōnis. *P.* Et mulier. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et mulier.

Hymnus.

Hierūsalem gloriōsa,
Mater una Māryrum,
Sors beāta post labōres,
Jus pium post turbīnes,
Quæ tuōrum læta cursu
Prōptior adtōlleris;

Terge luctum, sume plausum,
Pande portum civibus:
Excipe quos sustinēbas
Post triūmphos lætior,
In quibus victrix resūltas,
Da decus victoriæ.

[CXLII] Adriānus cum beāta
Cōnjuge Natāliā,

Ferulum duplex amoris,
Unio charismatis,
Munus igneum, pignus almaum,
Cœlibe connūbium:

Hoc die tibi dicātes
Vota concientiæ,
Cursibus ad te recurrunt:
Iline orātes invicem,
Dant Deo dona vicissim
Cōnjugālis grātiæ.

Enitit ille suprēmo
Passiōnis stigmate;
Hæc piæ compassiōnis
Destināto mūnere:
Cursus est diversus illis,
Sors, et una glória.

Ilic viris pro spe suprēna
Conligatis miscitur;
Adnotari cum Brātis
Semper optat illicō:
Hincque vaccis inligatur,
Huteque rursus traditur.

Uxor hunc visūra surgens
Pereitis congrēssibus,
Carcēres adit remōtos,
Castra cernit Māryrum;
Osculat vincia beāta,
Fert viro constantiam.

Suādit utpotē Palæstræ
Vim sacræ certāminis;
Suādit hinc promissa cœli,
Suādit et plas pēpētīm
Voce, voto et impetrāto,
Mūneris instantiā.

Liber hujus evocātu
Vinculis carnālibus
Cæditur, exenterātur,
Nexibus distēnditur;
Et pedum compāge truncus
Cōrpore dissolvitur.

Chara hujus in suprēmis
Mota conjux osculis,
Surge, dixit, pone dextram,
Quam rectam cōnjugi
Des mihi pignus amoris,
Des stipem dulcedinis.

His manum libens tetēndit,
Quam recisit cārnifex:
Nec morā mox inter ipsa
Enecātus vūlnera,
Cōnjugem dote secūndā
Sānguinis hereditat;

Quæ sacri labōris usum
Prorogans certāntibus,
Quicquid est pœnāle, substet
Molle tritum debile:
Præmonet, jubet, fovētque
Provocatrix glōriæ.

Cērneres virile robur

Férvidis conátibus,
 Artubus fessis medéri,
 Conligàre vùlnerum
 Inditis plagas foméntis,
 Vel medéllis cóngruis
 Sérviens manu, vel ore
 Mártyrum discrimini,
 Fert eis consùta pacis,
 Fert cibum soláminis;
 Obsequens effécta cunctis,
 Pléscitur in singulis;

Quæ tamen viri coróna
 Per triúmphos réddita,
 Dum suam corpus píorum
 Inlinit cruóribus,
 Nil miúus perfert ab illis,
 In quibus hæc vicérit.

O sacrum verè honéstum
 Vinculum connúbii!
 O novus cursus labórum
 Junctiónis única!
 Ambo currunt, ambo vincunt;
 Est utrisque glória.

Hæc tua, Custos Supérne,
 Múnerum diversitas,
 Pétrahas, signes ad illam
 Laureándos Pátriam,
 Quà tibi laudes Beáti,
 Post agónes insonant.

Clarus ille hic corúscat
 Michaél Archángelus,
 Ut potè Deus patrándis
 Eminens virtútibus:
 Dat locum nomen vigóris
 De favóre múneris.

Hujus ergo imprecatu,
 Vel tuórum Mártyrum,
 Fertis nobis hanc medélam,
 Quà reátum díluas,
 Crimínium nodos resólve,
 Da foméntum grátia;

Quò tremendá judicántis
 Cùm dies inlúxerit,
 Festa, quorum prædicámus,
 Miscéamur gáudiis;
 Et quibus non est coróna,
 Sit fides ad glóriam.

[CCXLII.] Laus tibi per omne tempus
 Trínitas indífferens,
 Laus, honor, virtúsque summa,
 Singulàris glória;
 Quæ Dóminum te sæculórum,
 Pésonet in sæcula.

Amen.

Supplicatio. Oremus Redemptórem, mutáti nomí-
 nibus, fol. CLXXXVII.

Capitula. Christe, qui múltiplici diversitate v'rtú-
 tum, et copióso certámine passiónum beátos mártý-
 res Adriánum atque Natáliam provexit ad regnum:

A dum et illum robore patiéndi, et istam prævenis
 grátia obsequéndi: cùm et per illum substérnis fides
 bestes, et per hanc vinetos pro te réfcis mártýres;
 da nobis, utraq; virtúte posse adipiscere quod op-
 tàmus, et evádere quod pavéscimus: ut, vitiórum
 carnálium victóres efféc'i, bonórum exhibitóne ob-
 sequiórum coram te effíciamur idónei: et qui corpó-
 rei sánguinis effusióne non merémur coronam, votó-
 rum impensióne perducámur ad véniam.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui sanctos suos
 Adriánum atque Natáliam alterná decertándi deco-
 rávit virtúte, devotiónem vestram unióne charitátis
 exórnet; ñ. Amen. Quique potentiáli obséquio fá-
 mulæ suæ Natáliæ Mártyres refrigerávit in pœnis,
B corda vestra ju-ctificet à d'ictis, et voia remuneret
 pro suscepciónne hujus festivi.átis: ñ. Amen. Ut
 per quem Sanctis ministrávit solátii verbum, per
 eum nobis præroget petitiónis efféctum. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Coróna Sanctórum timor Dómini; grátia
 autem mulieris sédulæ delectábit virum suum. Alle-
 lúia: *P.* Quia mandáta Dómini in corde mulieris
 sanctæ. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Beáta gens, ejus est
 Dóminus Deus ejus; pópulus, quem elégit Dóminus
 in hereditátem sibi. *P.* Quia mandáta. *ÿ.* Glóris, et
 honor. *P.* Quia.

Oratio. Christe, qui diversis beatórum certamini-
 bus, Adriáni scilicet atque Natáliæ, et Mártyrum me-
 déris discrimini, et exéplum secutóre prærogas
C plebi: dum et illi corpus ad agónes corrócoras, et
 hujus os beneficiéntiæ satisfactióne inflámmas; esto
 inluminatio nostra, et salus: váleat corpus nostrum
 servitútis tuæ dúcere jugum: os salúis meditáre
 præcónium: nihil possit caro, quod tibi displiceat:
 nulla os prædicet, quæ à tua præceptióne dissén-
 tiant; exúlet ergo cor nostrum, et caro nostra in
 te Deum vivum: ut te opitulánte illis jungámur post
 tránsitum, quibus híc vivéntes dependimus famulá-
 tum. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus L.*

Oratio. Redde nobis. *Fol. CLXIII.*

D *Antiphona 1.* Pars bona, múlier bona, in parte
 bona timéntiam Deum. *P.* Dábitur viro pro factis
 bonis. *ÿ.* Beáti, qui custódiunt judicium, et faciunt
 justitias in omni témpore. *P.* Dábitur. *ÿ.* Glória, et
 honor. *P.* Dábitur.

Oratio. Christe, qui diversis beatórum. *Quære*
retro in Vesperis præcedéntibus.

Antiphona 2. In congregatióne Sanctórum multa
 glória, *P.* Et lex cleméntiæ in lingua mulieris san-
 ctæ. *ÿ.* Salus autem justórum à Dómino: et pro-
 téctor eórum est in témpore tribulatiónis. *P.* Et lex
 cleméntiæ. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et lex.

Oratio. Deus, qui Beatórum gáudio atque certá-
 mini votum Adriáni tui mártýris miscuisti, dum et

ætérna promissa sollicitat, dumque se adnotári cum A
Martyribus condemnátis exópat; concéde nobis
ejus méritis, élui fúnditús à defectis: ut, eráso no-
strórum chirógrapho criminum, nomen nostrum ad-
notétur in catálogo electórum. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Radix justórum proficiet. *P.* Múlier
autem diligens coróna est viro suo. *ÿ*. Et erit, tam-
quam lignum, quod plantatum est secus decúrsus
aquárum, quod fructum suum dabit in témpore suo.
P. Múlier autem. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *P.*
Múlier autem.

Orátio. Omnipotens sempitérne atque ineffábilis
Deus, præsta nobis; ut obténtu beátæ fámulæ tuæ
Nataliæ salvémur in mundo, quæ repausátio Sanctis
tuis extitit in ergástulo: et, quæ plagis Beatórum
exhibuit diligéntiam, peccántibus curam próroget
indefés-am. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Justi omnes quasi virens fólium germinábunt:
[ccxlii] et múlier fortis annos viri sui. *P.* In pace
implévit. *ÿ*. Múlier fortis oblécet virum suum, et
annos vitæ illius. *P.* In pace implévit. *ÿ*. Glória, et
honor. *P.* In pace.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Datio Dei pérmanet
justis, et profécus illius succéssus habébit in
ætérnum.

Canticum Ecclesiástici Salomónis (Cap. xi, xxvi).

Datio Dei pérmanet justis, * et profécus illius
succéssus habébit in ætérnum.

Mulieris bonæ beátus vir: * númerus enim annórum
ejus duplex.

Múlier fortis oblécet virum suum, * et annos
vitæ illius in pace implébit.

Pars bona, múlier bona, * in parte bona timéntium
Deum dábitur viro pro factis bonis:

Grátia mulieris castæ delectábit virum suum, * et
ossa illius impingnábit.

Columnæ áureæ super bases argénteas, * et pedes
firmi super plantas stábilis mulieris.

Fundaménta ætérna super petram solidátam, * et
mandáta Dei in corde mulieris sanctæ.

Glória, et honor, etc.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti et húmiles corde, *D*
spíritus et ánimæ justórum benedicite Dóminum.

Canticum. Benedictus es Dómine *fol. 6.* Sono. Alle-
lúia. Judicium datum. *Quære in Vespéris præcedéntibus.*

Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis. Allelúia, alle-
lúia: laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia.
Psalmus cxxviii.

Lectio libri Ecclesiástici Salomónis (Cap. xi, xxvi).

ñ. Deo grátias.

Datio Dei pérmanet justis, et profécus illius suc-
céssus habébit in ætérnum. Mulieris bonæ beátus
vir: númerus annórum ejus inæstimábilis. Múlier
fortis oblécet virum suum, et annos vitæ illius in
pace implébit. Pars bona, múlier bona, in parte bona
timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis. Grá-

tia mulieris sédulæ delectábit virum suum, et ossa
illius impingnábit. Disciplina illius, datum Dei. Mú-
lier sensata et tácita, non est immutátio erúditæ
ánimæ. Grátia super grátia, múlier sancta et pudor-
ráta. Omnis autem ponderátio non est digna conti-
néntis ánimæ. Sicut Sol óriens in mundo altí-simi
Dei, sic mulieris bonæ spécies in ornáméto d'nda
est: lucérna splendens super candelárum sanctum,
spécies faciæ super ætátem stábilém. Columnæ áureæ
super bases argénteas, et pedes firmi super plantas
stábilis mulieris. Fundaménta ætérna super petram
solidátam, et mandáta Dei in corde mulieris sanctæ.
ñ. Amen.

Hymnus. Hierúsalem gloriósa. *Supplicátio.* Oré-
mus. *Quære in Vespéris præcedéntibus.*

Capitula. Ingéniti Dei Patris Fíliæ almæ, qui æl-
ternántem viri vel cónjugis fidem Adriáni vidélicet
atque Nataliæ, alternánti favóre corroboras, altérno
voto coronás: dum contra sexum virórum fémina
flingens, et ultra natúram vir per féminam valens,
alter in altérius virtúte tripúdiat, altérque in áltero
victor exúltat; da nobis, ut, altérnis amicitíæ prof-
féctibus gratulantes, proficiámus in mélius: habe-
músque sócios in virtúte, quos innóvos tenémus in
fœdere: per hos provocati ad glóriam, quibus con-
similes consistimus in natúra: ut, altératro exémplo
accénsi, habeámus méritis altérius post tránsitum
véniám, qui singulári bonórum óperum effícaciâ
non merémur promeréri coronám.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Coróna Sanctórum. *Benedictio.* Christus
Dóminus. *Quære in Vespéris præcedéntibus. Exeúntia*
Vespérâ Lauda. Exórtum est in ténebris. Sono. Alle-
lúia. Judicium datum. *Quære in primis Vespéris præ-*
cedéntibus.

Antiphona. Exultátio justi multa glória: *P.* Et
grátia mulieris sédulæ delectábit virum suum. *ÿ*.
Justi verò hereditáte possidébunt terram: et inha-
bitábunt in sæculum sæculi super eam. *P.* Et grátia.
ÿ. Glória, et honor. *P.* Et grátia.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Glória justórum timor Dómini. *P.* Et
grátia super grátia, múlier sancta et pudoráta. Alle-
lúia. *ÿ*. Beati immaculáti in via: qui ámbulant in
lege Dómini. *P.* Et grátia. [ccxlv] *ÿ*. Glória, et
honor. *P.* Et grátia.

ÿ. Glória, et honor. *P.* et grátia.

Hymnus. Hierúsalem gloriósa. *Supplicátio.* Oré-
mus. *Quære in primis Vespéris.*

Capitula. Deus, qui peccatóres sinè mérito salvas
et justos ex grátia præcedénte glorificas; quique
Adriánum ex infidelitáte revocásti ad fidem, et Nata-
liam obsequiáli coronásti ex múnere: nostris, que-
sumus, in eórum festo et iniquitátibus parce, et spi-
rituáli nos ardóre succénde: quò spirituálitèr accé-
si in íntimis ad te proclamémus è terris:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Omnipotens Dóminus respiciat vota ve-
stra, qui Adriánum martyrii palmá, et Nataliam obse-

quéndi glorificávit ex grátia ; *ñ*. Amen. Illórum quoque nos suffrágio tueátur , quorum plagis Natália famulátus sui dependit obséqium. *ñ*. Amen. Ut præsentis diéi solemnitate ovántes et híc et in futúro eórum gáudils mereámini esse partícipes. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Lux justórum lætificat eos : sápiens autem *P*. Múlier ædificat domum suam. Allelúia. *ÿ*. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicétur. *P*. Múlier ædificat. *ÿ*. Glória , et honor. *P*. Múlier ædificat.

Orátio. Christe, qui diversis. *Quære in primis Vesperis præcedéntibus.*

DIE XIX.

IN FESTO SANCTORUM GERVASII ET PROTASII, MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártýrum , novem lectiónum , excépto hymno , qui est iste :

Grates tibi Jesu novas

Novo reperto múnere,
Protásio et Gervásio
Martyribus inventis, cano.

Pix latébant hostiæ,
Sed non latébant ; nam Sacer
Latere sanguis non potest,
Qui clamat ad Deum Patrem.

Cælo refulgens grátia
Artus revelávit sacros :
Nequimus esse mártýres,
Sed reperimus mártýres.

His qui requirat tésium
Voces, ubi facta est fides ;
Sanátur impos mentis,
Ope fatétur mártýres.

Cæcus recepto lúmine,
Mortisque sacræ méritum probat :
Sevèrus est nomen viri ;
Visus ministri públic.

Ut mártýris vestem áltigit,
Et ora tersit núbila,
Lumen refúlgat illicò,
Fugitque pulsa cæcitas.

Solúta turba vinculis,
Spiris draconis libera
Emissa totis úrbibus
Domum redit cum gáudio.

Vetústa sæcla vidimus,
Jactátaque dæmónia,
Tactúque et umbrá corporum
Ægris salátem rédditam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

IN DOMINICO PRO ADVENTU SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Die mandávit Dóminus misericórdiam suam, *P*. Et nocte declarávit. *ÿ*. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo meo : Suscéptor meus es,

PATROL. LXXXVI,

Orátio. Deus , qui tuam in die mandas misericórdiam ; et in nocte declarás : quæsumus , ut in die nos prótegas ad salútem ; et in nocte defendás ad réquiem. *ñ*. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Deus præcinxit me virtúte : et pósuit immaculátam viam meam. Allelúia. Dextera tua Dómine , suscépit me : et disciplina tua ipsa me dócuit.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Allelúia. Benedicam te Dómine Deus meus : *P*. Et laudábo nomen tuum , quia tu es , qui facis mirabilia solus. *ÿ*. Exultábo te Dómine Rex meus , et Deus meus : et benedicam nómini tuo in sæculum , et in sæculum sæculi [ccxlvj] *P*. Et laudábo. *ÿ*. Glória , et honor. *P*. Et laudábo.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Laudem Dómini loquétur os meum. Allelúia : *P*. Et benedicet omnis caro nomen sanctum ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ*. Propter hoc delectátum est cor meum , et exultávit lingua mea : in super et caro mea requiescit in spe. *P*. Et benedicet. *ÿ*. Glória , et honor. *P*. Et benedicet.

Hymnus. O lux beáta Trínitas. fol. 113.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum , cum omni supplicatióne rogémus ; ut grátia advéntus sancti Joánnis Baptistæ et præcursóris sui nobis remissionem peccatórum et pacem propítius largíri dignétur. *ñ*. Præsta, ætérne omnipotens Deus.

Kyrie eléison, *ñ*. Christe eléison, Kyrie eléison.

Capitula. Deus auctor lúminis , cónditor claritátis , qui submovísti ómnia ópera tenebrárum , ut in nobis lucis tuæ plenitúdo regnáret ; réspice , quæsumus , super hoc lumen accénsus , et hanc grátiam benedictiónis à nobis ómnibus exorátus infúnde : ut sicut hæc flamma ad altáris tui obséqium constitúta vincit ténebras ac repéllit ; ita illuminatió tua à sensibus nostris súperet omnem sómitem vitiórum.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dóminus vos custódiat propítius , et benedicat placátus : *ñ*. Amen. Cleméntia sua vos próteget , et à cunctis malis incessánter defendat. *ñ*. Amen. Ejus vos gaudeátis múnere dignos , qui peccatórum véniam concédit benignus. *ñ*. Amen.

P. Per.

Lauda. Misit me sanare contribulatos corde Allelúia : *P*. Prædicare captivis redemptionem , et cæcis reddere lumen. Allelúia, allelúia. *ÿ*. Tunc dixi : Ecce vénio : in cápite libri scriptum est de me , ut faciam voluntátem tuam , Deus meus , et legem tuam , in médio cordis mei. *P*. Prædicare. *ÿ*. Glória , et honor. *P*. Prædicare.

Orátio. Dómine Deus , qui ad advéntum Unigénitii Filii tui Joánnem púerum præcurrere voluisti , ut missus à te viam Christo incredulórum córdibus præpararet , sanádo contribulátos corde , et cæcis restituéndo lúminis claritátem ; suffrágio ejus et caritátem cordis nostri inlúmina , et tribulatióne córdium nostrórum in ætérnum gáudium muta : ut , qui

in nativitate Unigeniti Filii tui gaudio Christiano A
ad tollimur, in adventu iudicii ejus nullis poenarum
vinculis contristemur. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

In nomine Domini.

Ad Matutinum

Hymnus. Æterne rerum Conditor. fol. 2.

Oratio. Domine Deus Pater omnipotens inspirator
precum, teque invocantium velox auditor; voci no-
stræ, oramus, clementiæ tuæ aurem appone, et no-
strorum vincula peccaminum potenti miseratione
dissolve: ac sicut nos gallorum canoribus ad matu-
tinum gratiâ provocas consurgere, et prophetali vati-
cino in lucem gentium unicæ redemptionis præ-
nuncias; ita nunc hymnizantibus nobis intuitu su-
perno assiste: sic quæsumus, famulatus nostri vota
suscipias; ut ad lucem lucis abundantiam nos misericor-
diâ sublevando perducas. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona. Voce meâ ad Dominum clamavi: et
exaudivit me de monte sancto suo. *Psalms III.*

Antiphona. Labia mea, Domine, aperies: et os
meum annuntiabit laudem tuam. *Psalms L.*

Antiphona. Confitebor tibi in populis, Domine:
psallam tibi inter gentes. *Psalms LVI.*

Oratio. Ad te Domine clamorem nostræ vocis emi-
timus; tibi que, ut nos de monte sancto tuo exaudias,
supplicamus: et, quia tu nostri subjectionis nostræ
infirma, virtute nos dexteræ tuæ corroboras: dele
mala nocentia; et ad sequendum te corda excita no-
stra: nam quia salvari per se non confidit humana
fragilitas; eripiat animas nostras emissa de cœlo
misericordia tua. *ñ*. Amen.

Per misericordia.

Antiphona 1. Omnis lex, et prophetæ usque ad
Joannem prophetaverunt: et si vultis scire, ipse est
Hielias, qui venturus est. *P.* Qui habet aurem au-
diendi, audiat. *ÿ*. Audi, populus meus, et loquar;
Israel, et testificabor tibi: Deus Deus tuus sum ego.
P. Qui habet. *ÿ*. Gloria, et honor. *P.* Qui habet.

[ccxlvii] *Oratio.* Credimus Domine Jesu, quod
Præcursor tuus Joannes, quod Prophetæ in æni-
gmate prophetaverunt, ipse digito ostendit, dicens:
Ecce Agnus Dei, qui tollit peccatum mundi. Proinde
te quæsumus et rogamus, ut, qui primi adventus tui
venturum te prædicavit, in secundo adventu tuo, dum
iudicare veneris vivos et mortuos, nos ad dexteram
tuam coronandos statuas. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Joannes erit gaudium et exultatio:
erit enim magnus coram Domino: *P.* Et Spiritu
Sancto replébitur adhuc in matris útero. Beatus vir,
qui timet Dominum: in mandatis ejus cupiet nimis.
P. Et spiritu. *ÿ*. Gloria, et honor. *P.* Et spiritu.

Oratio. Domine Jesu Christe, qui non solum nati-
vitate Præcursoris tui Joannis multos gaudere et
exultare prænuncias, sed ipsum quoque Joannem
gaudium et exultationem futurum esse significas: ut,
qui te in mundo magnificis vocibus nunciaret, ab ip-

so matris útero sanctificatus procederet; sanctifica-
tionis tuæ nos indue libertate, ut Spiritu Sancto re-
pléti, mundialium curarum fasce deposito, Angelô-
rum mereamur adunari consortio. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Fuit homo missus à Deo, qui nomen
erat Joannes. Hic venit in testimonium: *P.* Ut testa-
rétur de luce; ut omnes credant per eum. *ÿ*. Ecce
sic benedicetur homo, qui timet Dominum. *P.* Ut
testaretur. *ÿ*. Gloria, et honor. *P.* Ut testaretur.

Oratio. Homo missus à te, Christe, Joannes, tibi
reddidurus testimonium in mundo adventi: qui uti-
que effectus initium gratiæ testaretur de luce con-
vertente corda filiorum ad patres eorum; da ergo
nobis meritis ejus, ut convèrsis cordibus te sequa-
mur; ut, et si vita nostra testimonio proprii lapsus
impeditur, tuis tamen munèribus decorètur: ut cum
tuam fecerimus in omnibus voluntatem, tibi soli vi-
deatur vita nostra testimonium reddidisse. *ñ*.
Amen.

Per misericordiam.

ñ. Spiritus Domini super me, propter quod unxit
me: bene nunciare gentibus. *P.* Misit me, sanare
contribulatos corde, prædicare captivis redemptio-
nem, et cæcis reddere lumen. *ÿ*. Joannes testi-
ficabatur Deum, et clamavit, dicens: Post me venit,
qui ante me factus est. *P.* Misit. *ÿ*. Gloria, et ho-
nor. *P.* Misit.

Oratio. Deus Pater, qui unctionis tuæ Spiritum
super Joannem puerum contulisti, quo præcursor
effectus Unigeniti Redemptoris pacem prædicaret
in populis, et lugentium daret gaudium votis, qui
plenus esset spiritu veritatis; præbe nobis tanti vatis
munimine annum placabilem ducere, et in sancti-
tate et justitia tibi usque ad nostrum obitum deser-
vire: quò et in hac vita tuæ dulcedinis fructum, et
in æternum capiamus gaudium sempiternum. *ñ*.
Amen.

Per misericordiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. De nocte vigilat spiritus
meus ad te, Deus: quia lux præcepta tua sunt su-
per terram.

Canticum. De nocte vigilat. *fol. 64.*

Ad Benedictus. Antiphona. Servi Dei, Dominum
benedicite: quia vos eruit ab inferis, et de manu
mortis liberavit vos.

Canticum. Benedictus es, Domine. *fol. 6.*

Sono. Deus præcinxit me. *Quare in Vesperis præ-
cedentibus.*

Lauda. Laudate Dominum de cœlis Allelúia: lau-
date eum in excelsis Allelúia. *Psalms cxlviii.*

Lectio libri Esaiæ Prophætæ (Cap. xl).

ñ. Deo grátias.

Consolámini, consolámini populus meus, dicit Do-
minus Deus vester. Loquimini ad cor Hierúsalem,
et vocáte eam: quóniam compléta est malitia ejus,
dimissa est iniquitas illius: suscepit de manu Do-
mini duplicia pro omnibus peccatis suis. Vox cla-

manūs in deserto : Parate viam Dōmino, rectas facite sēmitas Dei nostri in solitudine. Omnis vallis exaltabitur, et omnis mons, et collis humiliabitur, et erunt prava in directa, et aspera in vias planas. Et revelabitur glōria Dōmini, et vidēbit omnis caro pariter quod os Dōmini locūtum est. Vox dicentis : Clama. Et dixi : Quid clamabo ? Omnis caro fœnum, et omnis glōria ejus quasi flos agri. Et siccātum est fœnum, et cecidit flos ; verbum autem [CCXLVIII] Dōmini Dei nostri stabit in ætēnum. *ñ*. Amen.

Hymnus. Splēndor patērux. *fol.* 67. *Supplicatio.* Orēmus, ut *suprà*.

Capitula. Jam fulget oriens, jam prōperat dies : jam fugatis tēnebris aurōra rubescit in luce : jam claret luce purissimā cœlum, et Sol refūlgens rādios suos infert mundo : cuncta prōperant, cuncta festinant : optant te Dōminum habere propitium, quem suum auctōrem semper agnōscunt pariter et defensorē.

Pater noster. Liberati à malo. *fol.* 2.

Lauda. Allelūia. Ego sum vox clamantis in deserto : P. Parate viam Dōmino, rectas facite sēmitas ejus. Allelūia, allelūia. *ñ*. Vox Dōmini in virtute : vox Dōmini in magnificentia. P. Parate viam. *ñ*. Glōria, et honor. P. Parate.

Benedictio. Christus Dōminus. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

DIE XXIV.

IN NATIVITATE SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Speravit anima mea. *Folio* CLVI.

Sonus. Priusquam te formarem in utero, novi te : et antequam exires de ventre, sanctificavi te, P. Et prophētam in gētibz pōsui te. Allelūia. *ñ*. Extēdit Dōminus manum suam ad me, et tēgit os meum : et dixit mihi : Ecce dedi sermōnes meos in ore tuo : et constitui te in hodierna die super gentes, et regna. P. Et prophētam.

Dōminus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona 1. Multi in nativitate ejus gaudēbunt : erit enim magnus coram Dōmino : et Spiritu sancto replēbitur : P. Et multos filiorum Israēl convertet ad Dōminum Deum ipsorum. *ñ*. Potens in terra erit semen ejus : generatio rectōrum benedicetur. P. Et multos. P. Glōria, et honor Patri. *ñ*. Et multos.

Oratio. Deus, qui nos in Nativitate Præcursoris tui Joānnis voluisti gaudere ; fac nos plenum gaudium à te in futura examinatione percipere : ut meritis ejus, qui adventum tuum in spiritu et virtute Helix præcessisse agnoscitur, et hic et in ætēnum copiōsis gaudiis conlætēmur. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 2. De ventre matris meæ vocavit me Dōminus nōmine meo. Et pōsuit os meum ut gladium acūtum : P. Sub velamento manūs suæ protēxit me : pōsuit me quasi sagittam elēctam. *ñ*. Benedictus Dōminus Deus meus, qui docet manus meas à bellum, digitos meos ad prælium. P. Sub velamento. *ñ*. Glōria, et honor. P. Sub velamento.

Dōminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Vox clamantis in deserto : Parate viam Dōmino, P. Rectas facite sēmitas Dei vestri. Allelūia, allelūia. *ñ*. Vox Dōmini super aquas, Deus majestātis intōnuat : Dōminus super aquas multas. P. Vox Dōmini. *ñ*. Glōria, et honor. P. Vox Dōmini.

Hymnus.

Nativitatem Pūeri,
Prophetanque Altissimi
Esse dicit, quem meritō
Corde canamus, et ore.

Vetulisque Parētibz,
Alvo conceptus sterili,
Extrema Mundi tēpora,
Partum præcessit Virginis.

Ut vox clamans in invio,
Advūcians Justitiam,
Christi clarus præconio
Viam pararet cordibus.

Intra matēni corpōris
Adhuc locātus viscera,
Accepto sensit spiritu,
Mundi salutans Dōminum.

Exultat Infans gaudio,
Et lucem lucis Filium
Intra naturæ tēnebras
Nec dum progressus indicat.

Mater : Propheta nūntiat,
Te esse plenam gratiā ;
Non ex virili commercio,
Sed Dei fœtam mysterio.

Ac sic in diem sæculi
Verbum ructandum fit Dei ;
Facta Mater hæc sterilis,
Fructum præsigit Virginis,

Matre majorem Filium,
Sanctum Ministrum Baptismi :
Sic se priorem post natum,
Lumen perfudit Dōminum.

Deum Patrem cum Filio,
[CCXLIX] Simul cum sancto Spiritu,
Unum potentem nōmine
Fuis orēmus precibus.

Amen.

Supplicatio. Orēmus Redemptō. em, *mutato nōmine,* *fol.* CLXXXVII.

Capitula. Adsunt, Dōmine, principia Christianæ lætitiæ, quibus olim, nascitūrum in carne, Verbum sanctificata præcessit, et Lūminis ortum Lucis protestator insigniter nunciavit : ex quo et Christianæ fidei sacramēto, et salutāris lavācri prodierunt insignia : cujus conceptus miraculum, cujus nativitas gaudium approbatur ; quæsumus ergo, ut qui natā lem nunc Præcursoris tui ovātea suscipimus, ad festum quoque natālis tui purgatis cordibus accedāmus : ut vox, quæ te prædicavit in erēmo, nos purget in sæculo ; et qui viam ventūro Dōmino præparans, corpōra vivētium suo lavit baptisima : e, no-

stra nunc corda suis precibus a vitiis et errore depurget : qualiter Vocis sequentes vestigia ad Verbi mereamur pervenire promissa, quia te jubente oramus :

Pater noster. Liberati a malo. fol. 2.

Benedictio. Omnipotens Deus Pater, qui Unigenito suo nascituro in carne Joannem voluit fieri praecursorem, Angelicis vos custodiis munitos a malis omnibus dignetur eripere : *A.* Amen. Et qui in natiuitate ejus multis tribuit gaudium, in prece quoque illius vota supplicantium munificet populorum : *A.* Amen. Et per eum, quem voluit fieri lucernam Luminis, inreprehensibiles vos efficiat discipulos veritatis. *A.* Amen.

Per misericordiam ipsius.

Lauda. Ex utero matris meae vocavit me, prophetam in gentibus posuit me, *P.* Et sub velamento manus suae protexit me. Alleluia, alleluia. *Y.* Et retribuit mihi Dominus secundum justitiam meam : et secundum innocentiam manuum mearum in conspectu oculorum ejus. *P.* Et sub velamento. *Y.* Gloria, et honor Patri. *P.* Et sub velamento.

Oratio. Vox Verbi, amicus sponsi, qui, Christum in eremo venturum esse pronuncias, viam illi in infidelium cordibus praeparans ; esto nobis cordium nostrorum et mentium praeparator pariter et purgator : ut quod illis olim egisti praedicatione vocis, in nobis nunc exores quotidianis suffragiis : quod sicut per te Domino in Israel praeparata est, via, ita per te nobis praeparetur post transitum mansio in caelestibus laetabunda. *A.* Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Labia mea, Domine, aperies : et os meum annuntiabit laudem tuam. *Psalmus L.*

Oratio. Exultent in te, Domine, labia nostra praeconio veritatis ; ne resolvantur vaniloquio falsitatis : et tibi semper gloriam dicant, ne indecenter rixarum litigiis perstreptent ; anima quoque nostra, quam redemisti, martyris tui Joannis Baptistae et Praecursoris tui laudando triumphum, ejusdem patrocinio te mereatur habere propitium. *A.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona 1. Apparuit Angelus Zachariae a dextris altaris, dicens ei : Ne timeas, quia exaudita est deprecatio tua : *P.* Ecce nascetur tibi filius : erit enim magnus coram Domino. *Y.* Audiam quid loquatur in me Dominus Deus : quoniam loquetur pacem in plebem suam ; et super sanctos suos, et in eos qui convolvunt cor ad ipsum. *P.* Ecce nascetur. *Y.* Gloria, et honor Patri. *P.* Ecce nascetur.

Oratio. Plena sunt, Domine, et redundantia beneficia tua, quibus sacerdotis Zachariae senectutem, Angelo appaerente a dextris altaris, dignatus es perillustrare : dum ille et audire meruit : Ne timeas, quia exaudita est deprecatio tua, ut visu foveretur pariter, et sermone : quo munere ditatus agnosceret, vel quid in praeteritis figuris typicis tenuisset, vel quid in ostensa sibi novitatis gratia appareret. Illis

ergo exemplis instructi, te quaesumus sanctissime Deus, ut credula semper arcana pectoris nostri te capiant, et in tuis nunciis praestitam fidem adponant : ut Praecursoris tui suffragio ita tibi via in nostris cordibus praeparetur, quod aeternum te in vobis permanente, evadamus supplicium. *A.* Amen.

Per.

Antiphona 2. Cum vidisset Mariam Elisabeth, exultavit infans in utero ejus : *P.* Et repleta Spiritu sancto exclamavit, et dixit : Unde hoc mihi, ut mater Domini mei veniret ad me ? *Y.* Veritas de terra orta est : et justitia de caelo prospexit. *P.* Et repleta. *Y.* Gloria, et honor Patri. *P.* Et repleta.

[CCL] *Oratio.* Deus, qui sterili Elisabeth, senioque infructuosae, Joannem promissionis Filium condonasti, qui, dum adhuc inclusus ejus utero portaretur Deum in hospitium Virginis habitantem sua salutatione prophetavit ; te petimus, et rogamus, ut qui praedicatione ejus regni caelestis aperuisti credentibus januam, suffragio ejus in regno tuo nos perducas ad gloriam. *A.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Ex utero matris vocavit nomen meum. Praedicare pacem : populis dare gaudium : *P.* Lugentibus in Sion parare viam in deserto. *Y.* Deus, qui praecinxit me virtute : et posuit immaculatam viam meam. *P.* Lugentibus. *Y.* Gloria, et honor Patri. *P.* Lugentibus.

Oratio. Christe, Dei Filius, qui Praecursorem tuum, et ante ortum suo nomine vocas, et post ortum nomine ipso glorificas : dum et ab Angelo ex nomine nasciturus praedicatur, et natus in ipso nomine a populis admiratur ; te quaesumus, ut per eum, quem praedicare pacem populis voluisti, per eum tergas sordes nostri piaculi : ut, qui plebem tibi perfectam paraturus advenit, credentium populos tuae illustrandos restituat claritati. *A.* Amen.

Per misericordiam.

A. Hic est Praecursor, qui directus est ; et lucerna lucens ante Deum : ipse est enim Joannes, *P.* Qui viam Domino praeparabat in eremo : et, ut Agnum Dei demonstraret, illuminabat mentes hominum praeconio suavitatis suae vocis. *Y.* Non surrexit inter natos mulierum major Joanne Baptistae. *P.* Qui viam Domino. *Y.* Gloria, et honor Patri. *P.* Qui viam.

Oratio. Deus, qui Joannem praecursorem tuum adentem lucernam atque lucentem in templo tuo constituisti ; ut ardore fidei, quo calebat, aliis quoque inlucesceret suorum operum flamma ; da nobis ejus meritis, et ardorem tuae dulcedinis habere, et lucem aeternitatis tuae attingere, concedens fragilitati nostrae, ut sic lucernae tuae sint animae nostrae, qualiter dum illis oleum suavitatis infundis, futurus eas gaudiis consoleris. *A.* Amen.

Per.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Tu autem puer, propheta Altissimi vocaberis : praebis enim ante faciem Do-

mini parare vias ejus, ad dandam scientiam salutis A plebi ejus.

Canticum Zachari (Lucæ 1).

Benedictus Dominus Deus Israël, * quia visitavit, et fecit redemptionem plebi suæ :

Et erexit cornu salutis nobis, in domo David pueri sui. * Sicut locutus est per os sanctorum prophetarum suorum, qui ab ævo sunt :

Et liberavit vos de inimicis vestris, et de manu omnium, qui oderunt nos : * Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris :

Et memorari testamenti sancti sui. * Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis :

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus in sanctitate et justitia coram B ipso omnibus diebus nostris.

Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis : * præbis enim ante faciem Domini parare vias ejus :

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, * In remissionem peccatorum eorum :

Per viscera misericordiae Dei nostri : * in quibus visitavit nos, oriens ex alto :

Inluminare eis, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Antiphona. Tu autem.

Oratio. Christe Dei Filius, qui sanctificatum tibi Joannem Præcursorem tuum, prophetam tibi eligis ; præparans tibi viam in principio viarum tuarum ; et per te puerum illum ante te boni nuncium destinans ; concede nobis sursum semper corda habere : ut Verbum, quod Vox adhuc tenta prædicavit in utero, peccatores indulte pietatis munificet dono. ñ . Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio Domini in mercedem justis festinat.

Canticum. Benedictus es Domine. fol. 6.

Sono. Hæc dicit Dominus : Priusquam te formarem in utero, novi te : et antequam exires de vulva, P. Sanctificavi te. Alleluia ; ꝑ . Prophetam quoque gentibus dedi te : Et omnia quæcumque mandavero tibi, loqueris. Ne timeas : Ecce dedi verba mea in ore tuo : et posui te principem super gentes, et super regna. P. Sanctificavi te.

[CCL1] *Lauda.* Laudate Dominum de caelis Alleluia : laudate eum in excelsis Alleluia. *Psalmus CXLVIII.*

Lectio libri Esaiæ Prophetae (Cap. LXI).

ñ . Deo gratias.

Spiritus Domini super me, propter quod unxit me : ad annuntiandum mansuetis misit me, ut morderer contritis corde, et prædicarem captivis indulgentiam, et clausis apertionem : ut prædicarem annum placabilem Domino, et diem ultionis Deo nostro : ut consolarem omnes lugentes : ut ponerem lugentibus gaudium in Sion ; et darem eis coronam pro cinere, oleum gaudii pro luctu, pallium laudis pro spiritu mercedis : et vocabuntur in ea fortes justitiae, plantatio Domini ad glorificandum. Et dabo opus eorum

in veritate, et fœdus perpetuum feriam cum eis. Et sciatur in gentibus semen eorum, et germen eorum in medio populorum : omnes, qui viderint eos, cognoscent eos, quia isti sunt semen, cui benedixit Dominus. ñ . Amen.

Hymnus.

Clange lyram Zacharias
Sacerdotum Princeps,
Cui copulata conjunx
Ab Aaron filiabus
Thalamorum inherēbat
Sólita prænuntiis.

Opéribus Sanctiores
Præpollēbant ceteris ;
Ac syncéris in mandátis
Incedēbant Domini,
Et, nullá prole conlátá,
Pergēbant ad sénium.

Mox enim hora refúlsit
Incensórum témpore,
Suétum gestábat vates
Iguem in thuribulis
Sacris déferens s odorem
Nectáreum átriis.

Audit cœlitis affátum,
Et sonórum Núncium,
Cujus candóre præviso,
Tremor vatem inruit,
Quem blandis robustiorem
Réddidit sermónibus.

Ecce juncta thorum tibi
Conjunx parit sóbolem ;
Quam prótinus nuncupábis
JOANNEM vocábulo :
Cujus totum prædicátur
Per Orbem Nativitas.

Hic coram Domino Magnus
Matris infrá úterum
Replétus Spiritu Sancto,
Præcurórus Dominum ;
In virtúte, spiritúque
Præmissórus Hellæ.

Tális, Sacer ; è contra
Sic respóndit Angelo :
Ecce jam nostra sub annis
Emarcuérunt viscera :
Ac vétulis denegátur
Sénsibus postéritas.

Ego sum missus ab Astris
Angelórum sócius ;
Et tu Divinis vidéris
Præcéptis incrédulus,
Propter quod caréns loquétá
Eris tacens lábiis.

Tempóribus jam complétis,
Natus infans cernitur,
Cujus nomen prænotávit
Pater in volúmine ;
Vinculo solúto linguæ

Conlaudavit Dóminum.
Glória, et honor Deo
Usquequaque altissimo,
Una Patri, Filióque,
Inclýto Paráclito ;
Cui laus, et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Oremus Redemptórem mundi Dóminum nostrum.

Capitula. Omnipotens Deus, te súpplīces pétimus et rogāmus, ut in hac festivitáte Præcursóris et Baptistæ tui Joánnis Nativitáte pópulo tuo tribuas eruditiónem spiritualium gaudiórum, et ómnium fidélium mentes dirige in viam salutis et pacis: ut, quem manifestávit absolutio nuntii, impleat præséntia nunciati.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Ex útero matris meæ vocávit me.

Benedictio. Omnipotens Deus Pater, qui Unigénito. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Excúnte Vesperá.

Lauda. Lucérna pedibus meis. *fol. clx. Sono.* Príusquam te formárem. *Quære in primis Vesperis.*

Antiphona. Nazaræus vocábitur puer iste: vinum et siceram non bibet, *P.* Et omne immúndum non manducábit ex útero matris suæ. *ÿ.* Máxima est glória ejus in salutári tuo: [cclxi] glóriam et magnum decórem impónes super eum. *P.* Et omne.

Dóminus sit sempér. *ñ.* Et cum.

Lauda. Confortábitur puer, allelúia: et magnus erit ante Deum Allelúia; *P.* Et multórum corda convertet ad Dóminum. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Hic accipiet benedictiónem à Dómino: et misericórdiam à Deo salutári suo. *P.* Et multórum. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et multórum.

Hymnus.

Puer hic sonat Joánnes,
Géniti Dei álumnus,
Dómini potens amicus,
Rútilis lucérna orbis,
Rútilo perácto Sole,
Sapiéntia loquélæ,
Deitátis aptus Index,
Vétulæ refúsus alvo,
Uteri senillis ortus,
Pátrio decóre clarus.
Précibus fave, rogāmus,
Pietas redúndet alma,
Miseris adéto nobis,
Répleat salus labéntes,
Fácinus remitte cunctis.
Pátriam regat modéstus,
Acies recédant, ensis
Périmens ruat, prémentem
Gládium retúndat ignis,
Júgulum reclinet hostis.
Sit honor Deo, et Uni-
Génito ab ore Patris;

A

Sit Paráclito perénni
Símilis tenax potéstas,
Et apex honóris alti.
Amen.

Supplicatio. Oremus Redemptórem, ut *suprà.*

Capitula. Deus, in cujus laude et glória dependit, quicquid sanctorum tuorum cultibus atque officiis exhibetur; accipe devotiónem nostram, et inlústra festivitátem, quam hodiérno die Baptista Dominicus consecrávit, lucérna lúminis accendit, Verbi vox intulit, testis veritátis apparuit: cujus spírītus præscius exultávit in útero, cujus effúsió gáudium sparsit in sæculo, cujus ortus adnunciávit fidei sacraménta, cujus concéptus infidélis oris clausit officia. Tribue, pétimus, Dómine, in nobis extrémam saltem fidei lineam, quá inhæréntes mereámur adtingere, et gradátim vestigiis eórum, ne relabámur, insistere: ut sicut, pública nunc commúnibus gáudiis vota persólvimus, ita própria, quæ quotidianis profécibus pláceant, exolvámus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dei Filius, qui Joánnem adventus sui Prævium lucérnam sibi accendit, per quam viderétur; accensiónis sanctæ vos ignibus concremare dignétur: *ñ.* Amen. Et, qui illum matris effécit exultare in útero, vos spiritalium gaudiórum munificet incremento; *ñ.* Amen. Ut, quem ille nascitúrum præcessit in spírītu et virtúte Helix, ipse vos introducat ad gáudia vitæ perpétuæ. *ñ.* Amen.

C

Per misericórdiam.

Lauda. Repleatur os meum, Deus, laude tuá, Allelúia; *P.* Ut possim cantare glóriam tuam. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Quóniam magnus Dóminus, et laudabilis valde: terribilis super omnes deos. *P.* Ut possim. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Ut possim.

Oratio. Vox verbi amicus sponsi. *Require in primis Vesperis.*

DIE XXVII.

IN FESTO SANCTI ZOILI MARTYRIS.

Omnia dicántur unius Mártiris, novem lectiónum, folio clx, excépto Hymno, qui est iste:

Hymnus.

Martyris gestans, Zoilí coronám
Obviám Christo properánter ibit
Civitas quoque pretiósá portans
Dona victóris.

D

Hoc colunt cives, velut ipsa membra
Gespes inclúdat, suos et patérnos
Servet ampléctens túmulo beáti
Mártiris ossa.

Noster, et nostrá puer in palæstrá
Arte virtútis, fidei cóllybo
Cunctis horrénlum didicit domáre
Viribus hostem.

Márturum nulli, remeánte vitá,
Cántigit terris habítare nostris:
Solutu morti próprie superstes
Vivis in Orbem.

Mártures servas: Pátriam coronés

[cclm] Déditam sacris : Chorus inde surgit :
Tendit in Cælum niveus togatæ
Nobilitatis.

Solus occurrens numerosiores
Martyrum turbas Dómino parasti :
Solus prædives pietate, multa
Luce fruëris.

En Zóile tuæ victoriæ palmam
Clerus hic tantus péperit triumphum :
Hic sacerdotum infolata domus
Célebret votum.

Glóriam psallat Chorus, et resúlet.
Glóriam dicat, canat, et revólat :
Nómini Trino, Deíuti soli
Sidera clament.

Amen.

DIE XXVIII.

IN VIGILIA APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Oratio.*
Redde nobis, Dómine lætítiam. *Quære folio* CLXIII.

Antiphona 1. Dedi eis præcepta mea, dicit Dóminus : *P.* Et iudicia mea osténdi illis propter nomen meum, ut laudétur in Sion. *ÿ.* Beáti, qui custódiunt iudicium, et faciunt justitias in omni témpore. *P.* Et iudicia mea. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et iudicia mea.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui ad vocem conquiréntis Petri promittis te sequéntibus in regeneratíone datúrum, ut supra thronos duódecim sédeant, et potestátem duódecim tribus iudicánda accipiant ; quo promissionis múnere et Petrum post negatíonem oblétas, et Paulum post excúrsu infidelitátis remuneras : dum illi post pœniténtiam non óbsuit, quod negávit, et isti post conversíonem remissibile éxstitit, quod deliquit ; da nobis utriúsque méritis evitáre delictum, ubértim flere commissum, lácrymis errata detérgere, eleémósynis perpetrata punire : ut relinquéntes mundum ex ánimo, æternitátis mereámur consolári promisso. *ñ.* Amen.

Per.

Antiphona 2. Ego elégi vos, ut fructum plúrimum afferátis : *P.* Et fructus vester máneat in ætérnum. *ÿ.* Accédite ad Deum, et inluminámini : et vultus vestri non erubéscant. *P.* Et fructus. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et fructus vester.

Oratio. Christe, Dei Filius, qui grátuito vocatíonis múnere, et Petrum primum, et Paulum últimum Apóstolum elegisti : ut et ille præcédens et hic sequens unius vocatíonis et Apostolatús grátia præditi, dum doctrína suá mundi agrum spargerent, fructum tibi plúrimum deportárent ; præbe nobis eisdem suffragántibus, ita laboráre in sæculum, ut fructus laborum nostrórum à te comprobátus máneat in ætérnum. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Mibi autem nimis honorificáti sunt amici tui, Deus : *P.* Valdè confortátus est princípatus eórum. *ÿ.* Ecce tu, Dómine, cognovisti ómnia

A novíssima et antiqua : tu formásti me, et posuisti super me manum tuam. *P.* Valdè confortátus est. *ÿ.* Glória, et honor Patri et Filio. *P.* Valdè confortátus.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui summos Apóstolos tuos Petrum et Paulum, unum cruce, áternum gládio consecrásti ; præsta nobis, ut et Petrus crucem suam tollens te sequéndo nos ádtrahat, et Paulus pro te dimicándo atque spirituáli afféctu carnália de-ecánte nos tibi conjúgat ; ille dóceat in cruce manére, iste gládio triumpháre : ut tibi nos et per Petrum crux offerat conjungéndos, et per Paulum gládio consóciat coronándos. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

B *ñ.* Sancti, qui justitía erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. *P.* Et sicut stellæ cæli in perpétua æternitáte. *ÿ.* Isti sunt viri sancti quos elégit Dóminus in charitáte non ficta : et ab eórum doctrína fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. *P.* Et sicut stellæ. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et sicut stellæ.

In Láudibus.

Ad Cánticum. *Antiphona.* Diligétes te, Dómine. *Cánticum.* Qui spontè obtulistis. *Quære folio* CLXIII.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Sancti et húmiles corde, spiritus et ánima justórum, benedicite Dóminum. Justi et Sacerdótes, sancti et húmiles corde, benedicite Dóminum.

[ccliv] *Cánticum.* Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Salus justórum à Dómino est. *P.* Et salvávit eos. Allelúia, allelúia ; *ÿ.* Quóniam speravérunt in Deum vivum. *P.* Et salvávit.

Lauda. Laudáte Dóminum de Cælis. Allelúia : laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CLXVIII. *Prophetia.* Justi in perpétuum. *Fol.* CLXIV. *Hymnus.* Laudes Sanctórum. *Fol.* CLXV. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem, *mutáti nominibus, fol.* CLXXXVII.

Capitula. In duóbus ecce famulis atque Apóstolitis Christe Deus mira, te concedente, gratiárum dona partita sunt ; dum et Petrus signórum est ostensione magnificus, et Paulus legis eruditíone perfectus : dum et ille virtútibus pollet, et hic litteris claret : dum et ille umbrá suá sanat infirmos, et hic verbo súscitat mórtuos. Quæsumus, ergo, ut hæc duo candelabra in conspéctu tuo semper lucéntia pro nobis ómnibus te rogátora adsisiant : quáliter quicquid de illórum doctríná percépimus, efféctu óperum impleámus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Respéxit eos. *Benedictio.* Méritis Sanctórum. *Quære folio* CLXV.

DIE XXIX.

IN FESTIVITATE SANCTORUM PETRI ET PAULI APOSTOLORUM.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *fol.* CLXII.

Sono. Allelúia. In omnem terram exívit sonus sanctórum : *P.* Et in fines orbis terræ verba illórum.

Allelúia, allelúia. *ŷ*. Non sunt loquélæ neque sermónes : quibus non audiántur voces eórum. *P.* Et in fines.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Allelúia. Hi sunt, qui missi sunt per orbem terrarum, et prostraverunt se ante Agnum, *P.* Habéntes phialas áureas plenas incénsu, quæ sunt memoriæ sanctórum, cantántes cánticum novum. *ŷ*. In omnem terram exivit sonus eórum : et in fines orbis terræ verba illórum. *P.* Habéntes. *ŷ*. Glória, et honor Patri. *P.* Habéntes.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona 2. Isti sunt viri nominati in virtute, *P.* Doctóres pópuli faciéntes iudicium in doctrina sua. *ŷ*. Cœli enarrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus adúnciat firmaméntum. *P.* Doctóres. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Doctóres.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui singulári electiõnis tuæ múnere in hoc voluisti tuos discipulos demonstráre connéxo amóre charitatís, quo perfectiõne clarécerent ; ut, quorum doctrinâ fundarétur Ecclésia, dilectiõnis pótius quàm signórum decorarétur pbléniã ; ut omne adílicium ejus pótius charitaté quàm signis monstrarétur esse mirificum ; dum in ipsa dispensatiõne tui muneris doctrinam signa sequúntur, non doctrinâ signórum órdenes antecédant ; dum veritatís predicatiõ signórum roborátur auxilio ; te quæsumus, te rogámus, ut in charitaté beneplácita tibi corda nostra permansúra státuas, áuferens à nobis dolosi pectoris locum, et éxpianis malé consuétæ discórdiæ signum : quod per eos, quorum doctrinâ fulget Ecclésia, fulgórem mereámur obtinere in vivéntium terra. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 3. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitaté non ficta, *P.* Et dedit eis glóriam sempitérnam : quorum doctrinâ fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. *ŷ*. Beata gens, cujus est Dóminus, Deus ejus ; pópulus, quem elégit Dóminus in hereditatem sibí. *P.* Et dedit eis. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Et dedit.

Oratio. Ineffabilem satis, Christe, mellis tui crédimus esse favum, quod in ore tuórum tribuisti Apostolórum : quia suávitatis verbi, quæ illis erat in pectore, hæc in illórum ore flammescéntes sciéntiæ rívulos formans, et audítium plébiúm resérvat, ut créderent, et corda nutrièbat, ut amáre facerent, quod audissent : intus illis áderat, quod foris áliis redundábat : unde et per hoc tibi appropinquáre meréntur, quia, quæ vóci bus docuérunt, opéribus exéquúti sunt. Tribue ergo nobis, ut, quia in eórum predicatiõne surrexit Ecclésia, in eórum prece roboráta consistat : ut, quorum doctrina favis est sátiãta, eórum précibus vitæ hujus naufrágia ad Christum coronánda pertránseat. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 4. Lætítia sempitérna erit eléctis meis. *P.* Cúm dédero ópera eórum in ligno vitæ. [cclv] *ŷ*. Beati, qui custódiunt iudicium, et faciunt justitias in

A omni tempore. *P.* Cúm dédero. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Cúm dédero.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Disciplinâ et sapiéntiã replévit illos Dóminus. Allelúia. *P.* Creávit in illis grátiam spiritús sui, et intelléctum replévit corda eórum. Allelúia, allelúia. *ŷ*. Et clamaverunt ad Dóminum, cum tribularentur : et de necessitatibus eórum liberávit eos. *P.* Creávit in illis. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Creávit in illis.

Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.

Lauda 2. Lætítia sempitérna erit vobis, dicit Dóminus. *P.* Quia in terra vestra duplícia possidébítis. Allelúia, allelúia. *ŷ*. Benedicti vos à Dómino, qui fecit cœlum, et terram. *P.* Quia in terra. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Quia.

Hymnus.

Apostolórum pássio
Diem sacrávit sæculi,
I etri triúmphum nóbilem,
Pauli coronam próferens.

Conjúnxit æquales viris
Cruor triúmphális necis ;
Deum secútos ; Præsulem
Christi coronávit fides :

Primus Petrus Apóstolus ;
Nec Paulus impar grátia :
Electiõnis vas sacræ
Petri adæquávit fidem.

Verso Crucis vestigio,
Simon honórem dans Deo,
Suspénsus ascéndit, dati
Non immemor Oráculi.

Præcinctus, ut dictum est,
Senex elevátus ab áltero,
Quò nolet, ibit, sed volens
Mortem sublégit ásperam.

Hic Romæ celsus vértice,
Devotiõnem éstulit ;
Fundáta tali sáanguine,
Et Vatis tanti, nóbilis.

Tantæ per Urbis ámbitum
Stipáta te dunt ágmina,
Trinis celebrátur viis
Festum sacrórum Mátyrum.

Prodire quis Mundum putes,
Concurrere plebem Deo
Eléctam : Géntium caput,
Fides magistra Géntium ?

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio.

Cum Spiritu Paráclito
In sempitérna sæcula

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem, *mutatis nominibus, fol. clxxxvii.*

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui primum atque novissimum Apóstolos tuos Petrum et Paulum in summa perfectiõnis arce locásti ; ut eléctio Apostó-

licæ dignitatis et in illo prima, et in isto consummata dignosceretur; hos Ecclesiæ tuæ concède præsules, quos principes elegisti; hos gubernatores justitiæ, quos duces et egregios deputasti; ut eam foveant præsiidiis indefessis, quam fundaverunt præceptis optimis et exemplis.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dóminus, quem et virtus Petri et doctrina Pauli Unigénitum esse Filium Dei Patris declarávit in mundo, ab omni vos mundanæ conversatiónis dignetur emundare contagióne: *R.* Amen. Idem quoque, pro quo et Petrus cruce, et Paulus gládio interempti sunt, possessóres vos faciat regni cælórum; *R.* Amen. Ut regnum cælórum, de quo ipsi claves per Apostolatus grátiam acceperunt, nunquam vobis pro mérito eisdem aperiéntibus obcludatur. *R.* Amen.

Per.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgente alleluia; *P.* Quia spontè obtulistis Dómino Deo ánimas vestras. Alleluia, alleluia, alleluia. *ÿ.* Audi pópulus meus, et testificabor tibi: *Israël*, si me audieris. *P.* Quia spontè. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Quia spontè.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ad vocem conquiréntis Petri promittis te sequéntibus in regeneratióne datúrum, ut supra thronos duodecim sédeant, et potestatem duodecim tribus judicandi accipiant: quo promissionis múnere et Petrum post negatiónem oblectas, et Paulum post excúrsu infidelitatis remúeras; dum illi post pœniténtiam non óbviat, quod negávit, et isti post conversiónem remissibile éxistit quod deliquit; da nobis utriúsque méritis obliterare delictum, et ubértim flere commissum: lácrymis errata detérgere, eleémósynis perpetrata punire; ut relinquéntes mundum [cclvi] ex ánimo, æternitatis mereamur consolári promisso. *R.* Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

Ad Mutuínium.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus L.*

Orátio. Redde nobis. *Quære fol. cclxiii.*

Antiphona 1. Honorati sunt amici tui, Deus: valde confortatus est principatus eorum. *P.* Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur: *ÿ.* Ecce tu, Dómine, cognovisti omnia, novissima et antiqua: tu formasti me, posuisti super me manum tuam. *P.* Dinumerabo. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Dinumerabo.

Orátio. Honorati sunt amici tui Christe; dum in omnem terram exiret sonus eorum; non quo mundiali municipatu in terrénis exercérent; sed quo prædicandi potestate orbem implérent; et in faciéndis virtutibus principaréntur; dum et in Petro virtus osténsa, et in Paulo sciéntia clara tuméntem mundi poténtiam miti jugo tuo substernéndam humiliat: ánnue précibus nostris; ut, beneficia, quibus principati sunt mundo, nunquam desint à pò-

pulo christiano: sed interminabili illo affectu dulcedinis, quo se in hac vita positi invicem dilexerunt, et votis et précibus supplicántium adesse dignéntur. *R.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Isti sunt amici tui, Dómine, qui tradiderunt còrpora sua in mortem, *P.* Ne servirent idólis, neque adorarent deos aliénos. *ÿ.* Dómine, in lumine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exaltábunt tota die: et in tua justitia exaltábuntur. *P.* Ne servirent. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Ne servirent.

Orátio. Isti sunt, Christe Dómine, amici tui Petrus et Paulus, qui tradentes còrpora sua ad mortem, effecti sunt ductóres grátie, fundatóres Ecclesiæ: quos et unitas prædicandi et felicitas moriéndi nec dividi passa est, nec elidi. Quæsumus ergo, ut, qui illórum doctrinã pópulos tibi fecisti esse credentes, eórum prece nos efficias regni cæléstis coheredes. *R.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Viriliter certati sunt, et transierunt de morte ad vitam: *P.* Isti sunt amici tui, Dómine. *ÿ.* Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Isti sunt. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Isti sunt.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui Petrum et Paulum viriliter certantes, unum cruce et álterum gládio dignatus es consecrãre: ut pro amóre tui nóminis fidã dilectiône, et ille crucis exitium, et hic gládii susciperet ictum; da nobis, ut simili te dilectiône sequentes et per Petrum crucis intrémus in secretum, et per Paulum spirituális verbi semper gládio muniámur: quo et per crucem Christi cruciatus evadámus inférni, et per gládium spiritus penetrémus ábdita cæli. *R.* Amen.

Per misericórdiam.

R. Illi ostendérunt cærimónias pópulo et ritum: demonstravérunt hominibus colere Deum, quóniam prædestinati erant de cunctis plébibus, quòd essent timétes Deum; *P.* Eò quòd in hominibus præcepta ejus implevérunt. *ÿ.* Illi sunt, qui in generatióne gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis in láudibus habéntur. *P.* Eò quòd. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Eò quòd.

Orátio. Illi sunt, Dómine, Apóstoli tui Petrus, et Paulus, qui legis cærimónias et ritum coléndi te pópulis demonstrantes, dum diffúso ore invictaque constantiã semen verbi tui per incredulórum corda spargerent, optabili necati sunt passióne; cum et Paulus dissólvi eúpiens, gládio necatus intériit, et Petrus invérsis se poscit vestigiis crucifigi. Unde tuam pòscimus pietatem, ut, qui illos glorióso coronasti martyrio, nos futúro líberes à torméto: ut verbum tuum, quod illis gloriósis in mundo vóciibus sparsérunt, nos sanctificatò in receptáculum nostrí pectoris conservémus. *R.* Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Qui propriâ voluntate obtulistis vos discrimini, benedicite Dóminum, narrantes justitias ejus et clementiam in fortes Israël.

Canticum. Qui sponte obtulistis. *fol. CLXIII.*

Oratio. Christe Dei Filius, qui præcedéntibus Prophétis, novæ gratiæ filios introducis; dum Apóstolos Prophétis, quasi filios pátribus, [CCLVII] succedere facis; qui propriâ voluntate animas suas offerunt: quorum sors utique inter Sanctos Inventa; quia prædicatio Apostolorum, præcedéntium Prophétarum est vaticinio roborata: te póscimus et rogámus, ut, qui utrorúmque testamentórum rádiis dispositione mirificâ ordinasti, quò in veritatís ostensione dignè facis atque pulcherrimè veteribus nova succederent; facias nos ipsis Apóstolis tuis heredes semper existere: ut quia per illos suscépimus fidem; cum his etiám habeámus te semper hereditatem. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti et humiles corde, spirítus et animæ justórum, benedicite Dóminum. Justi et sacerdotes, sancti et humiles corde, benedicite Dóminum.

Canticum. Benedictus es Dómine. *fol. 6. Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudate Dóminum de Cœlis Allelúia: laudate eum in excelsis Allelúia. *Psalmus cXLVIII.*

Pròpheta. Multam glóriam fecit Dóminus. *fol. CLXXIX. Hymnus.* Apostolorum pássio. *Supplicatio.* Orémus. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui adversas potestates per summos Apóstolos tuos Petrum et Paulum destruis et disturbas; ut prædicationi veritatís Apostólicæ ore deprómpitæ, nec nequitia malórum nec versutia possit obviare magórum: dum et Simónem magum Petrus dejecit, et Elimam Paulus cæcitate percussit; adesto nobis, ut in Ecclesiá tua omnes corruant, qui conturbant: et turbentur, qui venientes ad fidem præpedire conantur; cum potiùs tendentes ad regna cœlestia, quo Pauli docen's adduxerit pietas, intromittat Petri potestas.

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Lauda. Vos estis vasa. *Benedictio.* Christus Dóminus. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Exeunte Vespera.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære in primis Vesperis.*

Antiphona. Legem tuam splendide docuerunt; P. Quorum sunt ópera multa repósa apud te, Dómine. *ñ.* Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. P. Quorum sunt. *ñ.* Glória, et honor. P. Quorum sunt.

Dóminus sit. *ñ. Et cum.*

Lauda. Induit eos allelúia P. Stulam glóriæ: vitam in te et disciplinam dedit eis Allelúia, allelúia. *ñ.* Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: confortata

A est, et non pótero ad eam. P. Stulam. *ñ.* Gloria, et honor. P. Stulam.

Hymnus. Apostolorum pássio. *Supplicatio.* Orémus. *Quære in primis Vesperis.*

Capitula. Pretiósam in conspéctu Dómini mortem sanctórum tuórum Petri et Pauli Apostolorum ánnuis recúrribus honorátes, damus glóriam laudi tuæ, quia luminária pretiósas à te vero lumine indeficiente succénsa non solùm dum legúntur, sed dum colúntur, inlústrant: quia hi sunt duæ olivæ, et duo candelabra áurea in conspéctu tuo, atque in univér'sa terra éxit sermo oris eórum; quorum intercessiónibus exorátus dum súscipis devotiónis officium, precum, quæsumus, largiáris effectum, dum clamavérimus è terris.

B *Pater noster.* Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Omnipotens Deus, qui omne remédium pietatís tribuit miseris, det vobis Petri lacrymis emundári ab ómnibus culpæ contáctis. *ñ. Amen.* Concédatur doctrína Pauli suscipere vos sapiéntiam verbi; *ñ. Amen.* Ut ille per poeniténtiam, iste per doctrinam faciat vos pervenire ad vitam ætérnam. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Lauda. Lex veritatís habitávit in ore eórum, Allelúia. P. Quóniam iniquitas non est inventa in lábiis eórum: fructum vitæ in pace perfecerat. Allelúia, allelúia. *ñ.* Dóminus dabit verbum evangelizántibus, virtute multá. P. Quóniam iniquitas. *ñ.* Glória, et honor. P. Quóniam iniquitas.

C *Oratio.* Christe, Dei Filius, qui præcedéntibus. *Quære retrò in Laudibus præcedéntibus.*

FESTA JULII.

DE XII.

IN FESTO SANCTÆ MARTIANÆ VIRGINIS, ET MARTYRIS.

CCLIII. *Ad Vesperum.*

Lauda. Sperávit ánima mea in Dómino. *Sono.* Allelúia: Psallam nómini tuo Deus. *Antiphona.* Ostende mihi faciém tuam, Sion. *Lauda.* Sicut palma exaltata. *fol. CLXXIX.*

Hymnus.

Sacræ triúmphum mátyris
Célebret vox Ecclesiæ:
Cámæna sit cunctis una
Martianæ in laudem virginis.
Quæ, passiónis præmium,
Dum tendit adipisci:
Ultrò ad palæstram glóriæ
Audet prompta concurrere.

Hæc namque adstantem dæmonis
Cernens adlissit effugiem;
Sub cujus larga pèrpetim
Fluëbat unda gréssibus.

Mox flagris cæsa tráhitur
Celsa ad Prætóris átria:
Atque ille ludis álicit,
Prostérnit membra Virginis,
Quam prædo pudicitia,

Dum inter umbras sequitur,
Oblectata extemplo cœlitis
Seclūditur macerīa.

Vineta deinde stīpīte

Pro vana voce inclūditur ;
Sed pœnas fert blasphemīa,
Ruinas, et incēndia.

Emissa namque bēstīis,
Leo præcūrrit p̄rcitus ;
Adoratūrus veniens,
Non consumptūrus Virginem.

Taurus dehinc prosiiliens
Forma et mugitu borribili
Sulcābat ejus tēneras
Papillas, ictu vūlnerans.

At fera pernix corpore
Et maculoso tēgmine
Letali dente ad ūltimum
Membra Puellæ laniat.

Post hos triūmphos anima
Vinculis elāpsa corpōris,
Plaudens petit ad libera
Summi Poli fastigia.

Deo Patri sit glōria,
Ejusque s. li Filio,
Sancto simul Parāclito
In sempiterna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orāmus. *mutato nomine, folio clxxxii.*

Capitula. Dōmine Jesu Christe, cujus impērio rabi-
dissimus non solum à nece beatissimæ virginis et
martyris Martiānæ abstīnit, verum etiā feritāte
deposita ejus immaculatū corpus adorātus praesens
molēstē contingere non præsūmit ; præsta nobis,
ut uitōre tui Sancti Spiritūs circumsepti, immanitē-
tem non timeāmus Leonis horrēdi ; sed majestātis
tuæ virtūte repulsus seūper à læsiōne nostra māneat
aliēnus.

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Omnipotens Dōminus, qui beatissimam
Martiānam virginitātis ac pudicitæ ornāvit decōre,
mentes vestras expiet ab omni mundānæ corruptiō-
nis contagiōne : ű. Amen. Quique huic præstitit
suam idōlis non inclināre cervicem, à vobis árceat
spirītuum malignōrum tentatiōnem ; ű. Amen. Ac, **D**
sicut illa post victōriam lætatur cum Christo, ita
eādē patrociniante rēduces vos gaudeātis fieri
paradiso. ű. Amen.

Per misericōrdiam.

Lauda. Speciōsa facta es et suavis in deliciis tuis
Allelūia. *P.* Pulchritūdo tua similis est palmæ :
indēsiner in plenitūdine claritas. Allelūia, allelūia,
allelūia. ű. Lauda Hierūsalem Dōminum : conlāuda
Deum tuum Sion. *P.* Pulchritūdo.

Oratio. Dōmine Jesu Christe, qui spēcīe, et pul-
chritūdine tuā beatissimam virginem ac martyrem
tuam Martiānam speciōsam pulchrāque, dum d. li-
gis, facis, et ingēnti amōre despōndes ; mūnere
superno adēcto nobis beatissimæ martyris tuæ Mar-

tiānæ patrociniis indefēssis ; ut, quōniam tanta
p̄fetas, triūphāntem provēxit ad laudem, perducāt
sūpplices ad salutē m. ű. Amen.

Per misericōrdiam.

[CCLIX] *Ad Matutinum.*

Antiphona. Lābia mea, Dōmine, apēries : et os
meum adūnciābit laudem tuam. *Psalmus l.*

Oratio. Exultent, Dōmine. *Antiphona 1.* Dilectiōne
æternā. *Quære folio clxxx.*

Oratio. Beata Dei virgo Martiāna, quæ in Sion
speculatiōne gloriōsa mansisti, quā Deus ipse di-
lexisse testatur, ex quo non recessura ultrā miseri-
cōrdia pollicetur ; da nobis mēritis tuis, ut amōre
divino flagrāntes, in futuro Judicio inveniamur in-
dēnnes. ű. Amen.

B

Per misericōrdiam.

Antiphona 2. Una es próxima. *Fol. clxxx.*

Oratio. Una et bona est, Dōmine, próxima tua
virgo Martiāna, quæ, dum próxima tibi efficitur,
serva tua de sanguine speciōsa monstratur per prō-
prium passiōnem : ejus ergo intervēntu passiōnum
à nobis maculas terge ; ut speciōsi et votis et opēri-
bus redditi, portas æternæ Hierūsalem mereāmur
introtre beati. ű. Amen.

Per misericōrdiam.

Antiphona 3. Veni, sponsa, à Libano : veni à
mōntibus pascuæ : currāmus *P.* In odōre unguen-
tōrum tuōrum. ű Audi filia, et vide, et inclina au-
rem tuam : et obliviscere pōpulum tuum, et do-
mum patris tui. *P.* Audi.

C

Oratio. Speciōsa, Christe Dei Filius, in oculis
fidēlium de Libano veniens virgo Martiāna annuis
recursibus quodāmodo revidetur, dum honor ejus
humānis obtūtibus præsentatur, et obsequēdis ho-
norificè aperitur : bonus ergo odor vestimentōrum ejus
super omnia aromata flagrant ; quā judicicia virtūtum
illius exundanti claritate fructificant. Concēde ergo
nobis ; ut odor virtūtum ejus sopitum cordis nostri
sensem ad pœnirēntiam excitet : ut, qui nunc perci-
piamus ex odōre lætitiā, post percipiāmus ex pœni-
tētia glōriam indefēssam. ű. Amen.

Per misericōrdiam.

ű. Gaude Filia Sion. *Fol. clxxxii.*

Oratio. Jesu, Dei Filius, qui hortum Electōrum
iogrediens, inter lilia opāca pascēris quando in cor-
pore tuo, quod est Ecclēsia, Sanctarum Virginum
cœtibus decorāris, ubi beatissimam Martiānam mi-
rabilitē introductam, ita mirificè eam floribus ma-
luisisti fulciri, ut odor virginitātis ejus, tamquam
flosculus aromatūm ejus ad nos usque adscēnderet :
te sūpplici intentiōne rogāmus, ut, amōtis figūris
veteris Testamēti, quæ velut umbræ, in typicis
observatiōnibus præcesserunt, dies ille, Evangēlica
ūtique traditio, in nobis adspirādo proficiat, quā-
liter ita exēplo beatæ virginis Martiānæ Evangēlii
lucem totā devotiōne sequāmur ; ut umbras præteriti
et errōris et erimīnis nesciāmus. ű. Amen.

Per misericōrdiam.

Ad Canticum. Antiphona. Benedictus Dóminus. A Canticum. Gaudens gaudébo. *Fol. cLXXXI.*

Ad Benedictus. Antiphona. Filia Sion. Canticum. Benedictus es Dómine. Fol. 6.

Sono. Dóminus mihi dat linguam eruditiónis Allelúia ; ut sciam, quando oporteat me dicere allelúia. P. Posuisti me in matutinum, et adpósuit mihi aurem audiéndi allelúia, allelúia. ⁊. Petivi Deum meum sapiéntiam, et dixit ad me : Ecce feci secundum verbum tuum, et dedi tibi cor sapiens et intelligens, ita ut scias et intelligas, quómodo te dicere oporteat allelúia, allelúia. ⁊. Ego quasi te-rehynthus expándi ramos meos. Ego feci, ut oriretur lúcifer in cælo allelúia. Ego, omnes qui me amant, diligo : éxitus enim mei éxitus vitæ sunt. Transite ad me omnes qui me concupiscitis, et à generatiónibus meis implémini : quia spes mea est allelúia, et supra melle dulcis est allelúia. P. Posuisti me.

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis Allelúia, allelúia : laudáte eum in excélsis : Allelúia, allelúia. Psalmus cXLVIII.

Lectio libri Esatæ Prophætæ (Cap. LIV).

⁊. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : *Lauda stérilis quæ non parit : decanta laudem, et quæ non pariebás : quóniam multæ filix desérta, magis quàm ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum tentórii tui, et pelles tabernaculórum tuórum exténde, ne parcas ; longos fac funiculórum tuos, et clavos tuos consolida. Ad dexteram enim tuam et ad lævam penetrábis : et semen tuum gentes [cCLX] possidébit, et civitates desértas hereditábit. Noli timére, quia non confundéris, nec erubéscés : non enim te pudébit, quia confusiónes adolescéntiæ tuæ obliviscéris, et obróbrum viduitátis tuæ non recordáberis amplíus. Quia dominábitur tui qui fecit te, Dóminus exercituum nomen ejus : et redemptor tuus sanctus Israël, Deus omnes ad te revocábit. Quia ut mulierem derelictam et mœréscente spiritu vocávit te Dóminus, et uxórem ab adolescénte subjéctam, dixit Dóminus Deus tuus. Ad punctum in mó dico derelínqui te, et in miseratiónibus magnis congregábo te. In mómento indignatiónis meæ abscondam faciém meam parúmper a te, et in misericórdia sempitérna misértus sum tui : dixit redemptor tuus sanctus Israël Dóminus omnipotens. ⁊. Amen.*

Hymnus. Sacræ triúmphum. Supplicátio. Orémus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capitula. Audi, Dómine, vocem nostri clamóris, et afféctum dona petitióibus nostris : pelle à nobis dolorem : procul éffuga júrgium : intérimé vitium, ac præsta altérna dulcédinis incrementa : nostrum namque agnóscimus méritum, sed tuum séquimur salúbre præceptum. Ob hoc, quæsumus, in nullo confundámur, sed nos exaudire dignéris è cælis, cum ad te proclamavérimus è terris.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Speciósá facta. Benedictio. Omnipotens Dóminus. In Vésperis præcedéntibus.

In Exeunte Vésperá.

Lauda. Sperávit ánima. Sono. Allelúia. Psallam nómini. Fol. cLXXXIX.

Antiphona. In petra exaltásti me. Deduxisti me, quia factus es spes mea : turris P. Fortitúdinis à facie inimici. ⁊. Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : prótegar in velaménto alárum. P. Fortitúdinis. ⁊. Glória, et honor. P. Fortitúdinis.

Dóminus sit. ⁊. Et cum.

Lauda. Quàm dulcía fáucibus meis elóquia tua. Allelúia. Super mel et favum. Allelúia. ⁊. Quómodo diléxi legem tuam Dómine : totá die meditátio mea est.

Hymnus. Sacræ triúmphum. Supplicátio. Orémus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capitula. Deus salvátor noster, qui ætérnam integritátem custódis, corruptiónem nostræ carnis susténtas indulgéntiá, córporis compositióni parcis : quique integritátem custódis à te virginibus collátam, ut eam fáceres ad destinátum pervenire méritum ; te quæsumus, ut ejus obténtu ita nos éluas à libidinum incentívis, quò cunctis resisténdo advérsis fiduciáliter ad te proclamémus è terris.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui virginem suam Martiánam casto sibi desponsávit amóre, castitátis vos dono munificet : ⁊. Amen. Et qui illam subarrhávit sibi ánnulo fidei, vos suæ connectat indissolubiliter charitáti ; ⁊. Amen. Ut eam pro vobis apud se suffragatricem admittat, quam sibi incorrupto amóre adsúmpsit sponsam. ⁊. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Speciósá facta es. Quære in primis Vésperis. Orátio. Dómine Jesu Christe, ut suprâ.

DIE XVI.

IN FESTO SANCTÆ JUSTÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima mea in Dómino. A custódia matutína P. Usque ad noctem, ⁊. Sustinuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratióne ancillæ tuæ. P. Usque ad noctem.

Dóminus sit. ⁊. Et cum.

Sono. Diffúsa est grátia in lábiis tuis Allelúia : P. Proptereá benedixit te Deus in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ⁊. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi : Allelúia. ⁊. Nati sunt tibi filii : constitues eos príncipes super omnem terram. Mémores erunt nóminis tui, Dómine in progénie et generatióné. P. Proptereá.

Dóminus sit. ⁊. Et cum.

Antiphona. Allelúia. Memória Justæ cum láudibus, [cCLXI] quæ apud Deum nota est et apud hómines et in perpétuum coronáta triúmphat. ⁊. Potens in terra erit semen ejus : generátió rectórum benedicetur. P. Nota. ⁊. Glória, et honor. P. Nota.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Benedicta tu Deo altissimo, præ omnibus mulieribus. *P.* Propter hoc non discēdet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. *ÿ*. Non det in commotiõnem pedem tuum: neque obdormiet qui custódit te. *P.* Propter. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Propter.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Antiphona. Hierúsalem civitas sancta ornamento Justæ decorata, *P.* Cujus platæe résonant laudes de die in diem. *ÿ*. Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei. *P.* Cujus. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Cujus.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gaude filia Sion: lætare et exulta in omni corde filia Hierúsalem: *P.* Quóniam ábstulit inimicos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia, allelúia. *ÿ*. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. *P.* Quóniam ábstulit. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Hymnus.

Virginis sacræ triúmphum
Plebs alúmna pábili
Concētu Justæ cœlésti
Parátum ex grátia,
Résonet, piisque modis,
Almis pandat cántibus.
Ciliens ex te, Christe, cœtus
Addit vota dēdicans
Mártyris, ut prece queat
Própriis, ut piaculis
Horréndis semper carēre,
Munitus suffragiis.
Hæc sæpè mundum, hostémque
Vicit simul impium:
Te cordis amóre sequens
Tetrum calcat Zábulon:
Geméllá sarta coroná
Cœlo pollet pèrpetim.
Hujus incolátu magis
Hæc sors claret óccidens
Récinens semper triúmphum
Locis præstet cæteris;
Cespite sacrum cruórem
Cœlo arrham vindicans.
Intrépida Deo sæpè
Fámulans, comminuit
Tenácis mundique vitam,
Simulácrum prophãnum;
Illico Regis treméndam
Pátitur sentétiã.

Váriis afflicta pœnis,
Mentis calens ignibus;
Gládio confóssa hostis,
Cœlo réddidit spíritum:
Hinc loco mutátur corpus
Vivens Deo pèrpetim.

Sacris Virginum supérnis
Acceta consórtiis,
Sánguine contémnit hostem,
Mente vicit Zábulon:

A

Géminá proinde cluit
Laureáta glóriã.

Hæc supérno soli Regi
Ovans, sic perpétuis
Angelórum mixta choris,
Novum pangit cánticum:
Triúmphat potta regno
Sempitérnæ glóriæ.

Inde cœrnuí precámur,
Rex Serène, sérvuli,
Et simul piaculórum
Pandétes facinora;
Jam medélis fove Pater,
Quos tremétes cónspicia.

Hujus sacro impetrátu
Terge nostra crimina,
Scélerum nodos resolvē;
Da foménta grátia;
Et tecum semper victúri
Gloriémur Agie.

Pelle iram, arce pestem
A nostris confinibus:
Gládium hostis retúnde
Hujus prece Mártyris;
Et supérnam præsta quiétem,
Tuis Christe fámulis.

Glóriam Patri canámus,
Christoque perpétuò;
Etiam cum Sancto simul
Utriusque Spíritu;
Qui Deus unus ætérnus
Regnat ante sæcula.

Amen.

C

Supplicatio. Orémus, *mutáto nómine, folio CLXXX.*

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui carnis virginitatē servántibus fructum promittis repensare centésimum; intercésu virginis tuæ [CCLXII] Justæ nostrórum víncula solve peccatórum: ut, qui carnis fragilitate dejicimur, ejus patrocínio sublevémur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui virginem suam Justam casto servávit pudóre, castitátis vos dono munificet: *ñ*. Amen. Et, qui illam subarrhãvit sibi ánnulo fidei, vos suæ connéctat indissolubiliter charitatē; *ñ*. Amen. Ut eam pro vobis apud se suffragatricem admittat, quam sibi incorrupto amóre adsúmpsit sponsam. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam à dextris est mihi, ne commóvear. *P.* Propter hoc jocundátum est cor meum, et exultávit lingua mea. Allelúia. *ÿ*. Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Propter. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Propter.

Oratio. Deus, qui virginális pudicitiaé titulo passiónis vexillo beatas vírgines et mártýres tuas Justam et Rufinam glorificásti, da nobis sic sacræ castitátis flóribus exornári, ut cum fructu bonórum óperum

supernæ beatitudinis atingamus consortium. *ñ*. **A** et vidit mirabilia Dei, et exoravit Altissimum. *P*. Ut auferatur. *ÿ*. Gloria, et honor. *Reiteretur ñ*. Justa.

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea apéries : et os meum annuntiábit laudem tuam.

Oratio. Exúltent in te Dómine lábia nostra præconiio veritátis , ne resolvántur vaniloquio falsitátis ; et tibi semper glóriam dicant ; ne indecènter rixarum litigijs pèrstrepent : Anima quoque nostra, quam redémisti, mártiris tuæ Justæ laudándo triúmphum, ejúsdem patrocínio te mereátur habère propitium. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 1. Memória ejus in benedictióne honoris in omni ore quasi mel indulcábitur nomen ejus ; *P*. Quóniam diréxit ad Deum cor suum : Dóminus autem exaudivit vocem ipsius. *ÿ*. Totá die miseretur et commodat : et semen ejus in benedictióne. *P*. Quóniam diréxit. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Quóniam diréxit.

Oratio. Dómine Jesu Christe , qui nómine et méritis Justam vocáre jussisti ; ut te sequéndo, qui justus es, páriceps tuæ justitiæ fieret, nec deficeret inquiréndo, ne potirétur martyrii præmio : præsta nobis ejus intercessióne , ut, sicut illa pro tuo nómine dimicávit, et vicit, ita nos justitiæ sequáces effecti pietátis tuæ intúitu mereámur justificári. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 2. Justitias Dómini non répuli à me. *P*. Et ero immaculáta coram eo. *ÿ*. Et retribuit mihi Dóminus secúndum justitiam meam : et secúndum innocéntiam mánuum meárum retribuit mihi. *P*. Et. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Et ero.

Oratio. Deus largitor divitiarum cœlestium et mirabilis patrator munerum æternorum , qui beatissimam Justam in sæculo páuperem elegisti, sed pro te certádo æternis ópibus sublimásti, paupertátem spíritus nos sequi semper attribue, quâ póscimus, tuæ majestáti per ómnia complacère. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 3. Justa cognóvit justitiam, et vidit mirabilia Dei, et exoravit Altissimum. *P*. Et ingressa est in número sanctorum. *ÿ*. Desidérium animæ ejus tribulisti ei : et voluntáte labiorum ejus non fraudásti eam. *P*. Et ingressa. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. et ingressa.

Oratio. Dómine Jesu Christe, in cujus virtúte beatissima Justa confidens monstrum horréndum dejécit, quod étiam poténtiá majestátis tuæ ob róbores martyrii commínuit et attrivit ; da nobis eádem patrocínante ómnium inlecebrarum cavère pericula : ut dum inspiratórem nequitiarum contérimus, cum tua Justa victoriarum láureis potiámur. *ñ*. Amen.

Per.

ñ. Justa cum Dómino gloriátur, quóniam confessa est Deum coram hominibus , propter hoc exáudiet eam Dóminus orántem pro pópulo ; *P*. Ut auferatur à nobis ira Dómini. *ÿ*. Justa cognóvit justitiam,

et vidit mirabilia Dei, et exoravit Altissimum. *P*. Ut auferatur. *ÿ*. Gloria, et honor. *Reiteretur ñ*. Justa.

Oratio. Dómine Jesu Christe, à quo piæ animæ protegúntur et coronántur, quæ in [cclxiii] hoc sæculo tuo amóre fervescunt, et témpore, quæ martyrium imminet, sibi negántes ad te perventre promptissimè concupiscunt, ánimam quoque sanctissimæ Justæ, quam in tuo grémio collocásti, pro nobis intercessórem státue : ut ejus auxilio non destituámur, cujus memóriæ cánticum laudatiónis impéndimus. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 4. Ut columbæ mansuétæ pláudent sibi de alis suis, et gloriabúntur in itinere suo : *P*. Pópulus autem gaudeat gáudio magno in lætitia eárum. *ÿ*. Latétur mons Sion, et exúltent filix Judæ, propter judicia tua Dómine. *P*. Pópulus. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Pópulus.

Oratio. Dómine Deus, qui virginibus tuis glorioso amóre flagrantibus concessisti, et quærere, et in deléctu ardère ; concède nobis, ita te ferventióri voto exquirere, ut fructuósi labóris mereámur reportáre mercédem. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 5. Offeréntur regi virgines post eam : próximæ ejus. *P*. Adducéntur nobis in lætitia et exultatióne. *ÿ*. Mémoires erunt nominis tui, Deus, in omni progénie et gen-ratione. *P*. Adducéntur. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Adducéntur.

Oratio. Dómine Jesu Christe, quem filix Tyri in munéribus, filix útique géntium, adoráre prædictæ sunt, dum una ex cunctibus géntibus Ecclesia tibi copuláta dignóscitur ; in munéribus útique non quæstu pecúniæ acquisisti, sed in actiõibus sanctitátis : quibus tibi omnis pia ánima júngitur, et à quo sic credéntibus núnera tribuántur : da nobis ut vultum reginæ tuæ in sanctitátis opéribus deprecémur, quò justitiam et misericórdiam faciéntes non ea voto placéndo hominibus, sed ut soli Deo innotéscat et votis et opéribus exequámur. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 6. Omnis glória ejus filix Regis ab intus : virgines sequúntur eum : ducéntur in lætitia et exultatióne. *P*. Ducéntur in templum regis. *ÿ*. Pro pátribus tuis nati sunt filii : constitues eos principes super omnem terram. *P*. Ducéntur. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Ducéntur.

Oratio. Deus, qui in córdibus harum Virginum inlucéscens, fecisti de ténébris lumen splendescere : ut quæ vitiátæ fuerant per natúram, essent inluminátæ per grátiam ; inlucéscet in córdibus nostris ad emolumentum æternæ salutis, ut caliginé nostrórum vitiórum delérsá, sola nos lucis tuæ claritas sempitérna possideat. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Simile est regnum cœlórum decem virginibus : quæ accipiéntes lámpades suas exierunt sponso in obviam. *P*. Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad nuptias, et clausa est jánuas. *ÿ*. Mediá nocte

clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite obviam A
ei. P. Et quæ. ⁊. Glória, et honor. *Reiteretur Re-*
sponsórium.

Oratio. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ut óleum
prudéntiæ in vasis conscientiæ purâ mentis integri-
tate servemus : quò, dum clamor factus fuerit, ut
tibi sponso venienti ad iudicium obviam exeamus,
non cum fatuis, sed cum prudéntibus Virgíribus
coronandi adnumerémur. ⁊. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Antiphona. Audite Reges, áuribus
percipite principes : Ego sum quæ Dómino canam,
psallam Deo Israël :

Canticum. Qui spontè obtulistis. fol. CLXIII.

Oratio. Deus, qui omnem Virgínum glóriam, filiã
rum útilique Regis, intrinsecus esse vis ; ut testimó-
nium aliénæ laudis non appetant, quas virtus in æ-
térna lætificat ; annue nobis earum Virgínum préci-
bus, et ut humanas laudes effugere, et boni óperis
intra nos testimónium deportare : quò et virgines
persistámus in fide, et incorruptam ex hoc capiámus
hereditatem. ⁊. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Filia Sion, benedic
Dómino Deo excélsio in omni benedictióne et
laude.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus. Sono.
Dóminus mihi dat linguam. *Quære fol. 378.*

Lauda. Allelúia. Laudáte Dóminum de cælis
[cclxiv] Allelúia, allelúia : laudáte eum in excélsis C
Allelúia, allelúia. *Psalmus cXLVIII.*

Lectio libri Jesu (Cap. xxxix).

⁊. Deo grátias.

Audite me divini fructus, et quasi rosa plantata
super rivos aquarum fructificáte. Quasi libanus odó-
rem suavitátis habéte. Floréte flores, quasi lilium,
date odórem, frondéte in grátia et conlaudáte
canticum, et benedicite Dóminum in opéribus suis.
Date nómini ejus magnificéntiam, et confitémini illi
in voce labiórum vestrórum, in cánticis labiórum,
et citharis, et sic dicéti in confessióne : Opera Dó-
mini univérsa bona valdè. Amen.

Hymnus.

Concénitu párti Justam canámus
Virgo, quæ Deo placuit pudóre
A primis pudica rúdtibus annis,
Devicto libitu cælebs permánsit.

Hæc quæstu labóris, vasis fictilibus,
Victum paupéribus præbet ; sibi que
Contémneus sæculum, Christum secúta
Sic perénniter vivit semper in æthera.

Ætérnis denique pollens oraculis,
Confóssum périmit porténtum vibrans
Cæléstis spicula Regis, retúndit
Sceptrum, perfidiámque sævi hostis.

Illícó súbiens dura torménta,
Altis supplicis vitam réperit
Cæléstem, méruit quam terra potens,

Solérisque fáta ila victrix quæsit.

Hanc pro piaculis jam Christe nostris
Suffragatricem admíte semper :

Ut cives strénue prótegat, suo
Sanguine múniens, precéque tutans.

Ætérnæ Proli, ingénito Patri
Cum Sancto Spiritu perénni, honor

Sit tibi, glória semper,

Pollens pérpetim sit.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dómi-
num nostrum, ut *suprà in Vésperis.*

Capitula. Deus, qui gressus sanctissimæ Justæ in
Evangélii pacis præparatióne ita munisti, ut nec
lassitúdo laboriósi itineris teneritúdinem córporis
emolliret, nec róbores mentis penarum diversitas
enerváret : da nobis humilibus tuis mundanæ di-
lectiõnis itinera declinäre atque contémnere, et per
viam pacis, quã ad te perveniámus, gressus nostros
cleménter impóno.

Pater noster. Et ne nos. Sed libera. Liberáti à
malo. *Quære fol. 2.*

Humiliáte. Dóminus. ⁊. Et.

Lauda. Providébam Dóminum, ut *suprà in vé-*
speris.

Benedictio. Custódiat vos Dóminus omnipotens
sanctárum suárum Justæ et Rufinæ préciibus exorá-
tus : ⁊. Amen. Sit vobis ubique propitiús, qui in
Sanctis suis semper est gloriósus ; ⁊. Amen.
Atque ipsius pietáte ab ómnibus malis crépti chri-
smate repleámini Spíritus Sancti. ⁊. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nóminæ Dómini nostri.

DIE XVI.

IN FESTIVITATE SANCTÆ RUFINÆ VIRGINIS ET
MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima mea in Dómino. A custó-
dia matutínâ. P. Usque ad noctem. ⁊. Sustínuit
ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ
intendétes, in oratióne ancillæ tuæ. P. Usque
ad noctem. ⁊. Glória, et honor. P. Usque ad
noctem.

Dóminus sit sempér. ⁊. Et cum.

Sono. Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam.
D P. Quia concupívit rex pulchritúdinem tuam. Alle-
lúia. ⁊. Ipse est Dóminus Deus tuus ; et adorábunt
eum Filix : in munéribus vultum tuum deprecabún-
tur omnes divites terræ. Omnis glória ejus. P. Quia
concupívit.

Dóminus sit sempér. ⁊. Et cum.

Antiphona. Laudábit usque ad mortem ánima mea
Dóminum, qui éruit me à rege injústo : P. Et à
pressúra flammæ, quæ circumdedit, et in medio ignis
non sum æstuata. ⁊. Benedicam Dóminum in omni
tépore : semper laus ejus in ore meo. P. Et à pres-
súra ⁊. Glória et honor Patri. P. Et à pressúra.

Dóminus sit sempér. ⁊. Et cum.

Lauda. Igne me examinásti Dómine, P. Et [cclxv]

non est inventa in me iniquitas. Allelúia, allelúia. *ŷ*. **A** spiritu malignorum tentationem; *ñ*. Amen. Et, sicut illa post victoriam lætatur cum Christo, ita eadem patrocinante reduces vos gaudeatis fieri paradiso. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Lauda. Rami mei rami honoris et gratiæ. Allelúia. *P.* Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ*. Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Domini, sperabo in misericordia Dei mei in ætèrnum, et in sæculum sæculi. *P.* Ego quasi. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Ego quasi.

Oratio. Domine Jesu Christe, qui speciè, et pulchritudine tuà beatissimam virginem ac martyrem tuam Rufinam speciosam pulchramque, dum diligis, **B** facis, et ingenti amore despõdes: adesto nobis beatissimæ martyris tuæ patrocinii indefessis; ut, quam tanta pietas triumphantem provexit ad laudem, perducat supplices ad salutem. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Laudabit lingua mea. *Psalmus* L. *Oratio.* Laudet te, Domine, lingua nostra. *fol. CLXXI.*

Antiphona 1. Confirmavit Dominus brachia ejus in opus bonum; *P.* Et probavit eam, quia bonum est operari: non extinguetur lucerna ejus per totam noctem. *ŷ*. Confessio et magnificentia opus ejus: et justitia ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Et probavit. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Et probavit.

Oratio. Domine Jesu Christe, qui carnis virginitatem servantibus fructum promittis repensare centesimum; intercessu virginis ac martyris tuæ Rufinæ nostrorum solve vincula peccaminum: ut, qui carnis fragilitate [cclxvi] dejicimur, ejus patrocinio sublevemur. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona 2. In congregatione sanctorum sicut cedrus *P.* Exaltata sum in Libano, et quasi cyprèssus in montibus Hermon elevata sum. *ŷ*. Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Domini, sperabo in misericordia Dei mei, in ætèrnum, et in sæculum sæculi. *P.* Exaltata. *ŷ*. Glória. *P.* Exaltata.

Oratio. Domine Jesu Christe, cui virgo et martyr Rufina et integritate jungitur, et sanguine sociatur, dum tibi et castimoniam vovit, et pro te sanguinem fudit; præsta famulis supplicantibus, ut expiati à peccatis tibi ita pareamus, ne à te ulterius recedamus. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Stulam gloriæ induit eam Dominus. Jocunditatem et exultationem thesaurizavit super eam, et nomine ætèrno hereditavit illam. *ŷ*. Potens in terra erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur. *P.* Et nomine. *ŷ*. Glória. *P.* Et nomine.

Oratio. Domine Jesu Christe, qui beatissimam tuam Rufinam tibi, et testem, et virginem consecrasti, dum te incorrupta sequitur, et pro te gloriosa lætatur; annue nobis precibus ejus, ut, eadem suffragante, quamvis indigni, et castitatis donum,

Hymnus.

Adsunt puicea floscula virginum,
Cælesti placido rore virèntia,
Quarum vasa Poli stigmata siderum
Sæcli flammigero igne probata sunt.

Hæc primum olei imbribus inlita
Ignescit facibus cordis in æthera;
Noctis perfidiam, hostis et impetum
Vincens fidei lumine optimo.

En JUSTA pariter, atque RUFINA est,
Quæ clarent meritis, moribus inclytis:
Discreto siquidem nomine Virgines,
Uno sed studii munere Martyres.

Thesaurum Domini legibus inclytum
Vasis fictilibus corporis unici
Gestantes, pretio vascula distrahunt,
Quo quæstu satient viscera pauperum;

Sed his subsidiis callidus artifex
Fragit testacea vascula invidens;
Ne testa hominum scanderet æthera,
Et pulvis fieret gloria cœlica.

Hinc robusta fides fragmine fictili
Gliscens martyrimum corporis excipit;
Præstans femineo præmia sexui,
Quo celso valeant sidere inlâbi.

Ob hoc vita, salus, et via, veritas
Te summis precibus rex Christe poscimus;
Harum suffragio nos tibi consecres,
Quarum tu fidei voce placatus es.

Mente nos facito lampade virgines;
Fluxu corporeo effice liberos;
Ut votis rigidis corda calèntia
Gestantes habeant regna perennia.

Te nostra jubilet gloria perpetum;
Qui solus Dominus Trinus, et unus es:
Jugi imperio sæcula continens,
Et cuncta dominans, omnibus imperans.

Amen.

Supplicatio. Orémus. *Mutato nomine, ut supra.*

Capitula. Domine Jesu Christe, cujus imperio **D** rabidissimus leo non solum à nece beatissimæ virginis et martyris Rufinæ abstinuit, verum etiam feritate deposita ejus immaculatum corpus odoratum præsentanti molestia contingere non præsumit; præsta nobis, ut nitore tui Sancti Spiritus circumsepti immanitatem non timeamus leonis horrendi, sed majestatis tuæ virtute repulsus semper à læsione nostra maneat alienus.

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Omnipotens Deus, qui beatissimam Rufinam virginitatis ac pudicitiae ornavit decore, mentes nostras expiet ab omni mundanæ corruptionis contagione. *ñ*. Amen. Qui huic præstitit suam idolis non inclinare cervicem, à vobis arceat

et confassiónis mereámur obtinère triúmphum. *ñ*. Amen.

Per.

ñ. Filia Sion, quiescat vox tua à plorátu, et óculi tui à lácrymis : quia est merces óperi tuo, et spes novíssimis tuis. *P.* Revértere, quia miserans miserèbor tibi, et dirigam cor tuum in viam diréctam, per quam ambulásti. *ÿ*. Recordátus sum tui, miserans adolesecútiám tuam, et charitatè desponsatiónis tuæ. *P.* Revértere. *ÿ*. Glória, et honor. *Reiterétur ñ*. Filia Sion.

Orátio. Dómine, cujus múnere gémino exultat mátyr Rufina præmio, dum vel ad pudicitiam ornamenti, et cunctórum sit ad mátyrium documénto; præsta nobis in Ecclésia illas vernare flóribus, quæ ætérnis dignæ sunt fructibus : et ita vel voto, vel **B** efféctu tanta vestigia Mátyris perséquámur; ut nec libido nos súbruat, sed castitas tóneat, et próprios conféssio probet liberos, et perfectio ámbiat munérandos. *ñ*. Amen.

Per.

Ad Canticum. Antífona. Ego in Dómino gloriabor : gaudébo in Deo Jesu meo.

Canticum. Dómine audivi auditum tuum. *Quære fol. 22.*

Antífona. Ego in Dómino.

Ad Benedictus. Antífona. Filia Sion, benedic Dómino Deo excélsio in omni benedictiône et laude.

Canticum. Benedictus es Dómine. *fol. 6.*

Sono. Dóminus mihi dat linguam. *fol. cclix. Lauda*. Laudate Dóminum. *Psalms cxlviij. Prophetia*. **C** Hæc dicit Dóminus : Lauda stérilis, quæ non parit. *Quære fol. cclix. Hymnus*. Adsunt punicæa flóscula Virgínium. *Supplicatio*. Orémus Redemptóram. *Quære retrò in primis Vesperis. Capitula*. Audi, Dómine, vocem nostri clamóris. *Quære fol. cclx. Lauda*. Rami mei rami honóris et grátie. *Quære retrò in Vesperis præcedéntibus. Benedictio*. Omnipotens Deus. *Quære folio cclxv.*

In exeúnte véspera sanctárum virgínium Justæ et Rufinæ.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes. *Sono*. Allelúia. Justitiá plena est. *Quære fol. clxxxij.*

Antífona. In Hierúsalem cum máximo solátio éritis; vidébitis. *P.* Et gaudébitis corde : ossa quoque **D** vestra velut herba renascéntur. *ÿ*. Gaudéte justi in Dómino : rectos decet conlaudátio. *P.* Et gaudébitis. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Et gaudébitis.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Córpora Sanctórum quiescéntium in loco isto, oráte pro nobis ad Dóminum. *P.* Ut donet pacem super terram, et réquiem tempóribus nostris. Allelúia, allelúia. *ÿ*. Laudáte nomen Dómini, laudáte servi Dómini. *P.* Ut donet. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Ut donet.

Dóminus sit semper. *ñ*. Et cum.

Lauda. Sanctórum ossa pállulent de loco suo; consoláti sunt Jacob. *P.* Et redemérunt se fide virtútis usæ : Allelúia, allelúia. *ÿ*. Dóminus custódit

PATROL. LXXXVI.

te, Dóminus protectio, super manum dexteræ tuæ. *P.* Et redemérunt *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Et redemérunt.

[cclxvii] *Hymnus*. Jesu coróna Virgínium. *Supplicatio*. Orémus. *fol. clxxxij.*

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimas virgines Justam et Rufinam vasa misericórdiæ tibi met effecisti, ut quæstu fictilium vasculórum contentæ, regnum mererentur futúrx viæ intráre, da nobis eárum intercessu, ut váleat unusquisque nostrúm vas suum possidère in honórem et sanctificatiónem : quò, devictis voluptátum carnálium incenitavis, ad corónam mereámur pertingere sanctitátis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Omnipotens Deus, qui Justam et Rufinam vasa sibi consecrávit mundíssima, vos in vasis virtútum éligat coronandos; *ñ*. Amen. Et, qui per illas frágmine vasculórum non passus est déjici, vos de advérsis fáciat semper victóriam promereri : *ñ*. Amen. Ut eárum suffrágio, quómodo fecit esse vasa virtútum, lútei córporis in vobis fragmen solidáre dignétur : *ñ*. Amen. Quáliter sanctificatióne præditi animárum et córporum, regna mereámur. introire cœlórum. *ñ*. Amen.

Lauda. Exaltátæ sunt filie Hierúsalem. *Quære fol. clxxxij. Orátio*. Deus, qui virgínalis. *fol. cclxij.*

DIE XXI.

IN FESTO SANCTI SPERATI ET COMITUM EJUS.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est in ténébris lumen. *Sono*. Justórum ánimæ in manu Dei. *Quære fol. clxvij.*

Antífona. Justi in perpétuum vivent. Ideò accipient regnum decóris, et diadéma pulchritúdinis de manu Dómini. *ÿ*. Et adjuvábit eos, et liberábit eos : et eripiet eos à peccatóribus, et salvos fáciat eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Ideò. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Ideò.

Dóminus sit. *ñ*. Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum.

Hymnus.

Speráti Sancti mátyris
Palmam virtútis ínclytam
Altérnis invicem choris
Mymnis canámus mysticis.

Hunc urbs præpóllens Africæ
Carthágo servat Mátyrem :
Amplectítque Occiduus
Christo dicátus Pópulus.

Floret ejúdem túmulus
Extínis virtútibus ;
Ut passiónis glóriam
Amplificent miracula.

Hic sacris cum sodálibus,
Dum cógitur ad victimam,
Negávit, esse, fórtitèr,
Thura libánda idólia.

Exclámat namque prótinus :

Christi minister ego sum,
Quosque vidētis Socios,
Tales adesse crēdite.

His dictis Præsul impius
Commōtus irā insānie,
Ferire jubet glādio
Colla piōrum Mārtyrum.

Per hoc trophæum filii
Evolavērunt animæ;
Petēntes Patris solum
Pares coronas capiunt.

Sicque gerēntes stigmata
Christi in carne propriā,
Confōrmes facti sunt Christo
Cælesti regno, ac præmio.

Deo Patri sit glōria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Parāclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Supplicatio. Orēmus Redemptōrem mundi, *mūlto nōmine.* *Quære fol. clxxvii.*

Capitula. Mirābilis es, Dōmine, et inestimābilis in Sanctis tuis, qui es auctor præclārus omnium mirābilium, et gloriōsi certāminis in futūra beatitudine clemens remunerātor. Te igitur ineffābilis et miséricors Deus, pōscimus, et mente cernui flagitāmus; ut Sperāti tui mārtyris prece sperāntium in te votis favēas, et sacrificii vespertini odorāmēta suscipias, et nostrōrum elōgia delictōrum pius aboleas à pressuris mundiālium, jugum intolerābile tuo à pōpulo suspēdas, frugum opulēntiam tribuas, intemperāntiam ārceas, et cunctis fidēlium [cclxxviii] languōribus antidoti salutāris medēlam impērtias: ut igne tribulatiōnis examināti tibi, quocūque ieris, stolis albis indūti, cœtibus sanctōrum Sperāti et Cōmitum ejus admisti depromāmus jūgiter, atque dicāmus:

Pater noster. Liberāti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Meritis sanctōrum suōrum Sperāti et Cōmitum ejus benedictio cælestis adhæreat sēnsibus vestris, et dicit vos munēribus sempitēnis. *ñ. Amen.* Et, quorum festa ovāntes suscipitis, eōrum patrocinio defensāti ad Christum indēntes post trānsitum pervēntre possitis. *ñ. Amen.* Vos omnes, qui in hoc die fidei alacritāte Deum devotiōne cernuā precatūri convenistis, ætēna præmia in futūro adipiscāmini. *ñ. Amen.*

Per misericōrdiam.

Lauda. Invocābant Dōminum, *P.* Et ipse exaudiēbat eos: in colūmna nubis loquebātur ad eos. Allelūia, allelūia. *ŷ.* Et clamavērunt ad Dōminum, cū tribularēntur: et de necessitatibus eōrum liberāvit eos. *P.* Et ipse. *ŷ.* Glōria, et honor. *P.* Et ipse.

Oratio. Deus exultatio et palma sanctōrum Sperāti et Cōmitum ejus mārtyrum tuōrum, exaudi nos supplices tuos, et presta; ut, quorum in tuo amorē reliquias venerāmur, et evolūmēta recōlimus,

A eōrum mēritis ab omnibus malis liberāri et conservāri mereāmur. *ñ. Amen.*

Per misericōrdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus 1.*

Oratio. Redde nobis. *Quære fol. clxxii.*

Antiphona 1. Palmæ fuerunt in manibus sanctōrum: et magno clamōre dicēbant: *P.* Salus Deo nostro, qui sedes super thronum, et Agno. *ŷ.* Et adjuvābit eos Dōminus, et liberābit eos: et eripiet eos à peccatōribus, et salvos faciet eos, quōniam speravērunt in eum. *P.* Salus. *ŷ.* Glōria, et honor. *P.* Salus.

Oratio. Deus exultatio et palma, ut *suprà in Vesperis.*

B Antiphona 2. Filius Dei lactatus est super justos: *P.* Et in paradiso deliciarum constituet illos. *ŷ.* Et clamavērunt justī, et Dōminus exaudivit eos: et ex omnibus tribulatiōnibus eōrum liberāvit eos. *P.* Et in paradiso. *ŷ.* Glōria, et honor. *P.* Et in paradiso.

Oratio. Memēto nostrī, Dōmine, et sicut sanctis tuis Sperāti vel Cōmitum ejus digna præmia reddis, ita nostris parce et miserere peccatis; ut absoluti de præteritis, mereāmur custōdiam de futuris. *ñ. Amen.*

Per misericōrdiam tuam.

Antiphona 3. Silus justōrum à Dōmino: protector eōrum est, in die pressuræ. Adjuvābit eos Dōminus, *P.* Et liberābit eos: et eripiet eos à peccatōribus, *ŷ.* Et salvos faciet eos: quōniam speravērunt in eum. *P.* Et liberābit. *ŷ.* Glōria, et honor. *P.* Et liberābit.

Oratio. Gaudium nostrum et salus nostra, virtus, atque justitia, Dōmine Deus omnipotens, fac nos, quæsumus, plācita tibi sanctōrum Sperāti et Cōmitum ejus mārtyrum sorte gaudere: et illic laudes tuas Rectōrum mūnero pēpētim decantāre. *ñ. Amen.*

Per misericōrdiam.

ñ. Justi in perpētuum vivent, *P.* Apud Deum est merces eōrum. *ŷ.* Justōrum animæ in mœu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. *P.* Apud Deum. *ŷ.* Glōria, et honor Patri. *Reiteretur ñ.* Justi.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Diligētes te, Dōmine. *Canticum.* Qui spontē obtulistis. *fol. clxxiii.* *Ad Benedictus.* *Antiphona.* Sancti et hūmiles corde. *Canticum.* Benedictus es. *Sono.* Salus justōrum. *Lauda.* Laudāte Dōminum de cœlis. *Propheta.* Justi in perpētuum vivent. *Quære folio clxxiv.* *Hymnus.* Sperāti sancti mārtyris. *Supplicatio.* Orēmus, ut *suprà in Vesperis præcedēntibus.*

Capitula. Ingēnti Patri Unigēnti Filius Dei, Spiritui Sancto cōatērnus et cōsubstantiālis, qui ab arce sedis æthēræ hujus mundi infima potens ad adoptāndum hōminem non horruit vestimētum sūmere carnis, et ad liberatiōnem fidēlium non es

dedignatus in forma servi salvare, et in statéra ap-
pendere Crucis, et perférre exitium mortis : [CCLXIX]
interventu Sanctórum tuórum Speráti et Cómitum
ejus hodiérna solémnia celebrántibus existe mitis ; ut
oratiónem, quam tuis docuisti tenéndam discipulis,
Patrem cordis officio proclamémus è terris :

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

*Lauda. Laus Dómini in Ecclesiá sanctórum. Alle-
lúia. P. Lætétur Israël in eo, qui fecit ipsum. Alle-
lúia, allelúia, allelúia. †. Cantáte Dómino cánticum
novum : quia mirabília fecit. P. Lætétur Israël. †.
Glória. P. Lætétur.*

*Benedictio. Méritis sanctórum. Quærę suprà in Vé-
speris præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN FESTO SANCTÆ CHRISTINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS. **B**
*Omnia dicántur unius Virginis, folio CLXXIX, excépto
Hymno.*

Virginis sacre triúmphum
Prosequámur láudibus,
Quæ viriliter certándo
Hostem vicit improbum ;
Et servándo castitátem
Méruiť præcónium.

Hæc namque virgo, dum esset
Párvula temporibus,
Concupitvit regem Christum
Adoráre Dóminum ;
Et negléctis simulácris,
Thus offérre pudicam.

Quæ, patérna deridéndo
Flagra vel supplicia,
Non adténdit prava verba,
Cor ad hæc nec pósuit ;
Sed seréno pœnas vultu
Sústulit viriliter.

Ipsa nómine beáta,
Quod Christina dicitur
Appellári virgo pia :
Sed à Christi nómine
Derivátum patet suum
Esse sic vocábulum.

Patérnam fide probáta
Iram temnens déspuít ;
Celso gáudio oblectáta
Divinitùs, grátulat :
Depellébat, ac supérnis
Incumbébat præmiis.

Nullum hanc torméntum fregit,
Nulla mors pertérruit ;
Sed álacri corde cuncta
Pérferens certámina,
Inridébat cruciátus
Pérditá vesániá.

Cæditur namque suspénsa,
Virgisque pertúnditur,
Æneúmque vas replétum
Resinâ, et óleo,
Pice, simulque torrén-
te

Ibi alma mittitur.

Undis impréssa marinâs
A Christo eripitur :
Serpéntium omnigenam
Dépulit sævitiam,
Mortem simul, ac torméta
Réputans pro nihilo.

Tribus itaque devictis
Profánis iudicibus,
Trinitátem constiténdo,
Triúmphat feliciter :
Sic è sæculo vocáta
Migrat ad cœlestia.

Tuo namque in honóre,
Virgo sancta, cánimus,
Juva cunctos supplicántes :
Tege tuos fámulos :
Funde preces pro delictis
Christo regi Dómino.

Et tu, Christe rex imménse,
Audi preces súpplicum :
Vocem áccipe cunctórum :
Culpas dele scélerum :
Hæc in festa hîc orántes
Esto in subsidium.

Glória, et honor Deo
Usquequò altissimo,
Unâ Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito ;
Cui laus, et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

DIE XXV.

IN FESTO SANCTI CHRISTOPHORI ET COMITUM EJUS.
*Lauda. Exórtum est. Sono. Justórum animæ. fol.
CLXVII. [CCLXX] Antíphona. Dabo Sanctis meis. Lauda.
Sánguinem Sanctórum. fol. CLXII.*

Hymnus.

O beáte Mundi Auctor,
Atque rerum Córditor,
Qui non es accéptor omnis
Persónæ, nec múnerum ;
Sed, dum quisque te requirit,
Ades clementissimus :

Qui beátum cœli civem
Christóphorum mártirem
Eximens à cœnulénto
Limo praví gérmis,
Glorióso tuo nutu
Præsciéndo ádtrahis :

Spreta quoque vir devótus
Géneris flagitia,
Ut veritátis sequerétur
Prómprior vestigia ;
Ac proinde tuâ, Christe,
Potirétnr grátia.

Deciúsque Imperátor
Captum à Comitibus,
Necti suis hunc Beátum

Nítitur militibus ;
 Quem virtlem prorsús esse
 Bello adprobáverat.
 Elegánsque statúrâ,
 Mente elegántior
 Visu fulgens, corde vibrans,
 Et capillis rútilans ;
 Ore Christum, corde Christum
 Christóphorus ínsonat.

Iste nempe línguæ nostræ
 Nésciens elóquia,
 Christi in virtúte dari
 Sibi Patrem imprecans :
 Illicò, Deo favénte,
 Loquebátur ómnia.

Tunc deínde Aulam Christi
 Precatúrús adhærens,
 Postuláta impetrávit
 Virgam suam fróndere ;
 Virtúte corroborátus
 In agóne próficit.

Veritátis plenâ fide
 Insequens vestigia
 Militum se persequéntum
 Frágmína multiplicat,
 Quod véherent saturáti
 Plena cuncti sáccula.

Ad fidem Christi prófunde
 Evocáti milites
 Cum beáto Christóphoro
 Fonte almo laváeri
 Expiáti gestiébant
 Rudiménto grátix.

Vatem hunc, deínde isti
 Conligátum milites,
 Unâ voluntáte sistunt
 Décií conspéctibus ;
 Quem díro sermóne Sanctos
 Prótinús adgréditur.

Nec morátus Rex crudélis
 Furibúndus ácritér,
 Sanctum jubet Christóphorum :
 Pensum radi úngulis ;
 Denudátis ejus costis,
 Cárnibus excérperent.

Aquillnam tunc deínde,
 Sanctámque Galléniam
 Veheménter pœnis actis
 Litat Christo Mártyres :
 Pugióne consecrávit
 Memorátos Milites.

Ignibus post hæc Beátum
 Députat atróciбус :
 Adtigit núsquam illum
 Flammæ Pyrus válidus ;
 Nam secus, ut aurum fulgens
 Rútilans adgréditur :
 Sóciis dehinc ad astra decem
 Missis militibus ;

A Quos pro Christo dessecávit
 Gládius tyránnicus ;
 Euse idem verberátus
 Æthera provébitur.

Inde omnes, te precámur
 Sponsor fidelíssime,
 Ut tuæ promissiónis
 Fœdera non adæges,
 Quæ cum sancto Christóphoro
 Pepigisti dúlciter

Sed per eum mereámur
 Adsequi cœlestia,
 Amputáta prorsús à nobis
 Omnia pláculâ ;
 Et fúlgeat perénnis
 Deus in ætérna sæcula.

B

Amen.

Supplicatio. Orémus redemptórem mundi, ut *suprà.*

Captula. Christe Deus, rex Sanctorum, conditor et illuminator omnium sæculorum, qui mirabilibus remuneras alium videlicet donis Christophorum; testem utique tuum, alienigenam licet abstractus a gente, tuoque prorsus clementissimè magno docuisti [cclxxi] exemplo, belligator ut efficeretur fortissimus, in adversis expugnatore clareret: dum captivus inter hostes, et grandis de minimo appareret utique gloriosus, fierique de milite dux fidelium populorum; te quæsumus, te rogamus, acclives exposcimus, vocisque cum gemitibus tuam omnipotentiam invocamus; et nos digneris tuis in atriis patrocinio indefesso martyr sui Christophori et Comitum ejus, benignissimè tueri, gemitusque singulorum misericors propitius exaudire: sentes precamur, et lamentantium precem, votaque fidelium, exposcimus, clementer benignèque ut audias: et, qui amissa deplorant, postulatis fruantur. Tuis coram conspectibus sit, Domine, populorum hæc oratio deprecatione assidua, fore tuæ clementiæ majestatis acceptabilis: sit, Domine, in hac solemnitate testis tui Christophori fidelium conventus exorabilis, sitque tui spiritus virtute roboratus. Inspice, clementissime, devotiónem acceptabilem: tibi, Christe, effice purissimam voluntatem: clementer operationem tribue justam; ac per omnia misericors

C

et clemens concede, quod dignè suscipias, et incessanter nobis miserere, placabiliter dignos ut efficias:

D

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Deus sanctificationum, et dominator cœlestium virtutum, preces suorum populorum exaudire dignetur sui per suffragia testis Christophori Sociorumque ejus annuâ devotiónem excolentes: ñ. Amen. Ipse remunerator assiduus sancti martyr Christiophori solemnitate faciat adesse devotos, quos inspicit suo nunc obsequentes in templo: ñ. Amen. Sux conventicula p'ebis vota libens accipiat Interventu Christophori gloriosique martyr sui; placatusque ipse Omnipotens, pius, ut pater, singulorum crimina parcat; ñ. Amen. Quia pius

eat, et misericors in omnia sæcula sæculorum. **A**men.

Per misericordiam.

Lauda. Gaudium sempiternum super caput Sanctorum : *P.* Laus, et jocunditas apprehendit eos. Alleluia, alleluia. *ÿ.* Multæ tribulationes justorum : et de his omnibus liberavit eos Dominus. *P.* Laus, et jocunditas. *ÿ.* Gloria, et honor. *P.* Laus, et jocunditas.

Oratio. Deus exultatio, et palma Sanctorum Christophori et Comitum ejus martyrum tuorum, exaudi nos supplices tuos, et præsta ; ut, quorum in tuo amore reliquias veneramur, et emolumenta recolumus, eorum meritis ab omnibus malis liberari et conservari, mereamur. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætitiã salutãris tui : spiritui principali confirma nos, Domine. *Psalmus* L.

Oratio. Redde nobis Domine lætitiã salutãris tui ; quam amissimus iniquè gerendo, et prætermisimus negligendo : tu ad eam nos revoca ; et eam nobis restaura : ut peccato expulso succedat justitia ; et mœstia repulsa adsit lætitiã : Da, quæsumus, hanc jocunditatem, ut perventre mereamur ad æternam salutem. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 1. Palmæ luèrunt in manibus sanctorum : et magno clamore dicebant : *P.* Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. *ÿ.* Et adjuvabit eos Dominus, et liberabit eos : et eripiet eos à peccatoribus, et salvos faciet eos : quoniam speraverunt in eum. *P.* Salus. *ÿ.* Gloria, et honor Patri. *P.* Salus.

Oratio. Deus exultatio, et palma, ut hic supra.

Antiphona 2. Filius Dei directus est super justos : *P.* Et in paradiso deliciarum constituet illos. *ÿ.* Et clamaverunt ad Dominum, cum tribularerentur : et de necessitatibus eorum liberavit eos. *P.* Et in paradiso. *ÿ.* Gloria, et honor Patri. *P.* Et in paradiso.

Oratio. Meménto nostri, Domine, et, sicut sanctis tuis Christophoro et Comitibus ejus digna præmia reddis, ita nostris parce et miserere peccatis ; ut absoluti de præteritis, mereamur custodiam de futuris. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Salus justorum à Domino : protector eorum est in die pressuræ. Adjuvabit eos Dominus. *P.* Et liberabit eos : et eripiet eos à peccatoribus, *ÿ.* Et salvos faciet eos : quoniam speraverunt in eum. *P.* Et liberabit. *ÿ.* Gloria, et honor. *P.* Et liberabit.

[CCLXXII] *Oratio.* Gaudium nostrum et salus nostra, virtus, atque justitia, Domine Deus omnipotens ; fac nos, quæsumus, placi à tibi sanctorum Christophori et ejus Comitum Martyrum sorte gaudere : et ille laudes tuas Rectorum munere per eum decantare. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

ñ. Sancti, qui per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam, adepti sunt repromissiones, extinxerunt

impetum ignis, fugaverunt aciem gladii, *P.* Fortes facti sunt in bello, *ÿ.* Obtulerunt ora leonum, convalescerunt de infirmitate. *P.* Fortes. *ÿ.* Gloria, et honor. *P.* Fortes.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Omnes Sancti in manu. *Canticum.* Dominus de sina veniet. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti, et humiles corde. *Canticum.* Benedictus es Domine. *Sono.* Via justorum. *Lauda.* Laudate Dominum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justorum animæ. *fol.* CLXVII. *Hymnus.* O beate mundi auctor. *Supplicatio.* Orémus Redemptorem mundi. *Capitula.* Christe Deus, rex. *Quære in Vesperis præcedentibus. Lauda.* Laus Domini. *fol.* CCLXIX. *Benedictio.* Deus sanctificationum. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

DIE XXX.

IN DIE SANCTI CUCUFATI.

Omnia dicantur unius Martyris, novem lectio num, fol. CLXII.

Hymnus.

Barchinon læto Cucufate vernans,
Corporis sancti tumulum honorans,
Et locum sacri venerans sepulchri,
Spargere ligustris.

Muque hoc clarum tibi Scillitana
Civitas misit, dedit et beatum
Quando Felicem populus Gerundæ
Sorte colendum.

Hi, sequestrato tumuli honore,
Proprias sedes adeunt tuendas :
Barcinone illic celebratur aurã
Ille Gerundã.

Hinc cruor hujus Cucufatis almi
Factus est nostræ regionis heres :
Indè hic nobis sua membra ponens,
Vivere præstat.

Illic fide plenus, redamando Christum,
Lucis infestum patitur tyrannum ;
Moxque bis seno territur beandus
Milite tortus.

Cæde percussus nimia furentis,
Viscera fudit quasi peritura ;
Quæ reformata recipit in alvum
Sanus ad horam.

Missus in flammis, precibus minaccen
Ignis admoti perimit vigorem ;
Nequit adurere nimis in beato
Corpore flammam

Cratis ignitæ facibus cremari
Jussus ardoris nutrimenta gliscunt ;
Sed nihil Christi lamulo nocetur
Suppliciorum.

Sustinet post hinc pius ille cardos
Ferreos in se ferientis ictum :
Sicque decisi capitis in æthera
Spiritus efflat.

Jam save, Martyr, precibus clientum ;
Instrue et civem ; populum tuere ;

Et sacerdotum pia corda mulate
 Pacis amore.
 Crimine dempto, animus viréscat :
 Pane cœlesti satiémur omnes :
 Carnis elápsæ vitiata membra
 Spiritus ornet.
 Non ruinâo perimâmur actu,
 Non cibis corpus, vitiisque pressum
 Non in occultis animus cremétur
 Igne malôrum.
 Ut pia tecum, Cucusas beate,
 Regna cœlorum méritis tenentes,
 Det Deo nostra résonans placéntem
 Lingua canôrem,
 Góriam Patri célebrant honóre :
 Glóriam Nato récinent perénni,
 Cum quibus Sanctus sociâtus extat
 Spiritus unus.
 Amen.

FESTA AUGUSTI. DIE I.

IN FESTO SANCTI FELICIS MARTYRIS.
Ad Vesperum.

Lauda. Sperâvit ânima mea in Dômino. *fol. clvi.*

Sono. Allelûia. Beâtus vir, qui timet Dôminum
 Allelûia : *P.* In mandâtis ejus cupit [cclxxiii] ni-
 mis. Allelûia, allelûia. *ÿ.* Glória, et divitiæ in domo
 ejus : et justitia ejus manet in sæculum sæculi.
P. Allelûia, allelûia. *Antiphona.* Justus si morte
 præoccupâtus fuerit, *P.* Anima ejus in refrigerio
 erit. *ÿ.* Beâtus vir, qui timet Dôminum : in man-
 dâtis ejus cupit nimis. *P.* Anima ejus. *ÿ.* Glória.
P. Anima.

Oratio. Præcinge nos, Dômine, virtute, quâ san-
 ctum tuum Felicem conlâtione sanctitâtis firmâsti, ut,
 sicut est ille victor ex pœna, sic nos sentiat invictos
 in læcebra : atque ita in nos cupiditatum pullulan-
 tium vires atténua, sicut Martyr tuus, passione de-
 victâ, æternâ jam manet in glória. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Lauda. Justus ut palma florébit. *Quære folio clix.*

Hymnus.

Fons Deus vitæ perennis,
 Lux origo lûminis,
 Aspice plebem canentem
 Festa summi Martyris,
 Excipe vota precantum,
 Sume laudum carmina.
 En tui Felicis almi
 Pângimus insignia :
 Tu resolve vincla linguæ,
 Dans sonora cântica ;
 Ut tua ritè queâmus
 Prômere magnalia.

Iste namque Cæsareus
 Urbis Mauritanæ
 Mundiâlis disciplinæ
 Dum studeret litteris,
 Artium fumosa fabra

A

Te sequendo deservit.
 Audiens plecti fideles,
 Mox Gerundam pervenit
 Præsidis jussu retentus,
 Trûditur in carcere :
 Ferris baccis onustum,
 Conloquuntur Angeli.

Sistitur Aræ, cruentis
 Ut litaret idolis :
 Respuit infame factum
 Voce Christum prôstans
 Perstrepat turba bisulcia
 Ossa nudans unguis ;

Nempe mulis alligatus
 Dissipatur artubus ;
 Fluctibus presso marinis,
 Uada turgens subditor :
 Angelus immixtus, almis
 Ora pandit canticis.

Omnia tormenta forti
 Præcucurrit pectore ;
 Postque pœnas, et catenas,
 Ungulas, ac verbera,
 Carne claustra relinquens,
 Migrat ad cœlestia.

O uimis Gerunda felix
 O beata civitas !
 Nil malorum tu pavescis
 Freta tanto Martyre :
 Postulata promeretur,
 Quisquis hic confluerit.

Hic Dei virtute pressi
 Lancinantur demones,
 Verberantur, vincuntur,
 Et cremantur acriter ;
 Utque funus, et favilla
 Nil vigoris obtinet.

Hic salus optata fessis,
 Sed è cœlis prôfluit,
 Visio cæcis patescit :
 Lingua mutis advenit,
 Surdas aures hic recéptat,
 Atque claudus exiit.

Inde cuncti te precamur,
 Una summa Trinitas :
 Martyris ut impetratu
 Nostra tollas crimina,
 Noxia cuncta repellas,
 Et secunda impertias.

Clerus hic vitâ nitescat,
 Et Sacerdos floreat :
 Plebs fidelis, quod requirit,
 Impetrasse sentiat :
 Omnis ætas, atque sexus
 Illoc patrôno gaudeat.

Glória Patri, Natôque,
 Semper et Paraclito
 Laus, potestas, atque virtus,
 Gratiarum cõpia

B

D

Quæ Deum cuncta fatentur
Sæculorum sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dominum, ut *suprà*, *mutato nomine.*

Capitula. Felix martyr tuus, Domine, in mandatis tuis floret nimis, et fructu justitiæ dilatatur in præmiis, quia tuis paruit omnino præceptis; ut cui felicitas erat ex nomine, perennitas proveniret ex opere; et quod vocaretur, hoc esse dignosceretur; dum miseriâ caret patiêdo, et felicitatem [cclxxiv] obtinet triumphando. Interventu tanti martyris proficiat nobis æterna benignitas; ut, dum Felleem felicitate perpétuâ lætificat, miseratione sóli à nos ab infelicitatis jugo absolvat.

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Deus summus, qui illum vocat esse felicem, quem in beatæ illius Hierusalem affectu cernit esse gaudentem, Felicis sui prece in ejusdem civitatis amore vos faciat feliciter permanere: *ñ. Amen.* Infelicitates quoque actuum vestrorum feliciter tergat, et felicitatis perpétuæ dona felicioribus votis vestris propitiatus adtribuat; *ñ. Amen.* Ut Felicis hujus martyris interventu infelicitatem hujus sæculi feliciter fugiêdo, ab infelicitatis perpétuæ mereamini liberari supplicio. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Lauda. Justus ut palma florêbit. *Quære fol. clxix.*

Oratio. Felix martyr tuus, Domine, quem elegisti et adsumpisti, dum eum et electio testem, et adsumptio probat esse felicem; ejus intercessio habitare nos faciat in tabernaculis tuis, in quibus perpétuus munerator et suscipis decertantes et perpétuas triumphantes.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Domine. *Psalm. l.*

Oratio. Exultent, Domine, lábia nostra. *Quære fol. 60.*

Antiphona 1. Homo justus erit, quasi flos agri; et redolêbit gratus odor ejus: *P.* Et omnis, qui sperat in Deum, laudabit eum. *ñ.* Beatus vir, qui timet Dominum: in mandatis ejus cupiet nimis. *P.* Et omnis. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et omnis.

Oratio. Felix martyr tuus, Domine, quem elegisti. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

Antiphona 2. Iste homo in certamine fortis factus est; *P.* Et à persequentibus liberatus est; quoniam perseveravit in innocentia sua. *ñ.* Máxima est glória ejus in salutari tuo: glóriam et magnum decorem impónens super eum. *P.* Et à persequentibus. *ñ.* Glória. *P.* Et à persequentibus.

Oratio. Felix est, Domine, martyr tuus is e Felix, qui à te justificatus, et per te in omni certamine apparuit gloriósus. Annue ergo nobis, ut illius felicitatis in futuro cómpotes simus, de cujus nunc felici martyrio contactamur. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 3. In paradiso deliciarum. *folio clvii.*

A Oratio. Felix martyr, qui testificatus hominibus, spe à te susceptus est: in te manet sine fine Felix qui pro te occidi méruit; Felix, ut nos tuo múnere obtineat fieri participes, et tibi met serviêdo faciat esse felices. *ñ. Amen.*

Per.

ñ. Senens Felix dum vapularet ab inimicis suis, *P.* Venit Angelus Domini, et dixit ad eum: Confortare, Felix, no'l timere, ego enim missus sum à Domino Deo, ut liberem te de manu persequentium te.

ñ. Dum intento corde exténsis in cælum múnibus orabat sanctus Felix ad Dominum, *P:* Venit Angelus. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Venit Angelus.

Oratio. Deus, cujus honor sanctitas est, quem diligere salus est, et amare perfectio; inlabere in cordibus nostris, da in omni Ecclesia tua méritis tui Felicis lucere vestigia: ut te regente ómnium gressus ea via perducat ad vitam, quæ Mártirem tuum extulit ad coronam. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, etc.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Lactor in sanctitate tua. Quoniam non est alius Deus, quomodo Deus noster.

Canticum. Confirmatum est cor meum. *fol. 55.*

Oratio. Præsta nobis, Omnipotens, beatissimi tui Felicis assiduum patrocinium; ut ejus quoque præclarum assequi mereamur exemplum: ut sentientes impensissimè suffragantem, sequamur fortissimè præliantem. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio Domini in mercèdem justii festinat.

Canticum. Benedictus es Domine.

Sono. Séptiês in die laudem. *Lauda.* Laudate Dominum. *Psalmus cxlviij. Prophetia.* Beatus vir, qui non est lapsus. *Quære fol. ccxxxviii. Hymnus.* Fons Deus vitæ. [cclxxxv] *Supplicatio.* Orémus Redemptorem. *In Vesperis præcedentibus.*

Capitula. Deus, qui mártirem tuum Felicem in miseratione et misericórdia coronasti, dum in te crederet, et pro te pati voluisset, ut temporalem sustinens pœnam, coronam raperet sempiternam; intercessiône ejus præsta nobis fámulis tuis, ut, si passiõnis eminentia non attingimus, ignomiã carreamus, ut, quibus virtutum tituli non adscribunt ad glóriam, vitiorum dedécora deleantur, ne veniamus in pœnam.

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Lauda. In psalterio. *fol. clviii. Benedictio.* Deus summus. *In Vesperis præcedentibus.*

In excunte Vespera omnia dicantur, ut in primis Vesperis, exceptis Capitula, Benedictiône, et Lauda.

Capitula. Adesto, Domine, celebritatibus Ecclesiæ tuæ; et mysteria, quæ depéndit in laudem mártiris tui Felicis, sint grata in oculis tuis; neque fuscemur in nocturnis actibus, qui gloriósus mártirem tuum vespertinis officiis frequentamus: sitque vita nostra devotiõni sacræ non dissona, ut,

quem honorificè recólimus mártýrem, ipsius vitæ A
teneámus sanctíssimæ dignitátem.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Postulatiónes vestras grátia supérna
exáudiat, et dona cœlestia vobis intercésu mártýris
sui Felicis impertiát : ñ . Amen. Impertiéndo ditet,
ditándo multiplicet, multiplicándo consérvet, et con-
servándo lætificet ; ñ . Amen. Ut, qui votis fidei fe-
stium mártýris honorátis, cuncta, quæ cômpetunt,
ejus mérito capiátis. ñ . Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Justus, ut palma. fol. clxv. *Oratio*, ut
suprà in primis *Vesperis*.

DIE VI.

IN FESTO SANCTORUM JUSTI ET PASTORIS MARTYRUM.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est in ténébris. fol. clxii. *Sono.*
Allelúia. Justi in perpétuum vivenť. fol. clxviii. *An-*
tiphona. Viri justi, germináte sicut. fol. clxii. *Lau-*
da. Rexpéxit eos, cùm tribularéntur. fol. clxv.

Hymnus.

O Dei perénne Verbum,
Patris ore próditum,
Organum, qui imbecille
Admoves Infántium
Dans eis spiráre flatum,
Vocis ut promant sonum :

Tu pius adésto nobis,
Solve fibras gútturis,
Ora instrue loquélis,
Corda reple lácrymis ;
Ut sacrórum festa dignis
Præcinámus cánticis.

Ecce Justus , ecce Pastor,
Ambo juncti sáanguine,
Quos pia fraternitátis
Vinxerat germánitas,
Junxit æquális sacrátæ
Passiónis únitas.

Hi tamen scholis reténti,
Dum instruúntur litteris,
Audiéntes, quòd tyránnus
Intrat urbem pérsequens,
Illicò scholam relinquent,
Et tabéllas abnuunt :

Appetunt cursu definde
Præsidis præsentiam,
Et crucem Christi sequéndo,
Corpus armant débile,
Quo triúmphos passiónis
Expedirent fórtiter.

Hoc repénte Daciáno
Nunciántes, inquam :
Ecce adventre Christum
Profiténtes párvuli,
Mortis ultrò passiónes,
Atque cædes pérteti.

Túrbidus ast inde Præses
Cóncitans senténtiam,

Ad suos truces ministros,
Ut teneántur clamitat :
Fústibus jubens tenélla
Dissecári cõrpora.

Tunc sacrátâ voce sese
Adloquúntur invicem :
Temnérent ut temporales
Ritè pœnas cõrporis,
Quò futúrum possidérent
[ccclxxvi] Gáudium cum Angelis.

Audiens móx Daciános
Mártýrum constántiam,
Excitátus in furóre
Dictat hanc senténtiam :
Ut perépti ambo fratres
Morte dirâ intercédant.

Prótinus eos furéntes
Pértrahunt satélites
Ad locum campi paténtem,
Quem ferunt Laudábile :
Ense illic verberántur,
Laureántur sáanguine.

O locum verè beatum,
Quo cruor recónditur
Sanctus ille Parvulórum
Ad salútem plébiúm !
Quovè multa sanitátum
Signa ægris éssuunt.

Nempe hic Divitæ virtus
Vincit iras Dæmonum ;
Curat ulcus, membra sanat,
Et dolóres témporat,
Vota cunctórum recepat,
Et ruéntes súblevat.

Jam tuórum passióne
Freta gaudet civitas
Jure Compluténsis, almo
Quo láveris sáanguine ;
Et Geméllis mox camœnas
Redde voto débitas.

Hinc, Deus, te postulámus,
Ut precántes áudias :
Pelle morbos, solve vincla,
Et reláxa crimina ;
Atque inlæsi futúram
Appetámus Pátriam.

Nóminis tui amórem
Da tuis in sérvulis,
Temporále nil amémus,
Diligámus invicem :
Te sequámur, te canámus,
Te fruámur pértetim.

Laus tibi per omne tempus,
Trinitas indifferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singuláris glória ;
Quæ Deum te sæculórum
Pérsonet in sæcola.

Amen.

Supplicatio. Orémus, *mutato nomine fol. CLXXXVII.*

Capitula. Adest, Dómine, óculis præsentata mortálum clara illa et énitens solémnitas Innocéntium, in qua pignus géminum et geminatum dulcedinis férculum Cælum intráre merétur : dum clara sibimet societate germánitas et in Justo justíssima, et in Pastóre agnóscitur pia ; dum clarórum ora infántium invicem se ad passiónis glóriam exhortántur. Da ergo nobis Justí tui précibus justitiam serváre dum vivimus, et Pastóris protectióne evádere quod timémus : ut et Justus justitiam, quam in nómine portat, in supplicántium méritis claríorem obténdat, et Pastor benignitátis gubernáculo nos protectórus excipiat : ut et per Justum justí, et per Pastórem gubernácula pastóris egrégii mereámur introire beáti.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Deus, qui justus coronátor justórum et pastior pius est animárum, et per Justum vos ab injustitia liberet, et per Pastórem pastóris Christi vos protectióne sanctíficet. *ñ. Amen.* Per Justum vos efficiat amatóres justitiæ, et per Pastórem pastu vos sóveat glóriæ infinitæ : *ñ. Amen.* Ut, dum justitia Justí commendábiles vos fécerit Deo, Pastóris gubernáculo herédes mereámini esse in cælo. *ñ. Amen.* Per misericórdiam ipsius Dei nostri, etc.

Lauda. Sicut lilia munda floruerunt sancti : Allelúia. *P.* Et odor Dei appáret super illos. Allelúia, allelúia. *ñ.* Plantáti in domo Dómini, in átriis domús Dei nostri florébunt. *P.* Et odor Dei. *ñ. Glória,* et honor Patri et Filio. *P.* Et odor Dei.

Oratio. Indue nos, Dómine, candóre justitiæ, qui, pro te occisis párvulis, Justam et Pastórem perpétuam donásti múnis claritátem : ut, qui illos per martyrium candidátos supra nivem pulchríores constitúis, nos per confessiónem purífices à delictis. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómine nobis lætítiam salutáris tui. *Psalmus 1.* *Oratio.* Redde nobis. *Quære fol. CLXVII.* *Antiphona 1.* Palmæ suérunt in má nibus Sanctórum. *Fol. CLXVIII.*

Oratio. Magno te, Dómine, clamóre Sancti omnes mirabilíter impetúit, dum ultiónem persequéntium non vócbis corpóreis [CCLXXVII], sed desidériis præstolántur. Et ideò pétimus, ut, qui illórum voces vel desidéria exáudis ad votum, confiténtium te ánimas non patiaris ætérnum pétrahi ad tormentum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Hi sunt, qui mortáles tunicas deposuerunt. *P.* Et immortálem vitam sumpsérunt : modò coronántur, et accipiunt palmas. *ñ.* Adhuc multiplicabúntur in senécta úberí : et benepatiéntes erunt. *P.* Et immortálem vitam. *ñ. Glória,* et honor Patri. *P.* Et immortálem.

Oratio. Indue nos, Dómine, ut suprà in Vesperis.

Antiphona 3. Filius Dei lactátus est super justos ;

P. Et in paradiso deliciarum constituet illos. *ñ.* Clamavérunt justí, et Dóminus exáudit eos : et ex ómnibus tribulationíbus eórum liberávit eos. *P.* Et in paradiso. *ñ. Glória,* et honor Patri. *P.* Et in paradiso.

Oratio. Vide, Dómine, et audi geméntis Ecclésiæ vocem quæ suórum deslet infántium necem. Esto ergo illi consolátor de filiis, qui filiórum ejus pater agnósceris ; ut in te et de interemptórum número gaudeat, et de adversariórum réditu hilaréscat. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

ñ. Viri sancti. Quære fol. CLXXVII.

Oratio. Fac nos, Dómine, innocétes et rectos tili semper adsistere, quò tuæ rectitúdini compáge indissolúbili adhærétes pro te occisórum parvulórum mereámur esse partícipes. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

ñ. Diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum Dei vocáti sunt sancti. *P.* Quos præselvit, et prædestinávit confórmes fieri imágni Filii Dei. *ñ.* Quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, et illos magnificávit. *P.* Quos præselvit.

Oratio. Sanguis innocens et justus innocéntium animárum indefesso vocis clamóre te póstulet pro nobis, Unigénite Filius Dei Patris ; quò illie numerositas fidélium coronánda pervéniat, ubi ipsórum innocéntia coronáta perdúrat. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Quæsumus Sancti. *Canticum.* Dóminus de Sina. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti et húmiles. *Canticum.* Benedictus es Dómine Deus. *Sono.* Via justórum recta. *Lauda.* Laudáte Dóminum de cælis : Allelúia, allelúia. *Psalmus CXLVIII.* *Quære folio CLXVII.* *Propheta.* Justórum ánimæ in manu Dei sunt. *Quære fol. CLXVII.* *Hymnus.* O Dei peréne. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Capitula. O filiórum Dei beatissime sanguis, qui cum júdicii témpore vindicáberis : ante júdiciu succúrre pópulis Christiánis : ut, quia pro te últio restituétur à Dómino inimicis, per te peccatórum remissio donétur ómnibus Christiánis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Sicut lilia munda floruerunt. *Benedictio.* Deus, qui justus coronátor. *Require in Vesperis præcedéntibus.*

DIE X.

IN FESTO SANCTI LAURENTII ARCHIDIAconi ET MARTYRIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Glóriá et honóre coronásti eum, *P.* Dómine : *ñ.* Glóriam et magnum decórem imposuisti super eum. *P.* Dómine.

Dóminus sit semper. *ñ.* Et cum spiritu.

Sono. Dispérsit, et dedit paupéribus Allelúia : ju-

stítia ejus manet in ætérnum, Allelúia. †. Cornu A
ejus exaltábitur in glória. Allelúia.

Dóminus sit semper. †. Et cum.

Antiphona. Vir, qui pronus est ad misericórdiam, benedicétur : P. De pánibus suis dedit páuperi. †. Beátus qui intélligit super egénúm, et páuperem : in die mala liberábit eum Dóminus : Allelúia. P. De pánibus suis. [cclxxviii] †. Glória, et honor Patri. P. De pánibus suis.

Dóminus sit semper. †. Et cum.

Antiphona. Qui obtinet sapiénciam, salvus erit. Qui dat paupéribus, numquam egébit. P. Justus autem in gáudio et jocunditate erit : †. Beátus vir, qui timet Dóminum : in mandátis ejus cupit nimis. P. Justus autem. †. Glória, et honor Patri. P. Justus autem.

Dóminus sit semper. †. Et cum.

Lauda. Consolátus est páuperem : consolábitur ipse in eum. P. De suis pánibus tribuit inopi : victóriam et honórem accépit : Allelúia. †. Benignus vir qui miserétur et cónmodat, dispónet sermónes suos in judicio : quia in ætérnum non commovébitur. P. De suis pánibus. †. Glória, et honor. P. De suis.

Hymnus.

En mártiris Lauréntii
Armáta pugnábat fides,
Postquàm vapor diútinus
Decóxit erústum latus.
Fore hoc sacerdos dixerat,
Jam Xystus affixus cruci,
Lauréntium flentem videns
Crucis sub ipso stúpide :
Desiste discéssu meo
Fletum dolénter súndere :
Præcedo, frater ; tu quoque
Póst hoc sequéris trídúo.
Extréma vox Episcopi
Prænucciátrix glóriæ
Nihil feféllit : nam dies
Prædicta palmam præstitit.
Hinc sancte Laurénti tuam
Nos passiónem quærimus :
Quod quisque supplex póstulat,
Cunctis favéndo proróga.
Deo Patri sit glória
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, *multo nómine.* Quære sol. cclxxxvii.

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui beatissimum Lauréntium igne charitátis tuæ ardéntem, et cupiditátum et passiónum incéndia fecisti evincere : dum et aurum calcat et flammam, et in páuperum erogationem muníficus, et in combustionem sui córporis reperitur devótus ; da nobis obténtu suffragii illius, ut vapóre Spiritús Sancti accénsi flammis supercémus libidinis, et igne concremémur omnimodæ san-

ctitátis : quò inter Sanctos illos sors nostra inveniatúr post tránsitum, pro quibus nunc tibi depéndimus famulátum.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera. Líberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, cui beátus Lauréntius decóctum sui córporis præbuit holocástum, mentes vestras cóncremet cœléstium incéssione virtútum : †. Amen. Et, quem ille assátus in craticula confitéri non déstitit, confessiónis sanctæ vos dignéture præmiis consolári : †. Amen. Et inter flammam sæculi constitúti ipsi soli flammescátis per stúdia sanctitátis, cui hic mártir inhæsit post incéndia passiónis. †. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

B *Lauda.* Státuit Dóminus. fol. clixvii.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui beatissimum Lauréntium mártirem tuum respuéntem vilissimam Mundum, aurum ostendisti puríssimum, quod ignis útique non consuumeret, sed approbàret : et quanto plus ardéret, tantò ámplius rutilàret ; tribue nobis, ut cupiditátis incéndia non consuamant, quos tam fulgènda Mártiris tui exémpla clarificans. †. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. *Psalms l.* *Oratio.* Exultent, Dómine. *Requre folio cclxxx.*

Antiphona 1. Manifesta sunt dona ejus in Deo suo. P. Et eleémósynas illius enarrábit Ecclésia sanctorum. †. Mèliùs est módicum justo super divitias peccatórum multas. P. Et eleémósynas. †. Glória, et honor Patri, et Filio. P. Et eleémósynas illius.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui beatissimum Lauréntium mártirem tuum ámplius refulgère méritis quàm flammis áffici præstitisti : ut fortissimus Mártir plus amóre quàm fervóre fervéret, tribue, ut scintillá fidei ejus ita inflammémur, ne ab igne sæculi consumémur. †. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Vir misericórdiæ invenit grátiam in óculis omnis carnis. P. Diléctus à Deo, et hominibus : cujus memória in benedictióne est. †. A Dómino gressus hóminis [cclxxxix] dirigétur : et viam ejus cupiet nimis. P. Diléctus à Deo. †. Glória, et honor Patri. P. Diléctus à Deo.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui beatissimum Lauréntium mártirem tuum suscepisti in tuo nómine in morem holocásti decócti, ut totus tibi integer membris offerretur et ánimis : méritis ejus annuèdo concède, ut sacrificium contriti cordis in nobis cleménter accéptes, quos Mártiris tui súpplices cultores agnóscis. †. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 3. Tamquam unum ex principibus elégit me Dóminus, et ut virum fortem constituit me prælium. P. Dedit mihi Dóminus stolam candidam, et ornávit me coroná. †. Benedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, digi-

tos meos ad prælium. *P.* Dedit mihi. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Dedit mihi.

Oratio. Dómine Jesu Christe. *Requite ut suprà, in Vesperis.*

ÿ. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad páuperes. *P.* Date ei de fructu mánuum suarum : et laudent eum in portis ópera ejus. *ÿ.* Os suum aperuit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. *P.* Date ei. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Date ei.

Oratio. Christe Deus noster, qui manus beatissimi mártiris tui Lauréntii et palmas paupéribus voluisti largitiónis jure esse porréctas; da nobis de labóribus mánuum ejus fructum utilitátis in áliquo reportáre, ut labor mánuum ejus non solúm illi sed et nobis proficiat : dum et illi de perfectiône óperum déderis glóriam, et nos imitamentó ejus et prece perduxeris ad corónam; sicque, dum justum consummáti óperis perfectio laudábilem Sion osténdit in portis, peccatóres exémplo ejus méritum obtineant sanctitátis. *ÿ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 4. Probásti me Dómine quasi aurum. Posuisti tribulatiónes in dorso meo. *P.* Transivi per ignem et aquam : et induxisti me in réquiem. *ÿ.* Introibo in domum tuam cum holocáustis : reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea, et locútum est os meum in tribulatióne mea. *P.* Transivi. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Transivi.

Oratio. Illius, Dómine, justitia manet in sæculum sæculi, cujus misericórdia in páuperum se consolatióne diffúderit. Fac nos Archidiáconi tui Lauréntii imitatóres existere : ut primúm miseratóres nostrí effecti, dignas nos eleémósynas prorogantes, et à nobis malé gestis parcámur, et in próximis bona, quæ póscimus impendámus. *ÿ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 5. Protéctor tuus ego sum : noli timére, dicit Dóminus. Si transieris per ignem, non combáret te : *P.* Flúmina non concludent te ; quia tenébo manum tuam. *ÿ.* Per diem Sol non uret te : neque Luna per noctem. *P.* Flúmina. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Flúmina.

Oratio. Jesu Deus noster et Dómine, qui inlústrém mérito Lauréntium Archidiáconum ita fecisti sapiéntiam custodire, ut in glória spíritus ejus et in jocunditáte consisteret ; da nobis, Dómine, sapiéntiæ intelléctum et sanctæ operatiónis stúdiúm, ut paupéribus prærogantes substántiam, facinorum nostrórum evadámus vindictam. *ÿ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 6. Justus miserétur et cómmodat ; et semen ejus in benedictiône erit. *P.* Et heréditas ejus in ætérnum. *ÿ.* Potens in terra erit semen ejus : generatio rectórum benedicétur. *P.* Et heréditas. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et heréditas.

Oratio. Totà die, Dómine, justus tuus miserétur, et cómmodat : qui in toto hujus mortális vitæ curriculo temporália donat, ut ætérna recipiat : Semen ergo ejus super nos benedictiône fructifícet : ut iné-

riti ejus partem habéntes, præmiórum quoque illius mereámur esse participes. *ÿ.* Amen.

Per misericórdiam.

ÿ. Probásti me, Dómine, sicut probátur argéntum. Posuisti tribulatiónes in dorso meo : transivi per ignem et aquam, et induxisti me in réquiem : introibo in domum Dómini ; *P.* Quia exaudivit deprecatióne meam. *ÿ.* Venite et audite et narrábo vobis, omnes, qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ. *P.* Quia exaudivit. *ÿ.* Glória. *P.* Quia exaudivit.

Oratio. Deus, qui probatióne sólitá pietátis probári sanctum tuum Lauréntium mártirem voluisti in terris : nec plus eum tentári permittis, quàm quod in eum donum tolerantiæ adesse conlátum tuo múnere præspicias : [cclxxx] érué nos ab omni tentatióne, quæ nostram possit obrúere mentem : ut plácito tibi famulátu fidéliter serviéntes sic nos tentári permittas, ut tentatió ipsa non nos in confusióne erróri, sed in ampléxu veritátis valénter adstringat. *ÿ.* Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. *Antiphona.* Thronum glóriæ. *Cánticum.* Confirmátum est. fol. 55. *Ad Benedictus.* *Antiphona.* Benedictio Dómini in mercédem justí festinat.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus Patrum. Sono. Dispérsit, dedit. *Quære in Vesperis præcedéntibus.* *Lauda.* Laudáte Dóminum. *Psalms cXLVIII.*

Lectio libri Ecclesiástici Salomónis (Cap. xxxi).

ÿ. Deo grátias.

Fili, qui aurum diligit, non justificábitur : et qui inséquitur consummatióne, replébitur ex ea. Multi dati sunt in auri casus, et facta est in facie ipsius perditio illórum. Lignum offensiónis est aurum sacrificántium : væ illis, qui sequúntur illud, et omnis imprúdens disíérlet in illo. Beátus vir dives, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúniis et thesáuros. Quis est hic, et laudábimus eum ? fecit enim mirabilia in vita sua. Quis probátus est in illo, et perféctus est, et erit illi in glória ætérna : qui pótuít transgredi, et non est transgréssus ; et facere mala, et non fecit : ideó stabilita sunt bona ejus in Deo, et eleémósynas illius enarrábit Ecclésia sanctórum. *ÿ.* Amen.

Hymnus. En mártiris Lauréntii. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui corpus beatissimi Lauréntii Archidiáconi tui ignis combustióne decóctum, purissimúm tibi effícis holocáustum, dum Idem martyr mystérii sui non immemur, in offeréndó semetipsum plácitus tibi et Sacérdos éxtitit et Minister ; adsistat tibi, rogámus, pro salvatióne fidélium, qui inter flammás membris liquecéntibus te confiténdó spíritu letabátur : ut, qui humana superávit devolióne incéndia, prece suá débíta à nobis repéllat supplicia.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Lauda. Consolatus est pauperem.

Benedictio. Dominus Jesus Christus. Quære in Vesperis præcedentibus.

In exænte Vespera.

Lauda. Glória et honore. Sono. Dispèrsit, et dedit pauperibus. Quære in Vesperis præcedentibus.

Antiphona. Ingressus sum in tabernaculum Cæsaris: P. Interrogatus, Christum confessus sum: accusatus, non denegavi: pertractus, Deum meum tenui, et tenebo. ¶. Transivi per ignem et aquam: et induxisti me in requiem. P. Interrogatus. ¶. Glória, et honor. P. Interrogatus.

Dominus sit. ¶. Et cum.

Lauda. Igne me examinasti, Domine, P. Et non est inventa in me iniquitas: Allelúia, allelúia. ¶. Exaudi Deus justitiam meam: intende deprecationem meam. Auribus percipe orationem meam, et non in labiis dolosis. P. Et non est. ¶. Glória, et honor. P. Et non est.

Hymnus. En mártiris Lauréntii. Quære in Vesperis præcedentibus. Et Supplicatio. Orémus.

Capitula. Deus, qui in veri holocausti hostiam igne examinatum Levitam suscepisti Lauréntium; quo more holocausti decoctus ad te perveniret fateri, pro miseris rogaturus; ejus, quæsumus suffragiis, in nobis omnibus ignis cælestis facies ac ènde, ut purgata conscientia ad te mereamur proclamare et dicere:

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dominus ad vota nostra respiciat, pro quo Xystus maceratus, et Lauréntius consumptus est flammâ. ¶. Amen. Eoque favente sic per Xystum grex Catholicus tueatur, ut per Lauréntium salutâris calicis potatione salvetur. ¶. Amen. Quò et illo tuente et isto suffragante sic illius accendâmur exemplo, ut istius relevemur suffragio; ¶. Amen. Ipso præstante et auxiliante, qui cum Patre et Spiritu Sancto unus Deus vivit, et regnat in æterna sæcula sæculorum. ¶. Amen.

[cclxxx] Laudâ. Státuit Dóminus. Fol. clvii. Oratio. Domine Jesu Christe, qui beatissimum, ut suprâ.

DIE XIII.

IN FESTO SANCTI HIPPOLYTI MARTYRIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Speravit. fol. clvi. Sonus. Benedic, anima. fol. clx.

Antiphona. Sanctus tuus induit justitiam; et in nomine tuo meruit victoriam. P. Pius es, Domine, qui sine præmio das coronam. ¶. Vitam petiit: et dedisti ei in longitudinem dierum in æternum, et in sæculum sæculi. P. Pius es. ¶. Glória, et honor. P. Pius es.

Dominus sit. ¶. Et cum.

Lauda. Benefecit Dominus. fol. clxi.

Hymnus.

*Adsunt, ô populi, festa celebrata,
Quæ felix revehit temporis orbita,*

A In sese rotans axe volubili:

Laudem sidereo red te Principi.

Hic namque Hippolytus tempore terrea
Despectus, nivea scandit ad æthera,
Cum solvens animam corpore, vividam
Cælestem meruit sumere lauream.

Dum dux belligerus esset hic agminis,
Jussis Cæsareis carcere Martyrem
Servandum recipit, qui Cruce prævia
Dat cæcis oculis perditâ lumina.

Cernens Hippolytus signa faventia,
Mox Christo Domino credit, et impia
Sprensens dæmonici dogmatis idola,
Junctis Christicolis vocibus increpat.

Tunc Cæsar rabido fervidus impetu

B Os sanctum lapide scindere præcipit:
Longè dissiliunt fragmina dentium;
Sed vox Unigenitum prædicat unicum.

Ferreis percaldus unguibus artifex
Armat spiniferi spicula cardui:
Corrupta penitus viscera Martyris
Perfundunt rosei flumina sanguinis.

Hinc ad cornipedum terga ferocium
Innexu religant: tractus in aspera,
Vitalem subito liquit anhelitum,
Dirum quo valuit vincere seculum.

Ob hoc suppliciter Rex Deus omnium
Rogantes petimus, Martyr ut inclytus
Adsistat miseris fautor, et impetret
Confessis veniam corde piacula.

C Sit vita locuples, frugibus affluens,
Rerum prospicitas congrua polleat:
Bellum dispereat, pax bona prosuat,
Virtutes vigeant, crimina transeant.

Sit Patri ingénito glória máxima,
Sit compar Génito, atque Parácito,
Unus qui rétinet sceptrâ perenniter
Vivens perpétuis tempora sæculis.

Amen.

Supplicatio. Orémus, ut suprâ.

*Capitula. Lux Angelorum, et hominum splendor,
dierum et temporum candor, animarum et corporum
Christe Domine Deus, ob reverentiam tui testis
Hippolyti flammicomæ claritudinis munus oblatus
lucifluo Sancti Spiritus respérgens intápsu tuis
effluce nütibus placitum, nobis redde prodicium: ut
et visibili folgore nigroris noctisvagi furva coërceat,
et invisibili múnere maledúlicium scabra peccáminum
errata consumat.*

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

*Benedictio. Martyris Hippolyti det vobis immensa
gáudia Christus: ¶. Amen. Próspera tribuat, et
vitæ dura repéllat: ¶. Amen. Concédât veniam
culpâ, et præmia votis. ¶. Amen.*

Per misericórdiam.

Lauda. Státuit Dóminus. fol. clvii.

*Oratio. Domine Jesu Christe, qui tantam Hippolyto
testi tuo virtutem animi contulisti, ut ferreis
præcessus aculeis, te Deum esse proclamaret in*

cœlis; aculeo deceptoriæ voluptâtis in nobis obtunde. A
nomôneque tuum sanctum nobis jûgiter confiteri per-
mitte : ut carnuléntæ sæcis inlécbras evincéntes,
Sanctorum mereâmur consôrtia gloriântes. ñ. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lâbia. *Psalmus* l. *Oratio.* Exultent.
fol. CLXXX.

Antiphona 1. Ego clamâvi, quia exaudisti me Deus:
P. Inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.
ÿ. Custodi me, ut pupillam oculi : sub umbra ala-
rum tuarum protege me. ÿ. Exaudi Deus justitiam
meam : inténde deprecationem meam. Auribus per-
cipe orationem meam, et non in labiis dolosis.
[CLXXXII] P. Custodi. ÿ. Glória, et honor. P. Exaudi.

Oratio. Dômine Jesu Christe, ut *suprà* in *Vesperis.*

Antiphona 2. Iste sanctus clamâvit, et Dôminus
exaudivit eum : P. Et ex omnibus tribulationibus
liberâvit eum. ÿ. Potens in terra erit semen ejus :
generatio rectiorum benedicetur. P. Et ex omnibus.
ÿ. Glória, et honor. P. Et.

Oratio. Perârmâ, Dômine, os nostrum ad prædi-
candæ veritatis officium, qui os Hippolyti tui cœsum
reddidisti invictam : et, sicut illius mérui conféssio
gloriam, ita nostra supplicatio exaudiri mereatur
ad viciam. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Ecce intelligens puer meus excelsus
erit et sublimis ; P. Et ego suscipiam eum : ÿ.
Manus enim mea auxiliâbitur ei : et brâchium me-
um confortâbit eum. P. Et ego. ÿ. Glória, et
honor. P. Et.

Oratio. Christe Dômine omnipotens, qui sanctum
martyrem tuum Hippolytum, dom equinâ feritate
per spinarum traheretur acûmina, Angélicis évé-
ctum mânibus in regna conlocasti siderea; naturæ
nostræ substântiam, quam luxúria pétulans defrena-
torum more cornipedum pernoxiorum aculeos distra-
héndo dilacerat, grâtiæ subvenientis évéctum cœlestem
reduc ad pátriam : ut, quia mole criminum adgra-
vâti sursum adsurgere non valémus, pietâtis tuæ
favoribus erigamur. ñ. Amen.

Per.

ñ. Invocâvi Altissimum poténtem, et expugnâvit
ministros meos ; quia adstabilem me fecit contra
hostes, et confrégit murmûria malfitiæ eorûm. P.
Dôminus fortis permânsit mecum in ætérnum. ÿ.
Stâtuit Dôminus supra petram pedes meos : et dixit
gressus meos. P. Dôminus. ÿ. Glória, et honor.
P. Dôminus.

Oratio. Sancte martyr Hippolyte, virtutum tuis
incolyte, ac laudum cõpiâ gloriôse, assiste nobis
orântibus, precésque nostras divinis offer audibus :
ut tua nobis passio quæstum præstet remédium,
quæ certândi præbuit mirabile documentum. ñ.
Amen.

Per.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Thronum gloriæ. Gám-

ticum. Confirmatum. *Ad Benedictus.* *Antiphona.* Be-
nedictio Dômini. *Canticum.* Benedictus. Sono. Sépties
in die. *Lauda.* Laudate. *Psalmus* cxlviii. *Prophetia.*
Justus si. fol. 55. *Hymnus.* Adsunt, ô pópuli. *Quere*
in præcedéntibus Vesperis. *Et Supplicatio.* Orémus.

Capitula. Post pi-eum suscepæ noctis atrâ caligine
chaos luce purâ Phœbi prævia jam surgit aurora,
quæ pep'o lactis palliata monstriferæ quiétis extréma
contérminat, et redivivi lûminis inítia repræséntat ;
ob hoc, celsi lûminis imménsa Potestas, omnimodo
te poscit nostra fragilitas, ut sacri memor Hippolyti
pro te quondam trucidâti, nobis placidus hodiè et
benignus adsistas : ac, sicut illi tolerântiam tribuisti
discriminis subeundi, ita vobis adtribuas fortitudi-
nem squaléntem labem criminis evincendi.

B Pater noster. Liberâti à malo. fol. 2.

Lauda. In psalterio et cithara dicam : P. In decem
chordarum dulcisona est : Allelûia. ÿ. Cantate Dô-
mino canticum novum : quia mirabilia fecit. P. In
decem. ÿ. Glória, et honor. P. In decem.

Benedictio. Mátyris Hippolyti. *In Vesperis præce-
déntibus.*

DIE XV.

IN FESTO ASSUMPTIONIS BEATÆ MARIE.

Ad Vesperum.

Lauda. Virgo Israël, ornare tympanis tuis, P. Et
egredere in choro psalléntium. ÿ. Beata es Re-
gina, quæ prospicias, quasi lumen. P. Et egredere.
Dôminus sit. ñ. Et cum.

Sono. Dôminus Deus cœli benedict tibi : honor
regni David in manu tua. P. Et adorabunt coram
te filii multarum gentium. Allelûia. ÿ. Audi, si in
Sion, quia exaltata es, et facies tua fulget in templo
Dei : Sol justitiæ ingressu tuo oriétur. P. Et adorâ-
bunt.

D. minus sit. ñ. Et cum.

[CLXXXIII] *Antiphona.* Benedicta tu Deo altissimo,
præ omnibus mulieribus : P. Propter hoc non discedet
laus tua ab ore hominum usque in sæculum. ÿ. Non det
in commotionem pedem tuum : neque dormiet qui
custodit te. P. Propter. ÿ. Glória, et honor.
P. Propter.

Dôminus sit. ñ. Et cum.

Lauda. Allelûia. Gande, filia Sion : lætare, et
exulta in omni corde, filia Hierusalem : P. Quoniam
abstulit inimicos tuos rex Israël Dôminus. Allelûia,
allelûia. ÿ. Lauda Hierusalem Dôminus : conlauda
Deum tuum Sion. P. Quoniam. ÿ. Glória, et honor.
P. Quoniam.

Hymnus.

O! Decus sacrum Virginum,
Quem virgo vehit unicum,
Et virgines almissum
Sequuntur sanctæ Dôminæ.

Qui plaustrum domitium
Faxisti jam virgineum,
Quo cum cuneis virginum
Cluit caput præcipuum.

Hoc templum jam terrigenum

Numen cudit caelicolum.

A quo redemptum saeculum
Extat, et omne tartarum.

Qui Matrem, ac Discipulum
Consimiles in exitu
Fecisti, ut prodigium,
Propter decus virgineum.

Quorum dum tumba corpora
Lege suscepit propria;
Elata hinc divinitus
Sunt, ubi cernit Filium.

Nec credi fas ullo modo
Potest jam tali Filio
Matris interire tabida
Sic dilabi sacra caro.

Quam et si sopor adiit,
Et lacu terrae latuit,
Qualiter hinc adsuntur,
Postea sed caelo traditur.

Qui sic suscepit Virginem
Poli terraeque regnum,
Et Angelorum compotem
Fecit in arcem sublimem.

Dies, quo haec subducitur
Mater cunctarum gentium,
Caeli quo petit intimum

.....

Illic virgo sanctissima
Nostra defer precamina,
Quo tu tranasti gloria
Assumptiois inelyta.

Per tuum Unigenitum,
Quem genuisti Dominum,
Caeli petamus gremium
Diu per omne saeculum.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi, Dominum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatione rogemus; ut nos gratia ipsius, et per intercessionem Assumptionis Sanctae Mariae Virginis et genitricis suae propitius justificare dignetur. *ñ.* Praesta, aeternae omnipotens Deus.

Kyrie eléison. *ñ.* Christe eléison. *Kyrie eléison.*

Capitula. O inlibatum donum, o decus certè virgineum! o sacrae prolis opus dicatum, et vas septiformi dono dignè factum sacra Virgo Maria, omnisque pudicitiae praemium! ejus conceptio mysterium, ejus manifestatio privilegium, cujusque parturitus salutem gignit et gaudium, quam neque virile aliquando commercium, neque titillans umquam lascivium, neque ullum contaminavit obstinans delictum; jam precamina verè credentium ibidem defer, ubi assumpta permanes sanctorum sarta vel virginum: Illic, quaesumus, nobis esto refugium, quo de terrenis meruisti ad tolli divinitus ad poli fastigium. Et, sicut per tuum hoc totum digna fuisti consequi simplum, sic mereamur, quamtoties per nostrum semivivum duplum in utroque revivisci per Christum Dominum nostrum, que decente didicimus:

A Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dominus, qui Matrem suam olim de deorsum, ubi voluit, pie adsumpsit, dignè nos sibi semper trahere mente, quos clementer creavit. *ñ.* Amen. Et, sicut ex ea Natus potenter mundo prae-buit lumen, sic corde inluminati per eam superam mereamur conscendere sedem. *ñ.* Amen. Quò, sicut illa militiae caelestis exercitus sui Assumptione sistit gavisas, sic omnium nostrorum criminum moestitia defaecati quandoque mereamur beatiore ad tolli in caelestia regna. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

[CCLXXXIV] *Lauda.* Rami mei rami honoris et gratiae.

Alleluia. P. Ego quasi vitis fructificavi suaviter odoris. *Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia.* *ñ.* Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Domini, sperabo in misericordia Dei mei in aeternum, et in saeculum saeculi. P. Ego quasi. *ñ.* Gloria, et honor. P. Ego quasi.

Oratio. Haec est, Domine Deus, gloriosa illa virgo Maria, quae hodie à convalle lacrymarum et mundi deserto cognoscitur superassumit incumbens super dilectum Unigenitum tuum, Filiumque suum loco videlicet inenarrabili: cujus verò quasi signaculum et monile delegitur pretiosum, dum unius naturae illud corpus constemur Dominicum istius inlibatae genitricis à Divinitate assumptum. Proinde quaesumus, ineffabilis summe Deus, ut illic extendatur nostra intentio, quò per fortem dilectionem hodie praecessit digna suffragatrix pro nobis ac beatissima virgo. *ñ.* Amen.

C

Per misericordiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Labia mea. *fol. CLXXX. Psal. L.*

Oratio. Exultent in te, Domine, labia nostra praecònio veritatis ad conlaudandam veram Assumptionem inlibatae Mariae genitricis; et quae de terris potentialiter meruit subduci, supernisque sedibus divinitus ad tolli; mereamur per ejus favorem ab omnibus hic peccatis erui, et illuc Beatorum fulgentibus choris misericorditer introduci. *ñ.* Amen.

Per.

Antiphona. 1. Dilectione. *fol. CLXXX. Oratio. Ille est. In Vesperis praecedentibus.*

Antiphona 2. Virgo prudentissima. *folio CLXXX.*

Oratio. Domine Jesu Christe, qui hodie à deserto mundano et tristifica Aegypto gloriosam caeli regnam assumpsisti Mariam, tecumque in supernam sedem pulchram ut Lunam, et electam ut Solem, esse voluisti; fac nos Solis ardore insolenter per diem nusquam aduri, neque per noctem Lunae aestibus indecenter concremari: ut tam animae quam corporis maerore novati mereamur per Assumptionem genitricis tuae ibidem, ubi praecessit, beatiore induci. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. In congregatione sanctorum hereditas mea. Sicut cedrus exaltata sum in Libano. P. Et, quasi cypressus in montibus Hermon, elevata sum.

†. Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Domini, sperabo in misericordia Dei mei in æternum, et in sæculum sæculi. *P.* Et quasi. †. Glória, et honor. *P.* Et quasi.

Oratio. Ecce Domine, sicut cedrus exaltata hodie in cælis gloriosa virgo Maria permanet, dum, sicut oliva speciosa, in fatuis mentibus prudentiæ oleum impendit, et, ut vitis fructificans, suavitatem bonæ vitæ terris emisit. Proinde quæsumus, ut odore virtutum per ejus obtentum propinâti in terris, sic fetorem lascivæ carnis omnimodo respuamus, ut de bonorum operum meritis coram te sine fine gloriamur. *ñ.* Amen.

Per.

ñ. Vox de cælo facta est ad eam, dicens: Veni, accipe coronam, quam tibi ab initio promisi: suscipient te Angeli mei; *P.* Et perducent te in civitatem illam sanctam Hierusalem. †. Quoniam Angelis suis mandavit de te: ut custodiant te in omnibus viis tuis: in manibus enim suis portabunt te. *P.* Et perducent. †. Glória, et honor. *P.* Et perducent.

Oratio. Virgo Christi Maria, cujus hodie processio sacra inter lilia opaca, virginum videlicet super ægmina, mirabilis mansit in sede superna; efficiatur, quæsumus, per sacrum favorem tuum nobis indignis requies futura, quò tu potuisti assumi tanti miraculi gloria: quatenus Dominicam vocem illam aure cordis mereamur audire, quæ de supernis te assumendo inquit: Adscende: ibidem verò percepturi cum omnibus Sanctis æternam requiem, ubi à Domino te erèdimus adquisisse fidei sincerissimæ benedictionem. *ñ.* Amen.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Benedictus Dominus. *Canticum.* Gaudens. *Ad Benedictus. Antiphona.* Filia Sion. *Canticum.* Benedictus. *Sono.* Dominus de cælo. *Quære in Vesperis præcedentibus. Lauda.* Laudate Dominum de cælis.

[CCLXXXV] *Lectio libri Canticorum (Cap. 1).*

ñ. Deo grâtiâs.

O pulchra Dei virgo inter mulieres, egrèdere, et abi post vestigia gregum tuorum. Adsimilavi te amica mea. Quàm pulchræ sunt genæ tuæ, sicut turris. Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra es, oculi tui columbarum. (*Cap. II.*) Surge, propera amica mea, et veni. Jam enim hiems transiit, et recessit. Flores apparuerunt in terra. Surge, ostende mihi faciem tuam, et sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, et facies tua decora. (*Cap. III.*) Quæ est ista, quæ ascendit super desertum, sicut virgulta fumi ex aromatibus myrrhæ, et thuris, et universi pulveris pigmentarii? (*Cap. IV.*) Quàm pulchra es! oculi tui columbarum, absque eo quod intrinsecus latet, sicut turris David. Tota enim pulchra es, et macula non est in te. Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, et coronaberis. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Emissiones tuæ paradysus plenus malorum punicorum cum pomorum fructibus. (*Cap. VI.*) Una est columba mea,

et perfecta mea, una est matris regina, electa genitrici suæ. Vidérunt illam filiæ Hierusalem, et beatissimam prædicaverunt; reginæ et concubinæ laudaverunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi aurora consurgens, pulchra ut Luna, et electa ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? (*Cap. VIII.*) Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, enixa super dilectum suum? Pone me ut signaculum super cor tuum, et quasi monile in brachio tuo, ut signaculum super brachium tuum, et vera Dei permanet dilectio. *ñ.* Amen.

Hymnus.

Hymnum Mariæ Virginis
Decantemus cum Angelis,
Quam Christus Dei Filius
Sanctificavit útero.

Assumptiõnem ipsius
Celebramus cum Angelis,
Concessâ nobis réquie,
Remotis pravis hostibus.

Mater, quæ virum réruit,
Mater, quæ Christum méruit;
Virgo ante partum, quæ fuit;
Virgo post partum cláruit.

Jam Christus de Deo géuitus,
Non raptum faciens Deo,
Formam servi suscipiens,
Servile corpus inserit.

Nec fessum fregit Virginis
Egressus templum atriis;
Sed claustrum, quod invenerat,
Clausum reliquit Virginis.

O verè sacer álveus!
Cujus milésque glóriæ,
Quem cælum terræque non capit;
Virginis verò úterus!

Sed nos ad te concurrimus,
Alma Parens, et póscimus:
Erue nos de géntibus
Tuis beâtis précibus.

Per tuum Unigénitum,
Quem genuisti Dominum,
Cæli petâmus grémium
Diù per omne sæculum.

Amen.

Supplicatio. Orémus, ut suprâ.

Captula. Matutinis précibus te Dominum exoramus piissimum; ut, sicut inlustris gloriosissima Virgo hodie Maria per decus virginitatis supernam adépta est sedem, sic per méritum illius acceptabilissimi favõris apud te conlætari mereamur in cælestibus regnis:

Pater noster. Liberâti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Rami mei. *Benedictio.* Christus Dominus. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

In exeunte Vespera omnia dicantur ut in primis Vesperis, exceptis Captula et Benedictiõne.

Captula. Domine Jesu Christe, qui sic Virginem matrem honorificasti, quousquæ Assumptiõnis grâtiâ

eam coram te suffragatricem pro nobis effecisti in-
comparabilem; indigni quæsumus Divinitatis tuæ
clementiam, quatenus per obtentum illius beatissimæ
Genitricis, quam cælibem hodiè fecisti in cælestibus
regnis, emundati ab univèrsis contagiis audeamus
exclamare, et dicere:

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Exoratu Virginis sacræ Mariæ vestra
sint mèrita radicatus coram Christo et abolita pi-
acula: *ñ. Amen.* Et, sicut illa hodiè contactatur in
sede supèrna cum Angelis sanctis, sic vos gaudeatis
adquisisse paradìsum [cclxxxvi] æternæ felicitatis:
ñ. Amen. Quò animà simul et corpore integri et
sani hinc exeuntes, ad illam feliciter et dignè per-
veniatis sedem, quò ipso miserante ab ea divelli
nullatenus possitis. *ñ. Amen.*

Per.

DIE XXIV.

IN FESTIVITATE SANCTI BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

Ad Vesperum.

Lauda. Speravit anima mea. *Sonus.* Fac mecum,
Deus, signum in bono.

Antiphona. Oculus Dei adspexit justum. *fol. clxx.*

Lauda. In memoria eterna erit justus Alleluia:
P. Ab auditu malo non timebit. Alleluia, alleluia,
alleluia. *ÿ.* Beatus vir, qui timet Dominum: in man-
datis ejus cupit nimis. *P.* Ab auditu. *ÿ.* Gloria, et
honor. *P.* Ab auditu.

Hymnus.

Æterni Proles Patris, et inelyte
Compar et illi esse qui nosceris
Spiritus almus, certam potentiam
Tenens per ævum rebus in omnibus:

Bartholomæus ecce discipulus
Tuus ab intus sanctus et ephèbus
Apostolorum, sorte mirificus;
Nunc ecce fulget aethere sublimis,
Cujus dicata festa se prodeunt,
Nunc et perenni munere populos
Certè refoveant; nec non et imbuant
Caduca sæculi tennere fortiter;

Cujus precatu, sublimis Pontifex,
Te te rogamus infirmi servuli,
Probra dimittas, munera præbeas;
Tua sit gratia miseris servulis.

Bartholomæe martyr Apòstole,
Dignare nobis esse per omnia
Sæcula patrònus, et save cernuus,
Nosque beatos effice servulos:

Tui precatu gratia saveat,
Quos obsequètam conspicias affatim,
Tibi dedisse supplices annua
Cursu labentis tempora sæculi.

Sit tibi laus, Christe, per omnia,
Ætèrno Patri sitque potentia;
Sit dono quoque glòria perpètuam,
Unus qui regis omnia sæcula.

Amen.

Supplicatio. Oremus, *mutato nomine, fol. clxxxvii.*

Capitula. Christe Dei Filius, Dei virtus, et Dei sa-
pièntia, qui per úterum Virginis nasci dignatus es
verus Deus invisibilis, et verus homo in carne appa-
ruisti visibilis; per intercessum sancti Bartholomæi
Apòstoli et Martyris tui peccatorum abluamur à cri-
mine, et mereamur terram repromissionis, illam scilicet
beatitudinem perfectionis intrare: quatenus per
te, qui eundem martyrem tuum Bartholomæum
Apòstolum, cujus solemnitàtem hodiè (b laudem tui
nominis vel miraculum Deitatis devotissimè celebra-
mus, multis sanctorum Angèlorum custodiis seu ad-
ministris roborasti; cujusque iustitia sancti Spiritus
calore perficisti, facias nos illæsos evadere laqueos
inimici: Ut, sicut ille à te potestatem accepit povere
pedes suos super serpentes et scorpiones et supra
virtutem inimici, ita et nos sumamus invictum de
tua sancta potestàte auxilium, ut conculcemus et
extinguamus regulum et basiliscum, qui nonnum-
quam per negligentiam nostram regnant in nos regno
peccati; Quàliter puro corde et purgatis labiis tibi
mereamur dignissimè deservire in terris:

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dòminus, qui per martyrem
suum Bartholomæum Apòstolum insigne fecit mira-
culum, dum ad sui nominis fidem et regem convertit
et populum, faciat vos adipisci regnum cælorum:
ñ. Amen. Et, qui per illum calliditatem Zàbuli ma-
nifestam fecit cuneis populorum, per ejus intervèn-
tum adsistat vos in congregatiòne Sanctorum suò-
rum: *ñ. Amen.* Et per hunc eundem Apòstolum
suum Bartholomæum, qui et aurum et gemmarum,
ut lutum, repulit ornamenta; per eum vos Christus
Dòminus faciat ascendere sursùm, ubi ejus inter-
minabile super omnem creaturam regnat impèrium.
ñ. Amen.

Lauda. Diligam eum. *fol. clxvi.*

Oratio. Deus immense et gloriòse, quem in passi-
onibus Martyrum colimus, in Beatòrum solemnitatibus
veneramur, atque in certaminibus Vincèntium con-
laudamus; adesto precibus supplicantium intervèntu
[cclxxxvii] martyris tui Bartholomæi Apòstoli: ut,
qui te pro admissis terribilem metuumus, ejus præ-
cibus exoratus in misericordia placitum inveniamus.
ñ. Amen. Per misericordiam.

Ad Matutinum.

D Antiphona. Labia mea aperies. *Psalmus L. Oratio.*
Exultent te, Dòmine. *fol. clxxx.*

Antiphona I. Cordiam gloriæ ponam super caput
ejus, dicit Dòminus; et induam illum stolam candi-
dam; *P.* Quia servavit mandata mea, et propter
nomen meum effusus est sanguis ejus in terra. *ÿ.*
Et veritas mea et misericordia mea cum ipso: et in
nominè meo exaltabitur cornu meum. *P.* Quia ser-
vavit. *ÿ.* Gloria, et honor. *P.* Quia servavit.

Oratio. Dona nobis, Dòmine, sapièntiam, per
quam et insipientia nostræ ignavia auferatur, et bea-
titudinis glòria conferatur; ut, dum martyrem tuum
Bartholomæum Apòstolum decòris stolæ circumdatus,
in nobis indumentum Baptismi, quod peccando pol-

lūmus, eodem intercedente propitiū abluas; et cum A
sanctus ille martyr tuus coronatur in vasis virtū-
tum, nos expiēmur à contagione peccaminum. A.
Amen.

Antiphona 2. Coronavit eum Dominus, et benedixit, et dilexit illum: P. et supra multa munera constituit illum. V. Qui ingreditur sine macula, et operatur justitiam: qui loquitur veritatem in corde suo. P. Et supra. V. Gloria. et honor. P. Et supra.

Oratio. Ætēnum tuæ virtutis nomen, omnipotens Deus, oramus, ut nos martyris tui Bartholomæi Apostoli et omnium sanctorum meritis socios fide, pares devotione, strenuos passione, consimiles et in resurrectione felicitium facias coarquare. A. Amen.

Antiphona 3. Certamen bonum certavi, cursum consummavi. P. De cætero repõsa est mihi corona justitiæ. V. Quia custodivi vias Domini, nec impiè gessi à Deo meo. P. De cætero. V. Gloria, et honor. P. De cætero.

Oratio. Deus immense. *Quære, ut supra in Vesperis præcedentibus.* *Responsorium.* Ego sum lux. fol. CLVIII.

In Ludibus.

Ad Canticum. Antiphona. Tu solus Dominus, quia non est alius; neque justus præter te Deum nostrum.

Canticum. Confirmatum est cor meum.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio Domini. *Canticum.* Benedictus es.

Sono. Septiēs in die. *Lauda.* Laudate Dominum. *Psalmus cXLVIII.* *Prophetia.* Justus si. fol. 53. *Hymnus.* Æterni Proles. *Quære in Vesperis præcedentibus.* *Supplicatio.* Oremus redemptorem.

Capitula.

Ecce, Domine, Apostoli tui et martyris Bartholomæi annua suscipitur incolenda festivitas, quæ totam Catholicæ plebis togam ad gaudia provocat, dum se ejus miraculis toto jam mundo dilatat. Quæsumus proinde; ut, qui illi per Spiritum sanctum dedisti potestatem imperandi demonibus, gratiam misericordiæ tuæ à nobis non auferas ad te in ejus honore humili voto currentibus: ut, qui gravati delictis, ejus venerabile nunc incolimus festum, ejus meritis beati cœleste veniamus ad regnum; ut, si D de propriis non meremur justificari, ejus patrocinio Sanctis tuis mercemur in perpetuum sociari:

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Lauda. Diligam eum ex toto. *Quære in Vesperis præcedentibus.* *Benedictio.* Christus Dominus, qui per martyrem, ut supra.

DIE XXV.

IN FESTO SANCTI GENESII.

Ad Vesperum.

Lauda. Speravit anima mea. fol. CLVI. *Sono.* Benedictio, anima mea. fol. CLX. *Antiphona.* Sanctus tuus. *Quære in Sancto Hippolyto.* *Lauda.* Benefecit Dominus eum. fol. CLXI.

PATROL. LXXXVI

Hymnus.

O rerum, Domine, conditor omnium,
Plectrum continuo gutturus admove,
Certamen tribuens pandere naviter
Athletæ tui inelyti.

[CCLXXXVIII] Gliscit nam nimium pectoris intimum
Malens belligeri promere militis
Actus conspicuos, gestaque fortia,
Et dona tua optima.

Genesius igitur ille juvenculus
Civis eximius Arêlatis oppidi,
Ætatis peragens floscula primula:
Injuncto paret ordini.

Excceptor itaque dumque nitesceret
Ac jussa tabulis publica scriberet

B Affatus subito munere cœlico,
Quo vota cumulat pia.

Extemplo officium abnuvit impium,
Et ceris renuit imprimere manum
Cœlestis cupiens effici accola
Vita, votisque, moribus.

Post evangelicus sermo in sonat,
Diversas latebras per loca appetens
Sese occultè recipit in abditiis

Horrore nimis territus.

Quem quærens validè turba satellitum,
Nec, ut cuperat, reperit uspiam;

Vastis tum reboans rictibus arbiter
Ferrum sumite, clamitat:

Festinis properè percite gressibus;

C Inventum refugam plectite percite;
Qui nostra monita temnere ausus est
Nec sacros deos incolit.

Quod fama referens Martyris auribus,
Abditum, neque se nosceret, æquore
Ferventi Rhodanum spiritu appetit,
Quo sorde queant abluï.

Auro lucidior inde regrèdiens
Repertus, jugulis sternitur impetu,
Cœli agminibus illic jungitur
Comptus vertice laurèa.

Ob hoc Cunctipotens, quæsumus assatum,
Testis quoque tui ipse precantibus
Accèptes placide vota fidelium,
Dimittasque piaculum.

Ac culpæ cumulus funditus subruat;
Subcrêscat jùgiter gràtia aptior;
Ut Sancti meritis cœlibes redditi
Abscedat procul ultio.

Sit trino Domino gloria sedula,
Regnum perpetuum, atque potentia,
Virtute solita qui regit omnia
Sustentans pie condita.

Amen.

Supplicatio. Oremus redemptorem mundi, ut supra.

Capitula. Unigénite Dei Filius, qui beatissimum athletam tuum Genesium primævæ ætatis floscula peragentem duplici victoriæ titulo coronasti, dum

et rábiem persecutóris declinádo Rhódani laticibus infúsum sacrosánci baptismatis lavácro decorásti, et exceptóris, quo fungebátur, officium relinquentem verum tuum sequipedam consecrásti; fac nos ejus suffrágiis viam gradiri sæculi hujus indémnes, et idóneos éffici vestigiórum tuórum imitatóres: quò nullis vitiórum nidóribus ofuscáti, et cursum vitæ, sicut hic miles tuus, deducámus in pace, eodémque patrocínante ad tuam pervenire mereámur conspiciuam claritátem:

Pater noster. Et ne. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Genésium transeúntem Rhódani álveum non passus est ullis æribus impediri algárum, ipse pedes vestros dissólvat à nexu criminum, et dirigat per sémitas mandatórum suórum. *ñ. Amen.* Et, qui illum pósitum in ætátis primulæ circulis ab executionálibus divértere fecit inlécebris, ac réddidit sortem cælicolis, ipse vos ab ómnibus incentívís emaculet carnæ titillatiónis. *ñ. Amen.* Quò tempore judicii, defæcáti ab omni nexu peccáminum cælibes effécti cum eodém æternæ pacis mereámini locum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Beátus vir, qui timet Dóminum Allelúia: *P.* In mandátis ejus cupit nimis. Allelúia, allelúia. *ñ.* Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. *P.* In mandátis ejus. *ñ.* Glória, et honor. *P.* In mandátis.

Orátio. Præsta nobis, Deus, beatíssimi mártiris tui Genésii assiduam patrocínium; ut ejus quoque præclárum ássequi mereámur exéplum: ut sentientes impensissimè suffragántem, sequámur fortissimè præliántem. *ñ. Amen.*

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. *Psalmus. 50. Orátio.* Exúltent, Dómine. *fol. clxxx.*

Antiphona 1. Ego clamávi, quoniam exaudísti me Deus: inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea. *P.* Custódi me, ut pupílám óculi: sub umbra alárum tuárum prótege me. *ñ.* Exáudi Deus justitiam meam: inténde deprecationem meam. Auribus pécipe oratióne meam, et non in lábiis dolósis. *P.* Custódi me. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Custódi.

[*cclxxxix*] *Orátio.* Præsta nobis, in *Véspriis præcedéntibus.*

Antiphona. Iste sanctus clamávit, et Dóminus exaudivit eum: *P.* Et ex ómnibus tribulatióibus ejus liberávit eum. *ñ.* Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum. *P.* Ex ómnibus. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Ex ómnibus.

Orátio. Sit, Dómine, præcedente et oránte mártire tuo Genésio nobis famulis tuis te amánda prompta volúntas, ut in nullo impédiat carnis infirmitas. Sic eodém docente à nobis calcétur mundi cupiditas, ut eodém intercedente perveniámus ad victóriam charitátis. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Ecce intélliget puer meus: excelsus erit et sublímis: *P.* Et ego suscipiam eum: *ñ.* Manus enim mea auxiliábitur ei: et bráchium meum confortábit eum. *P.* Et ego suscipiam. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et ego.

Orátio. Fac nos, Dómine, beatíssimi mártiris tui Genésii pedissequos: ut ejus muniti suffrágio respuámus fallácias dæmonum; cujus instrúcti patrocínio videámus bona in terra viventium. *ñ. Amen.*

Per.

ñ. Invocávi Altíssimum poténtem et expugnávit inimicos meos, quia stábilem me fecit contra hostes, et confrégit murmúria malitiæ eórum: Dóminus fortis permánsit inecum. *P.* In ætérnum. *ñ.* Státuit Dóminus supra petram pedes meos: et diréxit gressus meos. *P.* In ætérnum. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* In ætérnum.

Orátio. Omnipotens Dóminus, qui beatíssimum Genésium mártirem tuum passiónis stimulis et minántium flúctuum cúmulis probári, non óbrui, permisísti, cum eum dimicántem nec pœna superáret, nec immersu unda supprimeret; quia ei et illic adfúisti, ne cruciátibus vincerétur, et hic præstitísti, ut contra natúram flúctibus portarétur; miraculis tantis fidem ómnibus præsta, ut vota celebrántibus devotíssimè conferántur. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona. Sapiéntia justum à pereúntibus impiis liberávit: *P.* Et induit pro lorica justitiam: et gálea salútis in cápite ejus. *ñ.* Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. *P.* Et induit. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et induit.

Orátio. Ætérnum virtúis tuæ nomen, omnipotens Deus, orámus, ut nos mártiris tui Genésii et ómnium Sanctórum méritis sócios, fide pares, devotióne strénuos, passióne, consimiles; et in resurrectiône feliciúm fácias coæquári. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona. Iste homo in certámine. *folio. clxi.*

Orátio. Deus imménse et glorióse, quem in passióibus Mártirum cólimus, in Beatórum solemnitatibus venerámur, atque in certaminibus vincéntium conlaudámus; adéstó précibus supplicántium intervéntu gloriósi mártiris tui Genésii: ut, qui te pro admissis terribilem metuimus, ejus précibus exorátis in misericórdia plácitum inveniámus. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona. Coronám glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus: et induam illum stolam candidam, *P.* Quia servávit mandáta mea. Et propter nomen meum effúsus est sanguis ejus in terra. *ñ.* Et ponam in mari manum ejus, et flumínibus dexteram ejus. *P.* Et propter. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et propter.

Orátio. Deus, cujus honor sáncitas est, quem diligere salus est, et amáre perféctio; inlábere in córdibus nostris: da in omni Ecclésia tua gloriósi mártiris tui Genésii lucére vestigia: ut te gerente

omnium gressus, ea nos via perducatur ad vitam, quæ A
martyrem tuum extulit ad coronam. *ñ. Amen.*

Per.

Responsorium. Ego sum lux. *fol. clviii.*

Oratio. Domine Jesu Christe, qui mirabiliter Ge-
nesio huic martyri tuo et coronam de victoria præ-
stas, et columnam in templo tuo quasi decorem
ædificii futurum esse adsignas, dum ei et coronanda
vincendi studia suggeris, et invictam perseverantiam
voluntatem in passionibus prælargis; da nobis
exemplo ejus et diligendi te votum æquale, et vin-
cendi voluntatem: ut ita nomen civitatis illius novæ
Hierusalem nostris in pectoribus sit adscriptum,
qualiter, dum indesinenter obtulit mentis nostræ
in illius visione desigimus, in ejus pace perenniter
jocandemur. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

[ccxc] *In Laudibus.*

Ad Canticum. Antiphona. Tu solus Dominus, quia
non est alius; neque justus præter te, neque san-
ctus præter Deum nostrum.

Canticum. Confirmatum est cor meum.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio. *Canticum.*
Benedictus es Domine. *fol. 6.*

Sono. Benedic, anima mea, Dominum. *fol. clx.*
Lauda. Laudate. *Psalms cxxviii. Prophetia.* Sapien-
tia justum deduxit. *fol. 56. Hymnus.* O rerum, Do-
mine, conditor. *Supplicatio.* Orémus. *Quære in Vés-
peris præcedentibus.*

Capitula. Adest, Domine, famosissimi athletæ tui C
Genesii martyris festum, cui tuo pro nomine cer-
tanti viriliter caput à corpore gladii mucrone desec-
tum est validè. Et ideò piis supplicationibus ex-
oramus tuam largam potentiam, Omnipotens Deus;
ut eodem patrocinante ita corda corporaque nostra
ab omnibus vitiis desecare digneris, quatenus atria
cæli, quæ ille adiit per triumphum martyrii, nos
abluti maculis delictorum introisse gratulemur in
hymnis confessionum.

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dominus, qui beatissimum
Genesium, in *Vesperis præcedentibus.*

*In exeunte Vespera omnia dicantur, sicut in primis
Vesperis, exceptis Capitula, et Benedictiõne, quæ se-
quuntur.*

Capitula. Deus, qui volentes prævenis fide, atque
eredentes subsequendo facis non frustrà in te cre-
didisse; quique beatissimum Genesium prius gratiã
prævenisti dulcedinis, quàm regeneratione bap-
tismatis; te suppliciter deprecamur, ut jam præveniã-
mur miserationibus tuis, quò ad te fiducialiter pos-
simus proclamare è terris:

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Gratiã Christi, quæ beatissimum Ge-
nesium martyrem prævenit fide, vos subsequatur in
múnere. *ñ. Amen.* Et, qui illum aquis Rhodani
originali solvit à vinculo, vos hujus calicis vivificet
sacramento. *ñ. Amen.* Atque qui illum fluxiali con-

A secravit ex gurgite, vos mundiãli non subruat tem-
pestatè. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

DIE XXVI.

IN FESTO SANCTI GERONTII EPISCOPI.

Ad Vesperum.

Lauda. Confessionem et decorem. *Sono.* Confite-
bor tibi, Domine. *fol. clxix. Antiphona.* Confitebor
tibi, Domine. *folio clxix. Lauda.* Confitebor tibi,
Domine rex. *folio clxix.*

Hymnus.

Sacratum Christi Antistitem,
Gerontium Confessorem,
Dignis canamus laudibus,
Et celebramus vocibus,

Hic fertur Apostolico
Vates fuisse tempore
Et predicasse supremum
Patrem potentis Filii.

Quique dum per occiduum
Percurreret clarus plagam,
Tandem irã Gentilium
Ad passionem trahitur.

Sed mox præcepto Præsulis
Nodis gravatur ferreis:
Horrendis umbris carceris
Datur in jus carnificis.

Quem ferunt vinctum vinculis
Inter pallentes tenebras,
Raptam è sacro corpore
Dedisse celo animam.

Sic inter Apostolica
Locatus jam consortia,
Gaudet cælesti gloriã,
Et clarã Christi gratiã.

Namque infatus gemino
Fulget et nitet præmio;
Sacerdotali titulo
Confessionis merito.

Glória Patri personet,
Christoque Unigenito,
Paraclitique Spiritui
In sæculorum sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus, *mutato nomine, folio clxxxvii.*

[ccxc] *Capitula.* O gloriöse ac misericors Domine,
qui beatissimo confessori tuo Gerontio Episcopo tibi
nimis in ore suo confiteri dedisti; teque in medio
justorum ejus confessione laudari voluisti, ut eum
in terris confitentem et in concilio Sanctorum glori-
ficans faceres exultantem: exposcimus tui muneris
donum; ut ejus precibus tribuas à peccati conta-
gione purgari, ab ardoribus perpetuis erui, et glori-
æ tuæ beatitudinem consequi.

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dominus, qui beatissimum
confessorem suum Gerontium Episcopum se dignè
coram hominibus confiteri fecit in terris, confite-
tur vos coram Patre suo, qui est in cælis: *ñ.*

Amen. Et, qui in ore suo accepta sibi confessionis A contulit cantica, ipse confessionem vestram remunerandam suscipiat; *ñ*. Amen. Ut exemplo beatissimi confessoris Gerontii Episcopi confitendo et laudando nomen Jesu Christi in sæculum, participes ejus, quem confessi estis, mereamini esse in cælo. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Lauda. Germinabunt ossa tua, quasi salices Alcluvia P. Juxta fluentes aquæ: Allelûia, allelûia. *ÿ*. Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo. P. Juxta. *ÿ*. Glória, et honor. P. Juxta.

Oratio. Deus Dei Filius, quem beatissimus Gerontius Episcopus in toto corde suo confessus, nomen tuum honorificando, perductus est ad coronam; da in ore nostro confessionem, quæ nos expurget a crimine: ut quidquid in tuæ laudis honore deproramus, in lucro nobis prodesse æterni muneris sentiamus. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Labia mea. *Psalms* L. *Oratio.* Exultent, Dómine. *fol.* CLXXX.

Antiphona 1. Caro mea requiescet in spe. *Quære fol.* CLXX.

Oratio. Deus, qui confessorem tuum Gerontium Episcopum in sæcula sæculorum gaudere et exultare fecisti, ut tibi soli sine fine psallens laudis deferat hymnum, cujus ex confessione meruit obtinere consortium; te devotis cordibus poscimus, ut meritis ejus vita nostra refloriat, et a malis actibus emendata nitescat: ut, qui jam merebamur pro criminibus poenam pro confessione et cultu fidei Christianæ futuram pervenire mereamur ad glóriam. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Facies tua. *fol.* CLXXI.

Oratio. Beatum satis, Dómine, confessorem tuum Gerontium Episcopum esse fecisti: qui in toto corde suo tibi confessus, in concilio Justorum et congregatione probatur esse conspicuus. Da ergo nobis meritis ejus, ut confessione simplici oris mundari a crimine, et Sanctorum mereamur congregationi in cælestibus interesse. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Custodisti corpus meum. *folio* CLXXI. *Oratio.* Deus Dei Filius. *Require supra in Vesperis.* *Responsorium.* Ecce Dómine, in toto corde suo. *fol.* CLXXI.

Oratio. Ecce Dómine, in toto corde suo te solum confessor tuus Gerontius Episcopus confitetur et credit, dum et perfectum amorem tuæ fidei narrat, et mirabilia devoto ore pronunciat. Lætare ergo, et exultare nos fac in te et jûgiter et evidenter; ut in te habeamus post discrimina requiem, in quo ille post confessionem meruit invenire mercèdem. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Confitebor tibi, Dómine. *Canticum.* Confitebor tibi, Dómine rex. *Ad Benedictus. Antiphona.* Benedictio Dómini. *Canticum.* Benedictus es, Dómine. *Sono.* In conspectu Angelorum. *Lauda.* Allelûia. Confessio ejus. *Prophætia.* Ecce servus meus. *Quære folio* CLXXII. *Hymnus.* Sacratum Christi Antistitem. *Supplicatio.* Orémus Redemptorem mundi Dóminum. *Require in Vesperis præcedentibus.*

Capitula. Deus, quem fidelium lingua confitendo confitetur, et Confessorum devotio copiosè exultat; præbe nobis obtentu confessoris tui [CCXCII] Gerontii Episcopi obtinere, quæ poscimus, et evadere, quæ timemus: Deus enim noster es tu, et confitebimur tibi: te quoque Deum in nostris cordibus exaltamus devotii. Fac nos ergo tibi indesinenter et opere simul et verbo hærrere, qui nos fecisti veritatem fidei Christianæ cognoscere:

Pater noster. Liberati a malo. *fol.* 2

Lauda. Germinabunt ossa tua, quasi salices. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui. *Require in Vesperis præcedentibus.*

In exunte Vespera omnia dicantur, ut in primis Vesperis, exceptis Capitula, et Benedictiõne, quæ sequuntur:

Capitula. Beatum satis, Dómine, confessorem tuum Gerontium Episcopum esse fecisti: qui in toto corde suo tibi confessus in concilio Justorum et congregatione probatur esse conspicuus. Da ergo nobis meritis ejus, ut confessione simplici oris mundari a crimine, et Sanctorum mereamur congregationi in cælestibus interesse:

Pater noster. Liberati a malo. *fol.* 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui est Confessorum remuneratio, confessoris sui Gerontii suffragio vos sanctæ confessionis suæ munificet dono: *ñ*. Amen. Detque vobis se constituendi votum, qui eidem confessionis contulit præmium; *ñ*. Amen. Ut tanti Confessoris veraciter imitando exemplum, ad cæleste mereamini pervenire promissum. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

DIE XXVIII.

IN FESTO SANCTI AUGUSTINI EPISCOPI ET DOCTORIS.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX, *excepto*

Hymno.

Lux Deus Christe, pietas redundans,
Qui tuum vatem hærese reductum
Ritè Augustinum amans alumnum
Efficis aptum;

Hujus obtentu dolum hinc remove,
Patriam serva, pópulos gubernata;
Omnis lis absit, affluat redemptis
Grátia pacis.

Charitas efflet cópulam recisis:
Sit procul ira, ábeat rufna:

Clades abscedant, fames, atque languor,
 Nòxia quæque.
 Clerus doctrinâ rûtilem coruscâ :
 Pòntifex celsum ápicem reténtet
 Labe abstérâ, operibusque almis
 Pòst placitûra.
 Laus tibi insùllet júbilo perénni,
 Tríunitas simplex, Deitâsque una,
 Cuncta qui condens, ópifex in æthere,
 Créderis auctor.
 Amen.

FESTA SEPTEMBRIS.

Jejunium observatur tribus diebus ante Festum sancti Cypriani. Si volueris recitare, quære fol. 451.

DIE XIV.

IN FESTO SANCTI CYPRIANI EPISCOPI.
Ad Vesperum.

Lauda. Glória, et honor.

Sono. Fac mecum. *Quære fol. CLIX.*

Antiphona. Posuisti, Dómine, super caput ejus coronam de lapide pretioso : *P.* Glóriam et magnum decóreru super eum impónes. *ÿ.* Vitam petiit, et dedisti ei longitudiném diérum in ætérnum et in sæculum sæculi. *P.* Glóriam et magnum decórem. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Glóriam.

Dóminus sit semper. *ñ.* Et cum.

Lauda. Allelúia. Omnis qui vicerit, fáciam illum sedere in throno Patris mei, Allelúia : *P.* Sicut et ego vici, et sedeo in illum : Allelúia, allelúia. *ÿ.* **C** Beatus, qui intélligit super egénium et páuperem : in die mala liberábit eum Dóminus. *P.* Sicut. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Sicut.

Hymnus.

Urbis magister Tasciæ
 Tu, Cypriane Póntifex,
 Fax luminosa, et éfficax,
 Verbo docens, et sángine.
 Tu martyr, et doctor pius,
 Utróque clarus dógmate :
 Et stúrtis verba imbuis,
 Et doctis exémpis foves.

Cæléstis ille Spiritus,
 Qui in Prophétis præfuit,
 Te inrigávit cœlitûs,
 Implévit, egit, cômpluit.
 [CCXXIII] Hinc fonte claro lúminum
 Mentis foves fidélium ;
 Artus perérras invios,
 Cibis palátum récreans.
 Tu passiónis glóriam
 Quæstu oblâto dístrahis,
 Mercède mortem cômparans,
 Cùm te ferret carnífex.

Sic sic docens quod verum est,
 Fundis beátum ságuinem
 Ditas cruóre Africam,
 Verbo docens Hespériam.

A Tu Doctor in terra pius,
 Tu Martyr in cœlestibus,
 Quod prædicásti dógmate
 Fac nos tenere per precem.
 Deo Patri sit glória,
 Ejusque soli Filio,
 Cum Spíritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum.
 Amen.

Supplicatio. Orémus, *mutâto nómine, ut supra.*

Capitula. O decus orbis, ò doctor únice, veritátis magister cathólice, Catholicórum ducátor Ecclesiæ, Cypriane martyr sanctissime ! qui Christum et voce prædicâdo et sángine, et linguâ aménus, et passióne monstrâris esse conspicuus : dum, quæ doces, agis, et quæ agis, pósteris docédo dérelinquis : in utrósque admirâbilis et præclârus ; dum et Doctor miríficus, et martyr agnósceris glóriósus ; dum et doctrinâ clares in sæculo, et de effúso sángine lætâris in cœlo : te quæsumus, te rogâmus, rege, fove, ínstrue nos tuis semper suffrâgiis páriter et doctrinis : imbue ore néscios, précibus tuère infirmos, verbis doce, quid ágere, méritis obtine, quo possimus intrâre : illinc riga ignorántiam verbis ; hic continuis fragilitâtem nostram fovêto suffrâgiis : ut per Deum unum in Tríunitate perfécta, quem tu et doctrinâ prædicásti et sángine, nos et dictórum tuórum fructus hic libéntius hauriâmus, et meritórum tuórum gáudiis post tránsitum satiémur per ipsum ; qui nos dócuit orâre et dicere :

Pater noster. Liberâti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatissimum Cypriânium Ecclesiæ suæ Præsulem, et doctrinæ magisterio clarum, et Martyrem fecit esse conspicuum ; impleat vos et grâtiâ sanctæ doctrinæ, et amóris sui opuléntiæ dulcédine ; *ñ.* Amen. Ut et in verbis Mártyris correctiónem vitæ integram adsumâtis, et in exémpis ejus adipiscâmini, quod vos heredes efficiat in cœlestibus regnis : *ñ.* Amen. Quò et per ejus doctrinam peccátórum à vobis rubigo effúgiat, et per ejus suffrâgia vita vobis concedâtur ætérna. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

D *Lauda.* Beatus vir, qui timet Dóminum Allelúia : *P.* In mandâtis ejus cupit nimis Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Potens in terra erit semen ejus : generâtio rectórum benedicétur. *P.* In mandâtis. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* In mandâtis.

Oratio. Debitas tibi, Dómine ætérne, referimus grates, et Jesu Christo Dómino nostro, in cujus similitudinem beatissimus Cypriânus, dum offert victimam, ipse est victima ; dum sacerdotium éligit, martyrium devótus implévit. Obtíneat igitur apud te, Deus summe ; ut des miseris indulgéntiam post delictum, qui méruit post sacerdotium subire martyrium. *ñ.* Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. *Psalmus* l. *Oratio.* Exultent, Dómine. *fol.* clxxx

Antiphona 1. Homo Dei, osténdit tibi Dóminus sacraméntum : multam vidit enim perseverántiam tuam. *P.* Quia multùm tristátus es pro pópulo suo, et orábas pro Israël : *ŷ.* Non det in commotíonem pedem tuum : neque dórmitet qui custódit te. *P.* Quia. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Quia.

Oratio. Débitas tibi, Dómine. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Antiphona 2. Homo iste perfécit ómnia, quæ præcéperat ei Deus : et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam, *P.* Quia te elégi justum coram me ex ómnibus géntibus. *ŷ.* Beátus vir, qui timet Dóminum : in mandátis ejus cupit nimis. *P.* Quia te. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Quia te.

Oratio. *Ætérnum* tuæ virtútis nomen, omnipotens Deus, oramus : ut nos mártiris tui Cypriáni Episcopi et ómnium Sanctórum méritis sócios, fide pares, devotíone strénuos, passíone consimiles, et in resurrectione feliciúm facias còæquári. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Iste homo honorificátus est valdè, et confrégit Deus cor inimicórum ejus, [ccxciv] et properávit in domo Dómini Dei sui perfécito corde ; *P.* Et vidérunt omnes, quæ manifestá fecit Deus per ipsum. *ŷ.* Máxima est glória ejus in salutári tuo : glóriam et magnum decórem impónes super eum. *P.* Et vidérunt. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et vidérunt.

Oratio. Deus imménse glorióse, quem in passíonibus mártirum incólimus, in beatorum solemnitatibus venerámur, atque in certaminibus vincéntium conlaudámus ; adésto précibus supplicántium intervéntu mártiris tui Cypriáni Pontíficis : ut, qui te pro admissis terribilem metúimus, ejus précibus exorátus in misericórdia plácitum inveníamus. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Lábia sacerdotís custodiunt sciéntiam, et legem exquirunt de ore ejus : quia Angelus Dómini est. *P.* Lex veritátis in ore ejus, et iniquitas non est invénta in lábiis ejus : in pace dirigens ambulávit, et multos convértit ab iniquitate. *ŷ.* Sacérdos, qui de ore suo profert justitiam, et exquiréntibus se annúnciat veritátem : Angelus enim Dei omnipotentis est. *P.* Lex. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Lex.

Oratio. Deus, qui os beatissimi mártiris Cypriáni Episcopi ita sapiéntiæ ubertáte replésti, ut diversitate virtútum circumséptus appárens jocunditate et decóre illum cœlesti gloriósum ostenderes ; quo et lábiis custódiens sciéntiam, legem in ore ejus exquireres ; pórrige ori nostro sciéntiæ lucem, et sapiéntiæ veræ perfectíonem : ut in eo quo tibi ille multos convértit ab iniquitate, nos júbeas perénriter convérti et jocundári. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Thronum glóriæ. *Cánticum.* Confirmátum est. *fol.* 55. *Ad Benedictus. Antiphona.* Benedictio Dómini in mercèdem justí festinat. *Cánticum.* Benedictus es. *fol.* 6.

Sono. Allelúia. Cantábo virtútem tuam, Dómine. Allelúia. *ŷ.* Allelúia. Salvátor meus, tibi psallam ; quia Deus suscèptor meus et refúgium in die presúræ meæ. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia : laudáte eum in excelsis Allelúia. *Psalmus* cXLVIII.

Lectio libri Ecclesiástici Salomónis (Cap. 1).

ñ. Deo grátias.

Vir iste conservávit legem Dei excelsi, et in tentatióne inventus est fidélis. Et státuit ei Dóminus testaméntum ætérnum, et dedit illi sacerdotium gentis : et beatificávit illum in glória, et circumcinxit illum zonam glóriæ, et induit illum in vasis virtútum. Qui curávit gentem suam, et liberávit illam à pernicié. Qui præváluit ædificáre civitátem, qui adéptus est glóriam in conversatióne gentis : et ingressus domús et átrii amplificátus est. Quasi stella matutina in médio nébulæ, et quasi Luna plena in diébus suis lucet. Et quasi Sol refúlgens, sic ille refúlsit in templo Dei. Et quasi flos rosárum in diébus verni, quasi lilia, quæ sunt in tránsitu aquæ, et quasi thus rédolens in diébus æstátis. Quasi ignis effúlgens, et thus ardens igni. Quasi vas auri sólidum ornátum omni lápide pretiósó. Quasi oliva púllulans et cypréssus in altitúdinem se tollens, in accipiéndó ipsam autem stolam glóriæ, et vestiri consummatione virtútis. In ascénsu altáris sancti glóriam dedit sanctitátis amíctum, in accipiéndó autem partes de manu sacerdotís, et ipse stans juxta aram. Et circa illum coroná fratrum : quasi plantatio cedri in monte Líbano, sic circa illum steterunt. Quasi rami in palma, porréxit manum suam in libatióne : libávit de sáanguine uvæ, et fudit in fundaméntum altáris odórem Divino excelsó principi. Tunc exclamavérunt filii Aaron, in tubis productilibus sonavérunt, et audíam fecérunt vocem in memoriám coram Deo. *ñ.* Amen.

Hymnus. Urois magister. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *Capitula.* O decus orbis. *Lauda.* Beátus vir. *Benedictio.* Christus Dóminus, ut *suprà in Vesperis præcedéntibus.*

DIE XVI.

IN FESTIVITATE SANCTÆ EUPHEMIÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. clxxix, excepto Hymno.

En festum pródiit Virginis inclytæ
Micans Euphéniæ mártiris óptimæ,
[ccxcv] Omnes nunc pópuli, psállite, módulis
Reddéntes vota gnáviter.

Occúrrens Dóminus purget ut íntima
Clemens adtribuat múnera grátiae,
Qui se nunc militum cármina prómere
Sanctórum queat láudibus.

Hæc namque Dómino Augústa desérviens, A cupit nimis. P. Ab auditu. †. Glória, et honor. P.
Semet dum dédicat Principi cœlico, Ab auditu.

Livóre dæmonum púngitur illicò,
Ne Christum voce prædicet.

Felix Euphémia, sed pia pérmanens;
Ut ad illam pérfidus venit rugit
Murmur, súbito múnere Spiritús
Et mente clarà rédditur.

Pudica móribus, inclyta génuere,
Immírta pópulis Calcedonénsibus,
Ut Christo militat, mente deliberat,
Ut virgo quoque máneat.

Sed hostis nóscitur ipse, qui invidus
Furórem júdicis cóncitat invidi;
Sanctam ut idólis thura libáminis
Offérre cogat impiè.

Virgo sed sóciis juncta piíssimis,
Quos septem número séptiès indidit
Dicátos nisibus passióni Mártyrum,
Certámen læta súscipit.

Flammas ingréditur, cingitur ignibus,
Se Christo réddere vóciibus intonat,
Cœléstem grátiam, ut flectat orántibus,
Persólvens vota láudibus.

Inlæsa pródiens, cárcere tráditur,
Mírantur milites tália còminús
Vidísse: sed Præsul ipse nec térritus,
Sævus monet álitér.

Arénà súbitò ponti demérgere
Dicátam Dómino virginem imperat,
Insóntem rábidus perdúcere cúpiens;
Et Martyr vota sólvère.

Sed Martyr Dómini tália sústinens,
Jam suum spíritum súscipi cógitat;
Ut mixta cœlitús ágmina Mártyrum
Valérent vota cónsequi.

Undè nunc ávidi, Virgo, te gnávitèr
Orámus pópuli, lavácri filii,
Mittens, miseránsque cœlica mínera,
Piórum preces áudias.

Jam, Christe, miseris esto miséricors,
Et Sanctæ méritis solve piácula,
Nobis perpétua gáudia tribuens,
Dómine Deus, ómnibus.

Sit trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia,
Virtúte sólitá, qui regit ómnia,
Susténtat piè còndita.

Amen. *

DIE XXI.

IN FESTIVITATE SANCTI MATTHÆI APOSTOLI
ET EVANGELISTÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Glória et honóre. Sono. Fac mecum. Antiphona. Oculi Dei. fol. CLIX.

Lauda. In memória ætérna erit justus Allelúia:
P. Ab auditu malo non timébit Allelúia, allelúia. †.
Bcátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus

Hymnus.

Præclárum Christi militem
Virtútum donis nóbilem
Laudis concéntus cánere
Plebem (adténde) cóndecet.

Mathæus namque iste est,
Quem clarà voce Dóminus
Sese deflúxa arcéssens
De telónio rápuit.

Cuique celsum ápicem
Apostolátús tribuit;
Et clarum Evangélici
Deinde decus cóntulit.

Qui solus axem sérvidum
Adgréssus, truces pópulos
Ardentióri spíritu
Flammávit igne cœlitús.

Fugávit magos ímprobos,
Serpéntium virus éxpulit,
Armávit sacris mónitis
Dicátos Christo pópulos.

Castis edóctus régulis,
Plebem lucrátus árduam,
Regalibúsque átriis
Vitæ fundit orácula.

Qui multa post mirácula
Et sanctæ vitæ præmia
Hoc sacri prædicáminis
Cæsus dicto occubuit.

Nostrisque libens préciibus
Adsit patrónus óptimus,
Et pio clemens ánimo
Celsum exóret Principem.

Nobis adqulrat gáudia
Præséntis ævi, ac supér
Advérsa cuncta árceat,
Et, quæque prosunt, tribuat.

Deo Patri sit glória,
[ccxcvi] Ejúsqe soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

D *Supplicatio.* Orémus, *mutato nomine, fol. CLXXXVII.*
Capitula. Dómine Jesu Christe, qui elegísti tuá
ex plebe Matthæum, qui Levi sumpsit cognómen,
Apóstolum et Evangelistam; itaque in vértice Ec-
clésiæ eum statuísti ex publicáno à te, Christe, elé-
ctum, primum in Judæa quidém evangelizáre fecísti,
et póstmodum in Macedónia te prædicans pastórum
sic requiészit in móntibus; ánnue préciibus nostris,
ut ejus intervéntu nos futúro liberes à torméto: ut
verbum tuum, quod ille gloriósus in mundo vóciibus
sparsit, nos sanctificátum in receptáculum uostri
péctoris conservémus; qui nos docuísti oráre et
dicere:

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui ingéni

pietate Apóstolum suum Matthæum Evangelistam ex publicano fecit mirificum, nos de adversis faciat semper victoriam promereri : *ñ. Amen.* Et, qui illum exaltavit vocazione promptissimâ, ab omni nos mundanæ conversatiõnis dignetur erüere contágio : *ñ. Amen.* Et, qui voce prædicatiõnis et Apostolatüs grãtiã illum ditãvit in mundo, nos spirituãlium gaudiõrum munificet incremento. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Lauda. Diligam eum ex toto corue meo, dicit Dóminus ; *P.* Et erit sicut ros Israël ; germinabit sicut Illium et florëbit. Alleluia, alleluia. *ÿ.* Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tẽpore suo. *P.* Et erit sicut. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et erit.

Orãtio. Dona nobis, Dómine, sapiëntiam, per quam et insipiëntiæ nostræ ignãvia auferatur, et beatitudinis glória conferatur : ut, dum mártirem tuum Matthæum Apóstolum et Evangelistam decõris solã circumdas, in nobis indumentum Baptismi, quod peccãndo polluimus, eodem intercedente, propitiùs ábluas : et, cum sanctus ille Martyr tuus coronatur in vasis virtutum, nos expiëmur à contágio peccãminum. *ñ. Amen.*

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lãbia. *Psalmus* 1. *Orãtio.* Exultent. *fólio* clxxx.

Antiphona 1. Coronam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus ; et induam illum stolam candidam : *P.* Quia servãvit mandãta mea, et propter nomen meum effusus est sanguis ejus in terra. *ÿ.* Et veritas mea et misericordia mea cum ipso : et in nómine meo exaltabitur cornu ejus : *P.* Et propter. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et propter.

Orãtio. Da nobis, ut hic suprã.

Antiphona 2. Coronavit eum Dóminus, et benedixit, et dixit illum, *P.* Et supra multa múnera constituet illum. *ÿ.* Qui ingréditur sine macula, et operatur justitiam : qui loquitur veritatem in corde suo. *P.* Et supra. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et supra.

Orãtio. Ætérnum tuæ virtutis nomen, omnipotens Deus, orãmus : ut nos mártiris tui Matthæi Apóstoli et Evangelistæ, et ómnium Sanctõrum méritis socios, fide pares, devotiõne strénuos, passiõne consimiles ; et in resurrectiõne felicium faciãs coacquirari. *ñ. Amen.*

Antiphona 3. Certamen bonum certavi, cursum consummavi : *P.* De cetero repõsita est mihi corona justitiæ ; *ÿ.* Quia custodivi vias Dómini, nec impië gessi à Deo meo. *P.* De cetero. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* De cetero.

Orãtio. Deus immense et gloriõse, quem in passiõnibus Mártirum cólimus, in Beatõrum solemnitatibus venerãmur, atque in certaminibus vincẽntium conlaudãmus ; adesto precibus supplicãntium intervẽntu mártiris tui Matthæi Apóstoli et Evangelistæ : ut, qui te pro admissis terribilem metui-

amus, ejus precibus exorãtus in misericordia placentum inveniamus. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Responsórium. Ego sum lux. *fol.* clviii.

Orãtio. Deus, cujus honor sanctitas est, quem diligere salus est, et amare perfectio ; inlábere in cordibus nostris : da in omni Ecclesia tua mártiris tui Matthæi Apóstoli et Evangelistæ lucere vestigia ; ut, te regente ómnium gressus, ea nos via perducat ad vitam, quæ Mártirem tuum extulit ad coronam. *ñ. Amen.*

[ccxcvii] *In Láudibus.*

Ad Canticum. Antiphona. Tu solus Dóminus, quia non est aliùs ; neque justus præter te, neque sanctus præter Deum nostrum.

Canticum. Confirmatum est cor.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio Dómini. *Canticum.* Benedictus es. *fol.* 6.

Sono. Séptiës in die. *Lauda.* Laudate Dóminum. *fol.* clx. *Psal.* cxlviii. *Propheta.* Justus si morte præoccupatus. *fol.* 53.

Hymnus.

Solémne rutilat ac venerabile
Nunc festum : Pópuli, pectora pandite :
Cœlesti Dómino múnera solvite,
Et grates pië reddite.

Eléctus Dómini namque discipulus
Matthæus vocatus nimis et inclytus,
Colendus pópulis assuit ómnibus :
Clarète benè moribus.

Hic Christi sócius, factus Apóstolus,
Dat sancta pópulis múnera litteris ;
Et clarus ópere floruit ætheris
Ostendens bona méritis.

Clarens officiis iste Deificus
Videtur régiis impériis Deus
In mundo pòsitus celsus hominibus ;
Ut vitam daret ómnibus.

Dum membra rélevat hic puerilia :
Gubérnans dicitur cuncta polifera :
Rex dare illi jubet illicò múnera
Admirans sibi placita.

Sed Sanctus negat hinc se fore mox Deum,
Sesèque intonat omninò sérvulum
Creãntis minimum plelis Apóstolum
Tenentem quoque sæculum.

Sed cœlum aspiciens terréna despicit,
Et celsa résonans infima réspuit :
Temnens pestifera, magnifica appetit,
Et Christo rata suggerit.

Pudica cúpiens óptima prædicat,
Et Christo Dómino sic pië máncipat,
Quas illi fãmulas antea nóverat,
Ac vota pia cúmulat.

Qui sacerdotio dum benè fúngitur,
Mucrone glãdii súbito feritur,
Ac sanctis pópulis æthere júngitur,
Et cœlo pius índitur.

Hic talis, quæsumus, Cõnditor inclyte,

Adsiſtat miſeris, ac ſine crimine

Nos tibi ſociet æthærea in ſede,

Qui cuncta regis inclytè.

Nos ejus méritis fácito cómpares ;

Nec non præcántibus réddito cælibes :

Ac celsis pópulis æthere páriles,

Sanctórum quoque cómpotes.

Te, Chriſte, célebrent ómnia cón dita

Tellúri impóſita, mária, et ábdita,

Vel cuncta módulis et reboántia

Per cuncta tibi sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus. *Capitula.* Dómine Jezu Chriſte, qui. *Lauda.* Dilligam eum. *Benedictio.* Dóminus Jezuſ Chriſtus, ut ſuprà in *Vesperis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN FESTO DECOLLATIONIS SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Sperávit ánima mea. fol. clvi. Sono. Bénedic, ánima mea, Dóminum. *Antiphona.* Bene nunciávi. fol. clx. *Lauda.* Státuit Dóminus ſupra petram pedes. *Quære* fol. clvii.

Hymnus.

Hic Joánnes mirè natus

De ſenili víſcere

Ante júdicom prophétans,

Quàm ſit index éditus,

Præiit, naſcèdo, Chriſtum,

Præiit et mórtuum.

Hunc thori vino replétus

Sáanguine jubet rui :

Quàre ſtuprum cedit audax

Conjugális eriminis ;

Sed ſacram ſumit corónam

Laureátus glóriam.

Hic Dei præcéſſit unum

Matre natum Filium,

Témpore quo ſubſequentem

Præco verax præit,

Mortis et Præcúrsor ipſe

Morte primus cóncidit.

Núntiat Redemptiónem,

Esse Chriſtum sæculis :

Núntiat vitæ munus,

Esse Chriſtum mórtuis ;

Quare Chriſtum probra, dixit,

Poſſe mundi tóllere.

[ccxcviii] Hunc rogémus abditórum

Corda mæſta péctorum ;

Ut ſcelus noſtrum repéllat,

Motus indulgéntiam

Cónferat, et dona vitæ

Cum perénni gáudio.

Arceat iram ſupérni,

Quam pavémus, Júdicis ;

Próvocet Patris benignam,

Quam ſitimus, grátiam ;

Donet et cunctis beà'am

A

Poſſidère pátriam.

Laus tibi per omne tempus,

Trinitas indifferens ;

Laus, honor, virtúsque ſumma,

Singuláris glória,

Quæ te Deum sæculórum

Pérſonet in sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus redemptórem, ut ſuprà.

Capitula. Dómine Jezu Chriſte, qui beatíſſimum Joánnem Baptiſtam tuum et mártirem, et tuæ nativitatís et tuæ mortis præcúrsórem dignátus es fácere : ut ſax lúminis veritatís lúmine ardens, et ſtuprum verbis conjugális criminis próhibens, gládio interéruptus te morièdo præiret, quem naſcèdo in carne viſus fúerat præceſſiſſe : ut, quem nunciáverat voce, prædicáret et ſáanguine : dum pro eo, quem in de-érto præconátur, in cárcere decollátur ; obténu ejus da in ore noſtro tuæ dignatiónis oráculum : da etiam in ópere juſtitiae frúctuum utrorúmque múnere clarióres effécti, ſicut ille eſt pro veritatè et cárcerem perpéſſus et gládium, ita nos in veritatè et cárceres ætérnos evadámus et tártarum : Pater noſter. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Chriſtus Dóminus, qui beatíſſimum Joánnem mortis ſuæ vóluit præcúrsórem efficere, præmium ſe dignetur veſtris précibus demonſtráre ; ñ. Amen. Et qui illum permisit pro veritate decollári in cárcere, ipſe vos in veritatè ſine fine conſervet : ñ. Amen. Ut ſicut ille morièdo præcúrsor factus eſt Dóminicæ mortis, ita vos beátè vivèdo ſequáces ſitis únici Redemptóris. ñ. Amen.

Per miſericórdiam ipſius Dei noſtri, etc.

Lauda. Diligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. P. Et erit ſicut ros Iſraël, germinábit ſicut lilium, et florébit : Allelúia, allelúia. ŷ. Et erit tanquam lignum, quod plantátum eſt ſecúſ decúrsus aquárum, quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo. P. Et erit ſicut ros. ŷ. Glória, et honor, Patri. P. Et erit ſicut ros.

Oratio. Deus Dei Filius, qui cruce tuâ et ſalútem ré.ibus donas, et húmiles tuos ad victóriam ſemper armas ; témpora jam tandem miſeriarum noſtrarum ærúmnas : ac, ne gládio maligno noſtræ feriántur cervices, obténu glorióſi præcúrsóris tui Joánnis Baptiſtæ gládio verbi tui nos réddito efficáces. ñ. Amen.

Per miſericórdiam tuam, Deus noſter, etc.

Dóminus ſit ſempér. ñ. Et cum.

Ad Matutinum.

Antiphona. I.ábía mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L. *Oratio.* Exúltent, Dómine, I.ábía. *Quære* fol. clxxx.

Antiphona. Deus, qui das ſalútem régibus : P. Libera me de gládio maligno, et de manu filiórum alienórum. ŷ. Eripe me Dómine ab hómine malo : à viro iniquo libera me. P. Libera me. ŷ. Glória, et honor Patri. P. Libera me.

Oratio. Deus Dei Filius, qui in cruce tua. *Quære A*
suprà in Vesperis.

Antiphona. Educ, Dómine, de cárcere ánimam meam ad constítendum nómini tuo : *P.* Me expéctant justí, donec retribuas mihi. *ÿ.* Inténde ad oratió-nem meam : quia humiliátus sum nimis. *P.* Me expéctant justí. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Me expéctant.

Oratio. Educ, Dómine, de cárcere ánimas no-stras ; qui sputa pro nobis perpéssus es et flagélla : ut précibus justí hujus Joánnis Baptístæ et mártý-ris tui ex hoc mundo edúcti de cárcere, triúmphos Crucis tuæ débíta post óbitum nostrum tibi præcón-ia cum Sanctis ómnibus præconémur cum laude ass' duá. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 3. In vita sua fecit mirabilia, et post mortem suam operátus est. *P.* Multá dejécit à se ignem terræ ; et in verbo Dómini exultávit. *ÿ.* Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum. *P.* Multá dejécit. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Multá dejécit.

[cxcix] *Oratio.* Pretiósá est, Dómine, in con-spectu tuo mors beatíssimi Joánnis Baptístæ, qui, dum petulántis Principis fácinus árguit, justitiam exequéndó promérui in cárcere decollári : ut qui habéret vigórem in verbo, non perférret pavórem ex gládio, cum sanguls ejus meretriciæ saltatiónis com-pensatióne taxátus eó tibi pretiósior esset, quò ef-fúndi pro justitia meruisset. Concéde ergo nobis, ut sanguis illius, qui pro veritate effúsus est, pro nobis te in supplicatióne adf're non cesset : voxque illa, quæ pro stupri crimine percússit adúlteram regem, pro fidélium populórum indulgentiá te exoráre non cesset. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

ñ. Cum essem clausus in vestibulum cárceris, factus est sermo Dómini ad me, dicens : Eruens liberábo te de gládio. *P.* Quia fidúciam habuísti in me, ego salvábo te. *ÿ.* Liberábo te de manu pessi-mórum, et éruam te de manu lórtium. *P.* Quia. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Quia.

Oratio. Christe, Dei Filius, quem Joánnes filium hóminis, et nascéndo præcésit, et moriéndo præcu-cúrrit ; ánnue nobis précibus tanti vatis, ut justitiam, pro qua ille mérui decollári in cárcere, nos **D** semper retentémus in ópere : ut, sicut ille eam prædicádo pro veritate est mórtuus, ita nos eam servádo in veritate vivámus. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Thronum glóriæ. *Cánti-cum.* Confirmátum est cor meum. *folio 53.*

Oratio. Christe, Dei Filius, de quo Joánnes, præ-cúrsor nativitatís tuæ et mortis existens, prophetiæ suæ vaticinio testátus est, quód te créscere, et illum mínui oportéret, cum et Dóminus sublimátus sis Cruce, et fámulus comminútus sit cápite : da nobis, ut eá fide, quá tanta pietátis mystéria venerámur, eá étiam, gáudia patriæ cælestis intrémus. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Benedictus. Antiphona. benedictio Dómini. *Cánticum.* Benedictus es Dómine Deus patrum. *Quære fol. 6.*

Sono. Bénedic ánimá mea Dóminum. *Lauda.* Lau-dáte Dóminum. *Psalmus cXLVIII.* *Prophetia.* Justus si morte. *Requite fol. 53.*

Hymnus.

Almi Prophétæ progénies pia,
Clarus Parénte, nobilior Patre,
Quem matris alvus cláudere néscius,
Ortus senili pródiit índice.

Quem virginális régia glória
Summi Tonántis nómine pigneris,
Gestáret aulæ nobilis íntimo
Claustro pudóris fértillis íntegro

Vox suscitávit missa puérpæram,
Fovítque vatis gáudia párvuli :
Matres pro tanto múnere pigneris,
Mutus locútus nómine filii est.

Scribéndus hic est, vocis ut áudiat
Nostræ canórem, diraque víncula
Dissólvat ore largo, prophético,
Verbórum habens litteram nóminis.

Vox namque Verbi, vox Sapiéntiæ est :
Major Prophétis, sed minor Angelis,
Qui preparávit corda fidélium,
Srivítque rectas justitiæ vias.

Assérto, qui non ope régiá,
Nec morte durá liquerat trámitena
Veri, ac actus : Non licet, ait, tibi
Uxórem habére Fratris adúlteram.

Hinc ira Regis, sævaque fúnera
Saltatiónis múnere véndita :
Mensas Tyránni, et virginis ébrios
Luxus replévit ságuine sóbrio.

Hic vitricus dat dona vesánior,
Quám si venénum pócúla tráderet :
Negáre præstat, quam dare, vitrico
Odísse præstat ; plus nocet et hic amou

Glória Patri ætérno Dómino,
Glória Christo regi perpétuo,
Qui domináto cum Sancto Spiritu,
Et regnum ejus per omne sæculum.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem, ut *suprà.*

Captula. Deus, qui beatíssimum Joánnem multi-plicium palmárum flóribus coronásti : dedísti enim ei, ut esset Sanctus ante ortum, Prophéta post or-tum, Baptista in Jordáne, Evangelista in solitúdine, Martyr morte ; da nobis supplicibus servis tuis, ut sicut ille secútus est vestigia Unigéniti filii tui Dómini Salvatóris, sic nos vias sequámur Domínici præcúrsóris : Et, sicut illi donáre [ccc] dignátus es, ut pro veritate morerétur, sic nobis tribue, ut in veritate vivámus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Diligam eum ex toto corde meo. *folio clvi.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatissimum. A
Quære in Vesperis præcedentibus.

In exeunte Vespera omnia dicantur, ut in primis Vesperis, exceptis Capitula et Benedictiõne.

Capitula. Educ, Dómine, de cárcere ánimas nostras; qui beatissimum Joánnem Herodiáno gládio consecrásti: detur per eum nobis pœnitentiæ óptio, qui pœnitúdinis éxstitit prædicátor: consérvet in fide pópulos, qui árguit de infidelitáte supérbos: déferat ad te confessiõnem humilium, qui redargótor factus est contemptórum. Quique núncius éxstitit Verbi, grátiam nobis præroget nunciáti, cum ad te nunc proclamémus è terris.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Beatissimus Joánnes Baptista, cujus caput cruénto regi hodiè deséctum inter pócula allatum est disco, sit pro vobis ómnibus apud Deum intercessor; ñ. Amen. Idem quoque, qui fratérnum próhibens violáre connúbium, hodiè in cárcere perégit martyrium, suis vos précibus fáciat incentiva superáre libidinum: ñ. Amen. Ut, sicut idem Dómini præcúrsor factus est mortis, ita vestris intercessor existat prævius pro delictis. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

DIE XXIX.

IN FESTO SANCTI MICHAELIS ARCHANGELI.

Ad Vesperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cæli. Tuus est dies, et tua est nox: P. Tu fecisti Solem et Lunam. ÿ. Tu confirmásti in virtúte tua mare: contribulásti cápita draconum super aquas. P. Tu fecisti.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Sono. Allelúia. Judicium datum est Sanctis P. In hora sacrificii vespertini. Allelúia, allelúia. ÿ. Ecce Michaél unus principum priórum véniet, ut sanctificéntur multi. P. In hora sacrificii.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Antiphona. Thronus tuus Deus inæstimábilis, et glória incomprehensibilis: cui adstat omnis exercitus Angeórum cum tremóre; P. Cujus adspéctus aréfácit abyssos, et indignatio facit tabéscere montes. ÿ. Dómine Deus noster, quàm admirábilis est nomen tuum in univérsa terra! P. Cujus adspéctus. D ÿ. Glória, et honor. P. Cujus adspéctus.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Lauda. Allelúia. Spiritus tuus bonus, Deus. P. Dedúcat nos in viam rectam. Allelúia, allelúia. ÿ. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus in te confido, non erubéscam. P. Dedúcat nos. ÿ. Glória, et honor Patri. P. Dedúcat nos.

Hymnus.

O cælórum alme Princeps,
Michaél potissime,
Summi Regis Christi summus
Portitórque rútilus,
Agius nuncupátus Michaél,
Quis, ut Dóminus?

Tu polórum aulæ basis,
Tu thronórum civis es:
Dominatiónum arce tu
Virtutúmque præminens;
Principátuum, Potestátuum
Lux corúsans éntes.

Chérubim deinde sacro
Tu cluis ignichoro:
Séraphim deinde pollens
Cœtu nixus Augusto:
Arcem vehens Legiónum
Primus ritè Sénior.

Tu quatérno seniórum
Ordine cursu viges:
Tu bis duo senatórum
Globo quarto flumen es:
Conditóris throno situs
Ritè missus adstans

Tu ter terno sacro vultus
Angelórum órdine,
Mille cénties urbánâ
Legiónum compage:
Juge carmen Trinitátis
Cóncrepans ter Agie.

Tu perénnis Dei summi
[ccc] Vultum, pedésque tegis:
Invicem tribúsque illis
Innuens adspéctibus
Uriéli, Gabriéli,
Raphaéli sócius.

Hincque stantes flavos flammis
Bis ternis volátibus,
Scilicet tegétes summa
Ante mundi exórdia:
Inniãne! perácto fine,
Cuique sunt novíssima.

Tu creatus, Creatóris
Obsequens officio;
Húmilem prælátus axem
Non linqvis fastigio:
Ille dum réfuga pléctitur
Insolens in tártaro.

Inde tibi summa virtus
Pollet, vigor inclyte,
Tenebrósis dominári
Turbis dæmoniacis,
Judicáre censor suis
Zábulum cum ángelis.

Tu plebis Judææ salus,
Cælo missus lator es,
Almo vati jubar ferens
Daniéli oráculo:
Fortem, inquit, te belláre
Pro fidéli pópulo.

Inde nos quæsumus, alme
Miles, victor inclyte:
Exhibe cunctis renátis
Nunc demùm baptísmate;
Quæ præstábas olim piè

Véteri ænigmati.

Tu rémove tela lapsa,
Sontes iras dæmonum :
Pelle ulcus, arce morbum,
Aufer omne scándalum ;
Pax, salus, fidesque fervens
Omnem legat ánimum.

Ecce cuncti conglobáti
Revolúto témporis
Anno, allelúia Aulæ tuæ
Dedicátum sólvimus ;
Sit ratum ut regi Christo
Tu fave, dum vivimus.

Præbe nobis mente cæcis
Esse mundos corpore,
Ne cadámus cæno molli
Sáucii libidine ;
Quo surgámus ad salútem,
Tu cleménter subleva.

Témpora fave tranquilla,
Auge pacis cœdera ;
Ensis urbis nostræ fines
Hostilis non dissecet :
Labes ullum, plagæ ullum,
Te duce, non trucidet.

Discat sexus, omnis ætas
Cassa mundi linquere :
Verum Christi callem clives
Discámus concurrere :
Quo queámus cœli portam
Tránsitum póst pétere.

Ultimò die, cùm ille
Resurgéndo súlserit,
Non reórum sorte viucti
Mancipémur tártaro ;
Sed urbáno lucis loco
Deputémur libero.

Duplex tunc honor, dum Sanctis
Digna merces rédditur ;
Non indignis mala nobis
Obligent, quæ gæssimus ;
Sed nutándi transferámur
Ex fide sidéribus.

Quo tibi precánti, alme
Michaël fortissime,
Hierúsalem gloriósæ
Sint enxi cárumine ;
Ut imménso perfruámur
Ritè lucis lúmine.

Laudem soli Trino fontes
Númini multímodam ;
Spíritus, Patris, et Agni
Mox adépti dèxteram,
Gaudéamus, exultémus
Affátim per sæcula

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem, *mutáto nómine, fol. CLXXXVII.*

Capitula. Dómine Deus, Pater omnipotens, creátor

ómnium et cónditor elementórum, qui Michaëlem tuum præferre dignátus es agminibus nunciórum, quorum exhibitio tuo obséquium dat império, nec tali umquam fatigántur officiórum nómine ; sonat ex mystério, et virtus pollet ex mérito ; ut cùm sint semper spiritus, dum tamen à te mittúntur, et æere corporáti Angeli nuncupántur, ut ómnium visibus visibiliter páreant ; quorum incorpórea manet substantia, et cùm localíter circumscribántur, indefessè tamen Creatóris conspéctu fruántur ; concède nobis, quæsumus, obténtu hujus Archángeli et ómnium Angelórum cónsequi véniam delictórum : ut, qui in eórum honóre [ccen] tibi Deo nostro laudem depromimus, ætérnæ beatitúdinis étiam consequámur véniam sempitérnám.

B Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dei Filius únici Patris únicum Verbum, cui sérviant militiæ Angelórum, gloriári vos faciát de perfectióne óperum bonórum : *ñ . Amen.* Et, qui Michaëlem Archángelum sublimem fecit honóre, vos suo faciát flagrãre ex amóre : *ñ . Amen.* Et, qui illum fidéli pópulo cénsuit defensórem, vestrárum precum illum semper faciát promptiorem. *ñ . Amen.*

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Dóminus de cœlo parávit sedem suam Allelúia : *P.* Et regnum ejus ómnium dominábitur. Allelúia. *P.* Benedicite Dóminum, omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. *ñ . Benedicite, Angeli Dómini Dómino : benedicite, cœli Dómino. P.* Et regnum. *ñ .*

C Glória, et honor Patri. *P.* Benedicite Dóminum.

Oratio. O! Michaël princeps exercitús Angelórum, veni, quæsumus, ad liberándas ánimas fidélium pópórum : ut et justitiam obtinendo in bonis semper fructificent, et injústi ad peniténtiam convérsi véniam non despérent accipere. Sicque nos invicem provocémus in mélius, ut præcium cónsequi mereámur ætérnum. *ñ . Amen.*

Per.

In nómine.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam salútãris. *Psalmus L.*

Oratio. Redde nobis, Dómine, lætítiam. *folio CLXIII.*

Antiphona 1. Vidi Angelum volántem per médium

D cœlum, habéntem Evangélium ætérnum, et dicéntem : *P.* Timéte Dóminum Deum nostrum, et date illi glóriam, et honórem, *ñ .* Qui stas in domo Dómini, in átriis domús Dei nostri. *P.* Timéte Dóminum. *ñ . Glória, et honor. P.* Timéte Dóminum.

Oratio. O! Michaël princeps. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Antiphona 2. Ego Jesus mitto Angelum meum, testificári hominibus. *P.* Ecce vénio citò, et merces mea mecum est, sanãre languóres pópuli mei. *ñ .* Audite hæc, omnes gentes : áuribus percipite, qui habitátis orbem. *P.* Ecce vénio citò. *ñ . Glória, et honor. P.* Ecce vénio citò.

Oratio. Mitte nobis, Deus clemens, Michaëlem cœlestis militiæ príncipem, ut nos de manu inimicó-

rum nostrorum liberet, et tibi Dómino Deo nostro illæans præsentet; et ipsum semper in adiutorium habeamus, quem in tuo munere sublimatum agnoscimus: ut ejus suffragio resistendo vitis, floreamus virtutibus, et deposito piaculorum elógio conscriptos nos in perpétuum liber vitæ æternæ contineat. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Pósi sunt throni, et antiquus diérum sedébit: vestitum ejus sublime: *P.* Et thronus ejus flamma ignis: millia millium serviébant ei, et decies centena millia assistébant ei. *ñ*. Omnes gentes, pláudite manibus: jubilate Deo in voce exultationis. *P.* Et thronus ejus. *ñ*. Glória, et honor Patri. *P.* Et thronus.

Oratio. Dómine Deus omnipotens, qui Angelos tuos, spiriuis facis; et ministros tuos, flammam ignis: accénde in nobis, quæsumus, ignem illum charitátis tuæ, quem sacri oris allóquio mitténdum dignatus es pollicéeri: et sic in nos ardeat fide et ópere; ut, deséctis vitis, pólo um civibus faciat sociári. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam,

ñ. Dóminus de Sina véniet: descéndet super montem Pharan, et apparébit ab oriénte: solus ante illum vadit Angelórum exércitus, et cum eo sanctorum millia. *P.* Legem in dextera portans, ut accipiant omnes de doctrina ipsius: ipse thálamo suo, ut sponsus procedens, cujus benedictioe omnis terra fructificat. *ñ*. Exultávit ut gignas ad curréndam viam, à summo cælo. *P.* Legem in dextera. *ñ*. Glória, et honor Patri. *P.* Legem in dextera.

Oratio. Tuam, clementissime Pater, súpplices exoramus cleméntiam, ut hodiérna solémnia, quæ pro beatissimi Archángeli tui Michaélis veneratióne suscepimus, ipse tibi commédes: et, sicut illi coronam sanctæ perfectiõnis tribuisti, ita nobis ejus intercessiõne ómnium delictórum véniam et indulgéntiam largiáris. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

[ccciii] In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Appáruit de monte Pharam Dóminus, et cum eo sanctorum millia.

Canticum. Dóminus de Sina véniet. *Oratio.* Venisse te Dóminum. *Quære fol. clxvii.*

Ad Benedictus. Antiphona. Benedicimus te, Dómine, qui sedes super Chérubin, rex Israël. *D*

Canticum. Benedictus es, Dómine Deus, *fol. 6.*

Sono. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine, Allelúia: *ñ*. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor tibi, Dómine. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis Allelúia: laudáte eum in excelsis Allelúia. *Psalmus cxlviij.*

Lectio libri Daniélis Prophète (Cap. x).

ñ. Deo grátias.

In illis diébus: Anno tértio Cyri regis Persarum, verbum revelatum est Daniéli cognométo Balthasar, et verum verbum, et fortitúdo magna: intellexitque sermónem: intelligentiã enim est opus in visiõne. In diébus illis ego Daniël lugébam trium

hebdomadarum dies, panem desiderabilem non comédi, et caro et vinum non introierunt in os meum, sed nec unguento unctus sum; donec complerentur trium hebdomadarum dies. Die autem vicésimã et quartã mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce virum vestitum lineis, et renes ejus accincti auro obrizo: et lumbi ejus accincti colóre opham, et corpus ejus quasi crysolithus, et facies ejus velut scécies súlgoris, et óculi ejus ut lampas ardens: et bráchia ejus, et quæ erant deorsum usque ad pedes, quasi espécies æris candéntis: et vox sermónum ejus ut vox multitudinis. Vidi autem ego Daniël solus visiõnem: porró viri, qui erant mecum, non viderunt: sed terror nimis irruit super eos, et fugierunt in abscondito. Ego autem relictus solus vidi visiõnem grandem hanc: et non remansit in me fortitúdo, sed et espécies mea immutata est in me, et emarcui, nec hábui quicquam virium. Et audivi vocem sermónum ejus: et áudiens jacébam consternatus super faciem meam, vultusque meus hærebatur terræ. Et ecce manus tetigit me, et erexit me super genua mea, et super articulos manuum mearum. Et dixit ad me: Daniël, vir desideriorum, intéllige verba mea, quæ loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc ergo missus sum ad te. Cúmque dixisset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli timere Daniël: quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligéndum ut te affligeres in conspéctu Dómini Dei tui, exaudita sunt verba tua: et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regis Persarum restitit mihi viginti et uno diébus: et ecce Michaël unus de principibus primis venit in adiutorium meum, et ego remansi tibi juxta regem Persarum: veni ut docerem te, quæ ventura sunt populo tuo in novissimis diébus, quóniam adhuc visiõne indiges. Cúmque loqueretur mihi hujuscemodi verbis, dejéci vultum meum in terra, et tãcui. Et ecce quasi similitúdo filii hóminis tetigit labia mea: et aperuit os meum, et locutus sum, et dixi ad eum qui stabat contra me: Dómine mi, in visiõne tua dissolutæ sunt compages meæ, et nihil in me remansit virium. Et quómodo potest servus Dómini mei loqui cum Dómino meo? nihil in me remansit virium, sed hálitus meus intercluditur. Rursum ergo tetigit me quasi visio hóminis, et confortávit me, et dixit: Noli timere, vir desideriorum: pax tibi: confortare, et esto robustus. Cúmque loqueretur mecum, conválui, et dixi: Lóquere, Dómine mi, quia confortásti me. Et ait: Numquid scis quare vénerim ad te? et nunc revértar ut præliar adversus principem Persarum: cum enim egréderer, apparuit princeps Græcorum véniens. Verúmtamen annuntiábo tibi quod expréssum est in scriptúra veritátis: et nemo est adiutor meus in ómnibus his, nisi Michaël princeps vester (Cap. xi). Ego autem ab anno primo Darii Medi stabam ut confortarétur et roborarétur. Et nunc veritatem annúncio tibi (Cap. xii). In témpore autem illo consúrget Michaël princeps

magnus, qui stat pro filiis pópuli tui : et véniet **A**
tempus quale numquam fuit ab eo quo gentes esse
cœpérunt usque ad tempus illud. Et in tēpore illo
salvabitur pópulus tuus, omnis qui invéntus fúerit
in libro scriptus. Et multi de his qui dormiérunt in
terræ púlvere, evigilábunt : álii in vitam ætérnam ;
álii in opprobrium ut videant semper. Qui autem docti
fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti : et
qui ad justitiam [ccciv] erúdiunt multos, quasi stel-
læ in perpétuas æternitátes. Tu autem Dániel claude
sermónem, et signa librum usque ad tempus statú-
tum : pertransibunt plúrimi, et múltiplex erit scié-
tia. Et vidi ego Dániel, et ecce quasi duo albi sta-
bant, unus hinc super ripam flúminis, et álius inde
ex áltera ripa flúminis. Et dixi viro, qui indútus
erat lineis, qui stabat super aquas flúminis : Usque-
quò finis horum mirabilium? Et audivi virum, qui **B**
indútus erat lineis, qui stabat super aquas flúminis,
cúm levásset dexteram et sinístram suam in cœlum,
et jurásset per vivéntem in ætérnum, quia in tēp-
pus tēporum, et dimidium tēporis. Et cúm com-
pléta fúerit dispérsio manus pópuli, complebúntur
univérsa hæc. Et ego audivi, et non intelléxi. Et
dixi : Dómine mi, quid erit post hæc? et ait : Vade,
Dániel, usque ad tempus præfínitum. Eligéntur, et
dealbabúntur, et quasi ignis probabúntur multi : et
impiè agent impij, neque intélligent omnes impij,
porrò docti intélligent. Et à tēpore cúm ablátum
fúerit juge sacrificium, et pósito fúerit abominatio
in desolatiónem, dies mille ducénti nonaginta. Beá-
tus, qui expéctat, et pέρvenit usque ad dies mille **C**
trecéntos et triginta et quinque. Tu autem vade ad
præfínitum : et requiesces, et stabis in sorte tua in
fine diérum. ñ . Amen.

Hymnus.

Prompta cuncta Cathólicæ
Plebs alúmnæ glóriæ,
Vota simul exhibète,
Et crimina pándite ;
Ut cunctórum auctor clemens
Cunctis præstet præstita.

Michael etenim ille
Sublimátus nómine,
Aulæ cœli conspicuus
Amóri, summi Dei
Princeps Angelórum factus,
Celsúsque vocábulo.

Cujus nomen ex virtúte,
Et opus ex múnere
Ab Omnipoténtis manu
Obtinuit servándum ;
Ut in Deo gloriétur
Cúm sóciis consórtibus.

Summus Dómini est iste
Magnus factus núncius,
Qui tetrum illum horréndum
Refugúmque ángelum,
Debellándo præcipitem
Demérsit in erébo.

Iste semper est protéctor,
Et defénsor ómnium :
Ut cunctórum postuláta
Regi Deo ófferat ;
Et ab illo destinátam
Plebi præstet grátiam.

Magna síquidem est ista
Dei festivitas,
Hujus almi Archángeli
Michaelis Núncii ;
Quam nos celebráre oportet
Susciperéque devotè ;
Ut ex ejus impetráto
Mereámur ómnium
Obtinére apud Deum
Véniam peccáminum :
Et beátæ vitæ regno
Pérfrui post tránsitum.

Laus tibi per omne tempus
Trinitas indifferens :
Una Patri, Filióque,
Inelyto Paráclito ;
Cujus laus, et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem, *ut suprà.*

Capitula. O lux lúminis, splendor inenarrábilis,
Christe Deus, sapiéntia, virtus, et glória Patris, qui
in hoc mundo visibus ómnium apparuisti in carne
sidus salútis, et debelláto principe tenebrárum, ad
súperos remeásti Verbum caro factum ; præbe nobis
supplicibus tuis in hujus sæculi obscuritáte splendó-
ris tui profusissimam claritátem : constitue nobis pa-
trónum vel defénsorem summum Angelum Micha-
elem, qui intróitum nostrum, exitúmque custódiat,
et in dexteræ tuæ partem nos coronatúrus ad-
mittas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Dóminus in cœlo.

Benedictio. Christus Dei Filius. *Quare in Vesperis
præcedéntibus*

DIE XXX.

IN FESTO SANCTI HIERONYMI PRESBYTERI.

Omnia dicántur unius Confessóris non Pontíficis,

D CLXXIII, *excépto*

Hymno.

Christus est virtus, Patris sapiéntia
Cunctis, quos replet spirituáli grátia.
[cccv] Ut possint probè dirigere nórmulam,
Et proximórum inlustráre opáca :
Ut dignè queant frui cœlestibus.

Ipsius dono perfátus egrégius
Olim hic vates nómine Hierónymus,
Omnibus notus doctrinárum fónibus,
Cunctos inrigans ex almis dogmátibus ;
Et sol respléndet in ortu ignicomus.

Hic procul cuncta sæculi negótia
Percalcans pede, velut spurcissima
Indecorósa, respúitque sæcula

Alens inopum egenâque viscera,
Sibi æterna acquirens stipendia.

Sic quoque vitam appetit monasticam,
Et sese valdè etringit à régula ;
Paréntes, domos, emittens, et pátriam,
Béthlehem invenit rura beatissima,
In qua perégit consummâta ópera.

Dum esset fervens calénsque ingénio,
Gentiliúmque summo cum stúdie
Pro elegánte lepóre prosático,
Opúsculum ánimo recónderet,
Tali merètur còrrigi oráculo.

Nam ecce morbus invádit corpúsculum,
Jamque reclinis dolóre in léctulo,
Ex more quippe fúnerum vulgárium
Obsequiórum, tantum ut spíritum
Rédderet polo, et membra túmulo

Reconderéntur repéntè : sed cóncitò
Alta pénétrans dúcitur in spíritu,
Sistitur nempe Príncipi æthéreo ;
Procul adstábant milliárum légio
Exercitántum illi absque número :

Mox tonans verba feriéndò conquêrit :
Christique servum mox ut esse còmperit
Non ita verbis, ut testátur, ásserit
Cordis thesáurum judicándò áperit,
Tullianúmque veráciter prótulit.

Vérbera jubet per membra indúcere :
Córpori densa flagélla ingérere :
Pròpere língua ululáto gémere
Cœpit testári : Si umquam hunc légere
Ausus fuero, te negávi, Dómine.

Tunc Angelórum adstántium millia
Súpplici prece flexa orant génuâ ;
Ut illi quæque donarétur vénia :
Sicque revérsus dissecáta còrpora
Cunctis osténdit, ut gesta verácia

Hoc probaréntur ; non falsa somnifera,
De quibus sæpe inlúdimur improba :
Sicque corréctus à Divína glória
Ambit præcélsa cœlestè Deifica ;
Nec sibi afféctat ultrà mundiália.

Tanto doctrínæ fulget ex hinc lúmine :
Tanto corúsco jubar pollet, floríde
Instrúcto ut suo rútile inspléndidè
Plebs Christi, quæ est redémpta sánguino,
Ipsius dono réfice nos Agie.

Tu noster splendor, tu nobisque déstina,
Per te claréscit ubique Ecclésia :
Tu præliátor in fide cathólica,
Aries ingens fortis es in dógmata
Hæreticórum déstruens macériam.

Te invidiórum inséquitur áctio,
Te criminatórum stulórum factio,
Tibique cedit falsa commentatio,
Minimè valens lúbica inléntio,
Frivola, quia revértitur in nihilo.

Tibi resistens probátur hæreticus,
Moxque rejéctus deputátur inscius :

A
Annuens tibi quisquis hic Cathólicus
Nóscitur fore conféstim in áctibus
Idóneus, probus, doctrínisque prófluus.
Tutàre plebem hanc sanctis suffrágiis,
Corda perlústra ex cœlicis donis,
Et solidàta in pacis dogmátibus
Flóreant verbo : fœcúndi in frúctibus
Adsistant cunctis in supérnis sédibus.
Præsta tu, Pater Deus clementissime,
Unus cum Prole simul cum Sancto
Spíritu ; qui cuncta gubernas império
Júgiter, semper, per ævi spátium,
Per infinita sæculórum sæcula.
Amen.

B FESTA OCTOBRIS.

DIE I.

IN SANCTORUM VERISSIMI, MAXIME ET JULIÆ.

Omnia dicantur ut in Communi plurimórum Mátyrum, excépto Hymno, qui est iste : Jucúndum nobis hunc diem. fol. civ.

DIE XVIII.

IN FESTO SANCTI LUCÆ EVANGELISTÆ

Ad Vesperum.

Lauda. Confessiónem et decórem. Sono. Confitébor tibi. Lauda. Confitébor. Quære fólio clxix.

Hymnus.

En Evangelistæ adest
Festum Lucæ, Dómine,
[cccv] Quem à sæculo sublimásti ;
Pauli nam Apóstoli
Médicus sistit cœlestis
Spíritui vel còrpori.

Hic diés canéndus dignus
Músicis sic plácidis,
Quem debémus celebráre
Intimis fortissimis ;
Ut à Christo eruámur
Péssimis periculis :
Iste virgo extitisse ;
Junctus nam cœlibibus
Sine crimine servívit
Dómino in ómnibus :
Sic à Deo diadéma
Accipit felicius.

Sancto Spíritu instigánte,
In Achájæ pártibus
Evangélium descripsit
Plébibus fídélibus,
Quod didicit à Paulo
Vel Missum óptimis in mánibus.

Postéaquam namque exarávit
Actus Apostólicos ;
Nam in civitatè Romæ
Ad docéndos pópulos
Per quem et perfécit almos
Plácidos Cathólicos.

Hic civis Antiochénus
Lucas arte médicus ,

C

D

Rursus et alumnus Doctor
Gregis ; nam sermonibus
Atris dedit sospitatem
Membris et spiritibus.

Septemdenis annis vixit,
Bis duo in arida,
Sancto Spiritoque plenus
Obiit et in Bithynia,
Post impléta Christi jussa
Possidet cœlestia.

Unde te precamur, Christo,
Auctor fidelissime ;
Ut per ejus impetratum
Careamus crimine ;
Et per illum te fruamur
Firmâ beatitudine.

Sit per ejus intervëntum
Vera infidelium fides,
Fidelique firma veritas
Credentium polleat,
Nihil mali arbitrans
In suorum cordibus.

Sit terræ suæ pax,
Morbis tempéries ;
Duplicentur agri messes
Centum quoque septies ;
Sit Catholicis defunctis
Sempiterna gloria.

Amen.

Supplicatio. Orémus, *mutato nomine. folio clxxxvii.*

Capitula. Beatum satis, Domine, Confessorem
tuum Lucam Evangelistam esse fecisti : qui in toto
corde suo tibi confessus in concilio Justorum et con-
gregatione probatur esse conspicuus : Da ergo nobis
meritis ejus ; ut confessione simplici oris mundati à
crimine, Sanctorum mereamur et congregationi cœ-
lesti interesse.

Pater noster. Liberati a malo. *fol. 2.*

Benedictio. Dominus Jesus Christus, qui est con-
fessorum remuneratio, confessoris sui Lucæ Evan-
gelistæ suffragio vos sanctæ confessionis munificet
dono. *ñ. Amen.* Detque vobis se confitendi votum, qui
eidem confessionis contulit præmium ; *ñ. Amen.*
Ut tanti confessoris sui Lucæ Evangelistæ veraciter
imitando exemplum, ad cœlestem mereamur pervenire
promissum. *ñ. Amen.*

Per.

Lauda. Germinabunt. *fol. clxx.*

Oratio. Deus, qui confessorem tuum Lucam Evan-
gelistam in sæcula sæculorum gaudere et exultare
fecisti ; ut tibi soli sine fine psallens laudi deferat
hymnum, cujus ex confessione meruit obtinere elec-
torum consortium : te devotis cordibus poscimus,
ut meritis ejus vita nostra refloreat, et à malis actibus
emendata nitescat : ut, qui jam merentur pro cri-
minibus pœnam, pro confessione et cultu fidei Chri-
stiannæ futuram mereantur pervenire ad gloriam. *ñ. Amen.*

Per.

A

Ad Matutinum.

Antiphona. Labia mea. *Psalmus l. Oratio.* Laudet
te, Domine. *fol. clxx. Antiphona.* Caro mea. *fol.*
clxx. Oratio. Deus, qui confessorem, *hic supra.*

Antiphona 2. Facies tua tamquam aqua munda
illuminabitur ; *P.* Vultus autem tuus sicut lucifer
orietur à meridiana parte : germinabit tibi vita *ÿ.*
Per diem Sol non uret te : neque Luna per noctem.
P. Vultus. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Vultus.

[cccvii] *Oratio.* Deus Dei Filius, quem Lucas
Evangelista Antistes toto corde confessus, nomen
tuum honorificando perductus est ad coronam ; da
in ore nostro confessionem, quæ expurget à cri-
mine : ut, quicquid in tuæ laudis honore depromi-
mus, in lucro prodèsse æterni muneris sentiamus.

B ñ. Amen.

Per.

Antiphona 3. Custodisti corpus meum ab omni
pollutione. *P.* Odor tuus, Domine, concupiscências
in me excitavit æternas. *ÿ.* Notas mihi fecisti vias
vitæ, adimplèbis me lætitiâ cum vultu tuo : delecta-
tiones in dextera tua usque in finem. *P.* Odor tuus.
ÿ. Glória, et honor. *P.* Odor tuus.

Oratio. Deus, qui beatissimi Lucæ Evangelistæ
confessionem accèptans, ita omnia verba oris ejus
plenissima exaudisti, ut participem efficeres regni
tui, quo in conspectu Angelorum psalleret tibi ; ac-
cipe nunc per eum confessionis nostræ votum, qui
illum perduxisti ad præmium : et, qui illum confes-
sorem voluisti esse beatum, nos post lapsus, quibus
in hoc mundo decidimus, ad æternam coronandos
pétrahas Patriam. *ñ. Amen.*

Per.

Responsorium. Iste homo. *fol. clxxvi.*

Oratio. Mirabilis in Sanctis tuis Domine, virtutum,
exaudi supplices tuos ; et peccatoribus nobis beatis-
simi confessoris tui Lucæ Evangelistæ patrocinia
largire, et charitatis perpétuæ ubertatem attribue :
Illèque coronam virtutis ut meruit ; et nos ejus suf-
fragiis, te donante, veniam criminum et pacem per-
pétuæ charitatis consequi mereamur. *ñ. Amen.*

Per.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Confitebor tibi. *Canti-*
cum. Confitebor. *Ad Benedictus.* *Antiphona.* Bene-
dictio. *Canticum.* Benedictus es. *Sono.* In conspecta.
Lauda. Laudate. *Psalmus cxlviii. Prophetia.* Hæc dicit
Dominus. *fol. clxxii. Hymnus.* En Evangelistæ adest.
Supplicatio. Orémus. *In Vesperis præcedentibus.*

Capitula. Deus, quem fidelium linguæ confitendo
conlaudant, et confessorum devotio copiosè exaltat ;
præbe nobis obtentu confessoris tui Lucæ Evan-
gelistæ obtinere quæ poscimus, et evadere quæ time-
mus : Deus enim noster es tu, et confitebimur tibi ;
te quoque Deum in nostris cordibus exaltemus de-
voti. Fac nos ergo tibi indesinenter et opere simul
et verbo hæerere, qui nos fecisti veritatem fidei Chri-
stiannæ cognoscere :

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Lauda. Germinábunt. *Benedictio.* Dóminus Jesus A
Christus. *In Vesperis præcedéntibus.*

DIE XIX.

IN FESTO SANCTORUM FAUSTI, JANUARI ET MARTIALIS,
MARTYRUM.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum. *Fol.* CLXII.

Sono. Dum succenderétur fornax, præparáti sunt
Ananias, Azarias, et Misaël ad comburéndum : et
ingréssi in ignem sic satiábantur ardóre flammæ :
Angelus enim Dei stetit in mélio, vento roris flante :
intelligite, argúite. *ÿ.* Tunc púeri latántes cané-
bant : *P.* Deus omnipotens terríbilis metuéndus in
sæculum. Amen. Allelúia. *ÿ.* Tres púeri jussu regis
in fornácem missi sunt : non veréntes flammam ignis
tamquám ex uno ore canébant : *P.* Deus omnipo- **B**
tens.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Ut aurum igni probáti sunt sancti, *P.*
Et quasi hóstia holocáusti, accépti sunt in conspéctu
Dei sui. *ÿ.* Justi verò hereditáte possidébunt ter-
ram : et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.
P. Et quasi. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Et quasi.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Colúnnam ignis ducem habuérunť itineris
Allelúia, *P.* Per quam osténdit Deus lucem eis Al-
lelúia, allelúia. *ÿ.* Misit verbum suum, [cccviii] et
sanávit eos : et eripuit eos de intéritu eórum. *P.*
Per quam. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Per quam.

Hymnus.

Gaudet catérva nóbilis
Dei repléta grátia :
Trium sanctórum Mártyrum
Præclára est solénnitas.
Templum Beáta Trinitas
Perénne cóndidit sibi ;
Ex quo novum deprómitur
Dulcissimámque cánticum.
Ili tres viri concórditer
Ad passiónem véniant :
In Trinitátis nómine
Hostem vicérunt péssimum.

Faustus benignus primus est,
Affátur : Hujus témporis
Condigna non est pássio
Fratres, futúram ad glóriam.

Beátus Januarius,
Apérta, inquit, jánuá
Est nobis, jam gáudio
Cælo fruámur óptimo.

En Martialis pérvelit
Ascénsus almís ómnibus
Sanctis Dei ad glóriam
Gaudet lætus consórtio.

Tunc Martialis orsus est :
Propter ætérnam glóriam
Debémus témnere idóla,
Et Júdicis sævitiam.

Mox Præses cæpit frémere.

PATROL. LXXXVI.

Dentes, nares, auriculæ
Labra, sed supercilía
Sanctis jussit abscíndere.

Inquiunt almi Mártyres :
Judex inique et péssime,
Servos Dei cur afficis ?
Cur falsos deos súscipis ?

Furóre tunc Tyránnus
Accénsus ; inquit : Mítute
In igne istos ; múnita
Qui nostra audent témnere.

Judex inique et péssime,
Servos Dei cur afficis ?
Cur vana profanus colis
Deosque falsos súscipis ?

Intrant beáti Mártyres
Læti caninum ; cónciunt
Hymnum Deo, et cánticum
Novum piis concéntibus.

Abjectá carnis sarcinâ,
Mittunt in Astris spíritum :
Christum vident, quem diligunt,
Sancti Dei cum Angelis.

Oráte, Sancti, ad Deum ;
Repéllat citò ut mala,
Et cónferat nobis bona,
Donétque pacem cóngruam.

Præcámur, almi Mártyres,
Per Unum et Trinum Deum ;
Dirum ut jugum óciús,
Quod sustinémus, áuferat.

Clemens Deus propítius
Solárium vivéntibus,
Et mórtuis fidélibus
Loca amœnia cónferat.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicatio. Orémus, *mutátiis nóminibus,* *fol.*
CLXXXVII.

Capítula. Christe Dei Filius Sanctórum glória et
vera Mártyrum beatitúdo remuneratióque sempí-
térna ; fidélium tuórum alácriter ad memoriám Mar-
tyrum tuórum concurréntium súscipe vota, à pres-
súris réleva ; et à tollis vitæ incómodis atque
ærumnis, quibus plebs tua affigitur, benignus sus-
pénde flagélla. Et, qui olim tribus in camíno pósito
mediátor existens, ne combureréntur, visibílem ex-
tinxisti flammam ; nunc interveniéntibus Sanctis tuis
exuréntium nos extingue incéndia. Faustus précibus
suis faveat miseris et opprëssis : Januarius ducátor
egrégius apériat nobis jánuam viæ cæléstis : Mar-
tialis obtíneat méritis, quicquid plebs álúmma mente
devotá sibi fieri exóptat pro delictis : ut utrórumque
salvátí suffrágio, et præsentí carcámus ærumná, et
póst, exlibes effécti, ætérnam perducámur ad pá-
triam.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Trinitatis almæ ineffabile mysterium arceat à vobis inlatae cladis dispendium. *ñ. Amen.* Faustus ardentia vota vestra in conspectu Domini deferat, vestrisque desideriis sit optimus suffragator. *ñ. Amen.* Januarius holocausti vestri suscipiat libamina, et suis precibus ab omni criminum vos abstergat labe: *ñ. Amen.* Martialis quoque vestra suspiria Spiritui commendet, et medellam, quam ab eo exposcitis, quantocius [cccix] impetret. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Lauda Gaudium sempiternum. fol. clxviii.

Oratio. Lætifica, Domine, populum tuum in hac celebritate beatissimorum Fausti, Januarii et Martialis: ut, qui de nostris peccatis contristamur, eorum orationibus consolémur. *ñ: Amen.*

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus L. Oratio.* Redde nobis. *Quære fol. clxiii. Antiphona 1.* Sanctis tuis, Domine. *folio clxvi.*

Oratio. Magna est, Domine, Sanctis tuis lux; dum te in nocte hujus sæculi ignem ardentem columnam habere merentur, quæ et illuminantur quid faciant, et adjuvantur, ut intellecta perficiant. Præsta ergo nobis obtentu Martyrum tuorum; ut in luminis tui ductu tenebrarum sæculi iter agentes, ad æthereas mansiones perveniamus felices. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 2. Quanta malignatus. *fol. clxvi. Oratio.* Lætifica, Domine, ut supra in *Vesperis. Antiphona 3.* Sancti tui. *fol. clxvi.*

Oratio. Domine Jesu Christe, cujus potentia Sancti Martyres tui rotantem ignis impetum extinxerunt, et justitiam operati sunt: peccatoribus nobis favorem tuæ pietatis imperti: ut per fidem, quæ Sancti vicentur regna, peccatores cælestem mereamur obtinere coronam. *ñ. Amen.*

Per.

Responsorium. Ilæc dicit Dominus. *folio clxxxix.*

Oratio. Domine Jesu Christe, qui Sanctos tuos in medio ignis flammæ coronandos adsumis, quos viriliter per te certantes martyrium peregrisse cognoscis; erue vitam nostram à camino facinorum, et visita nos consolationibus gratiarum; ut cum his tribus Martyribus mereamur habere in cælestibus partem, quibus non passione sed fide dignoscimur consortes existere. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona. Anania, Azaria, et Misaël, servi Dei excelsi, *P.* Magnus est Dominus, qui de igne liberavit vos. *ñ.* Confitemini Domino, et invocate nomen ejus: annunciate inter gentes opera ejus. *P.* Magnus. *ñ.* Gloria, et honor. *P.* Magnus.

Oratio. Anania, Azaria, et Misaël, tres illi pueri Babylónico igne probati magnam spem istis, Domine, Martyribus præbuerunt, quibus exemplum præbuit eorum veneranda victoria. Illis quidem ignis aufugit,

A ne morerentur; in istis admissus est, ut coronarentur: dum et in illis ne dum tempore passionis apto pœnalis ignis non potuit corpora sacra contingere; et in istis, tempore accepto, quo Christo moriente via paradisi aperta consisteret, adplicita igni tunc corpora extingueret, quando jam Beatis aperta paradisi janua esset. Benedicimus ergo te Deum, qui et illos liberasti à flammis: qui et pro liberandis illis ignes adspargis; et pro adsumendis istis ignes admittis. Da ergo nobis utrorumque exemplis atque suffragiis, ut sic liberemur à vitiorum carnalium igne; ut ignis eloquiorum tuorum concremati dulcedine ad te mereamur pervenire in pace. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona. Tres pueri. *fol. cc.*

B *Oratio.* Ecce, ad instar trium illorum Puerorum, hi quoque Martyres tui in igne sæculi positi, et in camino pro tuo nomine constituti simili te, Domine, devotionis more colaudant; et illi quidem, timentes te Dominum, canticum tibi concinunt gloriæ, qui erueras eos de medio ardentis flammæ: hi vero, non ut ab igne non contingant, concinentes laudes offerunt preces; sed ut ad te per ignis supplicia coronentur, hymnum tibi deferunt conscientie libertate: Da ergo nobis, ut cursum vite nostræ in pace ducentes, et ab ardoribus libidinum liberi, et à futuris mereamur suppliciis liberari. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona. Ignem. *fol. cci.*

C *Oratio.* Ignis, qui Sanctis tuis, Domine, à persecutoribus non solum minatus sed et preparatus est ad comburendum, mirabile illis adtulit vincendi compendium: dum ipsa acceleratio pœnæ citatim eos dirigit ad consummationem victoriæ; et per hoc, quod citò flammis adusti sunt, per hoc quantocius gradum coronæ scandere promoverent: Quæsumus ergo, ut meritis Martyrum tuorum futurus ille ignis impiorum cruciatibus preparatus in nullo nos attingere audeat, sed [cccx] Beitatis tuæ ex illo potentia liberati sceptrum mereamur cælestis percipere regni. *ñ. Amen.*

Per misericordiam.

Responsorium. Probasti nos, Deus. *folio ccii.*

Oratio. Deus, qui probatione solita pietatis probari sanctos tuos voluisti Faustum, Januarium, Martialem in terris: nec plius eos tentari permitteres, quam, quod in eis donum tolerantie adesse conlatum tuo munere, perspicias; erue nos ab omni tentatione, ne nostram possit obruere mentem: ut placito tibi famulatu fideliter servientes, sic nos tentari permitas, ut tentatio ipsa non nos in confusione erroris, sed valentèr in amplexum adstringat veritatis. *R. Amen.*

Per misericordiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Diligentes te, Domine. *Canticum.* Qui spontè obtulistis. *fol. clxiii. Ad Benedictus. Antiphona.* Tres pueri jussu regis. *folio cciii. Canticum.* Benedictus es Domine. *Sono. Duo*

succenderètur. *Quere in Vesperis præcedentibus.* A
Lauda. Laudate Dòminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophe-*
tia. Passi sunt. *fol.* CCIII. *Hymnus.* Mysticum meos
 persolvat. *f.lio.* C:V. *Supplicatio.* Orémus, ut *suprà.*

Capitula. Deus lumen ætèrnum, lucèrna inextin-
 guibilis, et lux veritatis, qui beatissimos martyres
 tuos Faustum, Januàrium, Martiàlem ita irradiare
 dignatus es, ut sævièntium impiòrum minas nullò-
 modò formidarent; sed ad te unum et verum Deum,
 qui eos ante sæcula prædestinare dignatus es, potiùs
 properarent: Concède nobis indignis et peccatoribus
 famulis tuis; ut, quorum festa àlacres ovanèsque
 veneràmur, eòrum consòrtium cònsequi mereàmur.

Pater noster. Liberàti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Columnam ignis. *fol.* CXCIX. *Benedictio,* ut
suprà in Vé peris.

In exeúnta Vespera omnia dicantur, ut in primis
Vesperis, excéptis Capitula, Benedictiòne et Lauda.

Capitula. Deus, qui ad suppleméntum legis et
 Prophetàrum unicum tuum Dòminum nostrum Jesum
 Christum in hujus sæculi Vespera de-tinàre dignatus
 es, ut ambulàntibus in ténébris et in umbra mortis
 tuæ lucis ætèrnæ iter ostènderet, et perpétuæ mortis
 ténébras aperiret; præsta nobis, ut in hac festivitáte
 sanctò: um tuòrum Fausti, Januàrii et Martiàlis, ita
 eòrum intercessu gressus nostri firmi permàneant,
 ut à tuis s'mitis non recédant.

Pater no-ter. Liberàti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Obtèntu martyrum suòrum Fausti, Jan-
 uàrii et Martiàlis, benedictio Dòmini vos comitètur
 in terris, quæ illos pròvehit ad cœlos: ñ. Amen. C
 Trinitas sancta, quæ in illis fuit usque in finem, vo-
 biscum permàneat in ætèrnum; ñ. Amen. Ut, sicut
 illi per justitiam certati sunt usque ad mortem, ita
 vos eòrum sequèndo vestigia liberi properètis ad
 cœlestia regna. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitèrnum. *fol.* CLXVIII. *Orá-*
tio. Lætífica, Dòmine, ut in primis *Vesperis.*

DIE XXI.

IN FESTIVITATE SANCTORUM COSMÆ ET DAMIANI
 MARTYRUM.

Ad Vesperum.

Lauda. Exòrtum est. Sono. Justòrum animæ. *fol.*
 CIXII.

Antiphona. Dabo sanctis meis regnum in Hierúsa-
 lem: lignum enim vitæ in odòrem unguènti: P. Et
 non laborabunt; neque fatigabuntur. ¶. Qui con-
 fidunt in Dòmino, sicut mons Sion: non commove-
 buntur in ætèrnum, qui habitant in Hierúsa-lem. P.
 Et non. ¶. Glória, et honor. P. Et non.

Lauda. Respèxit eos. *fol.* CLV.

Hymnus.

• Plebs Deo dicata, pollens
 Et catèrva múltiplex,
 Cætus, et convèntus omnis,
 Temtus orbis àmbitu
 [cccxi] Sànguinis quos mundat unda.
 Singulàris victimæ.

Aurium claros meatus,
 Et profúnda pèctoris,
 Cordis íntima, simulque
 Mentis alta pândite:

Res pia narràtur: omnes
 Ilúc venite præpetes.

En novà processióne
 Pròsilit miráculum,
 Dum medéllæ substat ordo
 Plenus omni múnere;
 Nam vigent Cosmas, et alter
 Damiànus ínclyti.

Ore, tactu, posse, jussu,
 Cum medèndi grátia,
 Igne ferri, igne verbi
 Cuncta siccant mórbida:
 Arte libri, arte cœli
 Tota curant lánguida.

Quicquid ill s esse substat
 Ad salùtem, próficiat:
 Una virtus format ipsa:
 Quæque sunt vitália,
 Dum viget totum, quod ore,
 Quod manu detèrminant.

Ossa, nervi, vel medúlla,
 Sanguis, artus, viscera,
 Spíritus, et omne pectus
 Anxiòsum tædiis:
 Tot à Sanctis ferre plenam
 Sic medéllam póstulant;

Ut ruat Dæmon, et horror,
 Languor, ulcus decídat,
 Grátia culpam sequàtur,
 Et scelus clemèntia:
 Sit malis omninò finis
 Et bonis ætèrnitas.

Laus tibi per omne tempus,
 Trinitas indiffrens,
 Laus, honor, virtúsque summa,
 Singulàris glória,
 Quæ Deum te sæculòrum
 Pèrmanet in sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus, *mutato nómine, fólio* CLXXXII

Capitula. Deus medicina languèntium, sánitas in-
 firmòrum, curàtor còrporum, sanàtor pròvidus ani-
 màrum, qui beatissimos viros Cosmam et Damiànum
 geminà medèndi arte fecisti esse indústrios: quò et
 verbo et ópere humánis languóribus subvenirent,
 qui curatóres et animàrum et còrporum eòdem gé-
 nere medèndi gémino extitissent: dum et signis
 utrèque curant, et in utroqumque artificio mánuum
 mirábiles extant: dum et mundiàli arte corpóribus,
 et cœlesti medèntur medicamine animábus: Te quæ-
 sumus, te rogámus; ut eisdem patrocinántibus,
 vulneribus nostris pròvidam medèndi curam impèr-
 tias; intèrnas externásque passiónes remóveas:
 quò sanátis còrdibus atque corpóribus, dum in hac
 peregrinatióne beneplácitam tibi persolvimus servi-

tūtem, consummāte salutis mereāmur pervenire ad A leonum, convalescent de infirmitate. P. Fortes. ⁊ .
réquiem.

Pater noster. Liberāti a malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui sanctos suos Cosmam et Damíanum gloriōsa medēdi arte fecit esse conspicuos, a cunctis vos languoribus efficiat aliēnos; ⁊ . Amen. Et, quos voluit infirmitātibus curatiōnes impēdere, per eōrum precēs sanitātum praeoget ubertātem; ⁊ . Amen. Ut eōrum curatiōne atque suffragiō latens patēnsque in vobis peccatorum languor effūgiat, quibus a Deo curādi potestas concessa est manifestā. ⁊ . Amen.

Per.

Lauda. Gāudium sempiternum. fol. CLXVIII.

Oratio. Deus, qui sanctis tuis Cosmā et Damiano geminas contulisti ante mortem coronas, dando illis B et in medēdi arte affectum et victoriā per supplicium: te rogāmus et petimus, ut animae atque corpori nostro horum intervētu salutem impertias; et vita nostra incentivōrum carcat morbo; et desideriorum concreseat spirituālibus documentis. ⁊ . Amen.

Per misericordiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis laetitiam. *Psalmus* 1.

Oratio. Redde nobis. fol. CLXIII. *Antiphona* 1. Palmæ fuerunt. fol. CLXVIII.

Oratio. Mirābilem te in sanctis tuis Cosmā et Damiano Dóminum Deum virtūtum plurimūm deprecāmur: ut des nobis ad advēsa expellēda virtūtem, qui Sanctis tuis tribuisti ad promerēda caelēstia dignitatē: fortitudinem quoque plebi tuae, quāsumus, C et tisdem suffragāntibus largiāris, quos tuae amicitiae sociare ingēntā bonitāte dignāris. ⁊ . Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Justi, quorum ópera multa [cccxi] repósa, P. Apud te, Dómine, ex própriis opéribus mercēdem recipiunt. ⁊ . Justi verò hereditāte possidēbunt terram, et inhabitābunt in saeculum saeculi super eam. P. Apud te. ⁊ . Glória, et honor. P. Apud te.

Oratio. Deus sanātor noster et medicus sempitérne, qui Cosmam et Damíanum inconcūssos fide, insuperābiles in virtūte fecisti, ut per suscepta vúlnera vúlneribus mederēntur humanis, qui ante passiōem ex D terrēno medicāmine salutis operārii essent in pópulis; hos, quāsumus, nostris infirmitātibus et custodes et mādicos depūta: per los sanēntur infirma: per eos adquirātur animae medicina. ⁊ . Amen.

Antiphona 3. Sanctorum ossa germinābunt de loco suo, et nómīna eōrum, sicut lília munda floruerunt. ⁊ . O Dómine, salvos nos fac: o Dómine, bona prospere. P. Et nómīna eōrum. ⁊ . Glória, et honor. P. Et nómīna.

Oratio. Deus, qui, ut *suprà* in *Vesperis*.

⁊ . Sancti, qui per fidem vicērent regna, operāti sunt justitiam, adēpti sunt repromissiónes, extinxērunt impetum ignis, fugavērunt áciem gládii: P. Fortes facti sunt in bello: ⁊ . Obduravērunt ora

leonum, convalescent de infirmitate. P. Fortes. ⁊ . Glória, et honor. P. Fortes.

Oratio. Deus, in cuius conspēctu facta est commemoratiō mártirum tuorum Cosmā et Damiani: qui pro te nervis cāsi, marinis fluctibus dēditi, flammis injēcti, equuleo impósi, Cruci affixi, et invicti per passiōem triumphatōres extiterunt per mortem: te votis supplicibus implorāmus, ut in hoc die passiōnis eōrum sit pópulo fideli spirituālis laetitia, et gāudia tribuāntur aeterna. ⁊ . Amen.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Omnes Sancti. *Canticum.* Dóminus de Sina. fol. CLXVI. *Ad Benedictus.* *Antiphona.* Sancti et humiles. *Canticum.* Benedictus es, Dómine. Sono. Via justōrum. *Lauda.* Laudate Dóminum. fol. CLXVII. *Psalmus* CLXVIII.

Lectio libri Esaiæ Prophētae (Cap. LXI).

⁊ . Deo grātias.

Hæc dicit Dóminus: Vos omnes sancti Dei vocabimini: et ministri Dómini Dei nostri, dicētur vobis: Fortitudinem gēntium comedētis, et in glória eōrum superbiētis. Pro confusiōne vestra dúplici et róbore laudābunt partem eōrum: propter hoc in terra suā duplicia possidēbant, laetitia sempiterna erit eis. Quia ego Dóminus diligens iudicium, et odio habens rapinam in holocāustum: et dabo opus eōrum in veritate, et fœdus perpētuum feriam cum eis. Et sciētur in gēntibus semen eōrum, et germen eorum in médio populōrum: omnes, qui viderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen, cui benedixit Dóminus. ⁊ . Amen.

Hymnus. Plebs Deo. *Supplicatio.* Oremus Pēdemptōrem. *Capitula.* Deus medicina. *Lauda.* Gāudium. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui. *In primis Vesperis.*

DIE XXIII.

IN FESTO SANCTORUM SERVANDI ET GERMANI.

Ad Vesperum.

Lauda. Exortum est. fol. CLXII. Sono. Gaudete, justi. fol. CLXV.

Antiphona. Magnum odorem dederunt Sancti: flores apparuerunt in terra nostra. P. Laetata est Hierusalem, et exultaverunt civitates Judæ. ⁊ . Dómine, in lumine vultus tui ambulābunt, et in nómīne tuo exultābunt totā die, et in tua justitia exaltabunt. P. Laetata est. ⁊ . Glória, et honor Patri. P. Laetata est.

Dóminus sit semper. ⁊ . Et cum.

Antiphona. Beati, et multo honore digni, quorum portio Deus est, P. Quibus a principio preparatum est regnum; P. Horumque animae in manu Dei sunt. ⁊ . Clamaverunt justi, et Dóminus exaudivit eos: et ex ómnibus tribulatiōnibus eōrum liberāvit eos. P. Horumque. ⁊ . Glória, et honor. P. Horumque.

Dóminus sit semper. ⁊ . Et cum.

Lauda. Sanctis preparatum est ab Altissimo [cccxi] regnum: ipse pascit eos. P. Et dedit eis montem germināntem rosas et lília. Allelúia, allelúia, allelúia. ⁊ . Qui confidunt in Dómino, sicut montes

Sion : non commovēbitur in ætérnum, qui hábitat in A
Hierúsalem. *P.* Et dedit. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et
dedit eis.

Hymnus.

Christus verus rex Sanctórum,
Et sacrátor mártýrum,
Tu es véritas et via,
Vitæque credéntium ;
Tu optántibus das votum
Et Beális brabium

Tibi laudum vota pandit
Cuncta chors fidélium ;
Qui Servándo et Germáno
Robur mox exímium
Concessisti, ut vícerent
Dimicándo Zabulum.

Præses namque mundiális
Ire ad Aram præcipit :
Iliólis litære vanis,
Fortes Christi milites ;
Noxiúmque hostiárum
Immolari sáanguine.

Illi pœnas expectábant
Christi amóre intérriti :
Dulce tunc illis cremári,
Dulce ferrum pépeti,
Validi-que offerénda
Córpora supplicíis.

Nos Christum nempe faténtes
Execrámus idóla ;
Et cœléstem adorántes
Téminus terréstria :
Absit, ut ritu propháno
Inclinémus córpora.

Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártýru :
Néxibus manus utrásqe
Flexus invólvit rigor :
Et calybs adrita colla
Duris ambit circulis.

Nóbilis per vulnus amplum
Ponta justis pánditur ;
Quosque Christus candidátis
Adgregat cohórtibus :
Miscet choris Angelórum,
Et coronat præmiis.

Stare nunc, hymnistæ cuncti
Voce, votis, minere ;
Atque in laudem Sanctórum
Vox cunctórum insonet :
Hic dies et festa nobis,
Sit sacrátum gáudium.

Glória Deo parénti
In excélsis résonet :
Glóriam canamus Christo
Atque Sancto Spiritui ;
Cui laus et potéstas
Per aetérna sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus, ut *suprà.*

Capitula. In hac tuórum mártýrum Servánda et
Germáni, Christe Deus, pas-iónis die lætántes, vé-
niam de nostris dare flagitámus offénsis ; poscéntes,
ut, qui eórum gládi: animadversióne non terruisti
constántiam, nœstra eisdem interveniéntibus et áb-
luas crimina, et suscipias postu'ata.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Servánda prece Christus Dómicus in
sui vos nóminis timóre consérvet, et Germáni obténtu
germináre vos faciat sémine multiplicáto justitiæ ;
ñ. Amen. Horum quoque instruménto floreatis pá-
riter et suffrágiis, qui divisi córpore indivisá fruúnt-
tur præsentíá veritátis ; *ñ.* Amen. Ut ad instar
eórum amabiliter vestris divinum suscipiátis cervi-
B cibus jugum, sicut illi suo pro Domino meruerunt
suscipere gládiium *ñ.* Amen.

Per.

Lauda. Accipite jocunditátem glóriæ vestræ, Al-
lelúia, *P.* Grátias ágéntes Deo, qui vos ad cœléstia
regna vocávit. Allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ.* Venit
fili, audite me : timórem Dómini docébo vos. *P.*
Grátias ágéntes. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Grátias.

Oratio. Deus, qui sanctis tuis Servándo et Ger-
mánio tantam grátiam in passióne dedisti, ut insi-
gniter apértum ádei vícerent hostem, qui primúm
spirituálitèr in se bella sui córporis devicássent ;
præbe nobis auxiliúm de tua pietáte firmissimúm,
quo muníti atque præcincti et rebellántem spiritui
E carnem valeámus compescere, et nos ipsos intrépi-
dos studeámus bellis spirituálibus præparáre. *ñ.*
Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum. Antiphona. Da nobis, *Psalmus L.*
Orá io. Redde nobis. *fol. CLXIII.*

Antiphona. Sancti tui, Dómine, mirábilè conse-
cúti sunt iter, deservéntes præceptis tuis, ut in-
venirentur intési in aqua válida. [cccxiv] *P.* Terra
apparuit árida, et in mari rubro via sine impedi-
ménto. *ŷ.* Consteántur Dómino misericórdiæ ejus :
et mirabilia ejus filiis hóminum. *P.* Terra. *ŷ.* Gló-
ria, et honor. *P.* Terra.

Orá io. Deus, qui sanctis tuis Servándo, ut *suprà.*

Antiphona. Dedit eis Dóminus potentiam regni ad-
D vérsus eos, qui persequebántur illos ; *P.* Et fuit illis
in velaménto diéi, et in luce stellárum totá nocte :
ŷ. Misit verbum suum, et sanávit eos : et eripuit
eos de intéritu eórum. *P.* Et fuit. *ŷ.* Glória, et
honor Patri. *P.* Et fuit.

Oratio. Dei Filius Christe, qui mélius contritióne
cordis, quàm múnere oblatiône placáris ; respice,
Deus, ad preces servórum tuórum, ut in hac die,
quo prædicti Mártýres pro te vibrántis gládii mu-
cróne desécti sunt, utrobique à te congua remédia
nobis flagitántibus largiántur. *ñ.* Amen.

Antiphona. Venite ad me, omnes Sancti mei, dicit
Dóminus : vindemiáte fructum labórum vestrórum
germen justitiæ ; *P.* Cujus odor est magnus, sicut
odor liliórum et rosárum in témpore suo. *ŷ.* Ve-

nte filii, audite me : timorem Dómini docébo vos. **A**
P. Cujus. ʒ. Glória et honor. P. Cujus.

Oratio. Deus, in cuius conspéctu facta est commemoratio, qui mártýrum tuórum córpora unius glóriæ remuneratione indivisè servéntia divisis in regionibus locans, et Servándum Gaditáno situ donas, et Germánum Emeriténsium civibus cómodas; præsta nobis, grátix tuæ luce inlumináti, corporáliter divisi, unitátem retentémus dulcédinis, et collecti in unum redundémus múnere charitátis. **A. Amen.**

Per.

A. Sancti iter fecerunt per déserta, quæ non inhabitábantur : in locis secrétis fixerunt castra : de inimicis se vindicaverunt. **P.** Sitiérunt, et invocáverunt te : et data est illis aqua de petra altíssima. **ʒ.** Panem cœli dedit eis : panem Angelórum manducáverunt. **P.** Sitiérunt. **ʒ.** Glória, et honor. **P.** Sitiérunt.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Qui própria voluntate. *Cánticum.* Qui spontè obtulistis. *fol. CLXIII.*

Ad Benedictus. Antiphona. Justi, et sacerdotes, sancti et húmiles corde, benedicite Dóminum.

Cánticum. Benedictus es.

Sono. Via justórum. *Lauda.* Laudate. *Psalmus* CLXVIII.

Lectio libri Sapiéntiæ Salomónis (Cap. xi).

A. Deo grátias.

Sancti iter fecerunt per déserta, quæ non habitábantur, et in locis secrétis fixerunt castra. Steterunt contra hostes, et de inimicis se vindicaverunt. Sitiérunt : et invocáverunt te, et data est illis aqua de petra altíssima, et réquies situs de lápide duro. Et reddidit justis mercédem labórum suórum, et deduxit illos in via mirábili, et fuit illis in velaménto diéi et in luce stellárum totá nocte : transtulit illos mare rubrum, et transtulit illos per aquam nimiam. Inimicos illórum dñersit in mare, ex altitúdine inferórum eduxit illos. Ideó justi tulerunt spólia impiórum, et decantáverunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victricein manuum tuam laudáverunt páriter. **A. Amen.**

Hymnus. Christus verus rex Sanctórum. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *Capitula.* In hac tuórum. *Lauda.* Accipite. *Benedictio.* Servándi prece. *In Vesperis præcedéntibus.*

DIE XXVII.

IN FESTO SANCTORUM VINCENTII, SABINÆ, ET CHRYS-
 TETÆ MARIYUM.

Omnia dicantur plurimórum Mártýrum sex cappárum, fol. CLXII. excepto

Hymno.

Huc vos gratificè, plebs pia cónvocat
 Virítum Dóminus, téstium átria
 Conférte dápius vota caléntia,
 Cælórum locet in íntima.

Juncti Mártýribus júngite gáudia ;
 Vincentii téneat múnera vox pia ;

Sabina récinat cœlicá litterá,
 Chrystetes bona æthera.

Illi mundi misera, lucra per árdua,
 Sperrunt hóminum vafra doléntia :
 [cccxxv]Cædunt punicea colla per ómnia,
 Rex Christe, tibi laureántia.

Simplex ac Trinitas te Deus únitás
 Rogámus, précibus horum ut áudias,
 Quæ ipsi pétimus : corda caléntia,
 Imménsè bone, próroga.

Sit Trina Dcitas, ac tibi glória,
 Qui unus rétinens ómula, júdicas
 Largè continua pépetim sæcula :
 Sed ultra benè próspérans.
 Amen.

DIE XXVIII.

IN FESTO APOSTOLORUM SIMONIS ET JUDÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est in ténébris. *Sono.* Alleluia.
 In omnem terram. *Quære fol. CLXXVII.*

Hymnus.

Hôte pópuli, psállite præpetes :
 Judas cum sócio Simóne cælibes
 In festa vadant cœtibus inclytis,
 Jam cunctis tribuunt gáudia sérvulis.

Vox ecce résonat principis ephébi ;
 Vovéntes illico réddite, sérvuli,
 Vota, quæ Dómino promittis ; inclyti
 Ut vestrum accipiant munus Apóstoli.

Dignum nunc précibus prómere cánticum,
 Dignumque Súperúm stringere Principem,
 Det suis pópulis nunc piè grátiam,
 Det póst æthéream cónsequi Pátriám.

Ac, nexu scélerum jam sibi trádito,
 Adesse váleant Principi cœlico :
 Ac, dempto crimine trámite pèrvio,
 Affáti máneant ritè Paráclito.

Sic Judas pópulos instruat, et Simon
 Sub Christo plácido currat in trámite,
 Serváre móvita légibus índita ;
 Supréma ut váleant cónsequi præmia.

Sit trino Dómino glória único,
 Patri cum Génito, sive Paráclito ;
 Qui solus Dóminus Trinus et Unus est,
 Sæculórum válidè sæcula cóntinens.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, ut in
 diis.

Capitula. Deus Sanctórum glória, et copiósus misericórdia ; exáudi supplicem tibi plebem per Sanctórum te suffrágia postulántem : roge nos per alternas témporum vices, et dispares diérum ac nóctium successióne pari protectióne custódi : ut adjáti sanctórum tuórum Simónis et Judæ Apostolórum précibus, qui diem hunc per misericórdiam próspérum dúximus ; noctem quoque hanc plácitam tibi animárum et córporum puritáte ducámus.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Sanctórum suórum Simónis et Judæ

Apostolorum vos Dominus muniat patrocinio, et expiet à peccato : *ñ*. Amen. Illorum vos efficiat suffragatione felices, quorum nunc estis solemnitatibus obsequentes : *ñ*. Amen. Quò cum illis pariter mereremini ingredi cœlum, quorum nunc in terra celebratis triumphum. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Domino auro fulgente Allelúia ; *P.* Quia sponte obtulistis Domino Deo animas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Audi populus meus, et testificabor tibi : Israël, si me audieris. *P.* Quia sponte. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Quia.

Oratio. Deus, qui sanctis Apostolis tuis Simóni et Judæ durum martyrii gradum scandere et velle tribuis, et posse concedis ; (tu das voluntatis initium, tu operis largiris effectum), exaudi nos famulos tuos, et tu nobis da ferventis devotionis initium, et tribue bonæ consummationis effectum. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus* I. *Oratio.* Redde nobis *Quære* fol. CLXIII.

Antiphona. Honorati sunt amici tui, Deus : valde confortatus est principatus eorum. *P.* Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur. *ÿ.* Ecce tu, Domine, cognovisti omnia novissima et antiqua : tu formasti me, et posuisti super me manum tuam. *P.* Dinumerabo. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Dinumerabo.

Oratio. Deus, sub cujus altare sanctorum Apostolorum Simónis et Judæ animæ placide requiescunt, et stolam charitatis accipiunt ; nos quoque sanctos tuos in commilitonum numero fidelis promissor adjunge : ut vita saltem nostra perveniat ad misericordiam ; si mors non provenerit ad coronam. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

[cccxvi] *Antiphona.* Isti sunt amici tui, Domine, qui tradiderunt corpora sua in mortem : *P.* Ne servirent idólis, neque adorarent deos alienos. *ÿ.* Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in nomine tuo exultabunt tota die : et in tua justitia exaltabuntur. *P.* Ne servirent. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Ne servirent.

Oratio. Deus qui sanctis, ut *suprà.* *Antiphona* 3. Viriliter certati. fol. cclvi.

Oratio. Sanctorum omnium decus, et gloria, Deus, quibus et certantibus præmium condonasti, et ut vincerent fortitudinem præstitisti : quæsumus sanctam clementiam tuam, ut nos humiles famulos tuos ab omnibus malis erptos, eorum vestigiis facias sociatos. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Responsorium. Illi ostenderunt cærimonias. fol. cclvi.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Qui propria. *Canticum.* Qui sponte. fol. CLXIII. *Ad Benedictus.* *Antiphona.*

A *Justi, et sacerdotes. Canticum.* Benedictus es Domine. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *folio* CLXXVIII. *Lauda.* Laudate Dominum. *Psalmus* CLXVIII. *Prophetia.* Multam gloriam. fol. CCXXVI. *Hymnus.* Itote populi. *Supplicatio.* Orémus Redemptorem. *Quære in Vesperis precedantibus.*

Capitula. Illi sunt, Domine, veridici Patróni, qui suscipientes securi sententiam, currunt letantes ad palmam, festinant hilares ad coronam : per quorum intercessionem tu, Domine Deus omnipotens, quemadmodum martyres et Apostolos tuos Simónem et Judam à diaboli versutia liberos præstitisti ; ita nos indignos famulos tuos eorum facias misericordiam adipisci.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

B *Lauda.* Vos estis. fol. CLXXVIII. *Benedictio.* Sanctorum suorum, ut *suprà* in *Vesperis precedantibus.* In exeunte *Vesperis* omnia dicantur, et in primis *Vesperis, exceptis Capitula et Benedictio.*

Capitula. Domine Jesu Christe, qui convenientibus nobis in honorem sanctorum tuorum Apostolorum et martyrum Simónis et Judæ, propitius adesse dignaris ; fac nos eorum doctrinæ sequaces : fac amabiles, et docibiles : ut ab eis nos inveniamur indèmnēs, quos fidei scimus egregios ductatores. Habeat cum illis spes nostra gloriæ præmium, qui postquam magistri doctrinam fulserunt, meruerunt obtinere martyrio. Fugeat Ecclesiæ illorum doctrinæ, quorum in illa habeatur prædicatio gloriosa. Adsint miseris nobis in omnibus adjuutores, qui Ecclesiæ mirabiles extiterunt doctores. Erigant lapos ad pœnitentiam, qui eximii facti sunt per doctrinam. Impetrent peccatoribus scelerum veniam, qui doctrinis fundaverunt Ecclesiæ : ut, qui illorum victoriis excitati, eorum solœmnia celebramus ; eorum meritis à criminibus absoluti, ad te post transitum veniamus.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dei Patris Unigenitus Filius, qui sanctis Apostolis suis Simóni, et Judæ potestatem dedit dæmonibus imperandi, gratiã vos protegere, et munde dignetur Spiritus Sancti. *ñ*. Amen. Et qui illis dedit ; ut, contempnis divitiis, temporalem appeterent paupertatem, de præsentis et temporali vita feliciter vos duci jubeat ad beatam : *ñ*. Amen.

D *Ut, qui pro illius amore Sanctorum suorum memoriam recollitis, coram illo post, cum eisdem in cœlestibus gaudeatis, ñ. Amen..* Cum eodem Domino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spiritu Sancto regit omnia in sæcula sæculorum. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

DIE XXX.

IN FESTIVITATE SANCTI MARCELLI MARTYRIS.

Omnia dicantur unius Martyris, excepto

Hymno.

Martyris festum rutilat, beati

Ecce Marcelli : Populi venite,

Carminis Deo resonemus Hymnum

Voce sub una.

[cccvii] Mores doces cives, pópulos sequáces, A

Indui Christum, fúgere cadúca,
Spirítus probra stúdio domáre
Témpore toto.

Abnuít pompas, réfugit honóres;
Atque dùm miles haberétur atrox,
Cómínus cessit mánibus hábita
Régia jussa.

Arripit mentis gládium, dicáto
Múnere pollens, Dómini Tonántis
Térrea tranat céleri volátu
Omnia vincens.

Ritè compúctus ánimum perármát,
Spiritu doctus súperat profánum
Júdicem; verbis plácidus cruórem
Fúndere gliscens.

Rectus ab hinc fámulus Tonántis,
Mentis insístit précibus vigóre:
Novit et vota Dóminus, et reddit
Mente poténti.

Celsos honóres et opes fugáces
Spernit, effúlgens ánimi nitóre;
Voláque Christo célebrans, reténtat
Péctore grates.

Cælicá inente, religióne mallens
Fieri civem, dicat híc se totum
Æthere Tonánti, júgítèr manénti
Omne per ævum.

Ecce, qui jussus pátriam tuéri,
Arma projéctit, Dómini se servum.
Gliscit ætérni, résonans dicáta
Cármina Christo.

Exindè exclámat rábidus tyránnus:
Iste Marcéllus, mea qui præcépta
Temnit, et arma putat abnegánda,
Morti ne detur?

Læta Marcélli fámulus Beáti
Inde vox cœpit resonáre Christum;
Et benè truci véniat ut ipsi
Præsidi poscit.

Laus enim non est, quæritúrque verbis,
Martyr résonat mérito cruóris,
Sermo nil potest, ánimus repéndat
Múnera laudis.

Licèt híc sensus máneat acútus,
Mentis et vigor habeátur omnis;
Quod tamen Sanctis datur in fu:úro
Témpore munus!

Loqui nec ullus valet unquam homo
Carne vestítus frágili, beándus
Cláustra cùm carnis líquerit, resúrgens
Júdice Christo.

Vócibus ergo plácidis rogámus
Te, Deus, omnes, humillique mente,
Dones defúctis réquiem misértus,
Gáudia vivis.

Ut sine culpa fámulus, Beáti
Festa Marcélli celebrémus, unà
Teque laudémus paritèr per ævum

Dúlcibus Hymnis.

Sic tuæ plebi véniam canénti
Próroga; ut nostra scélera dimittas
Testis, et prece réseres Marcélli
Abdita cœli.

Sit honor unà Pater alme semper,
Et tibi Christo, paritèrque dona
Cuncta qui cingis, Deus unus extans
Sæcla sæclórum.

Amen.

*In Dominico Kalendrum Novémbrium. Quære in
Dominicáli, fol. 429.*

*Officium jejuniórum Kalendrum Novémbrium ob-
servátur tribus diébus ante Festum Sancti Martini.
Quære in fine Dominicális, fol. 441.*

B

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XI.

IN FESTO SANCTI MARTINI EPISCOPI.

Ad Vesperum.

*Lauda. Confessióem et decórem. Sono. Confite-
bor tibi. Antþhona. Confitebor tibi Dómine in toto.
fol. CLXIX. Lauda. Confitebor Dómino. fol. CLXXIII.*

Hymnus.

Martine Conféssor Dei
Valens vigóre spirítus,
Carnis fatiscens ártubus
Mortis futúre præcius:

Qui pace Christi áffluens,
In unióne Spirítus,
Divisa membra Ecclésiæ
Pacis réformas únice:

Quem vita fert probábilem,
Quem mors cruénta non tædet,
Cùm cállidi versútiam
In mortis horá dérogas.

Hæc plebs, fide promptíssima,
Tui diéi gáudia
Votis colit fidélibus;
Adésto mitis ómnibus.

Per te quies sit téporum,
Vitæ detur solátio;
Pacis redúndet cômmodum,
[cccviii] Sedétur omne scándalum.

D

Ut charitáte Spirítus
Sic affluámus invicèm,
Quò corde cum suspíriis
Christum sequámur íntimis.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spirítu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

*Supplicátió. Orémus Redemptórem, mutáto nómine,
fol. CLXXXVII.*

*Capitula. Beátus est, Dómine, Martinus ille tans
conféssor miríficus, qui cogitádo de páupere, últi-
mam pervenire méruit ad mercédem: et ideò in die
mala salvátus, quia à te, Dómine, adjútus. Da ergo*

nobis ejus suffrâgii, ut nuditatem nostram aspicientes ad tui tégminis umbrâculum convolémus : et ita vestiâmur dono virtutum, ut participes ejus fieri, cujus nunc festum incólimus, mereâmur.

Pater noster. Liberâti à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatissimum Martinum confessiónis decorâvit honore, illam in vobis confessiónem adtribuat, quâ extinguat peccata. *â.* Amen. Et qui per eum inópiam satiâvit egenitium, ipse per illum remunerânda vota suscipiat populorum; *â.* Amen. Ut eodem intercedente muneréntur vota fidélium, quo largiente debilitas refecta est egenorum. *â.* Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa. fol. CLXX.

Orátio. Totâ die, Dómine, justus tuus miserétur et cômmodat : qui toto hujus mortâlis vitæ curriculo temporâlia donat, ut ætérna recipiat ; Semen ejus super nos in benedictióne fructíficet ; ut meritórum ejus partem habéntes, præmiórum quoque illius mereâmur esse participes. *â.* Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antífona. Lâbia mea, Dómine. *Psalm. l. Orátio.* Laudet te, Dómine, lingua nostra. fol. CLXI. *Antífona.* Caro mea requiescet. fol. CLXX.

Orátio. Jucundus satis est Dómine, homo, qui te Christe inspirante miserétur et cômmodat : quod Martinum confessórem tuum implésse mirabilièr crédimus : dùm géminæ eleémósynæ officiósus, et cörpera dono, et corda pascit eloquio : Unde flébiles te quæsumus et rogâmus, ut utrôque dono in hac vita muniti, ad te quandôque perveniâmus ad tránsitum coronândi. *â.* Amen.

Per misericórdiam.

Antífona. Fâcies tua tamquam. fol. CLXVI.

Orátio. Illius, Dómine, justitia manet in sæculum sæculi, cujus misericórdia in páuperum se consolatióne diffúderit ; fac nos ergo confessóris tui Martini imitatóres exístere : ut primùm miseratóres nostri effecti, dignas nobis eleémósynas prærogâtes, et nobis à malè gestis parcâmus, et in próximis bona, quæ póssumus, impendâmus. *â.* Amen.

Per misericórdiam.

Antífona. Custodisti corpus meum. folio CLXXI. D

Orátio. Jesu, Deus noster et Dómine, qui inlústrum méritis Martinum confessórem atque pontíficem ita fecisti sapiéntiam custodire, ut in glória mererétur, et jocunditate consistere ; da nobis veræ sapiéntiæ intellectum, et sanctæ operatiónis stúdiu : ut paupéribus erogâtes substântiam, facinorum evadâmus vindictam. *â.* Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Ecce, Dómine, in toto. fol. CLXXI.

Orátio. Ecce, Dómine, in toto corde suo te solum confessórum tuum Martinum confitétur et credit ; dùm concéptum amórem tuæ fidei confitendo narrat, et mirabilia tua devóto ore pronúciat. Lætari ergo et exultâre nos fac in te et júgiter et evidénter : ut in

A te habeâmus post discrimina réquiem, in quo ille post confessiónem méruit invenire mercêdem. *â.* Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cânticum. *Antífona.* Conflitêbor tibi Dómine. *Cânticum.* Conflitêbor tibi Dómine rex. fol. CLXXI.

Orátio. Fac nos, Dómine, inténtus córdibus die ac nocte in legis tuæ meditatióne versâri : ut meditâtes eloquia tua inténto cordis stúdio, fructum tibi reportémus in témpore [cccxi] opportúno : quò beatíssimi Martini Confessóris tui adjúti suffrâgii, cælum, quod ille mercâtus est méritis, nos fâcias intrâre tuæ grâtiæ donis. *â.* Amen.

Per misericórdiam.

B *Ad Benedictus.* *Antífona.* Benedictio Dómini : *Cânticum.* Benedictus es, Dómine.

Sono. In conspéctu Angelórum psallam. *Lauda.* Allúia. Confessio ejus super. *Psalmus.* cXLVIII. *Propheta.* Hæc dicit Dóminus : *Cânticum.* Ecce servus meus. fol. CLXI. *Hymnus.* Martine Confessor Dei. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Capítula. Adsplrat ecce, Dómine, dies illa múltiplici gaudiórum decóre vestita, quam beatíssimi Confessóris tui Martini Episcopi inlústrat Excéssio : in qua dum præsciús futuræ mortis, cælum lætus vellet intrâre, obsisténtem sibi diâbolum mirâ verbórum poténtiâ visus est terruisse ; unde tuam proni quæsumus pietâtem ; ut obténtu ejus adversárius idem à nobis semper effúgiat, qualitér nec vivéntes nos in quocúmque supplântet, nec moriéntes quólibet modo contâminet.

Pater noster. Liberâti à malo. fol. 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua. fol. CLXX.

Benedictio. Christus Dóminus, ut suprà in *Vesperis præcedénibus.*

DIE XII.

IN FESTO SANCTI ÆMILIANI ABBATIS ET CONFESSORIS.

Omnia dicântur viuis Confessóris, fólio CLXXIII, excépto quod séquitur.

Hymnus.

O magne rerum Christe Rector inclyte !
Parent Olympi pèrpetim cui sidera ;

Et vota festis ánnuis favéntia
Largire nobis casta, præbe et sóbria,
Placâre quæ possint tuam cleméntiam.

Plebs ecce cuncta débitum recúrribus
Solvit dièrum, prona corde et cörpero ;
Confisâ mente dépreicans suffrâgium ;
Ut singulórum ponderâta quæstibus,
Sustóllat alma pectora indulgéntia.

Lætum repéndit cârminum concéntibus
Cantum, sonóro pangit ore, et fáucibus
Tuâ poténtèr, supplicans, ut dexterâ
Probrósa tollens, acta nostra céntrigâ,
Sis et malórum fautor intús fléntium.

Semper peténtes impetrâre póssumus
Nostri medélam morbi, expiâtos móribus ;

Si nos benignus, et pius respexeris,
Qui tanta tantis contulisti sérvulis,
Ut nihil Patróno isto desit grátiae.

Culpas geméntes pándimus misérrimi,
Non obsequélam perditúri crédinus;
Cúm copiósa páscitur poténtiá
Regis; et adstat Supplicátor óptimus,
Qui fléctere iram poterátque nóxiam.

Ne quod beátis sentiat cohórtibus,
Hostis duéllis pulluláre cásibus:
Ne vas cadúcum germináret ódia,
Fraudem dolúmve permovéri máchinis,
Flammá pudicis conflagráre líliis.

Hæc mente fixá clara dùm revólvimus,
Libet dicátum prædicáre sérvulum;
Tuum místrum, Christe Jesu, vérvulum;
Et festa mixtis gáudiis cum pángimus,
Sequátur in die tota te laudatio.

Tu sacra templa, tu Pater, cœlestia
Habes sacráta, tu Deus; per sæcula
Regno pottris, et regis præsentia
In Sancta Sanctis cérneris mirábilis,
Regnânsque solus mira factis éxeris.

Hinc obsecrámus expiári múnere,
Reddre prorsus ut signas; jam pérditos
Cœli recéptes, collocésque in Régia:
Qui das, resúrgant ut perémpa cõrpora,
Concède, corda ut convaléscant grátia.

Nostrum reátum constiténtes pródimus,
Frænátos ictus occidat sen ént a,
Quæ rodit atram dira conseúntiam:
Rogáre donat, cúm volúntas próspéra
Tua paténtem prodit os ac jánuam.

Moménta nulla tránsvolant in témpora,
Quæ non sint turpi sordidáta crimine:
Succédât antè, quæsumus, contágia,
Sit digna nostris péssimis purgátio,
Quàm reddat ultrix pœnam factis débitam.

Vidémus orbos restitútos lúmíne,
Claudósque plantis exillre túmidis;
Consumpta tabe membra convaléscere;
Mortis sopóre pressa demùm súrgere
Lactos deindè convenire sóspites;

Tortos repélli, et fugári dæmonas
Torméntis pœnis ejulántes Tártari:
Adire et cœlum versipéllis ángeli,
[cccxx] Suo laténter confodilque vúlnerè,
Suisque telis sauciátum cõnteri.

Ut Condítoris hæc patent mirácula,
Sic claudicántes mentis ægritúdine:
Serpens repulsus déserat nequissimus;
Sic nigra corda núbilo socórdiæ
Fulgóre suo prómicent clarissima.

Hæc nempè virtus Cbristus est tutíssima,
Æmilianum quæ tulit per árdua
Vitæ trophæa, quæ coronat præmio:
Nostris ut esset sæculis sectábilis;
Forétque fortis advocátus infirmis.

Hymnulte mecum consonánte carmine,

A Narráte cuncta, prædicáte, et psállite
Regi perénni, cujus hæc sunt ómnia,
Nostri clamóris et re-últent cántica,
Pollique templa résonent concéntibus.
Offérte Summo glóriam et Sablíni,
Offérte honórem Tr níutáti máximum,
Offérte grates sæculórum Pri- cipi,
Offérte psalmum vócbus, vel ácribus,
Offérte laudem sempitérna in sæcula.
Amen.

DIE XVII.

IN FESTO SANCTI ACIECLI, ET COMITUM EJUS.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est in ténébris. Sono. Allelúia.
Justi in perpétuo vivent. foliò CLXII.

Antífona. Ecce odor Sanctórum meórum P. Sicut
odor agri plení, quem benedixit Dóminus. ¶. De
scórum Dóminus locútus est: et vocávit terram. A
solis ortu usque ad occásurum: ex Sion spécies de úris
ejus. P. Sicut. ¶. Glória, et honor. P. Sicut.

Dóminus sit semper. ¶. Et cum.

Lauda. Sicut lilia munda. fol. cclxxvi.

Hymnus.

Gaudéte flores Mártyrum;
Salvete plebes géntium;
Visum per astra mítite;
Speráte signum glóriæ.

Voces Prophetárum sonavér,
Ventre Jesum núnciant;
Redemptiónis præviá,
Quá nos redémit, grátia.

C Hic manè nostrum prómicat,
Et corda læta exæstuant;
Cúm vox fidélis pèrsonat,
Prænnútiátrix glóriæ.

Tantæ salutis gáudium,
Quo est redéptum sæculum,
Exceptiónis inclýtum
Ab hinc ciámus cánticum.

Advéntus hic primus fuit
Pudre quo non sæculum
Venisset, ulcus térgere
Salvándo quod perierat:

At nunc secúndus præmonet,

D Adísse Christum jánuis:
Sanctis coronas réddere,
Cœlique regna pándere.

Ætérna lux prom títur,
Sidúsque salvans prómitur;
Jam nos juvar refúlgidum
Ad jus vocet cœlestium.

Te, Christe, solum quærimus
Vidére, sicut es Deus;
Ut læta nos hæc visio
Evéllat omni tártaro.

Quò dùm Redéptor véneris,
Cum candidato Mártyrum
Globo, adúnes cœlibi
Nos tunc beátos cœtui

Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Filio
Cum Spirítu Paráclito,
Et nunc et in perpétuum.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, *mutáto nómine, fol. CLXXXVII.*

Capitula. Dómine Deus Omnipotens, qui glorióso dispositiõnis múnere ante sæcula cuncta dispõnis, quæ per sæcula ordinata discurrere vis; dùm ex te ante ómnia témpora consepiternum, coequalémque, omnipotentem et consubstantiálem tibi únicum Filium prodire vis; quem in finem sæculórum visibilibus hóminum visibilem hóminem ostendis: ut **B** *humánum genus, quod fraus diáholi expulerat à paradíso, ejus humilitate reféres in Cælum: Quem ad conjungendam sibi Ecclesiám ut sponsum è thalamo procedentem destinasti; de cujus útero procreata Sanctorum ágmina tamquam rosas, vel lila Mártyrum, Confessorum, vel Virginum ággregas cópiæ: qui per te tibi placites, tuoque jussa implentes, Mundum omnem velut nihilum reputantes, pro te corpore cæsi, ánimas sanctorum Acisceli atque [cccxxi] Victóriæ, quorum ánnuá vice festa suscipimus, eórum méritis sempiterna præmia capiámus. Et quia odor majestatis tuæ mirè flagrans, jam desiderabile illud advéntus tui nos invitat suscipere festum, precántes pétimus, et crebrá supplicatióne depóscimus; ut sic inchoata advéntus tui gáudia cum hymnis, et cánticis, et psalmis, modulatiónne vocis statútis peragámus diébus; ut ad sanctum diem Filii tui Natálem purgátis máculis delictórum, cum fructu accedámus óperum bonórum.*

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Deus Pater Omnipotens, qui fons est, et origo totius divinitatis, præmio vos múneret sempiternæ salutis. *ñ. Amen.* Jesus Christus Dei Filius, qui est coequalis Patri, et Spirítui Sancto, ab omni vos júbeat purgári delicto; *ñ. Amen.* Sanctus quoque Spiritus, qui est sanctitas Patris, et Filii, répleat vos grátia nóminis sui. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Gáudium sempiternum. *fol. CLXII.*

Oratio. Deus, qui sanctis, gloriosisque martyribus Aciscelo et Victóriæ, Hierusalem illam sanctam visiónem pacis, ubi cum máximo solatio beatitudinem sempiternam obtineant, polliceris; ut videntes gaudeant, et gáudia ipsa in eis infinita permáneant: præbe nobis horum obténto, et sanctæ visiõnis beatitudine pérfrui, et spirituáli gáudio in æterna réquie refóvéri: ut sicut eórum ossa, quæ sunt animárum virtutes, herbárum more reviréscunt (dum eórum exémpis álíi incitáti, per sancta desideria obtinent mérita sanctitatis), ita étiam nos hæc eórum sequéndo vestigia, perveniámus ad gáudia sempiterna. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætitiám salutáris tui: et spítu principáli confirma nos, Dómine. *Psalmus L.*

Oratio. Redde nobis lætitiám salutáris. *Quære fol. CLXIII.*

Antiphona. Dóminus de Sina véniet, et cum eo sanctorum millia. In dextera ejus ignea lex. Omnes sancti in manu ejus sunt. *P.* Et qui appropinquant pedibus ejus, accipient doctrinam ipsius. *ñ.* Deus manifestè véniet: Deus noster, et non silébit. *P.* Et qui appropinquant. *ñ.* Gloria, et honor Patri, et Filio, et Spirítui Sancto. *P.* Et qui appropinquant.

Oratio. Fac nos, Dómine, sicut lilia munda in ártibus domus tuæ florere, et odorem boni óperis ad exémpium piæ conversatiõnis fide libus exhibere: **B** *ut sanctorum tuórum Acisceli atque Victóriæ præsidis freti, et láqueos evadámus inimici, et æternam beatitudinem mereámur obtinere cum Sanctis omnibus, et electis. ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antiphona. Gáudium magnum erit ómnibus hominibus, dicit Dóminus. *P.* Quia ecce ego vénio, ut clarificer in médio Sanctorum meórum. *ñ.* Ecce óculi Dómini super tímentes eum: et in eis, qui sperant in misericórdia ejus. *P.* Quia ecce ego vénio. *ñ.* Glória, et honor Patri, et Filio, et Spirítui Sancto. *P.* Quia ecce.

Oratio. Cum exultatióne magna, Dómine, præstolámur videre glóriam majestatis tuæ, in qua suscepti sunt Sancti, ut cum eisdem (licet immériti) fruámur beatitudine regni tui: ut (quia illos præcepto legis tuæ impléto, verè scimus esse beatos) méritis eórum nos efficias à criminibus nostris liberos. Quò, sicut in sanctis tuis promptuáriis animæ eórum congregatæ, cum magno requiescunt gáudio; sic étiam nos eórum suffrágiis mereámur sempiternæ beatitudinis consolári de præmio. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona. Expectábo nomen sanctum tuum, Dómine: *P.* Quóniam bonum est ante conspéctum ómnium Sanctorum tuórum. *ñ.* Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: aut quis similis erit Deo inter filios Dei? *P.* Quóniam bonum est. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Quóniam bonum est.

Oratio. Deus qui sanctis gloriosisque martyribus. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Antiphona. Dóminus de Sina véniet, descendet super montem Pharan: et apparébit ab Oriente solus: ante illum vadit Angelórum exércitus, et cum eo Sanctorum millia. *P.* Legem in dextera portans, ut accipiant omnes de doctrina ipsius. Ipse è thalamo suo, ut sponsus procedet, cujus benedictiõne omnis terra fructificat. *ñ.* Exultávit ut gigas ad curréndam viam, à summo cælo. *P.* Legem [cccxxii] in dextera. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Legem.

Oratio. Te, Dómine, de Sina cum Sanctorum millibus ventúrum, Prophetárum vaticiniis audiéntes, expóscimus, ut qui te ad redemptiõnem mundi venisse jam crédimus, ventúrum quoque ad iudicium

purgátis córdibus præstolémur : ut (quia in manu tua Sanctórum multa retribútio consistit) in remé-
dio pietátis tuæ réditus ad te peccántium cumulé-
tur ; quáliter adpropinquantes pódibus tuis, satié-
mur semper doctrinâ intinæ visionis. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona. Vidébunt cum exultatióne magnam glóriam Dei, quæ suscepit justos : quia vivéntes servavérunt legem. *P.* Nunc in promptuáriis ejus animæ eórum congregatæ requiêscunt cum siléntio multo. *ÿ*. Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos. *P.* Nunc. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Nunc.

Oratio. Deus Dei Filius, quem Sancti omnes cum exultatióne magna præstolántes visári sunt in ea glória, in qua Patri similis es in natúra ; sanctórum suórum Aciseli et Cómitum ejus devótè celebrántes solénnia, peccatórum dele chirógrapha : ut qui advéntus tui in hoc dié inchoámus gáudia, cum eis in illa futúra Beatitúdine pot transítum inereámur jocundári in pátria. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Gáudium, et lætítiam tenébunt Sancti, dolor, et gémitus fúgiet ab eis. *P.* Ego Dóminus consolábor eos Allelúia. *ÿ*. Beáti immaculáti in via : qui ámbulant in lege Dómini. *P.* Ego Dóminus. *ÿ*. Glória, et honor Patri. *P.* Ego Dóminus.

Oratio. O gáudium magnum lætítie sempitérnæ, Christe Filius Dei : quod post luctum amárum Sanctis tuis duleédinis tuæ præstas obtútum, ut dolor, et gémitus ibidem jam non hábeat locum ; nobis non meréntibus consolatiónis tandém impénde remé-
dium : ut qui à te elongáti sumus per culpam, Sanctórum lætibus aggregári mereámur, et cum eis obtinére lætítiam infinitam. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona. Audite pópuli omnes : quia Dóminus egrediétur de loco suo, *P.* Et descendet concúl-
cans extréma terræ. *ÿ*. Audite hæc omnes gentes : áuribus percípite qui habitátis orbem. *P.* Et. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Et.

Oratio. Audivimus, Christe, constémur, et crédimus, quod de sinu Patris egrédiens véneris, ut carnis nostræ vestiménto cingereris : liberáturus scilicet, susceptæ Incarnatiónis mystério, quod perierat natúræ vitiatæ contágio. Fac ergo nos pronuntiáta advéntus tui gáudia promptissimá susceptiōnis devotiōne excipere : et quia tu è loco pátrio, secretóque progrédiens, salváturus hómines, humánam properásti ad públicum, nos à loco criminis exeúntes, mundatióres cóncitum Divinitátis tuæ prospectémus advéntum : ut extréma vite nostræ nullius discriminis conculcatiōne involvens ; sic provoces terróre justitiæ, ut solitá justifies pietáte. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Beáti servi illi, quos cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántes : *P.* Amen dico vobis, quia præcinget se, et ministrábit illis. Allelúia. *ÿ*.

Et si vénerit in secúnda et tértia vigilia, invénerit eos vigilántes. *P.* Amen dico. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Amen dico.

Oratio. Beáti veré Dómine, servi illi, et multo honóre digni, qui legem meditántes, advéntus Filii tui invénerit vigilántes. Idcirco quæsumus Omnipotens Pater, ut à somno experrécti, ejus præstolémur, sicuti est, vidére faciém usquequaque intrépidi : ut quia revérà exigéntibus méritis, ejus non sumus digni adipisci grátiam, interveniéntibus Sanctis tuis, quorum hódie celebrámus solénnia, et híc in bonis áctibus resurgámus ad vitam, et illíc ultrícem evadámus æténi ipslus Júdicis iram. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

B Ad Cánticum. *Antiphona.* Appáruit Dóminus de monte Pharan, et cum eo Sanctórum milia.

Cánticum. Dóminus de Sina venit.

Oratio. Venisse te Dóminum. *fol.* clxvi.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Sancti, et húmiles.

Cánticum. Benedictus es. *fol.* 6.

Oratio. Aspícmus, Dómine, et purgáto fidei óculo jam vidémus, quòd inenarrábilis sit [cccxxiii] lætítia illa, quæ Hierúsalem civitatí tuæ ad oriéntem prospiciénti, à te Dómino in múnere conlatiōne refúlsit ; et idéò quæsumus, ut, qui eam Incarnatiónis tuæ gáudiis prætulisti, nos in sinu ejus inlæsos consérves à contagiōne totius piáculi : quò in illa, et operum nos dignitas salvet, et præstolatio advéntus tui sine fine justificet. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam tuam.

C *Sono.* Via justórum. *Lauda.* Allelúia. Laudáte Dóminum. *Psalmus.* cxxviii. *Prophetia.* Justórum animæ. *fol.* clxvii. *Hymnus.* Gaudete flores Márti-
tyrum. *Supplicatio.* Orémus, *Retò in Vesperis.*

Capitula. Flagrat, Christe, tuus pretiósior in géntibus odor, quo terréna áppetis, et cælestia non relinquis ; quo in regiónibus abdicátos longinquis, ad núntium bonum in odórem unguentórum tuórum post te currere facis. Præsta ergo, ut quod in odóris hujus percípimus fide, æténo capiamus in múnere : ut ob hoc quod te concinimus afféctibus vocum, plenissimé lætémur in retributiōne justórum.

Pater noster. Liberáti à mælo. *fol.* 2.

D *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedictio.* Deus Pater Omnipotens. *In Vesperis præcedénibus.*

DIE XVII.

IN FESTO SANCTI ROMANI MARTYRIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum animæ. *fol.* clxii.

Antiphona. Gaudete, quia nómina vestra scripta sunt in cælo. *P.* Beáti óculi, qui vident quæ vos vidéris ; et aures, quæ audiunt quæ auditis. *ÿ*. Beáti qui custódiunt judicium, et faciunt justitias in omni témpore. *P.* Beáti. *ÿ*. Glória, et honor. *P.* Beáti.

Lauda. Sanguinem Sanctórum requiram. *fol.* clxii.

Hymnus.

Române, Christi fortis adsértor Dei,
Elinguis oris órganum fautor move :
Largire comptum carmen, et faustissimum,
Fac ut tuarum mira laudum concinam.

Qui scis et ipse posse mutos eloqui :
Plectrum paláti, et faucium sævus tibi
Tortor revulsi; nec tamen siléntium
Indixit ori, quo fatebáris Deum :

Vox veritátis testis extingui nequit ;
Vel si recisis palpitet meátibus,
Christum loquéndi lingua numquam desuit,
Cum prædicátur ipse verbórum dator.

Nunc, martyr Sancte, poscit te plebs infirma,
Sordes emúndes, dira pellas crimina :
Igne avérni rere digno cóprimas,
Et nos beáundos ad supérna pétrahas.

Honor sit a térrno Deo, sit glória
Uni Patri, ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu; quæ Trínitas peréuniter
Vivit potens in sæculórum sæculis.

Amen.

Supplicátio. Orémus, ut *suprà.*

Capítula. Amábilis servi beatissimi Románi tui,
Christe Deus noster, victórias celebrántes, quibus
inimicum fidei Christiánæ templi tui lúmina intráre
non passus est, te quæsumus, te rogámus; ut per
eum nobis apérias Paradísium, per quem infidélibus
Ecclesiæ tuæ obserásti intróitum : ut per quem in-
credulórum est repúlsa perfídiá, per eum fides no-
stra pervéniat ad corónam, Piissimæ.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui elinguem Ro-
mánum suum mártirem fecit mirabiliter eloquéntem,
os vestrum sibi faciát semper fructificáre; *ñ. Amen.*
Et qui in illo post abscissionem linguæ formávit
verba flammántia, in vobis post confessiónem oris
virtútum cónferat dona : *ñ. Amen.* Ut disciplinátum
oris habéntes semper officium, in ea lingua, quæ
constitúmini Deo peccáta, in ea etiam mereámini im-
petráre peccatórum ómnium indulgéntiam. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol. clxii.*

Orátio. Omnipotens Deus, qui per beatissimum
Románum fores Ecclesiæ infidélibus clausit, cláustra
nobis credéntibus apériat regni sui; et qui elinguis
oris ejus officium suá declarávit in laude, suffrágia
ejus suscipiat pro vestrórum criminum ómundatióne :
ut in quo párvuli Theóduli fides roboráta [cccxxiv]
perégit martyrium, in eo et vos habeátis præmium
sem; itérnum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antífona. Da nobis lætítiam. *Psalmus L. Orátio.*
Redde nobis. *fol. clxiii.*

Antífona. Testaméntum ætérnum dispónam San-
ctis meis, dicit Dóminus : et cognoscétur inter Gen-
tes germen eórum; *P.* Quia hi sunt semen, cui be-
dixit Dóminus. *ñ.* Boni, quorum remissæ sunt

A iniquitátes : et quorum tecta sunt peccata. *P.* Quia
hi. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Quia hi sunt.

Orátio. Sancte Dómine, in cujus amóre, mártiris
tui Románi piá confessiónem lætámur : orámus te,
quæsumus; ut, qui propter David servum tuum,
Christi tui faciém non avértis, propter nos famulos
tuos Sanctórum tuórum suffrágia non retárdes. *ñ.*
Amen.

Per.

Antífona. Dabo Sanctis in glória; et nominátos
in univérsta terra, dicit Dóminus. *P.* Et non confun-
déntur in témpore illo, quómódò eis benefécero. *ñ.*
Glóriam regni tui dicent : et poténtiam tuam lo-
quéntur. *P.* Et non. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.*
Et non.

B *Orátio.* Te Dómine, fidéliter in amóre sanctórum
tuórum Románi et ejus Cómítum supplicítér invo-
cámus; ut adsit pietas tua tíméntibus te in salutem,
quæ amántibus diffusa est in virtúte : ut perficiat
cursum vocatiónis in mínimis, qui consummávit
fructum dilectiúnis in Sanctis. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antífona. Dabo Sanctis meis regnum in Hierúsa-
lem : lignum enim vitæ erit eis in odórem unguénti.
P. Et non laborábunt, neque fatigabúntur. *Allelúia.*
ñ. Beáti immaculáti in via : qui ámbulant in lege
Dómini. *P.* Et non. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et non.

Orátio. Vitá Sanctórum, omniúmque fidé ium vi-
vifica ánimas nostras, Omnipotens Deus; et qui be-
nificiis tuis adjuvas serviéntes, coronásque vincén-
tes, interveniéntibus sanctis Románo et ejus Comí-
tibus martyribus, quæsumus, ut nos tuá semper vo-
luntáte sanctifices, ac misericórdiæ largitáte confir-
mes. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam.

ñ. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus
cum eo : et erit in die illa lux magna; et exiet de
Hierúsalem quasi aqua munda. *P.* Et regnábít Dó-
minus in ætérnum super omnem terram. *ñ.* Véniet
in núbibus Dóminus : et vidébit eum omnis óculus.
P. Et regnábít. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et regnábít.

Orátio. Omnipotens Deus, qui. *In Vesperis præce-
déntibus.*

In Láudibus.

D *Ad Cánticum.* *Antífona.* Omnes Sancti. *Cánticum.*
Dóminus de Sina. *Orátio.* Venisse te Dómine. *Ad*
Benedictus. *Antífona.* Sancti, et húmiles. *Sono.* Via
justórum. *Lauda.* Laudáte Dóminum. *Psalmus cxxviii.*
Prophetia. Justórum animæ. *Quære félio cxxvii.*
Hymnus. Române, Christi ut *suprà.* *Supplicátio.* Oré-
mus Redemptórem. *fol. 2.*

Capítula. Deus, qui beatissimo Románo mártiri
tuo hoc speciálitér in dono grátix præstitisti, ut
post abscissionem carnalis linguæ mélius te verbó-
rum datórem, et affluéntius predicáret : te supplices
quæsumus, ut órganum linguæ nostræ tuis semper
facias légibus deservire : ut sanctis tantúm officii
mancipátum, beneplácitá tibi semper devotióne fa-
mulétur.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Lauda. Gaudium sempiternum. fol. CLXII. *Benedictio.* Christus Dominus, qui clinguem. *In Vesperis præcedentibus.*

DIE XIX.

IN FESTO SANCTI CRISPINI EPISCOPI, ET CONFESSORIS.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX, excepto

Hymno.

Insignem Christi Crispinum laudemus martyrem,
Qui suum lavit sacro corpus sanguine;
[cccxxv] Et unum Deum sequens Trino nomine,
Mundum relinquens, simul ejus copias,
In regno Dei consors factus Angelis.

Non blandimenta hujus ævi aspiciens,
Rectorem Mundi Dominum perspicies
Illum secutus magna cum lætitia,
Paradisõque properans feliciter,
Nefandum hostem repulit perniciouser.

Frontique suæ signum Christi posuit,
Quod ipsum Dei pietas edocuit;
Quandõque serpens insultare voluit,
Sed ille forti et alacri animo
Renuntiavit invido diabolo.

Omnipotentis Dei vera gratia
Tantum Crispino tribuit constantiam;
Ut carcer, pœnæ, flagra, vel incendia,
Nec sitis corpus famésve commaculavit;
Ejusque fidem violare poterant.

Lætusque miles cum cælum aspiceret;
Parata cervix gladium suscipiens;
Sudique fuso dedicato sanguine,
Sepulchro corpus humatum recõditur,
Astigitanæ urbi que repõnitur.

Ad cujus corpus sacrum ægri veniunt,
Claudique, surdi, cæci vel lunatici,
Christum confessi salutem recipiunt:
Et vera sancti Martyris oracula,
Sanitatisque medelam accipiunt.

Tu intercessor alme Martyr prævius
Pro nostris malis intercède crebrius;
Ut abluantur nostra cuncta crimina:
Animas nostras, corpusque omne liberet
De persequentis inimici insidiis.

Indulge nobis, Pater clementissime,
Pro tui sancti intercessu Martyris,
Dele secreta, cuncta laxa crimina;
Ut annuis in tuis semper laudibus
Istud canamus festum læti cordibus.

Glóriam Patri personemus famuli:
Glóriam Christo concinamus pariter;
Qui nos redemit pretioso sanguine:
Mittens in nobis Spiritum Paráclitum,
Hæredes fecit in cœlesti gaudio.

Amen.

A

DIE XXII.

IN FESTIVITATE SANCTÆ CÆCILIÆ VIRGINIS, ET MARTIRIS,
ET COMITUM EJUS.

Ad vespærum.

Lauda. Exortum est in tenebris lumen. folio CLXII. *Sono.* Gaudete justi in Domino. fol. CLXV.

Antiphona. Gaudium magnum erit omnibus hominibus, dicit Dominus: P. Quia ecce ego venio; ut clarificer in medio Sanctorum meorum. V. Omnes gentes plaudite manibus: jubilate in voce exultationis. P. Quia. V. Glória, et honor. P. Quia.

Dominus sit. R. Et eum.

Lauda. Veniet Dominus Deus, et omnes Sancti cum eo. Alleluia. P. Et erit in die illa quæ nota est Domino. Alleluia, alleluia. V. Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram. P. Et erit in die illa. V. Glória, et honor Patri et Filio. P. Et erit.

Hymnus.

Incliti festum puoris
Virginis Cæcilie
Gloriosam præcinamus
Voce prompti pectoris,
Quo soluta lege mortis
Tollitur in ætheris:

Germine hæc Virgo clara,
Sencitate clarior,
Pectore Christum retentans,
Huncque solum predicans,
Ore Sponsum mente sæculum
Vicit hostem sanguine.

Pectoris sacri recessum
Munit Evangelio:
Squalido corpus beatum
Præterit cilicio,
Noctis horas et diei
Mentis implens canticis.

Hæc enim sortita sponsum
Germis perfulgidi,
Angelum Dei fatetur
Se habere vindicem:
Hunc verendo, ut pudori
Det honorem comonnet.

Sponsus hic furore caeco
Comminatur Virgini;
Sed beata Virgo factis
Dieta prorsus comprobans,
Angelum, munusque Cæli
Mox adesse præstitit:

Affuit promissus item
Vir coruscis vestibus,
Exhibens sertis coronas
Floribus præfulgidas
In rosis ducens cruorem;
Castitatem liliis.

Munere hoc provocatus
Sponsus ad Christi fidem
[cccxxvi] Illic fratris salutem
Imprecatus obtinet;

C

D

Hincque ambo passiónis
Consecrântur sânguine.

Tunc deinde Virgo Christi
Cónsequens Cæcilia,
Hanc trium; hâlis honôris
Promerêtur glóriam;
Igneis termis retrâta
Fit calorís néscia.

Plus calens sic igne Christi
Vicit ignem Sæculi;
Et vibrântis ensis ictum
T. r. valênter sústulit;
Postque terris membra ponit,
Spiritu Cælos petit.

Inde nobis sacra Virgo
Mitte cæli mûnera,
Liliôrum, vel rosârûm
Munus inde próroga;
Unde hausisti supérna
Veritâtis gâudia.

Liliis corúsca in nos
Câstítas præfulgeat,
Púnícis rosís volúntas
Passiónis férveat;
Criminis mole subâctâ,
Innovémur grâtiâ.

Ecce advéntum futûri
Præstolâmur Jûdicis:
Sustinémus et beâta
Illa lucis gâudia:
Non rei tunc puniâmur,
Non cremémur ignibus;

Martyrum sed sacrosâncis
Aggregâti cœtibus,
Evadâmus, quod timémus,
Contuéntes glóriam,
Regis almi ad coronam
Evocâti dexteram.

Ut tuam, Christe, vidêntes
Sêrvuli præsentiam
Gratulémur, gaudeâmus,
Personémus glóriam,
Cûriæ cœlestis arce
Confovêndi in sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem, ut supra.

Capitula. Attêndite dilectissimi fratres, quid Sanctôrum oratio váleat, quidve pro impiis oppositæ justôrum intercessiones obtineant: cum orante Urbáno, et virginis Cæciliæ vota implentur, et Väteriani atque Tibúrtii fides aucta, martyrii glóriâ decorâtur. Proinde exténsis ad cœlum palmis petâmus nobis auxiliûm de supérnis, invocântes eum ex pietâte, Patrêmque terribilem ventûrum expavescâmus júdicem; profectò (tenim erit per illum nobis vita ætérna, per quem virgo Cæcilia non fuit in ardôribus concremâta. Qui enim illos in martyrii certâmine pòsitos exaudivit, exaudiet nos, cum ad eum sudé-

A rimus clamórem gémitûs nostri, proclamântes atque dicétes:

Pater noster. Liberâti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Omnipotens Dóminus, qui inter Väterianum atque Cæciliam spirituále sanxit esse connubiûm, ipse vobis cœlestis concórdiæ tribuat incrementum: *ñ. Amen.* Quique Tibúrtium fratris prece perdúxit ad fidem, ipse per vos accêdat plúrimos ad diligéndam ætérnæ glóriæ mansiónem; *ñ. Amen.* Ut horum semper foveâmini præsidis, quorum nunc patulâ exultatióne lætâmini de triûmphis. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Lauda. Fidèles in dilectiône sustinébunt Deum;

P. Quia regnum, et pax est eléctis ejus. Alléluia, alléluia. *ñ.* Clamavérunt, et Dóminus exaudivit eos:

B et ex ómnibus tribulatió nibus eórum liberâvit eos.

P. Quia regnum. *ñ.* Glória, et honor Patri. *P.* Quia regnum.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui solus nóminis tui sciéntiam habes, et magnificæ virtútis poténtiam obtines: quem nemo cognóvit nisi Pater, ejúsque revelatio; per intervéntum Mátyrum tuórum Cæciliæ, et ejus Cómitem revéla uobis tanti mystérii majestâtem: et ita te unum cum Patre, et Spiritu Sancto credétes, inseparabilem cognoscâmus, ut fidei mérito semper propítium, mitémque in confessiône inveniâmus. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

C *Antiphona.* Da nobis lætítiam. *Psalms L. Oratio.* Redde nobis. *fol. cxli.*

Antiphona. Implébitur visio, dicit Dóminus. *P.* Ut véniat Sanctus Sanctórum, et finem accipiet peccátum. *ñ.* Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, ad eum non aproximábunt. *P.* Ut véniat. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Ut véniat.

[cccxvii] *Oratio.* Deus, qui in loco sanctificatiónis, te ungi Sanctum Sanctórum proprietáti vaticinio prædixisti; conlata in nos tuæ unctiônis mystéria, inviolâta consérva: ut iniquitâte delétâ, ita finem peccátum nostrum accipiat, ut mérito perveniâmus ad justítiam sempitérnam. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

D *Antiphona.* Non deficiet princeps de pópulo Judá, neque dux de femóribus ejus, quoadúsque véniet Sanctus Sanctórum, *P.* Et ipse erit expectatio Génitium. *ñ.* Jurâvit Dóminus, et non penitébít eum: tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. *P.* Et ipse. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et ipse.

Oratio. Deus, qui Jacob Patriarchæ nostro Prophétæ atque sánulo tuo pietâtis sacraméntum revélas; diu per eúndem nobis adnúntias dicens: Non deficiet prínceps de Judá, neque dux de femóribus ejus, usque ad unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: áperi nobis mystéria pietâtis tuæ, quò quicquid in nobis obscúrum observâbat antiquitas, verbórum tuórum apériat veritas: quâlitèr ut, luce suâ Jesus Christus Filius tuus, qui est expe-

ciatio nostra, nos accendens, ab omni mereamur A da : ut à nostrorum criminum onere sublevati, diem adventus tui præstoemur in læsi.

Per.

Antiphona. Corpora Sanctorum flamma non constrictavit : P. Et dum ambularent per eam non comburebantur. *ÿ.* Invocabant Dominum, et ipse exaudivat eos : in columna nubis loquebatur ad eos. P. Et dum. *ÿ.* Gloria, et honor. P. Et dum.

Oratio. Unigenite Dei Filius, qui corpora Sanctorum tuorum tanquam aurum fornacis igne examinas; cordium nostrorum, quæsumus, vires inspicias, et juxta posse nostrum (si placet tibi) ita nos igni tribulationum tentari permittas, ut de bono patientiæ hereditatem mereamur in cælestibus obtinere. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

ñ. Iste qui advenit : nemo scit nomen ejus ; nisi ipse solus : vocabitur verbo Dominus : et habet vestem præclaram, et omnis chorus Sanctorum. P. Cum hymnis sequuntur eum. *ÿ.* Dominus de Sina veniet, et de Seir ortus est nobis : apparuit de monte Pbaran, et cum eo Sanctorum millia. P. Cum. *ÿ.* Gloria, et honor. P. Cum.

Oratio. Domine Jesu Christe, in Vesperis præcedentibus.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Omnes Sancti. *Canticum.* Dominus de Sina veniet. *Oratio.* Venisse te Dominum. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti, et humiles. *Canticum.* Benedictus es Domine. *Sono.* Via justorum. *Lauda.* Laudate Dominum. *Psalms cxxviii.*

Lectio libri Zachariæ Prophetæ (Cap. xiv).

ñ. Deo grátias.

Egrediatur Dominus, et præliabitur contra gentes illas, sicut præliatus est in die certaminis. Et stabunt pedes ejus in die illa super montem olivarum, qui est contra Hierusalem ad orientem : et scindetur mons olivarum ex média parte sui ad Orientem, et ad Occidentem, præruptio grandis valde ; et separabitur médium montis ad Aquilonem, et médium ad Meridiem. Et veniet Dominus Deus, omnesque Sancti cum eo. Et erit in die illa : Exibunt aquæ vitæ de Hierusalem : médium earum ad mare Orientale, et médium earum ad mare novissimum : in æstate et hieme erunt. Et erit Dominus Rex super omnem terram : in die illa erit Dominus unus, et erit nomen ejus unum. Et revertetur omnis terra usque ad desertum, de colle Remon ad Austrum Hierusalem : et exaltabitur, et habitabit in loco sancto suo. *ñ.* Amen.

Hymnus. Inelyti festum pudoris virginis Cæciliæ *Quære in Vesperis præcedentibus.*

Supplicatio. Oremus Redemptorem, ut suprâ.

Captula. Christe lux vera Sanctorum, qui illustratione adventus tui sævientem in electos tuos destruis inimicum, veni ad nos, et inluma cor nostrum luce illâ, quâ sanctorum tuorum Cæciliæ et ejus Comitum Martyrum perlustrare dignatus es cor-

Patris noster. Liberati à malo. *fol. 2. Lauda.* Fidelis in dilectione, ut suprâ.

Benedictio. Christus Dei Filius, cum quo Sanctorum millia ad iudicium venient, sanctorum Cæciliæ et ejus Comitum Martyrum nos costibus coronandos adsociet : *ñ.* Amen. Et, qui electis daturus est iudicii sessionem, [ccccxviii] peccatoribus ultionis pro merito non restituat vicem : *ñ.* Amen. Quò gaudio adventus sui sic remuneret justos, ut fides, quâ illi creditur, à suppliciis eruat miseros. *ñ.* Amen.

Per.

DIE XXIII.

IN FESTO SANCTI CLEMENTIS PAPÆ ET MARTYRIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Glória, et honore. *fol. clix. Sono.* Bénédic anima mea. *fol. clx.*

Antiphona. Fecisti Domine in mari viam : et inter fluctus sémitam firmissimam ostendens, P. Quia potens es transeuntes mare salvare. *ÿ.* Mira sunt ópera tua, et ánima mea novit nimis. P. Quia. *ÿ.* Glória, et honor. P. Quia.

Dominus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Infixus sum in limum profundi : ubi non est substantia. Veni in altitudinem maris : et tempestas dimersit me. P. Laboravi clamans, exaudi me. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Salvum me fac Deus : quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam. P. Laboravi. *ÿ.* Glória, et honor. P. Laboravi.

Hymnus.

Clementis festum celebratur hodie :

Venite plebes, et miramini compotes
Adsciam Petri Domini Apostoli,
Romanæ sedis tertium Antistitem,
Quem Christus sibi consecravít Martyrem.

Hic habitando in Urbe Romula
Adnuntiando Christum Dominum
Inluminavit Theódore Sisinium,
Dum visum Petrum in soporem perspexit ;
Sic à Clemente baptizatus credidit.

Hic prædicando Christi Evangélium,
Et convocando catervas fidelium,
Trajani jussu ducitur in exilium,
Trans Pontum mare in præruptum eremum
Ibi perégit insigne miraculum :

Aquarum venas ex abysso eduxit,
Et satiavit sitiéntes incolas ;
Qui per metalla excidebant marmora
Et æstuabant tabe, et siti validâ,
Pro Christi nómiae portantes supplicia.

Quos ubi cernit beatus Pater, bino
Poculum ferre sibi, milliario,
Hortatur cunctos ad prædicandum Dominum ;
Ut suis fontem aperiret laticum,
Sacris salubrem mirè confessoribus.

Quorum oblata dum litæet immolans
Sacer Antistes, méritis insignior,
Agnum adtare cernit sibi Dominum,

Signantem locum, quem ut idem pupūgit,
Elicit undam affluentem in flūvium.

Hæc fama cunctas per gyrum provincias
Complens, tunc plebes ad credendum excitat :
Æquæ confluētes, suscepto baptismate,
Captunt normam fidei catholice ;
Conduunt et ædes quindeccēnas quinquies.

Ob hoc crescēte æmulā invidiā,
Profūdo mari mērgitur cum ānchora,
Ibi humātur sepulchrālī cāmera,
In qua recēptus extat nunc Ecclesiā,
Ubi fidēles cōnfluunt per sæcula.

Qui cursu anni tectus aquā vālidā
Alto in mari subtūs undas lātāt :
Cujus recurrens ānua festivitas,
Recēdens mare ferē tria milliāria,
Per septem dies vias præbet fūlgidas.

Cujus sepulchrum velut aurum rutilat,
Anchora colli ut argētum ēmicat :
Fiunt virtutes per fidēles pētitas
Agētes Deo grātias multimodas ;
Qui præstat Sanctis tanta mirabilia.

Te ergo, Clemens martyr alme, sūpplices
Agōnis tui celebrātes gāudia,
Te hodierno pōscimus cum flētibus,
Ut reis adsis : succūrras labēntibus ;
Ac per te culpæ careāmus cūmulo.

Exēmplo tuo versī à pejōribus,
Ad meliōra adtendāmus jūgiter,
Optima ambiētes, et nos digniūs,
Mandāta vitæ servēmus, feliciūs
Ut post Sanctōrum adunēmur cōetibus.

Ipsūm rogēmus Verbum Patris Unicum,
Et obscōrēmus almūmque Spīritum ;
Ut mundi procul āuferat jactāntiam :
Virtūtum nobis donet abundāntiam :
Per quem ætērnā habeāmus glōriam.

Præsta, quæsumus, unīta potēntia,
Replēnsque globi cunctam solus māchinam,
Virtūte firmans, ingens adēsto glōriā
Ætērnā, cujus laus, et clemēntia,
Et honor jugis, āffatū per sæcula.

Amen.

Supplicatio. Orēmus Redemptōrem, ut *suprà*.

Capitula. Omnipotens Deus, qui beatissimum Cle-
mēntem episcopum, et mārtyrem passioŕum [cccxxix] D
stimulis, quasi mināntium flūctuum cūmulis, probāri,
non ōbrui, permisisti : cūm dimicāntem nec pœna
superāret, nec immērsū unda supprimeret : quia
ei et illic adiuisti, ne cruciātibus vincerētur, et hic
præstitisti, ut contra natūrā flūctibus portarētur :
Mirāculis tantis fidem ōmnibus præsta, ut quod à ce-
lebrāntibus devotissimē crēditur, credētibz impen-
sissimē conferātur.

Pater noster. Liberāti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dōminus, qui beatissimum Cle-
mēntem episcopum, nec infixum in limo profūdi,
nec marinōrum flūctuum fecit lege tenēri : ipse vos
à vestris cœnosæ voluptātis eripiat colluviōibus.

PATROL. LXXXVI.

A. Amen. Et qui in altitudinem maris corpus Mār-
tyris scōpulis non permisit tenēri, à cunctis vos
tentatiōibus liberet, et à profūdo flagitiōrum eri-
piat ; Amen. Ut eōdem patrocināte, pervenire
vos faciāt ad gāudia infinita. Amen.

Per misericōrdiam.

Lauda. Concluserunt me aquæ in médio mari : et
tempēstas demērsit. Allelūia. P. Clamāvi ad te Dō-
mine : et sanasti me. Allelūia, allelūia. V. Ego verē
oratiōem meam ad te Dōmine : tempus bene, lāciti
Deus. P. Clamāvi. V. Glōria, et honor. P. Ca-
māvi.

Oratio. Deus, qui consecrātum tibi corpus Cle-
mēntis mārtyris infixum in limo profūdi ad sūperos
revocasti, ut cujus mens tibi placitā devotiōne inhæ-
B serat, ejus cōrpori marina famularēntur obsēquia ;
te quæsumus, te rogāmus, ut mēritis hujus Mārtyris
nulla nos tentatiōnum aqua opēriat, nulla etiā temp-
pēstas criminum in peccātōrum profūdo demērgat :
sed leni manus tuæ remigio sustentāti, ad litus me-
reāmur pervenire justitiæ liberi. Amen.

Per misericōrdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lābia mea. *Psalmus L.* *Oratio.* Exul-
tent Dōmine. *fol. clxxx.* *Antiphona.* Infixus sum,
ut *suprà* in *Vesperis præcedēntibus.* *Oratio.* Deus qui
consecrātum tibi, ut *hic* *suprà*.

Antiphona. Emitte, Dōmine, manum tuam de alto,
ēripe me, P. Et libera me de aquis multis ; et de
C manu filiōrum alienōrum. V. Benedictus Dōminus
Deus meus, qui docet manus ad bellum, et dīgitos
meos ad prælium. P. Et libera. V. Glōria, et honor.
P. Et.

Oratio. Dōmine, qui beatissimum Clemēntem
mārtyrem tuum de malignōrum consilio liberas
ēruens illum de aquis multis ; et victōrem efficiens in
passiōibus univērsis : libera nos de manu filiōrum
alienōrum ; ut insidiāntibus inimicis vita nostra læ-
dēnda non pāteat : nec illōrum procēritas sæva de
ruinæ nostræ cāsibus hilarēscat : sed glādio verbi tui
accincti, et hic adversa superēmus intrēpidi, et post
ad te mereāmur pervenire inlæsī, et beāti. Amen.

Per misericōrdiam.

Antiphona. Beātus homo, qui spem habet in
Deum : erit Dōminus fidūcia ejus. P. Ossa ejus flo-
rēbunt quasi lignum, quod plantātum est super
aquis, V. Quod fructum suum dabit in tempore
suo : et fōlium ejus non defluet, et ōmnia quæcūm-
que fecerit prosperabūntur. P. Ossa ejus. V. Glō-
ria, et honor. P. Ossa ejus.

Oratio. Dōmine Deus, qui beatissimum Clemēntem
martyrii coronā decorasti, ut sanctificātus inter col-
lēgas, coronātus inter cœlicolas præfulgēret : sit nunc,
te annuente, plebi tuæ præcipuus Patrōnus, qui
magnus extitit in electis : ut, quia non sperāvit in
hōmine, sed te pōsuit in adiutoriū, ejus suffragiō
firmētur spes aucta credēntium. Amen.

Per misericōrdiam.

ñ. Influxus sum in limum profundi : et non est substántia. Devéni in altitúdinem maris : et tempé-
stas demérsit me. Laborávi clamans, P. Et exáudi
me Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua.
ÿ. Non me demérgat tempésta aquæ, neque absór-
beat me profúndum. P. Et exáudi. ÿ. Glória, et
honor. P. Et exáudi.

Oratio. Deus, qui corpus beatissimi Mártyris tui
Cleméntis in limo profúndi nullá marinórum flú-
ctuum fecisti lege tenéri : ut altitúdo illum nullo
modo maris demégeret ; qui insurgéntes contra se
pro tuo nómine catérvas hóstiúm devicisset : in-
tervéntu Mártyris tui à cunctis nos tentatióibus libera ;
et à profúndo flagitiórum eréptos, in te plácitá con-
versatiónis luce exálta : ut, te opitulánte, et vitiis
careámus, et virtútibus [cccxxx] abundémus. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Fluctus tui, Dómine, super
me transiérun. Et ego dixi : Expúlsus sum ab óculis
tuis, putans vidébo templum sanctum tuum.

Canticum. Clamávi ad Dóminum. fol. 315.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio Dómini in
mercédem justí festinat.

Canticum. Benedictus es. fol. 6

Sono. De profúndis clamávi ad te Dómine : Dó-
mine exáudi vocem meam. Fiant aures tuæ inten-
déntes, P. Ad oratióem servi tui. Allelúia. ÿ. Si
iniquitátem observáveris Dómine : Dómine quis sus-
tinébit ? Quóniam apud te propitiatio est : et copiósá
redemptio. P. Ad oratióem.

Lauda. Laudáte Dóminum. *Psalmus cXLVIII.*

Lectio libri Sapientíæ Salomónis (Cap. vi).

ñ. Deo grátias.

Fili, Qui custodierint justitiam, justificabúntur : et
qui didicerint ista, invénient quid respóndeat. Con-
cupiscite ergo sermónes meos, diligite illos, et ha-
bébitis disciplinam. Clara est, et quæ nunquam mar-
cescit sapiéntia, et fácilè vidétur ab his qui diligunt
eam, et inveniéntur ab his qui quærunt illam. Præ-
occupat qui se concupiscunt ; et illis se priórem os-
téndit. Qui de luce vigiláverit ad illam, non laborá-
bit : assidéntem illam in fóribus suis invéniet. Cogi-
táre enim de illa, sensus est consummátus : et qui
vigiláverit propter illam, citò erit secúrus. Quóniam
dignos se ipsa circuit quærens, et in viis suis ostén-
dit se illis hiláriter, et in omni prudéntia occurreret
se illis. Inítium illius verissimum est, et disciplinæ
concupiscéntia. Secúra ergo disciplinæ diléctio est :
et diléctio, custodió legum illius est ; custodió au-
tem legum consummátio incorruptiós est. Qui au-
tem legem non custódit, coinquinat incorruptiós.
Incorruptio autem facit Deo próximum. Concupis-
céntia itaquè sapiéntiæ ducit ad regnum perpétuum.
ñ. Amen.

Hymnus. Cleméntis festum celebrátur. *Supplicatio.*
Orémus Redemptórem, ut suprà in *Vesperis præce-*
déntibus.

Capitula. Christe Dómine, qui es Ecclésiæ tuæ
caput, præsta, ut Clemens beatissimus martyr tuus
in corpore Ecclésiæ constitútus, qui tunc membra
pro Cápite dedit, nunc Caput pro membris adire non
cesset ; sed Cápiti próximus regat totum, et próte-
gat corpus : id impóndens libérius, quod se exúllat
obtinuisse feliciús

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Conclusérunt me aquæ.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatissimum
Cleméntem. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

DIE XXIX.

IN FESTO SANCTI SATURNINI EPISCOPI, ET MARTYRIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Glória et honóre. *Sono.* Fac mecum Deus.
Fol. CLIX. *Antiphona.* Posuísti, Dómine, super caput.
Fol. CCXCII.

Antiphona. Vidébunt gentes justum tuum, Sion, et
cuncti reges inclytum tuum : et vocabitur tibi nomen
novum, quod Dóminus nominávit : P. Et eris co-
róna glóriæ in manu Dómini, et diadéma regni in
manu Dei tui. ÿ. Et timébunt gentes nomen tuum
Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. P.
Et eris. ÿ. Glória, et honor. P. Et eris.

Dóminus sit semper. ñ. Et cum.

Lauda. Allelúia. Omnis, qui vicerit, fáciam illum
sedere in throno Patris mei. Allelúia. P. Sicut et
ego vici, et sédeo in illo. Allelúia, allelúia. ÿ. Et
ego primogénitum ponam illum excélsam apud reges
terræ. P. Sicut et ego. ÿ. Glória, et honor. P.
Sicut.

Hymnus.

Vocis auditæ nóvitas refúlsit,
Regis advéntum récinens Supérni :
Det suos Terra pariéndo flores

Jure colónis.

Ninguidis septa spátiis Tolósa
Flagret accénsa fidei calóre ;
Quæ Saturníno, reboánte Christo,
Mártyre cœpit.

Dógmate cujus simuláclra cedunt ;
Cujus accessu reticere discunt
Dæmonum vafra dominántis ora
Voce sopítá.

[cccxxxi] Ille, Dei Patris Génitum coléndum
Prædicans voce, simul et cruóre,
Vincitur Tauri pédibus litándus
Victima Christo.

Hujus inlæsi cineres, dicáto
Ritè transférri túmulo meréntur ;
Quo fides cultu, gémini honóris
Aucta manéret

Indé te ; Christe, véniens, rogámus,
Mitis appárens veniéndus justis,
Nosque victórum sóciáns corúscis
Junge corónis.

Glóriam psallat chorus, et resúltet ;
Glóriam dicat, canat, et revólvat :

Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.

Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi, ut
suprà.

Capitula. Magnum, Dómine, pietátis est sacramén-
tum, quod osténsus est in carnè, justificátum est in
spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est Géntibus,
créditum est in mundo, assúptum est in glória; quo
justus ex fide vivit, quo impius ad te recúrrit: Quæ-
sumus ergo, ut, qui inlustratióne advéntus tui præ-
séntis mártiris Saturníni Episcopi cor perlustráre
dignátus es, quò extórtam pœnis vitam, te in mú-
nere perceptúrus, amitteret, nostrum quoquè cor
dignéris dono tuæ grátie emollire, quò tibi pec-
cáta nostra devótá pandámus fide; à te étiam postu-
látum remédium impetrémus: ut te, quem ille no-
biscum olim venisse jam crédidit pro Mundi salva-
tione, nos quoquè per eum te ventórum mereámur
liberatórem nostrum excipere.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dei Filius cujus fides justificat
impium, Justi hujus précibus vestrórum solvat vin-
cula peccatórum: ñ. Amen. Et qui ventúrus ad
Judicium sustinétur, ejus, cujus festum cólitis, fáciat
vos obtinère consórtium; ñ. Amen. Ut, cum hoc
Mártire advéntus Christi glóriá vos et in futúris gáu-
diis societ, et æternitátis præmio ditet. ñ. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Beátus vir, qui timet. Fol. ccxciii.

Orátio. Deus, qui os beatissimi mártiris tui Sa-
turníni Episcopi, ita sapiéntiæ ubertate replésti, ut
diversitate virtútum circumséptus appárens, jocundi-
tate, et decóre illum cœlesti gloriósum osténderes:
quò et lábia sua custódiens, sciéntiam et legem in
ore ejus exquireres: pórrige ori nostro sciéntiæ lu-
cem, et sapiéntiæ veræ perfectiόνem: ut in eo quod
ille tibi multos convertit ab iniquitate, in eo nos
júbeas perénnitèr converti, et jocundári. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúl-
tent te Dómine. fol. clxxx. *Antiphona* 1. Homo Dei
osténdit. *Orátio.* Débitas tibi Dómine. *Antiphona* 2.
Homo iste perfécit ómnia. Fol. ccxciii.

Orátio. Christo Deus, ómnium gratiárum largitor,
qui primum, ac summum Tolosánæ civitátis famu-
lum tuum Saturninum Sacerdótem instituísti: ad te,
qui es retribútor justissimus, sine confusióne porve-
niámus. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Iste homo honorificátus est. fol.
ccxciii.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es ineffábilis bó-
nitas, et invicta potéstas, pro cujus nómine beatissi-
mus Saturninus Præsul, et martyr, dùm litári aris
dæmoniâcis rénuít, ad Capitólium à turbis attráhitur,
furentiq; tauri supplicio consecrátur: tu ejus méri-

A tis nostras súscipe preces, et omnes fidèles in com-
móne pro tua miseratióne justífica. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Lábia sacerdotís custódiunt. fol.
ccxciv.

Orátio. Deus, qui os beatissimi mártiris. *Quære*
in Vesperis præcedéntibus.

In Láudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Thronum glóriæ. *Cánti-
cum.* Confirmátum est cor meum. *Ad Benedictus.*
Antiphona. Benedictio Dómini. *Canticum.* Benedictus
es Dómine. fol. 6. *Sono.* Allelúia. Cautábo virtútem.
Lauda. Laudáte Dóminum. *Psalmus* cxlviii. *Prophe-
tia.* Vir iste conservávit. Fol. ccxciv. [cccxvii] *Hym-
nus.* Vocis audítæ. *Supplicátio.* Orémus Redemptó-
B rem. *In Vesperis præcedéntibus.*

Capitula. Christe, Dei Filius, qui justis judex ad judi-
cium sustinéris, da nobis justí hujus précibus emun-
dári ab injustitiis nostris: ut, qui advéntus tui triúm-
phis ejus celebránda admiscitur célébritas, ejus
exceptióne, dona perénnis muneris consequámur.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Beátus vir. *Benedictio.* Christus Dei Filius.
Quære in Vesperis præcedéntibus.

DIE XXX.

IN FESTIVITATE SANCTI ANDRÆ APOSTOLI.

Ad Vesperum.

Lauda. Glória, et honoré. fol. clxix.

Sono. O bona crux. Fol. ccxxxix.

Antiphona. Allelúia. Ego enim per legem, legi
C mórtuus sum, P. Ut Deo vivam: Christo conflixus
sum cruci. Vivo autem, jam non ego: vivit verò in
me Christus. †. Dóminus pars hereditátis meæ, et
cálcis mei: tu es, qui restitues mihi hereditátem
meam. P. Ut Deo. †. Glória, et honor. P. Ut Deo,
Dóminus sit. ñ. Et cum spiritu.

Lauda. Loquébar de testimoniis tuis in conspéctu
regum: et non confundébar. P. Et meditábar in
mandátis tuis, quæ diléxi. Allelúia, allelúia,
allelúia. †. Et véniat super me misericórdia tua Dómine:
salutáre tuum, et eloquium tuum. P. Et meditábar.
†. Glória, et honor. P. Et meditábar.

Hymnus.

Decus sacráti nóminis,
Noménque vitam exprimens,
Hic te decórum prædicat
Crucis beátæ glóriá.

Andréa Christi Apóstole,
Hoc ipse jam vocabulo
Decórus: idem mysticé
Signáris isto nómine.

Quem Crux ad alta próvelit,
Crux quem beáta diligit,
Cui Crux amáta præparat
Lucis futúra gáudia.

In te Crucis mystérium
Cluit geméllo stigmate;
Dum probra vincis per Crucem,
Crucisque pandis sáanguinem.

Jam nos fœvêto languidos,
Curâmq; nostri sũcipe;
Quò per Crucis victóriam
Cœli petâmus pátriam.

Præsta Pater omnipotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spiritu.

Amen.

Supplicatio. Orémus, ut suprâ.

Capitula. Christus Dóminus noster, qui beatissimum Andréam, et Apostolatũs gratiã, et martyrii decorãsti coronã; hoc illi speciãlitér in múnere præstans, ut Crucis prædicãdo mystérium, ad Crucis mereretur perventre patibulum: da nobis, ut sanctæ Crucis tuæ verissimi amatóres effecti, abnegãntes nosmetipsos tollãmus Crucem nostram, et sequãmur te: ut passióibus tuis in hac vita communicãntes, ad ætérnam vitam perventre mereãmur felices.

Pater noster. Liberãti a malo. fol. 2.

Benedictio. Omnipotens Dóminus, qui ánimam Andréæ Apóstoli suscepit in Cruce, ab omni cruciãtu vos liberet damnatiónis ætérnæ; ñ. Amen. Et, quo prædicãnte, adquisivit sibi pópulos creditúros, eo precãnte, credéntes efficiat gloriósos; ñ. Amen. Ut exémpló Apóstoli sui Crucis Christi amatóres effecti, et hic vitiorum superétis incéndia, et póst ad æternitãtis mereãmini perventre promissa. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Stãtuit Dóminus suprâ. fol. clvii.

Orãtio. Vir Dei sanctus Andréas, Christe, tuus ille Apóstolus, qui te vidisse illã visióne pacis novissimã protestãtur, dũm secréta sanctæ Crucis se agnovisse fatetur, sit pro nobis apud te intercësor assiduus: ut, qui te prædicãvit voce simul et corpore, et sanguine, nobis apud te opituletur, et doctrinã simul, et prece. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lãbia mea Dómine. *Psalmus* L.

Orãtio. Exũlent Dómine. *Fol.* clxxx.

Antiphona. Mihi absit gloriãri, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: P. Per quem [cccxxxii] mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. ÿ. Exspectans expectãvi Dóminum, et respexit me: Et exaudivit deprecationem meam. P. Per quem. ÿ. Glória, et honor Patri. P. Per quem.

Orãtio. Fac nos, Deus Pater, in Jesu Christi Filii tui Dómini nostri Cruce plenissimẽ gloriãri, ut confessio oris cum efficiãtia óperis, sic concórdet in nobis, qualitér verissimẽ crucifigéntes nos Mundo, æternitãtis mereãmur satiãri de præmio. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Salve Crux, quæ diũ fatigãta requiescis expóctans me certissimẽ. Scio gaudere te, suscipiens Discipulum ejus, qui pepéndit in te. ÿ. Audivit Dóminus, et misértus est mihi: Dóminus factus est

A adjutor meus. P. Scio. ÿ. Glória, et honor. P. Scio.

Orãtio. Sancte Dei Apóstole, qui, diũ fatigãtam, Crucem in tua expectatióne, tandem requievissis in tua perventióne, piis affectibus clamas: concede plenum nobis gaudium in tua passióne habere, ut suffrãgio tuo nobis futurum præpares regnum, quibus non tam verbo, sed et sãguine reliquisti exemplórum, virtutumque documéntum. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Bona Crux, accipe me, et redde me Dómino meo: P. Quia per te redemit me ille, qui pepéndit in te. ÿ. Deus in te sperãvi Dómine, non confundar in ætérnum: in tua justitia libera me, et eripe. P. Quia per te redemit. ÿ. Glória, et honor Patri. P. Quia per te.

Orãtio. Crucis tuæ, Dómine, amóre Apóstolus tuus et martyr Andréas mirificẽ flagrans, per eam se tibi Dómino suo reddi exóptat, per quam se redemptum esse non dúbitat: quæsumus ergo, ut obtentu ejus, qui in ea Cruce pepéndit, felicitér nos à cunctis poténter digneris futuræ ultiónis cruciãtibus liberãre. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Vir sanctus Dei, dũm aspiceret cœlum, voce magnã dicébat: Tu es Deus meus, et Dóminus meus, quem vidi, in quo credidi, quem dilexi. P. Ne me patiãris ab ímpio júdice depóni, qui jam secréta sanctæ Crucis agnovi. ÿ. Homo iste supplicãbat in conspéctu Dómini, dicens: Deus Pater, et Dominator vitæ meæ. P. Ne me patiãris. ÿ. Glória, et honor Patri. P. Ne me patiãris.

Orãtio. Vir Dei sanctus Andréas. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Ego in Dómino gloriabor, gaudébo in Deo, Jesu meo.

Canticum. Dómine audivi auditum. fol. 22.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio Dómini in mercédem justí festinat.

Canticum. Benedictus es Dómine. fol. 6.

Sono. O bona Crux. *Quære in Vesperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudate Dóminum de cœlis Allelúia: laudate eum in excelsis Allelúia, allelúia. *Psalmus* cxlviii.

Prophetia. Justus si morte præoccupãtus. fol. 53.

Hymnus.

Omnipoténti Dómino
Prostrãti omnes súpplices
Reddãmus grãtias pro
Sancti Andréæ certãmene.

Redemptórem deprecans,
Ípsũ verum agnóscere,
Dœmónibus invidere,
Fallãcibus resistere.

Juvãtus Christo Dómino
Prædicãvit Achãiæ:
Convértitur omnis pópulus,

Et sese Crucis tradidit.

En tibi Jesus omnipotens
Cujus Cruce suspensus est,
E cœlis evocatus est,
Per fidem coronatus est.

Non timens cruciatibus;
Sed se in Cruce postulat,
Ut inde emigraverit
Ad sedem veri Domini.

Tunc populi clamoribus
Dantes voces in auribus,
Ægæe inique, perfide,
Defende Apostolum.

Jam jam in Cruce positus
Veritatem prædicans,
Ornatus moribus bonis,
Pius, sanctus, castissimus.

Ægæas vero teterrimus
Dæmonibus arripitur,
Inferno suscipitur,
Tenebris sociatus est.

Frater verò ipsius,
[cccxxxiv] Tenens corpus Apostoli,
Sepelivit intrépidus,
Cum magna multitudine.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, *ut suprâ.*

Capitula. In tuo, Christe, corpore Crucis tuæ venerantes arcânium, quæ, et te Dominum redemptionem inferentem Mundo suscepit, et Discipulum morientem melius victurum tibi restituit: rogâmus te, atque exposcimus, ut nos illi jungas in mûnere, cujus hic venerantes incólumis passionem.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol. 2.*

Lauda. In psalterio et citbara. *Require folio clv.*

Benedictio. Omnipotens Dominus. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

Exeûn'e Vesperâ.

Lauda. Lucerna pedibus meis. *fol. clx.*

Sono. O bona Crux, quæ. *In Vesperis præcedentibus.*

Antiphona. Qui mihi ministrat, me sequatur; P. Et ubi ego sum, ibi erit et minister meus. *ÿ.* Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ præstitit mihi? Cálícem salutâris accipiam: et nomen Domini invocabo. P. Et ubi ego sum. Glória, et honor Patri. P. Et ubi.

Dominus sit semper. *ñ.* Et cum.

Lauda. Euge serve bone, et fidélis, super pauca fuisti fidélis, in multa te conlocabo. P. Intra in gaudium Domini tui. Allelúia, all-lúia. *ÿ.* Labores fructuum tuorum manducabis: beatus es, et bene

A tibi erit. P. Intra. *ÿ.* Glória, et honor Patri. P. Intra.

Hymnus. Deus sacrâti nómínis. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

Supplicatio. Orémus Redemptorem mundi Dominum, *ut suprâ.*

Capitula. Deus à quo Unicus Filius tuus in hunc Mundum missus, ac pro nobis in Cruce suspensus, nostræ redemptionis pretium dedit sanguinem suum; ut reconciliati per ejus mortem, filiorum apud te promereamur adoptionem; ejusdem nostri mediatoris obtentu, nobis nec merentibus tribue: ut possimus te Patrem fiducialiter appellare, et oratione, quam ipso Domino docente, didicimus, ad te non solum vocibus, sed et méritis proclamemus

B è terris:

Pater noster. Liberâti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Sanctus Andréas Apostolus, qui pro crucifixo Domino, ac Redemptore nostro est in Cruce suspensus, coram ipso Domino gratiæ, providus vobis existat semper Patronus; *ñ.* Amen. Et ob cujus celebrandam solemnitatem, alacer est hodiè vester eonventus, sit pro peccatis vestris ante Deum intercessor assiduus: *ñ.* Amen. Ac sicut hic Sanctus virtute fretus Domini crucifixi, per Crucis victoriam diabolum superavit; ita vos per mortificationem Crucis cuncta vitia conculcatis. *ñ.* Amen.

Per.

Lauda. Stetit Dominus. *fol. clvii.*

C *Oratio.* Vir Dei Sanctus. *In Vesperis præcedentibus.*

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV.

IN FESTO SANCTÆ BARBARÆ, VIRGINIS ET MARTYRIS.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. clxxxix, exceptis Hymnis, ad Vesperum, et Matutinum.

Hymnus.

O Christi Martyr, et inclyta
Virgo, sacrâta Bárbara,
Cujus pugnæ sunt súbdita
Caro, mundus, et tártara!

Tu lux orta de tenebris,
Luce perfundens sæculum,
Abstrácta ab illécebris
Frangis salôtis æmulum.

Mirè fenestrâ triplici
Ornas patris palâtium,
Fide demônstrans simplici
Trinitâtis mystérium.

Das natûram marmóreanti,
Maledicendo rusticò,
Qui mentem gerens saxeam,
Nutu te prodit público.

Abscudit natæ jûgulum
Pater ferâ crudelior;
Sed per cœlestè spiculum
Mors ipsum ferit sævior

[ccccxxv] Patri, Nato, Paráclito,

Decus, honor, et glória :
Sanctæ sint hujus mérito
Nobis ætérna gáudia.

In cœlesti collégio
Nova colléga cõlitur,
In Sanctórum rosário
Novéllus flos producitur.

Bárbara florens grátiã,
Forma facta humílium,
Læta potitur glóriã,
Sortis consors sublímiũ.

Metit de sparso sémine
Plenæ messis manipulum,
Fallens subter tegimíne
Nostræ salutis æmulum.

Hæc carnis supercília
Spiritu dat súbdita :
Mundum vicit, et vítia,
Se victã, victrix inclyta.

De ténebris miséria
Sequáces stellæ præviæ,
Quærámus Patrem grátiæ,
Consórtes tandem glóriæ.

Amen.

Ad Matutinum, Hymnus.

Gaude mater Ecclésia,
Matérnis plaudens pláusibus,
Pro benedicta filia
Frequens in Dei láudibus.

Bárbaram Christi fámulam
Laudémus unanímiter,
Et crucis Christi bájulam
Imitémur felicitér.

Christum faténdo siquidém
Astruit fidem, clárius
Discéptans contra præsidem,
Vincit torménta fórtius.

Patérnam premit báciem
Certans in Christi nómine,
Hostilem frangit áciem
Gloriósio certámine.

Manus patérna júgulat
Puéllam, et contínuò
Perit : dæmon stímulat
Parricidam tonitruo.

Nos in campo certáminis,
Sanctæ zelántes glóriam,
Divini ductu lúminis,
Tendámus ad victóriam.

Præstet hoc Sancta Trinitas,
Sanctæ Bárbaræ méritis,
Ad te, summa Suávitatis,
Rectis nos ducens sémitis.

Amen.

DIE VI.

IN FESTO SANCTI NICOLAI EPISCOPI,

*Omnia dicántur unius Confessóris Pontíficis, fol.
CLIX, excéptis Hymnis ad Vesperum et ad Matutinum.*

A

Hymnus.

Adeat dies sanctíssima
Virtúte sacrã spléndida,
Quã Nicoláus sédibus
Locátur in cœlestibus.

Sic parvus infans cõrporè;
Magnus tamen Dei fide
Quartã, et sextã fériã,
Semèl sugébat úbera.

Virtúte fulgens nóbili,
Jejúniis, vigíllis
Domábat corpus júvenis;
Ne fœdarétur vítis.

Sic Præsul Christi nóbilis
Pro sanctitáte mériti,
Qui illum exornáverat
Cœlestis regni glóriã.

Adésto Præsul inclyte,
Precéesque nostras súscipe,
Offérque summo Præsuli,
Preces devótas pópuli.

Sit Trinitáti glória,
Ætérna laus, et inclyta
Deo Patri, et Filio,
Et flámini cum Spirítu.
Amen.

B

Ad Matutinum, Hymnus.

Exúltet aula cœlica,
Lætétur mundi máchina,
Dum refert solis órbita
Nicolái memóriam.

Qui vagitus infántiæ
Decorávit miríficè,
Dans virtútum primórdia
Inter ortús crepúndia.

Quartã, cum sexta féria,
Semèl sugébat úbera,
Jam in ætáte ténera
Hac usus abstinentiã.

Cujus tumba fert óleum,
Matres olivæ nésciunt :
Quod natúra non prótulit,
Marmor sudáudo párturit.

O veneránde Póntifex !
Pius, nec tardus ópifex
Cunctis, qui corde créduo
Te quærunt in periculo :

[ccccxxvi] Aufer mentis dispéndia,
Confer vitæ stipéndia ;
Ut post carnis exília,
Tecum simus in glória.

Præsta Pater ingénite,
Jesu, cum sacro Néumate ;
Ut Nicolái précibus,
Cœli jungámur civibus.

Amen.

C

D

DIE IX.

IN FESTO SANCTÆ LEOCADIÆ VIRGINIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Confessionem, et decorem induisti.
Sono. Confitebor tibi Domine in toto corde meo.
Fol. CLXIX.

Antiphona. Confitebor tibi Domine in toto corde meo : qui exaudisti verba oris mei. *P.* In conspectu Angelorum psallam tibi : ψ . Deus meus es tu, et confitebor tibi : Deus meus exaltabo te. *P.* In conspectu Angelorum psallam tibi. ψ . Gloria, et honor Patri. *P.* In conspectu.

Dominus sit semper vobiscum. η . Et cum spiritu tuo.

Antiphona. Exulta satis filia Sion, júbila tu Israël : *P.* Ecce Rex tuus venit tibi justus, et salvator. ψ . Confessio, et magnificentia opus ejus : et justitia ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Ecce Rex tuus. ψ . Gloria, et honor Patri. *P.* Ecce Rex tuus. Dominus sit semper. η . Et cum.

Lauda. Confitebor tibi Domine rex. Allelúia. *fol.* CLXIX.

Lauda. Confitebor Domino Allelúia, secundum justitiam ejus. Allelúia. *P.* Et psallam. Allelúia. ψ . Lætabor et exultabo in te : et psallam nomini tuo Altissime. *P.* Et psallam. ψ . Gloria, et honor Patri, et Filio. *P.* Et psallam.

Hymnus.

Sanctissimæ Leocadiæ
Solémne festum prædiit,
Quo vana terræ despuens,
Ad Regna cæli tránsiit.
Omnes venite supplices,
Cordis reatum pândite :
Gaudendo vota sólvite,
Deoque grates réddite.

Hæc namque Virgo nóbilis,
Exórta claro gérmine,
Conféssa Christum fórtitèr,
Pœnas libèntèr pértulit.
Corrépta jussu Præsidis,
Vaccis ligátur férreis ;
Ut, vinculórum póndere
Fides puéllæ céderet.

Illic per abstinéntiam
Christo placére cógitans,
Laudum repéndit grátias,
Precúmque defert victimas.

Sed mox beátæ Euláie
Mortem sacrátam cómperit :
In carceráli vínculo
Cælo refúdit spíritum.

Nunc Virgo sancta, quæsumus,
Et lachrymándo póscimus ;
Ut probra nostra diluas,
Et vota Christo déferas.

Tu nostra Civis inclýta,
Tu es Patróna vérvula,
Ab urbis hujus término

A

Procúl repélle tædium.

Non hostis hic prævaleat,
Non morbus aut penúria :
Recédât omne nóxium,
Et conferátur cómmodum.

Sic vita rebus áffluat,
Ne corda luxu sórJéant ;
Cunctisque propter crimina
Donétur indulgéntia.

Deo perénnis glória,
Et gratiárum cópia,
Qui cuncta volvit témpora,
Et regnat ante sæcula.
Amen.

B Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum, *mutáto nómine, fol.* CLXXVII.

Capitula. Domine Jesu Christe, qui es sponsus Virginum, et munere cælesti remunerátor Confessorum : qui sanctam Leocádiam, et permanere virginem præstas, et confessorum glorificas ; te acclives rogámus ; ut intervéntu ejus, sicut illa confitendo cælestem promeruit regnum, ita nos perpétuum evadámus supplicium.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatissimam Leocádiam se dignè confitèri coram homínibus fecit in terris, confiteátur vos coram Patre suo, qui est in cælis : η . Amen. Et qui [ccccxxvii] in ore ejus accépta sibi confessionis cóntulit cántica, ipse devotíonem vestram remunerándam suscipiat ; η . Amen. Ut exémplo beátæ virginis Leocadiæ, confitendo et laudádo nomen Jesu Christi in sæculo, participes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cælo ; η . Amen. Qui in Trinitáte pérmanet Deus in sæcula sæculórum. Amen.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices Allelúia *P.* Juxta fluéntes aquas. Allelúia, allelúia. ψ . Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Juxta. ψ . Gloria, et honor. *P.* Juxta.

Oratio. Domine, qui es magnus, et gloriósus, da nobis famulis tuis, ut, dum óperum tuórum magnitudinem admirámur, magnificentiam tuam débitá confessione laudémus ; atque intercessióne glorióse virginis et confessoris tuæ Leocadiæ tribue nobis, perfectum intelligéntiæ decus timóris obediéntiá ágere, et mandata tua fidélia omni custodiá cordis diligéntér explère. η . Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Ad Matutinum. *Antiphona.* Laudábit lingua mea justitias tuas Deus meus. *Psalmus* L.

Oratio. Laudet te, Domine, lingua nostra. *fol.* CLXX.

Antiphona. Filia Sion, ego diléxi te, dicit Dóminus, *P.* Et misericórdia mea non recédet à te. ψ . Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Et misericórdia mea. ψ . Gloria, et honor Patri, et Filio. *P.* Et misericórdia.

Oratio. Beata Dei virgo, quæ in Sion speculatione A gloriôsa consistis, quam Deus ipse dilexisse testatur, ex quo tibi non recessuram ultrâ misericordiam pollicetur: da nobis Dômine mēritis suis, ut amore divino flagrantes, in futuro iudicio inveniāmur indefines. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona. Lætare filia Sion, quia gaudēbit super te Deus tuus: silēbit in dilectione tua, P. Et exultāvit super te in laude. *ÿ.* Lauda Hierusalem Dôminum: conlāuda Deum tuum Sion. P. Et exultāvit. *ÿ.* Gloria, et honor. P. Et exultavit.

Oratio. Lætare filia Sion, quia gaudet Unigenitus Dei Filius super te, et exulta in laude, dūm te, et incorruptam Virginem esse præstat, et confessionis honore glorificat: quæsumus proindē, ut per te, qui utroque B mūnere clares, vita nostra, quæ dono virginitatis caret, confessionis saltim virtute fructificet. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam, etc.

Antiphona. Exulta satis filia Sion, jūbila tu Israël: P. Ecce Rex tuus venit tibi justus, et salvator. *ÿ.* Non det in commotionem pedem tuum: neque dormiet qui custodit te. P. Ecce Rex tuus. *ÿ.* Glória, et honor. P. Ecce Rex tuus.

Oratio. Prôpera in occursum Dei tui Virgo filia Sion, quia ipse veniet tibi mansuetus, confortans, et redintegrans te in confessione sua: proindē petimus, ut vita nostra intercessione tuâ augeatur in mēritis tuis: ut, qui tibi occurrat in sæculo gratissimus coronator, in iudicio sit nobis futuro clementissimus liberator. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

ñ. Exulta satis filia Sion, lauda et lætare filia Hierusalem: quia ecce Rex tuus veniet tibi iustus, et salvator: ipse pauper ascendens super pullum filium subjugalis. Et dissipabitur arcus belli: et loquetur pacem gentibus, P. Quoniam potestas ejus à mari usque ad mare et à fluminibus usque ad fines terræ. Quid enim bonum ejus, aut quid pulchrum ejus est, nisi frumentum electorum, aut vinum germanans virgines? Petite ab eo pluviam in tempore serotino, et dabit imbrem vobis, et herbam in agris. *ÿ.* Visitabit Dôminus pópulum suum, domum Judæ et constituet eum sicut equum speciosum in certamine. P. Quoniam potestas. *ÿ.* Glória, et honor. P. Quoniam potestas.

Oratio. Exulta satis filia Sion: quia ecce Rex tuus veniet tibi mansuetus, cujus dono et frumentum Confessorum clarēscit virtutibus, et integritas Virginum fulgēscit in laudibus. Præsta ergo nobis, ut inter frumenta electorum mercamur justificati quandōque admittamur, qui nunc nostrorum operum manemus flagitiis cooperiti: ut, quæ apud Deum meruisti de confessione coronam, nobis confitentibus obtineas apud ipsum peccatorum nostrorum omnium indulgentiam. *ñ.* Amen. Quia pius est, et miserationis dignoscitur Dôminus, in omnia sæcula sæculorum. *ñ.* Amen.

Per misericordiam.

Antiphona. Benedicta tu à Deo altissimo [cccxxxviii] præ omnibus mulieribus. P. Propter hoc non dēdat laus tua de ore hominum, usque in sæculum. *ÿ.* Gloriôsa dicta sunt de te civitas Dei. P. Propter. *ÿ.* Glória, et honor. P. Propter.

Oratio. Gloriôsa facta est virgo tua, Christe, Leocadia, quæ consurgenti auroræ comparata, pulchra ut luna, atque electa ut sol, probatur: dūm clariori rutilans lumine, et ut luna plena, clarēscit in confessione, et ut sol flagrans, atque immutacionem sui nesciens, sanctitatis persistit in opere: da ergo nobis, ut per eam apud te pro votis obtinere indulgentiam mereāmur, qui nunc pro delictis, vel lachrymas fundimus, vel gemitus exhibemus. *ñ.* Amen.

Per.

Antiphona. Egrédere quasi aurora consurgens, P. Pulchra ut luna, et electa ut sol, et ornata. *ÿ.* Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui. P. Pulchra. *ÿ.* Glória, et honor. P. Pulchra.

Oratio. Deus, qui navem Ecclesiæ tuæ, pro Mundi istius periculis fluctantem, optimus nauta gubernas; et ne infidelitatis procēllā obruatur, vigilantissimus custos sollicitas: omnibus ejus lavacro renatis tribue per intercessum gloriôsæ confessoris et virginis tuæ Leocadiæ, persecucionum tempestates in tui nominis confessione devincere, tibi que placitum sacrificium nosmetipsos offerre: quique mirabiliter prospiciunt in profundum, remigio dexteræ tuæ perducantur in cælum. *ñ.* Amen.

C Per misericordiam tuam Deus.

Antiphona. Speciosa facta es Allelúia. *fol.* clxxxix. *Oratio.* Dômine, qui es magnus, ut supra, *fol.* cccxxxvii. *Responsorium.* Speciosa, et decora.

Oratio. Dômine Jesu Christe, qui es supra omnes gentes excelsus, et in cælestibus habitas gloriôsus; humilitatem nostram ab excēso intēnde placatus; ac sicut Ecclesia tua, quæ erat sterilitatis vitio impedita, nunc est, in te credens, virtutum mēritis plena, et filii numerosa; ita mens nostra, ab sterilitate operum infæcunda, te tribuente, per intervēntum gloriôsæ confessoris et virginis tuæ Leocadiæ, possit et semen verbi suscipere, et copiosis fructibus redundare: nomēque tuum, à solis ortu usque ad occāsum præclaram, cordis ambiat unanimitate diligere, et fidei assensione laudare. *ñ.* Amen.

Per misericordiam tuam Deus noster, etc.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Confitebor tibi, Dômine, quia. *Canticum.* Confitebor.

Ad Benedictus. *Antiphona.* Filia Sion benedic Dômino Deo excēso in omni benedictione, et laude.

Canticum. Benedictus.

Sono. In conspectu. *Ps.* cxxviii. *fol.* clxxxix. *Prophetia.* Longè Dôminus. *fol.* clxxxix. *Hymnus.* Sanctissimæ Leocadiæ. *Supplicatio.* Orémus. *In Vesperis præcedentibus.*

Capitula. Gloriose ac misericors Dômine, qui beate Leocadiæ tibi nimis in ore suo confiteri dedisti:

teque in médio Justórum ejus confessiõne laudãre voluisti ; ut eam et in terris confitẽntem , et in consilio Sanctórum glorificans fáceres exultãntem : expóscimus tui miseratõni donum ; ut ejus précibus tribuas nobis à peccãti contagiõne purgãri ; ab ardoribusque perpẽtnis éruí ; et glóriæ tuæ beatitudinẽm cõsequi.

Pater noster. Liberãti à malo. fol. 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua. fol. CLXX.

Benedictio. Deus, qui confessiõne inclýtam Leocádiam, ad Confessórum fecit pervenire decórem, justificet vos ab omni contagiõne culpæ : ñ . Amen. Et qui illam confessiõnis ubertãte fecit esse conspicuam, vos evidentiã veræ pœnitentiæ gloriósos efficit ; ñ . Amen. Ut sicut dulcis fuit in oro hujus Virginis confessio Christi, ita dulcescat in vestris cõrdibus amor regni perpẽtui. ñ . Amen.

Per.

Exeunte Vesperã, omnia dicantur , ut in primis Vesperis, excéptis Captula, et Benedictiõne, quæ sequuntur.

Capitula. Accipe, Deus, nostrórum confessiõnem labiõrum, omniũque ligamẽta solve facinorum : quò hujus virginis tuæ Leocádiæ prece, et vitiiis cæcãmus, et munéribus ampliẽmur, cùm ad te proclamãverimus è terris :

Pater noster. Liberãti à malo. fol. 2.

[cccxxxix] Benedictio. Christus Deus Filius, qui in confessiõne sui nóminis spiritum suscepit Leocádiæ, vestram suscipiat fidẽlem remunerãturus devotiõnem : ñ . Amen. Quique Confessóris hujus festum in cánticis confessiõnum atóllit, à Deo remunerãmini sempitẽrnis ; ñ . Amen. Ut illic remunerãnda provéniat devotiõ vestra, quò beatissimæ Leocádiæ confessio perducta est munerãnda : ñ . Amen. Concedente grãtiã divinitãtis illtus ; qui est benedictus in sæcula sæculórum. ñ . Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Germinábunt.

Orãtio. Dómine, qui es magnus , ut suprã in Vesperis præcedẽntibus.

DIE X

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ, VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Sperãvit ánima mea in Dómino. Quære fol. CLXXXIX. Sono. Dóminus Deus cœli. Fol. CLXXXI.

Antiphona. Allelúia. Gaude, et lætare filia Sion : quóniam ecce ego vénio, et habitãbo in médio tui, dicit Dóminus. P. Et applicabũntur gentes multæ ad Dóminum in illa die. ÿ . Eructãvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. Lingua mea calamus scribæ, vel citèr scribẽntis. P. Et applicabũntur. ÿ . Glória, et honor Patri etc. P. Et applicabũntur.

Orãtio. Gaude. et lætare filia Sion, quia in médio tui habitatũrum se Dóminus promittit, dũm te, et in passiõne victricem, et ab omni contagiõ hæresum réddidit innocẽntem ; quæsumus ergo, ut méritis tuis ab omni tentatiõne salvẽmur, qui diem tuum venerãntes incólimus, et qui in te viciisse credimus

Christum, nos per eum viciisse lætẽmur impulsiones carnálium passiónum ; ñ . Amen. Quia nunc unum cum Patre, et Spiritu Sancto possidet nomen in sæcula sæculórum. ñ . Amen.

Dóminus sit semper. ñ . Et cum.

Antiphona. Cólumna speciõsa, perfécta auro, gemisque præcincta. P. Cujus caput plenum est rore, et crines guttis. ÿ . Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui. P. Cujus caput. ÿ . Glória, et honor Patri. P. Cujus caput.

Dóminus sit semper. ñ . Et cum.

Lauda. Filia Sion, usque ad te véniet Dominãtor Israël. P. Et véniet potestas prima regnum filie Hierúsalem : egressus ejus à diõibus æ eritãtis. Allelúia. ÿ . Lauda Hierúsalem Dóminum : conlauda Deum tuum Sion. P. Et véniet potestas. ÿ . Glória, et honor Patri. P. Et véniet.

Hymnus.

Gérmine nóbilis Eulalia,
Mortis et indole nobilior,
Emeritam sacra virgo suam,
Cujus ab úbere progénita est,
Ossibus ornat, amóreque colit.

Próximus Occiduo locus est,
Qui tulit hoc decus egrégium,
Urbs potens, pópulis locuplex :
Sed magè sãguine martyrii,
Virgineoque potens título.

Curriculis tribus atque novem
Tres annos quatèr attingerat ;
Cùm crepitãnte pyra trépidos
Térruit áspera carnifices,
Supplicium subit dulce rata.

Jam dederat prius indolium,
Tẽdere se Patris ad sólium ;
Et sua membra dicãta thoro
Ipsa crepũdia repulerat,
Lũdere nescia pusilla.

Spèrnere succina, flores, rosas,
Fulva monilia respũere :
Ore sevèra, modèsta gradu,
Móribus et nímiũm tẽneris,
Caniciem meditãta senum.

Ast ubi se furiãta lues
Excitat in fãmulos Dómini,
Christicolãque cruẽnta jubet
Thura cremãre, jecur pécudis
Mortiferis adolère diis :

Infrẽmuit sacer Eulaliæ
Spiritus, ingenitque ferox
Turbida frãgere bella parat,
Et rude pectus, anhèla Deo
Fémina provocat arma virũm.

Sed pia cura paréntis agit,
Virgo animosa domi ut læteat,
Abdita rure, et ab urbe procũl ;
Ne tera sãguinis in prẽtium
Mortis amóre puella ruat.

Illa perosa quætilis opem
 Degeneri tolerare morâ,
 [ccccx] Nocte fores sinè teste movet,
 Sèptaque claustra fugax aperit,
 Indè per invia carpit iter.

Ingrèditur pèdibus læceris
 Per loca senta situ, et vèpribus,
 Angèlico comitâta choro :
 Et licet hòrrida nox sileat,
 Lucis habet tamen illa ducem.

Sic hàbuit generosa Patrum
 Turba columniferum ràdium :
 Scindere qui tenebròsâ potens
 Nocte viam face perspicuâ
 Præstitit, intereunte Chæd.

Non àlitter pia Virgo viam
 Nocte secuta, diem mèruit,
 Nec tenebris adopèrta fuit,
 Regna Canópica cùm fúgeret,
 Et super astra paràret iter.

Illa gradu cita pervigili,
 Millia multa priùs pèragit,
 Quàm plaga pandat Eòâ polum :
 Manè supèrba tribunàlia adit,
 Fàscibus adstat et in mèdiis.

Vociferans ita : Quis furor est,
 Pèrdere præcipites ànimas ;
 Et male pròdiga corda
 Stèrnere rasilibus scòpulis ;
 Omnipatròmque negare Deum ?

Quæritis, ò miserànda manus,
 Christicolum genus ? En ! ego sum
 Dæmónicis inimica sacris :
 Idòla próterò sub pèdibus ;
 Pèctore, et ore Deum fàteor.

Isis, Apòllo, Venus nihil est,
 Maximianus et ipse nihil :
 Illa nihil, quia facta manu ;
 Illic, mànuum quia facta colit :
 Frivola útraque, et útraque nihil.

Maximianus opum Dòminus,
 Et tamen ipse cliens lapidum,
 Prostituat, voveátque suis
 Numínibus caput ipse suum ;
 Pèctora cur generosa quatit ?

Dux hònus, àrbiter egrégius
 Sanguine pascitur innocuo :
 Corporibusque piis inhians,
 Viscera sóbria dilàcerat,
 Gaudet et ex cruciàre fidem.

Ergo agè tortor addere, seca,
 Dívide membra coàcta luto.
 Sólvere rem frágilem, fáctile est ;
 Non penetràbitur intèrior
 Exagitànte dolore ànimus.

Tàlibus éxcitus in fúrias
 Prætor, ait ; Rape præcipitem
 Lictor, et óbrue suppliis :
 Sèntiat esse deos pátrios,

A Ne tèmeat Principis impèrium ;
 Quàm cúperem tamen, ante necem,
 Si potis es revocàre tuam
 Torva Puèllula nequitiam !
 Rèspice, gáudia quanta metas,
 Quæ tibi fert Geniàlis honor !

Te láchrymis labefàcta domus
 Prosèquitur, generisque tui
 Ingerit ànxia nobilitas
 Flore quòd óccidis in ténero,
 Pròxima dótibus, et thàlamo.

Non movet àurea pompa thori ?
 Non pietas venerànda senum,
 Quos temerària debilitas ?
 Ecce paràta ministèria
 Ex cruciabilibus exiit.

B

Aut gládio ferière caput ;
 Aut laniàbere membra feris ;
 Aut fàcibus data fumificis,
 Flehilitèrque ululànda tuis
 In cineres resoluta flues.

Hæc, rogo, quis labor est fúgere ?
 Si módicum salis emínulis,
 Thuris et exiguum digitis
 Tàngere Virgo benigna velis,
 Pœnam gravem proh aufúgeris.

Martyr ad ista, nihil : sed enim
 Infremit, inque Tyrànni óculos
 Sputa jacit : simulàchra debènc
 Dissipat, impositàmque molam
 Thuribus pede prosillivit.

C

Nec mora, Carnifices gèmini
 Lànecâ pèctora dilàcerant ;
 Et latus úngula Virgíneum
 Pulsat utrùmque, et ad ossa secat,
 Eulalià numerànte notas.

Seriberis ecce mihi, Dòmine
 Quàm libet hos àpices légere,
 Qui tua, Christe, trophæa notant,
 Nomen et ipsa sacrum loquitur
 Púrpura sànguine eliciti.

Hæc sinè fléitibus et gémitu
 Læta canèbat et intrépida :
 Dirus abest dolor ex ànimo,
 Mémbraque tincta cruòre novo,
 Fonte cutem recalènte lavant.

D

Ultima carnificina debinc,
 Non laceratio vulnificæ
 Cratis genus, nec aràta cutis ;
 Flamma, sed úndique lampàdibus
 In làtera, stomachúmque furit.

[ccccxi] Crinis et odor ut in jùgulos
 Flúxerat, invòlitans húmeris,
 Quò pudibúnda pudicitia,
 Virgíneusque lateat honos,
 Tégmine vérticis oppòsito.

Flamma crepans volat in fàciem,
 Perque comas vegetàta, caput
 Occupat, exuperàtque àpicem :

Virgo citum cūpiens ōbitum,
Appetit et bibit ore rogum.
Emicat inde Colūmba replens
Martyris os, nive candidior
Visa relinquere, et astra sequi :
Spiritus hic erat Eulaliæ
Lactēolus, celer, innocuus.

Colla fluunt, abeūnte animō,
Et rogos igneus emōritur :
Pax datur artubus exanimis,
Flatus in æthera plaudit ovans,
Tēplaque celsa petit vólucer.

Vidit et ipse satélles Avem
Fémīnæ ab ore meāre palam :
Obstupetactus, et attōmitus
Prōsilit, et sua gesta fugit ;
Lictor et ipse fugit pávidus.

Ecce nivem glaciális hyems
Ingerit, et tegit omne forum :
Membraque tegit simul Eulaliæ,
Ossa jacent sub gélido,
Pallioli vice lintēoli.

Cedat amor lachrymāntum hóminum,
Qui celebrāre suprēma solent :
Flēbile cedat et officium :
Ipsa elemēta, jubēnte Deo,
Exéquias tibi, Virgo, ferunt.

Nunc locus Eméríta est túmulo
Clara Colónia Vettóniæ,
Quam memorábilis amnis Ana
Præterit, et viridānte rapax
Gúrgite mœnia pulchra pluit.

Hic, ubi mármore perspicuo
Atria lúminant alma viátor,
Et peregrīnus, et indígena :
Reliquias, cinerésque sacros
Servat humus venerānda sinu.

Tecta corúsca super rútilant
De laqueáribus auróolis,
Sáxaque cæsa solum váriant :
Flóribus ut rorulénta putes
Prata rubescere multimodis.

Cárpite purpúreas violas,
Sanguineó-que crocos méтите :
Non caret his geméllis hyems,
Laxat et arctat tepens gláciés,
Flóribus ut cúmulet cálat hos.

Ista comántibus è fóliis
Múnera, virgo puérque date ;
Ast ego sarta choro et in mélio
Texta feram pede Dactyllico,
Vilia, márcida, festa tamén.

Sic venerári ossa libet,
Ossibus Altáre et impositum :
Illa Dei sita sub pédibus
Prósperit hæc, populósque suos
Cárinine própio tali fóveat.

Láudibus éfferant eximiis
Astra, solum, mare, quicquid habet,

A Te, Génitor, Genitúmque tuum,
Simplicem étiám et Spíritum
Perpétuis résonent módulis.
Festi hujus in láudibus, Dómini
Vócibus intonet alma cohors,
Victricem qui fecit Eulaliám,
Sócians æthéreis civibus pépetim
Trinus, Unus Dóminus.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem, *mutáto nómi-
ne, fol. CLXXXVII.*

Capitula. Jesu, Dei Filius, qui hortum Electórum
Ingrédiens, inter lilia pásceris, quandò in corpore
tuo, quod est Ecclésia, Sanctárum Virginum cœsti-
bus decoráris, ubi beatissimam Eulaliám mirabilitér
B introducens, ita miríficis eam flóribus maluisti ful-
cire, ut odor virtútum ejus tanquàm flóscula aróma-
tum ad nos usque descēderet : te súpplici intentióne
rogámus, ut, amótiis figúris vétéris Testaméti, quæ,
velut umbræ, in typicis observatióibus præcesserunt,
dies illa, Evangélica útque traditio, in nobis
aspirándo proficiat, qualitér ità exémplo virginis Eu-
laliæ Evangélii lucem totá devotióne sequámur, ut
umbras prætéríti erróris, et críminis nesciámus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Deus virtútum, per quem sancta Eulá-
lia, dùm ad passióem vadit, ad glóriam pervénit, det
vobis, nec vitiórum passióibus adstringi, et à pas-
siónum vitiiis liberári : ñ. Amen. Quæ sua membra
non vitiiis, sed pro Deo passióibus súbdidit, obti-
C neat vos numquám tentatiónum certaminibus vinci ;
ñ. Amen. Ut, sicut illa post passióem obtinuit co-
ronam, ita vos per pœniténtiam veniátis ad véniam.
ñ. Amen.

Per misericórdiam.

[CCCXLI] *Lauda.* Sicut palma exaltáta sum in
gáudio. Allelúia. Et sicut olíva speciósa in campis,
Allelúia. *P.* Sicut vitis fructificávi suavitatē odóris.
Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Ego autem, sicut olíva
fructifera in domo Dómini, sperábo ; et in miseri-
córdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi.
P. Sicut vitis. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Sicut vitis.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui beatam Eulaliám
virginem in ténero ætátis statu, nec mundi inléce-
D bris, nec persecutórum permisisti superári tormé-
tis : in qua múnere tuo, nec sexus vincitur, nec
afféctus ; ejus constántiam nec sævitia térruit, nec
pœna edómuit, nec úngula mínuit, nec flamma com-
pésceuit : Hujus ergo deprecátio pro nobis ita apud
te præváleat, ut mala à nobis præsentia, futúraque
remóveat. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábía mea spéries. *Psalms l. Oratio.*
Exúltent Dómine. *fol. CLXXX.*

Antiphona. Surge, própéra sponsa mea, et veni.
Jam enim hyems tránsiit, et recéssit. Flores appa-
ruérunt in terram nostram. *P.* Quàm pulchra es
amica mea, et quàm decóra ! Pulchrióres óculi tui

columbãrum, absque eo quod intrinsecus latet. **A** *ŷ*. Spécie tuã et pulchritudine tuã intènde, prospèra procédè, et regna, propter veritãtem, et mansuetudinem, et justitiam : et deducet te mirabiliter dextera tua. *P.* Quãm pulchra. *ŷ*. Glória, et honor Patri. *P.* Quãm pulchra.

Oratio. Virgo Christi Eulália, quæ ad vocem vocãntis Sponsi surrexisti ad fidem, properãsti ad requiem, sponsãta de sãguine, formõsa Baptismate, eccejam hyems tránsiit, imber ábiit; quia omnis temporãlis tribulãtio à te devicta recessit : recèdat ergo à nostris méntibus, te orãnte, impugnãtio virtutum : ut, qui credulitãtis dono pleni consistimus, sanctitãtis ope plenissimã fulgeãmus. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Quæ est ista, quæ progréditur ut aurõra consurgens, *P.* Pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrõrum ácies ordinãta? *ŷ*. Gloriõsa dicta sunt de te, civitas Dei. *P.* Pulchra. *ŷ*. Glória, et honor Patri. *P.* Pulchra.

Oratio. Christe Dei Fílius, ad quem beãta Eulália desiderãbili voto progréditur ut aurõra; exãudi plebem tibi supplicãntem per eam : tribue nobis, et servãre quod sumus à te potentiãliter cõditi, et copiõsius amãre quod existimus miseratiõne redempti : ut et lunæ comparãti Ecclesiæ fulgeãmus in grémio, et elécti ut sol, claritãtis niteãmus exémplò. *ñ*. Amen.

Per.

Antiphona. Advéntus tuus mihi sicut vitis floréscit : et quasi myrrha elécta dedisti suavitãtem odõris : *P.* Et quasi balsamum non mixtum odor tuus : et ut rosa fragrans tabernacula tua. *ŷ*. Non det in commotiõnem pedem tuum : neque dormitet qui custõdit te. *P.* Et quasi. *ŷ*. Glória, et honor Patri. *P.* Et quasi.

Oratio. Mira satis Dõmine, quod in advéntu tuo martyr tua Eulália quasi vitis vera fructificans, et quasi myrrha elécta odõrem grãtiæ fidélibus propinans in sæculo, ætérno promerètur consolãri de præmio : te quæsumus, te rogãmus, ut suffrãgiis ejus, odõre virtutum odõres criminum fugiãmus : ut cœlesti illo inspirãmине recreãti, cunctõrum vitiõrum fœtõribus éxules reperiãmur, et sòbrii. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Procède inter lilia opãca, filia Hierúsalem : quia perfécta es et decõra, et reprehensio in te non est. Ascènde quasi sponsa à Libano, et pèrcipe benedictiõnem ídeí *P.* A Dõmino Deo tuo. *ŷ*. Veni sponsa à Libano, veni, coronãberis. *P.* A Dõmino. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* A Dõmino.

Oratio. Dõmine Jesu Christe, qui beãtam Eulãliam Virginem. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

Antiphona. Vox túrturis audita est in terra nostra : vineæ florèntes dederunt odõrem. *P.* Vox tua suavis, et faciès tua decõra. Diléctus meus mihi, et ego illi. *ŷ*. Adducèntur Regi virgines post eam : proxímæ ejus adducèntur tibi. *P.* Vox tua. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Vox tua.

Oratio. Sponsa Christi Dei Fílius in óculis fidélium quasi túrtur, virgo Eulália ánnis recursibus quodãnumodò providètur; dum honor sepulchri ejus humãnis obtãtibus præsentãtur, et obsequèdas honorificè aperitur; dum vox ejus suavis, et faciès ejus pulchrior exundãnti claritãte fructificat : Concedè ergo [cccxlvi] nobis, ut odor virtutum ejus sopitum cordis nostri sensum ad pœnitentiã excitet; ut, qui nunc percipiãmus ex odõre lætitiã, póst percipiãmus ex pœnitentiã glóriã indefessã. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Egrèdere tanquam sponsa consurgens, *P.* Pulchra ut luna, et elécta ut sol, et ornãta. *ŷ*. Per diem sol non uret te : neque luna per noctem. *P.* Pulchra. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Pulchra.

Oratio. Gloriõsa facta est virgo tua, Christe, Eulália, quæ consurgènti aurõræ comparãta, pulchra ut luna, atque elécta ut sol, probãtur : dùm clariõri rutilans lumíne, et ut luna plena, claréscit passióne, et ut sol flagrans, atque imminutiõnem sui nesciens, sanctitãtis persistit in ópere : da ergo nobis, ut per eam apud te pro votis obtinère indulgèntiam mereãmur, qui nunc pro delictis, lãchrymas fundimus, vel gémitus exhibèmus. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Gaude virgo filia Sion, jocundãre, et lactãre filia Hierúsalem : *P.* Quõniam ecce Rex tuus venit tibi mitis. *ŷ*. Lauda Hierúsalem Dõminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Quõniam ecce. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Quõniam ecce.

Oratio. Domine Deus, qui Prophetãli vaticinio filiam Hierúsalem jocundãri, et lætãri pronuncias; fac nos in Sacramèntis profluèntibus exultãre et Fílii tui Dõmini nostri óperum adsurgere dignitãte : ut dùm his fidem conjungimus, per intercessum virginis Eulaliæ cœlorum gaudiis potiãmur; Per ineffãbilem divitiãrum tuãrum potèntiam summe, et admirãbilis Deus noster, qui es benedictus in sæcula sæculõrum. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Veni sponsa mea : quam pulchra facta es, et decõra valdè! Surge, áccipe óleum sapièntiæ, prospèra *P.* In advéntum Dõmini Dei tui. *ŷ*. Spécie tuã et pulchritudine tuã intènde, prospèra procédè, et regna. *P.* In advéntum. *ŷ*. Glória et honor Patri. *P.* In advéntum.

Oratio. Sponsa Christi virgo Eulália, quæ pulchra facta es, et decõra, quæ óleum sapièntiæ accipiens, candõrem útique Baptismatis vebis; dùm ex Lavãcro fidem pèrcipis, per quam inter filias Hierúsalem mirificè coronãris : per te, quæsumus, ut candõrem castitãtis mereãmur adtingere, quæ Christo de virginitãte meruisti placère : ut per te profèctum obtineãmus virtutis, per quam devicta est crudelitas persequèntis; ut sit nomen benedictum in sæculis sæculõrum. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Gaude et lætare in omni corde, filia Sion : *P.* Ecce Dóminus in médio tui fortis exultabit super te in laude. *ŷ.* Delectare in Dómino : et dabit tibi petitiónes cordis tui. *P.* Ecce Dóminus. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Ecce Dóminus.

Oratio. Gaude et lætare filia Sion, quia abstulit Dominus inimicos tuos, dum te, et in passióne victtricem, et ab omni contágio hæresum réddidit innocéntem; quæsumus ergo, ut méritis tuis ab omni tentatióne salvémur, qui diem tuum venerántes incólimus; et qui in te vicisse crédimus Christum, nos per eum vicisse lætémur impulsiónes carnálim passioinum. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Veni sponsa ad præparátum regnum cælórum, intra in gáudium, *P.* Et percípe benedictiónem à Dómino. *ŷ.* Non det in commotióne pedem tuum : neque obdormitet qui custódit te. *P.* Et percípe. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Et percípe.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimæ mártýris tuæ Euláliæ corpúsculum in Cruce pendéntem supérnâ adparsióne vestísti, ut et candor virginem, et refrigerium indúeret mártýrem : assiste nobis propitiis, et tantis in mártýre semper osténde beneficiis; dum per illam, et supérna dona prærogas, et mártýris excúbias miráculis própagas, et Ecclesiæ festa, éadem visitádo dignántèr inrádias. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Virgo Israël, ornáberis tympanis tuis, *P.* Et egrediéris in choro psalléntium. *ŷ.* Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Et egrediéris. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et egrediéris.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui ánimam famulæ tuæ Euláliæ beatíssimæ mártýris pro te felicitèr triumphántem exáminas per flammam, súscipis per columbam, et tibi met cópulas in glória sempitérna : adesto [cccxlvi] nobis, ut Spiritus mártýris non desit supplicántibus in suffrágio, qui étiam persequéntibus refúlsit insigni miráculo; nec aliquándó recédât beneficiis ab Ecclesiá, quæ apud te requiescit in cæléstí aula. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

ŷ. Hæc dicit Dóminus : Dilectiône æternâ diléxi te. *P.* Proptérea atráxi te ad misericórdiam. Adhuc ædificábo te, et ædificáberis virgo Israel : tolle tympanum tuum, et procéde in choro psalléntium, quóniam véniet tibi dies consolatiónis. *ŷ.* Recordátus sum tui, miserans adolescéntiam tuam, et charitátem desponsatiónis tuæ. *P.* Proptérea atráxi. *ŷ.* Glória, et honor Patri. *P.* Proptérea.

Oratio. Audi, et súscipe precántium vota, dilécta Dei virgo Eulália, quæ sponsa Christi de fide, soror monstráris esse de ságuine : éffluent in nobis flores virtútum, effúgiant umbræ tentatiónum : exémplo tuo proficiámus in mélius, ne in detérius consisténtes, vitæ dona perdámus : ut cùm tempus putatiónis advénerit; et fides, quâ Christum crédimus,

nos liberet à suppliciis, et aff. ctus, quo illi propinquare nitimur, nos ditet munéribus sempitérnis. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Tu nosti, Dómine, quia non coméderim in mensa execratiónis, nec biberim vinum libáminum : nunquàm enim lætata est ancilla tua, nisi in te, Dómine.

Canticum Esther (Cap. xiv).

Dómine mi, rex omnipotens, ádjuva me sollicitam, et cujus præter te nullus auxiliátor est álius. * Periculum meum in manu mea est.

Audívi enim à patre meo, quòd tu Dómine tulisti Israël de cunctis géntibus, * et patres nostros ex ómnibus retrò majóribus suis,

Ut possidères hereditátem sempitérná, * fecistisque eis sicut locútus es.

Peccávimus in conspéctu tuo, et idcirco tradidisti nos in manu inimicórum nostrórum :

Justus es Dómine : * et nunc non eis súfficit, quòd duríssimâ nos ópprimunt servitúte,

Sed robor mánuum suárum, idolórum poténtiæ deputántes, * volunt tua mutáre promissa, et delére hereditátem tuam,

Et cláudere ora laudántium, * atque extingüere glóriam templi et altáris tui,

Ut apériant ora géntium, et laudent idolórum fortitúdinem, * et prædicent carnálem regem in sempitérnum.

Ne tradas Dómine sceptrum tuum his, qui non sunt, * ne rideant ad ruinam nostram :

Sed convertére consílium eórum super eos, * et eum, qui in nos cœpit sævire, dispérde.

Meménto Dómine, et osténde te nobis in témpore tribulatiónis nostræ, * et mihi da fidúciam rex deórum, et univérsæ, Dómine, potestátis :

Tribue sermónem compósitum in ore meo in conspéctu leónis, et transfer cor illius in ódium hostis nostri, * ut et ipse pereat, et cæteri qui ei conséntiunt

Nos cum libera manu tua ádjuva, nullum álium habémus auxiliátorem, * nisi te, Dómine, habens ómnium sciéntiam; et nosti quòd óderim glóriam iniquórum.

Et detéster cubile incircumcisórum, * et omnis alienígenæ.

Tu scis necessitátem meam, quòd óderim signum supérbiæ et glóriæ meæ, * quòd est super caput meum in diébus ostentatiónis meæ,

Et detéster illud quasi pannum menstruátæ, * et quòd non compórtem illud in diébus siléntii mei.

Et quòd non coméderim in mensa Aman, * nec mihi placúerit convívium regis, nec biberim vinum libáminum :

Et quòd nunquàm lætata sit ancilla tua, ex quo huc translata sum usque in præsentem diem, * nisi in te Dómine Deus Abraham.

Deus fortis super omnes, exáudi vocem eórum

qui nullam aliam spem habent, et libera nos de manu iniquorum, et erue me à timóre meo.

Oratio. Auxilio tuo, Dómine, defendendam, tuendamque nostram committimus imbecillitatem, ut tuum sit, nos evadere de mscipulis impiórum, cujus fuit, venerandam Euláliam non cedere terroribus persequentium; ac sicut illam atrocitas non térruit sæviéntis, ita non queant inducere nos decipula oblatrantis; ut ipse unus per nos vincatur suis convitiis et erroribus cunctis, qui expugnatus est per Euláliam, passióne superante. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, benedic Dómino Deo excélsio in omni benedictióne, et laude.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol. 6.*

[cccxlv] *Oratio.* Beata Dei Virgo, quæ in Sion **B** speculatióne gloriósa consistis, quam Deus ipse dilexisset testatur, ex quo tibi non recessuram ultrà misericórdiam pollicetur: da nobis Dómine méritis suis, ut amore divino flagrantés, in futuro iudicio inveniámur indémnes. Amen. Et adjúti grátia divinitatis illius, qui est pius, et misericors in ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Egrédere post vestigia gregum tuórum, virgo filia Sion, et pasce agnos tuos. Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Allelúia. Intra in hortum meum sponsa mea, filia Hierúsalem. Ecce flores tui germinábunt in terram. Pasce jam inter lília, donec respret dies, et amoveántur umbræ.

Lauda. Laudate Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia: laudate eum in excélsis. Allelúia, allelúia **C** *Psalms cXLVIII.*

Lectio libri Ecclesiástici Salomóns (Cap. xxiv).

ñ. Deo grátias.

Sapiéntia laudábit ánimam suam, et in Dómino honorábitur, in médio pópuli sui gloriábitur, in ecclésiis Altissimi apériet os suum, et in conspéctu virtutis illius honorábitur, in médio pópuli exaltábitur, et in plenitúdine sancta admirábitur, in multítudine electórum habébit laudem, et inter benedictos benedicetur, dicens: Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypréssus in montem Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jéricho: Quasi ollva speciósa in campis, et quasi plátanus dilatata sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum aspálathum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatē odóris: quasi storax, et gálbanus, et úngula, et guita, et quasi libanus non incensus vaporávi habitatióne meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebinthus expándi ramos meos, et rami mei rami honóris et grátia. Ego quasi vitis fructificávi odórem suavitatis: et flores mei flores honóris et honestatis. Ego mater pulchræ dilectiōnis, et timóris, et agnitiónis, sanctæ spei. In me grátia omnis vitæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtus. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et à generatiōibus meis implémini: Spiritus enim

meus supra mel dulcis, et heréditas mea super mei et favum: Memória mea in generatióne sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: et qui bibunt me, adhuc sitiunt. Qui áudiunt me, non confundentur: et qui operántur in me, non peccant. Qui elúcidant me, vitam ætérnam possidebunt. *ñ.* Amen.

Hymnus.

Laudem beatæ Euláliæ
Puro canamus pectore:
Quam Christus inter Mártires
Casto sacravit sanguine.

Quæ clausa duris postibus,
Intérque fortes cárdues;
Somni, cibique néscia
Christum canébat pèrvigil.

Custos treméudi lúminis
Lux stupébat in vinculis
In Cárceris angústia
Mentis beatæ gáudia.

Judex furóre túrbidus,
Surgit cruéntis fáucibus,
Et increpat noctis moram,
Sanctam datúrur hostiam.

Lentóque primo vérbere
Christi Puélla cæditur;
Sed consecrâre pèrnegat
Libâmen aris ípium.

Tunc in reciso stípite
Ductis in altum bráchiis,
Latus Puéllæ cæditur,
Núdaque flammis úritur.

Victor recédit spíritus,
Corpus relinquens pállidum;
Quod lege mortis pèrditum
Redúcat ad vitam Deus.

Jam jam quieti psállite,
Patrique laudem dicite,
Christumque laudémus píum,
Simúlque Sanctum Spíritum.

Hæc nos redémit Trínitas,
Cujus perénis glória
In sæcla nescit mori,
Vivens per omne sæculum.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, **D** *quod nómine, fol. CLXXXVII.*

Capitula. Dómine Jesu Christe, cui beata Eulália et virgo plácuít, et martyr adhæsít: dum tibi et virgo pèrmanet casta, et pro te exténditur in extásta; dum tibi corpus servat íntegrum, et pro te gaudet úngulis exarátum: ejus pudicitia, atque victória savens, nobis propítius esse dignâre; et in ímunditiæ nostræ ejus oratióne abloántur. [cccxlvi] et torménta ejus fortitúdine resolvántur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Sicut palma exaltata sum. *Benedictio.* Deus virtutum. *Require in Vesperis præcedentibus.*

In exeunte Vespera.

Lauda. Lucerna pedibus meis. *fol. CLX.*

Sono. Dominus Deus cœli. *Quære retrò in Vesperis præcedéntibus.*

Antiphona. Gaude filia Sion, júbila Filia Hierúsalem. *P.* Ecce Rex tuus venit tibi justus, consérvans. *ÿ.* Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei. *P.* Ecce Rex. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Ecce Rex.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Spécie et pulchritúdine. *fol. CLXXIX.*

Hymnus. Laudem beátæ Euláliæ.

Supplicatio. Orémus Redemptórem. *Quære retrò in Láudibus.*

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui sanctæ Euláliæ tuæ arcána possidens, ei et virginitátis pudórem, et passiónis tribuisti rubórem, dum et púdica in Secrétio, et invicta in foro, et illíc manet, ut te promereatur, et hic vincit, ut à te coronetur: annue **B** précibus ejus, ut consciéntiam nostram ita pudor possideat, ne déserat fortitúdo: illíc tranquilla maneat, ne contaminetur: hic vincere stúdeat, ut probetur, Piissime.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui sanctam Euláliam constántiâ robóravít, vos in tentatióne robústos státuat: *ñ.* Amen. Qui eam passióne gloriificávit, à vobis passiónum ignomíniã tergat: *ñ.* Amen. Qui illam inter torménta victricem tortórum fecit, vos inter túrbines Mundi éruat ab omni événtu periculi. *ñ.* Amen.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *Oratio.* Dómine Jesu Christe, qui beátam Euláliam. *Quære in Vesperis præcedéntibus.* **C**

DIE XII.

IN FESTO SANCTÆ EUGENIÆ VIRGINIS, ET COMITUM
EJUS MARTYRUM.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est. *fol. CLXII. Sono.* Gaudéte justí. *Fol. CLXV. Antiphona.* Viri justí. *fol. CLXII.*

Lauda. Invocabant Dóminum. *fol. CLXVIII.*

Hymnus.

Honóre Sanctæ Eugeniæ

Castis canámus láudibus:

Christo fidéli júbilo,

Dulci psallámus módulo.

Qui dudum Sanctam Virginem

Puro sacrávit pectore,

Mentis arcána possidens,

Sacro nitóre inlúminat.

Fidélis Christi sámula

Mundi calcat jactántiam,

Arctum callem arripiens,

Vitam cœléstem séquitur.

Castam vitam dum ágeret,

Cœnobióque dégeret,

Pater effécta Mónachus,

Matrem celábat tégmine.

Edax morbi libidinis

Vexat pectus Melántiæ;

Pulchrum vultúmque ut víderat,

Amóre cœco cårpitur.

• Quem Virgo Christi pèrvicens
Suis pellit elóquiis,
Sævúmque virus áspidum,
Certo refútans cårmine.

Illa Tribúnal Júdicis,
Furóre armáta Dæmonis,
Verbis malignis áppetit,
Castam expúgnans ánimam.

Sed est creináta obscœnitas,
Sancta probátur cástitas;
Præfécus, dum Eugéniam,
Prolem recépít próprium.

Illicó tenuit idóla:

Reserátur Ecclésia:

Pater in sacerdotio

Martyr dicátus est Christo.

Moxque ab Alexandria
Romá revértit Clándia
Cum prole; sed Eugénia
Christi sectátur átria.

Tunc cælébsque Eugénia
Prothum, Hyacinthum sócios,
Virtúte Christi refértos,
Basillæ offert sánulos

Divinis mox oráculis
Corda perlústrant Virginis;
Ob hoc Pompéjus dispuit,
Et Christum Deum crédidit,

Pro quo ense percútitur,
Et Christo sponso júngitur:

[cccxlvi] Prothus et Hyacinthus ite:um
Plectúntur collo gládio.

Tetris post hæc Eugénia

Bis denis trusa fértis,

Néscia potúsque cibi

Mucrónè plectitur civis.

Cœlis locátur Spiritus

Sanctórum cum agnínibus:

Nos ánnuis recúrsibus

Hymnum Deo persólvimus;

Hórum nos, Deus, méritis

Ablátos nunc à vitis,

Sursum reduc à sórdibus,

Refórmans sacris sédibus.

Præsta Pater tu ínclyte,

Cuncta qui regis cum Prole

Paráclito cum Spíritu

Simul per omne sæculum.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, *mutáto nómine, fol. CLXXXVII.*

Capitula. Vidéte, vidéte dilectíssimi fratres, mirabilia ópera Dei, quálitè Eugénia virgo pro nómine Jesu martyrium sustinèret: ut nec undis subjiciátur, nec ardóribus concremètur. Hæc sanè fides augebátur, pro qua Dóminus noster prædixit, quod in ea se rogántibus, nihil difícilè sit: unde hac fide, quæ per dilectiónem operátur, rogémus pii Patris cleméntiam, ut nostræs recípiat lácbri-

mas, diluat culpas, impertiat gratiam, et arceat quæcumque nobis videntur esse adversa. Si enim roga-
verimus eum fiducia liter, spes nobis est, quod exau-
diat vocem nostram clamoris, cum ad eum, ea quæ
Dōmino Jesu Christo edocente didicimus, proclamavē-
rimus à terris :

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Deus summus, atque æternus terribilis, in cujus servitium Eugénia virili hábitu, detonsis crinibus, se obtulit servitūram, faciat vos dessectis atque recisis curis sæculi, adprehendere vitam immaculatam : ñ. Amen. Quique ejus virginitatem Meñtiam fallentem manifestam effecit cuneis populorum, ostendat in vobis divitias misericordiarum suarum ; ñ. Amen. Atque cum illa post transitum mereamini partem habere, quæ pro Christo Dōmino suo meruit laureari. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Lauda. Gaudium sempiternum. fol. CLXII.

Oratio. Deus, qui sanctis tuis Eugénia virginis, et ejus Comitibus martyribus tantam gratiam in passione dedisti, ut insigniter apertum fidei vince-
rent hostem, quamprimū spirituāliter in se bella sui corporis devicissent: præbe nobis auxilium de tua pietate devicissimum, quo muniti, atque præcincti, et rebellantem spiritui carnem valeamus compescere, et nos ipsos intrépidos studeamus bel-
lis spirituālibus præparare. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Oratio.* Redde nobis. fol. CLXIII. *Antiphona.* Sancti tui Dōmine. *Oratio.* Sanctos tuos Dōmine Eugéniam et ejus Cōmites mártiris virtute tuæ dexteræ fultos, invicto. *Quære* fol. CLXVI.

Antiphona. Sancti tui, Dōmine, mirabile consecuti sunt iter, deservientes præceptis tuis, ut invenirentur in læsi in aqua vávida. P. Terra apparuit árida, et in mari rubro via sine impedimento. ÿ. Conflteantur Dōmino misericordia ejus, et mirabilia ejus filiis hóminum. P. Terra apparuit. ÿ. Glória et honor. P. Terra.

Oratio. Deus, qui Sanctis, ut hinc supra.

Antiphona. Salus justorum. fol. CCLXVIII.

Oratio. Deus, qui et virtutem Sanctis, et sancti-
monia ornámenta largiris ; hanc Ecclésiā in honorem mártirum Eugénia virginis, et ejus Cōmitum exhibentem, sanctitatis perórna insignibus : ut qui gloriántur victóres triúmpho stare Mártires, sint æternis Sanctórum tuórum felicitatibus compléxi. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Responsórium. Beati qui habent. fol. CCXVI.

In Láudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Diligentes te. *Canticum.* Qui sponte. *Ad Benedictus.* *Antiphona.* Sancti et húmiles. *Canticum.* Benedictus es. *Sono.* Salus justorum. *Lauda.* Laudate Dōminum. fol. CLXIV. *Prophetia.* Justorum animæ. fol. CLXVII. *Hymnus.* Ho-

nore sanctæ Eugénia. *Supplicatio.* O. énus. *Capitula.* Videte, videte. *In Vesperis præcedentibus.*

[CCCLVIII] *Lauda.* Laus Dōmini in Ecclésia Sanctórum. Alleluia. P. Lætetur Israël in eo qui fecit ipsum Alleluia, alleluia, alleluia. ÿ. Cantate Dōmino canticum novum : quia mirabilia fecit. P. Lætetur Israël. ÿ. Glória, et honor. P. Lætetur Israël.

Benedictio. Deus summus atque æternus. *In Vesperis præcedentibus.*

DIE XIV.

IN FESTO SANCTI JUSTI ET ABUNDI.

Ad Vesperum.

Lauda. Exortum est. *Sono.* Gaudete justi. fol. CLXV. *Antiphona.* Gaudium magnum. *Lauda.* Veniet Dōminus. fol. CCCXXV.

Hymnus.

Vox ecce Vatum vívida pèrsonat
Ventre Christum, nascique nuntiat ;
Nunc festa cujus plebs pia célebrat ;
Quæ ferens undam lícidam prómicat.

Quem Gabriélis vox clara nuntiat ;
Quem Virgo parit, quæ sola rútilat,
Fætosa Virgóque lactat,
Nutríque Virgo se cui dédicat.
Cujus dicata pássio próvocat,
Ut quis fidélis sáanguine rúbeat,
Et passiónis múnere polleat,
Utróque sese pèrimi gáudeat.

Justi, et Abúndi quem sequi cúrsitat
Sacra volúntas ; quem quoque nuntiat
Sequi debère ; qui in fide látitat
Se fore fortem vocéque júbilat.

Hos hunc sequentes, pèrimi júdicat
Numeriánus, qui Olybrio hoc imperat
Ut Christiánus ensi subjiciat,
Christúque Servos publicitús ópprimat
Justum en Olybrius, ut áuacii
Furóre raptus, nec neve quæritat,
Si Christiánus ipse sit expórat :

Sed Christi Servus illicò clámítat :
Se esse fidélem : nec mori dúbitat,
Præses in ita contèrritus próvocat
Membra fidélis, nec neve clámítat ;
Ut hunc rotárum ars sæva próterat.

Sed mens ditáta mínimè trépidat ;
Vocéque clará cántica júbilat :
Quem sibi Christus ita mirificat,
Ut vota vincens, jam liber offerat.

Ferox Tyránnus vóribus íntonat:
Fornax ut atrox ignibus árdeat,
Testis et Almi membra suscipiat,
Offèrre thura Martyr ut ámbulat,
Aut igni ira cóncita pèreat :
Seque sevèræ morti subjiciat,
Flammæque rogis citus inhæreat :
Ne contráire præsidí váleat.

Sed quem ditáta mens benè súblevat ;
Et meritórum grátia dédicat,
Nec flamma vincit, nec pœna súperat ;

Sed igne trusus, illæsus ambulat.

Adhuc Abundus dum piæ spectitat,
Sese citatim Martyri sociat;
Mentemque Christo subito delibat;
Ipsique Olybrio vocibus inrogat.

Cujus cum fama præsidii personat;
Iufremit irâ, terrere inchoat:
Sanctus Abundus, ut idolis cedat;
Illisque cedens thus liber offerat.

Sed quia Sanctus vinci nequiverat,
Justum sodalem facibus imperat
Aduri, cujus ut vita pereat,
Jamque citò discriminini cedat.

Mare sed is qui pedibus ambulat;
Potensque clausos corpore transvolat;
Ignis pœnas hos fugere provocat,
Itemque tutos sistere fatitat.

Hos ipse Sanctis æthere sociat,
Et ignis ille flammæ evolat,
Et quos urendo flamma susceperat,
Extrita rore frigida consecrat.

Ut nec capillus capitis ardeat;
Nec ipsa vestis ignibus hæreat;
Sed rore tincta, tutave maneat:
Hæc cuncta regens Spiritus æctitat,

Exemplo quorum nunc pius audeat
Quisque fidelis, munus et inferat
Sui precatus, menteque seruiat,
Qui misertus omnia iudicat.

Ipsæ precantum vota suscipiat;
Et paradisi januam aperiat,
Qui in æthere tonans nos pius adjuvat,
Cunctaque solus dimicare vult.

Sit honor illi, qui solus intonat
De sede poli, cunctaque iudicat:
Eique sese lingua subjiciat;
Per omne sæculum carmina concinat.

Amen.

Supplicatio. Orémus. *ut in aliis.*

Capitula. Deus lumen æternum, lucerna inextinguibilis, et lux veritatis, lætificæ populum tuum in hac celebritate beatissimorum martyrum tuorum Justi et Abundi: ut [cccclix] qui suis meritis contristantur, eorum orationibus consolentur.

Pater noster. Liberati à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Obtentu martyrum suorum Justi et Abundi, benedictio Domini vos comitetur in terris, qui illos provexit ad cœlos: ñ. Amen. Illorum vos efficiat suffragatione felices, quorum nunc estis solemnitatibus exequentes: ñ. Amen. Ut sicut illi pro justitia certati sunt usque ad mortem; ita et vos eorum sequendo vestigia, liberi properetis ad cœlestia regna. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Lauda. Fideles in dilectione. *Et omnia alia usque ad Capitulum dicantur successivè, ut in festo Cæciliæ virginis, fol. cccxxvi.*

Capitula. Da nobis, Domine, gaudia felicitatis æternæ, te ut semper gaudere possimus, ne despicias.

PATROL. LXXXVI.

A bili tristitia obruamur, et in nullo de temporalibus solliciti simus: ut, qui te prope esse jam credimus, mitissimum cum veneris sentiamus.

Pater noster. Liberati à malo. *fol.* 2.

Lauda. Fideles in dilectione.

Benedictio. Obtentu Martyrum. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

DIE XVIII.

IN FESTO ANNUNCIATIONIS SANCTÆ MARIE VIRGINIS.

Ad Vesperum.

Lauda. Virgo Israël, ornare tympanis tuis: P. Et egrèdere in choro psallentium. ÿ. B. Æta es regina, quæ prospicis quasi lumen. P. Et egrèdere. ÿ. Adstitit regina in vestitu deaurato. P. Et egrèdere. ÿ. Egrèdere, quasi Luna valde rutilans. P. Et egrèdere.

B ÿ. Egrèdere, quasi sponsa consurgens pulchra, ut Luna. P. Et egrèdere.

Oratio. Virgo Israël, quæ utique mater Videntis intelligeris, ornare tympanis tuis, id est, membris Ecclesiæ, ut te habeamus patronam in sæculo, quam beatam regnam credimus permanere in futuro: ut prospicientes te lumen credulitatis nostræ sine dubio esse; te interpellante, favorem beatitudinis mereamur firmissimè obtinere. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Sono. Apparuit Angelus Mariæ, dicens: Ecce concipies, et paries filium. P. Et vocabis nomen ejus Emmmanuel: Al'el'ua. ÿ. Spiritus sanctus veniet in te, et virtus excelsi obumbrabit te: quod autem nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. P. Et vocabitur. ÿ. Glória, et honor. P. Et vocabitur.

C Dóminus sit. ñ. Et cum.

Antiphona. Alleluia: vidi portam in domo Domini clausam: et dixit ad me Angelus: Porta ista, quam vides, non aperiètur: neque aliquis per eam transibit. P. Quoniam Dóminus Deus Israël egrèdiètur per eam, et erit clausa. ÿ. Tollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales: et introibit rex gloriæ. P. Quoniam. ÿ. Glória, et honor. P. Quoniam.

Oratio. Verbum virtutis, et sapiéntia Patris, quod materni úteri portam nec ingrediens violas, nec conceptus corrumpit Virginem, nec parturitione matrem virginitate privare dignosceris; præsta nobis, ut obtentu suo, quæ te genuit Filium, nobis præroget, quod rogatur; et quæ te meruit sine coitu parere, nos conceptu tuo faciat parturire: ut in portis Sion dilatantes os nostrum, salutis concipiamus spiritum: et sic novæ nationis tuæ prædicemus miraculum, ut cor nostrum fides semper possideat incorrupta. ñ. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona. Dabit vobis Dóminus signum in terra: virgo in útero accipiet, et pariet filium, et vocabitis nomen ejus Emmmanuel. P. Scitote, gentes, quoniam nobiscum est Dens. ÿ. Audi populus meus, et testificabor tibi: Israël, si me audieris. P. Scitote, gentes. ÿ. Glória, et honor. P. Scitote, gentes.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Lauda. Illuminare, Hierusalem, *P.* Ecce rex tuus venit, et majestas Domini obumbravit te. Allelúia, allelúia, allelúia. *Lauda,* Hierusalem, Dominum : conlauda Deum tuum, Sion. *P.* Ecce rex tuus. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Ecce rex tuus.

Hymnus.

A solis ortus cárdine
Adúsque terræ linitem,
Christum canámus Principem,
Natum Maria Virgine.

[cccl.] Beátus auctor sæculi,
Servile corpus induit :
Ut carne carnem liberans,
Ne pérderet quos condidit.

Clausa Paréntis viscera
Coeléstis intrat grátia :
Venter puellæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudici pectoris,
Templum repénté fit Dei
Intácta nésciens virum,
Verbo creávit Filium.

Eníxa est puerpera :
Quom Gábriél prædixerat ;
Quem Matris alvo géstiens,
Clausus Joánnes sencerat.

Fit porta Christi pérvia,
Refécta plena grátia ;
Transítque rex, et pérmanet,
Clausa, ut fuit per sæcula.

Genus supérni Númínia
Procéssit aulá Virginis,
Sponsus, Redémptor, Cónditor,
Sux gigas Ecclésiæ.

Honor Matris et gáudium,
Imménsa spes credéntium,
Per atra mortis pócula
Mundi resólvit crimina.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio.
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus ; ut per intervéntum et méritum gloriósæ sanctæ Mariæ Virginis et genitricis suæ nobis remissionem peccatórum et pacem propítius donare dignétur. *ŷ.* Præsta, ætérne omnipotens Deus :

Kyrie eléison. *ŷ.* Christo eléison : *Kyrie eléison.*

Captula. Virgo Christi génitrix, et humáni géneris reparátrix, implorántium preces áuribus offer divínia : ut tuo gaudeámus múnere, digni intercessu tuo, peccáminum apud Deum obtinére remissionem, cujus sexus absque pudóris corruptióne ómnium génnit Salvatórem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui offm ex Virgine dignátus est nasci, suæ vos Genitricis inter-

cessu sanctíficet ; *ŷ.* Amen. Quique matrem servávit à corruptélx contágio, sinum vestri cordis emaculet à delicto ; *ŷ.* Amen. Et, qui eam fecit Virgínem manére post partum, cælum vobis tribuat possidére post tránsitum. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus, in quo partúriens generábit. Allelúia. *P.* Et erit iste pax in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelú a. *ŷ.* Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípíte, qui habitátis orbem : *P.* Et erit iste. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et erit iste.

Oratio. Grátiam plenam habére te crédimus, ó Virgo Christi génitrix et humáni géneris reparátrix gloriósa Maríá, quæ tanta nobis gáudia pariéndo contulísti, ut fructus ventris tui, qui est Christus Filius Dei, à dominio in nos sæviéntis eriperet inimici, et in regno ætérno conórtes fáceret sibi metípsi. Proinde quæsumus, te rogámus, ut ad sis patróna nobis, ut et mérito tuo nos Filus tuus à delicto éxules reddat, et post in regno suo perénriter habitáturos introducat : præsta nobis, ut, qui te concupiscens sibi advócávit in matrem, nobis concupiscéntiæ suæ opuléntam largiátur dulcédinem. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antífona. Adspérsit me Dóminus Deus hyssópo, et mundávit me : lavávit me, et supra nivem dealbávit me. *Psalmus L.*

Oratio. Deus, qui semper, quæ vera sunt, diligis ; et quæ sunt occultáta tuá sapientiá manifestas ; qui virginálem úterum pro mundi salvatióne ingredi dignátus es : adsparge nos hyssópo verbi tui ; et munda nos ab iniquitatibus nostris : ut qui tibi soli peccávimus, et malum géssimus coram te ; non irátus peccátis tribuas pœnam ; sed propítius spiritum rectum, qui te invocet, in nostris infúnde viscéribus. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antífona 1. Ave Maríá, grátia plena Dóminus tecum : Benedicta tu inter mulieres, *P.* Et benedictus fructus ventris tui. *ŷ.* Diffusa est grátia in lábiis tuis : proptérea benedixit te Deus in ætérnum. *P.* Et benedictus. [cccl.] *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et benedictus.

Oratio. Grátiam plenam habére te. *Quare recitò in istis Vesperis præcedéntibus.*

Antífona 2. Magnum miráculum vidimus in Virgínis conceptióne, ut nec virginitatem amitteret, nec genitricum póndera didicisset. *P.* Sola méruit Deum ferre post cælos : sola méruit Virgo venire post partum. *ŷ.* Dómini est terra, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. *P.* Sola méruit. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Sola méruit.

Oratio. Magnum valè miráculum vidimus in Virgínis conceptióne, ut nec decóre pudóris careret, nec genitricum ónera sustinèret : nec enim fas erat, ut illa habèret suspíria, quæ ómnium gáudia parié-

hat; aut origo lætitiæ nõsceret vim doloris: sic A etenim sola meruit virgo ventre post partum, quia in ipsa Verbum est caro factum. Ob hoc te precamur, Jesu bone, ut, sicut Genitrici tuæ contulisti hoc præmium, ita nobis miseris adsis concedendo remélium. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Spiritus Dómini supervéniet in te, et virtus Altissimi obumbrábit tibi. *P.* Propterea, quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Filius Dei. *ñ.* Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis. *P.* Propiærea. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Propterea.

Oratio. Sancte Spiritus, qui es sanctificatio Patris, et Filii, inláhère córdibus nostris, ut de te, quæ vera sunt, sapiámus, et quæ vera sunt, confiteámur: bonus enim spiritus es in ómnibus, quia ómnia, quæ vis, rectè vis; tu Virginem nostram replevisti, et almá sanctificatiõnis tuæ grátia inlustrásti: tu ex ea nobis oblatiõnem novam in terram súbito protulisti, ut in ejus lumine ambulantes salutem animárum nostrárum cõsequi mereámur felices. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

ñ. Missus est à Deo Angelus Gábriël ad Mariam Virginem, dicens: Ave Maria, grátia plena: Dóminus tecum: Benedicta tu inter mulieres. *P.* Propiærea et, quod nascétur ex te Sanctum vocábitur, Filius Dei. *ñ.* Spiritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altissimi obumbrábit tibi. *P.* Propterea et, quod. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Propterea.

Oratio. O sanctissime Gábriël, ò fortitúdo summi Patris, ò núncius veritátis, ò des inátor divini mystérii, verissimus adinvéntor ad Virginem venis, salutem, ut núncius; obúmbras, ut famulus. Ave, inquis, Maria: M. us Dóminus tecum: benedictam esse inter mulieris affáris: Verbum ex ea prodire clangis: et ut Filius Dei vocitáretur, mirificá adtestatiõne proflitæris. Ideò pétimus, ut tu, qui núncius veritátis ad Virginem accessisti mirificus, petitiõnem nostram divinis offer in áuribus: ut ita per te ábdita cognoscámus mystéria; ut núnquam incidámus inimici ergástula; ut per ipsum summi Dei Patris Verbum, cui te pravium ad Virginem ventre denúncias, habeamus et véniæ rédditum, et æternæ patriæ verissimum incolátum. *ñ. Amen.*

Antiphona 1. In me spes omnis vitæ et virtútis. Ego mater pulchræ dilectiõnis. *P.* Et rami mei honoris et grátia. *ñ.* Eructávit cor meum verbum bonam: d'co ego ópera mea regi. Lingua mea cálanus scribæ, velociter scribentis. *P.* Et rami. *ñ.* Gloria, et honor. *P.* Et rami.

Oratio. Mira satis, Dómine, radix Ecclésiæ tuæ, quæ próficit et crescit usque ad perfectum diem, cujus rami mártires, cujus perpendicula efféci sunt Confessóres, inter quos beatíssima Virgo Maria genitrix tua, quasi vitis vera fructificans, dum odórem grátiae fidélium propinat in sæculo, æterno proin-

retur consolári de præmio: Quæsumus ergo, ut suffrágiis ejus odóre virtutum odóres criminum fugiámus; et cœlesti illo spirámine recreati à cunctórum vitiórum fœtóribus éxules reperiámur, et sóbrii. *ñ. Amen.*

Antiphona 2. Indúta es vestiméntis glóriæ, et ornata es ornáméntis sanctis. *P.* Et facta es speciõsa invocata Dómino. *ñ.* Dóminus custódit te ab omni malo: custódit animam tuam Dóminus. *P.* Et facta es. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et facta es.

Oratio. Virgo Christi Maria glóriæ nunc vestiméntis indúta et ornáméntis sanctis ornata, quæ útiqve facta es speciõsa, dum invocata à Dómino mater efficeris Dómini, et elécta ancilla Filii, dum aure concépis verbum, et nobis et tibi géneras Dóminum, concurréntis ad te plebiculæ súscipe vota, [ccccu] et Filio tuo Dómino nostro nostræ servitátis defer ob-équia: ut, qui vitiórum impúlsu ad prona dilábimur, tuis méritis ad cœlestia sublevémur: et qui meritórum ornáméntis ornári non póssumus, tuo interventu à criminibus expiati conceptiõnis tuæ sacratissimum festum ánnuis recúrsibus celebrémus. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona. Dedit illi Dóminus sapiéntiam, et beatam fecit eam, et circumcinxit illam zonam glóriæ. *P.* Et induit eam stolam decóris, et coronávit eam in vasis virtutum. *ñ.* Potens in terra erit semen ejus: generatio rectórum benedictur. *P.* Et induit eam. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et induit eam.

Oratio. Dómine, Deus Pater, qui beatæ Genitrici Filii tui Dómini nostri sapiéntiam contulisti, dum et beatam illam efficis, et glóriæ zonam circumcingis, et stolam decóris induis, scilicet ut virgo concipiat, et virgo páriat, et sui partus glória toto in mundo dilatata fructificet; da nobis talem spiritus sapiéntiam, quæ nos coram te beátos efficiat ópere, dignitate et splendidos reddat, et indútos decóris stolá: ut, sicut Virgo Maria Dei Sapiéntiam concipiens univérse creaturæ génuit Dóminum, ita nos sapiéntiá repleámur, quâ tibi efficiámur placábiles in vasis virtutum. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

ñ. Filia Sion, consecrábis Dómino multitudines populórum: et tu Bétlehem domus acceptiõnis paucíssima in millibus Judæ: ex te pródiat principium regni Israël. *P.* Cujus progréssio ab initio sæculi. Propter quod tempus parturiéntis advénit: et páries velociter Redemptórem ómnium filiórum Israël. *ñ.* Bétlehem civitas Dei summi, ex te pródiit Dominátor Israël. *P.* Cujus progréssio. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Cujus progréssio.

Oratio. Jesu, virtutum ómnium Deus, qui per beatæ Genitricis tuæ mystérium cõsecras tibi multitudines populórum, dum novo miraculo Virginem conceptiõne mirábili ditas, et matrem virginitatis honóre non privas, ut Incarnatiõnis tuæ mystérium, et singuláre circa similitudinis exemplar maneret, et admirábile sinè álicuâ dissertiõne ratiõnis existeret;

dona nobis, hujus arcana mysterii, et plenâ fide cognoscere, et pleniori charitatis ardore diligere : ut per hoc, quod de te, quæ vera sunt, credimus ; ad hoc, quod de te diligentibus tribuis, ardentius veniamus. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 1. Tu turris regis nebulosa, filia Sion, ad te veniet Salvator : *P.* Et veniet potestas prima regnum filie Hierusalem. *ÿ*. Rogate, quæ ad pacem sunt Hierusalem : et abundantia diligentibus te. *P.* Et veniet. *ÿ*. Gloria, et honor. *P.* Et veniet.

Oratio. Jesu Domine, qui nativitate divina præcedis omnia, et in fine sæculorum nasceris, universa ut redimas, miseris dans in omnipotentia initium rebus, et in humilitate justificationem reddens hominibus, cum nebulosæ turris hospitium ingrederis, et ad eam potestas prima regnatura accedis : tribue nobis, illo te spiritu consistere, quo per uterum Virginis humanæ voluisti mortalitati conjungi. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Bethlehem domus Euphrata, non es minima in principibus Judæ : ex te egrediatur rex, qui regat populum meum Israël. *P.* Et egressus ejus à diebus æternitatis. *ÿ*. Mater Sion dicet : Homo, et homo factus est in ea : et ipse fundavit eam Altissimus. *P.* Et egressus. *ÿ*. Gloria, et honor. *P.* Et egressus.

Oratio. Magna est, Domine, Bethlehem civitas, illa Incarnatio matris tuæ alitrix, Prophetarum illustrata præconiis ; dum ex ea proditurus annunciari, et in ea gloriosus ostenderis : cum illic specie et pulchritudine beatissimam matrem tuam ac virginem decorasti Mariam, quæ te merito incorrupta edidit, sicut incorrupta concepit. Adesto profundè miseris nobis precibus ejus adsiduis : ut, sicut illam generatio tua provexit ad laudem, ita nos ejus mèrita provehant ad salutem. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Virgo Israël, revertere ad civitates tuas. Usquequò dolens avertèris ? *P.* Generabis Dominum Salvatorem oblationem novam in terra : ambulabunt homines in salvatione. *ÿ*. Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei. *P.* Generabis Dominum. *ÿ*. Gloria, et honor. *P.* Generabis Dominum.

Oratio. Jesu Domine, qui nasciturus ex Virgine, et caput Serpentis antiqui, et totus delectationis contagia proculcasti, dum te oblationem novam Virgo mater parturiret in terris, quam exulare cupiebat serpens à sedibus suis ; largire nobis, ita serpentis bujus [ccc.lm] mysticum, omniumque peccaminum odre contactum, ut te solum anima nostra diligat, quem et inimicus retributione percipiat, et in æternitatis delectatione possideat. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

ñ. Audite signum à Domino, plebs Dei : Inventa est virgo in utero habens de Spiritu Sancto ; et nomen Virginis Maria : Spiritus enim Sanctus supervenit illi, et virtus Altissimi obumbravit eam ; ut adimple-

retur, quod dictum est per Prophetam à Domino : Ecce virgo habebit filium, *P.* Et nomen ejus Emmanuel vocabitur. *ÿ*. Venit Angelus Domini ad Mariam Virginem, dicens : Ecce concipies, et paries filium, *P.* Et nomen ejus. *ÿ*. Gloria, et honor. *P.* Et nomen.

Oratio. Ineffabile unigenitum Patris ingéniti Verbum, quo nascente pudor matris Virginis claruit, et claritas novæ generationis inluxit : te enim faciente, facta sunt cuncta, quæ Incarnationis tuæ mysterio credimus operata ; scilicet, quod Angelus Joseph viro Genitricis tuæ apparuit, quod te in ea natum de Spiritu Sancto esse prædixit : præsta ita proinde nobis, quæsumus, mèritis sanctæ Matris tuæ et Virginis, ut, conceptione Sancti Spiritus fecundati, sic te concipiamus in corde, ut non aliud, quam te, semper parturiamus in opere. *ñ*. Amen.

Antiphona 1. Magnificat anima mea Dominum : et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo. *P.* Quoniam respexit humilitatem ancillæ suæ. *ÿ*. Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi ? *P.* Quoniam respexit. *ÿ*. Gloria, et honor Patri. *P.* Quoniam respexit.

Oratio. Quanta tibi sanctissima Virgo Dei et mater, divina pietas magna et ampliora distribuit, ut, cum eses virgo terrigena, facta es Altissimi mater et vèrnula : ut, qui sanctum ipsius nomen in omni generatione et prosapia nunciasti, nobis infirmis succurrat detersa malè rancoris suggestionè : Et, qui tibi adfuit optimus habitator, in nobis præesse dignètur mitissimus retributor : ut per unum Deum in Trinitate perfectum et credulitatis mèrita vigant, et distributionis gaudia coaléscant ; et quia immèriti hoc deposcimus, tu regna et mater creatoris omnium sæculorum et per te fruamur paradisi florea rara qui integra permansisti virgo Deifica. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Ipsi soli sum sponsata, cui Angeli serviunt, ejus pulchritudinem Sol et Luna mirantur. *P.* Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotione commendo. *ÿ*. Ad ipsum ore meo clamavi, et exultavi sub lingua mea. *P.* Ipsi soli. *ÿ*. Gloria, et honor Patri. *P.* Ipsi soli.

Oratio. Jesu, Dei Filius, qui beatissimam Mariam sic Virginem adprobas, ut matrem ostendas : sic matrem honoras, ut virginem admirabili conceptu efficias, dum tua Dicitas ad eam Angelum destinat, à quo se inter mulieres audiat benedictam : concede supplici familie tuæ, ut ad instar ejus cor nostrum castitate fructificet, et jussis tuis obæqui non recuset : quò cum ea mercamur ultimo Judicii tempore à dextris tuis assistere, quam nunc credimus virginem te veraciter generasse. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 3. Gyrum cœli circuivi sola, et in fluctibus maris ambulavi : In omnem terram, et in omni populo primatum habui : superbiorum et humilium colla propria virtute calcavi. *ÿ*. Donec intrem in

sanctuarii Dei: et intelligam in novissima. *P.* Et in omni. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et in omni.

Oratio. Christe, Dei Sapientia summi Patris et Verbum, qui ædificas tibi comptissimam domum, Mariæ Virginis úterum, in qua ipse cœlestis justitia prospicis, et de qua fructum benignitatis tuæ producis, dum in ea et absque veste corporea Deus ingrédieris, et de qua vestitus carne procedis; præsta nobis supplicibus tuis, ut sanctificatam nos tibi domum efficias de qua, ut sponsus procedens, operum nostrórum dignitate circumfúltus appareas. *ŷ.* Amen.

ŷ. Plácut Deo castitas et immaculata virginitas; *P.* Propter hoc in útero ejus ingrèssa est sancta pietas: de Verbo partum ostendit admirabilem genuisse Virginem Deum et hóminem. *ŷ.* Adnunciavérunt cœli justitiam ejus: et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *P.* Propter. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Propter.

Oratio. Decántet tibi, Dómine, omnis creatúra canticum novum, qui in Virgine Maria ostendisti novæ parturitiónis miraculum: ut femina circumdaret virum, et virgo sine viri cóitu virilem páreret sexum: [cccliv] Præsta igitur nobis ejus suffrágio tuári in sæculo, quæ te partu edidit incorrupto: mens nostra dilectionis Sancti Spiritus vegetata, ita amorem tuæ dilectionis concipiat, ut bonórum semper actuum parturiat incrementa. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Missus est Gá브리el Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph adnuncians Verbum; et expavescit Virgo de lumine: Ne timeas, Maria, invenisti gratiam apud Dóminum. *P.* Ecce concipies, et páries: et vocábitur Altissimi Filius. *ŷ.* Quia reclus est sermo Dómini, et ómnia ópera ejus in fide. *P.* Ecce concipies. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Ecce concipies.

Oratio. Sancta Dei Génitrix, quæ salutata ab Angelo, aure concipis Verbum, fide matúras obséquium, carne géneras Filium, de lumine expavescens, de grátia præveniénte confidens; supplicum vota éfficax áccipe p'ebium, et preces opulénter remunera singulórum, ut matérno cunctos grémio solatúros (sic) accipiens, quos in hac peregrinátione ad te concurréntes respicias cernuos, Jesu Christo filio tuo Dómino nostro repræséntes inlæsos. *ŷ.* Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus in omni progénie et generatióne.

Canticum (Lucæ 1).

Magnificat ánima mea Dóminum: * et exultávit spiritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ:

Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. * Quia fecit mihi magna qui potens est,

Et sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus

in omni progénie et generatióne * super tinéntes eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente intelléctus cordis eórum.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit-húmiles. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimisit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * memór misericórdiæ suæ:

Quæ locúsus est ad patres nostros, Abraham, * et sémini ejus usque in sæculum.

Glória, et honor.

Oratio. Magnificat ecce te, Dómine, redemptórem nostrum beátæ Genitricis voce omnis convéntus Ecclésiæ: quia respexisti humilitátem Ancillæ tuæ, cum te et Virgo sancta concépit; et Ecclésiá credéndó cognóvit: cum de illa prodieris; et istam redimeres: cum illam beátam dicunt omnes gentes; in istam beatificéntur populórum ómnium nátiónes: Súscipe ergo, Dómine, Israël pópulum tuum, memór misericórdiæ tuæ; qui locúsus es pátribus nostris: ut complementum sit Divinæ promissiónis, totius Mundi redemptio singularis. *ŷ.* Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio, et honor, et glória, et potéstus Deo nostro: quóniam venérunt nuptiæ Agni, gaudeamus, et lætémur in eo.

Canticum. Benedictus. fol. 6.

Sono. Appáruit Angelus Mariæ. *Quære retrò in Vesperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis Alleluia: laudáte eum in excélsis, Alleluia, alleluia, alleluia. *Psalmus cxlviii.*

Lectio libri Ezechielis Propetiæ (Cap. xliiii).

ŷ. Deo grátias.

Facta est super me manus Dómini, et elevávit me spiritus, et duxit me ad portam, quæ respiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Israël ingrediebátur: et vox erat ei quasi vox aquarum multárum, et terra splendébat à majestáte ejus. Et cécidi super faciém meam. Et majestas Dómini ingrèssa est Dómini domum. Et audivi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat juxtá me, dixit ad me: Fili hóminis, locus sólii mei, et locus vestigií pedum meórum, ubi hábito in ætérnum. *Capit. 44.* Post hæc convérte me ad viam portæ sanctuarii, quæ respiciébat ad Orientem: quæ erat clausa. Et dixit Dóminus ad me: Porta ista, quam vides clausa, non aperietur: et vir non transibit per eam: quóniam Dóminus Deus Israël ingreditur per eam, et erit clausa principi. Et princeps ipse sedit in ea, ut comedat panem coram Dómino. Rursúmque vidi: Et ecce glória Dómini implévit domum Dei, et audivi vocem dicéntis: [ccclv] *Benedicta glória Dómini de loco sancto suo.* *ŷ.* Amen.

Hymnus.

A solis ortus cárdine
Et usque terræ limitem,
Christum canámus Principem,

Natum Mariâ Virgine.

Gaudete quicquid gentium
Judæa, Roma, et Græcia,
Ægyptus, Thrax, Persa, Sey ha;
Rex unus omnes possidet.

Laudate vestrum Principem
Omnes beati ac perditii;
Uhi imbecilli, ac mortui,
Jam nemo post hæc mortuus.

Fit porta Christi pèrvia,
Referta plena gratiâ;
Transitque rex, et permanet
Clausa, ut fuit per sæcula.

Genus supèrni nûminis
Procéssit aulâ Virginis,
Sponsus, Redemptor, Cõnditor,
Suæ gigas Ecclésiæ.

Honor Matris et gaudium,
Imménsa spes credentium
Per atra Mortis pócula
Resolvit nostra crimina.

Lapis de monte veniens,
Mundumque replens gratiâ,
Quem non præcisum manibus
Vates vetusti nunciabant.

Qui, verbum, caro factus est
Præcõnio Angélico,
De claustris virginâlibus
Virginis virgo natus est.

Rorem dedérunt æthera
Nubésque Justum fuderunt;
Patens excépit Dóminum
Terra salutem generans.

Mirâbilis concépto
Christum protulit sóbolem,
Ut Virgo partum funderet,
Post partum virgo sisteret.

Exultet omnis ánima
Nunc Redemptorem gentium,
Mundi venisse Dóminum
Redimere quos cõndidit.

Creator cuncti generis,
Orbis, quem totus non capit,
In tua, sancta Génitrix,
Sese reclausit viscera:

Quem, Pater ante témpora
Deus, Deumque genuit,
Matris alma virginitas
Cum témpore partum édedit,

Tollens cuncta facinora,
Et donans sancta mûnera,
Augmentum lucis ádferens,
Ténebris damnum ínferens.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spirítu Paráclito
In sempitérna sæcula.

Amen.

A *Supplicatio.* Orémus Redemptorem. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

Capitula. O sacratissima Verbi ancilla et mater, quam ostendit generatio Virginem, et virginitas comprobatur Genitricem! pátulo pietatis sinu concurrentem ad te pópulum suscipe: Tu profúsis pietatis viscéribus páscito gregem, quem suo Filius ex te progrédiens mercatus est sanguine: tu præbe úbera creandis, quæ nutrix facta es creatoris: tuo obsequio servitútis tuæ glorifica, quos tibi dari inspicis obsequèlam: simul tuo præmuniti suffragio præsidioque, qui suavi servitio tuo servitútis tuæ delectamur pèrfrii jugo: ut omnes, qui ob honórem Conceptionis tuæ hoc in loco tuis decantamus in laudibus, in tua pèrpèllin servitute vivamus, venientes ad **B** eum, explosa criminum labe, cujus te votivis excólimus officiis Genitricem: ut et hic nos tu multiplici afféctu tuearis in sæculum, et post ex te gènitus regnaturos possideat in ætèrnum; qui nos docuit orare, et dicere:

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus. *Benedictio.* Dóminus Jesus Christus, qui olim ex Virgine. *Quære retrò in Vesperis præcedentibus.*

In exéunte Vesperò.

Lauda. Virgo Israèl, ornare tympanis tuis. *Sono.* Apparuit Angelus Mariæ, dicens: *Ecce.* *Quære retrò in primis Vesperis.*

C *Antiphona.* O quàm magnum miraculum inauditum! Virtus de cælo prospexit, obumbravit úterum Virginis. *P.* Potens est majestas inclúdi infrá cubiculum cordis, jánuis clausis. *ÿ.* Veritas de terra orta est: et justitia de cælo prospexit. *P.* Potens est. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Potens est.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Beata sum, quæ créddi; *P.* Quóniam implebuntur ómnia, quæ dicta sunt mihi à Dómino. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Deus, [ccclvi] cánticum novum cantabo tibi: in psalterio decem chordarum psallam tibi. *P.* Quóniam implebuntur. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Hymnus. A solis ortus. *Supplicatio.* Orémus. *Quære in primis Vesperis.*

D *Capitula.* Beata est, Christe, gloriósa sæculi dominatrix Marta virgo tua, quæ ab Angelo créddi, quod perflerentur ea, quæ à Dómino dicta sunt illi: præsta ergo nobis, expóscimus, ut, qui concéptum Virginis celebrantes perégimus, ad festum nativitatís tuæ emaculatis córdibus veniámus.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Verbum, quod matrem fecit, ut Virgo maneret, nobis adtribuat virginitatis opem: *ñ.* Amen. Et qui intácta ejus servavit viscera venturæ, Custos dignetur vester adesse jugis; *ñ.* Amen. Ut, qui concéptum matris celebratis ovando, Lux suis in mundo, justificante Deo. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus, in quo.

Oratio. Gratiā plenā habere. *Quæ retrò in pri- A*
mis Vesperis.

DIE XXI.

IN FESTO SANCTI THOMÆ APOSTOLI.

Ad Vesperum.

Lauda. Glória, et honóre. *fol. CLIX. Sono.* Deus
præciūxit me. *fol. CLVI.*

Antiphona. Coronāvit eum Dóminus, et benedixit,
et diéxit illum. *P.* Et supra multa múnera constituit
eum. *ÿ.* Os justī meditatibit sapiéntiam, et lingua
ejus loquétur judicium. *P.* Et supra. *ÿ.* Glória, et
honor Patri. *P.* Et supra.

Dóminus sit semper. *À.* Et cum.

Lauda. Coronā gratiārum coronāvit eum Dóminus.
P. Et coronā deliciārum protéxit illum. Allelúia,
allelúia, allelúia. *ÿ.* Beátus vir, qui timet Dómi- B
num : in mandátis ejus cupit nimis. *P.* Et coronā.
ÿ. Glória, et honor. *P.* Et coronā.

Hymnus.

Festum, Christo Rex, per orbem

Inlúxit almificum,
In quo tibi confitétur
Cuncta cohors fidélium
Glóriam, persolvunt hymnum
Pro triúmphis Mártyrum.

Gloriósus, ecce, tuásque
Thomas, Discipulus,
Cicatrices contractándo,
Créditus est Dóminus :
Inter fratres gloriósus
Extiit Apóstolus. C

Núncius venit de Indis,
Quærere artificem :
Architéctum constrüere
Régium palátium :
In foro deambulábat
Cunctórum venálium.
Hábeo servum fidélem,
Locútus est Dóminus,
Ut exquiris talem, aptum
Esse hunc artificem :
Abbanes videns, et gaudens,
Suscépit Apóstolum.

Tráditur Regis ministris
Sanctus Dei Apóstolus :
Elióphorum ingrèssus,
Suscépit convivio ;
Digna sui percussóris
Réddita est últio.

Rex ut vidit, et audívit
Insigne miraculum,
Juvénés, ut benedícat,
Supplicánte postulat :
Sic Baptismo candidátos
Cónsecrat velámene.

Gundáphorus Rex Indórum,
Iniquus, ac pérfidus,
Romanórum more, sibi
Vóluit prlátium ;

Hujus opus constrüere
Præcipit Apóstolo.

Sed beátus, atque sanctus
Didymus Apóstolus
Erogándo Regis aurum,
Cónstruit palátium,
Rútilum, corúscum gemmis,
In supérnis sédibus.

Cárcere mox Rex Abbauem
Trusit cum Apóstolo :
Gath infirmus Regis frater
Migrat ab hoc sæculo ;
Cælo ductus vidit dignum,
Fratrisque palátium.

Angeli éxpetunt Christo ;
Ut resúrgat mórtuus ;
[ccclvii] Gundáphoro reddat aurum ;
Emat ædificium,
Et resólvat vinculátum
Dómini Discipulum.

Illicò surgens, expónit
Sacrum regi órđinem :
In cárcerem deinde petit ;
Ejicit Apóstolum,
Obsecrant úndique fratres
Veniámque críminum.

Nunc Thomas in campum vocat
Pópulos Indánicos ;
Lápidem conscéndit altum,
Corda mulcet géntium ;
Per Baptisma pollicétur
Veniám peccáminum.

Indiam superiorem
Visitans adgréditur,
Dogma Christi prædicándo,
Fundávit Ecclésiám ;
Inúcta per Baptisma
Cónsecrávit millia.

Mira quippè, ac stupénda
Faciens mirácula,
Sinticeque restaurávit
Corporália lúmina ;
Láticis perfúndit undam,
Illam et Mindóniam.

Christiána jam probáta
Regis uxor Treptia,
Regnum Christi concupisceus,
Réspuit terréstria,
Ulcerósus scaber
Ut sanétur, postulat.

Précibus Thomæ à Christo
Angelus dirigitur,
Exiit in parte totam
Ulcerósam túnícā ;
Novæ cutis induménta
Vestívit corpórea.

Templum Solis comminátum,
Corruit cum idólo ;
Ac metállum pretiósūm

Solvitur in pulverem
Rex illius civitatis
Fugit cum Carisio.

Tunc sacerdos idolorum
Furibundus astitit
Gladio transverberavit
Sanctum Christi Martyrem
Glorioso passionis
Laurentium sanguine.

O beata inter omnes
Edessena civitas,
Quæ pignus suscepit almum
Domini Discipulum,
Ubi corpus requiescit
Cum honore conditum.

Inde cuncti te precamur
Summi Patris Filium,
Mitte nobis de supernis
Invictum auxilium :
Ut credentes evadamus
Æternum supplicium ;
Ut sub uno cuncta cohors
Coniuncta fidelium,
Te sequamur, te canamus,
Te fruamur perpetim :
Humili confessione
Proclamemus gloriam.

Gloria Patri, etc.

Supplicatio. Oremus Redemptorem mundi, *mutato nomine, folio clxxxvii.*

Capitula. Domine Deus, omnipotens Pater, qui regnas in æternum, et in sæculum sæculi, qui in lumine habitas, incomprehensibilis : Deus qui cælum, terramque firmasti : qui duo luminaria magna fecisti : Deus qui hominum genus condidisti, ut te non solum cœlestia, sed etiam terræstria conditorem suum congrua laudatione significarent : qui Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum ad nos de sede Gloriæ tuæ dirigere dignatus es, qui nos ab originali delicto liberaret, et tibi Deo, ut pius Dominus reformaret ; ut hominem, quem invidus prædo sua deceptione demerserat in infernum, ejus invicta potentia ad sedem, unde nunquam discesserat, sublevaret in cælum ; rogamus te, Domine, ut in hujus vespertini sacrificii hora incensi, ob honorem sancti Thomæ Apostoli, et martyris tui, plebi tuæ propitiis, et abstergas ab eis sordes cuncti delicti : ut qui in nomine tuo vicit callidum hostem, pro nobis famulis tuis ferre non debeat opem : ut et de diaboli insidiatoris muscula liberemur ; et, cunctis peccatis abstersis, cum Sanctis tuis in regno tuo pariter tripudemus, Piissime :

Pater noster. Liberati à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Omnipotens Deus per interventum beatissimi Apostoli sui Thomæ veniam vobis delictorum tribuat, et culpas vestras miseratus ignoscat. *ñ. Amen.* Peccata vestra à vobis sustollat, et delicta vestra laxando [ccclviii] dimittat. *ñ. Amen.* Crimen vestrorum maculas abluit ; et intercedente

beatissimo Apostolo suo, indulgentiam vobis propitius concedat. *ñ. Amen.*

Per misericordiam ipsius, etc.

Lauda. Státuit Dominus. *fol. clvii.*

Oratio. Omnipotens Deus, qui Martyrem tuum Thomam Apostolum in miseratione, et misericordia coronasti : dum illi, et in te credere, et per te pati donasti : ut temporalem sustineas pœnam, coronam raperet sempiternam : intercessione ejus presta nobis famulis tuis, ut si passionis eminentiam non attingimus, passionis ignorantia careamus : ut quibus virtutum tituli non adscribantur ad gloriam, vitiorum decora deleantur, ne veniamus in pœnam. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

Ad Matutinum. Antiphona. Lábia mea apéries.

B *Psalmus I. Oratio.* Exultent Domine. *fol. clxxx.*

Antiphona. Posuisti Domine super caput ejus coronam de lapide pretioso. *P.* Gloriam, et magnum decorem super eum imponens. *ñ.* Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, et in cathedra pestilentiae non sedit. *P.* Gloriam, et magnum. *ñ.* Gloria, et honor Patri. *P.* Gloriam.

Oratio. Domine Jesu Christe, qui posuisti in capite martyris tui Thomæ Apostoli coronam de lapide pretioso, in fundamento fundatam ; ut non confundatur, quia in te credidit ; coronetur, quia pro te animam posuit : Sit ergo intercessio nibus ejus in nobis famulis tuis fides vera quæ in te credamus ; confessio sedula, quæ te etiam coram persecutoribus promptissima devotione confitemur : quatenus interveniente tanto Martyre, coram te, et Angelis tuis minime confundamur. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

Antiphona. Perfectio, et doctrina viro sancto tuo, quem probasti, Domine, in tentatione ; obtulit thymiana in conspectu tuo, *P.* Et adolevit incensum super altare tuum. *ñ.* Os justi meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur judicium. *P.* Et adolevit. *ñ.* Gloria, et honor Patri. *P.* Et adolevit.

Oratio. Omnipotens Deus, qui martyrem tuum, *ut supra in Vesperis.*

Antiphona. Protexisti eum, Domine, à conventu malignantium Alleluia, *P.* Et à multitudine operantium iniquitatem Alleluia. *ñ.* Jocunditatem fecisti cum servo tuo Domine, secundum verbum tuum. *P.* Et à multitudine. *ñ.* Gloria, et honor. *P.* Et à multitudine.

Oratio. Deus, qui vitam sancti tui Thomæ Apostoli martyris, ea ratione erexisti, ut ille coronaretur meritis, nosque provocaremur exemplis : tribue, ut cujus hodiè natalitii diem debito honore veneramur, ipsi defensori ante conspectum majestatis tuæ sociemur. *ñ. Amen.*

Per misericordiam tuam.

ñ. Inveni unum justum, qui placuit ante me, et dedi signum meum inter me et ipsum : ut dum ceperit sacrificare mihi, odorabo odorem suavitatis ; *P.* Et memor ero testamenti sancti mei : ut ja ultra non delectem universam carnem. *ñ.* Quoniam in me speravit, liberabo eum : protegam eum, quod

niam cognovit nomen meum. *P.* Et memor. *ŷ.* **A** Ignem atröcem fugiämus ; ipsümque Glória, et honor Patri. *P.* Et memor.

Aliud *ñ.* Allelúia. In lábiis justí hærébit grátia : os ejus quærétur in Ecclésia, et verba illius *P.* Cogitábunt recta Allelúia, allelúia. *ŷ.* De ore justí procedunt mella : dulcédo mellis est lingua ejus : farum distillans lábia ejus. *P.* Cogitábunt. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Cogitábunt.

Oratio. Præsta nobis, omnipotens Deus, beatissimi testis tui Thomæ Apóstoli assiduum patrocinium : ut ejus quoque præclárum asséqui mereámur exemplum, et sentiéntes impensissimé suffragántem, sequámur fortissimé præliántem. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus, etc.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Lætor in sanctitate. **B** *Canticum.* Confirmátum est cor meum. *Ad Benedictus.* *Antiphona.* Benedictio Dómini in mercédem justí festinat. *Canticum.* Benedictus es Dómine Deus. *folio 6.* Sono. Deus præcinxit me virtútem. *folio clvi.* *Lauda.* Laudáte Dóminum. *Psalmus cxlviii.* [ccclix] *Lectio libri Ecclesiástici Salomónis (Cap. xxxi).* *ñ.* Deo grátias.

Beatus vir, qui inventus est sine mácula : qui post aurum non ábit, nec sperávit in pecúniã et thesauros. Quis est hic, et laudábimus eum ? fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probátus est in illo, et perfectus inventus est, et erit illi glória ætérna : qui pótuit transgredi, et non est transgressus ; et fácere mala, et non fecit : idè stabilita sunt bona illius in Deo, et eleemósynas illius enarrábit Ecclésia sanctórum. *ñ.* Amen.

Hymnus.

Cunctus mundus páture triúmphat :
Jesus è cœlis véniens corúscat,
Cujus advéntu renovátur orbis
Pérpetim omnis,

Prónite ob Thomæ gens mores beátos :
Hinc dies summus dicátur almus,
Quod lidem Christi cécinens in Indos,
Númerat illos.

Sanctus, et cónscius Patræ supérnæ,
Gentem adqutrit pietáte Christi ;
Ritè conjúnxit sibi Hymnum
Illa poténter.

Ædem expóuit nímiã in arvam
Regis ipsórum mérito fruéndam,
Quem potíus reseráta ibidem
Intulit illam.

Inde hic Martyr inciditur serris,
Sanctus acútus, inliã cruóre
Membra sic ponit, succúrrat terra
In die áltera.

Doctus insignia sócius peréptus :
Aulam frater parat, et Redemptóri
Cópiam reddens, Creatóri nostro
Illicè parens.

Christe cum Sanctis véneris in die,
Adtrahe Princeps pópulos jam ad te ;

Cœlitús canámus.

Glóriam psallat Chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini Trino, Deitáti soli
Sidera clament.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, *ut supra.*

Capitula. Exáudi, Dómine, has familiæ tuæ voces, quas humilitér in preces súndimus ; et propitiátus tribue, quæ súpplices deprecámur : ut qui hunc celebrérrimum diem in honórem beatíssimí inártyris tui Thomæ Apóstoli cótinuus, tam digni omnes inveniamur in hoc ipso nostræ devotiónis obséquio, quàm ille hoc suo pótuit obtinère suffragio, quo te jubénte, dicámus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. In Psalterio et cithara. *fol. clx.*

Benedictio. Beatíssimí Mártyris Thomæ Apóstoli vos Dóminus intercessióne custódiat. *ñ.* Amen. Sperántium in se necessitátes placátus inténdat ; *ñ.* Amen. Et supplicántium culpas propiciátus dimittat ; *ñ.* Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedictus, et vivit, etc.

Dóminus sit semper vobiscum, *ñ.* Et cum spíritu tuo.

DIE XXX.

IN FESTO SANCTI JACOBI APOSTOLI FRATRIS SANCTI JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum animæ. *fol. clxii.*

Antiphona. Dabo sanctis meis regnum in Hierúsalem : lignum enim vitæ in odórem unguénti. *P.* Et non laborábunt, neque fatigábuntur. *ŷ.* Qui confidunt in Dómino sicut mons Sion : non commóvêbitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Et non. *ŷ.* Glória, et honor. *P.* Et non.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Sanguinem sanctórum. *fol. clxii.*

Hymnus.

O Dei Verbum Patris ore próditum,
Rerum Creátor, et verum princípium,
D Auctor perénis, lux, origo lúminis,
Enixus alvo glorióse Virginis,
Christe tu noster révera Emmánuel,
Rex, et sacérdos, cui sacri lápides
En ter quatérni onychinus, áchates,
Niteus beryllus, saphirus, carbúnculus,
Vel amethystus, sárdius, topázius,
Smarágdus, iáspis, ligúrius, chrysólitus
Ritèque gemmis Sol, dies, duodénis
Enitens horis, margaritis óptimis,
Inlúxit mundo jam fugátis ténébris,
Et candelábulo tibi superposito,
[ccclx] Micans lucérnis bis sonis Apóstolis,
Petrúsque Romam, frater ejus Achájam,
Indiam Thomas, Levi Maccóniam,

Jacóbus Jebus, et Ægyptum Zelotes,
Bartholomæus tenens Lycaóniam
Mathias Pontum, et Philíppus Gállias.

Magni deinde filii tonitruí,
Adepti fulgent prece Matris inclytæ
Utrique vitæ culminis insignia :
Regens Joánnes dextram solus Asiam,
Ejúsque frater positus Hispaniam.

Clari Magistro, cláteris innóxia
Adsciti dextram, pacis unus sædera
Tractus : sinistram alter in sententiám,
Utrique regna, bis electa pignora,
Mithidépote præperant ad glóriam.

Advectus, inquam, gloriósius præmio,
Electus isthinc ábitur martyrio,
Christi vocátur Zebedæi Jacóbus,
Apostolatús jure implens debita,
Victórque rapit passiónis stigmata.

Divino quippe óbsitus suffragio
Idem Magórum sotes iras, dæmonum
Coércens virus, puicit æmulántia :
Viváxque demum in stolis, oráculis
In signo detur pœnitens cor crédulum.

Perplexus olim voti compos cómodat
Rima peténti ægro adminicula :
O, tánti pandit fidei charismata,
Vexilla pacis ad salutis cópíam,
Enseque functus se commúnit glóriá.

O vere digne sánctior Apóstole
Caput relúgens áureum Hispaniæ !
Tutórque nobis, et patrónus véranulus,
Vitándo pestem, esto salus cœlitús :
Omnino pelle morbum, ulcus, faciáus.

Adéstó favens gregi, pius créditor,
Mitisque pastor gregi, clero, pópulo ;
Ope supérná ut fruá, nur gáudio :
Regno potíti vestiámur glóriá
Ætérná : per te evadámus tártarum.

Præsta, quæsumus, Unica poténtia,
Replénsque glóriá cunctam solus máchinam,
Virtus perénis ingens, adéstó glóriá
Ætérná ; cujus laus est et eleméntia ;
Et honor jugis áffatim per sæcula.

Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem, *multo nómine,* fol. CLXXXVII.

Capitula. Súbjuga, Clementíssimo Deus, nostras
tuo jugo cervices ; ut onus tuum, quod amántibus
leve est, ita optábili devotióne ferámus, sicut Jacóbus
Apóstolus tuus pro innéxo collo suo fune ad
passiónem tractus est lætabúndus : atque hoc mirá-
culo cor inludéntis sibi ita compúnxit, ut eum sa-
craméntis instrúctum fidei, fáceret ad glóriam per-
venire martyrii : sicque ipse póst in confessi-
one Filii tui cápite desécto interéptus occúbuit pervé-
niens ad eum in pace ; pro quo hanc sustinuit pas-
sionem : Ipse est enim Unigénitus tuus Fílius, qui
dedit ánimam suam redemptiõem pro multis ; per

A quem nostris, tu Deus Pater, júbeas párcere de-
lictis.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Deus, Dei Patris Filius, quem
Jacóbus, relicto patre in navi, totá secúsus est inten-
tióne cordis, indesinéter vos fáciat suis inbærere
vestigis : Æ. Amen. Quique hoc Apóstolo cultóres
dæmonum convértit ad fidem, concédát nobis vana
sæculi respuéndo, se in veritate diligere ; Æ.
Amen. Ut ejus remunerémini præsidis, cujus
hódié triúmphum excólitis passiónis. Æ. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio. Christus, cujus virtus, atque poténtia tan-
tum in Apóstolo tuo Jacóbo emicuit, ut in nó-
mine tuo emissis à se dæmoniórú catérvs poten-
tialiter méruit imperáre ; tu Ecclésiám tuam ab
adversántium impugnióne defénde : ut virtúte spi-
ritús exsuperándo advérsa, illius doctrinam ópere
cómpleat, cujus hódie exémpulum piæ passiónis ho-
nórat. Æ. Amen.

Per.

Ad Matutínum.

Antiphona. Da nobis lætitiám. *Psalmus L. Orátio.*
Reide nobis lætitiám. fol. CLXIII.

Antiphona 1. Dedit eis Dóminus poténtiam regni
advérsus eos, qui persequebantur illos. *P.* Et fuit
illis in velaménto diéi, et in luce stellárum totá
nocte. *ÿ.* Misit verbum suum, et sanávit eos : et
eripuit eos de interítu eórum. *P.* Et fuit. *ÿ.* Glória,
et honor. *P.* Et fuit.

Orátio. Christus, cujus virtus. *Quære suprà in V&*
spcis præcedéntibus.

Antiphona 2. Venite ad me, omnes sancti mei,
dicit Dóminus : vindemiáte fructum labórum vestró-
rum, gerimen justitiæ, *P.* Cujus odor est magnus,
sicut odor liliórum et [ccclxi] rosárum in témpore
suo. *ÿ.* Venite, filii, audíte me : timórem Dómini
docébo vos. *P.* Cujus odor. *ÿ.* Glória, et honor. *P.*
Cujus odor.

Orátio. Sancte et miséricors Deus, qui glorificáris
in concilio Sanctórum ; magnúsque metuéndus super
omnes gentes potencialiter existens ; quem Jacóbus
relicto Zebedæo patre ita secúsus est, ut obnixé di-
ligéndo fieret electus in vita, mundus in consciéntia,
probábilis in doctrína ; postremó ita sciéntiam com-
méndans ex ópere, ut pro te truncáto interierit cà-
pite, quem pro se vel ómnibus nóverit ánimam po-
suísse : tu, Dómine, précibus nostris ejus obténtá
fave placátus, ut véniam nostrórum mereámur apud
te obtinére delictórum. Æ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Sanctórum ossa germinábunt de
loco suo, *P.* Et nómina eórum sicut liliis munda
floruérun. *ÿ.* O Dómine salvos nos fac. O Dómine
bona prosperáre. *P.* Et nómina. *ÿ.* Glória, et
honor Patri. *P.* Et nómina.

Orátio. Pretiósá est tuó, Dómine, in conspéctu
mors Sanctórum tuórum : qui ad te vocans Jacóbum

Apóstolorum átique tuum in uavi rélia componéntem, spiritualibusque doctrinis pópulos ut erudiret, elegisti, et pro effusione sui sánguinis lætaretur in cœlo; pêtimus omnipoténtiam tuam, ut, dum præsentia mala patientissimè toleraverimus, et nunc et in ætérnum in pace, et charitatè tecum sine fine vivámus. *ñ*. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Sancti qui certàmen habuerunt pro fide, inimicus in eis potestàtem non habèbit, quia clamaverunt unà voce dicéntes: *P*. Sanctus Deus, Sanctus fortis, exaudi nos: Sanctus immortális, miserère nobis. *ÿ*. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumeràre nullus pòterat, et clamábant voce magnà dicéntes: *P*. Sanctus Deus. *ÿ*. Glória, et honor. *P*. Sanctus Deus.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Qui proprià voluntàte obtulistis vos discrimini, benedicite Dóminum narràntes justitias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Canticum. Qui spontè obtulistis.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti et húmiles.

Canticum. Benedictus es Dómine. *fol. 6.*

Sono. Via justórum. *Lauda.* Laudate Dóminum. *Psalmus* cxlviii. *Prophétia.* Justórum animæ. *fol. clxvii.*

Hymnus.

Gáudeat cuncta pia plebs álumna:
Resultet voce simul et eruóre:
Pæcis sœnore semper Christum roget
Laudis honóre.

Véritas, vita, spes semper tranquilla
In tui almi Jacobitque sancti
J.mi cruciamur, ignibus cremamur
Caténis magnis.

M guus hlc ait Dominusque noster:
Dira resólve igneà catená
Nihil nocénte: mihi nunc afférte
Magnum iniquum;

Ad ejus jussu prótinis occurrerunt:
Eum jam vinctum ante pedes sistunt;
Ut dimicéntur, atque vindicéntur,
Et cruciéntur.

Réspice post hinc te habère patrem
Quamquam iniquum, géneri humano
Christum quem negábas, Creatórem esse,
Verum agnósce.

Verum agnósco, ait, Salvatórem,
Teque expósco, Sancte intercessór:
Véniam, credo, Dómino favénte,
Te dare posse.

Sústulit post hinc ferientis ulcus;
At collo sine tractátus, colligátur
Sic ab Heróde cápite pléctitur,
Sic ordinátur.

Et ducunt vinctum transeúntem vicum,
Clausus ab eo quærit aliméntum,
Cujus virtúte ágitur rectus. sanus
Pergit ad horam.

A Tunc cernit tortor clodo gressu dato
Sic affátus: Christus conlaudátur;
Cujus virtúte ægris salus datur
Per suos Sanctos.

Glóriam psallit chorus, et resultet;
Glóriam dicat, canat, et revólvat:
Nómini Trino, Deitáti soli
Sidera clament.
Amen.

Supplicátio. Orémus redemptórem. *Capitula.* Subjuga clementissime Deus. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedictio.* Christus Deus Dei Patris, ut *suprà* in *Vesperis* p:æcedéntibus.

DIE XXXI.

IN FESTO SANCTÆ COLUMBÆ VIRGINIS.

Ad Vesperum.

B [cclxii] *Lauda.* Sperávit ánima mea. *fol. clxxix.*
Sono. Dóminus Deus cœli. *Antiphona.* Virgo prudentíssima. *fol. clxxix.* *Lauda.* Sicut palma. *fol. clxxx.*

Hymnus.

Nardus Colúmbæ flóruit,
Ligústra flagrant hórtili;
Fulcite lætam flóribus,
Stipáte malis Virginem.
Hæc Regis apta ampléxibus,
Et óculis: grátissima
Christo fidem, quam spónderat
Cruóris arrha cónsecrat.

C Igne geméllos sæculi
Stravit, subégit, depulit;
Flammam petúlcam Bárbari,
Focósque ádmotos sibi.

Cum in lupáar pòsita
Intrántes ad se, lúridam
Libidinem compéscuit,
Sesèque flammis éxurit.

Sic liberáta ab ignibus,
Locis retrácta scénicis,
Mucróne stricto pléctitur,
Nuptúra cœlo adsciscitur;

Cui vox ab astris résonans:
Veni Colúmba, pèrsonat;
Tu vóci bus nostris favens,
Fac nos Polórum cónpotes.

D Præsta, Pater pússime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemp'torem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicátione rogémus; ut nos grátia nativitátis suæ, et per intercessiónem sanctæ Colúmbæ virginis et mártiris suæ, nobis remissiónem, et pacem donàre dignètur. *ñ*. Præsta Ætérne Omnipotens Deus.

Capitula. Deus, qui beatissimam Colúmbam colúmbàrum simplicitàte fecisti esse mirificam, ut innocentia fidei/Christiànæ te et Virgo sequeretur et Martyr: dum tibi et corpus intáctum servávit. et vi-

ctrix jam Martyr adhæsit : dum data à te, formata è A
cælis voce, vocatur, et per te in cælis mirificè
coronatur; optata nostris mentibus gaudia præsta,
ut ejus meritis nostrorum criminum victores effecti,
in cælestibus mereamur sedibus collocari.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2.

Benedictio. Deus, qui beatissimam Colúmbam vir-
ginem victricem esse voluit flammæ, extinguat in
vobis omnem carnis titillationis ardorem : ñ.
Amen. Et per quem illa cæleste voce meruit vocari
ad præmium, per eam vos mereamini sanctitatis
obtinere propositum; ñ. Amen. Ut exemplo ejus,
sicut illa pro eo cervicem suam materiali subdidit
gládio, ita vos ánimas vestras divino semper subju-
gétis império. ñ. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Speciosa facta es. fol. CLXXX.

Oratio. Omnipotens, sempitérne Deus, qui beatam
Colúmbam virginem, et mártirem tuam, per márti-
rii palmam hodiérnâ die fecisti conscendere glóriam :
da nobis, ejus suffragántibus méritis, eunctorum vé-
niam delictórum, ut ad ejúsdem mereamur pertin-
gere consortia. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea apéries. *Psalmus* L.

Oratio. Exultent Dómine. fol. CLXXX.

Antiphona. Colúmba speciosa, perfécta, auro
gemmisque præcincta; P. Cujus caput plenum est
rore, et crines guttis. †. Audi filia, et vide, et in-
clina aurem tuam : et obliviscere populum tuum, et
domum patris tui. P. Cujus caput. †. Glória, et
honor Patri. etc. P. Cujus caput.

Oratio. Una, et perfécta virgo Christi Colúmba,
quæ et unitate fidei clara, et perfectione óperum
monstrâris esse conspicua; fac nos ergo prócibus
tuis intrâ sinum matris Ecclesiæ ita inculpabiliter
dégere, ut coronandi ad promissa mereamur cæle-
stia pervenire. ñ. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona. Una es próxima mea : una es Colúmba
mea, P. Et mácula non est in te. †. Per diem sol
non uret te : neque luna per noctem. P. Et mácula
non. †. Glória, et honor. P. Et mácula.

[CCCLXIII] *Oratio.* Una, nec divisa próxima tua, D
Christe, Ecclesia : una est ecce Colúmba, quæ nec in
fide habens rugam, nec in ópere máculam; interpellet
te, quæsumus, pro criminibus nostris, ut in ejus
corpore felicitate perpétuâ consistentes, æternorum
civium mereamur esse participes. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Veni Colúmba sponsa à Libano, veni
à montibus pascuæ. P. Curramus in odorem unguen-
torum tuorum. †. Non det in commotionem pedem
tuum : neque obdormiet qui cusódit te. P. Curramus.
†. Glória, et honor. P. Curramus.

Oratio. Bona est, Dómine, próxima tua virgo
Colúmba, quæ dum próxima tibi efficitur, soror tua
de sanguine speciosa monstratur per propriam pas-

sionem; ejus ergo intervéntu passiónum à nobis
mæculis terge, ut speciosi à te et votis, et opéribus
redditi, portas æternæ Hierúsalem mereamur in-
troire beati. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Gaude filia Sion, dicit Dóminus : Spiritus
meus, qui est in te, et verba mea, quæ posui in
corde tuo, non recédant de ore tuo, nec de ore sé-
minis tui P. Usque in sempiternum. †. Lauda Hierúsalem Dóminus : conláuda Deum tuum Sion. P.
Usque. †. Glória, et honor, etc. P. Usque.

Oratio. Omnipotens sempitérne Deus, qui. *Quære*
in Vesperis præcedentibus.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Filia Sion. *Canticum.*

B Gaudens gaudebo. *Ad Benedictus. Antiphona.* Bene-
dictus Dóminus. *Canticum.* Benedictus es Dómine
Deus. Sono. Dóminus Deus cæli. *Lauda.* Laudâ:
Dóminus. *Psalmus* CXLVIII. *Propheta.* Longè Dó-
minus apparuit mihi. *Quære* fol. CLXXXI. *Hymnus.*
Nardus Colúmbæ. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem
mundi Dóminus nostrum; *supra in Vesperis.*

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui sermónibus
Colúmbæ beatissimæ virginis et mártiris, evértis
sensem júvenis petulántis : ut, qui nomen tuum
blasphemáturus, ad Virginis prostitutionem ingrédi-
tur, prædicátor tuus esse, egrédiens monstráretur;
da nobis méritis Virginis tuæ, et de malis áctibus
vitam in meliùs commutémus, quò incentivis caréntes
libidinum, æternorum mereamur percipere præmia
gaudiórum.

Pater noster. Liberati à malo. fol. 2. *Lauda.* Spe-
ciosa facta es, et suavis, *suprà in Vesperis.*

Benedictio. Deus, qui unitate et perfectione Co-
lúmbæ virginis gaudet, innocentia vos columbârum
remúneret : ñ. Amen. Et qui se de cælo vóçibus
intonans, apertos ejus méritis nuntiat cætos, vos in
cælestibus cónlocat sédibus numerandos; ñ. Amen.
Ut qui illam oblectatur post glóriam passiónis, illic
muneranda semper dirigatur ácies mentis nostræ.
ñ. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri.

*Ad Tertiam de Defunctis quæ debet ingredi in fine Lau-
dam de Defunctis, fol. CLVI. Ubi dicit : Incipit Officium.*

Antiphona. Rêdume me Dómine, et miserere mei;
ut in Ecclesiis benedicam te Dómine.

Psalmus xxv.

Júdica me Dómine, quóniam ego in innocentia
mea ingressus sum : * et in Dómino sperans non
infirmabor.

Proba me Dómine, et tenta me : * ure renes meos
et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : *
et complacui in veritate tua.

Non sedi in concilio vanitatis : * et cum iniqua
geréntibus non introibo.

Odavi congregatiónes malignórum : * et cum impiis
non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * et cir-
cúmdabo altáre tuum Dómine.

Ut audiam vocem laudis tuæ, * et enarrem universa mirabilia tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis animam meam, * et cum viris sanguinum vitam meam :

In quorum manibus iniquitates sunt * dextera eorum repléta est munéribus.

Ego autem in innocentia ingressus sum : * [ccccxv] redime me, et miserere mei.

Pes enim meus stetit in via recta : * in ecclésiis benedicam te Dómine.

Glória, et honor.

Oratio. Redime nos Dómine, et miserere nobis ; ut vox nostra tibi in Ecclésiis psallat, et vita te in pléribus benedicat : ure renes nostros et cor nostrum tuæ charitátis examine ; atque à nobis omnes hactenus réseca voluptates : ut nec libido renum nostrórum compágem solvat ; et fluxus malæ cogitatiónis à sede nostri cordis abscedat. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 1. Exaudi Dómine vocem meam, quam clamavi ad te : miserere mei, et exaudi me.

Psalmus xxvi.

Dóminus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo ?

Dóminus defensor vitæ meæ, * à quo trepidabo ?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas :

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum. * Si exurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo.

Unam petii à Dómino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut videam voluntatem Dómini, * et protégar in templo sancto ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo in die malórum : * protéxit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : * et nunc ecce exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuibó, et immolábó in tabernáculo ejus hostiam jubilatiónis : * cantábó, et psalnum dicam Dómino.

Exaudi Dómine vocem meam, quam clamavi à te : * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, quæsvi faciém tuam : * vultum tuum Dómine requiram.

A Ne avértas faciém tuam à me : * et ne declines in ira à servo tuo.

Adjutor meus es tu Dómine * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem mihi constitúe Dómine in via tua : * et dirige me in sémita recta propter inimicos meos.

Ne tradas me in ánimas persequentium me : * quóniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra viventium.

Exp'cta Dóminum, virilitér age : * et confortétur cor tuum, et exp'cta Dóminum.

B Glória, et honor.

Oratio. Exaudi Dómine vocem nostram, quæ clamamus ad te ; et cor nostrum quærat faciém tuam : ut qui te nunc conspicimus per ænigma ; faciém ad faciém præsentes domus tuæ possimus beatitudinem promereri. *ñ. Amen.*

Per.

Antiphona 2. Dóminus adjutor meus : et in ipso sperávit cor meum et adjutus sum. *Psalmus David xxvii.*

ñ. Defensor juste, defénde nos, et libera nos *P.* De manu inimicórum nostrórum. *ñ.* Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtúte tua libera nos. *P.* De manu. *ñ.* Glória. *Reiterétur Responsórium.*

C *Lauda.* Allelúia, allelúia, allelúia. Deus exaudi oratiónem nostram : *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. *ñ.* Et clamor noster ad te véniat. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Preces. Miserere Dómine ; *P.* Qui potens es in misericórdia, *ñ.* Audi preces supplicum ; *P.* Qui potens. *ñ.* Benigno vultu nos cónspecte ; *P.* Qui potens. *ñ.* Crimina nostra dístue ; *P.* Qui potens. *ñ.* Delictis tribue véniam ; *P.* Qui potens. *ñ.* Defunctis dona réquiem ; *P.* Qui potens. *Reiterétur Miserere.*

Capitula. Adjutor et Redemptor noster et Dómine adjuva nos : et refóreat caro nostra vel viróre pulchritæ, vel sanctimóniæ novitate : et quia tu fortitúdo plebis tuæ es, pópulum tuum salva, et hereditátem tuam copiá benedictiÓnis exalta.

Pater noster. **A** malo nos libera. *fol. 10.*

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, omnes ánimæ fidelium defunctórum per misericórdiam Dei siné fine requiescant in pace. *ñ.* Deo grátias.

APPENDIX.

FESTA BREVIARIO GOTHICO-HISPANO ADDITA

IN EDITIONE CARDINALIS XIMENII,

ANNO MDII;

NUNC VERO HIC APPOSITA,

Ne hujusmodi rei memoria pereat.

I Invenitur folio ccli, col. 3, prædictæ editionis sequens Festum in prima Dominica post sanctum Pentecosten.

Qui vult scire, et denunciare populo, quot sunt dies indulgentiæ, quæ a summis Pontificibus, omnibus in Christo fidelibus vere pœnitentibus, divina Officia audientibus in hoc sanctissimo Festo conceduntur, sciat is: o modo:

Papa Urbanus, hujus solemnitatis institutor, concessit primis Vesperis centum: Matutinis centum: Missæ centum: Secundis Vesperis centum; cuilibet vero aliarum Horarum minorum quadraginta: Cuiuslibet diei Octavarum omnibus Horis simul, centum.

Papa Martinus omnes istas indulgentias suo ordine in duplo concessit.

Papa vero Eugenius tot concessit quot Martinus. **B** Sunt igitur primis Vesperis ducentum: Matutinis ducentum: Missæ ducentum: secundis Vesperis ducentum: cuiuslibet aliarum Horarum ducentum: Cuiuslibet vero diei Octavarum ad omnes Horas simul, ducentum: Jejunanti vigilia, vel facienti aliquam elemosynam loco jejunii, ducentum. Si festum Corporis Christi, et Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ eodem die occurrerint, fiat ad plenum de Corpore Christi.

In Sexta vero feria fiat ad plenum de Sancto Joanne, cum commemoratione Corporis Christi. Per totam autem Octavam, fiat ad plenum de Corpore Christi, cum commemoratione Sancti Joannis.

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

Ad Vesperum.

Lauda. Apud te est Dômine. *P.* Fons vitæ: et in lumine tuo vidëbimus lumen. *ÿ.* Filii hómînum, in protectione alârûm tuârûm sperâbunt: et inebriabuntur ab ubëribus domûs tuæ: et torrente voluntâtis tuæ potum dabis eis. *P.* Fons vitæ.

Oratio. Dômine, apud quem est fons vitæ. *Quære* fol. 423.

Sono. Accëpit Jesus panem, et benedixit, deditque discipulis suis, et dixit: Accipite, et comédite: hoc est corpus meum. Allelûia.

Dôminus sit semper. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Dôminus parâvit mensam suam. Misit servos suos, convocans cum multa prædicatione ad cratërem, dicens: Si quis est insipiens, di-

vertat à me. Et egëntibus sensu dixit: *P.* Venite, et édite de meis pânibus. *ÿ.* Panem Angelôrûm manducâvit homo, omne delectaméntum in se habëntem. *P.* Venite, et édite. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Venite.

Dôminus sit semper. *ñ.* Et cum.

Lauda. Bibite vinum quod miscui volis. Allelûia. *P.* Derelinquite insipientiam, et vivâtis. Allelûia, allelûia. *ÿ.* Educas panem de terra, et vinum lætificat cor hómînis. *P.* Derelinquite. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Derelinquite.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguisque pretiósí,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effudit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Virgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine;
Sui moras incolátus
Miro clausit órline.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recumbens cum frátribus,
Observátâ lege plenè
Cibus in legátibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mânibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus defúcit:
2 Ad firmándum cor syncërum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cernui:
Et antiquum documéntum
Novo cedat ritui:
Præstet fides supplementum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque,
Laus et jubilatio,

Salus, honor, virtus quoque,
Sic et benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio.
Amen.

Supplicatio. Orémus piúm, et exaudibilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut grátiá Córporis, et Sánguinis ipsius nobis remissiónem peccatórum, et pacem nobis donáre dignétur. *ñ.* Præsta Ætérne omnipotens Deus.

Kyrie eléison. *ñ.* *Kyrie eléison.* *Christe eléison.*

Capitula. Omnipotens Imménse et Mi-éricors Dómine, quem non tótiens delinquendo exáperant peccatóres, oppóne iræ tuæ misericórdiam: et quótiens te provocámus ut sérilas, tótiens tibi tua piétas intervénlat, ut ignóscas. Sátia nos itaque pané Angelórum, ut ejus percéptá fortitúidine, et maligni cállidam versútiám devincámus, et patefactis cæli januis, ad eúdem cibum, te adjuvánte, introeámus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Omnipoténtis Dei vos grátia prótegat, famemque vestram spirituáli cibo reficiat. *ñ.* Amen. Sitim quoque vestram justitiæ fluminibus suriget, atque novum dulcedinis suæ ánimis vestris infúndat sapórem. *ñ.* Amen. Ut tam carne contriti, quám spiritu sanctificáti, ab eo mereámur cœlesti dono beatificári. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Similitér. Allelúia et cálicem et Allelúia.

P. Postquam cenávit, dicens Allelúia: *ñ.* Cálicem salutáris accipiam: et nomen Dómini invocábo. *P.* Postquam. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Postquam cenávit.

Oratio. Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábilli passióis tuæ memóriam reliquisti: tribue quæsumus, ita nos Córporis, et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; et redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormivi, et resurrexi: quóniam Dóminus suscepit me. *Psalms III.*

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopórem mortis ideó suscepisti, ne nos ámplius obdormirémus in morte; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatórum lecto surgámus: nec ultrá jam obruámur pœná peccáti, qui nos redemptos congaudebamus prótío sacri Sánguinis tui. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona I. Sapiéntia ædificávit sibi domum, et súbilit colúmnas septem. Mactávit suas hóstias, *P.* Mí-cuit vinum suum in cratère, et parávit suam mensam. *ñ.* Et manducáverunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis: non sunt fraudáti à desidério suo. *P.* Miscuit. *ñ.* Glória, et honor patri. *P.* Miscuit vinum.

A Oratio. Deus, qui panem cœli filiis hóminum tribuis, terrenúmque ánimál Angelórum ádipe sátiat; frumentatióne verbi tui nobis in abundántia tribue: eóque nos spirituáli réfice cibo, quo Patres nostros aluisti in erémo. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 2. Bibite vinum quod miscui vobis. *P.* Derelinquite insipiéntiam, et vivétis; et quærite prudéntiam, ut in ætérnum regnétis. *ñ.* Paneo Angelórum manducávit homo, omne delectaméntum in se habéntem. *P.* Derelinquite. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Derelinquite.

Oratio. Pars hereditátis nostræ, Dómine, in tua consistit æternitate: Unde præámur te Dómine, pietate sólitá hereditatem tuam consérva; et cálicem cœnæ Dómini, quem potásti pro ea, semper ei pro remedío præsta. ut sicut redemptiónis præclára sunt múnera, ita Redemptóris sit adquisitío copiósa: quique redempti sumus cruce tuá, simus péperim heréditas tua: ut nec in inférnum ánimam nostram relinquis; sed incorruptæ tecum semper victóriam adtollas. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

3 Antiphona 3. Unus panis, et unum corpus multi sumus: *P.* Omnes, qui de uno pane, et de uno Cálice participámus. *ñ.* Parásti in dulcedine tua, Deus páuperi: Deus, qui habitáre facis unánimes in domo. *P.* Omnes, qui. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Omnes, qui.

Oratio. Quot sibi, Dómine, præstitisti redemptiónis tuæ beneficiis, tua tibi retribuát creatúra; quæ percépto Cálice salutáris evádere se sentit mortis dispéndia, nisi ut redemptióni tuæ fidélia déferat vota; et mortificatá obcuritate in átriis domus Dei famulátus exhibeat obsequélam. Sanitátem, Deus noster tribue: ut disrúptis peccáminum vinculis, opus, quo placéris, agámus, atque in médio Hierúsalem in laudem tuam placens tibi sacrificium offerámus: quosque nunc mendáces profert mentis excessus; illos cathólicæ credulitátis véritas ad te viséndum intronittat secúros. *ñ.* Amen.

Per.

ñ. Illic est panis de cœlo descendens. si quis ex ipso manducáverit, non moriétur; sed habébit vitam ætérnam: et ego suscitábo eum in novissimo. *P.* Si quis sitit, véniat ad me, et bibat. Qui crédunt in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *ñ.* Caro mea, verè est cibus, et Sanguis meus verè est potus. *P.* Si quis.

Oratio. Dómine virtútum, oratióne servórum tuórum non irátus, sed placátus accípe: et quæ nos oráre opóreat, dignare monstráre: eosque æternitátis cibo confortá, quos panis lachrymárum contúrbat: et tam mensurábili fletu flúmina lachrymárum óculi fluant, ut miseratiónum tuárum cópiam, criminibus eli is, infléctant; quique Redemptóris nostri advéntum treméntes pavémus, ejus gloriósum conspéctum, te tribuente, pacatissimum contemp'érur. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Sacrificium justí accéptum est, et memóriam ejus non obliviscétur Dóminus.

Canticum Ecclesiastici Salomonis (Cap. xxxv).

Sacrificium salutáre est attendere mandátis, et discédere ab omni iniquitáte; * propitiatióem litáre sacrificium.

Qui facit misericórdiam, * offert sacrificium.

Beneplácitum est Dómino recédere ab omni iniquitáte: * et deprecátió recédere ab injustítia.

Non apparébis ante conspéctum Dei tui vácuus: * quod hæc ómnia propter mandáta Dómini fluunt.

Oblátio justí impínguat altáre, * et odor suavitatís est in conspéctu Altíssimi.

Sacrificium justí accéptum est, * et memóriam ejus non obliviscétur Dóminus.

Ad Benedictus. Antiphona. Sacerdótes sancti incénsus, et panes ófferunt Deo.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus. folio 6.

Sono. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis Allelúia: laudáte eum omnes Angeli ejus: Allelúia. *Psalmus cxlviii.*

Lectio libri Sapientiæ Salomonis (Cap. viii).

ñ. Deo grátias.

Beátus homo qui audit, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salutem à Dómino. Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam: et omnes, qui me odérunt diligunt mortem (Cap. ix). Sapientiá ædificávit sibi domum, excládit columnas septem. Immolávit victimas suas, miscuit vinum, et pósuit mensam suam. Misit servos suos vocáre ad arcem, et mœnia civitatís, dicens: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipientibus locútus est: Venite, comédite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis. Relinquitte infántiam, et vidéte, et ambuláte per vias prudentiæ. ñ. Amen.

Hymnus.

Sacris solénnis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia:
Récedant vétéra, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Quæ Christus créditur agnum et ázymba
Dedisse frátribus, juxta légitima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Dominicum datum discipulis,

☩ Sic totum ómnibus, quod totum singulis,
Ejus fatémur manibus.

Dedit ex frágibus cõrporis férculum,
Dedit ex vitibus sánguinis póculum,
Dicens, Accipite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bibite.

A Sic sacrificium istud instituit,
Cujus officium commítta vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cõngruit,
Ut sumant, et dent cæteris.

Panis Angélicus sit panis hóminum,
Dat panis cœlitus figúris términum:
O res mirábilis! mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.

Te Trina Déitas, únaque póscimus,
Sic nos tu visitas, sicut te cõlimus:
Per tuas sémitas duc nos quó téndimus,
Ad lucem, quam tu hábitas.

ñ. Amen.

Supplicatio. Orémus piúm. *Hic supra folio 2.*

B *Capitula.* Ponéntes spem nostram in te, Dómine, non obliviscimur óperum tuórum, cùm per justitiam, atque cleméntiam, mirábilis in sanctis, et terribilis osténderis impíis: qui opportúna remédia justis; ac débíta supplicia recompénsas iniquis: quæsumus, itaque píssime: ut quos à terrénis hóstibus éruis, præceptórum luce clarifices: tentatiónum fluctus ámovens, iter salutiferum pandas: Christi tui Cõrporis, tamquàm cœlesti pane, in hujus sæculi desérto reficias.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Similiter Allelúia et cálicem. *Hic supra folio 2.*

Oratio. Deus, qui unigéniti filii tui, Dómini nostri Jesu Christi, pretiósio ságuine humanum genus redimere voluisti: concéde propitiis: ut qui ad adorándum vivíficum corpus Christi advénimus, à peccatórum nostrórum nexibus liberémur. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tertiam.

ñ. Caro mea, verè est cibus: et sanguis meus, verè est potus. *P.* Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Allelúia. *ÿ.* Meus est cibus, ut fáciam voluntátem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus. *P.* Qui mandúcat. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Qui mandúcat.

Prophetia. Beátus homo, qui audit me. *Requiro retro in Matutinis superioribus.*

D *Lauda.* Allelúia. Panem de cælo dedit eis, Allelúia. *ÿ.* Panem Angelórum manducávit homo. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens dexteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperum.

In morte à discipulo
Suis tradéndus æmulo:
Priùs in vitæ férculo
Se tradidit discipulis.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término

Nobis donet in pátria.

Amen.

†. Cibavit illos ex ádipe fruménti : ñ . Et de petra melle saturavit eos.

Supplicatio. Oremus piúm. *hic supra folio 2.*

Titula. Excólse Dómine esto adjutor noster ; et ad tuórum liberatiónem próperans occurre celérítèr : ut de abundantia virtútis repleámur adjutório fortitudinis ; et ex redundántis grátie donis ditémur munéribus : ac profiténtes ore dilectiõem, lingua mendáció non tórpeat : sed puritátem mentis assignet nostri professio oris ; et órgano pectoris laus tua nostris semper résonet in lábiis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Benedicat vobis omnipotens Dóminus, qui est ómnium Creátor, et Cónditor sempitérnus. ñ . Amen. Corpus vestrum servet immaculátum, et ánimas vestras misericórditer tueatur : ñ . Amen. Sicque vos ab omni crimine peccatórum reddat innoxios, ut in vobis permáneat Spíritus Sanctus. ñ . Amen.

Per misericórdiam.

Per alias Horas, scilicet a Sexta, et Nona, omnia dicantur, ut in diebus festivois, quæ dicuntur per totum annum.

Per Octavam Corporis Christi, omnia dicantur, ut in die.

FESTA JANUARI.

In Sancti Pauli primi Eremitæ.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis. fol. CLXXV.

In Sancti Juliani Presbyteri.

Omnia dicantur 5 unius Confessoris novem lectionum, folio CLXXV.

In Octava Epiphaniæ Domini.

Omnia dicantur sicut in die, fol. 85.

In Sancti Hilarii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Felicis in Pincis Martyris et Confessoris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Mauri Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, D fol. CLXIX.

In Sancti Marcelli Papæ et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLVI.

In Sancti Antonii Monachi.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis quatuor capparum, fol. CLXXIII.

In Spensipi et Lesipi.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Priscæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Juliani Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

PATROL. LXXXVI.

A *In Sancti Ildefonsi Episcopi et Confessoris.*

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, sex capparum, fol. CLXIX.

In Sancti Timothei Episcopi discipuli Pauli.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Solemnitate Sanctæ Mariæ de Pace.

Omnia dicantur ut in festo Assumptionis Virginis Mariæ, fol. CCLXXXII. Ubi dicitur Assumptio, ibi dicitur Descensio.

In Conversione Sancti Pauli Apostoli.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Projecti Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio. CLVI.

In Sancti Polycarpi Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis novem lectionum, fol. CLVI.

In Sancti Joannis Chrysostomi Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Joannis Presbyteri et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Agnetis secundo.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Valerii Episcopi, et Confessoris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

In Octava Sancti Ildefonsi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Matildis regnæ.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctorum Cyri et Joannis Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXIX.

In Sancti Ignatii Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

FESTA FEBRUARI.

In Sanctæ Birgittæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Blasii Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis sex capparum, fol. CLVI.

In Sancti Gilberti Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol. CLXXV.

In Sancti Vedasti et Amandi Episcoporum.

Omnia dicantur plurimorum Confessorum, fol. CLXXVII.

In Sanctæ Apolloniæ virginis et martyris.

Omnia dicantur unius virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Scholasticæ virginis.

Omnia dicantur unius virginis, fol. CLXXIX.

In Translatione Sancti Eugenii Episcopi.

Omnia dicantur unius martyris Pontificis, fol. CLIX.

In Sancti Valentini martyris.

Omnia dicantur unius martyris, novem lectionum, fol. CLIX.

In Sanctæ Julianæ virginis et martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

Pantaleonis martyris, sociorumque ejus.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum sex capparum, fol. CLXXII.

In Sancti Columbani Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis novem lectionum, fol. CLXXV.

In Translatione Sancti Augustini.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

FESTA MARTII.

In Sancti Adriani martyris.

Omnia dicantur unius martyris simplicis, fol. CLX.

In Sancti Donati martyris.

Omnia dicantur unius martyris simplicis, fol. CLX.

In Sancti Thomæ de Aquino, de Ordine Prædicatorum.

Omnia 6 dicantur unius Confessoris non Pontificis, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Perpetuæ et Felicitatis.

Omnia dicantur plurimarum Virginum, fol. CLXXIII.

In Sancti Juliani Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Apolloniæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Facundi et Primitivi martyrum.

Omnia dicantur plurimorum martyrum novem lectionum, fol. CLXXVIII.

In Sancti Gregorii Papæ et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Leandri Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Leonis Papæ.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Petri Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

IN SANCTI GABRIELIS ARCHANGELI.

Ad Vesperum.

Lauda. Laudaverunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixerunt, dum períceros fabricam cæli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecisti solem et lunam : *ÿ.* Tu confirmasti in virtute tua mare : tu contribulasti cápita draconum super aquas. *P.* Tu fecisti.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Sono. Allelúia. Judicium datum est Sanctis. *P.* In hora sacrificii vespertini Allelúia, allelúia. *ÿ.* Ecce Gábriël unus principum priórum véniet, ut sanctificentur multi. *P.* In hora sacrificii.

Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Antiphona. Thronus tuus, Dens inæstimabilis, et glória incomprehensibilis : cui adstat omnis exercitus Angelórum cum tremóre, *P.* Cujus adspéctus aréfacit abyssos, et indignatio tabécere facit montes. *ÿ.* Dómine Deus virtutum, quis similis tibi ? potens

A. es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo. *P.* Cujus adspéctus. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Cujus adspéctus. Dóminus sit. *ñ.* Et cum.

Lauda. Allelúia. Spiritus tuus bonus, Dens. *P.* Dedúcat nos in viam rectam. Allelúia, allelúia. *P.* Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus : audívit, et lætata est Sion. Et exultavérunt filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P.* Dedúcat nos. *ÿ.* Glória, et honor Patri. *P.* Dedúcat nos.

Hymnus.

Prompta cuncta Cathólicæ

Plebs álúmna glóriæ
Vota simul exhibète,
Crimináque pándite ;
Ut cunctórum auctor clemens
Cuncta præstet peltæ,
Gábriël etenim ille
Sublimátus nómine,
Aulæ cæli conspicuus,
Summi Dei núntius,
Princeps Angelórum factus,
Celsúsque vocábulo.

Cujus nomen ex virtúte,
Et opus ex múnere
Ab omnipoténte raptus
Obtinet conservátum ;
Ut gloriémur in Deo
Cum consórtè sóci.

Summus Dómini est iste
Magnus factus núntius
Qui tetrum illi horréndum
Refugíumque ángelum
Ad glóriam debelládo
Demérsit in erébo.

Iste súperest protéctor,
Defénsor ómnium,
Ut cunctórum postuláta
Regi Deo ófferat ;
Et ab illo destinátam
Plebi præstet grátiam.

Magna siquidem est
Ista diéi festívitás,
Cujus nomen Archángeli
Gábriëlis núntii,
Quem opórtet celebráre
Et dignè, suscipere devótè :

Ut ex hujus impetráto
Mereámur ómnium
Obtinére apud Deum
Véniam peccáminum ;
Et beátæ vitæ regnum
Pérfrui post tránsitam.

Sit glória, sit honórque
Patri, quoque et Filio,
Simúlque et coæquáli
Spirítui Paráclito ;
Qui unus in Trínitáte
Regnat ante sæcula.

Amen.

7 Supplicatio. Orémus Rede nptórem mundi Dómini nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut per intercessiónem sancti Gabriélis Archángeli nobis remissionem peccatórum et pacem donare dignetur. *ñ.* Præsta, æternæ omnipotens Deus.

Kyrie eléison. *ñ.* Christe eléison: *Kyrie eléison.*

Capitula. Dómine Deus Pater omnipotens creatur ómnium et conditor elementórum, qui Gabriélem tuum præferre dignatus es agminibus nuntiórum, quorum exhibitio tuo obsecúdat império, nec tálum unquam fatigántur officiórum, nomen sonat ex mysterio, et virtus pollet ex mérito; ut cum siut semper spíritus, dum tamen à te mittúntur ex ære corporali, Angeli nuncupántur, ut ómnium visibus visibíliter appareant; quorum incorpórea manet substántia, et cum localíter circumscribántur, indefessè tamen Creatóris conspéctu fruántur; concède nobis, quæsumus, obténtu hujus Archángeli Gabriélis et ómnium Angelórum, cónsequi véniam delictórum: ut, qui in eórum honóre tibi Deo nostro laudem deprómimus et vota, æternæ beatitúdinis consequámur véniam sempiternam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dei Filius, únici Patris Unicum Verbum, cui sérviant militiæ Angelórum, gloriári vos fáciat de perfectióne bonórum óperum; *ñ.* Amen. Et, qui Gabriélem Archángelum subltmem fecit honóre, vos suo fáciat flagrare ex amore; *ñ.* Amen. Et, qui illum fidéli pópulo cénsuit defensórem, vestrárum precum illum semper fáciat promptiórem. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Dóminus in cælo parávit sedem suam: Allelúia. *P.* Et regnum ejus ómnium dominábitur. Allelúia. Benedícite Dóminum, omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. *ñ.* In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómalne: adoràbo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. *P.* Et regnum. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Benedícite Dóminum, omnes.

Oratio. O Gábriél princeps exercitús Angelórum, veni, quæsumus, ad liberándas ánimas fidélium populórum; ut et justí justitiam obtinéndó in bonis semper fructificent, et injústi ad poeniténtiam convérsi véniam accipere non despérent: sicque nos invicem provocémus in mélius, ut præmium cónsequi mereámur ætérnum. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus L. Oratio.* Redde nobis, Dómine. *Fol. CLXIII.*

Antiphona 1. Missus est Gábriél Angelus ad Mariam, virginem desponsátam Joseph, annúncians verbum, et expavéscit virgo de lúmine. *Ne timeas,* Maria, invenisti grátiam apud Dóminum: *P.* Ecce concipies, et páries, et vocabitur Altíssimi Filius. *ñ.* Quia rectus est sermo Dómini, et ómnia ópera

A ejus in fide. *P.* Ecce concipies. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Ecce concipies.

Oratio. Tuam, Clementíssime Pater, súpplicea exorámus cleméntiam; ut hodiérna solémnia, quæ pro beatíssimi Archángeli tui Gabriélis veneratióne suscepimus, ipse tibi commédes: et sicut illi coronam sanctæ perfectiónis tribuisti, ita nobis ejus intercessióne ómnium delictórum véniam et indulgéntiam largiáris. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Vidi Angelam volántem per médium cælum, habentem evangélium ætérnum, et dicentem: *P.* Time Dóminum Deum nostrum, et date illi glóriam et honórem. *ñ.* Qui statis in domo Dómini, in átriis domús Dei nostri. *P.* Time. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Time.

Oratio. O Gábriel princeps. *Quære retro in Vespertis præcedentibus.*

Antiphona 3. Ego Jesus mitto Angelum meum testificáre homínibus: Ecce vénio citò. *P.* Et merces mea mecum est sanare languóres pópuli mei. *ñ.* Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitátis orbem. *P.* Et merces mea. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Et merces mea.

Oratio. Mitte nobis, Deus clemens, Gabriélem cœlestis militiæ príncipem, ut nos de manu inimicórum nostrórum liberet, et tibi Dómino Deo nostro incassos præsentet; **S** et ipsum semper in adiutorium habeamus, quem in tuo múnere sublimátum agnoscimus: ut ejus suffrágio resisténdo vitüs, floreamus virtútibus, et depósito piaculórum elógio conscriptos nos in perpétuum liber vitæ æternæ contineat. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Missus est à Deo Angelus Gábriél ad Mariam Virginem, dicens: Ave Maria, grátia plena: Dóminus tecum: Benedicta tu inter mulieres. *P.* Proptérea et quod nascétur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. *P.* Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. *P.* Proptérea et quod. *ñ.* Glória, et honor. *P.* Proptérea.

Oratio. O sanctíssime Gábriél! ó fortitúdo summi Patris, ó núnclus veritátis, ó destitutor divini mystérii, verissimus adiuvátor ad Virginem venis; salútas, ut núnclus; obumbras, ut fámulus. Ave, inquis, Maria: Meus Dóminus tecum: benedictam esse inter mulieres, affáris: Verbum ex ea prodire, clangis: et ut Filius Dei vocarétur, miríficá adtestatióne prolitérís. Ideo pémus, ut tu, qui núnclus veritátis ad Virginem accessisti, miríficus petitiónem nostram divinis offer in áuribus: et ita per te ábdita cognoscámus mystéria, ut nunquam inclámus inimici e gástula, ut per ipsum summi Patris Verbum, cujus te præviu ad Virginem ventre denúncias, habeamus et vénie rédditum, et æternæ patriæ verissimum incolátum. *ñ.* Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Appáruit Dóminus de monte Pharan, et cum eo sanctorum millia.

Canticum. Dóminus de Sina. fol. CLXVI.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedícimus te, Dómine, qui sedes super Chérubim, rex Israël.

Canticum. Benedictus es Dómine. fol. 6.

Sono. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine Allelúia : ý. Adorábo ad templum sanctorum tuum, et constébor tibi, Dómine. P. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de Coelis Allelúia : laudáte eum in excélsis, allelúia. *Psalmus* CLXVIII.

Lectio libri Ezechielia Prophetæ (Cap. ix, x, xi).

ñ. Deo grátias.

Facta est super me manus Dómini, et elevávit me spirítus Dómini, et vidi. Et ecce vir, qui indátus erat lineis, qui habébat atramentárium in dorso suo, respóndit verbo, dicens : Feci sicut præcepisti mihi. Et vidi, et ecce in firmaménto, quod erat super caput Chérubim, quasi lapis saphirus, et quasi spécies similitúdinis solis, appáruit super eo. Et dixit ad virum, qui indátus erat lineis, et ait : Sume ignem de médio rotárum, quæ sunt inter Chérubim. Et ingressus vidi, et ecce quátuor rotæ juxta Chérubim : rota una juxtà cherub unum, et rota ália juxtà cherub unum : spécies autem erat rotárum quasi visio lápidis chrisóliti. Stántibus illis, stabant : et cum elevátis elevábantur : spirítus enim vitæ erat in eis. Et egréssa est glória Dómini à limine templi : et stetit super Chérubim. Et elevávit me Spirítus, et introduxit me ad portam domús Dómini orientálem, quæ respicit solis ortum. Et ascéndit glória Dómini de médio civitátis, stetitque super montem, qui est ad orientem urbis, et glória Dei Israël erat super ea. ñ. Amen.

Hymnus. Prompta cuneta Cathólicæ. *Supplicatio.* Orémus Redemptórem. *Quære retro in Vesperis præcedentibus.*

Capitula. O lux lúminis splendor inenarrábilis, Christe Deus! sapiéntia, virtus, et glória Patris, qui in hoc mundo visibus ómnium apparuísti in carne sidus salútis, et debelláto príncipe tenebrárum ad súperos remeásti Verbum caro factum; præbe nobis supplicibus tuis in hujus sæculi obscuritáte splendóris tui profusissimam claritátem : constítue nobis patrónum vel defensórem summum tuum Angelum Gabriélem, qui intróitum nostrum, exitúmque custódiat, et in dexteræ tuæ partem nos coronatúros admittas.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Dóminus in cælo parávit. *Benedictio.* Christus Dei Filius. *Quære retro in Vesperis præcedentibus.*

In Sancti Eduardi regis et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum fol. CLX.

In Sancti Joseph Confessoris.

Omnia dicantur 9 unius Confessoris non Pontificis, folio CLXXIII.

In Sancti Euberti Episcopi et Confessoris.

A *Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis novem lectionum, folio CLXX.*

In Sancti Benedicti Abbatis et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris non Pontificis, folio CLXXIII.

In Sancti Pauli Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXX.

In Sancti Marcelli Papæ.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXX.

In Sanctæ Mariæ Ægyptiacæ.

Omnia dicantur ut in festo Sanctæ Mariæ Magdalenæ, folio 11 in Appendice.

FESTA APRILIS.

In Sanctæ Theodosiæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Ambrosii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXX.

In Sancti Isidori Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXX.

In Sancti Fructuosi Episcopi Bracharensis.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXX.

In Sancti Thuribii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXX.

In Sancti Eleutherii Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLXX.

In Sancti Victoris Bracharensis Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sanctæ Euphemie Virginis et martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Tiburtii, et Valeriani, et Maximi martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXXIII.

In Sancti Vitalis martyris.

Omnia dicantur unius Martyris simplicis, folio CLX.

In Sancti Prudentii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXX.

In Sancti Georgii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris quatuor capparum folio CLVI.

In Sancti Felicis et Fortunati martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXXIII.

In Sancti Profcii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionem, folio CLX.

In sancti Marci Evangelistæ.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis sex capparum, folio CLVI.

In Sancti Cleti martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Marcellini et Petri martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Georgii Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Vitalis martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Petri martyris, Ordinis Prædicatorum,

Omnia dicantur unius Martyris sex capparum, folio CLVI.

In Sancti Eutropii Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris duarum capparum, folio CLX.

FESTA MAII.

In Sanctorum Philippi et Jacobi Apostolorum.

Omnia dicantur ut in festo Apostolorum Simonis et Judæ, folio CCCXV. Hymnus. O Dei Verbum Patris. Folio CCCLIX.

In Sancti Athanasii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis sex capparum, folio CLXIX.

In sanctorum Alexandri, Eventii, et Theoduli martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Quiriaci Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Conversione Sancti Augustini.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Joannis Apostoli ante portam Latinam.

Omnia dicantur, ut in festo Sancti Joannis Apostoli, et Evangelistæ, folio 53.

In Inventione clavorum Dominicorum.

Omnia dicantur, ut in festo Inventionis Sanctæ Crucis, folio CCXXXV.

In Sanctæ Trepetæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXXIX.

10 *In Sanctæ Domitillæ Virginis.*

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXXIX.

In Sancti Isidori Militis.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Gregorii Nazianzeni Episcopi et Doctoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Translatione Sancti Nicolai Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctorum Gordiani, et Epimachi martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Majoli Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Pontii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris quatuor capparum, folio CLVI.

A *In Sanctorum Nerei, et Achillei, atque Pancratii martyrum.*

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Victoris, et Coronæ martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Bonifacii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sanctæ Pontianæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXXIX.

In Sancti Petri Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

B *In Sancti Ibonis Confessoris.*

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Mancii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris simplicis, folio CLX.

In Translatione Sancti Dominici, Ordinis Prædicatorum.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Urbani Papæ, et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLXIX.

In Translatione Sancti Francisci.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Augustini Anglorum Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Germani Episcopi, et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sanctæ Petronillæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXXIX.

FESTA JUNII.

In Sanctorum Nicomedis, et Reveriani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Marcellini, et Petri martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

D *In Sanctorum Medardi, et GERALDI Episcoporum.*

Omnia dicantur plurimorum Episcoporum, folio CLXXVII.

In Sanctorum Primi, et Feliciani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, folio CLXVIII.

In Sancti Barnabæ Apostoli.

Omnia dicantur unius Martyris sex capparum, folio CLVI. Hymnus. O Dei Verbum Patris ore præditum. Quære in festo Sancti Jacobi Apostoli fratris Sancti Joannis, folio CCCLIX.

In Sancti Onophrii Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sanctorum Basilidis, Cyrini, Naboris, et Nazarii martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Antonii de Padua Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, folio CLXXV.

In Sancti Basilii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctorum Viti, et Modesti martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Chirici, et Julite martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Marci, et Marcelliani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctæ Florentiæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Silvestri Papæ.

Omnia dicantur unius Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctæ Consortiæ Virginis cum undecim millium martyrum.

Omnia dicantur plurimarum Virginum, folio CLXXXII.

In Translatione Sancti Eligii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis folio CLXIX.

II *In Sanctorum Joannis et Pauli martyrum.*

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Leonis Papæ.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Commemoratione Sancti Pauli Apostoli.

Omnia dicantur unius Martyris sex capparum, fol. CLVI.

FESTA JULII.

Octava Sancti Joannis Baptistæ.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCXLVIII.

Visitatio Sanctæ Elisabeth.

Omnia dicantur ut in Assumptione Sanctæ Mariæ Virginis, fol. CCLXXXII.

In Sancti Processi, et Valeriani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Octava Apostolorum Petri et Pauli.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCLIV Martialis Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

Octava Visitationis.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCLXXIV.

Septem Fratrum martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

Translatio Sancti Benedicti.

Omnia dicantur unius Confessoris, fol. CLXXXIII.

In Sanctæ Margaritæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Quirici martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Aleii Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol. CLXXV.

In Triumpho Sanctæ Crucis.

Omnia dicantur ut in Inventione, fol. CCLXXXIX.

In sanctæ Marinæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Margaritæ Virginis et martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Præzedis Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

IN FESTO SANCTÆ Mariæ MAGDALENÆ.

Ad Vesperum.

B *Lauda. Confessionem, et decorem induisti P. Amicta lumen sicut vestimento. ⁊. Confessio, et species in conspectu ejus: sanctitas et magnificentia in sanctificatione ejus. P. Amicta. ⁊. Et ego confitebor Domino in vasis psalmorum. P. Amicta. ⁊. Gloria, et honor. P. Amicta.*

Dominus sit semper. ⁊. Et cum.

Sono. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: narrabo mirabilia tua. Alleluia. P. Lætabor, et exultabo in te, Domine: psallam nomini tuo Altissime. Alleluia.

Dominus sit semper. ⁊. Et cum.

Antiphona. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: quia exaudisti verba oris mei. P. In conspectu Angelorum psallam tibi: ⁊. Deus meus es tu, et confitebor tibi: Deus meus et exultabo te. P. In conspectu. ⁊. Gloria. P. In conspectu.

Dominus sit. ⁊. Et cum.

Lauda. Confitebor tibi Domine rex Alleluia: P. Et conlaudabo Deum Salvatorem meum. Alleluia, alleluia. ⁊. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor, Domine. P. Et. ⁊. Gloria. P. Et.

Hymnus.

*Pro speciali linteo
Servivit capitillo:
Inter sacra convivia
Non defuit invidia.
Quæ protoplastum pepulit
De paradisi gloria,
Cujus longum exilium
Crucis servit patibulum.*

*Nam quidam corde tímido
Improperabant Domino:
Si nosset hic mysteria
Divinitatis íntima?*

*Non sineret se tângere
Peccatricem mulierem:
Respondens autem providè
Rimátor conscientiæ,
Cujus non latet óculum
Creaturæ latibulum,
Propónens immutábilem
Remissionis specièem
Simon inquit domésticè,*

(Affatus allegoricè) :
 Duo fuerunt homines
 Diverso victi sœnore
 Quingentis alter nûmmulis,
 Alter vero quinquagenis :
 Qui repetiti dèbitum
 Non habuere prætium :
 Compàssus corde créditor
12 Indûlsit beneficium.
 Dic itaque, Quis plûrimum
 Horum diléxit ? Præmium,
 Quod promististi ómnibus
 Te verè diligentibus,
 Cum Patre, et Sancto Spiritu
 In sempitèrna sæcula.
 Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, *mutato nomine, fol. CLXXXVII.*

Capitula. Deus, qui beatæ Mariæ Magdalénæ poenitentiam ita tibi plácitam, gratámque fecisti, ut non solum ei peccata dimitteres, sed étiam singulári tui amoris gratiâ cordis ejus íntima perlustráres ; da nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, ut ejus solemnitate lætémur, eujus précibus apud te à peccatórum nostrorum máculis emundémur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatissimæ Mariæ Magdalénæ se dignè coram hominibus fecit confitèri, confiteátur vos coram Patre suo, qui est in cœlis : *ñ. Amen.* Et, qui in ore suo accépta sibi confessiõnis cõntulit cántica, ipse confessiõnem vestram remunerándam suscipiat ; *ñ. Amen.* Ut exémplo Mariæ Magdalénæ confitèndo et laudádo nomen Jesu Christi in sæculum, participes ejus, quem cõfessi estis, mereámini esse in cœlo. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi sálices Allelúia *P.* Juxta fluéntes aquas. Allelúia, allelúia. *ÿ.* Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secùs decursus aquarum, quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Juxta fluéntes. *ÿ.* Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Juxta fluéntes.

Oratio. Deus, qui beatissimæ Mariæ Magdalénæ confessiõnem accéptans, ita ómnia verba oris ejus plenissimè exaudisti, ut participem eam effíceres regni tui, quæ in conspéctu Angelórum tibi psálleret ; accipe nunc per eam confessiõnis nostræ votum, qui illam produxisti ad præmium : Et, qui illam per confessiõnem voluisti esse beatam, nos post lapsum quiddè confessiõnem in hoc mundo demus, ut ad ætèrnæ coronandos pértrahat pátriam. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea apéries : et os meum annuntiábit laudem tuam. *Psalmus 1.*

Oratio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. *Quære fol. CLXI.*

Antiphona 1. Confitebor tibi in pópulis, Dómine : *P.* Psalmum dicam nómini tuo inter gentes. *ÿ. O*

A Dómine, ego serva tua, et filia ancillæ tuæ. *P.* Psalmum dicam. *ÿ.* Glória, et honor Patri, etc. *P.* Psalmum dicam.

Oratio. Deus Dei Filius, quem illa beata Marta Magdaléna in toto corde confessa nomen tuum honorificádo, perdúcta est ad coronam ; da in ore nostro confessiõnem, quæ nos expúrget à crimine : ut, quicquid in tuæ laudis honóre deprómimus, in lucro prodèsse ætèrni muneris sentiámus. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Confitebor Dómino ninis in ore meo : *P.* Et in médio multórum laudábo eum. *ÿ.* Quoniam ádstitit à dextris páuperis, ut salvam fáceret à persecúentibus ánimam meam. *P.* Et in médio. *ÿ.* Glória, et honor, *P.* Et in.

B *Oratio.* Beátam satis, Dómine, beátam Mariam Magdalénam esse fecisti, quæ in toto corde suo tibi confessa, in concilio Justórum et congregatióne probáta esse conspicua : Da ergo nobis méritis ejus ; ut confessiõne simplici oris mundáti à crimine, Sanctórum mereámur, et congregatióni, et cœtibus interésse. *ñ. Amen.*

Per misericórdiam.

Antiphona 3. In pace dórmiam, et requiescam. *P.* Quoniam tu, Dómine, singulariter in spe constituisti me. *ÿ.* Confitebor tibi Dómine in toto corde meo : in concilio justórum, et congregatióne. *P.* Quoniam. *ÿ.* Glória, et honor. *P.* Quoniam.

Oratio. Deus, qui beatissimæ Mariæ. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

C *ñ.* Stabat Marta Magdaléne ad monumentum foris plorans. Dum ergo fletet, prospéxit, ubi pòsitum erat corpus Jesu : et vidit duos Angelos in albis sedéntes. *P.* Et convèrsa retrórsùm vidit Jesum stantem, et venit **13** annúncians discipulis : Quia vidi Dóminum, et hæc dixit mihi. *ÿ.* Dixit Jesus Mariæ : Múlier, quid ploras ? quem quæris ? *P.* Et convèrsa. *ÿ.* Glória, etc. *Reiteretur Responsorium.*

Oratio. Sublátum te, Dómine, è sepúlchro fructuósa illius Mariæ Magdalénæ inquisitio stétuum effusiõne conquiritur, quæ útique igne tui desiderii cremabátur : Quæsumus ergo, ut desiderium amoris tui similiter in nobis accéundas : ut et in perquiréndo valentióres, et inveniéndò te mereámur siuè ña esse felices. *ñ. Amen.*

D Per.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Ecce in pace amaritúdo mea amarissima : tu autem eripuisti ánimam meam ut non perirem, sed projecisti post tergum tuum ómnia peccata mea.

Canticum. Ego dixi in dimidio diérum. *Quære fol. 122.*

Reiteretur Antiphona. Ecce in pace amaritúdo.

Oratio. Eripe Dómine ánimas nostras, ut non pereámus in interítu : nostrórum ómnium facínera peccatórum post tergum prójice tuum ; ut non deiciámur pérditi in infèrnum ; sed à te vivificátos h'c fateámur ; et veritátem tuam expectántes, psal-

mos nostros in domum tuam júgiter decantémus. A
ñ. Amen.

Per.

Ad Canticum. Antiphona. Confitèbor tibi. Canticum.
Confitèbor tibi Dómine Rex. folio clxxi.

Oratio. Ineffábilis bonitátis auctor et Dómine, qui beatissimæ Mariæ Magdalénæ linguam implem confessione, et cordis remuneras charitatem : dona nobis ejus méritis, ut tuum confitèntes nomen in terris, pacem habeamus in diébus nostris. ñ. Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antiphona. Ffília Sion, bédedic Dómino Deo excélsio in omni bédiccióne et laude.

Canticum. Benedictus es Dómine. fol. 6.

Sono. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine, Allelúia : ý. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitèbor tibi, Dómine. Allelúia.

Lauda. Allelúia. Confésio ejus super cælum et terram, Allelúia : Exaltávit cornu pópuli sui. Allelúia. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Psalmus cxlviii.

Lectio libri Proverbiorum Salomonis (Cap. xxxi).

ñ. Deo grátias.

Mulierem fortem quis invéniet? procúit, et de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis ejus non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsit lanam et linum, et operáta est consilio mánuum suarum : Facta est quasi navis institóris, de longé portans panem suum. Et de nocte consúrgens, deditque prædam domésticis suis, et cibária ancillis suis. Considerávit agrum, et emit eum : de fructu mánuum suarum plantávit vineam. Accinxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum. Gustávit quia bona est negotiatio ejus : non extingúetur in nocte lucérna ipsius. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperes. Non timébit dómui suæ à frígóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestiti sunt duplícia. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura indumentum ejus. Nóbilis in porta vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo. Fortitúdo et decor ornáméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otíosa non comédit. Surrexérunt filii ejus, et beatissimam prædicavérunt ; vir ejus, et laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divitias : tu autem supergréssa univérsas. Fallax imágo, et vana est pulchritúdo : múlier tímens Deum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suarum : et laudent eam in portis ópera ejus. Amen.

Hymnus. Pro speciáli línteo. Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi. Capitula. Deus, qui de beatæ Mariæ Magdalénæ. Lauda. Germinábunt. Benedicció. Christus Dóminus, qui. Require in Vesperis præcedentibus.

In Festo Apollinaris Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. clvi.

IN FESTO SANCTÆ ANNÆ, MATRIS VIRGINIS MARIÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Confessióne, et decórem. Sono. Confitèbor tibi, Dómine. fol. clxix. Dóminus sit. ñ. Et cum.

Antiphona. Confitèbor tibi Dómine in toto corde meo : quia exaudisti verba oris mei. P. In conspéctu Angelórum psallam tibi. ý. Deus meus es tu, et confitèbor tibi. Deus meus, et exaltábo te. P. In conspéctu : ý. Glória, et honor. P. In conspéctu.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Lauda. Confitèbor tibi, Dómine rex : Allelúia : P. Et conlaudábo Deum Salvatórem meum. Allelúia, allelúia. ý. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitèbor Dómino. P. Et conlaudábo. ý. Glória, et honor. P. Et conlaudábo.

Hymnus.

Lucis hujus festa colat
Plebs honesta Dómino,
Et cælórum dignis
Confreqúentet hymnis.

Mater Matris Christi
Ex hoc mundo tristi
Migrans fide bona,
Dona vitæ dona.

Annam sic expressé
Fudit radix Jessé,
Ut sit Mater Matris
Nati Dei Patris.

Ex hac carnis planta
Surgit Virgo Sancta :
Ex hoc fluit fonte
Lapis cæsus monte.

Cælo jam sublata
Múlier beata
Suo Nos precáta
Purget a reátu.

Trino laus et uni
Deo sit commúni
Cum quo vivit Anna
Simul cum María.

Clara diéi gáudia
Modulétur Ecclésia,
In Anna Dei fámula,
Pangens cæli mirácula.

Anna Regum progénies,
Et Sacerdótum sérics ;
Stirpem ihústrem Pátribus
Suis ornávit áctibus.

Nupta cæli judicis
Fidéli matrimónio ;
Fructum concépit cælicum
Juxta verbum Angélicum.

Inkæcúnda pro témpore ;
Et prope marcéscens córpore
Decréto Patris láminum

Parit Regnam Virginum.

Obtentu Matris filia

Mariae plenae gratiae

Nobis auctorem omnium

Fac habere propitium.

Sit laus Paterno lumeni.

Sit Filio, sit Flámini,

Qui nos per Annæ meritum

Cœli traducat aditum.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptorem, *mutato nomine,* fol. CLXXXVII.

Capitula. Domine Jesu Christe æternæ, omnipotens, à quo bonum omne exoritur, et meliôri cursu progréditur, qui fidem róboras confessórum; præsta tolerantiæ donum, dum sævit acerbitas persequenti-
B
tium. Omnipoténtiam tuam, domine, póscimus, ut preces nostras dignanter adtendas; et cleménter accipias, quas in honórem fúndimus beatæ Annæ matris Mariæ Virginis genitricis tuæ: ut cooperante misericordiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitanter obtineant: et ab ómnibus absolúti delictis cœlestis regnum sine fine possideant.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatíssimæ Annæ matri Mariæ Virginis genitricis suæ se dignè coram hominibus fecit confitèri, confiteatur vos coram Patre suo. ñ. Amen. Et, qui in ore suo accépta sibi confessiônis cónsulit cãutica, ipse confessiônem vestram remunerãdam suscipiat; ñ. Amen. Ut exémplo beatæ Annæ matris Mariæ Virginis 15 genitricis suæ confitèndo et laudãdo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereãmini esse in cœlo. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi. folio. CLXX.

Oratio. Domine Jesu Christe, qui es magnus et gloriósus; da nobis fámulis tuis, ut dum óperum tuórum magnitudinem admirãmur, magnificéntiam tuam débitâ confessiône laudémus; atque intercessiône gloriósa beatæ Annæ matris Mariæ Virginis genitricis tuæ tribue nobis perfectum intelligéntiæ decus, timóris obediéntiam ágere, et mandãta tua fidélia omni custodiã cordis diligénter explere. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. fol. CLXXXI. Ps. L. *Oratio.* Exultent te Dómine. fol. CLXXXI.

Antiphona 1. Ego in sæcula gaudébo: Allelúia. P. Confitèbor allelúia, et psallam Deo allelúia, allelúia. ̄. Convertere anima mea in réquiem tuam: quia Dóminus benefecit mihi. P. Confitèbor. ̄. Glória, et honor Patri. P. Confitèbor.

Oratio. Domine Jesu Christe, qui beatam Annam matrem Mariæ Virginis genitricis tuæ in sæcula sæculórum gaudere et exultare fecisti, ut tibi soli sine fine psallens laudis déferat hymnum, cujus ex confessiône méruit obinere consórtium; te devótis

A córdibus póscimus, ut méritis ejus vita nostra restóreat, et à malis áctibus emendata nitéscat; ut, qui jam merémur pro criminibus pœnam, confessiône et cultu fidei christianæ ad futúram mereãmur pervenire glóriam. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Speciôsa facta es Allelúia, P. Et odor vestimentórum tuorum super ómnia aromata. Allelúia, allelúia. ̄. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Et odor. ̄. Glória, et honor Patri. P. Et odor.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui es magnus et gloriósus. *Hic supra.*

Antiphona 3. Confitèbor tibi, Domine, quóniam terribiliter mirificatus es: mira ópera tua, Deus, P. Et anima mea novit nimis. ̄. Confitèbor tibi Dómine in toto corde meo: in concilio justórum, et congregatiône. P. Et anima mea. ̄. Glória, et honor. P. Et anima mea.

Oratio. Domine Jesu Christe misericors et pie, qui de cordis virtúte glorificas justos, et sine ópere justificas peccatóres; qui confitèntes in Mundo beatíficas, et confitèntes in cœlo glorificas; tribue nobis intervéntu beatæ Annæ matris Mariæ Virginis genitricis tuæ, cujus solémnia celebrántur, tibi Dómino confitèri pio cordis afféctu; ut própria pandéntes piacula, invenire mereãmur, pro quibus gémmus, véniam. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Speciôsa et decóra facta est beata Anna mater Mariæ Virginis genitricis suæ, dicit Dóminus. P. Et odor tuus, velut bálsamum non mistum: fácies autem tua, sicut sol splendens in ortu suo. Allelúia, allelúia, allelúia. ̄. Vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. P. Et odor. ̄. Glória, et honor Patri. P. Et odor.

Oratio. Domine Jesu Christe, qui es supra omnes gentes excélsus, et in cœlestibus hábitas gloriósus; humilitátem nostram ab excélsis intènde placatus; acque sicut Ecclesiã tua, quæ erat sterilitatis vitiiis impedita, nunc est, in te credens, virtútum méritis plena et filiis númeroza; ita, te tribuente, per intervéntum gloriósa beatæ Annæ matris Mariæ Virginis genitricis tuæ mens nostra ab sterilitate óperum infœcúnda, possit semen verbi suscipere, et copiósus fructibus redundare: noménque tuum ubique præclárum, cordis ámbiat unanimitate diligere, et fidei assensióne laudare. ñ. Amen.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona.* Confitèbor tibi, Dómine. *Canticum.* Confitèbor, Dómine rex. folio CLXXI.

Oratio. Domine Jesu Christe laudábilis nimis et magne, te implorantes exquirimus; te quærentes expóscimus intervéntu gloriósa beatæ Annæ matris Mariæ Virginis genitricis tuæ: fac nobiscum misericórdiam propter nomen tuum: et in quibus à te peccádo recessimus, confessiône húmili maneãmus: 16 et pietate, quã redemisti captivos, et misericordiã adjuvásti opprèssos; ipsa nunc, quæ géssimus.

dilue; atque in parte dexteræ tuæ, quos redemisti, A
statue. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Filia Sion, benedic Dómino Deo excélsio in omni benedictiône, et laude.

Canticum. Benedictus es, Dómine. fol. 6.

Sono. In conspéctu Angelórum. *Lauda.* Allelúla. Conféssio ejus. fol. CLXXII. *Propheia.* Mulierem fortetm quis invéniet? procúl. *Hic fol.* 13.

Hymnus.

Orbis exúltans célebret hoc festum,
Prósequens Annam matrem Matris Christi,
Quà sacris áctibus accéptat

Gáudia vitæ.

Abrahæ proles sacerdotum sériem,
Filiam regis, spem, Hebræam stírpem
Sanctórum méritis et vitæ

Nóbili canit.

Stérili ventre prius infæcúnda
Nutu Divino péperit Mariam
Dóminam regum et verum florem
Virginitátis.

Atque, illà mediante, Jesu Christe nostros
Terge reátus nóxia propúlsans
Filia succúrre matri.....

Donet hoc nobis pietas cum miti
Spiritu Sancto : précibus juvémur
Matris Annæ in omni.....

Témpore sæcli.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, *Mutato nomine.* fol. CLXXVII.

Capitula. Glorióse, ac miséricors Dómine, qui beatæ Annæ matris Mariæ Virginis genitricis tuæ tibi nimis in ore suo confitéri dedisti, teque in médio Justórum, ejus confessiône laudári voluisti, ut eam et in terris constitentem et in concilio Sanctórum glorificans faceres exultantem : expóscimus tui múneris donum, ut ejus précibus tribuas nobis à peccáti contagiône purgári, ab ardóribus perpétuis éruí, et glóriæ tuæ beatitudinem cónsequi.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Germinábunt ossa. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui beatissimæ Annæ. *Quære retro in Vesperis præcedentibus.*

In Sanctorum Septem Dormientium.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctorum Nazarii, et Celsi, et Pantaleonis Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXVI.

In Sancti Felicis Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIV.

In Sanctorum Simplicii, Faustini, et Beatrixis.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Marthæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctorum Abdon, et Sennen.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Germani Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

FESTA AUGUSTI.

Vincula Sancti Petri.

Omnia dicantur ut in Cathedra, fol. CCXXVIII.

In Sanctorum Machabæorum martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXXIII.

In Sancti Stephani Papæ et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

B *In Inventione Sancti Stephani protomartyris.*

Omnia dicantur ut in die, fol. 51.

In Sancti Petri Ozomensis.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In festo Sanctæ Mariæ de Nivibus.

Omnia dicantur ut in die Assumptionis, folio CLXXIII.

In Sancti Dominici Confessoris de Ordine Prædicatorum.

Omnia dicantur unius Confessoris non Pontificis, fol. CLXXIII.

In Transfigurationis Domini.

Omnia dicantur ut in die Sanctæ Trinitatis.

In Sanctorum Xyzi Papæ, Felicissimi, et Agapiti martyrum.

C *Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum,* folio CLXVIII.

In Sancti Donati Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

In Sancti Mammetis martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLVI.

In Sanctorum Cyriaci, Largi, Sociorumque 17 ejus.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Tiburtii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Laurentii Episcopi.

D *Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis,* folio CLXIX.

In Sanctæ Claræ Virginis, de Ordine Minorum.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Eusebii Presbyteri et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol. CLXXV.

Octava Sancti Laurentii.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCXXVII.

In Sancti Agapiti martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Ludovici Episcopi et Confessoris de Ordine Minorum.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. A
CLXIX.

In Sancti Bernardi Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris, fol. CLXVIII.

Octava Sanctæ Mariæ.

Omnia dicantur, ut in die, fol. CCLXXXII.

In Sanctorum Fabriciani, et Filiberi Abbatis, et martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctorum Timothei et Simphoriani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Ludovici Regis Franciæ Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, novem lectionum, fol. CLXXV.

In Sancti Rufi martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Victoris Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctorum Juliani et Hermetis.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Sabinæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctorum Felicis et Audacti martyrum.

fol. CLXVIII.

FESTA SEPTEMBRIS.

In Sancti Ægidii Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris, fol. CLXXIII.

In Sanctorum Vincentii et Leti martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Antonini martyris.

Omnia dicantur unius Martyris præcipui, fol. CLVI.

In Sanctæ Obduiliæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Nativitatis Sanctæ Mariæ Virginis.

Omnia dicantur ut in Assumptione, fol. CCLXXXII.

In Sanctorum Gorgonii et Dorothei Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctorum Prothi et Hyacinthi martyrum.

Omnia dicantur plurimorum martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

Exaltatio Sanctæ Crucis.

Omnia dicantur, ut in Inventione Sanctæ Crucis, fol. CCXXXIX.

In Sancti Cornelii Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

Octava Nativitatis Virginis Mariæ.

Omnia dicantur sicut in die, fol. ut hic supra.

In Sanctorum Nicomedis et Valeriani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Vincentii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Lamberti Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Sanctorum Lucie et Geminiani.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Mauri cum Sociis suis.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum duarum caparum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Elete virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Fortunati Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius confessoris Pontificis, folio B CLXIX.

FESTA OCTOBRIS.

In Sanctorum Germani, Remigii et Vedasti Episcoporum.

Omnia dicantur plurimorum Confessorum Pontificum, fol. CLXXVII.

In Sancti Leodegarii Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Francisci Confessoris de Ordine Minorum.

Omnia dicantur unius Confessoris non Pontificis, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Fidis virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Lini Episcopi et Martyris.

Omnia 18 dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

In Sancti Marci Papæ et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Sergii et Bacchi Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Marcellini Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris, fol. CLVI.

In Sanctorum Dionysii, Rustici, et Eleutherii.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum duarum caparum, fol. CLXVIII.

In Sancti Geraldii Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis novem lectionum, fol. CLXXV.

In Sancti Callixti Papæ et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Sancti Ufrani Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In sancti Victoris Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum fol. CLX.

In Sancti Lupi Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Irene virginis et Martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.
In Sancti Caprasii Martyris.
Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.
In Sanctarum Ursulæ et Undecim millium Virginum.
Omnia dicantur plurimarum Virginum, folio CLXXXII.
In Sanctarum Nunillonis et Alodiæ Virginum.
Omnia dicantur plurimarum Virginum, folio CLXXXII.
In Sancti Fructi Confessoris.
Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol. CLXXV.
In Dedicatone Ecclesiæ Toletanæ.
Omnia dicantur, ut in festo Spiritus Sancti, folio 419.
In Sanctorum Crispini et Crispiniani Martyrum.
Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXXIII.
In Sancti Eustachii Sociorumque ejus Martyrum.
Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXXIII.
In festo Belli de Benamarin.
Omnia dicantur ut in Inventione Sanctæ Crucis, fol. CCXXXIX.
In Sanctorum Claudii et Sociorum ejus Martyrum.
Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXXVIII.
In Sancti Quintini Martyris.
Omnia dicantur unius Martyris, fol. CLX.

FESTA NOVEMBRIS.

FESTIVITAS OMNIUM SANCTORUM.

Ad Vesperum.

Lauda. Exörtum est. fol. CLXII. Sono. Gaudete justi. fol. CLXV. Antiphona. Viri justi. fol. CLXN.
Lauda. Invocabant Dóminum. fol. CLXVIII.

Hymnus.

Christe Redemptor ómnium,
 Conserva tuos fámulos :
 Beátæ semper Virginis
 Placátus sanctis précibus.
 Beáta quoquæ ágmina
 Cælestium spirituum,
 Præterita, præsentia,
 Futúra mala péllite.
 Vates ætérni júdicis,
 Apostollque Dómini :
 Supplicier expóscimus,
 Salvári vestris précibus.
 Mártyres Dei inclyti,
 Confessorésque lánci,
 Vestris oratióibus
 Nos ferte in cælestia.

Chorus Sanctarum Virginum :
 Monachorumque ómnium :
 Simul cum Sanctis ómnibus
 Consórtes Christi facite.
 Gentem auferte pérfidam
 Credéntium de finibus :

A Ut Christo laudes débitas
 Persolvámus alácritèr.
 Glória Patri ingénito,
 Ejusque Unigénito,
 Una cum Sancto Spírítu
 In sempitérna sæcula.
 Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem, mutatis nominibus, fol. CLXXXVII.

Capitula. Deus, qui es in ómnium Sanctórum tuórum protectiõe mirábilis : quique hunc diem præcipuum ómnium Sanctórum tuórum solemnitate consecrásti : quæsumus poténtiam tuam, da Ecclesiæ tuæ Cathólicæ de tantis gaudere princípibus ; ut illórum sequi mereámur piá devotiõe doctrinam.
B *19* qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt : ut qui tibi de tuo múnere placuérunt, eórum précibus adjúti, mereámur de præsentibus angústis liberári.

Pater noster. Liberáti a malo. fol. 2.

Benedictio. Benedicat vos omnipotens Deus, ómnium Sanctórum grátiá gratuláns. ñ. Amen. Donet vobis firmitátem fidei, expectatiõe spei, et dulcedinem charitátis : ñ. Amen. Ut talibus suæ grátiæ muniti præsidis, quorum festa celebráti ; fieri étiam esse in cælo participes mereámini. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Oratio. Deus, exultátiõ, et palma Sanctórum, exáudi nos súpplices tuos, et præsta : ut quorum in tuo amóre reliquias venerámur, et moniménta recólinus ; eórum méritis ab ómnibus malis liberári, et conservári mereámur. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. Psalmus L. Oratio. Redde nobis. fol. CLXIII.

Antiphona. In die insignis solemnitàtis nostræ benedicite Deum ; corónam anni benignitátis tuæ. P. Et campi tui repléantur ubertáte. ÿ. Te decet hymnus Deus in Sion : et tibi reddétur votum in Hierúsalem. P. Et campi. ÿ. Glória, et honor. P. Et campi.

Oratio. Benedic, Dómine, corónam anni benignitátis tuæ in die insignis solemnitàtis nostræ : ut et mentes cópiá doctrinæ refúlgeant ; et campi donórum tuórum ubertáte pinguéscant : quò ita nobis sustentátiõ cum tua grátiá largiátur, ut et caro frúgibus, et ánima divinis pasta, concætétur virtútibus. ñ. Amen.
Per misericórdiam.

Antiphona. Christus Jesus. Oratio. Christe Jesu qui mortalitátis. folio cccxl.

Antiphona. Pósi sunt throni, et antiquus diérum sedébat : vestiméntum ejus sublímè : et thronus ejus flamma ignis. P. Millia millium serviébant ei, et decies millies centéna millia assistébant ei. ÿ. Omnes gentes pláudite mánibus : jubiláte Deo in voce exultatióis. P. Millia millium. ÿ. Glória, et honor. P. Millia millium.

Oratio. Rex regum imménse, cui Deus cæli regnum

forte, et potens, et honoratum dedit, dum omnia potentati tue subjecit, cui millia millium Angelorum ministrant: da requiem populo tuo ab omnibus oneribus, quibus onerati consistimus; ut, qui ascendisti gloriosus in caelum, mitis existas, cum manifestata fuerit gratia tua. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

ñ. Omnium Rex, Creator, et Dominus docuit sapientiam. *P*. Sanctus Spiritus unicus, simplex, multimodus, subtilis, incoquinatus, suavis, et charus. *ÿ*. Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus: et sapientiae ejus non est numerus. *P*. Sanctus Spiritus. *ÿ*. Gloria, et honor. *P*. Sanctus.

Oratio. Omnium rerum Creator et Dominus docuit sapientiam, in qua est Sanctus Spiritus, unicus, simplex, multimodus, subtilis: et unus Pater, unus Filius, unus Spiritus Sanctus, non pluralitate Deitatis ostensi, sed unitate virtutis innexi: ut unione personae careant, et in unitate naturae permaneant: nec sit illic aliquid diversum, ubi in singulis resonat unum. Haec igitur te, Sancta Trinitas, fidei cognitione credentes, poscimus, et rogamus, ut manifestatione Spiritus tui, ita cor nostrum inradies, ut et carnis opera declinemus, et perfectionem sanctitatis omnimode consecremur. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona. Spiritus Domini repluit orbem terrarum: *P*. Et hoc, quod continet omnia, scientiae habet sensum. Creavit enim, ut essent omnia. *ÿ*. Excelsus super omnes gentes Dominus, et super caelos gloria ejus. *P*. Et hoc. *ÿ*. Gloria, et honor. *P*. Et hoc.

Oratio. Pone, Domine, Spiritum tuum in medio nostri, qui mundis nos aquis poenitentiae lavans, praeparet nos tibi semper in hostiam vivam: quo nec libido templum cordis nostri contamineat, nec flamma ignis aeterni terram nostri corporis poenaltiter in quocumque contristet. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

ñ. Facta est super me manus Domini. Et vidi, et ecce spiritus fulgens veniebat ab oriente, et nubes magnae erant in eo. *P*. Et Ignis in medio ejus. *ÿ*. Quocumque ibat spiritus, pariter elevabantur et rotae, sequentes eum. Spiritus enim erat in rotis. *P*. Et ignis. **20** *ÿ*. Gloria, et honor. *P*. Et ignis.

Oratio. Deus Pater Omnipotens, qui in principio, **D** id est in Filio tuo Jesu Christo Domino nostro, caelum terramque fecisti; da nobis, ut Spiritus ille tuus, qui super aquas, id est super cor nostrum tenebrorum ac fluidum fertur, fructus tibi in nobis beneplacitos operetur: ut in corde nostro copiosa virtutum exundatione fructificans, indesinenti nos igne amoris tui accendat. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona. Dilectione aeterna. *fol. clxxx.*

Oratio. Haec est, Domine Deus, gloriosa illa Virgo Maria, quae hodie a convalle lachrymarum, et mundi deserto cognoscitur superassummi, incumbens super dilectum unigenitum tuum, Filiumque suum, loco videlicet inenarrabili: cujus verò quasi signaculum,

A et molle detegitur pretiosum, dum unius naturae illud corpus confitemur Dominicum, istius inlibatae Genitricis, a Divinitate assumptum. Proinde quaesumus, ineffabilis summe Deus, ut illic extendatur nostra intentio, quò per fortem dilectionem hodie praecessit digna suffragatrix pro nobis, ac beatissima Virgo. *ñ*. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona. Ego Jesus mitto Angelum. *Oratio*. Mitte nobis, Deus clemens, Michaelen. *fol. cccii. Antiphona*. Ex utero matris. *Oratio*. Christe Dei Filius, qui Praecursorem. *fol. ccl. Responsorium*. Hic est Praecursor. *Oratio*. Deus qui Joannem Praecursorem. *Antiphona*. Honorati sunt. *Oratio*. Honorati sunt. *fol. cclvi. Antiphona*. Beati, et multo. *fol. clxxviii.*

B *Oratio*. Beati verè, Domine, et nimio honore digni sunt, quorum tu portio esse dignatus es: ideoque intervèntu sanctorum tuorum Episcoporum, et Confessorum, quicquid tibi ex nobis non militat, amor caelestis patriae in nobis flagrans usquequaque interimat; et post cum his Sanctis, quorum animae in manu tua sunt, nos pietas tua caelesti in regno adjungat. *ñ*. Amen.

Per misericordiam tuam.

Antiphona. Omnis gloria filiae regis. *Oratio*. Deus, cujus sedes. *Responsorium*. Simile est regnum caelorum decem. *Oratio*. Adesto, Domine, tibi supplicantibus. *Antiphona*. Hi sunt, qui. *fol. clxxviii. Oratio*. Deus exultatio. *Antiphona*. Venite ad me. *Oratio*. Propitiare, Domine. *Antiphona*. Venite benedicti. **C** *Oratio*. Beatissimorum. *fol. clxiii. Responsorium*. Sancti, qui certamen. *fol. clxiii.*

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Domine, qui te diligunt, sicut sol splendens in ortu suo, ita rutilant.

Canticum. Qui sponte obtulistis. *fol. clxiii.*

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti, et humiles. *Canticum*. Benedictus es Domine. *fol. 6.*

Sono. Via justorum. *fol. clxxvii. Lauda*. Laudate Dominum. *Psalms* clxxviii. *Prophetia*. Justi in perpetuum vivent. *fol. cliv.*

Hymnus.

Jesu Salvator saeculi:
Redemptis ope subveni:
Et pia Dei Genitrix
Salutem posce miseria.

Caelus omnes Angelici,
Patriarcharum cunei,
Et Prophetarum merita,
Nobis precantur veniam.

Baptista Christi Praevius,
Et claviger aethereus,
Cum ceteris Apostolis,
Nos solvant nexu criminis.

Chorus sacratus Martyrum,
Confessio Sacerdotum,
Et virginalis castitas,
Nos a peccatis abluant,
Monachorum suffragia,

Omnésque cives cœlici
Annunt votis supplicium;
Et vitæ poscant præmium.
Laus, honor, virtus, glória,
Deo Patri, et Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus, ut supra.

21 Capitula. Hi sunt, Dómine, veridici Patróni,
qui suscipiéntes securi senténtiam, currunt lætántes
ad palmam, festinánt hilares ad corónam : per quo-
rum intercessiónem tu Dómine, Deus Omnipotens,
quemádmódum omnes Sanctos tuos à diáboli versú-
tia liberos præstitisti, ita nos indignos fámulos
tuos eórum fácias misericórdiam adipisci.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Laus Dómini. fol. cccv.

*Benedictio. Benedicat nos Omnipotens. Quære in
Vesperis præcedentibus.*

In Commemoratione Defunctorum.

Folio cXLVIII.

In Sancti Leonardi Episcopi.

*Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio
CLXIX.*

In Octava Omnium Sanctorum.

Omnia dicantur ut in die, fol. IIIc 18.

In Sanctorum Quatuor Coronatorum.

*Omnia dicantur plurimorum Martyrum, folio
CLXVIII.*

In Sancti Theodori martyris.

*Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum,
folio CLX.*

In Sancti Mennæ martyris.

*Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum,
fol. CLX.*

In translatione Sancti Ludovici Episcopi.

*Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol.
CLXIX.*

In Sancti Bricii Episcopi et Confessoris.

*Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol.
CLXIX.*

In Sancti Eugenii Archiepiscopi Toletani martyris.

*Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol.
CLVI.*

In Octava Sancti Martini.

Omnia dicantur ut in die, fol. cccxvii.

In Sancti Obdonis Abbatís Confessoris.

*Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, fol.
CLXXV.*

IN FESTO SANCTÆ ELISABETH DE HUNGARIA.

Ad Vesperum.

*Lauda. Confessiõnem, et decõrem. Sono. Confi-
tèbor tibi. fol. CLXIX. Antiphona. Confitèbor tibi Dõ-
mine in toto corde meo. fol. CLXIX. Lauda. Confitè-
bor tibi Dómine Rex. fol. CLXIX.*

Hymnus.

Novum sydus emicuit,
Error vetus conticuit,

A Novo splendõre rãtilat.
Plebs novas laudes júbilat.
In cujus nunc præcõnia
Linguam solvat Ecclesiã,
Novi præcõnis glóriam
Promat, sperãdo véniam.

Dies solémnis ágitur,
Dies salutis cõlitur,
Dies, quò spes promittitur,
Hac attestãnte, rédditur.

Ergo, tu Dei fãmula,
Elisabeth, per sæcula
Christo contrégans, véniam
Nobis poscas, et grãtiam.

B Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritui Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

*Supplicatio. Orémus Redemptõrem, mutato no-
mine, fol. CLXXXVII.*

*Capitula. Dómine Jesu Christe, ætérne, omni-
potens, à quo bonum omne exõratur, et meliõri cursu
progréditur : qui fidem róboras Confessõrum, præ-
sta tolerãntiæ donum, dùm sævit acerbitas perse-
quéntium : omnipoténtiam tuam, Dómine, pósci-
mus, ut preces nostras dignãnter adténdas, et cle-
mènter accipias, quas in honõrem fúndimus beãtæ
Elisabeth : ut cooperãnte misericórdiã tuã, quod
fide póstulant, indubitãnter obtineant : et ab ómni-
bus absolúti delictis, cœlestè regnum sine fine pos-
sideant.*

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

*Benedictio. Christus Dóminus, qui beatissimam
Elisabeth se dignè coram hominibus confitèri fecit
in terris, confiteatur vos coram Patre suo, qui est
in cœlis. ñ. Amen. Et qui in ore suo accepta sibi
confessiõnis contulit cãntica, ipse confessiõnem ve-
stram remunerãndam suscipiat. ñ. Amen. Ut exem-
plo beãtæ Elisabeth confitèndo et laudãdo nomeu
Jesu Christi in sæculum, 22 participes ejus, quem
confessi estis, mereãmini esse in cœlo. ñ. Amen.*

Per misericórdiam ipsius Dei nostri.

*Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sãlices. A. le-
lúia. fol. CLXX.*

D *Oratio. Deus qui beatissimæ Elisabeth confessiõ-
nem. fol. CLXXV.*

Ad Matutinum.

*Antiphona. Lãbia mea apéries, et os meum an-
nuntiãbit laudem tuam. Psalmus L. Oratio. Laudet
te Dómine lingua. fol. CLXI. Antiphona. Confitèbor
tibi in pópulis. Oratio. Deus Dei Filius. Antiphona.
Confitèbor Dómino nimis. Oratio. Beãtam satis Dõ-
mine Elisabeth. Antiphona. In pace dórniã. fol.
CLXXV. Oratio. Deus, qui beatissimæ Elisabeth con-
fessiõnem. Quære in Vesperis præcedentibus.*

ñ. Confitèbor Dómino nimis in ore meo : et in
medio multõrum laudãbo eum. Quóniam astitit à
dextris mihi, P. Ut salvam faceret à persecúntibus

animam meam. *ŷ*. Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : in die malorum protexit me. *P.* Ut salvam. *ŷ*. Glória, et honor. *P.* Ut salvam.

Oratio. Exúrge, glória nostra, Deus : et éripe ab hoste captivos, atque pro quibus magnificatus es usque ad cœlos, hos in te confidentes intuere placatus; et ipse da in tribulatione auxilium, qui nostræ salutis es complementum. Confessoris tuæ itaque beatæ Elisabeth sic nos tuere subsidio : ne, nostro exigente merito, tradamur in inférnum; sicque remunera præmio, ut confitentes perducas in cœlum. *ñ*. Amen.

Per.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Confitébor tibi Dómine. *Canticum.* Confitébor tibi, Dómine Rex. *fol. clxxi.* **B**

Oratio. Ineffábilis bonitátis auctor, et Dómine, qui beatissimæ Elisabeth linguam imple confessione, et cordis remuneras charitatem; dona nobis ejus méritis, ut tuum confitentes nomen in terris, pacem habeamus in diébus nostris. *ñ*. Amen.

Ad Benedictus. Antiphona. Filia Sion, benedic Dómino Deo excélsio in omni benedictione, et laude.

Canticum. Benedictus es Dómine.

Sono. In conspectu Angelórum. *fol. clxxiii.* *Psalmus cxlviii. Prophetia.* Mulierem fortem quis inveniet? *Hic fol. 13.*

Hymnus.

Nunc cunctórum vox jocúnda
Decantet Ecclésiæ :
Nam congáudet lætabúnda
Sion mater, filiá
Ascendénte de profúnda
Conválle misériæ.

Quam regáli stirpe natam
In annis infántiæ,
Vir accépit desponsátam
Indolis exímia; ;
Supér tamen inspirátam
Voto continéntiæ.

Fide, prole, sacraménto,
Ratum hoc conjúgium
Vero docet arguménto :
Quod patrum cœlestium,
Vitæ sanctæ succreménto,
Attigit consórtium :

Lege carnis non extérnit
In se fortem spiritum ;
Sed implévit fide, voto ;
Nec reliquit irritum,
Quod à Deo mens perácta,
Gerébat propósitum.

Hæc insignis, hæc beáta,
Páuperum solátium,
Fastu mundi non eláta,
Nec patrum nobílium,
In se carne trucidátá,
Crucifixit vitium.

Innocéntem conservávit

Doctor innocéntiæ,
Quam se diu perforávit
Clavis pœniténtiæ :
Passiónem consummávit
Cruce patiéntiæ.

Feras sensu paupertátis
Rédimens delicias,
De thesauro pietátis
Fudit auri cópias,
Et multórum egestátis
Supplévit inópias.

Fecit opus, fuso sibi
Quærens alimóniam,
Et viléscens ipsa sibi,
Sprevit ignomíniam :
Sciens soli, Christe, tibi
Rectè dare glóriam.

Glória sit tibi, bone
23 Christe nunc, et júgiter :
Qui certántes in agóne
Adjuvas fidéliter,
Et mercédem das corónæ
Vincénti viriliter.

Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. *Require in Vesperis præcedentibus.*

Capitula. Glorióse, ac miséricors Domine, qui beatæ Elisabeth tibi nimis in ore suo confitéri dedisti, teque in médio justórum, ejus confessione laudári voluisti, ut eam, et in terris confiténtem, et in consilio Sanctórum glorificans, fáceres exultántem : expóscimus tui muneris donum, ut ejus præcibus tribuas nobis à peccáti contagióne purgári, ab ardóribus perpétuis éruí, et glóriæ tuæ beatitudinem cónsequi.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Germinábunt ossa tua. *fol. clxx.* *Benedictio.* Christus Dóminus, qui. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

In Festo Sanctæ Felicitatis martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. clxxix.

In Festo Sancti Chrysogoni martyris.

Omnia dicantur unius Martyris, fol. clx.

P IN FESTO S. CATHARINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. clxxix, excepto hymno de Vesperis et Matutinis, qui sequuntur.

Hymnus.

Catharina mirábilis,
Atque Deo amábilis,
Per ómnia laudábilis,
Nobis succúrre miseris.
Adsis nobis exúlibus,
Tuum festum coléntibus,
Et caréntes virtútibus,
Nos súbleva sydéribus.
De tuis sacris óssibus
Manat liquor languéntibus,

Curans eos dolóribus
Tuis oratióibus
Post triúmphum martyrii,
Te portáverunt Angeli
In montem sanctum Sínai :
Sic jússerat vox Dómini.
Quæ dùm eras in sæculo,
Corde vivébas Dómino,
Florens flore virgíneo,
Regis nitens in sólio.
Undè Virgo sanctíssima,
Nos de morte perpétua
Salva prece assiduâ
Per sæculórum sæcula.
Hoc Deus det omnipotens,
Et Filius omnipotens,
Cum Spíritu Paráclito,
Qui regnat in perpétuo.
Amen.

Ad Matutinum, Hymnus.

Congaudéntes cum Angelis,
Et cum choris virgineis,
Festum colámus virginis
Catharinæ cum cánticis :

Quam Dóminus in cárcere
Per colúmbam mirificè
Suâ pavit dulcédine
De dono suæ grátie.

Hanc Spíritus sic docuit
Sapiénter, ut docuit
Quòd in doctis prævaluit;
Nec superári pótuit.

De cujus sacro vúlnerè
Lac manávit pro sáanguine :
Hoc non venit ex úbere ;
Sed ex divíno múnere.

Hujus sacri rigámíne,
Nos sóveat Rex grátie :
Ut animæ in éxitu,
Donis fruámur glóriæ.

Ad festum sanctæ virginis
Catharinæ, et mátyris,
Dei læténtur pópuli
Per omne tempus sæculi.

Hæc nam Virgo Deo digna,
Pia, dulcis, ac benigna,
Bis sex dies jejunádo
Complévit in ergástulo

Cui missus est Michaël
Archángelus, et signifer,
Ut secúda de prælio
Sit Dei adjutório.

Qui pugnántes vitúperat
Illos, cum quibus lis erat,
Dicens : Qui in Deo sperat,
Semper vincit, et súperat.

Demúm Christus appáruit,
Quem Virgo sancta méruit

A Vidère ; quòd rénuít
24 Mundum, de quo non dólo' .
Virgo nata Regis Costi,
Miserère semper nostri :
Ne sit dies judicii
Nobis pœna supplicii.

Illud imple, quod petisti :
Et tu Rex, qui promisi-ti,
Ut animæ in éxitu
Sit nobis salus vénie.

Laus, honor, et impérium
Sit Creatóri ómnium,
Cum Nazaréno Filio,
Et Spíritu Paráclito.

B Presta Pater ingénite,
Et tu Fili Altissime,
Cum Spíritu Paráclito,
Qui regnat in perpétuum.
Amen.

In Sancti Petri Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, (folio CLVI.

In Sanctorum Facundi et Primitivi et Agricole et Vitalis martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII, excepto hymno. Gaudete flores mátyrum, fol. CCCXX.

In Sanctorum Chrysanti, Mauri et Daræ martyrum. Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXVIII.

C FESTA DECEMBRIS.

In Sancti Eligii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Anastasiæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXXIX.

Octava Sancti Andreæ Apostoli.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCCXXXII.

In Festo Conceptionis Virginis Mariæ.

Omnia dicantur ut in Assumptione Virginis Mariæ, fol. CCLXXXII, et ubi dicitur Assumptio dicatur Concéptio.

In Sancti Damasci Papæ et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

D *In Sanctæ Lucie virginis et martyris.*

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXXIX.

Octava Conceptionis Virginis Mariæ.

Omnia dicantur ut in die Assumptionis Beatæ Mariæ, fol. CCLXXXII.

Octava Sanctæ Leocadiæ.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCCXXXVI.

In Sancti Dominici Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, fol. CLXXV.

In Translatione Sancti Isidori Archiepiscopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Genovise virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

INDEX RERUM ANALYTICUS.

Numeri Arabici columnas hujus editionis repræsentant. De cifftris crassioribus vide Monitum editoris ad tom I

A.

Agathæ (S.) officium et laudes, 1091, 1092.
Alleluia. Apud Hispanos præsertim Dominica prima Quadragesimæ ingeminabatur, 1259. Per totum annum etiam in Missis defunctorum cantabatur, præter dies jejuniorum vel Quadragesimæ. 31. Lauda vocabatur in Missa, *ibid.*

Alphonsus Ortizius quantam curam in missali et Brevariario Mozarabum edendis adhibuerit, 12. Cur quædam in antiquis ab ipso emendatis libris variationes, 20.

Alphonsus VI Toletum expugnavit Maurisque eripuit, 11. Quid et quanta in gratiam Ecclesiæ Toletanæ fecerit, *ibid.*

Ambrosius (S.) vir magnæ gloriæ, in Ecclesia clarissimus doctor, multos hymnos sacros scripsit, 24. In illius et SS. veterum Patrum hymnis elucet mira simplicitas, 29.

Annæ matris B. Mariæ Virginis officium et laudes, 1356.

Augustinus (S.) veterem versionem Italicam maxime commendat, 12, 13. In Ecclesiâ Latina magni ponderis semper habita est ipsius auctoritas, 15. S. Augustini officium, 1200.

B

Barbaræ (S.) virginis et martyris vita, officium et laudes, 1266.

Breviarii Gothici diei noctisque distributio, 26. Antiquitatis certa indicia præ se fert, 25, 26. Quomodo paulatim in illam formam creverit qua hodie noscitur, 29, 30. Breviarii Mozarabici recitandi regula, 41, 45. Horæ semper incipiunt in vespertis ante diem, 41. In eo ingenuus sermo resplendet non arte politus, sed vetustatem redolens, 11. Omnibus Sabbatis per totum annum, si non occurrat festum novem lectionum, fit de B. Maria Virgine, 211. In canticis hujus officii superscriptio prophetarum universa videtur, et cur, 14. Illud Breviarium versioni veteri Italicæ adhæret, 12, 15. An illius antiquitati officiant quædam recentiora festa in eo occurrentia, 17, 18, 20. A quo et quo sæculo exaratum, 14.

C

Cæciliæ (S.) acta et laudes decantantur, 1232.

Cantus in persolvendis psalmis tempore S. Isidori usitatus, 24. Olim in libris solis musicæ punctis constabat, 28. Cantus in Ecclesiâ finis, 24, 30. Cantus Eugentiani explanatio, 33 et seqq. Duplicis g'ossæ est, simplicis pro ferialibus, duplicis pro solemnioribus canticis, 36. Cantum Eugentianum per universam Hispaniam retineri induisit S. Pius V, 36. Cantus Mozarabici quædam regulæ et formulæ notatæ, 34, 36. Plura de cantu ecclesiastico, *ibid.*

Carthusiani, calceati eremitæ montis Carmeli, Cistercienses proprios ritus habent et servant, 9.

Catharinæ (S.) virginis et martyris officium et præconium, 1330.

Christiani hæreditas quam sibi Dominus elegit et dilexit, 69.

Christianæ (S.) officium et præconium, 1163

Christophori (S.) vita, 1166.

Cluniacenses monachi tempore Alphonsi VI maxime florentes ad canonicatus et dignitates Ecclesiæ Toletanæ ab hoc rege vocati, 11.

Commemoratio omnium fidelium Defunctorum a S. Odilone Cluniacensi abbate die 2 Novembris inducta, 30.

Concilia Toletana temporibus Gothorum celebrata, an potius comitia regia quam concilia sint dicenda, 26. Centum et quinquaginta sex canones ex conciliis Toletanis ex S. Isidoro desumptos Ecclesiâ Romana suos fecit, eisque suam auctoritatem impertivit, 26, 27. A Patribus concilii Toletani in primo solemniter fuit proclamata Spiritus sancti ex Patre Filioque processio, 30.

Crucis præconium et virtus, 610, 612.

PATROL. LXXXVI.

D

Diaconus apud Gotho-Hispanos clara voce silentium admonebat ante lectiones, 31.

Diapsalma quid et ad quid inservierit, 21, 24.

Dominica dies quanta devotione colenda, 231.

Dorotheæ (S.) laus, 1096.

E

Ecclesiastici liber a Jesu filio Sirach, Hierosolymita, non autem a Salomone compositus dicitur, 28. Cur ab aliquibus Salomoni tribuatur, *ibid.*

Edessena civitas beata quæ suscepit alium Domini discipulum S. Thomam, ubi quiescit cum honore conditus, 1503.

Eleemosynas dare melius est quam jejunare, 256. Eleemosynarum pinguedo debet commendare jejunia nostra, 257.

Eugenianus cantus. *Vide* Cantus.

Eugenius (S.) tertius archiepiscopus Toletanus temporibus regum Gothorum, 35. Artis musicæ peritissimus cantum Ecclesiæ Toletanæ coordinavit et ipsemet infansulos erudiebat, 36.

Eulaliæ (S.) Barcinonensis laus decantatur, 1099.

Eulaliæ (S.) Emerit. laudes et officium, 1273, 1274, 1284.

F

Franciscus Antonius Lorenzana archiepisc. Tolet. Hispaniarum primas, 9. Quanta cura usus sit in edendo Breviario Gothico, 9, 12, 17. Venerabilem canitum librorum a re editorum religiose servavit, 11, 12. Ad edendum Breviarium Toleti cæcum sapientium virorum coegit, Matritique alios vaide probatos viros consuluit, 33.

Franciscus Pisa in lucem edidit Gothici Mozarabici Calendarii fragmentum; de quo quid sentiendum, 20.

G

Gabriellæ (S.) archangeli officium et laudes, 1323.

Gloria Patri... hujus doxologiæ formula Mozarabica, 24.

Gonzales Petrus catholicorum regum consiliarius et Ecclesiæ lumen, 11.

Gothica pronuntiatio, 25.

Granatensis civitas in Hispania expugnata, 11.

Gregorius (S.) Magnus utraque Scripturæ sacræ translatione nunc nova nunc vetere utebatur, 15. Sua *Moralia* S. Leandri amico conjunctissime dedicavit et misit, 15. S. Augustino Anglorum apostolo, rescribens optionem ei indulsit assumendi ordinem e qualibet Ecclesia, sive Gallicana sive Romana, 30.

H

Hispania a viris apostolicis evangelizata, 10. Miseranda Hispaniarum vastatio a Saracenis facta, 16.

Hymnus *Ad galli cantum, Ad pullorum cantum*, quid, 26.

I

Indulgentiæ apud Mozarabes in Cœna Domini concedebantur, 612, 613. Ipsius defunctis applicabantur, 613. Indulgentiarum effectus, 613.

Isidori (S.) dicta sicut S. Hieronymi et Augustini retinenda, 16. S. Isidorus Gregorii Magni et Leonis IV amicus conjunctissimus, 16. Plura illius perierunt opera, 25. Ipsius libri *De officiis* ad reformandos et instruendos viros maxime utiles, 32. Non est primus liturgiæ Gothicæ institutor, nec horarum canonicarum auctor, sed tantum utriusque ordinator et corrector, 32.

Itala versio cæteris anteponenda ut verborum tenacior cum perspicuitate sententiæ, 12. Hujus versionis antiquitas veneranda et veritas, 13. Venetiis in ecclesia S. Marci, et Romæ in summi Pontificis sacello recitatur, 14.

Eadem est ac Vulgata Vetus a S. Gregorio vocata, *ibid.* et 9. Valde ab Augustino et alijs Patribus laudatur, 9.

J

Jacobi (S.) officium et præconium, 1306, 1307, 1308. Jejunium sine elemosyna omnino non sufficit, 236. Qui non potest jejunare, eo abundantius erogare debet pauperibus, *ibid.* Qua charitate et castitate Quadragesimale jejunium sit transigendum, 236, 237. Apud Mozarabes jejunium observabatur triduo ante festum S. Cypriani et triduo ante festum S. Martini, 708, 721.

Jesu Christi incarnatio et humilitas celebratur passim, 49, 50, 51. Jesu aspectus quam potens, 51. Illum vatum præcisa cecinerunt oracula, 57. Christus Salvator omnium, 73. Christus mansuetus, 80. Christi pangitur passio, 610, 611.

Justæ (S.) præconium, 1157

L

Liturgiæ sacræ per universum orbem eodem ritu celebrantæ; ut sic una sit omnium fidelium oratio maxime studet Romana Ecclesia, 9. Ad quem finem in Ecclesia sobrie retenta liturgiæ varietas, 9. Concilii Tridentini decretum circa liturgias, *ibid.*

Lucæ (S.) vita, officium et laudes, 1222.

M

Martini (Joan. Bapt.) historiam cantus musici elaboravit, 35.

Maurorum expugnatio in Hispania, 11.

Mensæ benedictio, 971. Post mensam gratiarum actio, 972.

Michaelis (S.) laudes, 1213, 1214, 1219.

Moysis canticum, 616.

Mozarabici officii varietas et successivæ denominationes, 10. Traditione descendit a SS. Petri et Pauli primis discipulis, 10, 18. Cur ritus Mozarabicus, Isidorianus, et officium secundum Regulam beatissimi Isidori vocetur, 10. Hujus officii mira conservatio, 10, 11. De liturgiæ Mozarabica quid statuerint summi Pontifices Joannes, Gregorius VII, et Julius II, 21, 22. Septem solemnes orationes habet liturgia illa in mysteriis peragenda, 23. His duplex præmittitur lectio, una de Vetere, altera de Novo Testamento, 31. Officium non fuisse vitiatum signa non sequi voca, 30.

Musica tempore S. Isidori, 28.

N

Nicolai (S.) pontificis laudes duplici hymno absolvuntur, 1267.

O

Odilo (S.) Cluniacens. abb. *Vide* Commemoratio.

Osius Cordubensis a S. Sylvestro evocatus ad præsidendum suo nomine in primo œcumenico concilio Nicæno, 18. Ad præsidendum in alijs conciliis a Constantino Magno præelectus, 19. Illius laus et fama, 19, 20. Obiit anno 356, *ibid.*

P

Paschalis jubilatio, 618, 619. In octava Paschæ recen-

sebantur in Breviario Mozarabico opera sex dierum creationis, 623, 625, 628, 631.

Prædicatores ordinis S. Dominici proprios habent ritus, 9.

Psalterium Isidorianum veteri versioni Italicæ simillimum ostenditur, 13, 14.

Pueri. Trium puerorum canticum, 55.

R

Rabanus Maurus ex duobus libris S. Isidori *De origine officiorum* plurima desumpsit, 32.

Regularibus inter cœnam liber Regulæ prælegi debet, 972.

Rogationes majores a S. Mamerto episcopo Viennensi institutæ, 30.

Romana Ecclesia, licet peroptans ut liturgia sacra eodem per universam terram celebretur ritu, non tamen abolet Missalia et Breviaria antiqua, 9.

Romani (S.) martyris officium et laudes, 1248.

S

Scriptura sacra. In ipsa Scripturæ sacræ textuum et sensuum et versionum varietate mirabilis Spiritus sanctus, 12, 13. In Scriptura sacra non verba sunt consideranda, sed sensus, 14, 15.

Septuaginta Interpretes, unus seorsim ab alio positi, ut alunt, libros sacros in Græcum quasi miraculo vertebant, 29. Postea fere innumerabiles illorum versionis prodierunt diversa exemplaria, *ibid.*

Symbolum S. Athanasii an sit vera hujus S. Patris, in totum vel in partem ambigitur, 29.

T

Te Deum... an merito Ambrosio et Augustino ascribatur dubium est, 29.

Thomæ (S.) officium et laus, 1301. Edecsæ legitur conditus, 1303.

Tobias etiam Tobim vocatus, 13.

Toletum expugnatum et Mauris ereptum, 11. Regia civitas vocata et cur, 1111.

Torquatus (S.) unus ex primis Hispaniæ apostolis, 10. Sacerdotium legitur cum socijs a S. Petro suscepisse, et in Hispaniam missus, 21. S. Torquati officium et præconium, 1111.

Tridentini concilii decretum circa varias liturgias, 9.

V

Vesperarum ordo, 44.

Vexilla Regis,... hymnus a Venantio Fortunato compositus, 14.

Vincentii (S.) levitæ et martyris decantatur passio, 1056, 1073.

Vocum diversitas in cantu: aliæ acutæ, aliæ graves, aliæ rauræ, aliæ suaves, 28.

Vulgatam concilium Tridentinum cæteris prætulit, non vero alias versiones parvipendit, Italicam præcipue, 13.

X

Ximendus cardinalis prelo commisit Breviarium Gothicum anno 1302, 9. Quanta ad hoc cura usus, 9, 12, 16. Nihil utilius, gratius et religioni commodius judicavit quam sacros libros vegetiores et puriores omnibus feneratori, 11.

ORDO RERUM

QUÆ IN HOC TOMO CONTINENTUR.

Franciscus Antonius Lorenzana lectori salutem.	9
Cantus Eugeniani seu melodici explanatio.	33
Kalendarium Gothicum.	37
Breviarii recitandi regula	43
OFFICIUM CANONICUM PER ANNUM.	
In Dominica prima Adventus.	47
Feria secunda.	59

Feria quarta.	63
Feria sexta.	66
Dominica secunda Adventus.	68
Feria secunda.	72
Feria quarta.	74
Feria sexta.	77
Dominica tertia Adventus	79
Feria secunda.	87

Feria quarta.	91
Feria sexta.	85
Dominica quarta Adventus.	87
Feria secunda.	91
Feria tertia.	93
Feria quarta.	94
Feria quinta.	95
Feria sexta.	96
Dominica quinta Adventus.	97
Feria secunda.	101
Feria tertia.	102
Feria quarta.	103
Feria quinta.	104
Feria sexta.	105
Dominica sexta Adventus.	107
Feria secunda.	111
In vigilia Nativitatis Domini.	112
In Nativitate Domini Nostri Jesu Christi	113
In festo S. protomartyris Stephani.	123
In festo S. Joannis apost. et evang.	127
In Allusione infantium.	131
S. Thomæ archiepisc. et martyr.	136
S. Jacobi apostoli.	136
In festo Circumcisionis Domini Nostri Jesu Christi.	139
Dominica ante Epiphaniam sive Apparitionem Domini.	146
Officium jejuniorum in Kalendis Januarii.	150
In secundo die.	161
Tertio die quæ est vigilia Epiphaniæ.	170
In festo Apparitionis Domini.	175
Dominica prima post octavam Epiphaniæ.	185
Feria secunda.	191
Feria tertia.	195
Feria quarta.	200
Feria quinta.	203
Feria sexta.	208
Sabbato Sanctæ Mariæ.	211
Dominica secunda post octavam Epiphaniæ.	215
Dominica tertia.	220
Dominica quarta.	224
Dominica quinta.	228
Dominica sexta.	232
Dominica septima.	236
Dominica octava.	239
Dominica ante diem Cinerum.	245
Feria quarta in Capite jejunii.	246
Dominica prima Quadragesimæ.	258
Feria secunda.	264
Hymni Quadragesimales.	270
Feria tertia.	278
Feria quarta.	288
Feria quinta.	295
Feria sexta.	307
Dominica secunda Quadragesimæ.	322
Feria secunda.	330
Feria tertia.	341
Feria quarta.	348
Feria quinta.	355
Feria sexta.	366
Dominica tertia Quadragesimæ.	379
Feria secunda.	386
Feria tertia.	396
Feria quarta.	404
Feria quinta.	411
Feria sexta.	421
Sabbato.	429
Dominica quarta Quadragesimæ.	458
Feria secunda post mediantie die festo.	448
Feria tertia.	458
Feria quarta.	467
Feria quinta.	474
Feria sexta.	484
Sabbato.	492
Dominica quinta Quadragesimæ.	500
Feria secunda post <i>Orile ovium</i> .	507
Feria tertia.	517
Feria quarta.	526
Feria quinta.	534
Feria sexta.	546
Sabbato.	557
Dominica in Ramis palmarum.	565
Feria secunda.	569
Feria tertia.	579
Feria quarta.	580
Feria quinta.	586
Feria sexta.	596
In Coena Domini, ad Nonam.	601
Ad Vesperas post exspoliatum altare.	603
Ad pedes lavandos.	605

Sabbato sancto.	614
IN LÆTATIONE DIEI PASCHÆ RESURRECTIONIS.	615
Feria secunda Resurrectionis.	621
Feria tertia.	625
Feria quarta.	626
Feria quinta.	629
Feria sexta.	652
Sabbato.	635
Sabbato in octavam Paschæ ad Vesperas.	637
Dominica in octavam Paschæ.	649
Dominica tertia post Pascha.	642
Dominica quarta.	645
Dominica quinta.	647
Dominica sexta.	650
In Ascensione Domini.	651
Dominica post Ascensionem.	658
Feria quinta.	670
Feria sexta.	679
Sabbato.	685
S. festum Pentecostes.	689
Dominica prima post S. Pentecosten (in die sanctissimæ Trinitatis).	699
Dominica secunda post Pentecosten.	702
Dominica tertia.	703
In Dominica ante jejunium Kalendarum Novembrium.	705
Jejuniorum prima dies.	708
In secundo die.	715
In tertia die.	721
Officium jejunii Kalendarum Novembrium (quod observatur tribus diebus ante festum S. Martini).	724
Secunda die.	724
Tertia die.	735
PSALTERIUM MOZARABICUM	
Liber primus.	759
Liber secundus.	767
Liber tertius.	787
Liber quartus.	801
Liber quintus.	815
Breviarii Gothici cantica.	845
Canticum Angelorum.	886
Hymni de toto circulo anni	883
Incipiunt Horæ canonicæ.	939
Ad primam.	940
Hymnus : <i>Jam lucis orto sidere.</i>	942
Hymnus : <i>Aurora lucis rutilat.</i>	945
Hymnus : <i>Te Deum.</i>	944
Ad Tertiam.	946
Ad Sextam.	955
Ad Nonam.	957
Ad Completoria.	960
Benedictio mensæ.	971
Incipit commune officium unius infirmi sive plurimorum infirmorum.	971
Officium mortuorum.	976
Officium unius martyris præcipui.	990
Officium unius martyris pontificis.	994
Officium plurimorum martyrum.	998
Officium unius confessoris, pontificis præcipui.	1010
— unius confessoris præcipui non pontificis.	1016
— plurimorum confessorum.	1021
— plurimorum episcoporum et confessorum.	1023
— de una virgine præcipua.	1025
— plurimarum virginum.	1025
SANCTORALE.	
FESTA JANUARIi.	
Die 9 SS. Juliani et Basilissæ et comitum.	1071
19 S. Sebastiani et sociorum.	1043
20 SS. Agnetis et Emerentianæ virgin.	1049
21 SS. Fructuosi, Augusti et Eulogii.	1054
22 S. Vincentii lev. et martyr.	1056
23 S. Babylæ episc. et trium puerorum	1079
28 S. Tyrsi martyres.	1082
FESTA FEBRUARIi.	
2 In festo Purificationis S. Mariæ.	1087
5 S. Agathæ virg. et martyr.	1091
7 S. Dorotheæ virg. et martyr	1096
11 S. Eulaliæ virg. Barcionensis.	1099
22 In Cathedra S. Petri apostoli.	1102
22 S. Matthiæ apost.	1106
FESTA MARTII.	
3 SS. Hemeterii et Celedonii martyr.	1106

FESTA APRILIS.

16 S. Engratiæ vel 18 martyrum. 1111

FESTA MAII.

1 S. Torquati et comitum ejus episcop. 1111
 2 S. Felicis diaconi Hispal. 1116
 5. In festo Inventionis sanctæ Crucis. 1119
 20 SS. Cyriaci et Paulæ martyr. 1123

FESTA JUNII.

17 SS. Adriani et Nataliæ. 1123
 19 SS. Gervasii et Protasil martyr. 1129
 In Dominica pro adventu S. Joannis Baptistæ. 1129
 24 In Nativitate S. Joannis Baptistæ. 1133
 26 S. Zolii martyr. 1140
 28 In vigilia SS. Apostolorum. 1141
 29 In festivitate SS. apostolorum Petri et Pauli. 1143

FESTA JULII.

12 S. Martianæ virg. et martyr. 1148
 16 S. Justæ virginis. 1152
 16 S. Rufinæ virginis et martyr. 1158
 21 S. Sperati et comitum. 1163
 24 S. Christianæ virg. et martyr. 1165
 25 S. Christophori et sociorum. 1166
 30 S. Cucufati. 1170

FESTA AUGUSTI.

1 S. Felicis martyr. 1171
 6 SS. Justi et Pastoris martyr. 1175
 10 S. Laurentii archidiaconi et martyr. 1178
 13 S. Hippolyti martyr. 1185
 15 Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis. 1186
 16 S. Bartholomæi apost. 1191
 25 S. Genesii. 1193
 26 S. Gerontii episc. 1198
 28 S. Augustini episc. et doct. 1200

FESTA SEPTEMBRIS.

14 S. Cypriani episc. 1201
 16 S. Euphemie virg. et martyr. 1204
 21 S. Matthæi apost. et evang. 1205
 24 In festo Decollationis S. Joannis Baptistæ. 1209
 29 S. Michaelis archang. 1213
 30 S. Hieronimi presbyt. 1220

FESTA OCTOBRIS.

1 SS. Verissimi, Maximæ et Juliæ. 1232

18 S. Lucæ evangelistæ. 1223
 19 S. Faustii, Januarii et Martialis. 1225
 21 SS. Cosmæ et Damiani martyr. 1229
 23 SS. Servandii et Germani. 1232
 27. SS. Vincentii, Sabinæ et Christelæ martyr. 1232
 28 SS. apostolorum Simonis et Judæ. 1236
 30 S. Marcelli martyr. 1238

FESTA NOVEMBRIS.

11 S. Martini episc. 1210
 12 S. Emiliani abb. et confes 1213
 17 S. Aciseli et comitum. 1214
 18 S. Romani martyr. 1218
 19 S. Crispini episc. et confes. 1251
 22 S. Cæciliæ virg. et martyr. et comitum. 1252
 23 S. Clementis papæ et martyr. 1256
 29 S. Saturnini episc. et martyr. 1260
 30 S. Andreæ apostoli. 1264

FESTA DECEMBRIS.

4 S. Barbaræ virg. et martyr. 1266
 6 S. Nicolai episc. 1267
 9 S. Leocadiæ virg. et martyr. 1269
 10 S. Eulaliæ virg. et martyr. 1273
 12 S. Eugenie virg. et comitum. 1285
 16 SS. Justi et Abundi. 1288
 18 In festo Annuntiationis beatæ Mariæ Virginis. 1290
 21 S. Thomæ apost. 1301
 30 S. Jacobi apost. fratris S. Joannis apost. et evang. 1306
 31 S. Columbæ virg. et martyr. 1310

APPENDIX.

Festa Breviario Gothico-Hispano addita in editione cardinali Ximenii. 1315
 In festo Corporis Christi. 1315
 In cætera a card. Ximeno adjuncta festa. 1321
 S. Gabrielis archangeli. 1325
 S. Mariæ Magdalene. 1332
 S. Annæ matris Virg. Mariæ. 1336
 Festivitas Omnium Sanctorum. 1345
 S. Catharinæ virg. et martyr. 1350
 Festum Conceptionis beatæ Mariæ Virginis. 1352
 Breviarii indiculus analyticus. 1355

FINIS TOMI OCTOGESIMI SEXTI.